

GOVERNMENT OF INDIA
ARCHAEOLOGICAL SURVEY OF INDIA

CENTRAL
ARCHAEOLOGICAL
LIBRARY

ACCESSION NO. 8997

CALL No. Sa8Km/G.N.B.

D.G.A. 79

Parts 5 & 6

(Udyoga & Bhīṣma)

~~D 3204.2^o~~

॥ अथ श्रीमहाभारते उद्योगपर्व प्रारभ्यते ॥

Sa8Km
G.N.B.

पृष्ठ ५

8597

4717

XB

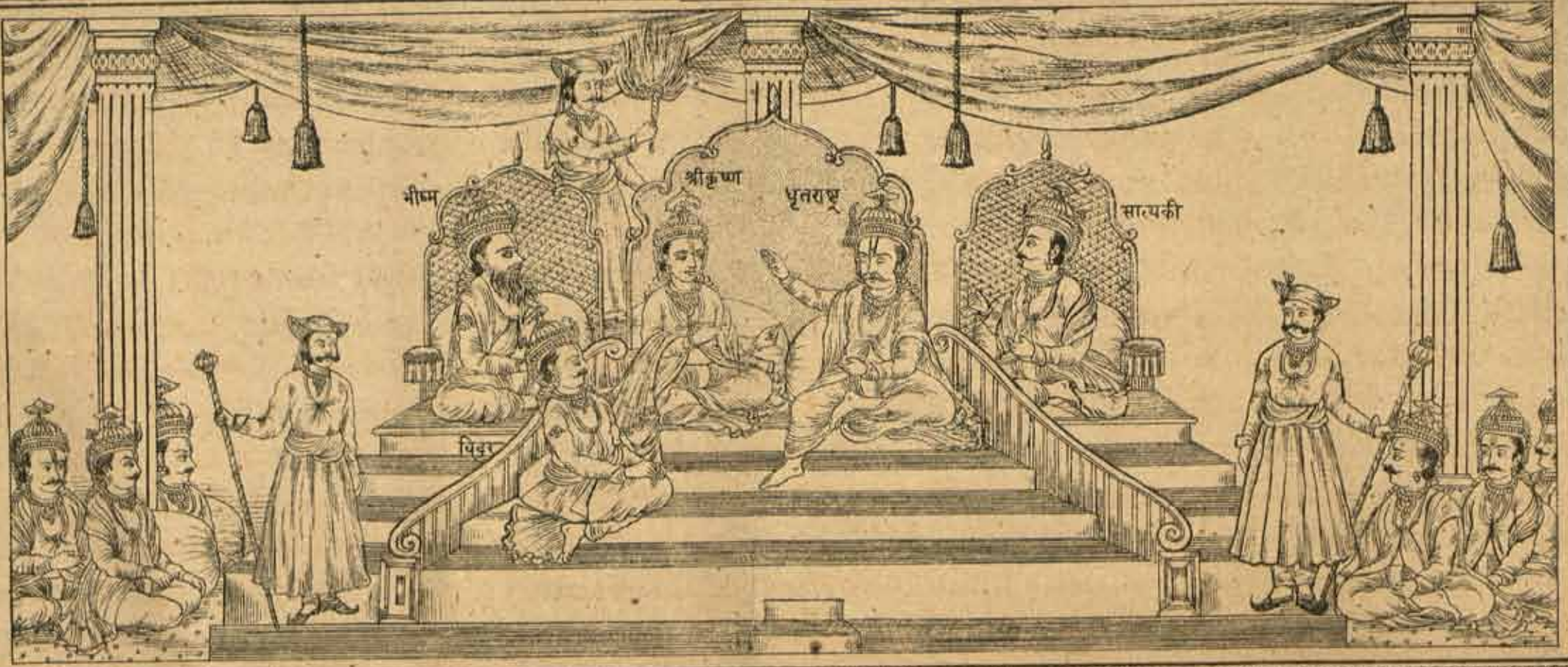
CENTRAL ZOOLOGICAL
LIBRARY DELHI

Acc. No. 8997.....

Date. 25.7.57.....

Call No. 5A8Km.....

G.M.B

॥ श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीमद्रूपालमानम्यश्रीलक्ष्मणपदानुगः ॥ नीलकण्ठोभावदीपंकरोत्पद्योगपर्वणि ॥ १ ॥ गोपालनारायणलक्ष्मणार्याधीरेशगंगाधरनीलकण्ठः ॥ चित्तामणिः सांवा-
वश्चपूज्यादिशंतुसर्वेश्वरोमर्तिमे ॥२॥ भारतेसारमुद्योगभित्तिवृद्धानुशासनं ॥ अतोविस्तरतस्तत्रव्याख्यानमुपपद्यते ॥३॥ अभिमन्योःस्वपक्षाः यादवपांडवाद्याः तस्यैवविवाहं कृत्वा मुदिता
अमृवाग्नितिशेषः । प्रतीताःप्रबुद्धाः १ मणयोमुक्ताप्रवालादयः तेषांप्रवेकोजालादिरूपःसमूहः तेनउत्तमरत्नैःहीरपद्मरागाद्यैश्चचित्रा । 'मणिःस्त्रीपुंसयोरश्मजातौमुक्तादिकेष्वापि'इतिमेदिनी २
॥ श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीवेदव्यासायनमः ॥ नारायणंनमस्कृत्यनरंचैव नरोत्तमम् ॥ देवीसरस्वतीचैवततो जयमुदीरयेत् १ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ कृत्वावि-
वाहंतुकुरुप्रवीरास्तदाऽभिमन्योमुदिताःस्वपक्षाः ॥ विश्रम्यरात्रावुपसिप्रतीताःसभांविराटस्यततोऽभिजग्मुः १ सभातुसामत्स्यपतेःसमृद्धामणिप्रवेकोत्तमरत्न
चित्रा ॥ न्यस्तासनामाल्यवतीसुगंधातामभ्ययुस्तेनरराजवृद्धाः २ अथासनान्याविशतांपुरस्तादुभौविराटद्वपदौनरेंद्रौ ॥ वृद्धौचमान्यौपृथिवीपतीनांपित्रासमं
रामजनार्दनौच ३ पांचालराजस्यसमीपतस्तुशिनिप्रवीरःसहरोहिणेयः ॥ मत्स्यस्यराज्ञस्तुसुसन्निकृष्टोजनार्दनश्चैवयुधिष्ठिरश्च ४ सुताश्चसर्वेद्वपदस्यराज्ञो
भीमार्जुनौमाद्रवतीसुतौच ॥ प्रद्युम्नसांबौचयुधिप्रवीरौविराटपुत्रैश्चसहाभिमन्युः ५ सर्वेचशूराःपितृभिःसमानावीर्येणरूपेणबलेनचैव ॥ उपाविशन्द्रौपदेयाः
कुमारसुवर्णचित्रेषुवरासनेषु ६ ततोपविष्टेषुमहारथेषुविराजमानाभरणांबरेषु ॥ रराजसाराजवतीसमृद्धाग्रैरिवद्यौर्विमलैरुपेता ७ ततःकथास्तेसमवाययु-
क्ताःकृत्वाविचित्राःपुरुषप्रवीराः ॥ तस्थुर्मुहूर्तपरिचितयंतःकृष्णंनृपास्तेसमुदीक्षमाणाः ८ कथांतमासाद्यचमाधवेनसंधाडिताःपांडवकार्यहेतोः ॥ तेराजसिं-
हाःसहिताह्यशृण्वन्वाक्यंमहार्थंमुमहोदयंच ९ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ सर्वैर्भवद्भिर्विदितंयथाऽयंयुधिष्ठिरःसौबलेनाक्षवत्याम् ॥ जितोनिहत्याऽपहृतंचराज्यंवनप्रवा-
सेसमयःकृतश्च १० शक्तेर्विजेतुंतरसामर्हीचसत्येस्थितैःसत्यरथैर्यथावत् ॥ पांडोऽसुतैस्तद्रतमुग्ररूपंवर्षाणिषट्सप्तचर्चीर्णमश्र्यैः ११ त्रयोदशश्चैवसुदुस्त-
रोऽयमज्ञायमानैर्भवतांसमीपे ॥ क्लेशानसह्यान्विविधान्सहद्भिर्महात्माभिश्चापिवनेनिविष्टम् १२ एतैःपरप्रेष्यनियोगयुक्तैरिच्छद्भिराप्तंस्वकुलेनराज्यम् ॥ ए-
वंगतेधर्मसुतस्यराज्ञोदुर्योधनस्यापिचयद्वितंस्यात् १३ तच्चितयध्वंकुरुपुंगवानांधर्म्यंचयुक्तंचयशस्करंच ॥ अधर्मयुक्तंचकामयेतराज्यंसुराणामपिधर्म-
राजः १४ धर्मार्थयुक्तंतुमहीपतित्वंग्रामेऽपिकस्मिंश्चिदयंभूषेत् ॥ पित्र्यंहिराज्यंविदितंचपाणांयथाऽपकृष्टंभृतराष्ट्रपुत्रैः १५ मिथ्योपचारेणयथाह्यनेनक-
चलंमहत्प्राप्तमसह्यरूपम् ॥ नचापिपार्थोविजितोरणेतैःस्वतेजसाभृतराष्ट्रस्यपुत्रैः १६ तथाऽपिराजासहितःसुहृद्भिर्भीमसतेऽनामयमेवतेषाम् ॥ यत्तुस्वयं
पांडुसुतैर्विजित्यसमाहृतंभूमिपतीन्प्रपीड्य १७ तत्प्रार्थयंतपुरुषप्रवीराःकुंतीसुतामाद्रवतीसुतौच ॥ बालास्त्वमेतौर्विवैरुपायैःसंप्रार्थिताहंतुममित्रसंघैः १८
आविशतामुपविष्टौ । पित्रावसृजेवेन ३ रौहिणेयःबलरामः १ । ५ । ६ । ७ । ८ संधाडिताःसन्नद्धीकृताः महार्थसारार्थं महोदयंश्रेष्ठफलम् ९ अक्षवत्याच्युतकीडायां निहृत्याछलेन समयः
पणः १० सत्यरथैः सप्तपृथिव्येतेजांसि त्यक्त्वाव्याकाशौ उभयत्रअकुण्ठितोरयोयेषांतेरितिमध्यमपदलोपेनसमासः सत्यरथवदारोदुयोग्यं तेषांवा पाठांतरेसत्यैकप्रियैः ११ । १२ । १३
१४ भूमयेतप्राप्तमिच्छेत् तद्भावार्थः १५ । १६ अनामयंकुशलं यत्तुधनादिकंस्वयमेवसमाहृतं नपित्रादिभिः १७ । १८

१९ पारयित्वेति पाठे समाप्य २० अतो राज्यार्थप्रदानात् । कार्ये राज्यलाभनिमित्तं तैर्धार्तराष्ट्रैः कृतविप्रकारं अपकारं निशम्य ज्ञात्वा तान्पाण्डवान् २१ यदिदमान्बाधेयुः तर्हि एतेऽपिताम् कौरवान् हन्युः इमे पाण्डवाः २२ । २३ । २४ । २५ । २६ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥ १ अर्धराज्यस्य विसृज्य तस्य कृते अर्धस्य राज्यस्यार्थे २ राज्यं राज्यार्थं ३ । ४ । ५ बलं चतुरंगं निगमो नीतिशास्त्रं ते उभे प्रधानेभ्यो श्रुतेन कालेन च वृद्धाः । वृत्ता इति पाठे श्रुतं कालवृत्तं सर्वसंहारकत्वं ये स्ते ६ समागतेषु समाया मिति शेषः

राज्यं जिहीर्षाद्विरसद्भिर्गृहैः सर्वे च तद्दोषं विदितं यथावत् ॥ तेषां च लोभं प्रसमीक्ष्य वृद्धं धर्मज्ञतां चापि युधिष्ठिरस्य १९ संबंधितां चापि समीक्ष्य तेषां मार्तिकुरुध्वंसाहिताः पृथक् च ॥ इमे च सत्येऽभिरताः सदैव तं पालयित्वा समयं यथावत् २० अतोऽन्यथा तैरुपचर्यमाणा हन्युः समेतान् वृतराष्ट्रपुत्रान् ॥ तैर्विप्रकारं च निशम्य कार्ये सुहृज्जनास्तान् परिवारयेयुः २१ युद्धेन बाधेयुरिमांस्तथैवं तैर्बाध्यमाना युधिष्ठितांश्च हन्युः ॥ तथाऽपि नेमेऽल्पतया समर्थास्तेषां जयायेति भवेन्मतं वः २२ समेत्य सर्वे सहिताः सुहृद्भिस्तेषां विनाशाय यतेयुरेव ॥ दुर्योधनस्यापि मतं यथावत् न ज्ञायते किं नु करिष्यतीति २३ अज्ञायमाने च मते परस्य किं स्यात्समारभ्य तमं मतं वः ॥ तस्मादितो गच्छतु धर्मशीलः शुचिः कुलीनः पुरुषोऽप्रमत्तः २४ दूतः समर्थः प्रशमाय तेषां राज्यार्थप्रदानाय युधिष्ठिरस्य ॥ निशम्य वाक्यं तु जनार्दनस्य धर्मार्थयुक्तं मधुरं समंच २५ समाददेवाक्यमथाग्रजोऽस्य संपूज्य वाक्यं तदतीव राजन् २६ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि सेनोद्योगपर्वणि पुरोहितयाने प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ बलदेव उवाच ॥ श्रुतं भवद्भिर्गदपूर्वजस्य वाक्यं यथा धर्मवदर्थवच्च ॥ अजातशत्रोश्चाहितां हितं च दुर्योधनस्यापि तथैव राज्ञः १ अर्धहिराज्यस्य विसृज्य वीराः कुंतीसुतास्तस्य कृते यतं ते ॥ प्रादाय चार्धं वृतराष्ट्रपुत्रः सुखी सहास्माभिरतीव मोदेत् २ लब्ध्वा हिराज्यं पुरुषप्रवीराः सम्यक् प्रवृत्तेषु परेषु चैव ॥ ध्रुवं प्रशांताः सुखमाविशेयुस्तेषां प्रशांतिश्चाहितं प्रजानाम् ३ दुर्योधनस्यापि मतं च वेतुं वक्तुं च वाक्यानि युधिष्ठिरस्य ॥ प्रियं च मे स्याद्यदि तत्र कश्चिद्भजेच्छमार्थं कुरुपाण्डवानाम् ४ समीक्ष्य मामेव्यं कुरुप्रवीरैर्वचित्रवीर्यं च महानुभावम् ॥ द्रोणं स पुत्रं विदुरं कृपं च गंधारराजं च समूतपुत्रम् ५ सर्वे च येऽन्ये वृतराष्ट्रपुत्रा बलप्रधाना निगमप्रधानाः ॥ स्थिताश्च धर्मेषु तथा स्वकेषु लोकप्रवीराः श्रुतकालवृद्धाः ६ एतेषु सर्वेषु समागतेषु पौरेषु वृद्धेषु च संगतेषु ॥ ब्रवीतु वाक्यं प्राणिपातयुक्तं कुंतीसुतस्यार्थकरं यथा स्यात् ७ सर्वास्वस्था सुचतेन कोप्याग्रस्तो हि सोऽर्थो बलमाश्रितैस्तैः ॥ प्रियाभ्युपेतस्य युधिष्ठिरस्य दूते प्रसक्तस्य हृतं च राज्यम् ८ निवार्यमाणश्च कुरुप्रवीरः सर्वैः सुहृद्भिर्हयमप्यतज्ज्ञः ॥ स दीव्यमानः प्रतिदीव्य चैनं गंधारराजस्य सुतं मताक्षं ९ हित्वा हि कर्णं च सुयोधनं च समाह्वय देवितुमाजमीढः ॥ दुरोदरास्तत्र सहस्रशोऽन्ये युधिष्ठिरो यान्विषहेतजे तुम् १० उत्सृज्य तान्सौ बलमेव चायं समाह्वय तेन जितोऽक्षमवत्याम् ॥ स दीव्यमानः प्रतिदेवनेन अक्षेषु नित्यं तु पराङ्मुखेषु ११

७ वाक्यमेवाह सर्वास्विति सर्वथाऽपि तेषां पाण्डवानोप्याः भवद्भिरिति शेषः सोऽर्थोऽग्रस्तः वनवासादिप्रतिज्ञानिस्तीर्णेत्यर्थः बलं सत्यपालने सामर्थ्यं पूर्वकोपिता अपि अतः परं न कोप्या इति भावः ८ अर्थयुधिष्ठिरः अतज्ज्ञः द्यूतानभिज्ञः ९ । १० । ११

संरंभमाणः हतं कुर्वाणः संरंभवमान इति पाठे संवृद्धदर्प इत्यर्थः १२ । १३ युद्धे अनयः भविता भविष्यति इह सामोपाये सोऽर्थः अनयः १४ । १५ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे बलदेववाक्ये द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ॥ यादृश आत्मा शुद्धः पापो वा तादृशं शुद्धं पापं वा भाषते १ । २ फलाफलवती सुपो लुक्कार्षः पूर्वसवर्णो वा २ तेतव वाक्यं तत्रापराधः शकुनेन कश्चिदिति पूर्वोक्तं कौरवपक्षपातयुक्तं ४ । ५ यथाश्रद्धं द्यूते आसक्तिरहितामिव धर्मे जयः धर्मे निमित्तं जयः कुतः किंतु अधर्मे मूलक एव ते पांजय इत्यर्थः ६ । ७ प्राणिपते तत्तदशरणागतो भवेत् पणं कृत्वा वनवासं प्रसंभमाणो विजितः प्रसह्य तत्रापराधः शकुनेन कश्चित् ॥ तस्मात्प्रणम्यैव वचो ब्रवीतु वैचित्रवीर्यं बहुसामयुक्तम् १२ तथा हि शक्यो वृतराष्ट्रपुत्रः स्वार्थेनेयोक्तुं पुरुषेण तेन ॥ अयुद्धमाकांक्षत कौरवाणां साम्रैव दुर्योधनमाह्वयध्वम् १३ साम्राजितोऽर्थोऽर्थकरो भवेत् युद्धेऽनयो भवितानेह सोऽर्थः १४ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवं ब्रुवत्येवमधुप्रवीरेशिनि प्रवीरः सहसोत्पपात ॥ तच्चापि वाक्यं परिनिन्द्य तस्य समाददेवाक्यमिदं समन्युः १५ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि सेनोद्योगपर्वणि बलदेववाक्ये द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ॥ सात्यकि उवाच ॥ यादृशः पुरुषस्यात्मा तादृशं संप्रभाषते ॥ यथारूपोऽन्तरात्मा ते तथा रूपं प्रभाषते १ संति वै पुरुषाः शूराः संतिका पुरुषास्तथा ॥ उभावेतौ दृढौ पक्षौ दृश्येते पुरुषान् प्रति २ एकास्मिन्नेव जायेते कुले क्लीबमहाबलौ ॥ फलाफलवती शाखेयथैकास्मिन् वनस्पतौ ३ नाभ्यमूयामिते वाक्यं ब्रुवतो लांगलध्वज ॥ ये तु शृण्वन्ति ते वाक्यं तान् सूयामि माधव ४ कथं हि धर्मराजस्य दोषमल्पमापि ब्रुवन् ॥ लभते परिषन्मध्ये व्याहर्तुमकुतो भयः ५ समाह्वय महात्मानं जितवंतोऽक्षकोविदाः ॥ अनक्षज्ञं यथाश्रद्धं तेषु धर्मजयः कुतः ॥ यदि कुंतीसुतं गेहे क्रीडन्तं भ्रातृभिः सह ६ अभिगम्य जयेयुस्ते तत्ते पांधर्मतो भवेत् ॥ समाह्वयतुराजानं क्षत्रधर्मरतं सदा ७ निरुत्या जितवंतस्ते किं नु तेषां परं शुभम् ॥ कथं प्राणिपते च्चायमिह कृत्वा पणं परम् ८ वनवासादिमुक्तस्तु प्राप्तः पैतामहं पदम् ॥ यद्ययं पापवित्तानि कामयेत युधिष्ठिरः ९ एवमप्ययमत्यंतं परावृत्तं तियाचितुम् ॥ कथं च धर्मयुक्तास्तेन च राज्यं जिहीर्षवः १० निवृत्तवासान् कौतेयान्य आहुर्विदिता इति ॥ अनुनीता हि भीष्मेण द्रोणेन विदुरेण च ११ न व्यवस्यन्ति पाण्डूनां प्रदातुं पैतृकं वसु ॥ अहंतु तान् शितैर्बाणैरनुनीय रणे बलात् १२ पादयोः पातयिष्यामि कौतेयस्य महात्मनः ॥ अथ तेन व्यवस्यन्ति प्राणिपाताय धीमतः १३ गमिष्यांति सहामात्याय मस्य सदनं प्रति ॥ नाहिते युयुधानस्य संरब्धस्य युयुत्सतः १४ वेगं समर्थाः संसोढुं वज्रस्येव महीधराः ॥ कोहिगांडीवधन्वानं कश्च चक्रायुधं युधि ॥ मां चापि विषहेतुं कुदं कश्च भीमं दुरासदम् १५ यमौ च दृढधन्वानौ यमकालोपमयुती ॥ विराट्पुण्ड्रपदौ वैरौ यमकालोपमयुती १६ कोजिजीविपुरासादे दृष्टुं प्रचपार्धतम् ॥ पंचैतान् पाण्डवेयांस्तु द्रौपद्याः कीर्तिवर्धनान् १७

तिज्ञानिस्तीर्थं ८ पैतामहमिति न्यायलभ्यत्वं सूचितं ९ । १० विदिता अज्ञातचर्याया मिति शेषः अनुनीताः परिमितः कालः एतैरतिवाहित इति बोधिताः ११ । १२ । १३ । १४ । १५ यमः शरीरात् प्राणानामुद्धर्ताः कालः आयुः परिच्छेदकर्ता १६ पाण्डवेयान् पाण्डवीद्रौपदीतत्पुत्रान् । पुंयोगलक्षणदीपं तादृशीभ्योऽङ्गिति दृक् १७

421

2

चापतसवयथावृत्तःसकारिवः ४
१।२।३।४।५।६ वचःसंदेशवाक्यं ७।८ प्रेषयित्वादूतमिति शेषः ९ निष्ठानाशं । 'निष्ठानिष्पत्तिनाशांतयाञ्चानिर्वहणेषु' इति विश्वः १०।११।१२।१३।१४।१५।१६
१७।१८ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे पंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ १ वैद्याः विद्यावंतः कृतबुद्धयः सिद्धांतज्ञाः २।३।४

५।६।७।८।९।१० एतस्मिन्नंतरे शत्रुपुमित्रानामेकीरणेव्यापृतेष्वित्यर्थः ११ लंबमानेविलंबकुर्वाणे १२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९ ॥ इतिउद्योगपर्व

पांडवश्चयथावृत्तःकुंतीपुत्रोयुधिष्ठिरः ॥ धृतराष्ट्रस्यविदितेवांचेताःपांडवाःपरैः ५ विदुरेणानुनीतोऽपिपुत्रमेवानुवर्तते ॥ शकुनिर्बुद्धिपूर्वोहेकुंतीपुत्रं समाह्वयत् ६ अनक्षत्रंमताक्षःसन्क्षत्रवृत्तेस्थितंशुचिम् ॥ तेतथावंचयित्वातुधर्मराजंयुधिष्ठिरम् ७ नकस्यांचिदवस्थाराराज्यंदास्यांतिवैस्वयम् ॥ भवांस्तुधर्मसंयुक्तंधृतराष्ट्रंब्रुवन्वचः ८ मनांसितस्ययोधानांध्रुवमावर्तयिष्यति ॥ विदुरश्चापितद्वाक्यंसाधयिष्यतितावकम् ९ भीष्मद्रोणकृपादीनांभेदंसंजनयिष्यति ॥ अमात्येषुचभिन्नेषुयोधेषुविमुखेषुच १० पुनरेकत्रकरणंतेषांकर्मभविष्यति ॥ एतस्मिन्नंतरेपार्थाःसुखमेकाग्रबुद्धयः ११ सेनाकर्मकरिष्यंतिद्रव्याणांचैवसंचयम् ॥ विद्यमानेषुचस्वेषुलंबमानेतथात्वयि १२ नतथातेकरिष्यंतिसेनाकर्मनसंशयः ॥ एतत्प्रयोजनंचात्रप्राधान्येनोपलभ्यते १३ संगत्याधृतराष्ट्रश्चकुर्याद्धर्म्यवचस्तव ॥ सभवान्धर्मयुक्तश्चधर्म्यतेषुसमाचरन् १४ कृपालुषुपरिक्रेशान्पांडवीयान्प्रकीर्तयन् ॥ वृद्धेषुकुलधर्मंचब्रुवन्पूर्वरनुष्ठितम् १५ विभेत्स्यतिमनां स्येषामितिमेनात्रसंशयः ॥ नचतेभ्योभयंतेऽस्तिब्राह्मणोह्यसिवेदवित् १६ दूतकर्मणियुक्तश्चस्थविरश्चविशेषतः ॥ सभवान्पुण्ययोगेनमुहुर्तेनजयेनच ॥ कौरवेयान्प्रयात्वाशुकौतेयस्यार्थसिद्धये १७ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तथाऽनुशिष्टःप्रययौद्रुपदेनमहात्मना ॥ पुरोधायतसंपन्नोनगरंनागसाह्वयम् १८ शिष्यैःपरिवृतोविद्वाननीतिशास्त्रार्थकोविदः ॥ पांडवानांहितार्थायकौरवान्प्रतिजग्मिवान् १९ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिसेनोद्योगपर्वणिपुरोहितयानेषष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ पुरोहितंतेप्रस्थाप्यनगरंनागसाह्वयम् ॥ दूतान्प्रस्थापयामासुःपार्थिवेभ्यस्ततस्ततः १ प्रस्थाप्यदूतानन्यत्र द्वारकांपुरुषर्षभः ॥ स्वयंजगामकौरव्यःकुंतीपुत्रोघनंजयः २ गतेद्वारवर्तीकृष्णबलदेवेचमाधवे ॥ सहवृष्ण्यंधकैःसर्वैर्भोजैश्चशतशस्तदा ३ सर्वमागमयामासपांडवानांविचेष्टितम् ॥ धृतराष्ट्रात्मजोराजायूढैःप्रणिहितैश्चरैः ४ सश्रुत्वामाधवंयांतंसदश्चैरनिलोपमैः ॥ बलेननातिमहताद्वारकामभ्ययात्सुरीम् ५ तमेवादि वसंचापिकौतेयःपांडुनंदनः ॥ आनर्तनगरीरम्यांजगामाशुघनंजयः ६ तौयात्वापुरुषव्याघ्रौद्वारकांकुरुनंदनौ ॥ सुप्तंददृशतुःकृष्णंशयानंचाभिजग्मतु ७ ततःशयानेगोविंदेप्रविवेशसुयोधनः ॥ उच्छीर्षतश्चकृष्णस्यनिषसादवरासने ८ ततःकिरीटीतस्यानुप्रविशेमहामनाः ॥ पश्चाच्चैवसकृष्णस्यप्रहोऽतिष्ठत्कृतां जलिः ९ प्रतिबुद्धःसवाष्णेयोददर्शाग्रेकिरीटिनम् ॥ सतयोःस्वागतंकृत्वायथावत्प्रतिपूज्यतौ १० तदागमनजंहेतुंप्रच्छमधुसूदनः ॥ ततोदुर्योधनःकृष्णमुवाचप्रहसन्निव ११ विग्रहेऽस्मिन्भवान्साह्यंममदातुमिहार्हति ॥ समं हिभवतःसख्यंममचैवार्जुनेऽपिच १२

णिनीलकंठीयेभारतमावदीपे षष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ ॥ ॥ १।२।३ आगमयामास ज्ञातवान् ४।५।६।७।८।९।१०।११।१२

१३।१४।१५।१६ प्रवारणंऽप्यसिद्धप्रदानं । 'काम्यदानंप्रवारणम्'इतिविश्वः । पूर्वमर्हः त्वतःकनिष्ठत्वादित्यर्थः १७।१८।१९।२०।२१।२२।२३

तथासंबंधकंतुल्यमस्माकंत्वायिमाधव ॥ अहंचाभिगतःपूर्वत्वामद्यमधुसूदन १३ पूर्वचाभिगतंसंतोभजंतेपूर्वसारिणः ॥ त्वंचश्रेष्ठतमोलोकेसतामद्यजनार्दन १४ सततंसंमतश्चैवसदृत्तमनुपालय ॥ कृष्णउवाच ॥ भवानभिगतःपूर्वमत्रमेनास्ति संशयः ॥ दृष्टस्तुप्रथमंराज नमयापार्थोघनंजयः १५ तवपूर्वाभिगमनात्पूर्वचाप्यस्यदर्शनात् ॥ साहाय्यमुभयोरेवकरिष्यामिसुयोधन १६ प्रवारणंतुवालानांपूर्वकार्यमिति श्रुतिः ॥ तस्मात्प्रवारणंपूर्वमर्हःपार्थोघनंजयः १७ मत्संहननतुल्यानांगोपानामर्बुदंमहत् ॥ नारायणाइतिख्याताःसर्वेसंग्रामयोधिनः १८ तेवायुधिदुराधर्षाभवंत्वेकस्यसैनिकाः ॥ अयुध्यमानःसंग्रामेन्यस्तशस्त्रोऽहमेकतः १९ आभ्यामन्यतरंपार्थयत्तेहृद्यतरंमतम् ॥ तद्वृणीतांभवानग्रेप्रवार्यस्त्वंहिधर्मतः २० ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवमुक्तस्तुकृष्णेनकुंतीपुत्रोघनंजयः अयुध्यमानंसंग्रामेवरयामासकेशवम् २१ नारायणममित्रघ्नंकामाज्जातमजंनृपु ॥ सर्वक्षत्रस्यपुरतोदेवदानवयोरपि २२ दुर्योधनस्तुतत्सैन्यंसर्वमावरयतदा ॥ सहस्राणांसहस्रंतुयोधानांप्राप्यभारत २३ कृष्णंचापहतंज्ञात्वासंप्रापपरमांसुदम् ॥ दुर्योधनस्तुतत्सैन्यंसर्वमादायपार्थिवः २४ ततोऽभ्ययाद्भीमबलोरौहिणे यंमहाबलम् ॥ सर्वचागमनेहेतुंसतस्मैसंन्यवेदयत् ॥ प्रत्युवाचततःशौरिर्द्धार्तराष्ट्रमिदंवचः २५ ॥ बलदेवउवाच ॥ विदितंतेनरव्याघ्रसर्वंभवितुमर्हति ॥ यन्मयोक्तंविराटस्यपुरवैवाहिकेतदा २६ निष्ठह्योक्तोहृषिकेशस्त्वदर्थंकुरुनंदन ॥ मयासंबंधकंतुल्यमिति राजन्पुनःपुनः २७ नचतद्वाक्यमुक्तंवैकेशंप्रत्य पद्यत ॥ नचाहमुत्सहेकृष्णांविनास्थातुमापिक्षणम् २८ नाहंसहायःपार्थस्यनापिदुर्योधनस्यवै ॥ इतिमेनिश्चिताबुद्धिर्वासुदेवमवेक्ष्यह २९ जातोऽसिभारतेवंशे सर्वपार्थिवपूजिते ॥ गच्छयुध्यस्वधर्मेणक्षेत्रेणपुरुषर्षभ ३० ॥ वैशंपायनउवाच ॥ इत्येवमुक्तस्तुतदापरिष्वज्यहलायुधम् ॥ कृष्णंचापहतंज्ञात्वायुद्धान्मे नेजितंजयम् ३१ सोऽभ्ययात्कृतवर्माणधृतराष्ट्रसुतो नृपः ॥ कृतवर्माददौतस्यसेनामक्षौहिणीतदा ३२ सतेनसर्वसैन्येनभीमेनकुरुनंदनः ॥ वृतःपरिययौहृष्टःसुहृदःसंप्रहर्षयन् ३३ ततःपीतांबरधरोजगत्स्रष्टाजनार्दनः ॥ गतेदुर्योधनेकृष्णःकिरीटिनमथाब्रवीत् ३४ अयुध्यमानःकांबुद्धिमास्थायाहंवृतस्त्वया ॥ ॥ अर्जुनउवाच ॥ भवान्समर्थस्तान्सर्वान्निहतुंनात्रसंशयः ॥ निहतुमहमप्येकःसमर्थःपुरुषर्षभ ३५ भवांस्तुकीर्तिमाँल्लोकेतद्यशस्त्वांगमिष्यति ॥ यशसां चाहमप्यर्थीतस्मादसिमयावृतः ३६ सारथ्यंतुत्वयाकार्यमितिमेमानसंसदा ॥ चिररात्रेप्सितंकामंतद्भवान्कर्तुमर्हति ३७ ॥ वासुदेवउवाच ॥ उपपन्नमिदं पार्थयत्स्पृष्टसिमयासह ॥ सारथ्यंतेकरिष्यामिकामःसंपद्यतांतव ३८

अपहतंरिक्तंरुतम् २४।२५।२६।२७।२८।२९।३०।३१।३२।३३।३४।३५।३६।३७।३८

१९ ॥ इतिउद्योगपर्वणिनीलकंठीये भारतमावदीपेसप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ ॥ शल्यइति १ । २ । ३ । ४ । ५ येनयत्रदेशे तत्रयथो ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५

॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवंप्रमुदितःपार्थःकृष्णेनसहितस्तदा ॥ वृत्तोदाशार्हप्रवरैःपुनरायायुधिष्ठिरम् ३९ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिसेनोद्योगपर्वणि
कृष्णसारथ्यस्वीकारेसप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ ॥ ४९ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ शल्यःश्रुत्वातुदूतानांसैन्येनमहतावृतः ॥ अभ्ययात्पांडवानराजनसहपुत्रै
र्महारथैः १ तस्यसेनानिवेशोऽभूदध्यर्द्धमिवयोजनम् ॥ तथाद्विविपुलांसेनाविभर्तिसनरर्षभः २ अक्षौहिणीपतीराजनमहावीर्यपराक्रमः ॥ विचित्रकवचाःशू
राविचित्रध्वजकार्मुकाः ३ विचित्राभरणाःसर्वेविचित्ररथवाहनाः ॥ विचित्रस्रग्धराःसर्वेविचित्रांबरभूषणाः ४ स्वदेशेषाभरणावीराःशतसहस्रशः ॥ तस्यसे
नाप्रणेतारोवभूवुःक्षत्रियर्षभाः ५ व्यथयन्निवभूतानिकंपयन्निवमेदिनीम् ॥ शनैर्विश्रामयन्सेनांसययौयेनपांडवः ६ ततोदुर्योधनःश्रुत्वामहात्मानंमहारथम् ॥
उपायांतमभिद्रुत्यस्वयमानर्चभारत ७ कारयामासपूजार्थंतस्यदुर्योधनःसभाः ॥ रमणीयेषुदेशेषुतत्तच्चित्राःस्वलंकृताः ८ शिल्पिभिर्विविधैश्चैवक्रोडास्तत्रप्रयो
जिताः ॥ तत्रमाल्यानिमांसानिभक्ष्यंपेयंचसत्कृतम् ९ कृपाश्चविविधाकारामनोहर्षविवर्धनाः ॥ वाप्यश्चविविधाकाराऔदकानिगृहाणिच १० सताःसभाः
समासाद्यपूज्यमानोयथाऽमरः ॥ दुर्योधनस्यसचिवैर्देशेदेशेसमंततः ११ आजगामसभामन्यादेवावसथवर्चसम् ॥ सतत्रविषयैर्युक्तैःकल्याणैरतिमानुवैः १२
मेनेऽभ्यधिकमात्मानमवमेनेपुरंदरम् ॥ पप्रच्छसततःप्रेष्यान्प्रहृष्टःक्षत्रियर्षभः १३ युधिष्ठिरस्यपुरुषाःकेऽत्रचकुःसभाइमाः ॥ आनीयंतांसभाकाराःप्र
देयार्हाहिमेमताः १४ प्रसादमेपांदास्यामिकुंतीपुत्रोऽनुमन्यताम् ॥ दुर्योधनायतत्सर्वकथयंतिस्मविस्मिताः १५ संप्रहृष्टोयदाशल्योदिदित्सुरपिजीवितम् ॥
गूढोदुर्योधनस्तत्रदर्शयामासमातुलम् १६ तं दृष्ट्वा मद्राजश्चज्ञात्वायत्नंचतस्यतम् ॥ परिष्वज्याब्रवीत्प्रीतइष्टोऽर्थोगृह्यतामिति १७ ॥ दुर्योधनउवाच ॥
सत्यवाग्भवकल्याणवरोवैममदीयताम् ॥ सर्वसेनाप्रणेतवैभवान्भवितुमर्हति १८ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ कृतमित्यब्रवीच्छल्यःकिमन्यक्रियतामिति ॥ कृत
मित्येवगांधारिःप्रत्युवाचपुनःपुनः १९ ॥ शल्यउवाच ॥ गच्छदुर्योधनपुरंस्वकमेवनरर्षभ ॥ अहंगमिष्येद्रुष्ट्वैयुधिष्ठिरमरिंदमम् २० दृष्ट्वायुधिष्ठिरंराजन्
क्षिप्रमेष्येनराधिप ॥ अवश्यंचापिद्रष्टव्यःपांडवःपुरुषर्षभः २१ ॥ दुर्योधनउवाच ॥ क्षिप्रमागम्यताराजन्पांडवंवीक्ष्यपार्थिव ॥ त्वय्यधीनाःस्मराजेंद्रवरदा
नंस्मरस्वनः २२ ॥ शल्यउवाच ॥ क्षिप्रमेष्यामिभद्रंतेगच्छस्वस्वपुरंनृप ॥ परिष्वज्यतथाऽन्योन्यंशल्यदुर्योधनावुभौ २३ सतथाशल्यमामंयपुनराया
त्स्वकंपुरम् ॥ शल्योजगामकौतैयानारुढ्यातुंकर्मतस्यतत् २४ उपप्लव्यंसगत्वातुस्कंधावारंप्राविश्यच ॥ पांडवानथतान्सर्वानशल्यस्तत्रदर्शह २५

दिदित्सुःदददानेऽस्यरूपं १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ गच्छस्वप्राप्नुहि स्वपुरंस्वराज्यं २३ । २४ उपप्लव्यंविराटनगरस्यप्रदेशविशेषं स्कंधावारंसेनानिवेशस्थानं २५

२६ । २७ कृष्णाविति भीमोऽपिकृष्णएवासीदितिगम्यते हृष्टावितिपाठःसुगमः २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ 'तत्रंप्रधानेसिद्धांते'इत्यमरः ३३ । ३४ । ३५ वदान्योःमंजुलवाक् । 'वदान्यो
समेत्यचमहाबाहुःशल्यःपांडुसुतैस्तदा ॥ पाद्यमध्यंचगांचैवप्रत्यगृह्णाद्यथाविधि २६ ततःकुशलपूर्वहिमद्राजोऽरिसूदनः ॥ प्रीत्यापरमयायुक्तःसमाश्लिष्य
युधिष्ठिरम् २७ तथाभीमार्जुनौकृष्णौस्वस्त्रौयौचयमावुभौ ॥ आसनेचोपविष्टस्तुशल्यःपार्थमुवाचह २८ कुशलंराजशार्दूलकच्चितेकुरुनंदन ॥ अरण्यवासा
दिष्ट्याऽसिविमुक्तोजयतांवर २९ सुदुष्करंकुतंराजन्निर्जनेवसतात्वया ॥ भ्रातृभिःसहराजेंद्रकृष्णयाचानयासह ३० अज्ञातवासंधोरंचवसतादुष्करंकृतम् ॥
दुःखमेवकुतःसौख्यंभ्रष्टराज्यस्यभारत ३१ दुःखस्यैतस्यमहतोघातार्तराष्ट्रकृतस्यवै ॥ अवाप्स्यसिसुखंराजन्हत्वाशत्रून्परंतप ३२ विदितंतेमहाराजलोकतं
त्रंनराधिप ॥ तस्माल्लोभकृतंकिंचित्तवतातनविद्यते ३३ राजर्षीणांपुराणानांमार्गमान्विच्छभारत ॥ दानेतपासित्येचभवतातयुधिष्ठिर ३४ क्षमादमश्चस
त्यंचअहिंसाचयुधिष्ठिर ॥ अहुतश्चपुनलोकस्त्वयिराजन्प्रतिष्ठितः ३५ मृदुर्वदान्योब्रह्मण्योदाताधर्मपरायणः ॥ धर्मास्तेविदिताराजन्बहवोलोकसाक्षिकाः
३६ सर्वजगदिदंतातविदितंतेपरंतप ॥ दिष्ट्याकृच्छ्रमिदंराजन्पारितंभरतर्षभ ३७ दिष्ट्यापश्यामिराजेंद्रधर्मात्मानंसहानुगम् ॥ निस्तर्णिदुष्करंराजंस्त्वां
धर्मनिचयंप्रभो ३८ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततोऽस्याकथयद्राजादुर्योधनसमागमम् ॥ तच्चशुश्रूषितंसर्ववरदानंचभारत ३९ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ सुकृ
तंतेकृतंराजन्प्रहृष्टेनांतरात्मना ॥ दुर्योधनस्ययद्वीरत्वयावाचाप्रतिश्रुतम् ४० एकंविच्छामिभद्रंतेक्रियमाणंमहीपते ॥ राजन्नकर्तव्यमपिकर्तुमर्हसिस
त्तम ४१ ममत्ववेक्षयावीरशृणुविज्ञापयामिते ॥ भवानिहमहाराजवासुदेवसमोयुधि ४२ कर्णार्जुनाभ्यांसंप्राप्तैर्द्वैथरोजसतम ॥ कर्णस्यभवताकार्यंसारथ्यं
नात्रसंशयः ४३ तत्रपाल्योऽर्जुनोराजन्यदिमात्प्रियमिच्छसि ॥ तेजोवधश्चतेकार्यःसौतेरस्मज्जयावहः ४४ अकर्तव्यमपिह्येतत्कर्तुमर्हसिमातुल ॥ शल्यउ
वाच ॥ शृणुपांडवभद्रंतेयद्ब्रवीषिमहात्मनः ॥ तेजोवधनिमित्तमांसूतपुत्रस्यसंगमे ४५ अहंतस्यभविष्यामिसंग्रामेसारथिर्भुवम् ॥ वासुदेवेनहिसमंनित्यमांस
हिमन्यते ४६ तस्याहंकुरुशार्दूलप्रतीपमाहेतंवचः ॥ ध्रुवंसंकथयिष्यामियोढुकामस्यसंयुगे ४७ यथासहृददर्पश्चहृततेजाश्चपांडव ॥ भविष्यतिसुखंहंतुंम
त्यमेतद्ब्रवीमि ४८ एवमेतत्करिष्यामियथातातत्वमात्थमाम् ॥ यच्चान्यदपिशिक्ष्यामितत्करिष्यामितेप्रियम् ४९ यच्चदुःखंत्वयाप्राप्तंयूतेवैकृष्णयासह ॥
परुषाणिचवाक्यानिमूतपुत्रकृतानिवै ५० जटासुरात्परिक्लेशःकीचकाच्चमहायुते ॥ द्रौपद्याऽधिगतंसर्वदमयंत्यायथाऽशुभम् ५१ सर्वदुःखमिदंवीरसुखोद
कंभविष्यति ॥ नात्रमन्युस्त्वयाकार्योविधिर्विलवतरः ५२

वत्सुवागपि'इत्यमरः ३६ पारितंनिस्तीर्णं ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ मन्युर्देन्यं ५२

५३ । ५४ ॥ इतिउद्योगप० नीलकंठीये भारतमा० अष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ ॥ ७ ॥ १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० हावाः शृंगारचेष्टाः
 दुःखानिहिमहात्मानः प्रावृत्तियुधिष्ठिर ॥ देवैरपिहिदुःखानिप्राप्तानिजगतीपते ५३ इंद्रेण श्रूयतेराजनसभार्येणमहात्मना ॥ अनुभूतमहदुःखं देवराजेन
 भारत ५४ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि सेनोद्योगपर्वणि शल्यवाक्ये अष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ ॥ ७ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ कथमिंद्रेण राजेन्द्रसभार्येण
 महात्मना ॥ दुःखं प्राप्तं परंधोरमेतदिच्छामिवेदितुम् १ ॥ शल्य उवाच ॥ शृणुराजन्पुरातनमितिहासं पुरातनम् ॥ सभार्येण यथा प्राप्तं दुःखमिंद्रेण भारत २
 त्वष्टाप्रजापतिर्ह्यासीद्देवश्रेष्ठो महातपाः ॥ स पुत्रं वै त्रिशिरसमिन्द्रो हाक्विलासृजत् ३ ऐन्द्रं सप्रार्थयत्स्थानं विश्वरूपो महाद्युतिः ॥ तैस्त्रिभिर्वदनैर्घोरैः सूर्ये दुज्ज
 लनोपमैः ४ वेदानेकेन सोऽधीते सुरामेकेन चापिवत् ॥ एकेन च दिशः सर्वाः पिवन्निव निरीक्षते ५ स तपस्वी मृदुर्दातो धर्मे तपासि चोद्यतः ॥ तपस्तस्य महती वंसु
 दुश्चरमरिंदम ६ तस्य दृष्ट्वा तपोवीर्यं सत्यं चामिततेजसः ॥ विषादमगमच्छक्र इन्द्रोऽयं मा भवेदिति ७ कथं सज्जं च भोगेषु न च तप्येन्महतपः ॥ विवर्धमानस्त्रिशि
 राः सर्वं हि भुवनं ग्रसेत् ८ इति संचिंत्य बहुधा बुद्धिमान् भरतर्षभ ॥ आज्ञापयत्सोऽप्सरसस्त्वष्ट्रपुत्रप्रलोभने ९ यथा ससर्ज त्रिशिराः कामभोगेषु वैभृशम् ॥ क्षिप्रं कु
 रुत गच्छ ध्वं प्रलोभयत माचिरम् १० शृंगारवेषाः सुश्रोण्याहारैर्युक्ता मनोहरैः ॥ हावभावसमायुक्ताः सर्वाः सौंदर्यशोभिताः ११ प्रलोभयत भद्रं वः शमयध्वं भयं
 मम ॥ अस्वस्थं ह्यात्मनाऽऽत्मानं लक्ष्यामिव रांगनाः ॥ भयंतन्मे महाघोरं क्षिप्रं नाशय तावलाः १२ ॥ अप्सरस ऊचुः ॥ ॥ तथा यत्नं करिष्यामः शक्र तस्य प्रलो
 भने ॥ यथानात्राप्यसि भयंतस्माद्वलनिषूदन १३ निर्दहन्निव चक्षुर्भ्यां योऽसावास्ते तपोनिधिः ॥ तं प्रलोभयितुं देव गच्छामः साहेता वयम् १४ यतिष्यामो व
 शे कर्तुं व्यपनेतुं च ते भयम् ॥ शल्य उवाच ॥ इंद्रेण तास्त्वनुज्ञाता जग्मुस्त्रिशिरसोऽतिकम् ॥ तत्र ता विविधैर्भावैर्लोभयंत्यो वरांगनाः १५ नित्यं संदर्शयामासु
 स्तथैवांगेषु सौष्ठवम् ॥ नाभ्यगच्छन् प्रहर्षताः स पश्यन् सुमहातपाः १६ इन्द्रियाणि वशं कृत्वा पूर्वसागरसन्निभः ॥ तास्तु यत्नं परं कृत्वा पुनः शक्रमुपस्थिताः १७ क
 तां जलिपुटाः सर्वा देवराजमथाब्रुवन् ॥ न स शक्यः सुदुर्धर्षो धैर्याच्चालयितुं प्रभो १८ यत्ते कार्यं महाभाग क्रियतां तदनंतरम् ॥ संपूज्याप्सरसः शक्रो विसृज्य च महा
 मतिः १९ चिंतयामास तस्यैव धोपायं युधिष्ठिर ॥ स तूष्णीं चिंतयन् धीरो देवराजः प्रतापवान् २० विनिश्चितमतिर्धीमान् वधे त्रिशिरसोऽभवत् ॥ वज्रमस्याक्षि
 पाम्य द्यसि प्रनभविष्यति २१ शत्रुः प्रवृद्धो नोपेक्ष्यो दुर्बलोऽपि वलीयसा ॥ शास्त्रबुद्ध्या विनिश्चित्य कृत्वा बुद्धिबधे दृढाम् २२ अथ वैश्वानरनिमंघोररूपं भयाव
 हम् ॥ मुमोच वज्रं संकुद्धः शक्रास्त्रिशिरसं प्रति २३ स पपात हतस्तेन वज्रेण दृढमाहतः ॥ पर्वतस्येव शिखरं प्रणुन्नं मेदिनीतले २४ तं तु वज्रहतं दृष्ट्वा शयानमचलोप
 मम् ॥ न शर्मले भेदे देवो दीपितस्तस्य तेजसा २५ हतोऽपि दीप्ततेजाः स जीवन्निव हि दृश्यते ॥ घातितस्य शिरां स्याज्जीवन्ती वाहुतानि वै २६
 भावाः चित्तविकाराः हर्षादयस्तेरुक्ताः ११ । १२ । १३ । १४ । १५ सौष्ठवं सौंदर्यं प्रहर्षलब्धभोगोऽस्मीति तोषं १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६

वर्धाकिः तक्षा २७ । २८ । २९ नभविष्याति नक्ष्याति ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४

ततोऽतिभीतगात्रस्तु शक्रास्ते विचारयन् ॥ अथाजगाम परशुं स्कंधेनादाय वर्धाकिः २७ तदरप्यं महाराजयत्रास्तेऽसौ निपातितः ॥ समीतस्तत्र तक्षाणं घट
 मानं शचीपातिः २८ अपश्यदब्रवीच्चैनं सत्वरं पाकशासनः ॥ क्षिप्रं छिधि शिरां स्यस्य कुरुष्व वचनं मम २९ ॥ तक्षोवाच ॥ महास्कंधो भृशं ह्येष परशुर्नभविष्य
 ति ॥ कर्तुं चाहं न शक्यामि कर्मसद्भिर्विगर्हितम् ३० ॥ इन्द्र उवाच ॥ मामैस्त्वं शीघ्रमेतद्वै कुरुष्व वचनं मम ॥ मत्प्रसादाद्विशेषं वज्रकल्पं भविष्यति ३१ ॥ त
 क्षोवाच ॥ कंभवंतमहं विद्यां घोरकर्मणमद्य वै ॥ एतदिच्छाम्य हं श्रोतुं तत्त्वेन कथयस्व मे ३२ ॥ इन्द्र उवाच ॥ अहमिन्द्रो देवराजस्तक्षन्विदितमस्तु ते ॥ कुरु
 ष्वैतद्यथोक्तं मे तक्षन्माऽत्र विचारय ३३ ॥ तक्षोवाच ॥ कूरेण नापत्रपसे कथं शक्रे हकर्मणा ॥ ऋषिपुत्रमिमं हत्वा ब्रह्महत्याभयं न ते ३४ ॥ शक्र उवाच ॥ पश्चा
 द्धर्मं चरिष्यामि पावनार्थं सुदुश्चरम् ॥ शत्रुरेष महावीर्यो वज्रेण निहतो मया ३५ अद्यापि चाहमुद्विग्नस्तक्षत्रस्मादिभेमिवै ॥ क्षिप्रं छिधि शिरां सित्वं करिष्येऽनुग्रहं
 तव ३६ शिरः पशोस्ते दास्यंति भागं यज्ञेषु मानवाः ॥ एष तेऽनुग्रहस्तक्षत्रक्षिप्रं कुरु मम प्रियम् ३७ ॥ शल्य उवाच ॥ एतच्छ्रुत्वा तु तक्षा समहं द्रवचनात्तदा ॥
 शिरां स्यथ त्रिशिरसः कुठारेणाच्छिनत्तदा ३८ निकृतेषु तस्तेषु निष्क्रामन्नं डजास्त्वथ ॥ कर्पिजलास्ति तिराश्च कलर्विकाश्च सर्वशः ३९ येन वेदानधीते स्मपि
 वते सोममेव च ॥ तस्माद्वक्त्रादिनिश्चेरुः क्षिप्रं तस्य कर्पिजलाः ४० येन सर्वादिशोराजनपिबन्निव निरीक्षते ॥ तस्माद्वक्त्रादिनिश्चेरुस्ति तिरास्तस्य पांडव ४१
 यत्सुरापंतु तस्यासीद्वक्त्रं त्रिशिरसस्तदा ॥ कलर्विकाः समुत्पेतुः श्येनाश्च भरतर्षभ ४२ ततस्तेषु निकृतेषु विज्वरो मधवानथ ॥ जगामात्रे दिवं हृष्टस्तक्षाऽपि स्व
 गृहान्ययौ ४३ मेने कृतार्थमात्मानं हत्वा शत्रुं सुरारिहा ॥ त्वष्टाप्रजापतिः श्रुत्वा शक्रेणाथ हतं सुतम् ४४ क्रोधसंरक्तनयन इदं वचनमब्रवीत् ॥ त्वष्टावाच ॥ तप्य
 मानं तपो नित्यं क्षांतं दातुं जितेन्द्रियम् ॥ विनाऽपराधेन यतः पुत्रं हिंसितवान् मम ४५ तस्माच्छक्रविनाशाय वृत्रमुत्पादयाम्यहम् ॥ लोकाः पश्यंतु मे वीर्यं तपसश्च बलं
 महत् ४६ सच पश्यतु देवेंद्रो दुरात्मा पापचेतनः ॥ उपस्पृश्य ततः कुद्वस्तपस्वी सुमहायशाः ४७ अग्नौ हुत्वा समुत्पाद्य घोरं वृत्रमुवाच ह ॥ इन्द्र शत्रो विवर्धस्व
 प्रभावात्तपसो मम ४८ सोऽवर्द्धत दिवं स्तब्ध्वासूर्यवैश्वानरोपमः ॥ किं करोमीति चोवाच कालसूर्य इवोदितः ४९ शक्रं जहीति चाप्युक्तो जगाम त्रिदिवंततः ॥
 ततो युद्धं समभवद् वृत्रवासवयोर्महत ५० संकुद्धयोर्महाघोरं प्रसक्तं कुरुसतम् ॥ ततो जग्राह देवेंद्रो वृत्रो वीरः शतक्रतुम् ५१ अपावृत्त्या क्षिपद्वक्त्रं शक्रं कोपसमन्वितः ॥
 ग्रस्ते वृत्रेण शक्रे तु संभ्रांतास्त्रिदिवेश्वराः ५२ अमृजंस्ते महासत्वा जृम्भिका वृत्रनाशिनीम् ॥ विजृम्भमाणस्य ततो वृत्रस्यास्यादपावृतात् ५३

४९ । ४९ उपस्पृश्य आचम्य ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ अपावृत्त्यमुत्सं प्रसार्य ५२ । ५३

स्वान्यगान्यभिसंक्षिप्यनिष्क्रांतोबलनाशनः ॥ ततःप्रभृतेलोकस्यजुंभिकाप्राणसंश्रिता ५४ जहृषुश्चसुराःसर्वेशक्रंदद्वाविनिःसृतम् ॥ ततःप्रवृत्तेयुद्धं वृत्रवा
सवयोःपुनः ५५ संरब्धयोस्तदाघोरंमुचिरंभरतर्षभ ॥ यदाव्यवर्धतरणेवृत्रोबलसमान्वितः ५६ त्वष्टुस्तेजोबलाविद्धस्तदाशक्रोन्यवर्तत ॥ निवृत्तेचतदा
देवाविषादमगमन्परम् ५७ समेत्यसहशक्रेणत्वष्टुस्तेजोवमोहिताः ॥ अमंत्रयंततेसर्वेमुनिभिःसहभारत ५८ किंकार्यमिति वैराजनविचिंत्यभयमोहिताः ॥
जग्मुःसर्वेमहात्मानंमनोभिर्विष्णुमव्ययम् ॥ उपविष्टामंदराग्रेसर्वेवृत्रवधेप्सवः ५९ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिसेनोद्योगपर्वणिइंद्रविजयेनवमोऽध्यायः
॥ ९ ॥ इंद्रउवाच ॥ सर्वव्याप्तमिदं देवावृत्रेणजगदव्ययम् ॥ नह्यस्यसदृशं किंचित्प्रतिघाताययद्रवेत् १ समर्थोह्यभवंपूर्वमसमर्थोऽस्मि सांप्रतम् ॥ कथंनु
कार्यंभद्रंवोदुर्धर्षःसहिमेमतः २ तेजस्वीचमहात्माचयुद्धेचामितविक्रमः ॥ ग्रसेत्रिभुवनसर्वेसदेवासुरमानुषम् ३ तस्माद्विनिश्चयमिमंशृणुध्वंत्रिदिवौकसः ॥
विष्णोःक्षयमुपागम्यसमेत्यचमहात्मना ४ तेनसंमंत्र्यवेत्स्यामोवधोपायंदुरात्मनः ॥ शल्यउवाच ॥ एवमुक्तेमधवतादेवाःसर्पिगणास्तदा ॥ शरण्यंशरणंदेवं
जग्मुर्विष्णुमहाबलम् ५ ऊचुश्चसर्वेदेवेशंविष्णुंवृत्रभयादिताः ॥ त्रयोलोकास्त्वयाक्रांतास्त्रिभिर्विक्रमणैःपुरा ६ अमृतंचाहृतंविष्णोदैत्याश्चनिहतारणे ॥ बलिं
बध्वामहादैत्यंशक्रोदेवाधिपःकृतः ७ त्वंप्रभुःसर्वदेवानांत्वयासर्वमिदंततम् ॥ त्वंहिदेवोमहादेवसर्वलोकनमस्कृतः ८ गतिर्भवत्तुदेवानांसिंद्वाणाममरो
त्तम ॥ जगद्व्याप्तमिदंसर्ववृत्रेणासुरसूदन ९ ॥ ॥ विष्णुरुवाच ॥ ॥ अवश्यंकरणीयमेभवतांहितमुत्तमम् ॥ तस्मादुपायंवक्ष्यामियथाऽसौनभविष्यति
१० गच्छध्वंसर्पिगंधर्वायत्रासौविश्वरूपपृक् ॥ सामतस्यप्रयुजध्वंततएनंविजेष्यथ ११ भविष्यतिजयोदेवाःशक्रस्यममतेजसा ॥ अदृश्यश्चप्रवे
क्ष्यामिवज्रेह्यस्यायुधोत्तमे १२ गच्छध्वमृषिभिःसार्द्धंगंधर्वैश्चसुरोत्तमाः ॥ वृत्रस्यसहशक्रेणसंधिंकुरुतमाचिरम् १३ ॥ ॥ शल्यउवाच ॥ ॥ एवमुक्तेतु
देवेनऋषयस्त्रिदशास्तथा ॥ ययुःसमेत्यसहिताःशक्रंरुक्तापुरःसरम् १४ समीपमेत्यचयदासर्वएवमहौजसः ॥ तंतेजसाप्रज्वलितंप्रतपंतंदिशोदश १५ ग्रसंतमि
वलोकांस्त्रिन्सूर्याचंद्रमसौयथा ॥ ददृशुस्तेततोवृत्रंशक्रेणसहदेवताः १६ ऋषयोऽथततोऽभ्येत्यवृत्रमूचुःप्रियंवचः ॥ व्याप्तंजगदिदंसर्वतेजसातवदुर्जय १७
नचशक्रोपिनिर्जेतुंवासवंबलिनांवर ॥ युध्यतोश्चापिवांकालोव्यतीतःसुमहानिह १८ पीड्यंतेचप्रजाःसर्वाःसदेवासुरमानुषाः ॥ सख्यंभवतुतेवृत्रशक्रेणसहनित्य
दा १९ अवाप्स्यसिसुखंत्वंचशक्रलोकांश्चशाश्वतान् ॥ ऋषिवाक्यंनिशम्याथवृत्रःसतुमहाबलः २०

निलयापचयौक्षयौ इत्यमरः ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २०

२१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२

उवाचतानृषीन्सर्वान्प्रणम्यशिरसाऽसुरः ॥ सर्वेयूयंमहाभागगंधर्वाश्चैवसर्वशः २१ यदूथतच्छ्रुतंसर्वममापिशृणुतानघाः ॥ संधिःकथं वैभविताममशक्रस्यचो
भयोः ॥ तेजसोर्हिद्वयोर्देवाःसख्यं वैभविताकथम् २२ ॥ ऋषयऊचुः ॥ सकृत्सतांसंगतंलिप्सितव्यंततःपरंभविताभव्यमेव ॥ नातिक्रामेत्सत्पुरुषेणसंगतंत
स्मात्सतांसंगतंलिप्सितव्यम् २३ दृढंसतांसंगतंचापिनित्यंब्रूयाच्चार्थं ह्यर्थकच्छ्रेषुधीरः ॥ महार्थवत्सत्पुरुषेणसंगतंतस्मात्संतंनजिघांसेतघोरः २४ इंद्रःस
तांसमतश्चनिवासश्चमहात्मनाम् ॥ सत्यवादीह्यनिद्यश्चधर्मवित्सूक्ष्मनिश्चयः २५ तेनतेसहशक्रेणसंधिर्भवतुनित्यदा ॥ एवंविश्वासमागच्छमातेभूद्बुद्धिरन्यथा
२६ ॥ शल्यउवाच ॥ महर्षिवचनंश्रुत्वातानुवाचमहायुतिः ॥ अवश्यंभगवंतोमेमाननीयास्तपस्विनः २७ ब्रवीमियदहं देवास्तत्सर्वंक्रियतेयादि ॥ ततःसर्व
करिष्यामियदूचुर्माद्विजर्षभाः २८ नशुष्केणनचार्द्रेणनाश्मनानचदारुणा ॥ नशस्त्रेणनचास्त्रेणनदिवानतथानिशि २९ वध्योभवेयंविप्रेन्द्राःशक्रस्यसहदेवतैः ॥
एवंमेरोचतेसंधिःशक्रेणसहनित्यदा ३० बाढमित्येवऋषयस्तमूचुर्भरतर्षभ ॥ एवंवृत्तेतुसंधानेवृत्रःप्रमुदितोऽभवत् ३१ युक्तःसदाऽभवच्चापिशक्रोहर्षसम
न्वितः ॥ वृत्रस्यवधसंयुक्तानुपायानन्वचितयत् ३२ छिद्रान्वेषीसमुद्दिग्गःसदावसतिदेवराट् ॥ सकदाचित्समुद्रातिसमपश्यन्महासुरम् ३३ संध्याकालउपा
वृत्तेमुहूर्तेचातिदारुणे ॥ ततःसंचिंत्यभगवानवरदानंमहात्मनः ३४ संध्येयंवर्ततेरौद्रानरात्रिर्दिवसनच ॥ वृत्रश्चावश्यवध्योऽयंममसर्वहरोरिपुः ३५ यदिवृत्रं
नहन्म्यद्यवंचयित्वामहासुरम् ॥ महाबलंमहाकार्यंनमेश्रेयोभाविष्यति ३६ एवंसंचितयत्रेशक्रोविष्णुमनुस्मरन् ॥ अथफेनंतदाऽपश्यत्समुद्रेपर्वतोपमम् ॥
३७ नायंशुष्कोनचार्द्रोऽयंचशस्त्रमिदंतथा ॥ एनंक्षेप्स्यामिवृत्रस्यक्षणादेवनशिष्यति ३८ सवज्रमथफेनंतंक्षिप्रंवृत्रेनिसृष्टवान् ॥ प्रविश्यफेनंतंविष्णुर
थवृत्रंव्यनाशयत् ३९ निहतेतुततोवृत्रेदिशोवितिमिराऽभवन् ॥ प्रववौचशिवोवायुःप्रजाश्चजहृषुस्तथा ४० ततोदेवाःसगंधर्वायक्षरक्षोमहोरगाः ॥ ऋषयश्च
महेंद्रंतमस्तुवन्विधैःस्तवैः ४१ नमस्कृतःसर्वभूतैःसर्वभूतान्यसांत्वयत् ॥ हत्वाशत्रुंप्रहृष्टात्मावासवःसहदेवतैः ४२ विष्णुंत्रिभुवनश्रेष्ठं पूजयामासधर्मवित् ॥
ततोहतेमहावीर्येवृत्रेदेवभयंकरे ४३ अचृतेनाभिभूतोऽभूच्छक्रःपरमदुर्भनाः ॥ त्रैशीर्षयाऽभिभूतश्चसपूर्वब्रह्महत्याया ४४ सोऽतमाश्रित्यलोकानानष्टसंज्ञोवि
चेतनः ॥ नप्राज्ञायतदेवेंद्रस्वभिभूतःसकल्मषैः ४५ प्रतिच्छन्नोऽवसच्चाप्सुचेष्टमानइवोरगः ॥ ततःप्रनष्टेदेवेंद्रेब्रह्महत्याभयादिते ४६ भूमिःप्रध्वस्तसंका
शानिर्दृक्षाशुष्ककानना ॥ विच्छिन्नस्रोतसोनद्यःसरांस्यनुदकानिच ४७ संक्षोभश्चापिसत्वानामनामृष्टिकृतोऽभवत् ॥ देवाश्चापिभृशं त्रस्तास्तथासर्वमहर्षयः ४८

॥ ७ ॥

अराजकंजगत्सर्वमभिभूतमुपद्रवैः ॥ ततोर्भाताऽभवन्देवाःकोनोराजाभवेदिति ४९ दिविदेवर्षयश्चापिदेवराजविनाकृताः ॥ नस्मकश्चनदेवानांराज्येवैकुरुते
मतिम् ५० ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिसेनोद्योगपर्वणिवृत्रवधेइंद्रविजयोनामदशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ शल्यउवाच ॥ ऋषयोथावृषन्सर्वेदेवाश्चात्रि
दिवेश्वराः ॥ अयंवेनहुषःश्रीमान्देवराज्येऽभिषिच्यताम् १ तेजस्वीचयशस्वीचधार्मिकश्चैवानित्यदा ॥ तेगत्वात्वब्रुवन्सर्वेराजानोभवपार्थिव २ सतानुवाचनहु
षोदेवान्पिगणांस्तथा ॥ पितृभिःसहितानराजनपरीप्सन्निहितमात्मनः ३ दुर्बलोऽहंनमेशक्तिर्भवतांपरिपालने ॥ बलवान्जायतेराजाबलंशक्रोहिनित्यदा ४
तमब्रुवन्पुनःसर्वेदेवाःऋषिपुरोगमाः ॥ अस्माकंतपसायुक्तःपाहिराज्यंत्रिविष्टपे ५ परस्परमयंधोरमस्माकंहिनसंशयः ॥ अभिषिच्यस्वराजेंद्रभवराजात्रिवि
ष्टपे ६ देवदानवयक्षाणामृषीणांरक्षसांतथा ॥ पितृगंधर्वभूतानांचक्षुर्विषयवर्तिनाम् ७ तेजआदास्यसेपश्यन्बलवांश्चभविष्यसि ॥ धर्मपुरस्कृत्यसदासर्वलो
काधिपोभव ८ ब्रह्मर्षीश्चापिदेवांश्चगोपायस्त्रिविष्टपे ॥ अभिषिक्तःसराजेंद्रततोराजात्रिविष्टपे ९ धर्मपुरस्कृत्यतदासर्वलोकाधिपोऽभवत् ॥ सुदु
र्लभंवरलब्ध्वाप्राप्यराज्यंत्रिविष्टपे १० धर्मात्मासततंभूत्वाकामात्मासमपद्यत ॥ देवोद्यानेषुसर्वेषुनंदनोपवनेषुच ११ कैलासेहिमवत्पृष्ठेमंदरेष्वेत
पर्वते ॥ सद्येमहेंद्रेमलयेसमुद्रेषुसरित्सुच १२ अप्सरोभिःपरिवृतोदेवकन्यासमावृतः ॥ नहुषोदेवराजोऽथक्रीडन्बहुविधंतदा १३ शृण्वन्नादिव्यावहु
विधाःकथाःश्रुतिमनोहराः ॥ वादित्राणिचसर्वाणिगीतंचमधुरस्वनम् १४ विश्वावसुर्नारदश्चगंधर्वाप्सरसांगणाः ॥ ऋतवःषट्चदेवेंद्रंमूर्तिमंतउपस्थिताः १५
मारुतःसुरभिर्वातिमनोज्ञःसुखशीतलः ॥ एवंचक्रीडतस्तस्यनहुषस्यदुरात्मनः १६ संप्राप्तादर्शनंदेवीशकस्यमहिषीप्रिया ॥ सतांसंदृश्यदुष्टात्माप्राइसर्वां
सभासदः १७ इंद्रस्यमहिषीदेवीकस्मान्मानोपतिष्ठति ॥ अहमिंद्रोऽस्मिदेवानांलोकानांचतथेश्वरः १८ आगच्छतुशचीमह्यंक्षिप्रमद्यनिवेशनम् ॥ तच्छृ
त्वाधुर्भनादेवीवृहस्पतिमुवाचह १९ रक्षमानहुषाद्ब्रह्मंस्त्वामस्मिंशरणंगता ॥ सर्वलक्षणसंपन्नांब्रह्मंस्त्वंमांप्रभापसे २० देवराजस्यदयितामत्यंतंसुखमागि
नीम् ॥ अवैवव्येनयुक्तांचाप्येकपर्त्वापतिव्रताम् २१ उक्तवानसिमांपूर्वमृतांतांकुरुवैगिरम् ॥ नोक्तपूर्वचभगवन्नृथातेकिंचिदीश्वर २२ तस्मादेतद्भवेत्स
त्यंत्ययोक्तंद्विजसत्तम ॥ बृहस्पतिरथोवाचशक्राणीभयमोहिताम् २३ यदुक्ताऽसिमयादेविसत्यंतद्रविताधुवम् ॥ द्रक्ष्यसेदेवराजानमिंद्रंशीघ्रमिहागतम् २४
नभेतव्यंचनहुषात्सत्यमेतद्ब्रवीमिमे ॥ समानयिष्येशक्रेणनचिराद्भवतीमहम् २५

१०। ११। १२। १३। १४। १५। १६। १७। १८। १९। २०। २१। २२ शक्राणीमिद्राणी आर्षआनृक् २३। २४। २५

२६ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिनीलकंठीये भारतभावदीपेएकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ ॥ १। २। ३। ४। ५। ६ वैधर्म्याणित्वाप्रावधादीनि उपधाःवृत्रसख्यादीनिडलानि ७
अथशुश्रावनहुषःशक्राणींशरणंगताम् ॥ बृहस्पतेरंगिरसश्चक्रोधसन्तपस्तदा २६ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिसेनोद्योगपर्वणिइंद्राणीभयेएकादशो
ऽध्यायः ॥ ११ ॥ ॥ ७ ॥ शल्यउवाच ॥ कुदंतुनहुषंष्टदेवाःऋषिपुरोगमाः ॥ अब्रुवन्देवराजानंनहुषंधोरदर्शनम् १ देवराजजहिक्रोधंत्वायेकुद्वेजगद्विभो ॥
त्रस्तंसासुरगंधर्वसर्किनरमहोरगम् २ जहिक्रोधमिमंसाधोनकुप्यंतिभवद्विधाः ॥ परस्यपत्नीसादेवीप्रसीदस्वसुरेश्वर ३ निवर्तयमनःपापात्परदारामिमंशंना
त् ॥ देवराजोऽसिभद्रंतेप्रजाधर्मेणपालय ४ एवमुक्तोनजग्राहतद्रचःकाममोहितः ॥ अथदेवानुवाचेदमिंद्रंप्रतिसुराधिपः ५ अहल्याधर्षितापूर्वमृषेपत्नीय
शस्विनी ॥ जीवतोभर्तुरिद्रेणसवःकिंननिवारितः ६ बहूनिचनृशंसानिकृतानीद्रेणवैपुरा ॥ वैधर्म्याण्युपधाश्चैवसवःकिंननिवारितः ७ उपतिष्ठतुदेवीमामेत
दस्याहितंपरम् ॥ युष्माकंचसदादेवाःशिवमेवंभविष्यति ८ ॥ देवाऊचुः ॥ इंद्राणीमानयेष्यामोयथेच्छसिदिवस्पते ॥ जहिक्रोधमिमंवीरप्रीतोभवसुरेश्वर
९ ॥ उल्यउवाच ॥ इत्युक्तांतदादेवाःऋषिभिःसहभारत ॥ जग्मुर्बृहस्पतिंवक्तुमिंद्राणींचाशुभंवचः १० जानीमःशरणंप्राप्तामिंद्राणींतववेदमनि ॥ दत्ता
भयांचविप्रेद्रत्वयादेवर्षिसत्तम ११ तेत्वादेवाःसगंधर्वाःऋषयश्चमहाद्युते ॥ प्रसादयंतिचेन्द्राणिनहुषायप्रदीयताम् १२ इंद्राद्विशिष्टोनहुषोदेवराजोमहाद्युतिः ॥
वृणोत्विमंवरारोहामर्तृत्वेवरवर्णिनी १३ एवमुक्तेतुसादेवीवाष्पमुत्सृज्यसस्वनम् ॥ उवाचरुदतीदीनाबृहस्पतिमिदंवचः १४ नाहमिच्छामिनहुषंपतिंदेवर्षि
सत्तम ॥ शरणागताऽस्मितेब्रह्मंस्त्रायस्वमहतोभयात् १५ ॥ बृहस्पतिरुवाच ॥ शरणागतंतन्यजेयमिंद्राणिममनिश्चयः ॥ धर्मज्ञासत्यशीलांचनत्यजेयमनि
दिते १६ नाकार्यंकर्तुमिच्छामिब्राह्मणःसन्विशेषतः ॥ श्रुतधर्मासत्यशीलोजानन्धर्मानुशासनम् १७ नाहमेतत्करिष्यामिगच्छध्वंवैसुरोत्तमाः ॥ अस्मिंश्चा
र्थपुरागीतंब्रह्मणाश्रूयतामिदम् १८ नतस्यबीजरोहतिरोहकालेनतस्यवर्षवर्षतिवर्षकाले ॥ भीतंप्रपन्नंप्रददातिशत्रवेनसत्रातारंलभतेत्राणमिच्छन् १९ मोघ
मन्नंविदतिचाप्यचेताःस्वर्गालोकाद्भयतिनष्टचेष्टः ॥ भीतंप्रपन्नंप्रददातियोवैनतस्यहव्यंप्रतिगृह्णंतिदेवाः २० प्रमीयतेचास्यप्रजाह्यकालेसदाविवारं
पितरोऽस्यकुर्वते ॥ भीतंप्रपन्नंप्रददातिशत्रवेसेंद्रादेवाःप्रहरंत्यस्यवज्रम् २१ एतदेवंविजानन्चैनदास्यामिशचीमिमाम् ॥ इंद्राणींविश्रुतांलोकेशकस्यमहिषींप्रि
याम् २२ अस्याहितंभवेद्यच्चमचापिहितंभवेत् ॥ क्रियतांतत्सुरश्रेष्ठानहिदास्याम्यहंशचीम् २३ ॥ शल्यउवाच ॥ अथदेवाःसगंधर्वागुरुमाहुरिदं
वचः ॥ कथंसुनीतंनुभवेन्मंत्रयस्वबृहस्पते २४

८। ९। १०। ११। १२। १३। १४। १५। १६। १७। १८ प्रपन्नंशरणागतं १९ अचेताःदुर्बलचित्तः २०। २१। २२। २३। २४

॥ बृहस्पतिरुवाच ॥ नहुषंयाचतां देवी किंचित्कालांतरं शुभा ॥ इंद्राणीहितमेतद्वि तथाऽस्माकं भविष्यति २५ बहुविघ्नः सुराः कालः कालः कालं नायिष्यति ॥ गर्वि
तो बलवांश्चापिनो वरसंश्रयात् २६ ॥ शल्य उवाच ॥ ततस्तेन तथोक्ते तु प्रीता देवास्तथाऽब्रुवन् ॥ ब्रह्मसाध्विदमुक्तं ते हितं सर्वं दिवौ कसाम् २७ एवमेताद्वि
जश्रेष्ठ देवीचेयं प्रसाद्यताम् ॥ ततः समस्ता इंद्राणी देवाश्चाग्निपुरोगमाः २८ ऊर्चुर्वचनमव्यग्रा लोकानां हितकाम्यया ॥ देवा ऊचुः ॥ त्वया जगदिदं सर्वं धृतं स्था
वरजंगमम् ॥ एकपत्न्यसि सत्याच गच्छस्वनहुषं प्रति २९ क्षिप्रं त्वामभिकामश्च विनशिष्यति पापकृत् ॥ नहुषो देवि शक्रश्च सुरैश्चर्यमवाप्स्यति ३० एवं विनि
श्चर्य कृत्वा इंद्राणी कार्यं सिद्धये ॥ अभ्यगच्छतः सर्वा डानहुषं घोरदर्शनम् ३१ दृष्ट्वा तानहुषश्चापि वयोरूपसमन्वितां ॥ समहृष्यत दुष्टात्मा कामोपहतचेतनः ३२
॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि सेनोद्योगपर्वणि इंद्राणी कालावधियाचने द्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥ ॥ शल्य उवाच ॥ अथ तामब्रवीद् दृष्ट्वा नहुषो देवराट् तदा ॥
त्रयाणामपि लोकानामहमिन्द्रः शुचिस्मिते १ भजस्व मां वरारोहे पति त्वेवरणिनि ॥ एवमुक्ता तु सा देवी नहुषेण पतिव्रता २ प्रावेपत भयोद्विग्रा प्रवाते कदलीयथा ॥
प्रणम्य सा हि ब्रह्माणं शिरसा तु कृतांजलिः ३ देवराजमथोवाच नहुषं घोरदर्शनम् ॥ कालमिच्छाम्यहं लब्धुं त्वत्कंचित्सुरेश्वर ४ न हि विज्ञायते शक्रः किंवा प्राप्तः
क्वा गतः ॥ तत्त्वमेतं तु विज्ञाय यदि न ज्ञायते प्रभो ५ ततोऽहं त्वामुपस्थास्ये सत्यमेतदब्रवीमि ते ॥ एवमुक्तः स इंद्राण्यनहुषः प्रीतिमानभूत् ६ नहुष उवाच ॥
एवं भवतु सुश्रोणि यथामा मिह भाषसे ॥ ज्ञात्वा चागमनं कार्यं सत्यमेतदनुस्मरेः ७ नहुषेण विमृष्टा च निश्चक्राम ततः शुभा ॥ बृहस्पतिनिकेतं च सा जगाम यशस्विनी
८ तस्याः संश्रुत्य च वचो देवाश्चाग्निपुरोगमाः ॥ चिंतयामासुरेका ग्राः शक्रार्थं राजसत्तम ९ देवदेवेन संगम्य विष्णुना प्रभविष्णुना ॥ ऊचुश्चैनं समुद्विग्रा वाक्यं वाक्यवि
शारदाः १० ब्रह्मवध्या भिमूतो वै शक्रः सुरगणेश्वरः ॥ गतिश्च न स्त्वं देवेश पूर्वजो जगतः प्रभुः ११ रक्षार्थं सर्वभूतानां विष्णुत्वमुपजग्मिवान् ॥ त्वदीर्यं निहते वृत्रे
वासवो ब्रह्महृत्यया १२ वृत्तः सुरगणश्रेष्ठ मोक्षं तस्य विनिर्दिश ॥ तेषां तद्वचनं श्रुत्वा देवानां विष्णुरब्रवीत् १३ मामेव यजतां शक्रः पावयिष्यामि वज्रिणम् ॥
पुण्येन हयमेधेन मामिष्ट्वा पाकशासनः १४ पुनरेष्यति देवानां मिद्वत्त्वमकुतोभयः ॥ स्वकर्माभिश्च नहुषो नाशयास्यति दुर्भतिः १५ किंचित्कालमिदं दे
वामर्षयध्वमतं द्रिताः ॥ श्रुत्वा विष्णोः शुभां सत्यां वार्णां ताममृतोपमाम् १६ ततः सर्वे सुरगणाः सोपाध्यायाः सहर्षिभिः ॥ यत्र शक्रो भयोद्विग्रास्तं देशमुपचक्रमुः
१७ तत्राश्वमेधः सुमहान्महेंद्रस्य महात्मनः ॥ वृत्ते पावनार्थं वै ब्रह्महृत्यापहो नृप १८

५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ विष्णुत्वं व्यापकत्वं अव्यापकेन जगद्रक्षाया अंशमवात् १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८

१९ । २० अकंपत् अकंपत् तदभावार्थः २१ । २२ । २३ । २४ २५ उपश्रुतिसंवेदने निर्णायिका देवी आकरोत् आकारितवती २६ यत्रेति अयं चार्थः । 'आनोऽऽयात्पुपुश्रुत्युक्तेषु रणया इह । दिवो
अमुष्यशासतो दिवं ययदिवावसो' इति मंत्रोक्त उपबृंहितः । मंत्रार्थस्तु हे उपश्रुति नः अस्मान् प्रति आयाहि उक्तेषु काम्येषु कर्मसु इहरणय इष्टं कामं गमय प्रापय । रणगतावित्यस्य रूपं अमुष्यव
विमज्य ब्रह्महृत्या तु वृक्षेषु च नदीषु च ॥ पर्वतेषु पृथिव्यां च स्त्रीषु चैव युधिष्ठिर १९ संविमज्य च भूतेषु विमज्य च सुरेश्वरः ॥ विज्वरो भूतपाप्मा च वासवोऽभवदात्म
वान् २० अकंपन्नहुषं स्थाना दृष्ट्वा बलनिषूदनः ॥ तेजोऽग्रं सर्वभूतानां वरदानाच्च दुःसहम् २१ ततः शचीपतिर्देवः पुनरेव व्यनश्यत् ॥ अदृश्यः सर्वभूतानां का
लाक्षाक्षी च चारुह २२ प्रनष्टे तु ततः शक्रेशची शोकसमन्विता ॥ हाशक्रेति तदा देवी विललाप सुदुःखिता २३ यदि दत्तं यदि हुतं गुरवस्तोषिता यदि ॥ एकमर्तृत्वमे
वास्तु सत्यं यद्यस्ति वामयि २४ पुण्यां च मामहं दिव्यां प्रवृत्ता मुत्तरायणे ॥ देवीरात्रिं नमस्यामि सिध्यतामिमनोरथः २५ प्रयता च निशां देवीमुपातिष्ठत तत्र सा ॥
पतिव्रता त्वात्सत्येन सोपश्रुतिमथाकरोत् २६ यत्रास्ते देवराजोऽसौ तं देशं दर्शयस्व मे ॥ इत्याहो पश्रुतिर्देवी सत्यं सत्येन दृश्यताम् २७ ॥ इति श्रीमहाभारते उ
द्योगपर्वणि सेनोद्योगपर्वणि उपश्रुतियाचने त्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥ ॥ ॥ शल्य उवाच ॥ अथैनां रूपिणी साध्वीमुपातिष्ठत् पश्रुतिः ॥ तां वयो
रूपसंपन्नां दृष्ट्वा देवीमुपस्थिताम् १ इंद्राणी संप्रहृष्टात्मा संपूज्यैनामथाब्रवीत् ॥ इच्छामित्वामहं ज्ञातुं कात्वं ब्रह्मविरानने २ ॥ उपश्रुतिरुवाच ॥ उपश्रुतिरहं
देवितवांतिकमुपागता ॥ दर्शनं चैव संप्राप्ता तव सत्येन भाविनि ३ पतिव्रता च युक्ता च यमेन नियमेन च ॥ दर्शयिष्यामि ते शक्रं देवं वृत्रनिषूदनम् ४ क्षिप्रमन्वेहि मर्द्रं
ते द्रक्ष्यसे सुरसत्तमम् ॥ ततस्तां प्रहितां देवीं मिन्द्राणी सा समन्वगात् ५ देवारण्यान्यतिक्रम्य पर्वतांश्च बहूस्ततः ॥ हिमवंतमतिक्रम्य उत्तरं पार्श्वं नागमत् ६
समुद्रं च समासाद्य बहुयोजनविस्तृतम् ॥ आससाद महाद्वीपं नानादुमलतावृतम् ७ तत्रापश्यत् सरोदिव्यं नानाशकुनिभिर्वृतम् ॥ शतयोजनविस्तीर्णतावदेवाय
तं शुभम् ८ तत्र दिव्यानि पद्मानि पंचवर्णानि भारत ॥ षट्पदैरुपगीतानि प्रफुल्लानि सहस्रशः ९ सरसस्तस्य मध्ये तु पद्मिनी महती शुभा ॥ गौरेणोन्नतनाले
न पद्मेन महता वृता १० पद्मस्य भित्त्वानालं च विवेश सहिता तया ॥ विसर्तंतु प्रविष्टं च तत्रापश्यच्छतक्रतुम् ११ तं दृष्ट्वा च सुसूक्ष्मेण रूपेणावस्थितं प्रभुम् ॥
सूक्ष्मरूपधरा देवी बभूवोपश्रुतिश्च सा १२ इंद्रं तुष्टाव चेंद्राणी विश्रुतैः पूर्वकर्मभिः ॥ स्तूयमानस्ततो देवः शचीमाह पुरंदरः १३ किमर्थमसि संप्राप्ता विज्ञातश्च क
थं बहम् ॥ ततः सा कथयामास नहुषस्य विचेष्टितम् १४ इंद्रं त्वं त्रिषु लोकेषु प्राप्य वीर्यसमन्वितः ॥ दर्पाविष्टश्च दुष्टात्मा मामुवाच शतक्रतो १५ उपतिष्ठेति सकूरः
कालं च कृतवान्मम ॥ यदि न त्रास्यसि विभो करिष्यति समांशे १६ एतेन चाहं संप्राप्ता हुतं शक्रतवांतिकम् ॥ जहिरौ द्रं महाबाहो नहुषं पापनिश्चयम् १७

द्विस्थस्य दिवं शासत इन्द्रस्य दिवं प्रकाशं ययगम ययच्छेत्यर्थः । व्ययगतावित्यस्य लोटिरूपं वलोपार्थः । हे दिवावसो अहो धनं सूर्यस्तद्वत् तमोग्रस्तमर्थं प्रकाशयितुं समर्थ २७ ॥ इति उद्यो
गपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावदीपे त्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥ १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ त्रास्यसि पालयिष्यसि तदभावार्थः १६ । १७

१८ ॥ इतिउद्योगपर्वणिनीलकण्ठीये भारतभावदीपेचतुर्दशोऽध्यायः ॥ १४ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११

प्रकाशयाऽत्मनाऽऽत्मानंदैत्यदानवसूदन ॥ तेज समाप्नुहि विभो देवराज्यं प्रशाधि च १८ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि सेनोद्योगपर्वणि इंद्राणींद्रस्तवे चतुर्दशोऽध्यायः ॥ १४ ॥ शल्य उवाच ॥ एवमुक्तः स भगवान् शच्यातां पुनरब्रवीत् ॥ विक्रमस्य न कालोऽयं न दुषो बलवतरः १ विवर्द्धितश्चक्रपिभिर्हव्यक व्यैश्वभाविनि ॥ नीतिमत्रविधास्यामि देवि तां कर्तुमर्हसि २ गुह्यं चैतत्त्वया कार्यं नारुयात् व्यंशुभेकचित् ॥ गत्वानहुषमेकां ते ब्रवीहि च सुमध्यमे ३ ऋषियाने न दिव्येन मामुपैहि जगत्पते ॥ एवं तव वशे प्रीता भविष्यामीति तंव द ४ इत्युक्ता देवराजेन पत्नी सा कमलेक्षणा ॥ एवमस्त्वित्यथोक्ता तु जगाम नहुषं प्रति ५ नहुष स्तां ततो दृष्ट्वा सा स्मितो वाक्यमब्रवीत् ॥ स्वागतं ते वरारोहो किं करोमि शुचिस्मिते ६ भक्तं मां भज कल्याणिकिमेच्छसि मनस्विनि ॥ तव कल्याणियत्कार्यं तत्करिष्ये सुमध्यमे ७ न च ब्रूहि त्वया कार्या सुश्रोणिमयि विश्वसे ॥ सत्येन वै शेषे देविकरिष्ये वचनं तव ८ ॥ इंद्राण्युवाच ॥ यो मे कृतस्त्वया कालस्तमाकांक्षे जगत्पते ॥ ततस्त्वमेव भर्ता मे भविष्यसि सुराधिप ९ कार्यं च हृदि मे यत्तद्देवराजा वधारय ॥ वक्ष्यामि यदि मे राजन प्रियमेतत्करिष्यसि १० वाक्यं प्रणय संयुक्तं ततः स्यात् वशगा तव ॥ इंद्रस्य वाजिनो वाहाहास्ति नोऽथ रथास्तथा ११ इच्छाम्यहमथा पूर्ववाहनं ते सुराधिप ॥ यन्न विष्णोर्न रुद्रस्य नासुराणां न रक्षसाम् १२ बहंतु त्वां महाभा गाः कृपयः संगता विभो ॥ सर्वे शिविकयाराजन्ने तद्धिममरोचते १३ नासुरेषु न देवेषु तुल्यो भवितुमर्हसि ॥ सर्वेषां ते जगदत्से स्वेन वीर्येण दर्शनात् १४ न ते प्रमुख तः स्थातुं कश्चिच्छक्नोति वीर्यवान् ॥ शल्य उवाच ॥ एवमुक्तस्तु नहुषः प्राहृष्य ततः दक्षिण ॥ उवाच वचनं चापि सुरेन्द्रस्तामनिदिताम् १५ ॥ नहुष उवाच ॥ अपूर्ववाहनमिदं त्वयोक्तं वरवर्णिनि ॥ दृढं मे रुचिं ते देवित्वद्वशोऽस्मि वरानने १६ न ह्यल्पवीर्यो भवति यो वाहान् कुरुते मुनीन् ॥ अहं तपस्वी बलवान्भूतभव्यभव त्प्रभुः १७ मयि क्रुद्धे जगन्नस्यान् मयि सर्वं प्रतिष्ठितम् ॥ देवदानवगंधर्वाः किन्नरोरगराक्षसाः १८ न मे क्रुद्धस्य पर्याप्ताः सर्वलोकाः शुचिस्मिते ॥ चक्षुषायं प्रपश्या मितस्य ते जोहराम्यहम् १९ तस्मात्ते वचनं देविकरिष्यामि न संशयः ॥ सप्तर्षयो मां वक्ष्यंति सर्वे ब्रह्मर्षस्तथा २० पश्य माहात्म्ययोगं मे क्रुद्धि च वरवर्णिनि ॥ शल्य उवाच ॥ एवमुक्त्वा तु तां देवीं विमृज्य च वराननाम् २१ विमाने योजयित्वा च ऋषीन् प्रियममास्थितान् ॥ अब्रह्मण्यो बलोपेतो मतो मदबलेन च ॥ कामवृतः सदुष्मात्मा वाहयामास तान् नृपान् २२ नहुषेण विमृष्टा च बृहस्पतिमथाब्रवीत् ॥ समयोऽल्पावशेषो मे नहुषेणेह यः कृतः २३ शक्रं मृगय शीघ्रं त्वं भक्तायाः कुरु मे द याम् ॥ बाढमित्येव भगवान् बृहस्पतिरुवाच ताम् २४ न मे तव्यं त्वया देवि नहुषा दुष्टचेतसः ॥ न ह्येष स्थास्यति चिरं गत एव न राघवः २५

१२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ मां वक्ष्यंति मम वहनं करिष्यंति २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५

२६ । २७ अन्विष्यतां अनुगच्छतुमवान् इत्यगता वित्यस्य दिवादे रूपम् २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावदीपे चतुर्दशोऽध्यायः ॥ १५ ॥

अधर्मज्ञो महर्षीणां वाहनाच्च ततः शुभे ॥ इष्टिं चाहं करिष्यामि विनाशायास्य दुर्मतेः २६ शक्रं चाधिगमिष्यामि मा भैस्त्वं भद्रमस्तु ते ॥ ततः प्रज्वाल्य विधिवज्जुहा वपरमं हविः २७ बृहस्पतिर्महातेजा देवराजोपलब्धये ॥ हुत्वाग्निं सोऽब्रवीद्राजच्छक्रमन्विष्यतामिति २८ तस्माच्च भगवान् देवः स्वयमेव हुताशनः ॥ स्त्रिविषमहु तं कृत्वा तत्रैवांतरधीयत २९ सदिशः प्रदिशश्चैव पर्वतानि वनानि च ॥ पृथिवीं चांतरिक्षं च विचिंत्याथ मनो गतिः ३० निमेषांतरमात्रेण बृहस्पतिमुपागमत् ॥ अ ग्निरुवाच ॥ बृहस्पतेन पश्यामि देवराजमिह कचित् ॥ आपः शेषाः सदा चापः प्रवेष्टुं नोत्सहाम्यहम् ३१ न मे तत्र गतिर्ब्रह्मन्किमन्यत्करवाणिते ॥ तमब्रवीद्देवगु रुरपो विशमहायुते ३२ ॥ आग्निरुवाच ॥ नापः प्रवेष्टुं शक्यामि क्षयो मेऽत्र भविष्यति ॥ शरणं त्वां प्रपन्नोऽस्मि स्वास्तितेऽस्तु महायुते ३३ अज्योग्निर्ब्रह्मतः क्षत्रम श्मनो लोहमुत्थितम् ॥ तेषां सर्वत्र गते जः स्वासु योनिषु शाम्याति ३४ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि सेनोद्योगपर्वणि बृहस्पत्यग्निसंवादे पंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥ ॥ बृहस्पतिरुवाच ॥ ॥ त्वमग्ने सर्वदेवानां मुखं त्वमसि हव्यवाट् ॥ त्वमंतः सर्वभूतानां गूढश्चरसि साक्षिवत् १ त्वामाहुरेकं कवयस्त्वामाहुस्त्रिविधं पुनः ॥ त्वया त्यक्तं जगच्चेदं सद्यनिश्ये हुताशन २ कृत्वा तु भ्यं न मो वि प्राः स्वकर्म विजितां गतिम् ॥ गच्छंति सह पत्नीभिः सुतैरपि च शाश्वतीम् ३ त्वमेवाग्ने हव्यवाहस्त्वमेव पर मंहविः ॥ यजंति स त्रैस्त्वामं वयज्ञैश्च परमाध्वरे ४ सृष्ट्वा लोकां स्त्रो निमान् हव्यवाहप्राप्ते काले पचसि पुनः समिद्धः ॥ त्वंसर्वस्य भुवनस्य प्रसूतिस्त्वमेवाग्ने भवसि पुनः प्रतिष्ठा ५ त्वामग्ने जलदानाहुर्विद्युतश्च मनीषिणः ॥ बहंति सर्वभूतानि त्वतो निष्क्रम्य हेतयः ६ त्वय्यापो निहिताः सर्वास्त्वयि सर्वमिदं जगत् ॥ न तेऽस्त्यविदि तां किंचित् त्रिषु लोकेषु पावक ७ स्वयोनिं भजते सर्वां विश्वापोऽविशंकितः ॥ अहं त्वां वर्धयिष्यामि ब्राह्मैर्मत्रैः सनातनैः ८ एवंस्तु तो हव्यवाट् स भगवान्कविरुतमः ॥ बृहस्पतिमथोवाच प्रीतिमान् वाक्यमुत्तमम् ९ दर्शयिष्यामि ते शक्रं सत्यमेतद्ब्रवीमि ते ॥ शल्य उवाच ॥ प्रविश्यापस्ततो वह्निः स समुद्राः स पल्वलाः ॥ आससाद सरस्तं च गूढो यत्र शतक्रतुः १० अथ तत्रापि पद्मानि विचिन्वन् भरतर्षभ ॥ अपश्यत्स तु देवं द्रुं विसमध्यगतं तदा ११ आगत्य च ततस्तूर्णं तमाचष्ट बृहस्पतेः ॥ अणुमात्रेण वपुषा पद्मं तत्त्वाश्रितं प्रभुम् १२ गत्वा देवर्षिगंधर्वैः सहितोऽथ बृहस्पतिः ॥ पुराणैः कर्मभिर्देवं तुष्टाव बलसूदनम् १३ महासुरो हतः शक्रनमुचिर्दारुण स्त्वया ॥ शंबरश्च बलश्चैव तथोभौ घोरविक्रमौ १४ शतक्रतो विवर्धस्व सर्वान् शत्रून्निषूदय ॥ उत्तिष्ठ शक्र संपश्य देवर्षींश्च समागतान् १५ महेंद्रदानवान् हत्वा लो कास्त्रातास्त्वया विभो ॥ अपां फेनं समासाद्य विष्णुतेजोतिर्ब्रूहि तम् ॥ त्वया तृत्रो हतः पूर्वदेवराज जगत्पते १६

१ एकं जाठरं । त्रिविधं गार्हपत्य

दक्षिणाग्न्याहवनीयरूपेण त्वयैकेन २ तुभ्यं त्रिविधाय ३ । ४ प्रसूतिः उत्पत्तिस्थानं प्रतिष्ठालयस्थानम् ५ हेतयः ज्वालाः ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६

॥१०॥

अ०

॥१७॥

॥१०॥

त्वंसर्वभूतेषुशरण्यईडचस्त्वयासमंविद्यतेनेहभूतम् ॥ त्वयाधार्यतेसर्वभूतानिशक्रत्वंदेवानांमहिमानंचकथं १७ पाहिसर्वांश्चलोकांश्चमहेंद्रबलमाप्नुहि ॥ एवंसं
स्तूयमानश्चसोऽवर्धतशनैःशनैः १८ स्वंचैवपुरास्थायबभूवसबलान्वितः ॥ अब्रवीच्चगुरुंदेवोबृहस्पतिमवस्थितम् १९ किंकार्यमवाशिष्टंवोहतस्वाष्ट्रोमहा
सुरः ॥ वृत्रश्चसुमहाकायोयैवलोकाननाशयत् २० ॥ बृहस्पतिरुवाच ॥ मानुषोनहुषोराजादेवर्षिगणतेजसा ॥ देवराज्यमनुप्राप्तःसर्वात्रोवाधतेभृशम् २१
॥ इंद्रउवाच ॥ कथंचनहुषोराज्यंदेवानांप्रापदुर्लभम् ॥ तपसाकेनवायुक्तःकिंवीर्योवाबृहस्पते २२ ॥ बृहस्पतिरुवाच ॥ देवाभीताःशक्रमकामयंतत्वयात्य
क्तंमहेंद्रंपदंतत् ॥ तदादेवापितरोऽथर्षयश्चगंधर्वमुख्याश्चसमेत्यसर्वे २३ गत्वाऽब्रुवन्नहुषंतत्रशक्रत्वंनोराजाभवभुवनस्यगोप्ता ॥ तानब्रवीन्नहुषोनास्मिशक्त
आप्यायध्वंतपसातेजसामाम् २४ एवमुक्तेर्वर्द्धितश्चापिदेवैराजाऽभवन्नहुषोघोरवीर्यः ॥ त्रैलोक्येचप्राप्यराज्यंमहर्षीनृत्वावाहानयातेलोकान्दुरात्मा २५
तेजोहरंष्ट्रिविषंसुघोरमात्वंपश्येन्नहुषंवेकदाचित् ॥ देवाश्चसर्वेनहुषंभृशार्तानपश्यंतगूढरूपाश्चरंतः २६ ॥ ॥ शल्यउवाच ॥ एवंवदत्यंगिरसांवारिष्ठेबृह
स्पतौलोकपालःकुबेरः ॥ वैवस्वतश्चैवयमःपुराणोदेवश्चसोमोवरुणश्चाजगाम २७ तेवैसमागम्यमहेंद्रमुचुर्दिष्ट्यात्वाष्ट्रोनिहतश्चैववृत्रः ॥ दिष्ट्याचत्वाकुशलि
नमक्षतंचपश्यामोवैनिहतारिचशक्र २८ सतान्यथावच्चहिलोकपालान्समेत्यवैप्रीतमनामहेंद्रः ॥ उवाचचैनान्प्रतिभाष्यशक्रःसंचोदयिष्यन्नहुषस्यांतरेण ॥
२९ राजादेवानानंहुषोघोररूपस्तत्रसाह्यंदीयतांमेभवाद्भिः ॥ तेचावब्रुवन्नहुषोघोररूपोदृष्टीविषस्तस्यविभीमईश ३० त्वंचेद्राजानंनहुषंपराजयेस्ततोवयंभाग
महामिशक्रः ॥ इंद्रोऽब्रवीद्भवतुभवानपांपतिर्यमःकुबेरश्चमयाऽभिषेकम् ३१ संप्राप्तुवंत्वद्यसहैवदैवतैरिपुंजयामतंनहुषंघोरदृष्टिम् ॥ ततःशक्रंज्वलनोऽप्याह
भागंप्रयच्छमह्यंतवसाह्यंकरिष्ये ॥ तमाहशक्रोभविताऽग्रेतवापिचेंद्राभ्योवैभागएकोमहाक्रतौ ३२ ॥ शल्यउवाच ॥ एवंसंचित्यभगवान्महेंद्रःपाकशासनः ॥
कुबेरंसर्वयक्षाणांधनानांचप्रभुंतथा ३३ वैवस्वतंपितृणांचवरुणंचाप्यपांतथा ॥ आधिपत्यंददौशक्रःसंचित्यवरदस्तथा ३४ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणि
सेनोद्योगपर्वणिइंद्रवरुणादिसंवादेपोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥ ॥ ॥ शल्यउवाच ॥ अथसंचितयानस्यदेवराजस्यधीमतः ॥ नहुषस्यवधोपायंलोकपालैःसदैव
तैः १ तपस्वीतत्रभगवानगस्त्यःप्रत्यदृश्यत ॥ सोऽब्रवीदर्च्यदेवंइंद्रंदिष्ट्यावैवर्धतेभवान् २ विश्वरूपविनाशिनवृत्रासुरवधेनच ॥ दिष्ट्याऽद्यनहुषोभृष्टोदेवरा
ज्यात्पुरंदर ३ दिष्ट्याहतारिपश्यामिभवंतंबलसूदन ॥ इंद्रउवाच ॥ स्वागतंतेमहोपऽस्तुप्रीतोऽहंदर्शनात्तव ॥ पाद्यमाचमनीयंचगामर्घ्यंचप्रतीच्छमे ४

॥ ३४ ॥ ॥ इतिउद्योगपर्वणिनीलकंठीये भारतभावदीपिषोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥ ॥ १ अर्च्यंअभ्यर्च्यं २ । ३ । ४

५ । ६ । ७ । ८ गवांप्रोक्षणे प्रोक्षणोपाकरणमारणादिसंस्कारे येमंत्राः ' देवाश्चयाभिर्यजतेददातिच गावःसोमस्यप्रथमस्यभक्षः'इत्यादयः यामिःपशुभूताभिर्गोभिः भक्षइति भक्षणांतया
गउच्यते ९ नहुषस्तु । 'ब्राह्मणाश्चैवगावश्चकुलमेकंद्विधाकृतं ॥ एकप्रमंत्रास्तिष्ठतिहविरेकत्रतिष्ठति' इतिशास्त्रप्रामाण्याद्ब्राह्मणवद्वामवभ्यस्त्वंमन्वानोवेदमप्रमाणीचकार । वेदस्यब्राह्मणानां

शल्यउवाच ॥ पूजितंचोपविष्टंतमासनेमुनिसत्तमम् ॥ पर्यपृच्छतदेवेशःप्रहृष्टोब्राह्मणर्षभम् ५ एतदिच्छामिभगवन्कथ्यमानांद्विजोत्तम ॥ परिभ्रष्टःकथंस्व
र्गान्नहुषःपापनिश्चयः ६ ॥ अगस्त्यउवाच ॥ शृणुशक्रप्रियंवाक्यंयथाराजादुरात्मवान् ॥ स्वर्गाद्भृष्टोदुराचारोनहुषोबलदर्पितः ७ श्रमार्ताश्चवहंतस्तंनहुषं
पापकारिणं ॥ देवर्षयोमहाभागास्तथाब्रह्मर्षयोऽमलाः ८ पप्रच्छुर्नहुषंदेवसंशयंजयतांवर ॥ यइमेब्राह्मणाप्रोक्तमंत्रावैप्रोक्षणेगवाम् ९ एतेप्रमाणंभवतउताहो
नेतिवासव ॥ नहुषोनेतितानाहतमसामूढचेतनः १० ॥ ऋषयऊचुः ॥ अधर्मेसंप्रवृत्तस्त्वंधर्मनप्रतिपद्यसे ॥ प्रमाणमेतदस्माकंपूर्वंप्रोक्तंमहर्षिभिः ११
॥ अगस्त्यउवाच ॥ ततोविवदमानःसमुनिभिःसहवासव ॥ अथमामस्पृशन्मूर्ध्निपादेनाधर्मपीडितः १२ तेनाभूद्धततेजाश्चानिःश्रीकश्चमहीपातिः ॥ ततस्तं
तमसाऽऽविग्रमवोचंभृशपीडितम् १३ यस्मात्पूर्वैःकृतराजनब्रह्मर्षिभिरनुष्ठितम् ॥ अदृष्टंदूषयसिमेयच्चमूर्ध्निस्पृशःपदा १४ यच्चापित्वमृषीन्मूढब्रह्मकल्पान्
दुरासदान् १५ वाहानृत्वावाहयसितेनस्वर्गाद्धतप्रभः ॥ ध्वंसपापपरिभ्रष्टःक्षीणपुण्योमहीतले १६ दशवर्षसहस्राणिसर्परूपधरोमहान् ॥ विचरिष्यसिपूर्णपुपु
नःस्वर्गमवाप्स्यसि १७ एवंभृष्टोदुरात्मासदेवराज्यादरिदम ॥ दिष्ट्यावर्धामहेशक्रहतोब्राह्मणकंटकः १८ त्रिविष्टपंप्रपद्यस्वपाहिलोकान्शचीपते ॥ जितेंद्रि
योजितामित्रःस्तूयमानोमहर्षिभिः १९ ॥ शल्यउवाच ॥ ततोदेवाभृशंतुष्टामहर्षिगणसंवृताः ॥ पितरश्चैवयक्षाश्चभुजगाराक्षसास्तथा २० गंधर्वादेवकन्या
श्चसर्वेचाप्सरसांगणाः ॥ सरांसिसरितःशैलाःसागराश्चविशांपते २१ उपागम्याब्रुवन्सर्वेदिष्ट्यावर्धसिशत्रुहन् ॥ हतश्चनहुषःपापोदिष्ट्याऽगस्त्येनधीमता ॥
दिष्ट्यापापसमाचारःकृतःसर्पोमहीतले २२ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिसेनोद्योगपर्वणिइंद्रागस्त्यसंवादेनहुषभृशेसप्तदशोऽध्यायः ॥ १७ ॥ ॥
॥ शल्यउवाच ॥ ततःशक्रःस्तूयमानोगंधर्वाप्सरसांगणैः ॥ ऐरावतंसमारुह्यद्विपेंद्रंलक्ष्णैर्युतम् १ पावकःसुमहातेजामहर्षिश्चबृहस्पतिः ॥ यम
श्चवरुणश्चैवकुबेरश्चधनेश्वरः २ सर्वैर्देवैःपरिवृतःशक्रोवृत्रनिषूदनः ॥ गंधर्वैरप्सरोग्भिश्चयातस्त्रिभुवनंप्रभुः ३ ससमेत्यमहेंद्राण्यादेवराजःशतक्रतुः ॥
मुदापरमयायुक्तःपालयामासदेवराट् ४ ततःसभगवांस्तत्रअंगिराःसमदृश्यत ॥ अथर्ववेदमंत्रैश्चदेवंइंद्रंसमपूजयत् ५ ततस्तुभगवानिंद्रःसंहृष्टःसम
पद्यत ॥ वरंचप्रददौतस्मैअथर्वांगिरसेतदा ६

चावमानादद्योगतिभ्याप्यतइत्याख्यायिकातात्पर्यं १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ ॥ इतिउद्योगपर्वणि
नीलकंठीये भारतभावदीपेनहुषभृशेसप्तदशोऽध्यायः ॥ १७ ॥ ॥ ॥ १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६

अथर्वगिरिसोनामेति यतोऽगिरा अथर्ववेदमंत्रैरिंद्रतुष्टाव ततोऽथर्वगिरिसोनामाऽभवत् अस्मिन्वेदेष्वथर्ववेदे अथर्ववेदस्य ऋषिरित्यर्थः । उदाहरणं वाक्यमेतत् अथर्ववेदरूपं यस्य वाक्यं स ऋ
 अथर्वगिरिसोनामेवेदेस्मिन्वैभविष्यति ॥ उदाहरणमेतद्विजयभागचलपस्यसे ७ एवं संपूज्य भगवानथर्वगिरिसंतदा ॥ व्यसर्जयन्महाराजदेवराजः शतक्रतुः ८
 संपूज्य सर्वांश्चिदशानृषींश्चापितपोधनान् ॥ इंद्रः प्रमुदितो राजन् धर्मेणापालयत्प्रजाः ९ एवं दुःखमनुप्राप्तमिंद्रेण सह भार्यया ॥ अज्ञातवासश्चकृतः शत्रूणां वधकां
 क्षया १० नात्र मन्युस्त्वया कार्यो यत्किंष्टोऽस्मि महावने ॥ द्रौपद्या सह राजेंद्र भ्रातृभिश्च महात्मभिः ११ एवं मापिराजेंद्र राज्यं प्राप्स्यसि भारत ॥ वृत्रं हत्वा यथा
 प्राप्तः शक्रः कौरवनंदन १२ दुराचारश्च न दुषो ब्रह्मद्विद पापचेतनः ॥ अगस्त्यशापाभिहतो विनष्टः शाश्वतीः समाः १३ एवंतव दुरात्मानः शत्रवः शत्रुसूदन ॥
 क्षिप्रं नाशं गमिष्यंति कर्णदुर्योधनादयः १४ ततः सागरपर्यन्तां भोक्ष्यसे मेदिनीमिमाम् ॥ भ्रातृभिः सहितो वीरद्रौपद्या च सहानया १५ उपाख्यानमिदं शक्रविजयं
 वेदसंमितम् ॥ राज्ञा व्यूढेष्वनीकेषु श्रोतव्यं जयमिच्छता १६ तस्मात्संश्रवयामित्वा विजयं जयतां वर ॥ संस्तूयमाना वर्धते महात्मानो युधिष्ठिर १७ क्षत्रिया
 णामभावोऽयं युधिष्ठिरमहात्मनाम् ॥ दुर्योधनापराधेन भीमार्जुनबलेन च १८ आख्यानमिदं विजयं इदं नियतः पठेत् ॥ धूतपाप्मा जितस्वर्गः परत्रेह च मोदते
 १९ न चारिजंभयंतस्य नापुत्रो वा भवेन्नरः ॥ नापदं प्राप्नुयात्काचिद्दीर्घमायुश्च विंदति ॥ सर्वत्र जयमाप्नोति न कदाचित्पराजयम् २० ॥ वैशंपायन उवाच ॥
 एवमाश्वासितो राजा शल्येन भरतर्षभ ॥ पूजयामास विधिवच्छल्यं धर्मभृतां वरः २१ श्रुत्वा तु शल्यवचनं कुंतो पुत्रो युधिष्ठिरः ॥ प्रत्युवाच महाबाहुर्महाराजमिदं
 वचः २२ भवान्कर्णस्य सारथ्यं करिष्यति न संशयः ॥ तत्र ते जो वधः कार्यः कर्णस्यार्जुनसंस्तवः २३ ॥ शल्य उवाच ॥ एवमेतत्करिष्यामि यथामांसं प्रभाषसे ॥
 यच्चान्यदपिशिक्षयामित्करिष्याम्यहंतव २४ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततस्त्वामंयकौतयेयाच्छल्यो मद्राधिपस्तदा ॥ जगाम सबलः श्रीमान् दुर्योधनमरिदम् ॥
 २५ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि सेनोद्योगपर्वणि शल्यगमनेष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ युयुधानस्ततो वीरः सात्वतानाम्
 हारथः ॥ महता चतुरंगेण बलेनागाद्युधिष्ठिरम् १ तस्य यो धामहावीर्यानां नानादेशसमागताः ॥ नानाप्रहरणाविराः शोभयां च क्रिरेवलम् २ परश्वधैर्भीदिपालैः शु
 लतो मरुद्वरैः ॥ परिघैर्यष्टिभिः पाशैः करवालैश्च निर्मलैः ३ खड्गकार्मुकनिर्व्यूहैः शरैश्च विविधैरपि ॥ तैलघौतैः प्रकाशद्भिः सदाऽशोभत वैवलम् ४ तस्य मेघप्र
 काशस्य सौवर्णैः शोभितस्य च ॥ बभूव रूपं सैन्यस्य मेघस्येव सविद्युतः ५ अक्षौहिणी तु सा सेना तदा यौधिष्ठिरं बलम् ॥ प्रविश्यांतर्दधे राजन् सागरं कुनदी यथा ६ तथै
 वाक्षौहिणीं गृह्य चेदीनामृषभो बली ॥ घृष्टकेतु रूपा गच्छत्पांडवानभितौ जसः ७ मागधश्च जयत्सेनो जारासं धिर्महाबलः ॥ अक्षौहिण्यैव सैन्यस्य धर्मराजमुपागमत् ८
 धिरिति परिभाषावचनात् ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ शत्रुतेजसो वधो येन तादृशोऽर्जुनसं
 स्तवः २३ । २४ । २५ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावदीपे अष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥ ॥ ॥ ॥ युयुधानः सात्यकिः १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८

९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ वनमाला आपादलं बिनीमाला १८ । १९ । २० । २१ समावायः समूहः २२ । २३ आवंत्यो विंदा
 तथैव पांड्यो राजेंद्र सागरानूपवासिभिः ॥ वृतो बहुविधैर्यौधैर्युधिष्ठिरमुपागमत् ९ तस्य सैन्यमतीवासीतस्मिन्बलसमागमे ॥ प्रेक्षणीयतरं राजन् सुवेषं बलवत्तदा
 १० द्रुपदस्याप्यभूत्सेनानानादेशसमागतैः ॥ शोभिता पुरुषैः शूरैः पुत्रैश्चास्य महारथैः ११ तथैव राजामत्स्यानां विराटो वाहिनीपतिः ॥ पार्वतीयैर्महीपालैः सह
 तः पांडवानियात् १२ इतश्चेतश्च पांडूनां समाजगमुर्महात्मनाम् ॥ अक्षौहिण्यस्तु सत्तेता विविधध्वजसंकुलाः १३ युयुत्समानाः कुरुभिः पांडवान्समहर्षयन् ॥
 तथैव धार्तराष्ट्रस्य हर्षसमभिवर्धयन् १४ मगदतो महीपालः सेनामक्षौहिणीं ददौ ॥ तस्य चीनैः किरातैश्च कांचनैरिव संवृतम् १५ बभौ बलमनाघृष्टं कर्णिकारवनं
 यथा ॥ तथाभूरिश्रवाः शूरः शल्यश्च कुरुनंदन १६ दुर्योधनमुपायातावक्षौहिण्यापृथक् पृथक् ॥ कृतवर्मा च हार्दिकयोभोजां वक्रकुरैः सह १७ अक्षौहिण्यैव सेनाया
 दुर्योधनमुपागमत् ॥ तस्य तैः पुरुषव्याघ्रैर्वनमालाधरैर्बलम् १८ अशोभत यथामतैर्वनप्रक्रीडितैर्गजैः ॥ जयद्रथमुत्वाश्चान्ये सिंधुसौवीरवासिनः १९ आज
 गमुः पृथिवीपालाः कंपयंत इवाचलान् ॥ तेषामक्षौहिणी सेना बहुला विबभौ तदा २० विधूयमानो वातेन बहुरूप इवांबुदः ॥ सुदक्षिणश्च कांबोजो यवनैश्च शकैस्तथा
 २१ उपाजगाम कौरव्यमक्षौहिण्याविशांपते ॥ तस्य सेना समावायः शलभानामिवावभौ २२ सच संप्राप्य कौरव्यं तत्रैवांतर्दधे तदा ॥ तथामाहिष्मतीवासीनी
 लोनीलायुधैः सह २३ महीपालो महावीर्यैर्दक्षिणापथवासिभिः ॥ आवंत्यो च महीपालो महाबलसुसंवृतौ २४ पृथगक्षौहिणीभ्यां तावभियातौ सुयोधनम् ॥ केक
 याश्च नरव्याघ्राः सोदर्याः पंचपार्थिवाः २५ संहर्षयंतः कौरव्यमक्षौहिण्या समाद्रवन् ॥ ततस्ततस्तु सर्वेषां भूमिपानां महात्मनाम् २६ तिस्रोऽन्याः समवर्तत वा
 हिन्यो भरतर्षभ ॥ एवमेकादशावृत्ताः सेना दुर्योधनस्य ताः २७ युयुत्समानाः कौतयेयान्नाध्वजसमाकुलाः ॥ नहास्तिनपुरे राजन्नवकाशोऽभवत्तदा २८ राज्ञां
 स्वबलमुख्यानां प्राधान्येनापि भारत ॥ ततः पंचनदं चैव कृत्स्नं च कुरुजांगलम् २९ तथारोहितकारण्यं मरुभूमिश्च केवला ॥ अहिच्छत्रं कालकूटं गंगाकूलं च भारत
 ३० वारणवाटघानं च यामुनश्चैव पर्वतः ॥ एष देशः सुविस्तीर्णः प्रभूतधनधान्यवान् ३१ बभूव कौरवेयाणां बलेनातीव संवृतः ॥ तत्र सैन्यं तथा युक्तं ददर्श सपुरो
 हितः ३२ यः स पांचालराजेन प्रेषितः कौरवान् प्रति ३३ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि सेनोद्योगपर्वणि पुरोहितसैन्यदर्शने एकोनविंशोऽध्यायः ॥ १९ ॥
 ॥ समाप्तमिदं सेनोद्योगपर्व ॥ अथ संजययानपर्व ॥ वैशंपायन उवाच ॥ सच कौरव्यमासाद्य द्रुपस्य पुरोहितः ॥ सत्कृतो घृतराष्ट्रेण भीष्मेण विदुरेण च १ सर्वकौश
 ल्यमुक्त्वाऽऽदौष्ट्या चैव मनामयम् ॥ सर्वसेनाप्रणेत्तृणां मध्ये वाक्यमुवाच ह २ सर्वैर्भवद्भिर्विदितो राजधर्मः सनातनः ॥ वाक्योपादाने हतोस्तु वक्ष्यामि विदिते सति ३
 नुविंदौ २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ अहिच्छत्रादयः प्रदेशविशेषाः ३० । ३१ । ३२ । ३३ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावदीपे एकोनविंशो
 अध्यायः ॥ १९ ॥ ॥ ॥ ॥ १ । २ वाक्येति भवद्भिः किंचिद्वक्तव्यमतो हेतोरित्यर्थः ३

४ । ५ । ६ शेषवतः आयुःशेषयुक्तः ७ । ८ । ९ । १० योन्यंतरगतैरिवेति तैर्दत्तान्केशान्जन्मांतरव्यवहितानिवनस्मरंतीत्यर्थः ११ । १२ । १३ । १४ । १५
 घृतराष्ट्रश्चपांडुश्चसुतावेकस्यविश्रुतौ ॥ तयोः समानंद्रविणंपैतृकं नात्र संशयः ४ घृतराष्ट्रस्यये पुत्राः प्राप्तं तैः पैतृकं वसु ॥ पांडुपुत्राः कथं नाम न प्राप्ताः पैतृकं वसु
 ५ एवं गते पांडवे वै विदितं वः पुरायथा ॥ न प्राप्तं पैतृकं द्रव्यं घृतराष्ट्रेण संवृतम् ६ प्राणांतिकैरप्युपायैः प्रयतद्भिरनेकशः ॥ शेषवन्तो न शाकिताने तु वै यमसादनम्
 ७ पुनश्च वदितं राज्यं स्वबलेन महात्मभिः ॥ छद्मनाऽपहृतं क्षुद्रैर्धार्तराष्ट्रैः ससौ बलैः ८ तदप्यनुमतं कर्म यथा युक्तमनेन वै ॥ वासिताश्च महारण्ये वर्षाणो ह त्रयो
 दश ९ सभायां क्लेशितैर्वीरैः सह भार्यैस्तथा भृशम् ॥ अरण्ये विविधाः क्लेशाः संप्राप्तास्तैः सुदारुणाः १० तथा विराटनगरे योन्यंतरगतैरिव ॥ प्राप्तं परमसंक्लेशो
 थापापैर्महात्मभिः ११ ते सर्वं पृष्टतः कृत्वा तत्सर्वं पूर्वकिल्बिषम् ॥ सामैव कुरुभिः सार्धमिच्छंतिकुरुपुंगवाः १२ तेषां च वृत्तमाज्ञाय वृत्तं दुर्योधनस्य च ॥ अनुनेतु
 मिहार्हं धार्तराष्ट्रं सुहृज्जनाः १३ न हिते विग्रहं वीराः कुर्वंतिकुरुभिः सह ॥ अविनाशेन लोकस्य कांक्षंते पांडवाः स्वकम् १४ यश्चापि धार्तराष्ट्रस्य हेतुः स्याद्विग्रहं प्र
 ति ॥ सच हेतुर्न मंतव्यो बलीयांसस्तथा हिते १५ अक्षौहिण्यश्च सत्तैव धर्मपुत्रस्य संगताः ॥ युयुत्समानाः कुरुभिः प्रतीक्षंतेऽस्य शासनम् १६ अपरे पुरुषव्या
 घ्राः सहस्राक्षौहिणीसमाः ॥ सात्यकिर्भीमसेनश्च यमौ च सुमहाबलौ १७ एकादशैताः पृतना एकतश्च समागताः ॥ एकतश्च महाबाहुर्बहु रूपी धनंजयः १८ यथा
 किरीटी सर्वाभ्यः सेनाभ्यो व्यतिरिच्यते ॥ एवमेव महाबाहुर्वासुदेवो महाद्युतिः १९ बहुलत्वं च सेनानां विक्रमं च किरीटिनः ॥ बुद्धिमत्त्वं च कृष्णस्य बुद्ध्या युध्येत
 को नरः २० ते भवन्तो यथा धर्मयथा समयमेव च ॥ प्रयच्छंतु प्रदातव्यं मावः कालोऽत्यगादयम् २१ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि संजययानपर्वणि पुरोहित
 याने विंशोऽध्यायः ॥ २० ॥ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तस्य तद्वचनं श्रुत्वा प्रज्ञावृद्धो महाद्युतिः ॥ संपूज्यै न यथा कालं भीष्मो वचनमब्रवीत् १ दिष्ट्या कुशलिनः
 सर्वे सह दामोदरेण ते ॥ दिष्ट्या सहायवंतश्च दिष्ट्या धर्मं च ते रताः २ दिष्ट्या च संधिकामास्ते भ्रातरः कुरुनंदनाः ॥ दिष्ट्या न युद्धमनसः पांडवाः सहवांधवैः ३ भव
 तास्य मुक्तं तु सर्वमेतन्न संशयः ॥ अतितीक्ष्णं तु ते वाक्यं ब्राह्मण्यादिति मे मतिः ४ असंशयं क्लेशितास्ते वने चेह च पांडवाः ॥ प्राप्ताश्च धर्मतः सर्वपितुर्धनमसंशयम् ५
 किरीटी बलवान्पार्थः कृतास्त्रश्च महारथः ॥ कोहि पांडुसुतं युद्धे विषहेतुधनं जयम् ६ अपि वज्रधरः साक्षात्किमुतान्येधनुर्भूतः ॥ त्रयाणामपि लोकानां सम
 र्थ इति मे मतिः ७ भीष्मे तु वतितद्वाक्यं घृष्टमाक्षिप्य मन्युना ॥ दुर्योधनं समालोक्य कर्णो वचनमब्रवीत् ८ न तत्राविदितं ब्रह्मन् लोके भूतेन केनचित् ॥ पु
 नरुक्तेन किं तेन भाषितेन पुनः पुनः ९ दुर्योधनार्थं शकुनिर्व्यूते निर्जितवान्पुरा ॥ समयेन गतोऽरण्यं पांडुपुत्रो युधिष्ठिरः १०
 ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे विंशोऽध्यायः ॥ २० ॥ ॥ १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७
 घृष्टं धर्मणा युक्तं यथा स्यात्तथा आक्षिप्यतिरस्कृत्य ८ तत्र पांडवपक्षे ९ । १०

तंसमयं कालं तच्च संकेतवाक्यं त्रयोदशवर्षे जातैः पुनर्वने वस्तव्यमित्येवं कृत्वा । समय इत्युपक्रम्य 'संकेतकालभाषयोः' इति मेदिनी । आश्रित्य निर्वाह्य पैतृकं राज्यांशं नेच्छति किंतु तदतिक्रमेणैव पैतृक
 मिच्छतीत्यर्थः ११ पादं चतुर्थीशमपि किमुतार्थमित्यर्थः १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० ॥ २१ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे पुरोहितयाने एकविंशो
 अध्यायः ॥ २१ ॥ प्राप्तानिति दिष्ट्या माग्नेन आनह्यसंनद्धो भूत्वा स्थानं स्थितिमुपस्थितः प्राप्तः इति समाजयेथाः पूजयेथाः १ स्वस्तिमंतो दयमितिसर्वान्वदेः कृच्छ्रं निरूप्यापितेषां शांतिरक्रोधो

सतंसमयमाश्रित्य राज्यां नेच्छति पैतृकम् ॥ बलमाश्रित्य मत्स्यानां पांचालानां च मूर्खवत् ११ दुर्योधनो भयाद्विद्रवद्वात्पादमंततः ॥ धर्मतस्तु मर्ही कृत्स्नां प्रद
 द्याच्छत्रवेऽपि च १२ यदिकांक्षंति ते राज्यां पितृपैतामहं पुनः ॥ यथाप्रतिज्ञं कालं तंचरंतु वनमाश्रिताः १३ ततो दुर्योधनस्यां केवर्ततामकुतोभयाः ॥ अधार्मि
 कीं तु माबुद्धिं मौख्यात्कुर्वंतु केवलात् १४ अथ ते धर्मस्तु ज्ययुद्धमिच्छंति पांडवाः ॥ आसाद्ये मानकुरुश्रेष्ठान् स्मरिष्यंति वचोमम १५ ॥ भीष्म उवाच ॥ किं नुरा
 धेयवाचा ते कर्मतस्मर्तुमर्हसि ॥ एक एव यदापार्थः षड्भ्यान्जितवान्युधि १६ बहुशो जीयमानस्य कर्मदृष्टं तदैव ते ॥ न चेदेवं करिष्यामो यदयं ब्राह्मणोऽब्रवीत् ॥
 ध्रुवं युधिहतास्तेन भक्षयिष्यामपांसुकान् १७ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ घृतराष्ट्रस्ततो भीष्ममनुमान्य प्रसाद्य च ॥ अवभत्स्य च राधेयमिदं वचनमब्रवीत् १८ अ
 स्मद्वितं वाक्यमिदं भीष्मः शांतनवोऽब्रवीत् ॥ पांडवानां हितं चैव सर्वस्य जगतस्तथा १९ चिंतायित्वा तु पार्थेभ्यः प्रेषयिष्यामि संजयम् ॥ स भवान्प्रतियात्वद्य
 पांडवानेवमाचिरम् २० सतंसत्कृत्य कौरव्यः प्रेषयामास पांडवान् ॥ सभामध्ये समाहूय संजयं वाक्यमब्रवीत् २१ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि संजययानपर्व
 णि पुरोहितयाने एकविंशोऽध्यायः ॥ २१ ॥ ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ प्राप्तानाहुः संजय पांडुपुत्रानुपप्लव्येतान् विजानीहि गत्वा ॥ अजातशत्रुं च सभाजयेथादि
 ष्ट्या न ह्यस्थानमुपस्थितस्त्वम् १ सर्वान्वदेः संजयस्वस्तिमंतः कृच्छ्रं वा समतदहं निरूप्य ॥ तेषां शांतिर्विद्यतेऽस्मा सुशीघ्रं मिथ्यापेतानामुपकारिणां सताम् २
 नाहं कचित्संजय पांडवानां मिथ्यावृत्तिकां च न जात्वपश्यम् ॥ सर्वांश्चिंत्यात्मवीर्येण लब्ध्वां पर्याकार्षुः पांडवामहमेव ३ दोषं ह्येषां नाध्यगच्छं परीच्छन्नित्यं कंचिद्येन
 गृह्येयमार्थान् ॥ धर्मार्थाभ्यां कर्मकुर्वंतिति नित्यं सुखप्रियेनानुरुध्यंतिकामात् ४ धर्मं शीतं क्षुत्पि पासे तथैव निद्रांतं द्रीं क्रोधहर्षौ प्रमादम् ॥ घृत्या चैव प्रज्ञया चाभिभूय ध
 र्मार्थयोगान्प्रयतंति पार्थाः ५ त्यजंति मित्रेषु धनानि कालेन संवासाज्जीर्यतितेषु मैत्री ॥ यथार्हमानार्थकरा हि पार्थास्ते पांड्वेष्टानास्त्याजमीदृश्यपक्षे ६ अन्यत्र
 पापाद्विषमान्मदबुद्धेर्दुर्योधनात्क्षुद्रतराच्च कर्णात् ॥ तेषां हीनौहीनसुखप्रियाणां महात्मनां संजनयतो हितेजः ७ उत्थानवीर्यः सुखमेधमानो दुर्योधनः सुकृतं मन्य
 तेतत् ॥ तेषां भागं यच्च मन्येत बालः शक्यं हर्तुं जीवितां पांडवानाम् ८

ज्मासु विद्यते मिथ्यापेतानां निष्कपटानां १ मह्यं पर्याकार्षुः मदर्थं परित आनीतवन्तः ३ धर्मार्थाभ्यां धर्मार्थं अर्थार्थं च सुखं प्रीतिः प्रियं पुत्रादितदनुरोधेन कामात् धर्मं न त्यजंतीत्यर्थः ४ तं द्रीं जाग्रतप
 वमौदर्यं ५ यथार्हमानं अर्थं च कुर्वंतिति तेषां ६ तेजः क्रोधं ७ उत्थाने आरंभकाले एव धीर्धनप्रसंगे यस्य स उत्थानवीर्यः यत्तेषां भागं हर्तुं शक्यं मन्यते तत्सुकृतं युक्तमिति मन्यते भीष्मादिति भावः ८

यस्यपदवीयांतियस्यानुगाइत्यर्थः तस्यतस्मैप्रदानंभागप्रदानम् ९ जिष्णुर्जयशीलः १० वरेण्यःभोगमोक्षकाभैर्वरणीयः ११ नकेवलंमध्येदेशापेक्षयाउदीचीं किंतुउत्तरान्कुरुनहिमाचला
दप्युदकदेशान् स्वर्गभूमिरूपान् १२ जातवेदसेउपाहरत् खांडवमिति विपरीणामेनानुपंगः १३ । १४ । १५ । १६ एतत्परिदृश्यमानंवलं भीष्मद्रोणादीनां सामर्थ्यतदपि स
त्यं तथाऽपि तान्पांडवान्प्राप्यनास्तीति मन्ये तुच्छमित्यर्थः १७ प्रबर्हःश्रेष्ठः संत्यक्तात्मात्यक्तदेहः १८ सहोषितोवर्षमात्रं चरितार्थः गोघ्नहोराक्षितः मात्स्येयानां मत्स्यदेशजानाम् १९

यस्यार्जुनःपदवीकेशवश्चक्रोदरःसात्यकोऽजातशत्रोः ॥ मारुद्रापुत्रौसृजयाश्चापियांतिपुरायुद्धात्साधुतस्यप्रदानम् ९ सह्यैवैकःपृथिवीसव्यसाचीगांडीवध्वजा
प्रणुदेद्रथस्थः ॥ तथाजिष्णुःकेशवोऽप्यप्रवृष्योलोकत्रयस्याधिपतिर्महात्मा १० तिष्ठेतकस्तस्यमर्त्यःपुरस्ताद्यःसर्वलोकेषुवरेण्यपुनः ॥ पर्जन्यघोषान्प्रव
पन्नशरीवान्पतंगसंघानिवशीघ्रवेगान् ११ दिशंस्तुदीचीमपिचोत्तरान्कुरुनगांडीवध्वनैकरथोजिगाय ॥ धनंचैषामाहरत्सव्यसाचीसेनानुगान्द्रविडांश्चैवचक्रे
१२ यश्चैवदेवान्खांडवेसव्यसाचीगांडीवध्वनाप्रजिगायसेंद्रान् ॥ उपाहरत्पांडवोजातवेदसेयशोमानंवर्धयन्पांडवानाम् १३ गदाभृतांनास्तिसमोऽब्रभीमाद्र
स्त्यारोहोनास्तिसमश्चतस्य ॥ रथेऽर्जुनादाहुरहीनमेनंवाहोर्बलेनायुतनागवीर्यम् १४ सुशिक्षितःकृतवैरस्तरस्वीदहेतुद्रास्तरसाधार्तराष्ट्रान् ॥ सदात्यमर्षी
नबलात्सशक्योयुद्धेजेतुंवासवेनापिसाक्षात् १५ सुचेतसौबलिनौशीघ्रहस्तौसुशिक्षितौभ्रातरौफाल्गुनेन ॥ श्येनौयथापक्षिपूगान् रुजंतौमाद्रीपुत्रौशेषयेतान्श
त्रून् १६ एतद्वलंपूर्णमस्माकमेवंयत्सत्यंतान्प्राप्यनास्तीति मन्ये ॥ तेषामध्येवर्तमानस्तरस्वीधृष्टद्युम्नःपांडवानामिहैकः १७ सहामात्यःसोमकानांप्रबर्हःसंत्यक्ता
त्मापांडवार्थेश्रुतोमे ॥ अजातशत्रुप्रसहेतकोऽन्योयेषांसस्यादग्रणीवृष्णिर्हिः १८ सहोषितश्चरितार्थोवयस्थोमात्स्येयानामधिपोवैविराटः ॥ सवैसपुत्रःपांडवार्थे
चशश्वदुधिष्ठिरभक्तइतिश्रुतमे १९ अवरुद्धारथिनःकेकयेभ्योमहेष्वासाभ्रातरःपंचसंते ॥ केकयेभ्योराज्यमाकाक्षमाणायुद्धार्थिनश्चानुवसंतिपार्थान् २०
सर्वीश्वीरान्पृथिवीपतीनांसमागतान्पांडवार्थेनेविष्टान् ॥ शूरानहंभक्तिमतःशृणोमिप्रोत्यायुक्तान्संश्रितान्धर्मराजम् २१ गिर्याश्रयादुर्गनिवासिनश्चयोधाः
पृथिव्यांकुलजातिशुद्धाः ॥ म्लेच्छाश्चनानायुधवीर्यवंतःसमागताःपांडवार्थेनेविष्टाः २२ पांड्यश्चराजासमितींद्रकल्पोयोधप्रवीरैर्बहुभिःसमेतः ॥ समागतः
पांडवार्थेमहात्मा लोकप्रवीरोऽप्रतिवीर्यतेजाः २३ असंब्रोणादर्जुनाद्वासुदेवात्पांड्याद्येनवृत्तंशृणोमि ॥ यतंकार्ष्णिप्रतिममाहुरेकंससात्यकिःपांडवार्थेने
विष्टः २४ उपाश्रिताश्चेदिकरूपकाश्चसर्वोद्योगैर्भूमिपालाःसमेताः ॥ येषामध्येसूर्यमिवातपंतंश्रियावृत्तंचेदिपतिंच्वलंतम् २५ अस्तंभनीयंयुधिमन्यमानो
ज्याकर्षतश्रिष्ठतमंपृथिव्याम् ॥ सर्वोत्साहंक्षत्रियाणानिहत्यप्रसह्यकृष्णस्तरसांसममर्दं २६

केकयेभ्योदेशेभ्यः । अवरुद्धाःबहिर्निःसारिताः पंचभ्रातरःकेकयानां ।

यतःकेकयेभ्यःराज्यंप्राप्नुमिच्छंतः पूर्वअस्मदीया अपि संप्रतिपांडवान् अनुवसंति अनुसरंति । तेनस्वपक्षहानिः परपक्षपुष्टिश्चदर्शिता २० । २१ । २२ समितिसंग्रामे । 'समि
त्याजिसमिद्युधः' इतिकोशः । अप्रतिवीर्यतेजाः अतुल्यतेजाः २३ कार्ष्णिःप्रद्युम्नस्तुल्यम् २४ चेदिपतिंशिशुपालं कृष्णोममर्देत्युत्तरेणान्वयः २५ ज्यांधनुर्गुणंकर्षतांघनुर्मृताम् २६

यस्यमानंवर्धयंतितंशिशुपालंअभिनदितिसंबंधः २७ चेदिपतिविहाय अन्येतंकृष्णं केप्राद्रवन्नकेपि किंतुसपवतेनस्पर्द्धाचकारेत्यर्थः २८ आशंसमानोजयमितिशेषः अशेतशयनंकृतवान्शि
शुपालः २९ यद्यतःअवेदयंतज्ञापितवंतः चाराइतिशेषः ३० कृष्णौवासुदेवार्जुनौ ३१ संगरंचेन्नगच्छेतदाशंभलमेव नोचेत्अन्यथाइंद्रोविष्णुश्चअर्जुनवासुदेवौ निर्दहेतामित्यन्वयः ३२
यशोमानौवर्धयन्पांडवानांपुराऽभिनच्छिशुपालंसमीक्ष्य ॥ यस्यसर्वेवर्धयंतिस्ममानंकर्षराजप्रमुखानरेन्द्राः २७ तमसह्यंकेशवंतत्रमत्वासुग्रीवयुक्तेनरथेन
कृष्णम् ॥ केप्राद्रवंश्चेदिपतिविहायसिंहं दृष्ट्वाक्षुद्रमृगाइवान्ये २८ यस्तंप्रतीपस्तरसाप्रत्युदीयादाशंसमानोद्वैरथेवासुदेवम् ॥ सोऽशेतकृष्णेनहतःपरासुर्वा
तेनेवोन्मथितःकार्णिकारः २९ पराक्रममेयदेवदयंततेषामर्थेसंजयकेशवस्य ॥ अनुस्मरंस्तस्यकर्माणि विष्णोर्गावल्गणेनाधिगच्छामिशांतिम् ३० नजातुता
च्छत्रुरन्यःसहेतयेषांसस्यादग्रणीवृष्णिर्हिः ॥ प्रवेपतेमहदयंभयेनश्रुत्वाकृष्णावेकरथेसमेतौ ३१ नचेद्रच्छेत्संगरंमंदबुद्धिस्ताभ्यांलभेच्छर्मतदासुतोमे ॥
नोचेत्कुरुन्संजयनिर्देहेतामिंद्राविष्णुदैत्यसेनांयथैव ३२ मतोहिमेशक्रसमो धनंजयःसनातनोवृष्णिवीरश्चविष्णुः ॥ धर्मारामोऽहीनिषेवस्तरस्वीकुंतीपुत्रःपांड
वोऽजातशत्रुः ३३ दुर्योधनेननिरुतोमनस्वीनोचेत्कुद्धःप्रदहेद्दार्तराष्ट्रान् ॥ नाहंतथाह्यर्जुनाद्वासुदेवाद्भीमाद्वाहंयमयोर्वाभिमेमि ३४ यथाराजःक्रोधदीप्तस्य
सूतमन्योरहंभीततरःसदैव ॥ महातपाब्रह्मचर्येणयुक्तःसंकल्पोऽयंमानसस्तस्यसिद्धयेत् ३५ तस्यक्रोधंसंजयाहंसमीक्ष्यस्थानेजानन्नृशमस्म्यद्यभीतः ॥ स
गच्छशीघ्रंप्रहितोरथेनपांचालराजस्यचमूनिवेशनम् ३६ अजातशत्रुकुशलंस्मपृच्छेःपुनःपुनःप्रीतियुक्तंवदेस्वम् ॥ जनार्दनंचापिसमेत्यतातमहामात्रंवीर्य
वतासुदारम् ३७ अनामयंमद्वचनेनपृच्छेर्धृतराष्ट्रःपांडवैःशांतिमीप्सुः ॥ नतस्यकिंचिद्वचनंकुर्यात्कुंतीपुत्रोवासुदेवस्यसूत ३८ प्रियश्चैषामात्मसमश्च
कृष्णोविद्वांश्चैषांकर्मणिनित्ययुक्तः ॥ समानीतान्पांडवान्सृजयांश्चजनार्दनंयुयुधानंविराटम् ३९ अनामयंमद्वचनेनपृच्छेःसर्वास्तथाद्रौपदेयांश्चपंच ॥
यद्यत्तत्रप्राप्तकालंपरेभ्यस्त्वमन्येथाभारतानाहितंच ॥ तद्वापेथाःसंजयराजमध्येनमूर्च्छयेद्यत्रचयुद्धहेतुः ४० ॥ इतिश्रीम० उद्योगपर्वणिसंजययानेष्टतराष्ट्र
संदेशेद्राविशोऽध्यायः ॥ २२ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ राज्ञस्तुवचनंश्रुत्वाष्टतराष्ट्रस्यसंजयः ॥ उपप्लव्यययौद्रुं पांडवानमितौजसः १ सतुराजानमा
साद्यकुंतीपुत्रंयुधिष्ठिरम् ॥ अभिवाद्यततःपूर्वसूतपुत्रोऽभ्यभाषत २ गावल्गणिःसंजयःसूतसूनुरजातशत्रुमवदत्प्रतीतः ॥ दिष्ट्यारार्जस्त्वामरोगंप्रपश्येस
हायवंतंचमहेंद्रकल्पम् ३ अनामयंपृच्छतित्वांऽविकेयोवृद्धोराजाष्टतराष्ट्रेमनीषी ॥ कञ्चिद्भीमःकुशलीपांपवाश्रयोधनंजयस्तौचमाद्रीतनूजौ ४

शक्रपुत्रत्वात्शक्रसमः धर्मपुत्रत्वात्धर्मारामः ३३ निरुतोवंचितःमनस्वीजितमनाः ३४ मन्योःक्रोधात् ३५ स्थानेजानन्नृशमस्त्युक्तंपश्यन् ३६ महामात्रंमहाभागं ३७ शांतिमीप्सुरस्तीति
वदेत्यध्याहारः ३८ समानीतान्पुनःस्थितान् ३९ नमूर्च्छयेत् वर्धयेत्क्रोधांमितिशेषः ४० ॥ ॥ इतिश्रीमहामारतेउद्योगपर्वणिनीलकण्ठीये भारतभावदीपिद्वाविंशोऽध्यायः ॥ २२ ॥
१ । २ प्रतीतोदृष्टः ३ । ४

यत्र आसवर्गे त्वंस्वस्तिकामः कल्याणार्थी यांश्च दृष्टान् कामान् भोग्यान् गजरायादीन् वाञ्छति तेष्वेकशालिनः कश्चिदित्यनुपगः ५ । ६ । ७ वृत्तिरस्मात्पुनरेहः ८ । ९ । १० कुरुभ्यः स्पृहयंतिकश्चि
दित्यनुपगः कुरुणां कल्याणं अयुद्धेन वाञ्छति कश्चिदिति भावः ११ येषां राष्ट्रे निवसति तेषां कुरुणां मध्ये धनुर्भूतः कश्चिन्मानं लभते १२ । १३ महानस्यो महानसे परिचारिकाः वध्वः स्नुषाः अव्यली
काः निष्कपटाः १४ वृत्तिर्जीविका दातुमिति शेषः दायान्महत्तान् ग्रामादीन् १५ अतिक्रमात्प्रोपेक्षत इत्युत्तरार्धात्त्रयोऽपकर्षेण योज्यं १६ एतद्वाङ्मनानां वृत्तेः पालनं ज्योतिः परलोकप्रकाशकं जी

कश्चित्कृष्णाद्रौपदीराजपुत्रीसत्यवतावीरपत्नीसपुत्रा ॥ मनस्विनीयत्रचवच्छित्त्वमिष्टान् कामान् भारतस्वस्तिकामः ५ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ गावल्गणे संज
यस्वागतं ते प्रियामहेते वयं दर्शनेन ॥ अनामयं प्रतिजानेत वाहं सहानुजैः कुशलीचास्मि विद्वन् ६ चिरादिदं कुशलं भारतस्य श्रुत्वा राज्ञः कुरुवृद्धस्य सूत ॥ मन्येसा
क्षादृष्टमहं नरेन्द्रं दृष्ट्वा संजय प्रीतियोगात् ७ पितामहो नः स्थविरो मनस्वी महाप्राज्ञः सर्वधर्मोपपन्नः ॥ सकौरव्यः कुशलीतातर्भाष्मो यथा पूर्ववृत्तिरस्त्यस्य कश्चि
त् ८ कश्चिद्राजाष्टराष्ट्रः सपुत्रो वै चित्रवीर्यः कुशलीमहात्मा ॥ महाराजो बाह्लिकः प्रातिपेयः कश्चिद्विद्वान् कुशलीसूतपुत्र ९ ससोमदत्तः कुशलीतातकश्चिद्भूरिश्र
वाः सत्यसंधः शलश्च ॥ द्रोणः सपुत्रश्च कृपश्च विप्रो महेश्वासाः कश्चिदेतेऽप्यरोगाः १० सर्वे कुरुभ्यः स्पृहयंतिसंजय धनुर्धरा ये पृथिव्यां प्रधानाः ॥ महाप्राज्ञाः सर्वशा
स्त्रावदाता धनुर्भूतां मुख्यतमाः पृथिव्याम् ११ कश्चिन्मानं तातलभंत एते धनुर्भूतः कश्चिदेतेऽप्यरोगाः ॥ येषां राष्ट्रे निवसति दर्शनीयो महेश्वासः शीलवान् द्रोणपुत्रः
१२ वैश्यापुत्रः कुशलीतातकश्चिन्महाप्राज्ञो राजपुत्रो युयुत्सुः ॥ कर्णोऽभ्यासः कुशलीतातकश्चित्सुयोधनो यस्य मंदो विधेयः १३ स्त्रियो वृद्धा भारतानां जनन्यो
महानस्यो दासभार्याश्च सूत ॥ वध्वः पुत्रा भागिनेया भगिन्यो दौहित्रा वा कश्चिदप्यव्यलीकाः १४ कश्चिद्राजा ब्राह्मणानां यथावत् प्रवर्तते पूर्ववत्तावत् वृत्तिम् ॥ कश्चि
दायान्मामकान् धार्तराष्ट्रो द्विजातीनां संजय नोपहंति १५ कश्चिद्राजाष्टराष्ट्रः सपुत्रः उपेक्षते ब्राह्मणातिक्रमान्वै ॥ स्वर्गस्य कश्चित् तथावत् भूतामुपेक्षते ते पुंसद
वृत्तिम् १६ एतज्ज्योतिश्चोतमं जीवलोके शुक्रं प्रजानां विहितं विधात्रा ॥ ते चेद्दोषं न नियच्छंति मंदाः कृत्स्नो नाशो भविता कौरवाणाम् १७ कश्चिद्राजाष्टराष्ट्रः
सपुत्रो बुभुषते वृत्तिममाव्यवर्गे ॥ कश्चिन्नभेदेन जीजीविषंति सुहृद्वापुर्दुर्हं दश्चैकमत्यात् १८ कश्चिन्नपापं कथयंति तात तेषां डवानां कुरवः सर्व एव ॥ द्रोणः सपुत्र
श्च कृपश्च वीरो नास्मा सुपापानिवदंति कश्चित् १९ कश्चिद्राज्येष्टराष्ट्रसपुत्रं समेत्याहुः कुरवः सर्व एव ॥ कश्चिद्दृष्ट्वा दस्युसंधानं समेतान् स्मरंति पार्थस्य युधां प्रणे
तुः २० मौर्वीभुजाग्रप्रहितान् स्मता तदो धूयमानेन धनुर्धरेण ॥ गांडीवनुन्नास्तनयितुं घोषान् जिह्मगान् कश्चिदनुस्मरंति २१

वल्लोके इह शुक्यं शस्त्रं

रं दोषं लोभं ब्राह्मणवृत्त्युपघातेन न नियच्छंति १० बुभुषते प्रापयितुमिच्छति भेदेन जीजीविषंति शत्रुभिर्भेदिताः संतस्तद्वर्ते भर्तृर्जीवितुमिच्छंति १८ । १९ पार्थस्य अर्जुनस्य कृत्यं स्मरंति युधांसं
ग्रामाणां प्रणेर्नुनिर्वाहकस्य आहुः शमं कुर्वितिशेषः । शमेति पाठे शमशाम्य ज्ञातिगच्छेत्यर्थः २० मौर्वीभुजः कौटिल्यंतस्य अग्रमिवाग्रं शरसंधानदेशः ततः प्रहितान् प्रेषितान् २१

सुवाससः सुपुंखाः हस्तवापो हस्तक्षेपः । वचनभेदेऽपि सामानाधिकरण्यं शतं स्त्रियोऽस्य परिग्रह इति वत् । एकषष्टिर्वाणा अस्य एकेन यत्नेन प्रक्षेप्या इत्यर्थः २२ मड्वलेषु मृतेषु स्थलेषु २३
दंतकूरे कूरं अन्नं दंताः क्रोधावेशात् कूरवन्नं व्यतेऽस्मिन्निति दंतकूरः संग्रामः तस्मिन् अस्य नक्षिपन् २४ । २५ जयः अर्जुनः २६ अहं अर्जुनस्य तदाष्टरक्षकः प्रेरकोऽभवमित्यर्थः भीमसेनश्च
माद्रीसुतयोः पृष्ठरक्षकोऽभूत् पंचमिरप्यस्माभिस्ते मोचिता इत्यर्थः २७ न कर्मणोति सर्वात्मना सर्वोपायैः दानभेदं दंडैश्चेत्तद्वृत्तराष्ट्रस्य पुत्रं जेतुं न शक्नुमस्तर्हि एकेन साधुना कर्मणा सामाख्येनो
न चापश्यं कंचिदहं पृथिव्यां यो धंसं वाऽधिकमर्जुनेन ॥ यस्यैकषष्टिर्निशितास्तीक्ष्णधाराः सुवाससः संमतो हस्तवापः २२ गदापाणिर्भीमसेनस्तरस्वी प्रवेपयच्छु
संधाननीके ॥ नागः प्रभिन्न इव नड्वलेषु चक्रम्यते कश्चिदेनं स्मरंति २३ माद्रीपुत्रः सहदेवः कर्लिगान् समागतान् जयदंतकूरे ॥ वामेनास्य न दक्षिणे नैव यो वै महावलंक
श्चिदेनं स्मरंति २४ पुरा जेतुं न कुलः प्रेषितोऽयं शिबीं स्त्रिगर्तान् संजय पश्य तस्ते ॥ दिशं प्रतीचीं वशमानयन् मेमाद्रीसुतं कश्चिदेनं स्मरंति २५ पराभवो द्वैतवने य आ
सीद् भूत्रिते घोषयात्रागतानाम् ॥ यत्र मंदाच्छत्रुवशं प्रयातान् मोचयद्भीमसेनो जयश्च २६ अहं पश्चादर्जुनमभ्यरक्षं माद्रीपुत्रो भीमसेनोऽप्यरक्षत् ॥ गांडीवव
न्वाशस्तु संधानुदस्य स्वस्त्यागमत् कश्चिदेनं स्मरंति २७ न कर्मणा साधुनैकेन नूनं सुखं शक्यं वै भवती ह संजय ॥ सर्वात्मना परिजितुं वयं चेन्न शक्नुमोऽष्टराष्ट्रस्य पुत्रम्
२८ ॥ इति श्रीमहाभारते उ० प० संज० युधिष्ठिरप्रश्ने त्रयोविंशोऽध्यायः ॥ २३ ॥ ॥ संजय उवाच ॥ यथाऽऽत्थमे पांडव ततथैव कुरून् कुरुश्रेष्ठ जनं च पृ
च्छसि ॥ अनामयास्तात मनस्विनस्ते कुरुश्रेष्ठान् पृच्छसि पार्थयांस्त्वम् १ संत्येव वृद्धाः साधवो धार्तराष्ट्रे संत्येव पापाः पांडवतस्य विद्धि ॥ दद्याद्दे पुंभ्योऽपि हि
धार्तराष्ट्रः कुतो दायोऽलोपयेद्ब्राह्मणानाम् २ यत्पुष्पाकं वर्तते सौ न धर्म्यं मद्गुग्धेषु दुग्धवत्तत्र साधु ॥ मित्रधुक् स्यात्तद्वृत्तराष्ट्रः सपुत्रो युष्मान् द्विषन्साधुवृत्तान् साधुः ३
न चानुजानातिभृशं च तप्यते शोचत्यंतः स्थविरोऽजातशत्रो ॥ शृणोति हि ब्राह्मणानां समेत्य मित्रद्रोहः पातकेभ्यो गरीयान् ४ स्मरंति तुभ्यं नरदेव संयुगे युद्धे च जि
ष्णोश्च युधां प्रणेतुः ॥ समुत्कृष्टे दुर्दुभिः शंखशब्दे गदापाणिर्भीमसेनं स्मरंति ५ माद्रीसुतौ चापिरणाजिमध्ये सर्वादिशः संपतंतौ स्मरंति ॥ सेनां वर्षंतौ शरवर्षै रज
सं महारथौ समरे दुष्प्रकंपौ ६ न त्वेव मन्ये पुरुषस्य राजन्न नागतं ज्ञायते यद्वा विष्यम् ॥ त्वंचेतथा सर्वधर्मोपपन्नः प्राप्तः क्लेशं पांडवच्छरूपम् ॥ त्वमेवैतच्छृग
तश्च भूयः समीकुर्याः प्रज्ञयाऽजातशत्रो ७ न कामार्थं संत्यजेयुर्हि धर्मपांडोः सुताः सर्व एवैन्द्रकल्पाः ॥ त्वमेवैतत्प्रज्ञयाऽजातशत्रो समीकुर्यायेन शर्मा मयुस्ते ८ धार्तरा
ष्ट्राः पांडवाः मृजयाश्च ये चाप्यन्ये सन्निविष्टानरेन्द्राः ॥ यन्मां ब्रवीद्द्वृतराष्ट्रो निशायाम जातशत्रो वचनं पिताते ९

पायेन सुखं सुखेन जेतुं नैव शक्यं भवति

साम्राज्याध्ये हि दानादयः प्रयुज्यंते ते रप्यसाध्यः कथं साममात्रेण साध्यः स्यात् । अतो दंडैकसाध्यः स इति भावः । पाठांतरे परिणेतुं स्वायत्तीकर्तुं २८ ॥ इति नी० त्रयोविंशोऽध्यायः ॥ २३ ॥
१ । २ यदिति अद्गुग्धेषु अनपकृतेषु धार्तराष्ट्रेषु यत्पुष्पाकं दुग्धवत् अपकृतस्यैव सौ नः सूनावान् हिंस्रः तद्धर्माद नपेतं सौ न धर्म्यं कौरवैर्वर्तते तत्र साधु दुग्धैरपि भवद्भिस्तेषु प्रव्राजन् कालेऽपि द्रोहो
न कृत इदानीं तु सुतरान् कर्तव्य इत्याशयः । ते तु स्वकृतं मोक्षयंत्येवेत्याह मित्रधुगिति ३ न चानुजानाति संधिनानुमोदते तप्यते च पुत्रनाशभयात् । गरीयानिति शृणोति चेति संबंधः ४ कावेदस्मान्
स्मरंतीति पृष्ठतत्राह स्मरंतीति तुभ्यंत्वा ५ रणोपाध्वनिस्तद्विशिष्टाया आजिः संग्रामस्तन्मध्ये । 'रक्षणस्त्राणेरणः कणे' इत्यमरः ६ अनागतं अज्ञातं अदृष्टमित्यर्थः ७ । ८ । ९

१० ॥ इतिउद्योगपर्वणिनीलकंठीये भारतमावदीपे चतुर्विंशोऽध्यायः ॥ २४ ॥ ॥ ७ ॥ १।२।३ रथमयोजयत्तद्वहआगतुं । राज्ञोवचनं पांडवानांरोचतां ततश्चशमोऽस्तु ४ संस्थाने नाकारेण । मार्दवेनकृपया । आर्जवेनअकौटिल्येन । अनृशंसाःअनुयाः । हीनिषेवाःलज्जापरायणाः ५ हीनहिंस्रं सत्त्वंद्विसत्त्वंसाधुत्वंवा भीमसेनाःभीषणसेन्याः ६ सर्वज्ञयः अभावसंस्थः शून्येएवपारिसमाप्तःक्षयः तत्र तत्प्रथमार्थेत्रल जयोऽपिबन्धुनाशात्पराजयएव ७ ज्ञातीनांदुर्योधनादीनांकार्यं घोषयात्रायांगंधर्वेभ्योमोचनादिकं उपकुण्ठनिर्दिष्टं ८ निर्णयनिश्चयंकृत्वा

सहामात्यःसहपुत्रश्चराजनसमेत्यतांवाचमिमानिबोध १० ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिसंजययानपर्वणि संजयवाक्येचतुर्विंशोऽध्यायः ॥ २४ ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ समागताःपांडवाःसंजयाश्चजनार्दनोयुयुधानोविराटः ॥ यत्तेवाक्यंघृतराष्ट्रानुशिष्टंगावल्गणेब्रूहितस्मृतपुत्र १ ॥ संजयउवाच ॥ अजातशत्रुंचवृकोदरंचघनंजयमाद्रवतीसुतौच ॥ आमंत्रयेवासुदेवंचशौरिर्युयुधानंचेकितानंविराटम् २ पंचालानामधिपंचैववृद्धंघृष्टयुग्मंपार्षतंयाज्ञसे निम् ॥ सर्वेवाचंशृणुतेमामदीयांवक्ष्यामियांभूतिमिच्छन्कुरूणाम् ३ शमंराजाघृतराष्ट्रोऽभिनंदन्नयोजयत्त्वरमाणोरथमे ॥ सभ्रातृपुत्रस्वजनस्यराज्ञ स्तद्रोचतांपांडवानांशमोऽस्तु ४ सर्वेधर्मैःसमुपेतास्तुपार्थाःसंस्थानेनमार्दवेनार्जवेन ॥ जाताःकुलेह्यनृशंसावदान्याहीनिषेवाःकर्मणानिश्चयज्ञाः ५ नयुज्य तेकर्मयुष्मासुहीनंसत्वंहिवस्तादृशंभीमसेनाः ॥ उद्रासतेह्यंजनविंदुवत्तच्छुभ्रेवस्त्रेयद्रवेत्किलिषंवं ६ सर्वक्षयोदृश्यतेयत्रकृत्स्नःपापोदयोनिरयोऽभावसंस्थः ॥ कस्तत्रकुर्याज्जातुकर्मप्रजानन्पराजयोयत्रसमोजयश्च ७ तेवैधन्यायैःकृतंज्ञातिकार्यंतेवैपुत्राःसुहृदोबांधवाश्च ॥ उपकुण्ठंजीवितंसंयजेयुर्थतःकुरूणानियतोवै भवःस्यात् ८ तेचेत्कुरूननुशिष्याथपार्थानिर्णयसर्वानुद्वीपतोनिगृह्य ॥ समंवस्तज्जीवितंमृत्युनास्याद्यज्जीवध्वंज्ञातिवधेनसाधु ९ कोह्येवयुष्मानसहकेशवे नसचेकितानान्प्रापतबाहुगुप्तान् ॥ ससात्यकीनविषहेतप्रजेतुंलब्ध्वाऽपिदेवानसचिवानसहैद्रान् १० कोवाकुरून्द्रोणभीष्माभिगुप्तानश्चत्थाग्राशल्यकृपादि मिश्च ॥ रणेविजेतुंविषहेतराजनराधेयगुप्तान्सहभूमिपालैः ११ महद्वलंघातैराष्ट्रस्यराज्ञःकोवैशकोहंतुमक्षीयमाणः ॥ सोऽहंजयेचैवपराजयेचानिःश्रेयसंनाधि गच्छामिकींचित् १२ कथंहिनीचाइवदौष्कुलेयानिर्धर्मार्थकर्मकुर्युश्चपार्थाः ॥ सोऽहंप्रसाद्यप्रणतोवासुदेवंपंचालानामधिपंचैववृद्धम् १३ कृतांजलिःशरणंवः प्रपद्येकथंस्वस्तिस्यात्कुरुसंजयानाम् ॥ नह्येवमेवंवचनंवासुदेवोधनंजयोवाजातुकिंचिन्नकुर्यात् १४ प्राणान्दद्याद्याचमानःकुतोऽन्यदेतद्विद्वन्साधनार्थंब्रवी मि ॥ एतद्राज्ञोभीष्मपुरोगमस्यमतंयद्वःशांतिरिहोत्तमास्यात् १५ ॥ इतिश्रीम० उद्योगपर्वणि सं० संजयवाक्येपंचविंशोऽध्यायः ॥ २५ ॥ ॥ ७ ॥

निगृह्यहत्वेत्यर्थः ९ ननुयुद्धेजयपराजयावनित्यावित्याह कोहीतिद्व्याभ्यां १०।११ निःश्रेयसंनिश्चयं १२ निर्धर्मार्थधर्मार्थयोर्विरुद्धंकर्मकथंकुर्युः । प्रणतोऽस्मीतिशेषः १३ एवमेवं वचनमितिद्विरुक्त्याविकल्पवाक्यंनकुर्यात् १४ प्राणानिति एतत्तत्त्वज्ञोऽपिपराजयएवेतिदीनवचनं । कोवाकुरून्जयेतेतितीक्ष्णवचनं कथंस्वस्तिस्यादित्युभयनाशवचनंचसाधनार्थं संधिकार्यस्यसिद्धयर्थंब्रवीमि ननुयुष्मान्भीषयाभीत्यर्थः १५ ॥ इतिउद्योगपर्वणिनीलकंठीये भारतमावदीपे पंचविंशोऽध्यायः ॥ २५ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥

१ अकुर्वतश्चेत्संकल्पःसिद्धयेतार्हिकर्मनकुर्यात् असिद्धावपियुद्धादन्यत्रअन्यत् अत्रापिप्रथमार्थेत्रल लघीयोऽपिकर्मकुर्यान्नतुयुद्धम् २ अहीनंअनपगतम् ३ धर्मोदयंसुखं निदाघेगांवागाहा दिजं नत्वधर्मोदयंहिंसादिजं तत्त्वतोवस्तुतस्तुसर्वकर्मदुःखमेव यतःकच्छोपायंक्लेशसाध्यं । तर्हि कुतःकर्मकुर्वतीत्याशंक्याह सुखमिति ४ कामाभिध्याविषयध्यानं ययोति सर्वात्मनाविषयविस्मर णेमहत्सुखमस्तीतिभावः । भोगाभिष्कामतानसंभवतीत्याह ययोति ५ उक्तमर्थप्रकृतेयोजयतिसंपश्येति अस्माभिरित्यत्रघातैराष्ट्रान्अंतर्भाव्याह पंचाधिकेनपुत्रशतेनसह घृतराष्ट्रस्यभो गंमहांतंपश्य अथापिकृत्स्नंस्वस्यैवमवत्वितिबुद्ध्याऽस्मान्राज्यादुरीकृत्य ततोभोगात्तृप्तिनलभतइतिभावः ६ पितृव्यनिंदादोषाद्धीतःपुनराह नाश्रेयानिति यःपुण्यवत्तरः सविग्रहाणा भीश्वरोभवति परैःसहविरोधंकृत्वास्वोत्कर्षकरोति अन्यस्तुतेनैववश्यति अतःसपुण्यवत्तरएव अस्मद्दोषात्तुवयंवेदुःखमनुभवामोनतुपरापराधेनेतिभावः ७ प्रावारान्दिव्यवासांसिसंविबस्ते

॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ कानुवाचंसंजयमेशृणोषियुद्धैर्षिर्णयेनयुद्धादिभेषि ॥ अयुद्धवैतातयुद्धाद्वरीयःकस्तलब्ध्वाजातुयुद्धयेतस्मृत १ अकुर्वतश्चेत्पुरुषस्य संजयसिद्धयेत्संकल्पोमनसायंयमिच्छेत् ॥ नकर्मकुर्याद्विदितंममैतदन्यत्रयुद्धाद्बहुयल्लघीयः २ कुतोयुद्धंजातुनरोऽवगच्छेत्कोदेवशतोहितृणीतयुद्धम् ॥ सु खैषिणःकर्मकुर्वतिपार्थाधर्मादहीनंयच्चलोकस्यपथ्यम् ३ धर्मोदयंसुखमाशंसमानाःकच्छोपायंतत्त्वतःकर्मदुःखम् ॥ सुखंप्रेप्सुर्विजिघांसुश्चदुःखंयइंद्रियाणांप्री तिवशानुगामी ४ कामाभिध्यास्वशरीरंदुनोतिययाप्रमुक्तो नकरोतिदुःखम् ॥ यथेध्यमानस्यसमिद्धतेजसाभूयोबलंवधतेपावकस्य ५ कामार्थलाभेनतथैवभूयो नतृप्यतेसर्पिषेवाग्निरिद्धः ॥ संपश्येमभोगचयमहांतंसहास्माभिर्घृतराष्ट्रस्यराज्ञः ६ नाश्रेयानीश्वरोविग्रहाणांनाश्रेयान्वैगीतशब्दंशृणोति ॥ नाश्रेयान्वैसेवते माल्यगंधान्नचाप्यश्रेयाननुलेपनानि ७ नाश्रेयान्वैप्रावारान्संविबस्तेकथंत्वस्मान्संप्रणुदेत्कुरुभ्यः ॥ अत्रैवस्यादबुधस्यैवकामःप्रायःशरीरेहृदयंदुनोति ८ स्वयंराजाविषमस्थःपरेषुसामर्थ्यमन्विच्छतितन्नसाधु ॥ यथात्मनःपश्यतिवृत्तमेवतथापरेषामपिसोऽभ्युपैति ९ आसन्नमग्निंनुनिदाघकालेगंभीरकक्षेगहने विसृज्य ॥ यथाविवृद्धंवायुवशेनशोचेत्क्षेममुमुक्षुःशिशिरव्यपाये १० प्राप्तेश्वर्योघृतराष्ट्रोऽद्यराजालालप्यतेसंजयकस्यहेतोः ॥ प्रगृह्यदुर्बुद्धिमनार्जवेरतंपु त्रमंदंमूढममंत्रिणंतु ११ अनास्रवच्चाततमस्यवाचःसुयोधनोविदुरस्यावमत्य ॥ सुतस्यराजाघृतराष्ट्रःप्रियैषीसंबुध्यमानोविशतेऽधर्ममेव १२ मेधाविनंह्यर्थ कामंकुरूणांबहुश्रुतंवाग्मिनंशीलवंतम् ॥ सतराजाघृतराष्ट्रःकुरुभ्योनसस्मारविदुरंपुत्रकाम्यात् १३

परिधत्ते अन्यथाअश्रेयांश्चेद्राजातर्हिअस्मान्कुरुभ्यःकथंसंप्रणुदेत्तदूरीकुर्यात् । शत्रूणाराज्याद्वंशंनहिपुण्यवतामेवकर्म नाश्रेयसामितिभावः । अत्रेति यद्यप्येवंतथाऽपि अंतर्दाहकरोऽ यंकामः अबुधस्यदुर्योधनादेरेवउचितो नबुधस्यास्मदादेरित्यर्थः । शरीरेशरीरमध्येस्थितंहृदयंदुनोतिखेदयति ८ अबुधत्वमेवाह स्वयमिति विषमस्थःसंकटस्थःसन् परेषुकर्णादिषुआत्मनो वृत्तंअशक्तत्वं तथापरेषांकर्णादीनापिसदुर्योधनोभ्युपैति ९ गंभीरकक्षेबहुतृणगहनेवने क्षेमंशोचेत्तममसुखंनस्तीतिशोकंकुर्यात् मुमुक्षुः तस्माद्वाहादात्मानंमोचयितुमिच्छुः शिशिरव्य पायेवसतेतत्रापि निदाघकालेदाहकालेमध्याह्ने १० लालप्यतेदीनवत्भापते मंदंअमाग्यम् ११ विदुरस्यवाचोऽवमत्य सुतस्याप्रियैषी अधर्ममेवसंविशतेआश्रयते १२ कुरुभ्यः कुरूणांहितार्थं नसस्मारनादृतवान् पुत्रकाम्यात्पुत्रलोभात् १३

असौराजामुतस्यप्रियेषी धर्मकामौप्राजहातृत्त्यक्वानितिद्वयोःसंबंधः ईषोःपरोत्कर्षासहिष्णोःसंरंभिणःक्रोधिनः मन्युवशानुगस्यदैन्यभाजाकर्णादीनामनुगस्य दौर्द्धैपापैःभावितस्यपूजि
तस्य १४ अनेयस्यअशिक्षणीयस्य अश्रेयसःअभाग्यस्य प्रपश्यमानःपश्यन्नपि १५ प्रशंसाविदुरेणसम्यगुक्तमितस्तुतिधार्तराष्ट्राद्विदुरोनलेमे १६१७१८१९ तस्मिन्लब्धेशमःनउपलभ्यः
यःमद्रतेममवनंप्रतिगमनेसतिसर्वस्वकमेवाधैमन्यतेइतियोज्यम् २० पारणीयंजेतुंशक्यं युद्धानिगोघ्रहादौआसन् द्वीपोद्विपिवत् युद्धप्रवाहेणउद्यमानस्याश्रयः २१ यथेति गंधर्वतोबंधन

मानघस्यासौमानकामस्यचेपोःसंरंभिणश्चार्थधर्मातिगस्य ॥ दुर्भाषिणोमन्युवशानुगस्यकामात्मनोदौर्द्धैर्भावितस्य १४ अनेयस्याश्रेयसोदीर्घमन्योर्भिन्न
दुहःसंजयपापबुद्धेः ॥ सुतस्यराजाधृतराष्ट्रःप्रियेषीप्रपश्यमानःप्राजहाद्वर्मकामौ १५ तदैवमेसंजयदीव्यतोऽभून्मतिःकुरुणामागतःस्यादभावः ॥ काव्यावाचं
विदुरोभाषमाणो न विंदतेयद्वार्तराष्ट्रात्प्रशंसाम् १६ क्षतुर्यदानान्ववर्ततबुद्धिं कुरुक्षेत्रं कुरुक्षेत्रं सुततदाऽभ्याजगाम ॥ यावत्प्रज्ञामन्ववर्तततस्यतावत्पाराष्ट्रद्वि
र्बभूव १७ तदर्थलुब्धस्यनिबोधमेऽद्ययेमां त्रिणो धार्तराष्ट्रस्यसूत ॥ दुःशासनःशकुनिःसूतपुत्रो गावल्गणे पश्यसंमोहमस्य १८ सोऽहं पश्यामिपरीक्षमाणः
कथंस्वस्ति स्यात्कुरुमृजयानाम् ॥ आतैश्वर्योऽधृतराष्ट्रः परेभ्यः प्रवाजिते विदुरे दीर्घदृष्टौ १९ आशंसते वै धृतराष्ट्रः स पुत्रो महाराज्यमसपत्नं पृथिव्याम् ॥ त
स्मिन्शमः केवलं नोपलभ्यः सर्वस्वकं मद्रते मन्यतेऽर्थम् २० यत्कर्णो मन्यते पारणीयं युद्धे गृहीता युधमर्जुनं वै ॥ आसंश्च युद्धानि पुरामहांति कथं कर्णो नाभवद्द्वी
पेषाम् २१ कर्णश्च जानाति सुयोधनश्च द्रोणश्च जानाति पितामहश्च ॥ अन्ये च ये कुरवस्तत्र संतियथाऽर्जुना त्रास्त्यपरोधनुर्धरः २२ जानंत्येतत्कुरवः सर्वे एव
ये चाप्यन्ये भूमिपालाः समेताः ॥ दुर्योधने राज्यमिहाभवद्यथा अरिदमे फाल्गुनेऽविद्यमाने २३ तेनानुबंधं मन्यते धार्तराष्ट्रः शक्यं हर्तुं पांडवानां ममत्वम् ॥ कि
रीटिना तालमात्रायुधेन तद्देदिना संयुगंतत्र गत्वा २४ गांडीवविस्फारितशब्दमाजावशृण्वाना धार्तराष्ट्राः प्रियंते ॥ कुट्टनचे दीक्षिते भीमसेनं सुयोधनो मन्यते सि
द्धमर्थम् २५ इंद्रोऽप्येतन्नोत्सहेता तदहर्तुमैश्वर्यं नो जीवति भीमसेने ॥ धनं जयेन कुले चैव सूततथा वीरसहदेवो साहिष्णौ २६ सचेदेतां प्रतिपद्येत बुद्धिं दुराजास
हपुत्रेण सूत ॥ एवमरणे पांडवकोपदग्धान नश्येयुः संजय धार्तराष्ट्राः २७ जानासि त्वं क्लेशमस्मा सुवृत्तं त्वां पूजयन् संजयाहं क्षमेयम् ॥ यच्चास्माकं कौरवैर्भूतपूर्वया
नोदृति धार्तराष्ट्रे तदाऽऽसीत् २८ अद्यापि तत्र तथैव वर्ततां शांतिं गमिष्यामि यथा त्वमात्थ ॥ इंद्रप्रस्थे भवतु ममैव राज्यं सुयोधनो यच्छतु भारताग्र्यः २९ ॥
॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि संजययानपर्वणि युधिष्ठिरवाक्ये षड्विंशोऽध्यायः ॥ २६ ॥ ॥ ध ॥

प्राप्तिं सूचयति २२ जानंतीति अविद्यमाने इति च्छेदः २३ अनुबंधं धर्मातीति धंधोराज्यादिः तमनुसृत्य वर्तमानं पांडवानां ममत्वं धार्तराष्ट्रो हर्तुं शक्यं मन्यते किं कृत्वा तेन किरीटिना
सह तत्र राज्ये निमित्ते सति संयुगं संग्रामं गत्वा प्राप्य तालोहस्तचतुष्टयं तद्देदिना धनुर्विद्यावेदिना २४ प्रियंते जीवति २५ २६ एतां बुद्धिराज्यस्य अप्रदानेनाशोऽस्तीत्येवंरूपां २७ भूतपूर्वभीमचं
धनजतु गृहदाहादि २८ इंद्रप्रस्थे इत्युपराज्यं मम भवतु भारताग्र्य इति हस्तिनापुरं सुयोधनस्य भवति सूचितं २९ ॥ इ० उद्योगप० नीलकंठीये भारतमावदीये षड्विंशोऽध्यायः ॥ २६ ॥

महान्श्रावःश्रवणंयस्य महाकीर्तिरित्यर्थः । पाठांतरे तु महान्स्त्रावोगतिर्यस्य अतिचंचलमित्यर्थः । भाव्यनीनशःक्रोधेन धार्तराष्ट्रानुमानाशयः १ । २ । ३ प्रसजंते स्पृशंति ४ गृध्रःस्पृहावान्
५ कर्मणां अर्थकामाद्यर्थानामध्ये ६ परस्थानं परलोकं मन्यमानेन मानयता वर्षपूगं वर्षगणं तत्रत्यसुखेभ्यस्तदर्थं त्वया आत्माऽपि दत्तः ७ सुखप्रिये भोगानुप्रादौ श्वसेवमानः योगाभ्यासे चित्त
वृत्तिनिरोधमभ्यसितुं कर्म आसनप्राणायामादिकं न करोति ८ ब्रह्मचर्येति ब्रह्मणि चर्चा आत्मानुसंधानं तत्र अप्रसक्तः प्रकर्षेण अनासक्तः योगाद्यावृत्तः धर्मचयज्ञादिरूपं हित्वा यः अधर्ममेव करो
तिसंविनोति ९ ननु । 'धर्मेण पापमपनुदति' इति श्रुतेः कालांतरे अधर्मस्य नाशार्थं धर्ममप्यनुष्ठायामः किमु कृत्येत्याशंक्याह न कर्मणा मिति कृतं कर्म भोगविना आत्मज्ञानं विना नान्यतीत्यर्थः ।
'नामुक्तं क्षीयते कर्म' । क्षीयंते चास्य कर्माणि तस्मिन् दृष्टे परावरे' इत्यादिवाक्येभ्यः । उदाहृतश्रुतिस्तु प्रायश्चित्तादिना पापनाशो भवति सोऽपि अत्रैव व्यवहार्यत्वमापादायति न तु परलोकेऽपि
संजय उवाच ॥ धर्मनित्यापांडवते विचेष्टालोके श्रुता दृश्यते चापि पार्थ ॥ महाश्रावं जीवितं चाप्यनित्यं संपश्यत्वं पांडवमाव्यनीनशः १ नचेद्भागं कुरवोऽन्यत्र यु
द्धात्प्रयच्छेरंस्तुभ्यमजातशत्रो ॥ मैक्षचर्यामंधकवृष्णि राज्ये श्रेयो मन्येन तु युद्धेन राज्यम् २ अल्पकालं जीवितं यन्मनुष्ये महाश्रावं नित्यदुःखं चलंच ॥
भूयश्च तद्यशसो नानुरूपं तस्मात्पापं पांडवमाकृथास्त्वम् ३ कामामनुष्यं प्रसजंत एते धर्मस्य ये विघ्नमूलं नरेन्द्र ॥ पूर्वैरनस्तान्मतिमान्प्रणिघ्नन् लोके प्रशंसालभतेऽ
न वद्याम् ४ निबंधनीह्यर्थतृष्णेह पार्थतामिच्छतां बाध्यते धर्म एव ॥ धर्मं तु यः प्रवृणीते स बुद्धः कामे गृध्रो हीयते स्थानुरोधात् ५ धर्मकृत्वा कर्मणां तात मुख्यं महाप्रतापः
सवितेव भाति ॥ हीनो हि धर्मेण महीमपीमां लब्धवानरः सीदति पापबुद्धिः ६ वेदोऽधीतश्चरितं ब्रह्मचर्यं यज्ञैरिष्टब्राह्मणेभ्यश्च दत्तम् ॥ परस्थानं मन्यमानेन भूय
आत्मा दत्तो वर्षपूगं सुखेभ्यः ७ सुखप्रिये सेवमानोऽतिवेलं योगाभ्यासे यो न करोति कर्म ॥ वित्तक्षये हीनसुखोऽतिवेलं दुःखं शेते कामवेगप्रणुन्नः ८ एवं पुनर्ब्रह्मचर्याप्र
सक्तो हित्वा धर्मं यः प्रकरोत्यधर्मम् ॥ अश्रद्धधत्परलोकाय मूढो हित्वा देहं तप्यते प्रेत्यमंदः ९ न कर्मणां विप्रणाशोऽस्त्यमुत्र पुण्यानां वाऽप्यथवा पापकानाम् ॥ पूर्वं
कर्तुं गच्छति पुण्यपापं पश्चात्त्वेन मनुयात्येव कर्ता १० न्यायोपेतं ब्राह्मणेभ्योऽथ दत्तं श्रद्धापूतं गंधरसोपपन्नम् ॥ अन्वाहार्येषूत्तमदक्षिणेषु तथा रूपं कर्म विख्याय
तेते ११ इह क्षेत्रे क्रियते पार्थ कार्यं नैकिंचित्क्रियते प्रेत्य कार्यम् ॥ कृतं त्वया पारलौक्यं च कर्म पुण्यं महत्साद्विरतिप्रशस्तम् १२ जहाति मृत्युं च जरां भयं च न शु
त्पि पासे मनसोऽप्रियाणि ॥ न कर्तव्यं विद्यते तत्र किंचिदन्यत्र वै चेंद्रियप्रीणनादि १३ एवंप्रपन्नं कर्म फलं नरेन्द्र माऽत्रावहं हृदयस्य प्रियेण ॥ सकोधजं पांडव
हर्षजं च लोकाबुभौ मा प्रहासीश्चिराय १४

पापास्पर्शा यि प्रभवतीत्येवंपरा १० अन्वाहार्येष्वित्यनेन श्रौतमिष्ट्यादिकं लक्ष्यते तत्र हि अन्वाहार्यो दक्षिणात्वेन दीयते ११ कार्यधर्मः प्रेत्य मृत्वा १२ परलोके कर्मनास्तीत्याह जहातीति १३
एवंरूपमिति हृदयस्य प्रियेण कामेन ईदृशं क्षयिष्णु इंद्रियप्रीतिमात्रहेतुकं फलं तत्र अत्र अस्मिन् लोके माऽवहं नैव बहेयं । अत्र कर्म कुर्वन् कामवशादमुत्र फलं न प्रार्थयेत्यर्थः । ततश्च कोलाह
इत्यत आह स इति सत्त्वं एवं निष्कामकर्मकृत् क्रोधजं लोकां नरकं हर्षजं स्वर्गं चेत्युभौ लोकाश्चिराय अपुनरावृत्तये मा प्रहासीः मागच्छ । ओहाह गता वित्यस्य रूपं तदभावार्थः । कर्मजं फलं तस्य
क्ता परेण वैराग्येण संपन्नो मोक्षार्थयोगाभ्यासमेव कुरुष्व किराज्येन बंधुना शलभ्येनेत्यर्थः १४

एवंज्ञानेनकर्मणां अंतर्नाशंगत्वाप्राप्य । 'ज्ञानाग्निःसर्वकर्माणिभस्मसात्कुरुतेऽर्जुन' इतिभगवद्वचनात्तदुद्धतत्त्वोऽपि कृतकृत्योऽपि सत्यादिकंमात्यज अश्वमेधादीनिकर्माण्यपिलोकसंग्रहार्थं कुरु परंतुपापस्यकर्मणोऽंतर्नाशं पुनर्माणाः । ज्ञानोत्तरकालं कृतमपि कर्मनज्ञानिनस्फुरतीतिभावः । 'तद्यथापुष्करपलाश आपो न श्लिष्यंत एवमेवंविदिपापकर्मनश्लिष्यते' इति श्रुतेः १५ तच्च दिति भोपार्थाः भोपांडवाः तत्पापकर्मगोत्रवधरूपं द्वेषरूपेण चिरायप्रागेवचेत्कारिष्यध्वं तर्हि यद्वेनेवर्षपूगान्दुःखं वासं निवसध्वं तद्धर्म एवेति यत्तत्पदाध्याहारेण योज्यं । राज्यार्थं सर्वलोक नाशमिच्छतां भवतां दुयोधनेन यो वनवासः कारितः सधर्म एवेत्यर्थः १६ ननु तदानीं सहायामावादस्माभिर्वनवासोऽंगीकृतो न दुयोधनाज्ञपेत्याशंक्याह अप्रव्रज्येति इमा इमानिराज्यादीनि । सुपां सुलुगिति सुपां द्वादेशः । पुरस्तात्प्रव्रजनकाले एव हित्वा धात्रोरूपं बलेन धृत्वा अप्रव्रज्येति प्रव्रजनमकृत्वेव आत्मभवेमवयं पांडवान् आत्मन्यंतर्भाव्य उत्तमपुरुषप्रयोगः यत्ततः

अंतर्गत्वा कर्मणां मा प्रजह्याः सत्यं दमं चार्जवमा नृशंस्यम् ॥ अश्वमेधं राजसूयं तथेज्याः पापस्यांतं कर्मणो मा पुनर्गाः १५ तच्चेदेवं द्वेषरूपेण पार्थाः करिष्यध्वं कर्मपा पंचिराय ॥ निवसध्वं वर्षपूगान्वनेषु दुःखं वासं पांडवा धर्म एव १६ अप्रव्रज्ये मा स्म हित्वा पुरस्तादात्माधीनं यद्वलं ह्येतदासीत् ॥ नित्यं च वश्याः सचिवास्तवे मेज नार्दनो युयुधानश्च वीरः १७ मत्स्यो राजारुक्मरथः सपुत्रः प्रहारिभिः सह पुत्रैर्विराटः ॥ राजानश्च ये विजिताः पुरस्तात्त्वामेव ते संश्रयेयुः समस्ताः १८ महासहा यः प्रतपन् बलस्थः पुरस्कृतो वासुदेवार्जुनाभ्याम् ॥ वरान् हनिष्यन् द्विषतो रंगमध्ये व्यनेष्यथा धार्तराष्ट्रस्य दर्पम् १९ बलं कस्माद्वर्धयित्वा परस्य निजान्कस्मा त्कर्शयित्वा सहायान् ॥ निरुष्य कस्माद्वर्षपूगान्वनेषु युयुत्ससे पांडवहीनकालम् २० अप्राज्ञो वा पांडव युद्धयमानोऽधर्मज्ञो वा भूतिमथोऽभ्युपैति ॥ प्रज्ञावान् वा बुद्धयमानोऽपि धर्मसंस्तंभाद्वासोऽपि भूतेरपैति २१ नाधर्मे ते धीयते पार्थ बुद्धिर्न संरंभात् कर्मचकर्थपापम् ॥ आत्थ किं तत्कारणं यस्य हेतोः प्रज्ञाविरुद्धं कर्मचिकी र्षसीदम् २२ अव्याधिजंकुटुकं शीर्षं रोगियशो मुषं पापफलोदयं वा ॥ सतापेयं यन्नपि बन्धुसंतोमन्युं महाराजपि वप्रशाम्य २३ पापानुबन्धं को नु तं कामयेत क्षमैव तेज्यायसी नो तभोगाः ॥ यत्र भीष्मः शांतनवो हतः स्याद्यत्र द्रोणः सहपुत्रो हतः स्यात् २४ रूपः शल्यः सौमदत्तिर्विकर्णो विविंशतिः कर्णदुयोधनौ च ॥ एतान् हत्वा कीदृशं तत्सुखं स्याद्यद्विदेथास्तदनुब्रूहि पार्थ २५ लब्ध्वाऽपीमां पृथिवीं सागरां तां जरा मृत्यूनैव हित्वं प्रजह्याः ॥ प्रिया प्रिये सुखदुःखे च राजन्नेवं विद्वान्निवयुद्धं कुरु त्वम् २६ अमात्यानां यदिकामस्य हेतोरेवं युक्तं कर्मचिकी र्षसित्वम् ॥ अपक्रमेः स्वं प्रदायैव तेषां मागास्त्वं वै देवयानात्पथोऽद्य २७ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्व णिसंजययानपर्वणिसंजयवाक्ये सप्तविंशोऽध्यायः ॥ २७ ॥

पुरस्तादपि एतद्वलं आत्माधीनमेवासीत् १० । १८ । १९ हीनकालं गते काले इत्यर्थः २०

एवं पूर्वयुद्धं कुर्वता इदानीं मापितत्र कर्तव्यमित्युक्तं अयत्तवर्थाऽपि युद्धं न कर्तव्यं जयपराजययोरव्यवस्थितत्वादित्याह अप्राज्ञ इति मूढोऽधर्मज्ञो वा युद्धयन् एष्वर्थे लभते प्राज्ञो धर्मज्ञः अयुद्धयन् देवात् ऐश्वर्यात् प्रशस्यतीत्यर्थः २१ ग्रंथतात्पर्यमाह नेति संरंभात् कोपात् पूर्वमपि पापभयादेव त्वयानकृतं तर्हि इदानीं प्रज्ञाविरुद्धं तत्कर्मचिकी र्षसीति भावः २२ अव्याधिजंकुटुकं पितादिकं विना प्यरोचकं यशोमुषं यशोहरं पेयं गिलनीयं मन्युं क्रोधं प्रशाम्य शांतो भव २३ पापेऽनुवप्राति तं तथा विधं पापस्य मूलं तं मन्युं यत्र भोगे पुनिमित्तेषु एतेन भीष्मादीनां गुरुणामपि वधो राज्यार्थेन स्वस्वतो भविष्यतीति दर्शितं २४ । २५ । २६ देवयानात्पथो चिरादिमागादपुनरावृत्तिफलात् गोत्रद्रोहेण मागा इत्यर्थः २७ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकण्ठीये भारतमावदीपे सप्तविंशोऽध्यायः ॥ २७ ॥

असंशयं यदधर्मचरेयं यदिवाधर्मं तदुभयं ज्ञात्वा परीक्षया धर्मोचरणं उपलभ्य गर्हयेऽनिदस्व १ धर्माधर्मपरीक्षायां त्रैविध्यमाह यत्रेति यत्र पुरुषेदंभादिमति अधर्मः अभिचारार्थं यत्र जपादिः धर्म इत्येवान्ये जानंति । तथा प्रच्छन्नयोगिनिदता त्रेयादी धर्मो रागद्वेषादि शून्यतारूपो योगधर्मोऽपि उन्मत्तवदाचरणाद्धर्मरूप इव दृश्यते । यत्र वसिष्ठादौ धर्मः धर्मरूप एव । यद्यपि चांडालादौ अधर्मोऽप्यधर्मरूप एवास्ति तथाऽपि तस्यानूपादेयत्वाच्च यमेव विचार्य । पाठांतरेऽधर्म इति शब्देः एतच्च त्वयाऽपि विदुषामयिविचार्यमित्याशयः २ अत्र आद्ययोः प्रच्छन्नत्वात् चिरकालेन तत्त्वनिश्चयः अंत्ये तु प्रत्यक्षलिङ्गेऽपि आपत्कालवशाद् धर्माधर्मयोर्व्यत्यासो जायत इत्याह एवमिति एतदेवं रूपं लोकप्रत्यक्षं लिङ्गं ब्राह्मणस्य स्वाध्यायप्रवचनादि । क्षत्रियशौर्यादि । वैश्यस्य कृष्यादि । तत्तथैव यथोक्तमेवा तथापि नित्यवृत्ती नित्यवर्तते तौ नित्यवृत्ती धर्माधर्मौ तल्लिङ्गं भजेता । अयं भावः क्षत्रलिङ्गं ब्राह्मणवैश्ययोरापदि धर्मः अनापद्यधर्मः । तथा चैकस्यैव लिङ्गस्य वर्णांतरे अवस्थाभेदाद्धर्मत्वमधर्मत्वं च नित्यमिति तत्रापि विशेषमाह आद्यमिति आद्यं ब्राह्मणलिङ्गं याजनादियस्यास्ति ब्राह्मणस्य तस्यैव तत्प्रमाणं अव्यभिचारि । आपद्यपि क्षत्रियेण याजनाध्यापनादिकं न कर्तव्यमित्यर्थः । एवं विधं तं आपद्धर्मं शास्त्राभिबोधबुद्धयस्व ३ ननु कथं तर्हि एकचक्रायां भिक्षाटनं ब्राह्मणस्यैवासाधारणत्वेन विहितं भवद्भिः कृतमित्याशंक्याह लुप्रायामिति । प्रकृतिः जीविकाहेतुमुत्तमं तच्च क्षत्रियस्य भूमिशस्त्रादिकं । वैश्यस्य धनपश्वादिकं । तस्मिन् सर्वात्मनानष्टे सति येन कर्मसंध्योपासनादिकं निष्पादयेत् तत्तत् भिक्षाटनादिकमपि परीप्ते कर्तुमिच्छेत् अन्यथा जीविकाया अभ्यात्मकर्मलोपः

॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ असंशयं संजय सत्यमेतद्धर्मो वरः कर्मणां यत्त्वमात्थ ॥ ज्ञात्वा तु मां संजय गर्हयेस्त्वं यदधर्मं यद्यधर्मचरेयम् १ यत्राधर्मो धर्मरूपाणि धते धर्मः कृ त्स्रो दृश्यतेऽधर्मरूपः ॥ विभ्रद्धर्मो धर्मरूपं तथा च विद्वांसस्तं संप्रशयंति बुद्ध्या २ एवं तथैवापदि लिङ्गमेतद्धर्माधर्मौ नित्यवृत्ती भजेताम् ॥ आद्यं लिङ्गं यस्य तस्य प्रमाणमापद्धर्मं संजय तं निबोध ३ लुप्तायां तु प्रकृतौ येन कर्मनिष्पादयेत् तत्परीप्ते द्विहीनः ॥ प्रकृतिस्थश्चापदि वर्तमान उभौ गह्यौ भवतः संजयैतौ ४ अविनाश मिच्छतां ब्राह्मणानां प्रायश्चित्तं विहितं यद्विधात्रा ॥ संपश्येथाः कर्मसु वर्तमानान् विकर्मस्थानं संजय गर्हयेस्त्वम् ५ मनीषिणां सत्त्वविच्छेदनाय विधीयते सत्सुवृत्तिः सदैव ॥ अब्राह्मणाः संतितु येन वैद्याः सर्वोत्संगं साधु मन्येत तेभ्यः ६

प्राणनाशश्च स्यादतोऽत्यं तापदितावान् विप्रधर्मोऽपीतरैरनुष्ठेय एव । प्रकृतिस्थश्चेति आपदि आपद्धर्मं प्रकृतिस्थोऽपि यथापद्धर्ममनुसरेत्स लोभाद्गर्ह्यः । आपत्स्योऽपि यदि प्राकृतं धर्मं अनुसरेत्स जी वनलोपात् कुटुंबहिंसया च गर्ह्य इत्यर्थः १ अविनाशमिति यत्तस्माद्धेतोः विधात्रा अविनाशो ह्येत्यंतरोपजीवनेन ब्राह्मणस्य नाशो विनाशस्तदभावमिच्छतां ब्राह्मणानां आपदवृत्तीर्णानां प्रायश्चित्तं विहितं । तस्माद्धेतोरापदि अन्यस्यान्यधर्माश्रयणं प्रसक्तमेवेति ज्ञायते । अतएव एकचक्रायामस्माभिः कृतं भिक्षाटनं नानुचितमित्यर्थः । एवमनापदिकर्मसु वर्तमानान् आपदि चाविकर्मस्थानं संपश्येथाः सम्यगेवेदमिति पश्येथाः । अन्यथा तु आपदिकर्मस्थान् आत्मपरहिंस्रान् अनापदिविकर्मस्थांश्चाति लुब्धान् विगर्हयेस्त्वं ५ किंच मनीषिणां मनसः निग्रहनाशं कर्तुमिच्छतां । ईष्यगतिर्हि सादर्शनेष्वित्यस्य रूपं । सत्त्वविच्छेदनाय सत्त्वस्य बुद्धिसत्त्वस्य चिदात्मना सह एकलोलीभूतस्य विच्छेदनाय भुजेषीकान्यायेन पृथक्करणाय सत्सु सतां गृहेषु वृत्तिर्जीविकाशास्त्रे विधीयते । विद्वानिमं लोकमनुचरित्य ज्यात्मानां स्मान्मन्विच्छेत्' इति श्रुत्याऽऽत्मान्वेषणाय सर्वसंन्यासपूर्वकं भिक्षाचर्यविधानात् न ब्राह्मणीवृत्तिः कस्यापि निव्यायेतु अब्राह्मणा अपि वैद्याः विद्यानिष्ठाः न भवन्ति तेषां भिक्षा चर्यस्याविधानात् तेभ्यः तेषामर्थं सर्वोत्संगं सर्वेषामनुसंगं समीपं स्वधर्मसंयोगं आपदनापदोरुचितं साधु मन्येत । सर्वोच्छेदमिति पाठे तेभ्यस्तेषामर्थं भिक्षायाटनं सर्वधर्मोच्छेदाय मन्येत इत्यर्थः ६

तदध्वानइति पित्रादयः यज्ञैषिणोयेतेसर्वतदध्वानः स एवमयोक्तोऽध्वामागोयेषातितदध्वानोऽभूवन् हि प्रसिद्धं ये च कर्मनकुर्वन्तः संन्यासिन इत्यर्थः ते सर्वतदध्वानः अहमपि आस्ति कोऽस्मीति ततो न्येयं अध्वानं न मन्ये ७ एवं स्वस्य नीतिज्ञत्वप्रकाशनप्रसंगादापद्धर्मान्योगिधर्माश्चोक्त्वा प्रकृतमनुसरति यत्किंचेति ८ धर्मेश्वरः धर्मफलस्य दाता ९ यदिसामवितृजन्तस्य तां हि गन्तव्यं स्यात् यदि वायुध्यमानः स्वधर्मजह्यां तदा गन्तव्यं स्यात् । मम तु द्वयमपीष्टमेवेति भावः १० । ११ कृष्णप्रणीताः कृष्णेनैव नीतिपथं नीताः १२ । १३ । १४ ॥ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकण्ठीये मार तमावदीपियुधिष्ठिरवाक्ये अष्टाविंशोऽध्यायः ॥ २८ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ १ शाम्यतेति वचनादन्यतान्प्रतिनव्यां पांडवानां समक्षराज्ञोयुधिष्ठिराच्चपतदेवृणोमि अहंचपतमन्येमा

तदध्वानः पितरो ये च पूर्वोपिता महाये च तेभ्यः परेऽन्ये ॥ यज्ञैषिणो ये च हि कर्म कुर्यान् न्यंततो नास्ति कोऽस्मीति मन्ये ७ यत्किंच नेदं वित्तमस्यां पृथिव्यां यदेवा नां त्रिदशानां परं यत् ॥ प्राजापत्यं त्रिदिवं ब्रह्मलोकं नाधर्मतः संजय कामयेयम् ८ धर्मेश्वरः कुशलो नीतिमांश्चाप्युपासिता ब्राह्मणानां मनीषी ॥ नानाविधांश्चैव महाबलांश्च राजन्यभोजाननुशास्ति कृष्णः ९ यदि ह्यहं विमृजन् सामगह्यो नियुद्धयमानो यदि जह्यां स्वधर्मं ॥ महायशाः केशवस्तद्वीतु वासुदेवस्तु भयोरर्थकामः १० शैने योऽयं चेदयश्चाधकाश्च वाष्ण्यभोजाः कुरुराः संजयाश्च ॥ उपासीना वासुदेवस्य बुद्धिनिगृह्य शत्रून् सुहृदो नंदयंति ११ वृष्ण्यंधकाद्युग्रसेनादयो वै कृष्णप्रणी ताः सर्वे पुंश्च कल्पाः ॥ मनस्विनः सत्यपरायणाश्च महाबलायादवाभोगवंतः १२ काश्यपश्च भृगुश्चिप्रमुत्तमांगतोलब्धा कृष्णभ्रातरमीशितारम् ॥ यस्मै कामान्वर्ष ति वासुदेवो ग्रीष्मात्यये मेघवृषप्रजाभ्यः १३ ईदृशोऽयं केशवस्तात विद्वान्विद्विद्येनं कर्मणानि श्रयज्ञम् ॥ प्रियश्च नः साधुतमश्च कृष्णो नातिक्रामेव च नं केशवस्य १४ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि संजययानपर्वणि युधिष्ठिरवाक्ये अष्टाविंशोऽध्यायः ॥ २८ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ वासुदेव उवाच ॥ अविनाशं संजय पांड वानामिच्छाम्य हं भूतिमेषां प्रियं च ॥ तथाराज्ञोऽष्टराष्ट्रस्य सूतसमाशं सेवहुपुत्रस्य वृद्धिं १ कामो हि मे संजय नित्यमेव नान्यद्व्यातां प्रति शाम्यतेति ॥ राज्ञ श्वहिप्रियमेतच्छृणोमि मन्ये चैतत्पांडवानां समक्षम् २ सुदुष्करस्तत्र शमो हि नूनं प्रदर्शितः संजय पांडवेन ॥ यस्मिन् गृद्धोऽष्टराष्ट्रः स पुत्रः कस्मादेषां कलहो नाव मूच्छेत् ३ न त्वंधर्मविचरं संजये हमतश्च जानासि युधिष्ठिराच्च ॥ अथो कस्मात्संजय पांडवस्य उत्साहिनः पूरयतः स्वकर्म ४ यथाख्यातमावसतः कुटुंबे पुरा कस्मा त्साधु विलोपमात्थ ॥ अस्मिन् विधौ वर्तमाने यथावदुच्चावचामतयो ब्राह्मणानाम् ५ कर्मणाऽऽहुः सिद्धिमेके परत्र हित्वा कर्मविद्यया सिद्धिमेके ॥ नाभुं जानो भक्ष्यमो ज्यस्यत्प्येद्विद्वानपीह विहितं ब्राह्मणानाम् ६

नयामि २ तत्रराज्ये निमित्ते गृह्णन्ति लिप्तावान् एवं सति एषां कौरवाणां कस्माद्वेतोः कलहः नावमूच्छेत् १ विचरं विचलितं पूरयतः पालयतः ४ यथाख्यातं प्रसिद्धिं मनसि कल्पयामावसतः अधितिष्ठतः साधु विलोपधर्मलोपं युधिष्ठिरैकस्माद्वे तोः आत्युक्तवान् त्वं । अस्मिन् विधौ शुचिरद्रोही कुटुंबेषु चोद्देशे स्वाध्यायमधीयानो यावदायुष्यं वर्तयेदित्येवं रूपे वर्तमानेऽपि ब्राह्मणानां उच्चावचामतयो गार्हस्थ्यस्य अपरिग्रहेवा त्या गेवा नैष्ठिकब्रह्मचर्ये पारिव्राज्ये वा भवन्ति ५ तत्र हेतुमाह कर्मणेति सिद्धिमोक्षं एके कर्मणेव हि संसिद्धिमास्थिता जनकादय इत्येके आहुः । न कर्मणान्न प्रजयाधनेन त्पागेनैके अमृतस्वमानशूरित्ये के आहुः यद्यपि एवं कुटुंबेऽवस्थितिः संन्यासश्च द्वयमपि तुल्यवत् शास्त्रेण विहितं तथाऽपि कृत्स्नमावातु गृहिणोऽपसंहारन्यायेन आश्रमांतरसाध्यं ज्ञानं गृहस्थेन साधयितुं शक्यं न तु गृहस्थेन

साध्यं यज्ञादिकं आश्रमांतरेऽप्यस्तीति कृत्स्नो धर्मो गार्हस्थ्ये एवमाप्यत इत्याशयेनाह नाभुं जानइति । यतो विद्वानपि अभुं जानो न तृप्यति यतश्च ब्राह्मणानां संन्यासिनामपि गृहस्थगृहे विहितं भोजनादिकं ६ तेन कर्मणामनुकूलाया विद्यास्ता एव फलवत्यो न तु तत्प्रतिकूलः इत्याह याइति । यथाहि 'सर्वाणि ह वा इमानि भूतानि प्राणमेवाभिसंविशन्ति प्राणमभ्युजिहते सैषा देवता प्र स्तावमन्वायता' इति च्छांदोग्ये सर्वभूतसंवेशनोद्गमनलिङ्गेन जगत्कारणतयानिश्चितस्य प्राणारूपपरमात्मनो विद्यायाः प्रस्तावकर्मसाधकत्वं दृष्टं तासां कर्मसाधकानां विद्यानां फलमस्ति नेत रासां स्वतंत्राणां । अयं भावः गृहस्थः स्वात्मानमन्यांश्चापि त्रादींस्तारयति यतींश्च पुष्णाति । यतिस्त्वात्मानमेव तारयति न पित्रादीन् पोषणं च स्वस्यापि न करोति भक्षोपजीवित्वादतो गार्हस्थ्य

यावै विद्याः साधयंती ह कर्मतासां फलं विद्यते नेतरासाम् ॥ तत्रैवैदृष्टफलं तु कर्मपीत्वा दकं शाम्यति वृष्णयाऽऽर्तः ७ सोऽयं विधिर्विहितः कर्मणैव संवर्तते संजय तत्र कर्म ॥ तत्र योऽन्यत्कर्मणः साधु मन्येन्मोघं तस्यालपितं दुर्बलस्य ८ कर्मणाऽमीमांति देवाः परत्र कर्मणैवेह लुप्तवते मातरिश्वा ॥ अहोरात्रे विदधत्कर्णैव अतंद्रितो नित्यमुदेति सूर्यः ९ मासार्धमासानथनक्षत्रयोगानतंद्रितश्चंद्रमाश्चाभ्युपैति ॥ अतंद्रितो दहते जातवेदाः समिद्धयमानः कर्मकुर्वन् प्रजाभ्यः १० अतंद्रिताभा रमिमं महातं विभर्ति देवी पृथिवी बलेन ॥ अतंद्रिताः शीघ्रमपोवहंति सतं पर्यंत्यः सर्वभूतानि नद्यः ११ अतंद्रितो वर्षति भूरिति जाः सत्रादयन्तं तस्मिंश्च दिशश्च ॥ अ तंद्रितो ब्रह्मचर्यं च चारश्चेष्टत्वमिच्छन् बलमिह देवतानाम् १२ हित्वा सुखं मनसश्च प्रियाणि तेन शक्रः कर्मणा श्रेष्ठ्यमाप ॥ सत्यंधर्मपालयन्न प्रमत्तो दमंति तिक्षां सम तां प्रियं च १३ एतानि सर्वाण्युपसेवमानः स देवराज्यं मघवान् प्राप मुख्यम् ॥ बृहस्पतिर्ब्रह्मचर्यं च चारसमाहितः संशितात्मा यथावत् १४ हित्वा सुखं प्रातिरुद्धयेंद्रि याणि तेन देवानामगमद्वौरवंसः ॥ तथानक्षत्राणि कर्मणाऽमुत्र भांति रुद्रादित्यावसवोऽथापे विश्वे १५ यमो राजा वैश्रवणः कुबेरोगंधर्वयक्षाप्सरसश्च मृत ॥ ब्रह्म विद्यां ब्रह्मचर्यं क्रियां च निषेवमाणा ऋषयोऽमुत्र भांति १६ जानन्निमं सर्वलोकस्य धर्मं विप्रैर्द्राणां क्षत्रियाणां विशांच ॥ सकस्मात्त्वं जानतां ज्ञानवान्स न व्यायच्छसे संजय कौरवार्थे १७ आम्नायेषु नित्यसंयोगमस्य तथाऽश्वमेधे राजसूये च विद्धि ॥ संयुज्यते धनुषावर्मणा च हस्त्यश्वाद्यैरथ शस्त्रैश्च भूयः १८ ते चेदिमेकौ रवाणामु पायमवगच्छेयु रवधेनैव पार्थाः ॥ धर्मत्राणं पुण्यमेषां कृतं स्यादायेंद्रते भीमसेनं निगृह्य १९ ते चेत्पित्र्ये कर्मणि वर्तमाना आपद्येरन्दिष्टवशेन मृत्युम् ॥ यथाशक्त्या पूरयंतः स्वकर्म तदप्येषां निधनं स्यात्प्रशस्तम् २० उता हो त्वं मन्यसे शाम्यमेव राजा युद्धे वर्तते धर्मतंत्रम् ॥ अयुद्धे वा वर्तते धर्मतंत्रं तथैव ते वाचमिमांशृणोमि २१

येव श्रेष्ठमिति । किंच नेष्कर्म्येदृष्टविरुद्धमपीत्याह तत्रेति तत्र कर्म तदभावतारतम्ये विचारणीये कर्मइहैव दृष्टफलम् ७ सोऽयं ज्ञानविधिः कर्मणैव सह विहितः तत्र च अनुधीयमाने कर्म उद्धर्तते उ च्छिद्यते । कर्मसमवेतमेव ज्ञानं सकलकर्मोच्छेदहेतुरित्यर्थः कर्मणोऽन्यत्संन्यासमन्येत मन्यते ८ कर्मसमुच्चितं ज्ञानं स्तीति कर्मणाऽमीमांतीत्यादिना । ब्रह्मविद्यां ब्रह्मचर्यं क्रियां च निषेवमा माणा इत्युपसंहारात् ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ व्यायच्छसे निग्रहं करोषि १७ आम्नायेष्विति विद्याधर्मः शौर्यं च युधिष्ठिरैः पुष्कलमस्तीति नायमन्येन शिक्षणीयो जेतुं वा शक्य इत्यर्थः १८ कौरवाणां अवधेन उपायं राज्यप्राप्ताविति शेषः एषां पतैः भीमसेनं आयेंद्रते अहिंसायानिगृह्य पुण्यमेव कृतं स्यात् १९ पित्र्ये कर्मणि क्षात्रधर्मे युद्धे पूरयंतः पालयंतः २० शाम्यमेव शमः कार्यपूर्वेति मन्यसे तर्हि धर्मतंत्रं धर्मानुष्ठानं युद्धपक्षेऽस्ति उत्तमं युद्धपक्षे तयोर्मध्ये यदेव वक्ष्यसि तथैव ते वाचंशृणोमि इत्यर्थः २१

ननु सत्रधर्मलोपेऽपि गोत्रवधो न कर्तव्य इत्याशंक्याह चातुर्वर्ण्यस्येत्यादिना २२ प्रतीच्छेत्प्रतिगृहीयात् २३ । २४ सः क्षत्रियः अधीत्य प्राप्य यदिच्छयायस्य धर्मस्य इच्छया बलेन ब्रह्मलोकं गच्छति । नो चेज्जनकादिवदिहैव कृतकृत्यो भवतीत्यर्थः । भोगमोक्षकरः क्षात्रोधर्मो दुस्त्यज इति भावः २५ नाधीयीत वेदाध्ययनं न कुर्यात् यज्ञः श्रौतः स्मार्तश्च प्रतिषिद्धः । 'तस्माच्छूद्रो यज्ञेऽनवकृत्' इति श्रुतेः २६ एतानिति यथा सर्वांश्चमपाल कृत्वा बृहस्थस्य श्रेष्ठं तथा सर्ववर्णपाल कृत्वा तद्धर्मेण राज्यकरणमपि श्रेष्ठमभित्यर्थः २७ तस्मात् राज्ञः श्रेयान् प्रशस्ततरः अभिज्ञातः ज्ञानतः धर्मतश्च यदिकश्चिदस्ति स तं युधिष्ठिरं प्रजानां कर्मणि पृथी प्रजाः ब्रह्मं राज्यं प्राप्नुमितीत्यर्थः अनुशिष्यन् अनुशासितुमिच्छन् । एतन्मदुक्तं धर्मजातं युधिष्ठिरेऽस्तीति बुध्येत् । न च तस्मिन् सत्तुः युधिष्ठिरेऽसाधुरधर्मान्वास्तीत्यपि बुध्येत् । यद्वा एवं सत्यपि तस्मिन् अनुशास्तारि राजा साधुर्न इति न अपि तु साधुरेष । यदि तेन इतोऽधिकं ज्ञायते उच्यते च तर्हितस्यापि वचनं क

चातुर्वर्ण्यस्यप्रथमसंविभागमवेक्ष्यत्वंसंजयस्वंचकर्म ॥ निशम्याथोपांडवानांचकर्मप्रशंसवानिंदवायामतिस्ते २२ अधीयतिब्राह्मणोवैयजेतदद्यादीयातीर्थमुख्या
निचैव ॥ अध्यापयेद्याजयेच्चापियाज्यान्प्रतिग्रहान्वाविहितान्प्रतीच्छेत् २३ तथाराजन्योरक्षणवैप्रजानांकृत्वाधर्मेणाप्रमतोऽथदत्त्वा ॥ यज्ञैरिष्टासर्ववेदानधीत्य
दारान्कृत्वापुण्यकृदावसेद्ब्रह्मन् २४ सधर्मात्माधर्ममधीत्यपुण्यंयदिच्छयाव्रजतिब्रह्मलोकम् ॥ वैश्योऽधीत्यकृषिगोरक्षपण्यैर्वित्तंचिन्वन्पालयन्नप्रमतः २५ प्रि
यंकुर्वन्ब्राह्मणक्षत्रियाणांधर्मशीलःपुण्यकृदावसेद्ब्रह्मन् ॥ परिचर्यावंदनंब्राह्मणानानाधीयतिप्रतिषिद्धोऽस्ययज्ञः ॥ नित्योत्थितोभूतयेऽतद्रितःस्यादेवंस्मृतः
शूद्रधर्मःपुराणः २६ एतान् राजापालयन्नप्रमतोनियोजयन्सर्ववर्णान्स्वधर्मे ॥ अकामात्मासमवृत्तिःप्रजासुनाधार्मिकाननुरुद्धयेतकामात् २७ श्रेयांस्तस्मा
द्यदिविद्येतकश्चिदभिज्ञातःसर्वधर्मोपपन्नः ॥ सतंद्रष्टुमनुशिष्यन्प्रजानानंचैतद्बुद्धयेदितितस्मिन्नसाधुः २८ यदाष्टद्वयेत्परभूतौनृशंसोविधिप्रकोपाद्वलमाद
दानः ॥ ततोराज्ञामभवद्युद्धमेतत्तत्रजातंवर्मशस्त्रंधनुश्च २९ इंद्रेणैतदस्युवधायकर्मउत्पादितंवर्मशस्त्रंधनुश्च ३० तत्रपुण्यंदस्युवधेनलभ्यतेसोऽयंदोषःकु
रुभिस्तीव्ररूपः ॥ अधर्मज्ञैर्धर्ममबुध्यमानैःप्रादुर्भूतःसंजयसाधुतन्न ३१ तत्रराजाधृतराष्ट्रःसपुत्रोधर्म्यहरेत्पांडवानामकस्मात् ॥ नावेक्षंतेराजधर्मपुराणंतद
न्वयाःकुरवःसर्वएव ३२ स्तेनोहरेद्यत्रधनंह्यदृष्टःप्रसह्यवायत्रहरेतेदृष्टः ॥ उभौगह्यौभवतःसंजयैतौकिंवैपृथक्त्वंधृतराष्ट्रस्यपुत्रे ३३

रिष्यत्येवेत्यर्थः । अनुशिष्यात्प्रजानान्चेष्टुध्येदितस्मिन्नसाध्वितिपाठे श्रेयाश्चेत्तद्रष्टुं धर्मदर्शयितुं अनुशिष्यात्तन्चेत्प्रजानां प्रजाः राज्यं न गृध्येदिति हेतोस्तस्मिन् युधिष्ठिरे साध्वेव वर्त
तइति शेषः २८ धर्मस्तु नृशंसत्वात् दुर्योधनो धार्मिकेण राज्ञा वध्य एवेति सूचयन्नाह यदेत्यादिना सार्द्धेन परभृतौ परेश्वर्ये नृशंसश्चोरकल्पो राजा विधिप्रकोपात् दैवप्रातिकूल्यात् गृध्येत्त
तो हेतोः राज्ञां परस्परं युद्धं समभवत् । अनेन युद्धाख्यस्य कर्मण उत्पत्तिरुक्ता २९ कर्मयुद्धं तत्रोत्पत्तिशिष्टं गुणत्रयमाह वर्मकवचं शस्त्रं खड्गादि धनुश्चेति । यत इद्रेण दस्युवधायैतन्नयं उत्पादि
तमत एतैरेव धर्मो दस्युं दुर्योधनं यादिह न्यात् स एव धर्म इति भावः ३० दुर्योधने दस्युत्वं निरूपयति तत्रेत्यादिना कुरुभिर्निमित्तभूतैरयं दोषः वचनारूपः प्रादुर्भूतः पारदार्यदोष इव ब्रूयात् ३१
धर्म्यधर्मादागतं पित्र्यं राज्यं तदन्वयास्तदनुसारिणः ३२ पृथक्त्वं स्तेनादन्यत्वम् ३३

119311

एतच्छलेनराज्यापहारं निविष्टःवनवासादूर्ध्वराज्यं ग्राह्यमिति कौरवे बुभुक्षारूपेण स्थितः तं भागं नः अस्माकं परे कस्मात् आददीर नृगृहीतवन्तः ३३ पदे पदनीये अवश्य ग्राह्ये भागे निमित्ते ३५
३६ कामानुगेन राजसा उपरुद्धां गृहकर्मतो निरुद्धां । पाठांतरे राजसा उपरुद्धं यथा स्यात् तत्राव्रजंती ३७ तदुःशासनं यथा वारयिष्यत् तदा मम प्रियं अकरिष्यत् अस्य पुत्राणां च दुयोधनादीनां
प्रियं कृतमभविष्यत् । दुःशासनस्यानिवारणान्मत्प्रियस्याकरणाच्चतरपुत्राणां नाशो भविष्यतीति तत्स्वोक्तिः ३८ प्रातिलोभ्यात् अक्रमेण श्वशुराणां मध्ये कृष्णां सभां निनायेति संबंधः किं चि
सौज्यं लोभान्मन्यते धर्ममेतं यमिच्छति क्रोधवशानुगामी ॥ भागः पुनः पांडवानां निविष्टस्तं नः कस्मादाददीर न परे वै ३४ अस्मिन्पदे युद्धयतां नो वधोऽपि श्लाघ्यः
पित्र्यं परराज्यादिशिष्टम् ॥ एतान् धर्मान् कौरवाणां पुराणानां च क्षीयाः संजय राज मध्ये ३५ एते मदान्मृत्युवशाभिपन्नाः समानीता धार्तराष्ट्रेण मूढाः ॥ इदं पुनः
कर्मपापीय एव सभामध्ये पश्यतुं कुरूणाम् ३६ प्रियां भार्यां द्रौपदीं पांडवानां यशस्विनीं शीलवृत्तोपपन्नाम् ॥ यदुपैक्षंत कुरवो भीष्ममुख्याः कामानुगेनोपरुद्धां
व्रजंतीम् ३७ तंचेत् दाते स कुमारवृद्धा अवारयिष्यन् कुरवः समेताः ॥ मम प्रियं हृतराष्ट्रोऽकरिष्यत् पुत्राणां च कृतमस्या भविष्यत् ३८ दुःशासनः प्रातिलोभ्या
न्निनाय सभामध्ये श्वशुराणां च कृष्णाम् ॥ सा तत्र नीता करुणं व्यपेक्ष्य नान्यं क्षतुर्नाथमवाप किंचित् ३९ कार्पण्यादेव स हितास्तत्र भूपानां शकुन् प्रतिवक्तुं सभायाम् ॥
एकः क्षता धर्म्यमर्थं ब्रुवाणो धर्मबुद्ध्या प्रत्युवाचाल्पबुद्धिम् ४० अणुद्धात्वं धर्ममेतं सभायामथेच्छसे पांडवस्योपदेशम् ॥ कृष्णात्वे तत्कर्म चकार शुद्धं सुदुष्करं तत्र
सभां समेत्य ४१ येन कच्छात्पांडवानुजहार तथाऽऽत्मानं नौरिव सागरौघात् ॥ यत्रा ब्रवीत्सूत पुत्रः सभायां कृष्णां स्थितां श्वशुराणां समीपे ४२ न ते गतिर्विद्यते
याज्ञसे निप्रपद्य दासी धार्तराष्ट्रस्य वैशम् ॥ पराजितास्ते पतयोन संति पतिचान्यं भाविनित्वं वृणीष्व ४३ यो बोधो भक्तो हृदये प्रोत आसीदस्थिर्छिदन्मर्मघाती
सुघोरः ॥ कर्णाच्छरोवाह भयस्तिग्मतेजाः प्रतिष्ठितो हृदये फाल्गुनस्य ४४ कृष्णाजिनानि परिधित्समानान् दुःशासनः कटुकान्यभ्यभाषत् ॥ एते सर्वे बंधति
लाविनष्टाक्षयंगतानरकं दीर्घकालम् ४५ गांधारराजः शकुनिर्निहत्या यदब्रवीत् सूतकाले स पार्थम् ॥ पराजितो नंदनः किं तवास्ति कृष्णया त्वं दीव्यन्वैयाज्ञसे न्या
४६ जानासित्वं संजय सर्वमेतत् द्यूते वाक्यं गह्वमेवं यथोक्तम् ॥ स्वयं त्वहं प्रार्थये तत्र गंतुं स माधातुं कार्यमेतद्विपन्नम् ४७ अहा पायित्वायादि पांडवा र्थं शमं कुरूणामपि
चेच्छकेयम् ॥ पुण्यं च मे स्याच्चरितं महोदयं मुच्येरंश्च कुरवो मृत्युपाशात् ४८ अपि मे वाचं भाषमाणस्य काव्यां धर्मारामार्थवतीमर्हिस्याम् ॥ अवैक्षेरन् धार्तराष्ट्राः
समक्षं मां च प्राप्तं कुरवः पूजयेयुः ४९ अतोऽन्यथारथिना फाल्गुनेन भीमेन चैवाहवदंशितेनः ॥ परासिक्तान् धार्तराष्ट्रांश्च विद्धि प्रदह्यमानान् कर्मणां स्वेन पापान् ५०

त्करुणं व्यपेक्ष्य दीनं यथा स्यात्तथा किंचिदालोच्येत्यर्थः क्षतुरन्ध्रं नार्थं रक्षितारं न अवाप ३९ कार्पण्यात् वै न्यात् ४० पांडवस्य धर्म उपदेष्टुं इच्छते हेमं जयेति शेषः ४१ । ४२ प्रपद्य
गच्छ ४३ । ४४ परिधित्समानान् परिधातुमिच्छतः ४५ नंदनानां दायिताकनिष्ठत्वात् ४६ विपन्नं नष्टं समाधातुं समीकर्तुं ४७ शक्यं शक्नोति तस्यां ४८ काव्यांशोर्की नीतियुक्ता
मित्यर्थः ४९ परासिक्तान् निर्धूतान् संपदाहीनान् ५०

रौद्राःमर्मच्छिदः रूक्षाःगनिःस्नेहाः भाषते द्यूतावसानेऽभाषत ५१ । ५२ अहर्हंश्वरः ब्रह्मवेदः ब्राह्मणाश्च । धार्तराष्ट्रोच्छेदेऽकोधृतराष्ट्रपुत्रोऽप्योभवेत् पांडवोच्छेदेऽतुल्ययंत्रयोऽपिशोच्यामवि
प्यामइतिश्लोकद्वयस्यार्थः । बहूनामुच्छेदोनभविष्यतीतितात्पर्यम् ५३ । ५४ । ५५ लतेति पांडवाश्रयेणवधार्तराष्ट्राणांजीवनंनान्यथेतिभावः ५६ । ५७ । ५८ ॥ इतिश्रीमहाभा

॥२०॥

पराजितान्पांडवेयांस्तुवाचोरौद्रारूक्षाभाषतेधार्तराष्ट्रः ॥ गदाहस्तोभीमसेनोऽप्रमत्तोदुयोधनंस्मारयिताहिकाले ५१ सुयोधनोमन्युमयोमहादुमःस्कंधः
कर्णःशकुनिस्तस्यशाखा ॥ दुःशासनःपुष्पफलेसमृद्धेमूलंराजाधृतराष्ट्रोऽमनीषी ५२ युधिष्ठिरोधर्ममयोमहादुमःस्कंधोऽर्जुनोभीमसेनोऽस्यशाखा ॥ मा
द्रीपुत्रौपुष्पफलेसमृद्धेमूलंत्वहंब्रह्मचब्राह्मणाश्च ॥ वनंराजाधृतराष्ट्रःसपुत्रोव्याघ्रास्तेवैसंजयपांडुपुत्राः ५३ मावनंछिधिसव्याघ्रमाव्याघ्राऽनीनशन्वनात् ५४
निर्वनोवध्यतेव्याघ्रोनिर्व्याघ्रंछिद्यतेवनम् ॥ तस्माद्याघ्रोवनंरक्षेद्वनंव्याघ्रंचपालयेत् ५५ लताधर्माधार्तराष्ट्राःशालाःसंजयपांडवाः ॥ नलतावर्धतेजातुमहादु
मवनाश्रिता ५६ स्थिताःशुश्रूषितुंपार्थाःस्थातायोदुमरिदमाः ॥ यत्कृत्यं धृतराष्ट्रस्यतत्करोतुनराधिपः ५७ स्थिताःशमेमहात्मानःपांडवाधर्मचारिणः ॥
योधाःसमर्थास्तद्विद्वन्नाचक्षीथायथातथम् ५८ ॥ इतिश्रीमहाभारते उद्योगपर्वणिसंजययानपर्वणि कृष्णवाक्येएकोनत्रिंशोऽध्यायः ॥ २९ ॥ ॥ ४ ॥
संजयउवाच ॥ आमंत्रयेत्वनरदेवदेवगच्छाम्यहंपांडवस्वस्ति तेऽस्तु ॥ कच्चिन्नवाचावृजिनंहिकिंचिदुच्चारितंमेमनसोऽभिपंगात् १ जनार्दनंभीमसेनार्जुनौ
चमाद्रीसुतौसात्यकिंचेकितानम् ॥ आमंत्र्यगच्छामिशिवंसुखं वःसौम्येनमां पश्यतचक्षुषानृपाः २ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ अनुज्ञातःसंजयस्वस्तिगच्छननः
स्मरस्यप्रियंजातुविद्वन् ॥ विद्वश्चत्वातिचवयंचसर्वेशुद्धात्मानंमध्यगतंसभास्थम् ३ आसौदूतःसंजयसुप्रियोऽसिकल्याणवाक्शीलवांस्तृप्तिमांश्च ॥ नमुह्येस्त्वं
संजयजातुमत्यानचकुद्वचेरुच्यमानोदुरुक्तैः ४ नमर्मगांजातुवक्ताऽसिरूक्षानोपश्रुतिकटुकानोतमुक्ताम् ॥ धर्मारामार्थवतीमहिंस्त्रामेतांवाचंतवजानीमसूत
५ त्वमेवनःप्रियतमोऽसिदूतइहागच्छेद्विदुरोवाद्वितीयः ॥ अभिक्षणदृष्टोऽसिपुराहिनस्त्वंधनंजयस्यात्मसमःसखाऽसि ६ इतो गत्वासंजयक्षिप्रमेवउपातिष्ठे
थाब्राणानयेतदार्हाः ॥ विशुद्धवीर्याश्चरणोपपन्नाःकुलेजाताःसर्वधर्मोपपन्नाः ७ स्वाध्यायिनोब्राह्मणाभिक्षवश्चतपस्विनोयेचनित्यावनेषु ॥ अभिवाद्यावैम
द्वचनेनवृद्धास्तथेतरेषांकुशलंवदेथाः ८ पुरोहितं धृतराष्ट्रस्यराज्ञस्तथाचार्यान्त्विजोयेचतस्य ॥ तैश्चत्वंतातसहितैर्यथाहंसंगच्छेथाःकुशलेनैवसूत ९ अश्रो
त्रियायेचवसंतितृद्धामनस्विनःशीलबलोपपन्नाः ॥ आशंसंतोऽस्माकमनुस्मरंतोयथाशक्तिधर्ममात्रांचरंतः १०

स्ते उद्योगप० नील० भारतभावदीपे एकोनत्रिंशोऽध्यायः ॥ २९ ॥ ॥ ४ ॥ ॥ अभिपंगात् आवेशात् १ । २ । ३ । ४ उपश्रुतिवार्ता रूक्षांमर्मगाचनोवक्ताऽसि कटुकान्नीर
सां मुक्तांअप्रकृतां कार्यहीनांवा ५ । ६ चरणब्रह्मचर्येणाध्ययनम् ७ । ८ । ९ अश्रोत्रियाःअत्रैवर्णिकाःशूद्रादयः वृद्धत्वाच्चधर्ममात्रांधर्मलेखंचरंतः १०

श्लाघस्वस्तुहि पूर्वजघन्यं पश्चात्तेभ्यस्तेषां अनामयं पृच्छेः । व्यवहारेणवाणिज्यादिना पालयंतःस्थानाधिकारिणः ११ चतुष्पात् मंत्रउपचारःप्रयोगःसंहारश्चेतिचत्वारःपादाअस्येति अष्टं
श्लाघस्वमांकुशलिनंस्मतेभ्योह्यनामयंतातपृच्छेर्जघन्यम् ॥ येजीवंतिव्यवहारेणराष्ट्रेपालयंतोनिवसंतिराष्ट्रे ११ आचार्यइष्टोनयगोर्वेधयोवेदानभीप्सवब्रह्म
चर्यंचचार ॥ योऽष्टंचतुष्पात्पुनरेवचक्रेद्रोणःप्रसन्नोऽभिवाद्यस्त्वयाऽसौ १२ अधीतविद्यश्चरणोपपन्नोयोऽष्टंचतुष्पात्पुनरेवचक्रे ॥ गंधर्वपुत्रप्रातिमंतरास्वि
नंतमश्वत्थामानंकुशलंस्मपृच्छेः १३ शारद्वतस्यावसथंस्मगत्वामहारथस्यात्मविदावरस्य ॥ त्वंमामभीक्ष्णंपरिकीर्तयन्वैलपस्यपादौसंजयपाणिनास्पृशेः
१४ यस्मिन्नशौर्यमानुशंस्यंतपश्चप्रज्ञाशीलंश्रुतिसत्वेष्टतिश्च ॥ पादौगृहीत्वाकुरुसतमस्यभीष्मस्यमातत्रनिवेदयेथाः १५ प्रज्ञाचक्षुर्यःप्रणेताकुरूणांबहुश्रु
तोवृद्धसेवीमनीषी ॥ तस्मैराज्ञेस्थविरायाभिवाद्यआचक्षीथाःसंजयमामरोगम् १६ ज्येष्ठःपुत्रोधृतराष्ट्रस्यमंदोमूर्खःशठःसंजयपापशीलाः ॥ प्रशास्तावैपृ
थिवीयेनसर्वासुयोधनंकुशलंतातपृच्छेः १७ भ्राताकनीयानपितस्यमंदस्तथाशीलःसंजयसोऽपिशश्वत् ॥ महेष्वासःशूरतमःकुरूणांदुःशासनःकुशलंतात
वाच्यः १८ अस्यकामोवर्ततेनित्यमेवनान्यच्छमाद्भारतानामितिस्म ॥ सवाल्लिकानामृषभोमनीषीत्वयाऽभिवाद्यःसंजयसाधुशीलः १९ गुणैरनेकैःप्रवरैश्चयु
क्तोविज्ञानवान्नैवचनिष्ठुरोयः ॥ स्नेहादमर्षसहतेसदैवससोमदत्तःपूजनीयोमतोमे २० अर्हतमःकुरुषुसौमदतिःसनोभ्रातासंजयमत्सखाच ॥ महेष्वासोरथि
नामुत्तमोऽर्हःसहामात्यःकुशलंतस्यपृच्छेः २१ येचैवान्येकुरुमुख्यायुवानःपुत्राःपौत्राभ्रातरश्चैवयेनः ॥ यंयमेषांमन्यसेयेनयोग्यंततत्प्रोच्यानामयंसूतवा
च्याः २२ घेराजानःपांडवायोधनायसमानीताधार्तराष्ट्रेणकेचित् ॥ वशातयःशाल्वकाःकेकयाश्चतथांश्वघ्नायेत्रिगर्ताश्चमुख्याः २३ प्राच्योदीच्यादाक्षिणा
त्याश्चशूरास्तथाप्रतीच्याःपार्वतीयाश्चसर्वे ॥ अनृशंसाःशीलवृत्तोपपन्नास्तेषांसर्वेषांकुशलंसूतपृच्छेः २४ हस्त्यारोहाराथिनःसादिनश्चपदातयश्चार्यसं
घामहांतः ॥ आख्यायमांकुशलिनंस्मनित्यमनामयंपरिपृच्छेःसमग्रान् २५ तथाराज्ञोह्यर्थयुक्तानमात्यान्दौवारिकान्येचसेनानयंति ॥ आयव्ययंयेगणयं
तिनित्यमर्थाश्चयेमहतश्चितयंति २६ वृंदारकंकुरुमध्येष्वमूढेमहाप्रज्ञंसर्वधर्मोपपन्नम् ॥ नतस्ययुद्धंरोचतेवैकदाचिद्वैश्यापुत्रंकुशलंतातपृच्छेः २७ नि
कर्तनेदेवनेयोऽद्वितीयश्छत्रोपधःसाधुदेवीमताक्षः ॥ योदुर्जयोदेवरथेनसंख्येसचित्रसेनःकुशलंतातवाच्यः २८ गांधारराजःशकुनिःपार्वतीयोनिर्कर्तनीयो
ऽद्वितीयोऽक्षदेवी ॥ मानंकुर्वन्वार्तराष्ट्रस्यसूतमिथ्याबुद्धेःकुशलंतातपृच्छेः २९ यःपांडवानेकरथेनवीरःसमुत्सहत्यप्रघृष्यान्निजेतुम् ॥ योमुह्यतांमोहयिता
ऽद्वितीयोवैकर्तनःकुशलंतस्यपृच्छेः ३० सएवमक्तःसगुरुःसमर्तासवैपितासचमातासुहृच्च ॥ अगाधबुद्धिर्विदुरोदीर्घदर्शीसनोमंत्रीकुशलंतस्मपृच्छेः ३१

१२ गंधर्वेति सौंदर्यसंगीतंचतस्मिन्नयोतितं १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ पांडवायोधनाय पांडवैःसहयुद्धाय तथाऽन्याइत्यादिपिपाठः २३ । २४ । २५ । २६
वृंदारकंश्रेष्ठं २७ निकर्तनेऽर्थापहारेसाध्ये प्रथमांतपाठेऽर्थापहर्ता छत्रोपधोगुणच्छलः २८ । २९ मुह्यतांधार्तराष्ट्राणां ३० । ३१

३२ । ३३ नइतिधार्तराष्ट्रान्तर्भाष्योक्तं तेषांभार्याइत्यर्थः सुसंगुप्ताइतिकुशलप्रश्नप्रकारकयनं ३४ । १५ । ३१ । ३७ लघुशीघ्रहारि वेशस्त्रियोवेद्याः ३८ । ३९ आनुशं
स्यंदयामर्हतीत्यानुशंस्यः ४० । ४१ शत्रून्धार्तराष्ट्रान्निगृह्य वःयुष्मान्भरिष्येषोषयिष्ये इतित्रयाइतिशेषः ४२ संतीति भैमयाकृतानिबत्सरदेयानिनोवर्तयंतितनचालयंतित्वदी

वृद्धाःस्त्रियोयाश्चगुणोपपन्नाज्ञायंतेनःसंजयमातरस्ताः ॥ ताभिःसर्वाभिःसहिताभिःसमेत्यस्त्राभिःसदृद्धाभिरभिवादंवदेथाः ३२ कश्चित्पुत्राजीवपुत्राःसुसम्यग्
तैतेवोवृत्तिमनुशंसरूपाः ॥ इतिस्मोक्तासंजयबृहस्पतिश्चादजातशत्रुःकुशलोसपुत्रः ३३ यानोभार्याःसंजयवेत्थतत्रतासांसांसांकुशलंतातपृच्छेः ॥ सुसंगुप्ताः
सुरभयोऽनवद्याःकश्चिद्ब्रह्मनावसथाप्रमत्ताः ३४ कश्चिद्भृतिंश्वशुरेषुभद्राःकल्याणीवर्तध्वमनुशंसरूपा ॥ यथाचवःस्युःपतयोनुकूलास्तथावृत्तिमात्मनःस्थाप
यध्वम् ३५ यानःस्तुषाःसंजयवेत्थतत्रप्राप्ताःकुलेभ्यश्चगुणोपपन्नाः ॥ प्रजावत्योब्रह्मसमेत्यताश्चयुधिष्ठिरोवोऽभ्यवदत्प्रसन्नः ३६ कन्याःस्वजेथाःसदनेषु
संजयअनामयंमद्वचनेनपृष्ट्वा ॥ कल्याणावःसंतुपतयोऽनुकूलायुयंपतीनांभवताऽनुकूलाः ३७ अलंकृतावस्त्रयःसुगंधाअबीभत्साःसुखिताभोगवत्यः ॥ लघु
यासांदर्शनंवाक्चलध्वीवेशस्त्रियःकुशलंतातपृच्छेः ३८ दास्यःस्युर्यायेचदासाःकुरूणांतदाश्रयावहवःकुब्जखंजाः ॥ आरूपायमांकुशलिनंस्मतेभ्योऽप्यनामयं
परिपृच्छेर्जघन्यम् ३९ कश्चिद्भृतिवर्ततेवैपुसर्पाकश्चिद्भोगान्धार्तराष्ट्रोददाति ॥ अंगहीनान्कृपणान्नामनान्वायानान्शस्योष्टतराष्ट्रोविभर्ति ४० अंधाश्चसर्वा
नस्थविरांस्तथैवहस्त्याजीवावहवोयेऽत्रसंति ॥ आरूपायमांकुशलिनंस्मतेभ्योऽप्यनामयंपरिपृच्छेर्जघन्यम् ४१ माभैष्टदुःखेनकुर्जीवितेननूनंकृतंपरलोकेषु
पापम् ॥ निगृह्यशत्रून्सुहृदोऽनुगृह्यवासोभिरन्नेनचवोभरिष्ये ४२ संत्येवमेवाह्वयःकृतानिभावीन्यथोनोवतवर्तयंति ॥ तान्पश्यामियुक्तरूपास्तथैव
तामेवसिद्धिंश्रावयेथानृपंतम् ४३ येचानाथादुर्बलाःसर्वकालमात्मन्येवप्रयतंतेऽथमूढाः ॥ तांश्चापित्वंकृपणान्सर्वथैवास्मद्वाक्यात्कुशलंतातपृच्छेः ४४
येचाप्यन्येसंश्रिताधार्तराष्ट्रान्नानादिग्भ्योऽभ्यागताःसूतपुत्र ॥ दृष्ट्वातांश्चैवार्हतश्चापिसर्वान्संपृच्छेथाःकुशलंचाव्ययंच ४५ एवंसर्वानागताभ्यागतांश्च
राज्ञोदृष्टान्सर्वदिग्भ्योऽभ्युपेतान् ॥ पृष्ट्वासर्वान्कुशलंतांश्चसूतपश्चादहंकुशलीतेषुवाच्यः ४६ नहीदृशाःसंत्यपरेपृथिव्यायेयोधकाधार्तराष्ट्रेणलब्धाः ॥ धर्म
स्तुनित्योममधर्मएवमहाबलःशत्रुनिबर्हणाय ४७ इदंपुनर्वचनंधार्तराष्ट्रंसुयोधनंसंजयश्रावयेथाः ॥ यस्तेशरीरेहृदयंदुनोतिकामःकुरुनसपत्नोऽनुशिष्याम् ४८

याअधिकारिणः तान्यहंयथायथावत्पश्यामि तथैवतांसिद्धित्वदत्तसम्यक्परिपालयामीतिदूतद्वाराभांश्रावयेथाइतितंतृपंदुर्योधनंब्रूहीतिशेषः । एतेनब्राह्मणवृत्तिपुष्पपातोदुर्योधनेचकनि
प्रत्वादाज्ञाप्रतिपालनोचित्यंचदर्शितं ४३ आत्मन्येवप्रयतंते ननुकर्तृशकुवंति ४४ । ४५ । ४६ नहीति धर्मबलेनैवजयोभविष्यति नसहायैरित्यर्थः नित्यःअविनाशिफलः ४७ । ४८

युक्तिःसंभावना एतस्यार्थेस्यनविद्यते शक्रपुरींद्वप्रस्थं ४९ ॥ इतिउद्योगपर्वणिनीलकंठीये भारतमावदीपेत्रिशोऽध्यायः ॥ ३० ॥ संतंसापुं असंतंदुष्टं घाताईश्वरः १ शुकंवीजभूतंप्राचीनं
नविद्यतेयुक्तिरेतस्यकाचित्रैवंविधाःस्यामयथाप्रियंते ॥ ददस्ववाशक्रपुरीममैवयुद्धचस्ववाभारतमुख्यवीर ४९ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिसंजययानपर्व
णियुधिष्ठिरसंदेशेत्रिशोऽध्यायः ॥ ३० ॥ ४९ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ उत्तंसंतमसंतंवाबलंवृद्धंचसंजय ॥ उत्ताबलंबलीयांसंधाताप्रकुरुतेवशे १ उत्तवालाय
पांडित्यंपंडितायोतवालताम् ॥ ददातिसर्वमीशानःपुरस्ताच्छुक्रमुच्चरन् २ बलंजिज्ञासमानस्यआचक्षीथायथातथम् ॥ अथमंत्रंमंत्रयित्वायाथातथ्येनहृष्ट
वत् ३ गावल्गणेकुरुनगत्वाष्टतराष्ट्रमहाबलम् ॥ अभिवाद्योपसंगृह्यततःपृच्छेरनामयम् ४ ब्रूयाश्चैनंत्वमासीनंकुरुभिःपरिवारितम् ॥ तवैवराजनरीयेणसु
खंजीवंतिपांडवाः ५ तवप्रसादाद्बालास्तेप्राप्ताराज्यमरिदम् ॥ राज्येतान्स्थापयित्वाऽप्येनोपेक्षस्वविनश्यतः ६ सर्वमप्येतदेकस्यनालंसंजयकस्यचित् ॥
तातसंहत्यजीवामोद्विषतांमावशंगमः ७ तथाभीष्मंशांतनवंभारतानांपितामहम् ॥ शिरसाऽभिवदेथास्त्वंममनामप्रकीर्तयन् ८ अभिवाद्यचवत्तव्यस्ततो
ऽस्माकंपितामहः ॥ भवताशांतनोर्विशोनिमग्नःपुनरुष्टतः ९ सत्वंकुरुतथातातस्वमतेनपितामह ॥ तथाजीवंतितेपौत्राःप्रीतिमंतःपरस्परम् १० तथैवावेदुरं
ब्रूयाःकुरूणामंत्रधारिणम् ॥ अयुद्धंसौम्यभाषस्वहितकामोयुधिष्ठिरे ११ अथदुर्योधनंब्रूयाराजपुत्रममर्षणम् ॥ मध्येकुरूणामासीनमनुनीयपुनःपुनः १२
अपापांयदुपैक्षस्त्वंकृष्णामेतांसभागताम् ॥ तदुःखमतिक्षाममावधीष्मकुरुनिति १३ एवंपूर्वापरान्केशानतितिक्षंतपांडवाः ॥ बलीयांसोऽपिसंतोयतत्सर्वं
कुरवोविदुः १४ यन्नःप्रव्राजयेःसौम्यअजिनैःप्रतिवासितान् ॥ तदुःखमतिक्षाममावधीष्मकुरुनिति १५ यत्कुंतीसमतिकम्यकृष्णाकिशेषधर्षयत् ॥ दुः
शासनस्तेऽनुमतेतच्चास्माभिरुपेक्षितम् १६ अथोचितंस्वकंभागंलभेमाहिपरंतप ॥ निवर्तयपरद्रव्याद्वाह्निंशुद्धानरर्षभ १७ शांतिरेवंभवेद्राजनप्रीतिश्चैवपर
स्परम् ॥ राज्यैकदेशमपिनःप्रयच्छशममिच्छताम् १८ अविस्थलंवृकस्थलंमाकंदीवारणावतम् ॥ अवसानंभवत्वत्रकिंचिदेकंचपंचमम् १९ भ्रातृणांदेहिपं
चानांपंचग्रामान्सुयोधन ॥ शांतिनोऽस्तुमहाप्राज्ञज्ञातिभिःसहसंजय २० भ्राताभ्रातरमन्वेतुपितापुत्रेणयुज्यताम् ॥ स्मयमानाःसमायांतुपांचालाःकुरुभिः
सह २१ अक्षतान्कुरुपांचालान्पश्येयमितिकामये ॥ सर्वेसुमनसस्तातशाम्यामभरतर्षभ २२ अलमेवशमायास्मितथायुद्धायसंजय ॥ धर्मार्थयोरलंचाहंमृद
वेदारुणायच २३ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिसंजययानपर्वणियुधिष्ठिरसंदेशेएकत्रिशोऽध्यायः ॥ ३१ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ अनुज्ञातःपांडवेन
प्रययौसंजयस्तदा ॥ शासनंवृतराष्ट्रस्यसर्वकृत्वामहात्मनः १ संप्राप्यहास्तिनपुरंशीघ्रमेवप्रविश्यच ॥ अंतःपुरंसमास्थायद्वाःस्थंवचनमब्रवीत् २

कर्मउच्चरन्उदीपयन् २ । ३ । ४ । ५ । ६ सर्वब्रह्मांडंसंहत्यएकीभूय ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ अतितिक्षामक्षांतवंतोवयं तत्रहेतुःमावधीष्मेति १३ । १४ । १५ । १६ शुकालुब्धा
१७ । १८ अवसानंवसतिस्थानं १९ । २० । २१ । २२ । २३ ॥ इतिउद्योगपर्वणिनीलकंठीये भारतमावदीपेएकत्रिशोऽध्यायः ॥ ३१ ॥ ॥ ४९ ॥ अनुज्ञातःगच्छेत्युक्तः १ । २

३ आत्ययिकं आवश्यकं ४ । ५ कल्पद्वयं अकल्पः दर्शने असमर्थः सक्तः निरुद्धः ६ प्राज्ञाः शूराः आर्याः साधवश्चतुर्गुण ७ । ८ नष्टमिः पुत्रस्य पुत्रः ९ अजातशत्रुं सुखेन अभिनन्दयत्वा प्रतिवदाभि
कञ्चिदिति १० तेतव अग्रेयत् आत्मनः पूर्वरूपमपि राज्यघनादिकं अभूत्तत्तदुभयते प्राप्नुमिच्छति । अग्रेमनोऽभूदिति पाठे अनुद्युतात् प्राकृत्यत्वात् तत्तदुभयते इति ज्ञेयं । निर्णिकौ दोषमलहीनौ
धर्मार्थौ करोतीति स तथा मनस्वी उदारः दृष्टिमान् क्रांतदर्शी ११ परोमुख्यः आनृशं स्यंदया ततः परोऽमुख्यः वित्तचयात् जात इति शेषः वित्तसाध्यः यज्ञदानादिः किञ्चित्तस्य बुद्धिः अनपार्थं न अपा
र्थे निष्प्रयोजने सप्रयोजने सुखप्रिये संधिरार्थः नुनिश्चितं रुध्यते अनुरुध्यते । अन्नादिजं देहपुष्टिमुखं पुत्रादिप्रियं च सपरोपकारार्थमेवानुरुध्यते न कामकारेणेत्यर्थः । पार्थ इति पाठे तस्य बुद्धि

आचक्ष्वत्तराष्ट्राय द्वाः स्थमांसमुपागतम् ॥ सकाशात् पांडुपुत्राणां संजयं माचिरं कथाः ३ जागर्ति चेदभिवदेस्त्वं हि द्वाः स्थप्रविशेयं विदितो भूमिपस्य ॥ निवेद्य
मत्रात्ययिकं हि मेऽस्ति द्वाः स्थोऽथ श्रुत्वानृपतिं जगाद ४ ॥ द्वाः स्थ उवाच ॥ संजयोऽयं भूमिपते नमस्ते दिदृक्षया द्वारमुपागतस्ते ॥ प्राप्तो दूतः पांडवानां सका
शात् प्रशाधिराजन् किमयं करोतु ५ धृतराष्ट्र उवाच ॥ आचक्ष्व मां कुशलिनं कल्पमस्मै प्रवेश्यतां स्वागतं संजयाय ॥ न चाहमेतस्य भवाम्यकल्पः समेकस्माद्वा
रिति शेषः सक्तः ६ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततः प्रविश्यानुमते नृपस्य महद्देशं प्राज्ञशूरार्यगुप्तम् ॥ सिंहासनस्थं पार्थिवमाससाद वै चित्रवीर्यं प्राजलिः सूतपुत्रः ७
॥ संजय उवाच ॥ संजयोऽहं भूमिपते प्राप्तोऽस्मि गत्वानरदेव पांडवान् ॥ अभिवाद्यत्वां पांडुपुत्रो मनस्वी युधिष्ठिरः कुशलं चानृपच्छत् ८ स ते पुत्रानृपच्छति प्रीयमाणः
कञ्चित्पुत्रैः प्रीयसे नृपतिश्च ॥ तथा सुहृद्भिः सचिवैश्च राजन्ये चापित्वासुपजीवति तैश्च ९ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ अभिनन्दयत्वां तातवदामि संजय अजातशत्रुं च सुखेन
पार्थम् ॥ कञ्चित्सराजा कुशली सपुत्रः सहामात्यः सानुजः कौरवाणाम् १० ॥ संजय उवाच ॥ सहामात्यः कुशली पांडुपुत्रो बुभूषते यच्च तेऽग्रेऽऽत्मनोऽभूत् ॥ निर्णि
क्तधर्मार्थकरो मनस्वी बहुश्रुतो दृष्टिमान् शीलवान्श्च ११ परोधर्मात् पांडवस्यानृशं स्यंधर्मः परो वित्तचयान्मतोऽस्य ॥ सुखप्रिये धर्महीनेऽनपार्थेन रुध्यते भारततस्य
बुद्धिः १२ परप्रयुक्तः पुरुषो विचेष्टते सूत्रप्रोता दारुमयी वयोषा ॥ इमं दृष्ट्वा नियमं पांडवस्य मन्ये परं कर्म देवं मनुष्यात् १३ इमं च दृष्ट्वा तव कर्मदोषं पापोदकं धोरम
वर्णरूपम् ॥ यावत्परः कामयतेऽतिवेलं तावन्नरोऽयं लभते प्रशंसाम् १४ अजातशत्रुस्तु विहाय पापं जीर्णां त्वचं सर्प इवा समर्थम् ॥ विरोचतेऽह्यार्यवृत्तेन वीर्ययुधि
ष्ठिरस्त्वयि पापं विसृज्य १५ हंतात्मनः कर्मनिबोधराजन् धर्मार्थयुक्ता दार्यवृत्तादपेतम् ॥ उपक्रोशं चेद्गतोऽसि राजन् भूयश्च पापं प्रसजेदमुत्र १६

रित्युत्तरान्वायितीति शेषः १२ परेण ईश्वरेण प्रयुक्तः नियमं निग्रहं मनुष्यात् मनुष्यकारात् दैवं ऐश्वर्यं कर्म परं श्रेष्ठं मन्ये १३ अवर्णरूपं अवर्णनीयरूपं अवाच्यमित्यर्थः यावत्परः उत्कृष्टः
शत्रुः कामयते तिष्ठत्ययं केचित्कालमितीच्छति तावदपरो नरः प्रशंसालभते १४ जीर्णत्वादेव देहे स्थातुमसमर्था अहार्येण स्वाभाविकेन वृत्तेन । यो हि स्वस्वरूपेतिष्ठति तस्य पापं शत्रुष्वेव गच्छति
तथा च श्रुतिः । 'तस्य पुत्रादायमुपयंति सुहृदः साधुकृत्यां द्विषंतः पापकृत्याम्' इति १५ हंता आलोचने सानुग्रहसंबोधने वा उपक्रोशं निर्दिष्टं असुत्रपरलोके पापदुःखं नरकमित्यर्थः १६

तैर्विना एकाकिना संशयितं दुर्लभमपि आशंससे प्राप्तुं अस्य तव महानृपतिव्याप्यं अधर्मशब्दोऽकीर्तिर्भवेत् १७ एवं धर्मान् इदं शब्दमयुक्तान् पुरुषान् १८ धर्माधर्मौ सत्यानृते प्रथितौ सत्यं विनाऽनृतेना
स्ति निरधिष्ठानकप्रमासंभवात् । अनृते देहं विना च सत्यं ब्रह्म न प्रथते अत उभयं यो धत्ते केवलं बाह्यनिष्ठो न भवति सहस्र एव दिष्टस्य वशात् भाग्यवशात् अस्य कुले जातत्वादिगुणजातस्य
कर्मणि षष्ठी इदं गुणषट्कमुपोति प्राप्नोति । स्वतु कुले जातोऽपि केवलं अनुतोपजीवित्वात् गुणांतरहीनोऽसीति भावः १९ अत एव सत्यामपि संपदि स्वयामीक्यात् नृशंसं कृतमित्याह कथमिति
मंत्र एव अत्र श्रेष्ठो येषां ते मंत्राः आर्याः भीष्मादयः तेषां धरो धर्ता तैरेवं उक्तीत्याद्युतं माकुर्वित्युक्तः कथं नृशंसं कर्म पांडवम्राजं न कुर्यान्न कथमपीत्यर्थः २० अमीकर्णादयः तेषां कुरुक्षेत्रे कुरु
क्षेत्रनिमित्तं अयं राज्ञ्यं न देयमिति निश्चयः नियमेन उदपादि उत्पन्नः २१ अकालिकं अकस्मादेव कुरवो नाभविष्यन् नष्टास्तु श्वेततव पापेन कर्मणा प्रेरितोऽजातशत्रुः त्वयि पापं चच्छेत् ।
नन्वेवं तर्हि तस्य गोत्रवधदोषः स्यादित्याशंक्या हत्वयीति स्वनाशहेतुं अधर्मं कुर्वति त्वयि चोरे इव पापं निर्दिष्टं च विसृज्य राजानिष्पापोऽनिराश्वस्यादित्यर्थः २२ ईश्वराणां देवानां विषयाद

सत्त्वमर्थसंशयितं विना तैराशंससे पुत्रवशानुगोऽस्य ॥ अधर्मशब्दश्च महानृपतिव्याप्यं नैदं कर्म त्वत्समं भारताग्र १७ हीनप्रज्ञो दीष्कुले यो नृशंसो दीर्घवैरी क्षत्रविद्या
स्वधीरः ॥ एवं धर्मानापदः संश्रयेयुर्हीनवीर्यो यश्च भवेदशिष्टः १८ कुले जातो बलवान्यो यश्च स्वी बहुश्रुतः सुखजीवी यतात्मा ॥ धर्माधर्मौ प्रथितौ यो विभर्तिसह्य
स्य दिष्टस्य वशादुपैति १९ कथं हि मंत्राग्र्यधरो मनीषी धर्मार्थयोरापदिसंप्रणेता ॥ एवमुक्तः सर्वमंत्रैरहीनो नरो नृशंसं कर्म कुर्यादमूढः २० तव ह्यमी मंत्रविदः समेत्य
समासते कर्मसु नित्ययुक्ताः ॥ तेषामयं बलवान्निश्चयश्च कुरुक्षेत्रे नियमेनोदपादि २१ अकालिकं कुरवो नाभविष्यन् पापेन चेत्पापमजातशत्रुः ॥ इच्छेज्जातु त्वयि
पापं विसृज्य निर्दिष्टं च तव लोकेऽभविष्यत् २२ किमन्यत्र विषयादीश्वराणां यत्र पार्थः परलोकं स्मद्वष्टुम् ॥ अत्यक्रामत्स तथा संमतः स्यान्न संशयो नास्ति मनुष्य
कारः २३ एतान् गुणान् कर्मकृतान् वेक्ष्य भावाभावौ वर्तमाना वनित्यौ ॥ बलिर्हिराजा पारमर्षिदमानो नान्यत्कालात्कारणं तत्र मेने २४ चक्षुःश्रोत्रे नासिका त्वक् च
जिह्वा ज्ञानस्यैतान्यायतनानि जंतोः ॥ तानि प्रीतान्येव दृष्ट्वा क्षयाते तान्यव्यथो दुःखहीनः प्रणुयात् २५ न त्वेव मन्ये पुरुषस्य कर्म संवर्तते सुप्रयुक्तं यथावत् ॥ मातुः
पितुः कर्मणाऽभिप्रसूतः संवर्तते विधिवद्गोत्रेण २६ प्रियाप्रिये सुखदुःखे च राजन्निदाप्रशंसं च भजंत एव ॥ परस्त्वेन गर्हयतेऽपराधे प्रशंसते साधुवृत्तं तमेव २७

न्यत्र किं सर्वदेवाधीनमित्यर्थः यत्र यतः पार्थोऽर्जुनः परलोकं द्रष्टुं अत्यक्रमत् इमं लोकं सशरीर एव त्यक्तवान् सतादृशः नारदादिव तु भयलोकसंचारयोग्यत्वेन साधूनां संमतोऽपि यदि
तथा वनवासेन क्लेशसहः स्यात् तदामनुष्यकारो नास्तीत्यस्मिन्नर्थे संशयो न २३ एतानिति एतान् शौर्यादीन् गुणान् कर्मकृतान् कर्मानुसारेण बुद्धिन्दासयुक्तान् अवक्ष्य अत एव भावाभावौ
ऐश्वर्यान् ऐश्वर्येऽनित्यौ आगमापायिनौ च अवक्ष्य बलिराजा पूर्वपूर्वकर्मकारणपारं अंतर्भवित्तमानः सन्न कालात् ईश्वरादन्यत्कारणं अभ्युदयादिहेतुरन्यत्किञ्चिन्नास्तीति मेने २४ अतः सर्व
स्य देवाय तत्त्वात् दृष्ट्वा क्षयेनैव इन्द्रियप्रीतिः संपादनीया ननु नाना यत्नसाध्यतत्तद्विषयसमर्पणेनेत्याह चक्षुरिति । ननु स्वस्वविषयालामे तेषां कथं प्रीतिः स्यादित्याशंक्य तानि निरोध्यान्वे
वेत्याह तानीति अव्यथः लाभालाभादौ वैषम्यहीनः प्रणुयात् स्वस्वगोचरेभ्यो निवर्तयेत् २५ एतद्वृत्तयति न त्विति एवं प्राप्ते सति अन्ये आहुः तदेवाह पुरुषस्येति । संवर्तते सम्यक्फल
वत्त्वर्तते तदेवाह मातुरिति कर्माभावे जन्मदृष्टी न स्यातामित्यर्थः । पाठांतरे तेनैव स्यातामित्यर्थः २६ । २७

किंचनोचेदिति इदंमया उच्यमानं कर्मपांडवेभ्यो राज्यांशप्रदानात्मकं तन्नोचेत्संमतमिति शेषः तर्हि तवापराधात् कृष्णवर्त्मभिः कक्षं यथा ददाति एवं कृष्णवर्त्मकृष्णवर्मामार्गद्वयमुत्प्रापकोय
स्य सकृष्णवर्त्मजुनः कुरुनृदेदित्यावृत्त्या योज्यं २८ श्लाघनः आत्मानं कृतार्थमन्वानः नागाः न गतवानसि २९ अनाप्तानां कर्णादीनां आप्तानां विदुरादीनां निग्रहात् दूरीकरणे ३० अव
धूतस्तिरस्कृतः अतएव श्रांतः प्रपद्ये प्राप्नुयां आवसयं गृहं परेहि गच्छ प्रपद्यस्वसेवस्व ३१ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावदीपे द्वात्रिंशोऽध्यायः ॥ १९ ॥ ॥ ११३॥ ॥ ११३॥ ॥

सत्त्वांगर्हे भारतानां विरोधादंतो न भविताऽयं प्रजानाम् ॥ नोचेदिदं तव कर्मापराधात् कुरुनृदेत् कृष्णवर्त्मैव कक्षम् २८ त्वमेवैको जातु पुत्रस्य राजन वशंगत्वा सर्व
लोकं नरेन्द्र ॥ कामात्मनः श्लाघनो धूतकाले नागाः शमं पश्य विपाकमस्य २९ अनाप्तानां संग्रहात् नरेन्द्र तथाऽऽप्तानां निग्रहाच्चैव राजन् ॥ भूमिं स्फीतां दुर्बलत्वा
दनं तामशक्तस्त्वं रक्षितुं कौरवेय ३० अनुज्ञातो रथवेगावधूतः श्रांतोऽभिपद्ये शयनं नृसिंह ॥ प्रातः श्रोतारः कुरवः सभायामजातशत्रोर्वचनं समेताः ३१ ॥ धृतरा
ष्ट्र उवाच ॥ अनुज्ञातोऽस्यावसथं परेहि प्रपद्यस्व शयनं सूतपुत्र ॥ प्रातः श्रोतारः कुरवः सभायामजातशत्रोर्वचनं त्वयोक्तम् ३२ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि सं
जययानप० धृतराष्ट्रसंजयसंवादे द्वात्रिंशोऽध्यायः ॥ ३२ ॥ समाप्तं चेदं संजययानपर्व ॥ अतः परं प्रजागरपर्व ॥ वैशंपायन उवाच ॥ द्वाः स्थं प्राह महाप्राज्ञो धृतराष्ट्रो
महीपतिः ॥ विदुरं द्रष्टुमिच्छामि तमिहानयमाचिरम् १ प्रहितो धृतराष्ट्रेण दूतः क्षतारमब्रवीत् ॥ ईश्वरस्त्वां महाराजो महाप्राज्ञो दिदृक्षति २ एवमुक्तस्तु विदुरः प्रा
प्य राजनिवेशनम् ॥ अब्रवीद्धृतराष्ट्राय द्वाः स्थं मां प्रतिवेदय ३ ॥ द्वाः स्थ उवाच ॥ विदुरोऽयमनुप्राप्तो राजेन्द्र तव शासनात् ॥ द्रष्टुमिच्छति ते पादौ किं करोतु प्रशाधि
माम् ४ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ प्रवेशय महाप्राज्ञं विदुरं दीर्घदर्शिनम् ॥ अहं हि विदुरस्यास्य नाकल्पो जातु दर्शने ५ ॥ द्वाः स्थ उवाच ॥ प्रविशतिः पुरं क्षतर्महाराजस्य धी
मतः ॥ न हिते दर्शनेऽकल्पो जातुराजाऽब्रवीद्धिमाम् ६ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततः प्रविश्य विदुरो धृतराष्ट्रनिवेशनम् ॥ अब्रवीत्प्रांजलिर्वाक्यं चितयानं नराधिपम् ७
विदुरोऽहं महाप्राज्ञं प्राप्तस्तव शासनात् ॥ यदि किंचन कर्तव्यमयमस्मि प्रशाधिमाम् ८ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ संजयो विदुरप्राप्तो गृहीयत्वा च मांगतः ॥ अजात
शत्रोः श्वावाक्यं सभामध्ये सवक्ष्यति ९ तस्याद्य कुरुवीरस्य न विज्ञातं वचो मया ॥ तन्मे दहति गात्राणि तदकार्षीत् प्रजागरम् १० जाग्रतो दह्यमानस्य श्रेयो यदनुप
श्यसि ॥ तद्ब्रूहि त्वं हि न स्तात धर्मार्थं कुशलो ह्यसि ११ यतः प्राप्तः संजयः पांडवेभ्यो न मे यथा वन्म न सः प्रशंतिः ॥ सर्वे द्वियाप्य प्रकृतिं गतानि किं वक्ष्यतीत्येव मेऽद्य
प्रचिंता १२ ॥ विदुर उवाच ॥ अभियुक्तं बलवता दुर्बलं हि न साधनम् ॥ हतस्त्वं कामिनं चोरमाविशंति प्रजागराः १३ कश्चिदेतैर्महादोषैर्न स्पृष्टोऽसि नराधिप ॥
कश्चिच्च परवित्तेषु गृह्यन्न परितप्यसे १४ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ श्रोतुमिच्छामि ते धर्म्यं परं नैः श्रेयसं वचः ॥ अस्मिन् राजर्षिर्विशो हित्व मेकः प्राज्ञसंमतः १५

अकल्पो न किंतु कल्पः समर्थ एव सर्वदा विदुरसं दर्शनं मम अप्रत्याख्येयमित्यर्थः जातु कदाचित् अथवा कल्पः कल्पनासंग्रह इत्यर्थः ५ । ६ । ७ । ८ । ९ प्रजागरं निद्राया अभावं १० । ११
यतः यदा प्राप्तः संजयस्तदारभ्येत्यर्थः प्रचिंता प्रकृष्टा चिंता १२ अभियुक्तमित्यर्थो पात एकः त्रयोऽन्ये च प्रजागरावेशभाजनानि १३ गृह्यन्न लिप्सावान् १४ । १५

कश्चित्पुस्तकांतरे स्थितस्य मूलस्य टिप्पणं । प्रेष्यः प्रकर्षेण एषणीयः प्रार्थ्य इति यावत् । ते त्वया प्रेषितो वनमिति शेषः १ विपरीतः राजलक्षणहीनः सर्वेषां द्वेष्यः मागधेये राज्यांशे अर्चिषां
नेत्ररश्मीनां प्रक्षयात् न संमतस्त्वं धर्मात्माऽपि सन्निति उपहासः । अथदा मागधेयेन राज्यभागित्वेन हेतुनाऽपि संमत इत्युपहास एव २ आनृशं स्यात् कूरत्वाभावात् । अनुक्रोशात् दयालु
त्वात् तितिक्षते युधिष्ठिर इति शेषः ३ एतेष्विति एतेषामधीनो भूत्वेत्यर्थः ४ एतेषु पांडित्यं नास्तीति वक्तुं पंडितलक्षणान्याह आत्मज्ञानमित्यादिना । आत्मज्ञानं शास्त्रीयापेक्षं ।
समारंभः शक्त्यपेक्षः । तितिक्षा वैराग्यापेक्षा । धर्मनित्यता श्रद्धापेक्षा । एतानि अथवा भूतानि मूढान् पुरुषार्थात् भ्रंशयंति न तु पंडितानि त्यर्थः ५ अनास्तिकः परलोकाद्यस्तीति जानन्न
श्रद्धानः श्रद्धागुरुवेदवाक्यादिषु फलावश्यं भावनिश्चयस्तद्वान् १६ दुर्षः परावज्ञानं स्तंभः असन्नतिः मान्यमानिता मान्यमानार्ह आत्मानं मन्यत इति मान्यमानीतस्य भावस्तता १७

॥ विदुर उवाच ॥ राजालक्षणसंपन्नश्चैलोक्यस्याधिपो भवेत् ॥ प्रेष्यस्ते प्रेषितश्चैव धृतराष्ट्र युधिष्ठिरः १ विपरीततरश्च त्वं भागधेयेन संमतः ॥ अर्चिषां प्रश
याच्चैव धर्मात्मा धर्मकोविदः २ आनृशं स्यादनुक्रोशाद्धर्मात्सत्यात्पराक्रमात् ॥ गुरुत्वाच्चयि संप्रेक्ष्य बहून्क्रेशां स्तितिक्षते ३ दुर्योधने सौबले च कर्णे दुःशासने त
था ॥ एतेष्वैश्वर्यमाधाय कथं त्वं भूतिमिच्छसि ४ आत्मज्ञानं समारंभस्ति तितिक्षा धर्मनित्यता ॥ यमर्थाप्रापकं तिस्रैः पंडित उच्यते ५ निषेवते प्रशस्तानि नि
दितानि न सेवते ॥ अनास्तिकः श्रद्धान एतत्पंडितलक्षणम् १६ क्रोधो हर्षश्च दर्पश्च हीस्तं भो मान्यमानिता ॥ यमर्थाप्रापकं तिस्रैः पंडित उच्यते १७ यस्य
कृत्यं न जानंति मंत्रं वामं त्रितं परे ॥ कृतमेवास्य जानंति स्रैः पंडित उच्यते १८ यस्य कृत्यं न विघ्नंति शीतमुष्णं भयं रतिः ॥ समृद्धिरसमृद्धिर्वास्रैः पंडित उच्यते १९
यस्य संसारिणी प्रज्ञा धर्मार्थावनुवर्तते ॥ कामादर्थं वृणीतेयः स्रैः पंडित उच्यते २० यथाशक्ति चिकीर्षति यथाशक्ति च कुर्वते ॥ न किंचिदवमन्यते नराः पंडित उ
च्यते २१ क्षिप्रं विजानाति चिरं शृणोति विज्ञाय चार्थं भजते न कामात् ॥ नासंस्पृष्टो व्युपयुक्ते परार्थे तत्प्रज्ञानं प्रथमं पंडितस्य २२ नाप्राप्य मभिवांच्छंति नष्टं चेच्छं
ति शोचितुम् ॥ आपत्सु च न मुह्यंति नराः पंडित उच्यते २३ निश्चित्य यः प्रक्रमते नांतर्वसति कर्मणः ॥ अवध्यकालो वश्यात्मा स्रैः पंडित उच्यते २४ आर्यकर्म
णिरज्यंते भूति कर्माणि कुर्वते ॥ हितं च नाभ्यसूयंति पंडिता भरतर्षभ २५ न हृष्यत्यात्मसंमानेनावमानेन तप्यते ॥ गांगोहदइवाक्षोभ्योयः स्रैः पंडित उच्यते २६ तत्त्वज्ञः
सर्वभूतानां योगज्ञः सर्वकर्मणाम् ॥ उपायज्ञो मनुष्याणां नरः पंडित उच्यते २७ प्रवृत्तवाक् चित्रकथ ऊहवान् प्रतिमानवान् ॥ आशुग्रंथस्य वक्ता च यः स्रैः पंडित उच्यते २८

१८ । १९ संसारिणी स्वभावतोऽनवस्थिताऽपि कामात् ऐहिकसुखात् उभयलोकसुखावहं धर्ममर्थं वृणीते स पंडितः । कामो धर्मार्थापेक्षया निरुद्ध इत्यर्थः । कामादिति यस्तु कामं त्यक्त्वा अर्थं वृणी
ते सः अर्थार्थी मोक्षादेव सर्वार्थविदिति ज्ञानफले मोक्षे कृत्स्नस्यार्थस्यांतर्भावात् स जनकादितुल्यः अतः पंडित उच्यते २० । २१ चिरं शृणोति ज्ञानदादर्थी । असंस्पृष्टः यथावदपृष्टः । व्युप
युक्ते वाग्व्ययं करोति । परार्थे विषये प्रज्ञानं चिन्हम् २२ । २३ निश्चित्य स्वयन्नसाध्यत्वं कर्मणः अंतर्मध्ये न वसति नोपरमते किंतु समापयत्येव । अवध्यकालः सर्वदा सप्रयोजनमेव कर्माचरन् २४
आर्याः शिष्टाः तद्योग्यकर्माणि भूतिरैश्वर्यं तत्प्राप्त्यर्थं कर्माणि २५ । २६ तत्त्वं विनाशित्वं । भूतानां जातानां भैश्वर्यादीनां । योगोरचनाप्रकारः उपायस्तदर्थं सामग्री । मनुष्या
णां मध्ये सनरः पंडितः २७ प्रवृत्तवाक् अकुठितवचनः । चित्रकथो लोककथाभिज्ञः । ऊहस्तर्कः । प्रतिमानं तत्कालस्फूर्तिः २८

देवताः स्वर्गमाजः । स्वर्गपदार्थश्च 'यन्नदुःखेन संभिन्नं न च ग्रस्तमनंतरम्' ॥ अभिलाषोपनीतं च तत्सुखं स्वः पदास्पदम् इत्येवं रूपः अतस्ते सत्यसंकल्पाः धीमतामस्त्यादीनामनुभावं समुद्रपा
नादिप्रभावं तेषां देवतुल्या इत्यर्थः । विनयोऽपि गुरुप्रसादकरत्वेन सदा फलः । विनाशविनाशहेतुकर्मापि चौर्यादिकं तच्च त्वय्येवास्ति । तव तु सर्वकर्मणामनुभावं मेवेति भावः ७२ । ७३ अग्निवत्
पित्रादयोऽपि पूज्या एव नास्ते दनीयाः तव पुत्रस्तु गुरुं युधिष्ठिरं पूजयतीति भावः ७४ । पुत्रोऽग्निष्वात्तादीन् गोत्रप्रवर्तकानृषींश्च । मनुष्यान् पित्रादीन् 'ज्येष्ठो भ्राता पितुः समः' इति पितृ
तुल्यस्त्वत्पुत्रस्य युधिष्ठिर इति भावः ७५ स्वात्वा । उपजीव्याः गुरवः । इह लोके साधिता मित्रादयः । इह परलोके जन्मांतरे वा स्वस्वकार्यं कुर्वतीत्यर्थः । मित्रेषु पांडवेषु मैत्रीमाचरेति भावः । त्वं
तु अंघ्र्यात् दुर्जनवचनप्रसारितः पांडवानां गुणान्न पश्यसीति भावः ७६ इदं शर्ममया जलपात्रात् ७७ षडिति क्रोधोऽत्र तन्मूलको द्वेषो ग्राह्यः ७८ । ७९ पांडवानां अराक्षिताराजात्वं

देवतानां च संकल्पमनुभावं च धीमताम् ॥ विनयं कृतविद्यानां विनाशं पापकर्मणाम् ७२ चत्वारि कर्माण्यभयं करानि भयं प्रयच्छंत्य यथा कृतानि ॥ मानाग्निहोत्र
मुतमानमौनं मानेनाधीतमुतमानयज्ञः ७३ पंचाग्रयो मनुष्येण परिचर्याः प्रयत्नतः ॥ पिता माताऽग्निरात्मा च गुरुश्च भरतर्षभ ७४ पंचैव पूजयन् लोके यशः प्रा
प्नोति केवलम् ॥ देवान् पितृन् मनुष्यांश्च भिक्षुनातिथिपंचमान् ७५ पंचत्वानुगमिष्यंति यत्र यत्र गमिष्यसि ॥ मित्राण्यमित्रा मध्यस्था उपजीव्योपजीविनः ७६
पंचेंद्रियस्य मर्त्यस्य छिद्रं चेदेकमिन्द्रियम् ॥ ततोऽस्य स्रवति प्रज्ञा दृतेः पात्रादिवोदकम् ७७ षड्दोषाः पुरुषेण हहातव्या भूतिमिच्छता ॥ निद्रातं द्रीभयं क्रोध
आलस्यं दीर्घसूत्रता ७८ षडिमान् पुरुषो जह्याद्विघ्नानां विमिवार्णवे ॥ अप्रवक्तारमाचार्यमनधीयानमृत्विजम् ७९ अरक्षितारं राजानं भार्याचाप्रियवादिनीं ॥
ग्रामकामं च गोपालं वनकामं च नापितम् ८० षडेव तु गुणाः पुंसान् हातव्याः कदाचन ॥ सत्यं दानं मनालस्यमनसूयाक्षमा दृतिः ८१ अर्थागमो नित्यमरोगिता च
प्रिया च भार्या प्रियवादिनी च ॥ वश्यश्च पुत्रोऽर्थकरी च विद्या षड्जीवलोकस्य सुखानिराजन् ८२ षण्णामात्मनि नित्यानां मैश्वर्यं योऽधिगच्छति ॥ न स पापैः
कुतोऽनर्थैर्युज्यते विजितेंद्रियः ८३ षडिमे षट्सु जीवंति सप्तमो नोपलभ्यते ॥ चौराः प्रमत्ते जीवंति व्याधितेषु चिकित्सकाः ८४ प्रमदाः कामयानेषु यजमानेषु
याजकाः ॥ राजा विवदमानेषु नित्यं मुखे पुण्डिताः ८५ षडिमानि विनश्यंति मुहूर्तं मनवेक्षणात् ॥ गावः सेवा कृषिर्भार्या विद्या वृषलसंगतिः ८६ षडेते ह्यवमन्यं
ते नित्यं पूर्वोपकारिणम् ॥ आचार्यं शिक्षिताः शिष्याः कृतदाराश्च मातृरम् ८७ नारी विगतकामास्तु कृतार्थाश्च प्रयोजकम् ॥ नावं निस्तीर्णकां तारां जातुराश्च
चिकित्सकम् ८८ आरोग्यमा नृप्यमविप्रवासः सद्भिर्मनुष्यैः सह संप्रयोगः ॥ स्वप्रत्यया वृत्तिरभीतवासः षट्जीवलोकस्य सुखानिराजन् ८९

अन्येषामपि त्याज्यो भविष्यतीत्यर्थः ८० दुर्योधनत्यागार्थं तव वृत्तिर्धर्मनास्तीति भावः ८१ । ८२ षण्णामिति आत्मनि चित्ते नित्यानां षण्णां । 'कामक्रोधौ शोकमोहौ मदमानो च षट्
पदौ' इत्युक्तानां । ऐश्वर्यं वशित्वं । त्वं तुराज्यकामः पापैरनर्थैश्च युक्तोऽसीति भावः ८३ । ८४ षडिताः पांडवाः मुखेषु त्वत्पुत्रेषु राज्यं लप्स्यं त्येवेत्यर्थः ८५ वृषलः शूद्रः पुत्रस्ते ह्यक्रातेन त्वया
सद्विद्याऽनवेक्षणात् प्राशिता अन्यथा सत्यं न जह्या इति भावः ८६ । ८७ जातुराज्ये सतीति शेषः त्वं तु कृत्स्नराज्यलाभेन कृतकृत्यत्वात् पांडवानवमन्यसे ८८ स्वप्रत्यया स्वानुकूला वृ
त्तिर्जीविका तव सत्संगो नास्तीत्यर्थः ८९

ईर्षुरिति त्वयि तु ईर्षुत्वं । वृणादया तव तु दृश्यः पुत्रो नास्तीति भावः ९० । ९१ वाक्पारुष्यं दंडपारुष्यं च पांडवेषु त्वत्पुत्रैः कृतम् ९२ द्वेष्टि मनसाऽनिष्टं चिंतयति विरुध्यते कर्मणा ९३ अष्टसु
चरमं त्वत्पुत्रे मे त्रेयस्यावमानसो भविष्यतीति जानामीति भावः ९४ । ९५ । ९६ ९७ जनसंसदिसभायां प्रापद्या आनयनेन पूजाऽपितवनष्टा ९८ । ९९ नवेति श्रोत्रादिपंचकं
मनो बुद्ध्यहंकाराः स्थूलज्ञादीरंचेति नव द्वाराणीव द्वाराणि विषयग्रहणमार्ग्यस्मिस्तत् । तिस्रः स्थूणाः स्तंभा इव विचारका यस्य ते च अविद्या कामः कर्म च । वेदमगृहं देहद्वयात्मकं । पंच
साक्षिवदुदासीनाः शब्दादयो ग्राह्यास्मिन् । पंचभूमिकमिति पाठे पंचभूमयः प्रचारस्थानानीति तत्पदम् । पांचभौतिकमित्यर्वाचीनः पाठोऽपेक्ष्यः । क्षेत्रज्ञेन चिदात्मना अधिष्ठितमिदं क्षेत्रं

ईर्षुर्दृष्टीनि संतुष्टः क्रोधो नित्यशंकितः ॥ परभाग्योपजीवी च षडेते नित्यदुःखिताः ९० सप्तदोषाः सदाराज्ञा हातव्या व्यसनोदयाः ॥ प्रायशो यैर्विनश्यंति कृतमू
ला जपीश्वराः ९१ स्त्रियोऽश्वा मृगयापानं वाक्पारुष्यं च पंचमम् ॥ महच्च दंडपारुष्यमर्थदूषणमेव च ९२ अष्टौ पूर्वनिमित्तानि नरस्य विनाशिष्यतः ॥ ब्राह्मणान् प्रथमं द्वे
ष्टि ब्राह्मणैश्च विरुध्यते ९३ ब्राह्मणस्वानि चादत्ते ब्राह्मणांश्च जिघांसति ॥ रमते निंदया चैषां प्रशंसां नाभिनंदति ९४ नैनान् स्मरति कृत्येषु याचितश्चाभ्यसूयति ॥
एतान् दोषान्नरः प्राज्ञो बुध्येद्बुद्ध्या विसर्जयेत् ९५ अष्टा विमानि हर्षस्य नवनीतानि भारत ॥ वर्तमानानि दृश्यंते तान्येव स्वसुखान्यपि ९६ समागमश्च सखिभिर्महां
श्चैव धनागमः ॥ पुत्रेण च परिष्वंगः सन्निपातश्च मैथुने ९७ समये च प्रियालापः स्वयूथ्येषु समुन्नतिः ॥ अभिप्रेतस्य लाभश्च पूजा च जनसंसदि ९८ अष्टौ गुणाः पुरुषं
दीपयंति प्रज्ञा च कौल्यं च दमः श्रुतं च ॥ पराक्रमश्च बहुभाषिता च दानं यथाशक्ति कृतज्ञता च ९९ नवद्वारमिदं वेदमग्निस्थूणं पंचसाक्षिकम् ॥ क्षेत्रज्ञाधिष्ठितं विद्वान्
यो वेदसपरः कविः १०० दशधर्ममजानंति घृतराष्ट्रनिबोधतान् ॥ मत्तः प्रमत्त उन्मत्तः श्रान्तः कुद्धो बुभुक्षितः १ त्वरमाणश्च लुब्धश्च भीतः कामी च ते दश ॥ तस्मा
देतेषु सर्वेषु न प्रसज्येत पण्डितः १०२ अत्रैवोदाहरंतीममिति हासं पुरातनम् ॥ पुत्रार्थमसुरेन्द्रेण गीतं चैव सुधन्वना १०३ यः काममन्युप्रजहाति राजा पात्रे प्रति
ष्ठापयते धनं च ॥ विशेषविच्छ्रुतवानाक्षिप्रकारीतं सर्वलोकः कुरुते प्रमाणम् १०४ जानाति विश्वासयितुं मनुष्या विज्ञातदोषेषु दधाति दंडम् ॥ जानाति मात्रां च
तथाक्षमां च तं तादृशं श्रीर्जुषते समग्रा ९ सुदुर्बलं नावजानाति कंचिद्युक्तो रिपुं सेवते बुद्धिपूर्वम् ॥ न विग्रहं रोचयते बलस्थैः काले च यो विक्रमते स धीरः ६ प्राप्यापदं न
व्यथते कदाचिदुद्योगमन्विच्छति चाप्रमत्तः ॥ दुःखं च काले सहते महात्मा धुरंधरस्तस्याजिताः सपत्नाः ७ अनर्थकं विप्रवासं गृहेभ्यः पापैः संधिपरदाराभिर्मर्शम् ॥
दंभं स्तेन्यं पैशुन्यं मद्यपानं न सेवते यश्च सुखी सदैव ८ न संरंभेणारभते त्रिवर्गमाकारितः शंसति तत्त्वमेव ॥ न मित्रार्थे रोचयते विवादं नापूजितः कुप्यति चाप्यमूढः १०९

तत्त्वेन यो विद्वान्वेद सपरः सर्वोत्कृष्टः कविर्ब्रह्मविदित्यर्थः १०० मत्तो मद्यादिना । प्रमत्तो विषयांतरासक्त्याऽनवहितः । उन्मत्तो धातुदोषात् । एतेषां मध्ये त्वं लुब्धोऽसीति भावः १०१
१०२ । १०३ काममन्युः कामक्रोधां विशेषवित्ततारतम्यज्ञः १०४ मात्रा अपराधानुसारेण दंडप्रमाणं ब्राह्मणादौ अपराधस्य क्षमां च जानाति १०५ युक्तः छिद्रमेक्षणोऽवहितः १०६ धुरंधरः
कार्यभारसहः १०७ । १०८ संरंभेण क्रोधेन त्रिवर्गधर्मकामार्थान् आकारितः आदृतः । पाठांतरे मात्रार्थे अल्पार्थे १०९

प्रातिभाष्यप्रतिकूलोभावः चित्ताभिप्रायः तस्यभावः प्रातिभाष्यं विरोधं । अत्याह अतिक्रम्यन्तीति ११० । १११ । ११२ । ११३ समयान्नभाषाभेदान् बुभूषतेऽप्येवमपि भुविच्छति परावरज्ञः
उत्तमाधमविवेकवान् १४ दंभपरवंचनेच्छयाधर्मानुष्ठानं मोहं अनात्मन्यात्मबुद्धिं मत्सरं द्वेषं पापकृत्यं पापक्रियां अभिचारादिरूपां पूगवैरं बहुभिः सहवैरं १५ । १६ । १७ । १८ । ११९

मभा.टी.

॥२६॥

नयोऽभ्यसूयत्यनुकंपतेचनदुर्बलः प्रातिभाष्यं करोति ॥ नात्याहार्कचित्क्षमतो विवादं सर्वत्र तादृग्लभते प्रशंसाम् ११० योनोद्धतं कुरुते जातु वेपथुं पौरुषेणापिवि
कथ्यतेऽन्यान् ॥ नमूर्च्छितः कटुकान्याहर्कचित्प्रियं सदा तं कुरुते जनो हि ११ नवैरमुदपियाति प्रशान्तं न दर्पमारोहति नास्तमेति ॥ न दुर्गतोऽस्मीतिकरो
त्यकार्यं तमार्यशीलं परमादुरार्याः १२ नखे सुखे वै कुरुते प्रहर्षे नान्यस्य दुःखे भवति प्रहृष्टः ॥ दत्त्वा न पश्चात् कुरुते न तापं सकथ्यते सत्पुष्यशीलः १३ देशा
चारान्समयान् जातिधर्मान् बुभूषते यः स परावरज्ञः ॥ स यत्र तत्राभिगतः सदैव महाजनस्याधिपत्यं करोति १४ दंभं मोहं मत्सरं पापकृत्यं राजद्विष्टं पैशुन्यं पूगवैरम् ॥
मतोन्मत्तैर्दुर्जनैश्चापिवादयः प्रज्ञावान्वर्जयेत्स प्रधानः १५ दानं मोहं देवतं मंगलानि प्रायश्चित्तानि विविधा लोकावादान् ॥ एतानि यः कुरुते नैत्यकानि तस्योत्थानं दे
वताराधयति १६ समैर्विवाहं कुरुते न हीनैः समैः सख्यं व्यवहारं कथांच ॥ गुणैर्विशिष्टांश्च पुरोदधाति विपश्चितस्तस्य नयाः सुनीताः १७ मितं भुंक्ते संविभज्याश्रिते
भ्यो मितं स्वपित्यमितं कर्म कृत्वा ॥ ददात्यमित्रेष्वपि याचितः संस्तमात्मवंतं प्रजहत्यनर्थाः १८ चिकीर्षितं विप्रकृतं च यस्य नान्ये जनाः कर्म जानंति किंचित् ॥
मंत्रे गुप्ते सम्यगनुष्ठिते च नालपोऽप्यस्य च्यवते कश्चिदर्थः १९ यः सर्वभूतप्रशमे निविष्टः स तयोमृदुर्मान् कृच्छुद्भभावः ॥ अतीव सज्जायते ज्ञातिमध्ये महामणिर्जात्यद्वय
प्रसन्नः १२० य आत्मनाऽपत्रपते भृशं नरः स सर्वलोकस्य गुरुर्भवत्युत ॥ अनंततेजाः सुमनाः समाहितः स तेजसा सूर्य इवावभासते २१ वने जाताः शापदग्धस्य
राज्ञः पांडोः पुत्राः पंचपंचेन्द्रकल्पाः ॥ त्वयैव बालावर्धिताः शिक्षिताश्च तवादेशं पालयंत्यां बिकेय २२ प्रदायैषामुचितं तात राज्यं सुखी पुत्रैः सहितो मोदमानः ॥
न देवानां नापि च मानुषाणां भविष्यसि त्वं तर्कणी यो न रेन्द्र १२३ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि प्रजागरपर्वणि विदुरनीतिवाक्ये त्रयस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३३ ॥
॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ जाग्रतो दह्यमानस्य यत्कार्यमनुपश्यसि ॥ तद्ब्रूहि त्वं हि न स्तात धर्मार्थकुशलो ह्यसि १ त्वं मां यथा वद्विदुरप्रशाधिप्रज्ञापूर्वं सर्वमजातशत्रोः ॥
यन्मन्यसे पथ्यमदीनसत्त्वश्रेयस्करं ब्रूहि तद्वै कुरूणाम् २ पापाशंकी पापमेवानुपश्यन् पृच्छामि त्वां व्याकुलेनात्मनाऽहम् ॥ कवेतन्मे ब्रूहि सर्वं यथा वन्मनीषितं सर्व
मजातशत्रोः ३ ॥ विदुर उवाच ॥ शुभं वायदिवापापं द्वेष्यं वायदिवाप्रियम् ॥ अपृष्टस्तस्य तद्ब्रूयाद्यस्य नेच्छेत्पराभवम् ४

जात्यः अभिजातः उत्तमे आकरे जातः १२० आत्मना अपत्रपते परैरज्ञातेऽपि स्वव्यलीके स्वयमेव लज्जते २१ । २२ तर्कणीयः शंक्यः १२३ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे त्रय
स्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३३ ॥ ॥ ॥ दह्यमानस्य चित्ताग्निनेति शेषः धर्मार्थयोः कुशलः मोक्षस्य वक्तुमनधिकाराद्वयोरेव ग्रहः १ अजातशत्रोः मध्यं कुरूणां च श्रेयस्करं २ पापाशंकी
भाविदुःखादुद्विजन् पापं स्वकृतं पूर्वापराधं पश्यन् । कवेहे सर्वज्ञ ३ । ४

५ मिथ्योपेतानि कपटवृत्तादीनि अनुपायैः असदुपायैः प्रयुक्तानि दुःखफलानीत्यर्थः ६ । ७ अनुबंधान् प्रयोजनानि संप्रधार्य निश्चित्य ८ विपाकः फलसिद्धावपि परिपाकः उत्थानं उद्यमं वानवेति
सिद्धिपक्षे कुर्वीत नान्यथेत्यर्थः ९ प्रमाणं निश्चयद्वारं स्थानादीनि सर्वदा विचार्याणीत्यर्थः स्थाने दुर्गादीं दंडसेनायाम् १० एतानि स्थानादिज्ञापकानि प्रमाणादिलेख्यादीनि ११ असांप्रतं अयुक्तं
यथास्यात्तथानवर्तितव्यम् १२ भक्षयेति मुखे मिष्टमंते मृत्युदं कर्म न कर्तव्यमित्यर्थः अनुबंधं पश्चाद्वचनं १३ आद्यं मञ्जणीयं १४ । १५ । १६ । १७ अंगारकारको हि मूलत उत्कृत्य काष्ठं दहति अं
तस्माद्वक्ष्यामि ते राज न हितं यत्स्यात् कुरून्प्राति ॥ वचः श्रेयस्करं धर्म्यं ब्रूवतस्तन्निबोधमे ५ मिथ्योपेतानि कर्माणि सिद्धयेयुर्यानि भारत ॥ अनुपाय प्रयुक्तानि
मास्मते पुमनः कथाः ६ तथैव योगविहितं यत्तु कर्म न सिद्धयति ॥ उपाययुक्तं मेधावीनतत्र ग्लपयेन्मनः ७ अनुबंधान् पेक्षेत सानुबंधेषु कर्मसु ॥ संप्रधार्य च कुर्वीत
न वेगेन समाचरेत् ८ अनुबंधं च संप्रेक्ष्य विपाकं चैव कर्मणाम् ॥ उत्थानमात्मनश्चैव धीरः कुर्वीत वानवा ९ यः प्रमाणं न जानाति स्थाने वृद्धौ तथाक्षये ॥ कोशे जनप
दे दंडेन स राज्येऽवतिष्ठते १० यस्त्वेतानि प्रमाणानि यथोक्तान्यनुपश्यति ॥ युक्तो धर्मार्थयोर्ज्ञाने स राज्यमधिगच्छति ११ न राज्यं प्राप्तमित्येव वर्तितव्यमसां
प्रतम् ॥ श्रियं ह्यविनयो हंति जरारूपमिवोत्तमम् १२ भक्ष्योत्तमं प्रतिच्छन्नं मत्स्यो बडिशमायसम् ॥ लोभाभिपाती ग्रसते नानुबंधमवेक्षते १३ यच्छब्दं ग्रसति
तुं ग्रस्यंस्तं परिणमेच्चयत् ॥ हितं च परिणामेयत्तदाद्यं भूतिमिच्छन् १४ वमस्पतेरपक्वानि फलानि प्राचिनोतियः ॥ सनाप्रोतिरसं तेभ्यो बीजं चास्य विनश्यति
१५ यस्तु पक्वमुपादत्ते काले परिणतं फलम् ॥ फलाद्रसं लभते बीजाच्चैव फलं पुनः १६ यथामधुसमादत्ते रक्षन् पुष्पाणि षट्पदः ॥ तद्ब्रूयात्तन्मनुष्येभ्यः भद्रया
दविहिंसया १७ पुष्पं पुष्पं विचिन्वीत मूलच्छेदं न कारयेत् ॥ मालाकार इवारा मेन यथांगारकारकः १८ किं नु मे स्यादिदं कृत्वा किं नु मे स्यादकुर्वतः ॥ इति कर्मा
णिसंचित्य कुर्याद्वा पुरुषो न वा १९ अनारभ्या भवन्त्यर्थाः केचिन्नित्यंतथागताः ॥ कृतः पुरुषकारो हि भवेद्येषु निरर्थकः २० प्रसादो निष्फलो यस्य क्रोधश्चापि नि
रर्थकः ॥ न तं भर्तारमिच्छंति पंडं पतिमिव स्त्रियः २१ कांश्चिदर्थान्नरः प्राज्ञो लघुमूलान् महाफलान् ॥ क्षिप्रमारभते कर्तुं न विप्रयति तादृशान् २२ ऋजुपश्यति
यः सर्वं चक्षुषानुपिबन्निव ॥ आसीनमपि तूष्णीकमनुरज्यंति तं प्रजाः २३ सुपुष्पितः स्यादफलः फलितः स्यादुरारुहः ॥ अपक्वः पक्वसंकाशो न तु शीर्यत किंचित्
२४ चक्षुषामनसा वाचा कर्मणा च चतुर्विधम् ॥ प्रसादयति यो लोकं तं लोकोऽनुप्रसीदति २५ यस्मात्प्रस्यंति भूतानि मृगव्याघ्रान् मृगा इव ॥ सागरांतामपि महील
ब्ध्वासपरिहीयते २६ पितृपैतामहं राज्यं प्राप्तवान् स्वेन कर्मणा ॥ वायुरभ्रमिवासाद्यभ्रं शयत्यनयो स्थितः २७

गारङ्गालः १८ । १९ अनारभ्याः प्रबलेः सहवैरादयः अगताः कदाचिदप्यप्राप्ताः २० । २१ लघुमूलान् अल्पोपायान् २२ चक्षुषा प्रीतिमयेन २३ सुपुष्पितः वाचा चक्षुषा चानुग्रहं
दर्शयन्नपि अफलः स्यात् भृत्यं न धनेन वर्धयेत् । सफलोऽपि स न दुरारुहः मृत्यवश्च यो न भवेत् । अपक्व इति अंतर्बलहीनोऽपि बलवत्तां बहिः प्रकाशयेदेवेत्यर्थः २४ कर्मणा दानेन
लोकं भृत्यवर्गम् २५ । २६ अनयो स्थितः अनीतिमान् २७

२८ प्रतिसंवेष्टे संकुचति बहुफलं प्रयच्छति तस्यैः २९ । ३० नजहाति श्रियम् ३१ । ३२ सुव्याहृतानि पाण्डित्यवचनानि सूक्तानि शोभनतया उक्तानि मातृपितृगुणादीनि सुकृतानि तदुपदिष्टकर्माणि । शिलंकणिशायजर्जनं । 'उच्छः' कणशब्दादानं कणिशायजर्जनं शिलम् इति यादवः । त्वमापि अस्मदादिवाक्यात्सारंगृहीष्येति भावः ३१ गंधेनेति पाण्डवबलं ज्ञातुं चारान् नानि पुंश्चेति भावः ३४ भूयांसमिति श्लोकत्रयतात्पर्यं पाण्डवान्प्रतिस्वयान्प्रीमवितव्यं तेन बलाधिष्ठात्री देवता इन्द्रश्च स्वामनुगृहीष्यतीति ३५ । ३६ । ३७ एतच्च मंत्रिभिः सहा लोचनीयं सत्यं च संरक्षय

धर्ममाचरतोरज्ञः सद्धिश्चरितमादितः ॥ वसुधावसुसंपूर्णावर्धते भूतिवर्धनी २८ अथ संत्यजतो धर्ममधर्मं चानुतिष्ठतः ॥ प्रतिसंवेष्टे भूमिरग्नौ चर्माहितं यथा २९ य एव यत्नः क्रियते परराष्ट्रविमर्दने ॥ स एव यत्नः कर्तव्यः स्वराष्ट्रपरिपालने ३० धर्मेण राज्यं विंदेत धर्मेण परिपालयेत् ॥ धर्ममूर्त्तां श्रियं प्राप्य न जहाति न हीयते ३१ अप्युन्मत्तात्प्रलपतो बालाच्च परिजल्पतः ॥ सर्वतः सारमादद्यादश्मभ्यइव कांचनम् ३२ सुव्याहृतानि सूक्तानि सुकृतानि ततस्ततः ॥ संचिन्वन्धीर आसीत् शिलाहारी शिलं यथा ३३ गंधेन गावः पश्यंति वेदैः पश्यंति ब्राह्मणाः ॥ चारैः पश्यंति राजानश्च क्षुभ्यामितरे जनाः ३४ भूयांसं लभते क्लेशं यागौर्भवति दुर्दृष्टा ॥ अथ यासु दुहाराजैव तां वितु दंत्यपि ३५ यदतः संप्रणमति न तत्संतापयंत्यपि ॥ यच्च स्वयं न तं दारुणतस्तं तापयंत्यपि ३६ एतयोपमया धीरः सन्नमेत वलीयसे ॥ इन्द्राय संप्रणमते न मते यो वलीयसे ३७ पर्जन्यनाथाः पशवो राजानो मंत्रिवांधवाः ॥ पतयो बांधवाः स्त्रीणां ब्राह्मणावेदवांधवाः ३८ सत्ये न रक्ष्यते धर्मो विद्यायोगे न रक्ष्यते ॥ मृजयारक्ष्यते रूपं कुलं वृत्ते न रक्ष्यते ३९ माने न रक्ष्यते धान्यमश्वान् रक्ष्यत्यनुक्रमः ॥ अभीक्ष्णदर्शनं गाश्च स्त्रियोरक्ष्याः कुचेलतः ४० न कुलं वृत्तहीनस्य प्रमाणमिति मेमतिः ॥ अंतोष्वापि हि जातानां वृत्तमेव विशिष्यते ४१ यद्दृष्टुं परवित्तेषु रूपेष्वीर्यं कुलान्वये ॥ सुखसौभाग्यसत्कारे तस्य व्याधिरनंतकः ४२ अकार्यकरणाद्धीतः कार्याणां च विवर्जनात् ॥ अकाले मंत्रभेदाच्च येन माद्येन्न तात्त्विके ४३ विद्यामदोधनमदस्तृतीयोऽभिजनो मदः ॥ मदा एतेऽलिप्तानामे त एव सतां दमाः ४४ असंतोऽभ्यर्थिताः सद्धिः क्वचित् कार्यं कदाचन ॥ तावन्न तस्य सुकृतां किंचित् कार्यं कदाचन ॥ मन्यंते संतमात्मानमसंतमपि विश्रुतम् ४५ गतिरात्मवतां संतः संत एव सतां गतिः ॥ असतां च गतिः संतो न त्वसंतः सतां गतिः ४६ जिता सभावस्त्वतामिष्टाशा गोमता जिता ॥ अध्वाजितो यानवता सर्वं शीलवता जितम् ४७ शीलं प्रधानं पुरुषे तद्यस्येह प्रणयति ॥ न तस्य जीवितेनार्थो न धनेन न बंधुभिः ४८

मित्याह पर्जन्येति त्रिभिः ३८ योगेन अभ्यासेन मृजया उद्धर्तनेन ३९ अनुक्रमः व्यायामशिक्षादिः ४० प्रमाणं धर्मस्य कारणं न कुलमिति द्वयोर्दृष्टमाश्रय ईष्येत्यजेति भावः ४१ । ४२ अकाले इष्टसिद्धेः प्राकृभीतः स्यात् येन माद्येत् लोभादिना तन्न पिबेत् नाश्रयेत् ४३ अभिजनः सहायः तदनुमयं दमश्चनास्तीत्यर्थः ४४ असंत इति सार्द्धश्लोको वाक्यं सद्धिरर्थिता असंतस्तत्कार्यमल्पमप्यकृत्वा असंतमिति रूपात्तमप्यात्मानं संतं मन्यंते इति तदर्थः किंचिदपि तस्य कार्ययावत्सु पुनरुक्तं तावदेव मन्यंते इति योजना ४५ गतिरिति पाण्डवा एव त्वामुपकारिष्यंति न सुखं तानिति भावः ४६ जितोति शीलं संरक्ष्यं त्वयेति द्वयोर्भावः ४७ । ४८

आद्यानामिति त्रयस्य शीलवतस्ते दारिद्र्यप्राप्तेरपि श्रेय इति भावः ४९ संपन्नमिष्टं ५० । ५१ शीलमावे सत्सु अवमानो महान् क्लेश इत्याह अट्टतिरिति ५२ ऐश्वर्यमदः पापिष्ठो निर्दिष्टतमो येभ्यस्ते पानमदादयो मदः ५३ इन्द्रियार्थेषु शब्दादिषु ग्रहैः सूर्यादिभिः आक्रमोऽत्र तापनं ५४ पंचवर्गः श्रोत्रादिगणः त्वमैश्वर्यमनोऽजितेन्द्रियश्चावश्यमापदं प्राप्स्यसीति त्रयस्य भावः ५५ । ५६ आत्मानं मनः अमात्यान् पुत्रादीन् द्वेष्यरूपेण शत्रुवत् । मन एव प्रथमं जेतव्यं ततोऽमात्यादीन् विजिगीषते तत्तन्मोघं न निष्फलं भवति ५७ त्वं त्वजितमनस्क तया पुत्रादिव शो न लक्ष्मी योग्य इति त्रयाणां भावः ५८ एतदेव रथिरयादिरूपक कल्पनया आह रथ इति ५९ व्यापादयितुं नाशयितुं अविधेयाः अवस्थाः ६० अर्थतोऽर्थहेतोः अनर्थतः अन्यायतः ६१ इन्द्रियाणां वश इच्छा

आद्यानां मांसपरमं मध्यानां गोरसोत्तरम् ॥ तैलोत्तरं दारिद्र्याणां भोजनं भरतर्षभ ४९ संपन्नतरमेवात्र दारिद्र्याभुंजते सदा ॥ सुखादुतां जनयति सा चादवे पु सुदुर्लभा ५० प्रायेण श्रीमतां लोके भोक्तुं शक्तिर्न विद्यते ॥ जीर्यं त्यपि हि काष्ठानि दारिद्र्याणां महीपते ५१ अट्टतिर्भयं मत्यानां मध्यानां मरणाद्भयम् ॥ उत्तमानां तु मर्यानामवमानात्परं भयम् ५२ ऐश्वर्यमदपापिष्ठामदाः पानमदादयः ॥ ऐश्वर्यमदमतो हि नापतित्वा विबुध्यते ५३ इन्द्रियैरिन्द्रियार्थेषु वर्तमानैरनिग्रहैः ॥ तैरयं ताप्यते लोको न क्षत्राणि ग्रहैरिव ५४ योजितः पंचवर्गेण सह जेनात्मकर्षिणा ॥ आपदस्तस्य वर्धते शुक्लपक्ष इवोदुराद् ५५ अविजित्य यथाऽऽत्मानममात्यान् विजिगीषते ॥ अमित्रान्वाऽजिता मात्यः सोऽवशः परिहीयते ५६ आत्मानमेव प्रथमं द्वेष्यरूपेण योजयेत् ॥ ततोऽमात्यान् मित्रांश्च न मोघं विजिगीषते ५७ वश्येन्द्रियां जिता त्मानं घृतदंडं विकारिषु ॥ परीक्ष्य कारिणं धीरमत्यंतं श्रीर्निषेवते ५८ रथः शरीरं पुरुषस्य राजन्नात्मानियं तं द्रियाण्यस्य चाश्वाः ॥ तैरप्रमत्तः कुशली स दशैर्दतैः सुखं याति रथी वधीरः ५९ एतान्यनिगृहीतानि व्यापादयितुं मप्यलम् ॥ अविधेया इवादां ताहयाः पथिकुसारथिम् ६० अनर्थमर्थतः पश्यन्नर्थं चैवाप्यनर्थतः ॥ इन्द्रियैरजितैर्बालः सुदुःखं मन्यते सुखम् ६१ धर्माथीयः परित्यज्य स्यादिति द्रियवशानुगः ॥ श्रीप्राणघनदारेभ्यः क्षिप्रं स परिहीयते ६२ अर्थानामीश्वरोयः स्यादिति द्रियाणामनीश्वरः ॥ इन्द्रियाणामनैश्वर्यादैश्वर्याद्भयते हि सः ६३ आत्मनाऽऽत्मानमन्विच्छेन्मनो बुद्धिं द्रियैर्यतैः ॥ आत्मा ह्येवात्मनो बंधुरात्मैव रिपुरात्मनः ६४ बंधुरात्माऽत्मनस्तस्य येनैवात्माऽऽत्मना जितः ॥ स एव नियतो बंधुः स एव नियतोरिषुः ६५ क्षुद्राक्षेणेव जालेन झपावापि हिता बुरू ॥ कामश्च राजन् क्रोधश्च तौ प्रज्ञानं विलुपतः ६६ समवेक्ष्येह धर्माथी संभारान् योऽधिगच्छति ॥ स वै संभृतसंभारः स ततं सुखमेधते ६७

तदनुसारी इन्द्रियवशानुगः ६२ । ६३ कृत्स्नस्योपदेशस्य फलमाह आत्मनेत्यर्द्धेन आत्मना बुद्ध्या आत्मानं प्रत्यक् चैतन्यरूपं अन्विच्छेत् तत्रोपायमाह मनसः संकल्पात्मकस्य बुद्धेश्च तन्मूलभूतायाः इन्द्रियाणां च निग्रहेनेत्यर्थः । अत्र न तव सहायं तत्रापेक्षेत्याहात्मोति धीजय एव पुरुषार्थ इत्यर्थः ६४ स एव धीरेव जीवस्य बंधुः रिषुश्च ६५ द्वावपि मोहजालापिहितां झपां मीनौ उरुमहांतां तत्र द्वितीयोऽन्यस्य जातिस्वभावाच्छत्रुरपि जालच्छेदार्थमित्रत्वमापन्नो बंधुरपि भवति एवं धीश्चिदात्मनः संसारप्रदत्वाच्छत्रुरपि मोहच्छेदार्थं तस्य मित्रमपि भवतीति भावः । क्षुद्राक्षेण सूक्ष्माक्षि त्रेण । यद्वा उत्तरान्वये वायमर्थः कामक्रोधयोरावरकं ज्ञानं तौ नाशयतः जालमिव सहामीनावित्यर्थः ६६ समवेक्ष्य अनुकुर्ये संभारान् जयसाधनानि ६७

आभ्यंतरान् श्रोत्रादीन् मनोमयान् मनसोविकारभूतान् तथाचश्रुतिः । 'मनसाहोवपश्यति मनसा शृणोति' इति ६८ राजानोरावणादयः राज्यविभ्रमैः पेश्वर्यविलासैः स्वकर्मभिः सीताहरणादिभिः ६९ । ७० पंचइन्द्रियाणि पंचप्रयोजनानि शब्दश्रवणादीनि येषां तान् उत्पततः उत्पद्येन गच्छतः । त्वंतु अजितचित्तत्वाद् दुःसंगाच्चापद्रवस्तोऽसीति भावः ७१ अनायासः अचांचल्यं ७२ तितिक्षाद्वंद्वसहनशीलता वाक्कुशासंबद्धप्रलापाद्वक्षिता अंत्येषु नीचेषु त्वत्पुत्रेष्वार्जवादि कं गुप्तवाक्त्वं च नास्तीति तैः सत्याः ७३ आक्रोशोरुक्षभाषणं परिवादो निंदा तयोर्वक्ता त्वत्पुत्रः हि स्रश्वातो नासाजयभाक् ७४ । ७५ वाक्संयमो नियतं वचनं विचित्रं च मत्कारयुक्तम् ७६ । ७७ बीभत्सं निंदितं यतो न संरोहति ७८ कर्णिकर्णाकृतिफलको बाणः नालीकः नलिकया मक्षेप्यो वा यः पंचाभ्यंतरान् शत्रून् विजित्य मनोमयान् ॥ जिगीषति रिपून् न्यान् रिपवोऽभिभवंतितम् ६८ दृश्यं ते हि महात्मानो बध्यमानाः स्वकर्मभिः ॥ इन्द्रियाणामनीशत्वाद् राजानो राज्यविभ्रमैः ६९ असत्यागात्पापकृता मपापांस्तु ल्योदंडः स्पृशते मिश्रभावात् ॥ शुष्केणाद्रिं दह्यते मिश्रभावात् तस्मात्पापैः सह संधिं न कुर्यात् ७० निजानुत्पततः शत्रून् पंचपंचप्रयोजनान् ॥ यो मोहान्न निगृह्णाति तमापद्रवस्तेन रम् ७१ अनमूयाऽऽर्जवं शौचं संतोषः प्रियवादिता ॥ दमः सत्यमनायासो न भवति दुरात्मनाम् ७२ आत्मज्ञानमनायासस्ति तिक्षाधर्मनित्यता ॥ वाक्चैव गुप्तादानं च नैतान्यंत्येषु भारत ७३ आक्रोशपरिवादाभ्यां विहिंसंत्य बुधा बुधान् ॥ वक्ता पापमुपादत्ते क्षममाणो विमुच्यते ७४ हिंसा बलमसाधूनां राज्ञां दंडविधिर्बलम् ॥ शुश्रूषा तु बलं स्त्रीणां क्षमा गुणवतां बलम् ७५ वाक्संयमो हि नृपते सुदुष्करतमो मतः ॥ अर्थवच्च विचित्रं च न शक्यं बहुभाषितुम् ७६ अभ्यावहति कल्याणं विविधं वाक् सुभाषिता ॥ सैव दुर्भाषिताराजन्नर्थो योपपद्यते ७७ रोहते सायकैर्विद्धं वनं परशुनाहतम् ॥ वाचा दुरुक्तं बीभत्सं न संरोहति वाक्क्षतम् ७८ कर्णिनालीकनाराचां निर्हरंति शरीरतः ॥ वाक्शल्यस्तु न निर्हर्तुं शक्यो हृदि शयो हिंसः ७९ वाक्सायकावदनान्निष्पतंति यैराहतः शोचति रात्र्यहानि ॥ परस्य नामर्मसुते पतंति तान्पंडितो नावसृजेत्परेभ्यः ८० यस्मै देवाः प्रयच्छंति पुरुषाय पराभवम् ॥ बुद्धितस्यापकर्षाति सो वाचीनानि पश्यति ८१ बुद्धौ क्लृप्तभूतायां विनाशे प्रत्युपस्थिते ॥ अनयोनयसंकाशो हृदयात्रापसर्पति ८२ सेयं बुद्धिः परीता ते पुत्राणां भरतर्षभ ॥ पांडवानां विरोधेन न चैनानवबुध्यसे ८३ राजालक्षणसंपन्नश्चैलोक्यस्यापियो भवेत् ॥ शिष्यस्ते शासिता सोऽस्तु घृतराष्ट्र्युधिष्ठिरः ८४ अतीव सर्वान् पुत्रांस्ते भागधेयपुरस्कृतः ॥ तेजसा प्रज्ञया चैव युक्तो धर्मार्थतत्त्ववित् ८५ अनुक्रोशादानृशं स्याद्योऽसौ धर्मभृतां वरः ॥ गौरवात्तव राजेंद्र बहून् क्लेशांस्ति तिक्षति ८६ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि प्रजागरपर्वणि विदुरनीतिवाक्ये चतुस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३४ ॥ ॥ ३५ ॥ ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ ब्रूहि भूयो महाबुद्धे धर्मार्थसहितं वचः ॥ शृण्वतो नास्ति मे ह्यसि विचित्राणीह भाषसे १

णः निर्हरंति निःसारयंति ७९ नामर्मसु किंतु मर्मस्वैव । सभायां त्रौपदीं प्रतिदुर्वचनं वदतां त्वत्पुत्राणामपराधः क्षंतुमयोग्योऽस्तीति भावः ८० अवाचीनानि नीचकर्माणि ८१ । ८२ । ८३ शिष्यस्ते त्वदाज्ञाकारी शासिता पृथिव्याः ८४ भागधेये राज्यांशे पुरस्कृतः । मूर्धाभिषिक्तस्य पांडोः पुत्रास्ते राज्याहर्हाः । अतथाभूतस्याधस्य तव पुत्रास्ते न राज्याहर्हा इत्यर्थः ८५ अनुक्रोशात् दयालुत्वात् आनृशं स्यात् अक्रौर्यात् ८६ इति उद्योगपर्वणि नीलकंठीये भारतभाष्ये विदुरवाक्ये चतुस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३४ ॥ ॥ ३५ ॥ ॥

आर्जवं अवैपम्यं २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ सुधन्वा ब्राह्मणः पर्यंकं अधिरोहत्येव त्वंतु नीचो दैत्यः सन्न किमर्थं तत्प्रन्यास्य न करोपीति भावः ८ । ९ इह स्थाने उपस्थाने मां सुपस्थातुं वां दैत्यब्राह्मणौ अहंपश्येयं १० । ११ । १२ समागच्छत उभयोः संमुखं अगच्छत समागतं संमुखं प्राप्तं १३ विरोचनेन सौवर्णे पीठे मया सह उपवेश्यतामिति प्रार्थितः सुधन्वा उवाच अन्वालमेस्पृशाम्येव हे प्राहा विदुर उवाच ॥ सर्वतीर्थेषु वास्नानं सर्वभूतेषु चार्जवम् ॥ उभे त्वेते समे स्यातामार्जवं वा विशिष्यते २ आर्जवं प्रतिपद्यस्व पुत्रेषु सततं विभो ॥ इह कीर्तिं परां प्राप्य प्रेत्य स्वर्गमवाप्स्यसि ३ यावत्कीर्तिर्मनुष्यस्य पुण्यालोके प्रगीयते ॥ तावत्स पुरुषव्याघ्रस्वर्गलोके महीयते ४ अत्राप्युदाहरंती मामिति हासं पुरातनम् ॥ विरोचनस्य संवादं केशिन्यर्थे सुधन्वना ५ स्वयंवरो स्थिता कन्या केशिनी नामनामतः ॥ रूपेणाप्रतिमाराजन् विशिष्टपतिकाम्यया ६ विरोचनोऽथ दैतेयस्तदा तत्राजगाम ह ॥ प्राप्नुमिच्छंस्ततस्तत्र दैत्येन्द्रं प्राह केशिनी ७ ॥ केशिन्युवाच ॥ किं ब्राह्मणः स्वच्छ्रेयांसो दिति जाः स्वद्विरोचन ॥ अथ केन स्म पर्यंकं सुधन्वानाधिरोहति ८ ॥ विरोचन उवाच ॥ प्राजापत्यास्तु वैश्रेष्ठावयं केशिनि सत्तमाः ॥ अस्माकं खल्विमेलोकाः के देवाः के द्विजातयः ९ ॥ केशिन्युवाच ॥ इहैवावां प्रतीक्षाव उपस्थाने विरोचन ॥ सुधन्वा प्रातरागतं तापश्येयं वां समागतौ १० ॥ विरोचन उवाच ॥ तथा भद्रे करिष्यामि यथा त्वं भीरुभाषसे ॥ सुधन्वानं च मां चैव प्रातर्द्रष्टां सि संगतौ ११ ॥ विदुर उवाच ॥ अतीतायां च शर्वर्यामुदिते सूर्यमंडले ॥ अथाजगाम तं देशं सुधन्वाराजसत्तम ॥ विरोचनो यत्र विभो केशिन्यासहितः स्थितः १२ सुधन्वा च समागच्छत् प्राहादिकेशिनी तथा ॥ समागतं द्विजं दृष्ट्वा केशिनी भरतर्षभ ॥ प्रत्युत्थाया स न तस्मै पाद्यमर्घ्यं ददौ पुनः १३ ॥ सुधन्वा उवाच ॥ अन्वालमे हिरण्मयं प्राहादेते वरासनम् ॥ एकत्वं सुपसंपन्नो न त्वासेऽहं त्वया सह १४ विरोचन उवाच ॥ तवार्हते तु फलकं कूर्चं वाऽप्यथ वा वृसी ॥ सुधन्वन्न त्वमर्होऽसि मया सह समासनम् १५ ॥ सुधन्वा उवाच ॥ पिता पुत्रौ सहासीतां द्वौ विप्रौ क्षत्रियावपि ॥ वृद्धौ वैश्यौ च शूद्रौ च न त्वन्यावितरेतरम् १६ पिता हिते समासीनमुपासीतैव मामवः ॥ बालः सुखे धितो गेहे न त्वं किंच न बुध्यसे १७ ॥ विरोचन उवाच ॥ हिरण्यं च गवाश्वं च यद्वित्तमसुरेषु नः ॥ सुधन्वन्विपणे तेन प्रश्रंष्टुच्छावये विदुः १८ ॥ सुधन्वा उवाच ॥ हिरण्यं च गवाश्वं च तवैवास्तु विरोचन ॥ प्राणयोस्तु पणं कृत्वा प्रश्रंष्टुच्छावये विदुः १९ ॥ विरोचन उवाच ॥ आवां कुत्र गमिष्यावः प्राणयोर्विपणे कृते ॥ न तु देवेष्वहं स्थातानमनुष्येषु किंचित् २० ॥ सुधन्वा उवाच ॥ पितरं ते गमिष्यावः प्राणयोर्विपणे कृते ॥ पुत्रस्यापि सहेतोर्हि प्रहादो नावृत्तं वदेत् २१ ॥ विदुर उवाच ॥ एवं कृतपणौ कुद्धौ तत्राभिजग्मतुस्तदा ॥ विरोचन सुधन्वानौ प्रहादो यत्रातिष्ठति २२ ॥ प्रहाद उवाच ॥ इमौ तौ संप्रदृश्येते याभ्यां न चरितं सह ॥ आशीविषा विवर्द्धावेकमार्गां विहागतौ २३ किं वै स हैवं चरथोन पुराचरथः सह ॥ विरोचनैतत्पृच्छामि किं ते सरूयं सुधन्वना २४

दैत्यत्वं त्वया सह साम्यं उपसंपन्नश्चेत् तव देहं गच्छेयामिति शेषः न तु त्वया सह एकसांसेनासे उपविशामि १४ फलकं काष्ठपीठं कूर्चं वृसीवर्तितं दर्भमयं पीठं वा तव अर्हते योग्यं भवति १५ । १६ उपासीतसेवते अधःस्थित्वेति शेषः १७ प्रश्नं आवयोः कः श्रेष्ठ इति प्रश्नं ये विदुस्तान् पृच्छाव १८ । १९ । २० । २१ । २२ सहनचरितं वैरात् २३ । २४

२५ पीवरीपुष्पाकृता मधुपर्कयुपकल्पिता २६ पथिष्विति प्रश्नानिर्णयेनैतत्प्राप्तमितिभावः २७ । २८ । २९ दुर्विवेकादुष्टविवेककर्ता अन्यायवक्तव्यः किंसेतुर्किदुःखंप्राप्नुयात् ३० अधि
वित्राकृतसपत्नीकास्त्रीतारात्रिवसेतद्वदुःखंप्राप्नुयात् ३१ नगरेइति शरणमलभमानः सुधार्तः शत्रुभिर्वेष्टितश्चयतदुःखंलभतेसः अनृतसाक्ष्यवक्ताऽपिलभेतेत्यर्थः ३२ पंचपूर्वजान्पश्वनृतेअजादि
पश्वर्धमनृतेउकेसतिहंतिनाशयति परलोकात्त्यावयति एवमुत्तरत्र ३३ भूमितुल्याकेशिनीतदर्थंअनृतंभूम्यनृतं ३४ अंगिराः सुधन्वनः पिता त्वत्त्वत्तः ३५ । ३७ पादप्रक्षालनंहरिद्रया

विरोचनउवाच ॥ नमेसुधन्वनासख्यंप्राणयोर्विपणावहे ॥ प्रहादतत्त्वंपृच्छामिमाप्रश्नमनृतंवदेः २५ ॥ प्रहादउवाच ॥ उदकंमधुपर्कवाऽप्यानयंतुसुधन्व
ने ॥ ब्रह्मन्मर्चनीयोऽसिश्चेतागौःपीवरीकृता २६ ॥ सुधन्वोवाच ॥ उदकंमधुपर्कचपथिष्वेवार्पितंमम ॥ प्रहादत्वंतुमेतथ्यंप्रश्नंप्रब्रूहिपृच्छतः ॥ किंवाह
णाःस्विच्छेयांसउताहोस्विद्विरोचनः २७ ॥ प्रहादउवाच ॥ पुत्रएकोममब्रह्मस्त्वंचसाक्षादिहास्थितः ॥ तयोर्विवदतोःप्रश्नंकथमस्मद्विधोवदेत् २८
॥ सुधन्वोवाच ॥ गांप्रदद्यास्त्वौरसाययद्वाऽन्यत्स्यात्प्रियंधनम् ॥ द्योर्विवदतोस्तथ्यंवाच्यंचमतिमंस्त्वया २९ ॥ प्रहादउवाच ॥ अथयोनैवप्रब्रूयात्स
त्यंवायदिवाऽनृतम् ॥ एतत्सुधन्वपृच्छामिदुर्विवक्तास्मर्कित्वेत् ३० ॥ सुधन्वोवाच ॥ यांरात्रिमधिवित्रास्त्रीयांचैवाक्षपराजितः ॥ यांचभाराभितसांगो
दुर्विवक्तास्मतांवसेत् ३१ नगरेप्रतिरुद्धःसन्बहिर्द्वारेषुभुक्षितः ॥ अमित्रान्भूयसःपश्येद्यःसाक्ष्यमनृतंवदेत् ३२ पंचपश्वनृतेहंतिदशहंतिगवानृते ॥ शतम
श्वानृतेहंतिदशहंसपुरुषानृते ३३ हंतिजातानजातांश्चहिरण्यार्थेऽनृतंवदन् ॥ सर्वभूम्यनृतेहंतिमास्मभूम्यनृतंवदेः ३४ ॥ प्रहादउवाच ॥ मतःश्रेयानंगिरा
वैसुधन्वात्वद्विरोचन ॥ माताऽस्यश्रेयसीमातुस्तस्मात्त्वंतेनवैजितः ३५ विरोचनसुधन्वाऽयंप्राणानामीश्वरस्तव ॥ सुधन्वपुनरिच्छामित्वयादत्तंविरो
चनम् ३६ ॥ सुधन्वोवाच ॥ यद्धर्ममृणीथास्त्वंनकामादनृतंवदीः ॥ पुनर्ददामितेपुत्रंतस्मात्प्रहाददुर्लभम् ३७ एषप्रहादपुत्रस्तेमयादत्तोविरोचनः ॥
पादप्रक्षालनंकुर्यात्कुमार्याःसन्निधौमम ३८ ॥ विदुरउवाच ॥ तस्माद्राजेंद्रभूम्यर्थेभानृतंवक्तुमर्हसि ॥ मागमःसमुतामात्योनाशंपुत्रार्थमब्रुवन् ॥ नदे
वादंडमादायरक्षतिपशुपालवत् ॥ यंतुरक्षितुमिच्छंतिबुद्ध्यासंविभजंतितम् ४० यथायथाहिपुरुषःकल्याणकुरुतेमनः ॥ तथातथाऽस्यसर्वार्थाःसिद्ध्यन्ते
नात्रसंशयः ४१ नैनंछंदांसिष्टजिनात्तारयंतिमायाविनंमाययावर्तमानम् ॥ नीडंशकुंताइवजातपक्षाश्छंदांस्येनंप्रजहत्यंतकाले ४२ मद्यपानंकलहंपूगवै
रंभार्यापत्योरंतरंज्ञातिभेदम् ॥ राजद्विष्टंस्त्रीपुंसयोर्विवादंवर्ज्याहुर्ध्वंश्वपंथाःप्रदुष्टः ४३

पादधावनं कुमार्याःकेशिन्याःविवाहे दंपत्योःपरस्परंहरिद्रयापादधावनंकुर्वतीतिप्रसिद्धं अस्यैवभार्याकेशिनीभवत्वित्यर्थः ३८ प्रकृतेआख्यायिकोपयोगमाह तस्मादिति अनुवन्सत्यमितिशे
षः ३९ तवदेवंप्रतिकूलंअधीतंचनिष्फलमित्याह त्रयेण नदेवाइति ४० । ४१ छंदांसिवेदाः ४२ अंतरंवियोगं विवादंवैरप्रवर्तनं ज्ञातिभेदेकलहेचतवप्रवृत्तिर्नयोग्येतिभावः ४३

सासुद्रिकंहस्तरेखादिपरीक्षकं । वणिजंचोरपूर्वं पूर्वचोरःपश्चाद्वणिग्भूतस्त्वं कृदुल्लुखंतंवा । शलाकधूर्त शलाकयापाशादिनावा शकुनादिकमुक्तायोऽन्यान्वंचयतितं । अरिंविपरीतसाक्ष्यमया
त् । मित्रंपरीक्षकाणामविश्वासात् । कुशीलवंकुत्सितंशीलंवातिअनुसरतीतितं नर्तकीदासं विटोन्मत्तादिकंवा । तवतुकूटयुतकारीशकुनिःकुशीलवपवप्रमाणं ४३ सत्कर्मद्वाराऽपितस्वसाधु
त्वंनभंतव्यमित्याह मानेति मानःलोकेषुउत्कर्षः तदर्थान्यामिहोत्रादीनिमयदानीत्यर्थः मौनंघ्यानं ४५ कुंडाशीमगमक्षः जीवतिभर्तरिजाराज्जातः कुंडस्तेननिमित्तेनाशितुंशीलः । सोमविक्रयी
प्रसिद्धः । पर्वकारःशरकृतआयुधमात्रकर्तृत्यर्थः । सूचीसूचकोनक्षत्रादीनां परदोषाणांच ज्योतिषिकःपिशुनोवा ४६ काकःकाकवत्क्षतोद्वर्तनेनदुःखितस्यापिदुःखप्रदः । नास्तिकःपरलोकादि
द्वेषी४७सुवप्रमहणःराजकीयवृत्तिबलेनसर्वेभ्योवणिग्भ्यःसुवेणधान्यादिकमादत्ते'स्त्रींभीमाहक'इतिभाषायांप्रसिद्धः ग्रामपुरोहितइत्यन्ये । वात्यःअतीतोपनयनकालःपतितसावित्रीकोवा । की

सासुद्रिकंवणिजंचोरपूर्वंशलाकधूर्तंचचिकित्सकंच ॥ अरिंचमित्रंचकुशीलवंचनैतान्साक्ष्येत्वधिकुर्वीत सप्त ४४ मानाग्रिहोत्रमुत्तमानमौनंमानेनाधीतमुत्तमान
यज्ञः ॥ एतानिचत्वार्यभयंकराणिभयंप्रयच्छंत्ययथाकृतानि ४५ अगरदाहीगरदःकुंडाशीसोमविक्रयी ॥ पर्वकारश्चसूचीचमित्रधुक्पारदारिकः ४६ भूग
हागुरुतल्पीचयश्चस्यात्पानपोद्विजः ॥ अतितीक्ष्णश्चकाकश्चनास्तिकोवेदनिंदकः ४७ सुवप्रमहणोवात्यःकीनाशश्चात्मवानपि ॥ रक्षेत्युक्तश्चयोर्हिस्यात्सर्वे
ब्रह्महभिःसमाः ४८ तृणोल्कयाज्ञायतेजातरूपंवृत्तेनभद्रोव्यवहारेणसाधुः ॥ शूरोभयेष्वर्थकृच्छ्रेषुधीरःकृच्छ्रेष्वापत्सुसुहृदश्चारयश्च ४९ जरारूपंहरतिहि
धैर्यमाशामृत्युःप्राणान्धर्मचर्यामसूया ॥ क्रोधःश्रियंशीलमनार्थसेवाहियंकामःसर्वमेवाभिमानः ५० श्रीर्मंगलात्प्रभवतिप्रागल्भ्यात्संप्रवर्धते ॥ दाक्ष्यात्तुक्रुते
मूलंसंयमात्प्रतितिष्ठति ५१ अष्टौगुणाःपुरुषंदीपयंतिप्रज्ञाचकौल्यंचदमःश्रुतंच ॥ पराक्रमश्चाबहुभाषिताचदानंयथाशक्तिरुत्तमताच ५२ एतान्गुणांस्ता
तमहानुभावानेकोगुणःसंश्रयतेप्रसह्य ॥ राजायदासत्क्रुतेमनुष्यंसर्वान्गुणानपेगुणावेभाति ५३ अष्टौनृपेमानिमनुष्यलोकेस्वर्गस्यलोकस्यनिदर्शनानि ॥
चत्वार्येषामन्ववेतानिसाद्विश्वत्वारिचैषामनुयांतिसंतः ५४ यज्ञोदानमध्ययनंतपश्चत्वार्येतान्यन्ववेतानिसाद्विः ॥ दमःसत्यमार्जवमानृशंस्यंचत्वार्येतान्यनु
यांतिसंतः ५५ इज्याध्ययनदानानितपःसत्यंक्षमापृणा ॥ अलोभइतिमार्गाऽयंधर्मस्याष्टविधःस्मृत ५६ तत्रपूर्वचतुर्वर्गोदंभार्थमपिसेव्यते ॥ उत्तरश्चचतुर्व
र्गोनामहात्मसुतिष्ठति ५७ नसासमायत्रनसंतिवृद्धानतेवृद्धायेनवदंतिधर्मम् ॥ नासौधर्मोयत्रनसत्यमस्तिनतस्त्यंयच्छलेनाभ्युपेतम् ५८ नाशकंर्षकः । आत्म

वान्समर्थोऽपियोरक्षेत्युक्तोहिस्यात् । एतेष्वचंद्रयंस्त्वत्पुत्रेषुदृष्टं ४८ तृणोल्कयातृणज्वालायाजातरूपंरूपवद्वस्तुज्ञायतेऽधकारेसति । भद्रोवृषःधर्मइतियावत् । वृत्तेनशीलेनसोऽस्तिनास्तीति
ज्ञायते । व्यवहारेणअहिंसादिप्रधानेन । कृच्छ्रेषुदुर्भिक्षादिसंकटेषु । त्वत्पुत्रेषुधर्मःसाधुत्वंचनास्त्वित्यर्थः ४९ जरेति त्वत्पुत्रेऽभिमानदोषोऽस्ति ५० श्रीरिति दाक्ष्यंशीघ्रकारित्वं त्वयिसं
यमाभावात्तुश्रीःस्थास्याति ५१ अष्टाविति राज्ञापुरस्कृतंपुरुषं प्रज्ञादयोहठादनुसरंतीतिश्लोकद्वयार्थः ५२ एषगुणोराजसत्कारविभातिभासयति कर्णादिषुसत्कृतेषुआगंतुकाएतेगुणाःसंतिनस्वा
भाधिकाः अतस्तेनोपयोक्ष्यंतइतिभावः ५३ इमानिवक्ष्यमाणानि अन्ववेतानि नित्यसंबद्धानि अनुयांतियन्नेनमजाति ५४ । ५५ । ५६ तत्रेति असत्यपिदमादौदंभार्थपज्ञादिसंभवात् ५७ । ५८

रूपं विनयमुद्रा श्रुतं अध्ययनं विद्यादेवताद्युपासनं चित्रभाष्ययुक्तियुक्तवचनं दशसंस्मर्जनागुणादिति पाठे तद्युक्तः सहसंगे कृते पते जायंते तेन सत्संगः कर्तव्य इति भावः ५९ पापकीर्तिः कलंकित्वे
न प्रसिद्धः ६० । ६१ । ६२ । ६३ दंष्ट्रको मर्मच्छेत्ता निष्ठुरः अप्रियवाक् न चिरात्शीघ्रम् ६४ न कृच्छं समस्तपदं सुखवाची ६५ आगमयति आनयति ६६ वर्षा इत्येत्यंतसंयोगे
द्वितीया ६७ । ६८ गतपारं प्राप्तस्त्वम् ६९ परिपाकसुखं कर्म त्वत्पुत्रान् कुर्वति अन्यायेन च सुखं लिप्संति तच्च विपरीतमेवेत्याह घनेनेति ७० आत्मवतां जितचित्तानां प्रच्छन्नपापो दुर्यो
धनः ७१ प्रभवः माहात्म्यं । प्रभवो जन्ममूले स्याज्जन्महेतौ पराक्रमे इति मेदिनी । नाभिगंतव्यः नाभिगंतुं शक्योऽनंतत्वात् ७२ ज्ञातिपुत्रानां जीवदुर्योधनः ७३ शूराः पांडवाः सर्वत्र सुवर्णमा
सत्यं रूपं श्रुतं विद्याकौल्यं शीलं बलं धनम् ॥ शौर्यं च चित्रभाष्यं च दशमे स्वर्गयोगेनयः ५९ पापं कुर्वन् पापकीर्तिः पापमेवाश्नुते फलम् ॥ पुण्यं कुर्वन् पुण्यकीर्तिः पु
ण्यमत्यंतमश्नुते ६० तस्मात्पापं न कुर्वति पुरुषः शंसितव्रतः ॥ पापं प्रज्ञानाश्रयति क्रियमाणं पुनः पुनः ६१ नष्टप्रज्ञः पापमेवानित्यमारभते नरः ॥ पुण्यं प्रज्ञां व
र्धयति क्रियमाणं पुनः पुनः ६२ वृद्धप्रज्ञः पुण्यमेवानित्यमारभते नरः ॥ पुण्यं कुर्वन् पुण्यकीर्तिः पुण्यं स्थानं स्मरच्छति ॥ तस्मात्पुण्यानि पेवेत पुरुषः सुसमाहितः
६३ असूयको दंष्ट्रको निष्ठुरो वैरकृच्छठः ॥ सकृच्छं महदाप्रोति न चिरात्पापमाचरन् ६४ अनसूयुः कृतप्रज्ञः शोभनान्याचरन् सदा ॥ न कृच्छं महदाप्रोति सर्व
त्र च विरोचते ६५ प्रज्ञामेवागमयति यः प्राज्ञेभ्यः संपंडितः ॥ प्राज्ञो ह्यवाप्य धर्माधैः शकोति सुखमेधितुम् ६६ दिवसेनैव तत्कुर्याद्येन रात्रौ सुखं वसेत् ॥ अष्टमा
सेन तत्कुर्याद्येन वर्षाः सुखं वसेत् ६७ पूर्वे वयसितत्कुर्याद्येन वृद्धः सुखं वसेत् ॥ यावज्जीवेन तत्कुर्याद्येन प्रेत्य सुखं वसेत् ६८ जीर्णमन्नं प्रशंसति भार्या च गतयौ
वनाम् ॥ शूरं विजितसंग्रामं गतपारं तपस्विनम् ६९ घनेनाधर्मलब्धेन यच्छिद्रमपि धीयते ॥ असंवृतं तद्भवति ततोऽन्यदवदीर्यते ७० गुरुरात्मवतां शास्ता
शास्ताराजादुरात्मनाम् ॥ अथ प्रच्छन्नपापानां शास्ता वै स्वतोयमः ७१ ऋषीणां च नदीनां च कुलानां च महात्मनाम् ॥ प्रभवो नाभिगंतव्यः स्त्रीणां दुश्चरित
स्य च ७२ द्विजातिपूजाभिरतो दाता ज्ञातिपुत्रार्जवी ॥ क्षत्रियः शीलभागाजंश्चिरं पालयते महीं ७३ सुवर्णपुष्पां प्रथिवीं चिन्वति पुरुषास्त्रयः ॥ शूरश्च कृतवि
द्यश्च यश्च जानाति सेवितुम् ७४ बुद्धिश्चेष्टानि कर्माणि बाहुमध्यानि भारत ॥ तानि जंघाजघन्यानि भारप्रत्यवराणि च ७५ दुर्योधनेऽथ शकुनौ मूढे दुःशासने
तथा ॥ कर्णे चैश्वर्यमाधाय कथं त्वं भूतिमिच्छसि ७६ सर्वैर्गुणैरुपेतास्तु पांडवा भरतर्षभ ॥ पितृवच्च यिवर्तते ते पुवर्तस्व पुत्रवत् ७७ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योग
पर्वणि प्रजागरपर्वणि विदुरहोतृवाक्ये पंचत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३५ ॥ ॥ ७७ ॥ विदुर उवाच ॥ अत्रैवोदाहरंती ममिति हासं पुरातनम् ॥ आत्रेयस्य च संवा
दं साध्यानां चेति नः श्रुतम् १ चरंतं हंसरूपेण महापुरुषं संशितवतम् ॥ साध्या देवामहाप्राज्ञं पर्यपृच्छंतं वै पुरा २

जइति भावः ७४ बुद्धिरेव येषां फलसिद्धौ साधनं तानि बुद्धिश्चेष्टानि प्रज्ञस्ततः मानिकर्माणि । बाहुमध्यानि बाहुबलसाध्यानि मध्यानि । जंघेति गोपनीयत्वं लक्ष्यते तेन कपटसाध्यानि जघ
न्यानि नीचानि । येषां सिद्धौ स्वशिरसि भारः संकटपतितानि नीचतराणि ७५ तत्रात्ययं वतो दुर्योधनादय इति मत्वा प्राह दुर्योधने इति ७६ । ७७ ॥ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकंठीये
भारतभाष्ये पंचत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३५ ॥ ॥ ७७ ॥ अत्रैवेति १ हंसरूपेण परिव्राजकरूपेण २

अनुमातुं लिगेन ज्ञातुं काव्या विद्वल्लक्षणाभिधायिनीम् मेमया संश्रुते गुरुभ्य इति शेषः तदेवाह धृतिरिति धृतिः दुःखैरभिधातेऽपि अवैकल्यं । दमः सर्वोद्विजयः । सत्यधर्माः ब्रह्मप्रापकाध
र्माः धारणाध्यानसमाधयः तेषामनुवृत्तिरविच्छेदः । तैश्च ग्रंथिचिज्जडयोरारमांतःकरणयोरेकलोलीभावं विनीय तयोः पृथक्करणेन शिथिलीकृत्य । प्रियाप्रिये सुखदुःखे । आत्मसमं आत्मसा
म्यं नयीत प्रापयेत् । प्रियाप्रियधर्मिणोऽतःकरणस्यात्मन्यध्यस्तस्य स्वाधिष्ठाने प्रलये सति तयोरेषितत्रैव लय इत्यर्थः । यथारज्ज्वारज्जुसर्पेलीने सति मीपणत्वादयोऽपि तत्रैव लीयंते तद्वत् ४
नाक्रोशेत् न शपेत् यतस्ति तस्मिन् क्रोध एव आक्रोशारं दहति ५ रुपतीरोपवतीं पाठांतरे उपतीं दाहिकां वा ६ । ७ निर्कृतिं अलक्ष्मीं मृत्युं वा ८ बाणैः वाग्बाणैः दधाति पुष्पाति ९ त्वत्पु

॥ साध्या उवाच ॥ साध्या देवावयमेते महर्षे दृष्ट्वा भवं तं न शकुमोऽनुमातुम् ॥ श्रुतेन धीरो बुद्धिमांस्त्वं मतोनः काव्यावाचं वक्तुमर्हस्युदाराम् ३ ॥ हंस उवाच ॥
एतत्कार्यममराः संश्रुतं मे धृतिः शमः सत्यधर्मानुवृत्तिः ॥ ग्रंथि विनीय हृदयस्य सर्वं प्रियाप्रिये चात्मसमं नयीत ४ आक्रुश्यमानो नाक्रोशेन्मन्युरेव तितिक्षतः ॥ आक्रो
ष्टारं निर्दहति सुकृतं चास्य विदति ५ नाक्रोशी स्यान्नावमानी परस्य मित्रद्रोही नोतनी चोपसेवी ॥ न चाभिमानिन च हीनवृत्तोरूक्षावाचं रुपतीं वर्जयति ६ मर्माण्य
स्थानि हृदयं तथाऽमूरूक्षावाचो निर्दहंती ह पुंसाम् ॥ तस्माद्वाचमुपतीं रूक्षरूपां धर्मरामो नित्यशो वर्जयति ७ अरुंतु दंपुरुषं रूक्षवाचं वाक्कंठैर्वितुदंतं मनुष्याम् ॥
विद्यादलक्ष्मीकृतमंजनानां मुखे निवृद्धां निर्कृतिं वैवहंतम् ८ परश्चेदेनममि विद्वेद्ये तवाणिर्घृशंसुतीक्ष्णैरनलार्कदीप्तैः ॥ स विद्वद्यमानोऽप्यतिदह्यमानो विद्यात्कविः
सुकृतं मे दधाति ९ यदि संतं सेवयति यद्यसंतं तपस्विनं यदि वास्तेन मेव ॥ वासो यथारंगवशं प्रभाति तथा सतेषां वशमभ्युपैति १० अतिवादं न प्रवदेन्न वा दयेद्योऽ
नाहतः प्रतिहन्त्यान्नघातयेत् ॥ हंतुं च यो नेच्छति पापकं वै तस्मै देवाः स्पृहयंत्यागताय ११ अव्याहृतं व्याहृताच्छ्रेय आहुः सत्यं वदेद्याहृतं तद्वितीयम् ॥ प्रियं व
देद्याहृतं तत्तृतीयं धर्म्यं वदेद्याहृतं तच्चतुर्थम् १२ यादृशैः सन्निविशते यादृशांश्चोपसेवते ॥ यादृगिच्छेच्च भवितुं तादृग्भवति पुरुषः १३ यतो यतो निवर्तते ततस्त
तो विमुच्यते ॥ निवर्तनाद्वि सवर्तोन वेति दुःखमण्वपि १४ न जीयते चानुजिगीषतेऽन्यान्न वैरकृच्च । प्रतिघातकश्च ॥ निर्दाप्रशंसा सुसमस्वभावो न शोचते हृष्य
ति नैव चायम् १५ भावमिच्छति सर्वस्य नाभावे कुरुते मनः ॥ सत्यवादी मृदुर्दातोयः स उत्तमपुरुषः १६ नानर्थकं सांत्वयति प्रतिज्ञाय ददाति च ॥ रंघ्रं परस्य जा
नाति यः समध्यमपुरुषः १७

त्रारूक्षवाचस्त्वमपि तत्संगात्तादृशो भविष्यसीत्याह यदीति
रंगस्य नीलादेर्वशं नीलताम् १० अतिप्रोक्तोऽपि न वदेत् वाचयेद्वा । अनाहतो नैव प्रतिहन्त्यात् आहतोऽपि पापकं हंतारं यदि हंतुं नेच्छेत् स देवानामपि श्रेष्ठो भवतीत्यर्थः ११ अव्याहृतं
मोनं ततोपिश्रेयः सत्यवचनं सत्यमपि प्रियं चेत्ततोऽपिश्रेयः तदपि धर्मादनपेत्चेत्तदपि श्रेष्ठतममित्यर्थः १२ तस्मात्सत्संग एव त्वयाऽपि कर्तव्य इत्याशयेनाह यादृशैरिति १३ यतो यत इति
यथा स्वमेवाह्याद्विषयान्निवृत्तस्तज्जेन दुःखेन मुच्यते । एवं जायते स्वाप्तावेपयजेन सुषुप्तौ समाधौ च सर्वतो निवृत्तो दुःखलेशमपि न मज्जेतो निवृत्तिरेव त्वया कायंति भावः १४ अ
स्यामवस्थायां पुरुषस्य न किंचिदुःखादिकमस्तीत्याह न जीयते चेति । नानुजिगीषते इति पाठे नापुरुषः १५ भावं कल्याणं अभावे अकल्याणं १६ अनर्थकं मिथ्यानसांत्वयति १७

उपहतोगदयाघोषयात्रायां गंधर्वैस्ताडितः । अभिशस्तः अभितः शस्त्रैर्विदीर्णः । मन्वुवशात्क्रोधवशात् नावर्तते न कर्तुमर्हति यतः कृतघ्नः पांडुरेस्तदा मोचितोऽपि तदुपकारं हंत्येव एताः कृताः चित्तस्य वृत्तयः अधमस्यैव १८ अधमलक्षणमाह नेति परेभ्यः गुरुभ्यः आत्मन्येव शंकितः विश्वासहीनः १९ । २० । २१ महाकुलेभ्य इति स्पृहेरीप्सित इति कर्मणि चतुर्थी २२ तपः कृच्छ्रं वा प्रायणादि दमः इन्द्रियजयः । ब्रह्मवित्तं ब्राह्मणस्य धनं वेदाध्ययनं वेदाध्यापनं च । वित्तानाः यज्ञकर्माणि सम्यग्वृत्ताश्च ये तानि । क्लीबत्वं विधेयापेक्षया । महाकुलानि विद्धि २३ नव्ययतेन चलाति

दुःशासनस्तूपहतोऽभिशस्तो नावर्तते मन्वुवशात्कृतघ्नः ॥ न कस्यचिन्मित्रमथो दुरात्मा कलाश्चैता अधमस्यैव पुंसः १८ न श्रद्धातिकल्याणं परेभ्योऽप्यात्मशंकितः ॥ निराकरोति मित्राण्यो वै सोऽधमपुरुषः १९ उत्तमाने वसेवेत प्राप्तकाले तु मध्यमान् ॥ अधमास्तु न सेवेत य इच्छेद्भूतिमात्मनः २० प्राप्नोति वै चित्तमसद्वलेन नित्योत्थानात्प्रज्ञया पौरुषेण ॥ न त्वेव सम्यग्लभते प्रशंसान्वृतमाप्नोति महाकुलानाम् २१ ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ महाकुलेभ्यः स्पृहयति देवा धर्मार्थं नित्याश्च बहुश्रुताश्च ॥ पृच्छामि त्वां विदुरप्रश्नमेतं भवंति वै कानि महाकुलानि २२ ॥ विदुर उवाच ॥ तपो दमो ब्रह्मवित्तं वितानाः पुण्या विवाहाः सततान्नदानम् ॥ येष्वेवैते सप्तगुणावसंतिसम्यग्वृत्तास्तानि महाकुलानि २३ येषां न वृत्तं व्यथते न योनिश्चितप्रसादेन चरंति धर्मम् ॥ ये कीर्तिमिच्छंति कुले विशिष्टां त्यक्त्वा नृतास्तानि महाकुलानि २४ अनिज्यया कुविवाहैर्वेदस्योत्सादनेन च ॥ कुलान्यकुलतायां ति धर्मस्यातिक्रमेण च २५ देवद्रव्यविनाशेन ब्रह्मस्वहरणेन च ॥ कुलान्यकुलतायां ति ब्राह्मणातिक्रमेण च २६ ब्राह्मणानां परिभवात्परिवादाच्च भारत ॥ कुलान्यकुलतायां तिन्यासापहरणेन च २७ कुलानि समुपेतानि गोभिः पुरुषतोऽर्थतः ॥ कुलसंख्यां न गच्छंतियानि हीनानि वृत्ततः २८ वृत्ततस्त्वविहीनानि कुलान्यल्पधनान्यपि ॥ कुलसंख्यां च गच्छंतिकर्षांति च महद्यशः २९ वृत्तं यत्नेन संरक्षेद्वित्तमेति च याति च ॥ अक्षीणो वित्ततः क्षीणो वृत्ततस्तु हतो हतः ३० गोभिः पशुभिरश्वैश्च कृष्या च सुसमृद्धया ॥ कुलानि न प्ररोहंतियानि हीनानि वृत्ततः ३१ मानः कुले वैरकृत्काश्चिदस्तुराजाऽमात्यो मापरस्वापहारी ॥ मित्रद्रोही नैकतिकाऽनृती वा पूर्वाशी वा पितृदेवातिथिभ्यः ३२ यश्च नो ब्राह्मणा हन्याद्यश्च नो ब्राह्मणानादिषेत् ॥ न नः ससमितिं गच्छेद्यश्च नो निर्वपेत्कृषिम् ३३ वृणानि भूमिरुदकं वा क्वचतुर्थी च सूत्रता ॥ सतामेतानि गेहे पुनोच्छिद्यंते कदाचन ३४ श्रद्धया परयाराजलुपनीतानि सत्कृतिम् ॥ प्रवृत्तानि महाप्राज्ञधर्मिणां पुण्यकर्मिणाम् ३५ सूक्ष्मोऽपि भारं नृपते स्यंदनो वै शक्तो बोद्धुं न तथाऽन्ये महीजाः ॥ एवमुक्ता भारसहा भवंति महाकुलीनान तथाऽन्ये मनुष्याः ३६

न योनिः पित्रादयोऽपि येषां दोषेण न व्यथंते किंतु गृहेरेव तुष्यंति २४ । २५ । २६

परिभवात्ताडनात् परिवादात् निर्दातः २७ गोभिर्वर्गिभ्यश्चैत्यर्थः पुरुषतः सत्पुरुषैः अर्थतः धनैश्च कुलानि कुलसंख्यां कुलेषु गणनां समुपेतानि भवंति २८ वृत्ततः धर्मेण कर्षति आहरंति २९ । ३० गोभिर्विद्याभिः ३१ नैकतिकाः कपटी । वैरकृदादयः कुलघात इत्यर्थः ३२ प्रसंगाद्वृत्तलक्षणमाह यश्चेति न इति अस्मच्छब्दस्यादेशचतुष्टयननः स इति पाठे । न तस्येति पाठे तु त्रयमेव निर्वपेत्कृष्यात् । पितृनिति पाठे नो निषेधार्थः ३३ नोच्छिद्यंते किं त्वतिथीनुपगच्छंत्येव ३४ सत्कृतिः सत्कारं कर्तुं प्रवृत्तानि नृणां दीनि ३५ युक्ताः स्यंदनवदविकलाः ३६

प्रकृतमाह मतदिति तव तुल्यं काकुलस्य मय्यपि मित्रत्वबुद्धिर्नास्तीति भावः । संगतानि संबंधमात्राणि ३७ मूर्खस्य तु दुर्गुणानां देः कुलशिलादिभिरसंबद्धोऽपि कणादिभिर्मित्रभावेनास्तीत्याशये नाह यदाति बंधुः संबंधी मित्रं उपकारकत्वं ३८ पारिव्रजमतः चलबुद्धेः ३९ समभिवर्तते सम्यगमित एव वर्तते न तु स्पृशंति । समभिवर्तते इत्यपि पठंति ४० अग्रमेवः ४१ मित्राणां हितायेति शेषः ४२ अनर्थं यन्प्रार्थना नून्यः लुब्धस्तु मित्राणां सारफलं तुल्येन जानातीत्यतः सकार्या र्थी वणिक्तुल्यो न तु मित्रम् ४३ संतापात् इष्टवियोगात् शोकात् ४४ अनवाप्यं न माप्यं शोकेन शोकमात्रेण इष्टमिति शेषः ४५ दुःखादेरागमापायित्वावपिन शोकादिकं कर्तव्यमित्याह पुनरिति ४६ सर्वपुरुषमात्रं ४७ षड्मनसा सह श्रोत्रादीनि पंच स्रवते स्वार्थाद्भ्यति ततो विषयनेव नात् न तन्मित्रं यस्य कोपादिभेदयद्वा मित्रं शंकितेनोपचर्यम् ॥ यस्मिन्मित्रे पितरी वा श्वसीत तद्वै मित्रं संगतानीतराणि ३७ यः काश्चिदप्यसंबद्धो मित्रभावेन वर्तते ॥ स एव बंधुस्तन्मित्रं सागतिस्तत्परायणम् ३८ चलचित्तस्यैव पुंसो वृद्धानुपसेवतः ॥ पारिव्रजमतेर्नित्यमध्रुवो मित्रसंग्रहः ३९ चलचित्तमनात्मानमिन्द्रियाणां वशानुगम् ॥ अर्थाः समभिवर्तते हंसाः शुष्कं सरोयथां ४० अकस्मादेव कुप्यंति प्रसीदंत्यनिमित्ततः ॥ शीलमेतदसाधूनामभ्रं पारिव्रजं यथा ४१ सत्कृताश्च कृतार्थाश्च मित्राणां न भवंति ये ॥ तान्मृतानपि कव्यादाः कृतघ्नान्नोपभुंजते ४२ अर्चयेद्देवमित्राणिसति वाऽसति वा धने ॥ नानर्थं यन्प्रजानाति मित्राणां सारफलं गुताम् ४३ संतापाद्भ्यते रूपं संतापाद्भ्यते बलम् ॥ संतापाद्भ्यते ज्ञानं संतापाद्वाधिमुच्छति ४४ अनवाप्यं च शोकेन शरीरं चोपतप्यते ॥ आमित्राश्च प्रहृष्यंति मास्मशोके मनः कथाः ४५ पुनर्नरोऽग्रियते जायते च पुनर्नरो हीयते वद्धंते च ॥ पुनर्नरो याचतियाच्यते च पुनर्नरः शोचति शोच्यते च ४६ सुखं च दुःखं च भवाभवौ चलाभालाभौ मरणं जीवितं च ॥ पर्यायशः सर्वमेते स्पृशंति तस्माद्दीरो न च हृष्येन्न शोचेत् ४७ चलानि हीमानि पण्डित्वाणि तेषां यद्यद्वर्द्धते यत्र यत्र ॥ ततस्ततः स्रवते बुद्धिरस्य च्छिद्रोदकुंभादिव नित्यमंभः ४८ ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ तनुरुद्धः शिखी राजामिथ्योपचरितो मया ॥ मंदानां मम पुत्राणां युद्धेनांतं करिष्याति ४९ नित्योद्विग्नमिदं सर्वं नित्योद्विग्नमिदं मनः ॥ यत्तत्पदमनुद्विग्नं तन्मेव दमहामते ५० ॥ विदुर उवाच ॥ नान्यत्र विद्यातपसो नान्यत्रेन्द्रियनिग्रहात् ॥ नान्यत्र लोभसंत्यागाच्छांतिं पश्यामि तेऽनघ ५१ बुद्ध्याभयं प्रणुदाति तपसा विदंते महत् ॥ गुरुशुश्रूषया ज्ञानं शांतिर्योगेन विदति ५२ अनाश्रितादानपुण्यं वेदपुण्यमनाश्रिताः ॥ रागद्वेषविनिर्मुक्ता विचरंतीह मोक्षिणः ५३ स्वधीतस्य सुयुद्धस्य सुकृतस्य च कर्मणः ॥ तपसश्च सुतप्तस्य तस्यांति सुखमेव ते ५४

४८ तनुः शरीरमभिव्यक्तिस्थानं काष्ठं तन्नरुद्धोऽनभिव्यक्तः शिखी अग्निस्तथाऽनराजा धर्मेण रुद्धः तनुना सूक्ष्मेण धर्मेण वारुद्धः ४९ उद्विग्नं भीतं चलितं च अनुद्विग्नमभयमचलं च पदं पदनीयं माप्यं ब्रह्म ५० तत्प्राप्तिसाधनान्येवाह नान्यत्रेति विद्याऽध्ययनजा तपःस्वधर्माचरणं त्वंतुलोभी तत्पदं प्राप्नुमर्हति भावः । शांतिकल्याणं ५१ बुद्ध्या आत्मज्ञानेन भयं संसारं विदंते महत्सुदुःखादिदिकलमते । ततो गुरुशुश्रूषया ज्ञानं ग्रंथं । योगेन सर्वचित्तवृत्तिनिरोधेन शांतिं ५२ शांतिप्राप्तौ सर्वतुच्छमित्याह अनाश्रिता इति दानजं पुण्यं तत्फलं स्वर्गादीत्यर्थः अनाश्रिताः नाश्रयं न तुच्छत्वात् तस्य ५३ तस्यातिस्वधीतादीनां कर्मणां मतेनाशे सुखं परमानंदं विदते । जगत्कारणदर्शनादेव सकलकर्मनाशे सति अकारणं शुद्धं प्राप्नोतीत्यर्थः । 'क्षीयंते चास्य कर्माणि तस्मिन् दृष्टे परावरे' । परोक्षिण्यगर्भोऽवरो नीचो यस्मात्कारणात्स्मिन् दृष्टे सति ५४

तदन्यदुःखरूपमेवेत्याह स्वास्तीर्णानीति भिन्नाः भेददृष्टि भेदः ॥ 'द्वितीयाद्वैभवाति' इति श्रुतेरद्वैततत्त्वात्प्रच्युता इत्यर्थः । पक्षेभिन्नाः ज्ञातिभेदवन्तः ५९ प्रशमनक्रोधं ५६ योगः अलब्धलाभः क्षे
मलब्धपरिपालनं तदुभयनकल्पतेन युज्यते ५७ तदेवाह संपन्नमिति संपन्नस्त्रीरादिसंपत्तिः ५८ तंतवः कुलतंतवः पांडवाः आप्यायिताः स्वयैवसंवर्द्धिताः पूर्वरूपमार्थं तनवः सूक्ष्माः बाला इत्यर्थः व
हुलाः समाः बहून्संवत्सरान् । बहुत्वात्तबंधूनामन्येषांचक्रुषीणांबहुत्वात् वने आयासान्सहंति अतः सता उपमा भवति पांडवा इव संत इति लोके वदंति । अतः सत्तमाः पांडवास्त्वयानवंचनीया इति भावः
५९ अन्येतु ज्ञातयानपांडवतुल्या इत्याह धूमायंते इति व्यपेतानि पृथग्भूतानि ६० ब्राह्मणादिसाहचर्यात् ज्ञातयोऽप्यत्रा युद्धार्थिन एव ग्राह्याः तादृशाश्च पांडवानां जिघांसंतः पतिष्यंत्येवेत्यर्थः ६१

स्वास्तीर्णानि शयनानि प्रपन्नानवै भिन्ना जातुनि द्रालभंते ॥ नस्त्रीपुराजनरतिमासुवन्ति न मागधैः स्तूयमानानमूतैः ५९ नवैभिन्ना जातुचरंति धर्मनवै सुखं प्राप्नु
वंती हि भिन्नाः ॥ नवैभिन्ना गौरवंप्राप्नुवन्ति नवैभिन्नाः प्रशमरोचयंति ५६ नवैतेषां स्वदते पथ्यमुक्तं योगक्षेमं कल्पते नैव तेषाम् ॥ भिन्नानां वैमनुजैर्द्रपरायणं न विद्य
ते किंचिदन्यद्विनाशात् ५७ संपन्नगोषु संभाव्यं संभाव्यं ब्राह्मणे तपः ॥ संभाव्यं चापलं स्त्रीषु संभाव्यं ज्ञातिभयम् ५८ तंतवोऽप्यायितानित्यंतनवो बहुलाः
समाः ॥ बहून्बहुत्वादायासान्सहंतीत्युपमा सताम् ५९ धूमायंते व्यपेतानि ज्वलंतिसहितानि च ॥ घृतराशौ लमुकानीव ज्ञातयो भरतर्षभ ६० ब्राह्मणेषु च येशू
राः स्त्रीषु ज्ञातीषु गोषु च ॥ वृंतादिव फलपंकुघृतराशुपतंतिते ६१ महानप्येकजो वृक्षो बलवानसुप्रतिष्ठितः ॥ प्रसह्य एव वातेन सस्कंधो मार्दितुं क्षणात् ६२ अथ ये
सहिता वृक्षाः संघशः सुप्रतिष्ठिताः ॥ ते हि शीघ्रतमानवातान्सहंते न्योन्यसंश्रयात् ६३ एवमनुष्यमप्येकं गुणैरपि समन्वितम् ॥ शक्यं द्विषंतो मन्यंते वा युद्धमिवै
कजम् ६४ अन्योन्यसमुपप्लंभादन्योन्यापाश्रयेण च ॥ ज्ञातयः संप्रवर्द्धंते सरसीवोत्पलान्युत ६५ अवध्या ब्राह्मणा गावो ज्ञातयः शिशवः स्त्रियः ॥ येषां चान्नानि
भुंजीत ये च स्युः शरणागताः ६६ नमनुष्ये गुणः कश्चिद्राजन्सधनतामृते ॥ अनातुरत्वाद्भद्रं ते मृतकल्पा हि रोगिणः ६७ अव्याधिजं कटुकं शीर्षं रोगिपापानुबंधं
परुषं तीक्ष्णमुष्णम् ॥ सतापेयं यन्नपि बन्धुसंतो मन्युं महाराजपि वप्रशाम्य ६८ रोगादितान फलान्याद्रियं ते न वैलभंते विषयेषु तत्त्वम् ॥ दुःखोपेतारोगिणो नि
त्यमेव न बुध्यंते धनभोगान्नसौख्यम् ६९ पुराहुर्केनाकरोस्त्वंचो मे यूते जितां द्रौपदीं प्रेक्ष्य राजन् ॥ दुर्योधनं वारयेत्यक्षवत्यां कितवत्वं पांडितावर्जयंति ७० न त
द्वलं यन्मृदुनाविरुध्यते सूक्ष्मो धर्मस्तरसा सेवितव्यः ॥ प्रध्वंसिनी कूरसमाहिता श्रीर्मुदुप्रौढा गच्छति पुत्रपौत्रान् ७१

एकजः एकाकी प्रसह्यः शक्यः ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ सधनतां कृते विना अनातुरत्वात् कृते च भद्रं तेऽस्तु इत्याशीर्वचनमाप्तत्वं सूचनार्थं ६७ धनवाननातुरश्च त्वं गुणी सन्न शमं प्राप्नुवीत्याह
अव्याधिजमिति कटुकं अरोचकं । परुषं रूक्षं । तीक्ष्णं छेदकं उष्णं दुःसहस्पर्शं । पेयं गिलनीयं । मन्युं दैन्यं । 'मन्युर्दैन्ये कर्तुं कुषि' इति कोशात् प्रशाम्य शान्तिं क्षमां प्राप्नुहि ६८ सतां पाद्याधि
मृच्छतीत्युक्तमतस्तौ द्वावापि निर्दिष्टे फलानि पुत्रपश्वादीनि । तत्त्वमिष्टानिष्टविवेकं पितोपहतरसनत्वात् एवं सर्वत्र भोगः कथादिसंगः धनादिजं सुखं लब्धमपि न बुध्यंते । अतः सतापं जागरा
दिद्वारारोगोत्पादकं त्यजेत्यर्थः ६९ कितवत्वं द्यूतमित्यर्थः ७० मृदुना सहिष्णुना धर्मः दायविभाज्यः कूरेत्स्वप्ने समाहिता मृदुना युधिष्ठिरेण प्रौढा सती ७१

मेढीभूतः स्वयं निर्व्यापारोऽपि परितः संचरमाणानां बलीवर्दानामिव पुत्राणां यथेष्टप्रचारनिरोधकः ७३ अंतरं मेदं स्थापय युद्धान्निवर्तयस्व ७४ ॥ इति श्री उद्योगपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदी
पेष्टत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३६ ॥ ७५ ॥ सप्तदशोति १ दानूनां भेदानां समूहो दानवतां स्मिन् । सुपांसुलुगिति सप्तम्यालुक्छादेशो वा । इन्द्रस्य धनुः सर्पां सुदृश्यमानं अनाम्बं धूमज्योतिषोः सन्निपातरूप
त्वात् नामयितुमयोग्यं नमतः नामयतः मरीचिनः मरीचिमतः सूर्यचंद्रादेः । द्रीह्यादित्वान्मत्वर्थीय इति । पादानुरश्मीन् । आकाशहननादिकमकार्यं कुर्वतोऽतिमूढानित्यर्थः २ अ
शिष्यं शासनानर्हदुर्योधनादियः शास्ति । तुष्येत अल्पलाभेनेति शेषः । द्विषंतं भजते स्वकार्यार्थमिति शेषः । कार्यमेवाह भद्रमश्नुते इति शत्रुसेवया स्त्रीरजयाचयो भद्रमश्नुते तौ द्वौ मूर्खावित्यर्थः ।
यः कथ्यते किंचित्कृत्वाश्चाघते सः षष्ठो मूर्खः ३ अभिजातः कुलीनः ४ श्वशुरः सन्त्योवध्वा पुत्रभार्यया सह अवहासं परिहासं तत्पित्रादिभिरिव मन्यते स एकादशः । वध्वास्तु पयाभूतया अव
धार्तराशः पांडवान्पालयंतु पांडोः सुतास्तव पुत्रांश्च पांतु ॥ एकारिभिन्नाः कुरवो ह्येककार्या जीवंतुरा जन्मुखिनः समृद्धाः ७२ मेढीभूतः कौरवाणां त्वमद्य त्वय्याधी
नं कुरु कुलमाजमीढ ॥ पार्थान्वालान्वनवासप्रतप्तान् गोपायस्व स्वयं शस्तातरक्षन् ७३ संघत्स्वत्वं कौरवपांडुपुत्रैर्मर्तितं स्तरं रिपवः प्रार्थयंतु ॥ सत्ये स्थितास्ते न
रदेव सर्वे दुर्योधनं स्थापय त्वं नरेंद्र ७४ ॥ इति श्री महाभारते उद्योगपर्वणि प्रजागरपर्वणि विदुरहोतवाक्येष्टत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३६ ॥ ॥ विदुर उवाच ॥ सप्तद
शेमान् राजेंद्र मनुः स्वायं भुवोऽब्रवीत् ॥ वैचित्रवीर्यपुरुषानाकाशं मुष्टिभिर्घृतः १ दानवेंद्रस्य च धनुरनाम्यं नमतोऽब्रवीत् ॥ अथो मरीचिनः पादान् ग्राह्यान् गृह्णत
स्तथा २ यश्चाशिष्यं शास्ति वैयश्च तुष्येद्यश्चातिवेलं भजते द्विषंतम् ॥ स्त्रियश्च योरक्षति भद्रमश्नुते यश्चायाच्यं याचते कथ्यते वा ३ यश्चाभिजातः प्रकरोत्यका
र्यं यश्चावलोलिनानित्यवैरी ॥ अश्रद्धानाय च योऽब्रवीति यश्चाकाम्यं कामयते नरेंद्र ४ वध्वाऽवहासं श्वशुरो मन्यते यो वध्वाऽवसन्नभयो मानकामः ॥ परक्षेत्रे
निर्वपति यश्च बीजं स्त्रियंच यः परिवदतेऽतिवेलम् ५ यश्चापिलब्धवानस्मरामीति वादीदत्वाच यः कथ्यतियाच्यमानः ॥ यश्चासतः सत्त्वमुदानयति एतान्नयंति
निरयं पाशहस्ताः ६ यस्मिन् यथावर्तते यो मनुष्यस्तस्मिन् स्तथावर्तितव्यं स धर्मः ॥ मायाचारो मायया वर्तितव्यः साध्याचारः साधुना प्रत्युपेयः ७ जरारूपं हर
ति हि धैर्यमाशामृत्युः प्राणान् धर्मचर्याममूया ॥ कामोऽहिं यं वृत्तमनार्थसेवा क्रोधः श्रियं सर्वमेवाभिमानः ८ ॥ घृतराशु उवाच ॥ शतायु रक्तः पुरुषः सर्ववेदेषु वै यदा ॥
नाप्रोत्यथ च तत्सर्वमायुः केनेह हेतुना ९ ॥ विदुर उवाच ॥ अतिमानोऽतिवादश्च तथाऽत्यागो न राधिप ॥ क्रोधश्चात्मविधिस्ताचमित्रद्रोहश्च तानि षट् १०

सन्नमयो नष्टमयः वधूपित्रादिभिरापदित्रातोऽपि तत्रैव मानं कामयते यः स द्वादशो मूर्खः । अन्येतु वध्वासहरार्तं कुर्वन्नापि अभयोमानकामश्चोतिव्याचख्युः तद्विगीतत्वादुपेक्ष्यं परक्षेत्र इत्यनेन सं
गृहीतं च ५ दत्वातीर्थवाचादानं कृत्वा गृह्याचकेन याच्यमानः सन्न कथ्यते दानमकृत्वेव श्लाघते । असतो दुष्टस्य सत्त्वं साधुत्वं असतः मृषार्थस्य सत्त्वं सत्यत्वं वा उपानयित समर्थयते सप्तदशो मूर्खः
६ यस्मिन्निति साधुषु पांडवेषु त्वयाऽपि साधुना भवितव्यं इत्याशयः ७ जरोति अभिमानं त्यजेति भावः ८ अभिमानः सर्वहर इत्युक्तेऽभिमानवतां मत्पुत्राणां यद्विस्वल्पमेवायुरस्ति तादृश्येऽप्य
भिमानेन जीविष्यति यदिव बहुतर्हि सत्यपि तस्मिन् न मरिष्यंतीत्याशयेनाह शतायुरिति ९ अत्यागः उत्कृष्टोऽपराधश्चोर्थादिर्गददानादिर्वा अत्याशय इति पाठे बहुभोजित्वं । आत्मविधिस्ते
ति पोषणार्थस्य धाजः सन्निरूपं । आत्मपोषणेच्छा शिश्रोदरपरायणतेत्यर्थः १०

असयःखड्गाः भद्रमस्तुतेतेषांपण्णास्यागेनतवपुत्राःशतायुषोभवंत्वित्यर्थः ११ वृषलीशूद्रा द्विजस्त्रैवर्णिकः पानपःमद्यपः १२ आदेशकृतग्रामणीः प्रेषकःद्विजान्नदास्येनियोजयन्न समेत्य संतृज्य यदित्वत्पुत्राअतिमानादन्नित्यजंतितर्हितेपांपांडववृत्तिहंतृणांसंगस्त्वयानकार्यइतिभावः १३ गृहीतवाक्यःविद्यावान् । नयवित्नीतिज्ञः । वदान्योदाता । गृहीतवाग्योऽनपविद्धवा क्यइतिपाठे मितभाषी अनिरस्तगुरुवचनः १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ इदंद्युतंनयुक्तमिति वचनंमयाउक्तमितिसंबंधः २० । २१ भक्तस्यसेवाकुर्वतः २२ अपूर्वपरकीयं स्निग्धाहिस्नेह

एतएवास्यस्तीक्ष्णाः कृतं त्यायुषि देहिनाम् ॥ एतानि मानवान् ग्रन्थिनि मृत्युर्भद्रमस्तुते ११ विश्वस्तस्यैतियोदारानयश्चापि गुरुतल्पगः ॥ वृषलीपातिर्द्विजो
यश्च पानपश्चैव भारत १२ आदेशकृद्वृत्तिहंता द्विजानां प्रेषकश्चयः ॥ शरणागतहाचैव सर्वे ब्रह्महणः समाः ॥ एतैः समेत्य कर्तव्यं प्रायश्चित्तमिति श्रुतेः १३ गृहीत
वाक्यो नयविद्वदान्यः शेषात्र भोक्ता ह्याविर्हिसकश्च ॥ नानर्थकृत्या कुलितः कृतज्ञः सत्यो मृदुः स्वर्गमुपैति विद्वान् १४ सुलभाः पुरुषाराजन्सततं प्रियवादिनः ॥ अ
प्रियस्य तु पथ्यस्य वक्ता श्रोता च दुर्लभः १५ यो हि धर्मसमाश्रित्य हित्वा भर्तुः प्रियाप्रिये ॥ अप्रियाण्याह पथ्या नितेन राजा सहायवान् १६ त्यजेत्कुलार्थं पुरुषं ग्राम
स्यार्थं कुलं त्यजेत् ॥ ग्रामं जनपदस्यार्थं आत्मा र्थं पृथिवीं त्यजेत् १७ आपदर्थं धनं रक्षेद्दारा न रक्षेद्भनैरपि ॥ आत्मानं सततं रक्षेद्दरैरपि धनैरपि १८ द्यूतमेतत्पु
राकल्पे दृष्टं वैरकरं नृणाम् ॥ तस्मात् द्यूतं न सेवेत हास्यार्थं मपि बुद्धिमान् १९ उक्तं मया द्यूतकालेऽपि राजन्नेदं युक्तं वचनं प्रातिपेय ॥ तदौषधं पथ्यमिवातुरस्य नरो
चते तव वैचित्र्यं २० काकैरिमांश्चित्रवर्हान् मयूरान् पराजयेथाः पांडवान् धार्तराष्ट्रैः ॥ हित्वा सिंहा न क्रोष्टुकान् गूहमानः प्राप्ते काले शोचिता त्वं न रेद्र २१ यस्तात
न कुप्यति सर्वकालं भृत्यस्य भक्तस्य हिते रतस्य ॥ तस्मिन् भृत्या भर्तुरिव विश्वसंति न चैनमापत्सु परित्यजंति २२ न भृत्यानां वृत्तिसंरोधनेन राज्यं धनं संजिघृक्षेद
पूर्वम् ॥ त्यजंति ह्येनं वंचिता वै विरुद्धाः स्निग्धा ह्यमात्याः परिहीनभोगाः २३ कृत्यानि पूर्वं परिसंख्याय सर्वाण्याय व्यये चानुरूपं च वृत्तिम् ॥ संशुक्लीयाद नुरूपा
न्सहायान् सहायसाध्यानि हि दुष्कराणि २४ अभिप्रायं यो विदित्वा तु भर्तुः सर्वाणिकार्याणिकरोत्यतं द्री ॥ वक्ता हितानामनुरक्त आर्यः शक्तिज्ञ आत्मेव हि सोऽनुकंप्यः
२५ वाक्यं तु यो नाद्रियतेऽनुशिष्टः प्रत्याहयश्चापि नियुज्यमानः ॥ प्रज्ञाभिमानि प्रति कूलवादीत्याज्यः सतादृक्त्वरयैव भृत्यः २६ अस्तब्धमक्लीबमदीर्घ
सूत्रं सानुकोशं श्लक्ष्णमहार्यमन्यैः ॥ अरोगजातीयमुदारवाक्यं दूतं वदंत्यष्टगुणोपपन्नम् २७ न विश्वासाज्जातु परस्य गेहे गच्छेन्नरश्चेतयानो विकाले ॥ न च त्वरे
निशितिष्ठेन्निगूढो न राजकाम्यां योषितं प्रार्थयति २८

वंतोऽपि २३ कृत्यानिपरिसंख्याय साध्यासाध्यनिश्चयंकृत्वा तथावृत्तिभृत्यजीविकां आयव्ययानुरूपकृत्वैत्यर्थः दुष्कराणिपरराष्ट्रग्रहणादीनि २४ अनुकंप्योमादशोवचनस्वीकारेणानुग्राह्यवृत्तिप्रार्थयते २५ प्रत्याह प्रत्याख्यानं करोति प्रतिकूलं आज्ञाविरुद्धं वदतीति प्रतिकूलवादी २६ अस्तब्धदर्पशून्यं । अक्लीबंसामर्ध्यवंतं । अदीर्घसूत्रं क्षिप्रकारिणं । सानुक्रोशंसदयं । श्लक्ष्णं मंजुलं । अहार्यं अभेद्यं । अरोगजातीयं रोगलेशशून्यं । उदारं युक्तियुक्तं महार्थं च वाक्यं यस्य तत् दूतं प्रेक्ष्यं २७ विकाले सायंकाले परस्य अविश्वस्तस्य गेहे न गच्छेत् । प्रार्थयतीतमोक्षमिति शेषः २८

한글 2차

संसृष्टः बहुकर्तृकत्वेन मिश्रो मंत्रो यस्य त्वाष्टशस्य कर्णादिसहायवतोरान्नो निह्वंमंत्रस्य अपहारं न गच्छेत् मादृशः तंमंत्रं न दूषयेत् । तैः सर्वैः सह विरोधापत्तोरिति भावः । त्वयि बहुनां शास्ये अहं
नाश्वसिमीति न ब्रूयात् किंतु मम किंचित् कार्यमस्तीति तथा व्यवपदेशं व्याजं कृत्वा तादृशान्मंत्रादपसरे देवेत्यर्थः २९ घृणीलज्जावान् सहियथोक्तं दंढं अधमणेषु पातयितुं शक्तः क्रूरोऽयमिति
लोकापवादमयात् । उद्धृतभूतिः दूरीकृताधिकारः एते व्यवहारे घनदानादौ वर्जनीयाः द्रव्यनाशमयात् एतेभ्यो न ग्राह्यं च । अधमणो घृणीलज्जावांश्चेदतिनिर्वधेन याच्यमानः प्राणानेव ज
ह्यात् एवमन्यत्राप्यूहं । त्वमपि नाशमयात् पुत्राय राज्यामादेहीति भावः ३० । ३१ । ३२ स्वरोध्वनिः तस्य प्रशुद्धिः मञ्जुलता । वर्णाः कादयः तेषां प्रशुद्धिर्न्यास्यानकरणं विस्पष्टमुच्चारणं ।
स्पर्शः मृदुता । सौकुमार्यलावण्यम् ३३ मितभुक्तं मितभोजनं आयूनो बहुभोजीति क्षिपंति निंदन्ति ३४ अनिष्टवेषं क्षपणकादिवेषधरम् ३५ कदर्य अदातारं । आक्रोशकं गालयितारं ।

ननिह्वंमंत्रगतस्यगच्छेत्संस्पृष्टमंत्रस्यकुसंगतस्य ॥ नचब्रूयान्नाश्वसिमित्वयीतिसकारणव्यपदेशंतुकुर्यात् २९ घृणीराजापुंश्चलीराजभृत्यःपुत्रोभ्राताविधवा
बालपुत्रा ॥ सेनाजीवीचोद्धृतभूतिरेवव्यवहारेषुवर्जनीयाःस्युरेते ३० अष्टौगुणाःपुरुषंदपियंतिप्रज्ञाचकौल्यंचश्रुतंदमश्च ॥ पराक्रमश्चाबहुभाषिताचदानं
नयथाशक्तिरुतज्ञताच ३१ एतान्गुणांस्तातमहानुभावानेकोगुणःसंश्रयतेप्रसह्य ॥ राजायदासत्कुरुतेमनुष्यसंर्वान्गुणानेषगुणोविभर्ति ३२ गुणादशस्त्रा
नशीलंभजंतंबलरूपंस्वरवर्णप्रशुद्धिः ॥ स्पर्शश्चगंधश्चविशुद्धताचश्रीःसौकुमार्यंप्रवराश्चनार्यः ३३ गुणाश्चषण्मिमतभुक्तंभजंतेआरोग्यमायुश्चबलंसुखंच ॥
अनाविलंचास्यभवत्यपत्यंचैनमायूनइतिक्षिपंति ३४ अकर्मशीलंचमहाशनंचलोकाद्विष्टंबहुमायंचृशंसम् ॥ अदेशकालज्ञमनिष्टवेषमेतान्गृहेनप्रतिवासयेत्
३५ कदर्यमाक्रोशकमश्रुतंचवनौकसंधूर्तममान्यमानिनम् ॥ निहूरिणंकृतवैरंकृतघ्नमेतान्भृशार्तोऽपिनजातुयाचेत् ३६ संक्लिष्टकर्माणमातिप्रमादंनित्यानृतं
चादृढभक्तिकंच ॥ विमृष्टरागंपटुमानिनंचाप्येतान्नसेवेतनराधमानषट् ३७ सहायबंधनाह्यर्थाःसहायाश्चार्थबंधनाः ॥ अन्योन्यबंधनावेतौविनान्योन्यंनसि
द्धयतः ३८ उत्पाद्यपुत्राननृणांश्चरुत्वावृत्तिंचतेभ्योऽनुविधायकांचित् ॥ स्थानेकुमारीःप्रतिपाद्यसर्वाअरण्यसंस्थोऽथमुनिर्बुभूषेत् ३९ हितंयत्सर्वभूताना
मात्मनश्चसुखावहम् ॥ तत्कुर्यादीश्वरेह्येतन्मूलंसर्वार्थासिद्धये ४० वृद्धिःप्रभावस्तेजश्चसत्वमुत्थानमेवच ॥ व्यवसायश्चयस्यस्यात्तस्यावृत्तिभयंकुतः ४१
पश्यदोषान्पांडवैर्विग्रहेत्वंयत्रव्यथेयुरपिदेवाःसशक्राः ॥ पुत्रैर्वैरंनित्यमुद्विग्नवासोयशःप्रणाशोद्विषतश्चहर्षः ४२

अश्रुतमूर्खः । वनौकसंकेवर्तकं । धूर्तकितवं । निष्ठुरिणं निर्दयं । हिंस्रकृतवैरमन्येनस्वेनवा ३६ संक्रिष्टकर्माणं आततायिनं सचषड्विधः 'अग्निदोगरदश्चैव शस्त्रपाणिर्धनापहः ॥ क्षेत्रदारह
रश्चैव पडेते आततायिनः' इति प्रसिद्धः । अतिप्रमादंसदाव्यग्रं । विसृष्टरागं त्यक्तस्नेहं । पटुमानि नकुशलं मन्यम् ३७ एवं निर्गुणानां स्वपुत्राणां पक्षपातेन सगुणान्पांडुपुत्रान्मात्यजेत्युक्तं ॥ स
प्रतिस्वेषामैकमत्येनाभ्युदयं प्रसाध्य स्वहितमेव कुर्वित्याह सहायेत्यादिना ३८ । ३९ ईश्वरे कालांतरियफलप्रतिभूते एतदेव स्वपराहिताचरणं मूलं हेतुभूतं एतद्विना ईश्वरोऽपि
फलं दातुं न समर्थ इत्यर्थः ४० ननु परहितकरणे स्वहितं कथं स्यादित्यत आह वृद्धिरिति वृद्धिः सहायमेलेन न घनादीनां प्रचयः । वृद्धिरिति पाठे भिन्नसंग्रहधीः । प्रभावः शत्रूणां पराजयः । तेजः
तद्धेतुभूतं शौर्यं । सत्त्वं धर्मज्ञानैश्वर्यरूपं । उत्थानं उद्यमः । व्यवसायः निश्चयः । अवृत्तिर्जायिकाया अभावः ४१ । ४२

म.भा.टी. ॥ ३४ ॥ श्वेतोग्रहः धूमकेतुः ४३ । ४४ नीलशत्रुनाशं प्राप्नुयुः ४५ । ४६ परेषां पांडवानां पापचेतसो दुर्विधानायाः ४७ । ४८ आत्माचितं पापात् इदं भस्मादिदं भस्मादित्येवं कृपात्संकल्पात् । कल्याणमूमानंदे ब्रह्मणि । प्रकृतिस्त्रिगुणात्मिकामाया । विकृतिर्ब्रह्मादिः । आत्मज्ञानात्सर्वज्ञानप्रसिद्धेः ४९ मोक्षानधिकारिणं प्रत्याह यदिति ५० । ५१ । ५२ । ५३ अभिजातबलं कुलबलम् भीष्मस्य कोपस्तव चैवं द्रुपदोऽप्यस्य राज्ञश्च युधिष्ठिरस्य ॥ उत्सादयेल्लोकमिमं प्रवृद्धः श्वेतोग्रहास्तिर्यग्निवापतनखे ४३ तव पुत्रशतं चैव कर्णः पंचचपांडवाः ॥ पृथिवीमनुशासेयुरखिलां सागरां वराम् ४४ धार्तराष्ट्रावनरा जनव्याघ्राः पांडुसुतामताः ॥ मावनं छिधिसव्याघ्रमाव्याघ्रानीनशन्वनात् ४५ न स्याद्वनमृते व्याघ्रानव्याघ्रानस्युर्कते वनम् ॥ वनं हिरक्ष्यते व्याघ्रैर्व्याघ्रानरक्षतिकाननम् ४६ न तथेच्छंति कल्याणान् परेषां वेदितुं गुणान् ॥ यथैषां ज्ञातुमिच्छंति नैर्गुण्यं पापचेतसः ४७ अर्थसिद्धिपरामिच्छन् धर्ममेवादितश्चरेत् ॥ न हि धर्मादपैत्यर्थः स्वर्गलोकादिवा मृतम् ४८ यस्यात्मा विरतः पापात् कल्याणे च निवेशितः ॥ तेन सर्वमिदं बुद्धं प्रकृतिर्विकृतिश्च या ४९ यो धर्ममर्थकामं च यथा कालं निषेवते ॥ धर्मार्थकामसंयोगं सोऽमुत्रेह च विंदति ५० सन्नियच्छतियो वेगमुत्थितं क्रोधहर्षयोः ॥ सश्रियो भाजनं राजन्यश्चापत्सुनमुह्यति ५१ बलं पंचविधं नित्यं पुरुषाणां निबोधमे ॥ यत्तु बाहुबलं नाम कनिष्ठं बलमुच्यते ५२ अमात्यलाभो भद्रं ते द्वितीयं बलमुच्यते ॥ तृतीयं धनलाभं तु बलमाहुर्मनीषिणः ५३ यत्त्वस्य सहजं राजन्यपितृपैतामहं बलम् ॥ अभिजातबलं नाम तच्चतुर्थं बलं स्मृतम् ५४ येन त्वेता निसर्वाणि संगृहीतानि भारत ॥ यद्वलानां बलं श्रेष्ठं तत्प्रज्ञाबलमुच्यते ५५ महते योऽपकाराय नरस्य प्रभवेन्नरः ॥ तेन वैरं समासज्य दूरस्थोऽस्मीति नाश्वसेत् ५६ स्त्रीपुत्राजसुसर्पेषु स्वाध्यायप्रभुशत्रुषु ॥ भोगेष्वायुषिविश्वासं कः प्राज्ञः कर्तुमर्हति ५७ प्रज्ञाशरेणाभिहतस्य जंतोश्चिकित्सकाः संति न चौषधानि ॥ न होममंत्रानचमंगलानि नार्थवणानाप्यगदाः सुसिद्धाः ५८ सर्पश्चाग्निश्च सिंहश्च कुलपुत्रश्च भारत ॥ नावज्ञेयामनुष्येण सर्वे ह्येतेऽति तेजसः ५९ अग्निस्तेजोमहलोके गूढस्तिष्ठति दारुषु ॥ न चोपयुंक्ते तद्दारुयावन्नोद्दीप्यते परैः ६० स एव खलु दारुभ्यो यदानिर्मथ्य दीप्यते ॥ तद्दारुचवनं चान्यत्रिदहत्याशु तेजसा ६१ एवमेव कुले जाताः पावकोपमतेजसः ॥ क्षमावंतो निराकाराः काष्ठेऽग्निरिव शरते ६२ लताधर्मा त्वंसपुत्रः शालाः पांडुसुतामताः ॥ न लता वर्धते जातु महादुममना श्रिता ६३ वनं राजस्तव पुत्रोऽविकेयसिंहान्वने पांडवांस्तता विद्धि ॥ सिंहैर्विहीनं हिवनं विनश्येत् सिंहविनश्येत्तुर्हृत्कृते वनेन ६४ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि प्रजागरपर्वणि विदुरवाक्ये सप्तत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३७ ॥ ॥ ४४ ॥ विदुर उवाच ॥ ऊर्ध्वप्राणास्तु क्कामंति यूनः स्थविर आयति ॥ प्रत्युत्थानाभिवादाभ्यां पुनस्तान् प्रतिपद्यते १

५४ । ५५ । ५६ । ५७ औषधाद्याश्चिकित्सकाः न संति तैराचिकित्स्य इत्यर्थः । आथर्वणावेदमंत्रा अपि किंपुनर्भाषामं प्रादयः । सुसिद्धाः अमदाः पारदादयः ५८ कुलपुत्रो ज्ञातिः ५९ । ६० । ६१ कुले जाताः पांडवाः ६२ शालाः महावृक्षाः पांडवान् आश्रित्य सपुत्रो वर्द्धस्वेत्यर्थः ६३ त्वत्पुत्राग्निहत्य पांडवा अपि स्नेहाद्भस्मयन्ते इति भावः ६४ ॥ ॥ इति श्री उद्योगप० नीलकंठीये भारतभाष्ये सप्तत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३७ ॥ ॥ ४४ ॥ ॥ उर्ध्वमिति आयति आगच्छति १

निर्णिज्यप्रज्ञालय आत्मसंस्थां स्वस्थितिं प्रतिवेद्य निवेद्य २ यस्य कर्तव्यस्य भयात् राज्यादिषु धनिकत्वप्रथामयात् । अदीयमानस्वादेवन प्रतिगृह्णाति तस्य जीवितं अनर्थव्यर्थम् ३ शल्यकर्त्ता कण्डकृत् । अवकीर्णानष्ट्रहर्चयः । नोदकार्हे उदकमात्रानहोऽपि अतिथिः भृशं प्रियः प्रियवज्जामात्रादिव दर्वनीय एवेत्यर्थः ४ श्रुतिविक्रायकप्रसंगादन्यदप्यविक्रेयं यो विक्रीणाति सोऽपि मान्य एवेति विवक्षयाऽविक्रेयाण्याह अविक्रेयमिति ५ दोषवानप्यतिथिः पूज्यः किमुत गुणवानिति वक्तुं दुष्पणानाह अरोषण इति । गतसंधिविग्रहः स्नेहवैररहितः उदासीनवदरागद्वेषादि राहित्यात् ६ चोद्यः विधेयः सावधान इत्यर्थः । तापसो दरिद्रोऽप्यतिथिष्वप्रमत्तो भवेत्किंपुनर्भाष्यवानिति भावः ७ दीर्घो बाहू बुद्ध्या दूरस्थमप्यादातुं शक्नुत इत्यर्थः हिंसति हिंनस्ति अतिथि पीठं दत्त्वा साधवेभ्यः आगताय आनीयापः परिनिर्णिज्यपादौ ॥ सुखं पृष्ट्वा प्रतिवेद्यात्मसंस्थां ततो दद्यादन्नमवेक्ष्य धीरः २ यस्योदकं मधुपर्कचर्चगां च नमंत्रवित्प्रतिगृह्णाति गेहे ॥ लोभाद्भयादथकार्पण्यतो वा तस्यानर्थं जीवितमाहुरार्याः ३ चिकित्सकः शल्यकर्त्ताऽवकीर्णीस्तेनः क्रूरमद्यपो भूणहाच ॥ सेनाजीवी श्रुतिविक्रायकश्च भृशं प्रियोऽप्यतिथिर्नोदकार्हः ४ अविक्रेयं लवणं पक्कमन्नं दधिक्षीरं मधु तैलं घृतं च ॥ तिलामांसं फलमूलानि शाकरं कंवासः सर्वमंघा गुडाश्च ५ अरोषणो यः समलोष्टाश्मकां च नः प्रहीणः शोको गतसंधिविग्रहः ॥ निंदाप्रशंसो परतः प्रियाप्रियेत्यजब्रुदासीनवदेषभिस्तु ६ नीवारमूलं गुदशाकवृत्तिः सुसंयतात्माऽग्निः कार्येषु चोद्यः ॥ वने वसन्नतिथिष्वप्रमत्तो घुरंधरः पुण्यरुदेषतापसः ७ अपकृत्य बुद्धिमतो दूरस्थोऽस्मीति नाश्वसेत् ॥ दीर्घो बुद्धिमतो बाहूयाभ्यां हिंसति हिंसेतः ८ नाश्वसेदविश्वस्ते विश्वस्तेनाति विश्वसेत् ॥ विश्वासाद्भयमुत्पन्नं मूलान्यपि निरुंति ९ अनीर्षुर्गुप्तदारश्च संविभागी प्रियंवदः ॥ श्लक्ष्णो मधुरवाक् स्त्रीणां न चासां वशगो भवेत् १० पूजनीयामहाभागाः पुण्याश्च गृहदीप्तयः ॥ स्त्रियः श्रियो गृहस्योक्तास्तस्माद्भक्ष्या विशिषतः ११ पितुरंतः पुरंदद्यान्मातुर्दद्यान्महानसम् ॥ गोपुचात्मसमं दद्यात्स्वयमेव कृषिं व्रजेत् १२ भृत्यैर्वाणिज्यचारं च पुत्रैः सेवेत चा द्विजान् ॥ अद्रयोऽग्निर्ब्रह्मतः क्षत्रमश्मनो लोहमुत्थितम् १३ तेषां सर्वत्र गंतं तेजः स सुयोनिषु ज्ञाम्यति ॥ नित्यं संतः कुले जाताः पावकोपमतेजसः १४ क्षमावंतो निराकाराः काष्ठेऽग्निरिव शरते ॥ यस्य मंत्रं न जानंति बाह्याश्चाभ्यंतराश्च ये १५ स राजा सर्वतश्च श्रुश्चिरमैश्वर्यमश्नुते ॥ करिष्यन्नप्रभाषेत कृतान्येव तु दर्शयेत् १६ धर्मकामार्थकार्याणितथामंत्रो न भिद्यते ॥ गिरिपृष्ठमुपारुह्य प्रासादं वारहो गतः १७ अरण्ये निःशलाके वा तत्र मंत्रो भिधीयते ॥ नासुहृत्परमं मंत्रं भारतार्हतिवेदितुम् १८ अपंडितो वाऽपि सुहृत्पंडितो वाऽप्यनात्मवान् ॥ नापरीक्ष्य महीपालः कुर्यात्सचिवमात्मनः १९ अमात्ये ह्यर्थलिप्सा च मंत्ररक्षणमेव च ॥ कृतानि सर्वकार्याण्यस्य पारिषदा विदुः २०

मत्ता दूरस्था अपि पांडवान् हेलेनीया इति भावः ८ अविश्वस्ते मीमेन विश्वासः कार्यः ९ अनीर्षुरित्यादि सार्द्धं श्लोकत्रयस्य गुप्तदाराः पांडवाः तेषां स्त्रीश्चितुल्याद्वीपदी सापित्रास्वयारक्षणीये वा तस्तदतिक्रमात्तव भयमस्तीति तात्पर्यं १० । ११ । १२ प्रसंगात्प्रकृतेऽनुपयुक्तानपि धर्मानाह अद्रव इति एतेषां च यथालाभं प्रकृतीपयोगित्वमप्युक्तं अद्रव इत्यादिना मंत्रेयादीनां ब्राह्मणानामवज्ञा नकार्येति सूचितं १३ । १४ । १५ सर्वतश्च श्रुश्चरैः परमं मंत्रं जानन् १६ । १७ निःशलाके गृणैरनादृते तत्रापि कश्चिद्दीनश्चेन्न मंत्रभेदः संभवेदिति भावः १८ अनात्मवान् चपलवाक् १९ पार्षदाः सभासदः कृतान्येव विदुः किमुतान्ये २०

२१ अप्रशस्तानिर्निध्यानि विपरिभंशाद्विपरीतत्वेनभंशात् २२ । २३ चाहुण्यं धण्णासंधिविग्रहयानासनद्वैधीभावसमाश्रयाणांसमूहः नश्रुतोयेनसः २४ चाहुण्याभिज्ञत्वेनविदितआ
त्मास्वरूपंयस्यतस्यस्थानंयथास्थितत्वावस्था अनवज्ञातंसत्कृतंशीलमस्य २५ नवेक्षिणइतिपाठे नवमिवादरेणईक्षितुंशीलमस्य आत्मनैवप्रत्ययोज्ञानंयस्य स्वयमेवज्ञातकोशस्य २६ ना
ममात्रेणैवराजाभवेत् भोगास्तुभृत्यैःसमाभानेवभुंजीत २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ लोकस्यपर्यायः इहलोकपरलोकवत्त्वं तेनतद्विषयवृत्तांतं कर्मफलधीनत्वस्वरूपं प्राज्ञोजाना

धर्मेचार्थेचकामेचसराजाराजसत्तमः ॥ गूढमंत्रस्यनृपतेस्तस्यसिद्धिरसंशयम् २१ अप्रशस्तानिकार्याणियामोहादनुतिष्ठति ॥ सतेषांविपरिभंशाद्भ्रश्यते
जीवितादपि २२ कर्मणांप्रशस्तानामनुष्ठानंसुखावहम् ॥ तेषामेवाननुष्ठानंपश्चात्तापकरंमतम् २३ अनधीत्ययथावेदान्नविप्रःश्राद्धमर्हति ॥ एवमश्रुतपा
हुण्योनमंत्रंश्रोतुमर्हति २४ स्थानवृद्धिक्षयज्ञस्यषाहुण्यविदितात्मनः ॥ अनवज्ञातशीलस्यस्वाधीनापृथिवीनृप २५ अमोघक्रोधहर्षस्यस्वयंकृत्वाऽन्ववोक्षि
णः ॥ आत्मप्रत्ययकोशस्यवसुदैववसुंधरा २६ नाममात्रेणतुष्येतच्छत्रेणचमहीपतिः ॥ भृत्येभ्योविसृजेदर्थान्नैकःसर्वहरोभवेत् २७ ब्राह्मणंब्राह्मणोवेदमर्ता
वेदस्त्रियंतथा ॥ अमात्यंनृपतिर्वेदराजाराजानमेवच २८ नशत्रुर्वशमापन्नोमोक्तव्योवध्यतांगतः ॥ न्यग्भूत्वापर्युपासीतवध्यंहन्याद्रलेसति ॥ अहतादिभ
यंतस्माज्जायतेनचिरादिव २९ दैवतेषुप्रयत्नेनराजसुब्राह्मणेषुच ॥ नियंतव्यःसदाक्रोधोद्वद्वालातुरेषुच ३० निरर्थकलहंप्राज्ञोवर्जयेन्मूढसेवितम् ॥ कीर्ति
चलभतेलोकेनचानर्थेनयुज्यते ३१ प्रसादोनिष्कलोयस्यक्रोधश्चापिनिरर्थकः ॥ नतंभर्तारमिच्छंतिषट्पतिमिवास्त्रियः ३२ नबुद्धिर्धनलाभायनजाह्नमस
मृद्वये ॥ लोकपर्यायवृत्तांतंप्राज्ञोजानातिनेतरः ३३ विद्याशीलवयोवृद्धान्बुद्धिवृद्धांश्चभारत ॥ धनाभिजातवृद्धांश्चनित्यंमूढोऽवमन्यते ३४ आनार्यवृत्तम
प्राज्ञमसूयकमधार्मिकम् ॥ अनर्थाःक्षिप्रमायांतिवाग्दुष्टंक्रोधनंतथा ३५ अविस्वादनंदानंसमयस्याव्यतिक्रमः ॥ आवर्तयंतिभूतानिसम्यक्प्रणिहिताचवा
क् ३६ अविस्वादकोदक्षःकृतज्ञोमतिमानृजुः ॥ अपिसंक्षीणकोशोऽपिलभतेपरिवारणम् ३७ घृतिःशमोदमःशौचंकारुण्यंवागनिष्ठुरा ॥ मित्राणांचानभि
द्रोहःसप्तैताःसमिधःश्रियः ३८ असंविभागीदुष्टात्माकृतघ्नोनिरपत्रपः ॥ तादृशराधिपोलोकेवर्जनीयोनराधिप ३९ नचरात्रौसुखंशेतेससर्पइववेश्मनि ॥
यःकोपयतिनिर्दोषंसदोषोऽभ्यंतरंजनम् ४० येषुदुष्टेषुदोषःस्थाद्योगक्षेमस्यभारत ॥ सदाप्रसादनंतेषांदेवतानामिवाचरेत् ४१ येषार्थाःस्त्रीषुसमायुक्ताः
प्रमत्तपतितेषुच ॥ येचानार्येसमासक्ताःसर्वेत्तंसंशयंगताः ४२ यत्रस्त्रीयत्रकितवोबालेयत्रानुशासिता ॥ मज्जांतितेऽवशाराजत्रयामश्मप्लवाइव ४३

ति । नतुबुद्ध्याधनं जाह्नवेनवादारिद्र्यलभ्यते सर्वत्रव्यभिचारदर्शनादितिभावः ३३ अभिजातः कुलीनः ३४ । ३५ अविस्वादनं वचनाशून्यं समयस्यस्वपरकृतमर्थादायाः आवर्तयंतिशत्रू
नपिस्त्रीयान्कुर्वति प्रणिहिताप्रयुक्ता ३६ परिवारणपरिवारान्भृत्यभिन्नादीन् ३७ समिधः उद्दीपिकाः ३८ असंविभागीपोष्येभ्योऽदत्त्वास्वयंभुंजानः ३९ । ४० दुष्टेषुदुष्टितेषुवे
तनाद्यतिक्रमात् ४१ समासक्तानिहिताः संशयंगताःकदाचित्प्राप्याइत्यर्थः ४२ । ४३

येभृत्याः विशेषाआधिक्यानि ते पुहिप्रदर्श्यमानेषुपरस्परंस्वीयानामेवकलहप्रसंगान्मुल्यंप्रयोजनंनश्यतीतिभावः प्रसंगिनःप्रसंगःसंघर्षस्तत्कारिणः ४४ । ४५ । ४६ । ४७ ॥ इत्युद्यो
गपर्वणिनीलकंठीये भारतभावदीपेअष्टत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३८ ॥ ॥ ४४ ॥ ॥ अनीश्वरोऽयमिति भवामवेदेष्वयानैश्वर्यं दिष्टस्पदैवस्यवदैव नतुमादूषयेतिभावः घृतःघृतिमान्
१ बुद्धयवज्ञानंअवज्ञातबुद्धित्वं २ मंत्रबलेनमूलबलेनचप्रियकृतप्रियोभवति सचदानाद्यमावेपुनरप्रियोभवति अहंतुनतथाऽतस्त्वयाप्राप्तकालेमदुक्तेऽनादरोनकर्तव्यइतिभावः ३ द्वेष्ये
प्रयोजनेषुयेसक्तानविशेषेषुभारत ॥ तानहंपंडितान्मन्येविशेषाहिप्रसंगिनः ४४ यंप्रशंसंतिकितवायंप्रशंसंतिचारणाः ॥ यंप्रशंसंतिवंधक्योनसजीवतिमान
वः ४५ हित्वातान्परमेष्वासान्पांडवानमितौजसः ॥ आहितंभारतैश्वर्यंत्वयादुर्योधनेमहत् ४६ तंद्रक्ष्यसिपरिभ्रष्टंस्मात्त्वमचिरादिव ॥ ऐश्वर्यमदसंमूढं
लिलोकत्रयादिव ४७ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिप्रजागरपर्वणिविदुरवाक्येअष्टत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३८ ॥ घृतराष्ट्रवाच ॥ अनीश्वरोऽयंपुरुषोभवाम
वेभूत्रप्रोतादारुमयीवयोषा ॥ धात्रातुदिष्टस्यवशेकृतोऽभ्यंतस्माद्वदत्वंश्रवणेघृतोऽहम् १ ॥ विदुरउवाच ॥ अप्राप्तकालंवचनंवृहस्पतिरपिब्रुवन् ॥ लभतेबु
द्धयवज्ञानमवमानंचभारत २ प्रियोभवतिदानेनाप्रियवादेनचापरः ॥ मंत्रमूलबलेनान्योयःप्रियःप्रियएवसः ३ द्वेष्योनसाधुर्भवतिनमेधावीनपंडितः ॥ प्रिये
शुभानिकार्याणिद्वेष्येपापानिचैवह ४ उक्तंमयाजातमात्रेऽपिराजन्दुर्योधनंत्यजपुत्रंत्वमेकम् ॥ तस्यत्यागात्पुत्रशतस्यवृद्धिरस्यात्यागात्पुत्रशतस्यनाशः ५
नवृद्धिर्बहुमतंव्यायावृद्धिःक्षयमावहेत् ॥ क्षयोऽपिबहुमतंव्योयःक्षयोवृद्धिमावहेत् ६ नसक्षयोमहाराजयःक्षयोवृद्धिमावहेत् ॥ क्षयःसत्विहमतंव्योयंलब्ध्वाबहु
नाशयेत् ७ समृद्धागुणतःकेचिद्रवंतिधनतोऽपरे ॥ धनवृद्धान्गुणैर्हीनान्घृतराष्ट्रविवर्जय ८ ॥ घृतराष्ट्रवाच ॥ सर्वंत्वमायतीयुक्तंभाषसेप्राज्ञसंमतम् ॥ न
चोत्सहेसुतंत्यक्तुंयतोधर्मस्ततोजयः ९ ॥ विदुरउवाच ॥ अतीवगुणसंपन्नोनजातुविनयान्वितः ॥ सुसूक्ष्ममपिभूतानामुपमर्दमुपेक्षते १० परापवादनिरताः
परदुःखोदयेषुच ॥ परस्परविरोधेचयतंतंसेतततोत्थिताः ११ सदोषंदर्शनंयेषांसंवासेसुमहद्भयम् ॥ अर्थादानेमहान्दोषःप्रदानेचमहद्भयम् १२ येवैभेदन
शीलास्तुसकामानिस्त्रपाःशठाः ॥ येषापाइतिविख्याताःसंवासेपरिगर्हिताः १३ युक्ताश्चान्यैर्भहादोषैर्येनरास्तानविवर्जयेत् ॥ निवर्तमानेसौहादेप्रीतिर्नाचे
प्रणश्यति १४ याचैवफलनिर्वृतिःसौहृदेचैवयत्सुखम् ॥ यततेचापवादाययत्नमारभतेक्षये १५ अल्पेऽप्यपकृतेमोहान्नशांतिमाधिगच्छति ॥ तादृशैःसंगतं
नीचैर्नृशंसैरकृतात्मभिः १६ निशम्यनिपुणंबुद्ध्याविद्वान्दूराद्विवर्जयेत् ॥ योज्ञातिमनुगृह्णातिदरिद्रंदीनमातुरम् १७

इति योयस्यद्वेष्यस्तास्मिन्नतद्वृष्ट्यासाधुत्वादिकंसदापिनास्ति प्रियेत्वसदपितद्वृष्ट्याऽस्तीतिभावः ४ । ५ । ६ । ७ । ८ आयतीयुक्तंउदकंहितं ९ पुत्रंत्यक्तुमशक्तेनदुष्टाःशकुन्यादयो
वात्याज्याइत्याशयेनाह अतीवेति कुलविनाशोनोपेक्षणीयइतिभावः १० । ११ । १२ । १३ सौहादेमैत्रहेतोर्निवर्तमानेसति प्रीतिःफलनिर्वृतिःसुखंचप्रणश्यति सनीचोऽपवा
दाययतते क्षयेचयत्नमारभते शांतिनचगच्छतीतिद्वयोःसंबंधः १४ । १५ संगतंसंबंधं १६ निशम्याविचार्य १७

तः उपलभ्यज्ञेयं तेन अविदितं ज्ञातं विदितं ज्ञातं वा तदनादुष्टितं । मदुक्तं त्वयि निष्फलमेवेति भावः ३४ यस्य इयेनादेः फलं ब्रह्मवधादिपापोदयपापहेतुः तत्फलं फलहेतुमूर्तं कर्म यो नारभते स वर्द्धते ३५ अविमृश्य अविचार्य पापमेवानुवर्त्तते स तत्तं करोति ३६ पंकेन रके ३७ अर्थसंततिः अर्थानामविच्छेदेन वृद्धिः तत्कामः । मदंसुरापानजं चित्तवैकल्यं । स्वप्नं निद्रां । अविज्ञानं परकीयगुणचारादेरज्ञानं । आत्मसंभवं आकारं नेत्रवक्त्रविकारादिकं । तावन्नैव परद्रुता मंत्रं मुन्नयंति ३८ मंत्रं भेदस्य द्वाराणि संवृणोति विदधाति ३९

तिः सामृत्युत्तुल्यादुरनुष्ठेयत्यर्थः ५२ । ५३ आयुष्याणि आयुःकराणि अपनीतं अन्यायेन नाशितं ५४ आयत्यां आगामिनिकाले दुःखस्य प्रतीकारज्ञः तदा त्वेव वर्तमाने दृढनिश्चयः भोगं विना प्राप्तस्य दुःखस्य नाशो नास्तीति ज्ञात्वा तत्संबंधेऽपि नोत्तपति ५५ । ५६ भंगलानां दधिदूवां गवादीनां आलंभनं स्पर्शः योगः सहायसंपत् उत्थानं उद्यमः ५७ अनिर्वेदः उद्योगात् अनुपमः ५८ । ५९ तस्य मध्यमस्य योनशक्तः नाप्यशक्तस्तस्येत्यर्थः सर्वेषां क्षमाश्रेयस्करीत्यर्थः ६० मूढव्रतं आहारादौ अतिनिर्वहं ६१ अदांतेषु लिप्ताहीनेषु ६२

सव्यपत्रपंसलजं ६३ अत्यार्यं अत्यंतमकुटिलं ६४ । ६५ । ६६ और्ध्वदेहिकं परलोकसाधनं यज्ञदानादि ६७ । ६८ संयमः इंद्रियाणां निग्रहः भवस्य ऐश्वर्यस्य ६९ । ७० ब्राह्मणकाम्या
ब्राह्मणस्य इच्छातदाज्ञयेत्यर्थः ७१ संदध्यात् कुर्यात् । अन्योऽधर्मः कामात् इच्छया साधुना कर्मणा ७२ । ७३ स्त्रीधूर्तस्त्रियां धूर्तैवेत्येकवद्भावः ७४ । ७५ वाक्शल्यं दुर्वचनं ७६ अनाम्ना

॥ ३७ ॥ अर्जवेन नरं युक्तमार्जवात्सव्यपत्रपम् ॥ अशक्तं मन्यमानास्तु धर्षयन्ति कुबुद्धयः ६३ अत्यार्यमतिदातारमतिशूरमतिव्रतम् ॥ प्रज्ञाभिमानिनं चैव श्रीर्मया त्रोप
सर्पति ६४ नचातिगुणवत्स्वेषानात्यंतं निगुणेषु च ॥ नैषा गुणान्कामयते नैर्गुण्यान्नानुरज्यते ॥ उन्मत्ता गौरिवाधाश्रीः कचिदेवावतिष्ठते ६५ अग्निहोत्रफला
वेदाः शीलवृत्तफलं शुभम् ॥ रतिपुत्रफलानारीदत्तशुक्तफलं धनम् ६६ अधर्मोपार्जितैरर्थैः करोत्यौर्ध्वदेहिकम् ॥ न सतस्य फलं प्रेत्यभुंक्तेऽर्थस्य दुरागमात् ६७
कांतारिव न दुर्गेषु कच्छास्वापत्सु संभ्रमे ॥ उद्यतेषु च शस्त्रेषु नास्ति सत्त्ववतां भयम् ६८ उत्थानं संयमो दाक्ष्यमप्रमादो धृतिः स्मृतिः ॥ समोक्ष्य च समारंभो विद्धि
मूलं भवस्य तु ६९ तपो बलं तापसानां ब्रह्मब्रह्मविदां बलम् ॥ हिंसा बलमसाधूनां क्षमा गुणवतां बलम् ७० अष्टौ तान्यवतघ्नानि अपोमूलं फलं पयः ॥ हविर्ब्राह्मण
काम्या च गुरोर्वचनमौषधम् ७१ न तत्परस्य संदध्यात् प्रतिकूलं यदात्मनः ॥ संग्रहेणैष धर्मः स्यात्कामादन्यः प्रवर्तते ७२ अक्रोधेन जयेत्क्रोधमसाधुं साधुना जयेत् ॥
जयेत्कदर्यदानेन जयेत्सत्येन चानृतम् ७३ स्त्रीधूर्तकेऽलसे भीरौ चंडे पुरुषमानिनि ॥ चौरैरुत्तमे विश्वासो न कार्यो न च नास्तिके ७४ अभिवादनशीलस्य नित्यं
वृद्धोपसेविनः ॥ चत्वारि संप्रवर्धते कीर्तिरायुर्यशो बलम् ७५ अतिक्रेशेन येऽर्थाः स्युर्धर्मस्यातिक्रमेण वा ॥ अरेर्वा प्रणिपातेन मास्मते पुमनः कृथाः ७६ अविद्यः
पुरुषः शोच्यः शोच्यं मैथुनमप्रजम् ॥ निराहाराः प्रजाः शोच्याः शोच्यं राष्ट्रमराजकम् ७७ अध्वजरादेहवतां पर्वतानां जलं जरा ॥ असंभोगो जरास्त्रीणां वाक्श
ल्यं मनसो जरा ७८ अनाम्ना यमलावेदा ब्राह्मणस्याव्रतं मलम् ॥ मलं पृथिव्या बाह्लीकाः पुरुषस्यानृतं मलम् ७९ कौतूहलमलासाध्वी विप्रवासमलाः स्त्रियः ८० सुव
र्णस्य मलं रूप्यं रूप्यस्यापि मलं त्रपु ॥ ज्ञेयं त्रपु मलं सीसं सीसस्यापि मलं मलम् ८१ न स्वप्नेन जयेन्निद्रां न कामेन जयेत्स्त्रियः ॥ नैधनेन जयेद्ग्रिनपानेन सुरां जयेत्
८२ यस्य दानजितं मित्रं शत्रवो युधि निर्जिताः ॥ अन्नपानजिता दाराः सफलं तस्य जीवितम् ८३ सहस्रिणोऽपि जीवंति जीवंति शतिनस्तथा ॥ धृतराष्ट्रविमुंचे
च्छान् कथंचिन्न जीव्यते ८४ यत्पृथिव्यां विहीयं हि रण्यं पशवः स्त्रियः ॥ नालमेकस्य तत्सर्वमिति पश्यन्नमुह्यति ८५ राजन्भूयो ब्रवीमि त्वां पुत्रेषु सममाचर ॥
समतायदिते राजन्स्वेषु पांडुसुतेषु वा ८६ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि प्रजागरपर्वणि विदुरवाक्ये एकोनचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ३९ ॥ ॥ ॥

यः अनभ्यासपूर्वमलं येषां । बाल्हीकाः 'पंचानां सिधुषष्ठानां नदीनां यत्र संगमः । बाल्हीकानामते देशाः' ७९ विप्रवासः प्रवासः ८० । ८१ स्वप्नेन शयनेन ८२ । ८३ । ८४ । ८५
यदिते स्वेषु पुत्रेषु पांडवेषु च समताऽस्ति तर्हि सर्वेषु सममेवाचर यथा मांगराज्यं तेभ्यो देहीत्यर्थः ८६ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे एकोनचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ३९ ॥ ॥ ॥

योऽभ्यर्चित इति असज्जमानः अभिमानशून्यः शक्तिं अहापयित्वा अनतिक्रम्य यथाशक्तीत्यर्थः संतंसाधुं उपैतिलभते यतः प्रसन्नाः संतः साधवः सुखाय अलं सुखं दातुं पर्याप्ताः १ अनपाकृष्टः परैरपक
र्षप्रप्रापितोऽपि २ समुत्कर्षः अनृतेन जय इत्यर्थः ३ एकपदं सर्वात्मना ४ स्तब्धता औद्धत्यं । अभिमानः दर्पः तद्वत्त्वं । अत्यागित्वं लुब्धता । मदमोहोपकीकृत्यसप्त ५ । ६ । ७ । ८ आकर्षः
विषादीनां ९ अजेन सहितः उज्ञा अजोक्षा और्ध्ववंतः अमयं पात्रजातं । 'उर्ध्ववंतः स्मृतं तां त्रे' इति विश्वः । विषलोहमिति सर्वज्ञः । स्वर्णनाभः शालग्रामः । दक्षिणावर्तः शंख इति नारायणः १०

विदुर उवाच ॥ योऽभ्यर्चितः सद्भिरसज्जमानः करोत्यर्थं शक्तिमहापयित्वा ॥ क्षिप्रं यशस्तं समुपैति संतमलं प्रसन्ना हि सुखाय संतः १ महातमप्यर्थमधर्मयुक्तं यः संत्य
जत्यनपाकृष्ट एव ॥ सुखं सुदुःखान्यवमुच्यते ते जीर्णत्वचं सर्प इवावमुच्य २ अनृते च समुत्कर्षो राजगामि च पैशुनम् ॥ गुरोश्चालीकनिर्वधः समानि ब्रह्महत्यया ३
असूयैकपदं मृत्युरतिवादः श्रियोवधः ॥ अशुश्रूषा त्वराश्लाघा विद्यायाः शत्रवस्त्रयः ४ आलस्यं मदमोहौ च चापलं गोष्ठिरेव च ॥ स्तब्धता चाभिमानित्वं तथाऽत्या
गित्वमेव च ५ एते वै सप्तदोषाः स्युः सदा विद्यार्थिनां मताः ॥ सुखार्थिनः कुतो विद्यानास्ति विद्यार्थिनः सुखम् ॥ सुखार्थी वा त्यजेद्द्विद्यां विद्यार्थी वा त्यजेत्सुखम् ६
नाग्निरुत्पत्यतिकाष्ठानां नापगानां महोदधिः ॥ नांतकः सर्वभूतानां न पुंसां वामलोचना ७ आशा धृतिं हंतिसमृद्धिं मंतकः क्रोधः श्रियं हंतियशः कदर्यता ॥ अपाल
नं हंतियशः श्वराजत्रेकः कृद्धो ब्राह्मणो हंतिराष्ट्रम् ८ अजाश्च कांस्यं रजतं च नित्यं मध्वाकर्षः शकुनिः श्रोत्रियश्च ॥ वृद्धो ज्ञातिरवसन्नः कुलीन एतानि ते संतु गृहे सदैव ९
अजोक्षा चंदनं वीणा आदर्शो मधुसर्पिषी ॥ विषमौर्ध्ववंतः शंखः स्वर्णनाभोऽथ रोचना १० गृहे स्थापयितव्यानि धन्यानि मनुरब्रवीत् ॥ देवब्राह्मणपूजार्थमतिथीनां च भा
रत ११ इदं च त्वां सर्वपरं ब्रवीमि पुण्यं पदं तात महाविशिष्टम् ॥ न जातुकामा न्नभया न्नलोभाद्धर्मं जह्याज्जीवितस्यापि हेतोः १२ नित्यो धर्मः सुखदुःखे त्वनित्ये जीवोनि
त्यो हेतुरस्य त्वनित्यः ॥ त्यक्त्वाऽनित्यं प्रातिष्ठस्व नित्ये संतुष्य त्वं तोष परो हिलाभः १३ महाबलान्पश्य महानुभावान्प्रशास्य भूमिधनधान्यपूर्णाम् ॥ राज्यानि
हित्वा विपुलांश्च भोगान्गता न्नरैर्द्रान् वशमंतकस्य १४ मृतं पुत्रं दुःखपुष्टं मनुष्या उल्लिख्य राजन्स्वगृहान्निर्हरन्ति ॥ तं मुक्तकेशाः करुणं रुदन्ति चितामध्ये काष्ठमिव
क्षिपन्ति १५ अन्यो धनं प्रेतगतस्य भुंक्ते वयांसि चाग्निश्च शरीरधातून् ॥ द्वाभ्यामयं सह गच्छत्यमुत्र पुण्येन पापेन च वेष्ट्यमानः १६ उत्सृज्य विनिवर्तते ज्ञातयः सुह
दः सुताः ॥ अपुष्पान्फलान् वृक्षान्यथा तात पतत्रिणः १७ अग्नौ प्रास्तं तु पुरुषं कर्मान्वेति स्वयंकृतम् ॥ तस्मात्तु पुरुषो यत्नाद्धर्मं संचिनुयाच्छनैः १८ अस्मा
ल्लोकादूर्ध्वममुष्य चाधो महतमस्तिष्ठति ह्यंधकारम् ॥ तद्वै महामोहनमिन्द्रियाणां बुद्धयस्वमात्वां प्रलभेत राजन् १९

पुण्यहेतुभ्यः परं उत्कृष्टं । महाविशिष्टं महानुत्सवेन अविशिष्टं समानं मांगलिकमित्यर्थः १२ अस्य जीवत्वस्य हेतुरविद्या । अनित्यं सुखदुःखे अविद्यां च । नित्ये धर्मे निरवद्ये आत्मनि च प्रति ति
ष्ठस्व निष्ठां कुरु । संतुष्य संतोषं प्राप्नुहि । तोषः पर उत्कृष्टः यस्मिन् लभे १३ । १४ गृहात् निर्हरन्ति दूरीकृति १५ । १६ उत्सृज्य मृतस्य देहं त्यक्त्वा १७ । १८ अस्मा ल्लोकादूर्ध्वं स्वर्गं अमुष्य
अमुष्मात् स्वर्गात् । चात् अस्मान्न अधः पाताले । महत्तमः तमोगुणप्रधानैः पुरुषैः प्राप्य स्थानं । अंधकारं अमकाशं तत्तदंधं तमः । अंधतामिन्द्राख्यं नरकं बुद्धयस्व मात्वां प्रलभेत स्पष्टं १९

प्रतिपत्तुं ज्ञातुं शक्यसि चेदिति संबन्धः २० आत्माजीवो नदी पुण्यं धर्म एव तीर्थं यस्याः । सत्यं ब्रह्म तस्मादुदयो यस्याः । तस्यास्मात् निष्णातः प्रत्यग्रूपमग्रदुत्यर्थः । पूयते शुद्धयति कः पुण्यकर्मा पुण्यमपि किं नित्यमलोभ एव वैराग्यान्नपरं पुण्यमित्यर्थः २१ नदीसंसारनदी जन्मदुर्गाणि संतर मोक्षार्थं यतस्त्वेत्यर्थः २२ । २३ घृत्येति कामं अज्ञानायां च धैर्येण जित्वा शिशोदरं दोषात् रक्षेत् । सम्यग्दृष्ट्वा वस्तुनामादानेन दृष्टपूते स्थले पदं न्यासेन च पाणिपादं चक्षुषारक्षेत् । चक्षुःश्रोत्रे च मनसैव परकृत्या विभ्यः कुशलेभ्यश्च व्यावर्तने न रक्षेत् । मनोवाचं च कर्मणा संयमने न रक्षेत् २४ नित्योदकी नित्यं यथा कालं स्नानाचमनपरः २५ परिसंस्तीर्याग्नीन्परिस्तरणैः एतेनाग्निहोत्रमुपलज्जयतीति नारायणः । परिसंस्तीर्य वितत्य स्वेस्वे स्थाने आधायेत्यर्थः । ततो यज्ञैरिष्ट्वा इदं वचः शक्यसि चेद्यथा वन्निशम्य सर्वं प्रतिपत्तुमेव ॥ यशः परंप्राप्त्यसि जीवलोके भयं न चामुत्र न चेदृष्टेऽस्ति २० आत्मानदी भारतपुण्यतीर्था सत्योदयाष्टतिकु लादयोर्मिः ॥ तस्यां स्नातः पूयते पुण्यकर्मा पुण्यो ह्यात्मानित्यमलोभ एव २१ कामक्रोधग्राहवती पंचेन्द्रियजलानदी ॥ नावं घृतिमयी कृत्वा जन्मदुर्गाणि संतर २२ प्रज्ञातृद्धं धर्मवृद्धं स्वबंधुं विद्यातृद्धं वयसाचापिवृद्धम् ॥ कार्याकार्ये पूजयित्वा प्रसादयः संपृच्छेन्न समुहोत्कदाचित् २३ घृत्या शिशोदरं रक्षेत् पाणिपादं च चक्षुषा ॥ चक्षुःश्रोत्रे च मनसामनोवाचं च कर्मणा २४ नित्योदकी नित्यं यज्ञोपवीती नित्यं स्वाध्यायी पतितान्नवर्जी ॥ सत्यं ब्रुवन् गुरवे कर्म कुर्वन् ब्राह्मणश्च्यवते ब्रह्मलोकात् २५ अधीत्य वेदान् परिसंस्तीर्य चाग्नीनि द्वायज्ञैः पालयित्वा प्रजाश्च ॥ गोब्राह्मणार्थं शस्त्रपूतांतरात्माहतः संग्रामे क्षत्रियः स्वर्गमेति २६ वैश्योऽधीत्य ब्राह्मणान् क्षत्रियांश्च धनैः काले संविभज्या श्रितांश्च ॥ त्रेतापूतं धूममाघ्राय पुण्यं प्रेत्य स्वर्गे दिव्यसुखानि भुंक्ते २७ ब्रह्मक्षत्रं वैश्यवर्णं च शूद्रः क्रमेणैताज्यायतः पूजयानः ॥ तुष्टेष्वातेष्वव्य थोदग्धपापस्त्यक्त्वा देहं स्वर्गसुखानि भुंक्ते २८ चातुर्वर्ण्यस्यैष धर्मस्तवोक्तो हेतुं चानुब्रुवतो मे निबोध ॥ क्षात्राद्धर्माद्धीयते पांडुपुत्रस्तत्त्वं राजन राजधर्मो नैयुंक्ष २९ ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ एवमेतद्यथा त्वं मामनुशाससि नित्यदा ॥ ममापि चमतिः सौम्य भवत्येवं यथाऽऽस्थमाम् ३० सातु बुद्धिः कृताऽप्येवं पांडवान् प्रतिमे सदा ॥ दुर्योधनं समासाद्य पुनर्विपरिवर्तते ३१ नदिष्ठमभ्यतिकांतं शक्यं भूतेन केनचित् ॥ दिष्टमेव ध्रुवं मन्ये पौरुषं तु निरर्थकम् ३२ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योग पर्वणि प्रजागरपर्वणि विदुरवाक्ये चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४० ॥ ॥ ४१ ॥ ॥ समाप्तमिदं प्रजागरपर्व ॥ अथ सनत्सुजातपर्व ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ अनुक्तं यदि ते किंचिद्वाचा विदुर विद्यते ॥ तन्मेशु श्रूयतां ब्रूहि विचित्राणि हि भाषसे १ ॥ विदुर उवाच ॥ घृतराष्ट्र कुमारो वैयः पुराणः सनातनः ॥ सनत्सुजातः प्रो वाचमृत्युर्नास्तीति भारत २ सते गुह्यान् प्रकाशांश्च सर्वान् हृदयसंश्रयान् ॥ प्रवक्ष्याति महाराज सर्वं बुद्धिमतां वरः ३

शस्त्रपूतः अंतरात्मा चित्तं यस्य गोब्राह्मणार्थं मृत इत्यर्थः संग्रामे हतो वा क्षत्रियः २६ अधीत्य वेदं शास्त्रमिति शेषः त्रेता अग्नित्रयं तस्याः पूतं धूमं आघ्राय पुण्यं पावनं प्रेत्य मृत्वा २७ । २८ क्षात्राद्धर्माद्धीयतीति पालनरूपात् राज्यादित्यावत् राजधर्मैराज्ये २९ मां अनुशाससि अनुशासि ३० । ३१ । ३२ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकण्ठीये भारतमावदीपे चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४० ॥ एवं ब्रह्मविद्याधिकारि विशेषणी भूता साधनसंपत्तिः सम्यगुपपादिता तत्र कचित्कचित्प्रसंगात् यतो यतो निवर्तत इत्यादिना संक्षेपेण ब्रह्मविद्या सूचिता तां विस्तरेण श्रोतुं कामो घृतराष्ट्र उवाच अनुकमिति ते त्वया १ मृत्युः जन्ममरणप्रवाहः ससारः २ ते तुभ्यं गुह्यान् गोप्यान् योगकलादीन् । प्रकाशान् शमादीन् । हृदयसंश्रयान् धर्मान् प्रवक्ष्याति ३

वर्णाश्रमक्रममुल्लंघ्य ब्रह्मविद्यां नोपदिशेदित्याख्यायिकामुल्लेखनाह किंत्वमित्यादिना सनातना परनामा सनत्सुजातः ४ । ५ । ६ । ७ । ८ विधिदृष्टेन शास्त्रादवगतेन कर्मणा मधुपर्कादिना ९ १० विद्याप्राप्तिफलमाह यंश्चुत्वेति ११ विषहेरन् बाधेरन् अमर्षः असहिष्णुता उद्धव उत्कृष्टं स्वर्गं क्षयोदयोतयोर्हेतुभूते पापपुण्ये च १२ ॥ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकण्ठीये भारतमावदीपे एकचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४१ ॥ ॥ ४२ ॥ ॥ उद्योगपर्वणिसनत्सुजातीये भाष्यकारादिभिर्व्याख्यातान्संप्रतितनपुस्तकेषु च स्थितान्पाठान्श्लोकांश्च गुणोपसंहारन्यायेनैकीकृत्य व्याख्यायते । ततो राजेति । मनीषी शास्त्रसंस्कृतमनीषावान् रहिते एकांते परमां बुद्धिं परविद्यां अथ पराययातदक्षरमधिगम्यते इति श्रुतिप्रसिद्धां प्रच्छ एतेन विषयो दर्शितः । प्रयोजनदर्शयति महात्मा बुभुषन्निति परं ब्रह्म भविष्येति च 'ब्रह्मवेदब्रह्मैव भवति' इति ब्रह्मज्ञानस्य ब्रह्मभावफलकत्वश्रवणात् विदुरे रितं वाक्यं 'सनत्सुजातः प्रोवाचमृत्युर्नास्तीति भारत' इति मृत्युशब्दितस्य बंधस्याभावं श्रुत्वा प्रतिपूज्यासंगत्वात्कपटवतोऽपि मम पापादमयं नास्तीति संतोषं प्राप्य । तेन ज्ञानस्य सर्वकर्मोन्मूलनहेतुत्वं दर्शितं यथोक्तं 'हत्वाऽपि स इमां लोकां ब्रह्मं तिन निबध्नते' इति १

॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ किं त्वं न वेद तद्भूयो यन्मे ब्रूयात्सनातनः ॥ त्वमेव विदुर ब्रूहि प्रज्ञाशेषोऽस्ति चेत्तव ४ ॥ विदुर उवाच ॥ शूद्रयो नावहं जातो नातोऽन्यद्रक्तु मुत्सहे ॥ कुमारस्य तु या बुद्धिर्वेदतां शाश्वती महम् ५ ब्राह्मी हि योनिमापन्नः सुगुह्यमपि यो वदेत् ॥ न तेन गह्यो देवानां तस्मादेतद्ब्रवीमि ते ६ ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ ब्रवीहि विदुर त्वं मे पुराणं तं सनातनम् ॥ कथमेतेन देहेन स्यादिहैव समागमः ७ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ चिंतयामास विदुरस्तमृषिं शंसितव्रतम् ॥ स च तच्चिंतितं ज्ञात्वा दर्शयामास भारत ८ सचैनं प्रतिजग्राह विधिदृष्टेन कर्मणा ॥ सुखोपविष्टं विश्रांतमथैनं विदुरोऽब्रवीत् ९ भगवन् संशयः कश्चिद्घृतराष्ट्रस्य मानसः ॥ योनश्च क्यो मया वक्तुं त्वमस्मै वक्तुमर्हसि १० यंश्चुत्वाऽयं मनुष्येन्द्रः सर्वदुःखातिगो भवेत् ॥ लाभालाभौ प्रियद्वेष्यौ यथैनं न जरांतकौ ११ विषहेरन् भयामर्षौ क्षुत्पिपासे मदोद्भवौ ॥ अरतिश्चैव तं द्रीचकामक्रोधौ क्षयोदयौ १२ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणिसनत्सुजातीयपर्वणि विदुरकृतसनत्सुजातप्रार्थने एकचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४१ ॥ ॥ ४२ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततो राजा घृतराष्ट्रो मनीषी संपूज्य वाक्यं विदुरे रितं तत् ॥ सनत्सुजातं रहितं महात्मा प्रच्छ बुद्धिं परमां बुभूषन् १ ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ सनत्सुजात यदिदं शृणोमि न मृत्युरस्तीति तव प्रवादम् ॥ देवासुराद्या च रन्ब्रह्मचर्यममृत्युवेतत्कतरनुसृत्यम् २ ॥ सनत्सुजात उवाच ॥ अपृच्छः कर्मणाय च मृत्युर्नास्तीति चापरम् ॥ शृणु मे ब्रुवतो राजन्यथैतन्माविशं किथाः ३

प्रश्नमेवाह सनत्सुजातोति । मृत्युरिति ध्रुवं जन्ममृत्युचेतिसाहचर्याज्जन्ममरणप्रवाहरूपो बंध उच्यते सनास्तीति तव प्रकर्षेण वादं पूर्वं कं विदुरादीनां मुखात् शृणोमि । हे सनत्सुजात सनत् सर्वदा सुपूजातं जन्म यस्य नित्यं कुमारत्वेन जरा मरणविवर्जितेत्यर्थः श्रुतिश्चैतदाह 'न निरोधो न चोत्पत्तिर्न बद्धो न च साधकः ॥ न मुमुक्षुर्न वै मुक्त इत्येषा परमार्थता' इति । नुतया अमृत्युवेमृत्योरभावाय । एकशतं वर्षाणि मयवान् प्रजापतौ ब्रह्मचर्यमुवासेति बंधनिवृत्त्यर्थो बन्धश्च श्रूयते । न ह्यसतो नित्यनिवृत्तस्यानिवृत्त्यर्थं यत्नो युज्यते । तदनयोः पक्षयोः कतरं त्वमतं सत्यं तद्ब्रूहीति शेषः १ यत् कर्मणा ब्रह्मचर्येण मृत्युर्नास्तीति तेन सत्यस्य बंधस्य साधने न नाश इति अपृच्छः पृष्टवानसि । यच्चापरं मृत्युः स्वरूपत एव नास्तीति यपृच्छः । एतत्तत्तयोः पक्षयोः परस्परविरुद्धत्वं माविशं किथाः मामंस्थाः । अमृत्युः कर्मणा केचिदिति पाठे कर्मसाध्यं अमृतत्वं उत ज्ञानसाध्यमिति पक्षद्वयोपन्यासः तयोश्च क्रमसमुच्चयपक्षाश्रयेण विरोधभावं मन्वानो माविशं किथा इति ब्रवीतीत्यर्थः ३

अविरोधमेवाह उमेइति । एतस्य एकस्यैवपुंसोऽवस्थाभेदेन उमेऽपि सत्येव हेतुत्रयविधिः । अविद्यावस्थायां बंधः सत्यः कर्मनाशश्च । विद्यावतां तुरज्जूरगवत्कालत्रयेऽपि नास्ति मोहाद्वा समानस्य तु ज्ञानमात्रेण निवृत्तिर्भवतीति भावः । आद्यप्रवृत्तेऽतिपाठे उमेऽपि मतेऽनादिनी नित्येइत्यर्थः । सिद्धांतमाह मोहादिति निर्मोहानां तु नास्त्येवमृत्युरित्यर्थः । मोहं विवृणोति प्रमादमिति आत्मतत्त्वानवेक्षणं प्रमादः मूलाज्ञानमिति यावत् तदेवमृत्युः 'मृत्युर्वैतमः' इति श्रुतेः । अत्रमादं अवहिततां सम्यगवेक्षणं ज्ञानमिति यावत् । 'ज्ञानं सम्यगवेक्षणम्' इति स्मृतेः । अमृतत्वं अमृतत्वे हेतुः ४ प्रमादात् अज्ञानात् असुराः असुरममाणाः कामक्रोधाद्यासुरवृत्तिभिराक्राताः पराभवमृत्युवशां अभूवन् । तथा अत्रमादात् ज्ञानात् ब्रह्मभूताः पूर्वब्रह्मवसंतः अविद्यायाऽब्रह्मत्वमात्मनो मन्यमानाः विद्याया पुनर्ब्रह्मवभवन्ति । 'ब्रह्मवसन्नब्रह्माप्येति' इति श्रुतेः । सुराश्चेति पाठे सुराः शमदमादिमंतः ब्रह्मभूताः ब्रह्मभावं गता इत्यर्थः । मृत्युरज्ञानं जंतूनां सारसंकटे पातयति न तु व्याघ्रवदृश्यते कार्यमेवास्य दृश्यते न स्वरूपमित्यर्थः । हियतः अस्य रूपं निरक्षिमाणमपि न उपलभ्यते न हिरज्जूरगोपादनमज्ञानमुरगवदृष्टं शक्यमित्यर्थः ५ ननु यदि मृत्योः रूपं नोपलभ्यते तर्हि तत्सत्त्वे किं प्रमाणमत आह यममिति । अतः अज्ञानाख्यान्मृत्योरन्यं वमसंज्ञं एकैकमूढाः मृत्युमाहुः । 'अथ सत्यवतः कायात्पाशवद्वंशं गतं ॥ अंगुष्ठमात्रं पुरुषं निश्चर्य यमो वलात्' इति । अस्य व्यतिरेकमुखेन आत्मनिकल्पितत्वमाह आत्मावसन्नमिति आत्मनि मतीत्येवाऽवसन्नं लीनं । तेन रज्जूरगादिव द्यमादिकमपि आत्मनिकल्पितमेवेत्यर्थः । आत्मावासमिति पाठे आत्माश्रयमित्यर्थः । यमप्रशमोपायमाह मृतमिति । ब्रह्मचर्यब्रह्मणि चर्या आत्मासु संधानं निरस्ता सिलकल्पनाजालं अमृतं मोक्षहेतुः योगिनां यमभयं नास्तीत्यर्थः । 'न तस्य रोगो न जरा उमे सत्येक्षत्रियैतस्य विद्धि मोहान्मृत्युः संमतोऽयं कवीनाम् ॥ प्रमादं वै मृत्युमहं ब्रवीमि तथाऽप्रमादममृतत्वं ब्रवीमि ४ प्रमादाद्वै असुराः पराभवन् प्रमादाद्ब्रह्मभूता भवन्ति ॥ नैव मृत्युर्व्याघ्रवति जंतून् ब्रह्मस्य रूपमुपलभ्यते हि ५ यमं त्वेके मृत्युमतोऽन्यमाहुरात्मावसन्नममृतं ब्रह्मचर्यम् ॥ पितृलोके राज्यमनुशास्ति देवः शिवः शिवानामाशिवोऽशिवानाम् ६ अस्यादेशान्निःसरते नराणां क्रोधः प्रमादो लोभरूपश्च मृत्युः ॥ अहं गते नैव चरन् विमार्गान् चात्मनो योगमुपैति काश्चित् ७ नमृत्युः' इति श्रुतेः । ननु कल्पितस्य यमस्य मृगजलादेरिवार्थक्रियाकारित्वं न युक्तमत आह पितृलोक इति । यादृशो यस्तदादृशो बालिरिति न्यायेन आत्मनिकल्पितगुरुद्वभावस्य विपनिवर्तकत्ववत् तत्राप्यर्थक्रियाकारित्वमस्तीति भावः । अत्र युक्तिमाह शिव इति शीतोष्णादिव देकस्मिन् सत्यस्य विरुद्धधर्मद्वयस्यासंभवात् तस्मिन्नेव शिवत्वा शिवत्वे रज्ज्वां सर्पदंडादिवत्कल्पिते इत्यर्थः ५ अस्येति । अस्य यमस्य आदेशादाज्ञातः क्रोधादिरूपो मृत्युर्मरणहेतुर्निःसरति उद्भवति अत्र यथाऽज्ञानाभिमानिनी देवतायमः एवं क्रोधाद्याभिमानिन्योऽपि देवतायमस्य दासभूताः संतीत्यधिदैवमर्थः । अध्यात्मं तु अज्ञानादेव क्रोधादय उद्भवन्ति ततोऽप्यित्यर्थः । ननु यथा आत्मावसन्नं ज्ञानं तर्हि तत् आत्मनः पृथक्सिद्धमप्युक्तं सिद्धं वा । अंत्ये मुक्तानामपि पुनर्बंधापातिः । आद्ये सांख्यप्रकृतिवत्तदनाशापातिरित्याशंक्यमृत्युं विशिनष्टि नराणां अहं गते नैव विमार्गान् चरन्ति जीवानां योऽहंकारस्तेन सह गंतगमनं अहंकारसाहित्यं तेन विमार्गान् अनात्ममान् मार्गान् चरन् विषयान् भुंजान इत्यर्थः मुक्तौ अज्ञानाश्रयस्य अहमर्थस्य चिदाभासस्य नष्टत्वात् ननु द्वादात्मनः सकाशाद् ज्ञानं पुनरुदेति नापि पृथगवतिष्ठत इति भावः । ननु सुषुप्तावहंकारलयोऽपि दृश्यत इत्यत आह नचेति । तदानीमपि सूक्ष्मस्याहमर्थस्य सत्त्वात्तत्र काश्चित् ज्ञानं विना आत्मयोगं उपैति स्वरूपं प्राप्नोतीत्यर्थः । अतोऽहंकारनाशात् प्राक् आत्मनः क्रोधादिरूपस्य मृत्योरुदयोऽप्युज्यत एवेत्यर्थः । आस्यादेव इति पाठे आस्तेऽस्मिन्नित्यास्यमज्ञानस्याधिष्ठानं अहंकारस्तस्मान्निःसरत इति पूर्ववत् ७

आत्मयोगमावेदोपमाह तेइति । तेनराः मोहिताः क्रोधादिभिरिति शेषः तद्वशे क्रोधादिरूपस्य मृत्योर्वैशेवर्तमानाः संतः इतोऽस्माच्छोकात् प्रेताः गताः संतः तत्र यमलोके पुनरित्यसक्तद्रमन सूचनार्थं पतंति गच्छंति नरकादाविति शेषः ततस्तान् तत्र गतां अनुदेवा इन्द्रियाणि छ्वेते तत्रैव गच्छंति । 'तमुक्तामंतं प्राणोऽनूत्क्रामति प्राणमनूत्क्रामंतं सर्वं प्राणा अनूत्क्रामंति' इति श्रुतेः । मृत्प्राणत्यागे इत्यनुशासनाच्च मृत्युरज्ञानं मरणसंज्ञामपि लभते । अयं भावः 'मृत्युरत्यंतविस्मृतिः' इति स्मृतेरज्ञानं प्रत्यगानंदविस्मारकत्वेन यमश्च प्रत्यक्त्वेन गृहीतस्य देहस्य च विस्मारकत्वेन साभ्यात् द्वयमपि मृत्युशब्दितं । तथा च मुख्यो मृत्युरज्ञानं गौणो यम इति । ननु प्राक् मरणान्मृत्युमयं मृतस्य गुरुतत्त्वस्यैवास्तित्याशंक्याह कर्मोदय इति भोगप्रदस्य कर्मण उदये सति कर्मफलनो मेऽनुरागो येषां ते तथाभूताः तत्र स्वर्गादौ अनुयांति भोगवासनया पूर्वदेहं त्यक्त्वा गच्छंति अतो मृत्युं न तरंति देहनाशमात्रेण न मुच्यंत इत्यर्थः तथा च श्रुतिः । 'येषं प्रेते विचिकित्सा मनुष्येऽस्तीत्येकेनायमस्तीति चे' इति मृतस्यास्तित्वनास्तित्वे उपलक्ष्य । 'यो निमन्ये प्रपद्यंते शरीरत्वाय देहिनः ॥ स्थाणुमन्येऽनुसंयंति यथा कर्म यथा श्रुते' इति अस्तीत्येवोपलब्धव्य इति चास्तित्वं देहांतरप्राप्तिचाह अत्र हेतुः सद्यंति सत्त्वद्वैतप्राप्त्यर्थो योगः सदर्पयोगः यमाद्यष्टांगोपेतः तस्यानवगमादलाभात् समंतात् ऊर्ध्वाधस्तिर्यग्योनिषु भोगयोगेन भोगलिप्सया देही देहाभिमानी प्रवर्तते ९ भोगमेव निंदति तद्वा इति । यत् अस्य पुंसः मिथ्याभूतेषु अर्थेषु शब्दादिविषयेषु योगो रागस्तदर्थगतिः मृत्तिः नित्यास्वाभाविकी तदेव इन्द्रियाणां महामोहनं । अर्थानां मिथ्यात्वं संकल्पकृतत्वात् ते मोहितास्तद्वशेवर्तमाना इतः प्रेतास्तत्र पुनः पतंति ॥ ततस्तान् देवा अनुविष्टुवंते अतो मृत्युर्मरणाख्यामुपैति ८ कर्मोदये कर्मफलानुरागास्तत्रानुतेयांति न तरंति मृत्युम् ॥ सदर्पयोगानवगमात् समंतात् प्रवर्तते भोगयोगेन देही ९ तद्वै महामोहनमिन्द्रियाणां मिथ्यार्थयोगस्य गतिर्हि नित्या ॥ मिथ्यार्थयोगाभिहतांतरात्मा स्मरन्नुपास्तो विषयान् समंतात् १० अभिध्यावै प्रथमं हंतिलोकान् कामक्रोधावनुगृह्याशुपश्चात् ॥ एते बालान्मृत्यवे प्रापयंति धीरास्तु धैर्येण तरंति मृत्युम् ११ सोऽभिध्यायन्नुत्पातितां हि हन्यादनादरेणाप्रतिबुद्धचमानः ॥ नैनं मृत्युर्मृत्युरिवातिभूत्वा एवं विद्वान्यो विनिहंति कामान् १२ कामानुसारी पुरुषः कामाननुविनश्यति ॥ कामानव्युदस्य धुनुते यत्किंचित्पुरुषोरजः १३ तमोऽप्रकाशो भूतानां नरकोऽयं प्रदृश्यते ॥ मुह्यंत इव धावन्ति गच्छंतः श्वभ्रवत्सुखम् १४

यदाहासपादः । दोषनिमित्तरूपादयो विषयाः संकल्पकृता इति दोषो रागादिः मिथ्यार्थयोगेन विषयसंगेन अभिहतांतरात्मा व्याधितचित्तः सन्न विषयान् स्मरन् स्मरणपूर्वकं उपास्ते हेतौ शतृप्रत्ययः । स्मरणमेव विषयोपासनाहेतुरतस्तेषां विस्मरणमेव कर्तव्यमित्यर्थः १० तत्स्मरणं दोषमाह अभिध्येति अभिध्याविषयस्मरणप्रथमं । ततः कामास्तत्प्राप्त्यभिलाषः । केनचित् मित्रेण तत्प्रतिहतौ क्रोधः एते अभिध्यादयः एवं क्रमेण बालान् अजितचित्तान् मृत्यवे मोहाय प्रापयंति । येषु धीराः जितचित्ताः निष्कामास्तु मृत्युं न तरंति । पाठांतरेषु धैर्ययोगाभ्यासं चरंति ११ स इति । सः मृत्युतरणकामः योगीवा अभिध्यायन् आत्मानां चित्तयन् उत्पातितान् कामानेव निहन्त्यात् । हननोपायमाह अनादरेण तुच्छत्वबुद्ध्या पथिपतितृणवत् रुषादीन् प्राप्तापि अग्रतिबुद्धचमानः अचित्तयन् । येषां विद्वान्भूत्वा कामान्निहंति एनं पुरुषं मृत्युरज्ञानं मृत्युरिव यम इव नातिनश्यते निष्कामस्य मृत्युमयं नास्तीत्यर्थः १२ सकामं निंदति कामानुसारीति विषयार्थो विषयमनुविनश्यति यथोक्तं । 'कुरु गमातं गपतं गभ्रं गभीनाहताः पंच भिरेव पंच' इति । फलितमाह कामानिति । विषयास्त्यक्त्वा रजोदुःखरूपं यत्किंचिद्वधुतेनाशयति १३ विषये दोषमाह तम इति अयं कामः भूतानां तमः अज्ञानं तत्कार्यकरत्वात् यतः अत्र काशो नास्ति प्रकाशो विषयविवेको यस्मिन् स तथा अतएव नरकवदुःखदः । एतदेवाह मुह्यंत इति यथामुह्यंतो मदिरामत्ताः । मुह्यंत इति पाठे ग्रहगृहीताः । पथि गच्छंतः श्वभ्रवत् मृत्युं केशं धावन्ति । तथा कामिनः संसारेवर्तमानाः सुखं सुखप्रदं भार्यादिप्रतिधावन्तीत्यर्थः १४

अमृतवृत्तेः कामेनानभिभूतचित्तस्य पुंसस्तु तृणमयव्याघ्रवतमृत्युर्यमः किंकुर्यान्न किमपीत्यर्थः । यस्मादेवं तस्मात् अस्य कामस्य आधुःजीवनं मूलाज्ञानं निर्णुदन् अपनेष्यन् अन्यत्किंचित्काम्यमानं
रुधादिकं अमन्यमानः अगणयन् नाधीयीत न स्मरेत् । तुच्छत्वबुद्ध्या विषयविस्मरणमेव काममूलोच्छेदे हेतुरित्यर्थः । यदाह वसिष्ठः । 'भ्रमस्य जागतस्यास्य जातस्याकाशवर्णवत् ॥ अपुनस्मरणं
मन्यसाधो विस्मरणं वरं ॥ तथाऽपि तवन स्वास्थ्यं सर्वविस्मरणादृते' इति च १५ यमं त्वेके इत्यत्र आत्मा वसन्नमिति यमोप्यात्मानिकल्पित इत्युक्तं तद्याचष्टे सक्रोधलोभाविति यस्त्वच्छरीरे एषः अहं
प्रत्ययविषयः अंतरात्मा बाह्यात्मानं शरीरमपेक्ष्य आंतरःचिदचिद्विंधिरूपोजीवः समो हवान् अतस्मिंस्तद्बुद्धिर्मोहः अनात्मनि देहादावात्मबुद्धिर्विपर्ययरूपं ज्ञानं तद्वान् क्रोधलोभमृत्युरूपो म
वति । शुक्नलिकान्यायेन स्वयं बंधहीनोऽपि अज्ञानात् स्वात्मानं बद्धं मन्यते तेन कामादिवशो भवतीत्यर्थः । उपसंहरति एवमिति जायमानं मोहादिति शेषः मोहविरोधिनिज्ञानेति षष्ठिष्ठावान्
यमान्निबिभेति । तत्र दृष्टांतः विषये गोचरे तस्य ज्ञानस्य मृत्युर्वधः विनश्यते । मृत्योर्यमस्य । मर्त्यः देहः । अज्ञानकृतो बंधो ज्ञानेनैव नश्यति न कर्मणोति प्रवृत्तकार्यः १६ अत्र शंक्तेयानिति साधु इज्य
या सोपासनेन अश्वमेधादिना कर्मणा पुण्यतमानं इंद्रलोकाद्यपेक्षया पुण्यान्सनातनान् व्यवहारापेक्षयानित्यान् लोकान् सत्यलोकां गृह्यान् इह वैदे आहुः वेदविदः । तेषां लोकानां परार्थं परार्थत्वं मोक्ष
प्रापकत्वं वेदाः कथयंति । एतत्कर्मणां क्रममुक्तिहेतुत्वं विद्वान् जानन् कर्मकथं नुन उपैति न शरणीकरोति । कर्मभिरेव मोक्षसिद्धौ किं ज्ञानेनेति भावः १७ समाधत्ते एवमिति अविद्वान् एवं त्वदुक्तं क्रमेण तत्र मो

अमूढवृत्तेः पुरुषस्येह कुर्यात्किंवैमृत्युस्तार्णहवास्यव्याघ्रः ॥ अमन्यमानः क्षत्रियकिंचिदन्यन्नाधीयीतनिर्णुदन्निवास्यचायुः १५ सक्रोधलोभौ मोहवानंतरात्मा
सवैमृत्युस्त्वच्छरीरेय एषः ॥ एवंमृत्युं जायमानं विदित्वा ज्ञानेतिष्ठन्नभिभेतीहमृत्योः ॥ विनश्यते विषये तस्यमृत्युर्मृत्योर्यथाविषयं प्राप्यमर्त्यः १६ घृतराष्ट्र उ
वाच ॥ यानेवाहुरिज्यया साधुलोकान् द्विजातीनां पुण्यतमान्सनातनात् ॥ तेषां परार्थं कथयंतीह वेदा एतद्विद्वान्नोपैतिकथं नु कर्म १७ ॥ सनत्सुजात उवाच ॥
एवं ह्यविद्वानुपयाति तत्र तत्रार्थजातं च वदंति वेदाः ॥ अनीह आयाति परंपरात्मा प्रयाति मार्गेण निहत्य मार्गान् १८ ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ को सौ नियुंक्ते तमजं पुरा
णं स चेदिदं सर्वमनुक्रमेण ॥ किं वाऽस्य कार्यमथ वा सुखं च तन्मे विद्वन्ब्रूहि सर्वं यथावत् १९

क्षपदेउपयाति । तथैव अर्थजातभोगमोक्षाख्यप्रयोजनसामान्यवेदाः वदति । तथा अनीहो निष्कामः परात्मा परं अनात्मानं देहादिकं अविद्यया आत्मत्वेन गृह्णन् जीवः परं निर्गुणात्मानं आयाति आभिमुख्येन प्राप्नोति । निष्कामस्तत्तदुपाध्याकारतां त्यक्त्वा निष्कलेन रूपेणावतिष्ठत इत्यर्थः । अन्यथा तु स एव जीवः मार्गेण सुषुम्नानादृष्ट्या मार्गान्ततल्लोकप्रापकान् निहत्यानिरस्य ब्रह्मलोकद्वारा परं प्रयाति । 'तयोर्ध्वमायन्नमृतत्वमेति' इति श्रुतेः । तथा च बृहदारण्यके । 'तद्यथा पेशस्कारी पेशसो मात्रामुपादायान्यन्नवतरं कल्याणतरं रूपं कुरुते एवमेवेदं शरीरं निहत्य विद्यां गमयित्वान्यन्नवतरं कल्याणतरं रूपं कुरुते पित्र्यं वा गां धर्वां वा दैवं वा प्राजापत्यं वा ब्राह्मं वेदितुं कामयमानोऽथा कामयमानो योऽका मो निष्कामः स्यान्न तस्य प्राणा उक्ता मंत्यत्रैव समवनीयंत इति कामयमानस्य अस्माद्देहादुत्क्रांतस्य देहं भरणेनासद्रूपत्वं नयतः स्वर्णकारदृष्टांतेन पित्र्यगां धर्वादि रूपांतरं कर्तृत्वमुक्त्वा निष्कामस्य पूर्णब्रह्म भावंगतस्य उत्क्रांतिर्निषिध्यते १८ ननु जीवः परं प्राप्नोति चेदन्यस्यान्यात्मताऽयोगात्पर एव जीवत्वं प्राप्नोतीत्युक्तं भवति तच्चायुक्तं अनियोज्यब्रह्मात्मत्वात्परस्येत्याशङ्कते कोसाविति तं परमात्मानं अजं जन्मादिहीनं पुराणं पुराऽपि न वमित्यनेन परिणामित्वं निरस्तं तादृशं परं कोऽसीनियुक्ते यन्नियोगादयंदुःखादिभारं भवति । नियोजकांतरसत्त्वे तस्याप्यन्यस्तस्याप्यन्य इति पराऽनवस्येति भावः । ननु पर एव नियोजकांतरं विना इदं सर्वं चेत्तनाचेतनं-

॥४०॥

विश्वं । 'तत्सृष्ट्वा तदेवानुप्राविशत्' इति श्रुतेः क्रमेण भवतीति शङ्कते स चेदिति । एतद्व्ययविकिवेति अस्य परस्यावाप्तकामतयानिष्कामस्य किंवा कार्यकर्तव्यमस्ति न किमपीत्यर्थः । प्रयोजनमनुदि
श्य नमंदोऽपि प्रवर्तत इति न्यायेन प्रयोजनं विना परे प्रवृत्तिर्न संभवतीत्यर्थः । ननु लोकावतुलीला कैवल्यमिति न्यायेन लोके निष्प्रयोजनाऽपि चतुरंगादिक्रीडा दृश्यते तद्वत्परस्यापि लीले वज्रमत्सृ
ष्टिप्रवेशादिकमित्याशङ्क्या हाथवेति चतुरंगादिक्रीडाऽपि सुखार्थमेव क्रियते न च परस्य सुखलिप्सास्ति न च स्वात्मानं स्वयमेव संकटे पातयतः सुखं वाऽस्तीति न परस्य स्वतः सृष्टौ प्रवृत्तिः संभवति ना
पितेन सह जीवस्याभेदः संभवति । जीवापरयोर्भेदे तु जीवाद्यष्टानुरोधेन राजवत्परो जीवभोगार्थं सृष्ट्याष्टौ प्रवर्तते स्वकृतमर्यादापरिपालनार्थं चेति युज्यतेऽतः न तयोरभेदः संभवतीत्यर्थः १९ उत्त
रमाह दोष इति विभेदयोगे विशेषेण भेदो ययोस्तौ विभिन्नौ तयो योगे अभेदे च एकैकमहान् दोषः अन्यस्यान्यात्मत्वासंभवात् । अतो जीवपरयोस्तात्त्विको भेदो न युक्त इत्यर्थः । किं हि अनादियोगे
न न अतुंशीलमस्येत्यनादिर्भोग्यवर्गः स्थूलसूक्ष्मदेहद्वयात्मकानि क्षेत्राणि तैः सह योगेन संबन्धेन पुंसः परस्मात्सकाशात् नित्याः जीवाः घटाकाशजलचंद्रादिन्यायेन भवंति । तथा तेन औपाधि
केन भेदेनास्य आधिक्यं किंचिदपि न अपैति ना हि जलचंद्रैकं पमाने मुख्यश्चंद्रः कपते । नापि घटाकाशे चलति मुख्ये आकाशे चलनं संभाव्यते । तथा च श्रुतयः । 'एक एव तु भूतात्मा भूते भूते प्रकाशते ॥
एकधा बहुधा चैव दृश्यते जलचंद्रवत् । यथा ह्ययं ज्योतिरात्मा विवस्वानपो भिन्ना बहुवैकोऽनुगच्छन् ॥' उपाधिना क्रियते भेद रूपो देवः क्षेत्रेष्वेव मजोऽयमात्मा । घटसंवृतमाकाशं नीयमानेन यथा घटे ॥
घटो नीयेत नाकाशं तद्वज्जीवो न भोपमः' इत्याद्या औपाधिकं जीवपरयोर्भेदं दर्शयन्ति । एकधेति ईश्वररूपेण बहुधेति जीवरूपेण एक एव शुद्धः जलाशयतरंगचंद्रन्यायेन प्रकाशत इत्याद्यश्रुतेरर्थः ।

सनत्सुजातलवाच ॥ दोषोमहानत्रविभेदयोगेह्यनादियोगेनभवंतिनित्याः ॥ तथाऽस्यनाधिक्यमपैति किंचिदनादियोगेनभवंतिपुंसः २० यएतद्वाभगवान्स
नित्याविकारयोगेनकरोतिविश्वम् ॥ तथाचतच्छक्तिरितिस्ममन्यतेतथार्थयोगेचभवंतिवेदाः २१

एवंच जीवेशभेदप्रयुक्तः सर्वोऽपि व्यवहारः सेत्स्याति न च परांतरकल्पनाऽवतरतीति सिद्धं । कथं भूतेन अनादियोगाख्येन क्षेत्रसंबन्धेन अनादियोगेन अनादिना आदिशून्येनाज्ञानेन हेतुना योगः संबन्धोऽस्य सोनादियोगस्तेन भवति जन्मादिभाज इति शेषः । पुंसः पुमांसः अज्ञानयोगोत्थः क्षेत्रयोग इत्यर्थः १० जीवेशयोर्भेदं निरस्य प्रपंचस्यापि परमेश्वरात् पृथक्सत्त्वं वारयति य एतद्वेति वाशब्द उपमार्थं य इति पुंस्त्वं विधेयापेक्षया एतत्पारिदृश्यमानं जगत् यज्जगदिवभातिसनित्त्वं विकारी भगवान्सर्वैश्वर्यसंपन्नः परमात्मैव वाशब्दो मिथ्यात्वद्योतकः तथा हि । 'यत्र हि द्वैतमिव भवति तदितर इतरं पश्यति' अहमद्यस्वप्ने गजमिवाद्राक्षमिति वेदलोके च मिथ्यार्थानुवादे इव शब्दः प्रयुज्यते । श्रुतिश्च 'इदं सर्वं यदयमात्मा ब्रह्मैवेदं विश्वं सर्वं खल्विदं ब्रह्म' इत्याद्या । प्रपंचस्य ब्रह्मानन्यत्वमाह विकारोऽनृतं भायात् द्योगेन विश्वं करोति स्वप्ने द्रजालवन्न तु कनककुंडलबज्जगद्ब्रह्मणोऽपरमार्थतो विकारविकारीभावोऽस्ति । ब्रह्मणोऽप्यनित्यत्वापत्तेरित्यर्थः । ननु नित्यं परिणामि च प्रधानं स्वतंत्रमेव जडस्य जगतो जडभेदकारणमस्तु सादृश्यात् ननु चेत्तन्वे लक्षणयादित्याशङ्क्याह तथा च तच्छक्तिरिति तथा चेत्तैव प्रकारेण स्वात्मानि स्वप्रवज्जगदवभासयंती तस्य परमात्मनः शक्तिस्तदनन्याऽस्तीति वेदोऽपि मन्यते स्म तथा च श्रूयते । 'देवात्मशक्तिं स्वगुणैर्निगूढाम्' इति । 'पराऽस्य शक्तिर्विविधैव श्रूयते' इति च । ननु भोग्यत्वात् शक्तिः आत्मनः स्वं भोक्तृत्वादात्मा तत्त्वामी । तथा च तयोर्भेद इत्याशङ्क्याह तथा चेति शक्तिर्हि न शक्तिमतः पृथग्दृष्टा बन्धे रिव दहनप्रकाशनशक्तिः । वेदा अपि 'बहुस्यां प्रजायेते'ति सच्चत्यच्चाभवत्' इत्यादयः । चकाराहो केशकिग्रहोऽपि तादृशार्थयोगे शक्तिशक्तिमतो रभेदेन संबंधे प्रमाणं भवतीत्यर्थः ११

एवंजीवेशयोरभेदाजगतोभित्यात्वाजगज्जन्मादिनिमित्तभूतायाः प्रकृतेर्ब्रह्मानन्यत्वाच्चब्रह्माद्वैतसिद्धं । तेनमृत्युर्नास्तीतिपक्षःस्थितः । येषांभेतकर्मणामृत्युनाशस्तेषामपिकर्ममुक्तिप्रणाद्या कर्मणांभोक्षहेतुत्वंचस्थितं । येकेचित्तुअस्मिन्मोक्षोनिमित्तं धर्मान् आसिंहोप्रादीनिकर्माणिनाचरन्ति किंतुमोक्षार्थसंन्यासमेवकुर्वन्ति येकेचित्कर्ममुक्त्यर्थकमार्णयेवउपासनासहितानिकुर्वन्ति येषां तादृशोमहान्धर्मोनास्ति किंतुअल्पपुण्याग्निहोत्रादिनिंत्यानुष्ठानात्मकोऽस्ति तेषामपिसधर्मःपापेनरागादिदोषेणहृष्यते उतधर्मएवपापंहंतीतिप्रभार्यः २२ उत्तरमाह उभयमिति तत्रमोक्षेउभयसंन्यासःसोपासनकर्मचउपयुज्यते । तथाधर्मस्यफलंस्वर्गःचित्तशुद्धिर्वा । इतरस्यअधर्मस्यपापस्य नित्यकर्मत्यागस्यवाफलंनरकः उपयुज्यतइति २३ इदमेवसंग्रहवाक्यविवृणोति तस्मिन्स्थितावितिद्वाभ्यां उभयसंन्यासःसोपासनकर्मच तस्मिन्मोक्षेस्वस्वरूपेस्थितौस्थितिनिमित्तनित्यंअविचलं वाशब्दएवार्थः । तयोर्विशेषमाह ज्ञानेनेति संन्यासपूर्वकेणज्ञानेनब्रह्माविद्यासिद्धिनित्यनिर्वृत्तब्रह्मप्रतिहांति अनृतजडदुःखादिप्रातिकूल्येनसच्चिदानंदात्मकंगच्छतिप्राप्नोति । इतरप्रगत्यर्थत्वंज्ञेयं । तथासोपासनेनकर्मणा अन्यथासिद्धाद्विपरीतसाध्यपुण्यप्रशस्तंदेवतादिभावंउपैति यतःदेहीदेहाभिमानीभवति तथागतंतेनप्रकारेणस्थितंसिद्धंनरदेहाभिमानीजपापमपिकदाचित्उपैति । देवमावंप्राप्तोऽपिकदाचिन्मुच्यते अन्यथाजयविजयादिवत्ततोऽप्यत्यपीतिज्ञानमेवश्रेष्ठमितिभावः २४ फलधर्मस्यैवेतरस्यचेत्युत्तराद्विवृणोति गत्वेति उभयपुण्यस्यपापस्यचफलंस्वर्गनरकाख्यं तच्चअस्थिरंक्षयिष्णु गत्वाप्राप्य पुनरास्मिन्लोके कर्मणा ॥ घृतराष्ट्रउवाच ॥ ॥ येस्मिन्धर्मान्नाचरन्तिहोकेचित्तथाधर्मान्कोचेदिहाचरन्ति ॥ धर्मःपापेनप्रतिहन्यतेस्विदुताहोधर्मःप्रतिहंतिपापम् २२ ॥ ॥ सनत्सुजातउवाच ॥ ॥ उभयमेवतत्रोपयुज्यतेफलधर्मस्यैवेतरस्यच २३ तस्मिन्स्थितौवाऽप्युभयंहिनित्यज्ञानेनविद्वान्प्रतिहंतिसिद्धम् ॥ तथाऽन्यथापुण्यमुपैतिदेहीतथागतंपापमुपैतिसिद्धम् २४ गत्वोभयंकर्मणायुज्यतेस्थिरंशुभस्यपापस्यसचापिकर्मणा ॥ धर्मेणपापंप्रणुदतहाविद्वान्धर्मोवर्लयानीतितस्य सिद्धिः २५ ॥ ॥ घृतराष्ट्रउवाच ॥ ॥ यानिहादुःखस्यधर्मस्यलोकान्दिजातीनांपुण्यकृतांसनातनान् ॥ तेषांक्रमान्कथयततोऽपिचान्यत्रैतद्विद्वन्वेनुमिच्छामिकर्म २६ ॥ ॥ सनत्सुजातउवाच ॥ ॥ येषांव्रतेऽथविस्पर्धाबलेबलवतामिव ॥ तेब्राह्मणाइतःप्रेत्यब्रह्मलोकप्रकाशकाः २७

पूर्वसंस्कारानुगुणेनतच्चयोन्युचितेनयुज्यते योगंप्राप्नोति । कर्मकृत्वातत्फलंभुक्तापुनःकर्मैवकुरुतेतेनकर्मपाशान्मुच्यतेइत्यर्थः । यद्यप्येवंतथाऽपिसचापिकर्मयोगी कर्मणाधर्मेणधर्मरूपेण पापंप्रणुदतिदूरीकरोतिविद्वान् । मूढस्तु कर्मणःफलंस्वर्गपश्वादिभवेवेच्छतीतिभावः । अतोहेतोर्धर्मोवर्लयानूनस्वधर्मः । इतिहेतोस्तस्यधर्मकुर्वतःसिद्धिः कालेनरागादिदोषनाशद्वारा मोक्षोऽप्यस्तीत्यर्थः । विद्धीतिपाठेसिद्धिमितिशेषः २५ काम्योधर्मःपापंचबंधहेतुर्नित्यधर्मजंपुण्यंमोक्षहेतुरितिमन्वानःपृच्छति यानिहादुरिति । 'अपामसोमममृताअभूम । अन्नयश्च हवैचातुर्मास्ययाजिनःसुकृतंमवाति । यस्यैतेऽष्टावत्वारिंशत्संस्काराःसब्रह्मणःसायुज्यंसलोकतांगच्छति' इत्याद्याःश्रुतयःस्मृतयश्च पुण्यकृतांदिजातीनांस्वधर्मस्यफलभूतान्सनातना भित्त्यान्लोकान्आहुः तेषांक्रमान् धर्मतारतम्येनउच्चनीचभावंकथय । ततोऽपिचान्यान्निरातिशयान्प्रत्यगानंदरूपान् बहुत्वंपूजायां मोक्षसुखंचकथय । एतत्स्वधर्मोदन्त्यस्त्वामाविक प्रवृत्तिविषयभूतनिषिद्धकाम्यंचकर्मवेदितुंइच्छामि एतेनस्वस्यवैराग्यंदर्शितं प्रकृतेचतदुपयोगोस्तीतिज्ञेयम् २६ उत्तरमाह येषामिति व्रतेषामनियमादिरूपेविस्पर्द्धाअहमन्येभ्योऽधिकंयमादीन्साधयिष्यामि अहमन्येभ्यइतिसंधर्षः । विश्वाभिन्नादिवत्तपस्यभिनिवेशइतियावत् । बलवतांमह्नादीनामिवतेयोगिनःब्राह्मणाःसगुणब्रह्मविदइतोदेहात्प्रेत्यगत्वा ब्रह्मलोकेतेजस्विनः पूज्यामवन्ति । ततोमुक्तिचब्रह्मणासहप्रामुवंति । तथाचस्मर्यते । ' ब्रह्मणासहतेसर्वेसंप्राप्तेप्रतिसंचरे ॥ परस्यातिकृतात्मानःप्रविशंतिपरंपदम्'इति २७

सर्वधर्मश्रेष्ठस्ययोगधर्मस्यफलमुक्ताइज्यादिधर्मस्यफलमाह । येषामिति । अहमेवयज्ञादीन्सर्वोत्कर्षेणानुतिष्ठेयमितिप्रेषामाग्रहः तेषांतत्तद्व्यापिकंज्ञानस्यसाधनंविविदिषोत्पादनद्वाराभवति तथाचश्रुतिः । 'तमेतंवेदानुवचनेनब्राह्मणाविविदिषन्ति यज्ञेनदानेनतपसाऽनाशकेन'इति । त्रिविष्टपदेवलोकंननुस्त्यलोकं । विविदिषाद्यर्थमपिकर्मानुतिष्ठतांआनुषंगिकंस्वर्गफलमपिभवतीत्यर्थः यदाहापस्तंबः । 'तद्यथाऽप्येकार्थनिर्मितेछायागंधइत्यनूपद्यते एवंधर्मचर्यमाणमर्थानूपद्यते'इति २८ येतुअकरणेप्रत्यवायंमत्वाधर्मार्थमेवधर्ममनुतिष्ठन्ति नज्ञानार्थनापिस्वर्गार्थं तानाह तस्येति तस्यधर्मस्यसमाचारंसम्यगनुष्ठानं वेदविदोवैदिकत्वाभिमानिनोजनाःसम्यगित्याहुः । ननुततःकिंचिदैहिकमाभुष्मिकंवाफलंकामयते । पुनर्जनंएनान्नजनान्भूयिष्ठंअत्यंतंनमन्येतनमानयेत् किंचित्तुमानयेदेवेत्यर्थः । तमेवविशिनष्टि बाह्यांआत्मनिवर्णाश्रमवयोवस्थाभिमानित्वात्बहिर्मुखं वैदिकत्वान्निष्कामत्वाच्चआभ्यंतरं । यतःअकामहतस्यश्रोत्रियस्यकामोपमदं तारतम्येन हिरण्यगर्भादवाचीनानांमानुषादीनामानंदगणनायांउत्तरोत्तरशतगुणितायां सएकइंद्रस्यानंदःसएकःप्रजापतेरानंदःइतिप्रतिपत्त्यां श्रोत्रियस्यचाक्रमहतस्य इतिआनंदोत्कर्षः श्रूयते २९ एवंयोगिनामात्मविविदिषूणांनिष्कामवर्णाजमाभिमानिनांचधर्मःउत्तममध्यमाधमभावेनप्रोक्तः । संप्रतिअहिंसाप्रधानान्योगिधर्मानाह यत्रमन्येतेति यत्रगृहेऽन्नपानंचब्राह्मणस्य संन्यासिनःभूयिष्ठमस्तीतिमन्येतजानीयात् तत्तद्व्यप्यजिवेत्प्राणयात्रांकुर्यात् । नक्षीणवृत्तिगृहस्थपीडयेदितिभावः । प्रावृषिवर्षाकालेगृणंचउलपःउच्छिन्नतरंतृणं । 'उलपोनस्त्रीगुल्मिन्यानां

येषांधर्मेचविस्पर्धातेषांतज्ज्ञानसाधनम् ॥ तेब्राह्मणाइतोमुक्ताःस्वर्गंयांतित्रिविष्टपम् २८ तस्यसम्यक्समाचारमाहुर्वेदविदोजनाः ॥ नैनंमन्येतभूयिष्ठंवाह्यमाभ्यंतरंजनम् २९ यत्रमन्येतभूयिष्ठंप्रावृषीवत्तृणोलपम् ॥ अन्नपानंब्राह्मणस्यतज्जीवेन्नानुसंज्वरेत् ३० यत्राकथयमानस्यप्रयच्छत्यशिवंभयम् ॥ अतिरिक्तमिवाकुर्वन्सश्रेयान्नेतरोजनः ३१ योवाकथयमानस्यह्यात्मानंनानुसंज्वरेत् ॥ ब्रह्मस्वंनोपभुंजीततदन्नंसमतंसताम् ३२ यथास्वंवांतमश्नातिश्वावैनित्यमभूतये ॥ एवंतेवांतमश्नंतिस्ववीर्यस्योपसेवनात् ३३ नित्यमज्ञातचर्यामेइतिमन्येतब्राह्मणः ॥ ज्ञातीनांतुवसन्मध्येतंविदुर्ब्राह्मणंबुधाः ३४ कोह्यनंतरमात्मानंब्राह्मणोहंतुमर्हति ॥ निर्लिङ्गमचलंशुद्धंसर्वद्वैतविवर्जितम् ३५

तृणांतरे'इतिमेदिनी । तृणोदकशितिपाठांतरं नानुसंज्वरेत्तद्व्याधयाआत्मानंनपीडयेदित्यर्थः ३० यत्रदेशेअकथयमानस्यस्वमाहात्म्यंअप्रकाशयतः अशिवममंगलंभयंप्रयच्छति सप्तम्यंतमिदं भयप्रदेऽपिदेशेस्थित्वासत्यपिसामर्थ्येनतत्रत्यजनमध्येआत्मानंस्वविद्यादिनाअतिरिक्तमधिकमिवअकुर्वन् स्वोत्कर्षमप्रकाशयन् योजनोभवतिसश्रेयान्प्रशस्ततरः । परपीडांमानंचत्यजेदितिश्लोकद्वयार्थः ३१ ईदृशेनकस्यान्नंभोक्तव्यंतमाह यइति यःपुमान्आत्मानंकथयमानस्यमौढिदर्शयतो नरस्योपरि नानुसंज्वरेत्परोत्कर्षद्वेष्टानसंतप्येत् । तथाब्रह्मस्वं'यतिश्चब्रह्मचारीचपक्वाब्रह्मविनाभुमौ'इतिस्मृतेर्यत्यादिभ्योऽदत्त्वा यद्रोजनंतद्वह्मस्वभोजनंअकुर्वन्श्रयोभवति तदन्नंतस्यान्नंसतांसमतं । असूयारहितस्यश्रद्धापूर्वकंप्रयच्छतएवान्नंभोज्यमित्यर्थः ३२ श्वाशुनकः तेसंन्यासिनःस्ववीर्यस्यस्वपांडित्यस्यउपजीवनात्पांडित्यादिकंप्रकाशयभिष्ठाभिच्छ्रयतिवर्ताशीभवतीत्यर्थः ३३ यःब्राह्मणःब्रह्मविदज्ञातीनांमध्येवसन्नपि ज्ञातयो मेमम नित्यंअज्ञातचर्यायाभिस्ताअज्ञातचर्याःसंतुइतिमन्येत ज्ञातयोमेयोगगतिमाज्ञासिधुरितियस्यप्रच्छन्नतेजसोमतिः तंब्राह्मणंब्राह्मिष्ठंबुधाःतल्लक्षणज्ञाःविदुः ३४ ईदृशींचर्याविनाअनंतरंउपाधिकृतव्यवधानशून्यंआत्मानंप्रत्यंचनिर्लिङ्गंअनुमानाद्यगम्यं अचलंव्यापकं शुद्धंसंमं सर्वद्वैतविवर्जितंसजातीयविजातीयस्वगतमेवशून्यं हंतुंगंतुं हंतैर्मेत्यर्थत्वमत्रज्ञेयं ज्ञातुमित्यर्थः कोऽहंतिनकोऽपीत्यर्थः ३५

तस्मादब्राह्मणस्यापि क्षत्रियादेरीदृश्यावतः कर्मणिषष्ठी क्षत्रियमपि ब्रह्मस्वप्रकाशेन आवसति अधिकृतं भवति येन सोऽप्यात्म नो ब्रह्मभावं पश्यतीति सार्धं श्लोको वाक्यं पाठांतरं तु गुणं ३५ आ
त्मानानेदोषमाह यदिति अन्यथा आत्मत्वेन मासमानाद्देहादेर्विपरीतं संतं अन्यथा कर्त्रादिरूपं शेषं स्पष्टं ३७ आत्मतत्त्वप्रतिपत्त्युपायमाह अश्रांत इति अश्रांतः श्रमहीनः यतः अनादाता आदा
नशून्यः निष्परिग्रह इत्यर्थः अतएव संमतः शिष्टानां निरुपद्रवश्च स्वयं भवति तथा शिष्टोऽपि शिष्टवत्तस्यात् शिष्टत्वं न प्रकाशयेत् । पाठांतरे अशिष्टवत्तयेष्टाचरणरुद्रस्यात्किं तु शिष्ट एव वेदि
कमर्थादापरिपालनपर एव स्यात् । कविः क्रांतदर्शी ३८ मानुषे विषे च क्षुद्राह्वयनदारादिरूपे विषये अनादयाः दारिद्र्याः सर्वसंगत्यागिन इत्यर्थः । देवे विषे श्रोत्रग्राह्ये पारलौकिके धर्मादौ आदयाः संप
पन्नाः तथा कर्तारोऽश्वरोपासनायां । सकृत् कुर्वतेत्युपासनायामपि कृतशब्दप्रयोगदर्शनात् वैराग्यपूर्वक कर्मोपासनानुष्ठानपरानिर्भया भवतीत्यर्थः तनुं स्वरूपं ३९ सर्वकृतुभ्यो ब्रह्मज्ञानमेव श्रेष्ठमि
त्याह सर्वानिति स्विष्टं शोभनं इष्टं दिव्यरूपवन्नपानादिकं बेयागेन प्रीताः संतो यजमाना यकुर्वन्ति ते स्विष्टकृतो देवाः तान्सर्वानुर्योऽश्वमेधांत सकलकृतुकर्तविद साक्षात्कुर्यात्सोऽपि ब्राह्मणस्य ब्रह्म
विदः समानो न भवति तत्र हेतुः तस्मिन्निति यतः तस्मिन् स्विष्टे निमित्ते स्वयं प्रयतते यन्नवान् भवति अयं भावः । स्विष्टं क्रियासाध्यत्वादनित्यफलं ब्रह्म तु स्वतः सिद्धमेवाभिव्यज्यत इति तज्ज्ञानफल

तस्माद्विषयस्यापि ब्रह्मावसाति पश्यति ३६ योऽन्यथा संतमात्मानमन्यथा प्रतिपद्यते ॥ किं तेन न कृतं पापं चोरेणात्मापहारिणा ३७ अश्रांत स्याद
नादाता संमतो निरुपद्रवः ॥ शिष्टो न शिष्टवत्तस्या ब्राह्मणो ब्रह्मविक्रिः ३८ अनादया मानुषे विषे आदया देवै तथा कर्तौ ॥ ते दुर्धर्पा दुष्प्रकंप्यास्ता न्विद्या
ब्रह्मणस्तनुम् ३९ सर्वान् स्विष्टकृतो देवान् विद्याद्यहकश्चन ॥ न समानो ब्राह्मणस्य तस्मिन् प्रयतते स्वयम् ४० यमप्रयतमानं तु मानयंति समानितः ॥
न मान्यमानो मन्येत न मान्यमभिसंज्वरेत् ४१ लोकः स्वभाववृत्तिर्हि निमेषोन्मेषवत्सदा ॥ विद्वांसो मानयंतीह इति मन्येत मानितः ४२ अधर्मनिपुणामू
ढालोके माया विशारदाः ॥ न मान्यमानयिष्यंति मान्यानामवमानिनः ४३ न वैमानं च मौनं च सहितौ वसतः सदा ॥ अयं हि लोको मानस्य असौ मौनस्य तद्विदुः
४४ श्रीः सुखस्येह संवासः साचापि परिपंथिनी ॥ ब्राह्मी सुदुर्लभा श्रीर्हि प्रज्ञाहीनेन क्षत्रिय ४५

भूतो बोक्षोऽपि स्वतः सिद्धत्वा न्नित्य इति न स्विष्टं ब्रह्मज्ञानसममिति ४० यमिति यं अप्रयतमानं निरारंभं यादृशं मानयंति देवादयः स एव ब्रह्मात्मवित् मानितो भवति यंतु यज्ञादिकर्ता यमिति
मानयंति स देवानां पशुरमानित एव तथा च श्रुतिः । 'अथ योन्वा देवतामुपास्तेऽन्योऽस्मावन्योऽहमस्मीति न स वेदयथा पशुरेव स देवानाम्' इति । उपास्ते यज्ञादिना तर्पयति ततो हेतोः आत्मानमन्ये
मान्यमानमपि मान्यं न मन्येत नापि अभिसंज्वरेत् अवमाने सतीति शेषः नकारो भिन्नक्रमः ४१ लोकः स्वभावादेव मां मानयति न तु मयि मानयोग्यताऽस्तीति मत्वा दर्पनप्राप्त्यादित्याह लोक इति
४२ येन मानयंति तेऽपि पशुवन्निर्विकत्वा दुपेक्षया एव न तु दुर्दनीया इत्याह अधर्मेति ४३ न वा इति मानं क्रीवत्वमार्थं मुनेः कर्ममौनं योगिचर्या मानार्थिनां परलोको दुःसंपादः परलोकार्थिनां मौ
निनां च इह लोको दुःसंपाद इति भावः ४४ श्रीरिति घनाभिजने श्वरूपालक्ष्मीः सुखस्य मानरूपस्य संवासोऽधिष्ठानं तथाऽपि सा परिपंथिनी चोरतुल्या परलोकस्य नाशिनी योगिनां तु सुतराम
निष्करीत्यर्थः । ब्राह्मी ब्राह्मणस्य योग्या श्रीः ऋग्यजुः सामात्मिका । 'ऋचः सामानियजुः' पिसाहि श्रीरमृता सताम्' इति श्रुतेः । प्रज्ञाहीनेन ऋगादीनां रहस्यं न प्राप्तुं शक्यमित्यर्थः ४५

तस्य ब्राह्मणस्य द्वाराणि प्राप्ति साधनानि दुराधराणि दुःसंरक्षणी । सत्यं यथार्थं भाषणं आर्जवं अवक्रता । इीः लोकापवादमयं । दमई द्विगुणग्रहः । शौचं मृज्जलाभ्यां वाह्यं आंतरं तु मनः
शुद्धिः । विद्यावेदशास्त्राधिगमः । यथेति एतेषु सत्सु अनादिवासनया आगतोऽपि मोहो यथावन्न प्रभवति । यन्मानमोहप्रतिबंधकानीति पाठे स्पष्टोऽर्थः ४६ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकंठीये
भारतभाष्ये दीपे द्विचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४२ ॥ पूर्वाध्यायति मौनं ब्राह्मी श्रीः सत्यादिषु च मोहात्मकस्य मृत्योः प्रतिरोधकान्ति युक्तं तान्धेव प्रश्नपूर्वकं विवरीतुं मध्यायांतरमारभते कस्यैष
मौन इत्यादि न्यासपूर्वकं स्वीक्रियमाणो मुनेर्धर्मो मौनं भ्रजः कस्य प्रयोजनस्यार्थे इत्येकः प्रश्नः । लोकप्रसिद्धेर्वाङ्मन्यमोवा । 'अमौनं च मौनं च निर्विद्याय ब्राह्मणः' इति श्रौतप्रसिद्धे रमौनशब्दि
तात्पाडित्यबाल्यापरपर्यायात् श्रवणमननाख्यातद्वयादन्यतस्मान्नियतं निर्विद्यासनं वा मौनशब्दितं तयोर्मध्येऽत्र कतरमौनशब्दाभिधेयमिति द्वितीयः । तस्य च भावं स्वलक्षणं ब्रूहीति
तृतीयः । तेन मौनेन विद्वान् मौनमनः प्राणैर्द्रियक्रियाणां निरवशेषो परमं निर्विकल्पं पदमिति यावत् तदुत अपियातीति चतुर्थः । कथं वा केन प्रकारेण मौनमाचरंतीति पंचमः प्रश्नः १ पंचाना
मपि प्रश्नानां तत्रेणोत्तरमाह यत इति । यस्माद्धेतोः ए न प्रत्यगात्मानं मनसा सह वेदाननुप्रविशंति । 'यतो वाचो निवर्तते अप्राप्य मनसा सह' इति वाङ्मनसातीतत्वं श्रुतेः । ततो हेतोः मौनामिति
एतन्नामैत्यर्थः । एतेन वाङ्मनसातीतपदप्राप्तिमौनस्य प्रयोजनं तच्च वागादिबाह्ये द्रियनिग्रहरूपं मनोनिग्रहरूपं तेन च क्रमाद्वाह्याभ्यंतरप्रपंचयोरभानं तेन चाभानेन प्राप्यं वाङ्मनसातीतं
द्वारा पितस्येह वदंति संतो बहु प्रकाराणि दुराधराणि ॥ सत्यार्जवेहीर्दमशौचविद्यायथानमोहप्रतिबोधनानि ४६ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि सनत्सुजातपर्वणि
द्विचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४२ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ कस्यैष मौनः कतरं नु मौनं प्रब्रूहि विद्वन्निह मौनभावम् ॥ मौनेन विद्वानुतयाति मौनं कथं मुने मौनमिहाचरंति १
॥ सनत्सुजात उवाच ॥ यतो न वेदामनसा सहैनमनु प्रविशंति ततोऽथ मौनम् ॥ यत्रोत्थितो वेदशब्दस्तथाऽयं स तन्मयत्वेन विभाति राजन् २ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥
ऋचो यजुर्षियो वेदसामवेदं च वेदयः ॥ पापानि कुर्वन्पापेनालिप्यतोर्किं नालिप्यते ३ ॥ सनत्सुजात उवाच ॥ नैनं सामान्यं चोवाऽपि न यजुष्यं च वक्ष्ये ॥ त्रायंते
कर्मणः पापान्न ते मिथ्या ब्रवीम्यहम् ४ नच्छंदांसि वृजिना तारयंति मायाविनं मायया वर्तमानम् ॥ नीडं शकुंता इव जातपक्षाश्छंदांस्येनं प्रजहत्यंतकाले ५

पदमिति प्रश्नचतुष्टयस्योत्तरमुक्तं भवति । पंचमप्रश्नस्योत्तरमाह यत्रोत्थित इति यत्र अधिष्ठाने भूमब्रह्मात्मनि वेदशब्दस्तथा अयमिति लौकिकशब्दश्च उच्यतेः क्षेत्रे अंशुरिव समुद्रे तरंग इव
चाविर्भूतः स भूतात्मा तन्मयत्वेन शब्दमयत्वेन विभाति प्रकाशते हेराजन् । अयं भावः वेदशब्देन वेदस्य सारतरः प्रणवः 'भूरित्येव ऋग्वेदादजायत भुव इति यजुर्वेदात्स्वारितिसामवेदात्ता
निष्काण्यभ्यतपतेभ्योऽमितेभ्यस्त्रयो वेणां अजायंता कारुकारो मेकार इति तानेकधा समभरत देतदोमिति' ब्रह्मच ब्राह्मणात् । तस्य च प्रणवस्य 'ओमित्येतदक्षरमिदं सर्वमिति' सार्वान्मयश्रुते
स्तन्मात्राणां च अकारोकारमकराणां क्रमात्स्थूलसूक्ष्मकारणप्रपंचवाचकानां वाच्यवाचकयोरभेदात्पूर्वपूर्वस्य उत्तरोत्तरप्रविलापने गुरुत्तुल्यक्रियाक्रियमाणे स्थूलस्य जगतः सुक्ष्मे लवणोदकन्या
येन प्रविलयो भवति । तथा सूक्ष्मस्य कारणे कारणस्य तूरीयेर्धमात्रावाच्येऽमात्राख्ये 'शिवमद्वैतं चतुर्थमन्यते' इति श्रुतेर्गलिताखिलद्वैतमाने वाङ्मनसातीतप्रविलयो भवति अतः प्रण
वाख्यशब्दमयत्वेन तद्वाङ्मनसातीतं वस्तुमातीति युक्तमिति २ ननु यदि वेदशब्दमयत्वेन तद्वाङ्मनसातीतं पदं भाति तज्ज्ञानाच्च । 'यथैषीकातूलमग्नौ प्रोतं प्रदूयते त्वं ह्यस्य सर्वेषां मानः
प्रदूयते' इति श्रुतेः सर्वपापनाशश्च भवति तर्हि मौनहीनस्यापि क्रियाद्यभ्यासेन तदुभयं भाविष्यतीत्याशं कते ऋच इति ३ अविचक्षणं वाङ्मनसनिग्रहासमर्थम् ४ छंदांसि वेदाः वृजिनात्पा
पात् । ननु 'अथागमोयांयां देवतां निराहृतस्यास्तस्यास्ताद्वाङ्मनमनुभवति' इति वचनात् 'यं यं वाऽपि स्मरन् भावं' इति स्मृतेश्च नित्याभ्यासादंतकाले यदैवत्यं मंत्रं स्मरति तदैवताताद्वाङ्म
यस्य भाविष्यतीति किं वाङ्मनसनिग्रहरूपेण मौनेनेत्याशंक्याह नीडमिति मौनाभावेऽंतकाले छंदास्येव न स्फुरंतीत्यर्थः ५

धर्मस्वाभाविकं । 'शमोदमस्तपःशौचं क्षांतिरार्जवमेव च ॥ ज्ञानं विज्ञानमास्ति कथं ब्रह्म कर्म स्वभावजम्' इति गीतासूक्तं विना प्रलापः । 'ऋग्यजुः सामाग्निः पृतो ब्रह्म लोके महीयते । यावती वैदेव तास्ताः सर्वा वेदविदि ब्राह्मणे वसन्ति' इति ब्राह्मणानां माहात्म्यप्रख्यापकोऽनर्थको वाक्यसंदर्भः प्रवृत्त इति शेषः सनातनोऽनादिः ६ उत्तरमाह तस्येति । 'अस्य महतो भूतस्य निःश्वसितमेतद्यद्वेदो यजुर्वेदः सामवेदः' इत्यादि श्रुतेर्यस्य प्रलापोऽयं वेदशास्त्रादिप्रपञ्चस्तस्यैव परमात्मनः स्वयं अव्यक्तस्य नामरूपात्मनाऽव्याकृतस्य स्वरूपं इदं जगद्भाति । नामादिविशेषरूपैरिति तस्य भावे तृतीया । नामरूपात्मको यो विशेषस्तदात्मकस्वरूपस्येत्यर्थः तथा च श्रुतिः । 'तद्धेदं तर्ह्यव्याकृतमासीत् तन्नामरूपाभ्यामेव व्याक्रियतासौ नामाऽयमिदं रूपः' इतीति हेमदानुभावनिर्दिश्य 'द्वे वाव ब्रह्मणोरूपे मूर्तं चैवामूर्तं च' इत्यादिना कृत्स्नं दृश्यं न दृश्यं च विश्वं ब्रह्मरूपत्वेन निर्विश्य ब्रह्मैवेदमिति सन्ध्यक्प्रवदन्तित्यध्यारोपप्रसंगे । अपवादप्रसंगे च तत्तद्ब्रह्म विश्वस्मान्मूर्तामूर्ताव विरूपमेवैरूप्यं विलक्षणं उदाहरन्ति वेदा एव 'अथात आदेशो नेति नेति न ह्येतस्मादन्यत्परमस्तीति नेति' इत्यादयः । अत्र नेति नेतीति नञ्द्वयेन प्रकृतेर्मूर्तामूर्ते निषिद्धय शून्यशेषत्वे प्रसक्ते एतस्मादात्मनोऽन्यत्परं कार्यकारणं वाऽतिरिक्तेनास्तीति हेतोर्नेतीत्युच्यते न तु शून्यमवशेष्यत इति श्रुत्यैव ब्रह्मणो विश्ववैरूप्यमुक्तं । तत्तद्व्यत्यप्रभवत्वेन वेदो मान्यस्तं वेदोक्तमार्गान्नुष्ठानेनावजानतो वेदाध्ययनमपि निष्फलं भवति । भगवदाज्ञाभंगदोषादिति भावः श्रूयते च । न तस्य वाच्यपि भागो अस्तीति । देहाद्यात्मबुद्ध्या परमात्मानास्तीति मत्वा तंत्यजतः वेदोच्चारणमात्रसंभवेऽपि फलांशो नास्तीति ।

॥ घृतराष्ट्रवाच ॥ नचेद्वेदाविनाधर्मत्रातुंशक्ताविचक्षण ॥ अथकस्मात्प्रलापोऽयं ब्राह्मणानां सनातनः ६ ॥ सनत्सुजात उवाच ॥ तस्यैव नामादिविशेष
रूपैरिदं जगद्भाति महानुभाव ॥ निर्दिश्य सम्यक्प्रवदंति वेदास्तद्विश्वैरूप्यमुदाहरंति ७ तदर्थमुक्तं तप एतदिज्याताभ्यामसौ पुण्यमुपैति विद्वान् ॥ पुण्येन पापं
विनिहत्य पश्चात्संजायते ज्ञानविदीपितात्मा ८ ज्ञानेन चात्मानमुपैति विद्वानथान्यथा वर्गफलानुकांक्षी ॥ अस्मिन्कृतं तत्परिग्रह्य सर्वममुत्र भुंक्ते पुनरेति मार्गम् ९
अस्मिँल्लोके तपस्तप्तं फलमन्यत्र भुज्यते ॥ ब्राह्मणानामिमे लोका धात्वे तपसि तिष्ठताम् १०

अस्मिँल्लोकेतपस्तत्फलमन्यत्रभुज्यते ॥ ब्राह्मणानामिमेलोकाधात्वेतपसितिष्ठताम् १०

तिश्रुत्यर्थः ७ तदर्थमिति यद्विश्वस्माद्विलक्षणं ब्रह्मप्रोक्तं तदर्थतत्प्राप्त्यर्थं
एतत्प्रसिद्धतपःकृच्छ्रां द्रायणादिध्यानधारणादिचतुर्कं 'तपसा ब्रह्मविजिज्ञासस्व' इति श्रुत्या प्रोक्तं । तथा एषा इज्यायागादिरपितदर्थमेव तत्रक्रममाह ताभ्यामिति इज्यातपोभ्यां पुण्योत्प
त्तिः पुण्येन पापनाशः निष्पापस्तु ज्ञानेन ब्रह्माकारयाचैतोवृत्त्या विदीपितात्मा प्रकाशिन्नात्मतत्त्वो भवति । एतेन इज्यातपसोः साक्षान्मोक्षहेतुत्वनिरसनेन ज्ञानकर्मसमुच्चयपक्षो निर्मूलो वेदितव्यः
८ किमात्मतत्त्वप्रकाशेनेत्यत आह ज्ञानेन चात्मानमुपैतीति आत्मलाभाद्वपरं विद्यते । 'आत्मानं वेद्विजानीयादपमस्मीति' पुरुषः । किमिच्छन्कस्य कामाय शरीरमनुसंज्वरेत्' इत्यादिशास्त्रा
दात्ममाप्तिरेव परमपुरुषार्थ इति भावः । विपक्षे दोषमाह अथेति अथेति पक्षांतरे अन्यथा आत्मज्ञानाभावेनानात्मनि पुरुषार्थत्वमुद्भवावर्गफलानुकांक्षी भवति । वृत्ते आत्मानं स्वस्वविषयोपहारमुखे
नावृणोतीति वर्गं द्वियगणस्तस्य प्रियं फलं विषयसुखं तदाकांक्षी सन्न अस्मिँल्लोके कृतं यत्पुण्यं पापं वा तत्सर्वं परिहृत्य 'तं विद्या कर्मणी समन्वारभेते पूर्वप्रज्ञा च' इति श्रुतेः । तं उत्क्रामंतमिति श्रुतिपद
स्यार्थः अमुत्र स्वर्गे नरके वा तत्फलं सुखं दुःखं वा मुक्ते । ततः पुनरिमं मार्गं लोके कर्मशेषेण उपैति । तस्मिन् न यावत्संपातमुपित्वाऽथेतमेवाध्वानं पुनर्निवर्तते । 'तस्माँल्लोकात्परैत्यस्मँल्लोकाय कर्मण'
इत्यादि श्रुतिभ्यः । संपतत्यनेनेति संपातः कर्म ९ नन्वेवं तर्हि स्वाध्यायप्रवचनेष्वेति नाकोमौ द्वलयः तद्विदितपस्तद्विदितपः इत्यादरेणाध्ययनाध्यापनयोर्मुख्यतपस्त्वश्रवणादस्तितयोरपि मो
क्षहेतुत्वं तत्कथमुच्यते न च्छंदांसि वृजिनात्तारयतीति मत्वा विद्वद्विद्वत्तपसो भेदमाह अस्मिन्निति अविदुषां तपसः फलं आमुष्मिकं विदुषां ब्राह्मणानां तु इमे एव लोकाः फलदाः ज्ञानं दृष्टफलमि
त्यर्थः । कीदृशानां धात्वेतपसितिष्ठतां धात्वेधातव्ये । कृत्यार्थे तवैकेनैकन्यत्वन इति धा अस्त्वन् । अवश्यकर्तव्ये इत्यर्थः । तच्च शब्दोदमस्तपः शौचमिति प्रागेवोक्तं । वृद्धेतपसीति पाठे स्पष्टोऽर्थः १०

समृद्धं विदुषः असमृद्धं अविदुषश्च एकमेव तपः केवलं शुद्धं सत्कथं द्वैविध्यं प्राप्नोतीति पृच्छति कथमिति ११ उत्तरमाह निष्कलमपमिति कलमपं कामः श्रद्धादिराहित्यं च तद्रहितं तपः केवलं केवल्यसाधनत्वात् केवलमित्युच्यते । तदेव श्रद्धाद्युपेतमपिसकामं चेत् समृद्धमित्युच्यते । यत्तु केवलं धर्मार्थमेव क्रियते तदृद्धं तथा च श्रुतौ । 'यदेव विद्याया करोति श्रद्धयोपनिषदात्तदेव वीर्यवत्तरं भवति' इति तत्परमस्य श्रुतेर्विद्याहीनस्यापि तपसो वीर्यवत्त्वावगमादृद्धत्वं गम्यते १२ तप एव प्रशंसति तप इति इदं सर्वं भोग्यं तपोमूलं तपः प्राप्यं परं अमृतं मुक्तिं १३ ननु निष्कलमपं तपः श्रुतं तत्र किं तत्किल्बिषं यद्रहितं तपसा सनातनं गुह्यं ब्रह्मविद्यां जानीयामिति पृच्छति कलमपमिति १४ तदेवाह क्रोधादय इति क्रोधादिगणोद्वादशकः दशत्रिंशदशेत्यर्थः तावान्नृशंसवर्गश्च तपसः कलमपं धर्मादिगणाविरुद्धत्वात् । तद्रहितधर्माद्युपेतं तु तपो निष्कलमपं मोक्षहेतुरित्यर्थः पितृणां वंशकर्तृणां मन्वादीनां । आतताना इत्यपि पाठः १५ क्रोधः इच्छा प्रतीघातोऽथ आक्रोशताडनादिहेतुर्भनस्तापः १ कामः रुच्यभिलाषः २ लोभो धनव्ययभीरुत्वं ३ मोहः कृत्याकृत्यविवेकराहित्यं ४ विधित्सा सत्यप्युत्तरात्तरलाभे पिपासाख्या अतृप्तिः ५ घेहपाने इत्यस्य रूपं ५ अकृपानिर्दयत्वं ६ असूया परगुणेषु दो

॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ कथं स मृद्धमसमृद्धं तपो भवति केवलम् ॥ सनत्सुजाततद्ब्रूहि यथा विद्यामतद्वयम् ११ ॥ सनत्सुजात उवाच ॥ निष्कल्मषं तपस्त्वेतत्के
वलं परिचक्षते ॥ एतत्समृद्धमप्यमृद्धं तपो भवति केवलम् १२ ॥ तपो मूलमिदं सर्वं यन्मां पृच्छसि क्षत्रिय ॥ तपसा वेदविद्वांसः परं त्वमृतमाप्नुयुः १३ ॥ घृतराष्ट्र
उवाच ॥ कल्मषं तपसो ब्रूहि श्रुतं निष्कल्मषं तपः ॥ सनत्सुजातयेनेदं विद्यां गुह्यं सनातनम् १४ ॥ सनत्सुजात उवाच ॥ क्रोधादयो द्वादश यस्य दोषास्त
थानृशं सानिदशत्रिराजन् ॥ धर्मादयो द्वादशैते पितॄणां शास्त्रे गुणायै विदिता द्विजानाम् १५ ॥ क्रोधः कामौ लोभमोहौ विधित्साऽऽकृपाऽसूये मानशोकौ स्पृहा च ॥ ई
र्ष्या जुगुप्सा च मनुष्यदोषा वर्ज्याः सदा द्वादशैते नराणाम् ॥ १६ ॥ एकैकः पर्युपास्ते ह मनुष्यान् मनुजर्षभ ॥ लिप्समानोऽतरं तेषां मृगाणामिव लुब्धकः १७ ॥ विक
त्थनः स्पृहया लुर्मनस्वी बिभ्रत्कोपे च पलोऽरक्षणश्च ॥ एतान् पापाः षण्णराः पापधर्मान् प्रकुर्वते नो ब्रह्मसंतः सुदुर्गे १८ ॥ संभोगसंविद्धिषमोऽतिमानी दत्तानुतापी कृ
पणो बलीयान् ॥ वर्गप्रशंसो वनितासु द्वेष्टा एते परे सप्त नृशंसवर्गाः १९ ॥

पणोबलीयान् ॥ वर्गप्रशंसोवनितासुद्रेष्टाएतेपरेसप्तशंसवर्गाः १९ पदार्शनं ७ मानआत्मनिपूज्यताबुद्धिः ८ शोकदृष्टार्थनाशोसतिमनोवैकुण्ठं ९ स्पृहाभोग्यवर्गो
ध्वादरः १० ईर्ष्यापरोत्कर्षासहिष्णुत्वं ११ तुगुप्सापरनिंदा बीभत्सतावा १२ मनुष्याणांयोगिनामयोगिनांचैतेदोषाःसर्वेषामपिवर्ज्याइत्यर्थः १३ एतेषामध्येएकैकोऽपिमनुष्यनाशयितुं
समर्थः किंतुकतिपयसमुदायःसर्वसमुदायोवेत्याह एकैकइतिअंतरंछिद्रं १७ त्रयोदशानृशंसानिहिंस्त्राप्याहद्वाभ्यां विकत्यनइति । विकत्यनः परगुणाक्षेपणस्वगुणोत्कर्षाभिधानशीलः १
स्पृहयालुःअतियत्नपूर्वकंपररुयादिभोगेच्छावान् २ मनस्वी गर्वाधिक्यात्परावमाननशीलः ३ विभ्रत्कोपं निमित्तंविनाऽपिसदाकोपपरः ४ चपलः मित्रभावादिव्यस्थिरः ५ अरक्षणः
शक्तोसत्यांस्वीकृतकरुयादेःपालनमकुर्वन् ६ एतान्नष्टपापधर्मान् पापाःपापिनोनराःकुर्वते केतेयेसुदुर्गमहासंकटे इहपरब्रवाजपस्थितेनोत्रसंतःत्रासंअकुर्वतः एकमिदंपदंसुप्सुपेतिसमासः एते
पदस्यंतंहिंस्त्राइत्यर्थः १८ संभोगःस्त्रीसंगादिस्ताद्विषयासंवित्तसंमतिस्तदेवपुरुषार्थइतियाबुद्धिस्तयाविषमोदुर्व्यवस्थितः १ अतिमानीअत्यंतदंर्षवान् २ पांठांतरे संभोगसंवित्तभोगेबुद्धिमान्
द्विषद्वेषमेधमानोवर्धयन् । दत्तानुतापीदानंकृत्वाऽपिलोभवशात्तममधनंनष्टमिति संतापवान् ३ कृपणःप्राणांतंऽपिवित्तव्ययमसहमानः ४ बलीयान्अतिशयेनबलिमान् पूर्वराजेभ्योऽप्यधिकं
प्रजानांसकाशात्बलिगृह्णन्नित्यर्थः ५ वर्गप्रशंसी वर्गोवृजिनंपराभिभवस्तत्प्रशंसनशीलः ६ अन्येषांदुःखेनसुखीत्यर्थः । वनितासुपरिणीतासुद्रेष्टा ७ एतेसप्तशंसाः पूर्वचषट् एवंत्रयोदश १९

गुणानाहधर्मइति धर्मोऽर्थोऽश्रमनियतः संध्योपासनादिः १ सत्यं हिंसावर्जयथार्थभाषणं २ दमः जिह्वोपस्थादिनिग्रहः ३ तपः कच्छुचां द्रायणादि ४ अमात्सर्यं मत्सरः परगुणासाहिष्णुत्वं तदभावः ५ ह्रीर्लज्जा ६ तितिक्षा सत्यपिक्रोधादिभित्तदनुत्पादः ७ अनसूया परगुणेषु दोषाविष्करणमसूया तदभावः ८ यज्ञो ज्योतिष्टोमादिः ९ दानं बहिर्वेदिसंविभागः १० धृतिः अत्यंतापद्यपि व्रतादेरत्यागः ११ श्रुतं अर्थग्रहणसहितं वेदाध्ययनं १२ ब्राह्मणस्य ब्रह्मप्राप्तिच्छोः २० यस्त्विति सर्वगुणाद्यो ब्रह्मवित्तस्य कामादिगुणभारुभवति । 'यस्तमात्मानमनुविद्यविजानातिससर्वीश्वलोकानामोतिसर्वाश्चकामान्' इति श्रुतेः । एतेषां मध्ये त्रिभिर्द्वाभ्यां एकतो वा अर्थितः अर्थः वित्तं संजातमस्य स तथा स्वदेववित्तं २१ दमः जितेन्द्रियत्वं । त्यागः कर्मणामीश्वरेऽर्पणं । अप्रमादस्तत्त्वानुसंधानं । अमृतमुक्तिः । सत्यं मुखानिसत्यप्रधानान्येव एतानि फलानि भवन्तीत्यर्थः २२ अष्टादशदोषत्यागादष्टादशगुणत्वं दमस्याह दमइति कृते कर्मणि वैदिके प्रतिकूलं अश्रद्धा आलस्यादि च । अकृते उपवासप्रतापौ प्रतिकूलं बुधाजिह्वा लाल्यादि इदं द्वयमेको दोषः १ अनृताऽभ्यस्ये प्रसिद्धे ३ कामः रुच्यभिलाषः ४ अर्थो धनार्जनार्थेऽतिपत्नः ५ स्पृहा धनाद्यभिलाषः ६ २३ पैशून्यं परदोषसूचकत्वं २१ परिपातः अतिदुःखित्वं १४ अरतिः सत्क्रियाऽभिलाषः २५ । २४ अपस्मारः कर्तव्यविस्मरणं १६ अतिवादः पराक्रोशः १७ संभावना महत्त्वबुद्धिः १८ । २५

धर्मश्च सत्यं च दमस्तपश्च अमात्सर्यं हींसा तितिक्षाऽनसूया ॥ यज्ञश्च दानं च धृतिः श्रुतं च व्रतानि वै द्वादश ब्राह्मणस्य २० यस्त्वेतेभ्यः प्रभवेद्वादशभ्यः सर्वमपि मां पृथिवीं स शिष्यात् ॥ त्रिभिर्द्वाभ्यामेकतो वाऽर्थितो यस्तस्य स्वमस्तीति स वेदितव्यः २१ दमस्त्यागोऽप्रमादश्च एतेष्वमृतमाहितम् ॥ तानि सत्यं मुखान्याहुर्ब्राह्मणा ये मनोषिणः २२ दमो ह्यष्टादशगुणः प्रतिकूलं कृताकृते ॥ अनृतं चाभ्यसूया च कामार्थो च तथा स्पृहा २३ क्रोधः शोकस्तथा तृष्णा लोभः पैशून्यमेव च ॥ मत्सरश्च विहिंसा च परितापस्तथाऽरतिः २४ अपस्मारश्चातिवादस्तथा संभावनाऽऽत्मनि ॥ एतैर्विमुक्तो दोषैर्यः सदा तः सद्भिर्बुध्यते २५ मदोऽष्टादशदोषः स्यात्त्यागो भवति पट्टिधः ॥ विपर्ययाः स्मृता एते मददोषा उदाहृताः २६ श्रेयास्तुषड्विधस्त्यागस्तृतीयो दुष्करो भवेत् ॥ तेन दुःखं तरत्येव भिन्नं तस्मिन् जितं कृते २७ श्रेयास्तुषड्विधस्त्यागः श्रियं प्राप्य न हृष्यति ॥ इष्टापूर्ते द्वितीयं स्यान्नित्यं वैराग्ययोगतः २८ कामत्यागश्च राजेन्द्रसत्तृतीय इति स्मृतः ॥ अप्यवाच्यं वदं त्येतं सत्तृतीयो गुणः स्मृतः २९ त्यक्तैर्द्रव्यैर्यद्भवति नोपयुक्तैश्च कामतः ॥ न च द्रव्यैस्तद्भवति नोपयुक्तैश्च कामतः ३०

मदइति येषां विपर्ययादमगुणत्वेन उक्तास्त एव कृताकृता प्रतिकूला दयोऽष्टादश । तथा वक्ष्यमाणस्य षड्विधस्त्यागस्य च विपर्ययाः षट् ते च लक्ष्मीप्राप्तौ हर्षः १ अप्रिये जाते व्यथा २ स्वीयेषु याच्ञा ३ पात्रेष्वप्रदानं ४ सत्याधिकारे इष्टापूर्तयोरकर्णं ५ कामस्त्यागः प्रमादश्च ६ एते चतुर्विंशतिर्भेददोषाः २६ श्रेयान्प्रशस्ततरः तृतीयो वक्ष्यमाणः कामत्यागः तस्मिन् कामत्यागे कृते सति भिन्नं भेदः भावे निष्ठा द्वैतमिति यावत् स एव दुःखं । 'द्वितीया द्वैतमयं भवति । यत्रान्यत्पश्यत्यन्यच्छृणोति तदल्पं अथ यदल्पं तदुःखम्' इत्यादि श्रुतिभ्यः । कामत्यागादेव सर्वदुःखनिवृत्तिरूपो मोक्षः सिद्धः तथा च श्रुतिः । 'यदा सर्वे प्रमुच्यन्ते कामायेऽस्य हृदि स्थिताः । अथ मर्त्याऽस्मृतो भवत्यत्र ब्रह्म समश्नुते' इति २७ त्यागमेवाह श्रेयानिति श्रियं लक्ष्मीं विद्यां च न हृष्यति न हृष्यति १ इष्ट्यागहोमादि आपूर्ततद्गामारामादि २ । २८ कामत्यागस्य परांकाष्ठामाह अपीति अवाच्यं निवृत्तिकत्वात् तथा चोदाहृतं । 'यदा सर्वे प्रमुच्यन्ते' इति २९ त्यक्तैरिति द्रव्यैः रुचादिभिस्त्यक्तैरेव यत्तानिष्कामत्वं भवति तत्कामपूर्वकं उपभुक्तेर्न भवति यथोक्तं । 'न जातुकामः कामानाप्नुपमोगेन शान्त्यति' इति । निष्कामत्वं बहुभिर्लब्धैरपि द्रव्यैर्न भवति नाप्युपयुक्तैः काम्यद्वारा व्ययीकृतैरित्यर्थः ३०

न दुःखं कुर्यादिति शेषः तेन च दुःखेन न गलपेत् गलानि न प्राप्नुयात् गुणैः कीर्त्यादिभिः ३१ अप्रिये कीर्तिवित्तनाशादिप्रभवे समुत्पन्नेऽपि यो व्यथानि गच्छति स चतुर्थस्त्याग इत्यर्थः ४ पंचमस्त्यागमयाच्ञा रूपमाह इष्टानिति ५ । २९ षष्ठमाह अर्हतइति अर्हते योग्याय ६ षड्विधस्त्यागफलमाह अप्रमादीति स च अप्रमादश्च ३३ सत्यं यथार्थवचनं १ ध्यानं मूर्तेरीश्वरस्य आत्मनो वाऽनुसंधानं २ समाधानं संप्रज्ञाता संप्रज्ञातमेदेन द्विविधः समाधिः ३ चोद्यं तर्कः येन समाधिफले सार्वकाम्यादौ दोषमुत्रयंति ४ वैराग्यमुपरमः ५ अस्तेयं परस्वापहरणाभावः ६ ब्रह्मचर्यं स्त्रीसंगराहित्यं ७ असंग्रहो निष्परिग्रहता ८ । २४ उक्तमनुवदत्यप्रमादप्रतियोगिनं प्रमादं वक्तुं एवमिति ३५ पंचभ्य इन्द्रियेभ्यः षष्ठान्मनसश्च स्वस्वविषये रागद्वेषोत्थाः षट्प्रमादाः । अतीति नष्टपुत्रशोकादिजः सप्तमः । अनागते पुत्रकामस्य तदभावे यः क्लेशः सोऽष्टमः प्रमादः । एतेभ्यः प्रमादेभ्यो मुक्त्युपेतो मुक्तिप्राप्तः सुखी भवेत् ३६ दमस्त्यागप्रमादानुक्तातेषां सत्यमुखत्वं प्रागुक्तं विवृणोति सत्यात्मेति सत्ये आत्मा चित्तं यस्य स तथा तान्दमस्त्यागप्रमादान् ३७ दोषनिवृत्त्यैव तपः सिद्धिर्घात्राकृतेत्याह निवृत्ते नैवेति ३८ प्रश्नव्याख्यानमुपसंहरति दोषैरिति ३९ । ४० एवं विद्यासाधनान्याधिगम्य अध्ययनगृहीता द्वेदादभिगतवेद्यानामनेकत्वं मन्त्रानः कितद्वेद्यं श्रेष्ठमिति पृच्छति आख्यानं इति हासपुराणादिपंचमं येषु तैर्वेदैः 'सर्वस्वत्विदं ब्रह्म ब्रह्मैवेदं विश्वं पुरुष एवेदं सर्वम्' इत्यादिभिर्भूमि न च कर्मस्वसिद्धेषु दुःखं तेन च न गलपेत् ॥ सर्वैरेव गुणैर्युक्तो द्रव्यवानपि यो भवेत् ३१ अप्रिये च समुत्पन्ने व्यथानां जातु न गच्छति ॥ इष्टान्पुत्रांश्च दारांश्च न याचे तददाचन ३२ अर्हते याचमानाय प्रदेयं तच्छुभं भवेत् ॥ अप्रमादी भवेदेतैः स चाप्यष्टगुणो भवेत् ३३ सत्यं ध्यानं समाधानं चोद्यं वैराग्यमेव च ॥ अस्तेयं ब्रह्मचर्यं च तथाऽसंग्रहमेव च ३४ एवं दोषा मदस्योक्तास्तान्दोषान्परिवर्जयेत् ॥ तथा त्यागोऽप्रमादश्च स चाप्यष्टगुणो मतः ३५ अष्टौ दोषाः प्रमादस्य तान्दोषान्परिवर्जयेत् ॥ इन्द्रियेभ्यश्च पंचभ्यो मनसश्चैव भारत ॥ अतीतानागतेभ्यश्च मुक्त्युपेतः सुखी भवेत् ३६ सत्यात्मा भवराजेन्द्रस्य लोकाः प्रतिष्ठिताः ॥ तांस्तु सत्यमुखानाहुः सत्ये ह्यमृतमाहितम् ३७ निवृत्ते नैव दोषेण तपो व्रतमिहाचरेत् ॥ एतद्वा कृतं कृतं सत्यमेव सतां व्रतम् ३८ दोषैरेतैर्वियुक्तस्तु गुणैरेतैः समन्वितः ॥ एतत्समृद्धमत्यर्थं तपो भवति केवलम् ३९ यन्मां पृच्छसि राजेन्द्र संक्षेपात्प्रब्रवीमि ते ॥ एतत्पापहरं पुण्यं जन्ममृत्युजरापहम् ४० ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ आख्यानं पंचमैर्वेदैर्भूमिष्ठं कथ्यते जनः ॥ तथा चान्ये चतुर्वेदास्त्रिवेदाश्च तथापरे ४१ द्विवेदाश्चैकवेदाश्चाप्यनृचश्च तथापरे ॥ तेषां तु कतरः सस्याद्यमहं वेदवैद्विजम् ४२

छान्मादिप्रपंचादधिकतमं भूमाख्यं परं ब्रह्म तदेव जनः स्थावरजंगमरूपं जगदितिकथ्यते । अन्ये शास्त्रिनः पुनश्चतुर्वेदाः चत्वारिवेदयंतिते तथा चत्वारः पुरुषा इति ब्राह्मः शरीरपुरुषश्चंद्रः पुरुषो वेदपुरुषो महापुरुष इति । छंदोगायत्र्यादिनियताक्षरपादं तच्च यजुःसाग्नोरप्युपलक्षणं । वेदः कर्मचोदनात्मकं ब्राह्मणं । तथा त्रिवेदाः त्रीन्क्षरमक्षरमुतमंचेति पुरुषवेदयंतित्रिवेदाः । क्षरं प्रधानं अमृताऽक्षरं हक्षरात्मानावीशते देव एकः इति । अमृतो जीवः कूटस्थः सोऽक्षरं सुलोप आर्षः ईशते ईष्टे । 'क्षरः सर्वाणि भूतानि कूटस्थोऽक्षर उच्यते ॥ उत्तमः पुरुषस्त्वन्यः परमात्मेत्युदाहृतः' इति ४१ तथा द्विवेदाः द्वे ब्रह्मणीवेदितव्ये शब्द ब्रह्म परं च यदिति वाच्यवाचकयोरेवेन शब्दब्रह्मशब्देनाप्रकृतस्त्रोनामरूपात्मकः प्रपंच उच्यते । परं च तदतीति भित्तिद्वयमपि वेद्यत्वेन वदंति । एकवेदाः 'एकधैवानुब्रह्मव्यं नेह नानाऽस्ति किंचन' इत्यादय एकमेव वेदं वेदयंति । अनृचश्च ऋच्यते स्तूयते इति ऋक्षैश्चरः स पृथक्त्वेन नास्ति येषां तेऽनृचः ब्रह्मा द्वैतवादिनः । एकवेदानां व्युत्थानकाले द्वैतमस्ति समाधौ तु बाधितं तद्भवति । अनृचा तु अवस्थाद्वयेऽपि द्वैताभावस्तुल्य इति भेदः । एतेषां षण्णां मध्ये सकतरः कृतमः यमहं वेदजानीयां द्विजं ब्राह्मणं ब्रह्मविदमित्यर्थः । अत्र भूमिष्ठं जनइति प्रथमः स विशेषाद्वैतपक्षः । द्वितीयो निरीश्वरपक्षः साख्यानानीमां सकानां च । त्रिवेदास्तु पातं जलाजीवेशजगतां मेदं वदंतः । द्विवेदास्तु वौडलोमाः कार्यात्मना मेदं कारणात्मना-

अमेदं च सत्यमेव वर्ततः । यथा कटकमुकुटाद्यात्मना मेदोऽपि सत्य एवेति । एकवेदानामपि किंचिद्वाधयोऽयं सत्त्वात्वाभ्यामनिर्वचनीयं द्वैतमस्यैव व्यावहारिकं प्रा-
तिभासिकात्सद्यो बाध्यात् रज्जुर्गादेर्विलक्षणं यावन्मोक्षमवाधयं । अनृचां तु दृष्टिः सृष्टिवादिनां यथारज्ज्वामुरगः स्रक् च कल्पिता एवमात्मनि जाग्रत्स्वप्नोसमसत्ता कौहति मेदः । तत्राध्यारो
पापवादाभ्यानिष्पन्नं प्रपञ्चयते इति न्यायेन आद्यं पक्षं चतुष्टयं व्यवहारस्य पारमार्थिकत्वं परमध्यारोपदृष्ट्योपन्यस्तं । अंत्यः पक्षोऽपवाददृष्ट्या व्यवहारापलापेन । एकवेदपक्षस्तु व्याभिन्न
दृष्ट्याऽनिर्वचनीया ख्यया । एवमेव दृष्टिः त्रयमाश्रित्य शास्त्रमपि प्रवृत्तं आत्मकृतेऽपरिणामादिति । अध्यारोपकाले परिणामदृष्टिः सूचिता ब्रह्मैव कनककुंडलन्यायेन जगदाकारेण परिणतं तथा
च श्रुतिः । 'तदात्मानं स्वयमकुरुत सत्यं चानृतं च सत्यमभवत्' । सत्यं व्यावहारिकं जाग्रदज्ज्वादि । अनृतं प्रातिभासिकं स्वप्नरज्जुर्गादि । एतदुभयात्मकं सत्यं कालत्रयाबाध्यं ब्रह्मैव प्राप्तिमिति श्रुत्य-
र्थः । तथा आत्मनि चैवं विचित्राश्च हीति स्वप्नकाले आत्मनि जाग्रत्काले मायैव जालमरीचिकोदकादयो हि प्रसिद्धतराः सृष्टयो भवंति विचित्राश्च ताः न च ताः न संतीति वक्तुं शक्यं अनुभूयमानत्वात् ।
नापि संतीति ज्ञानेन सद्यो बाधात् । एवं ब्रह्मण्यपि विचित्राऽनिर्वचनीया सृष्टिरस्तीति सूत्रार्थः । तथा चास्य जगतोऽनिर्वचनीयत्वं श्रुतिराह । 'को अद्वावेदक इह प्रवाचेत्कुत आजाता कुत इह विवृष्टिः' इति
तं कोऽपि न वेद न कोपि प्रावोचदिति श्रुत्यर्थः । सेयं व्याभिन्नदृष्टिः । अपवाददृष्टिस्तु आह च तन्मात्रमिति सूचिता । 'स यथा सैधवखिल्य उदके प्रास्त उदकमेवानुविलीयेत ॥ स यथा सैधवघनोऽनंतरो
ऽवाह्यः कृत्स्नोर स घन एव वा अरेऽयमात्मा कृत्स्नः प्रज्ञानघनः' इति श्रुत्या च दर्शिता । यथा जले प्रास्तः सैधवखिल्यः स्वोपादानं उदकं लीनमनुस्वयमपिलीयते अन्यथा करकालये इव जले परिमाणा

सनत्सुजात उवाच ॥ एकस्य वेदस्याज्ञानाद्वेदास्ते बहवः कृताः ॥ सत्यस्यैकस्य राजेंद्रसत्ये कश्चिदवस्थितः ४३ एवं वेदमविज्ञाय प्राज्ञोऽहमिति मन्यते ॥ दान-
मध्ययनं यज्ञोलोभादेतत्प्रवर्तते ४४ सत्यात्प्रच्यवमानानां संकल्पश्च तथा भवेत् ॥ ततो यज्ञः प्रतायेत सत्यस्यैवावधारणात् ४५

धिक्यं स्यात् । अतः सः अंतरं कारणं बाह्यं पीभावः तदुभयवर्जितः केवलरसतन्मात्रात्मना जलेऽभिव्यक्तो दृश्यते । एवमयं प्रपञ्चः कार्यकारणोभयस्वरूपहीनः समाधौ केवलप्रज्ञानघनोऽभिव्य-
ज्यते इति श्रुत्यर्थः । अनेन दृष्टिः त्रयेण जनबोधार्थं शास्त्रं प्रवृत्तं यथोक्तं संक्षेपशरीरके । 'आरोपदृष्टिः पवादकदृष्टिरेवं व्याभिन्नदृष्टि रिति दृष्टि विभागमेनं । संगृह्यसूत्रकृदयं पुरुषं मुमुक्षुं सत्यप्रबोधयि-
तुमुत्सहते क्रमेण' इत्यादिना । 'श्रुतिवचांसि मुनिस्मरणानि च द्वयविशारदगीरपि सर्वशः ॥ त्रयमपेक्ष्य दृष्टां त्रितयं विना न हि पदामुपयांति कदाचन' इत्यनेन ४२ एवमनेकेषु पक्षेषु पस्थापिते पुसिद्धां
तमाह एकस्येति ब्रह्मैव एकं वेद्यं तच्च सत्यं कालत्रयेऽप्यबाध्यं तस्य अज्ञानात् बहुनिवेद्यानि उपास्यानि अन्नं भूतानि कृतानि कल्पितानि वेदे सत्यमिति पत्त्यर्थं तेषामब्रह्मत्वं वेद एवाह । 'तदेव ब्रह्मत्वं
विद्धि नेदं यदिदमुपासते' इति । तस्मिंश्च सत्ये ब्रह्मणिकश्चिदेव अवस्थितः ब्रह्मलामोऽतिदुर्घट इत्यर्थः । श्रुतिरप्यज्ञानकार्यत्वं जगताह । 'तुच्छेनाऽऽभ्यपि हितं यदासीत् तमसस्तन्महिनाऽजायतै-
कम्' इति तुच्छेन रज्जुर्गादिव दध्यस्तेन मिथ्याभूतेन तमसा आमुसर्वव्यापकं ब्रह्म अपि हितं आच्छादितं यत् आसीत् तत् एकमेव सत् तमसः अज्ञानस्य । तपस इति पाठे आलोचनस्य संकल्पमात्रस्य महि-
नामाहात्म्येन अजायत प्रपञ्चाकारेण आविर्बभूव । यथारज्जुर्गादुता सर्पाकारेणाविर्भवति तद्वदिति श्रुत्यर्थः ४३ एवमिति सत्यं प्रत्यगद्वयानंदं वेद्यं अज्ञात्वा बाह्यसुखलोभात् एतद्वानादिकं कर्तुं प्रवर्त-
त इत्यर्थः ४४ सत्यादिति तथा भवेत् परमानंदात् प्रपुतस्य शुद्रानंदविषयो भिलाषो भवेत् ततश्चासौ यज्ञोऽप्योतिष्ठो मादिः प्रतायेत संतन्यते सत्यस्य वेदवचनस्य 'ज्योतिष्ठो मे न स्वर्गकामो यजेत' इत्या-
देः अवधारणात् प्रामाण्यनिश्चयात् । संकल्पो वितयो भवेदिति पाठे सत्यज्ञस्यैव सत्यसंकल्पत्वं अन्यस्य तु संकल्पो बंध्य इत्यर्थः । समुपाठे यज्ञोऽपि सत्यस्यानवधारणादापरोक्ष्येण आनिश्चयादेव प्र-
वर्तते । ज्ञाते तु सत्ये 'एतद्ब्रह्मा बुद्धिमांस्यात्कृतकस्यश्च भारत' इति कृत्य कृतस्त्वमेव स्मर्यते ४५

मनसेति यज्ञ इत्यनुकृत्यते अन्यस्य एकस्य यज्ञो मनसा देवताध्यानादिरूपो भवति । वाचा ब्रह्मयज्ञजपादिरूपो यज्ञो भवति । कर्मणा प्रसिद्धो ज्योतिष्ठो मादिः एतेषां पूर्वः पूर्वो ज्यायान् संकल्पासिद्धः
सत्यसंकल्पः संकल्पानां कल्पनयिपदार्थानां ब्रह्मलोकादीनामधिष्ठाता भवति ब्रह्मवित् तथा च श्रुतिः । 'आप्नोति स्वाराज्यं ॥ आप्नोति मनसस्पतिं ॥ वाक्पतिश्चक्षुष्पतिः ॥ श्रोत्रपतिर्विज्ञानप-
तिः' इति स्वराजोभावः स्वाराज्यब्रह्मैव ४६ तस्य संकल्पस्य अनैभृत्येन अदाढ्येन आत्माज्ञानाद्व्यसं कल्पत्वे सतीत्यर्थः । दीक्षितव्रतं मुष्टीकरणवाग्यमनादिकं कुर्यात् । एतन्नाम दीक्षित इति
तदीक्षव्रतादेशे इत्यनेन धातुन निष्ठाप्रत्ययातेन निष्पन्नं । कर्मजः संस्कारजागंतुको विनाशी चेत्यर्थः । सतां तु सत्यमेव परं ब्रह्मैव श्रेष्ठं अतः कत्वेना विनाशित्वात् ४७ एतदेव स्पष्टयति ज्ञानमिति
प्रत्यक्षं शोकमोहनिवृत्तिरूपं ज्ञानफलं प्रत्यक्षाभित्यर्थः । तपः कायिकं वाचिकं मानसिकं च तत्परोक्षं अमुष्मिकफलप्रदमित्यर्थः विद्यादित्येन परोक्षज्ञानस्य व्यावृत्तिरिह उच्यते ४८ उक्तमेवोपसं-
हरति तस्मादिति जल्पितेनैव केवलाध्ययनेनैव सत्यात्प्रत्यगद्वयानंदात् तथा च श्रुतिः । 'यो वा एतदक्षरं गार्गी विदित्वाऽस्माच्छोकात् प्रैति स ब्राह्मणः' इत्यपरोक्षज्ञानिनो ब्राह्मणत्वमुक्त्वाऽर्था-
दितरस्या ब्राह्मणत्वं दर्शयति ४९ नन्वेवमध्ययनयागादेर्वैयर्थ्यादित्याशङ्क्येष्टा पतिमाह छंदासीति एष उपनिषत्प्रसिद्धः अथर्वमहामुनिर्महर्षिसंघो यानि पुराजगौतान्येव च छंदांसि उप-
निषद्गुणाणि नाम निश्चितं । 'छादयति हवा एनं छंदांसि पापात्कर्मणः' इति श्रुत्या छंदः शब्दनिर्वचनात् । 'छवाद्येते अदृष्टा यज्ञरूपाः' इति अथर्वणोपनिषदियज्ञानां पापाद्रक्षितुमसामर्थ्यदर्शनात्

मनसाऽन्यस्य भवति वाचाऽन्यस्याथ कर्मणा ॥ संकल्पसिद्धः पुरुषः संकल्पानधितिष्ठति ४६ अनैभृत्येन चैतस्य दीक्षितव्रतमाचरेत् ॥ नामैतद्वातुनिर्वृतं स-
त्यमेव सतां परम् ४७ ज्ञानं वैनाम प्रत्यक्षं परोक्षं जायते तपः ॥ विद्याद्ब्रह्म पठंतं तु द्विजं वै बहुपाठिनम् ४८ तस्मात्क्षत्रियमामंस्था जल्पितेनैव वै द्विजम् ॥ य एव
सत्यान्नापैति स ज्ञेयो ब्राह्मणस्त्वया ४९ छंदांसि नाम क्षत्रियतान्यथर्वापुराजगौपहर्षिसंघ एषः ॥ छंदो विदस्ते यजतनाधीतवेदानवेदवेद्यस्य विदुर्हितत्त्वम् ५०
छंदांसि नाम द्विपदां वरिष्ठस्वच्छंदयोगेन भवंति तत्र ॥ छंदो विदस्ते न च तानधीत्यगतानवेदस्य न वेद्यमार्थाः ५१ न वेदानां वेदिता कश्चिदास्तिकाश्चित्तेतान्बुद्धय-
तेवापिराजन् ॥ यो वेदवेदान्नसवेदवेद्यं सत्यो स्थितो यस्तु स वेदवेद्यम् ५२

ब्रह्मविद्यार्थानां छंदसां मुख्यं छंदस्त्वं कर्मार्थानां तु गौणमिति भावः । किंच उत अपियेऽपि अधीतवेदाः सोपनिषत्कवेदं पाठतोऽर्थतश्च अधीतव्रतस्तेऽपि न छंदो विदः यतः वेदवेद्यस्य औप-
निषदस्य पुरुषस्य तत्त्वं याथात्म्यं न विदुः न जानंति । 'अधेन्वाचरति मायायैष वाचं शुश्रुवां अफलामपुष्पाम' इति । पुष्पं हि फलं वाचः सत्यमिति श्रुतिश्चैतद्वाह सत्यं परं ब्रह्म ५० छंदांसि नामोति-
द्विपदां मनुष्याणामध्ये वरिष्ठं तत्र सत्ये ब्रह्मणि विषये छंदांसि वेदाः स्वच्छंदयोगेन स्वातंत्र्यसंबन्धेनैव भवन्ति । कर्मकांडार्थे ज्ञानवत् ब्रह्मकांडार्थे ज्ञानं न मध्येऽनुष्ठानांतरमपेक्षते तथा हि । 'तद्धै-
तत्पश्य वृषिर्वा मदेवः प्रतिपेदेऽहं मनु रमं सूर्यश्च' इति श्रुत्या दर्शनसावांस्म्ययोर्मध्येति प्रत्यायतीत्यादौ तिष्ठति गायत्योर्मध्ये इव कार्यतरं वार्थते तेन च ज्ञातेन सत्येन चकार एवकारार्थं तेनैवेत्यर्थः ।
छंदो विदो भवन्ति कर्ममात्रज्ञानेन । तान्छंदो ज्ञान् अधीत्य प्राप्य आर्याः वेदस्य वेद्यं वेदनीयं ब्रह्म न गता इति न अपि तु गताः प्राप्ता एवेत्यर्थः । एतेन तद्विज्ञानार्थं स गुरुमेवाभिगच्छेदित्यस्याः श्रुतेरर्थो
दर्शितः ५१ तथापि ब्रह्मणो दुर्ज्ञेयत्वमाह नेति वेदानां रहस्यवेदिता ज्ञाता कश्चिद्वास्ति । कश्चित्पुतान्वेदानुरहस्यप्रतिपादकान् चित्तशुद्धयति शयाहुद्धयते । यो व्युत्थितस्तत्त्वमसि वाक्यार्था-
नुसंधाता वा वेदान्वेदः स सविकल्पकः निर्विकल्पकं वेद्यं सर्ववृत्तिलये प्रकाशमानं ब्रह्म न वेद किंतु सत्ये सर्ववृत्तिबाधावधिभूते प्रत्यक् चैतन्ये स्थित एव निर्विकल्पकं सुखं वेद ५२

इममेवार्थमंगतरेणाह नेति वेदानांवेद्यानामहंकारादीनामचेतनानांमध्यकश्चिद्वेदितानास्ति अतोहेतोः वेद्येनचेतसावेदंवेदबोध्यमात्मानंनविदुः । नापिवेद्यंअनात्मानमपिनविदुः आत्माऽ
नात्माचनजडस्यविषयावित्यर्थः । ननुजडयाधीवृत्त्या आत्माज्ञायतएव'दृश्यतेत्वय्याबुद्ध्या'इतिश्रुतेरित्याशङ्क्याह वेदंआत्मानंयोवेदसएववेद्यमानात्मानंनसर्ववेद आत्ममभवत्वात्सर्वस्य ।
यस्तुबहिर्मुखः वेद्यंअनात्मानंवेदससत्यंब्रह्मनवेद तथाचश्रुतीभवतः । 'आत्मनोवाअरेदर्शनेनश्रवणेनमत्याविज्ञानेनदंसर्वविदितं । परांविस्वानिव्यतृणत्स्वयंभूस्तस्मात्पराहपश्यतिनांतरा
त्मन'इति । व्यतृणत्विहितवान् ५३ किंयश्चिदात्मासर्वेषांप्रत्यक्त्वेनप्रसिद्धः वेदानवेदयंतितेवेदाःतानप्रमाणानिवेद सएववेद्यंप्रमेयमपिवेद नतुतानिवेद्यंविदुः जडत्वात् । तंच'प्राणस्य
प्राणमुतचक्षुषश्चक्षुःश्रोत्रस्यश्रोत्रंमनसोयेमनोविदुः' इतिप्राणादीनांप्रवर्तकत्वेनप्रसिद्धं वेदाःप्रमाणानिवेदविदुःप्रमातारश्चनविदुः । 'यतोवाचोनिवर्ततेअप्राप्यमनसासह' इतितस्यवाङ्म
नसातीतत्वश्रुतेः । यद्यप्येवंतथापिवेदंवेदितारमात्मानं वेदेनैवप्रमाणेनअहंब्रह्मास्मीत्यादिनाविदंतिजानंति । केतेयेब्राह्मणाः वेदविदोवेदपाठतोऽर्थतोऽनुष्ठानतश्चविदंतिवेदविदः ।
अध्ययनयज्ञादिनासंस्कृतचित्ताएववाक्यादात्मानंलक्षणयाजानंति नत्वन्येइत्यर्थः ५४ इदमेवदृष्टान्तेनप्रतिपादयति धामांशोति धामतेजः तन्मयाःअंशायस्यसतेजोमयोऽर्थाच्चंद्रः तस्यभागः
कलाप्रतिपद्गतातस्यसंवेदनेज्ञापने यथाचयथैव हिप्रसिद्धं महीरुहस्यशाखाउपादीयते । तथाहितथैव वेदाः परमात्मनःसंवेदनेऽर्थपरमपुरुषार्थरूपेसत्येसर्वथाऽप्यवाध्ये वेदाः उपादीयंतइ
नवेदानांवेदिताकश्चिदस्तिवेद्येनवेदनविदुर्नवेद्यम् ॥ योवेदवेदंमचवेदवेद्यंयोवेदवेद्यंनसवेदसत्यम् ५३ योवेदवेदान्सचवेदवेद्यंनतंविदुर्वेदविदो नवेदाः ॥ त
थापिवेदेनविदंतिवेदंयंब्राह्मणवेदविदोभवन्ति ५४ धामांशभागस्यतथाहिवेदायथाचशाखाहिमहीरुहस्य ॥ संवेदनेचैवयथाऽऽमनंतितस्मिन्निहसत्येपरमात्मनो
ऽर्थे ५५ अभिजानामिब्राह्मणंव्याख्यातारंविचक्षणम् ॥ यश्छिन्नविचिकित्सःसव्याचष्टेसर्वसंशयान् ५६ नास्यपर्येषणंगच्छेत्प्राचीनंनोतदक्षिणम् ॥ नावा
चीनंकुतस्तिर्यङ्नादिशतुकथंचन ५७ तस्यपर्येषणंगच्छेत्प्रत्यर्थिषुकथंचन ॥ अविचिन्वन्निमंवेदेतपःपश्यतितंप्रभुम् ५८ तूष्णींभूतउपासीतनचेष्टेन्न
साऽपिच ॥ उपावर्तस्वतद्ब्रह्मअंतरात्मानिविश्रुतम् ५९ मौनान्नसमुनिर्भवतिनारण्यवसनान्मुनिः ॥ स्वलक्षणंतुयोवेदसमुनिःश्रेष्ठउच्यते ६०
तिआमनंति । तंतवोपनिषदंपुरुषंपृच्छामीत्यापनिषदत्वविशेषणात् वाचामगोचरत्वश्रुतेश्च सोऽयंदेवदत्तइत्यादिवाक्यवत् तत्त्वमस्यादिवाक्यमपिलक्षणयास्वार्थप्रमापयत्येवेत्यर्थः ५५
एवंगुरुपसदनपूर्वकंवाक्यार्थप्रतिपत्तुपायमुक्त्वा गुरुलक्षणान्याह अभीति ब्राह्मणंब्रह्मविदं लक्षणतोऽभिजानामि लक्षणमेवाह व्याख्यातारं उपक्रमोपसंहारैकरूप्यादिषट्त्रिंशतात्पर्यालिंगा
नुसारेणवाक्यार्थवर्णनकुशलं । विचक्षणंश्रुतार्थस्ययुक्तिभिरनुचितनेसमर्थ निदिध्यासनपरिपाकेनापरोक्षसाक्षात्कारबलात्तयश्छिन्नविचिकित्सोनिःसंशयःसन् परस्यापिसर्वसंशयान्
व्याचष्टेवृणोति । अत्रस्वरूपव्याक्रियैवपराक्रियेतिन्यायेनसंशयान्दूरीकरोतीत्यर्थः ५६ परीष्यतेऽस्मिन्नितिपर्येषणं अन्वेषणस्थानं प्राचीनंप्राग्दिक्स्वंनापिदक्षिणादिदिक्स्वं
नापिआदिशंदिग्विहीनं अंतर्हृदयइत्यर्थः ५७ एतदेवाह तस्येति प्रत्यर्थिषुआत्मात्वेनप्रथमानेध्वनात्समुपचसुकोशेषुपर्येषणमन्वेषणंगच्छेत्कुर्यादित्यर्थः । कथंचनेत्यव्यक्तमालंबनंकेश
साध्यमितिसूचयति । 'अव्यक्ताहिगतिर्दुस्संदेहवाज्जिरवाप्यते'इतिस्मृतेः । वेदेइमंआत्मानंअविचिन्वन् वेदांतन्यायान्प्राचितयन्नित्यर्थः । तपःतपस्वी आलोचनवान् ध्यायी तंप्रभुंरुपयति ।
'तंपश्यतिनिष्कलंव्यायमानः'इतिश्रुतेः ५८ तूष्णींभूतइत्यनेनवागादिवाह्यैर्द्रियव्यापारोपरमउक्तः । मनसाऽपिनचेष्टेत् नचेष्टेतेत्यनेन मानसव्यापारोपरमउक्तः । अंतरात्मानिहादांकाशे
विश्रुतं वेदेप्रख्यातंतद्वाचामगोचरंब्रह्म उपावर्तस्वउपागच्छ ५९ मौनात्ध्यानमात्रासमुनिर्भवति नापिरण्यवासात्संन्यासमात्रात् । किंतिहि यः स्वलक्षणंस्वस्यप्रत्यगात्मनोलक्षणं
जगज्जन्मादिहेतुत्वंसच्चिदानंदात्मकंचयोवेदजानातिसश्रेष्ठः । संन्यासिभ्योयोगिभ्यश्चज्ञानीश्रेष्ठइत्यर्थः ६०

सर्वार्थानांव्याकरणात्प्रकटीकरणात् सर्वज्ञत्वादयंज्ञानीवेद्याकरणइत्युच्यते । तच्चव्याकरणंकेचिद्योगजधर्मप्रत्यासत्त्यावदंति तन्निराचष्टेमूलतइति आत्मज्ञानादिसर्वविज्ञानंश्रूयते न
प्रधानज्ञानात् अन्यतोवा । मूलतइतिल्यल्लोपेपंचमी । मूलंकारणंब्रह्मप्राप्त्येत्यर्थः । तत्रव्याकर्तापरमात्मैव । तन्नामरूपाभ्यामिवव्याक्रियत । नामरूपेव्याकरवाणिइतिश्रुतिभ्यामि
त्याह व्याकरोतीतिश्रौतव्युत्पत्तिप्रदर्शनमेतत् ६१ सार्वज्ञ्यमपिब्रह्मविदामनोपचारिकमित्याह प्रत्यक्षेति सत्येतिष्ठन् नतुतृत्त्यंतरेदेहाद्याकारे । ब्राह्मणः ब्रह्मवित्तद्विद्वान्ब्रह्मवि
द्वानितिब्राह्मणपदव्युत्पत्तिप्रदर्शनम् ६२ अध्यायार्थमुपसंहरति धर्मादिष्विति धर्मश्चसत्यंचदमस्तपश्चेत्यादिपुद्गादशसुस्थितः । तथा सत्यादिरूपेअष्टविधेअप्रमादेचस्थितः । एवंसा
धनवान् देवेषुपूर्वोक्तेषु आरोपष्टष्टिव्यामिश्रष्टष्टपवादष्टष्टिरूपेषु आनुपूर्व्येणसोपानारोहणन्यायेन परमेपदेस्थितोऽहमेतत्त्वानुभवसिद्धं बुद्ध्यास्वतःस्नेहवत्या तेतुभ्यंब्रवीमि । सोपानक
मस्तुनृसिंहतापनीयेभूयते । 'ओतानुज्ञात्रनुज्ञाऽविकल्पैरिति' । अस्यार्थः'ओतत्वंकारणव्याप्तिःकायेयद्वन्द्वोदोषे ॥ सर्वब्रह्मैतितन्निष्ठाजानतेपरिणामतः ॥ १ ॥ कार्यस्यासमसत्त्वंयत्का
रणेसमुदीरितं ॥ तदनुज्ञातृशब्दार्थोमरौवारिविवर्तनम् ॥ २ ॥ एतन्निष्ठास्ततोभूत्वाजगन्मिथ्येतिजानते ॥ अनुज्ञायांजगत्तुच्छंशशृंगगादिवन्मतम् ॥ ३ ॥ एवंसोपानरीत्यैवमूमित्रितयलं
घनात् ॥ अविकल्पंपरंयत्तदहंब्रह्मास्मिनिर्भयम्'इति ॥ ४ ॥ ६३ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकंठीये भारतभाष्यदीपे त्रिचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४३ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ एवंआत्म

सर्वार्थानांव्याकरणाद्वैव्याकरणउच्ये ॥ तन्मूलतोव्याकरणंव्याकरोतीतिततथा ६१ प्रत्यक्षदर्शीलोकानांसर्वदर्शीभवेन्नरः ॥ सत्येवैब्राह्मणस्तिष्ठंस्तद्विद्वान्सर्व
विद्वेत् ६२ धर्मादिषुस्थितोऽप्येवंक्षत्रियब्रह्मपश्यति ॥ वेदानांचानुपूर्व्येणएतद्बुद्ध्याब्रवीमिते ६३ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणि सनत्सुजातपर्व
णिसनत्सुजातवाक्येत्रिचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४३ ॥ ॥ धृतराष्ट्रउवाच ॥ सनत्सुजातयामिमांपरांत्वंब्राह्मीवाचंनवेदसेविश्वरूपाम् ॥ परांहिकामेनसुदुर्ल
भांकथांप्रब्रुहिमेवाक्यमिदंकुमार १ ॥ सनत्सुजातउवाच ॥ नैतद्ब्रह्मत्वरमाणेनलभ्यंयन्मांपृच्छन्नतिहृष्यस्यतीव ॥ बुद्धौविलीनेमनसिप्रचित्याविद्याहिंसा
ब्रह्मचर्येणलभ्या २ ॥ धृतराष्ट्रउवाच ॥ अत्यंतविद्यामिति यत्सनातनीं ब्रवीषित्वं ब्रह्मचर्येणसिद्धाम् ॥ अनारभ्यांवसतीहकार्यकालेकथंब्राह्मण्यममृतत्वंलभेत ३

ज्ञानमार्गश्रुत्वा तस्यांतरंगसाधनयोगेश्रोतुंपृच्छति सनत्सुजातेति । परांउक्तादपिअत्युत्कृष्टां ब्राह्मीब्रह्मप्रापिकांवाचंउपनिषदं वदसेजानीये । भासनोपसंभाषाज्ञानेतिह । विश्वंरूप्येप्र
काशतेऽस्यां । यांज्ञातवतोऽन्यत्ज्ञातव्यंनावशिष्यतइत्यर्थः । कामेनकाम्यमानेनविषयेण परांदूरीभृतां विषयवार्ताहीनामित्यर्थः । अतएवसुदुर्लभांकथांकथनीयांप्रब्रुहि । हेकुमारइदंमे
ममवाक्यंत्वांप्रतिप्रार्थनारूपंवचनं अवधेहीतिशेषः । ब्रह्मविद्यायाःदुर्लभत्वंदर्शयन्सनत्सुजातउवाच नैतदिति हृष्यासिअहंब्रह्मविद्याधिकार्यस्मीतिहृष्यसि । पाठांतरेअभिवंगेण
निर्वधेन । विद्यालक्षणमाह बुद्धाविति सर्वपांमिद्रियाणानिरोधेनमनोमात्रमनुपरतंसंकल्पाद्यात्मकंतिष्ठति तस्मिन्नपि अहंब्रह्मास्मीतिनिश्चयस्वभावायांबुद्धौ विलीनेसति । प्रवि
त्याप्रगतंचित्तंयस्यासा निरुद्धसर्ववृत्तिकाकाचिदवस्थाविद्येत्युच्यते । साचब्रह्मचर्येणगुरुकुलवासेनलभ्या २ अत्यंतं अंतस्त्रिविधपरिच्छेदः तमातिकार्यंअत्यंतंब्रह्म तद्विषयांविद्यां । सना
तनीनित्यसिद्धा । प्रत्यगात्मनो नित्यापरोक्षत्वात् । यत्साक्षादपरोक्षाद्ब्रह्मेतिश्रुतेः । सिद्धाअभिव्यज्यमाना । तत्रहेतुः अनारभ्याकर्मवदारंभायोग्या । याचकार्यकालेइहआत्मन्ये
ववसति नित्यसिद्धत्वात् । एवंसतिब्राह्मण्यं ब्राह्मणस्ययोग्यंअमृतत्वंकथंलभेत । नहिलब्धलाभार्थयत्नोऽपेक्ष्यतइतिब्रह्मचर्याद्यनुष्ठानाक्षेपः ३

ब्रह्मणोरूपेण तत्तत्पृथिव्यादिषु नास्ति । 'अशब्दमस्पर्शमरूपमव्ययं तथाऽसंनित्यमगंधवच्चयत्' इति तत्र शब्दादीनां निषेधात् तेषां च शब्दादिमत्त्वात् । रूपांतराणि तु ब्रह्मप्राप्तिचिन्हानि न तु ब्रह्मरूपाणि तथा च श्रुतिः । 'नीहारधूमाकारानिलाऽनलानां सद्यो तत्र विद्युत्स्फटिकशशीनां ॥ एतानि रूपाणि पुरःसराणि ब्रह्मण्यभिष्यक्तिकराणि योगे' इति । समुद्रे संसारसागरे एनं परमात्मानं सलिलं सलिलोपलक्षितः पंचभूतात्मको देहः नास्ति । जीवानां भिन्नब्रह्मणोपाधिजं दुःखं नास्तीत्यर्थः यद्वा । सामुद्रे जले एतद्रूपं नास्तीत्यर्थः २६ न तारकास्ति रूपादिराहित्यस्यैव पंचः २७ नामरूपात्मके प्रपंचे सति तद्विहितत्वं ब्रह्मणो वक्तुं रूपप्रपंचादन्यत्त्वमुक्त्वानामप्रपंचादन्यत्त्वमाह नैवर्तुतदित्यादिना तदित्यनेन अर्थात् ब्रह्मणो नामनिर्दिश्यते । विमले पुत्रैश्च नरसामादिषु । रथं तरवारं द्रव्ये च पृष्ठं च सामनी । महाव्रते यज्ञविशेषेऽपि नैव तद्द्रव्ये तपश्च यत् । कर्मभिरापितदृशं न न प्राप्यते इत्यर्थः । 'नास्त्यकृतः कृतेन' इति श्रुतेः । अकृतः मोक्षः कृतेन कर्मणा नास्तीति श्रुत्यर्थः । यतः तत्तद्भवं नित्यम् २८ अपारणीयं अनतिक्रमणीयं अहेयत्वात् । तमसः अज्ञानरूपादुपाधेः परस्तात् पराचीनं । अंतकः कालः तत्तद्ब्रह्म अप्येति गच्छति । प्रलयं ते कालोऽपि तत्र लीयत इत्यर्थः । अणीय इति दुर्लभं । क्षुरधारया सममिति अत्यंतावहितेन ग्राह्यं । महच्चपर्वतेभ्य इति उपलक्षणं सर्वस्य सर्वस्मादपि महदित्यर्थः २९ प्रतिष्ठा अधिष्ठानं । अमृतं निर्विकारं । विकारो हि विकारांतरमापद्यमानोऽमृत उच्यते । लोकं यंत इति लोकादभ्युपगम्य । ब्रह्म ब्रह्म यशोरमणीयमपि तदेव । 'तस्य नाम महद्यशः' इति हि श्रुतेः । तस्मादुपादानात् कनकात्

न तारका सुनच विद्युदाश्रितं न चाभ्रेषु दृश्यते रूपमस्य ॥ न चापि वायौ न च देवता सुनैतच्चंद्रे दृश्यते नो तस्य २७ नैवर्तुतत्र यजुष्पुनाप्यथर्वसुन दृश्यते वै विमलेषु सामसु ॥ रथं तरवारं द्रव्ये वाऽपि राजन्महाव्रते नैव दृश्येद्भवं तत् २८ अपारणीयं तमसः परस्तात् तदंतकोऽप्येति विनाशकाले ॥ अणीयोरूपं क्षुरधारया समं महच्चरूपं तद्वै पर्वतेभ्यः २९ सा प्रतिष्ठा तदमृतं लोकास्तद्ब्रह्मतद्यशः ॥ भूतानि जज्ञिरे तस्मात्प्रलयं यांति तत्र हि ३० अनामयं तन्महदुच्यतं यशो वाचो विकारं कवयो वदंति ॥ यस्मिन् जगत्सर्वमिदं प्रतिष्ठितं ये तद्विदुरमृतास्ते भवंति ३१ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि सनत्सुजातपर्वणि सनत्सुजातवाक्ये चतुश्चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४४ ॥ ॥ ४५ ॥ ॥ सनत्सुजात उवाच ॥ शोकः क्रोधश्च लोभश्च कामो मानः परासुता ॥ ईर्ष्या मोहो विधित्सा च कृपाऽमूया जुगुप्सुता ३

कुंडलादीनीव भूतानि जातानि । यतः तत्रैव प्रलयं मृदिष्यते इव यांति । एतेन ब्रह्मणो जगत्कारणत्वमुक्तं तथा च श्रुतिः । 'यतो वा इमानि भूतानि जायंते । येन जातानि जीवंति । यत्प्रयंत्य भिसंविशंतीति । तद्विजिज्ञासस्व तद्ब्रह्म' इति ३० अनामयं निर्द्वैतं उच्यतं जगदाकारेण उन्नतं । महद्यशः परं व्यापकं आकाशादिभ्योऽपि महदित्यर्थः । वाच इति षष्ठी तृतीयायै कवयः विकारं वाचैवास्तीति वदंति न स्वरूपेणास्तीत्यर्थः तथा च श्रुतिः । 'वाचारं भवं विकारो नामधेयम्' इति वागालंबनत्वं विकारस्याह । यस्मिन्निदं जगत्प्रतिष्ठितं रज्ज्वा मुरगवल्लीनं तथेति दुस्ते अमृताः मुक्ता भवंति ३१ ॥ इति उद्योगप० नीलकण्ठीये भारतभा० चतुश्चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४४ ॥ ॥ समाप्ता ज्ञानप्रधाना योगोपसर्जना ब्रह्मविद्या । इदानीं योगप्रधाना ज्ञानोपसर्जना तां वक्तुं मध्यायद्वयमारभ्यते । यत्र पूर्वचित्तवृत्तिनिरोधेन त्वं पदार्थं ज्ञात्वा पश्चाद्देवांश्रवणादिना तस्य ब्रह्मत्वं निश्चीयते सा आद्या । यत्र तु श्रवणादिना पूर्वपारोक्ष्येण प्रतीचो ब्रह्मभावं निश्चित्य पश्चाद्भिदिध्यासेन न सः अपरोक्षीक्रियते सा द्वितीया । क्रमद्वयेऽपि फलैक्यात्साधनजातमप्येकं रूपमेवेति दर्शयितुं प्रागुक्तानेव हेतूनां दोषान् उपादेयान् गुणां श्रद्दर्शयति शोकः क्रोधश्चेत्यादिना तत्र क्रोधादयः प्राग्व्याख्याता एव तथाऽपि कचित् विशेषो दृश्यते स एव व्याख्यायते । लोभः स्पृहा मोहः प्रज्ञाया अभ्यासः । अत्रापि लोभ इति पाठेऽपि स एवार्थः । लुभ विमोहन इति धात्वर्थानुगमात् । परासुता निद्रा परत्वं । कृपाऽन्नस्नेहः १

पापं पापफलं कर्म व्यवस्यति आरभते मूढसंज्ञः मूढबुद्धिः २ उग्रः निर्दयः परुषः रूक्षवाक् वदान्यो बहुभाषी न स भाजयंते परं न मानयंति ३ बहुप्रशंसी आत्मस्तुतिपरः ४ महाव्रता महाव्रतानि । सुपांशुलुगिति सुपोडादेशश्छांदसः ५ नास्य स्वस्वीयं किमपि नास्ति धर्मादिष्वेकैकस्मिन्नपि पक्षपाते सति तदर्थं सर्वस्य जतीत्यर्थः ६ ब्रह्मैव मुख्यं प्राप्य धेयांति ताम् ७ परीवादः परदोषकीर्तनं सत् यथार्थं भूतं असत् आरोपितम् ८ अप्रकीर्तित इति दमविरोधिन एव प्रातिकूल्यादयो मददोषत्वेन सूचिता अपि शृंगग्राहिकाया प्रकषेण विधिमुखेन न प्रोक्ता इत्यर्थः । लोकद्वेष्यं पारदार्यादि । प्रातिकूल्यं धर्मादी विघ्नाचरणं । अभ्यसूया गुणेषु दोषारोपः ९ कामः रुचिभिलाषः । पारतं ज्यं मद्यादिवशत्वं । पैशुनं राजद्वारादौ परदोषमूचनं । अर्थहानिः नटनर्तकवेश्यादिषु दंडेन वा वित्तनाशः । विवादो वैरम् १० मोदो हर्षः दर्पहेतुः । दृष्टो दृश्यतीत्यापस्तंबोक्तेः । अतिवादो निर्मर्यादं वचनं । संज्ञानाशः कार्याकार्यविवेकराहित्यं । अभ्यसूयितानैरंतर्धेन परद्रोहशीलता । एतत्तदव

द्वादशैते महादोषा मनुष्यप्राणनाशनाः ॥ एकैकमेतेराजेंद्रमनुष्यान्पर्युपासते ॥ यैराविष्टो नरः पापं मूढसंज्ञो व्यवस्यति २ स्पृहया लुरुग्रः परुषो वा वदान्यः क्रोधं बिभ्रन् मनसा वैविकथो ॥ नृशंसधर्माः षड्भिमेजनवैप्राप्याप्यर्थं नो तस भाजयंते ३ संभोगसंविद्धिषमोऽतिमानी दत्त्वा विकथी कृपणो दुर्बलश्च ॥ बहुप्रशंसी वनिता द्विद्वैतसद्वैतसत्त्वोक्ताः पापशीलानृशंसाः ४ धर्मश्च सत्यं च तपो दमश्च अमात्सर्यं हींस्ततिक्षाऽनसूया ॥ दानं श्रुतं चैव घृतिः क्षमा च महाव्रता द्वादश ब्राह्मणस्य ५ योनैतैभ्यः प्रच्यवेद्वादशभ्यः सर्वामपीमां पृथिवीं स शिष्यात् ॥ त्रिभिर्द्वाभ्यामेकतो वार्थितो यो नास्य स्वमस्तीति च वेदितव्यम् ६ दमस्त्यागोऽथाप्रमाद इत्येतेष्वमृतं स्थितम् ॥ एतानि ब्रह्ममुख्यानां ब्राह्मणानां मनीषिणाम् ७ सद्वाऽसद्वा परीवादो ब्राह्मणस्य न शस्यत ॥ नरकप्रतिष्ठास्ते स्युर्य एव कुर्वते जनाः ८ मदोऽष्टादशदोषः स स्यात्पुरा योऽप्रकीर्तितः ॥ लोकद्वेष्यं प्रातिकूल्यमभ्यसूया मृषावचः ९ कामक्रोधौ पारतं ज्यं परिवादोऽथ पैशुनम् ॥ अर्थहानिर्विवादश्च मात्सर्यं प्राणपीडनम् १० ईर्ष्या मोदोऽतिवादश्च संज्ञानाशोऽभ्यसूयिता ॥ तस्मात्प्राज्ञो न माद्येत सदा ह्येतद्विगर्हितम् ११ सौहृदे वैषड्गुणा वेदितव्याः प्रिये हृष्यंत्या प्रिये च व्यथंते ॥ स्यादात्मनः सुचिरं याचते यो ददात्ययाच्यमपि देयं खलु स्यात् ॥ इष्टान् पुत्रान् चिभवान् स्वांश्च दारान् भ्यर्थितश्चार्हति शुद्धभावः १२ त्यक्तद्रव्यः संवसेन्नेह कामाहुं क्तं कर्म स्वाशिषं वा घते च १३ द्रव्यवान् गुणवानेवं त्यागी भवति सात्त्विकः ॥ पंचभूतानि पंचभ्यो निवर्तयति तादृशः १४

त्वं विगर्हितं निर्दिष्टं सद्भिः । सदा हीत्यापत्कालेऽपि नाश्रयणीयमिति सूचितम् ११ सुहृदां प्रिये सति हर्षः अप्रिये सति व्यथेति द्वौ सौहृदगुणौ । तृतीयमाह स्यादिति । सुहितमिति पाठे सुतरां हि तं दृष्टं पुष्टिकरं । देयं दातारं । भव्यगोयेति वक्तृर्तरि कृत्यः । यो दातारं अयाच्यमपि पुत्रादिकं मुख्यं कर्म भूतं याचते स अभ्यर्थितः प्रार्थितो दाता तस्मै इष्टादीन् अर्हति दातुमिति शेषः सार्धं श्लोको वाक्यम् १२ चतुर्थमाह त्यक्तेति यस्मै सर्वस्वं दत्तं तस्य गृहे कामात् मयाऽथमुपकृत इति बुद्धितः न संवसेत् । तेन कदाचिदनाहतः स न सौहार्दमंगकुर्यादिति भावः । पंचममाह मुंक्ते कर्मैति स्वकर्माजितमेव घनमुंक्ते न तु मित्राद्यजितं अन्यथा कालेन हेलनां प्राप्य सौहृदमंगो मा भूदिति । षष्ठमाह स्वाशिषं वा घते च स्वस्य श्रेयोऽपि मित्रहितायै नाशयतीत्यर्थः । पाठांतरे स्वासितं स्वस्थानं राज्यादिकं आस्तेऽस्मिन्निति व्युत्पत्त्या ज्ञेयं । स्वाशिवमिति पाठे स्वस्य आसभंतात् शिवं श्रेयस्करमित्यर्थः १२ द्रव्यवान् गृहस्थः एव उक्तरीत्या गुणवान् त्यागी दाता सात्त्विकः स त्वप्रधानश्च यो भवति तादृशः पुरुषः पंचभ्यः शब्दादिभ्यः पंचभूतानि श्रोत्राद्याकारेण परिणतानि इन्द्रियाणि निवर्तयति १४

मनसाहृदाचयपुनर्विदुरमृतास्तेभवन्ति ॥ योगिनस्तंप्रपश्यन्तिभगवंतंसनातनम् ६

ययोःक्रमेणतंद्रावंतौ ताभ्यामन्यःअतंद्रितःनिर्मायःसवितुःजगत्कारणस्य

विवस्वान् वसआच्छादने वस्वान्आच्छादनवान् तद्विपरीतोविवस्वान् अपरिच्छिन्नसंविद्रूपःसंततमनुदितानस्तमितप्रकाशःसर्वाधिष्ठानभूतःउभौजीवेश्वरौपृथिवीदिवंचबिभर्ति । आ
सद्गीचीःसविषूचीर्वसानावितिपाठेसःशुक्रसंज्ञःशुद्धआत्मा । कीदृशौउभौदेवौसद्गीचीःविषूचीश्च आवसानौ दिशःउपदिशश्चपटवद्वसानौ । दिगंतपर्यंतंविस्तीर्णावित्यर्थः । व्यवहिताश्चेति
छांदसक्रियोपसर्गयोर्व्यवधानं शेषंप्राग्बदेव ३ एतदेवाहउभाविति देवौजीवेश्वरौपृथिव्यादिकंभुवनंब्रह्मांडंशुक्रोबिभर्ति । तस्मात्सर्वोत्पत्तिमाह तस्मादिति महान्दुरधिगमोऽस्तोयेषांतेमहांताः
समुद्राःकामाः कामंसमुद्रमाविशेतिमंत्रलिगात् ४ चक्रेइति रथस्यशरीरस्य । 'रथःस्यंदनदेहयोः'इतिविश्वः । अधुवस्यविनाशिनोऽपिअव्ययंअविनाशिकर्मयस्यतस्यअव्ययकर्मणः । चक्रेचक्र
वञ्चालकेप्राक्कर्मणिनिमित्तेसतितिष्ठंतःकर्माधीनाइत्यर्थः । अश्वाः इंद्रियाणि शरीररथंविषयदेशंप्रतिनयतः केतुमंतंप्रज्ञावंतंजीवं । किन्नानेऽस्मानुन् । तंपरमात्मानंप्रति वहंतिवहतिद्विकर्मा ।
वश्यैरिन्द्रियाश्वैर्देहरथेयोजितैःजीवःपरमात्मतानीयते । अन्यथाशरीरेनष्टेऽपितत्कृतकर्मनक्षीयतेऽतःशरीरांतरेणसद्यएवबद्धचते । दिव्यंअलौकिकंअहंप्रत्ययविषयादन्यमशनायाद्यतीतमि
त्यर्थः । अजरमितिसर्वविकारप्रतिषेधः दिविहार्दाकाशे ५ अस्यरूपंआकृतिःसादृश्येनतिष्ठतिअनुपमस्वरूपमित्यर्थः । नचक्षुषेतिसर्वेन्द्रियगोचरत्वंनिषिद्धचते । 'अज्ञब्दमस्पर्शमरूपमव्यय'
इतिरूपादिहीनत्वश्रुतेः । मनीषयामनसोनिग्रहेण मनसासूक्ष्मेण 'मनसेवानुब्रष्टव्यम्'इतितस्यकरणत्वश्रुतेः । हृदाहृदुपलक्षितेदेशेनिगृहीतेनमनसा येषनंविदुःतेअमृताःमुक्ताभवन्ति ९

३८

8997

अथेदानीं ब्रह्मविदात्मनो ब्रह्ममावांमदेववदपरोक्षीकुर्वन्स्वस्यसावोत्स्यंस्तौति अहमेवेति नास्ति अतीतानागतं । अस्तिवर्तमानं । सर्वेषामंतरात्माचाहमेवास्मि २८ पितामह इति एव
मात्मनिसर्वमारोप्य अपवदति न मेयं न बोवयमिति । यद्यपि रज्ज्वा मुरग आरोपितस्तथापि तयोर्न कश्चित्संबन्धोऽस्ति अधिष्ठानव्यतिरेकेणाध्यस्तस्यासत्त्वात् । एवं प्रत्यगात्मजगतोरप्यसंबन्धोऽत्र
दृश्यः २९ अहमेवमुक्तुणां ज्ञेय इत्याह आत्मैवेति ममस्थानं अधिष्ठानं आत्मैव । 'स्वेमहिमिप्रतिष्ठितः' इति श्रुतेः । अतएव मम जन्म जनन हेतुरपि आत्मैव । अजत्वा देव अहं कार्ये ओतः प्रो
तश्च तिर्यग्ध्वं च पटेतं तव इवानुस्यूतोऽस्मि । अजरा अप्रच्युतस्वभावा प्रतिष्ठा अधिष्ठानत्वे यस्य स तथा अजश्चर इति पादो व्याख्यातः । मांसवेषां भूतानामंतरात्मानं सर्वेश्वरं सर्वकर्तारं विज्ञाय कविः
प्रसन्न आस्ते ३० प्रकरणार्थमुपसंहरति अणोरप्यणुतरो दुर्लक्ष्यः न त्वणुतरपरिमाणवान् । अस्थूलमनण्वहस्वमदीर्घमिति ब्रह्मणि चतुर्विधपरिमाणनिषेधात् एतेन निर्गुणं रूपमुक्तं । सुमनाः

अहमेव स्मृतो माता पिता पुत्रोऽस्म्यहं पुनः ॥ आत्माऽहमपि सर्वस्य यच्च नास्ति यदस्ति च २८ पितामहोऽस्मि स्थविरः पिता पुत्रश्च भारत ॥ ममैव यूयमात्म
स्थानमेयं न बोवयम् २९ आत्मैव स्थानं मम जन्म चात्मा ओतप्रोतोऽहमजरप्रतिष्ठः ॥ अजश्चरो दिवारात्रमतंद्रितोऽहं मां विज्ञाय कविरास्ते प्रसन्नः ३० अणो
रणीयान्सुमनाः सर्वभूतेषु जगति ॥ पितरं सर्वभूतेषु पुष्करे निहितं विदुः ३१ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि सप्तसुजातपर्वणि षट्चत्वारिंशोऽध्यायः ४६ ॥
समाप्तमिदं सप्तसुजातपर्व ॥ अथ यानसंधिपर्व ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवं सप्तसुजातेन विदुरेण च धीमता ॥ सार्धं कथय तोराज्ञः साव्यतीयाय शर्वरी १ तस्यां
रजन्यां व्युष्टायां राजानः सर्व एव ते ॥ सभामा विविशुर्हृष्टाः सूतस्योपदिदक्षया २ शुश्रूषमाणाः पार्थानां वाचो धर्मार्थसंहिताः ॥ धृतराष्ट्रमुखाः सर्वे ययूराजसभां
शुभाम् ३ सुधावदातां विस्तीर्णां कनकाजिरभूषिताम् ॥ चंद्रप्रभां सुरुचिरां सित्कांचंदनवारिणा ४ रुचिरैरासनैः स्तीर्णां कांचनैर्दारुवैरपि ॥ अश्मसारमयैर्दा
तैः स्वास्तीर्णैः सोत्तरच्छदैः ५ भीष्मोद्रोणः कृपः शल्यः कृतवर्मा जयद्रथः ॥ अश्वत्थामा विकर्णश्च सोमदत्तश्च बाह्लिकः ६ विदुरश्च महाप्राज्ञो युयुत्सुश्च महारथः ॥
सर्वे च सहिताः शूराः पार्थिवा भरतर्षभ ७ धृतराष्ट्रं पुरस्कृत्य विविशुस्तां सभां शुभाम् ॥ दुःशासनश्चित्रसेनः शकुनिश्चापिसौबलः ८ दुर्मुखो दुःसहः कर्ण उलूको
ऽथ विविंशतिः ॥ कुरुराजं पुरस्कृत्य दुर्योधनमर्षणम् ९ विविशुस्तां सभाराजन्सुराः शक्रसदो यथा ॥ आविशद्भिस्तदाराजन्सुरैः परिघबाहुभिः १० शुशुभे
सा सभाराजन्सिंहे रिव गिरेर्गुहा ॥ ते प्राविश्य महेश्वासाः सभां सर्वे महौजसः ११ आसनानि विचित्राणि भेजिरे सूर्यवर्चसः ॥ आसनस्थेषु सर्वेषु ते पुराजसु भारत १२

शोभनं मनो दिव्यं चक्षुर्मायाख्यं अतीतादिसर्वप्रकाशकं यस्य । 'मनोऽस्य दैवं चक्षुः' इति श्रुतेः । स सुमनाः एतेन सगुणं रूपमुक्तं । सर्वभूतेषु जाग्रति अंतर्थाभिरूपेण जागर्ति शपोऽलुगायः गुणाभा
वश्च । पितरं अर्थाद्विद्यदादीनां जरायुजादीनां च । सर्वदेहेषु पुष्करे हृदयपुंडरीके निहितं स्थितं विदुर्ब्राह्मणा जानन्ति । एवं गुणविशिष्टं प्रत्यगात्मानं हृदये विहितं नेन साक्षात्कृत्य कृतकृत्यो
भवतीत्यर्थः ३१ ॥ इति श्रीमत्पद्माव्ययप्रमाणतमयां दायुरंधरचतुर्धरवंशावतंसश्रीगोविंदसूरितुनोः श्रीनीलकण्ठस्य कृतो उद्योगपर्वणि भारतभावदीपे षट्चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४६ ॥ ॥
प्रासंगिकमध्यात्मसमाप्य प्रस्तुतां कथां मेवानुसंधत्ते एवं सप्तसुजातेनेत्यादिना कथयतः कामिति शेषः १ सूतस्य संजयस्य २ । ३ कनकमयेन अजिरेण अंगणेन भूषिता ४ अश्मसारमयैः
रत्नखचितैः ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२

११ उपेयाय उपजगाम प्रस्कंद्य उत्तीर्य १२ यथावयः वयसोऽनुरूपम् १५ । १६ । १७ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावदीपे सप्तचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४७ ॥ ॥ ७ ॥
पृच्छामीति १ । २ अन्वत्रस्त इत्यनुशब्दस्य अवोचदित्यनेन संबन्धः । व्यवहिताश्चेति धातुपसर्गयोः कृतां दसं व्यवहितत्वं । विद्वान् जानन् उपह्वरे समीपे कुरूणां मध्ये धार्तराष्ट्रं द्रुपदाह
त्यन्वबोचदिति संबन्धः ३ । ४ पांडवायोधनाय पांडवैः सह पुद्राय ५ । ६ । ७ कर्मपापं अनिर्विष्टं अनुपभुक्तं अश्विभ्यां अश्विपुत्राभ्याम् ८ अपघ्यानात् अपकारचितनमात्रात् गां पृथगीष

द्वाः स्थो निवेदयामास सूतपुत्रमुपस्थितम् ॥ अयं सरथ आयातियोऽयासीत् पांडवान् प्रति १३ दूतोन स्तूर्णमायातः संधवैः साधुवाहिभिः ॥ उपेयाय सतुक्षिप्रं रथा
प्रस्कंद्य कुंडली ॥ प्रविवेश सभां पूर्णामहीपालैर्महात्माभिः १४ ॥ संजय उवाच ॥ प्राप्तोऽस्मि पांडवान् गत्वा तं विजानीत कौरवाः ॥ यथावयः कुरून् सर्वान् प्रति
नंदंति पांडवाः १५ अभिवादयंति वृद्धांश्च वयस्यांश्च वयस्य वत् ॥ यूनश्चाभ्यवदन् पार्थाः प्रति पूज्य यथावयः १६ यथाऽहं धृतराष्ट्रेण शिष्टः पूर्वमितोगतः ॥ अ
ब्रुवं पांडवान् गत्वा तन्निबोधत पार्थिवाः १७ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि यानसंधिपर्वणि संजयप्रत्यागमने सप्तचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४७ ॥ ॥
॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ पृच्छामित्वां संजयराज मध्ये किमब्रवीद्वाक्यमदीनसत्त्वः ॥ धनं जयस्तात युधां प्रणेता दुरात्मनां जीवितच्छिन्महात्मा १ ॥ संजय उवाच ॥
दुर्योधनो वाचमिमां शृणोतु यदब्रवीदजुनो योत्स्यमानः ॥ युधिष्ठिरस्यानुमते महात्मा धनं जयः शृण्वतः केशवस्य २ अन्वत्रस्तो बाहुशीर्यं विद्वान् उपह्वरे वासुदेवस्य
धीरः ॥ अवोचन्मां योत्स्यमानः किरीटीमध्ये द्रुपदाधार्तराष्ट्रं कुरूणाम् ३ संश्रुण्वतस्तस्य दुर्भाषिणो वै दुरात्मनः सूतपुत्रस्य सूत ॥ यो यो बुमां सति मांसदैवमंदप्रज्ञः
कालपक्वोऽतिमूढः ४ ये वै राजनः पांडवायोधनाय समानीताः शृण्वतां चापितेषां ॥ यथासमं वचनं मयोक्तं सहामात्यं श्रावयेथानृपंतत् ५ यथानूनं देवराजस्य
देवाः शुश्रूषते वज्रहस्तस्य सर्वे ॥ तथाऽशृण्वन् पांडवाः मृजयाश्च किरीटिना वाचमुक्तां समर्थी ६ इत्यब्रवीदजुनो योत्स्यमानो गांडीवधन्वा लोहितपद्मनेत्रः ॥ न
चेद्वाज्यं मुंचति धार्तराष्ट्रे युधिष्ठिरस्याजमोदस्य राज्ञः ७ अस्ति नूनं कर्मकृतं पुरस्तादनिर्विष्टं पापकं धार्तराष्ट्रैः ॥ येषां युद्धं भीमसेनाजुनाभ्यां तथाऽश्विभ्यां वासुदे
वेन चैव ८ शैने येन ध्रुवमात्ता युधेन दृष्टयुग्मेनाथ शिखंडिना च ॥ युधिष्ठिरेणैककल्पेन चैव योऽपघ्यानात् निर्दहेद्वा दिवं च ९ तैश्च द्योदुमन्यते धार्तराष्ट्रो निर्दृतोऽर्थः स
क्लः पांडवानाम् ॥ मातृत्कार्पीः पांडवस्यार्थहेतो रपैहियुद्धं यदिमन्यसे त्वम् १० यांतां वने दुःखशय्यामवासीत् प्रव्राजितः पांडवो धर्मचारी ॥ आप्रोतुतां दुःखतरा
मनर्थामं त्याग्य धार्तराष्ट्रं परासुः ११ हिया ज्ञानेन तपसा दमेन शौर्येणाथो धर्मगुप्त्या धनेन ॥ अन्यायवृत्तिः कुरुपांडवेयानध्यातिष्ठद्धारतराष्ट्रो दुरात्मा १२

१ निर्दृतः सिद्धः सकल इत्यनुशब्दस्य अवोचदित्यनेन संबन्धः । सत्तराण्याधदानं माकार्पीः पांडवस्यार्थहेतोः हितार्थम् १० दुःखशय्यां दुःखवासं अंत्यां शय्यां युद्धे
मरणं प्राप्तः सन् ११ त्वं एतावत्कुर्वित्याह न्हियेति यानलोकान् अन्यायवृत्तिधार्तराष्ट्रोऽध्यतिष्ठतान् वहीप्रभृतिभिर्गुणैरुपलक्षितेषां देवैश्च नृकान् कुह । दुर्योधनेन ह्येव ज्ञानासम्पद
भिमुखीकरणं त्वत्कार्यं ननु तेन सह अस्माकं संधानमिति भावः १२

माय याकपटेन उपधीयते उपस्थाप्यते मायोपधा इच्छलवादाः तान् मायोपधः । आतोधा तोरिति द्वितीया बहुवचने परे आलोपः । प्रतिपन्नः प्राप्तः प्रणिपातादिभिरुपेतः सत्यं ब्रुवन् अतो वेत्ति । क्रियमानोऽपि तितिक्षमाणश्चास्ति इति शेषः १३ क्रोधं अवस्रष्टा उत्स्रज्यति । उद्धृतं क्रोधाक्रान्तं चेतो यस्य सः उद्धृतचेताः । जन्मना सुहृत्तचेता अपि सन् । अन्वतपस्यत् शोचिष्यति । आर्षो लकारव्यत्ययः १४ कृष्णवर्त्मादाहेन कृष्णकृतभूभाग इति प्राञ्चः । वस्तुतस्तु अग्निहात्रे वस्वादिसप्तसप्तपञ्चमिः श्रूयते यदग्निमुद्धरतीत्यनुवाके । तत्र कृष्णवर्त्मस्य न्वर्थसंज्ञातो धूमायनरौद्रोऽग्निश्च्यते । ज्वलित इति किञ्चित्प्रदीप्तः । समिद्ध इति सर्वशोदीप्तः दग्धाधक्ष्यति १५ । १६ दंशितसंज्ञं स्वालक्षणं स्वीयानामपि अलक्षणं नास्ति लक्षणं सम्यगवलोकनं यस्य तं स्वालक्षणं । रणे आवेशवशात् स्वरपि दुर्दर्शमित्यर्थः । यतः अंतकसन्निकाशं वचनस्य वचनम् १७ । १८ नाः बः इवेति च्छेदः वः युष्यान् गा इव १९ । २० शैक्येन शिष्यसदृशेन

मायोपधः प्रणिपातार्जवाभ्यां तपोदमाभ्यां धर्मगुण्यावलेन ॥ सत्यं ब्रुवन् प्रतिपन्नो नृपो नस्ति तितिक्षमाणः क्रियमानोऽतिवेत् १३ यदा ज्येष्ठः पांडवः संशिता त्माक्रोधं यत्तत् वर्षपूगान् सुधोरम् ॥ अवस्रष्टा कुरुषूद्धृतचेतास्तदा युद्धं धार्तराष्ट्रोऽन्वतपस्यत् १४ कृष्णवर्त्मं ज्वलितः समिद्धो यथा दहेत्कक्षमग्निर्निदाघे ॥ एवं दग्धाधार्तराष्ट्रस्य सेनां युधिष्ठिरः क्रोधदीप्तोऽन्ववेक्ष्य १५ यदा द्रष्टा भीमसेनं रथस्थं गदाहस्तं क्रोधविषं वमंतम् ॥ अमर्षणं पांडवं भीमवेगं तदा युद्धं धार्तराष्ट्रोऽन्व तपस्यत् १६ सेनाग्रं दंशितं भीमसेनं स्वालक्षणं वीरहणं परेषाम् ॥ घ्नंतं च मृतं कसन्निकाशं तदा स्मर्तुं विचनस्यातिमानी १७ यदा द्रष्टा भीमसेनं न नागान् नि पातितान् गिरिकूटप्रकाशान् ॥ कुंभैरिवामृगवमतो भिन्नकुंभास्तदा युद्धं धार्तराष्ट्रोऽन्वतपस्यत् १८ महासिंहो गाव इव प्रविश्य गदापाणिर्धार्तराष्ट्रानुपेत्य ॥ यदा भीमो भीमरूपो निहंता तदा युद्धं धार्तराष्ट्रोऽन्वतपस्यत् १९ महाभये वीतभयः कृतास्त्रः समागमेश्च बलावमर्दी ॥ सकृद्रथेनाप्रतिमान् रथौघान् पदातिसंघान् गद याऽभिनिघ्नत् २० शैक्येन नागांस्तरसाविष्टुण् हन्यदा छेत्ता धार्तराष्ट्रस्य सैन्यम् ॥ छिदन्वनं परशुनेव शूरस्तदा युद्धं धार्तराष्ट्रोऽन्वतपस्यत् २१ तृणप्रायं ज्वल नेनेव दग्धं ग्रामं यथा धार्तराष्ट्रान् समीक्ष्य ॥ पक्वं सस्यं वैद्युतेनेव दग्धं परासिक्तं विपुलं स्वं बलौघम् २२ हतप्रवीरं विमुखं भयार्तपराङ्मुखं प्रायशोऽष्टपयोधम् ॥ शस्त्रार्चिषा भीमसेनं दग्धं तदा युद्धं धार्तराष्ट्रोऽन्वतपस्यत् २३ उपासंगानां चरेदक्षिणेन वरांगानां न कुलश्चित्रयोधी ॥ यदारथाऽयोरथिनः प्रचेता तदा युद्धं धार्त राष्ट्रोऽन्वतपस्यत् २४ सुखोचितो दुःखशय्यां वनेषु दीर्घकालं न कुलोयामशेत ॥ आशीविषः कुद्ध इवोद्धमान् विषंतं दायुद्धं धार्तराष्ट्रोऽन्वतपस्यत् २५ त्यक्तात्मा नः पार्थिवा योधनाय समादिष्टा धर्मराजेन सूत ॥ रथैः शुभ्रैः सैन्यमभिद्रवंतो दृष्ट्वा पश्चात्पस्यते धार्तराष्ट्रः २६

पाशेन नागान् विष्टुण् हन् वैपरीत्येन गृह्णन् ।

गले पादे वा पाशं दत्वा मृतवत्सवत्कर्षन् नित्यर्थः । अन्ये तु विष्टुर्निति पाठांतरं कल्पयित्वा शैक्येन खड्गेनेति व्याचल्युः २१ तृणप्रायं तृणग्रहमयं ग्रामं परासिक्तं दूरे निरस्तम् २२ अष्टपयोधं अप्रगल्भयोधं २३ उपेति वरांगानां शिरसां उपासंगान् उच्चयान् दक्षिणेन कुशलेन अनायासेनेति यावत् आचरेत्कुर्यात् रथिनः योधान् प्रचेता कृटी करिष्यति । पाठांतरे उपासंगेन निपंगेण दक्षिणभागस्थेन शतात्परं आचरन् तत्रत्यैः शताधिकैः शैर्युध्यन् वामहस्तेनापिशरप्रक्षेपस्य अभ्यस्तत्वात् । दुःखशय्यामशेत्युत्तरस्मादपकृष्यते अतएव दुःखादथिनः प्रचेतेति पूर्ववत् २४ दुःखशय्यां अशेत्युत्तरं तां यदा स्मरिष्यतीति शेषः । अतएव दुःखात् रथिनः प्रचेतेति पूर्वस्मादनुकृष्यते २५ हे पार्थिव आयोधनाय युद्धाय समादिष्टाः सैन्यं तावकं दृष्ट्वा तानिति शेषः २६

शिशून् द्रौपदीपुत्रान् प्रतिविध्यादीन् आद्रवंतः आद्रवतः २७ गतोद्वाहं अपगतोद्धृतगतिं अनुकूलगतिमित्यर्थः । अकूजनो निःशब्दोऽज्ञो यस्य तं सुवर्णस्य तारो दीर्घतंतुः । अतिवेमादलातचक्रव स्तुवर्णरेखा तुल्यमित्यर्थः दातैः विनीतैः अश्वैरित्यर्थात् २८ विवर्तमानं विविधैर्मंडलेर्वर्तमानं चरंतं २९ गांधारिं शकुनिं आर्च्छन् गच्छन् ३० आयतः आगच्छतः ३१ विगाहिता अभिभविष्यति ३२ । ३३ क्षेप्तारः क्षेप्यति ३४ । ३५ । ३६ ममत्तरेभृशं ममत्तातीति ममत् । यच्छृणुतादकिं तत्तत्तरं बलवत्तरे । ममदिति निपातो बलवद्वाचको वा संग्रामे इत्यर्थः । सहोत्तर इत्याधुनिकाः

शिशून् कृतास्त्रान् शिशुप्रकाशान् यदा द्रष्टा कौरवः पंचशूरान् ॥ त्यक्ता प्राणान् कौरवानां द्रवंतस्तदा युद्धं धार्तराष्ट्रोऽन्वतपस्यत् २७ यदा गतोद्वाहमकूजनाशं सुव र्णतारं रथमाततायी ॥ दातैर्युक्तं सहदेवोऽघि रूढः शिरांसिराज्ञाक्षेप्यते मार्गणौघैः २८ महाभये संप्रवृत्ते रथस्थं विवर्तमानं समरे कृतास्त्रम् ॥ सर्वादिशः संपतंतं समीक्ष्य तदा युद्धं धार्तराष्ट्रोऽन्वतपस्यत् २९ हीनिषेवो निपुणः सत्यवादी महाबलः सर्वधर्मोपपन्नः ॥ गांधारिमाच्छेत्तुमुलेक्षिप्रकारीक्षेता जनान् सहदेवस्तरस्वी ॥ ३० यदा द्रष्टा द्रौपदेयान् महेशूरां कृतास्त्रान् रथयुद्धकोविदान् ॥ आशीविषान् घोरविषानिवाय तस्तदा युद्धं धार्तराष्ट्रोऽन्वतपस्यत् ३१ यदाऽभिमन्युः पर वीरघाती शरैः परान्मेघइवाभिवर्षन् ॥ विगाहिता कृष्णसमः कृतास्त्रस्तदा युद्धं धार्तराष्ट्रोऽन्वतपस्यत् ३२ यदा द्रष्टा बालमबालवीर्यद्विषच्चमूं मृत्युमिवोत्पतंतम् ॥ सौभद्रमिंद्रप्रतिमं कृतास्त्रं तदा युद्धं धार्तराष्ट्रोऽन्वतपस्यत् ३३ प्रभद्रकाः शीघ्रतरायुवानो विशारदाः सिंहसमानवीर्याः ॥ यदा क्षेप्तारो धार्तराष्ट्रान्सैन्यांस्तदा युद्धं धार्तराष्ट्रोऽन्वतपस्यत् ३४ वृद्धैर्विराट्पुपदौ महारथौ पृथक् क्रमूभ्यामभिवर्तमानौ ॥ यदा द्रष्टारौ धार्तराष्ट्रान्सैन्यांस्तदा युद्धं धार्तराष्ट्रोऽन्वतपस्यत् ३५ यदा क तास्त्रोपदः प्रचिन्वन् शिरांसि यूनां समरे रथस्थः ॥ कुद्धः शरैश्छेत्स्यति चापमुक्तैस्तदा युद्धं धार्तराष्ट्रोऽन्वतपस्यत् ३६ यदा विराटः परवीरघाती ममत्तरे शत्रुच मूं प्रवेष्टा ॥ मत्स्यैः सार्धं मत्स्यं सरूपैस्तदा युद्धं धार्तराष्ट्रोऽन्वतपस्यत् ३७ ज्येष्ठमात्स्यमनृशंसार्थरूपं विराट्पुत्रं रथिनं पुरस्तात् ॥ यदा द्रष्टा दंशितं पांडवार्थं त दायुद्धं धार्तराष्ट्रोऽन्वतपस्यत् ३८ रणे हते कौरवाणां प्रवीरे शिखंडिना सत्तमेशांतनूजे ॥ नजातुनः शत्रवो धारयेयुरसंशयं सत्यमेतद्ब्रवीमि ३९ यदा शिखंडी रथिनः प्रचिन्वन् भीष्मं रथेनाभियातावरूथी ॥ दिव्यैर्हयैरवमृद्नन् रथौघांस्तदा युद्धं धार्तराष्ट्रोऽन्वतपस्यत् ४० यदा द्रष्टा मंजयानामनीकेष्टुमुग्रं प्रमुखं रोचमानम् ॥ अस्त्रं यस्मै गुह्यमुवाच धीमान् द्रोणस्तदा तपस्यति धार्तराष्ट्रः ४१ यदा स सेनापतिरप्रमेयाः परामृद्नन्निपुभिर्धार्तराष्ट्रान् ॥ द्रोणं रणेश्च स होऽभियाता तदा युद्धं धार्तराष्ट्रोऽन्वतपस्यत् ४२ हीमान्मनीषी बलवान्मनस्वी सलक्ष्मीवान्सोमकानां प्रवर्हः ॥ नजातुतं शत्रवोऽन्ये सहेरन्येषां सस्यादग्रणीर्दृष्टिर्गतिः ४३ इदं च द्रूयामावृणीष्वेतिलोके युद्धेऽद्वितीयं सचिवं रथस्थम् ॥ शिनेर्न सारं प्रवृणीमसात्य किं महाबलं वीतभयं कृतास्त्रम् ४४

पठति ३७ । ३८ शांतनूजेर्दध्यर्धं मार्षधारयेयुः जीवेयुः ३९ वरूथी रथगुप्तिमान् ४० । ४१ । ४२ । ४३ इदं चेति सन्निहितं युद्धमूलमुच्यते राज्ञं च मावृणीष्वमाप्रार्थयस्व इति वृथाः दुर्योधनं प्रतीत्यर्थात् यतः वयं युद्धेऽद्वितीयं सहायं सात्यकिं प्रवृणीमहेतवतः । तस्मिन् युद्धे तु कदाचित्तवजयोऽपि सभावेति भावः ४४

४५ । ४६ अस्मात्स्वलोपेपंचमी एनंप्राप्यसंचेष्टेइतस्ततोभ्रमंति ४७।४८ चित्रःविस्मयकृत् सूक्ष्मःदुर्लभः शृङ्गणइतिपाठेरमणीयः । शूराणामुत्साहकरत्वात्सुकृतःसुशिक्षितः । अस्त्रयो गोऽस्त्रलाभः । वृष्णिंसिंहस्यकृष्णस्ययथाविध्यादृक्प्रकारयोगमाहुःतैःसर्वैर्गुणैःसात्यकिरुपेतः ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ सुपुंस्वान्यदाद्रष्टेति द्वयोःसंबंधः ५४ आददानान्नप्रसमानान् ५५

महोरस्कोदीर्घबाहुःप्रमाथीयुद्धेऽद्वितीयःपरमास्त्रवेदी ॥ शिनेनसातालमात्रायुधोऽयंमहारथोवीतभयःकृतास्त्रः ४५ यदाशिनीनामधिपोमयोक्तःशरैःपरान्मेघ इवप्रवर्षन् ॥ प्रच्छादयिष्यत्यरिहायोधमुख्यास्तदायुद्धंघातंराष्ट्रोऽन्वतप्स्यत् ४६ यदाघृतिकुरुतेयोत्स्यमानःसदीर्घबाहुर्दधन्वामहात्मा ॥ सिंहस्येवगंध माघ्रायगावःसंचेष्टेशत्रवोऽस्माद्रणाग्रे ४७ सदीर्घबाहुर्दधन्वामहात्माभिद्याद्विरीन्सहरेत्सर्वलोकान् ॥ अस्त्रेकतीनिपुणःक्षिप्रहस्तोदिविस्थितःसूयंइवामिभा ति ४८ चित्रःसूक्ष्मःसुकृतोयादवस्यअस्त्रयोगोवृष्णिंसिंहस्यभूयान् ॥ यथाविधयोगमाहुःप्रशस्तंसर्वैर्गुणैःसात्यकिस्तैरुपेतः ४९ हिरण्यंश्वेतहयैश्चतुर्भिर्य दायुक्तंस्यंदनंमाधवस्य ॥ द्रष्टायुद्धेसात्यकेर्घातंराष्ट्रस्तदातप्स्यत्यकृतात्मासमंदः ५० यदारथंहेममणिप्रकाशंश्वेताश्वयुक्तंवानरकेतुमुग्रम् ॥ दृष्ट्वा ममाप्या स्थितंकेशवेनतदातप्स्यत्यकृतात्मासमंदः ५१ यदामौर्व्यास्तलनिष्पेषमुग्रंमहाशब्दंजनिष्पेषतुल्यम् ॥ विधूयमानस्यमहारणेमयासंगाडिवस्यश्रोष्यति मंदबुद्धिः ५२ तदामूढोघृतराष्ट्रस्यपुत्रस्तसायुद्धेदुर्मतिर्दुःसहायः ॥ दृष्ट्वासैन्यंबाणवर्षाधिकारेप्रभज्यंतंगोकुलवद्रणाग्रे ५३ बलाहकादुच्चरतःसुभीमान्वियुत्स्फु लिंगानिवधोरूपान् ॥ सहस्रघ्नानद्विषतांसंगरेषुअस्थिच्छिदोर्मर्मभिदःसुपुंस्वान् ५४ यदाद्रष्टाज्यामुखाद्वाणसंधानगाडिवमुक्तानापततःशिताग्रान् ॥ हया नृगजान्वर्मिणश्चाददानास्तदायुद्धंघातंराष्ट्रोऽन्वतप्स्यत् ५५ यदामंदःपरबाणान्विमुक्तान्मेषुभिर्हिंयमाणान्प्रतीपम् ॥ तिर्यग्विध्याच्छिद्यमानान्पृषत्कै स्तदायुद्धंघातंराष्ट्रोऽन्वतप्स्यत् ५६ यदाविपाठामहुजविप्रमुक्तादिजाःफलानीवमहीरुहाग्रात् ॥ प्रचेतारउत्तमांगानियूनांतदायुद्धंघातंराष्ट्रोऽन्वतप्स्यत् ५७ यदाद्रष्टापततःस्यंदनेभ्योमहायजेभ्योऽश्वगतान्सुयोधनान् ॥ शरैर्हतान्पातितांश्चैवरंगेतदायुद्धंघातंराष्ट्रोऽन्वतप्स्यत् ५८ असंप्राप्तानस्त्रपथंपरस्य यदाद्रष्टानश्यतोघातंराष्ट्रान् ॥ अकुर्वतःकर्मयुद्धेसमंतात्तदायुद्धंघातंराष्ट्रोऽन्वतप्स्यत् ५९ पदातिसंधानरथसंधानसमंताद्वाताताननःकालइवाततेषुः ॥ प्रणोत्स्यामिज्वलितैर्बाणवर्षैःशत्रूस्तदातप्स्यतिमंदबुद्धिः ६० सर्वादिशःसंपततारथेनरजोध्वस्तंगाडिवेनप्रकृतम् ॥ यदाद्रष्टास्वबलंसंप्र मूढंतदापश्चात्तप्स्यति मंदबुद्धिः ६१ कादिग्भूतंछिन्नगात्रंविंसंज्ञंदुषोधनोद्रक्ष्यतिसर्वसैन्यम् ॥ हताश्ववीराग्र्यनरेद्रनागंपिपासितंश्रांतपत्रंभयार्तम् ६२

शिच्छमानान्यदाद्रष्टेतिपूर्वेणान्वयः ५६ विपाठाःविस्तृतबाणाः प्रचेतारःराक्षीकरिष्यन्ति ५७ । ५८ अस्त्रपथंअसंप्राप्तान्अस्त्रेदृष्ट्वावनश्यतइत्यर्थः युद्धेकर्मअकुर्वतःभयेनवैकल्यात् ५९ आतताः संतताःअविच्छिन्नधाराःइषवोयस्य प्रणोत्स्यामिदूरीकरिष्यामि ६० रजोध्वस्तंरजसाव्याकुलीभूयरथादिभ्यःपतितं प्रकृतंछिन्नं ६१ कादिग्भूतंभयेनपलायितं श्रांतपत्रंश्रांतवाहनम् ६२ तिर्यक् विद्वच्चविध्वा पृषत्कै

प्रजापतेःकर्मयथेति यथावाजपेयेप्रजापतिदेवत्याःसप्तदशपशवोविशस्यते तद्वद्ब्रह्ममिहापिविशसंक्रुतं तेनबीभर्तस्त्वलक्षयते । अर्थः स्वर्गोराज्यं च तदर्थंनिष्ठितंसंजातानिश्चयम् ६२ दे वदत्तंअर्जुनस्यशस्त्रम् ६४ दस्युसंधान् । न्यायतः प्रदेयस्यराज्यस्याप्रदानादस्यवोधातंराष्ट्राः । 'यथाकथाचपरप्रतिग्रहमभिमन्यतेस्तेनोभवाति'इतिस्मृतेः । युगांतेशत्रूणांसंहारेजातेसति अन्यदुग्धंभर्मप्रधानंकालंप्रवर्तयन् । 'राजाकालस्यकारणम्'इतिस्मृतेः ६५ दर्पस्यअंतेनाशे ६६ उदकातेसंध्यावंदनाचमनाते ६७ पुरस्तात्तद्रोरक्षतुहत्यपकृष्यते ६८ । ६९ । ७०

आर्तस्वरंहन्यमानंहतंचविकीर्णकेशास्थिकपालसंघम् ॥ प्रजापतेःकर्मयथार्थनिष्ठितंतदादृष्ट्वातप्स्यतिमंदबुद्धिः ६३ यदारथेगाडिवंवासुदेवंदिव्यंशंखंपांच जन्यंहयांश्च ॥ तूणावक्ष्यौदेवदत्तंचमांचदृष्ट्वायुद्धेघातंराष्ट्रोऽन्वतप्स्यत् ६४ उद्धर्तयन्दस्युसंधानसमेतान्प्रवर्तयन्युगमन्ययुगांते ॥ यदाधक्ष्याम्याग्रिवत्कौ रवेयांस्तदातसाघृतराष्ट्रःसपुत्रः ६५ सभातवैसहसैन्यःसभृत्योभ्रष्टैश्चर्यःक्रोधवशांऽल्पचेताः ॥ दर्पस्यातिनिहतोवेषवानःपश्चान्मंदस्तप्स्यतिघातंराष्ट्रः ६६ पूर्वाह्णेमांरुतजप्यंकदाचिदिप्रःप्रोवाचोदकांतेमनोज्ञम् ॥ कर्तव्यंतेदुष्करंकर्मपार्थयोद्धव्यंतेशत्रुभिःसव्यसाचिन् ६७ इंद्रोवातेहरिवान्चहस्तःपुरस्ताद्या तुसमरेऽरीवविनिघ्नन् ॥ सुग्रीवयुक्तेनरथेनवातेपश्चात्कृष्णोरक्षतुवासुदेवः ६८ ववेचाहंवज्रहस्तान्महेन्द्रादस्मिन्नुद्धेवासुदेवंसहायम् ॥ समेलब्धोदस्युवधा यकृष्णोमन्येचैतद्विहितंदेवतैर्मे ६९ अयुद्धचमानोमनसाऽपियस्यजयंकृष्णःपुरुषस्याभिर्नंदेत् ॥ एवंसर्वान्सव्यतीयादमित्रान्सैद्रान्देवान्मानुषेनास्तिचि ता ७० सबाहुभ्यांसागरमुत्तितीर्षेन्महोदधिसलिलस्याप्रमेयम् ॥ तेजस्विनंकृष्णमन्यंतश्चरंयुद्धेनयोवासुदेवंजिगीषेत् ७१ गिरियइच्छेतुतलेनभेतुंशिलोच्च यंश्वेतमतिप्रमाणम् ॥ तस्यैवपाणिःसनखोविशार्येन्नचापिकिंचित्सगिरेस्तुकुर्यात् ७२ अग्निसमिद्धंशमयेहुजाभ्यांचंद्रंमूर्यंचनिवारयेत् ॥ हरेर्देवानाममृ तंप्रसह्ययुद्धेनयोवासुदेवंजिगीषेत् ७३ योरुक्मिणीमेकरथेनभोजानुत्साद्यरात्रःसमरेप्रसह्य ॥ उवाहभार्यायशसाज्वलंतीयस्यांजज्ञे रौक्मिणेयोमहात्मा ७४ अयंगंधारांस्तरसासंप्रमथ्यजित्वापुत्रात्रजितःसमग्रान् ॥ बद्धंमुमोचविनदंतंप्रसह्यसुदर्शनंवेदेवतानाललामम् ७५ अयंकपाटेनजघानपांश्वंतथाकलिंगा न्दंतकूरेममर्द ॥ अनेनजग्धवार्षपूगान्विनाथावारणसीनगरीसंबभूव ७६ अयंरमयुद्धेमन्यतेऽन्यैरजेयंतमेकलव्यंनामनिषादराजम् ॥ वेगेनैवशैलमभिहत्य जंभःशेतेसकृष्णेनहतःपरासुः ७७ ततोऽग्रसेनस्यसुतंसुदुष्टवृष्णंधकानांमध्यगतंसभास्थम् ॥ अपातयद्रुतदेवद्वितीयोहत्वाददौचोग्रसेनायराज्यम् ७८

सागरंसगरैर्विद्धितंसलिलस्यमहोदधिलसमुद्रं अप्रमेयंअनंतत्वात् ७१ तलेनचपेटिकया शिलोच्चयमितिकाठिन्यप्रदर्शनार्थविशेषणं श्वेतंशैलासं बलवदाश्रितत्वमनेनसूचितम् ७२ । ७३ ७४ सुदर्शनंनामराजानं नम्राजितःपुत्रैर्बद्धंमुमोच देवतानाललामंरत्नमूतं देवैरपिशिरसाधार्यमित्यर्थः ७५ कपाटेनवक्षस्तटाघातेन दंतकूरेसंग्रामे अन्येतु कपाटेनिजघानेतिपाठंप्रकल्प्यकपा टेनगरे एवंदंतकूरेचेतिव्याचख्युः । अनाथासंबभूवेतियोज्यम् ७६ अयंकृष्णः तयुद्धेमन्यते युद्धार्थप्रार्थयते सर्वदेव सः इदानींतेनैवकृष्णेनहतः शेते । यथाजंभोदैत्यः शैलंवेगेनअभिहत्य शैलाघातात्संयुक्तात् हतःशेतेतद्वत् ७७ ततोऽग्रसेनस्येति संधिरार्थः तथेतिवापाठः ७८

सर्वथैवचरं विभीषणनिर्भयं शतघ्नींशक्तिशाल्वेनक्षिप्तं दोर्भ्यापाणिभ्यांकंदुकवत्प्रत्यगृह्णात् ७९ भौमोभूमिपुत्रः ८० शेकुजंतुमितिशेषः ८१ प्रकृतिस्वभावं दस्युहननशीलतां प्रतिशुश्राव
अंगीचकार सिद्धिपुकार्यसिद्धिपूषस्थितासु ऐश्वर्यवान्सामर्थ्यवान् ८२ निर्मोचनेनगरे क्षुरांतान्तीक्ष्णधारान् लोहमयानित्यर्थः ओषसंज्ञरक्षः ८३ । ८४ । ८५ वराणिवरान् अददन्वदत्त
वंतः क्रमःगातिः ८६ । ८७ तर्कयतेबहुंयतते ८८ प्रसह्यपर्यागतंठठात्मासंमन्यतेवांछति अस्मासुभिन्नभेदंप्रार्थयतेइत्यर्थः । तेनचपांडवानांकृष्णममत्वंअस्मदीयत्वं हर्तुंशक्यमितिमन्यते
अयंसौभयोधयामासखस्थंविभीषणंमाययाशाल्वराजम् ॥ सौभद्वारिप्रत्यगृह्णाच्छतघ्नीदोर्भ्यांकैणुनंविषहेतमर्थः ७९ प्राग्ज्योतिषंनामबभूवदुर्गंपुरंधोरम
सुराणामसह्यम् ॥ महाबलोनरकस्तत्रभौमोजहारादित्यामणिकुंडलेशुभे ८० नतंदेवाःसहशक्रेणशेकुःसमागतायुधिष्ठिर्योरभौताः ॥ दृष्ट्वाचतंविक्रमंकेशवस्य
बलंतथैवास्त्रमवारणीयम् ८१ जानंतोऽस्यप्रकृतिकेशवस्यन्ययोजयन्दस्युवधायकृष्णम् ॥ सतत्कर्मप्रतिशुश्रावदुष्करमैश्वर्यवान्सिद्धिपुवासुदेवः ८२ निर्मो
चनेषट्सहस्राणिहत्वासंचिच्छपाशान्सहस्राक्षुरांतान् ॥ मुरंहत्वाविनिहत्यौघरक्षोनिमोचनंचापिजगामवीरः ८३ तत्रैवतेनास्यबभूवयुद्धंमहाबलेनातिबलस्य
विष्णोः ॥ शेतेसकृष्णेनहतःपरासुर्वोतेनेवमथितःकर्णिकारः ८४ आहत्यकृष्णोमणिकुंडलेतेहत्वाचभौमंनरकंमुरंच ॥ श्रियावृतोयशसाचैवविद्वान्प्रत्याजगा
माप्रतिमप्रभावः ८५ अस्मैवराण्यददंस्तत्रदेवाहृष्ट्वाभीमंकर्मकृतरणेतत् ॥ श्रमश्चतेयुद्धयमानस्यनस्यादाकाशेचाप्सुचतेक्रमःस्यात् ८६ शस्त्राणिगात्रेन
चतेकमेरन्नित्येवकृष्णश्चततःकृतार्थः ॥ एवंरूपेवासुदेवेऽप्रमेयेमहाबलेगुणसंपत्सदैव ८७ तमसह्यंविष्णुमनंतवीर्यमाशंसतेधार्तराष्ट्रोविजेतुम् ॥ सदाह्येनंतर्कय
तेदुरात्मातच्चाप्ययंसहतेऽस्मान्समीक्ष्य ८८ पर्यागतंममकृष्णस्यचैवयोमन्यतेकलहंसंप्रसह्य ॥ शक्यंहर्तुंपांडवानांममत्वंतद्वेदितासंयुगंतत्रगत्वा ८९ नम
स्कृत्वाशांतनवायराज्ञेद्रोणायाथोसहपुत्रायचैव ॥ शारद्वतायाप्रतिद्वंद्विनेचयोत्स्याम्यहंराज्यमभीप्समानः ९० धर्मेणासंनिधनंतस्यमन्येयोयोत्स्यतेपांड
वैःपापबुद्धिः ॥ मिथ्याग्लहेनिर्जितावेनृशंसैःसंवत्सरान्वैद्वादशराजपुत्राः ९१ वासःकृच्छ्रोविहितश्चाप्यरण्येदीर्घकालंचैकमज्ञातवर्षम् ॥ तेद्विकस्माज्जीवतां
पांडवानानिदिष्यतेधार्तराष्ट्राःपदस्थाः ९२ तेचेदस्मान्युद्धयमानानजयेयुर्देवैर्हेन्द्रप्रमुखैःसहायैः ॥ धर्मादधर्मश्चरितोगरीयांस्ततोधुर्वनास्तिष्ठतंचसाधु
९३ नचेदिमंपुरुषंकर्मबद्धंनचेदस्मान्मन्यतेऽसौविशिष्टान् ॥ आशंसंहेवांसुदेवाद्वितीयोदुर्योधनंसानुबंधंनिहतुम् ९४ नचेदिदंकर्मनरेद्रवंध्यनचेद्रवेसुठतं
निष्फलंवा ॥ इदंचतच्चाभिसमीक्ष्यनूनंपराजयोधार्तराष्ट्रस्यसाधुः ९५ प्रत्यक्षंव.कुरवोयद्रवीमियुध्यमानाधार्तराष्ट्रानसंति ॥ अन्यत्रयुद्धात्कुरवोयदिस्थुर्नयुद्धे
वैशेषइहास्तिकाश्चित् ९६ हत्वात्वहंधार्तराष्ट्रान्सकर्णात्राज्यंकुरुणामवजेतासमग्रम् ॥ यद्वःकार्यतत्कुरुध्वंयथास्वमिष्टान्दारानात्मभोगान्भजध्वम् ९७

तत्तत्रकुरुक्षेत्रेसंयुगंमत्वाप्राप्य वेदिताज्ञास्यति ८९ । ९० । ९१ । ९२ साधुकृतंसत्कर्मनास्ति निष्फलत्वात् वृथैवधर्मइत्यर्थः ९३ नचेदिति यदिकर्मबद्धःपुरुषोनस्यात् यदिवारयंतैभ्यः
श्रेष्ठानस्याम तर्हितस्यैवजयोमविष्यतीत्यर्थः ९४ इदंराज्यस्याप्रदानं इदानींतनं । तच्चराज्यात्निःसारणंतदानींतनं । अभिसमीक्ष्यआलोच्य पापवशात्पराजयपवतस्येत्यर्थः ९५।९६।९७

९८ दिव्याअनागतायज्ञापकाःमृगचक्राः चक्राणिसर्वतोभद्रावीनिशेषागमप्रसिद्धानि मृगयंतैर्किंनक्षत्रंकेनग्रहेणविद्वमितिचिन्तयन्ति । सदसत्फलकवनार्थेचक्रमुगाः पूर्वनिपातार्थः मृगा
णिमार्गितानिचक्राणियैस्तेइतिवा ९९ संशययुद्धेजयपराजयविषयेनपश्यति यत्तःअपरोक्षविद्यः दिव्यदृष्ट्याऽस्तीतानागतादिकंपश्यन् १०० पुराणीयोगप्रभाववती नव्ययतेनतिरस्कृता
अप्येवंनोब्राह्मणाःसंतिवृद्धावहुश्रुताःशीलवंतःकुलीनाः ॥ सांवत्सराज्योतिषिचाभियुक्तानक्षत्रयोगेषुचनिश्चयज्ञाः ९८ उच्चावचंदैवयुक्तंरहस्यंदिव्याःप्रश्नामृग
चक्रासुहृताः ॥ क्षयंमहांतकुरुमृजयानानिवेदयंतपांडवानांजयंच ९९ यथाहिनोमन्यतेऽजातशत्रुःसंसिद्धार्थोद्विषतांनिग्रहाय ॥ जनादनश्चाप्यपरोक्षविद्यो
नसंशयंपश्यतिवृष्णिंसिंहः १०० अहंतथैवखलुभाविहृपंपश्यामिबुद्ध्यास्वयमप्रमतः ॥ दृष्टिश्चमेनव्यथतेपुराणीसंयुध्यमानाधार्तराष्ट्रानसंति १ अना
लब्धजंभतिगांडिवंधनुरनाहताकंपतिमेधनुर्ज्या ॥ बाणाश्चमेतूणमुखाद्रिमृत्युमुहुर्मुहुर्गंतुमुशंतिचैव २ खड्गःकोशाग्निःसरतिप्रसन्नोहृत्वेवजणिमुरगस्त्वचं
स्वाम् ॥ ध्वजेवाचोरौद्ररूपाभवंतिकदारथोयोक्ष्यतेतेकिरीटिन् ३ गोमायुसंघाश्चनदंतिरात्रौरक्षांस्यथोनिष्पतंत्यंतरिक्षात् ॥ मृगाःश्रृगालाःशितिकंठा
श्चकाकागृध्रावकाश्चैवतरक्षवश्च ४ सुवर्णपत्राश्चपतंतपिपश्चाद्द्वारथश्चेतहयप्रयुक्तम् ॥ अहंशोकःपार्थिवान्सर्वयोधान्शरान्वर्षन्मृत्युलोकंनयेयम् ५ समाद
दानःपृथगस्त्रमार्गान्यथाग्निरिद्धोऽगहनंनिदाघे ॥ स्थूणाकर्णपाशुपतंमहास्त्रंबाणंचास्त्रयच्चशक्रोऽप्यदान्मे ६ वधेष्टतोवेगवतःप्रमुंचन्नाहंप्रजाःकिंचेदिहाव
शिष्ये ॥ शांतिलप्स्येपरमोहोपभावःस्थिरोममब्रूहिगावल्गनेतान् ७ येवैजय्याःसमरेसूतलब्धादेवानपीद्रप्रमुखान्समेतान् ॥ तैर्मन्यतेकलहंसंप्रसह्यस
धार्तराष्ट्रःपश्यतमोहमस्य ८ वृद्धोभीष्मःशांतनवःकृपश्चद्रोणःसपुत्रोविदुरश्चधीमान् ॥ एतेसर्वेयद्रदंततदस्तु आयुष्मंतःकुरवःसंतुसर्वे १०१ ॥ इतिश्रीमहा
भारतेउद्योगपर्वणियानसंधिपर्वणिअर्जुनवाक्यनिवेदनेऽष्टचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४८ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ समवेतेषुसर्वेषुतेपुराजसुभारत ॥ दुर्योधनमिदं
वाक्यंभीष्मःशांतनवोऽब्रवीत् १ बृहस्पतिश्चोशनाचब्रह्माणंपर्युपस्थितौ ॥ मरुतश्चसहेंद्रेणवसवश्चाग्निनासह २ आदित्याश्चैवसाध्याश्चयेचसप्तर्षयोदिवि ॥
विश्वावसुश्चगंधर्वाःशुभाश्वप्सरसांगणाः ३ नमस्कृत्योपजग्मुस्तेलोकवृद्धपितामहम् ॥ परिवार्यचविश्वेशंपर्यासतदिवौकसः ४ तेषामनश्चतेजश्चाप्याददा
नाविवौजसा ॥ पूर्वदेवौव्यतिक्रांतौनरनारायणावृषी ५ बृहस्पतिस्तुपप्रच्छब्रह्माणंकाविमाविति ॥ भवंतंनोपतिष्ठेतेतौनःशंसपितामह ६ ॥ ब्रह्मोवाच ॥
यावेतौपृथिवीद्यांचभासयंतौतपस्विनौ ॥ ज्वलंतौरोचमानौचव्याप्यातीतौमहाबलौ ७ नरनारायणावेतौलोकल्लोकंसमास्थितौ ॥ ऊर्जितौस्वेनतपसामहासत्व
पराक्रमौ ८ एतौहिकर्मणालोकंनंदयामासतुर्धुवम् ॥ द्विधाभूतौमहाप्राज्ञौविद्विब्रह्मनपरंतपौ ॥ असुराणांविनाशायदेवगंधर्वपूजितौ ९
१ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ वधेष्टतःवधार्थसज्जः वेगवतःबाणान् ७ विजयःकर्मयथातेर्वजय्याः देवानपिलब्धाविजयवतएवेत्यर्थः ८ । १०१ ॥ ॥ इति उद्योगपर्वणिनीलकंठे भारवभा
वदीपेअष्टचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४८ ॥ ॥ समवेतेष्विति १ । २ । ३ पर्यासतपरिवार्यतस्थुः ४ । ५ । ६ । ७ लोकात्मानुषात् लोकंवाह्यम् ८ । ९

१० अयाचतद्वद्रः ११ सद्यसाहाय्यम् १२ । १३ । १४ धातेऽस्थिरेऽपिरथे लक्ष्यात्तनव्यपैतीत्याश्वर्यम् १५ आरुजत् पीडितवान् १६ । १७ भूयसोबहून् १८ । १९ सत्संयुद्धिसत्त्वं एक
एवदेवोयोगप्रभावाद्रूपद्वयेनवर्ततेइत्यर्थः २० अशुनातेव्याप्तः २१ कर्मयुद्धं कर्तव्यं तयोरिति शेषः आचष्टमाख्यातवान्नारदएव । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८
॥ वैशंपायन उवाच ॥ जगाम शक्रस्तच्छ्रुत्वा यत्र तौ ते पतुस्तपः ॥ सार्धं देवगणैः सर्वैर्बृहस्पतिपुरोगमैः १० तदा देवासुरे युद्धे भये जाते दिवौ कसाम् ॥ अयाच
तमहात्मानौ नरनारायणौ वरम् ॥ ११ तावद्वृतां वृणीष्वेति तदा भरतसत्तम ॥ अथैतावन्नवीच्छक्रः स ह्यनःक्रियतामिति १२ ततस्तौ शक्रमब्रूतां करिष्यावो
यदिच्छसि ॥ ताभ्यां च सहितः शक्रो विजिग्येदित्यदानवान् १३ नरइन्द्रस्य संग्रामे हत्वा शत्रून् परंतपः ॥ पौलोमान् कालखंजांश्च सहस्राणि शतानि च १४ एष
भ्रातरथेतिष्ठन्महतेनापाहरच्छिरः ॥ जंभस्य ग्रसमानस्य तदा ह्यर्जुन आहवे १५ एष पारे समुद्रस्य हिरण्यपुरमारुजत् ॥ जित्वा षष्टिं सहस्राणि निवातकवचात्रणे
१६ एष देवान्सहद्रेण जित्वा परपुरं जयः ॥ अतर्पयन् महाबाहुरर्जुनो जातवेदसम् १७ नारायणस्तथैवात्र भूयसोऽन्यान् जघान ह ॥ एवमेतौ महावीर्यौ तौ पश्य
तसमागतौ १८ वासुदेवार्जुनौ वैरौ समवेतौ महारथौ ॥ नरनारायणौ देवौ पूर्वदेवाविति श्रुतिः १९ अजेयौ मानुषेलोके सेद्वैरापि सुरासुरैः ॥ एष नायणः कृष्णः
फाल्गुनश्च नरः स्मृतः ॥ नारायणो नरश्चैव सत्त्वमेकं द्विधा कृतम् २० एतौ हि कर्मणालोकान् भुवातेऽक्षयान् भुवान् ॥ तत्र तत्रैव जायेते युद्धकाले पुनः पुनः २१
तस्मात्कर्मैव कर्तव्यमिति होवाच नारदः ॥ एतद्विषयं माचष्ट वृष्णिचक्रस्य वेदवित् २२ शंखचक्रगदाहस्तं यदा द्रक्ष्यसि केशवम् ॥ पर्याददानं चास्त्राणि भीमध
न्वानमर्जुनम् २३ सनातनो महात्मानो कृष्णावेकरथो स्थितौ ॥ दुर्योधनतदा तावत्समर्ताऽसि वचनं मम २४ नो चेदयमभावः स्यात्कुरूणां प्रत्युपस्थितः ॥ अ
र्थाच्च तात धर्माच्च तव बुद्धिरुपप्लुता २५ न चेद्ब्रह्मिण्यसेवाक्यं श्रोताऽसि सुबहून् हतान् ॥ तवैव हि मतं सर्वे कुरवः पर्युपासते २६ त्रयाणामेव च मतं तत्त्वमेकोऽनुम
न्यसे ॥ रामेण चैव शतस्य कर्णस्य भरतर्षभ २७ दुर्जातेऽमृतपुत्रस्य शकुनेऽसौ बलस्य च ॥ तथा ह्युद्रस्य पापस्य भ्रातुर्दुःशासनस्य च २८ ॥ कर्ण उवाच ॥
नैव मायुष्मता वाच्यं यन्मामात्थपितामह ॥ क्षत्रधर्मे स्थितो ह्यस्मि स्वधर्मादनपेयिवान् २९ किंचान्यन्मयि दुर्वृत्तं येन मां परिगर्हसे ॥ न हि मे वृजिनं किंचिद्द्वार्त
राष्ट्राविदुः कचित् ३० नाचरं वृजिनं किंचिद्द्वार्तराष्ट्रस्य नित्यशः ॥ अहं हि पांडवान्सर्वान्हनिष्यामिरणे स्थितान् ३१ प्राग्विरुद्धैः शमं सद्भिः कथं वा क्रियते पुनः ॥
राज्ञो हि घृतराष्ट्रस्य सर्वकार्यं प्रियं मया ॥ तथा दुर्योधनस्यापि सहिराज्ये समाहितः ३२ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ कर्णस्य तु वचः श्रुत्वा भीष्मः शांतनवः पुनः ॥
घृतराष्ट्रं महाराजसंभाष्येदं वचो ब्रवीत् ३३ यदयं कथ्यते नित्यं हं तां पांडवानिति ॥ नायं कलाऽपि संपूर्णा पांडवानां महात्मनाम् ३४ अनयो योऽयमागता पु
त्राणां तदुरात्मनाम् ॥ तदस्य कर्मजानीहि मृतपुत्रस्य दुर्मतेः ३५ एतमाश्रित्य पुत्रस्ते मंदबुद्धिः सुयोधनः ॥ अवामन्यत तान् वीरान् देवपुत्रान् रिदमान् ३६
२९ । ३० । ३१ सहिराज्ये इति अस्य वचनं मयानकर्तव्यं किं तुराज्ञ एवेति भावः ३२ । ३३ कलाऽपि षोडशांशोऽपि । ३४ । ३५ । ३६

३७ । ३८ । ३९ न्हियते यद्यदा वृषायते वृषवर्द्धति ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगप० नी० भारत० ऊनपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ४९ ॥
किंचाप्येतेन तत्कर्म कृतपूर्वमुदुष्करम् ॥ तैर्यथा पांडवैः सर्वैरेकैकेन कृतं पुरा ३७ दृष्ट्वा विराटनगरे भ्रातरं निहतं प्रियम् ॥ धनं जयेन विक्रम्य किमनेन तदा कृतम्
३८ सहितान्हि कुरून् सर्वानभियातो धनं जयः ॥ प्रमथ्य चाच्छिनद्वासः किमयं प्रोषितस्तदा ३९ गंधर्वैर्घोषयात्रायां न्हियते यत्सुतस्तव ॥ कृतदा मृतपुत्रोऽमृ
द्यदानीं वृषायते ४० ननु तत्रापि भीमेन पार्थेन च महात्मना ॥ यमाभ्यामेव संगम्य गंधर्वास्ते पराजिताः ४१ एतान्यस्य मृषोक्तानि बहूनि भरतर्षभ ॥ विक
त्थनस्य मद्रं ते सदा धर्मार्थलोपिनः ४२ भीष्मस्य तु वचः श्रुत्वा भारद्वाजो महामनाः ॥ घृतराष्ट्रमुवाचेदं राजमध्येऽभिपूजयन् ४३ यदा ह भरत श्रेष्ठो भीष्मस्त
क्रियतां नृप ॥ न काममर्थालिप्सूनां वचनं कर्तुमर्हसि ४४ पुरायुद्धात्साधु मन्ये पांडवैः सह संगतम् ॥ यद्वाक्यमर्जुनेनोक्तं संजयेन निवेदितम् ४५ सर्वतदपि जा
नामि करिष्यति च पांडवः ॥ न ह्यस्य त्रिषु लोकेषु सदृशोऽस्ति धनुर्धरः ४६ अनादृत्य तु तद्वाक्यमर्थवद्गोणभीष्मयोः ॥ ततः संसंजयं राजा पर्यपृच्छ तपांडवान्
४७ तदैव कुरवः सर्वे निराशा जावितेऽभवन् ॥ भीष्मद्रोणौ यदाराजानसम्यगनुभाषते ४८ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि यानसं० भीष्मद्रोणवाक्ये ऊनपं
चाशत्तमोऽध्यायः ॥ ४९ ॥ ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ किमसौ पांडवो राजा धर्मपुत्रोऽभ्यभाषत ॥ श्रुत्वेह बहुलाः सेनाः प्रीत्यर्थं नः समागताः १ किमसौ चेष्टते मृ
तयोत्स्यमानो युधिष्ठिरः ॥ केवाऽस्य भ्रातृपुत्राणां पश्यत्याज्ञेऽस्य मुखम् २ केस्विदेन वारयंति युद्धाच्छाम्येति वा पुनः ॥ निरुत्या कोपितं मंदैर्धर्मज्ञधर्मचा
रिणम् ३ ॥ संजय उवाच ॥ राज्ञो मुखमुदीक्षंते पांचालाः पांडवैः सह ॥ युधिष्ठिरस्य मद्रं ते स सर्वाननुशास्ति च ४ पृथग्भूताः पांडवानां पांचालानां रथवजाः ॥
आयातमभिनंदंति कुंतीपुत्रं युधिष्ठिरम् ५ नमः सूर्यमिवोद्यंतं कौंतेयं दीप्ततेजसम् ॥ पांचालाः प्रतिनंदंति ते जोराशिभिर्वादितम् ६ आगोपालाविपालाश्च न
दमाना युधिष्ठिरम् ॥ पांचालाः केकयामत्स्याः प्रतिनंदंति पांडवम् ७ ब्राह्मण्यो राजपुत्र्यश्च विशादुहितरश्च याः ॥ क्रीडंत्योऽभिसमायांति पार्थसन्नद्धमोक्षितम्
८ ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ संजया चक्ष्वयेनास्मान् पांडवा अभ्ययुंजत ॥ घृष्टमुग्रस्य सैन्येन सोमकानां वलेन च ९ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ गावल्गणिस्तु तव
पृष्ठः सभायां कुरुसंसदि ॥ निःश्वस्य सुभृशं दीर्घमुदुःसंचितयन्निव १० तत्रानिमित्ततो देवात्सूतं कश्मलमाविशत् ॥ तदा च चक्षे विदुरः सभायां राजसंसदि ११
संजयोऽयं महाराज मूर्छितः पतितो भुवि ॥ वाचनं मृजते कांचिद्धीनप्रज्ञोऽल्पचेतनः १२ ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ अपश्यत्संजयो नूनं कुंतीपुत्रान् महारथान् ॥ तै
रस्य पुरुषव्याघ्रैर्भृशमुद्वेजितं मनः १३ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ संजयश्चेतनां लब्ध्वा प्रत्याश्वस्येदमब्रवीत् ॥ घृतराष्ट्रं महाराज सभायां कुरुसंसदि १४ ॥ सं
जय उवाच ॥ दृष्टवानस्मि राजेन्द्र कुंतीपुत्रान् महारथान् ॥ मत्स्यराजगृहावासी निरोधेनावकर्षितान् १५

किमसाविति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ येन सहायेन अस्मानालक्ष्य अभ्ययुंजत संनद्धा अभूवन् ९ कुरवः संसीदंत्यस्यां सभायां १० । ११ । १२ १३ । १४ । १५

वस्ते वः युष्मान्तेपांडवाः १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ सिंधुराजो जयद्रथः २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ विजयेन अर्जुनेन २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५
 शृणुयैर्हि महाराज पांडवा अभ्ययुंजत ॥ घृष्ट द्युमेन वीरेण युद्धे वस्ते अभ्ययुंजत १६ योनैव रोषात्तन्मया त्रलोभात्तार्थकारणात् ॥ न हेतुवादाद्दर्ममासत्यं जह्यात्क
 दाचन १७ यः प्रमाणं महाराज धर्मं धर्मभृतां वरः ॥ अजातशत्रुणा तेन पांडवा अभ्ययुंजत १८ यस्य बाहुबले तुल्यः पृथिव्यानां स्तिकश्चन ॥ यो वै सर्वान्महीपाला
 न्वशेच क्रेधनुर्धरः ॥ यः काशीनंगमगधान्कलिगांश्च युधाऽजयत् १९ तेन वोभीमसेनेन पांडवा अभ्ययुंजत ॥ यस्य वीर्येण सहसा च त्वारो भुवि पांडवाः २० निः
 सृत्य जतु गेहा द्वैहि डिंवात्पुरुषादकात् ॥ यश्चैषामभवद्द्वीपः कुंतीपुत्रो वृकोदरः २१ याज्ञसेनीमथो यत्र सिंधुराजोऽपकृष्टवान् ॥ तत्रैषामभवद्द्वीपः कुंतीपुत्रो वृको
 दरः २२ यश्च तान्संगतान्सर्वान्पांडवान् वारणावते ॥ दह्यतो मोचयामास तेन वस्ते अभ्ययुंजत २३ कृष्णायां च रता प्रीतियेन क्रोधवशाहताः ॥ प्रविश्य विषमं
 घोरं पर्वतं गंधमादनम् २४ यस्य नागायुतैर्वीर्यभुजयोः सारमर्षितम् ॥ तेन वोभीमसेनेन पांडवा अभ्ययुंजत २५ कृष्णाद्वितीयो विक्रम्य तुष्टयर्थं जातवेदसः ॥ अ
 जयद्यः पुरा वीरो युध्यमानं पुरंदरम् २६ यः स साक्षान्महादेवं गिरिशं शूलपाणिनम् ॥ तोषयामास युद्धेन देवदेवमुमापतिम् २७ यश्च सर्वान्वशेच क्रेलोकपालान्
 धनुर्धरः ॥ तेन वो विजयेनाजौ पांडवा अभ्ययुंजत २८ यः प्रतीचीं दिशं च क्रेवशे म्लेच्छगणायुताम् ॥ स तत्र न कुलो योद्धा चित्रयोधी व्यवस्थितः २९ तेन वो द
 र्शनीयेन वीरेणातिधनुर्भृता ॥ माद्रीपुत्रेण कौरव्य पांडवा अभ्ययुंजत ३० यः काशीनंगमगधान्कलिगांश्च युधाऽजयत् ॥ तेन वः सहदेवेन पांडवा अभ्ययुंजत ॥
 ३१ यस्य वीर्येण सदृशाश्च त्वारो भुवि मानवाः ॥ अश्वत्थामा घृष्टकेतू रुक्मी प्रद्युम्न एव च ३२ तेन वः सहदेवेन युद्धं राजन्महात्ययम् ॥ यवीयसान् वीरेण माद्रीनंदि
 करेण च ३३ तपश्च चारया घोरं काशिकन्यापुरासती ॥ भीष्मस्य वधमिच्छंती प्रेत्यापि भरतर्षभ ३४ पांचालस्य सुता जज्ञे दैवाच्च स पुनः पुमान् ॥ स्त्रीपुंसोः पुरुष
 व्याघ्रयः स वेदगुणा गुणान् ३५ यः कलिगान्समापेदे पांचालयो युद्धदुर्मदः ॥ शिखंडिनावः कुरवः कृतास्त्रेणाभ्ययुंजत ३६ यं यक्षः पुरुषं च क्रेभीष्मस्य निधनेच्छ
 या ॥ महेष्वासेन रौद्रेण पांडवा अभ्ययुंजत ३७ महेष्वासाराज पुत्राभ्रातरः पंचकेकयाः ॥ आमुक्तकवचाः शूरास्तैश्च वस्ते अभ्ययुंजत ३८ यो दीर्घबाहुः क्षिप्रस्त्रो
 घृतिमान् सत्यविक्रमः ॥ तेन वो वृष्णि वीरेण युधुधानेन संगरः ३९ य आसीच्छरणं काले पांडवानां महात्मनाम् ॥ रणे तेन विराटेन भविता वः समागमः ४० यः
 सकाशिपती राजा वाराणस्यां महारथः ॥ स तेषामभवद्योद्धा तेन वस्ते अभ्ययुंजत ४१ शिशुभिर्दुर्जयैः संख्येद्रौपदेयैर्महात्माभिः ॥ आशीविषसमस्पर्शैः पांडवा
 अभ्ययुंजत ४२ यः कृष्णसदृशो वीर्ययुधिष्ठिरसमोदमे ॥ तेनाभिमन्युना संख्ये पांडवा अभ्ययुंजत ४३ यश्चैवाप्रतिमो वीर्ये घृष्टकेतुर्भहायशाः ॥ दुःसहः सम
 रेकुद्धः शैशुपालिर्महारथः ४४

३५ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४

उयो. ५
 अ०
 ॥४९॥
 ॥५७॥

४५ । ४६ करकर्षेण करकर्षसंज्ञेन भ्रात्रा ४७ । ४८ । ४९ । ५० ॥ इति उ० नी० भा० भावदीपे पंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५० ॥ ॥ ७ ॥ ॥ सर्वे हति १

तेन वः श्वेदिराजेन पांडवा अभ्ययुंजत ॥ अक्षौहिण्यापरिवृतः पांडवान्योऽभिसंश्रितः ४५ यः संश्रयः पांडवान् दिवानामिव वासवः ॥ तेन वो वासुदेवेन पांडवा अभ्ययुंजत ४६ तथा चेदिपतेर्भ्राता शरभो भरतर्षभ ॥ करकर्षेण सहितस्तस्मात्स्वस्ते अभ्ययुंजत ४७ जारासंधिः सहदेवो जयत्सेनश्च ताबुधौ ॥ युद्धे प्रतिरथे वी
 रौ पांडवा र्थे व्यवस्थितौ ४८ द्रुपदश्च महातेजा बलेन महता वृतः ॥ त्यक्त्वात्मा पांडवार्थाय योत्स्यमानो व्यवस्थितः ४९ एते चान्ये च बहवः प्राच्यो दीच्या महीक्षि
 तः ॥ शतशोऽयानुपाश्रित्य धर्मराजो व्यवस्थितः ५० ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि यानसंधिपर्वणि संजयवाक्ये पंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५० ॥ ॥ ७ ॥
 ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ सर्व एते महोत्साहा ये त्वया परिकीर्तिताः ॥ एकतस्त्वेव ते सर्वे समेता भीम एकतः १ भीमसेनाद्धिमेभूयोभयं संजायते महत् ॥ कुद्धादमर्षणा
 तात व्याघ्रादिव महारुरोः २ जागर्मिरात्रयः सर्वा दीर्घमुष्णं च निःश्वसन् ॥ भीतो वृकोदरात्तातसिंहात्पशुरिवापरः ३ न हितस्य महाबाहोः शक्रप्रतिमतेजसः ॥
 सैन्येऽस्मिन् प्रतिपश्यामि एनं विषहेद्युधि ४ अमर्षणश्च कौतियोद्वहैरश्वा पांडवः ॥ अनर्महासी सोन्मादस्तिर्यक् प्रेक्षीमहास्वनः ५ महावेगो महोत्साहो महाबा
 हुर्महाबलः ॥ मंदानां मम पुत्राणां युद्धेनांतं करिष्यति ६ उरुग्राहगृहीतानां गदां विभ्रद्वृकोदरः ॥ कुरूणा मृषभो युद्धे दंडपाणि रिवान्तकः ७ अष्टास्रिमायसी घो
 रांगदाकांचनभूषणाम् ॥ मनसाऽहं प्रपश्यामि ब्रह्मदंडमिवोद्यतम् ८ यथा मृगाणां यूथेषु सिंहो जातबलश्चरेत् ॥ मामकेषु तथा भीमो बलेषु विचरिष्यति ९ सर्वे
 षां मम पुत्राणां स एकः क्रूरविक्रमः ॥ बह्वाशी विप्रतीपश्च बाल्येऽपि रभसः सदा १० उद्वेपते मे हृदयं मे भद्रयोधनादयः ॥ बाल्येऽपि तेन युद्धं च तो वारणेनेव मर्दिताः
 ११ तस्य वीर्येण संक्लिष्टानित्यमेव सुता मम ॥ स एव हेतुर्भेदस्य भीमो भीमपराक्रमः १२ ग्रसमानमनीकानि न रवारणवाजिनाम् ॥ पश्यामीवाग्रतो भीमं क्रोधमूर्च्छि
 तमाहवे १३ अस्त्रेद्रोणार्जुनसमं वायुवेगसमं जवे ॥ महेश्वरसमं क्रोधे को हन्याद्भीममाहवे १४ संजया चक्ष्वमे शूरं भीमसेनममर्षणम् ॥ अतिलाभं तु मन्ये हं यतेन रिपुघा
 तिना १५ तदैव न हताः सर्वे पुत्रा मम न खिना ॥ येन भीमबलाय क्षाराक्षसाश्च पुरा हताः १६ कथं तस्य रणे वेगं मानुषः प्रसहिष्यति ॥ न स जातु वशेत स्थौममबाल्येऽ
 पिसंजय १७ किंपुनर्भमदुष्पुत्रैः क्लिष्टः संप्रति पांडवः ॥ निष्ठुरो रोषणोऽत्यर्थं भज्येतापि न संनमेत् ॥ तिर्यक् प्रेक्षी संहतभूः कथं शाम्ये द्रुकोदरः १८ शूरस्तथाऽप्रतिबलो
 गौरस्ताल इवोन्नतः ॥ प्रमाणतो भीमसेनः प्रादेशेनाधिकोऽर्जुनात् १९ जवेन वाजिनोऽत्येतिबलेनात्येति कुंजरान् ॥ अव्यक्तजल्पी मध्वक्षो मध्यमः पांडवो बली २०

महारुरोः महामृगस्य २ । ३ । ४ अनर्महासी नर्मवृथोपहासः तदन्योहासः सत्यमेव कृत्वा शत्रून् पृहसतीत्यर्थः ५ । ६ उरुग्राहः महानिर्वधस्तेन गृहीतानां वशीकृतानाम् ७
 ८ । ९ रभसः वेगवान् १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ संहते क्रोधेन ग्रथिते भुवौ यस्य संहतभूः १८ । १९ । २०

१२। १४ अस्ताःक्षिप्ताः १५। १६। १७। १८। १९ कुरूणांप्रकारान् छेदमेदपलायनादीनावसथेयुहे श्रोताऽस्मिन्श्रोण्यामि २० ॥ इतिउ० नी०भा०मा०द्विपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५२ ॥
 यथैवेति अभिसराःपुरोगाः १। २ जगतःस्त्रष्टाकृष्णः ३। ४। ५। ६ जालंअखं अंतरासैन्यमध्ये ७। ८ युद्धयोजकैःयुद्धोद्योगिमिः ९ नैमृत्येनमंत्रगुप्त्या १०। ११ तंअमिमुखः
 युगपत्रीणिजेजांसिसमेतान्यनुशुश्रुम् ॥ नैवास्तिनोधनुस्तादृक्नयोद्धानचसारथिः १३ तच्चमंदानजानंतिदुर्योधनवशानुगाः ॥ शेषयेदशनिर्दीप्तोविपतन्मू
 र्धिसंजय १४ नतुशेषंशरास्तातकुर्युरस्ताःकिरीटिना ॥ अपिचार्यत्रिवाभातिनिघ्नत्रिवधनंजयः १५ उद्धरत्रिवकायेभ्यःशिरांसिशरवृष्टिभिः ॥ अपिवा
 णमयंतेजःप्रदीप्तमिवसर्वतः १६ गांडीवोत्थंदहेताजौपुत्राणाममवाहिनीम् ॥ अपिसारथघोषेणभयार्तासव्यसाचिनः १७ वित्रस्ताबहुधासेनाभारतीप्रतिभा
 तिमे ॥ यथाकक्षंमहानग्निःप्रदहेत्सर्वतश्चरन् ॥ महार्चिरनिलोद्भूतस्तद्वद्भक्ष्यतिमामकान् १८ यदोद्धमन्निशितान्बाणसंधास्तानाततायसिमरोकिरीटी ॥ सृष्टो
 ऽतकःसर्वहरोविधात्रायथाभवेत्तद्वदपारणीयः १९ यदाह्यभीक्ष्णंसुबहुन्प्रकारान्श्रोताऽस्मितानावसथेकुरूणाम् ॥ तेषांसमंताच्चतथारणाग्रेक्षयःकिलायंभरता
 नुपैति २० ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिग्यानसंधिपर्वणिघृतराष्ट्रवाक्येद्विपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५२ ॥ घृतराष्ट्रउवाच ॥ यथैवपांडवाःसर्वेपराक्रां
 ताजिगीषवः ॥ तथैवाभिसरास्तेषांल्यक्तात्मानोजयेधृताः १ त्वमेवहिपराक्रांतानाचक्षीथाःपरान्मम ॥ पंचालान्केकयान्मत्स्यान्मागधान्वत्सभूमिपान् २
 यश्चसैद्रानिमांल्लोकानिच्छन्कुर्याद्विश्वली ॥ सस्रष्टाजगतःकृष्णःपांडवानांजयेधृतः ३ समस्तामर्जुनाद्विद्यांसात्यकिःक्षिप्रमातवान् ॥ शैनेयःसमरेस्थातावी
 जवत्प्रवपन्नशरान् ४ धृष्टद्युम्नश्चपांचाल्यःक्रूरकर्माह्वारथः ॥ मामकेषुरणंकताविलेपुपरमास्त्रवित् ५ युधिष्ठिरस्यचक्रोधादर्जुनस्यचविक्रमात् ॥ यमाभ्यांभी
 मसेनाच्चभयंमेतातजायते ६ अमानुषमनुष्येद्वैर्जालंविततमंतरा ॥ नमैसैन्यास्तरिष्यंतिततःक्रोशामिसंजय ७ दर्शनीयोमनस्वीचलक्ष्मीवान्ब्रह्मवर्चसी ॥
 मेधावीसुकृतप्रज्ञोवर्मात्मापांडुनंदनः ८ मित्रामात्यैःसुसंपन्नःसंपन्नोयुद्धयोजकैः ॥ भ्रातृभिःश्वशुरैर्वीरैरुपपन्नोमहारथैः ९ धृत्याचपुरुषव्याघ्रोनैमृत्येनचपांडवः ॥ अ
 नृशंसेवदान्यश्चहीमान्सत्यपराक्रमः १० बहुश्रुतःकृतात्माचवृद्धसेवीजितेंद्रियः ॥ तंसर्वगुणसंपन्नसमिद्धमिवपावकम् ११ तपंतमभिकोमंदःपतिष्यतिपतं
 गवत् ॥ पांडवाग्निमनावार्यमुमूर्षुर्नष्टचेतनः १२ तनुरुद्धःशिखीराजामिथ्योपचरितोमया ॥ मंदानांममपुत्राणांयुद्धेनांतंकरिष्यति १३ तैरयुद्धंसाधुमन्येकु
 रवस्तन्निबोधत ॥ युद्धेविनाशःकृत्स्नस्यकुलस्यभविताधुवम् १४ एषामेपरमाबुद्धिर्ययाशाम्यतिमेमनः ॥ यदित्वयुद्धमिष्टंवोवयंशांत्यैयतामहे १५ नतुनःक्रिश्यमा
 नानामुपेक्षेतयुधिष्ठिरः ॥ जुगुप्सतिह्यधर्मेणमामेवोद्दिश्यकारणम् १६ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिग्यानसंधिपर्वणिघृतराष्ट्रवाक्येद्विपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५३ ॥
 पतिष्यति १२ तनुरुद्धइतिपाठेऽपितनुःराज्यापहारादल्पः स्वतस्तुउच्चैव शिखीदहिरिववाह्निः १३। १४। १५ क्रिश्यमानानांकर्मणिपृष्ठी अस्मान्नउपेक्षेतमाभेवअधर्मेणकलहस्य कारणं
 उद्दिश्यजुगुप्सतिमिदति सकथंमार्थितःसन्नकलहंकरिष्यतीतिभावः १६ ॥ इतिउद्योगपर्वणिनीलकंठीये भारतभावदीपेद्विपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५३ ॥ ॥ ५३ ॥ ॥ ५३ ॥

एवमिति १। २ एषकालः एषाकलनावुद्धिस्तवर्नवस्थास्याति ३ प्रणिहितात्मवान् सावधानचित्तः ४ स्मयसेतुष्यसे ५। ६। ७। ८। ९। १०। ११ अस्यतांवाणान्क्षिपतांमध्ये १२। १३
 ॥ संजयउवाच ॥ एवमेतन्महाराजयथावदसिभारत ॥ युद्धेविनाशःक्षत्रस्यगांडीवेनप्रदृश्यते १ इदंतुनाभिजानामितवधोरस्यनित्यशः ॥ यत्पुत्रवशमाग
 च्छेस्तत्त्वज्ञःसव्यसाचिनः २ नैषकालोमहाराजतवशश्चतकृतागसः ॥ त्वयाह्येवादितःपार्थानिकृताभरतर्षभ ३ पिताश्रेष्ठःसुहृद्यश्चसम्यक्प्रणिहितात्म
 वान् ॥ आस्थेयंहिहितंतेननद्रोग्धागुरुच्यते ४ इदंजितमिदंलब्धमितिश्रुत्वापराजितान् ॥ द्यूतकालेमहाराजस्मयसेस्मकुमारवत् ५ पुरुषाण्युच्यमा
 नांश्चपुरापार्थानुपेक्षसे ॥ कृत्स्नराज्यंजयंतीतिप्रपातंनानुपश्यसि ६ पित्र्यंराज्यंमहाराजकुरवस्तेसजांगलाः ॥ अथवीरैर्जितामुर्वीमखिलांप्रत्यपद्यथाः ७
 बाहुवीर्यार्जिताभूमिस्तवपार्थिर्निवेदिता ॥ मयेदंकृतमित्येवमन्यसेराजसत्तम ८ ग्रस्तान्गंधर्वराजेनमज्जतोह्यमुवेभसि ॥ आनिनायपुनःपार्थःपुत्रांस्तेरा
 जसत्तम ९ कुमारवच्चस्मयसेद्यूतेविनिकृतेषुयत् ॥ पांडवेषुवनेराजन्प्रव्रजत्सुपुनःपुनः १० प्रवर्षतःशरव्रातानर्जुनस्यशितान्बहून् ॥ अप्यर्णवाविशुष्येयुः
 किंपुनर्मस्योनयः ११ अस्यतांफाल्गुनःश्रेष्ठोगांडीवंधनुषावरम् ॥ केशवःसर्वभूतानामायुधानांसुदर्शनम् १२ वानरोरोचमानश्चकेतुःकेतुमतावरः ॥ ए
 वमेतानिसरथोबहून्श्वेतहयोरणे १३ क्षपयिष्यतिनोराजन्कालचक्रमिवोद्यतम् ॥ तस्याद्यवसुधाराजन्निखिलाभरतर्षभ १४ यस्यभीमार्जुनौयोधौसराजा
 राजसत्तम ॥ तथाभीमहतप्रायामज्जंतीतववाहिनी १५ दुर्योधनमुखादृष्ट्वाक्षयंयास्यंतिकौरवाः ॥ नभीमार्जुनयोर्भीतालप्स्यंतेविजयंविभो १६ तवपुत्रा
 महाराजराजानश्चानुसारिणः ॥ मत्स्यास्त्वामद्यनार्चंतिपंचालाश्चसकेकयाः १७ शाल्वेयाःशूरसेनाश्चसर्वेत्वामवजानते ॥ पार्थह्येतेगताःसर्वेवीर्यज्ञास्तस्य
 धीमतः १८ भक्त्याह्यस्यविरुद्धयंतेतवपुत्रैःसदैवते ॥ अनर्हानेवतुवधेधर्मयुक्तान्विकर्मणा १९ योऽक्लेशयत्पांडुपुत्रान्योविद्वेष्टचघुनांप्रपिवै ॥ सर्वोपायै
 र्निन्यंतव्यःसानुगःपापपूरुषः २० तवपुत्रोमहाराजनानुशोचितुमर्हसि ॥ द्यूतकालेमयाचोक्तंविदुरेणचधीमता २१ यदिदंतेविलपितंपांडवान्प्रतिभारत ॥
 अनीशेनेवराजेंद्रसर्वमेतन्निरर्थकम् २२ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिग्यानसंधिपर्वणिसंजयवाक्येचतुःपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५४ ॥ ॥ ५४ ॥ ॥ ५४ ॥
 दुर्योधनउवाच ॥ नभेतव्यंमहाराजनशोच्याभवतावयम् ॥ समर्थाःस्मपरान्जेतुंबालिनःसमरेविभो १ वनेप्रव्राजितान्पार्थान्यदाऽस्यान्मधुसूदनः ॥ महता
 बलचक्रेणपरराष्ट्रावमर्दिना २ केकयाघृष्टकेतुश्चघृष्टद्युम्नश्चपार्षतः ॥ राजानश्चान्वयुःपार्थान्वहवोऽन्येऽनुयायिनः ३ इंद्रप्रस्थस्यचादूरात्समाजग्मुर्महा
 रथाः ॥ व्यगर्हयंश्चसंगम्यभवतंकुरुभिःसह ४ तेयुधिष्ठिरमासीनमजिनैःप्रतिवासितम् ॥ कृष्णप्रधानाःसंहत्यपर्युपासंतभारत ५ प्रत्यादानंचराज्यस्य
 कार्यमूमुचुर्नराधिपाः ॥ भवतःसानुबंधस्यसमुच्छेदंचिकीर्षवः ६

७।८ ममत्संबंधिनः ९।१० प्रणिपातोवासंध्यर्थः पलायनवालज्जया ११।१२।१३ प्रणिपातेदोषोवंशक्षयकृतोनास्ति किंतुसांधिरेवभवति तथापिममयुद्धमवरोचतेइत्याशयेनाह
पितरमिति १४ हेनरोत्तमधृतराष्ट्र तत्रपुत्रैःअस्माभिः १५ प्रतिकरिष्यंति प्रतियातयिष्यंति १६ ततइति पूर्ववृत्तांतकथनम् १७ नःअस्माभिःपरेचेत्यद्यपि अभिदुग्धाःद्रोहविषयनीताःत
श्रुत्वाचैवंमयोक्तास्तुभीष्मद्रोणकृपास्तदा ॥ ज्ञातिक्षयभयाद्राजन्भीतेनभरतर्षभ ७ ततःस्थास्यंतिसमयेपांडवाइतिमेमतिः ॥ समुच्छेदंहीनःकृत्स्नंवासु
देवश्चिकीर्षति ८ ऋतेचविदुरात्सर्वेयूयंवध्यामतामम ॥ धृतराष्ट्रस्तुधर्मज्ञोनवध्यःकुरुसत्तमः ९ समुच्छेदंचकृत्स्नंनःकृत्वातातजनार्दनः ॥ एकराज्यंकुरु
णांस्मचिकीर्षतियुधिष्ठिरे १० तत्रकिंप्राप्तकालंनःप्रणिपातःपलायनम् ॥ प्राणान्वासंपरित्यज्यप्रतियुद्धयामहेपरान् ११ प्रतियुद्धेतुनियतःस्यादस्माकंप
राजयः ॥ युधिष्ठिरस्यसर्वोहिपार्थिवावशवर्तिनः १२ विरक्तराष्ट्राश्चयमित्राणिकुपितानिनः ॥ धिक्कृताःपार्थिवैःसर्वैःस्वजनेनचसर्वशः १३ प्रणिपातेनदोषो
स्तिसंधिर्नःशाश्वतीःसमाः ॥ पितरंत्वेवशोचामिप्रज्ञानेन्रजनाधिपम् १४ मत्कृतेदुःखमापन्नंक्लेशं प्राप्तमनंतकम् ॥ कृतंहितवपुत्रैश्चपरेषामवरोधनम् ॥ म
त्प्रियार्थंपुरैवैतद्विदितंतेनरोत्तम १५ तेराज्ञोधृतराष्ट्रस्यसामात्यस्यमहारथाः ॥ वैरंप्रतिकरिष्यंतिकुलोच्छेदेनपांडवाः १६ ततोद्रोणोऽब्रवीद्भीष्मःकृपोद्रौ
णिश्चभारत ॥ मत्त्वामांमहतींचितामास्थितंव्यथितोद्रियम् १७ अभिदुग्धाःपरेचेन्नोनभेतव्यंपरंतप ॥ असमर्थाःपरेजेतुमस्मान्युधिसमास्थितान् १८ ए
कैकशःसमर्थाःस्मोविजेतुंसर्वपार्थिवान् ॥ आगच्छंतुविनेष्यामोदर्पमेषांशितैःशरैः १९ पुरैकेनहिभीष्मेणविजिताःसर्वपार्थिवाः ॥ मृतेपितर्यतिकुद्धोरथेनैकेन
भारत २० जघानसुबहूंस्तेषांसंरब्धःकुरुसत्तमः ॥ ततस्तेशरणंजग्मुर्देववतमिमंभयात् २१ समीष्मःसुसमर्थोऽयमस्माभिःसहितोरणे ॥ परान्विजेतुंतस्मा
त्तेव्येतुभीर्भरतर्षभ २२ इत्येषानिश्चयोह्यासीत्कालेऽमिततेजसाम् ॥ पुरापरेषांपृथिवीकृत्स्नाऽऽसीद्विशवर्तिनी २३ अस्मान्पुनरमोनाद्यसमर्थाजेतुमाह
वे ॥ छिन्नपक्षाःपरेह्यद्यवीर्यहीनाश्चपांडवाः २४ अस्मत्संस्थाचपृथिवीवर्ततेभरतर्षभ ॥ एकार्थाःसुखदुःखेषुसमानीताश्चपार्थिवाः २५ अप्यग्निंप्रविशंयुस्ते
समुद्रंवापरंतप ॥ मदर्थंपार्थिवाःसर्वतद्विद्विकुरुसत्तम २६ उन्मत्तमिवचापित्वाप्रहसंतीहदुःखितम् ॥ विलपंतंबहुविधंभीतंपरविकथने २७ एषांह्येकैकशो
राज्ञांसमर्थःपांडवान्प्रति ॥ आत्मानंमन्यतेसर्वोव्येतुतेभयमागतम् २८ जेतुंसमग्रांसेनांमेवासवोऽपेनशक्यात् ॥ हंतुमक्षय्यरूपेयंब्रह्मणोपिस्वयंभुवः २९
युधिष्ठिरःपुरंहित्वापंचग्रामान्सयाचति ॥ भीतोहिमामकात्सैन्यात्प्रभावाच्चैवमेविभो ३० समर्थमन्यसेयच्चकुंतीपुत्रं वृकोदरम् ॥ तन्मिथ्यानहिमेकृत्स्नंप्रभावं
वेत्तिभारत ३१ मत्समोहिगदायुद्धेपृथिव्यांनास्तिकश्चन ॥ नासीत्कश्चिदतिक्रांतोभवितानचकश्चन ३२ युक्तोदुःखोपितश्चाहंविद्यापारगतस्तथा ॥ त
स्मान्नभीमान्नान्येभ्योभयमेविद्यतेकाचित् ३३

याऽपिनभेतव्यम् १८।१९।२०।२१।२२।२३

२४ समानीताः मयेतिशेषः २५।२६ परविकथनेपरेषांशुणालयाने २७।२८ ब्रह्मणोऽपिअक्षय्यरूपाहंतुमशक्या २९।३०।३१।३२ युक्तोऽभियोगवान् दुःखोपितःगुरुकुले ३३

उपवासांशिष्यत्वेनपर्यवरम् ३४।३५।३६।३७।३८।३९।४०।४१।४२।४३ पार्थिवीपृथ्वासंबंधिनी पार्थिवानाराज्ञांवा ४४।४५।४६।४७।४८।४९।५०।५१
दुर्योधनसमोनास्तिगदायामितिनिश्चयः ॥ संकर्षणस्यभद्रंतेयत्तदैनमुपावसम् ३४ युद्धेसंकर्षणसमोबलेनाभ्यधिकोभुवि ॥ गदाप्रहारंभीमोमेनजातुविषहे
युधि ३५ एकंप्रहारंयंदद्यांभीमायरुषितोनृप ॥ सएवैनंनयेद्धोरःक्षिप्रंवैवस्वतक्षयम् ३६ इच्छेयंचगदाहस्तंराजन्द्रष्टुं वृकोदरम् ॥ सुचिरंप्रार्थितोह्येषमम
नित्यंमनोरथः ३७ गदयानिहतोह्याजौमयापार्थोवृकोदरः ॥ विशीर्णगात्रःपृथिवीपरासुःप्रपतिष्यति ३८ गदाप्रहाराभिहतोहिमवानपिपर्वतः ॥ सकृन्मया
विदीर्येतगिरिःशतसहस्रधा ३९ सचाप्येतद्विजानातिवासुदेवार्जुनौतथा ॥ दुर्योधनसमोनास्तिगदायामिमितिनिश्चयः ४० ततेवृकोदरमयंभयंव्येतुमहाह
वे ॥ व्यपनेष्याम्यहंहेनंमाराजन्विमनाभव ४१ तस्मिन्मयाहतेक्षिप्रमर्जुनंबहवोरथाः ॥ तुल्यरूपाविशिष्टाश्चक्षेप्स्यंतिभरतर्षभ ४२ भीष्मोद्रोणःकृपोद्रौ
णिःकर्णोभूरिश्रवास्तथा ॥ प्राग्ज्योतिषाधिपःशल्यःसिंधुराजोजयद्रथः ४३ एकैकएषांशक्तस्तुहंतुंभारतपांडवान् ॥ समेतास्तुक्षणेनैतान्नेष्यंतियमसादनम् ॥
समग्रापार्थिवीसेनापार्थमेकंधनंजयम् ४४ कस्मादशक्तानिर्जेतुमितिहेतुर्नविद्यते ॥ शरव्रातैस्तुभीष्मेणशतशोनिचितोऽवशः ४५ द्रोणद्रौणिकपैश्चैवगंतापा
र्थोयमक्षयम् ॥ पितामहोऽपिगांगेयःशांतनोरधिभारत ४६ ब्रह्मर्षिसदृशोज्ञेदेवैरपिसुदुःसहः ॥ नहंताविद्यतेचापिराजन्भीष्मस्यकश्चन ४७ पित्राद्युक्तः
प्रसन्नेननाकामस्त्वंपरिष्यसि ॥ ब्रह्मर्षेश्वभरद्वाजाद्रोणोद्रोण्यामजायत ४८ द्रोणाज्ज्ञेमहाराजद्रौणिश्चपरमास्त्रवित् ॥ कृपश्चाचार्यमुख्योऽयमहर्षेर्गौतमा
दपि ४९ शरस्तंबोद्भवःश्रीमानवध्यइतिमेमतिः ॥ अयोनिजास्त्रयोह्येतेपितामाताचमातुलः ५० अश्वत्थामोमहाराजसचशूरःस्थितोमम ॥ सर्वएतेमहाराज
देवकल्पामहारथाः ५१ शक्रस्यापिव्यथांकुर्युःसंयुगेभरतर्षभ ॥ नैतेषामर्जुनःशक्तएकैकंप्रतिवीक्षितुम् ५२ सहितास्तुनरव्याघ्राहनिष्यंतिधनंजयम् ॥ भी
ष्मद्रोणकृपाणांचतुल्यःकर्णोमतोमम ५३ अनुज्ञातश्चरामेणमत्समोसीतिभारत ॥ कुंडलेरुचिरेचास्तांकर्णस्यसहजेशुभे ५४ तेशच्यर्थमहेंद्रेणयाचितःस
परंतपः ॥ अमोघयामहाराजशक्त्यापरमभीमया ५५ तस्यशक्त्योपगूढस्यकस्माज्जीवेद्धनंजयः ॥ विजयोमेधुवंराजन्फलंपाणाविवाहितम् ५६ अभि
व्यक्तःपरेषांचकृत्स्नोभुविपराजयः ॥ अन्हाह्येकेनभीष्मोऽयंप्रयुतंहंतिभारत ५७ तत्समाश्वमहेष्वासाद्रोणद्रौणिकपाअपि ॥ संशक्तानां वृंदानिक्षत्रियाणां
परंतप ५८ अर्जुनंवयमस्मान्वानिहन्त्यात्कपिकेतनः ॥ तंचालमितिमन्यंतेसव्यसाचिवधेष्टताः ५९ पार्थिवाःसमवांस्तेभ्योह्यकस्माद्व्यथतेकथम् ॥ भीम
सेनेचनिहतेकोऽन्योयुध्येतभारत ६० परेषांतन्ममाचक्ष्वयदिवेत्थपरंतप ॥ पंचतेभ्रातरःसर्वेष्टुष्टुमोऽथसात्यकिः ६१ परेषांसप्तथेराजन्योधाःसारंबलंम
तम् ॥ अस्माकंतुविशिष्टायेभीष्मद्रोणकृपादयः ६२

५२।५३।५४ शक्त्यामूल्यभूतया ते कुंडलेयाचितः ५५ तस्यपुरतइतिशेषः ५६।५७।५८ तंअर्जुनम् ५९ तेभ्यःपांडवेभ्यः ६०।६१।६२

६३ । ६४ । ६५ त्रिगुणतुर्यंशेनहीनं त्रिगुणाज्यंशेनाधिका ६६ । ६७ । ६८ विविस्तुःविज्ञातुमिच्छुः प्राप्तकालानिकर्माणि ६९ ॥ इतिउद्योग० नीलकंठीयेभारतमावदीपे पंचपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५५ ॥ अक्षौहिणीरिति १ । २ मंत्रंअस्त्रप्रयोजकं जिज्ञासमानः परीक्षितुमिच्छन् ३ । ४ तथाअवेमीतिच्छेदः ५१ भौमनोविश्वकर्मा धाताप्रजापतिः ७ तत्त्वष्टशक्रधातारः
द्रौणिर्विकर्तनःकर्णःसोमदत्तोऽथवाहिकः ॥ प्राग्ज्योतिषाधिपःशल्यआवंत्यौचजयद्रथः ६२ दुःशासनोदुर्मुखश्चदुःसहश्चविशांपते ॥ श्रुतायुश्चित्रसेनश्चपु
रुमित्रोविविंशतिः ६४ शलोभूरिश्रवाश्चैवविकर्णश्चतवात्मजः ॥ अक्षौहिण्योहिमेराजन्दशैकाचसमाहताः ६५ न्यूनाःपरेषांसत्तैवकस्मान्मेस्यात्पराजयः ॥
बलंत्रिगुणतोहीनंयोध्यंप्राहवृहस्पतिः ॥ परेभ्यस्त्रिगुणाचेयंममराजन्ननीकिनी ६६ गुणहीनंपरेषांचबहुपश्यामिभारत ॥ गुणोदयंबहुगुणमात्मनश्चविशांपते
६७ एतत्सर्वसमाज्ञायबलाज्यंममभारत ॥ न्यूनतांपांडवानांचनमोहंमहंमहसि ६८ इत्युक्त्वासंजयंभूयःपर्यपृच्छतभारत ॥ विविस्तुःप्राप्तकालानिज्ञात्वाप
रपुरंजयः ६९ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिग्यानसंधिपर्वणिदुर्योधनवाक्येपंचपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५५ ॥ दुर्योधनउवाच ॥ अक्षौहिणीःसत्तलब्ध्वा
राजभिःसहसंजय ॥ किंस्विदिच्छतिकौंतेयोयुद्धप्रेप्सुर्युधिष्ठिरः १ ॥ संजयउवाच ॥ अतीवमुदितोराजनयुद्धप्रेप्सुर्युधिष्ठिरः ॥ भीमसेनार्जुनौचोभौयमावपिन
विभ्यतः २ रथंतुदिव्यंकौंतेयःसर्वाविभ्राजयन्दिशः ॥ मंत्रंजिज्ञासमानःसन्वीभत्सुःसमयोजयत् ३ तमपश्यामसन्नद्धमेधंविद्युतंतथा ॥ समंतात्समाभिध्याय
हृष्यमाणोऽभ्यभाषत ४ पूर्वरूपमिदंपश्यवयंजेष्यामसंजय ॥ बीभत्सुर्मार्थोवाचतथाऽवैम्यहमप्युत ५ ॥ दुर्योधनउवाच ॥ प्रशंसस्यमिनंदंस्तान्पार्था
नक्षपराजितान् ॥ अर्जुनस्यरथेब्रूहिकथमश्वाःकथंघ्वजाः ६ ॥ संजयउवाच ॥ भौमनःसहशक्रेणबहुचित्रंविशांपते ॥ रूपाणिकल्पयामासवष्टाधातासदा
विभो ७ ध्वजेहितास्मिन्रूपाणिचक्रुस्तेदेवमायया ॥ महाधनानिदिव्यानिमहांतिचलधूनिच ८ भीमसेनानुरोधायहनूमान्मारुतात्मजः ॥ आत्मप्रतिकृतिं
तस्मिन्ध्वजआरोपयिष्यति ९ सर्वादिशोयोजनमात्रमंतरंसतिर्यगूर्ध्वचरुरोधवैध्वजः ॥ नसंसज्जत्यसौतरुभिःसंवृतोऽपितथाहिमायाविहिताभौमनेन १०
यथाऽऽकाशेशक्रधनुःप्रकाशतेनचैकवर्णनघवेभिर्किनुतत् ॥ तथाध्वजोविहितोभौमनेनबह्वाकारंदृश्यतेरूपमस्य ११ यथाग्निधूमोदिवमेतिरुद्धावर्णांन्विभ्रतै
जसांश्चित्ररूपान्॥तथाध्वजोविहितोभौमनेननचेद्धारोभवितानोतरोधः१२ श्वेतास्तस्मिन्वातवेगाःसदश्वादिव्यायुक्ताश्चित्ररथेनदत्ताः ॥ भुव्यंतरिक्षेदिविवानरं
द्रयेषांगतिर्हीयतेनात्रसर्वा ॥ शतंत्यत्पूर्यतेनित्यकालंहतंहतंदत्तवरंपुरस्तात् १३ तथाराज्ञोदंतवर्णावृहंतोरथेयुक्ताभांतितद्दीर्यतुल्याः ॥ ऋक्षप्रख्याभीमसेन
स्यवाहारथेवायोस्तुल्यवेगाबभूवुः १४ कल्माषांगास्तितिरिचित्रपृष्ठाभ्रात्रादत्ताःप्रीयताफाल्गुनेन ॥ भ्रातुर्वीरस्यस्वेस्तुरंगैर्विशिष्टासुदायुक्ताःसहदेवंवहंति १५
रूपाणिचक्रुः ८ । ९ रुरोधस्वतेजसेतिशेषः १० । ११ भारोरथे रोधःद्वारादीं द्वयमपिनभवेत् १२ यत्तत्तद्विश्वानांशतंहतं पुनःपुनःकतिपयाश्वहननेऽपि दिव्यप्रभावात्शतंपूर्यते यतःपुरस्ता
दत्तवरम् १३ तथाअमराः राज्ञोदंतवर्णाःश्वेताः रथेयुक्ताअश्वाःभाति ऋक्षप्रख्याः सप्तपितुल्यतेजसः । 'ऋक्षाइतिहस्मैपुरासप्तऋषीनाचक्षते'इतिशतपथश्रुतेः।पाठांतरेऋक्षोमृगभेदः१४।१५

१६ देवदत्ताःचित्ररथेनदत्ताः १७ ॥ इतिश्रीउद्योगपर्वणिनीलकंठीयेभारतमावदीपे षट्पंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५६ ॥ ॥ ७७ ॥ ॥ ७७ ॥ कांस्तत्रेति १ । २ । ३ । ४ । ५

माद्रीपुत्रंनकुलंवाजमीढमहेंद्रदत्ताहरयोवाजिमुख्याः ॥ समावायोर्बलवंतस्तरस्विनोवहंतिवरिंरुत्रशत्रुयथेंद्रम् १६ तुल्यांश्चैभिर्वयसाविक्रमेणमहाजवाश्चित्र
रूपाःसदश्वाः ॥ सौमद्रादीनद्रौपदेयान्कुमारानवहंत्यश्वादेवदत्तावृहंतः १७ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिग्यानसंधिपर्वणिसंजयवाक्येषट्पंचाशत्तमो
ऽध्यायः ॥ ५६ ॥ ७७ ॥ धृतराष्ट्रउवाच ॥ कांस्तत्रसंजयापश्यःपीत्यथेनसमागतान् ॥ येयोत्स्यंतेपांडवार्थेपुत्रस्यममवाहिनीम् १ ॥ संजयउवाच ॥
मुख्यमंधकवृष्णीनामपश्यंरुष्णमागतम् ॥ चेकितानंचतत्रैवयुयुधानंचसात्यकिम् २ पृथगक्षौहिणीभ्यांतुपांडवानभिसंश्रितौ ॥ महारथौसमारुयातावुभौ
पुरुषमानिनौ ३ अक्षौहिण्याऽथपांचाल्योदशभिस्तनयैर्वृतः ॥ सत्यजित्प्रमुखैर्वीरैर्घृष्टयुग्मपुरोगमैः ४ द्रुपदोवर्धयन्मानांशिखंडिपरिपालितः ॥ उपायात्स
र्वसैन्यानांप्रतिच्छाद्यतदावपुः ५ विराटःसहपुत्राभ्यांशंखेनैवोत्तरेणच ॥ सूर्यदत्तादिभिर्वीरैर्मदिराक्षपुरोगमैः ६ सहितःपृथिवीपालोभ्रातृभिस्तनयैस्तथा ॥
अक्षौहिण्यैवसैन्यानावृतःपार्थसमाश्रितः ७ जारासंधिर्मागधश्चघृष्टकेतुश्चचेदिराट् ॥ पृथक्पृथगनुप्राप्तौपृथगक्षौहिणीवृत्तौ ८ केकयाभ्रातरःपंचसर्वेलोहित
कध्वजाः ॥ अक्षौहिणीपरिवृताःपांडवानभिसंश्रिताः ९ एतानेतावतस्तत्रतानपश्यंसमागतान् ॥ येषांडवार्थेयोत्स्यंतिधार्तराष्ट्रस्यवाहिनीम् १० योवेद
मानुषंयूहंदेवंगांधर्वमासुरम् ॥ सतत्रसेनाप्रमुखेघृष्टयुग्मोमहारथः ११ भीष्मःशांतनवोराजनभागःऋषभःशिखंडिनः ॥ तंविराटोऽनुसंयातासार्धमत्स्यैःप्रहारि
भिः १२ ज्येष्ठस्यपांडुपुत्रस्यभागोमद्राधिपोबली ॥ तौतुतत्राब्रुवन्केचिद्विषमौनोमताविति १३ दुर्योधनःसहसुतःसार्धंभ्रातृशतेनच ॥ प्राच्याश्चदाक्षिणा
त्याश्चभीमसेनस्यभागतः १४ अर्जुनस्यतुभागेनकर्णोविकर्तनोमतः ॥ अश्वत्थामाविकर्णश्चसंधवश्चजयद्रथः १५ अशक्याश्चैवयेकेचित्पृथिव्यांशूरमानिनः ॥
सर्वास्तानर्जुनःपार्थःकल्पयामासभागतः १६ महेश्वासाराजपुत्राभ्रातरःपंचकेकयाः ॥ केकयानेवभागेनकृत्वायोत्स्यंतिसंयुगे १७ तेषामेवकृतोभागोमाल
वाःशाल्वकास्तथा ॥ त्रिगर्तानांचवैमुख्यौयौतौसंशप्तकाविति १८ दुर्योधनसुताःसर्वेतथादुःशासनस्यच ॥ सौमद्रेणकृतोभागोराजाचैववृद्धलः १९ द्रौपदे
यामहेष्वासाःसुवर्णविकृतध्वजाः ॥ घृष्टयुग्ममुखाद्रौणमभियास्यंतिभारत २० चेकितानःसोमदत्तंद्वैरथेयोदुमिच्छति ॥ भोजंतुकृतवर्माणयुयुधानोयुयुत्स
ति २१ सहदेवस्तुमाद्रेयःशूरःसंकंदनोयुधि ॥ स्वमंशंकल्पयामासश्यालंतैसुबलात्मजम् २२ उलूकंचैवकैतव्यंचसारस्वतागणाः ॥ नकुलःकल्पयामासभागं
माद्रवतीसुतः २३ येचान्येपार्थिवाराजनप्रत्युद्यास्यंतिसंगरे ॥ समाह्वानेनतांश्चापिपांडुपुत्राअकल्पयन् २४

१ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ समाह्वानेनतत्तत्रामारुयानेन २४

उयो. ५
अ.
॥५७॥

म.भा.टी.
॥६२॥

अकालिकं कालविलंबविना २५ । २६ प्रोक्षिताः पशुवत्तवधार्थं संस्कृताः कालधर्मणाय जमानेन वा २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६

एवमेषामनीकानि प्रविभक्तानि भागशः ॥ यत्ते कार्यं स पुत्रस्य क्रियतां तदकालिकम् २५ ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ न संतिसर्वे पुत्रामे मूढादुद्धृतदेविनः ॥ येषां युद्धं व
लवताभीमेन रणमूर्धनि २६ राजानः पार्थिवाः सर्वे प्रोक्षिताः कालधर्मणा ॥ गांडीवाग्निप्रवेक्ष्यंति पतंगा इव पावकम् २७ विद्वतां वाहिनीं न्येकतवैर्महात्माभिः ॥
तारणे केऽनुयास्यंति प्रभगां पांडवैर्युधि २८ सर्वे ह्यतिरथाः शूराः कीर्तिमंतः प्रतापिनः ॥ सूर्यपावकयोस्तुल्यास्ते जसा समितिजयाः २९ येषां युधिष्ठिरो नेता गो
साचमधुसूदनः ॥ यो धौ च पांडवौ वीरौ सव्यसाचिवृकोदरौ ३० नकुलः सहदेवश्च दृष्टद्युम्नश्च पार्थतः ॥ सात्यकिर्दुपदश्चैव दृष्टकेतुश्च सानुजः ३१ उत्तमौजाश्च पां
चाल्यो युधामन्युश्च दुर्जयः ॥ शिखंडी क्षत्रदेवश्च तथा वीराट् रुरुतः ३२ काशयश्चेदयश्चैव मत्स्याः सर्वे च संजयाः ॥ विराट् पुत्रो बभ्रुश्च पांचालाश्च प्रभद्रकाः ३३ ये
षां मिद्रोऽप्यकामानां न हरेत्पृथिवीमिमाम् ॥ वीराणां रणधीराणां येभिर्द्युः पर्वतानपि ३४ तान्सर्वगुणसंपन्नानमनुष्यप्रतापिनः ॥ क्रोशतो मम दुष्पुत्रो यो दुमिच्छ
तिसंजय ३५ ॥ दुर्योधन उवाच ॥ उभौ स्व एकजातीयौ तथोभौ भूमिगोचरौ ॥ अथ कस्मात्पांडवानामेकतो मन्यसे जयम् ३६ पितामहं च द्रोणं च कृपं कर्णं च दु
र्जयम् ॥ जयद्रथं सोमदत्तमश्च तथा मानमेव च ३७ सुतेजसो महेश्वासानिद्रोऽपि सहितोऽमरैः ॥ अशक्तः समरे जेतुं किंपुनस्तत्ताडवाः ३८ सर्वे च पृथिवीपाला
मदर्थे तात पांडवान् ॥ आर्याः शस्त्रभृतः शूराः समर्थाः प्रतिवाधितुम् ३९ न मामकान् पांडवास्ते समर्थाः प्रतिवीक्षितुम् ॥ पराक्रांतो ह्यहं पांडुः स पुत्रान्योऽदुमाहवे
४० मत्प्रियं पार्थिवाः सर्वे ये च कीर्षति भारत ॥ ते तानावारयिष्यंति ऐणेयानिव तंतुना ४१ महतारथवंशेन शरजालैश्च मामकैः ॥ अभिद्रुता भविष्यंति पांचालाः
पांडवैः सह ४२ ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ उन्मत्त इव मे पुत्रो विलपत्येष संजय ॥ न हि शक्नोरे जेतुं धर्मराजं युधिष्ठिरम् ४३ जानाति हि यथाभीष्मः पांडवानां यशस्वि
नाम् ॥ बलवतां स पुत्राणां धर्मज्ञानां महात्मनाम् ४४ यतो नारोचयदयं विग्रहं तैर्महात्मभिः ॥ किंतु संजय मे ब्रूहि पुनस्तेषां विचोष्टितम् ४५ कस्तांस्तरास्विनो
भूयः संदीपयति पांडवान् ॥ अर्चिष्मतो महेश्वासान् हविषा पावकानिव ४६ ॥ संजय उवाच ॥ दृष्टद्युम्नः सदैवैतान्सं दीपयति भारत ॥ युद्धयध्वमिति मामैष्टुद्धा
द्भरतसत्तमाः ४७ ये केचित्पार्थिवास्तत्र धार्तराष्ट्रेण संवृताः ॥ युद्धे समागमिष्यंति तु मुलेशस्त्रसंकुले ४८ तान्सर्वानाहवे कुद्धान्सानुबंधान्समागतान् ॥ अहमेकः स
मादास्येति मिर्मत्स्यानिवोदकात् ४९ भीष्मं द्रोणं कृपं कर्णं द्रौणिशल्यं सुयोधनम् ॥ एतांश्चापि निरोत्स्यामि विलेवमकरालयम् ५० तथा ब्रुवंतं धर्मात्मा प्राहरा
जायुधिष्ठिरः ॥ तव धैर्यं च वीर्यं च पांचालाः पांडवैः सह ५१ सर्वे समधिरूढाः स्मसंग्रामात्रः समुद्धर ॥ जानामित्वां महाबाहो क्षत्रधर्मे व्यवस्थितम् ५२

३७ । ३८ । ३९ । ४० ऐणेयाच हरिणशावान् तंतुना पाशेन ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२

॥६२॥

५३ । ५४ । ५५ ५६ । ५७ शरद्वतः आयुष्मतः विरुद्धलक्षणयागता युपहत्यर्थ ५८ । ५९ दक्षदत्त ६० । ६१ कर्णकुरुध्वं ६२ ॥ ॥ इति उयो ० प० नी० भा० भा० सप्तपंचाशत्तमोऽ
ध्यायः ॥ ५७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ क्षत्रेति १ । २ । ३ । ४ जातपुत्रताभाव इत्यत्र शम एव महच्छ्रेय इत्याधुनिकः पाठः । तराभ्याव इति पाठे तराणामश्वादीनां विगवतां वाहनाना
समर्थमेकं पर्याप्तं कौरवाणां विनिग्रहे ॥ पुरस्तादुपयातानां कौरवाणां युयुत्सताम् ५३ भवताय द्विधा तव्यंतत्र श्रेयः परंतप ॥ संग्रामादपयातानां भग्नानां शरणै
षिणाम् ५४ पौरुषं दर्शयन् शूरो यस्तिष्ठेदग्रतः पुमान् ॥ क्रीणीयात्सहस्रेण इति नीतिमतां मतम् ५५ सत्वं शूरश्च वीरश्च विक्रांतश्च नरर्षभ ॥ भयार्तानां परित्रा
ता संयुगे पुन संशयः ५६ एवं ब्रुवति कौंतेये धर्मात्मनियुधिष्ठिरे ॥ दृष्टद्युम्न उवाचे दंभां वचो गतसाध्वसम् ॥ सर्वान् जनपदान्सूतयो धादुर्योधनस्य ये ५७ सवा
हिकान् कुरून्धूयाः प्रातिपेयान् शरद्वतः ॥ मृतपुत्रं तथा द्रोणं सहपुत्रं जयद्रथम् ५८ दुःशासनं विकर्णं च तथा दुर्योधनं नृपम् ॥ भीष्मं च ब्रूहि गत्वा त्वमाशु गच्छ
चमाचिरम् ५९ युधिष्ठिरः साधु नैवाभ्युपेयो मावोऽधीर्जुनो देवगुप्तः ॥ राज्यं दद्धं धर्मराजस्य तूर्णया च ध्वं वै पांडवं लोकवीरम् ६० नैतादृशो हियो धोऽस्ति
पृथिव्यामिह कश्चन ॥ यथाविधः सव्यसाची पांडवः सत्यविक्रमः ६१ देवैर्हि संभृतो दिव्यो रथो गांडीवधन्वनः ॥ न स जेयो मनुष्येण मास्म कृद्धं मनो युधि ६२
॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि यानसंधिपर्वणि संजयवाक्ये सप्तपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५७ ॥ ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ क्षत्रतेजा ब्रह्मचारी कौमारादपि पां
डवः ॥ तेन संयुगे मेप्यंति मंदा विलपतो मम १ दुर्योधन निवर्तस्व युद्धाद्भरतसत्तम ॥ न हि युद्धं प्रशंसंति सर्वा वस्थमरिंदम २ अलमर्धं पृथिव्यास्ते स हामात्यस्य
जीवितुम् ॥ प्रयच्छ पांडुपुत्राणां यथोचितमरिंदम ३ एतद्विकुरवः सर्वे मन्यंते धर्मसंहितम् ॥ यत्त्वं प्रशंति मन्येथाः पांडुपुत्रैर्महात्मभिः ४ अंगे मां समवेक्षस्व
पुत्रस्वामेव वाहिनीं ॥ जातपुत्रताभावस्त्वं तु मोहात्तुद्धयसे ५ न त्वहं युद्धमिच्छामि नैतदिच्छति बाह्लिकः ॥ न च भीष्मो न च द्रोणो नाश्वत्थामान संजयः ६
न सोमदत्तो न शलोन कृपो युद्धमिच्छति ॥ सत्यव्रतः पुरुमित्रो जयो भूरिश्रवास्तथा ७ येषु संप्रति तिष्ठेयुः कुरवः पीडिताः परैः ॥ ते युद्धं नाभिनंदंति तत्तुभ्यं तात
रोचताम् ८ न त्वं करोषि कामेन कर्णः कारयिता तव ॥ दुःशासनश्च पापात्मा शकुनिश्चापि सौबलः ९ ॥ दुर्योधन उवाच ॥ नाहं भवति न द्रोणेनाश्वत्थामि न सं
जये ॥ न भीष्मेन च कां वोजेन कृपेन च बाह्लिके १० सत्यव्रतः पुरुमित्रे भूरिश्रवा सिवा पुनः ॥ अन्येषु वा तावकेषु भारं कृत्वा समाह्वयम् ११ अहं च तात कर्णश्चरणयज्ञं
वितत्येव ॥ युधिष्ठिरं पशुं कृत्वा दीक्षितौ भरतर्षभ १२ रथो वेदी सुवः खड्गो गदा सुक्कवचं सदः ॥ चातुर्होत्रं च धुर्यामिशरादर्भा हविर्यशः १३ आत्मयज्ञेन नृप
ते इष्ट्वा वैवस्वतरणे ॥ विजित्य च समेष्यावो हता मित्रौ श्रिया वृतौ १४ अहं च तात कर्णश्च भ्राता दुःशासनश्च मे ॥ एते वयं हरिष्यामः पांडवान्समरे त्रयः १५

२२

५ । ६ । ७ । ८ । ९

मभ्यावः सर्वतः स्वादनं कंदूरो गायुपद्रव इति यावत् । अवरक्षण गतिकं वीत्यादेः स्वादनार्थात् यव । आस्त्राव इति पाठे आस्त्रावः क्षतं यानेषूपद्रवः पराजयलक्षणमिति भावः ५ । ६ । ७ । ८ । ९
१० । ११ । १२ चातुर्होत्रं चतुर्णां होतृणां क्रुतिवर्जां कर्म १३ । १४ । १५

१९ । १० । १८ । १९ कुरुणामिवेत्यत्र कुरुणां लाटभाषया अजानामिति पाठोक्तः । पक्षे कुरुणां मध्ये वरान्वरान् व्याघ्राद्वेति योजना २० भारतीसेनास्त्रीरूपकेन निर्दिष्टा २१ धनं व
अहं हि पांडवानहं त्वाप्रशास्ता पृथिवीमिमाम् ॥ मां वाहत्वा पांडुपुत्राभोक्तारः पृथिवीमिमाम् १६ त्यक्तं मे जीवितं राज्यं धनं सर्वं च पार्थिव ॥ न जातु पांडवैः सार्धं वसेय
महमच्युत १७ यावद्विसूच्यास्तीक्ष्णाया विध्येदग्रेण मारिष ॥ तावदप्यपरित्याज्यं भूमेर्नः पांडवान् प्रति १८ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ सर्वान्वस्ता तशोचामित्य
क्तो दुर्योधनो मया ॥ येमंदमनुयास्यध्वं यातं वैवस्वतक्षयम् १९ कुरुणामिव यूथेषु व्याघ्राः प्रहरतां वराः ॥ वरान्वरान्हनिष्यंति समेता युधि पांडवाः २० प्रती
पमिव मे भातियुयुधानेन भारती ॥ व्यस्तासीमंति नीग्रस्ता प्रमृष्टा दीर्घबाहुना २१ संपूर्णं पूरयन् भूयो धनं पार्थस्य माधवः ॥ शैनेयः समरे स्थाता बीजवत्प्रवपन्
शरान् २२ सेनामुखे प्रयुद्धानां भीमसेनो भविष्यति ॥ तं सर्वे संश्रयिष्यंति प्राकारमकुतोभयम् २३ यदा द्रक्ष्यसि भीमेन कुंजरान्विनिपातितान् ॥ विशीर्णदंता
न गिर्याभानभिन्नकुंभान्सशोणितान् २४ तानभिप्रेक्ष्य संग्रामे विशीर्णानिवपर्वतान् ॥ भीतो भीमस्य संस्पर्शात्स्मर्ताऽसिवचनस्य मे २५ निर्दग्धं भीमसेनेन सैन्यं
थहयद्विपम् ॥ गतिमग्रे विप्रेक्ष्य स्मर्ताऽसिवचनस्य मे २६ महद्भो भयमागामिन चेच्छाम्यथ पांडवैः ॥ गदया भीमसेनेन हताः शममुपैष्यथ २७ महावनमिवाच्छ
न्नं यदा द्रक्ष्यसि पातितम् ॥ बलं कुरुणां भीमेन तदा स्मर्ताऽसिमेव चः २८ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एतावदुक्त्वा राजा तु सर्वांस्तान् पृथिवीपतीन् ॥ अनुभाष्य म
हाराज पुनः प्रच्छ संजयम् २९ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि यानसंधिप० धृतराष्ट्रवाक्ये षष्ठपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५८ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ यदब्रूतां महा
त्मानो वासुदेव धनं जयौ ॥ तन्मे ब्रूहि महाप्राज्ञ शुश्रूषे वचनं तव १ ॥ संजय उवाच ॥ शृणुराज न्यथा दृष्टौ मया कृष्ण धनं जयौ ॥ ऊचतुश्चापियद्वीरौ तत्ते वक्ष्यामि भा
रत २ पादां गुलीरभिप्रेक्षन् प्रयतोऽहं कृतांजलिः ॥ शुद्धांतं प्राविशं राजन्नारुपातुं नरदेवयोः ३ नैवाभिमन्युर्न यमौ तं देशमभियांति वै ॥ यत्र कृष्णौ च कृष्णा च सत्यभा
मा च भामिनी ४ उभौ मध्वासवक्षी वा बुभौ चंदनरूपितौ ॥ स्रग्मिणौ वरवस्त्रौ तौ दिव्याभरणभूषितौ ५ नैकरत्नविचित्रं तु कांचनं महदासनम् ॥ विविधास्तरणाकी
र्णयत्रासातामरिंदमौ ६ अर्जुनोत्संगौ पादौ केशवस्योपलक्ष्ये ॥ अर्जुनस्य च कृष्णायां सत्यायां च महात्मनः ७ कांचनं पादपीठं तु पार्थो मिप्रादिशत्तदा ॥ तद
हं पाणिना स्पृष्ट्वा ततो भूमावुपावेशम् ८ ऊर्ध्वरेखा तलौ पादौ पार्थस्य शुभलक्षणौ ॥ पादपीठादपहृतौ तत्रापश्यमहं शुभौ ९ श्यामौ बृहंतौ तरुणौ शालस्कंधावि
वोदृतौ ॥ एकासनगतौ दृष्ट्वा भयं मां महदाविशत् १० इंद्रविष्णुसमावेतौ मंदात्मानावबुद्धयते ॥ संश्रयाद्गोणभीष्माभ्यां कर्णस्य च विकथनात् ११ निदेशस्था
विभौ यस्य मानसस्तस्य सेत्स्यते ॥ संकल्पो धर्मराजस्य निश्चयो मे तदाऽभवत् १२

लम् २२ प्राकारमिव भीमं संश्रयिष्यंति २२ । २३ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ ॥ इति उद्योगप० नीलकंठीये भारतमावदीपे अष्टपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५८ ॥ ॥ ५९ ॥ ॥ ६० ॥ ॥ ६१ ॥ ॥ ६२ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ ६५ ॥ ॥ ६६ ॥ ॥ ६७ ॥ ॥ ६८ ॥ ॥ ६९ ॥ ॥ ७० ॥ ॥ ७१ ॥ ॥ ७२ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ ७५ ॥ ॥ ७६ ॥ ॥ ७७ ॥ ॥ ७८ ॥ ॥ ७९ ॥ ॥ ८० ॥ ॥ ८१ ॥ ॥ ८२ ॥ ॥ ८३ ॥ ॥ ८४ ॥ ॥ ८५ ॥ ॥ ८६ ॥ ॥ ८७ ॥ ॥ ८८ ॥ ॥ ८९ ॥ ॥ ९० ॥ ॥ ९१ ॥ ॥ ९२ ॥ ॥ ९३ ॥ ॥ ९४ ॥ ॥ ९५ ॥ ॥ ९६ ॥ ॥ ९७ ॥ ॥ ९८ ॥ ॥ ९९ ॥ ॥ १०० ॥ ॥ १०१ ॥ ॥ १०२ ॥ ॥ १०३ ॥ ॥ १०४ ॥ ॥ १०५ ॥ ॥ १०६ ॥ ॥ १०७ ॥ ॥ १०८ ॥ ॥ १०९ ॥ ॥ ११० ॥ ॥ १११ ॥ ॥ ११२ ॥ ॥ ११३ ॥ ॥ ११४ ॥ ॥ ११५ ॥ ॥ ११६ ॥ ॥ ११७ ॥ ॥ ११८ ॥ ॥ ११९ ॥ ॥ १२० ॥ ॥ १२१ ॥ ॥ १२२ ॥ ॥ १२३ ॥ ॥ १२४ ॥ ॥ १२५ ॥ ॥ १२६ ॥ ॥ १२७ ॥ ॥ १२८ ॥ ॥ १२९ ॥ ॥ १३० ॥ ॥ १३१ ॥ ॥ १३२ ॥ ॥ १३३ ॥ ॥ १३४ ॥ ॥ १३५ ॥ ॥ १३६ ॥ ॥ १३७ ॥ ॥ १३८ ॥ ॥ १३९ ॥ ॥ १४० ॥ ॥ १४१ ॥ ॥ १४२ ॥ ॥ १४३ ॥ ॥ १४४ ॥ ॥ १४५ ॥ ॥ १४६ ॥ ॥ १४७ ॥ ॥ १४८ ॥ ॥ १४९ ॥ ॥ १५० ॥ ॥ १५१ ॥ ॥ १५२ ॥ ॥ १५३ ॥ ॥ १५४ ॥ ॥ १५५ ॥ ॥ १५६ ॥ ॥ १५७ ॥ ॥ १५८ ॥ ॥ १५९ ॥ ॥ १६० ॥ ॥ १६१ ॥ ॥ १६२ ॥ ॥ १६३ ॥ ॥ १६४ ॥ ॥ १६५ ॥ ॥ १६६ ॥ ॥ १६७ ॥ ॥ १६८ ॥ ॥ १६९ ॥ ॥ १७० ॥ ॥ १७१ ॥ ॥ १७२ ॥ ॥ १७३ ॥ ॥ १७४ ॥ ॥ १७५ ॥ ॥ १७६ ॥ ॥ १७७ ॥ ॥ १७८ ॥ ॥ १७९ ॥ ॥ १८० ॥ ॥ १८१ ॥ ॥ १८२ ॥ ॥ १८३ ॥ ॥ १८४ ॥ ॥ १८५ ॥ ॥ १८६ ॥ ॥ १८७ ॥ ॥ १८८ ॥ ॥ १८९ ॥ ॥ १९० ॥ ॥ १९१ ॥ ॥ १९२ ॥ ॥ १९३ ॥ ॥ १९४ ॥ ॥ १९५ ॥ ॥ १९६ ॥ ॥ १९७ ॥ ॥ १९८ ॥ ॥ १९९ ॥ ॥ २०० ॥ ॥ २०१ ॥ ॥ २०२ ॥ ॥ २०३ ॥ ॥ २०४ ॥ ॥ २०५ ॥ ॥ २०६ ॥ ॥ २०७ ॥ ॥ २०८ ॥ ॥ २०९ ॥ ॥ २१० ॥ ॥ २११ ॥ ॥ २१२ ॥ ॥ २१३ ॥ ॥ २१४ ॥ ॥ २१५ ॥ ॥ २१६ ॥ ॥ २१७ ॥ ॥ २१८ ॥ ॥ २१९ ॥ ॥ २२० ॥ ॥ २२१ ॥ ॥ २२२ ॥ ॥ २२३ ॥ ॥ २२४ ॥ ॥ २२५ ॥ ॥ २२६ ॥ ॥ २२७ ॥ ॥ २२८ ॥ ॥ २२९ ॥ ॥ २३० ॥ ॥ २३१ ॥ ॥ २३२ ॥ ॥ २३३ ॥ ॥ २३४ ॥ ॥ २३५ ॥ ॥ २३६ ॥ ॥ २३७ ॥ ॥ २३८ ॥ ॥ २३९ ॥ ॥ २४० ॥ ॥ २४१ ॥ ॥ २४२ ॥ ॥ २४३ ॥ ॥ २४४ ॥ ॥ २४५ ॥ ॥ २४६ ॥ ॥ २४७ ॥ ॥ २४८ ॥ ॥ २४९ ॥ ॥ २५० ॥ ॥ २५१ ॥ ॥ २५२ ॥ ॥ २५३ ॥ ॥ २५४ ॥ ॥ २५५ ॥ ॥ २५६ ॥ ॥ २५७ ॥ ॥ २५८ ॥ ॥ २५९ ॥ ॥ २६० ॥ ॥ २६१ ॥ ॥ २६२ ॥ ॥ २६३ ॥ ॥ २६४ ॥ ॥ २६५ ॥ ॥ २६६ ॥ ॥ २६७ ॥ ॥ २६८ ॥ ॥ २६९ ॥ ॥ २७० ॥ ॥ २७१ ॥ ॥ २७२ ॥ ॥ २७३ ॥ ॥ २७४ ॥ ॥ २७५ ॥ ॥ २७६ ॥ ॥ २७७ ॥ ॥ २७८ ॥ ॥ २७९ ॥ ॥ २८० ॥ ॥ २८१ ॥ ॥ २८२ ॥ ॥ २८३ ॥ ॥ २८४ ॥ ॥ २८५ ॥ ॥ २८६ ॥ ॥ २८७ ॥ ॥ २८८ ॥ ॥ २८९ ॥ ॥ २९० ॥ ॥ २९१ ॥ ॥ २९२ ॥ ॥ २९३ ॥ ॥ २९४ ॥ ॥ २९५ ॥ ॥ २९६ ॥ ॥ २९७ ॥ ॥ २९८ ॥ ॥ २९९ ॥ ॥ ३०० ॥ ॥ ३०१ ॥ ॥ ३०२ ॥ ॥ ३०३ ॥ ॥ ३०४ ॥ ॥ ३०५ ॥ ॥ ३०६ ॥ ॥ ३०७ ॥ ॥ ३०८ ॥ ॥ ३०९ ॥ ॥ ३१० ॥ ॥ ३११ ॥ ॥ ३१२ ॥ ॥ ३१३ ॥ ॥ ३१४ ॥ ॥ ३१५ ॥ ॥ ३१६ ॥ ॥ ३१७ ॥ ॥ ३१८ ॥ ॥ ३१९ ॥ ॥ ३२० ॥ ॥ ३२१ ॥ ॥ ३२२ ॥ ॥ ३२३ ॥ ॥ ३२४ ॥ ॥ ३२५ ॥ ॥ ३२६ ॥ ॥ ३२७ ॥ ॥ ३२८ ॥ ॥ ३२९ ॥ ॥ ३३० ॥ ॥ ३३१ ॥ ॥ ३३२ ॥ ॥ ३३३ ॥ ॥ ३३४ ॥ ॥ ३३५ ॥ ॥ ३३६ ॥ ॥ ३३७ ॥ ॥ ३३८ ॥ ॥ ३३९ ॥ ॥ ३४० ॥ ॥ ३४१ ॥ ॥ ३४२ ॥ ॥ ३४३ ॥ ॥ ३४४ ॥ ॥ ३४५ ॥ ॥ ३४६ ॥ ॥ ३४७ ॥ ॥ ३४८ ॥ ॥ ३४९ ॥ ॥ ३५० ॥ ॥ ३५१ ॥ ॥ ३५२ ॥ ॥ ३५३ ॥ ॥ ३५४ ॥ ॥ ३५५ ॥ ॥ ३५६ ॥ ॥ ३५७ ॥ ॥ ३५८ ॥ ॥ ३५९ ॥ ॥ ३६० ॥ ॥ ३६१ ॥ ॥ ३६२ ॥ ॥ ३६३ ॥ ॥ ३६४ ॥ ॥ ३६५ ॥ ॥ ३६६ ॥ ॥ ३६७ ॥ ॥ ३६८ ॥ ॥ ३६९ ॥ ॥ ३७० ॥ ॥ ३७१ ॥ ॥ ३७२ ॥ ॥ ३७३ ॥ ॥ ३७४ ॥ ॥ ३७५ ॥ ॥ ३७६ ॥ ॥ ३७७ ॥ ॥ ३७८ ॥ ॥ ३७९ ॥ ॥ ३८० ॥ ॥ ३८१ ॥ ॥ ३८२ ॥ ॥ ३८३ ॥ ॥ ३८४ ॥ ॥ ३८५ ॥ ॥ ३८६ ॥ ॥ ३८७ ॥ ॥ ३८८ ॥ ॥ ३८९ ॥ ॥ ३९० ॥ ॥ ३९१ ॥ ॥ ३९२ ॥ ॥ ३९३ ॥ ॥ ३९४ ॥ ॥ ३९५ ॥ ॥ ३९६ ॥ ॥ ३९७ ॥ ॥ ३९८ ॥ ॥ ३९९ ॥ ॥ ४०० ॥ ॥ ४०१ ॥ ॥ ४०२ ॥ ॥ ४०३ ॥ ॥ ४०४ ॥ ॥ ४०५ ॥ ॥ ४०६ ॥ ॥ ४०७ ॥ ॥ ४०८ ॥ ॥ ४०९ ॥ ॥ ४१० ॥ ॥ ४११ ॥ ॥ ४१२ ॥ ॥ ४१३ ॥ ॥ ४१४ ॥ ॥ ४१५ ॥ ॥ ४१६ ॥ ॥ ४१७ ॥ ॥ ४१८ ॥ ॥ ४१९ ॥ ॥ ४२० ॥ ॥ ४२१ ॥ ॥ ४२२ ॥ ॥ ४२३ ॥ ॥ ४२४ ॥ ॥ ४२५ ॥ ॥ ४२६ ॥ ॥ ४२७ ॥ ॥ ४२८ ॥ ॥ ४२९ ॥ ॥ ४३० ॥ ॥ ४३१ ॥ ॥ ४३२ ॥ ॥ ४३३ ॥ ॥ ४३४ ॥ ॥ ४३५ ॥ ॥ ४३६ ॥ ॥ ४३७ ॥ ॥ ४३८ ॥ ॥ ४३९ ॥ ॥ ४४० ॥ ॥ ४४१ ॥ ॥ ४४२ ॥ ॥ ४४३ ॥ ॥ ४४४ ॥ ॥ ४४५ ॥ ॥ ४४६ ॥ ॥ ४४७ ॥ ॥ ४४८ ॥ ॥ ४४९ ॥ ॥ ४५० ॥ ॥ ४५१ ॥ ॥ ४५२ ॥ ॥ ४५३ ॥ ॥ ४५४ ॥ ॥ ४५५ ॥ ॥ ४५६ ॥ ॥ ४५७ ॥ ॥ ४५८ ॥ ॥ ४५९ ॥ ॥ ४६० ॥ ॥ ४६१ ॥ ॥ ४६२ ॥ ॥ ४६३ ॥ ॥ ४६४ ॥ ॥ ४६५ ॥ ॥ ४६६ ॥ ॥ ४६७ ॥ ॥ ४६८ ॥ ॥ ४६९ ॥ ॥ ४७० ॥ ॥ ४७१ ॥ ॥ ४७२ ॥ ॥ ४७३ ॥ ॥ ४७४ ॥ ॥ ४७५ ॥ ॥ ४७६ ॥ ॥ ४७७ ॥ ॥ ४७८ ॥ ॥ ४७९ ॥ ॥ ४८० ॥ ॥ ४८१ ॥ ॥ ४८२ ॥ ॥ ४८३ ॥ ॥ ४८४ ॥ ॥ ४८५ ॥ ॥ ४८६ ॥ ॥ ४८७ ॥ ॥ ४८८ ॥ ॥ ४८९ ॥ ॥ ४९० ॥ ॥ ४९१ ॥ ॥ ४९२ ॥ ॥ ४९३ ॥ ॥ ४९४ ॥ ॥ ४९५ ॥ ॥ ४९६ ॥ ॥ ४९७ ॥ ॥ ४९८ ॥ ॥ ४९९ ॥ ॥ ५०० ॥ ॥ ५०१ ॥ ॥ ५०२ ॥ ॥ ५०३ ॥ ॥ ५०४ ॥ ॥ ५०५ ॥ ॥ ५०६ ॥ ॥ ५०७ ॥ ॥ ५०८ ॥ ॥ ५०९ ॥ ॥ ५१० ॥ ॥ ५११ ॥ ॥ ५१२ ॥ ॥ ५१३ ॥ ॥ ५१४ ॥ ॥ ५१५ ॥ ॥ ५१६ ॥ ॥ ५१७ ॥ ॥ ५१८ ॥ ॥ ५१९ ॥ ॥ ५२० ॥ ॥ ५२१ ॥ ॥ ५२२ ॥ ॥ ५२३ ॥ ॥ ५२४ ॥ ॥ ५२५ ॥ ॥ ५२६ ॥ ॥ ५२७ ॥ ॥ ५२८ ॥ ॥ ५२९ ॥ ॥ ५३० ॥ ॥ ५३१ ॥ ॥ ५३२ ॥ ॥ ५३३ ॥ ॥ ५३४ ॥ ॥ ५३५ ॥ ॥ ५३६ ॥ ॥ ५३७ ॥ ॥ ५३८ ॥ ॥ ५३९ ॥ ॥ ५४० ॥ ॥ ५४१ ॥ ॥ ५४२ ॥ ॥ ५४३ ॥ ॥ ५४४ ॥ ॥ ५४५ ॥ ॥ ५४६ ॥ ॥ ५४७ ॥ ॥ ५४८ ॥ ॥ ५४९ ॥ ॥ ५५० ॥ ॥ ५५१ ॥ ॥ ५५२ ॥ ॥ ५५३ ॥ ॥ ५५४ ॥ ॥ ५५५ ॥ ॥ ५५६ ॥ ॥ ५५७ ॥ ॥ ५५८ ॥ ॥ ५५९ ॥ ॥ ५६० ॥ ॥ ५६१ ॥ ॥ ५६२ ॥ ॥ ५६३ ॥ ॥ ५६४ ॥ ॥ ५६५ ॥ ॥ ५६६ ॥ ॥ ५६७ ॥ ॥ ५६८ ॥ ॥ ५६९ ॥ ॥ ५७० ॥ ॥ ५७१ ॥ ॥ ५७२ ॥ ॥ ५७३ ॥ ॥ ५७४ ॥ ॥ ५७५ ॥ ॥ ५७६ ॥ ॥ ५७७ ॥ ॥ ५७८ ॥ ॥ ५७९ ॥ ॥ ५८० ॥ ॥ ५८१ ॥ ॥ ५८२ ॥ ॥ ५८३ ॥ ॥ ५८४ ॥ ॥ ५८५ ॥ ॥ ५८६ ॥ ॥ ५८७ ॥ ॥ ५८८ ॥ ॥ ५८९ ॥ ॥ ५९० ॥ ॥ ५९१ ॥ ॥ ५९२ ॥ ॥ ५९३ ॥ ॥ ५९४ ॥ ॥ ५९५ ॥ ॥ ५९६ ॥ ॥ ५९७ ॥ ॥ ५९८ ॥ ॥ ५९९ ॥ ॥ ६०० ॥ ॥ ६०१ ॥ ॥ ६०२ ॥ ॥ ६०३ ॥ ॥ ६०४ ॥ ॥ ६०५ ॥ ॥ ६०६ ॥ ॥ ६०७ ॥ ॥ ६०८ ॥ ॥ ६०९ ॥ ॥ ६१० ॥ ॥ ६११ ॥ ॥ ६१२ ॥ ॥ ६१३ ॥ ॥ ६१४ ॥ ॥ ६१५ ॥ ॥ ६१६ ॥ ॥ ६१७ ॥ ॥ ६१८ ॥ ॥ ६१९ ॥ ॥ ६२० ॥ ॥ ६२१ ॥ ॥ ६२२ ॥ ॥ ६२३ ॥ ॥ ६२४ ॥ ॥ ६२५ ॥ ॥ ६२६ ॥ ॥ ६२७ ॥ ॥ ६२८ ॥ ॥ ६२९ ॥ ॥ ६३० ॥ ॥ ६३१ ॥ ॥ ६३२ ॥ ॥ ६३३ ॥ ॥ ६३४ ॥ ॥ ६३५ ॥ ॥ ६३६ ॥ ॥ ६३७ ॥ ॥ ६३८ ॥ ॥ ६३९ ॥ ॥ ६४० ॥ ॥ ६४१ ॥ ॥ ६४२ ॥ ॥ ६४३ ॥ ॥ ६४४ ॥ ॥ ६४५ ॥ ॥ ६४६ ॥ ॥ ६४७ ॥ ॥ ६४८ ॥ ॥ ६४९ ॥ ॥ ६५० ॥ ॥ ६५१ ॥ ॥ ६५२ ॥ ॥ ६५३ ॥ ॥ ६५४ ॥ ॥ ६५५ ॥ ॥ ६५६ ॥ ॥ ६५७ ॥ ॥ ६५८ ॥ ॥ ६५९ ॥ ॥ ६६० ॥ ॥ ६६१ ॥ ॥ ६६२ ॥ ॥ ६६३ ॥ ॥ ६६४ ॥ ॥ ६६५ ॥ ॥ ६६६ ॥ ॥ ६६७ ॥ ॥ ६६८ ॥ ॥ ६६९ ॥ ॥ ६७० ॥ ॥ ६७१ ॥ ॥ ६७२ ॥ ॥ ६७३ ॥ ॥ ६७४ ॥ ॥ ६७५ ॥ ॥ ६७६ ॥ ॥ ६७७ ॥ ॥ ६७८ ॥ ॥ ६७९ ॥ ॥ ६८० ॥ ॥ ६८१ ॥ ॥ ६८२ ॥ ॥ ६८३ ॥ ॥ ६८४ ॥ ॥ ६८५ ॥ ॥ ६८६ ॥ ॥ ६८७ ॥ ॥ ६८८ ॥ ॥ ६८९ ॥ ॥ ६९० ॥ ॥ ६९१ ॥ ॥ ६९२ ॥ ॥ ६९३ ॥ ॥ ६९४ ॥ ॥ ६९५ ॥ ॥ ६९६ ॥ ॥ ६९७ ॥ ॥ ६९८ ॥ ॥ ६९९ ॥ ॥ ७०० ॥ ॥ ७०१ ॥ ॥ ७०२ ॥ ॥ ७०३ ॥ ॥ ७०४ ॥ ॥ ७०५ ॥ ॥ ७०६ ॥ ॥ ७०७ ॥ ॥ ७०८ ॥ ॥ ७०९ ॥ ॥ ७१० ॥ ॥ ७११ ॥ ॥ ७१२ ॥ ॥ ७१३ ॥ ॥ ७१४ ॥ ॥ ७१५ ॥ ॥ ७१६ ॥ ॥ ७१७ ॥ ॥ ७१८ ॥ ॥ ७१९ ॥ ॥ ७२० ॥ ॥ ७२१ ॥ ॥ ७२२ ॥ ॥ ७२३ ॥ ॥ ७२४ ॥ ॥ ७२५ ॥ ॥ ७२६ ॥ ॥ ७२७ ॥ ॥ ७२८ ॥ ॥ ७२९ ॥ ॥ ७३० ॥ ॥ ७३१ ॥ ॥ ७३२ ॥ ॥ ७३३ ॥ ॥ ७३४ ॥ ॥ ७३५ ॥ ॥ ७३६ ॥ ॥ ७३७ ॥ ॥ ७३८ ॥ ॥ ७३९ ॥ ॥ ७४० ॥ ॥ ७४१ ॥ ॥ ७४२ ॥ ॥ ७४३ ॥ ॥ ७४४ ॥ ॥ ७४५ ॥ ॥ ७४६ ॥ ॥ ७४७ ॥ ॥ ७४८ ॥ ॥ ७४९ ॥ ॥ ७५० ॥ ॥ ७५१ ॥ ॥ ७५२ ॥ ॥ ७५३ ॥ ॥ ७५४ ॥ ॥ ७५५ ॥ ॥ ७५६ ॥ ॥ ७५७ ॥ ॥ ७५८ ॥ ॥ ७५९ ॥ ॥ ७६० ॥ ॥ ७६१ ॥ ॥ ७६२ ॥ ॥ ७६३ ॥ ॥ ७६४ ॥ ॥ ७६५ ॥ ॥ ७६६ ॥ ॥ ७६७ ॥ ॥ ७६८ ॥ ॥ ७६९ ॥ ॥ ७७० ॥ ॥ ७७१ ॥ ॥ ७७२ ॥ ॥ ७७३ ॥ ॥ ७७४ ॥ ॥ ७७५ ॥ ॥ ७७६ ॥ ॥ ७७७ ॥ ॥ ७७८ ॥ ॥ ७७९ ॥ ॥ ७८० ॥ ॥ ७८१ ॥ ॥ ७८२ ॥ ॥ ७८३ ॥ ॥ ७८४ ॥ ॥ ७८५ ॥ ॥ ७८६ ॥ ॥ ७८७ ॥ ॥ ७८८ ॥ ॥ ७८९ ॥ ॥ ७९० ॥ ॥ ७९१ ॥ ॥ ७९२ ॥ ॥ ७९३ ॥ ॥ ७९४ ॥ ॥ ७९५ ॥ ॥ ७९६ ॥ ॥ ७९७ ॥ ॥ ७९८ ॥ ॥ ७९९ ॥ ॥ ८०० ॥ ॥ ८०१ ॥ ॥ ८०२ ॥ ॥ ८०३ ॥ ॥ ८०४ ॥ ॥ ८०५ ॥ ॥ ८०६ ॥ ॥ ८०७ ॥ ॥ ८०८ ॥ ॥ ८०९ ॥ ॥ ८१० ॥ ॥ ८११ ॥ ॥ ८१२ ॥ ॥ ८१३ ॥ ॥ ८१४ ॥ ॥ ८१५ ॥ ॥ ८१६ ॥ ॥ ८१७ ॥ ॥ ८१८ ॥ ॥ ८१९ ॥ ॥ ८२० ॥ ॥ ८२१ ॥ ॥ ८२२ ॥ ॥ ८२३ ॥ ॥ ८२४ ॥ ॥ ८२५ ॥ ॥ ८२६ ॥ ॥ ८२७ ॥ ॥ ८२८ ॥ ॥ ८२९ ॥ ॥ ८३० ॥ ॥ ८३१ ॥ ॥ ८३२ ॥ ॥ ८३३ ॥ ॥ ८३४ ॥ ॥ ८३५ ॥ ॥ ८३६ ॥ ॥ ८३७ ॥ ॥ ८३८ ॥ ॥ ८३९ ॥ ॥ ८४० ॥ ॥ ८४१ ॥ ॥ ८४२ ॥ ॥ ८४३ ॥ ॥ ८४४ ॥ ॥ ८४५ ॥ ॥ ८४६ ॥ ॥ ८४७ ॥ ॥ ८४८ ॥ ॥ ८४९ ॥ ॥ ८५० ॥ ॥ ८५१ ॥ ॥ ८५२ ॥ ॥ ८५३ ॥ ॥ ८५४ ॥ ॥ ८५५ ॥ ॥ ८५६ ॥ ॥ ८५७ ॥ ॥ ८५८ ॥ ॥ ८५९ ॥ ॥ ८६० ॥ ॥ ८६१ ॥ ॥ ८६२ ॥ ॥ ८६३ ॥ ॥ ८६४ ॥ ॥ ८६५ ॥ ॥ ८६६ ॥ ॥ ८६७ ॥ ॥ ८६८ ॥ ॥ ८६९ ॥ ॥ ८७० ॥ ॥ ८७१ ॥ ॥ ८७२ ॥ ॥ ८७३ ॥ ॥ ८७४ ॥ ॥ ८

115.811

शेनतस्यैवराज्यलाभरूपाणिकार्याणिमविष्पंतीतिज्ञात्वेत्यर्थः २९ ॥ इतिउद्योगप०नीलकंठीयेभारतभावदीपेएकपष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६१ ॥ तथेति पार्थपृच्छंतवैचित्रवीर्यअचितयित्वेतिसंबं
धः १ हेस्तेन अंतकालेप्रतिभाअस्त्रस्मृतिः अस्यतिक्षिपति त्वांत्यक्ष्यतीत्यर्थः २ । ३ सावशेषंममायुरस्तिअतोऽतकालस्यानुपस्थितत्वात्तदस्त्रंमास्तीतिअहंसमर्थोऽस्मिअर्जुनजेतुमित्यर्थः ४

प्रपत्येप्रापयिष्ये ५ । ६ प्रधानेस्वायिह तेसातिसर्वेहताः स्युरत आत्मानं गोपायेत्युपहासः ७ आत्मानो नियंतुं युक्तः अर्जुन द्वेषादुपरमः कर्तव्यस्तस्य दुर्जपत्वं ज्ञात्वेति भावः ८ । ९ । १० । ११
 १२ मां कृतविजयं सभायां द्रक्ष्यति अयं भावः । यद्यहं योत्स्येतर्हि एतस्य जीवं नमविष्यति तन्मा भूदतोऽयं निःसारो ध्रियतामिति १३ । १४ सत्यप्रतिज्ञः पूर्व आदादेव योत्स्य इत्युक्ता इदानीं मयि स
 निमेषमात्रात्तृषेः प्रसादमवाप्य पांचालक रूपमस्त्यान् ॥ निहत्य पार्थान्सहपुत्रपौत्रैर्लोकानहं शस्त्रजितान् प्रपत्ये ५ पितामहस्तिष्ठतु ते समीपे द्रोणश्च सर्वे च न
 रेंद्रमुख्याः ॥ यथा प्रधानेन बलेन गत्वा पार्थान् निष्कामिममेष भारः ६ एवं ब्रुवंतं तु वाच भीष्मः किं कथं सेकालपरीतबुद्धे ॥ न कर्णजानासि यथा प्रधाने हते हताः
 स्युर्धृतराष्ट्रपुत्राः ७ यत्त्वांडवं दाहयता कृतं हि कृष्णद्वितीयेन धनं जयेन ॥ श्रुत्वा वतः कर्म नियंतुं मात्मा युक्तस्त्वया वै सह बांधवेन ८ यांचापि शक्तिं त्रिदशाधिपस्ते
 ददौ महात्मा भगवान्महेंद्रः ॥ भस्मीकृतां तां समरे विशीर्णां च क्राहतां द्रक्ष्यसि केशवेन ९ यस्तेशः सर्पमुखो विभातिसदाऽऽयमाल्यैर्महितः प्रयत्नात् ॥ स पांडुपु
 त्राभिहतः शरैः सह त्वया यास्यति कर्णनाशम् १० बाणस्य भौमस्य च कर्णहंता किरीटिनं रक्षति वासुदेवः ॥ यस्त्वा दृशानां च वरीयसां च हंतारि पूर्णा तु मुले प्रगाढे
 ११ ॥ कर्ण उवाच ॥ असंशयं वृष्णिपतिर्यथोक्तस्तथा च भूयांश्च ततो महात्मा ॥ अहं यदुक्तः परुषं तु किंचित्पितामहस्तस्य फलं शृणोतु १२ न्यस्यामि शस्त्राणि न जा
 तु संख्येपितामहो द्रक्ष्यति मां सभायाम् ॥ त्वयि प्रशंते तु मम प्रभावं द्रक्ष्यंति सर्वे भूविभूभिपालाः १३ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ इत्येवमुक्त्वा समहाधनुष्मान् हि त्वा सभां
 स्वं भवन् जगाम ॥ भीष्मस्तु दुर्योधन मेव राजन् मध्ये कुरूणां प्रहसन्नुवाच १४ सत्यप्रतिज्ञः किल सूतपुत्रस्तथा सभारं विषहेत कस्मात् ॥ व्यूहं प्रति व्यूह्य शिरांसि
 भित्त्वालोकक्षयं पश्यत भीमसेनात् १५ आवंत्य कालिंजयद्रथेषु चेदिध्वजेतिष्ठति बाह्लिके च ॥ अहं निष्कामिमसदा परेषां सहस्रशश्चायुतशश्च यो धान् १६ यदैव
 रामे भगवत्यनिद्ये ब्रह्मब्रुवाणः कृतवांस्तदस्मम् ॥ तदैव धर्मश्च तपश्च नष्टं वै कर्तनस्या धमपूरुषस्य १७ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तथोक्तवाक्येनृपतीं द्रभीष्मे निक्षिप्य श
 स्त्राणि गते च कर्णे ॥ वैचित्रवीर्यस्य सुतोऽल्पबुद्धिर्दुर्योधनः शांतनवं भाषे ॥ १८ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि यानसां विपर्वाणि कर्णभीष्मवाक्ये द्विषष्टितमो
 ऽध्यायः ॥ ६२ ॥ ॥ दुर्योधन उवाच ॥ सदृशानां मनुष्येषु सर्वेषां तुल्यजन्मनाम् ॥ कथमेकांततस्तेषां पार्थानां मन्यसे जयम् १ वयं च ते पितुल्या वै वीर्येण
 च पराक्रमैः ॥ समेन वयसा चैव प्रातिभेन श्रुतेन च २ अस्त्रेण योधयुग्या च शीघ्रत्वे कौशले तथा ॥ सर्वे स्म समजातीयाः सर्वे मानुष्यो नयः ३ पितामहविजानीषि पा
 र्थेषु विजयं कथम् ॥ नाहं भवति न द्रोणेन कृपेन च बाह्लिके ४ अन्येषु च न रेंद्रपुपराक्रम्य समारभे ॥ अहं वै कर्तनः कर्णो भ्राता दुःशासनश्च मे ५ पांडवान्समरे पंचह
 निष्कामः शितैः शरैः ॥ ततो राजन्महायज्ञैर्विविधैर्भूरि दक्षिणैः ६

तिनयोत्स्य इति वदति मज्जीवनपर्यंतं त्वत्क्षयमुपेक्षते सकथं मित्रमिति भावः १५ । १६ ब्रह्मब्रुवाणः ब्राह्मणोऽहमिति वदन् १७ । १८ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकंठे भारते भावदीपे द्विषष्टितमो
 ऽध्यायः ॥ ६२ ॥ ॥ सदृशानां मिति १ प्रातिभेन समयस्फूर्त्या २ योधयुग्या गुरसमृद्ध्या युजोरोणादिकः किं कृत्वमर्थ ३ । ४ । ५ । ६

हरित्रानैरक्षकाः कर्णधारादपः तद्रहितान् जलं यथा परिहरति आवर्तेषु पातयति । अनरित्रानिति पाठे अरित्रं के निपातनं भांचालनद्वंद्वस्तद्रहितानित्यर्थः तद्वत्तमामकास्तान् रणे बाहुभ्यां परि
 हरिष्यंति ७ । ८ अदातोऽयं कुलक्षयं करिष्यतीति वक्ष्यन् दममेव प्रशंसन् विदुर उवाच इहेति कितन्निःश्रेयसं कल्याणं ब्राह्मणस्य ब्रह्मजिज्ञासोः दमपवसनातनोऽनादिर्मुख्यो धर्मः ९ तस्य पुंसः दानं
 क्षमासिद्धिमांश्च उपपद्यते कस्यस्य दमः दानादीन् अनुवर्तते । दातः सन् यो दानादिकं करोति सदानफलं क्षमासिद्धिच प्राप्तोतीत्यर्थः १० विदते लभते दमेन महद्ब्रह्म ११ । १२ समुदयः उदयहे
 तुः १३ तान्येवाह क्षमापरेभ्यस्तादृशानां प्राप्तावपि संतापानुदयः । धृतिः कामादिभिरनुवर्तता । अहिंसा वाहमनः शरीरैः परस्य पीडाया अकरणं । समता शत्रुभिर्नादौ तुल्यत्वं । सत्यं
 यथार्थभाषणं । आर्जवमकीटित्वं । इन्द्रियाणां जयः धैर्यं अत्यंतापमपि मनसोऽवेक्यं । मादवं प्रियवादिता । शरीरकार्यान्निवृत्तिः । अचापलं स्थैर्यं वाहमनः कायानां एतेदां

ब्राह्मणां स्तर्पयिष्यामि गोभिरश्वैर्धनेन च ॥ यदा परिकरिष्यंति ऐणेयानि वतंतु ना ॥ अतरित्रानि वजले बाहुभिर्मामकारणे ७ पश्यंतस्ते परांस्तत्र रथनागसमा
 कुलान् ॥ तदा दर्पविमोक्षयंति पांडवाः सच केशवः ८ ॥ विदुर उवाच ॥ इह निःश्रेयसं प्रादुर्द्वानिश्चितदर्शिनः ॥ ब्राह्मणस्य विशेषेण दमो धर्मः सनातनः ९ त
 स्य दानं क्षमासिद्धिर्यथा वदुपपद्यते ॥ दमो दानं तपो ज्ञानमधीतं चानुवर्तते १० दमस्ते जो वर्धयति पवित्रं दम उत्तमम् ॥ विपाप्मा दृढते जास्तु पुरुषो विदते म
 हत् ११ क्रव्याद्व्यवभूतानामदांतेभ्यः सदा भयम् ॥ येषां च प्रतिषेधार्थं क्षत्रं मृष्टं स्वयं भुवा १२ आश्रमेषु च तुर्षा दुर्दममेवोतमं व्रतम् ॥ तस्य लिङ्गं प्रवक्ष्यामि
 येषां समुदयो दमः १३ क्षमा धृतिरहिंसा च समता सत्यमार्जवम् ॥ इन्द्रियाभिजयो धैर्यं मादवं हीरचापलम् १४ अकार्पण्यमसरंभः संतोषः श्रद्धा नता ॥ एता
 नियस्य राजेंद्र सदांतः पुरुषः स्मृतः १५ कामोलोभश्च दर्पश्च मन्युर्निद्रा विकथनम् ॥ मान ईर्ष्या च शोकश्च नैतदांतो निषेवते ॥ अजिह्वमशठं शुद्धमेतदांत
 स्य लक्षणम् १६ अलोलुपस्तथाऽल्पेप्सुः कामानामविचिंतिता ॥ समुद्रकल्पः पुरुषः सदांतः परिकीर्तितः १७ सुवृत्तः शीलसंपन्नः प्रसन्नात्माऽऽत्मविद्वजः ॥
 प्राप्येह लोके संमानं सुगतिं प्रेत्य गच्छति १८ अभयं स्य भूतेभ्यः सर्वेषामभयं यतः ॥ सर्वपरिणतप्रज्ञः प्रख्यातो मनुजोत्तमः १९ सर्वभूतहितो मैत्रस्तस्माच्चो
 द्विजते जनः ॥ समुद्र इव गंभीरः प्रजावृत्तः प्रशाम्यति २० कर्मणाऽऽचरितं पूर्वसद्गिराचरितं च यत् ॥ तदेवास्थाय मोदंते दांताः शमपरायणाः २१ नैष्कर्म्यं वा
 समास्थाय ज्ञानवृत्तोजितेन्द्रियः ॥ कालाकांक्षी च रंछोके ब्रह्मभूयाय कल्पते २२ शकुनीनामिवाकाशे पदं नैवोपलभ्यते ॥ एवं प्रज्ञानवृत्तस्य मुनेर्वर्त्मन दृश्यते २३

तानां गुणाः १४ । १५ काम इति कामादिमत्वाद्यमदांत इत्यर्थः अजिह्वमकुटिलं अशठं सुशीलं शुद्धं मनसा १६ अलोलुपः आशाहीनः । कामानां रुपादीनां अविचिंतिता ध्यानमकुर्वन् ।
 समुद्रकल्पः गंभीराशयः १७ प्रसन्नात्मा शुद्धचित्तः अतएवात्मा वित्तुः ज्ञातज्ञेयः प्रेत्य मृत्वा १८ । १९ । २० कर्मणेति दैवदत्तं भोगैः सदाचारेण च येषु क्तास्ते दांतास्तएव च मोदंते २१ नैष्क
 र्म्यं वाहमनः शरीराणां सर्वात्मना अप्रवृत्तिः निर्विकल्पकावस्था तत्र हेतुः ज्ञानवृत्तः श्रवणमनन जेनापरोक्षज्ञानेन नृपः रागद्वेषादौ तत्रापि हेतुः जितेन्द्रियः कालाकांक्षी सर्वत्र समतागून्यः ब्र
 ह्मभूयाय ब्रह्मभावाय कल्पते योग्यो भवति २२ ब्रह्मभूयफलमाह शकुनीनामिति । 'न तस्य प्राणा उत्क्रामंत्यत्रैव समवनीयंते ब्रह्मैव सन् ब्रह्माप्येति' इति श्रुतेर्ब्रह्मविदोऽनुपाख्यं रूपं गतस्य गगनव
 द्विष्वव्यापिनो गत्यभावात्स्वर्गिणां भिन्नतस्य मार्गो न दृश्यते २३

केवलसंन्यासात्क्रममुक्तिस्थानामाह उत्सृज्येति मोक्षमोक्षाश्रमं शाश्वताः पुनरावृत्तिशून्याः २४ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे त्रिषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६३ ॥ ॥ ७ ॥
 दमस्य श्रेष्ठं प्रतिपाद्यादांतयोः कलहं कुर्वतो द्वयोरपि नाश इति प्रतिपादयन्नाख्यायिकामुखेनाह शकुनीनामिति पूर्वेषां मुखात् १ । २ विहाय संव्योम ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ अमित्रे
 उत्सृज्येव गृहान्यस्तु मोक्षमेवाभिमन्यते ॥ लोकास्तेजोमयास्तस्य कल्पं तेशाश्वतादिवि २४ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वण्यनसंधिपर्वणिविदुरवाक्ये त्रि
 षष्टितमोऽध्यायः ॥ ६३ ॥ ॥ विदुर उवाच ॥ शकुनीनामिहार्थाय पाशं भूमावयोजयत् ॥ कश्चिच्छाकुनिकस्तात पूर्वेषामिति शुश्रुम १ तस्मिंस्तौ श
 कुनौ बद्धौ युगप्रसहचारिणौ ॥ तावुपादाय तं पाशं जग्मतुः खचरावुभौ २ तौ विहाय समाक्रांतौ दृष्ट्वा शाकुनिकस्तदा ॥ अन्वधावदनिर्विण्णो येन येन स्मगच्छतः
 ३ तथा तमनुधावंतं मृगयुं शकुनार्थिनम् ॥ आश्रमस्थो मुनिः कश्चिद्दर्शयत् कृतान्हिकः ४ तावन्तरिक्षगौ शीघ्रमनुयातं महीचरम् ॥ श्लोकेनानेन कौरव्यपप्र
 च्छसमुनिस्तदा ५ विचित्रामिदमाश्चर्यं मृगहन्प्रतिभाति मे ॥ प्लवमानौ हि खचरौ पदातिरनुधावसि ६ ॥ शाकुनिक उवाच ॥ पाशमेकमुभावेतौ सहितौ हरतौ
 मम ॥ यत्र वै विवादिष्येते तत्र मे वशमेव्यतः ७ ॥ विदुर उवाच ॥ तौ विवादमनुप्राप्तौ शकुनौ मृत्युसंधितौ ॥ विगृह्य च सुदुर्बुद्धौ पृथिव्यां सन्निपेततुः ८ तौ यु
 द्धमानौ संरब्धौ मुत्तुपाशवशानुगौ ॥ उपमृत्या परिज्ञातो जग्राह मृगहातदा ९ एवं ये ज्ञातयोऽर्थेषु मिथो गच्छन्ति विग्रहम् ॥ तेऽमित्रवशमायांति शकुनाविव
 विग्रहात् १० संभोजनं संकथनं संप्रश्रोथ्य समागमः ॥ एतानि ज्ञातिकायाणि निविरोधः कदाचन ११ ये स्मकाले सुमनसः सर्वे वृद्धानुपासते ॥ सिंहगुप्तमिवारण्य
 मप्रपृष्या भवंति ते १२ येऽर्थसंततमासाद्य दीना इव समासते ॥ श्रियंते संप्रयच्छति द्विषद्भ्यो भरतर्षभ १३ धूमायं ते व्यपेतानि ज्वलन्ति सहितानि च ॥ घृतरा
 ष्ट्रे लमुकानीव ज्ञातयो भरतर्षभ १४ इदमन्यत्प्रवक्ष्यामि यथा दृष्टं गिरौ मया ॥ श्रुत्वा तदपि कौरव्ययथाश्रेयस्तथा कुरु १५ वयं किरातैः सहिता गच्छामो गिरिमु
 तरम् ॥ ब्राह्मणैर्देवकल्पैश्च विद्याजंभकवार्तिकैः १६ कुंजभूतं गिरिं सर्वमभितो गंधमादनम् ॥ दीप्यमानौ पधिगणं सिद्धं गंधर्वसेवितम् १७ तत्रापश्याम वै सर्वे
 मधुपीतकमाक्षिकम् ॥ मरुप्रपाते विषमे निविष्टं कुंभसंमितम् १८ आशी विषैरक्षयमाणं कुबेरददितं भृशम् ॥ यत्प्राप्य पुरुषो मर्त्योऽप्यमरत्वं नियच्छति १९
 अचक्षुर्लभते च क्षुर्वृद्धो भवति वै युवा ॥ इति ते कथयंति स्म ब्राह्मणा जंभसाधकाः २० ततः किरातास्तदृष्ट्वा प्रार्थयन्तो महीपते ॥ विने शुर्विषमे तस्मिन्सपे गिरिगह्वरे
 २१ तथैव तव पुत्रोऽयं पृथिवीमेक इच्छति ॥ मधुपश्याति संमोहात्प्रपातं नानुपश्याति २२ दुर्योधनो यो दुमनाः समरे सव्यसाचिना ॥ न च पश्यामि ते जोऽस्य विक्रमं
 वातथाविधम् २३ एकेन रथमास्थाय पृथिवीयेन निर्जिता ॥ भीष्मद्रोणप्रभृतयः संत्रस्ताः साधुयायिनः २४ विराटनगरे भग्नाः किं तत्र तव दृश्यताम् ॥ प्रतीक्षमा
 णो यो वीरः क्षमते वीक्षितं तव २५ तिच्छेदः १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ विद्याजंभकवार्तिकाः विद्यामंत्रयंत्रादिरूपा जंभक औषधिसाधनानि तद्वातापियाः विद्याजंभकवा
 र्तिकाः १६ कुंजभूतं सर्वतो लताभिः परिवृतम् १७ पीतकमाक्षिकं सुवर्णमाक्षिकं धातुविशेषः १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ तव दृश्यतां त्वया द्रष्टव्यं बलमिति शेषः यो वीरः कर्णादिः २५

युद्धयतोरन्यतरस्य नाशोऽपि त्वब्राह्मण इति भावः २७ ॥ इति उद्योगपर्वणी भारताभाष्यतुः षष्टितमोऽध्यायः ॥ ६४ ॥ दुर्योधनेति उत्पद्यमानं मेव मार्गं मन्यसे १ । २ परांगतिं मरणं असंप्रेत्य
 अप्राप्य मरिष्यस्येवेत्यर्थः ३ । ४ । ५ नशातयेत्तर्नच्छेद्यात् ६ । ७ प्रतिमानेन तुल्यत्वेन ८ । ९ । १० भीष्मं तितिक्षस्व तद्वाक्यं गृह्याणेत्यर्थः ११ । १२ । १३ । १४ । १५ वृत्त्याराज्याध
 रुपदोमत्स्यराजश्च संकुद्धश्च धनं जयः ॥ न शेषयेयुः समरे वा युयुक्ता इवाग्रयः २६ अंके कुरुष्व राजानं घृतराष्ट्रयुधिष्ठिरम् ॥ युध्यतो हि द्वयोर्युद्धे नैकांतेन भवे
 जयः २७ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वण्यनसंधिपर्वणिविदुरवाक्ये चतुःषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६४ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ दुर्योधनविजा
 नीहियत्त्वां वक्ष्यामि पुत्रक ॥ उत्पथं मन्यसे मार्गं मनमिज्ञ इवाध्वगः १ पंचानां पांडुपुत्राणां यत्तेजः प्रजिहीर्षसि ॥ पंचानामिव भूतानां महतां लोकधारिणाम् २
 युधिष्ठिरं हि कौंतेयं परं धर्ममिहास्थितम् ॥ परांगतिं संप्रेत्य न त्वं जेतुमिहार्हसि ३ भीमसेनं च कौंतेयं यस्य नास्ति समो बले ॥ रणांतकं तर्जयसे महावातमिव द्रुमः
 ४ सर्वशस्त्रभृतां श्रेष्ठं मे रुं शिखरिणामिव ॥ युधिगांडीवधन्वानं को न युद्धयेत्तुद्धिमान् ५ घृष्टद्युम्नश्च पांचाल्यः कमिवाद्यनशातयेत् ॥ शत्रुमध्ये शरान्मुच्यते न देव
 राडशनीमिव ६ सात्यकिश्चापि दुर्धर्षः संमतोऽधकवृष्णिषु ॥ ध्वंसयिष्यति ते सेनां पांडवेयहिते रतः ७ यः पुनः प्रतिमानेन त्रीन् लोकानतिरिच्यते ॥ तं कृष्णं पुं
 ढरीकाक्षं को न युद्धयेत्तुद्धिमान् ८ एकतो ह्यस्य दाराश्च ज्ञातयश्च सबांधवाः ॥ आत्मा च पृथिवी च येमेकतश्च धनं जयः ९ वासुदेवोऽपि दुर्धर्षो यतात्मा यत्र पां
 ढवः ॥ अविषह्यं पृथिव्याऽपि तद्वलं यत्र केशवः १० तिष्ठता तसतां वाक्ये सुहृदामर्थवादिनाम् ॥ वृद्धं शांतं न वंभीष्मं तितिक्षस्व पितामहम् ११ मां च ब्रुवाणं
 शुश्रूष कुरूणामर्थदर्शिनम् ॥ द्रोणं कृपं विकर्णं च महाराजं च बाह्लिकम् १२ एते ह्यपि यथैवाहं मृतुमर्हसि तांस्तथा ॥ सर्वे धर्मविदो ह्येते तुल्यस्नेहाश्च भारत १३ यतद्विरा
 टनगरे सह भ्रातृभिरग्रतः ॥ उत्सृज्य गाः सुसंत्रस्तं बलं ते समशीर्यत १४ यच्चैव नगरे तस्मिन् श्रूयते महदद्भुतम् ॥ एकस्य च बहूनां च पर्याप्तं तन्निदर्शनम् १५ अर्जुन
 स्तत्तथाऽकार्षीत् किंपुनः सर्वेषु वते ॥ सम्राट् न भिजानी हि वृत्त्या तं प्रतिपादय १६ ॥ इति श्रीमहा० उद्योगपर्वण्यनसंधिपर्वणिविदुरवाक्ये पंचषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६५ ॥
 ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवमुक्त्वा महाप्राज्ञो घृतराष्ट्रः सुयोधनम् ॥ पुनरेव महाभागः संजयं पर्यपृच्छत १ ब्रूहि संजय च्छेषं वासुदेवादनंतरम् ॥ यदर्जुन उवाच त्वां
 परं कौतूहलं हि मे २ ॥ संजय उवाच ॥ वासुदेव वचः श्रुत्वा कुंती पुत्रो धनं जयः ॥ उवाच काले दुर्धर्षो वासुदेवस्य श्रृण्वतः ३ पितामहं शांतं न वं घृतराष्ट्रं च संजय ॥ द्रोणं
 कृपं च कर्णं च महाराजं च बाह्लिकम् ४ द्रोणिं च सोमदत्तं च शकुनिं चापि सौबलम् ॥ दुःशासनं शलं चैव पुरुमित्रं विविशति ५ विकर्णं चित्रसेनं च जयत्सेनं च पार्थिवम् ॥
 विंदानुविंदावांत्यौ दुर्मुखं चापि कौरवम् ६ सैधवं दुःसहं चैव भूरिश्रवसमेव च ॥ भगदत्तं च राजानं जलसंधं च पार्थिवम् ७ ये चाप्यन्ये पार्थिवास्तत्र यो दुःसमागताः कौर
 वाणां प्रियार्थम् ॥ सुमूर्ध्वः पांडवाग्रौ प्रदीप्ते समानीता धार्तराष्ट्रेण होतुम् ८ यथान्यायं कौशलं वंदनं च समागतामद्वचनेन वाच्याः ॥ इदं ब्रूयाः संजय राजमध्ये सुयोधनं
 पापकृतां निधानम् ९ दानेन प्रतिपादय संभावय १६ ॥ ॥ इति उ० नी० भा० भा० पंचषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६५ ॥ ॥ एवमिति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९

१० लोहितांते आयतेच अक्षिणीयस्यसलोहितांतायताक्षः ११ । १२ शराणांमिथःसन्निपातजोमिस्तस्यधूमोयस्मिन् यज्ञेइतिशेषः रथध्वनिरेवमंत्रस्थाने धनुःसुवेणअस्त्रबलेनप्रसराति शास्त्र
बलेनेवयज्ञः १३ । १४ चतुर्भुजमितिसंजयस्यापियोगिदृश्यंभगवतश्चतुर्भुजंरूपंसदादृष्टिगोचरमासीदित्यनुमीयते १५ ॥ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे पट्षष्टित
मोऽध्यायः ॥ ६६ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ दुर्योधनेइति १ । २ परेषांतटस्थानां ३ । ४ युद्धयमानानसंतिउदासीनाइत्यर्थः ५ असूयामयिदोषदृष्टिःपितरंव्यासम् ६ । ७ । ८ । ९

अमर्षणंदुर्मतिराजपुत्रंपापात्मानंधार्तराष्ट्रंमुलुब्धम् ॥ सर्वममैतद्वचनंसमग्रंसहामात्यंसंजयश्चावयेथाः १० एवंप्रतिष्ठाप्यधनंजयोमांततोऽथैवद्रुमवच्चापि
वाक्यम् ॥ प्रोवाचेदंवासुदेवंसमीक्ष्यपार्थोधीमाल्लोहितांतायताक्षः ११ यथाश्रुतंतेवदतोमहात्मनोमधुप्रवीरस्यवचःसमाहितम् ॥ तथैववाच्यंभवताहिमद्र
चःसमागतेषुक्षितिपेषुसर्वशः १२ शराग्निधूमेरथनेमिनादितेधनुःसुवेणास्त्रबलप्रसारिणा ॥ यथानहोमःक्रियतेमहामृधेसमेत्यसर्वेप्रयतध्वमादताः १३ नचे
त्ययच्छध्वमभिघातिनोयुधिष्ठिरस्यांशमभीप्सितंस्वकम् ॥ नयामिवःसाश्वपदातिकुंजरान्दिशंपितृणामशिवांशितैःशरैः १४ ततोऽहमामंयतदाधनंजयं
चतुर्भुजंचैव नमस्यसत्वरः ॥ जवेनसंप्राप्तइहामरयुतेतवांतिकंप्रापयितुंवचोमहत् १५ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणि यानसंधिपर्वणिसंजयवाक्येष्टषष्टि
तमोऽध्यायः ॥ ६६ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ दुर्योधनेधार्तराष्ट्रेतद्वचोनाभिन्दति ॥ तूष्णींभूतेषुसर्वेषुसमुत्स्थुर्नरर्षभाः १ उत्थितेषुमहाराजपृथि
व्यांसर्वराजसु ॥ रहितेसंजयंराजापरिप्रष्टुंप्रचक्रमे २ आशंसमानोविजयंतेषांपुत्रवशानुगः ॥ आत्मनश्चपरेषांचपांडवानांचनिश्चयम् ३ ॥ धृतराष्ट्रउवाच ॥
गावल्गणेब्रूहि नःसारफल्गुस्वसेनायांयावदिहास्ति किंचित् ॥ त्वंपाण्डवानानिपुणंवेत्थसर्वंकिमेषांज्यायःकिमुतेषांकनीयः ४ त्वमेतयोःसारवित्सर्वदर्शीधर्मार्थयो
र्निपुणोनिश्चयज्ञः ॥ समेष्टःसंजयब्रूहि सर्वयुध्यमानाःकतरेऽस्मिन्नसंति ५ ॥ संजयउवाच ॥ नत्वांब्रूयारहितेजातुकिंचिदसूयाहिवांप्रविशेतराजन् ॥ आन
यस्वपितरंमहाव्रतंगांधारीचमहिषीमाजमीढ ६ तौतेऽसूयांविनयेतानरेन्द्रधर्मज्ञौतौनिपुणौनिश्चयज्ञौ ॥ तयोस्तुत्वांसन्निधौतद्वदेयंरुत्संमतंकेशवपार्थयोर्यत् ७
॥ वैशंपायनउवाच ॥ इत्युक्तेनचगांधारीव्यासश्चात्राजगामह ॥ आनीतौविदुरेणेहसभांशीघ्रंप्रवेशितौ ८ ततस्तन्मतमाज्ञायसंजयस्यात्मजस्यच ॥ अभ्यु
पेत्यमहाप्राज्ञःकृष्णद्वैपायनोऽब्रवीत् ९ ॥ व्यासउवाच ॥ संपृच्छतेधृतराष्ट्रायसंजयआचक्ष्वसर्वयावदेषोऽनुयुक्ते ॥ सर्वयावद्वेत्थतस्मिन्यथावद्याथातथ्यंवा
सुदेवेऽर्जुनेच १० ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणि यानसंधिपर्वणिव्यासगांधार्यागमने सप्तषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ संजयउवाच ॥
अर्जुनोवासुदेवश्चधन्विनौपरमार्चितौ ॥ कामादन्यत्रसंभूतौसर्वभावायसंभितौ १

अनुयुक्तेपृच्छति १० ॥ ॥ इति उ० नी० भा० भा० सप्तषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ अर्जुनइति कामादितिकामपूर्वकं कर्मोच्यते अकर्मजंतयोर्जन्मलोकानुग्रहार्थं
सूर्यवदाविर्भावमात्रमित्यर्थः सर्वभावायब्रह्मभावाय संभितौतुल्यौ उनावपिसाक्षाद्ब्रह्मरूपावित्यर्थः १

व्यामांतरंप्रसारितयोर्हस्तयोर्वावान्विस्तारःपंचहस्तमितःतावत् अंतरंमध्यप्रमाणयस्यतद्व्यामांतरं यथामुक्तंयथायथारूपंयावत्प्रमाणंचितितंतावत्प्रमाणंभूत्वायत्मुक्तंभवतिमाययादुर्लक्ष्यरूपे
णेत्यर्थः २ सापह्वंसंहारंअतएवपांडवानांसुसंमतं ३ । ४ मनसैवसंकल्पमात्रेणविशिष्टात्माश्रेष्ठरूपः वशीप्रेष्यैववान् ५ । ६ । ७ । ८ । ९ विचेष्टयतिचालयति यतोभूतात्मासर्वेषांभूतानामंतरात्मा
१० सप्रमिषं । 'सप्रमाच्छादनेयज्ञेसदादानेचकैतवे'इतिविश्वः संमोहयन्आत्मनोजगत्कर्तृत्वेऽपिअकर्तृत्वंदर्शयन् ११ कालचक्रंसंवत्सरारमकं जगच्चक्रंजगतोजन्मस्थितिलयप्रवाहं युगचक्रंकर्म
चक्रं कृतंयत्रधर्मश्चतुष्पात् । त्रेतायांत्रिपादधर्मपञ्चपादधर्मः । द्वापरेश्वधर्मोऽधर्मधर्मः । कलौत्रिपात्पापंपंकशाद्धर्मइति । तदिदं कर्मचक्रंपुनःपुनर्जन्ममरणयोर्हेतुभूतं पुनःकर्मपुनःसंसारःपुनःकर्म
त्येवंरूपं आत्मयोगेनचैतन्यसंबंधेन नहिसंवत्सरादिकंकवलजडाश्रयंभवितुमर्हति सर्वस्यचिदेकप्रकाश्यत्वात् १२ कालःआयुःपरिच्छेदकर्त्रादेवता मृत्युर्देहप्राणयोर्वियोगकर्त्रा ईशतेईष्टे १३

व्यामांतरंसमास्थाययथामुक्तंमनस्विनः ॥ चक्रंतद्वासुदेवस्यमाययावर्ततेविभो २ सापह्वंसंहारंवेपुपांडवानांसुसंमतम् ॥ सारासारबलंज्ञातुंतेजःपुंजावभासे
तम् ३ नरकंशंबरंचैवकंसंचैद्यंचमाधवः ॥ जितवान्धोरसंकाशान्क्रीडन्निवमहाबलः ४ पृथिवीचांतरिक्षंचद्यांचैवपुरुषोत्तमः ॥ मनसैवविशिष्टात्मानयत्या
त्मवशंवशी ५ भूयोभूयोहियद्वाजन्पृच्छसेपांडवान्प्रति ॥ सारासारबलंज्ञातुंतत्समासेनमेशृणु ६ एकतोवाजगत्कृत्स्नमेकतोवाजनार्दनः ॥ सारतो जगतःकृ
त्स्नादतिरिक्तोजनार्दनः ७ भस्मकुर्याज्जगदिदंमनसैवजनार्दनः ॥ नतु कृत्स्नंजगच्छक्तंभस्मकर्तुंजनार्दनम् ८ यतःसत्यंयतोधर्मोयतोहोराजंयतः ॥ ततोभ
वतिगोविंदोयतःकृष्णस्ततो जयः ९ पृथिवीचांतरिक्षंचदिवंचपुरुषोत्तमः ॥ विचेष्टयतिभूतात्माक्रिडन्निवजनार्दनः १० सकृत्पांडवान्सत्रंलोकंसंमोहयन्निव
अधर्मनिरतान्मूढान्दग्धुमिच्छतितेसुतान् ११ कालचक्रंजगच्चक्रंयुगचक्रंचकेशवः ॥ आत्मयोगेनभगवान्परिवर्तयतेऽनिशम् १२ कालस्यचाहेमृत्योश्चजंग
मस्थावरस्यच ॥ ईशतेभगवानेकःसत्यमेतद्वर्णीमते १३ ईशन्नपिमहायोगसिर्वस्यजगतोहरिः ॥ कर्माण्यारभतेकर्तुंकीनाशइववर्धनः १४ तेनवंचयतेलोका
न्मायायोगेनकेशवः ॥ येतमेवप्रपद्यंतेनतेमुह्यंतिमानवाः १५ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणियानसंधिपर्वणिसंजयवाक्येष्टषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६८ ॥
॥ धृतराष्ट्रउवाच ॥ कथंत्वंमाधवंवेत्थसर्वलोकमहेश्वरम् ॥ कथमेनंनवेदाहंतन्ममाचक्ष्वसंजय १ ॥ संजयउवाच ॥ शृणुराजन्नतेविद्याममविद्यानहीयते ॥
विद्याहीनस्तमोऽध्वस्तोनाभिजानातिकेशवम् २ विद्यायातातजानामित्रियुगंमधुमुदनम् ॥ कर्तारमकृतंदेवंभूतानांप्रभवाप्ययम् ३

ईशन्नपिईशानोऽपिशपोऽल्लुक्परस्मैपदंचार्थ कीनाशःकर्षकः वर्धनःधान्यादिवृद्धिकृत् यद्वाकीनाशोयमःवर्धनःदेहादेःश्रेता १४ तेनरान्मुह्यंति १५ ॥ इतिउद्योगपर्वणिनीलकंठीयेभारतमाव
दीपेअष्टषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६८ ॥ कथंकेनप्रकारेणकानिज्ञानसाधनानिकानिवाज्ञानप्रतिबंधकानीतिप्रश्नार्थः १ विद्यातत्त्वमस्यादिवाक्यजंज्ञानंतेनहीनोयःसतमोऽध्वस्तस्तमसास्वस्वरूपात्
निर्विषयानंदमात्रात्च्युतः २ विद्यायातमोविरोधिन्या त्रियुगंत्रीणिशूलसूक्ष्मकारणशरीराणियुष्यंतेरज्जूरगवत्संबध्यंतेयस्मिन्अधिष्ठानभूतेतंत्रियुगं अज्ञानकल्पितस्यावस्थात्रयस्यविद्याया
वाधेसतिनिरुपाधिप्रत्यगात्मरूपंज्ञायतइत्यर्थः कर्तारंविश्वस्यनिमित्तकारणं । अकृतंकर्मभिरसाध्यंनित्यसिद्धत्वात् । भूतानांविद्यदादीनांप्रभवजत्पत्तिस्थानं । अप्यलोलयस्थानम् ३

भक्तिः आराध्यत्वेन ज्ञानं तच्च कीदृशं किमेवेन राजवत्तदस्थतया भगवान्ध्येय उत प्रत्यगात्मत्वेनेति भावः ४ मायां पुत्रकलत्राद्याकारेण परिणतामविद्यां न सेवे । वृथा धर्मभगवदर्पणं विनान चरा
मि । शुद्धभावं मनसः कामक्रोधादिराहित्येनैर्मल्यंगतः प्राप्तः भक्त्या ध्यानेन । शास्त्रात्तत्त्वमसीत्यागमात् । जनार्दनं जगल्लयाधिष्ठानं ज्ञानमात्रव्यवहितं ब्रह्म । नास्मि संसारी ब्रह्मवा
स्मीति तत्त्वालोचनात्मकेन ज्ञानेनैव प्राप्यते । नार्यसर्पोरज्जुरेवेयमिति वत् । न तु कीदृशं गन्ध्यायेन भावनादित्यर्थः ५ । ६ अर्जुने विशुद्धे कामक्रोधादिमलशून्ये सरसं वदन् भगवानस्ति अ
द्य कामाद्याक्रांतदशायां नाहंगच्छेन प्राप्नुयां आसुरो भावो न मया त्यक्तुं शक्योऽतो न मे तत्प्राप्तिर्भावनाऽपीत्यर्थः ७ अवाङ्मधोनरकमित्यर्थः श्रेयसां साधुनां वचनातिगः उपदेशावमानी ८
९ । १० । ११ एकाग्रं शुश्रूषमाणं सेवमानं त्वामोक्ष्यते भो च यिष्यति १२ सिताः बद्धाः पाशैः कामादिभिः १३ अंधो नेता ये पाति अंधनेत्राः १४ एषः ज्ञानमार्गः एकाग्रः एकस्य ब्रह्म
घृतराष्ट्र उवाच ॥ गावल्गणेऽत्र काभक्तिर्याते नित्या जनार्दने ॥ यथा त्वमभिजानासि त्रियुगं मधुसूदनम् ४ ॥ संजय उवाच ॥ मायां न सेवे भद्रं तेन वृथा धर्ममाच
रे ॥ शुद्धभावं गतो भक्त्या शास्त्राद्विजनां नन्दनम् ५ ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ दुर्योधन हृषीकेशं प्रपद्यस्व जनार्दनम् ॥ आप्तो न संजयस्तात शरणं गच्छ केशवम् ६
दुर्योधन उवाच ॥ भगवान् देवकीपुत्रो लोकांश्चेन्निहानिष्यति ॥ प्रवदन्नर्जुने सरसं नाहंगच्छेऽद्य केशवम् ७ ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ अवाग्मां धारिपुत्रस्ते गच्छत्येष
सुदुर्मतिः ॥ ईर्षुर्दुरात्मा मानचि श्रेयसां वचनातिगः ८ ॥ गांधार्युवाच ॥ ऐश्वर्यं कामदुष्टात्मन वृद्धानां शासनातिगः ॥ ऐश्वर्यजीवितो हेत्वा पितरं मां च बालिश
९ वधयन् दुर्हृदां प्रीतिमां च शोकेन वर्धयन् ॥ निहतो भीमसेनेन स्मर्तां स विचनं पितुः १० ॥ व्यास उवाच ॥ प्रियोऽसिराज नृकुण्डलस्य घृतराष्ट्रनिबोधमे ॥ यस्य
ते संजयो दूतो यस्त्वां श्रेयसि योक्ष्यते ११ जानात्येष हृषीकेशं पुराणं यच्च वै परम् ॥ शुश्रूषमाणमैकाग्रं मोक्ष्यते महतो भयात् १२ वैचित्रवीर्यपुरुषाः क्रोधहर्षसमा
वृताः ॥ सिता बहुविधैः पाशैर्येन तुष्टाः स्वकैर्धनैः १३ यमस्य वशमायां तिकाममूढाः पुनः पुनः ॥ अंधनेत्रायैवांधानीयमानाः स्वकर्मभिः १४ एष एकाग्रः पंथा
येन यांति मनीषिणः ॥ तं दृष्ट्वा मृत्युमत्येति महं स्तत्र न सज्जति १५ ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ अंगं संजय मे शंसं पंथानमकुतो भयम् ॥ येन गत्वा हृषीकेशं प्राप्नुयां सिद्धि
मुत्तमाम् १६ ॥ संजय उवाच ॥ नाकृतात्मा कृतात्मानं जातु विद्याज्जनार्दनम् ॥ आत्मनस्तु क्रियोपायो नान्यत्रेन्द्रियनिग्रहात् १७ इन्द्रियाणामुदीर्णानां काम
त्यागोऽप्रमादतः ॥ अप्रमादोऽविहिंसा च ज्ञानयोनिरसंशयम् १८ इन्द्रियाणां यमेयतो भवराज तत्र तद्रितः ॥ बुद्धिश्च ते माच्यवतु नियच्छेनां यतस्ततः १९ एत
ज्ज्ञानं विदुर्विप्रा ध्रुवमिन्द्रियधारणम् ॥ एतज्ज्ञानं च पंथाश्च येन यांति मनीषिणः २०

णः प्रापकः तं दृष्ट्वा तं मार्गं ज्ञात्वा मृत्युसंसारं अत्येति अतिक्रम्य गच्छति । अभ्येतीति पाठे आत्मत्वेन मृत्युरप्येनं प्रविशतीत्यर्थः तथा च श्रुतिः । 'तस्य हन देवाश्च नामूत्या ईशत आत्मा ह्येषां समव
ति' इति देवाश्च न देवा अपितत्र संसारे महान्न सज्जति सत्कोन भवति १५ सिद्धिमोक्षं १६ अकृतात्मा अजितमनाः कृतात्मानं नित्यासिद्धं प्रत्यगात्मानं । आत्मनः स्वस्य इन्द्रियानि ग्रहादन्यत्र इन्द्रि
यनिग्रहं विना क्रियायागादिरूप उपायः प्राप्त्युपायो नास्ति १७ इन्द्रियाणां अप्रमादतः अवहिततया कामत्यागः अप्रमादः अविहिंसेति च्छेदः ज्ञानस्य योनिः कारणं १८ माच्यवतु तत्त्वात् प्र
च्युता मा भूत यतस्ततः सर्वेभ्यो अतिरेभ्यो बाह्येभ्यश्च विषयेभ्यो नियच्छ निगृहीष्व १९ इन्द्रियाणां समनस्कानां धारणं निग्रहणम् २०

आगमाधिगमात् शास्त्रयुक्तयोर्लोभात् योगात् चित्तवृत्तिनिरोधात् वशीर्हृष्वरः तत्त्वे स्वयाथात्म्ये विषये प्रसीदति ज्ञानदानेन अनुगृह्णाति २१ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे ऊनसप्त
तितमोऽध्यायः ॥ ६९ ॥ भूय इति नाम्नां कर्मणां च अर्थवित्तमूत्वा १ यावदभिजानेतावत्तव दामोति शेषः वस्तुतस्तु सः अप्रमेयो वाचा समोचरः २ वस्ते आच्छादयति मायया आवृणोतीति वा
वस्यति स्तत्रातिभुवनमिति वा वसत्यस्मिन् भुवनमिति वा वासुः सचासौ देवो द्योतमानश्च वासुदेवः वसंति देवा अस्मिन्निति वा करणग्रामस्योद्भवप्रलयस्थानमित्यर्थः । बृहत्त्वाद्वा पापकत्वात् वेवेष्टिव्या
प्रोतिसर्वमिति विष्णुः ३ मौनात् ध्यानाच्च योगाच्चेति माधीवृत्तिः तां स्वस्य उपाधिभूतां मौनादिभिः ध्वयति दूरीकरोतीति माधवः मौनमुनेः कर्ममननं शास्त्रतो युक्तिश्च तत्त्वालोचनं ध्यानं निश्चिते तत्त्वे चे
तसः प्रणिधानं योगस्तस्यैव चेतसो निरोधः । मधुसूदनो मधोदैत्यस्य नाशकः श्रीकृष्णः सर्वाणि चतुर्विंशतिसंख्यानि तत्त्वानि तन्मयत्वात् तत्प्रधानत्वात् मधुहा मधूनि पृथिव्यादीनि हंसि संहरति गच्छं
ति वा एनमिति मधुहा । इयं पृथिवी सर्वेषां भूतानां मध्वस्यै पृथिव्यै सर्वाणि भूतानि मध्विति श्रुत्या पृथिव्यादितत्त्वजा तस्य मधुशब्देनैव निर्देशात् ४ कृषिः कर्षत्यात्मनि सर्वसंहरतीति कृषिः सर्वप्रपंच
बाधावधिभूतं सत्तामात्रं भूवाचकः भवतीति भूः सत्तातद्वाचकः कृषिरिति शब्दः णश्च निर्वृतिः सुखं विष्णुस्तद्वावयोर्धात्वर्थयोर्योगात् कृष्णः सन्मात्रानंदरूपो भवतीत्यर्थः ५ पुंडरीकं श्वेतपद्मं तत्सदृशं

अप्राप्यः केशवो राजन्निद्रियैरजितैर्नृभिः ॥ आगमाधिगमाद्योगाद्वशीतत्त्वे प्रसीदति २१ ॥ इति श्रीमहाभारते उ० यानसं० संजयवाक्ये ऊनसप्ततितमो
ऽध्यायः ॥ ६९ ॥ ४ ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ भूयो मे पुंडरीकाक्षं संजया चक्ष्वपृच्छतः ॥ नाम कर्मार्थवित्तात् प्राप्नुयां पुरुषोत्तमम् १ ॥ संजय उवाच ॥ श्रुतं मे वा
सुदेवस्य नाम निर्वचनं शुभम् ॥ यावत्तत्राभिजानेऽहमप्रमेयो हिकेशवः २ वसनात् सर्वभूतानां वसुत्वाद्देवयोनिः ॥ वासुदेवस्ततो वेद्यो बृहत्त्वाद्दिष्णुरुच्यते ३
मौनाद्दयानाच्च योगाच्चाविद्धि भारतमाधवम् ॥ सर्वतत्त्वमयत्वाच्च मधुहामधुसूदनः ४ कृषिर्भूवाचकः शब्दोऽणश्च निर्वृतिवाचकः ॥ विष्णुस्तद्वावयोगाच्च कृष्णो
भवतिसात्वतः ५ पुंडरीकं परं धाम नित्यमक्षयमव्ययम् ॥ तद्वावात्पुंडरीकाक्षो दस्युत्रासाज्जनार्दनः ६ यतः सत्त्वाच्च यवते यच्च सत्त्वाच्च हीयते ॥ सत्त्वतः सात्वत
स्तस्मादार्षभाद्रपमेक्षणः ७ न जायते जनित्राऽयमजस्तस्मादनीकजित् ॥ देवानां स्वप्रकाशत्वाद्दमादामोदरो विभुः ८ हर्षात्सुखात्सुखैश्वर्याद्दृषीकेशत्वमश्रु
ते ॥ बाहुभ्यां रोदसी विभ्रन्महाबाहुरिति स्मृतः ९ अधो न क्षीयते जातु यस्मात्तस्मादधोक्षजः ॥ नराणामयनाच्चापिततो नारायणः स्मृतः १०

पुंडरीकमिव पुंडरीकं दृढयकमलं धाम वासस्थानं तत्र सन्नपि अक्षो न क्षीयते हन्यते वेति पुंडरीकाक्षः । तथा च श्रुतिः 'नास्य जरयेत जीर्येति न वधेनास्य हन्यते' इति । हृत्पद्मदोपैर्जरानाशादिभिः परमात्मनो
ऽपृष्टत्वाद्वा । दस्युत्रासात् जनं दस्युजनं अर्दयति पीडयतीति जनार्दन इत्यर्थः ६ सत्त्वमबाधितत्वमस्यास्तीति सत्त्वतः । तत्पर्वमरुद्वाभिति स्मृतो मत्वर्यो यस्तत्प्रत्ययो बाहुलकात् सत्त्वशब्दा
दपि बोध्यः । अत्र सत्त्वेन अत्याज्यः सत्त्वचयस्य अत्याज्यं सत्त्वतः सत्त्वत एव सात्वतः । राक्षसवायसादिवत्स्वार्थे तद्वितः । आर्षवेदस्तेन मातीत्यार्षम औपनिषदः पुरुषः उपनिषद्वेद्यत्वाद्योगात् तृषमे
क्षणः । तथा चायं योगः तृषधर्ममासयतीति तृषभो वेदस्तदेव ईक्षणं चक्षुरिव ज्ञापकं यस्य सः तृषमेक्षण इति ७ न जायत इत्यजः अनीकजित्सेनाजित्कृष्णः देवानां इन्द्रियाणां मध्ये स्वप्रकाशत्वात् ऋगता
वित्यस्मादुत्पूर्वात् अण् । उत उत्कर्षेण ऋच्छति प्रकाशत इति उदरः दमोऽस्यास्तीति दामः दामश्चासावुदरश्चेति दामोदरः । दामादिति पाठे दम एव दामस्तस्मात् ८ हर्षादिति हृष्यत्यनेनेति हृषी
कं वृत्तिसुखं सुखं स्वरूपानंदः ईश ईशानवान् अतो हृषीकेशः ९ अधो न क्षीयते जातु इति विग्रहवाक्ये उत्तरपदावयवलोपेन अधोक्षजः सततोर्ध्वरूपः संसारधर्मेणास्पृष्ट इत्यर्थः १०

पूरयतीतिपुः सीदंस्मिन्नितिसः तस्मात्पुरुषः सचासाउत्तमश्चपुरुषोत्तमः असतःकारणस्य सतःकार्यस्यप्रभवाप्ययावत्तत्प्रलयस्थानत्वात् ११ सत्येधमे १२ सत्यादधमावत्
त्फलात्तद्वल्लोकावधेरपि सत्यंअबाधितं अतःसत्योऽपिनामतः । विशेषेणस्तौति विस्त्रवते गच्छतीतिविष्णुरित्यर्थः । एवंजयतीतिजिष्णुः १३ शाश्वतत्वात्तद्वत्त्वात् गवांजिज्ञा
पावेदनात्लाभात्प्रकाशाद्वागोविंदः अतत्त्वमिध्याभूतंजगत्तत्त्वसत्यमिदंस्वीयसत्तास्फूर्तिप्रदानेनकरोतिहेतुनालोकान्मोहयति १४ धर्मेनित्यंसन्निधानात्तद्वर्धनित्यः आगताआग
मिष्यति आनृशंस्यार्थं कुरुणांक्षयोमाभूदितिरुपाकर्तुम् १५ ॥ इतिउद्योगपर्वणिनीलकंठीये भारतमावदीपेसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७० ॥ ॥ ७१ ॥ ॥ चक्षुष्मतांभाष्यायस्पृहया

पूरणात्सदनाच्चापिततोऽसौपुरुषोत्तमः ॥ असतश्चसतश्चैवसर्वस्यप्रभवाप्ययावत् ११ सर्वस्यचसदाज्ञानात्सर्वमेतंप्रचक्षते ॥ सत्येप्रतिष्ठितःकृष्णःसत्यमत्रप्र
तिष्ठितम् १२ सत्यात्सत्यंतुगोविंदस्तस्मात्सत्योऽपिनामतः ॥ विष्णुर्विक्रमणादेवोजयनाजिष्णुरुच्यते १३ शाश्वतत्वादनंतश्चगोविंदोवेदनाद्भवाम् ॥ अ
तत्त्वंकुरुतेतत्त्वेनमोहयतेप्रजाः १४ एवंविधोधर्मानित्योभगवान्मधुसूदनः ॥ आगताहिमहाबाहुराष्ट्रशंस्यार्थमच्युतः १५ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्व
णियानसंधिपर्वणिसंजयवाक्येसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७० ॥ ॥ ७१ ॥ ॥ घृतराष्ट्रवाच ॥ चक्षुष्मतांवेस्पृहयामिसंजयद्रक्ष्यंतियेवासुदेवंसमीपे ॥ वि
भ्राजमानंवपुषापरेणप्रकाशयंतंप्रदिशोदिशश्च १ ईरयंतंभारतीभारतानामभ्यर्चनीयांशंकरींमृजयानाम् ॥ बुभूषद्भिर्ग्रहणीयामर्निद्यांपरासूनामग्रहणीयह
पाम् २ समुद्यंतंसात्वतमेकवीरंप्रणेतारमृषभयादवानाम् ॥ निहतारंक्षोभणंशात्रवाणांमुंचंतंचद्विषतांवैयशांसि ३ द्रष्टारोहिकुरवस्तंसमेतामहात्मानंशत्रुहणं
वरेण्यम् ॥ ब्रुवंतंवाचमनृशंसंरूपांष्टृष्णिश्रेष्ठमोहयंतंमदीयान् ४ ऋषिसनातनतमंविपश्चितंवाचःसमुद्रंकलशंयतीनाम् ॥ अरिष्टनोर्मिगरुडंसुपर्णहर्षिप्रजानां
भुवनस्यधाम ५ सहस्रशीर्षपुरुषंपुराणमनादिमध्यांतमनंतकीर्तिम् ॥ शुक्रस्यधातारमजंचनित्यंपरंपरेषांशरणंप्रपद्ये ६ त्रैलोक्यनिर्माणकरंजानेन्द्रदेवासुरा
णामथनागरक्षसाम् ॥ नराधिपानांविदुषांप्रधानमिंद्राजुजंतंशरणंप्रपद्ये ७ ॥ इति० उ० यानसं० घृतराष्ट्रवाक्येएकसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७१ ॥ ७२ ॥
॥समाप्तंचयानसंधिपर्व ॥ अथभगवद्यानपर्व ॥ वैशंपायनउवाच ॥ संजयेप्रतियातेतुधर्मराजोयुधिष्ठिरः ॥ अभ्यभाषतदाशार्हमृषभंसर्वसात्वताम् १ अयंसकालः
संप्राप्तोमित्राणांमित्रवत्सल ॥ नचत्वदन्यंपश्यामियोनआपत्सुतारयेत् २ त्वांहिमाधवमाश्रित्यनिर्भयामोघदर्पितम् ॥ धार्तराष्ट्रसहामाव्यंस्वयंसमनुयुक्ष्महे ३

मि धन्याश्चक्षुष्मंतइत्यर्थः चक्षुष्मतांज्ञानवतांवा परेणचिन्मात्रेणवपुषास्वरूपेण १ भारतानांपांडवानांभारतीवाचंईरयंतंअस्मत्सभायांकथयंतं शंकरींकल्याणकरीं बुभूषद्भिःऐश्वर्यमिच्छद्भिः
परासूनामृतानां २ उद्यंतंप्रकटीमवंतंदेहकूपेणेत्यर्थात्शाश्वतंनित्यम् ३ वरेण्यंवरणीयम् ४ ऋषिमुख्यंनारायणं । विपश्चितंआत्मज्ञं । यतीनांसंन्यासिनांकलशमिवकलशंकरग्राह्यं । समुद्रं
योगमुद्रयोपेतं । अरिष्टःअहिंसितःनेमिःपादोयस्यसःअरिष्टनेमिरितिप्राञ्चः अरिष्टनेमिर्नामतः अहिंसितमर्थादः नेमिरिवनेमिर्मर्थादा । गरुडंजातितः । सुपर्णशोभनपक्षं हरिहर्तारम् ५
आदिःकारणं । शुक्रस्यकर्मजस्यबीजभूतस्यपुण्यादेः धातारंप्रतिभूरूपं । परेषांविराडादीनांपरंश्रेष्ठम् ६ निर्माणंरचना जनिर्भजनयितारम् ७ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणि
नीलकंठीयेभारतमावदीपे एकसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७१ ॥ ॥ ७२ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ संजयेइति १ । २ मोघदर्पितंस्य अनुयुक्ष्महे प्रार्थयामहे ३

४ । ५ । ६ विष्टांतरःप्रकाशितमावः ७ । ८ । छद्मनाअज्ञानचर्यया ९ स्थातास्थास्यति नःअस्माकं तस्मिन्चतुर्दशैवर्षेस्वराज्यंगृहीतेत्यस्मिन् नअहास्मनत्यक्तवंतोवयं १० । ११ । १२
मातरंसंविधातुंसम्पूषोषयितुं ततःतत्रस्थामित्यर्थः मित्राणांकर्मणिषष्ठी मातुरितिपाठेअंततोऽन्येषांविष्णुमृतीनांनगरिकाणांपरित्यागेऽपिमातरंमित्राणिचविदुरादीनिसंविधातुमितिप्रा
ग्वत् १३ काशिभिःराजभिः नाथेननाथवता भवदनुग्रहात्तत्केनापीत्यर्थः १४ अवसीयतेसंस्थीयतेऽस्मिन्नित्यवसानंथावजीवनंवासस्थानं १५ नःअस्माकंकृतेभरताःभरतवंश्यामीष्मादयः

यथाहिसर्वास्वापत्सुपासितृष्णीनरिंदम ॥ तथातेपांडवारक्ष्याःपाह्यस्मान्महतोभयात् ४ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ अयमस्मिमहाबाहोब्रूहियतेविवक्षितम् ॥ क
रिष्यामिहितसर्वयत्त्वंक्षयसिभारत ५ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ श्रुतंतेधार्तराष्ट्रस्यसपुत्रस्यचिकीर्षितम् ॥ एतद्विसकलंकृष्णसंजयोर्मायदब्रवीत् ६ तन्मतंघृ
तराष्ट्रस्यसोऽस्यात्माविवृतांतरः ॥ यथोक्तंदूतआचष्टेवध्यःस्यादन्यथाब्रुवन् ७ अप्रदानेनराज्यस्यशांतिमस्मासुमार्गति ॥ लुब्धःपापेनमनसाचरन्नसममा
त्मनः ८ यतद्वादशवर्षाणिवनेषुपुषितावयम् ॥ छद्मनाशरदंचैकांघृतराष्ट्रस्यशासनात् ९ स्थातानःसमयेतास्मिन्घृतराष्ट्रइतिप्रभो ॥ नाहास्मसमयंकृष्ण
तद्विनोब्राह्मणाविदुः १० गृद्धोराजाघृतराष्ट्रःस्वधर्मनानुपश्याति ॥ वश्यत्वात्पुत्रगृह्णित्वान्मदंस्थान्वेतिशासनम् ११ सुधोधनमतेतिष्ठनराजाऽस्मासुजना
र्दन ॥ मिथ्याचरतिलुब्धःसन्नचरान्दिप्रियमात्मनः १२ इतोदुःखतरंकिंनुयदहमातरंततः ॥ संविधातुंनशक्रोमिमित्राणांवाजनार्दन १३ काशिभिश्चेदिपांचा
लैर्मत्स्यैश्चमधुसूदन ॥ भवताचैवनाथेनपंचग्रामावृतामया १४ अविस्थलंवृकस्थलंमाकंदीवारणावतम् ॥ अवसानंचगोविंदकिंचिदेवात्रपंचमम् १५ पंचन
स्तातदीयंतांग्रामावानगराणिवा ॥ वसेमसहितायेषुमाचनोभरतानशन् १६ नचतानापिदुष्टात्माधातराष्ट्रोऽनुमन्यते ॥ स्वाम्यमात्मनिमत्वाऽसावतोदुः
खतरंनुकिम् १७ कुलेजातस्यवृद्धस्यपरवितेषुगृह्ण्यतः ॥ लोभःप्रज्ञानमाहंतिप्रज्ञाहंतिहताहियम् १८ हीर्हताबाधतेधर्मधर्मोहंतिहतःश्रियम् ॥ श्रीर्हता
पुरुषंहंतिपुरुषस्याधनंवधः १९ अधनाद्धिनिवर्ततेज्ञातयःसुहृदोद्विजाः ॥ अपुष्पादफलावृक्षाद्यथाकृष्णपत्रिणः २० एतच्चमरणंतातयन्मतःपतिता
दिव ॥ ज्ञातयोविनिवर्ततेप्रेतसत्त्वादिवासवः २१ नातःपापीयसीकांचिदवस्थांशंबरोऽब्रवीत् ॥ यत्रनैवाद्यनप्रातर्भोजनंप्रतिदृश्यते २२ धनमाहुः
परंधर्मधनेसर्वंप्रतिष्ठितम् ॥ जीवंतिधनिनोलोकेमृतायेत्वधनानराः २३ येधनादपकर्षतिनरंस्वबलमास्थिताः ॥ तेधर्ममर्थकामंचप्रमदंतिनरंचतम्
२४ एतामवस्थांप्राप्यैकेमरणंवविरेजनाः ॥ ग्रामायैकेवनायैकेनाशायैकेप्रव्रजुः २५ उन्मादमेकेपुण्यांतियांत्यन्येद्विषतांवशम् ॥ दास्यमेकेचग
च्छंतिपरेषामर्थहेतुना २६

मानशन्न मानशयंतु १६ तानपिभरतानपि १७ कुलेइतिद्विभ्यागर्वजादोषसंततिरुक्ता १८ । १९ द्विजाःअर्थिनः २० प्रेतसत्त्वात्प्रगतबुद्धेतादित्यर्थः २१ । २२ धर्मधर्मकारणंसर्वय
ज्ञानादि येअधनास्तेमृताएव २३ । २४ एतांनिर्धनताख्यां एकेनागरिकाः ग्रामायकुग्रामवासार्थं वनायास्मदादयः नाशायमरणाय २५ । २६

आपत्पदार्थमाह श्रियोविनाशइति तद्विधिरिति २० धर्म्यदेहस्वभावात्प्राप्तं ननुदारिद्र्याद्यपराधजं मरणंतच्छाश्वतं अनिमित्तमित्यर्थः समंतात्सर्वत्र अपरिहार्यमिति शेषः नात्येति नातिक्राम
ति २८ । २९ तदासंपत्काले आत्मापराधेनचित्तदोषेणरागादिना नात्मानं चेत्यस्यनचात्मानमित्यर्थः २० अस्यव्यसनस्यानिवर्हणेनाशनिमित्तम् ३१ ततदासर्वदेत्यर्थः मन्युः क्रोधः सत
द्धानेवेत्यर्थः मुह्यतिकार्याकार्येन जानाति २१ २३ एवंश्रियायुक्तानानरकप्राप्तिमुक्तातेषामुद्धारोपायमाह तस्येति तस्यश्रीमतः अविद्यानिद्राणस्यप्रज्ञाविवेकः स एव प्रबोधो जागरणं यतः प्रज्ञा

आपदेवास्यमरणात्पुरुषस्यगरीयसी ॥ श्रियोविनाशस्तद्व्यस्यनिमित्तधर्मकामयोः २७ यदस्यधर्म्यमरणं शाश्वतं लोकवर्त्मतत् ॥ समंतात्सर्वभूतानां न तद
त्येतिकश्चन २८ न तथा बाध्यते कृष्णप्रकृत्या निर्धनो जनः ॥ यथा मद्रां श्रियं प्राप्य तया हीनः सुखैधितः २९ स तदाऽत्मापराधेन संप्राप्तो व्यसनं महत् ॥ सेंद्रान्ग
हंयते देवान्नात्मानं च कथंचन ३० न चास्य सर्वशास्त्राणि प्रमंति निवर्हणे ॥ सोभिकुद्व्यतिष्ठत्यानां सुहृदश्चाभ्यसूयति ३१ ततदामन्युरेवैतिसमूयः संप्रमुह्य
ति ॥ समो हवशमापन्नः क्रूरं कर्म निषेवते ३२ पापकर्म तया चैव संकरं तेन पुण्यति ॥ संकरो नरकायैव साकाशात् पापकर्मणाम् ३३ न चेत्प्रबुद्धयते कृष्णनरकायैव
गच्छति ॥ तस्य प्रबोधः प्रज्ञैव प्रज्ञाचक्षुस्तारिष्यति ३४ प्रज्ञालाभे हि पुरुषः शास्त्राण्येवान्वेक्षते ॥ शास्त्रनिष्ठः पुनर्धर्मतस्य हीरंगमुत्तमम् ३५ हीमान् हि पा
पं प्रद्रेष्टितस्य श्रीरभिवर्धते ॥ श्रीमान् स यावद्भवति तावद्भवति पुरुषः ३६ धर्मनित्यः प्रज्ञां तात्मा कार्ययोगवहः सदा ॥ नाधर्मे कुरुते बुद्धिर्न च पापे प्रवर्तते ३७ अ
हीको वा विमूढो वा नैव स्त्रीनिपुनः पुमान् ॥ नास्याधिकारो धर्मो स्ति यथा शूद्रस्तथैव सः ३८ हीमानवति देवांश्च पितृनात्मानमेव च ॥ तेनामृतत्वं व्रजति साकाशा
पुण्यकर्मणाम् ३९ तदिदं मयिते दृष्टं प्रत्यक्षं मधुसूदन ॥ यथाराज्यात्परिभ्रष्टो वसामिव सतीरिमाः ४० ते वयं न श्रियं हातुमलं न्यायेन केनचित् ॥ अत्र नो यतमा
नानां वधश्चेदपि साधुतत् ४१ तत्र नः प्रथमः कल्पो यद्वयं ते च माधव ॥ प्रज्ञां ताः शमभूताश्च श्रियं तामश्नुवीमहि ४२ तत्रैषा परमाकाष्ठारौद्रकर्मक्षयोदया ॥ यद्वयं
कौरवान् हत्वा तानि राष्ट्राण्यवाप्तुमः ४३ येषु नः स्युरसंबद्धा अनार्याः कृष्णशत्रवः ॥ तेषामप्यवधः कार्यः किं पुनर्यस्युरीदृशाः ४४ ज्ञातयश्चैव भूयिष्ठाः सहाया गु
रवश्च नः ॥ तेषां वधोऽतिपापीयान् किं नु युद्धेऽस्ति शोभनम् ४५ पापः क्षत्रियधर्मोऽयं वयं च क्षत्रवंधवः ॥ स नः स्वधर्मोऽधर्मो वा वृत्तिरन्या विगर्हिता ४६
शूद्रः करोति शुश्रूषां वैश्यावै पण्यजीविकाः ॥ वयं वधेन जीवामः कपालं ब्राह्मणे वृतम् ४७

चक्षुः पुमान् तारिष्यति अविद्यामिति शेषः ३४ तरणे क्रममाह प्रज्ञेति धर्मकरोतीति शेषः तस्य धर्मस्य हीरकार्यकरणाद्विद्वत्तिहेतुश्चेतो वृत्तिविशेषः । नहीनेन कृतो धर्मोऽप्यधर्म एवेति भावः ३५
३६ । ३७ अन्हीकः तिर्यक् स्थावरतुल्यो न मनुष्य इत्यर्थः ३८ । ३९ इदं हीमत्त्वं ते त्वयामयि दृष्टम् ४० अत्र श्रीनिमित्तं नः अस्माकम् ४१ प्रथमः कल्पः मुख्यः पक्षः स मभूताः निर्वैरत्वं गताः ४२ रौ
द्रकर्म रौद्रकर्मणां सुपां तुलुगितिसप्तम्याश्च लुक् क्षयोदया क्षयपूर्वक उदयोऽस्यां ता रौद्रकर्मणां परमाकाष्ठेति संबंधः ४३ असंबद्धाः अबाधवाः अवधः वधविरुद्धं पालनं ईदृशा इति बाधवा आयां भिश
त्रवश्चेतेषां वधः कार्य इति किमाश्चर्यमित्यर्थः ४४ तदेवाह ज्ञातय इति भूयिष्ठाः अतिमहान्तः ४५ । ४६ कपालं भिक्षापात्रम् ४७

यथा येन प्रकारेण आगतः कुलपरंपरया प्राप्तस्तं पश्येति योजना ४८ बलमिति नीतिमेव बलं कृत्वा युध्येयोत्स्ये जयपराजयौ तु आत्मच्छंदेन स्वेच्छया न भवतः तथात इत्तमूतानां जीवितं मरणं च स्वेच्छया
नस्तः ४९ । ५० । ५१ पराजयमया ह्यपयाने पलायनेऽपि अपचयः क्षयव्ययौ च दृष्टौ भवत एव अपचयो दीनता क्षयो मरणं तत्र हेतुः व्ययः द्रव्यादेर्नाशः ५२ । ५३ विजयोऽप्यजयः पराजय एव इष्टज
ननाशादित्याह यस्येति ५४ दयितं पुत्रादि हेतुं बलहीनस्य जातिबलहीनस्य ५५ । ५६ यवीयान् कनिष्ठः अनुशयः पश्चात्तापः ५७ अनुबंधो दोषोत्पादः स च पापः कष्टप्रदः शोषः शत्रोः
शेषस्वस्य ५८ । ५९ । ६० अनिर्वृत्तेन अस्वस्येन ६१ । ६२ । ६३ अत इति यतः अंतरं छिद्रं नित्यं अपरिहार्यं अतो हेतोः अंततोऽन्यथा स्वस्य शत्रोर्वा नाशं विनाशांतिर्नास्ति ६४ अयं

क्षत्रियः क्षत्रियं हंति मत्स्यो मत्स्येन जीवति ॥ श्वाश्वानं हंति दाशार्हपश्यधर्मो यथागतः ४८ युद्धे कृष्णकालिर्नित्यं प्राणाः सीदंति संयुगे ॥ बलं तु नीतिमाधाय यु
द्धे जयपराजयौ ४९ नात्मच्छंदेन मूतानां जीवितं मरणं तथा ॥ नाप्यकाले सुखं प्राप्य दुःखं वापि यदूतम् ५० एको ह्यपि बहून् हंति घ्नं त्येकं बहवोऽप्युत ॥ शूरं
कापुरुषो हंति अयशस्वीयशस्विनम् ५१ जयो नैवोभयोर्दृष्टो नोभयोश्च पराजयः ॥ तथैवापचयो दृष्टो व्यपयाने क्षयव्ययौ ५२ सर्वथा वृजिनं युद्धे को घ्नन्न प्रतिह
न्यते ॥ हतस्य च हृषीकेशसमौ जयपराजयौ ५३ पराजयश्च मरणान् मन्ये नैव विशिष्यते ॥ यस्य स्याद्विजयः कृष्णतस्याप्यपचयो ध्रुवम् ५४ अंततो दयि
तं घ्नंति केचिदप्यपरे जनाः ॥ तस्यां गबलहीनस्य पुत्रान् भ्रातृन् पश्यतः ५५ निर्वेदो जीविते कृष्णसर्वतश्चोपजायते ॥ ये ह्येव धीराहीमंत आर्याः करुणवेदिनः
५६ त एव युद्धे हन्यंते यवीयान्मुच्यते जनः ॥ हत्वाऽप्यनुशयोनित्यं परानपि जर्नादन ५७ अनुबंधश्च पापोत्र शेषश्चाप्यवशिष्यते ॥ शेषो हि बलमासाद्य न शेषम
नुशेषयेत् ५८ सर्वोच्छेदे च यतते वैरस्यांति विधित्सया ॥ जयो वैरं प्रसृजति दुःखमास्ते पराजितः ५९ सुखं प्रज्ञातः स्वपिति हित्वा जयपराजयौ ॥ जातवैरश्च पु
रुषो दुःखं स्वपिति नित्यदा ६० अनिर्वृत्तेन मनसा स सर्प इव वेश्मनि ॥ उत्सादयति यः सर्वं यशसा स विमुच्यते ६१ अकीर्तिं सर्वमूतेषु शाश्वती स नियच्छति ॥ न
हिवैराणि शान्तिं दीर्घकालघृतान्यपि ६२ आरुयातारश्च विद्यंते पुमांश्चेद्विद्यते कुले ॥ न चापि वैरं वैरेण केशवव्युपशाम्यति ६३ हविषाग्निं यथा कृष्णभूय ए
वाभिवर्धते ॥ अतोऽन्यथानास्ति शांतिर्नित्यमंतरमंतरतः ६४ अंतरं लिप्समानानामयं दोषो निरंतरः ॥ पौरुषेयो हि बलवानाधिर्हृदयबाधनः ॥ तस्य त्यागे
न वाशांतिर्भरणेनापि वा भवेत् ६५ अथवा मूलघातेन द्विषतां मधुसूदन ॥ फलनिर्वृत्तिरिद्धा स्यान्नृशंसतरं भवेत् ६६ या तु त्यागेन शांतिः स्यात्तद्वदेव धृष्ट
वसः ॥ संशयाच्च समुच्छेदाद्विषतामात्मनस्तथा ६७ न च त्यक्तुं तदिच्छामो न चेच्छामः कुलक्षयम् ॥ अत्र या प्राणिपातेन शांतिः सैव गरीयसी ६८

दोषः नाशारुपः अंतत इत्येतद्व्याचष्टे पौरुषेय इति साधेन ६९ द्विषतां मूलघातेन फलनिर्वृत्तिः निष्कंदकराज्यप्राप्तिः इद्धाप्रदीप्ता स्यात्तावता च नृशंसतरं न भवेत् नृशंसं तु भवेदेवेत्यर्थः अतः शम एव श्रे
यानिति भावः ६६ त्यागेन राजस्येति शेषः तद्वदेवाज्यं विना द्विषतां संशयात् किं शत्रवश्चिद्रे प्रहरिष्यंति उत उपेक्षां करिष्यंतीत्येवं रूपात् आत्मनः प्रहृष्टीकस्य सद्यः समुच्छेदात् नाशसंभवात्
अतो राजस्यत्यागो न युक्त इति भावः ६७ सिद्धांतमाह नचेति ६८

सर्वथासामदानमेवैराज्यार्थयतमानानां युद्धप्रसिद्धं अवश्यं कर्तव्यमित्यर्थः ननु अपराक्रमः कृत्वा युद्धेति शेषः ६९ दारुणं युद्धं तच्छुनामिव निन्द्यमित्यर्थः ७० दृष्टान्तं विवृणोति लांगूलेति अत्र लांगूलेन ध्वज उपमीयते क्षेपेण ध्वनिकौटिल्यं परस्परछिद्रान्वेषणं प्रतिवाचः परस्परनिंदास्वशंसाच्च विवर्तनं भूमौ लुठनं दंतदर्शनं मुखस्य व्यादानेन आरावः भक्षणं पक्षे सिंहनादः ७१ । ७२ सर्वथे

सर्वथायतमानानामयुद्धमभिकांक्षताम् ॥ सांख्ये प्रतिहते युद्धं प्रसिद्धं नापराक्रमः ६९ प्रतिघातेन सांख्यस्य दारुणं संप्रवर्तते ॥ तच्छुनामिव संपाते पण्डितैरुपलक्षितम् ७० लांगूलचालनं क्षेपेण प्रतिवाचो विवर्तनम् ॥ दंतदर्शनं मारावस्ततो युद्धं प्रवर्तते ७१ तत्र यो बलवान् कृष्णजित्वा सो तितदामिषम् ॥ एवमेव मनुष्येषु विशेषो नास्ति कश्चन ७२ सर्वथा त्वेतदुचितं दुर्बलेषु बलीयसाम् ॥ अनादरो विरोधश्च प्रणिपाती हि दुर्बलः ७३ पिताराजा च वृद्धश्च सर्वथामानमर्हति ॥ तस्मान्मान्यश्च पूज्यश्च धृतराष्ट्रोजनार्दन ७४ पुत्रस्नेहश्च बलवान् धृतराष्ट्रस्य माधव ॥ स पुत्रवशमापन्नः प्रणिपातं प्रहास्यति ७५ तत्र किं मन्यसे कृष्ण प्रातः कालमनं तरम् ॥ कथमर्थान् च धर्माच्च न हीये माहिमाधव ७६ ईदृशेऽत्यर्थं कृच्छ्रोऽस्मिन् कमन्यमं धुसूदन ॥ उपसं प्रष्टुमर्हामित्वा मृते पुरुषोत्तम ७७ प्रियश्चाप्रियकामश्च गतिज्ञः सर्वकर्मणाम् ॥ को हि कृष्णास्ति न स्वाहृक् सर्वानि श्वयवित्सुहृत् ७८ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवमुक्तः प्रत्युवाच धर्मराजं जनार्दनः ॥ उभयोरेवामर्थेयास्यामि कुरुसंसदम् ७९ शमंतत्रलभेयं चेदुष्मदर्थमहापयन् ॥ पुण्यं मे सुमहद्राजं श्रितं स्यान्महाफलम् ८० मोचयेयं मृत्युपाशात् संरब्धान् कुरुसंजयान् ॥ पांडवान् धार्तराष्ट्रान् च सर्वांश्च पृथिवीमिमाम् ८१ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ नममैतन्मतं कृष्ण यत्स्वयायाः कुरुन्प्रति ॥ सुयोधनः सूक्तमपि न कारिष्यति तेवचः ८२ समेतं पार्थिवं क्षत्रं दुर्योधनवशानुगम् ॥ तेषां मध्यावतरणं तव कृष्ण न रोचये ८३ न हिनः प्रीणयेद्द्रव्यं न देवत्वं कुतः सुखम् ॥ न च सर्वा मरैश्चर्यं तव द्रोहेण माधव ८४ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ जानाम्येतां महाराज धार्तराष्ट्रस्य पापताम् ॥ अवाच्यास्तु भविष्यामः सर्वलोके महीक्षिताम् ८५ न चापि मम पर्याप्ताः सहिताः सर्वपार्थिवाः ॥ कुद्धस्य संयुगे स्थातुं सिंहस्येवेतरे मृगाः ८६ अथ चेते प्रवर्तंत मयि किंचिदसांप्रतम् ॥ निर्दहेयं कुरुन्सर्वानि निमेषाय ते मतिः ८७ न जातु गमनं पार्थ भवेत्तत्र निरर्थकम् ॥ अर्थप्राप्तिः कदाचित् स्यादंततो वाप्यवाच्यता ८८ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ यत्तुभ्यं रोचते कृष्ण स्वस्ति प्राप्नुहि कौरवान् ॥ कृतार्थं स्वस्ति मंतं त्वां द्रक्ष्यामि पुनरागतम् ८९ विष्वक्सेन कुरुन्गत्वा भरतान् शमयन् प्रभो ॥ यथा सर्वे सुमनसः सह स्याम सुचेतसः ९० भ्राता चासि सखा चासि विभत्सोर्मम च प्रियः ॥ सौहृदेना विशंक्योऽसि स्वस्ति प्राप्नुहि भूतये ९१ अस्मान् वेत्थ परान् वेत्थ वेत्थार्थान् वेत्थ भाषितुम् ॥ यद्यदस्मद्विदं कृष्ण तत्तद्वाच्यः सुयोधनः ९२

ति अनादरे राजस्य प्राप्तिः युद्धे कुलक्षयः प्रणिपाते तु दौर्बल्यप्रसिद्धिः ७९ अंत्यः पक्षोऽपि न सेत्स्यतीत्याह पितेति द्वाभ्यां ७४ प्रहास्यति न स्वीकरीष्यति ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६ । ८७ । ८८ । ८९ । ९० । ९१ । ९२

यदीति अधर्मेण सांख्येनो राज्यार्वाहणां पंचग्रामदानेन । अधर्मेण इतरत्तु तनवराज्यप्रत्यादानं । बृहदश्वदक्षहृदयस्य प्राप्तत्वात् । यद्यधर्मेणैतिसत्यं वेति च पाठे त्वनृतस्य धर्मसंयुक्तत्वमहिंसाप्राधान्येन बोध्यम् ९३ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकण्ठीये भारतमावदपि द्विसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७२ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ संजयस्येति १ । २ नैष्ठिकं कर्म यावज्जीवं ब्रह्मचर्यं पारिव्राज्यं च विहितमिति शेषः ३ कार्पण्यं ग्रामपंचकं देहीति दीनवचनम् ४ वृत्तिः जीविकाकर्तुमिति शेषः ५ अतिगृद्धाः अत्यंतलुब्धाः ६ पर्याय उपायः यद्येन बलवतां स्वस्येति शेषः ७ । ८ अनुक्रोशात्

यद्यधर्मेण संयुक्तमुपपद्येद्विदं वचः ॥ तत्तत्केशवभाषेथाः सांख्यं वायदिवेतरत् ९३ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि भगवद्वाचनपर्वणि युधिष्ठिरकृतकृष्णप्रेरणे द्विसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७२ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ संजयस्य श्रुतं वाक्यं भवतश्च श्रुतं मया ॥ सर्वजानाम्यभिप्रायं तेषां च भवतश्च यः १ तव धर्माश्रिता बुद्धिस्तेषां वैराश्रयामतिः ॥ यद्युद्धेन लभ्येत तत्ते बहुमतं भवेत् २ न चैवं नैष्ठिकं कर्म क्षत्रियस्य विशापते ॥ आदुराश्रमिणः सर्वे न भैक्षं क्षत्रियश्चरेत् ३ जयो वधो वा संग्रामे धात्रादिष्टः सनातनः ॥ स्वधर्मः क्षत्रियस्यैष कार्पण्येन प्रशस्यते ४ न हि कार्पण्यमास्थाय शक्या वृत्तिर्युधिष्ठिर ॥ विक्रमस्वमहाबाहो जहि शत्रून् परंतप ५ अतिगृद्धाः कृतस्नेहा दीर्घकालं सहोषिताः ॥ कृतमित्राः कृतबला धार्तराष्ट्राः परंतप ६ न पर्यायोऽस्ति यत्सांख्यं त्वयि कुर्युर्विशापते ॥ बलवतां हि मन्यते भीष्मद्रोणकृपादिभिः ७ यावच्च मार्दवेनैतां राज्ञां पचरिष्यसि ॥ तावदेते हरिष्यन्ति तवराज्यमरिंदम ८ नानुक्रोशान्न कार्पण्यान्न च धर्मार्थकारणात् ॥ अलंकर्तुं धार्तराष्ट्रास्तव काममरिंदम ९ एतदेव निमित्तं तेषां पांडवास्तु यथा त्वयि ॥ नान्वतप्यंत कौपीनं तावत्कृत्वाऽपि दुष्करम् १० पितामहस्य द्रोणस्य विदुरस्य च धीमतः ॥ ब्राह्मणानां च साधूनां राज्ञश्च नगरस्य च ११ पश्यतां कुरुमुख्यानां सर्वेषां मेव तत्त्वतः ॥ दानशीलं मृदुं दातुं धर्मशीलं मनुव्रतम् १२ यत्स्यामुपधिना राजन्युते वंचितवांस्तदा ॥ न चापत्रपते तेन नृशंसः स्वेन कर्मणा १३ तथा शीलसमाचारे राजन्मा प्रणयं कृथाः ॥ वध्यास्ते सर्वलोकस्य किंपुनस्तव भारत १४ वाग्मिस्त्वप्रतिरूपाभिरतुदत्त्वां सहानुजम् ॥ श्लाघमानः प्रहृष्टः सन् भ्रातृभिः सह भाषते १५ एतावत्पांडवानां हि नास्ति किंचिदिह स्वकम् ॥ नामधेयं च गोत्रं च तदप्येषां न शिष्यते १६ कालेन महता चैषां भविष्यति पराभवः ॥ प्रकृतिं ते भजिष्यन्ति नष्टप्रकृतयो मयि १७ दुःशासनेन पापेन तदा यूते प्रवर्तिते ॥ अनाथवत् दादेवी द्रौपदी सुदुरात्मना १८ आरुष्यकेशे रुदती सभायां राजसंसदि ॥ भीष्मद्रोणप्रमुखतो गौरिति व्याहृता मुहुः १९ भवता वारिताः सर्वे भ्रातरो भीमविक्रमाः ॥ धर्मपाशनिबद्धाश्च न किंचित्प्रतिपेदिरे २० एताश्चान्याश्च परुषा वाचः ससमुदीरयन् ॥ श्लाघते ज्ञातिमध्ये स्मत्त्वयि प्रव्रजिते वनम् २१

भवत्सुकृपातः कार्पण्यात् स्वस्य देन्यात् अलंकर्तुं पूर्णं कर्तुं न समर्थाः ९ निमित्तं अशमे कारणं हे पांडव त्वयि कौपीनं धारयति स तिते कौरवाः नान्वतप्यंत पश्चात्तापं न कृतवन्तः तावत्वनवासादि १० पितामहादीनां नादृत्य उपधिना छलेन त्वां यूते वंचितवानिति सार्धद्वयसंबंधः ११ । १२ । १३ । १४ अनुदत्तपीडितवान् १५ । १६ प्रकृतिं पंचतां मयि मत्समीपे नष्टा प्रकृतिः शौर्यादिरूपः स्वभावो येषाम् १७ । १८ गौरिव सर्वभोग्येत्युपहासो गौरीरिति १९ । २० । २१

२२ । २३ । २४ । २५ ईषत्कार्यः अनायाससाध्यः प्रस्कृदेनचक्राकारयावेदिकया । 'कुंदश्चक्रममेधे' इति विश्वः पारस्करादित्वात्तुष्ट । प्रस्कृदेनेति पाठे मध्यमशिक्षयेति प्राञ्चः २६ । २७ २८
 द्विधाभावः अयं साधुरसाधुर्वेति संशयः २९ प्रातिपौरुषिकान्सर्वपुरुषसाधारणान् ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ हतेर्निघृतयानप्राये ३५ यात्वागत्वा ३६ निशम्य आलोच्य ३७ । ३८
 येतत्रासन्समानीतास्तेदृष्ट्वात्वामनागसम् ॥ अश्रुकंठारुदंतश्च सभायामासते सदा २२ नचैनमभ्यनंदंस्तेराजानो ब्राह्मणैः सह ॥ सर्वे दुर्योधनं तत्र निंदन्ति स्म
 सभासदः २३ कुलीनस्य च यानि दावधोवाऽमित्रकर्शन ॥ महामुणो वधो राजन्ननुनिंदा कुजीविका २४ तदैवानिहतो राजन्यदैवानिरपत्रपः ॥ निंदितश्च महा
 राजपृथिव्यां सर्वराजभिः २५ ईषत्कार्यो वधस्तस्य यस्य चारित्र्यमीदृशम् ॥ प्रस्कृदेन प्रातिस्तब्धाश्छिन्नमूल इव द्रुमः २६ वध्यः सर्प इवानार्यः सर्वलोकस्य दुर्मतिः ॥
 जह्येनं त्वमित्रप्रमाराजन्विचिकित्सिथाः २७ सर्वथा त्वत्क्षमं चेत्तद्रोचते च ममानघ ॥ यत्त्वं पितरिभ्यो मे च प्रणिपातं समाचरेः २८ अहंतु सर्वलोकस्य गत्वा छे
 त्स्यामि संशयम् ॥ येषामस्ति द्विधाभावो राजन्दुर्योधनं प्रति २९ मध्ये राज्ञामहंतत्र प्रातिपौरुषिकान् गुणान् ॥ तव संकीर्तयिष्यामि ये च तस्य व्यतिक्रमाः ३०
 ब्रुवतस्तत्र मे वाक्यं धर्मार्थं सहितं हितम् ॥ निशम्य पार्थिवाः सर्वे नानाजनपदेश्वराः ३१ त्वयि संप्रति पत्स्यंते धर्मात्मा सत्यवागिति ॥ तस्मिंश्चाधिगमिष्यांति
 यथा लोभादवर्तत ३२ गर्हायिष्यामि चैवैनं पौरजानपदेष्वपि ॥ वृद्धबालानुपादाय चातुर्वर्ण्ये समागते ३३ शमं वै याचमानस्त्वं नाधर्मं तत्र लप्स्यसे ॥ कुरुन्वि
 गर्हायिष्यांति घृतराष्ट्रं च पार्थिवाः ३४ तस्मिन्लोकपरित्यक्ते किं कार्यमवाशिष्यते ॥ हते दुर्योधने राजन्यदन्यक्रियतामिति ३५ यात्वा चाहं कुरुन्सर्वान् युष्म
 दर्थं महापयन् ॥ यतिष्ये प्रशमं कर्तुं लक्षयिष्ये च चेष्टितम् ३६ कौरवाणां प्रवृत्तिं च गत्वा युद्धाधिकारिकाम् ॥ निशम्य विनिवर्तिष्ये जयाय तव भारत ३७ सर्वथा
 युद्धमेवाहमाशंसामि परैः सह ॥ निमित्तानि हि सर्वाणि तथा प्रादुर्भवन्ति मे ३८ मृगाः शकुन्ताश्च वदन्ति घोरं हस्त्यश्च मुख्येषु निशामुखेषु ॥ घोरानि रूपाणि तथैव
 चाग्निर्वर्णान्वहन् पुष्यति घोररूपान् ३९ मनुष्यलोकक्षयकृत्सु घोरो नो चेदनुप्राप्त इहांतकः स्यात् ॥ शस्त्राण्यंत्रं च वचारथांश्च नागान् हयांश्च प्रतिपादयित्वा ४०
 योधाश्च सर्वे कृतनिश्चयास्ते भवन्तु हस्त्यश्च रथेषु यताः ॥ सांग्रामिकं ते युद्वपार्जनीयं सर्वसमग्रं कुरुत नरैर्द्र ४१ दुर्योधनो न ह्यलमद्य दातुं जीवं स्तवैतन्नृपते कथंचित् ॥
 यत्ते पुरस्तादभवत्समृद्धं यूते हतं पांडवमुख्यराज्यम् ४२ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि भगवद्वाचनपर्वणि कृष्णवाक्ये त्रिसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७३ ॥ ॥
 ॥ भीम उवाच ॥ यथायथैव शांतिः स्यात्कुरुणां मधुसूदन ॥ तथा तथैव भाषेथामास्म युद्धेन भीषयेः १ अमर्षी जातसंरंभः श्रेयोद्वेषी महामनाः ॥ नो ग्रंदुर्योध
 नो वाच्यः सांम्रैवैनं समाचरेः २

१९ चेदिहांतकोऽनुप्राप्तो नो स्यात्तर्हि एतन्न स्यादिति शेषः यंत्रं गोलकोत्क्षेपणं कवचाकचानिवर्माणि सुपांसुलुगिति सुपोडादेशः नांतपाठे पुंस्त्वमार्प प्रतिपादयित्वा सजीकृत्य ४० । ४१ । ४२
 ॥ इति उद्योगप० नीलकंठीये भारतमावदीपे त्रिसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७३ ॥ यथेति शांतिबाधकं मयंतेषां माकुर्वित्याह तथेति १ महामनाः स्तब्धः समाचरेः प्रागपि समाहितवानसि २

१ निष्ठूरीनिष्ठुरवाक् क्षेप्तानिदकः अनेयः शिक्षयितुमयोग्यः ४ । ५ अवाचीनो विपरीतः १ । ७ । ८ । ९ । १० ज्ञातीन्सगोत्रान् सुहृदः मित्राणि बांधवान् श्यालश्च शुरादीन् ११ पर्यायकाले ध
 र्मात्काले १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ कामानुबन्धबहुलं बाहुल्येन तस्य चित्तानुसारि १९ । २० अनयः कुलक्षयकृतो दोषः २१ । २२ प्रशंसति शममेवेति शेषः २३ ॥ इति उद्योगप
 प्रकृत्या पापसत्त्वश्चतुल्यचेतास्तुदस्युभिः ॥ ऐश्वर्यमदमतश्च कृतवैरश्च पांडवैः ३ अदीर्घदर्शीनिष्ठुराक्षेप्ताकूरपराक्रमः ॥ दीर्घमन्युरनेयश्च पापात्मानि कृ
 तिप्रियः ४ श्रियेतापि न भज्येत नैव जह्यात्स्वकं मतम् ॥ तादृशेन शमः कृष्णमन्ये परमदुष्करः ५ सुहृदामप्यवाचीनस्त्यक्तधर्माप्रियानृतः ॥ प्रतिहंत्येव सुहृदां
 वाचश्चैव मनांसि च ६ समन्युवशमापन्नः स्वभावं दुष्टमास्थितः ॥ स्वभावात्पापमभ्येतितृणैश्छिन्न इवोरगः ७ दुर्योधनो ह्ययं सेनः सर्वथा विदितस्तव ॥ यच्छो
 लोयस्त्वभावश्च यद्वलोयत्पराक्रमः ८ पुराप्रसन्नाः कुरुवः सहपुत्रास्तथावयम् ॥ इंद्रज्येष्ठा इवाभूमो दमानाः सर्वाधवाः ९ दुर्योधनस्य क्रोधेन भरतामधुसू
 दन ॥ वक्ष्यंते शिशिरापायेवनानि विहृताशनैः १० अष्टादशमे राजानः प्रख्यातामधुसूदन ॥ ये समुच्चिच्छिदुर्जानि सुहृदश्च सर्वाधवान् ११ असुराणां समृ
 द्धानां ज्वलतामिव तेजसा ॥ पर्यायकाले धर्मस्य प्राप्ते कलिरजायत १२ हैहयानां मुदावर्तोनीपानां जनमेजयः ॥ बहुलस्तालजंघानां कृमीणामुद्धतो वसुः १३
 अजबिंदुः सुवीराणां सुराष्ट्राणां रुषद्विकः ॥ अर्कजश्च बलीहानां चीनानां धौतमूलकः १४ हयग्रीवो विदेहानां वरयुश्च महौजसाम् ॥ बाहुः सुंदरवंशानां दीप्ताक्षा
 णां पुरुरवाः १५ सहजश्चेदिमत्स्यानां प्रवीराणां वृषध्वजः ॥ धारणश्चंद्रवत्सानां मुकुटानां विगाहनः १६ शमश्च नंदिवेगानामित्येते कुलपांसनाः ॥ युगांतैक
 ण्संभूता कुले कुरुपाधमाः १७ अप्ययं नः कुरुणां स्याद्युगांतिकालसंभूतः ॥ दुर्योधनः कुलांगारो जघन्यः पापपूरुषः १८ तस्मान्मृदुशनैर्ब्रूयाधर्मार्थं सहितं
 हितम् ॥ कामानुबन्धबहुलं नो ग्रमुग्रपराक्रम १९ अपि दुर्योधनं कृष्णसर्ववयमधश्चराः ॥ नीचैर्भूत्वाऽनुयास्यामो मास्मनो भरतानशन् २० अप्युदासीनवृत्तिः
 स्याद्यथानः कुरुभिः सह ॥ वासुदेवतथाकार्येन कुरुननयः स्पृशेत् २१ वाच्यः पितामहो वृद्धो ये च कृष्णसभासदः ॥ भ्रातृणामस्तु सौभ्रात्रं धार्तराष्ट्रः प्रशम्यताम्
 २२ अहमेतद्ब्रवीम्येवं राजा चैव प्रशंसति ॥ अर्जुनो नैव युद्धार्थी भूयसी हि दयार्जुने २३ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि भगवद्वाचनपर्वणि भीमवाक्ये चतुःसप्त
 तितमोऽध्यायः ॥ ७४ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एतच्छ्रुत्वा महाबाहुः केशवः प्रहसन्निव ॥ अभूत्पूर्वभीमस्य मार्दवोपहितं वचः १ गिरेरिव ल
 घुत्वं तच्छीतत्वमिव पावके ॥ मत्वारामानुजः शौरिः शार्ङ्गधन्वा वृकोदरम् २ संतेजयं स्तदावाग्भिर्मातरि श्वेव पावकम् ॥ उवाच भीममासीनं कृपयाऽभिपरिहृतम्
 ३ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ त्वमन्यदा भीमसेन युद्धमेव प्रशंससि ॥ वधाभिनंदिनः कूरान् धार्तराष्ट्रान् मिमर्दिषुः ४ न च स्वपि पि जागर्षिन् युञ्जः शेषे परंतप ॥ घोरा
 मशांतां रुषतीं सदावाचं प्रभाषसे ५ निःश्वसन्नश्रिवत्तेन संतप्तः स्वेन मन्युना ॥ अप्रशान्तमना भीमसधू मइव पावकः ६

वैपिनीलकंटीये भारतमावदीपे चतुःसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७४ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ पतदिति १ । २ । ३ । ४ रुषतीं रोषवतीं ५ अभिवत् अभिनेव ६

७ आरुज्यमंका ८ अस्मिन्नेजेनेनवाहणसमूहेनक्षिपसिनयसिकालमितिशेषः ९ । १० । ११ शुक्रंतेजः निर्मुक्तोऽस्तंगतः ध्रुवंनिश्चलं पुनःपर्यंतिमेरुपुनःपुनःप्रदक्षिणीकरोति १२ नियमेनहं
 एकांतिनिःश्वसनशेषभारार्तइवदुर्बलः ॥ आपित्वाकोचिदुन्मत्तमन्यंतेतद्विदो जनाः ७ आरुज्यवृक्षात्रिमुलानगजःपरिरुजन्निव ॥ निघ्नन्पद्भिःक्षितिभीमनिघ्न
 न्परिधावसि ८ नास्मिन्नेजेनेनरमसेरहःक्षिपसिपांडव ॥ नान्यंनिशिदिवाचापिकदाचिदभिर्नंदसि ९ अकस्मात्स्मयमानश्चरहस्यास्सेरुदन्निव ॥ जान्वाभूर्धा
 नमाधायचिरमास्सेप्रमीलितः १० कुट्टिचपुनःकुर्वन्नोष्ठौचविदशन्निव ॥ अभीक्ष्णंदृश्यसेभीमसर्वतन्मन्युकारितम् ११ यथापुरस्तात्सवितादृश्यतेशुक्रमु
 च्चरन् ॥ यथाचपश्चात्रिमुक्तो ध्रुवंपर्यंतिरश्मिवान् १२ तथासत्यंब्रवीम्येतन्नास्ति तस्यव्यतिक्रमः ॥ हंताऽहंगदयाऽभ्येत्यदुर्योधनममर्षणम् १३ इतिस्मम
 ध्येभ्रातृणांसत्येनालभसेगदाम् ॥ तस्यतेप्रशमेदुद्धिर्धियतेऽद्यपरंतप १४ अहोयुद्धाभिकांक्षाणांयुद्धकालउपस्थिते ॥ चेतांसि विप्रतीपानियत्त्वाभीर्भीमविंदति
 १५ अहोपार्थानिमित्तानि विपरीतानि पश्यसि ॥ स्वप्नांते जागरांते च तस्मात्प्रशममिच्छसि १६ अहोनाशंससे किंचित्पुंस्त्वं क्लीबइवात्मनि ॥ कश्मलेनाभिप
 न्नोऽसितेन ते विकृतमनः १७ उद्वेपते ते हृदयं मनस्ते प्रतिसीदति ॥ ऊरुस्तंभगृहीतोऽसितस्मात्प्रशममिच्छसि १८ अनित्यं किल मर्त्यस्य पार्थ चित्तं चलाचलम् ॥
 वातवेगप्रचलिता अष्टीलाशाल्मलेरिव १९ तवैषा विकृता बुद्धिर्गवां वागिवमानुषा ॥ मनांसि पांडुपुत्राणां मज्जयत्यल्लवानिव २० इदं मे महदाश्चर्यं पर्वतस्येव सर्प
 णम् ॥ यदीदृशं प्रभाषेथाभीमसेनासमं वचः २१ सदृष्ट्वा स्वानि कर्माणि कुले जन्म च भारत ॥ उत्तिष्ठ स्वविषादं मा कृथा वीरस्थिरो भव २२ न चैतदनु रूपं ते यतो ग्ला
 निररिंदम ॥ यदोजसानलभते क्षत्रियो न तदश्नुते २३ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि भगवद्वाचनपर्वणि भीमोत्तेजकश्रीकृष्णवाक्ये पंचसप्ततितमोऽध्यायः ॥
 ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तथोक्तो वासुदेवेनानित्यमन्युरमर्षणः ॥ सदश्वत्समाधावद्भाषेत दनंतरम् १ ॥ भीमसेन उवाच ॥ अन्यथामां चिकी
 र्षतमन्यथामन्यसेऽच्युत ॥ प्रणीतभावमत्यर्थं युधिसत्यपराक्रमम् २ वेत्सि दाशार्हसत्यं मे दार्धकालं सहोषितः ॥ उत वामां न जानासि प्लवन्नहदइवाप्लवे ३ तस्मा
 दनभिरूपाभिर्वाग्भिर्मां त्वंसमर्छसि ॥ कथं हि भीमसेनं मां जानन्कश्चनमाधव ४ ब्रूयादप्रतिरूपाण्यथामां वक्तुमर्हसि ॥ तस्मादिदं प्रवक्ष्यामि वचनं वृष्णिनंदन ५
 आत्मनः पौरुषं चैव बलं च न समंपरैः ॥ सर्वथानार्यकर्मैतत्प्रशंसा स्वयमात्मनः ६ अतिवादापविद्धस्तु वक्ष्यामि बलमात्मनः ॥ पश्य मे रोदसी कृष्ण ययोरासन्निमाः
 प्रजाः ७ अचले चाप्रतिष्ठे चाप्यनंतं सर्वमातरौ ॥ यदि मे सहसा कुद्वेस मे यातां शिले इव ८ अहमेते निगृह्णीयां बाहुभ्यां सचराचरे ॥ पश्यैतदंतरं बाह्वोर्महापरिधयोरिव ९

ताजस्मीतिशेषः १३ । १४ । १५ निमित्तानि महिषारोहणवामनेत्रस्फुरणादीनि स्वप्नांते स्वप्ने जागरांते जागरे १६ । १७ । १८ अष्टीलाफलांतर्ग्रथिः साचशाल्मलेकेवलंतूलमयीभवति १९ । २०
 २१ । २२ । २३ इति उद्योगपर्वणी ० भा० भावदीपे पंचसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७५ ॥ तथोक्तइति समाधावत् तीव्रवेगं यथास्यात्तथा १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ रोदसीद्यावामूमी ७ । ८ । ९

१० । ११ । १२ । १३ संभाषे संकीर्णे १४ वैशसे विशसनवति १५ । १६ । १७ । १८ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे पंचसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ भावमिति विवक्षया
 त्वयास्वंपुंस्त्वक्तव्यमितीच्छया प्रागेव तस्य ज्ञातत्वात् १ वेदवेत्ति २ । ३ । ४ कुतस्तर्हि मां निंदितवानसीत्याशंक्याह जिज्ञासंत इति देवमानुषयोर्धर्मस्य पर्यायमिति संबंधः । देवधर्मस्य मा
 विनःपुण्यपापफलस्य पर्यायं पर्यंतं देवज्ञादेः सकाशाज् जिज्ञासंतो ज्ञातुमिच्छंतोऽपि नाध्यवस्यंति न निश्चिन्वन्ति । कदाचिद्देवज्ञाद्युक्तावपि विस्वादर्शनात् । तथामानुषधर्मस्य पुरुषकारस्य
 पर्यायं बलावलनिर्णयं इति पूर्ववत् । शूरस्यापि कदाचित् क्लीबत्वे दृष्टे रिति भावः ५ स एव धर्म एव संदिग्धं संदिग्धफलं ६ परिदृष्टानि कर्तव्यत्वेन निश्चितानि कार्याणि ७ सुनीतं सम्यगनुष्ठितम्
 य एतत्प्राप्य मुच्येत न तं पश्यामि पुरुषम् ॥ हिमवांश्च समुद्रश्च वज्रीवा बलमिच्छयम् १० मयाऽभिपन्नं त्रायेर नवलमास्थाय न त्रयः ॥ युद्धार्हं क्षत्रियान्सर्वान् पां
 ङ्वेष्यात्तायिनः ११ अधःपादतलेनैतानधिष्ठास्यामि भूतले ॥ न हि त्वं नाभिजानासि मम विक्रममच्युत १२ यथामया विनिर्जित्य राजानो वशागाः कृताः ॥
 अथ चेन्मां न जानासि सूर्यस्येवोद्यतः प्रभाम् १३ विगाढे युधिसंवाधे त्वस्य मे मां जनार्दन ॥ परुषैराक्षिपसि किं व्रणं पूतिमिवोन्नयन् १४ यथामतिब्रवीम्येतद्विद्वि
 मामधिकंततः ॥ द्रष्टाऽसि युधिसंवाधे प्रवृत्ते वैशसेऽहनि १५ मया प्रणुन्नान्मातंगान् त्रयिभ्यः सादिनस्तथा ॥ तथानरानभिकुद्धं निघ्नंतं क्षत्रियं भान् १६ द्रष्टामां
 त्वंचलोकश्च विकर्षतं वरान्वरान् ॥ न मे सीदंति मज्जानेन ममोद्वेपते मनः १७ सर्वलोकादभिकुद्धा न्नभयं विद्यते मम ॥ किंतु सौहृदमेवैतत्कृपयामधुमूदन ॥ स
 र्वींस्ति तिस्रसंकेतान्मास्मनो भरतानशन् १८ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि भगवद्वाचनपर्वणि भीमसेनवाक्ये पंचसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७५ ॥ ७६ ॥
 ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ भावं जिज्ञासमानोऽहं प्रणयादिदमब्रुवम् ॥ न चाक्षेपा न्नपांडित्यान्नक्रोधान्नविवक्षया १ वेदाहंतवमाहात्म्यमुत्तेवेदयद्वलम् ॥ उत ते वेदक
 र्माणि न त्वां परिभवाम्यहम् २ यथाचात्मनिकल्याणं संभावयसि पांडव ॥ सहस्रगुणमप्येतत्त्वयि संभावयाम्यहम् ३ यादृशेचकुले जन्म सर्वराजाभिपूजिते ॥
 बंधुभिश्च सुहृद्भिश्च भीमत्वमसितादृशः ४ जिज्ञासंतो हि धर्मस्य संदिग्धस्य वृकोदर ॥ पर्यायनाध्यवस्यंति देवमानुषयो र्जनाः ५ स एव हेतुर्भूत्वा हि पुरुषस्यार्थसि
 द्विषु ॥ विनाशेऽपि स एवास्य संदिग्धं कर्म पौरुषम् ६ अन्यथा परिदृष्टानि कविभिर्दोषदर्शिभिः ॥ अन्यथा परिवर्तते वेगा इव न भस्वतः ७ सुमंत्रितं सुनीतं वन्या
 यतश्चोपपादितम् ॥ कृतं मानुष्यं कर्म देवेनापि विरुद्धयते ८ दैवमप्यकृतं कर्म पौरुषेण विहन्यते ॥ शीतमुष्णं तथा वर्षं शुत्पिपासे च भारत ९ यदन्यदिष्टभाव
 स्य पुरुषस्य स्वयंकृतम् ॥ तस्मादनुपरोधश्च विद्यते तत्र लक्षणम् १०

विरुध्यते निष्फलं क्रियते ८ अकृतं भोगायानारब्धं कर्म पुण्यादिकमागा भिदुःखं देवज्ञादिभिरुपादिष्टतयानिश्चितसद्भावं पौरुषेण विहन्यते । तेन काम्यकर्मणामपि फलवत्त्वमस्त्येवेति सिद्धं । यद्वा अ
 कृतं कालस्वभावजं कर्म अनुभूयमानं शीतोष्णादितत्पौरुषेण प्रावरणादिसंपादनेन निवार्यत इत्यर्थः ९ यदन्यदिति दिष्टः फलभोगाय आज्ञप्तः भावः सत्तायस्य तत्तदिष्टभावं प्रारब्धकर्मपंचम्यर्थेऽपी
 प्रारब्धादन्यदित्यर्थः । पुरुषस्य पुरुषेण संचितं यत्स्वयंकृतं कर्म तस्मादनुपरोधो जन्मांतरे निरोधो नास्ति । तत्र ज्ञानेन प्रायश्चित्तेन वा संचितपापानां नाशो लक्षणं ज्ञापकं श्रुतिस्मृतिजातं विद्यते । 'क्षी
 ते चास्य कर्माणि तस्मिन् दृष्टे परावरे । धर्मेण पापमपनुदाति । ज्ञानाग्निः सर्वकर्माणि मस्मसात्कुरुते तथा' इति । भावः प्रारब्धकर्म । यद्वा अकृतात्तदेवात्शीतादेरन्यत्स्वयंकृतं देवं देहातः क-

रणसंतापहेतुः । तस्मादपिउपरोधोऽत्रैवनास्तियतस्तत्रापिलक्षणं चिकित्साविवेकहेतुः शास्त्रप्रवर्तते । सर्वेष्वपि पौरुषकर्तव्यमिति भावः १० एतदेवाहलोकस्येति कर्मणोऽन्यत्र पुरुषां विना
अन्यतएकस्माद्देवादेववृत्तिर्जीविकानास्ति । एवं बुद्धिः ईदृक्ज्ञानवान्सन्प्रवर्ततेतपुरुषकारं कुर्यात् । तथासतिउभयान्वयेदेवपौरुषयोः संबंधेफलं भवतिनान्यतरतइत्यर्थः ११ यइति यथा
कर्षकः कर्मकृत्वादेवानुकूल्यात्फलं लब्ध्वाऽपिनह्यति अनाकास्मिकत्वात्फलस्य । देवप्रातिकूल्यादलब्ध्वाऽपिनह्यति अनुचितस्याकरणात् । तद्वदत्रापिज्ञेयमित्याशयः १२ तं प्र
कृत्योजयतितत्रेति अनुमात्रावधारणं निश्चयइत्यर्थः 'मात्रं कात्स्न्येऽवधारणे' इतिकोशः लिङ्गव्यत्ययार्थः १३ प्रहीणरश्मिः निष्प्रमः (भावः प्रारब्धकर्म) अच्छेत्प्राप्नुयात् १४ । १५
१६ तेकुरवइतिसंबंधः १७ अस्मिन्निति रथोपमोभीमः अश्वोपमोऽर्जुनः १८ अहमिति युद्धकामोऽप्यहं अर्जुनप्रीत्यैसारथ्यं करिष्यामीत्यर्थः १९ । २० ॥ इतिउद्योगपर्वणिनीलकण्ठीये

लोकस्यनान्यतोवृत्तिः पांडवान्यत्रकर्मणः ॥ एवं बुद्धिः प्रवर्ततेतफलं स्यादुभयान्वये ११ यएवंकृतबुद्धिः सकर्मस्वेवप्रवर्तते ॥ नासिद्धौ व्यथतेतस्यनसिद्धौ हर्षम
श्रुते १२ तत्रेयमनुमात्रामेभीमसेनविवाक्षिता ॥ नैकांतासिद्धिर्वक्तव्याशत्रुभिः सहसंयुगे १३ नातिप्रहीणरश्मिः स्यात्तथाभावाविपर्यये ॥ विषादमच्छेद्गला
निवाऽप्येतमर्थं ब्रवीमि १४ श्वोभूतेष्टतराष्ट्रस्यसमीपंप्राप्यपांडव ॥ यतिष्येप्रशमं कर्तुं युष्मदर्थमहापयन् १५ शमंचेत्तेकरिष्यंतिततोऽनंतं यशोमम ॥ भव
तांचरुतः कामस्तेषांच श्रेयउत्तमम् १६ तेचेदामिनिवेक्ष्यंतेनाभ्युपैष्यंतिमेवचः ॥ कुरवोयुद्धमेवात्रघोरं कर्म भविष्यति १७ अस्मिन् युद्धेभीमसेनत्वयिभारः स
माहितः ॥ धूर्जुनेनधार्यास्याद्वोढव्यइतरोजनः १८ अहं हियंतावीभत्सोर्भवितासंयुगेसति ॥ धनं जयस्यैषकामोनहियुद्धं नकामये १९ तस्मादाशंकमानो
ऽहंवृकोदरमर्तितव ॥ गदतः क्लीबयावाचातेजस्तेसमदीदिपम् २० ॥ इति श्रीमहाभा० उ० प० भगवद्गीतानप० कृष्णवाक्ये सप्तसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७७ ॥ ॥
॥ अर्जुन उवाच ॥ उक्तं युधिष्ठिरेणैवयावद्वाच्यं जनार्दन ॥ तववाक्यंतुमेश्रुत्वाप्रतिभातिपरंतप १ नैवप्रशममत्रत्वं मन्यसे सुकरं प्रभो ॥ लोभाद्वाष्टतराष्ट्रस्यदै
न्याद्वासमुपास्थितात् २ अफलं मन्यसेवापि पुरुषस्य पराक्रमम् ॥ नचांतरेण कर्माणि पौरुषेण बलोदयः ३ तदिदं भाषितं वाक्यं तथाच न तथैव तत् ॥ नचैत
देवं द्रष्टव्यमसाध्यमपि किंचन ४ किंचैतन्मन्यसे कच्छ्रमस्माकमवसादकम् ॥ कुर्वंतितेषां कर्माणि येषां नास्ति फलोदयः ५

भारतभावदीपे सप्तसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७७ ॥ ॥ ७७ ॥ उक्तमिति १ दैन्याद्वा अस्मदीयात् २ पराक्रमं सर्वेषां रक्षणेयत्नं कर्माणि जीवन्भीजानि प्राक्तनानि तदभावात् दलद्वयाहि
तार्थकृतोऽपियत्नो निष्फल इति मत्वा शममेवेच्छसीत्यर्थः ३ मंत्रकारणमाहतादिदमिति नहियुद्धं नकामये इति यत्त्वया भाषितं तथाच न तथापि च नशब्दोऽप्यर्थे यद्यपि ममैतदनिष्टं तथापि
त्वयायद्भाषितं तत्तथैव भविष्यतीत्यर्थः । परंतु शमोऽपि तव नासाध्योस्तीत्याह नचइति ४ एतत्कच्छ्रं युद्धं संकटं मन्यसेऽङ्गीकरोषि अस्माकं कुरुपांडवानां शमासंभवाद्युद्धमिच्छसीत्याह कुर्व
तीति येषांपुंसां फलोदयो नास्ति तेषां कर्माणि क्रियमाणान्यपि सामादीनि कुर्वंतितेषां किंचिदपि न कर्तव्यं इति संति कृत्स्नायामित्यस्य स्वादिगणस्य स्वरूपं तनादित्वमस्यार्थं लेखकप्रमादजं वा । चतुर्थोपाय
साध्येतुरिषोसां त्वमपक्रियेत्यभियुक्तोर्जेविनादृष्टाभावाद्देवकसाध्येपुरुषसां त्वमपयोगो दुष्करइत्यर्थः ५

एवं जानन्नपि सामैव चेन्मन्यसे तत्राह संपाद्येति यत्कर्म सम्यक् संपाद्यमानं भवेत्तत्सफलं स्यादितिसंबंधः । प्रभो इत्यनेन असाध्यसाधनसामर्थ्यमस्य दर्शयति फलितमाह सइति ६ । ७ नि
रामयंकुशलं ८ कार्यतां औचित्यं कार्यकर्म ९ । १० शर्मेति कृष्णात्स्वस्य व्यवहारतो मेदान्मतभेदमुक्तात्त्वमाह विचार्यमाण इति गुरुः उपदेष्टा । 'प्राणस्य प्राणमुत चक्षुषश्च तुरुतश्रोत्र
स्य श्रोत्रं मनसो येमनो विदुस्ते निचिकुर्बन्त पुराणमर्थ' इति श्रुतेरस्मन्मनसोपि मनस्त्वमतस्तवयः कामः स एवास्मत्कामस्य प्रवर्तक इति भावः । वस्तुतस्तु तवैव कामो युक्त इत्याह नसइत्यादिना
११ धर्मिष्ठं युद्धादिकं १२ हताश्रीः १३ समाहूतोयुतार्थः १४ निर्गतः निश्चयेन प्राप्तः कथंचकथमपि मुख्याफलवती मृदुना साम्रा इतरेण युद्धेन १५ । १६ । १७ नामनिश्चितं संपादये
संपाद्यमानं सम्यक् स्यात्कर्मसफलं प्रभो ॥ सतथा कृष्णवर्तस्वयथा शर्मभवेत्परैः ६ पांडवानां कुरूणां च भवान्नः प्रथमः सुहृत् ॥ सुराणामसुराणां च यथा वीरप्रजा
पतिः ७ कुरूणां पांडवानां च प्रतिपत्स्वनिरामयम् ॥ अस्मद्विमतमनुष्ठानं मन्येत वनदुष्करम् ८ एवं च कार्यतामेति कार्यं तव जनार्दन ॥ गमनादेवमेव त्वं करिष्य
सि जनार्दन ९ चिकीर्षितमथान्यत्तेन स्मिन्वीरदुरात्मनि ॥ भविष्यति च तत्सर्वं यथा तव चिकीर्षितम् १० शर्मतैः सहवानोऽस्तु तव वायच्चिकीर्षितम् ॥ विचार्य
माणोयः कामस्तव कृष्णस नो गुरुः ॥ न स नार्हति दुष्टात्मा वधं स सुतवांधवः ११ येन धर्मसुते दृष्टानसा श्रीरुपमर्षिता ॥ यच्चाप्यपश्यतोपायं धर्मिष्ठं मधुमूदन ॥
१२ उपायेन नृशंसेन हतादुर्युतदेविना ॥ कथं हि पुरुषो जातः क्षत्रियेषु धनुर्धरः १३ समाहूतो निवर्तते प्राणव्यागेऽप्युपास्थिते ॥ अधर्मेण जितान्दृष्ट्वा वने प्रव्रजि
तांस्तथा १४ वध्यतां मम वार्ष्णेय निर्गतोऽसौ सुयोधनः ॥ नचैतदुद्धृतं कृष्णमित्रार्थं यच्चिकीर्षसि ॥ क्रियाकथंच मुख्यास्यान्मृदुना चेतरेण वा १५ अथ वामन्य
सेज्यायान्वधस्तेषामनंतरम् ॥ तदेवाक्रियतामाशुन विचार्य मतस्त्वया १६ जानासि हियथेतेन द्रौपदीपापबुद्धिना ॥ परिक्रिष्टा सभामध्ये तच्च तस्योपमर्षितम्
१७ सनामसम्यग्वर्तते पांडवेऽपि तिमाधव ॥ न मे संजायते बुद्धिर्वीजमुत्तमिवोषरे १८ तस्माद्यन्मन्यसे युक्तं पांडवानां हितं चयत् ॥ तथाऽऽशुकुरुवाणं ययन्नः
कार्यमनंतरम् १९ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि भगवद्गीतानपर्वणि अर्जुनवाक्येष्टसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७८ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ एवमेतन्महाबाहो यथाव
दसि पांडव ॥ पांडवानां कुरूणां च प्रतिपत्स्येनिरामयम् १ सर्वं त्विदं ममायतं वीभत्सो कर्मणोर्द्वयोः ॥ क्षेत्रं हि रसवच्छुद्धं कर्मणैवोपपादितम् २ ऋते वर्षा न्नकोंते
यजातु निवर्तयेत्फलम् ॥ तत्रैव पौरुषं ब्रूयुरासेकं यत्र कारितम् ३ तत्र चापि ध्रुवं पश्येच्छोषणं देवकारितम् ॥ तदिदं निश्चितं बुद्ध्या पूर्वैरपि महात्मभिः ४ देवे च
मानुषे चैव संयुक्तं लोककारणम् ॥ अहं हितं करिष्यामि परं पुरुषकारतः ५ देवं तु न मया शक्यं कर्म कर्तुं कथंचन ॥ सहिधर्मं च लोकं च त्यक्त्वा चरति दुर्मतिः ६

पुसम्यग्वर्ततेति बुद्धिर्मेन संजायते नोत्पद्यते १८ । १९ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावदीपे अष्टसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७८ ॥ ॥ ७८ ॥ एवमिति १ द्वयोः कर्मणोः
शमयुद्धयोर्मध्ये इदं अनामयं सर्वकृत्स्नं मम दूतस्यायतं अधीनं तथापि देवानुकूल्यमत्रापेक्षितमित्याह क्षेत्रमिति कर्मणा कर्षणेन वाप्यादिजलदानेन च शुद्धं मूदोषहीनं रसवद्द्रव्यं उपपादितं कृतं तत्
कदाचिद्वर्षा विनाऽपि फलप्रदं भवेत् २ अत्र केवलं पौरुषस्यैव श्रैष्ठ्यं दृष्टमित्याह तत्रोति ३ एतदपि देवाधीनमेवेत्याह तत्र चापीति शोषणं वाप्यादेः सर्वथा दृष्ट्यभावे यथान फलनिष्पत्तिस्तद्वद्वै
वाभावेपीत्यर्थः ४ संयुक्तं आहितं लोककारणं लोकहितसाधनं ५ देवं कर्म प्राक्तनं कर्म कर्तुं अन्यथा कर्तुं ६

७ पुरुषकाराच्छमोऽप्यत्रदुःसंपादइत्याह सहीति त्यागेनदानेन ८ सानुबंधःसपरिवारः नचेति एकोराज्यंयत्कतुनेच्छतिपरोदातुनेच्छतीत्यर्थः ९ शासनंपंचग्रामान्देहीतितनवकव्यः
देन्यद्योतकत्वादितिभावः अफलत्वाच्चनैवंसवाच्यइत्याह उक्तमिति प्रयोजनंशमम् १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ अभिशंकसेमांशममनिच्छंतमिवमन्यसे १६ दिव्यंविधानंभूमा
रापहारार्थस्वर्गादेवानामवतरणम् १७ आशंसेसंभावयामि १८ कथमिति भीष्मेणपतच्छर्मयाच्यमानोऽपिसःहितंकथंनोक्तःअपितुल्यकउपदिष्टपवदुयोधनस्तथापिनगृहीतवानितिभावः

नहिसंतप्यतेतेनतथारूपेणकर्मणा ॥ तथापिबुद्धिपापिष्ठावर्धयंत्यस्यमंत्रिणः ७ शकुनिःसूतपुत्रश्चभ्रातादुःशासनस्तथा ॥ सहित्यागेनराज्यस्यनशमंसमुपै
ष्यति ८ अंतरेणवधंपार्थसानुबंधःसुयोधनः ॥ नचापिप्राणिपातेनत्यक्तुमिच्छतिधर्मराह ॥ याच्यमानश्चराज्यंसनप्रदास्यतिदुर्मतिः ९ नतुमन्येसतद्वा
च्योयद्युधिष्ठिरशासनम् ॥ उक्तंप्रयोजनंयत्तुधर्मराजेनभारत १० तथापापस्तुतत्सर्वंनकरिष्यतिकौरवः ॥ तस्मिन्श्चाक्रियमाणेऽसौलोकेवध्योभविष्यति ११
ममचापिसवध्योहिजगतश्चापिभारत ॥ येनकौमारकेयूयंसर्वेविप्रकृताःसदा १२ विप्रलुप्तंचवोराज्यंनृशंसेनदुरात्मना ॥ नचोपशा यतेपापःश्रियंदृष्ट्वायुधि
ष्ठिरे १३ असकृच्चाप्यहंतेनत्वत्कृतेपार्थभेदितः ॥ नमयातद्गृहीतंचपापंतस्यचिकीर्षितम् १४ जानासिहिमहाबाहोत्वमप्यस्यपरंमतम् ॥ प्रियंचिकीर्षमा
णंचधर्मराजस्यमामपि १५ संजानंस्तस्यचात्मानंममचैवपरंमतम् ॥ अजानन्निवमांस्मादर्जुनाद्याभिशंकसे १६ यच्चापिपरमंदिव्यंतच्चाप्यनुगतंत्वया ॥
विधानंविहितंपार्थकथंशर्मभवेत्परैः १७ यत्तुवाचामयाशक्यंकर्मणावापिपांडव ॥ करिष्येतदहंपार्थनत्वाशंसेशमंपरैः १८ कथंगोहरणेतुक्तोनेतच्छर्मंतथाहि
तम् ॥ याच्यमानोहिभीष्मेणसंवत्सरगतेध्वनि १९ तदैवतेपराभूतायदासंकलिपतास्त्वया ॥ लवशःक्षणशश्चापिनचतुष्टयःसुयोधनः २० सर्वथातुमयाकार्यं
धर्मराजस्यशासनम् ॥ विभाव्यंतस्यभूयश्चकर्मपापंदुरात्मनः २१ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिभगवद्धानपर्वणिश्रीकृष्णवाक्येऊनाशीतितमोऽध्यायः
॥ ७९ ॥ ॥ ७९ ॥ ॥ नकुलउवाच ॥ उक्तंवदुविधंवाक्यंधर्मराजेनमाधव ॥ धर्मज्ञेनवदान्येनश्रुतंचैवहितत्त्वया १ मतमाज्ञायराज्ञश्चभीमसेनेनमाध
व ॥ संशमोबाहुवीर्यंचख्यापितंमाधवात्मनः २ तथैवफाल्गुनेनापियदुक्तंतत्त्वयाश्रुतम् ॥ आत्मनश्चमतंवैरिक्थितंभवतासकृत् ३ सर्वमेतदतिक्रम्यश्रु
त्वापरमतंभवान् ॥ यत्प्राप्तकालंमन्येथास्तत्कुर्याःपुरुषोत्तम ४ तस्मिन्स्तस्मिन्निमित्तेहिमतंभवतिकेशव ॥ प्राप्तकालंमनुष्येणक्षमंकार्यमरिंदम ५

संवत्सरगतेगतसंवत्सरे १९ संकलिपताः वध्यत्वेननिश्चिताः लवशःक्षणशः लवोःक्षः क्षणःस्वीकारः राज्यलेशस्यस्वीकारेऽपिनसंतुष्टइत्यर्थः क्रमेणपष्ठयर्थेसप्तम्यर्थेचशस्प्रत्ययः २०
विभाव्यंविचारणीयम् २१ ॥ इतिउद्योगप० नीलकंठीयेभारतभावदीपे ऊनाशीतितमोऽध्यायः ॥ ७९ ॥ ॥ ७९ ॥ ॥ उक्तमिति १ राज्ञोमतंआज्ञाय संशमःसम्यक्शमः ख्या
पितः हेमाधवमधुदेशज आत्मनःमतंआज्ञायबाहुवीर्यंचख्यापितं हेमाधवलक्ष्मणपिते २ । ३ । ४ तस्मिन्निति निमित्तभेदान्मतभेदोभवति कुलधुर्यस्ययुधिष्ठिरस्यमतं कुलोच्छेदोभाभूदिति
केशाकर्षणक्रिष्टायाःप्रापद्यामतंशत्रवोनिर्मूलंउन्मूलनीयाइति तत्रकालानुरूपयत्क्षमंयोग्यतत्त्वयाकार्यमित्यर्थः ५

अनित्यानाशवतीमतिर्येषांते ६ नकेवलंव्यक्तिभेदान्मतभेदः किंतुव्यक्त्यैक्येऽपिअवस्थाभेदान्मतभेदोभवतीत्याह अन्ययेत्यादिना अदृश्येष्विति अज्ञातवासकालेकथमनावृताश्चरिष्याम
इत्येवमनोरथआसीत् दृश्येषुइदानींमन्येषुअस्मासु कदाराज्यंप्राप्त्यामइत्यस्तीतिभावः ७ प्रणयआदरः ८ नव्ययेतदुद्धवेत् ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ अर्थ
अन्यथाचितितोह्यर्थःपुनर्भवतिसोऽन्यथा ॥ अनित्यमतयोलोकेनराःपुरुषसत्तम ६ अन्यथाबुद्धयोह्यासन्नस्मासुवनवासिषु ॥ अदृश्येष्वन्यथाकृष्णदृश्ये
षुपुनरन्यथा ७ अस्माकमपिवाष्णेयवनेविचरतांतदा ॥ नतथाप्रणयोराज्येयथासंप्रतिवर्तते ८ निवृत्तवनवासान्नःश्रुत्वावीरसमागताः ॥ अक्षौहिण्योहिस
तेमास्त्वत्प्रसादाज्जनार्दन ९ इमान्हिपुरुषव्याघ्रानर्चित्यबलपौरुषान् ॥ आतशस्त्रानरणेदृष्ट्वानव्यथेदिहकःपुमान् १० सभवान्कुरुमध्येतंसांत्वपूर्वभयोत्त
रम् ॥ ब्रूयाद्वाक्यंयथामंदोनव्यथेतसुयोधनः ११ युधिष्ठिरंभीमसेनंवीभत्सुंचापराजितम् ॥ सहदेवंचमांचैवत्वांचरामंचकेशव १२ सात्यकिंचमहावीर्यंवि
राटंचसहात्मजम् ॥ द्रुपदंचसहामात्यंचष्टष्टयुधंंचमाधव १३ काशिराजंचविक्रांतंचष्टकेतुंचचेदिपम् ॥ मांसशोणितभृन्मर्त्यःप्रतियुध्येतक्षोयुधि १४ सभवान्
गमनादेवसाधयिष्यत्यमंशयम् ॥ इष्टमर्थमहाबाहोधर्मराजस्यकेवलम् १५ विदुरश्चैवभीष्मश्चद्रोणश्चसहबाह्लिकः ॥ श्रेयःसमर्थाविज्ञातुमुच्यमानास्त्वया
ऽनघ १६ तेचैनमनुनेष्यंतिष्टतरांजनाधिपम् ॥ तंचपापसमाचारंसहामात्यंसुयोधनम् १७ श्रोताचार्यस्यविदुरस्त्वंचवक्ताजनार्दन ॥ कमिवाथंनिवर्तं
तंस्थापयेतांनवर्मनि १८ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिभगवद्धानपर्वणिनकुलवाक्येअशीतितमोऽध्यायः ॥ ८० ॥ सहदेवउवाच ॥ यदेतत्क्थितंरा
ज्ञाधर्मेषुसनातनः ॥ यथाचयुद्धमेवस्यात्तथाकार्यमरिंदम १ यदिप्रशममिच्छेयुःकुरवःपांडवैःसह ॥ तथापियुद्धंदाशार्हयोजयेथाःसहैवतैः २ कथंनुदृष्ट्वा
पांचालींतथाकृष्णसमागताम् ॥ अवधेनप्रशाम्येतममन्युःसुयोधने ३ यदिभीमार्जुनौकृष्णधर्मराजश्चधार्मिकः ॥ धर्ममुत्सृज्यतेनाहंयोद्धुमिच्छासिसंयु
गे ४ ॥ सात्यकिरुवाच ॥ सत्यमाहमहाबाहोसहदेवोमहामतिः ॥ दुर्योधनवधेशांतिस्तस्यकोपस्यमेभवेत् ५ नजानासियथादृष्ट्वाचीराजिनधरान्वने ॥ त
वापिमन्युरुहूतोदुःखितान्प्रेक्ष्यपांडवान् ६ तस्मान्माद्रीसुतःशूरोयदाहरणकर्कशः ॥ वचनंसर्वयोधानांतन्मतंपुरुषोत्तम ७ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवं
वदतिवाक्यंतुयुयुधानेमहामतौ ॥ सुभीमःसिंहनादोऽभूद्योधानांतत्रसर्वशः ८ सर्वेहिसर्वशोवीरास्तद्वचःप्रत्यपूजन् ॥ साधुसाध्वितिज्ञेनेयंहर्षयंतोयुयुत्स
वः ९ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिभगवद्धानपर्वणि सहदेवसात्यकिवाक्येएकाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८१ ॥ ॥ ७९ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥
॥ राज्ञस्तुवचनंश्रुत्वाधर्मार्थसहितंहितम् ॥ कृष्णादाशार्हमासीनमब्रवीच्छोककिंशिता १

प्रयोजनं निवर्ततंभ्रश्यंतम् १८ ॥ इतिउद्योगप० नीलकंठीयेभारतभावदीपे अशीतितमोऽध्यायः ॥ ८० ॥ यदेतदिति १ । २ । ३ यदियद्यापिभीमादयोधार्मिकाःस्युः तथापिअहंधर्ममुत्सृ
ज्यतेनसहयोद्धुमिच्छामि ४ महाबाहोहेकृष्ण ५ । ६ । ७ । ८ । ९ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणि नीलकंठीयेभारतभावदीपे एकाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८१ ॥ राज्ञास्त्विति १

स्वसितायतमूर्धजा अतिकृष्णादीर्घाश्चकेशायाः २ । ३ । ४ भ्रंशमप्रधानं ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० प्रतिसमासितुं प्रतिपक्षतयास्थातुं ११ कश्चनअर्थःशमोपायःशक्यःकर्तुमितिशेषः

॥७६॥

सुताद्रुपदराजस्यस्वसितायतमूर्धजा ॥ संपूज्यसहदेवंचसात्यकिंचमहारथम् २ भीमसेनंचसंशान्तं दृष्ट्वापरमदुर्मनाः ॥ अश्रुपूर्णक्षणावाक्यमुवाचेदंमनस्विनी
३ विदितंतेमहाबाहोधर्मज्ञमधुसूदन ॥ यथानिकृतिमास्थायभ्रंशिताः पांडवाः सुखात् ४ धृतराष्ट्रस्यपुत्रेणसामात्येनजनार्दन ॥ यथाचसंजयोराज्ञामंत्ररहसि
श्रावितः ५ युधिष्ठिरस्यदाशार्हतच्चापिविदितंतव ॥ यथोक्तः संजयश्चैवतच्चसर्वंश्रुतंत्वया ६ पंचनस्तातदीयंतां ग्रामादितिमहाद्युते ॥ अविस्थलं तृकस्थलं मा
कंदीवारणावतम् ७ अवसानंमहाबाहो कंचिदेकंचपंचमम् ॥ इतिदुर्योधनोवाच्यः सुहृदश्चास्यकेशव ८ नचापिह्यकरोद्वाक्यंश्रुत्वाकृष्णसुयोधनः ॥ युधिष्ठि
रस्यदाशार्हश्रीमतःसंधिमिच्छतः ९ अप्रदानेनराज्यस्ययदिकृष्णसुयोधनः ॥ संधिमिच्छेन्नकर्तव्यंतत्रगत्वाकथंचन १० शक्यंतिहिमहाबाहोपांडवाःसृजयैः
सह ॥ धार्तराष्ट्रबलंधोरंकुदं प्रतिसमासितुम् ११ नहिसाम्प्रानदानेनशक्योऽर्थस्तेषुकश्चन ॥ तस्मात्तेषुनकर्तव्याकृपातेमधुसूदन १२ साम्प्रानदानेनवाकृष्ण
येनशाम्यंतिशत्रवः ॥ योक्तव्यस्तेषुदंडःस्याज्जीवितंपरिरक्षता १३ तस्मात्तेषुमहादंडःक्षेप्तव्यःक्षिप्रमच्युत ॥ त्वयाचैवमहाबाहोपांडवैःसहसृजयैः १४ एत
त्समर्थपार्थानांतवचैवयशस्करम् ॥ क्रियमाणंभवेत्कृष्णक्षत्रस्यचसुखावहम् १५ क्षत्रियेणहिहंतव्यःक्षत्रियोलोभमास्थितः ॥ अक्षत्रियोवादाशार्हस्वधर्ममनु
तिष्ठता १६ अन्यत्रब्राह्मणात्तातसर्वपापेष्ववस्थितात् ॥ गुरुर्हिसर्ववर्णानांब्राह्मणःप्रसूताग्रभुक् १७ यथाऽवध्यवध्यमानेभवेदोषोजनार्दन ॥ सवध्यस्यावधे
दृष्टइतिधर्मविदोविदुः १८ यथात्वांनस्पृशेदेषदोषःकृष्णतथाकुरु ॥ पांडवैःसहदाशार्हैःसृजयैश्चसैनिकैः १९ पुनरुक्तंचवक्ष्यामिविश्रंभेणजनार्दन ॥ कातु
सीयंतिनीमाहकृष्णव्यामस्तिकेशव २० सुताद्रुपदराजस्यवेदिमध्यात्समुत्थिता ॥ धृष्टद्युम्नस्यभगिनीतवकृष्णप्रियासखी २१ आजमिदकुलप्राप्तास्तुषापां
डोर्भहात्मनः ॥ महिषीपांडुपुत्राणांपंचैद्रसमवर्चसाम् २२ सुतामेपंचभिर्वीरैःपंचजातामहारथाः ॥ अभिमन्युर्यथाकृष्णतथातेतवधर्मतः २३ साऽहंकेशग्रहं
प्राप्तापरिक्रिष्टासभागता ॥ पश्यतां पांडुपुत्राणांत्वयिजीवतिकेशव २४ जीवत्सुपांडुपुत्रेषुपंचालेष्वथवृष्णिषु ॥ दासीभूताऽस्मिपापानांसभामध्येव्यवस्थिता
२५ निरमर्षेष्वचेष्टेषुप्रेक्षमाणेषुपांडुषु ॥ पाहिमामितिगोविंदमनसाचितितोऽसिमे २६ यत्रमांभगवान्राजाश्वशुरोवाक्यमब्रवीत् ॥ वरं वृणीष्वपांचालिवरा
र्हाऽसिमतामम २७ अदासाःपांडवाःसंतुसरथाःसायुधाइति ॥ मयोक्तेयत्रनिर्मुक्तावनवासायकेशव २८ एवंविधानांदुःखानामभिज्ञोऽसिजनार्दन ॥ प्रायस्व
पुंडरीकाक्षसमर्तृज्ञातिबांधवान् २९ नन्वहंकृष्णभीष्मस्यधृतराष्ट्रस्यचोभयोः ॥ स्नुषाभवामिधर्मेणसाहंदासीकृताबलात् ३०

१२ । १२ । १३ समर्थयुक्तं १५ । १५ प्रसूतं प्रदत्तं चतुर्दशं चतस्य भोक्ता प्रसूताग्रभुक् पूज्य इत्यर्थः १० । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३०

३१ । ३२ मृदुसंहारंवेणीरूपेणसमाहृतमपिमृदुं वृजिनाग्रंकुटिलाग्रंकेशवत्सुक्ष्माग्रंवा । 'वृजिनःकुटिलेऽन्यवत्' इतिविश्वः सुदर्शनंरमणीयं ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९
४० हेमीमशत्रुभयंकरकृष्ण योऽयंभवान् ४१ । ४२ अत्युष्णंवह्नि ४३ । ४४ रीत्यतिरोदिष्यंति ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ ॥ इतिउद्योगपर्वणिनीलकंठीयेभार
विकपार्थस्यधनुष्मतांभीमसेनस्यधिग्वलम् ॥ यत्रदुर्योधनःकृष्णसुहृतंमपिजीवाति ३१ यदितेऽहमनुग्राह्यायदितेस्तिरुपामयि ॥ धार्तराष्ट्रेष्वैकोपःसर्वःकृ
ष्णविधीयताम् ३२ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ इत्युक्त्वाभृदुसंहारंवृजिनाग्रंसुदर्शनम् ॥ सुनीलमसितापांगीसर्वगंधाधिवासितम् ३३ सर्वलक्षणसंपन्नंमहाभुजग
वर्चसम् ॥ केशपक्षंवरारोहागृह्यवामेनपाणिना ३४ पद्माक्षीपुंडरीकाक्षमुपेत्यगजगामिनी ॥ अश्रुपूर्णक्षणाकृष्णाकृष्णवचनमब्रवीत् ३५ अयंतेपुंडरीकाक्ष
दुःशासनकरोद्धतः ॥ स्मर्तव्यःसर्वकायेषुपरेषांसंधिमिच्छता ३६ यदिभीमार्जुनौकृष्णरूपगौसंधिकामुक्ता ॥ पितामेयोत्स्यतेवृद्धःसहपुत्रैर्महारथैः ३७ पंच
चैवमहाविर्याःपुत्रामेमधुसूदन ॥ अभिमन्युपुरस्कृत्ययोत्स्यंतेकुरुभिःसह ३८ दुःशासनभुजंश्यामंसंछिन्नपांसुगुंठितम् ॥ यद्यहंतुनपश्यामिकाशांतिहृदय
स्यमे ३९ त्रयोदशहिवर्षाणिप्रतीक्षत्यागतानिमे ॥ विधायहृदयेमन्युंप्रदीप्तमिवपावकम् ४० विदीर्यंतेमेहृदयंभीमवाक्शल्यपीडितम् ॥ योऽयमद्यमहाबा
हुर्धर्ममेवानुपश्याति ४१ इत्युक्त्वावाष्परुद्धेनकंठेनायतलोचना ॥ रुरोदकृष्णासोत्कंपंसस्वरंपाष्पगद्गदम् ४२ स्तनौपीनायतश्रोणीसहितावभिवर्षति ॥
द्रवीभूतमिवात्युष्णमुंचतीवारिनेत्रजम् ४३ तामुवाचमहाबाहुःकेशवःपरिसांत्वयन् ॥ अचिराद्भक्ष्यसेकृष्णरुदतीर्भरतस्त्रियः ४४ एवताभीरुरोत्स्यंतिनिहत
ज्ञातिबांधवाः ॥ हतामित्राहतबलायेषांकुद्धाऽसिभामिनी ४५ अहंचतत्करिष्यामिभीमार्जुनयमैःसह ॥ युधिष्ठिरनियोगेनदैवाच्चविधिनिर्मितात् ४६ धार्तरा
ष्ट्राःकालपक्वानचेच्छृण्वंतिमेवचः ॥ शेष्यंतेनिहताभूमौश्वसृगालादनीकृताः ४७ चलेद्धिहिमवानशैलोमेदिनीशतथाफलेत् ॥ द्यौःपतेच्चसनक्षत्रानमेमोघंवचो
भवेत् ४८ सत्यंतेप्रतिजानामिकृष्णवाष्पोनिगृह्यताम् ॥ हतामित्रानश्रियायुक्तानचिराद्भक्ष्यसेपतीन् ४९ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिभगवद्वाचनपर्व
णिद्रौपदीकृष्णसंवादेद्वयशीतितमोऽध्यायः ॥ ८२ ॥ ॥ अर्जुनउवाच ॥ कुरूणामद्यसर्वेषांभवान्सुहृदनुत्तमः ॥ संबंधीदयितो नित्यमुभयोःपक्षयोरपि
१ पांडवैर्धार्तराष्ट्राणांप्रतिपाद्यमनामयम् ॥ समर्थःप्रशमंचैवकर्तुमर्हसिकेशव २ त्वमितःपुंडरीकाक्षसुयोधनममर्षणम् ॥ शांत्यर्थंभ्रातरंब्रूयायत्तद्वाच्यममि
त्रहन् ३ त्वयाधर्मार्थयुक्तंचेदुक्तंशिवमनामयम् ॥ हितंनादास्यतेबालोदिष्टस्यवशमेप्यति ४ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ धर्म्यमस्माद्धितंचैवकुरूणायदनामयम् ॥
एषयास्यामिराजानंधृतराष्ट्रमभीप्सया ५ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततोव्यपेततमसिमूर्येविमलवद्गते ॥ भैत्रेमुहूर्तंप्राप्तेमृद्वर्चिषिदिवाकरे ६
तमावदीपे द्वयशीतितमोऽध्याय ॥ ८२ ॥ ॥ ७ ॥ कुरूणामिति १ प्रतिपाद्यं संपाद्यं अनामयं कुशलं १ । ३ । ४ यास्यामि तदेव कर्तुमिति शेषः अभीप्सया प्राप्नुमिच्छ
या ५ विमलवद्गते निर्भलाकाशगे भैत्रेजन्मर्क्षाद्विषमतारायां दूतस्य हि स्वाभिलेनेव बलवत्त्वमित्यर्थः ६

कौमुदेकार्तिके रेवत्यां अर्जुनस्य फाल्गुनीजातस्वरेवतर्भिन्नवाराभवतीति प्रसिद्धं ७।८।९।१० प्रतिज्ञाय अनुस्मृत्य ११।१२।१३।१४ आकाशगः सूर्यः आकाशमिव चेति पाठे जगमाका
 कौमुदेमासि रेवत्यां शरदं ते हि मागमे ॥ स्फी तस्य सुखे काले कल्पः सत्ववर्तारः ७ मंगल्याः पुण्यनिर्घोषावाचः शृण्वंश्च सूचताः ॥ ब्राह्मणानां प्रतीतानामृषी
 णामिव वासवः ८ कृत्वा पौर्वाहिकं कृत्यं स्नातः शुचिरलंकृतः ॥ उपतस्थे विवस्वतं पावकं च जनार्दनः ९ ऋषभं पृष्ठ आलभ्य ब्राह्मणानभिवाद्य च ॥ अग्निं प्रदक्षिणं
 कृत्वा पश्यन् कल्याणमग्रतः १० तत्प्रतिज्ञाय वचनं पांडवस्य जनार्दनः ॥ शिनेर्न सारमासीनमभ्यभाषत सात्यकिम् ११ स्थ आरोप्य तां शंखश्चक्रं च गदया सह ॥
 उपासंगाश्च शक्त्यश्च सर्वप्रहरणानि च १२ दुर्योधनश्च दुष्टात्मा कर्णश्च सहसौबलः ॥ न च शत्रुवज्जेयो दुर्बलोऽपि बलीयसा १३ ततस्तन्मतमाज्ञाय केशवस्य पुरः
 सराः ॥ प्रससुर्यो जयिष्यं तोरथं चक्रगदाभृतः १४ तं दीप्तमिव कालाग्निमाकाशगमिवाशुगम् ॥ सूर्यचंद्रप्रकाशाभ्यां च काभ्यां समलंकृतम् १५ अर्धचंद्रैश्च चंद्रै
 श्च मत्स्यैः सप्तगपक्षिभिः ॥ पुष्पैश्च विविधैश्चित्रमणिरत्नैश्च सर्वशः १६ तरुणादित्यसंकाशं बृहत्तं चारुदर्शनम् ॥ मणिहेमविचित्रांगं सुध्वजं सुपताकिनम् १७
 सूपस्करमनाष्टुष्यं वैद्याघ्रपरिवारणम् ॥ यशोघ्नं प्रत्यमित्राणां यदूनं निदिवर्धनम् १८ वाजिभिः शैव्यसुग्रीवमेघपुष्पबलाहकैः ॥ स्नातैः संपादयामासुः संपन्नैः सर्व
 संपदा १९ महिमानं तु कृष्णस्य भूय एवाभिवर्धयन् ॥ सुवोषः पतंगे द्रेणध्वजेन युयुजेरथः २० तं मे रुशिखरप्रख्यं मेघदुंदुभिनिःस्वनम् ॥ आरुरो हरथं शौरिर्वि
 मानमिव कामगम् २१ ततः सात्यकिमारोप्य प्रययौ पुरुषोत्तमः ॥ पृथिवीं चांतरिक्षं च रथघोषेण नादयन् २२ व्यपोढाभस्ततः कालः क्षणेन समपद्यत ॥ शिव
 श्वानुववौ वायुः प्रशांतमभवद्भजः २३ प्रदक्षिणानुलोमाश्च मंगल्यामृगपक्षिणः ॥ प्रयाणे वासुदेवस्य बभूवुरनुयायिनः २४ मंगल्यार्थप्रदैः शब्दैरन्ववर्तत सर्वशः ॥
 सारसाः शतपत्राश्च हंसाश्च मधुसूदनम् २५ मंत्राहुतिमहाहोमैर्हूयमानश्च पावकः ॥ प्रदक्षिणमुखो भूत्वा विधूमः समपद्यत २६ वसिष्ठो वामदेवश्च भूरिष्टमोगयः क्रथः
 शुक्रनारदवाल्मीकामरुतः कुशिको भृगुः २७ देवब्रह्मर्षयश्चैव कृष्णं यदुसुखावहम् ॥ प्रदक्षिणमवर्तत सहिता वासवानुजम् २८ एवमेतैर्भहाभागैर्भहर्षिगणसाधु
 भिः ॥ पूजितः प्रययौ कृष्णः कुरूणां सदनं प्रति २९ तं प्रयांतमनु प्रायात्कुंती पुत्रो युधिष्ठिरः ॥ भीमसेनार्जुनौ च भीमाद्रीपुत्रौ च पांडवौ ३० चेकितानश्च विक्रां
 तो दृष्टकेतुश्च चेदिपः ॥ द्रुपदः काशिराजश्च शिखंडी च महारथः ३१ धृष्टद्युम्नः सपुत्रश्च विराट् केकयैः सह ॥ संसाधनार्थं प्रययुः क्षत्रियाः क्षत्रियर्षभम् ३२ ततो
 ऽनुव्रज्य गोविंदं धर्मराजो युधिष्ठिरः ॥ राज्ञां सकाशे द्युतिमानुवाचे दंवचस्तदा ३३ यो वै न कामात्रमया त्रलोभात्त्रार्थकारणात् ॥ अन्यायमनुवर्तत स्थिरबुद्धिरलोलुपः ३४
 धर्मज्ञो द्युतिमान् प्राज्ञः सर्वभूतेषु केशवः ॥ ईश्वरः सर्वभूतानां देवदेवः सनातनः ३५ तं सर्वगुणसंपन्नं श्रीवत्सकृतलक्षणम् ॥ संपरिष्वज्य कौंतेयः स देष्टुमुपचक्रमे ३६
 शतुल्यमित्यर्थः विशालत्वात् नक्षत्रोपमरत्नरचितत्वाच्च तदेवाह सूर्येति १५।१६।१७ सूपस्करं शोभनेरुपकरणैरुपेतं १८ संपादयामासुः सज्जीकृतवतः १९।२०।२१।२२।२३
 २४ मंगल्यार्थप्रदैः विजयीभवेत्यादि मंगलावहैः २५।२६।२७।२८।२९।३०।३१। संसाधनार्थं कार्यनिष्पत्त्यर्थं ३२।३३।३४।३५।३६

उद्यो. ५
अ०
॥८३॥
॥७७॥

१७।३८।३९।४०।४१ ऊढात् विवाहात् यद्वा । 'ऊढस्तंद्रितबालयोः' इति विश्वः बाल्यादित्यर्थः उभयत्र मावप्रधानो निर्देशः ४२।४३।४४।४५।४६।४७।४८।४९।५०

युधिष्ठिर उवाच ॥ यासां बाल्यात्प्रभृत्यस्मान्पर्यवर्धयता बला ॥ उपवासतपःशीलासदास्वस्त्ययने रता ३७ देवतातिथिपूजासु गुरुशुश्रूषणे रता ॥ वत्सला
 प्रियपुत्राच प्रियाऽस्माकं जनार्दन ३८ सुयोधनमयाद्यानोऽत्रायतामित्रकर्शन ॥ महतो मृत्युसंवाधादुद्धरेन्नौरिवार्णवात् ३९ अस्मत्कृते च सततं ययादुःखानि
 माधव ॥ अनुभूतान्यदुःखार्हातां स्मृच्छेरनामयम् ४० भृशमाश्वासयेध्वेनां पुत्रशोकपरिहृताम् ॥ अभिवाद्य स्वजेथास्त्वं पांडवान् परिकीर्तयन् ४१ ऊढा
 त्प्रभृतिदुःखानि श्वशुराणामरिदम् ॥ निकारानतदर्शयन्ती दुःखमश्रुते ४२ अपि जातु सकालः स्यात्कृष्णदुःखविपर्ययः ॥ यदहं मातरं क्लिष्टां सुखंदद्यामरि
 दम् ४३ प्रव्रजंतोऽनुधावन्ती कृष्णां पुत्रगृद्धिनीम् ॥ रुदतीमुपहायेनामगच्छामवयं वनम् ४४ न नूनं म्रियते दुःखैसा चेज्जीवति केशव ॥ तथा पुत्राधिभिर्गढमा
 तां ह्यानर्तसत्कृत ४५ अभिवाद्याऽथ सा कृष्णत्वयामद्वचनादिभो ॥ धृतराष्ट्रश्च कौरव्यो राजानश्च वयोधिकाः ४६ भीष्मद्रोणं कृपंचैव महाराजं च बालिकम् ॥
 द्रौणिचसोमदत्तं च सर्वांश्च भरतान् प्रति ४७ विदुरं च महाप्राज्ञं कुरूणां मंत्रधारिणम् ॥ अगाधबुद्धिर्मर्मज्ञं स्वजेथामधुसूदन ४८ इत्युक्त्वा केशवं तत्र राजमध्ये युधि
 स्थिरः ॥ अनुज्ञातो निवृत्ते कृष्णं कृत्वा प्रदक्षिणम् ४९ व्रजन्नेव तु बीभत्सुः सखायं पुरुषर्षभम् ॥ अब्रवीत्परवीरघ्नं दाशार्हमपराजितम् ५० यदस्माकं विभो वृत्तं पु
 रा वैमंत्रनिश्चये ॥ अर्धराज्यस्य गोविंद विदितं सर्वराजसु ५१ तच्चेदद्यादसंगेन सत्कृत्याऽनवमन्य च ॥ प्रियं मे स्यान्महाबाहो मुच्येरन्महतो भयात् ५२ अतश्च
 दन्यथा कर्ता धार्तराष्ट्रोऽनुपायवित् ॥ अंतनूनं करिष्यामि क्षत्रियाणां जनार्दन ५३ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवमुक्ते पांडवेन समहृष्य द्रुकोदरः ॥ मुहुर्मुहुः क्रोधव
 शात्प्रावेपत च पांडवः ५४ वेपमानश्च कौंतेयः प्राक्रोशन् महतो रवान् ॥ धनं जयवचः श्रुत्वा हर्षोत्सिक्तमना भृशम् ५५ तस्य तं निनदं श्रुत्वा संप्रावेपत धान्विनः ॥
 वाहनानि च सर्वाणि शकृन्मूत्रे प्रसुप्तुः ५६ इत्युक्त्वा केशवं तत्र तथा चोक्त्वा विनिश्चयम् ॥ अनुज्ञातो निवृत्ते परिष्वज्य जनार्दनम् ५७ तेषुराजसु सर्वेषु निवृत्तेषु ज
 नार्दनः ॥ तूर्णमभ्यगमदृष्टः शैव्यसुग्रीववाहनः ५८ तेहया वासुदेवस्य दारुकेण प्रचोदिताः ॥ पंथानमाचे सुरिव ग्रसमाना इवांबरम् ५९ अथापश्यन् महाबाहुर्कृपी
 नध्वनिकेशवः ॥ ब्राह्मणाश्रियादीप्यमानान् स्थितानुभयतः पथि ६० सोऽवतीर्ष्य रथात् तूर्णमभिवाद्य जनार्दनः ॥ यथावृत्तानृषीन् सर्वानभ्यभाषत पूजयन् ६१ क
 च्छिलोकेषु कुशलं कच्चिद्धर्मः स्वनुष्ठितः ॥ ब्राह्मणानां त्रयोवर्णाः कच्चितिष्ठंति शासने ६२ तेभ्यः प्रयुज्यतां पूजां प्रोवाच मधुसूदनः ॥ भगवन्तः कसंसिद्धाः कावीथी
 भवतामिह ६३ किंवा कार्यं भगवतामहं किं करवाणि वः ॥ केनार्थेनोपसंप्राप्ता भगवन्तो महतिलम् ६४ तमब्रवीज्जामदग्न्युपेत्य मधुसूदनम् ॥ परिष्वज्य च गोविंदं
 सुरासुरपतेः सखा ६५

६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ ॥ इतिउद्योगपर्वणिनीलकंठीयेभारतमावदीपेचतुरशीतितमोऽध्यायः ॥ ८१ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ प्रयातमिति १ । २ । ३ देवानिशकुनानि औत्पा
देवर्षयःपुण्यकृतोब्राह्मणाश्वबहुश्रुताः ॥ राजर्षयश्चदाशार्हमानयंतस्तपस्विनः ॥ देवासुरस्यद्रष्टारःपुराणस्यमहामते ६६ समेतंपार्थिवंक्षत्रंदिदृक्षंतश्चसर्व
तः ॥ सभासदश्चराजानस्त्वांचसत्यंजनार्दनम् ६७ एतन्महत्प्रेक्षणीयंद्रष्टुंगच्छामकेशव ॥ धर्मार्थसहितावाचःश्रोतुमिच्छाममाधव ६८ त्वयोच्यमानाःकुरु
पुराजमध्येपरंतप ॥ भीष्मद्रोणादयश्चैवविदुरश्चमहामतिः ६९ त्वंचयादवशादूलसभायांवैसमेष्यथ ॥ तववाक्यानिदिव्यानितथातेषांचमाधव ७० श्रोतु
मिच्छामगोविंदसत्यानिचहितानिच ॥ आपृष्टोऽसिमहाबाहोपुनर्द्रक्ष्यामहेवयम् ७१ याह्यविघ्नेनवैवरिद्रक्ष्यामस्त्वासभागतम् ॥ आसीनमासनेदिव्येवलते
जःसमाहितम् ७२ ॥ इतिश्रीमहाभा० उ० प० भगवद्यानप० श्रीकृष्णप्रस्थानेन्यशीतितमोऽध्यायः ॥ ८३ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ प्रयातंदेवकी
पुत्रंपरवीररुजोदश ॥ महारथामहाबाहुमन्वयुःशस्त्रपाणयः १ पदातीनांसहस्रंचसादिनांचपरंतप ॥ भोज्यंचविपुलंराजनप्रेष्याश्चशतशोपरे २ ॥ जनमेजय
उवाच ॥ कथंप्रयातोदाशाहोमहात्माधुसूदनः ॥ कानिवाव्रजतस्तस्यनिमित्तानिमहौजसः ३ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तस्यप्रयाणेतान्यासन्नमित्तानिमहा
त्मनः ॥ तानिमेष्टुणुसर्वाणिदेवान्यौत्पातिकानिच ४ अनभ्रेऽशनिनिर्घोषःसविद्युत्समजायत ॥ अन्वगेवचपर्जन्यःप्रावर्षाद्विघ्नेभृशम् ५ प्रत्यगूर्ध्वहानयःप्रा
ङ्मुखाःसिंधुसप्तमाः ॥ विपरीतादिशःसर्वानप्राज्ञायतकिंचन ६ प्राज्वलन्नग्रयोरान्नपृथिवीसमकंपत ॥ उदपानाश्चकुंभाश्चप्रासिंचनशतशोजलम् ७ तमः
संवृतमप्यासीत्सर्वजगदिदंतथा ॥ नदिशोनादिशोराजनप्रज्ञायंतस्मरेणुना ८ प्रादुरासीन्महाच्छब्दःखेशरीरंनदृश्यते ॥ सर्वेपुराजन्देष्टुतदद्भुतमिवाभवत्
९ प्रामश्चाद्वास्तितनपुरंवातोदक्षिणपश्चिमः ॥ आरुजनगणशोवृक्षानपरुषोऽशनिनिःस्वनः १० यत्रयत्रचवाष्ण्योवर्ततेपथिभारत ॥ तत्रतत्रसुखोवायुःसर्व
चासीत्प्रदक्षिणम् ११ ववर्षपुष्पवर्षंचकमलानिचभूरिशः ॥ समश्चपंथानिर्दुखोव्यपेतकुशकंदकः १२ संस्तुतोब्राह्मणैर्गोभिस्तत्रतत्रसहस्रशः ॥ अर्च्यतेमधु
पर्केश्वसुभिश्चवसुप्रदः १३ तंकिरंतिमहात्मानंवन्यैःपुष्पैःसुगंधिभिः ॥ स्त्रियःपथिसमागम्यसर्वभूतहितेरतम् १४ सशालिभवनरम्यसर्वसस्यसमाचितम् ॥
सुखंपरमधर्मिष्ठमभ्यगाद्भरतर्षभ १५ पश्यन्बहुपथुनग्रामानुरम्यानहृदयतोषणान् ॥ पुराणिचव्यतिक्रामन्नाश्राणिविविधानिच १६ नित्यंहृष्टाःसुमनसोभारतै
रभिरक्षिताः ॥ नोद्विग्नाःपरचक्राणाव्यसनानामक्रोविदाः १७ उपप्लव्यादथागम्यजनाःपुरनिवासिनः ॥ पथ्यतिष्ठंतसहिताविष्वक्सेनदिदृक्षया १८ तेतुसर्वे
समायांतमाग्निमिद्धमिवप्रभुम् ॥ अर्चयामासुरर्चाहंदेशातिथिमुपस्थितम् १९ वृकस्थलंसमासाद्यकेशवःपरवीरहा ॥ प्रकीर्णरश्मावादित्येव्योभिर्वैलोहितायति २०
तिकानिशकुनानि ४ । ५ प्रत्यगूर्ध्वतीक्ष्णःप्रवाहंकृतवत्यः ६ । ७ । ८ । खेशरीरंछायापुरुषशरीरं ९ दक्षिणपश्चिमःनिर्ऋतिदेशः १० औत्पातिकान्युक्तादेवान्याह यत्रयत्रेति ११
१२ । १३ । १४ भवन्तिअस्मिन्नितिमवनंक्षेत्रं १५ । १६ । १७ उपप्लव्यात्ग्रामात् १८ । १९ । २०

२१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ ॥ इतिउद्योगपर्वणिनीलकंठीयेभारतमावदीपेचतुरशीतितमोऽध्यायः ॥ ८४ ॥ तथादूतैरिति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७
अवतीर्यरथातूर्णकृत्वाशौचंयथाविधि ॥ रथमोचनमादिश्यसंध्यामुपविवेशह २१ दारुकोपिहयान्मुक्त्वापरिचर्यचशास्त्रतः ॥ मुमोचसर्वयोक्त्रादिमुक्त्वाचैतान
वासृजत् २२ अभ्यतीत्यतुतत्सर्वमुवाचमधुसूदनः ॥ युधिष्ठिरस्यकार्यार्थमिहवत्स्यामहेक्षपाम् २३ तस्यतन्मतमाज्ञायचकुरावसथंनराः ॥ क्षणेनचात्रपा
नानिगुणवंतिसमार्जयन् २४ तस्मिन्ग्रामेप्रधानास्तुयआसन्ब्राह्मणानृप ॥ आर्याःकुलीनाहीमंतोब्राह्मणीवृत्तिमनुष्ठिताः २५ तेऽभिगम्यमहात्मानंहृषीकेशम
रिंदमम् ॥ पूजांचकुर्यथान्यायमाशीर्भगलसंयुताम् २६ तेपूजयित्वादाशार्हसर्वलोकेषुपूजितम् ॥ न्यवेदयंतवेश्मानिरत्नवंतिमहात्मने २७ तान्प्रभुःकृत
मित्युक्त्वास्तुत्यचयथार्हतः ॥ अभ्येत्यचैषांवेश्मानिपुनरायात्सहैवतैः २८ सुमृष्टंभोजयित्वाचब्राह्मणांस्तत्रकेशवः ॥ शुक्ताचसहतैःसर्वैरवसतांक्षपांसुखम् ॥
२९ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिभगवद्यानपर्वणिश्रीकृष्णप्रयाणेचतुरशीतितमोऽध्यायः ॥ ८४ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तथादूतैःसमाज्ञायप्रयातंम
धुसूदनम् ॥ घृतराष्ट्रोऽब्रवीद्भीष्ममर्चयित्वामहाभुजम् १ द्रोणंचसंजयंचैवविदुरंचमहामतिम् ॥ दुर्योधनंसहामात्यंहृष्टरोमाऽब्रवीदिदम् २ अद्भुतंमहदाश्च
यंश्रूयतेकुरुनंदन ॥ स्त्रियोबालाश्चवृद्धाश्चकथयंतियुगहेयुहे ३ सत्कृत्याचक्षतेचान्येतथैवान्येसमागताः ॥ पृथग्वादाश्चवर्ततेचत्वरेषुसभासुच ४ उपायास्य
तिदाशार्हःपांडवार्थेपराक्रमी ॥ सनोमान्यश्चपूज्यश्चसर्वथामधुसूदनः ५ तस्मिन्निहयान्नलोकस्यभूतानामीश्वरोहिंसः ॥ तस्मिन्धृतिश्चवीर्यंचप्रज्ञाचौजश्च
माधवे ६ समान्यतानरश्रेष्ठःसाहिधर्मःसनातनः ॥ पूजितोहिसुखायस्यादसुखःस्यादपूजितः ७ सचेत्तुष्यतिदाशार्हउपचारैरिंदमः ॥ कृष्णात्सर्वानभिप्रा
यान्प्राप्स्यामःसर्वराजसु ८ तस्यपूजार्थमद्यैवसंविधत्स्वपरंतप ॥ सभाःपथिवेधीयंतांसर्वकामसमन्विताः ९ यथाप्रीतिर्महाबाहोत्वयिजायेततस्यवै ॥ तथा
कुरुष्वगांधारेकथंवाभीष्ममन्यसे १० ततोभीष्मादयःसर्वेघृतराष्ट्रंजनाधिपम् ॥ ऊचुःपरममित्येवंपूजयंतोऽस्यतद्वचः ११ तेषामनुमतंज्ञात्वा राजादुर्योधनस्त
दा ॥ सभावास्तूनिरम्याणिप्रदेष्टुमुपचक्रमे १२ ततोदेशेषुदेशेषुरमणीयेषुभागशः ॥ सर्वरत्नसमाकीर्णाःसभाश्चकुरनेकशः १३ आसनानिविचित्राणियुतानि
विविधैर्गुणैः ॥ स्त्रियोगंधानलंकारान्सूक्ष्माणिवसनानिच १४ गुणवंत्यन्नपानानिभोज्यानिविविधानिच ॥ माल्यानिचसुगंधीनितानिराजाददौततः १५
विशेषतश्चवासाथसभांग्रामेवृकस्थले ॥ विदधेकौरवोराजाबहुरत्नांमनोरमाम् १६ एतद्विधायवैसर्वदेवार्हमतिमानुषम् ॥ आचख्यौघृतराष्ट्रायराजादुर्योधन
स्तदा १७ ताःसभाःकेशवःसर्वारत्नानिविविधानिच ॥ असमीक्ष्यैवदाशार्हउपायात्कुरुसन्नतत् १८ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिभगवद्यानपर्वणिमार्गे
समानिर्माणेपंचाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८५ ॥

अभिप्रायान्नमनोरथान् ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ ॥ इतिउद्योगपर्वणिनीलकंठीयेभारतमावदीपेपंचाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८५ ॥ ॥ ७ ॥

उपप्लव्यादिति १।२ प्रपितामहः पितामहस्यब्रह्मणोऽपि पिता ३।४।५।६ ईषालांगलदंष्टस्तत्सदृशदंतान् अष्टौ अनुचराः यस्य गजस्य ७।८।९।१०।११।१२।१३।१४
 ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ उपप्लव्यादिहक्षतरुपायातोजनार्दनः ॥ वृक्षस्थले निवसतिसचप्रातरिहैष्यति १ आहुकानामधिपतिः पुरोगः सर्वसात्वताम् ॥ महामना
 महावीर्यो महासत्वो जनार्दनः २ स्फीतस्य वृष्णि राष्ट्रस्य भर्ता गोप्ता च माधवः ॥ त्रयाणामपि लोकानां भगवान् प्रपितामहः ३ वृष्ण्यंधकाः सुमनसो यस्य प्रज्ञासु
 पासते ॥ आदित्यावसवोरुद्रायथाबुद्धिर्बृहस्पतेः ४ तस्मै पूजां प्रयोक्ष्यामि दाशार्हाय महात्मने ॥ प्रत्यक्षं तव धर्मज्ञतां मे कथयतः शृणु ५ एकवर्णैः सुकृतांगैर्वा
 हिजातैर्हयोत्तमैः ॥ चतुर्युक्तान् रथांस्तस्मै रौक्मानदास्यामि षोडश ६ नित्यप्रभित्रान्मातंगानीषादंतान् प्रहारिणः ॥ अष्टानुचरमेकैकमष्टौ दास्यामि कौरव
 ७ दासीनामप्रजातानां शुभानां रुक्मवर्चसाम् ॥ शतमस्मै प्रदास्यामि दासानामपितावताम् ८ आविकंच सुखस्पर्शं पार्वतीयैरुपाहृतम् ॥ तदप्यस्मै प्रदास्या
 मिसहस्राणि दशाष्टच ९ अजिनानां सहस्राणि चीनदेशोद्भवानि च ॥ तान्यप्यस्मै प्रदास्यामि यावदहंतिकेशवः १० दिवारात्रौ च भाव्येषु ते जाविमलोमणिः ॥
 तमप्यस्मै प्रदास्यामि तमर्हतिहिकेशवः ११ एकेनाभिपतत्यह्ना योजनानि चतुर्दश ॥ यानमश्वतरीयुक्तं दास्ये तस्मै तदप्यहम् १२ यावन्ति वाहनान्यस्य यावन्तः पु
 रुषाश्च ते ॥ ततोऽष्टगुणमप्यस्मै भोज्यं दास्याम्यहं सदा १३ मम पुत्राश्च पौत्राश्च सर्वे दुर्योधनादृते ॥ प्रत्युद्यास्यंति दाशार्हैरथैर्मृष्टैः खलंकृताः १४ खलंकृताश्च क
 ल्याण्यः पादैरेव सहस्रशः ॥ वारमुख्यामहाभागं प्रत्युद्यास्यंति केशवम् १५ नगरादपि याः काश्चिद्गमिष्यंति जनार्दनम् ॥ द्रष्टुं कन्याश्च कल्याण्यस्ताश्च यास्यं
 त्यनाहृताः १६ सस्त्रीपुरुषबालंच नगरं मधुसूदनम् ॥ उदीक्षतां महात्मानं भानुमंतं मिव प्रजाः १७ महाध्वजपताकाश्चक्रियंतां सर्वतोदिशः ॥ जलावासिक्तो वि
 रजाः पंथास्तस्येति चान्वशात् १८ दुःशासनस्य च गृहं दुर्योधनगृहाद्वरम् ॥ तदद्यक्रियतां क्षिप्रं सुसंभृतमलंकृतम् १९ एतद्विरुचिराकारैः प्रासादैरुपशोभि
 तम् ॥ शिवंचरमणीयंच सर्वतु सुमहाधनम् २० सर्वमस्मिन् गृहे रत्नं मम दुर्योधनस्य च ॥ यद्यदहंति वाष्णैर्यस्तत्तद्देयमसंशयम् २१ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्यो
 गपर्वणि भगवद्वाचनपर्वणि घृतराष्ट्रवाक्येषु षोडशीतितमोऽध्यायः ॥ ८६ ॥ ॥ ७९ ॥ ॥ विदुर उवाच ॥ राजन् बहुमतश्चासि त्रैलोक्यस्यापि सत्तमः ॥ संभावि
 तश्च लोकस्य संमतश्चासि भारत १ यत्त्वमेवंगते ब्रूयाः पश्चिमेव यसि स्थितः ॥ शास्त्राद्वासुप्रतर्काद्वासुस्थिरः स्थविरो ह्यसि २ लेखाशशिनिभाः सूर्यमहोर्भिरिव सा
 गरे ॥ धर्मस्त्वयितथाराज त्रितिव्यवसिताः प्रजाः ३ सदैव भावितो लोको गुणौघैस्तव पार्थिव ॥ गुणानां रक्षणे नित्यं प्रयतस्व सर्वाधवः ४ आर्जवं प्रतिपद्यस्व मा
 बाल्याद्बहुनीनशः ॥ राजन् पुत्राश्च पौत्राश्च सुहृदश्चैव सुप्रियान् ५ यत्त्वमिच्छसि कृष्णाय राज त्रितयवदु ॥ एतदन्यच्च दाशार्हः पृथिवीमपि चार्हति ६ न तु त्वं
 धर्ममुद्दिश्य तस्य वा प्रियकारणात् ॥ एतद्विस्मिच्छसि कृष्णाय सत्येनात्मानमालमे ७ २९।१६।१७।१८।१९ सर्वतु सर्वं कृतवो युगपदस्मिन् संतीतितथा २०।२१॥ इ० उ०
 नी० भा० भा० षोडशीतितमोऽध्यायः ॥ ८६ ॥ ॥ ७९ ॥ ॥ राजा त्रितिव्यवसिताः प्रजाः ३ सदैव भावितो लोको गुणौघैस्तव पार्थिव ४ आर्जवं प्रतिपद्यस्व मा
 बाल्याद्बहुनीनशः ॥ राजन् पुत्राश्च पौत्राश्च सुहृदश्चैव सुप्रियान् ५ यत्त्वमिच्छसि कृष्णाय राज त्रितयवदु ॥ एतदन्यच्च दाशार्हः पृथिवीमपि चार्हति ६ न तु त्वं
 धर्ममुद्दिश्य तस्य वा प्रियकारणात् ॥ एतद्विस्मिच्छसि कृष्णाय सत्येनात्मानमालमे ७ २९।१६।१७।१८।१९ सर्वतु सर्वं कृतवो युगपदस्मिन् संतीतितथा २०।२१॥ इ० उ०

मायाइंद्रजालं छद्मवंचनं ८।९ विभेत्स्यसि शल्यवत्पृथक्करिष्यसि १०।११ वेदवेदि १२ नैवेक्ष्यति नैवांगीकरिष्यति १३ आतिथ्यं शमरूपं १४ उपाकुरु अर्पय १५।१६।१७॥ इ० उ०
 नी० भा० भा० सप्ताशीतितमोऽध्यायः ॥ ८७ ॥ ॥ यदाहेति असंहार्यः हर्तुमशक्यः १।२ देश इति यद्यपि केशवोऽर्चामर्हत्येव तथाऽपि अर्चायां देशः कालश्चायुक्त इत्यर्थः तदेवाह मंस्यतीति
 मायेषास्त्यमेवैतच्छब्देन दूरिदक्षिण ॥ जानामित्वन्मतं राजन् गूढं बाह्येन कर्मणा ८ पंचपंचैवालिप्स्यंति ग्रामकान्पांडवानृप ॥ न च दित्ससितेभ्यस्तांस्तच्छ
 मं न करिष्यसि ९ अर्थेन तु महाबाहुं वाष्णैर्यत्वं जिहोषसि ॥ अनेन चाप्युपायेन पांडवेभ्यो विभेत्स्यासि १० न च वित्तेन शक्योऽसौ नोद्यमेन न गर्हया ॥ अन्यो धनं
 जयात्कर्तुमेतत्तत्त्वव्रीमिति ११ वेदकृष्णस्य माहात्म्यं वेदास्यदृढभक्तिताम् ॥ अत्याज्यमस्य जानामि प्राणैस्तुल्यं धनं जयम् १२ अन्यत्कुंभादपां पूणोदन्य
 त्पादावसेचनात् ॥ अन्यत्कुशलसंप्रश्नात्रैवेक्ष्यति जनार्दनः १३ यत्त्वस्य प्रियमातिथ्यं मानार्हस्य महात्मनः ॥ तदस्मै क्रियतां राजन् मानार्होऽसौ जनार्दनः १४
 आशंसमानः कल्याणं कुरु नभ्योतिकेशवः ॥ येनैव राजत्र्येण तदेवास्मा उपकुरु १५ शममिच्छति दाशार्हस्तव दुर्योधनस्य च ॥ पांडवानां च राजेन्द्र तदस्य वचनं
 कुरु १६ पितासिराजन् पुत्रास्ते वृद्धस्त्वं शिशवः परे ॥ वर्तस्व पितृवते पुत्रवर्तते ते हि पुत्रवत् १७ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि भगवद्वाचनपर्वणि विदुरवाक्ये स
 प्ताशीतितमोऽध्यायः ॥ ८७ ॥ ॥ दुर्योधन उवाच ॥ यदाह विदुरः कृष्णं सर्वतस्तत्त्वमच्युते ॥ अनुरक्तो ह्यसंहार्यः पार्थान् प्रतिजनार्दनः १ यत्तत्सत्कारसंयुक्तं
 देयं वसुजनार्दने ॥ अनेकरूपं राजेन्द्र न तद्देयं कदाचन २ देशः कालस्तथाऽयुक्तो न हि नार्हति केशवः ॥ मंस्यत्यधोक्षजो राजन् भयादर्चति मामिति ३ अवमान
 श्वयत्रस्यात्क्षत्रियस्य विशापते ॥ न तत्कुर्याद्बुधः कार्यमिति मे निश्चितामतिः ४ सहिष्यतमो लोके कृष्णः पृथुलोचनः ॥ त्रयाणामपि लोकानां विदितं मम सर्वं
 था ५ मनुतस्मै प्रदेयं स्यात्तथा कार्यगतिः प्रभो ॥ विग्रहः समुपारब्धो न हि शम्यत्यविग्रहात् ६ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तस्य तद्वचनं श्रुत्वा भीष्मः कुरुपितामहः ॥
 वैचित्रवीर्यराजानमिदं वचनमब्रवीत् ७ सत्कृतोऽसत्कृतो वाऽपि न कुद्वेद्येत जनार्दनः ॥ नालमेनमवज्ञातुं नावज्ञेयो हिकेशवः ८ यत्तु कार्यं महाबाहो मनसा कार्यतां
 गतम् ॥ सर्वोपायैर्न तच्छक्यं केनचित्कर्तुमन्यथा ९ सयद्व्यान्महाबाहुस्तत्कार्यमविशंकया ॥ वासुदेवेन तीर्थेन क्षिप्रं संशाम्य पांडवैः १० धर्ममर्थ्यं च वर्मा
 त्माधुर्ववक्ता जनार्दनः ॥ तस्मिन्वाच्याः प्रियावाचो भवता वांधवैः सह ११ ॥ दुर्योधन उवाच ॥ न पर्यायोऽस्ति यद्वा जन्मश्रियं निष्केवलामहम् ॥ तैः सह मासु
 पाश्रीयां यावज्जीवं पितामह १२ इदं तु सुमहत्कार्यं शृणु मे यत्समर्थितम् ॥ परायणं पांडवानां नियच्छामि जनार्दनम् १३ तस्मिन्बद्धे भविष्यंति वृष्णयः पृथिवी
 तथा ॥ पांडवाश्च विधेयामे सच प्रातरिहैष्यति १४ अत्रोपायान्यथा सम्यङ्न बुद्धयेत जनार्दनः ॥ न चापायो भवेत्कश्चित्द्रवान् प्रब्रवीतु मे १५

३।४।५ कार्यगतिः कर्तव्यरीतिः अविग्रहात् आतिथ्यमात्रेण ६।७ नालं न पर्याप्तोऽसि ८।९ तीर्थेन अवतरणवर्त्मना संशाम्य शांतिं भव १०।११ पर्यायः प्रकारांतरं निष्केवलं कृत्स्नां
 पांडवान्यथा दासवद्वासयेयं तथा प्रकारो नास्तीत्यर्थः १२।१३।१४।१५।

१६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ ॥ इ०३०५०नी०भा०भा०अष्टाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८८ ॥ ॥ प्रातरिति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२
 ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तस्य तद्वचनं श्रुत्वा धोरं कृष्णाभिसंहितम् ॥ धृतराष्ट्रः सहामात्यो व्यथितो विमनाऽभवत् १६ ततो दुर्योधनमिमं धृतराष्ट्रोऽब्रवीद्वचः ॥
 मैवं वोचः प्रजापालनैष धर्मः सनातनः १७ दूतश्च हि हृषीकेशः संबंधी चाप्रियश्चनः ॥ अपापः कौरवे ये पुंसकथं बंधमर्हति १८ ॥ भीष्म उवाच ॥ परीतस्तव पु
 त्रोऽयं धृतराष्ट्रसुमंदर्धीः ॥ वृणोत्यनर्थं नैवार्थं याच्यमानः सुहृज्जनैः १९ इममुत्पथिवर्तंतं पापं पापानुबन्धिनम् ॥ वाक्यानि सुहृदां हित्वा त्वमप्यस्यानुवर्तसे ॥
 २० कृष्णमहिष्ठकर्मणि मासाद्यायं सुदुर्मतिः ॥ तव पुत्रः सहामात्यः क्षणेन न भविष्यति २१ पापस्यास्य नृशंसस्य त्यक्तधर्मस्य दुर्मतेः ॥ नोत्सहेऽनर्थसंयुक्ताः
 श्रोतुं वाचः कथंचन २२ इत्युक्त्वा भरतश्रेष्ठो वृद्धः परममन्युमान् ॥ उत्थाय तस्मात्प्रातिष्ठद्भीष्मः सत्यपराक्रमः २३ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि
 भगवद्वाचनपर्वणि दुर्योधनवाक्ये अष्टाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८८ ॥ ॥ धृ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ प्रातरुत्थाय कृष्णस्तु कृतवान्सर्वमान्दिकम् ॥
 ब्राह्मणैरभ्यनुज्ञातः प्रययौ नगरं प्रति १ तं प्रयातं महाबाहुमनुज्ञाप्य महाबलम् ॥ पर्यवर्तते सर्वे वृकस्थलनिवासिनः २ धार्तराष्ट्रास्तमायां तं प्रत्युज्जग्मुः स्व
 लंकृताः ॥ दुर्योधनादृते सर्वे भीष्मद्रोणकृपादयः ३ पौराश्च बहुलाराज नृहृषीकेशं दिदृक्षुः ॥ यानैर्बहुविधैरन्ये पद्भिरेव तथा परे ४ सर्वे पथिसमागम्य भीष्मेणा
 क्रिष्टकर्मणा ॥ द्रोणेन धार्तराष्ट्रैश्चैतैर्वृतो नगरं ययौ ५ कृष्णसंमाननार्थं च नगरं समलंकृतम् ॥ बभूव राजमार्गश्च बहु रत्नसमाचितः ६ न च काश्चिद्बहुराजस्त
 दाऽसीद्भरतर्षभ ॥ न स्त्री न वृद्धो न शिशुर्वासुदेवादिदृक्षया ७ राजमार्गे न रास्तास्मिन् संस्तुवंत्यवनिगताः ॥ तस्मिन्काले महाराज हृषीकेश प्रवेशने ८ आवृतानि
 वरस्त्रीभिर्गृहाणिसुमहांत्यपि ॥ प्रचलंती वभारेण दृश्यंते स्म महीतले ९ तथा च गतिमंतस्ते वासुदेवस्य वाजिनः ॥ प्रनष्टगतयोऽभूवन् राजमार्गे नरैर्वृते १० स
 गृहं धृतराष्ट्रस्य प्राविशच्छत्रुकर्शनः ॥ पांडुरं पुंडरीकाक्षः प्रासादैरुपशोभितम् ११ तिस्रः कक्ष्याव्यतिक्रम्य केशवो राजवेश्मनः ॥ वैचित्रवीर्यराजानमभ्यग
 च्छदरिदमः १२ अभ्यागच्छति दाशार्हं प्रज्ञाचक्षुर्नराधिपः ॥ सहैव द्रोणभीष्माभ्यामुदतिष्ठन् महायशाः १३ कृपश्च सोमदत्तश्च महाराजश्च बाह्लिकः ॥ आस
 नेभ्योऽचलन् सर्वे पूजयंतो जनार्दनम् १४ ततो राजानमासाद्य धृतराष्ट्रं यशस्विनम् ॥ समीपं पूजयामास वाष्णो यो वाग्भिरंजसा १५ तेषु धर्मानुपूर्वीतां प्रयुज्य
 मधुसूदनः ॥ यथावयः समीयाय राजभिः सह माधवः १६ अथ द्रोणं सबाह्लीकं सपुत्रं च यशस्विनम् ॥ कृपं च सोमदत्तं च समीयाय जनार्दनः १७ तत्रासीद्दूर्जितं
 मृष्टं कंचनं महदासनम् ॥ शासनाद् धृतराष्ट्रस्य तत्रोपाविश दच्युतः १८ अथ गामधुपकं चाप्युदकं च जनार्दने ॥ उपजहुर्यथान्यायं धृतराष्ट्रपुरोहिताः १९
 कृतातिथ्यस्तु गोविंदः सर्वान् परिहसन्कुरु ॥ आस्ते सांबंधिकं कुर्वन्कुरुभिः परिवारितः २०

१३ । १४ । १५ । १६ । १७ मृष्टशोभितम् १८ । १९ परिहसन् नर्मकुर्वन् सांबंधिकं धनं जयादिसंबंधहेतुकं व्यवहारम् २०

पूजितः स्तुतः २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ विदुरः पांडवानां विचेष्टितं तस्य तं कृष्णं प्रति अपृच्छदित्यन्वयः सार्धश्लोक एकं वाक्यं अपृच्छदिति पूर्वस्मादनुकृत्यते प्रीयमाणस्येत्यादिषष्ठो
 सोर्चितो धृतराष्ट्रेण पूजितश्च महायशाः ॥ राजानं समनुज्ञाप्य निरक्राम दरिदमः २१ तैः समेत्य यथान्यायं कुरुभिः कुरुसंसदि ॥ विदुरावसथं रम्यमुपातिष्ठत माध
 वः २२ विदुरः सर्वकल्याणैरभिगम्य जनार्दनम् ॥ अर्चयामास दाशार्हं सर्वकामैरुपस्थितम् २३ यामे प्रीतिः पुष्कराक्षत्वदर्शनसमुद्भवा ॥ सा किमाख्यायते तुभ्य
 मंतरात्माऽसिदेहिनाम् २४ कृतातिथ्यं तु गोविंदं विदुरः सर्वधर्मवित् ॥ कुशलं पांडुपुत्राणामपृच्छन् मधुसूदनम् २५ प्रीयमाणस्य सुहृदो विदुरो बुद्धिसत्तमः ॥
 धर्मार्थनित्यस्य सतोगतरोषस्य धीमतः २६ तस्य सर्वसंविस्तारं पांडवानां विचेष्टितम् ॥ क्षत्रराचष्टदाशार्हः सर्वप्रत्यक्षदर्शिवान् २७ ॥ इति श्रीमहाभारते उ
 द्योगपर्वणि भगवद्वाचनपर्वणि धृतराष्ट्रगृहप्रवेशपूर्वकं श्रीकृष्णस्य विदुरगृहप्रवेशे एकोननवतितमोऽध्यायः ॥ ८९ ॥ ॥ धृ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ अथोपगम्य
 विदुरमपराह्णे जनार्दनः ॥ पितृष्वसारं सपृथामभ्यगच्छदरिदमः १ साहृद्वा कृष्णमायां तं प्रसन्नादित्यवर्चसम् ॥ कंठे गृहीत्वा प्राक्रोशत् स्मरंती तनयान् पृथा २ तेषां
 सत्ववतां मध्ये गोविंदं सहचारिणम् ॥ चिरस्य दृष्ट्वा वाष्णं यं बाष्पमाहारयत् पृथा ३ साऽब्रवीत्कृष्णमासीनं कृतातिथ्यं युधांपतिम् ॥ बाष्पगद्गदपूर्णेन मुखेन परिशु
 ष्यता ४ येते बाल्यात्प्रभृत्येव गुरुशुश्रूषणे रताः ॥ परस्परस्य सुहृदः संमताः समचेतसः ॥ निकृत्या भ्रंशिताराज्याज्जनार्हानिर्जनंगताः ५ विनीतक्रोधहर्षाश्च
 ब्रह्मण्याः सत्यवादिनः ॥ त्यक्त्वा प्रियसुखे पार्थारुदतीमपहाय माम् ६ अहर्षुश्च वनं यातः समूलं हृदयं मम ॥ अतदर्हामहात्मानः कथं केशव पांडवाः ७ ऊर्ध्वमहाव
 नेता तसि हव्याग्रजकुले ॥ बालाविहीनाः पित्राते मया सततलालिताः ८ अपश्यंतश्च पितरौ कथमूर्धुमहावने ॥ शंखदुंदुभिनिर्घोषैर्मृदंगैर्वेणुनिःस्वनैः ९ पां
 डवाः समबोध्यंत बाल्यात्प्रभृतिकेशव ॥ ये स्मरणशब्देन हयानां हेपितेन च १० रथनेमिनिनादैश्च व्यबोध्यंत तदा गृहे ॥ शंखभेरीनिनादेन वेणुवीणानुनादि
 ना ११ पुण्याहघोषमिश्रेण पूज्यमाना द्विजातिभिः ॥ वस्त्रैरत्नैरलंकारैः पूजयंतो द्विजन्मनः १२ गीर्भमंगलयुक्ता भेर्ब्राह्मणानां महात्मनाम् ॥ अर्चितैरर्चनार्है
 श्वस्तुवद्भिरभिनंदिताः १३ प्रासादाग्रेष्वबोध्यंत रां कवाजिनशायिनः ॥ कूरंचनिनदं श्रुत्वा श्वापदानां महावने १४ न स्मोपयांति निद्रांति न तदर्हजानार्दन ॥
 भेरीमृदंगनिनदैः शंखवैणवनिःस्वनैः १५ स्त्रीणां गीतनिनादैश्च मधुरैर्मधुसूदन ॥ वंदिमागधमूतैश्च स्तुवद्भिर्बोधिताः कथम् १६ महावनेष्वबोध्यंत श्वापदानां
 रुतेन च ॥ ह्रीमान्सत्यधृतिर्दातो भूतानामनुकंपिता १७ कामद्वेषौवशे कृत्वा सतां वर्त्मानुवर्तते ॥ अंबरीषस्य मां धातुर्ययातेर्न दुषस्य च १८ भरतस्य दिली
 पस्य शिबेरौ शीनरस्य च ॥ राजर्षीणां पुराणानां धुरंधते दुरुद्धहाम् १९ शीलवृत्तोपसंपन्नो धर्मज्ञः सत्यसंगरः ॥ राजा सर्वगुणोपेतस्त्रैलोक्यस्यापि यो भवेत् २०
 द्वितीयाध्यायः १७ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकंठीये भारतभाष्ये एकोननवतितमोऽध्यायः ॥ ८९ ॥ ॥ धृ ॥ अथेति १ । २ । ३ । ४ । ५ प्रियं राज्यादि सुखं भोगोत्थं आल्लादः
 ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ धुरंधारं १९ । २०

उद्यो. ५
अ०
॥९०॥

म.भा.टी.
॥८९॥

प्रियोदशोदर्शनयस्य दर्शादिश्राद्धकर्मवायस्य २१ सामर्षत्वादेवपांडवः पांडुरेवपांडवः स्वार्थे तद्धितः यद्वापांडवः पांडुपुत्रः । 'पांडुः कुंतीपतौ सिते' इति विश्वः २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७
अजातशत्रुर्धर्मात्मा शुद्धजांबूनदप्रभः ॥ श्रेष्ठः कुरुषु सर्वेषु धर्मतः श्रुतवृत्ततः ॥ प्रियोदशोदीर्घभुजः कथं कृष्णयुधिष्ठिरः २१ यः सनागायुतप्राणो वातरं हामहाबलः ॥
सामर्षः पांडवो नित्यं प्रियो भ्रातुः प्रियंकरः २२ कीचकस्य तु सजातेर्यो हंता मधुसूदन ॥ शूरः क्रोधवशानां च हि डिंबस्य बकस्य च २३ पगाक्रमेश क्रसमो मातरि श्व
समो बले ॥ महेश्वरसमः क्रोधे भीमः प्रहरतांवरः २४ क्रोधं बलममर्षं च यो निधाय परंतपः ॥ जितात्मा पांडवोऽमर्षी भ्रातुस्तिष्ठति शासने २५ तेजो राशिं महात्मा
नंवरिष्ठममिताजसम् ॥ भीमं प्रदर्शनेनापि भीमसेनं जनार्दन २६ तं माचक्ष्ववाष्णेयकथमद्य त्रकोदरः ॥ आस्ते परिधवाहुः समध्यमः पांडवो बली २७ अर्जुने
नार्जुनो यः स कृष्णबाहुः सहस्रिणा ॥ द्विबाहुः स्पर्धते नित्यमतीतेनापि केशव २८ क्षिपत्येकेन वेगेन पंचबाणशतानियः ॥ इष्वस्त्रे सदृशो राज्ञः कार्तवीर्यस्य पांडवः ॥
२९ तेजसाऽऽदित्य सदृशो महर्षि सदृशो दमे ॥ क्षमया पृथिवी तुल्यो महेंद्रसमविक्रमः ३० आधिराज्यं महदीप्तं प्रथितं मधुसूदन ॥ आहृतं येन वीर्येण कुरूणां सर्वरा
जसु ३१ यस्य बाहुबलं सर्वेषां पांडवाः पर्युपासते ॥ स सर्वराथिनां श्रेष्ठः पांडवः सत्यविक्रमः ३२ यंगत्वाऽभिमुखः संख्येन जीवन् कश्चिदाव्रजेत् ॥ योजेता सर्वभूताना
मजे योजिष्णुरच्युत ३३ योपाश्रयः पांडवानां देवानां भिववा सवः ॥ स ते भ्राता सखा चैव कथमद्य धनं जयः ३४ दयावान् सर्वभूतेषु ह्यो निषेवो महास्त्रवित् ॥ मृदुश्च
सुकुमारश्च धार्मिकश्च प्रियश्च मे ३५ सहदेवो महेश्वासः शूरः समिति शोभनः ॥ भ्रातृणां कृष्णशुश्रूषुर्धर्मार्थकुशलो युवा ३६ सदैव महदेवस्य भ्रातरो मधुसूदन ॥
वृत्तं कल्याणवृत्तस्य पूजयंति महात्मनः ३७ ज्येष्ठोपचायिनं वीरं सहदेवं युधां पतिम् ॥ शुश्रूषुं मम वाष्णेयमाद्रीपुत्रं प्रचक्ष्व मे ३८ सुकुमारो युवा शूरो दर्शनीयश्च पां
डवः ॥ भ्रातृणां चैव सर्वेषां प्रियः प्राणो बहिश्चरः ३९ चित्रयोधी च न कुलो महेश्वासो महाबलः ॥ कञ्चित्सकुशली कृष्णवत्सो मम सुखैधितः ४० सुखोचितमदुःखा
हं सुकुमारं महारथम् ॥ अपि जातु महाबाहो पश्येयं न कुलं पुनः ४१ पक्ष्मसंपातजे कालेन कुलेन विना कृता ॥ न लभामि धृतिं वीरसाय जीवामि पश्य माम् ४२ सर्वैः
पुत्रैः प्रियतरा द्रौपदी मे जनार्दन ॥ कुलीनारूपसंपन्ना सर्वैः समुदिता गुणैः ४३ पुत्रलोकात्पतिलोकां वृण्वाना सत्यवादिनी ॥ प्रियान् पुत्रान्परित्यज्य पांडवान नुरु
ध्यते ४४ महाभिजनसंपन्ना सर्वकामैः सुपूजिता ॥ ईश्वरी सर्वकल्याणी द्रौपदी कथमच्युत ४५ पतिभिः पंचभिः शूरैरग्निकल्पैः प्रहारिभिः ॥ उपपन्ना महेश्वासे
द्रौपदी दुःखभागिनी ४६ चतुर्दशमिदं वर्षं यन्नापश्यमरिंदम ॥ पुत्रादिभिः परित्युनां द्रौपदी सत्यवादिनीम् ४७ न नूनं कर्मभिः पुण्यैरश्रुते पुरुषः सुखम् ॥
द्रौपदी चेत्तथा वृत्तानां श्रुते सुखमव्ययम् ४८
२८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ ज्येष्ठोपचायिनं ज्येष्ठानां भाववृद्धिकरं ३८ । ३९ । ४० । ४१ पक्ष्मणोः संपातजे निषेवमात्रे इत्यर्थः ४२ । ४३ पुत्रलोकात्पुत्रस
न्निकर्षत्यक्त्वा पतिलोकां पतिसन्निधिं वृण्वाना ४४ । ४५ । ४६ । ४७ तथा वृत्तापुण्यशीला ४८

॥८९॥

४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ कञ्चिदितिकाका सुखावहत्वं नास्तीति व्यज्यते एषां मत्पुत्रमर्त्रादीनां ५६ न कुशलं मरणं ५७ । ५८ अवरोधः राज्याप्रदानरूपो दानिनिरोधः ५९ य
दिसुखं पुण्यक्षयरूपं अर्थादुःखं पापक्षयरूपं तर्हि दुःखात्पापक्षयहेतोस्तत्सुखं न अस्माकं स्यात् तथा च न वयं दुःखाद्द्वयं प्राप्तुमर्हत्यर्थः ६० अस्मात् भाविनः कुरुपांडवसंग्रामात् गोत्रकलहे विषमधिया
मेवावमर्दः सममुद्धीनां तु सुखमेवेति भावः ६१ सर्वं वृत्तं एषां पांडवानां तथा विधं अविषमं ६२ वृत्तैर्वदान्यत्वेन खयातैर्वनयथा अकेशेनाप्येतद्वत्त्येनाहमपिता । 'वृत्तोऽस्तीति दृढे खयाते' इति विश्वः
न प्रियो मम कृष्णाया बीभत्सुर्न युधिष्ठिरः ॥ भीमसेनो यमौ वापि यदपश्यं सभागताम् ४९ न मे दुःखतरं किंचिद्भूतपूर्वततोऽधिकम् ॥ स्त्रीधर्मिणीं द्रौपदीं च द्रु
शुराणां समीपगाम् ५० आनायिता मनार्येण क्रोधलोभानुवर्तिना ॥ सर्वे प्रेक्षंतं कुरुवृकवस्त्रांसभागताम् ५१ तत्रैव घृतराष्ट्रश्च महाराजश्च बाहिकः ॥ कृपश्च सा
मदत्तश्च निर्विण्णा कुरुवस्तथा ५२ तस्यांसं सदिसर्वेषां क्षतारं पूजयाम्यहम् ॥ वृत्तेन हि भवत्यार्यो न धनेन न विद्यया ५३ तस्य कृष्णमहाबुद्धेर्भीरस्य महात्मनः ॥
क्षतुः शीलमलंकारो लोकान्विष्टम्यतिष्ठति ५४ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ सा शोकार्ता च हृष्टा च दृष्ट्वा गोविंदमागतम् ॥ नानाविधानि दुःखानि सर्वाण्येवाकीर्तयत् ॥
५५ पूर्वैराचारितं यत्तत्कुराजभिररिंदम ॥ अक्षयूतं मृगवधः कञ्चिदेषां सुखावहम् ५६ तन्मादहतियत् कृष्णासभायां कुरुसन्निधौ ॥ धार्तराष्ट्रैः परिक्षिप्यथानकु
शलं तथा ५७ निर्वासनं च नगरात् प्रव्रज्या च परंतप ॥ नानाविधानां दुःखानां भिजाऽस्मि जनार्दन ५८ अज्ञातचर्या बालानां मवरोधश्च माधव ॥ न मे केशत
मंतस्यात्पुत्रैः सह परंतप ५९ दुर्योधनेन निरुता वर्षमद्य चतुर्दश ॥ दुःखादपि सुखं न स्याद्यदि पुण्यफलक्षयः ६० न मे वेशेषो जात्वासीत् धार्तराष्ट्रेषु पांडवैः ॥
तेन सत्येन कृष्णत्वांहता मित्रांश्रिया वृतम् ॥ अस्माद्विमुक्तं संग्रामात्पश्येयं पांडवैः सह ६१ नैव शक्याः पराजितुं सर्वे ह्येषां तथा विधम् ॥ पितरं त्वेव गह्वरं नात्मानं न
सुयोधनम् ६२ येनाहं कुंतिभोजाय धनं वृत्तैरिवार्पिता ॥ बालां मामार्यकस्तुभ्यं क्रीडंतीं कंदुहस्तिकाम् ६३ अदातुं कुंतिभोजाय सखा सख्ये महात्मने ॥ साऽहं
पित्रा च निरुता श्वशुरैश्च परंतप ॥ अत्यंत दुःखिता कृष्णा किं जीवितफलं मम ६४ यन्मां वागव्रवीन्नक्तं मृतकस्य व्यसाचिनः ॥ पुत्रस्ते पृथिवीं जेता यशश्चास्य दिवं
स्पृशेत् ६५ हत्वा कुरून्महाजन्येराज्यं प्राप्य धनं जयः ॥ भ्रातृभिः सह कौतेयस्त्रीन्मेघानां हरिष्यति ६६ नाहंता मभ्यसूया भिनमो धर्माय वेधसे ॥ कृष्णाय महतो नि
त्यं धर्मो धारयति प्रजाः ६७ धर्मश्चेदस्ति वाष्णेयथा वागभ्यभाषत ॥ त्वंचापि तत्तथा कृष्ण सर्वसंपादयिष्यसि ६८ न मां माधव वैधव्यं नार्थनाशो न वैरता ॥ तथा शो
काय दहतियथा पुत्रैर्विना भवः ६९ याऽहं गांडीवधन्वानं सर्वशस्त्रभृतांवरम् ॥ धनं जयं न पश्यामि काशांतिर्हृदयस्य मे ॥ इतश्चतुर्दशं वर्षं यन्नापश्यं युधिष्ठिरम् ७०
धृतेरिवेत्यपपाठः आर्यकः पितामहः तुभ्यंतव ६३ श्वशुरैर्भीष्मादिभिः घृतराष्ट्रोऽपि मर्त्येष्टत्वात् श्वशुरएव ६४ । ६५ महाजन्ये महायुद्धे मेघान् अश्वमेघान् ६६ अभ्यसूयाभिनिंदा
मि वेधसे विश्वकर्त्रे महते इति कृष्णस्येश्वरस्य निंदार्थमुपहासः कर्मण एव प्राबल्यं धर्मपदस्यार्थदर्शनेनाह धर्म इति धारयतीति धर्म इति व्युत्पत्त्या धर्म एव कर्ता धारयिता ईश्वराधनं तु त्वयै
ति भावः ६७ धर्मश्चेदिति धर्मेऽपि संशयं दर्शयति सतोऽपीश्वरस्या किंचित्करत्वमाह त्वंचेति ६८ । ६९ । ७०

७१ । ७२ । ७३ । ७४ अतिक्रमिष्यति अयुद्धेनेत्यर्थः ७५ सुनृशंसं अत्यंतवीर्यमस्मत् ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६ । ८७ । ८८ । ८९ । ९० । ९१ । ९२
 धनं जयं च गोविंदयमौतं च वृकोदरम् ॥ जीवनाशं प्रनष्टानां श्राद्धं कुर्वति मानवाः ७१ अर्थतस्ते मम मृतास्तेषां चाहं जनार्दन ॥ ब्रूयामाधव राजानं धर्मात्मानं यु
 धिष्ठिरम् ७२ भूयांस्ते हीयते धर्मो मा पुत्रक वृथा कृथाः ॥ पराश्रया वासुदेवया जीवति धिगस्तुताम् ७३ वृत्तेः कार्पण्यलब्धाया अप्रतिष्ठवज्यायसी ॥ अथो धनं ज
 यं ब्रूयानित्यो युक्तं वृकोदरम् ७४ यदर्थं क्षत्रियास्तु ते तस्य कालोऽयमागतः ॥ अस्मिंश्चेदागते काले मिथ्याचातिक्रमिष्यति ७५ लोकसंभाविताः संतः सुनृशंसं क
 रिष्यथ ॥ नृशंसं न चोयुक्तांस्त्यजेयं शाश्वतीः समाः ७६ काले हि समनुप्राप्तेत्यक्तव्यमपि जीवनम् ॥ माद्री पुत्रौ च वक्तव्यौ क्षत्रधर्मरतौ सदा ७७ विक्रमेणार्जि
 तान् भोगान् वृणीतं जीवितादपि ॥ विक्रमाधिगता ह्यर्थाः क्षत्रधर्मेण जीवतः ७८ मनोमनुष्यस्य सदा प्रीणति पुरुषोत्तम ॥ गत्वा ब्रूहि महाबाहो सर्वं शस्त्रभृतां वरम्
 ७९ अर्जुनं पांडवं वीरं द्रौपद्याः पदवीं चर ॥ विदितौ हि तवात्यंतं क्रुद्धौ तौ तु यथांस्तौ ८० भीमार्जुनौ न येतां हि देवानपि परांगतिम् ॥ तयोश्चैतदवज्ञानं यत्सा
 कृष्णासभांगता ८१ दुःशासनश्च कर्णश्च परुषाण्यभ्यमाधताम् ॥ दुर्योधनो भीमसेनमभ्यगच्छन् मनस्विनम् ८२ पश्यतां कुरुमुख्यानां तस्य द्रक्ष्यति यत्फ
 लम् ॥ न हि वैरं समासाद्य प्रशाम्यति वृकोदरः ८३ सुचिरादपि भीमस्य न हि वैरं प्रशाम्यति ॥ यावदंतं न नयति शात्रवाञ्छुर्कृशः ८४ न दुःखं राज्यहरणं न च
 द्यूते पराजयः ॥ प्रवाजनं तु पुत्राणां न मेतदुःखकारणम् ८५ यत्तु सा ब्रह्मतीश्यामा एकवस्त्रासभांगता ॥ अशृणोत् परुषावाचः किं नु दुःखं तं रततः ८६ स्त्रीधर्मिणी
 वरारोहा क्षत्रधर्मरता सदा ॥ नाभ्यगच्छत दानाथं कृष्णानाथवती सती ८७ यस्याममस पुत्रायास्त्वं नाथो मधुसूदन ॥ रामश्च बलिनां श्रेष्ठः प्रद्युम्नश्च महारथः ८८
 साऽहमेवं विधं दुःखं सहेयं पुरुषोत्तम ॥ भीमे जीवति दुर्धर्षे विजये चापलायिनि ८९ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तत आश्वासयामास पुत्राधिभिरभिभुताम् ॥ पितृष्व
 सारं शोचंती शौरिः पार्थ सखः पृथाम् ९० ॥ वासुदेव उवाच ॥ कातुसीमंतिर्नात्वा हृक्लोकेष्वास्ति पितृष्वसः ॥ शूरस्य राज्ञो दुहिता आजमीढकुलंगता ९१ म
 हाकुलीना भवती हृदाद्भिमिवागता ॥ ईश्वरी सर्वकल्याणी भर्त्रा परमपूजिता ९२ वीरसूरी रपत्नी त्वंसर्वैः समुदिता गुणैः ॥ सुखदुःखमहाप्राज्ञे त्वाद्दशी सोढुमर्ह
 ति ९३ निद्रातं द्रेको धर्षी क्षुत्पिपासे हि मातपौ ॥ एतानि पार्थानि जित्यनित्यं वीरसुखं रताः ९४ त्यक्तग्राम्यसुखाः पार्थानित्यं वीरसुखप्रियाः ॥ न तु स्वल्पे
 न तुष्येयुर्महोत्साहामहाबलाः ९५ अंतर्धीरानिषेवं ते मध्यग्राम्यसुखप्रियाः ॥ उत्तमांश्च परिक्रेशान् भोगांश्चातीव मानुषान् ९६ अंते पुरे मिरे धीरान्ते
 मध्ये पुरे मिरे ॥ अंतप्राप्तिं सुखामाहुर्दुःखमंतरमेतयोः ९७

९३ । ९४ । ९५ अंतराज्यं वा वनं वा मध्यं अल्पैश्चर्य अंतपदं व्याचष्टे उत्तमानिति उत्तमान् तीव्रवैराग्यजान् परिक्रेशान् शीतवादीन् ९६ अंते पुरांतयोः परब्रह्मानंदे सुपुसौवा उभयत्रैव द्वैतादर्श
 नात्सुखमस्ति पृथगेतरं जाग्रत्स्वप्नौ दुःखदुःखरूपं स्वयमात्मा निर्दुःखश्च जाग्रत्स्वप्नयोस्तु पादिसंघातप्रभासमानं दुःखं आगमापायित्वा तव पुत्राः सहंते त्वंच स हस्वेति भावः ९७

९८ । ९९ अबुद्धिजं अज्ञानजं तमोविपर्ययज्ञानं अनात्मनि देहादावात्माभिमानरूपम् १०० । १ अनिकृत्या अचछलेन २ त्वमेवेति भगवतः सावार्त्त्यं सर्वाधिष्ठानत्वं प्रोक्तम् ३ । ४ । १०५
 ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभाष्ये नवातितमोऽध्यायः ॥ ९० ॥ ॥ ७ ॥ ॥ पृथामिति तामामंज्येति पूर्वश्लोकेन प्रस्थानमात्रमुक्ता पृथामामंज्येत्यत्र तु तदर्थानुवादपूर्वकं
 अभिवादयंति भवती पांडवाः सह कृष्णया ॥ आत्मानं च कुशलिनं निवेद्या दुरनामयम् ९८ अरोगान् सर्वसिद्धार्थान् क्षिप्रं द्रक्ष्यसि पांडवान् ॥ ईश्वरान् सर्वलोकस्य
 हतामित्रान् श्रिया वृत्तान् ९९ एवमाश्वासिता कुंती प्रत्युवाच जनार्दनम् ॥ पुत्राधिभिरभिध्वस्तानि गृह्या बुद्धिजंतमः १०० ॥ कुंत्युवाच ॥ यद्यत्तेषां महाबा
 हो पथ्यं स्यान्मधुसूदन ॥ यथा यथा त्वं मन्यथाः कुर्याः कृष्ण तथा तथा १०१ अविलोपेन धर्मस्य अनिकृत्या परंतप ॥ प्रभावज्ञाऽस्मिते कृष्णसत्यस्याभिजनस्य
 च १०२ व्यवस्थायां च मित्रेषु बुद्धिविक्रमयोस्तथा ॥ त्वमेव नः कुले धर्मस्त्वं सत्यं त्वंतपो महत् १०३ त्वं त्राता त्वं महद्ब्रह्म त्वयि सर्वं प्रतिष्ठितम् ॥ यथैवात्थ तथै
 वै तत्त्वयि सत्यं भविष्यति १०४ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तामामंज्य च गोविंदः कृत्वा चाभिप्रदाक्षिणम् ॥ प्रातिष्ठत महाबाहुर्दुर्योधनगृहान् प्राति १०५ ॥ इति श्री
 महा० उ० प० भगवद्गीतानप० कृष्णकुंतीसंवादे नवातितमोऽध्यायः ॥ ९० ॥ ॥ ७ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ पृथामामंज्य गोविंदः कृत्वा चाभिप्रदाक्षि
 णम् ॥ दुर्योधनगृहं शौरिभ्यगच्छदरिदमः १ लक्ष्म्या परमया युक्तं पुरंदरगृहोपमम् ॥ विचित्रैरासनैर्युक्तं प्राववेश जनार्दनः २ तस्य कक्ष्या व्यतिक्रम्यति स्त्रो
 द्वाः स्थैरवारितः ॥ ततोऽभ्रघनसंकाशं गिरिकूटमिवोच्छ्रितम् ३ श्रिया ज्वलंतं प्रासादमारुरोह महायशः ॥ तत्र राजसहस्रैश्च कुरुभिश्चाभिसंवृतम् ४ धार्त
 राष्ट्रं महाबाहुं ददर्शासीनमासने ॥ दुःशासनं च कर्णं च शकुनिं चापि सौबलम् ५ दुर्योधनसमीपे तानासनस्थान् ददर्श सः ॥ अभ्यागच्छति दाशाह धार्तराष्ट्रो महाय
 शाः ६ उदतिष्ठत्सहामात्यः पूजयन्मधुसूदनम् ॥ समेत्य धार्तराष्ट्रेण सहामात्येन केशवः ७ राजभिस्तत्र वाष्पेयः समागच्छद्यथावयः ॥ तत्र जांबूनदमयपर्वकं
 सुपरिष्कृतम् ८ विविधास्तरणास्तीर्णमभ्युपाविश दच्युतः ॥ तस्मिन् गां मधुपर्कं चाप्युदकं च जनार्दने ९ निवेदयामास तदा गृहान् राज्यं च कौरवः ॥ तत्र गोवि
 दमासीनं प्रसन्नादित्यवर्चसम् १० उपासां च क्रिरे सर्वे कुरवो राजभिः मह ॥ ततो दुर्योधनो राजा वाष्पेयं जयतां वरम् ११ न्यमंत्रय द्रोणेन ननाभ्यनंदं च केशवः ॥
 ततो दुर्योधनः कृष्णमब्रवीत् कुरुसंसदि १२ मृदुपूर्वं शठोदकं कर्णमाभाष्य कौरवः ॥ कस्मादघ्नानि पानानि वासां शिष्यनानि च १३ त्वदर्थमुपनीतानि नाग्रहीस्त्वं
 जनार्दन ॥ उभयोश्च ददत्साह्यमुभयोश्च हिते रतः १४ संबन्धी दधितश्चासि घृतराष्ट्रस्य माधव ॥ त्वंहि गोविंद धर्माथैवेत्थ तत्त्वेन सर्वशः ॥ तत्र कारणमिच्छामि
 श्रोतुं चक्रगदाधर १५ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ स एव मुक्तो गोविंदः प्रत्युवाच महामनाः ॥ उद्यन्मेघस्वनः काले प्रगृह्या विपुलं भुजम् १६

दुर्योधनगृहपातिरुच्यत इत्यपीनरुक्तयम् १ । २ अभ्रघनः सजलो मेघः सहिसविद्युत् तत्सादृश्येन महेंद्रनीलमणिमयत्वं सुवर्णमयत्वं च सूचितं । अन्ये तु अभ्रघनः आकाशमात्रवर्तिघनः सहिश
 रस्तंबंधाद्वल इति व्याख्युः ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ शठोदकं शाठ्यपर्यवसानं आभाष्य संबोधनेनोन्मुखीकृत्य १३ । १४ तत्र अघ्नादेरग्रहणे १५ प्रगृह्य उद्यम्य १६

अलघुकृतप्रयत्नशैथिल्यहीनकरणं । पाठांतरेअनंभूतंअनिष्टीवनं अनन्यकृतमित्यपिपठति । अग्रस्तंअलुप्ताक्षरं । अनिरस्तस्यानग्रंशरहितं । असंकुलंअसंकीर्णवर्णं १७ । १८ असांप्रतंप्रति
पुंअयुक्तंकर्तुं १९ । २० । २१ वैरंद्वेषःविग्रहोयुद्धं २२ । २३ संरंभात्क्रोधात् हेतुवादात्कपटात् २४ । २५ द्वेष्टिभवान् २६ । २७ । २८ विरुत्सति विरोधंकर्तुमिच्छति २९ मोहात्अदुष्टे
अलघुकृतमग्रस्तमनिरस्तमलंकुलम् ॥ राजीवनेत्रोराजानंहेतुमद्वाक्यमुत्तमम् १७ कृतार्थाभुंजतेदूताःपूजांश्रुतिचैवह ॥ कृतार्थमांसहामात्यंसमर्चिष्यसि
भारत १८ एवमुक्तःप्रत्युवाचधार्तराष्ट्रोजनार्दनम् ॥ नयुक्तंभवताऽस्मासुप्रतिपत्तुमसांप्रतम् १९ कृतार्थवाऽकृतार्थचत्वांशंमधुसूदन ॥ यतामहेपूजयितुं
दाशार्हणचक्रुः २० नचतत्कारणंविद्योयस्मिन्नोमधुसूदन ॥ पूजांकृतार्थप्रियमाणैर्नामस्थाःपुरुषोत्तम २१ वैरंनोनास्तिभवतागोविंदनचविग्रहः ॥ सभ
वान्प्रसमीक्ष्येतत्रेदंशंक्तुमर्हति २२ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवमुक्तःप्रत्युवाचधार्तराष्ट्रंजनार्दनः ॥ अभिवीक्ष्यसहामात्यंदाशार्हःप्रहसन्निव २३ नाहंकामा
न्नसंरंभाद्द्वेषान्नार्थकारणात् ॥ नहेतुवादाल्लोभाद्वाधर्मजह्यांकथंचन २४ संप्रीतिभोज्यान्यन्नानिआपद्भोज्यानिवापुनः ॥ नचसंप्रीयसेराजन्नचैवापद्गताव
यम् २५ अकस्माद्द्वेष्टिवैराजन्जन्मप्रभृतिपांडवान् ॥ प्रियानुवर्तिनोभ्रातृन्सर्वैःसमुदितान्गुणैः २६ अकस्माच्चैवपार्थानांद्वेषणंनोपपद्यते ॥ धर्मस्थिताः
पांडवेयाःकस्तान्किंवक्तुमर्हति २७ यस्तान्द्वेष्टिसमांद्वेष्टियस्ताननुसमामनु ॥ ऐकान्त्यमांगतंविद्धिपांडवैर्धर्मचारिभिः २८ कामक्रोधानुवर्तीहियोमोहादि
रुत्सति ॥ गुणवंतंचयोद्वेष्टितमाहुःपुरुषाधमम् २९ यःकल्याणगुणानज्ञातीन्मोहाल्लोभादिदृक्षते ॥ सोऽजितात्माऽजितक्रोधोऽनचिरंतिष्ठतिश्रियम् ३०
अथयोगुणसंपन्नान्हृदयस्याप्रियानपि ॥ प्रियेणकुरुतेवश्यांश्चिरंयशसितिष्ठति ३१ सर्वमेतन्नभोक्तव्यमन्नंदुष्टाभिसंहितम् ॥ क्षतुरेकस्यभोक्तव्यमितिमेधी
यतेमतिः ३२ एवमुक्तामहाबाहुदुर्योधनममर्षणम् ॥ निश्चक्रामततःशुभ्राद्धार्तराष्ट्रनिवेशनात् ३३ निर्यायचमहाबाहुर्वासुदेवोमहामनाः ॥ निवेशायययौवे
श्मविदुरस्यमहात्मनः ३४ तमभ्यगच्छद्रोणश्चकपोभीष्मोऽथबाह्लिकः ॥ कुरवश्चमहाबाहुंविदुरस्यगृहेस्थितम् ३५ तच्छुर्माधवंवीरंकुरवोमधुसूदनम् ॥
निवेदयामोवाष्ण्यसरत्नांस्तेगृहान्वयम् ३६ तानुवाचमहातेजाःकौरवान्मधुसूदनः ॥ सर्वेभवंतोगच्छंतुसर्वामेऽपचितिःकृता ३७ यातेषुकुरुपुक्षतादाशार्ह
मपराजितम् ॥ अभ्यर्चयामासतदासर्वकामैःप्रयत्नवान् ३८ ततःक्षत्ताऽन्नपानानिशुचीनिगुणवंतिच ॥ उपाहरदनेकानिकेशवायमहात्मने ३९ तैस्तर्पयि
त्वाप्रथमंब्राह्मणान्मधुसूदनः ॥ वेदविद्योददौकृष्णःप्रथमंद्रविणान्यपि ४० ततोऽनुयायिभिःसार्धंमरुद्भिरिववासवः ॥ विदुरान्नानिबुभुजेशुचीनिगुणवंतिच ४१
॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिभगवद्धानपर्वणिश्रीकृष्णदुर्योधनसंवादेएकनवतितमोऽध्यायः ॥ ९१ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तंभुक्तवंतमाश्वस्तंनिशायां
विदुरोऽब्रवीत् ॥ नेदंस्म्यगव्यवसितंकेशवागमनंतव १ दुष्टबुद्धिर्मोहः लोभःपरकीयधनापहारेच्छा अजितक्रोधइतिछेदः ३०।३१ । ३२ शुभ्रात्नानारत्नमयत्वेनप्रदीप्तात् । शुभ्रं
दिग्धवल्लेऽभ्रकेच'इतिविश्वः ३३।३४।३५।३६ अपचितिःपूजा ३७ । ३८ । ३९ ४० । ४१ इतिउद्योगपर्वणिनीलकण्ठीये भारतभाष्ये एकनवतितमोऽध्यायः ॥ ९१ ॥ ॥ तंभुक्तवंतमिति १

२ प्रग्रहंनिर्बध्नात्यंताभिनिवेशमित्यर्थः अनेयःअप्रापणीयःश्रेयसांकर्मणिपृष्ठी ३ सवशंकितसर्वत्रविश्वासहीनः ४ । ५ । ६ वृत्तिजीविका एतेयुद्धेनमहाराज्यंदास्यंतीत्याशयेत्यर्थः ७ । ८
अर्थधर्मातिगोमंदःसंरंभोचजनार्दन ॥ मानघ्रोमानकामश्चवृद्धानांशासनातिगः २ धर्मशास्त्रातिगोमूढोदुरात्माप्रग्रहंतः ॥ अनेयःश्रेयसांमंदोधार्तराष्ट्रोजना
र्दन ३ कामात्माप्राज्ञमानीचमित्रधुक्सर्वशंकितः ॥ अकर्ताचाकृतज्ञश्चत्यक्तधर्माप्रियानृतः ४ मूढश्चाकृतबुद्धिश्चइंद्रियाणामनीश्वरः ॥ कामानुसारीकृत्येषु
सर्वेष्वकृतनिश्चयः ५ एतैश्चान्यैश्चबहुभिर्दोषैरेवसमान्वितः ॥ त्वयोच्यमानःश्रेयोऽपिसंरंभान्नग्रहीष्यति ६ भीष्मेद्रोणेकपेकर्णेद्रोणपुत्रेजयद्रथे ॥ भूयसीवर्तते
वृत्तिंशमेकुरुतेमनः ७ निश्चितंधार्तराष्ट्राणांसकर्णानांजनार्दन ॥ भीष्मद्रोणमुखान्पार्थानशक्ताःप्रतिवीक्षितुम् ८ सेनासमुदयंकृत्वापार्थिवंमधुसूदन ॥ क
तार्थमन्यतेबालआत्मानमविचक्षणः ९ एकःकर्णःपरानजेतुंसमर्थइतिनिश्चितम् ॥ धार्तराष्ट्रस्यदुर्बुद्धेःसशमनोपयास्याति १० संविच्चधार्तराष्ट्राणांसर्वेषामेवके
शव ॥ शमेप्रयतमानस्यतवसौभ्रात्रकांक्षिणः ११ नपांडवानामस्माभिःप्रतिदेयंयथोचितम् ॥ इतिव्यवसितास्तेषुवचनंस्यान्नैरर्थकम् १२ यत्रसूक्तंदुरुक्तं
चसमंस्यान्मधुसूदन ॥ नतत्रप्रलपेत्प्राज्ञोवधिरेष्विवगायनः १३ आविजानत्सुमूढेषुनिर्मर्यादेषुमाधव ॥ नत्वंवाक्यंभुवन्युक्तश्चांडालेषुद्रिजोयथा १४ सोऽयं
बलस्थोमूढश्चनकरिष्यति तेवचः ॥ तस्मिन्निरर्थकंवाक्यमुक्तंसंपत्स्यतेतव १५ तेषांसमुपविष्टानांसर्वेषांपापचेतसाम् ॥ तवमध्यावतरणंममकृष्णनरोचते
१६ दुर्बुद्धीनामशिष्टानांबहूनांदुष्टचेतसाम् ॥ प्रतीपंवचनंमध्येतवकृष्णनरोचते १७ अनुपासितवृद्धत्वाच्छ्रियोदर्पाच्चमोहितः ॥ वयोदर्पादमर्षाच्चनतेश्रेयो
ग्रहीष्यति १८ बलंबलवदप्यस्ययदिवक्ष्यसिमाधव ॥ त्वय्यस्यमहतीशंकानकरिष्यति तेवचः १९ नेदमद्युधाशक्यमिंद्रेणापिसहामरैः ॥ इतिव्यवसिताः
सर्वेधार्तराष्ट्रजनार्दन २० तेष्वेवमुपपन्नेषुकामक्रोधानुवर्तिषु ॥ समर्थमपितेवाक्यमसमर्थंभाविष्यति २१ मध्येतिष्ठन्हस्त्यनीकस्यमंदोरथाश्वयुक्तस्यबलस्य
मूढः ॥ दुर्योधनोमन्यतेवीतभीतिःकृत्स्नामयेयंपृथिवीजितेति २२ आशंसतेवैष्टतराष्ट्रस्यपुत्रोमहाराज्यमसपत्नंपृथिव्याम् ॥ तस्मिन्नशमःकेवलोनोपलभ्यो
बद्धंसंतमन्यतेलब्धमर्थम् २३ पर्यस्तेयंपृथिवीकालपक्वादुर्योधनार्थेपांडवान्योडुकामाः ॥ समागताःसर्वयोधाःपृथिव्याराजानश्चक्षितिपालैःसमेताः २४ स
र्वेक्षेतेकृतवैराःपुरस्तात्त्वयाराजानोहृतसाराश्चकृष्ण ॥ तवोद्वेगात्संश्रिताधार्तराष्ट्रान्सुसंहताःसहकर्णेनवीराः २५ त्यक्तात्मानःसहदुर्योधनेनहृष्टायोडुंपांडवा
न्सर्वयोधाः ॥ तेषांमध्येप्रविशेथायादित्वंनतन्मतंमदाशार्हवीर २६ तेषांसमुपविष्टानांबहूनांदुष्टचेतसाम् ॥ कथंमध्यंप्रपद्येथाःशत्रूणांशत्रुकर्शन २७ सर्व
थात्वंमहाबाहोदेवैरपिदुरुत्सहः ॥ प्रभावंपौरुषंबुद्धिजानामितवशत्रुहन् २८ यामेप्रीतिःपांडवेषुभूयःसात्वयिमाधव ॥ प्रेम्णाचबहुमानाच्चसौहृदाच्चब्रवीम्यहम् २९
पार्थिवंपृथ्वीसंबन्धिनं ९ । १० । ११ प्रतिदेयंपरावृत्त्यदेयं व्यवसिताःनिश्चिताः १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ तेवचः १८ । १९ । २० । २१ । २२
बद्धंभवदीयत्वेनप्रतिबद्धमपिलब्धमेवमन्यते २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९

३० ॥ इतिउद्योगपर्वणिनीलकण्ठीयेभारतभावदीपे द्विनवतितमोऽध्यायः ॥ ९२ ॥ ॥ यथांति १।१। १।४ पर्यस्तांज्ययामूर्ता ५ यतन्यतमानः ६।७।८। ९ तद्वशंसंजनार्थं
यामेप्रीतिःपुष्कराक्षवर्धनसमुद्रवा ॥ साकिमाख्यायतेतुभ्यमंतरात्माऽसिदेहिनाम् ३० ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिभगवद्यानपर्वणिश्रीकृष्णविदुरसं
वादेद्विनवतितमोऽध्यायः ॥ ९२ ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ यथाब्रूयान्महाप्राज्ञोयथाब्रूयाद्विचक्षणः ॥ यथावाच्यस्त्वद्विधेनभवतामद्विधःसुहृत् १ धर्मा
र्थयुक्तंतथ्यंचयथावदुपपद्यते ॥ तथावचनमुक्तोऽस्मिन्त्वयेतत्पितृमातृवत् २ सत्यंप्राप्तंचयुक्तंवाऽप्येवमेवयथाऽस्थमाम् ॥ शृणुष्वागमनेहेतुंविदुरावहितोभव ३
दौरात्म्यंधार्तराष्ट्रस्यक्षत्रियाणांचवैरताम् ॥ सर्वमेतदहंजाननक्षतःप्राप्तोऽद्यकौरवान् ४ पर्यस्तांष्टुथिर्वीसर्वासांश्चांसरथकुंजराम् ॥ योमोचयेन्मृत्युपाशात्प्रा
प्तुयाद्धर्ममुत्तमम् ५ धर्मकार्ययतनशक्तयानोचेत्प्राप्नोतिमानवः ॥ प्राप्तोभवतितत्पुण्यमत्रमेनास्ति संशयः ६ मनसाचितयन्पापं कर्मणानातिरोचयन् ॥ नप्रा
प्नोतिफलंतस्येत्येवंधर्मविदोविदुः ७ सोऽहंयतिष्येप्रशमंक्षतःकर्तुममायया ॥ कुरूणामंजयानांचसंग्रामेविनाशिष्यताम् ८ सेयमापन्महाघोराकुरुष्वेवसमुत्थि
ता ॥ कर्णदुर्योधनकृतासर्वेहेतेतदन्वयाः ९ व्यसनेऽस्मिन्महान्हियोमित्रनाभिपद्यते ॥ अनर्थाययथाशक्तितनृशंसंविदुर्बुधाः १० आकेशग्रहणान्मित्रमकार्या
त्संनिवर्तयन् ॥ अवाच्यःकस्यचिद्भवतिरुतयत्नोयथाबलम् ११ तत्समर्थंशुभंवाक्यंधर्मार्थसहितंहितम् ॥ धार्तराष्ट्रःसहामात्योग्रहीतुंविदुरार्हति १२ हितंहि
धार्तराष्ट्राणांपाण्डवानांतथैवच ॥ पृथिव्यांक्षत्रियाणांचयतिष्येऽहममायया १३ हितेप्रयतमानंमांशंकेदुर्योधनोयदि ॥ हृदयस्यचमेप्रीतिरानृण्यंचभविष्यति
१४ ज्ञातीनांहिमिथोभेदेयन्मित्रनाभिपद्यते ॥ सर्वयत्नेनमाध्यस्थंनतन्मित्रंविदुर्बुधाः १५ नमांब्रूयुरधर्मिष्ठाभूताह्यसुहृदस्तथा ॥ शक्तोनावारयत्कृष्णःसंर
ब्धान्कुरुपांडवान् १६ उभयोःसाधयन्नर्थमहमागतइत्युत ॥ तत्रयत्नमहंकृत्वागच्छेयंनृष्यवाच्यताम् १७ ममधर्मार्थयुक्तंहिश्रुत्वावाक्यमनामयम् ॥ नचेदादा
स्यतेवालोदिष्टस्यवशमेप्यति १८ अहापयन्पांडवार्थंयथावच्छंमंकुरूणांयदिचाचरेयम् ॥ पुण्यंचमेस्याच्चरितंमहात्मन्मुच्येरंश्चकुरवोमृत्युपाशात् १९ अपिवा
चंभाषमाणस्यकाव्यांधर्मारामार्थवतीमहिम्नाम् ॥ अवक्षेरन्धार्तराष्ट्राःशमार्थमांचप्राप्तंकुरवःपूजयेयुः २० नचापिममपर्याप्ताःसहिताःसर्वपार्थिवाः ॥ क्रुद्ध
स्यप्रमुखेस्थातुंसिंहस्येवेतरेमृगाः २१ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ इत्येवमुक्त्वावचनंनृष्णीनामृषभस्तदा ॥ शयनेसुखसंपर्शेशिश्येयदुसुखावहः २२ ॥ इतिश्री
महाभारतेउद्योगपर्वणिभ० प० श्रीकृष्णवाक्येत्रिनवतितमोऽध्यायः ॥ ९३ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तथाकथयतोरैवतयोर्बुद्धिमतोस्तदा ॥ शिवानक्ष
त्रसंपन्नासाव्यतीयायशर्वरी १ धर्मार्थकामयुक्ताश्चविचित्रार्थपदाक्षराः ॥ शृण्वतोविविधावाचोविदुरस्यमहात्मनः २
यविदुरितिसंबंधः अनुनीयेत्यपिपाठः १०।११।१२ हितंकर्तुमितिशेषः १३।१४ नाभिपद्यतेनोपकरोति १५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२ ॥ इतिउद्योगपर्वणिनीलकण्ठीये
भारतभावदीपे त्रिनवतितमोऽध्यायः ॥ ९३ ॥ ॥ ॥ नक्षत्रसंपन्ना शरदिनिरधस्तात् १।२

३।४।५ उदकंस्नानाचमनादि अनुजप्यसंध्योपासनादि तेउमेकतेयेनसःकृतोदकानुजप्यः १ तिष्ठंतंउपासीनम् ७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८
कथाभिरनुरूपाभिःकृष्णस्यामिततेजसः ॥ अकामस्येवकृष्णस्यसाव्यतीयायशर्वरी ३ ततस्तुस्वरसंपन्नावहवःसूतमागधाः ॥ शंखदुंदुभिनिर्घोषैःकेशवं
प्रत्यबोधयन् ४ ततउत्थायदाशार्हंरुषभःसर्वसात्वताम् ॥ सर्वमावश्यकंचक्रेप्रातःकार्यजनार्दनः ५ कृतोदकानुजप्यःसदुताग्निःसमलंकृतः ॥ ततश्चादित्य
मुद्यंतमुपातिष्ठतमाधवः ६ अथदुर्योधनःकृष्णंशकुनिश्चापिसौबलः ॥ सध्यांतिष्ठंतमभ्येत्यदाशार्हमपराजितम् ७ आचक्षेतांतुकृष्णस्यधृतराष्ट्रसंभागतम् ॥
कुरूंश्चभीष्मप्रमुखानराज्ञःसर्वाश्चपार्थिवान् ८ त्वामर्थयंतैगोविंददिविशक्रमिवामराः ॥ तावभ्यनंदद्गोविंदःसाम्रापरमवलगुना ९ ततोविमलआदित्येब्राह्मणे
भ्योजनार्दनः ॥ ददौहिरण्यंवासांसिगाश्चाश्वाश्चपरंतपः १० विसृज्यबहुरत्नानिदाशार्हमपराजितम् ॥ तिष्ठंतमुपसंगम्यववंदेसाराथिस्तदा ११ ततोरथेन
शुभ्रेणमहताकिंकिणीकिना ॥ हयोत्तमयुजाशघ्रिमुपातिष्ठतदारुकः १२ तमुपास्थितमाज्ञायरथंदिव्यंमहामनाः ॥ महाभघननिर्घोषंसर्वरत्नविभूषितम् १३
अग्निप्रदक्षिणंकृत्वाब्राह्मणांश्चजनार्दनः ॥ कौस्तुभंमणिमामुच्यश्रियापरमयाज्वलन् १४ कुरुभिःसंवृतःकृष्णोवृष्णिभिश्चाभिरक्षितः ॥ आतिष्ठतरथंशौरिः
सर्वयादवनंदनः १५ अन्वारुरोहदाशार्हंविदुरःसर्वधर्मवित् ॥ सर्वप्राणभृतांश्रिष्ठंसर्वबुद्धिमतांवरम् १६ ततोदुर्योधनःकृष्णंशकुनिश्चापिसौबलः ॥ द्वितीयेन
रथेनैनमन्वयातांपरंतपम् १७ सात्यकिःकृतवर्मांचवृष्णीनांचापरेरथाः ॥ पृष्ठतोऽनुययुःकृष्णंगजैरश्वैरथैरपि १८ तेषांहिमपरिष्कारैर्युक्ताःपरमवाजिभिः ॥
गच्छतांघोषिणाश्चित्ररथाराजान्विरोजिरे १९ संमृष्टसंसिक्तरजःप्रतिपेदेमहापथम् ॥ राजर्षिचरितंकालेकृष्णोधीमानाश्रियाज्वलन् २० ततःप्रयातेदाशार्हंप्रा
वाद्यंतैकपुष्कराः ॥ शंखाश्चदध्मिरेतत्रवाद्यान्यन्यानिनानिच २१ प्रवीराःसर्वलोकस्ययुवानःसिंहविक्रमाः ॥ परिवार्यरथंशौरैरगच्छंतपरंतपाः २२ ततो
ऽन्येबहुसाहस्राविचित्राद्रुतवाससः ॥ असिप्रासायुधधराःकृष्णस्यासन्पुरःसराः २३ गजाःपंचशतास्तत्ररथाश्चासन्सहस्रशः ॥ प्रयांतमन्वयुर्वीरंदाशार्हम
पराजितम् २४ पुरंकुरूणांसंवृतंद्रष्टुकामंजनार्दनम् ॥ सवालवृद्धंसखीकरंय्यागतमरिदम् २५ वेदिकामाश्रिताभिश्चसमाक्रांतान्यनेकशः ॥ प्रचलंती
वभारेणयोषिर्द्धिर्भवनान्युत २६ सपूज्यमानःकुरुभिःसंशृण्वन्मधुराःकथाः ॥ यथार्हंप्रतिसत्कुर्वन्प्रेक्षमाणःशनैर्ययौ २७ ततःसर्मासमासाद्यकेशवस्यानुया
यिनः ॥ सशंखैर्वेणुनिर्घोषैर्दिशःसर्वाव्यनादयन् २८ ततःसासमितिःसवाराज्ञाममिततेजसाम् ॥ संप्राकंपतहर्षेणकृष्णागमनकाक्षया २९ ततोऽभ्याशग
तेकृष्णेसमहृष्यन्नराधिपाः ॥ श्रुत्वातरथनिर्घोषंपर्जन्यनिनदोपमम् ३० आसाद्यतुसभाद्वारमृषभःसर्वसात्वताम् ॥ अवतीर्यरथाच्छौरिःकैलासशिखरोप
मात् ३१ नवमेघप्रतीकाशांज्वलंतीमिवतेजसा ॥ महेंद्रसदनप्रख्यांप्रविवेशमभांततः ३२

चित्राश्चैरथाश्च १९ संमृष्टदूरीकृतं संसिक्तंजलेनाष्टावितंचरजोयस्मात्तं अविभाजिकंपदम् २० एकपुष्कराःकाहलाः २१।२२।२३।२४।२५।२६।२७।२८।२९।३०।३१।३२

पाणौगृहीत्वाविदुरंसात्यकिंचमहायज्ञाः ॥ ज्योतीष्यादित्यवद्राजनकुरुन्प्राच्छादयन्श्रिया ३३ अग्रतोवासुदेवस्यकर्णदुर्योधनावुभौ ॥ वृष्णयःकृतवर्मा
चाप्यासन्नकृष्णस्यपृष्ठतः ३४ घृतराष्ट्रपुरस्कृत्यभीष्मद्रोणादयस्ततः ॥ आसनेभ्योऽचलन्सर्वेपूजयंतोजनार्दनम् ३५ अभ्यागच्छतिदाशाहंप्रज्ञाचक्षुर्न
रेश्वरः ॥ सहैवद्रोणभीष्माभ्यामुदतिष्ठन्महायज्ञाः ३६ उत्तिष्ठतिमहाराजेघृतराष्ट्रेजनेश्वरे ॥ तानिराजसहस्राणिसमुत्स्थुःसमंततः ३७ आसनंसर्वतोभद्रं
जांबूनदपरिष्कृतम् ॥ कृष्णार्थेकल्पितं तत्रघृतराष्ट्रस्यशासनात् ३८ स्मयमानस्तुराजानंभीष्मद्रोणौचमाधवः ॥ अभ्यभाषतधर्मात्पाराज्ञश्चान्यान्यथा
वयः ३९ तत्रकेशवमानर्चुःसम्यग्भ्यागतंसभाम् ॥ राजानःपार्थिवाःसर्वेकुरवश्चजनार्दनम् ४० तत्रतिष्ठन्सदाशाहोराजमध्येपरंतपः ॥ अपश्यदंतरिक्ष
स्थानृषीन्परपुरंजयः ॥ ततस्तानभिसेप्रेक्ष्यनारदप्रमुखानृषीन् ४१ अभ्यभाषतदाशाहोभीष्मंशांतनवंशनैः ॥ पार्थिवीसमितिद्रुष्टुमृषयोभ्यागतानृष
४२ निमंज्यतामासनैश्चसत्कारेणचभूयसा ॥ नैतेष्वनुपविष्टेषुशक्यंकेनचिदासितुम् ४३ पूजाप्रयुज्यतामाशुमुनीनांभावितात्मनाम् ॥ ऋषीन्शांतनवो
दृष्ट्वासभाद्वारमुपस्थितान् ४४ त्वरमाणस्ततोभृत्यानासनानीत्यचोदयत् ॥ आसनान्यथपृष्ठानिमहांतिविपुलानिच ४५ मणिकांचनचित्राणिसमाजन्दुस्त
तस्ततः ॥ तेषुतत्रोपविष्टेषुगृहीतार्घेषुभारत ४६ निषसादासनेकृष्णोराजानश्चयथासनम् ॥ दुःशासनःसात्यकयेददावासनमुत्तमम् ४७ विविंशतिर्ददौपी
ठंकांचनंकृतवर्मणे ॥ अविदूरेतुकृष्णस्यकर्णदुर्योधनावुभौ ४८ एकासनेमहात्मानौनिषीदतुरमर्षणौ ॥ गांधारराजःशकुनिर्गांधारैरभिरक्षितः ४९ निषसा
दासवेराजासहपुत्रोविशांपते ॥ विदुरोमणिपीठेतुशुकस्पृध्याजिनोतरे ५० संस्पृशन्नासनंशौरेर्महामतिरुपाविशत् ॥ चिरस्यदृष्ट्वादाशाहोराजानःसर्वएवते
५१ अमृतस्येवनात्प्यनप्रेक्षमाणजनार्दनम् ॥ अतसोपुष्पसंकाशःपीतवासाजनार्दनः ५२ व्यभ्राजतसभामध्येहेम्नीवोपहितोमणिः ५३ ततस्तूष्णींसर्व
मासीदोविंदगतमानसम् ॥ नतत्रकश्चित्किंचिद्राव्याजहारपुमान्कचित् ५४ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि भगवद्यानप० श्रीकृष्णसभाप्रवेशे
चतुर्नवतितमोऽध्यायः ॥ ९४ ॥ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तेष्वासीनेषुसर्वेषुतूष्णींभूतेपुराजसु ॥ वाक्यमभ्याददेकृष्णःसुदंशोदुर्बुभि
स्वनः १ जीभूतइवधर्मातिसर्वासिंश्रावयन्सभाम् ॥ घृतराष्ट्रमभिप्रेक्ष्यसमभाषतमाधवः २ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ कुरूणांपांडवानांचशमःस्यादितिभारत ॥
अप्रणाशेनवीराणामेतद्याचितुमागतः ३ राजन्नान्यत्प्रवक्तव्यंतवनैःश्रेयसंवचः ॥ विदितंहेवतेसर्वेवेदितव्यमरिंदम ४ इदंहाद्यकुलंश्रेष्ठंसर्वराजसुपार्थिव ॥
श्रुतवृत्तोपसंपन्नसर्वैःसमुदितंगुणैः ५

भावदीपे चतुर्नवतितमोऽध्यायः ॥ ९४ ॥ ॥ तेष्विति १ । २ आगतोऽस्मीतिशेषः ३ । ४ । ५

कृपापरस्यसुखायैवतः । अनुकंपा परदुःखदर्शनेत्रासः । कारुण्यं परदुःखप्रहाणाभ्योयत्नः । आनृशंस्यं परदुःखप्रदानंअसांप्रतंकृपादिभ्योविपरीतं परस्यदुःखार्थोयत्नः । परदुःखदर्शनेआह्ला
दः । परस्यसुखनाशार्थोयत्नः । परस्यदुःखसंपादनंकोटिल्यादिकंच तच्चायुक्तं ७ बाह्येषुयुतादिषु आभ्यंतरेषुजगुहादिषु ८ । ९ । १० कुरुष्वेवभवत्स्वेव नतुपांडवेषु ११ नादि

कृपाऽनुकंपाकारुण्यमानृशंस्यंचभारत ॥ तथार्जवंक्षमासत्यंकुरुष्वेतद्विशिष्यते ६ तस्मिन्नेवंविधेराजनकुलेमहतितिष्ठति ॥ त्वन्निमित्तंविशेषेणनेहयुक्तमसां
प्रतम् ७ त्वंहिधारयिताश्रेष्ठःकुरूणांकुरुसत्तम ॥ मिथ्याप्रचरतांतातबाह्येष्वभ्यंतरेषुच ८ तेषुत्रास्तवकौरव्यदुर्योधनपुरोगमाः ॥ धर्मार्थौपृष्ठतःकृत्वाप्रच
रन्तिनृशंसवत् ९ अशिष्टागतमर्यादालोभेनहतचेतसः ॥ स्वेषुबंधुषुमुख्येषुतद्वेत्थपुरुषर्षभ १० सेयमापन्महाघोराकुरुष्वेवसमुत्थिता ॥ उपेक्ष्यमाणाकौर
व्यपृथिवीघातयिष्यति ११ शक्याचेयंशमयितुंनचेदित्ससिभारत ॥ नदुष्करोह्यत्रशमोमतोमेभरतर्षभ १२ त्वय्यधीनःशमोराजन्मायिचैवविशांपते ॥ पुत्रा
न्स्थापयकौरव्यस्थापयिष्याम्यहंपरान् १३ आज्ञातवहिराजेंद्रकायांपुत्रैःसहान्वयैः ॥ हितंबलवदप्येषांतिष्ठतांवशासने १४ तवचैवहितंराजन्पांडवानाम
योहितम् ॥ शमेप्रयतमानस्यममशासनकांक्षिणः १५ स्वयंनिष्फलमालक्ष्यसंविधत्स्वविशांपते ॥ सहायभूताभरतास्तवैवस्युर्जनेश्वर १६ धर्मार्थयोस्तिष्ठ
राजन्पांडवैरभिरक्षितः ॥ नहिशक्यास्तथाभूतायत्नादपिनराधिप १७ नहिष्वांपांडवैर्जेतुरक्ष्यमाणंमहात्मभिः ॥ इंद्रोपिदेवैःसहितःप्रसहेतकुतोत्तपाः १८
यत्रभीष्मश्चद्रोणश्चरुपःकर्णोविविंशतिः ॥ अश्वत्थामाविकर्णश्चसोमदत्तोऽथबाह्लिकः १९ सैधवश्चकलिंगश्चकांबोजश्चसुदक्षिणः ॥ युधिष्ठिरोभीमसेनःसव्यसा
चीयमौतथा २० सात्यकिश्चमहातेजायुयुत्सुश्चमहारथः ॥ कोनुतान्विपरीतात्मायुद्धयेतभरतर्षभ २१ लोकस्येश्वरतांभूयःशत्रुभिश्चाप्यघृष्यताम् ॥ प्राप्स्य
सित्वममित्रग्रसहितःकुरुपांडवैः २२ तस्यतेपृथिवीपालास्त्वत्समाःपृथिवीपते ॥ श्रेयांसश्चैवराजानःसंधास्यंतपरंतप २३ सत्त्वंपुत्रैश्चपौत्रैश्चापिद्विभ्रातृभि
स्तथा ॥ सुहृद्भिःसर्वतोगुप्तःसुखंशक्यसिजीवितुम् २४ एतानेवपुरोधायसत्कृत्यचयथापुरा ॥ अखिलांभोक्ष्यसेसर्वापृथिवीपृथिवीपते २५ एतैर्हिंसहितः
सर्वैःपांडवैःस्वैश्चभारत ॥ अन्यान्विजेष्यसेशत्रूनेषःस्वार्थस्तवाखिलः २६ तैरेवोपार्जितांभूमिंभोक्ष्यसेचपरंतप ॥ यदि संपत्स्यसेपुत्रैःसहामात्यैर्नराधिप ॥
२७ संयुगेवैमहाराजदृश्यतेसुमहानक्षयः ॥ क्षयेचोभयतोराजनकंधर्ममनुपश्यसि २८ पांडवैर्निहतैःसंख्येषुत्रैर्वापिमहाबलैः ॥ यद्विदेथाःसुखंराजंस्तद्ब्रूहि
भरतर्षभ २९ शूराश्चहिकृतास्त्राश्चसर्वेयुद्धाभिकांक्षिणः ॥ पांडवास्तावकाश्चैवतान्नक्षमहतोभयात् ३०

त्ससिकुलंनच्छेत्तुमिच्छसि स्वंचेदिच्छसीतिपाठेकुरुन्स्थापयितुमिच्छसितर्हिशमोमदुष्करः १२ । १३ बलवत्अस्यंतंप्रपायेव अपिशब्दप्राये १४ शासनकांक्षिणःपुत्रान्नाशासितुमिच्छत
स्तव १५ निष्फलंवेरंसंविधत्स्वशमंकु १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ पांडवैःसहसंधास्यंतैःसंधिकरिष्यंति २३ । २४ अखिलानिष्कंटा २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३०

३१ । ३२ प्रकृतिसत्त्वगुणं ३३ । ३४ । ३५ । ३६ हार्दप्रीतिः आसीत्पूर्वबाल्ये ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ स्थातास्यास्यति ४२ । ४३ । ४४ गुरोः गुरौ ४५ । ४६ परिषद्वर्धमं जसमां पुत्राः
नपश्येमकुरुन्सर्वान्पांडवांश्चैवसंयुगे ॥ क्षीणानुभयतः शूरात्रिभिनोरथिभिर्हतान् ३१ समवेताः पृथिव्यां हिराजानो राजसत्तम ॥ अमर्षवशमापन्नानाशयेयुरि
मा प्रजाः ३२ त्राहिराजत्रिमं लोकं न नश्येयुरिमा प्रजाः ॥ त्वयि प्रकृतिमापन्नैः शेषः स्यात्कुरुनंदन ३३ शुक्लावदान्याहोमंत आर्याः पुण्याभिजातयः ॥ अन्यो
न्यसाचिवाराजस्तान्पाहमहतोभयात् ३४ शिवेनेमभूमिपालाः समागम्य परस्परम् ॥ सहभुक्ताचपीत्वाचप्रतियांतुयथाग्रहम् ३५ सुवाससः स्रग्विणश्चसत्क
ताभरतर्षभ ॥ अमर्षचानिराकृत्यवैराणिचपरंतप ३६ हार्दयत्पांडवेष्वासीत्प्राप्तेऽस्मिन्नायुषः क्षये ॥ तदेवतेभवत्वद्यसंधत्स्वभरतर्षभ ३७ बालाविहीनाः पि
त्रातेत्वयैवपरिवर्धिताः ॥ तान्पालययथान्यायंपुत्रांश्चभरतर्षभ ३८ भवतैवहिरक्ष्यास्तेव्यसनेषुविशेषतः ॥ मातेधर्मस्तथैवार्थो नश्येतभरतर्षभ ३९ आहु
स्त्वां पांडवाराजत्रभिवाद्यप्रसाद्यच ॥ भवतः शासनाहुः स्वमनुभूतंसहानुगैः ४० द्वादशेमानिवर्षाणिवनेनिर्व्युषितानिनः ॥ त्रयोदशंतथाऽज्ञातैः सजनेपरिव
त्सरम् ४१ स्थातानः समयेतस्मिन्पितेतिकृतनिश्चयाः ॥ नाहास्मसमयं ताततच्चनोब्राह्मणाविदुः ४२ तास्मिन्नः समयेतिष्ठस्थितानां भरतर्षभ ॥ नित्यंसंके
शिताराजन्स्वराज्यांशलभेमाहे ४३ त्वंधर्ममर्थसंजानन्सम्यङ्नस्त्रातुमर्हसि ॥ गुरुत्वं भवति प्रेक्ष्य बहून्केशांस्तिष्ठिदमहे ४४ सभवान्माट्टपितृवदस्मासुप्रति
पद्यताम् ॥ गुरोर्गरीयसीवृत्तिर्याचशिष्यस्यभारत ४५ वर्तामहेत्वयिचतां चवर्तस्वनस्तथा ॥ पित्रास्थापयितव्याहिवयमुत्पथमास्थिताः ४६ संस्थापय
पथिष्वस्मांस्तिष्ठधर्मसुवर्तमानि ॥ आहुश्चेमां परिषदंपुत्रास्तेभरतर्षभ ४७ धर्मज्ञेषुसभासत्सुनेहयुक्तमसांप्रतम् ॥ यत्रधर्मो ह्यधमणसत्यं यत्रानृतेनच ४८
हन्यतेप्रेक्षमाणानां हतास्तत्रसभासदः ॥ विद्वेधर्मो ह्यधर्मेणसभायत्रप्रपद्यते ४९ नचास्यशल्यंकृतंतिविद्धास्तत्रसभासदः ॥ धर्मएतानारुजातियथानद्यनुकूल
जान् ५० येधर्ममनुपश्यंतस्तूर्ण्यध्यायंत आसते ॥ तेसत्यमाहुर्धर्म्यचन्यायंचभरतर्षभ ५१ शक्यं किमन्यद्वक्तुंतेदानादन्यज्जनेश्वर ॥ ब्रुवंतुतेमहीपालाः
सभायां येसमासते ५२ धर्मार्थोसंप्रधायैवयदिसत्यं ब्रवीम्यहम् ॥ प्रमुंचेमान्मृत्युपाशात्क्षत्रियान्पुरुषर्षभ ५३ प्रशाम्यभरतश्रेष्ठमामन्युवशमन्वगाः ॥ पित्र्यं
तेभ्यः प्रदायांशं पांडवेभ्यो यथोचितम् ५४ ततः सपुत्रः सिद्धार्थो भुंक्ष्वभोगान्परंतप ॥ अजातशत्रुं जानीषे स्थितंधर्मे सतांसदा ५५ सपुत्रेत्वयि वृत्तिचवर्ततेया
नराधिप ॥ दाहितश्चनिरस्तश्चत्वामेवोपाश्रितः पुनः ५६ इंद्रप्रस्थं त्वयैवासौ सपुत्रेण विवासितः ॥ सतत्रनिवसन्सर्वान्वशमानयिपार्थिवान् ५७ त्वन्मुखानक
रोद्राजत्रचत्वामत्यवर्तत ॥ तस्यैववर्तमानस्यसौबलेनजिहीर्षता ५८ राष्ट्राणि धनधान्यंचप्रयुक्तः परमोपधिः ॥ सतामवस्थांसंप्राप्यकृष्णांप्रेक्ष्यसभांगताम् ५९
पांडवाः ३७ । ३८ । ३९ आरुजातिहिनास्ति अनुकूलजान्कूलकूलमनुसृत्यजातान्ब्रह्मादीन् ५० येपांडवास्तूर्णीमासतेकालंनिर्वाह्यमवद्रथोराज्यांशलब्धुभिच्छतितेतस्यंधर्म्यन्यायंचाहुः ५१
५२ । ५३ । ५४ । ५५ दाहितः जवृद्धे निरस्तोयुतेनराज्यादुरीकृतः ५६ । ५७ । ५८ परमोपधिः महच्छुभ्र ५९

६० । ६१ । ६२ । ६३ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि नीलकंठीयेभारतमावदीर्घचनवतितमोऽध्यायः ॥ ९५ ॥ तस्मिन्निति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० वेदप्रत्ययदर्शिनः
क्षत्रधर्मादमेयात्मानाकंपतयुधिष्ठिरः ॥ अहंतुतवतेषांचश्रेयइच्छामिभारत ६० धर्मादर्थान् सुखाच्चैवमाराजत्रिनशः प्रजाः ॥ अनर्थमर्थमन्वानोऽप्यर्थवानर्थ
मात्मनः ६१ लोभेऽतिप्रमृतान्पुत्रान्निगृह्णीष्वविशांपते ॥ स्थिताः शुश्रूषितुं पार्थास्थिता यो दुर्मरिदमाः ॥ यत्तेपथ्यतमं राजंस्तस्मिंस्तिष्ठपरंतप ६२
वैशंपायन उवाच ॥ तद्वाक्यं पार्थिवाः सर्वे हृदयैः समपूजयन् ॥ नतत्रकाश्चिद्वक्तुं हिवाचं प्राक्कामदग्रतः ६३ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि भगवद्वाचनपर्वणि श्री
कृष्णवाक्ये पंचनवतितमोऽध्यायः ॥ ९५ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तस्मिन्नभिहिते वाक्ये केशवेन महात्मना ॥ स्तिमिता हृष्टरोमाण आसनसर्वे सभासदः
१ कश्चिदुत्तरमेतेषां वक्तुं नोत्सहते पुमान् ॥ इति सर्वे मनोभिस्ते चितयंति स्म पार्थिवाः २ तथातेषु च सर्वेषु तूर्णीभूतेषु राजसु ॥ जामदग्न्यइदं वाक्यमब्रवीत्कुरुसं
सदि ३ इमामेसोपमां वाचं शृणु सत्यामशंकितः ॥ तांश्चुत्वा श्रेय आदत्स्वयदिसाध्वितिमन्यसे ४ राजादंभोद्रवोनामसर्वभौमः पुराऽभवत् ॥ अखिलां बुभुजे सर्वपृ
थिवीमिति नः श्रुतम् ५ सस्मनित्यं निशापाये प्रातरुत्थाय वीर्यवान् ॥ ब्राह्मणान्क्षत्रियांश्चैव पृच्छन्नास्ते महारथः ६ अस्तिकश्चिद्विशिष्टो वामद्विधो वा भवेद्युधि ॥
शूद्रो वैश्यः क्षत्रियो वा ब्राह्मणो वाऽपि शस्त्रभृत् ७ इति ब्रुवन्नन्वचरत्सराजा पृथिवीमिमाम् ॥ दर्पेण महतामत्तः कंचिदन्यमर्चितयन् ८ तंच वेद्या अरुपणा ब्राह्मणाः
सर्वतोऽभयाः ॥ प्रत्यषेधंतराजानं श्लाघमानं पुनः पुनः ९ निषिध्यमानोऽप्यसत्कृतपृच्छत्येवसवैद्विजान् ॥ अतिमानं श्रियामतंतमूचुर्ब्राह्मणास्तदा १० तप
स्विनोमहात्मानो वेदप्रत्ययदर्शिनः ॥ उदीर्यमाणं राजानं क्रोधदीप्ताद्विजातयः ११ अनेकजयिनौ संख्येयौ वैपुरुषसत्तमौ ॥ तयोस्त्वं न समो राजन् भविता
ऽसिकदाचन १२ एवमुक्तः सराजा तु पुनः प्रच्छतां द्विजान् ॥ कतौ वीरौ कजन्मानौ किं कर्माणौ च कौचतौ १३ ॥ ब्राह्मणा ऊचुः ॥ नरो नारायणश्चैव तापसा वि
तिनः श्रुतम् ॥ आयातौ मानुषे लोके ताभ्यां युद्धयस्व पार्थिव १४ श्रूयते तौ महात्मानौ नरनारायणा बभौ ॥ तपोधोरमनिर्देश्यंतप्यते गंधमादने १५ सराजाम
हर्तां सेनां योजयित्वा षडंगिनीम् ॥ अमृष्यमाणः संप्रायाद्यत्र तावपराजितौ १६ सगत्वा विषमंधोरं पर्वतं गंधमादनम् ॥ मृगयाणोऽन्वगच्छतौ तापसौ वनमाश्रि
तौ १७ तौ दृष्ट्वा क्षुत्पिपासाभ्यां लुशोधमनिसंततौ ॥ शोतवातातपैश्चैव कर्शितौ पुरुषोत्तमौ १८ अभिगम्योपसंगृह्य पर्यपृच्छदनामयम् ॥ तमर्चित्वा मूलकलै
रासनेनोदकेन च १९ न्यमंत्रयेताराजानां किं कार्यं कियतामिति ॥ ततस्तामानुपूर्वी सपुनरेवान्वकीर्तयत् २० बाहुभ्यामेजिताभूमिर्निहताभर्षशत्रवः ॥ भव
द्यां युद्धमाकांक्षन्पयातोऽस्मिपर्वतम् २१ आतिथ्यं दीयतामेतत्कांक्षितं मे चिरं प्रति ॥ नरनारायणा ब्रुचतुः ॥ अपेतक्रोधलोभोऽप्यमाश्रमो राजसत्तम २२

वेदजः प्रत्ययो ब्रह्मात्मैक्यापरोक्ष्यंत देवद्रष्टुं शीलं येषांति ११ । १२ । १३ । १४ तप्यते ताभ्यामिति शेषः १५ षडंगिनीं रथनागाश्चपादातशकदोष्टवर्ता १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२

२२ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ काकुदीकमित्यादयोऽष्टावस्त्रजातयः येनास्त्रेणाभिभूतारथगजादीनांकुद्येवशेरतेतत्काकुदीकंप्रस्थापनं नाम । येनशुकनलिकान्यायेनअभयेऽपिभयदर्शिनोहयरयादिपादेषुगाढंश्लिष्यंतितत्शुकंमोहनं नाम । येनस्वर्गनगरंपश्यंतितत्त्राकंउन्मादनं नाम । नह्यास्मिन्नाश्रमेयुद्धं कुतः शस्त्रं कुतोऽनृजुः ॥ अन्यत्रयुद्धमाकाक्षबहवः क्षत्रियाः क्षितौ २३ ॥ रामउवाच ॥ उच्यमानस्तथाऽपिस्मभूयएवाभ्यभाषत ॥ पुनः पुनःक्षम्यमाणः सांख्यमानश्चभारत २४ दंभोद्भवोयुद्धमिच्छन्नाह्वयत्येवतापसौ ॥ ततो नरास्त्वपीकाणांमुष्टिमादायभारत २५ अब्रवीदेहियुद्धयस्वयुद्धका मुकक्षत्रिय ॥ सर्वशस्त्राणिचादत्स्वयोजयस्वचवाहिनीम् २६ अहंहितेविनेष्यामियुद्धश्रद्धामितः परम् ॥ दंभोद्भवउवाच ॥ यद्येतदस्त्रमस्मासुयुक्तंतापसमन्यसे २७ एतेनापित्वयायोत्स्येयुद्धार्थीह्यहमागतः ॥ रामउवाच ॥ इत्युक्त्वाशरवर्षेणसर्वतः समवाकिरत् २८ दंभोद्भवस्तापसंतांजिघांसुः सहसैनिकः ॥ तस्यतानस्यतोघोरानिपूतपरतनुच्छिदः २९ कदर्थोऽल्यसमुनिरिषीकाभिः समार्पयत् ॥ ततोऽस्मैप्राप्तुजद्वोरमैषोकमपराजितः ३० अस्त्रमप्रतिसंघेयंतदहुतमिवाभवत् ॥ तेषामक्षीणिकर्णाश्चनासिकाश्चैवमायया ३१ निमित्तवेधसमुनिरिषीकाभिः समार्पयत् ॥ सदृष्टाश्चेतमाकाशमिषीकाभिः समाचितम् ३२ पादयोर्न्यपतद्राजास्वस्तिमेस्त्वितिचाब्रवीत् ॥ तमब्रवीन्नरोराजनशरण्यः शरणैषिणाम् ३३ ब्रह्मण्योभवधर्मात्मा माचस्मैवपुनः कृथाः ॥ नैतादृक्पुरुषोराजनक्षत्रधर्ममनुस्मरन् ३४ मनसानृपशार्दूलमवेत्परपुरंजयः ॥ माचदर्पसमाविष्टः क्षेप्सीः कांश्चित्कथंचन ३५ अल्पीयांसंविशिष्टंवातत्तेराजन्समाहितम् ॥ कृतप्रज्ञोवीतलोभोनिरहंकारआत्मवान् ३६ दांतः क्षांतोमृदुः सौम्यः प्रजाः पालयपार्थिव ॥ मास्मभूयः क्षिपेः कंचिद्विदित्वाबलाबलम् ३७ अनुज्ञातः स्वास्तिगच्छमैवभूयः समाचरे ॥ कुशलं ब्राह्मणान्पृच्छेरावयोर्वचनाहृशम् ३८ ततो राजातयोः पादावभिवाद्यमहात्मनोः ॥ प्रत्याजगामस्वपुरंधर्मचैवाचरदृशम् ३९ सुमहच्चापितत्कर्मयन्त्रेणकृतंपुरा ॥ ततो गुणैः सुबहुभिः श्रेष्ठो नारायणोऽभवत् ४० तस्माद्यावद्धनुः श्रेष्ठेगांडीवेऽध्वनयुज्यते ॥ तावत्त्वंमानमुत्मृज्यगच्छराजन् धनंजयम् ४१ काकुदीकंशुकंनकमाक्षिसंतर्जनंतथा ॥ संतानंनर्तकंघोरमास्यमोदकमष्टमम् ४२ एतैर्विद्धाः सर्वेष्वमरणंयांतिमानवाः ॥ कामक्रोधौलोभमोहौमदमानौतथैवच ४३ मात्सर्याहंकृतीचैवक्रमादेतउदाहृताः ॥ उन्मताश्चविचेष्टंतेनष्टसंज्ञाविचेतसः ४४ स्वपंतितचल्वंतेचच्छर्दयंतितमानवाः ॥ मूत्रयंतेचसततंरुदंतितचहसंतितच ४५ निर्मातासर्वलोकानामीश्वरः सर्वकर्मवित् ॥ यस्यनारायणोवंधुरर्जुनोदुःसहोयुधि ४६ कस्तमुत्सहतेजेतुंत्रिपुलोकेषुभारत ॥ वीरंकपिध्वजंजिष्णुंयस्यनास्तिसमोयुधि ४७ असंख्येयागुणाः पार्थेतद्विशिष्टोजनार्दनः ॥ त्वमेवभूयोजानासिकुंतीपुत्रंधनंजयम् ४८

येनक्षिप्तमात्रेणानुविद्धास्त्रासावशकृन्मृच्छंस्त्रवंतितत् अक्षिसंतर्जनं प्रासनं नाम । संतानंअविच्छेदेनशस्त्राणांट्टिकं ऐंद्रादिदिव्यं । मर्तकंनर्तनकरंऐशाचं । घोरंकदनकरंराक्षसं । आस्यमोदकं येनाभिहताम्बुक्षेपाणां दत्त्वाभरणार्थंभवप्रतिष्ठंतेतत्प्राप्त्यं नाम । अत्रैवउन्मताश्चेतिश्लोकोकादोषायथायोग्यसंबंधीयाः ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८

४९ । ५० । ५१ । ५२ ॥ इतिउद्योगपर्वणिनीलकंठीये भारतभावदीपे षण्णवतितमोऽध्यायः ॥ ९५ ॥ ॥ जामदग्न्येति १ अव्ययः अपचयगून्यः २ प्रभवत्यस्मादितिप्रभुर्जगतउपादा नकारणंघटस्येवमृत्पिण्डः ३ निमित्तमरणादिति नाशवंतइत्यर्थः पाठांतरेनिमित्तकारणानि चक्रवीवरकुलालादिस्थानीयानि ४ । ५ । ६ तरुणादिति भोगकालेयुद्धेनमरणंमाप्राप्नुवंतीत्यर्थः ७ नरनारायणौयौतौतावेवार्जुनकेशवौ ॥ विजानीहिमहाराजप्रवीरौपुरुषोत्तमौ ४९ यद्येतदेवंजानासिनचमामभिशंकसे ॥ आर्यामर्तिसमास्थायशाम्यभारत पांडवैः ५० अथचेन्मन्यसेश्रेयो नमेभेदोभवेदिति ॥ प्रशाम्यभरतश्रेष्ठमाचयुद्धेमनःकृथाः ५१ भवतांचकुरुश्रेष्ठकुलंबहुमतंभुवि ॥ ततथैवास्तुभद्रंतेस्वार्थमेवोपचितय ५२ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिभगवद्यानपर्वणिदंभोद्भवोपाख्यानेषण्णवतितमोऽध्यायः ॥ ९६ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ जामदग्न्यवचः श्रुत्वाकण्वोऽपिभगवानृषिः ॥ दुर्योधनमिदंवाक्यमब्रवीत्कुरुसंसदि १ ॥ कण्वउवाच ॥ अक्षयश्चाव्ययश्चैवब्रह्मालोकपितामहः ॥ तथैवभगवंतौतौनरनारायणा वृषी २ आदित्यानांहिसर्वेषांविष्णुरेकःसनातनः ॥ अजयश्चाव्ययश्चैवशाश्वतःप्रभुरीश्वरः ३ निमित्तमरणाश्चान्येचंद्रसूर्यौमहीजलम् ॥ वायुरग्निस्तथाऽकाशंग्रहास्तारागणास्तथा ४ तेचक्षयंतिजगतोहिल्वालोकत्रयंसदा ॥ क्षयंगच्छंतिवैसर्वेसृज्यंतेचपुनःपुनः ५ मुहूर्तमरणास्त्वन्येमानुषामृगपक्षिणः ॥ तैर्यग्योन्यश्चयेचान्येजीवलोकचरास्तथा ६ भूयिष्ठेनतुराजानःश्रियंभुक्ताऽऽयुषःक्षये ॥ तरुणाःप्रतिपद्यंतेभोक्तुंसुकुतदुष्कृते ७ सभवानधर्मपुत्रेणशर्मकर्तुमिहार्हति ॥ पांडवाःकुरुवश्चैवपालयंतुवसुंधराम् ८ बलवानहमित्येवनमतव्यंसुयोधन ॥ बलवंतोबालिभ्योहिदृश्यंतेपुरुषर्षभ ९ नबलंबलिनामध्येबलंभवतिकौरव ॥ बलवंतोहितेसर्वेपांडवादेवविक्रमाः १० अत्राप्युदाहरंतीमामितिहासंपुरातनम् ॥ मातलेर्दातुकामस्यकन्यामृगयतोवरम् ११ मतस्त्रिलोकराजस्यमातलिर्नामसारथिः ॥ तस्यैकैवकुलेकन्यारूपतोलोकविभुता १२ गुणकेशीतिविख्यातानाम्नासादेवरूपिणी ॥ श्रियाचवपुषाचैवस्त्रियोऽन्याःसाप्रतिरिच्यते १३ तस्याःप्रदानसमयंमातलिःसहभार्यया ॥ ज्ञात्वाविममृशोराजंस्तत्परःपरिचितयन् १४ धिक्खल्वलघुशीलानामुच्छ्रितानांयशस्विनाम् ॥ नराणांमृदुसत्वानांकुलेकन्याप्ररोहणम् १५ मातुःकुलंपितृकुलंयत्रचैवप्रदीयते ॥ कुलत्रयंसंशयितंकुरुतेकन्यकासताम् १६ देवमानुषलोकौद्वौमानुषेणैवचक्षुषा ॥ अवगाह्यैवाविचितौनचमेरोचतेवरः १७ ॥ कण्वउवाच ॥ नदेवान्नैवदितिजात्रगंधर्वात्रमानुषान् ॥ अरोचयद्वरकृतेतथैवबहुलानृषीन् १८ भार्ययाऽनुसंसंभ्यसहरात्रौ सुधर्मया ॥ मातलिर्नागलोकायचकारगमनेमतिम् १९ नभेदेवमनुष्येषुगुणकेश्याःसमोवरः ॥ रूपतोदृश्यतेकश्चिन्नागेषुभविताभुवम् २० इत्यामंभ्यसुधर्मांसकृत्वाचाभिप्रदक्षिणम् ॥ कन्यांशिरस्युपाघ्रायप्रविवेशमहीतलम् २१ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिभगवद्यानपर्वणिमातलिवरान्वेषणेसप्तनवतितमोऽध्यायः ॥ ९७ ॥

८ । ९ बलंसंभ्यं बलिनांऔरसबलवतां बलंसामर्थ्यंनभवति १० मातलेरितिहासमितिबंधः ११ । १२ । १३ । १४ उच्छ्रितानांमहतयारुधातानाम् १५ । १६ चक्षुषाज्ञानेनविचितौ अन्वेषितौ १७ । १८ । १९ । २० । २१ ॥ इतिउद्योगपर्वणिनीलकंठीये भारतभावदीपे सप्तनवतितमोऽध्यायः ॥ ९७ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ ७५ ॥ ॥ ७६ ॥

1166N

दासं पूर्णं चन्द्रोऽवभासते । तद्वश्यप्रदेशेऽध्याद्यावरणामावातः स्थानात् चन्द्रस्य हासवृद्धी प्रदृश्येतेति विरुद्धलक्षणयानदृश्येते इत्यर्थः । नदृश्यते इत्येव पाठो लेखकप्रमादादुवा ४
आदित्योऽदितेः पुत्रो विष्णुर्हयधीवरूपी सुवर्णारुधंजगत्वेदरूपी नामात्मकः प्रपञ्चः । 'नामवाक् ऋग्वेदः' इत्यादि श्रुतेः तं वाग्भिरापूरयन्न उतिष्ठति वेदाध्यायिनां ध्वनिजपवृंहयितुमाविर्भवतीत्यर्थः ५
जलमूर्तयश्चन्द्राद्याः पतन्ति चन्द्रकांतवज्जलस्रवंति अतोऽयं पतज्जल इति बलव्येपाताल इत्यर्थः ६ । ७ । ८ प्रदेशांतरंगत्वाद् अत्र सूर्याशुभिरिति दिवसेऽस्मदीयरात्रौ निशिऽस्मदीयदिवसे
९ । १० । ११ । १२ स्वाध्यायाम्नायोषेदपाठः १३ गोव्रतं व्याचष्टेति १४ । १५ । १६

आप्रजानानिसर्गात्प्रजोत्पत्तिमारभ्य १७ जातिजन्म निसर्गस्वभावं तत्पूर्वमुत्पन्नस्यकस्याविदमावात् १८। १९। २० ॥ इतिउद्योगपर्वणिनीलकण्ठीये भारतभावदीपेऊनशततमोऽध्यायः ॥
 ॥ ९९ ॥ ॥ हिरण्येति १। २। ३। ४। ५। ६। ७। ८। ९। १० ॥ शैलानिशिलामयानि ११। १२। १३ आक्रीडानक्रीडास्थानानि १४। १५। १६। १७। १८ आत्मानंअ
 अंडमेतज्जलेन्यस्तंदीप्यमानमिवाश्रिया ॥ आप्रजानानिसर्गाद्विनोद्विद्यतिनसर्पति १७ नास्यजातिनिसर्गवाकथ्यमानंशृणोमिवै ॥ पितरमातरंचापिनास्य
 जानातिकश्चन १८ अतःकिलमहानाग्रिरंतकालेसमुत्थितः ॥ घक्षयतेमातलेसर्वत्रैलोक्यंसचराचरम् १९ मातलिस्त्वब्रवीच्छ्रुत्वानारदस्याथभाषितम् ॥
 नमोऽत्र रोचतेकश्चिदन्यतोव्रजमाचिरम् २० ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिभगवद्याप० मातलिवरान्वेषणेऊनशततमोऽध्यायः ॥ ९९ ॥ ॥ नारद
 उवाच ॥ हिरण्यपुरमित्येतत्ख्यातंपुरवरंमहत् ॥ दैत्यानांदानवानांचमायाशतविचारिणाम् १ अनल्पेनप्रयत्नेननिर्मितंविश्वकर्मणा ॥ मयेनमनसामृष्टपा
 तालतलमाश्रितम् २ अत्रमायासहस्राणिविकुर्वाणामहौजसः ॥ दानवानिवसंतिस्मशूरादत्तवराःपुरा ३ नैतेशक्रेणनान्येनयमेनवरुणेनवा ॥ शक्यंतेवशमा
 नेतुंतथैवघनदेनच ४ असुराःकालखंजाश्चतथाविष्णुपदोद्भवाः ॥ नैर्ऋतायातुधानाश्चब्रह्मपादोद्भवाश्चये ५ दंष्ट्रिणोभीमवेगाश्चवातवेगपराक्रमाः ॥ माया
 वीर्योपसंपन्नानिवसंत्यत्रमातले ६ निवातकवचानामदानवायुद्धदुर्मदाः ॥ जानासिचयथाशक्रोनैतान्शक्रोतिबाधितुम् ७ बहुशोमातलेत्वंचतवपुत्रश्चगोमु
 खः ॥ निर्मग्नोदेवराजश्चसहपुत्रःशचीपतिः ८ पश्यवेशमानिरौक्माणिमातलेराजतानिच ॥ कर्मणाविधियुक्तेनयुक्तान्मुपगतानिच ९ वैदूर्यमणिचित्राणि
 प्रवालरुचिराणिच ॥ अर्कस्फटिकशुभ्राणिवज्रसारोज्ज्वलानिच १० पार्थिवानीवचाभांतिपद्मरागमयानिच ॥ शैलानिवचदृश्यंतेदारवाणीवचाप्युत ११ सूर्य
 रूपाणिचाभांतिदीप्ताग्निसदृशानिच ॥ मणिजालविचित्राणिप्रांशुनिनिविडानिच १२ नैतानिशक्यंनिर्देष्टुंरूपतोद्रव्यतस्तथा ॥ गुणतश्चैवसिद्धानिप्रमाणगु
 णवंतिच १३ आक्रीडान्पश्यदैत्यानांतथैवशयनान्युत ॥ रत्नवंतिमहार्हाणिभाजनान्यासनानिच १४ जलदाभांस्तथाशैलांस्तोयप्रस्रवणानिच ॥ कामपुष्प
 फलांश्चापिपादपान्कामचारिणः १५ मातलेकश्चिदत्रापिरुचिरस्तेवरोभवेत् ॥ अथवाऽन्यादिशंभूभेर्गच्छावयदिमन्यसे १६ मातलिस्त्वब्रवीदेनंभाषमाणं
 तथाविधम् ॥ देवर्षेनैवमेकार्यंविप्रियंत्रिदिवौकसाम् १७ नित्यानुषक्तवैराहिभ्रातरोदेवदानवाः ॥ परपक्षेणसंबंधरोचयिष्याम्यहंकथम् १८ अन्यत्रसाधु
 गच्छावद्रुंनार्हामिदानवान् ॥ जानामितवचात्मानं हिंसात्मकमनंतथा १९ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिभगवद्यानपर्वणि मातलिवरान्वेषणेशततमो
 ऽध्यायः ॥ १०० ॥ ॥ नारदउवाच ॥ अयंलोकःसुपर्णानांपक्षिणांपन्नगाशिनाम् ॥ विक्रमेगमनेभारेनैषामस्तिपरिश्रमः १
 हिंसापरंजानामि हिंसात्मनांतथाहिंसात्मकमनं हिंसाप्रधानानादैत्यानांकमनंअपेक्षणीयंचाहिंसोदकंतयाजानामि अन्येनद्विस्तात्मकमलंतयेतिपाठंप्रकल्प्य दिस्तात्मकंदानेच्छाप्रपूरंअलं
 अत्यर्थंइतिव्याचक्षते १९ ॥ ॥ इतिउद्योगपर्वणिनीलकण्ठीये भारतभावदीपेऊनशततमोऽध्यायः ॥ १०० ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ अयमिति १

२ प्रसृत्याप्रकटगत्या जवेनवृद्धिमंतीत्यर्थः ३। ४। ५ निर्दृष्टाःनिर्दयाः ६। ७। ८। ९। १०। ११। १२। १३। १४। १५। १६ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणि नीलकण्ठीये
 भारतभावदीपेएकाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०१ ॥ ॥ ॥ इदंसातलमिति १। २ वदनातमुखादुदतिष्ठतेनमुखजेनब्राह्मणेनतस्याएककुलत्वं यथोक्तं 'ब्राह्मणाश्चैवगावश्च
 वैनतेयसुतैःसूतपद्भिस्ततमिदंकुलम् ॥ सुमुखेनसुनाम्नाचसुनेत्रेणसुवर्चसा २ सुरुचापक्षिराजेनसुबलेनचमातले ॥ वर्धितानिप्रसृत्यावैविनताकुलकर्तृ
 भिः ३ पक्षिराजाभेजात्यानांसहस्राणिशतानिच ॥ कश्यपस्यततोवंशजातैर्भूतिविवर्धनैः ४ सर्वेह्येतेश्रियायुक्ताःसर्वेश्रवित्सलक्षणाः ॥ सर्वेश्रियमभीप्संतो
 धारयंतिवलान्युत ५ कर्मणाक्षत्रियाश्चैतेनिर्घृणाभोगिभोजिनः ॥ ज्ञातिसंक्षयकर्तृत्वाद्ब्राह्मण्यंनलभंतिवै ६ नामानिचैषांवक्ष्यामियथाप्राधान्यतःशृणु ॥
 मातलेश्चाध्यमेतद्विकुलंविष्णुपरिग्रहम् ७ दैवतंविष्णुरेतेषांविष्णुरेवपरायणम् ॥ हृदिचैषांसदाविष्णुर्विष्णुरेवसदागतिः ८ सुवर्णचूडोनागाशीदारुगश्चंडतुं
 डकः ॥ अनिलश्चानलश्चैवाविशालाक्षोऽथकुंडली ९ पंकजिद्वज्रविष्कंभोवैनतेयोऽथवामनः ॥ वातवेगोदिशाचक्षुर्निमेषोऽनिमिषस्तथा १० त्रिरावःसप्तराव
 श्चवालमीकिर्दीपकस्तथा ॥ दैत्यद्वीपःसरिद्वीपःसारसःपद्मकेतनः ११ सुमुखश्चित्रकेतुश्चचित्रवर्हस्तथाऽनघः ॥ मेषहत्कुमुदोदक्षःसर्पातःसोमभोजनः १२
 गुरुभारःकपोतश्चमूर्यनेत्राश्चिरांतकः ॥ विष्णुधर्माकुमारश्चपरिवर्होहरिस्तथा १३ सुस्वरोमघुपर्कश्चहेमवर्णस्तथैवच ॥ मालयोमातरिश्वाचनिशाकरदिवा
 करौ १४ एतेप्रदेशमात्रेणमयोक्तागरुडात्मजाः ॥ प्राधान्यतस्तेयशसाकीर्तिताःप्राणिनश्चये १५ यद्यत्रनरुचिःकाचिदेहिगच्छावमातले ॥ तंनयिष्यामि
 देशंत्वावरंयत्रोपलप्स्यसे १६ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिभगवद्यानपर्वणि मातलिवरान्वेषणेएकाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०१ ॥ ॥ नारदउवाच॥
 इदंसातलंनामसप्तमंपृथिवीतलम् ॥ यत्रास्तेसुराभिर्मातागवाममृतसंभवा १ क्षरंतीसततंक्षीरंपृथिवीसारसंभवम् ॥ षण्णारसानांसारेणरसभेकमनुत्त
 मम् २ अमृतेनाभितृतस्यसारमुद्गिरतःपुरा ॥ पितामहस्यवदनादुदतिष्ठदनिदिता ३ यस्याःक्षीरस्यधारायानिपतंत्यामहीतले ॥ हृदःकृतःक्षीरनिधिःप
 वित्रंपरमुच्यते ४ पुष्पितस्येवफेनेनपर्यंतमनुवेष्टितम् ॥ पिबंतोनिवसंत्यत्रफेनपाशुनिसत्तमाः ५ फेनपानामतेख्याताःक्रेनाहाराश्चमातले ॥ उप्रेतयासिव
 तंतेयेषांविभ्यतिदेवताः ६ अस्याश्चतस्रोधेन्वाऽन्यादिशुसर्वासुमातले ॥ निवसंतिदिशांपाल्योधारयंत्योदिशःस्मताः ७ पूर्वादिशंधारयतेसुखपानामसौ
 रभी ॥ दक्षिणांसिकानामधारयत्यपरादिशम् ८ पश्चिमावारुणीदिक्धारयतेवैशुभद्रया ॥ महानुभावयानित्यंमातलेविश्वरूपया ९ सर्वकामदुधानामधेनु
 धारयतेदिशम् ॥ उत्तरांमातलेधर्म्यांतथैलविलसंजिताम् १० आसांतुपयसामिश्रंपयोनिर्मथ्यसागरे ॥ मथानमंदरंरुत्वादेवैरसुरसंहितैः ११ उद्धृतावारु
 णीलक्ष्मीरमृतंचापिमातले ॥ उच्चैःश्रवाश्चाश्वराजोमणिरत्नंचकौस्तुभम् १२ कुलभेकंद्विधाकृतम्इति ३। ४ फेनेनपुष्पितस्येवश्चेतस्यास्यपर्यंततीरप्रदेशंफेनेनैवाधुवे
 धितंपिबंतःसादरमवलोकयंतएववसंति तेनैवफेनपाइत्युच्यते ५ एतेभ्योऽन्येफेनाहाराश्चेत्यर्थः ६। ७। ८। ९ इलविलस्येमांसेलविलसंजिताम् १० असुरसंहितैः असुरसंहितैः ११। १२

लकंठीये मारतभावदीपे द्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०२ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ ॥ इयमिति १ । २ । ३ । ४ कमंडलुकलक्षणाः पानपात्रसदृशचिह्नाः ५
६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४

113011

ततोऽब्रवीत्प्रीतमनामातलिर्नारदंवचः ॥ एषमेरुचितस्तातजामाताभुजगोत्तमः २५ क्रियतामत्रयत्नोवैप्रीतिमानस्म्यनेनवै ॥ अस्मैनागायवैदातुंप्रियांदुहि
तरंमुने २६ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिभगवद्भानपर्वणि मातलिवरान्वेषणेऽध्यायः ॥ १०३ ॥ नारदउवाच ॥ सूतोऽयंमातलिर्ना
मशक्रस्यदयितःसुहृत् ॥ शुचिःशीलगुणोपेतस्तेजस्वीवीर्यवान्वली १ शक्रस्यायंसखाचैवमंत्रीसाराथिरेवच ॥ अल्पांतरप्रभावश्चवासवेनरणेरणे २ अयंह
रिसहस्रेणयुक्तंजैत्रंरथोत्तमम् ॥ देवासुरेषुयुद्धेषुमनसैवनियच्छति ३ अनेनविजितानश्वैर्दोभ्यांजयतिवासवः ॥ अनेनबलभित्पूर्वंप्रहृतेप्रहरत्युत ४ अस्य
कन्यावरारोहारूपेणासदृशीभुवि ॥ सत्यशीलगुणोपेतागुणकेशीतिविश्रुता ५ तस्यास्ययत्नाच्चरतस्त्रैलोक्यममरद्युते ॥ सुमुखोभवतःपौत्रोरोचतेदुहितुःपतिः
६ यदितेरोचतेसम्यग्भुजगोत्तममाचिरम् ॥ क्रियतामार्यकक्षिप्रंबुद्धिःकन्यापरिग्रहे ७ यथाविष्णुकुलेलक्ष्मीर्यथास्वाहाविभावसोः ॥ कुलेतवतथैवास्तुगुणके
शीसुमध्यमा ८ पौत्रस्याथभर्वास्तस्माद्गुणकेशींप्रतीच्छतु ॥ सदृशींप्रतिरूपस्यवासवस्यशचीमिव ९ पितृहीनमपिह्येनंगुणतोवरयामहे ॥ बहुमानाच्चभवत
स्तथैवैरावतस्यच १० सुमुखश्चगुणैश्चैवशीलशौचदमादिभिः ॥ अभिगम्यस्वयंकन्यामयंदातुंसमुद्यतः ११ मातलिस्तस्यसमानंकर्तुमर्होभवानपि ॥ कण्व
उवाच ॥ सतुदीनःप्रहृष्टश्चप्राहनारदमार्यकः १२ व्रियमाणेतथापौत्रेपुत्रेचनिधनंगते ॥ कथमिच्छामिदेवर्षेगुणकेशींस्नुषांप्रति १३ ॥ आर्यकउवाच ॥ न
मेनैतद्बहुमतंमहर्षेवचनंतव ॥ सखाशक्रस्यसंयुक्तःकस्यायंनेप्सितोभवेत् १४ कारणस्यतुदौर्बल्याच्चितयामिमहामुने ॥ अस्यदेहकरस्तातममपुत्रोमहायु
ते १५ भक्षितोवैनतेयेनदुःखार्तास्तेनवैवयम् ॥ पुनरेवचतेनोक्तंवैनतेयेनगच्छता ॥ मासेनान्येनसुमुखंभक्षयिष्यइतिप्रभो १६ ध्रुवंतथातद्भविताजानी
मस्तस्यनिश्चयम् ॥ तेनहर्षःप्रनष्टोमेसुपर्णवचनेनवै १७ ॥ कण्वउवाच ॥ मातलिस्त्वब्रवीदेनंबुद्धिरत्रकृतामया ॥ जामातृभावेनवृतःसुमुखस्तवपुत्रजः
१८ सोऽयंमयाचसहितोनारदेनचपन्नगः ॥ त्रिलोकेशंसुरपतिंगत्वापश्यतुवामवम् १९ शेषेणैवास्यकार्येणप्रज्ञास्याम्यहमायुषः ॥ सुपर्णस्यविधातेचप्रयति
ष्यामिसत्तम २० सुमुखश्चमयासार्धंदेवेशमभिगच्छतु ॥ कार्यसंसाधानार्थायस्वस्तितेऽस्तुभुजंगम २१ ततस्तेसुमुखगृह्यसर्वेष्वमहौजसः ॥ ददशुःशक्रमा
सीनंदेवराजंमहायुतिम् २२ संगत्यातत्रभगवान्विष्णुरासीच्चतुर्भुजः ॥ ततस्तत्सर्वमाचख्योनारदोमातलिंप्रति २३ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततःपुरंदरंवि
ष्णुरुवाचभुवनेश्वरम् ॥ अमृतंदायतामस्मैक्रियताममरैःसमः २४ मातलिर्नारदश्चैवसुमुखश्चैववासव ॥ लभंतांभवतःकामातृकाममेतंयथेप्सितम् २५

३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५

1139H

२४।२५।२६।२७।२८।२९।३०।३१।३२।३३।३४।३५।३६।३७।३८।३९।४० ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे पंचाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०५ ॥ अनर्थे इति परार्थे परस्वनिमित्तं
१।२ भगवान्पितामहो व्यासो ननु भीष्मः उत्तरे तस्य पृथग्गुणादानात् उक्तमित्यस्यावृत्तिदर्शनाच्च ३। ४ सुहृत्प्रत्युपकारमनपेक्ष्य उपकर्ता मादृशः तदीयवाक्यस्य श्रोता सुहृच्छ्रोता मूढोऽप्यहितमप्यु
नत्वेन पीडयामास चलेन चलवत्तरः ॥ ततो हि जीवितं तस्य न व्यनीन शदच्युतः २४ व्यात्तास्यः स्रस्त कायश्च विचेता विह्वलः खगः ॥ मुमोच पत्राणि तदा गुरुभारप्र
पीडितः २५ सविष्णुं शिरसापक्षाप्रणम्य विनता सुतः ॥ विचेता विह्वलो दानः किंचिद्वचनमब्रवीत् २६ भगवन्लोकसारस्य सदृशेन वपुष्पता ॥ भुजेन स्वैरमु
क्तेन निष्पिष्टोऽस्मि महीतले २७ क्षंतुमर्हसि मे देव विह्वलस्याल्पचेतसः ॥ बलदाहविदग्धस्य पाक्षिणो ध्वजवासिनः २८ नाहि ज्ञातं बलं देवमया ते परमं विभो ॥ तेन
मन्याम्यहं वीर्यमात्मनो न समं परैः २९ ततश्च कंस भगवान्प्रसादं वै गरुत्मतः ॥ मैवं भूय इति स्नेहात्तदा चैनमुवाच ह ३० पादांगुष्ठेन चिक्षेप सुमुखं गुरुडोरासि ॥
ततः प्रभृतिराजेंद्रसहस्रं पणवर्तते ३१ एवं विष्णुबलाकांतो गर्वनाशमुपागतः ॥ गरुडो बलवान्नाजन्वैन ते यो महायशाः ३२ ॥ कण्व उवाच ॥ तथा त्वमपि गांवा
रेयावत्पांडुसुतान्नरे ॥ नासादयसितान् वीरांस्तवा जीवसि पुत्रक ३३ भीमः प्रहरतां श्रेष्ठो वायुपुत्रो महाबलः ॥ धनं जयश्चेंद्रसुतो न ह न्यातां तु कंरणे ३४ विष्णु
र्वायुश्च शक्रश्च धर्मस्तौ चाश्विनाबुधौ ॥ एते देवास्त्वया केन हेतुना वीक्षितुं क्षमाः ३५ तदलं ते विरोधेन शमं गच्छ नृपात्मज ॥ वासुदेवेन तीर्थेन कुलं राक्षि तुमर्हसि
३६ प्रत्यक्षदर्शी सर्वस्य नारदोऽयं महातपाः ॥ माहात्म्यस्य तदा विष्णोः सोऽयं चक्रगदाधरः ३७ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ दुर्योधनस्तु तच्छृत्वा निःश्वसन् भुक्नु
मुखः ॥ राधेयमभिसंप्रेक्ष्य जहास स्वनवतदा ३८ कदर्थी कृत्यतद्वाक्यमृषेः कण्वस्य दुर्मतिः ॥ ऊरुं गजकराकारं ताडयन्निदमब्रवीत् ३९ यथैवेश्वरसृष्टोऽस्मि य
द्वावियाच मे गतिः ॥ तथामहर्षेर्वर्तामि किं प्रलापः करिष्यति ४० ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि भगवद्गीतानुसंधाने मातलिवरान्वेषणे पंचाधिकशततमो
ऽध्यायः ॥ १०५ ॥ जनमेजय उवाच ॥ अनर्थे जातनिर्वंधं परार्थे लोभमोहितम् ॥ अनार्यकैष्वाभिरतं मरणे कृतनिश्चयम् १ ज्ञातीनां दुःखकर्तारं बंधूनां शोकव
र्धनम् ॥ सुहृदक्लेशदातारं द्विषतां हर्षवर्धनम् २ कथं नैनं विमार्गस्थं वारयंती हवां धवाः ॥ सौहृदाद्वासुहृत्स्त्रिग्वो भगवान्वापितामहः ३ वैशंपायन उवाच ॥
उक्तं भगवता वाक्यमुक्तं भीष्मेण यत्क्षमम् ॥ उक्तं बहुविधं चैव नारदेनापि तच्छृणु ४ ॥ नारद उवाच ॥ दुर्लभो वै सुहृच्छ्रोता दुर्लभश्च हितः सुहृत् ॥ तिष्ठते
हिसुहृद्यत्र न बंधुस्तत्र तिष्ठते ५ ॥ श्रोतव्यमपि पश्यामि सुहृदां कुरुनंदन ॥ न कर्तव्यश्च निर्वंधो निर्वंधो हि सुदारुणः ६ अत्राप्युदाहरंती ममिति हासं पुरात
नम् ॥ यथानिर्वंधतः प्राप्तो गालवेन पराजयः ७ विश्वामित्रं तपस्यंतं धर्मो जेज्ञास यापुरा ॥ अभ्यगच्छत्स्वयं भूत्वा वसिष्ठो भगवान्नाभिः ८ सप्तर्षीणामन्यतमं वै
षमास्थाय भारत ॥ बुभुक्षुः क्षुधितो राजन्नाश्रमं कौशिकस्य तु ९ कंनश्चोप्यतीति भावः तिष्ठते स्थिरो भवति यत्र महासंकटे तत्र बंधुः उपकारमपेक्ष्योपकर्ता कर्णादिः न तिष्ठते न प्रकाशते ।
प्रकाशनस्थे पारुष्ययोश्चेत्युभयत्र तद् ॥ बंधुतोऽपि सुहृद्वचः श्रेयस्करमित्यर्थः ९ श्रोतव्यं श्रोतुं युक्तं निर्वंधः सत्यपि बलवद्बाधकेतव्यग्रहः सुदारुणो नाशकारी ६ ॥ वसिष्ठमुत्पादधर्मोऽभ्यागच्छत् ८ ॥

नप्रत्यपालयत् अत्रासिद्धिपर्यंतं प्रतीक्षितवान् १० तेनवासिष्ठेन उपागमत्तुसिद्धसमीपं १११२ मूर्धाबाहुभ्यांचपरिगृह्य अभ्याशेसमीपे आश्रमस्य १२ गौरवात् गुरुत्वात् बहुमानात् लोकपूज्यत्वात्
तद्वादेन प्रीत्या १३ । १५ । १६ । १७ । १८ शुश्रूषयासेवया भक्त्या आराध्यत्वज्ञानेन १९ । २० गुरुकर्मणि ब्रह्मचर्यव्रतसमाप्तौ सत्या २१ मानवमिति पाठे सिद्ध्यति सिद्धं कृतकृत्यं करोतीत्यर्थः
एतदेवाह दक्षिणानामिति अपवर्गेण फलप्राप्त्या १२ कृतुफलं दक्षिणाप्रद एव प्राप्नोति । 'हतो यज्ञस्त्वदक्षिणः' इति स्मृतेरदक्षिणस्य कृतो हतत्वेनाफलत्वात् शांतिः सर्वोपद्रवहारिणी उच्यते वेदेन । दक्षि

विश्वामित्रोऽथ संभ्रांतः श्रपयामास वै चरुम् ॥ परमात्रस्य यत्नेन न च तं प्रत्यपालयत् १० अत्र तेन यदा भुक्तं मन्यैर्दत्तं तं पस्विभिः ॥ अथ गृह्यान्नमृत्युष्णं विश्वामित्रो
ऽप्युपागमत् ११ भुक्तं मेतिष्ठतावत्त्वमित्युक्त्वा भगवान्ययौ ॥ विश्वामित्रस्ततो राजनः स्थित एव महाद्युतिः १२ भक्तं प्रगृह्य मूर्धा बाहुभ्यां संशितवतः ॥ स्थि
तः स्थाणुरिवाभ्याशेनि श्वेष्टो मारुताशनः १३ तस्य शुश्रूषणे यत्नमकरोद्बालवो मुनिः ॥ गौरवाद्बहुमानाच्च हादेन प्रियकाम्यया १४ अथ वर्षशते पूर्णे धर्मः पुनरुपाग
मत् ॥ वासिष्ठं वेषमास्थाय कौशिकं भोजनेप्सया १५ सहृद्वा शिरसाभक्तं धियमाणं महर्षिणा ॥ तिष्ठतावायुभक्षेण विश्वामित्रेण धीमता १६ प्रतिगृह्य ततो धर्मस्त
थैवोष्णं तथानवम् ॥ भुक्त्वा प्रीतोऽस्मि विप्रर्षेत मुक्त्वा समुनिर्गतः १७ क्षत्रभावादपगतो ब्राह्मणत्वमुपागतः ॥ धर्मस्य वचनात्प्रीतो विश्वामित्रस्तथाऽभवत् १८
विश्वामित्रस्तु शिष्यस्य गालवस्य तपस्विनः ॥ शुश्रूषया च भक्त्या च प्रीतिमानित्युवाच ह १९ अनुज्ञातो मया वत्स यथेष्टं गच्छ गालव ॥ इत्युक्तः प्रत्युवाचे दंगल
वो मुनिसत्तमम् २० प्रीतो मधुरया वाचा विश्वामित्रं महाद्युतिम् ॥ दक्षिणाः काः प्रयच्छामि भवते गुरुकर्मणि २१ दक्षिणाभिरुपेतं हि कर्म सिद्धयति मानद ॥ दक्षि
णानां हि दाता वै अपवर्गेण युज्यते २२ स्वर्गे कृतुफलं तद्धि दक्षिणाशांतिरुच्यते ॥ किमाहरामि गुर्वर्थं ब्रवीतु भगवानिति २३ जानानस्तेन भगवान्जितः शुश्रूषणे
न वै ॥ विश्वामित्रस्तमसकृद्गच्छगच्छेत्यचोदयत् २४ असकृद्गच्छगच्छेति विश्वामित्रेण भाषितः ॥ किंददानीति बहुशो गालवः प्रत्यभाषत २५ निर्वधतस्तु
बहुशो गालवस्य तपस्विनः ॥ किंचिदागतं संरंभो विश्वामित्रोऽब्रवीदिदम् २६ एकतः श्यामकर्णानां हयानां चंद्रवर्चसाम् ॥ अष्टौ शतानि मे देहि गच्छ गालवमा
चिरम् २७ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि भगवद्यानपर्वणि गालवचरिते षडधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०६ ॥ नारद उवाच ॥ एवमुक्तस्तदा तेन विश्वामि
त्रेण धीमता ॥ नास्तेन शेतेनाहारं कुरुते गालवस्तदा १ त्वगस्थिभूतो हरिणश्चिताशोकपरायणः ॥ शोचमानोऽतिमात्रं सदह्यमानश्च मन्युना ॥ गालवो दुःखि
तो दुःखाद्विललाप सुयोधन २ कुतः पुष्टानि मित्राणि कुतोऽर्थः संचयः कुतः ॥ हयानां चंद्रशुभ्राणां शतान्यष्टौ कुतो मम ३

णां कर्मकृणुते विजानन्निति २३ जानानः शुश्रूषणेनैव दक्षिणा कर्म समाप्तिरिति । स जानंस्तेनेति पाठे तेन गालवेन शुश्रूषणेनैव जितो वशीकृतोऽस्मीति जानन्नित्यन्वयः २४ । २५ । २६ श्यामो
हरितः एकतः बहिः प्रदेशे एव श्यामाः कर्णा ये वा एकतः श्यामकर्णानां २७ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे षडधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०६ ॥ ॥ ७ ॥ एवमिति १ हरि
णः पांडुरः मन्युना दैन्येन दह्यमानश्चिताग्निना २ । ३

४ परंपरात् दूरादपि दूरं आत्मानं देहं ५ अनीहया अनुद्यमेन ६ ईप्सितं प्रणयंकृत्वा ईप्सितं दास्यामीति विश्वासमुत्पाद्य । 'प्रणयः प्रेम्णि विस्त्रंभे' इति विश्वः ७ एतदेवाह प्रतिश्रुत्येति करिष्येतीति
संधिरार्थः ८ अन्तस्तस्य सत्यहीनस्य रूपं स्वरूपं जीवने वसमुत इत्यर्थः ९।१० तत्रणं कुटुंबधारणं पाठांतरे मंत्रणं इष्टेः सहविचारणं अविश्वसनीयत्वादित्यर्थः ११ तत्मापितमिति संबंधः १२ अनुत्तमं
यत्नं अधमोपायं विषोद्धं वनादिरूपं कृत्वा प्राणान्मोक्षयामीत्यर्थः अर्थितायाञ्चा १३ अहंत्विति अत्राहमिति पदस्य द्विरावृत्तिर्वक्तुं व्याददोषः १४ भोगाः भोग्यवर्गो वियदादिः प्रतिष्ठंते निःसरंति
बीजादिवृक्षाः १५ तस्य विष्णुदासत्वेन सखानुपूर्वोपकारादिना १६ सुहृदां विश्वं विष्णुरिति बुद्ध्या सर्वलोकमित्राणां १७ वासवादवरजो विष्णुः उक्तः अहं गालवस्य साहाय्यं कर्तुं मिच्छामीति प्रा

कुतो मे भोजने श्रद्धासुखश्रद्धा कुतश्च मे ॥ श्रद्धामे जीवितस्यापि छिन्ना किं जीवितेन मे ४ अहं पारे समुद्रस्य पृथिव्यावा परंपरात् ॥ गत्वाऽऽत्मानं विमुंचामि किं फलं
जीवितेन मे ५ अधनस्या कृतार्थस्य त्यक्तस्य विविधैः फलैः ॥ ऋणं धारयमाणस्य कुतः सुखमनीहया ६ सुहृदां हि धनं भुक्त्वा कृत्वा प्रणयमीप्सितम् ॥ प्रतिकर्तुं म
शक्तस्य जीवितान्मरणं वरम् ७ प्रतिश्रुत्य करिष्येति कृतं व्यंतदकुर्वतः ॥ मिथ्यावचनदग्धस्य इष्टापूर्ते प्रणश्यति ८ न रूपमनृतस्यास्ति नानृतस्यास्ति संत
तिः ॥ नानृतस्याधिपत्यं च कुत एव गतिः शुभा ९ कुतः कृतघ्नस्य यशः कुतः स्थानं कुतः सुखम् ॥ अश्रद्धेयः कृतघ्नो हि कृतघ्नेनास्ति निष्कृतिः १० न जीवत्यध
नः पापः कुतः पापस्य तत्रणम् ॥ पापो ध्रुवमवाप्नोति विनाशं नाशयन् कृतम् ११ सोऽहं पापः कृतघ्नश्च कृपणश्चानृतोऽपि च ॥ गुरोर्यः कृतकार्यः संस्तुतः करोमि न भा
षितम् १२ सोऽहं प्राणान्विमोक्षयामि कृत्वा यत्नमनुत्तमम् ॥ अर्थितानमया काचित्कृतपूर्वादि वौकसाम् १३ मानयंति च मां सर्वे त्रिदशायज्ञसंस्तरे ॥ अहं तु विबु
धश्चेष्टं देवं त्रिभुवनेश्वरम् ॥ विष्णुं गच्छाम्यहं कृष्णं गतिं गतिमतां वरम् १४ भोगाय स्मात्प्रतिष्ठंते व्याप्य सर्वान् सुरासुरान् ॥ प्रणतो द्रष्टुमिच्छामि कृष्णं योगिनम
व्ययम् १५ एवमुक्ते सखा तस्य गरुडो विनतात्मजः ॥ दर्शयामास तं प्राह सहृष्टः प्रियकाम्यया १६ सुहृद्भवान्मम मतः सुहृदां च मतः सुहृत् ॥ ईप्सितेनाभिलाषे
ण योक्तव्यो विभवे सति १७ विभवश्चास्ति मे विप्रयासवावरजो द्विज ॥ पूर्वमुक्तस्त्वदर्थं च कृतः कामश्च तेन मे १८ स भवाने तु गच्छावनयिष्ये त्वां यथा सुखम् ॥
देशं पारं पृथिव्यावा गच्छ गालवमाचिरम् १९ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि भगवद्यानपर्वणि गालवचरिते षडधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०७ ॥ ॥
॥ सुपर्ण उवाच ॥ अनुशिष्टोऽस्मि देवेन गालवज्ञानयोनिना ॥ ब्रह्मिकामंतुकां याभिद्रष्टुं प्रथमतो दिशम् १ पूर्वां दक्षिणां वाऽहमथवा पश्चिमां दिशम् ॥ उत्तरां
वा द्विजश्चेष्टकुतो गच्छामि गालव २ यस्यामुदयते पूर्वः सर्वलोकप्रभावनः ॥ सविता यत्र संध्यायां साध्यानां वर्तते तपः ३

र्थितः तेन विष्णुना १८ देशं पृथिव्यंतर्गतमेव पृथिव्याः पारः समुद्रः १९ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे सप्तधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०७ ॥ ॥ ७ ॥ अनुशिष्ट आज्ञापितः
ज्ञानयोनिना धीप्रवर्तकेन विष्णुना पाठांतरे अज्ञातयोनिना सर्वादित्वात् अज्ञातः रूपादिहीनत्वाच्च तादृशोऽपि योनिः जगदुदयप्रलयस्थानं तेन कामं यथेष्टं १ । २ साध्यानां देवताविशेषाणां
तपजालोचनं वर्तते अनुवर्तते । साध्या देवा इह ध्यायंतः सत्यकामा बभूवुरित्यर्थः ३

मतिर्बुद्धिः याताप्राप्ता प्रातःसंध्यायांसवितुः प्रसादात्प्रथमं यत्र धीप्राप्तिर्भवति । गायत्र्यांसवितुर्धोऽप्रवर्तकस्वदर्शनादित्यर्थः । चक्षुषी आज्यभागाख्ये अग्नीषोमदैवत्ये धर्मस्य यज्ञस्य यंत्रवैयंत्र्यार्थं यंत्र यते स्तुमर्थे तवैप्रत्ययो वैदिकस्वकारलोपश्च ५ तदेवाह कृतं संस्कृतं हव्यं यतो हुतं ययोर्मध्ये हुतं सत् तदाज्यभागावन्तरेणाहुतीः प्रतिपादयेत् इति श्रुतेर्यज्ञस्य रक्षणं भवति । अन्यत्र गतं त्वर्थाद्धर्माशकं भवतीति भावः अध्वनः देवयानस्य पितृयाणस्य वा ५ दाक्षायण्यः अदितिर्दितिर्दनुः काष्ठा इत्यादयः प्रजाः लोकान् ६।७।८ पूर्वपूर्वसंस्थानि सुखमीप्सता सुखाद्यर्थिना ९।१० यजूंषिदत्तानियाज्ञवल्क्या येति शेषः ११ स्वांयोनिं सोमाज्यपय आदिरूपं जलं १२ पूर्वमित्रावरुणयोर्यज्ञकाले पौराणस्य पुराणस्य स्वार्थे तद्धितः निधनं निमिशापात्स्थूलदेहवियोगः सृतिः कुंभात्तस्मिन्नेव यज्ञे १३ दश

यस्यां पूर्वमतिर्याताय व्याप्तमिदं जगत् ॥ चक्षुषी यत्र धर्मस्य यंत्रवैसुप्रतिष्ठिते ४ कृतं यतो हुतं हव्यं सर्पते सर्वतो दिशम् ॥ यत्तद्वारं द्विजश्रेष्ठ दिवसस्य तथाऽध्व नः ५ अत्र पूर्वप्रसूता वैदाक्षायण्यः प्रजाः स्त्रियः ॥ यस्यां दिशि प्रवृद्धाश्च कश्यपस्यात्मसंभवाः ६ अतो मूलं सुराणां श्रीर्यत्र शक्रोऽभ्यविच्यत ॥ सुरराज्येन विप्र षेदे वैश्वात्रतपश्चितम् ७ एतस्मात्कारणाद्ब्रह्मन्पूर्वत्येषादिगुच्यते ॥ यस्मात्पूर्वतरे काले पूर्वमेवावृता सुरैः ८ अत एव च सर्वेषां पूर्वमाशां प्रचक्षते ॥ पूर्वसर्वा णिकार्याणि देवानि सुखमीप्सता ९ अत्र वेदान्जगौ पूर्वभगवानलोकभावनः ॥ अत्रैवोक्तः सवित्राऽऽसीत्सावित्री ब्रह्मवादिषु १० अत्र दत्तानि सूर्येण यजूंषिद्विजस त्तम ॥ अत्र लब्धवरः सोमः सुरैः क्रतुषु पीयते ११ अत्र तृप्ता हुतवहाः स्वांयोनिमुपभुंजते ॥ अत्र पातालमाश्रित्य वरुणः श्रियमापच १२ अत्र पूर्ववसिष्ठस्य पौरा णस्य द्विजर्षभ ॥ सृतिश्चैव प्रतिष्ठाच निधनं च प्रकाशते १३ ओंकारस्यात्र जायंते मृतयो दशतीर्दश ॥ पिबंति मुनयो यत्र हविर्दमं स्मधूमपाः १४ प्रोक्षिता यत्र ब हवो वराहाद्यामृगावने ॥ शक्रेण यज्ञभागार्थे देवतेषु प्रकल्पिताः १५ अत्राहिताः कृतघ्नाश्च मानुषाश्चासुराश्च ये ॥ उदयंस्तान्हिसर्वा न्वैकौ धाद्वंति विभावसुः १६ एतद्वारं त्रिलोकस्य स्वर्गस्य च सुखस्य च ॥ एष पूर्वो दिशां भागो विशावोऽत्र यदीच्छसि १७ प्रियं कार्यं हि मे तस्य यस्यास्मि वचने स्थितः ॥ ब्रूहि गालवया स्यामि शृणु चाप्यपरां दिशम् १८ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि भगवद्गीतापर्वणि गालवचरिते अष्टाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०८ ॥ ॥ सुपर्ण उवाच ॥ इयं विवस्वता पूर्वश्रौतेन विधिना किल ॥ गुरवे दक्षिणा दत्ता दक्षिणे त्युच्यते च दिक् १ अत्र लोकत्रयस्यास्य पितृ पक्षः प्रतिष्ठितः ॥ अत्रोष्मपाणां देवानां निवासः श्रूयते द्विज २ अत्र विश्वे सदा देवाः पितृभिः सार्धमासते ॥ इज्यमानाः स्मलोके पुंसप्राप्तास्तुल्यभागताम् ३

शतीशब्दस्य पृषोदरादिशकारलोपेन दशतीशब्दः सहस्रवाची सृतयो मार्गाः 'ओंकारो वै सर्वावाह' इति श्रुतेर्देवस्य शास्त्राप्रशास्त्रादिभेदोऽत्रैव जात इत्यर्थः १४ । १५ ये मानुषाः कृतघ्नाः ये वासुरा स्तान् अत्रैवोदयन् हन्ति तेषामायुरल्पीकरोतीत्यर्थः १६ विशावः प्रविशावः १७ । १८ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावदीपे अष्टाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०८ ॥ ॥ इयमिति स्त्रैवेणेति पाठे कुवेण हूयतेऽस्मिन्निति स्त्रैवो विधिर्ज्ञः गुरवे कश्यपाय १ उष्मपाणां उष्णान्नभोजिनां । 'यावदुष्णं भवत्यन्नं पितरस्तावदश्नंति' इति स्मृतेः २ विश्वे त्रयोदश भित्तोगणः ३

द्वितीयं देवस्य धर्मस्य द्वारं पूर्वादिप्रथमं तदपेक्षया पित्र्यस्य धर्मस्य द्वारमिदं द्वितीयं । 'प्राक्संस्थानि देवानि कर्माणि दक्षिणसंस्थानि पित्र्याणि' इति स्मृतेः ४ । ५ कर्मपुण्यापुण्यरूपं निगद्यते प्रका श्यते चित्रगुप्तादिभिः अवसायिनामृतानां कर्मनिग्रहानुग्रहरूपं ६ सर्वः मुमुर्षुमात्रः वृताच्छन्ना अनवबोधेन तमसा पुण्यवान्पापीवामरणकाले अत्यंतमूढत्वात् दुःखे सन्नेतां दिशं गच्छतीत्यर्थः । कृत्वा त्वनवरोधेनेति पाठे अनवः प्राक्संचितेन कर्मणा उपस्थितो रोधो मोहस्तेन सर्वः कृत्वाकर्ता पुरुषः । अतो मनिन्कनिव्वनिपश्चेति सूत्रात् कनिवित्यनुवर्तमानेऽभ्येभ्योऽपि ह्यंत इति कृजः कर्तरि कानि ७ चित्तंच बुद्धिश्च तयोर्हराः योगिनां तत्त्वानुसंधानं प्रपंचमिथ्यात्वनिश्चयं च हरंतीत्यर्थः ९ गाथाः वर्णमय्योमंत्राद्याः सामानितदाश्रयाणि गीतानि श्रुत्वाऽतीतकालमजानन्मूलोके आगत्य

एतद्वितीयं वेदस्य द्वारमाचक्षते द्विज ॥ त्रुटिशोलवशश्चापि गण्यते कालनिश्चयः ४ अत्र देवर्षयो नित्यां पितृलोकं र्षयस्तथा ॥ तथाराजर्षयः सर्वे निवसंति गतव्य थाः ५ अत्र धर्मश्च सत्यं च कर्म चात्र निगद्यते ॥ गतिरेषा द्विजश्रेष्ठ कर्मणामवसायिनाम् ६ एषा दिक् सा द्विजश्रेष्ठ यां सर्वः प्रतिपद्यते ॥ वृतात्वनवबोधेन सुखं तेन न गम्यते ७ नैर्ऋतानां सहस्राणि बहून्यत्र द्विजर्षभ ॥ सृष्टानि प्रतिकूलानि द्रष्टव्या न्यरुतात्मभिः ८ अत्र मंदरकुंजेषु विप्रर्षिसदनेषु च ॥ गायंति गाथां गंधर्वाश्चि त्तु द्विहरा द्विज ९ अत्र सामानि गाथाभिः श्रुत्वा गीतानि रैवतः ॥ गतदारोगतामात्योगतराज्यो वनंगतः १० अत्र सावर्णिना चैव यवक्रीतात्मजेन च ॥ मर्यादास्था पिता ब्रह्मन्यां सूर्यो नातिवर्तते ११ अत्र राक्षसराजेन पौलस्त्येन महात्मना ॥ रावणेन तपश्चीर्त्वा सुरैर्भ्योऽमरता वृता १२ अत्र वृतेन वृत्रोऽपि शक्रश्च त्वमीयवान् ॥ अत्र सर्वासवः प्राप्ताः पुनर्गच्छंति पंचधा १३ अत्र दुष्कृतकर्माणो नराः पच्यंति गालव ॥ अत्र वैतरणीनाम नदीवितरणैर्वृता १४ अत्र गत्वा सुखस्यांतं दुःखस्यां तंप्रपद्यते ॥ अत्र वृत्तो दिनकरः सुरसंक्षरते पयः १५ काष्ठां चासाद्य वासिष्ठा हिममुत्सृजते पुनः ॥ अत्राहं गालवपुराक्षुधार्तः परिचितयन् १६ लब्धवान्युध्य मानौ द्वौ वृहंतौ गजकच्छपौ ॥ अत्र चक्रधनुर्नाम सूर्याज्जातो महानृषिः १७ विदुर्यकपिलं देवं येनार्ताः सगरात्मजाः ॥ अत्र सिद्धाः शिवानाम ब्राह्मणा वेदपारगाः १८ अधीत्य सकलान्वेदाल्लेभिरे मोक्षमक्षयम् ॥ अत्र भोगवतीनाम पुरीवासुकिपालिता १९ तक्षकेण च नागेन तथैवैरावतेन च ॥ अत्र निर्याणकालेऽपि तमः संप्राप्य ते महत् २० अभेद्यं भास्करेणापि स्वयं वा कृष्णवर्धना ॥ एष तस्यापि ते मार्गः परिचार्यस्य गालव ॥ ब्रूहि मे यादं गतव्यं प्रतीचीं शृणु चापराम् २१ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि भगवद्गीतापर्वणि गालवचरिते नवाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०९ ॥ ॥ ॥

द्वारान्नष्टान्नात्वा वनंगत इति पौराणीकथा १० सावर्णिनामनुना मर्यादासूर्यरथस्य वीथीनां वाहकानां देवतानां च नियमः ११ । १२ सर्वासवः सर्वेषां प्राणा अत्र प्राप्ताः संतः पुनः पंचधा गच्छंति देहं प्राप्नुवं ति प्राणापानादिभेदेनेत्यर्थः १३ वितरणीः वैतरणी नदी संज्ञक नरकगाभिभिः १४ सुखस्यांतं नरकं दुःखस्यांतं स्वर्गं सुखं आवृत्तः कर्कायनंगतः । तदा हि प्रायेणाद्रानक्षत्रं भवति तच्च वर्षाकालस्यादिभूतं प्र सिद्धं १५ वासिष्ठाकाष्ठां उदीचीं वासिष्ठोपलक्षितसप्तर्षिभिरधिष्ठिता । धानिष्ठीमिति पाठेऽतिशयेन धनवान् धनिष्ठः कुबेरस्तदीयां उत्सृजते त्यजति १६ । १७ । १८ । १९ निर्याणकाले मरणकाले तमः आध्यं २० तस्य ते तव परिचार्यस्य सेव्यस्य २१ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावदीपे नवाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०९ ॥ ॥

गोपतेःसूर्यस्यप्रतिष्ठेति संबंधः १ एतदेवाह षष्ठादहइति अहःपश्चाद्वागे गाःरश्मीन्विजयति अतएवपश्चिमांतिमेत्यर्थः २ । ३ । ४ पश्चात्कृताःविमुखीकृताः संयताःसत्रद्धाःसंतः ५ । ६ अर्धं आयुषोहर्तुनिद्रयाव्यधीकर्तुमित्यर्थः ७ । ८ मंदरं समुद्रे मम एतेन हिमवन्मूलस्य समुद्रजलस्य चाप्रमेयत्वमुक्तम् ९ कांचनमयानि अंबुरुहाणि यत्र तस्य उदयेः समुद्रतुल्यस्य सरसः १० । ११ सुवर्णशिरसो मुनेः हरिरोम्णः अपलितस्य नित्यतरुणस्येत्यर्थः १२ हरिभेषसो मुनेः कुमारी तिष्ठतिष्ठेति सूर्यस्य शासनात् १३ अत्र वायुरिति वाय्वादयोऽत्र दुःखं शीतोष्णस्पर्शविमुंचति सदा सुखं स्पर्शा एवेत्यर्थः १४ अतः प्रभृतीति मेरुं प्रदक्षिणी कुर्वन्सूर्यः सर्वदा तिर्यग्गतिरेव सन् लोकदृष्ट्या उपर्यधश्च गच्छतीत्येवमाति । अतः परं लोकदृष्ट्यभावाच्चिरं गेवावर्तत इत्यर्थः । आदित्यमंडलं ॥ सुपर्ण उवाच ॥ इयं दिग्दयिताराज्ञो वरुणस्य तु गोपतेः ॥ सदा सलिलराजस्य प्रतिष्ठाचादिरेव च १ अत्र पश्चादहःसूर्यो विजयति गाः स्वयम् ॥ पश्चिमेत्याभिविख्यातादिगिर्यं द्विजसत्तम २ यादसामत्राज्येन सलिलस्य च गुप्तये ॥ कश्यपो भगवान् देवो वरुणस्माभ्यषेचयत् ३ अत्र पीत्वा समस्तान्वै वरुणस्य रसांस्तुषट् ॥ जायते तरुणः सोमः शुक्रस्यादौ तमिस्रहा ४ अत्र पश्चात्कृता दैत्या वायुना संयतास्तदा ॥ निःश्वसंतो महावातैरदिताः सुषुपुर्द्विज ५ अत्र सूर्यप्रणयिनं प्रतिगृह्णाति पर्वतः ॥ अस्तो नाम यतः संध्या पश्चिमाप्रतिसर्पति ६ अतो रात्रिश्च निद्राच निर्गता दिवसक्षये ॥ जायते जीवलोकस्य हर्तुमर्धमिवायुषः ७ अत्र देवीदिति सुतामात्मप्रसवधारिणीम् ॥ विगर्भामकरोच्छक्रो यत्र जातो मरुद्गणः ८ अत्र मूलं हिमवतो मंदरं याति शाश्वतम् ॥ अपि वर्षसहस्रेण न चास्यातोऽधिगम्यते ९ अत्र कांचनशैलस्य कांचनांबुरुहस्य च ॥ उदधे स्तीरमासाद्य सुरभिः क्षरते पयः १० अत्र मध्ये समुद्रस्य कबंधः प्रतिदृश्यते ॥ स्वर्मानोः सूर्यकल्पस्य सोमसूर्यौ जिघांसतः ११ सुवर्णशिरसोऽप्यत्र हरिरोम्णः प्रगायतः ॥ अदृश्यस्याप्रमेयस्य श्रूयते विपुलो ध्वनिः १२ अत्र ध्वजवती नाम कुमारी हरिभेषसः ॥ आकाशे तिष्ठतिष्ठेति तस्यै सूर्यस्य शासनात् १३ अत्र वायुस्तथा वहिरापः खंचापि गालव ॥ आह्विकंचैव नैशंच दुःखं स्पर्शविमुंचति १४ अतः प्रभृति सूर्यस्य तिर्यग्गतिरेव गतिः ॥ अत्र ज्योतीषिसर्वाणि विशंत्यादित्यमंडलम् १५ अष्टाविंशतिरात्रं च चक्रम्य सहमानुना ॥ निष्पतंति पुनः सूर्यात् सोमसंयोगयोगतः १६ अत्र नित्यं स्रवंतीनां प्रभवः सागरोदयः ॥ अत्र लोकत्रयस्यापस्तिष्ठंति वरुणालये १७ अत्र पन्नगराजस्याप्यनंतस्य निवेशनम् ॥ अनादिनिधनस्यात्र विष्णोः स्थानमनुत्तमम् १८ अत्रानलसखस्यापि पवनस्यानिवेशनम् ॥ महर्षेः कश्यपस्यात्र मारीचस्य निवेशनम् १९ एष ते पश्चिमो मार्गो दिग्द्वारेण प्रकीर्तितः ॥ ब्रह्मि गालवगच्छावो बुद्धिः का द्विजसत्तम २० ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि भगवद्वाचनपर्वणि गालवचरिते दशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११० ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

कर्तुं ज्योतीष्यस्यादीन् विशति । 'आदित्यो वा अस्तं यत्र प्रिमनुप्रविशति' इति श्रुतेः । नक्षत्रादीन् यपि अमयत्वाद् प्रकाशानि आदित्यप्रभयैव भासंतीति प्राप्तिः १५ अष्टेति अष्टाविंशतितमे दिने एकैकं नक्षत्रं भानुना ध्वंसेण सहस्रं क्रम्य एकोनविंशतिरात्रो निष्पतति बहिर्निर्गच्छति चंद्रादेव पुनस्तद्वत् सोमसंयोगसदृशेन योगेन संबंधेन सूर्येण सहापि संक्रम्य कालो निष्पतंतीत्यर्थः । एवं चंद्रवत्सर्वेषामपि नक्षत्राणां सर्वत्र हयोगस्तुल्यः १६ स्रवंतीनां दीनां सागरस्य उदयः पूर्तिर्येन तादृशः प्रभवः १७ । १८ । १९ दिग्द्वारेण संक्षेपप्रकारेण ते तव २० ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावादीये दशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११० ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

यस्मादिति उत्तरेण पथागतानां हि पापनाशः स्वर्गप्राप्तिश्च भवतीति योगादुत्तरा उत्कृष्टतरा इयं दिगित्यर्थः १ परिवापः स्थानं हिरण्यस्य निधीनामित्यर्थः उत्तरं यन्निधिस्थानं ततः स्वर्गमार्गः दिग्भ्यामुपलक्षितो मध्यमोज्ञेय इति भावः २ अविधेयात्मा अजितचित्तः ३ । ४ प्रकृत्या उभया ५ नसा मायाविष्टोऽपि न दृश्यो दर्शनार्हः किमु तमायारहितः शुद्धचिन्मात्रः ६ सहस्रशिरस इत्यकारां तः शब्दः मायया उपेतमिति शेषः वस्तुतोऽस्य प्रत्यगात्मत्वेन द्रष्टृदृश्यभावस्याभावादिति भावः सगुणब्रह्मभावप्राप्तिपूर्विकैर्वर्णिगुणप्राप्तिरिति प्रवृत्त्यर्थः यथोक्तं । 'सोपाधिर्निरुपाधिश्च द्वेधा ब्रह्म विदुष्यते ॥ सोपाधिकः स्यात्सर्वात्मानिरुपाख्योऽनुपाधिकः' इति । एतच्च सम्यग्भूत्पादितमस्माभिर्वेदांतकतके ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ शाद्वलं जंबालं देवताभेदः कदलीवैजयंतीपताका

॥ सुपर्ण उवाच ॥ यस्मादुत्तार्यते पापाद्यस्मान्निःश्रेयसोऽश्रुते ॥ अस्मादुत्तारणबलादुत्तरेत्युच्यते द्विज १ उत्तरस्य हिरण्यस्य परिवापश्च गालव ॥ मार्गः पश्चिमपूर्वाभ्यां दिग्भ्यां वै मध्यमः स्मृतः २ अस्यां दिशि वरिष्ठायामुत्तरायां द्विजर्षभ ॥ नासौ म्यो नाविधेयात्मानाधर्मो विसते जनः ३ अत्र नारायणः कृष्णोजिष्णुश्चैव नरोत्तमः ॥ बदर्यामाश्रमपदे तथा ब्रह्माचशाश्वतः ४ अत्र वै हिमवत्पृष्ठे नित्यमास्ते महेश्वरः ॥ प्रकृत्या पुरुषः सार्धं युगांताग्रिसमप्रभः ५ न सदृशो मुनिगणैस्तथा देवैः सवासैः ॥ गंधर्वयक्षसिद्धैर्वा नरनारायणादृते ६ अत्र विष्णुः सहस्राक्षः सहस्रचरणोऽव्ययः ॥ सहस्रशिरसः श्रीमानेकः पश्यति मायया ७ अत्राज्येन विप्राणांचंद्रमाश्चाभ्यषिच्यत ॥ अत्र गंगां महादेवः पतंती गगनाश्च्युताम् ८ प्रतिगृह्यददौ लोके मानुषे ब्रह्मवित्तम् ॥ अत्र देव्या तपस्तप्तं महेश्वरपरीप्सया ९ अत्र कामश्चरो पश्चैलश्चोमाचसंबभूव ॥ अत्र राक्षसयक्षाणां गंधर्वाणां च गालव १० आधिपत्येन कैलासे धनदोऽप्यभिषेचितः ॥ अत्र चैत्ररथं रम्यमत्र वैखानसाश्रमः ॥ ११ अत्र मंदाकिनी चैव मंदरश्चाद्विजर्षभ ॥ अत्र सौगंधिकवनं नैर्ऋतैरभिरक्ष्यते १२ शाद्वलं कदलीस्कंधमत्र संतानकानगाः ॥ अत्र संयमनित्यानां सिद्धानां सैरचारिणाम् १३ विमानान्यनुरूपाणि कामभोग्यानि गालव ॥ अत्र ते ऋषयः सप्तदेवीचारुंधती तथा १४ अत्र तिष्ठति वै स्वातिरत्रास्या उदयः स्मृतः ॥ अत्र यज्ञं समासाद्य ध्रुवं स्थातापितामहः १५ ज्योतीषिचंद्रसूर्यौ च परिवर्तंति नित्यशः ॥ अत्र गंगामहाद्वारं रक्षंति द्विजसत्तम १६ धामानाममहात्मानो मुनयः सत्यवादिनः ॥ न तेषां ज्ञायते मूर्तिर्ना कृतिर्न तपश्चितम् १७ परिवर्तः सहस्राणिकामभोग्यानि गालव ॥ यथा यथा प्रविशति तस्मात्परतरं नरः १८ तथा तथा द्विजश्रेष्ठ प्रविलीयति गालव ॥ नैतत्केनचिदन्येन गतपूर्वं द्विजर्षभ १९ ऋतेनारायणं देवं न रं वा जिष्णुमव्ययम् ॥ अत्र कैलासमित्युक्तं स्थानमैलविलस्यतत् २० अत्र विद्युत्प्रभानामज्जिरेऽप्सरसो दश ॥ अत्र विष्णुपदं नाम क्रमता विष्णुना कृतम् २१ त्रिलोकविक्रमे ब्रह्मभुतरां दिशमाश्रितम् ॥ अत्र राज्ञामरुतेन यज्ञेनेष्टं द्विजोत्तम २२

तस्याः स्कंधवदुच्छ्रितं । 'अथ कदलीपताकामृगभेदयोः' इति मेदिनी । नगाः वृक्षाः कल्पद्रुमाः संयमोधारणाध्यानादिभिर्नित्यो नत्याज्यो येषां तेषां १३ । १४ । १५ गंगामहाद्वारमित्यत्र गायंतिकाद्वारमिति पाठे गायंतिकाविलविशेषः १६ मूर्तिः प्रेक्षितः आकृतिः संस्थानविशेषः १७ परिवर्तं गतागतं सहस्राणि सत्रेऽत्र परिवेषणपात्राणि कामभोग्यानि च न ज्ञायंते स्थूलदृष्टिभिरित्यर्थः तस्मात् हिमस्यानात् १८ प्रविलीयति हिमेन नश्यति १९ ऐलविलस्य कुबेरस्य २० । २१ । २२

उशीरबीजेस्थाने २३ कनकाकरः जीमूतस्यउपसमीपेतस्थेप्रकाशगतः । प्रकाशनस्थेयाख्ययोश्चेदितह २४ वद्वेब्राह्मणेभ्यः मन्नामकमेतदास्ति २५ उत्तराउत्कृष्टतरा २६ । २७ । २८ ॥ इतिउद्योगप० नी० भा० भा० एकादशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १११ ॥ ॥ ॥ ॥ गरुत्मन्निति पूर्वेणपूर्वस्यादिशि चक्षुषीअग्नीषोमी २ । १ समागंतुंएकीभवितुं २ । ४ सहस्रांशोर्वि

उशीरबीजेविप्रर्षेयत्रजांबूनदंसरः ॥ जीमूतस्यात्रविप्रर्षेरुपतस्थेमहात्मनः २३ साक्षाद्विमवतःपुण्योविमलःकनकाकरः ॥ ब्राह्मणेषुचयत्कृत्स्नंस्वंतंकृत्वाघनं महत् २४ वद्वेधनंमहर्षिःसजैमूतंतद्वनंततः ॥ अत्रनित्यंदिशांपालाःसायंप्रातर्द्विजर्षभ २५ कस्यकार्यंकिमितिवैपरिक्रोशंतिगालव ॥ एवमेषाद्विजश्रेष्ठगुणै रन्यैर्दिगुतरा २६ उत्तरेतिपरिरुयातासर्वकर्मसुचोतरा ॥ एताविस्तरशस्तातवसंकीर्तितादिशः २७ चतस्रःक्रमयोगेनकामाशांतुमिच्छसि ॥ उद्यतोऽहंदिजश्रेष्ठतवदर्शयितुंदिशः ॥ पृथिवींचाखिलांब्रह्मस्तस्मादारोहमाद्विज २८ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिभगवद्यानपर्वणिगालवचरिते एकादशाधिक शततमोऽध्यायः ॥ १११ ॥ ॥ ॥ ॥ गालवउवाच ॥ गरुत्मन्भुजगंद्वारेसुपर्णविनतात्मज ॥ नयमांताक्ष्यपूर्वेणयत्रधर्मस्यचक्षुषी १ पूर्वमेतांदि शंगच्छयापूर्वपरिकीर्तिता ॥ देवतानांहिसान्निध्यमत्रकीर्तितवानसि २ अत्रसत्यंचधर्मश्चत्वयासम्यक्प्रकीर्तितः ॥ इच्छेयंतुसमागंतुंसमस्तैर्देवतैरहम् ॥ भूयश्चतान्सुरान्द्रष्टुमिच्छेयमरुणानुज ३ ॥ नारदउवाच ॥ तमाहविनतामूनुरारोहस्वेतिवैद्विजम् ॥ आरुरोहाथसमुनिर्गडंगालवस्तदा ४ ॥ गालव उवाच ॥ क्रममाणस्यतेरूपंदृश्यतेपन्नगाशन ॥ भास्कस्येवपूर्वाह्नेसहस्रांशोर्विवस्वतः ५ पक्षवातप्रणुन्नानांक्षणाणामनुगामिनाम् ॥ प्रस्थितानामिवसमं पश्यामीहगतिंखग ६ ससागरवनामुर्वींशैलवनकाननाम् ॥ आकर्षन्निवचाभासिपक्षवातेनखेचर ७ समीननागनक्रंचखामिवारोप्यतेजलम् ॥ वायुनाचैव महतापक्षवातेनचानिशम् ८ तुल्यरूपाननान्मत्स्यांस्तथातिमितिर्मिगिलान् ॥ नागाश्चनरवक्रांश्चपश्याम्युन्मथितानिव ९ महार्णवस्यचरवैःश्रोत्रेमेव धिरेकृते ॥ नशृणोमिनपश्यामिनात्मनोवैभिकारणम् १० शनैःसतुभवान्यातुब्रह्मवध्यामनुस्मरन् ॥ नदृश्यतेरविस्तातनदिशोनचखंखग ११ तमएवतु पश्यामिशरीरंतेनलक्ष्ये ॥ मणीवजात्यौपश्यामिचक्षुषीतेऽहमंडज १२ शरीरंतुनपश्यामितवचैवात्मनश्चह ॥ पदेपदेतुपश्यामिशरीरादाग्निमुत्थितम् १३ समेनिर्वाप्यसहसाचक्षुषीशाम्यतेपुनः ॥ तन्नियच्छमहावेगंगमनेविनतात्मज १४ नमेप्रयोजनंकिंचिद्रमनेपन्नगाशन ॥ संनिवर्तमहाभागनवेगंविपहामिते १५ गुरवेसंश्रुतानीहशतान्यष्टौहिवाजिनाम् ॥ एकतःश्यामकर्णानांशुभ्राणांचंद्रवर्चसाम् १६ तेषांचैवापवर्गायमार्गंपश्यामिनांडज ॥ ततोऽयंजीवित त्यागेदृष्टोमार्गोमयाऽऽत्मनः १७

वस्वतइतिपक्षवातानुगामिनांगरुडप्रमयाऽवभासितानां वसआच्छादनेऽस्मात्किपिवःवस्त्रादितद्वान्वस्वान्तद्विपरीतोविवस्त्रानित्यर्थः ५ । ६ । ७ खमिवारो प्यतेखेऽवस्थाप्यतइव ८ । ९ रवैःशब्दैः कारणंप्रयोजनमपिनेवेन्नस्मराभि १० । ११ तेतवमणीवेति इत्यर्थेवशब्द १२ । १३ निर्वाप्यमंदीकृत्य १४ संनिवर्तनिवर्तस्व १५ । १६ । १७

१८ । १९ योऽऽत्मानंसंधिरार्थः कृत्रिमःस्वेच्छासंपाद्यः कालोमृत्युः २० । २१ निवर्तिष्यावेत्यापस्तहोऽभावः २२ ॥ इतिउद्योगपर्वणिनीलकण्ठीये भारतमावदीपेद्वादशाधिकशततमो नैवमेषस्तधनंकिंचिन्नधनेनान्वितःसुहृत् ॥ नचार्थेनापिमहताशक्यमेतद्व्यपोहितम् १८ ॥ नारदउवाच ॥ एवंबहुचदीनंचक्षुषीगालवंतदा ॥ प्रत्युवाच व्रजत्रेवप्रहसन्विनतात्मजः १९ नातिप्रज्ञोऽसिप्रपंचोऽऽत्मानंत्यक्तुमिच्छसि ॥ नचापिकृत्रिमःकालःकालोहिपरमेश्वरः २० किमहंपूर्वमेवेहभवतानामिचो दितः ॥ उपायोऽत्रमहानस्तियेनैतदुपपद्यते २१ तदेपक्रुपभोनामपर्वतःसागरांतिके ॥ अत्रविश्रमभुक्त्वाचनिवर्तिष्यावगालव २२ ॥ इतिश्रीमहाभारते उद्योगपर्वणिभगवद्यानपर्वणि गालवचरितेद्वादशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११२ ॥ ॥ ॥ ॥ नारदउवाच ॥ ऋषभस्यततःशृंगानिपत्याद्विजप क्षिणौ ॥ शांडिलींब्राह्मणीतत्रददृशातेतपोन्विताम् १ अभिवाद्यसुपर्णस्तुगालवश्चाभिपूज्यताम् ॥ तथाचस्वागतेनोक्तौविष्टेसन्निषीदतुः २ सिद्धमंत्रं तयादत्तंबलिमंत्रोपबृंहितम् ॥ भुक्त्वात्सातुमौभूमौसुप्तौतावनुमोहितौ ३ मुहूर्ताप्रतिबुद्धस्तुसुपर्णोऽगमनेप्सया ॥ अथभ्रष्टतनूजांगमात्मानंददृशेखगः ४ मांसपिंडोपमोऽभूत्समुखपादान्वितःखगः ॥ गालवस्तंतथादृष्ट्वाविमनाःपर्यपृच्छत ५ किमिदंभवताप्राप्तमिहागमनजंफलम् ॥ वासोऽयमिहकालंतुकिंयंतं नौमविष्यति ६ किंनुतेमनसाध्यातमशुभंधर्मदूषणम् ॥ नह्ययंभवतःस्वल्पोव्यभिचारोभविष्यति ७ सुपर्णोऽथाब्रवीद्विप्रंप्रध्यातंवैमयाद्विज ॥ इमांसिद्धा मितोनेतुंतत्रयत्रप्रजापतिः ८ यत्रदेवोमहादेवोयत्रविष्णुःसनातनः ॥ यत्रधर्मश्चयज्ञश्चतत्रेयंनिवसेदिति ९ सोऽहंमगवतीयाचेप्रणतःप्रियकाम्यया ॥ मयै तन्नामप्रध्यातंमनसाशोचताकिल १० तदेवंबहुमानातेमयेहानीप्सितंतुतम् ॥ सुकृतंदुष्कृतंवात्वंमाहात्म्यात्क्षंतुमर्हसि ११ सातौतदाऽब्रवीत्तुष्टापतंगेद्राद्विज र्षभौ ॥ नभेतव्यंसुपर्णोऽसिसुपर्णत्यजसंभ्रमम् १२ निदिताऽस्मिन्त्वयावत्सनचनिंदाक्षमाम्यहम् ॥ लोकेभ्यःसपदिभ्रश्येद्योमानिंदेतपापकृत् १३ हीनयाऽलक्षणेःसर्वैस्तथाऽनिंदितयामया ॥ आचारंप्रतिगृह्णत्यासिद्धिःप्राप्तेयमुत्तमा १४ आचारःफलतेधर्ममाचारःफलतेधनम् ॥ आचाराच्छ्रयमाप्नोतिआचा रोहंत्यलक्षणम् १५ तदायुष्मन्खगपतेयथेष्टंगम्यतामितः ॥ नचतेगर्हणीयाऽहंगर्हितव्याःस्त्रियःकाचित् १६ भवितासियथापूर्वबलवीर्यसमन्वितः ॥ बभूव तुस्ततस्तस्यपक्षौद्रविणवत्तरौ १७ अनुज्ञातस्तुशांडिल्यायथागतमुपागमत् ॥ नैवचासादयामासतथारूपांस्तुंगमान् १८ विश्वामित्रोऽथतंदृष्ट्वागालवं चाध्वनिस्थितः ॥ उवाचवदतांश्रेष्ठोवैनतेयस्यसन्निधौ १९ यस्त्वयास्वयमेवार्थःप्रतिज्ञातोममाद्विज ॥ तस्यकालोऽपवर्गस्ययथावामन्यतेभवा २० प्रती क्षिप्याम्यहंकालमेतावंतंतथापरम् ॥ यथासंसिद्धयतेविप्रसमार्गस्तुनिशम्यताम् २१ सुपर्णोऽथाब्रवीद्दीनंगालवंभृशदुःखितम् ॥ प्रत्यक्षंखल्विदानीमेवि श्वामित्रोयदुक्तवान् २२

११२ ॥ ॥ ॥ ॥ ऋषभस्येति १२ । १३ भ्रष्टतनूजंछिन्नपक्षमंगंयस्यतंभ्रष्टतनूजांगं १४ । ५ । ६ व्यभिचारोधर्माति

क्रमः ७ । ८ । ९ शोचताकथमियमत्रवसतीति १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ द्रविणवत्तरौबलवत्तरौ १७ । १८ । १९ अपवर्गस्यफलप्राप्तेः २० निशम्यतांविचार्यतां २१ । २२

आसितुंस्यात् २३ ॥ इतिउद्योगपर्वणिनीलकण्ठीयेभारतभावदीपेचतुर्दशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११३ ॥ ॥ हिरण्यपदप्रवृत्तिनिमित्तमाह निर्मितमिति भूम्यंतर्गतमेवपार्थिवेषुपांसुपुवहि
नाधम्यमानेषुव्यक्तीभवतीतिवह्निनानिर्मितं वायुनावह्निमुद्दीपयताविशोषितं वायुनावर्धितमित्यपिपाठः सर्वजगत्हिरण्यमयंहिरण्यप्रधानं तेनभूमेःसारत्वात्तद्वत्त्वात्सर्वजगन्मोहकत्वाच्चहिरण्य
मित्युच्यतेइत्यर्थः १ धत्तेपुष्पाति धारयतेजीवयति २ नित्यामिति प्रोष्ठपदाभ्यामितितीया मूलेनावाहयेदेवीमितिब्रह्मसंभवं । तेनतस्मिन्नस्रजद्वयेशुकेशुकवासरेतद्योगेसतिशुक्रोऽग्निःधनपती

तदागच्छद्विजश्रेष्ठमंत्रयिष्यावगालव ॥ नादत्वागुरवेशक्यंछत्रमर्थत्वयाऽऽसितुम् २३ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिभगवद्यानपर्वणिगालवचरितेत्रयो
दशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११३ ॥ ॥ नारदउवाच ॥ अथाहगालवंदीनंसुपर्णःपततावरः ॥ निर्मितंवह्निनाभूमौवायुनाशोषितंतथा ॥ यस्माद्धिरण्य
यंसर्वहिरण्यंतेनचोच्यते १ धत्तेधारयतेचेदमेतस्मात्कारणाद्धनम् ॥ तदेतन्निषुलोकेषुधनंतिष्ठतिशाश्वतम् २ नित्यंप्रोष्ठपदाभ्यांचशुकेशुकवासरेतद्योगेसतिशुक्रोऽग्निःधनपती
नुष्येभ्यःसमादत्तेशुकश्चित्तार्जितंधनम् ३ अजैकपादहिर्बुध्नैरक्षयतेधनदेनच ॥ एवंनशक्यतेलब्धुमलव्यव्यंद्विजर्षभ ॥ ऋतेचधनमश्वानानावाप्तिर्विद्यते
तव ४ सत्वंयाचात्रराजानंकंचिद्राजर्षिवंशजम् ॥ अपील्यराजापौरानहियोनौकुर्यात्कृतार्थिनौ ५ अस्तिसोमान्ववायेमेजातःकश्चिन्नृपःसखा ॥ अभिगच्छा
वहेतंवैतस्यास्तिविभवोभुवि ६ ययातिर्नामराजर्षिर्नाहुषःसत्यविक्रमः ॥ सदास्यतिमयाचोक्तोभवताचार्यतःस्वयम् ७ विभवश्चास्यसुमहानासीद्धनपतेरिव ॥
एवंगुरुधनंविद्वन्दानेनैवविशोधय ८ तथातौकथयंतौचंचितयंतौचयत्क्षमम् ॥ प्रतिष्ठानेनरपतिययातिप्रत्युपस्थितौ ९ प्रतिगृह्यचसत्कारैरर्घ्यपाद्यादिकं
वरम् ॥ पृष्ठश्चागमनेहेतुमुवाचविनतासुतः १० अयमेनाहुषसखागालवस्तपसोनिधिः ॥ विश्वामित्रस्याशिष्योऽभूद्वर्षाण्ययुतशोऽनृप ११ सोऽयंतेनाभ्यनु
ज्ञातउपकोरप्सयाद्विजः ॥ तमाहभगवान्कालेददानिगुरुदक्षिणाम् १२ असकृतेनचेत्तेनकिंचिदागतमन्युना ॥ अयमुक्तःप्रयच्छेतिजानताविभवंलघु १३
एवतःश्यामकर्णानांशुभ्राणांशुद्धजन्मनाम् ॥ अष्टौशतानिमंदोहिहयानांचंद्रवर्चसाम् १४ गुर्वथोदीयतामेषयदिगालवमन्यसे ॥ इत्येवमाहसक्रोधोविश्वामि
त्रस्तपोधनः १५ सोऽयंशोकेनमहतातप्यमानोद्विजर्षभः ॥ अशक्तःप्रतिकर्तुंतद्भवंतंशरणगतः १६ प्रतिगृह्यनरव्याघ्रत्वतोभिक्षांगतव्यथः ॥ कृत्वाऽपवर्गं
गुरवेचरिष्यतिमहत्तपः १७ तपसःसंविभागेनभवंतमपियोक्ष्यते ॥ स्वेनराजर्षितपसापूर्णत्वांपूरयिष्यति १८ यावंतिरोमाणिहयेभवन्तीहिनरेश्वर ॥ तावंतो
वाजिनोलोकानप्राप्नुवंतिमहीपते १९

कुबेरस्यद्वयर्थमनुष्येभ्यःसंप्रदानेभ्यःधनं दत्तेददाति शुकश्चित्तार्जितमित्यनेनवह्निरेतस्त्वंतस्यप्रवृत्त्येते । 'शुक्रःकाण्डेऽनलेऽप्येष्टे'इतिविश्वः । धनार्थोऽक्तनस्रजवारयोगेवह्निप्रार्थयेत् तच्चधनं
यागादिद्वाराभूमौनिखननेनवासर्वकुबेरप्रत्येवगच्छतीतिभावः २ अजेति अजैकपादपूर्वप्रोष्ठपदादेवता अहिर्बुध्न्यउत्तरप्रोष्ठपदादेवता धनदश्चतुर्दध्यक्षस्तस्मादेतानिप्रार्थयताधनंलब्धुंशक्यं
नान्यथेत्यर्थः ३ याचयाचस्व यःराजा नौआवा ५ । ६ । विशोषयपरिहर ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९

२० ॥ इतिउद्योगपर्वणिनीलकण्ठीये भारतभावदीपेचतुर्दशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११४ ॥ ॥ अ ॥ ॥ एवमुक्तइति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ हताशोऽतिथिरितिशेषः ८
९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ ॥ इतिउद्योगपर्वणिनीलकण्ठीये भारतभावदीपेचतुर्दशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११५ ॥ ॥ हर्यश्वइति
पात्रंप्रतिग्रहस्यायंदातुंपात्रंतथाभवान् ॥ शंखेक्षीरमिवासक्तंभवत्वेतत्तथोपमम् २० ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिभगवद्यानपर्वणि गालवचरितेत्रयो
दशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११४ ॥ ॥ ध ॥ ॥ नारदउवाच ॥ एवमुक्तःसुपर्णेनतथ्यंवचनमुत्तमम् ॥ विमृश्यावहितोराजानिश्चित्यचपुनःपुनः १
यष्टाक्रतुसहस्राणांदातादानपतिःप्रभुः ॥ ययातिःसर्वकाशीशइदंवचनमब्रवीत् २ दृष्ट्वाप्रियसखंताक्ष्यगालवंचद्विजर्षभम् ॥ निदर्शनंचतपसोभिक्षांश्छाध्यां
चकीर्तिताम् ३ अतीत्यचनृपानन्यानादित्यकुलसंभवान् ॥ मत्सकाशमनुप्राप्तावेतांबुद्धिमवेक्ष्यच ४ अद्यमेसफलंजन्मतारितंचाद्यमेकुलम् ॥ अद्यायंतारि
तोदेशोममताक्ष्यत्वयाऽनघ ५ वक्तुमिच्छामितुसखेयथाजानासिमांपुरा ॥ नतथावित्तवानस्मिन्क्षीणंवित्तंचमेसखे ६ नचशक्तोऽस्मितेर्कुमोघमागमनंख
ग ॥ नचाशामस्यविप्रर्षेर्वितथीकर्तुमुत्सहे ७ तत्तुदास्यामियत्कार्यमिदंसंपादयिष्यति ॥ अभिगम्यहताशोहिनिवृतोदहतेकुलम् ८ नातःपरंवेनतेयकिंचित्पा
पिष्ठमुच्यते ॥ यथाऽऽज्ञानाशनाल्लोकेदेहिनास्तीतिवावचः ९ हताशोह्यकृतार्थःसन्नहतःसंभावितोनरः ॥ हिनास्तितस्यपुत्रांश्चपौत्रांश्चाकुर्वतोहितम् १०
तस्माच्चतुर्णांवंशानांस्थापयित्रीसुतामम् ॥ इयंसुरसुतप्रख्यासर्वधर्मोपचायिनी ११ सदादेवमनुष्याणामसुराणांचगालव ॥ कांक्षितारूपतोबालासुतामेप्र
तिगृह्यताम् १२ अस्याःशुल्कंप्रदास्यांतिनृपाराज्यमपिध्रुवम् ॥ किंपुनःश्यामकर्णानांहयानांद्वेचतुःशते १३ समवान्प्रतिगृह्णातुममैतांमाधवींसुताम् ॥
अहंदोहित्रवान्स्यांवैवरणममप्रभो १४ प्रतिगृह्यचतांकन्यांगालवःसहपक्षिणा ॥ पुनर्द्रक्ष्यावइत्युक्ताप्रतस्थेसहकन्यया १५ उपलब्धमिदंद्वारमश्वानामि
तिचांहजः ॥ उक्तागालवमापृच्छचजगामभवनंस्वकम् १६ गतेपतगराजेतुगालवःसहकन्यया ॥ चितयानःक्षमंदानेराज्ञावैशुल्कतोऽगमत् १७ सोऽगच्छ
न्मनसेक्ष्वाकुंहर्यश्वंराजसत्तमम् ॥ अयोध्यायामहावीर्यंचतुरंगबलान्वितम् १८ कोशधान्यबलोपेतंप्रियपौरंद्विजप्रियम् ॥ प्रजाभिकामंशाम्यंतंकुर्वाणंतप
उत्तमम् १९ तमुपागम्यविप्रःसहर्यश्वंगालवोऽब्रवीत् ॥ कन्येयंममराजेंद्रप्रसवैःकुलवर्धिनी २० इयंशुल्केनभार्यार्थंहर्यश्वप्रतिगृह्यताम् ॥ शुल्कंतेकीर्तयिष्या
मितच्छ्रुत्वासंप्रधार्यताम् २१ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिभगवद्यानपर्वणिगालवचरितेत्रयोदशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११५ ॥ नारदउवाच ॥ हर्यश्वस्त्व
ब्रवीद्राजाविचित्यबहुधाततः ॥ दीर्घमुष्णंचनिःश्वस्यप्रजाहेतोर्नृपोत्तमः १ उन्नतेपूत्रतापदसुसूक्ष्मासूक्ष्मेषुसप्तसु ॥ गंभीरात्रिषुगंभीरेष्वियंरक्ताचपंचसु २

१ पशुकरपृष्ठयोःपादपृष्ठयोःकुचयोश्च । स्तनयोर्नितंबयोश्चक्षुषोश्चेतिप्राञ्चः । 'वक्षःकुक्ष्यलकस्कंधकरवक्त्रं'इति काशीखंडोक्तिः । सप्तसूक्ष्मा त्वक्केशदशनेषुकरांगुलिषुपादांगुलिषु
तदुभयपर्वेषुचसूक्ष्मा । त्रिषु स्वरसत्त्वनाभिषुगंभीरा । पंचसु पाणितलेनेत्रांतेतालुनिजिह्वायांअधरोष्ठेचरक्ता २

॥३७॥

७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१॥ इतिउद्योगपर्वणिनीलकण्ठीयेभारतभावदीपे सप्तदशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११७ ॥

तथेत्युक्त्वा द्विजश्रेष्ठः प्रादात्कन्यामहीपते ॥ विधिपूर्वांचिताराजाकन्यांप्रतिगृहीतवान् ७ रेमेसतस्यांराजर्षिःप्रभावत्यांयथारविः ॥ स्वाहायांचयथावहिर्यथा
शच्यांचवासवः ८ यथाचंद्रश्चरोहिण्यांयथाभूमोऽर्णयायमः ॥ वरुणश्चयथागौर्यांयथाचध्वार्धनेश्वरः ९ यथानारायणोलक्ष्म्यांजाह्नव्यांचयथोदधिः ॥ यथा
रुद्रश्चरुद्राण्यांयथावेद्यांपितामहः १० अदृश्यंत्यांचवासिष्ठोवसिष्ठश्चाक्षमालया ॥ व्यवनश्चसुकन्यायांपुलस्त्यःसंध्ययायथा ११ अगस्त्यश्चापिवेदम्यांसा
वित्र्यांसत्यवान्यथा ॥ यथाभृगुःपुलोमायामदित्यांकश्यपोयथा १२ रेणुकायांयथार्चीकोहैमवत्यांचकौशिकः ॥ बृहस्पतिश्चतारायांशुक्रश्चशतपर्वणा १३
यथाभूम्यांभूमिपतिरुर्वश्यांचपुरूरवाः ॥ ऋचीकःसत्यवत्यांचसरस्वत्यांयथामनुः १४ शकुंतलायांदुष्यंतोघृत्यांधर्मश्चशाश्वतः ॥ दमयंत्यांनलश्चैवसत्यव
त्यांचनारदः १५ जरत्कारुर्जरत्कार्वापुलस्त्यश्चप्रतीच्यया ॥ मेनकायांयथोणांयुस्तुंबुरुश्चैवरंभया १६ वासुकिःशतशीर्षायांकुमारींचधनंजयः ॥ वैदेह्यांच
यथारामोरुक्मिण्यांचजनार्दनः १७ तथातुरममाणस्यदिवोदासस्यभूपतेः ॥ माधवीजनयामासपुत्रमेकंप्रतर्दनम् १८ अथाजगामभगवान्दिवोदासंसगालवः ॥
समयेसमनुप्राप्तेवचनंचेदमब्रवीत् १९ निर्यातयतुमेकन्यांभवांस्तिष्ठंतुवाजिनः ॥ यावदन्यत्रगच्छामिशुल्कार्थंपृथिवीपते २० दिवोदासोऽथधर्मात्मासमयेगाल
वस्यताम् ॥ कन्यांनिर्यातयामासस्थितःसत्येमहीपतिः २१ ॥ इतिश्रीम० भा० उ० प० भगवद्गीतप० गालवचरितेसप्तदशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११७ ॥

॥ नारदउवाच ॥ तथैवतांश्रियंत्यक्त्वाकन्याभूत्वायशस्विनी ॥ माधवीगालवंविप्रमभ्ययात्सत्यसंगरा १ गालवोविष्टश्चैवस्वकार्यगतमानसः ॥ जगामभोजन
गरंद्रष्टुमौशीनरंनृपम् २ तमुवाचाथगत्वासनृपतिसत्यविक्रमम् ॥ इयंकन्यासुतौद्वौतेजनयिष्यतिपार्थिवौ ३ अस्यांभवानवाप्तार्थोभविताप्रेत्यचेहच ॥ सोमा
र्कंप्रतिसंकाशौजनयित्वासुतौनृप ४ शुल्कंतुसर्वधर्मज्ञहयानांचंद्रवर्चसाम् ॥ एकतःश्यामकर्णानांदेयंमह्यंचतुःशतम् ५ गुर्वर्थोऽयंसमारंभोनहयैःकृत्यमस्ति
मे ॥ यदिशक्यंमहाराजक्रियतामविचारितम् ६ अनपत्योऽसिराजर्षेपुत्रौजनयपार्थिव ॥ पितृन्पुत्रप्लवेनत्वमात्मानंचैवतारय ७ नपुत्रफलभोक्ताहिराजर्षे
पात्यतेदिवः ॥ नयातिनरकंधोरंयथागच्छंत्यनात्मजाः ८ एतच्चान्यच्चविविधंश्रुत्वागालवभाषितम् ॥ उशीनरःप्रतिवचोददौतस्यनराधिपः ९ श्रुतवान्
स्मितेवाक्यंयथावदसिगालव ॥ विधिस्तुबलवान्ब्रह्मन्प्रवणंहिमनोमम १० शतेद्वेतुममाश्वानामीदृशानांद्विजोत्तम ॥ इतरेषांसहस्राणिसुबहूनिचरंतिमे ११
अहमप्येकमेवास्यांजनयिष्यामिगालव ॥ पुत्रंद्विजगतंमार्गंगमिष्यामिपरैरहम् १२ मूल्येनापिसमंकुर्यांतवाहंद्विजसत्तम ॥ पौरजानपदार्थंतुममार्थोनात्मभोगतः १३

तथेति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ प्रवणंपुत्रोत्पत्तौतत्परं १० । ११ । १२ । १३

॥९८॥

उद्यो. ५
अ०
॥११९॥

कामतोहिधनं राजा पारक्यं यः प्रयच्छति ॥ न स धर्मेण धर्मात्मन्युज्यते यः शसानच १४ सोऽहं प्रतिग्रहीष्यामि ददात्वेतां भवान्मम ॥ कुमारी देवगर्भाभिमेकपुत्रमवायमे
१५ तथा तु बहुधा कन्यामुक्तवन्तं नराधिपम् ॥ उशीनरं द्विजश्रेष्ठो गालवः प्रत्यपूजयत् १६ उशीनरं प्रतिग्राह्य गालवः प्रययौ वनम् ॥ रे मे सतां समासाद्य कृतपुण्य
इव श्रियम् १७ कंदरेषु च शैलानां नदीनां निर्द्वारेषु च ॥ उद्यानेषु विचित्रेषु वनेषु पवनेषु च १८ हर्म्येषु रमणीयेषु प्रासादशिखरेषु च ॥ वातायनविमानेषु तथा गर्भ
गृहेषु च १९ ततोऽस्य समये जज्ञे पुत्रो बालरविप्रभः ॥ शिविर्नाम्नाऽभि विख्यातो यः स पार्थिव सत्तमः २० उपस्थाय स तं विप्रो गालवः प्रतिगृह्य च ॥ कन्यां प्रयात
स्ताराज नृदृष्टवान् विनतात्मजम् २१ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि भगवद्गीतानपर्वणि गालवचरिते अष्टादशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११८ ॥ ॥
नारद उवाच ॥ गालवं वैन ते योऽथ प्रहसन्निदमब्रवीत् ॥ दिष्ट्या कृतार्थं पश्यामि भवं तमिह वै द्विज १ गालवस्तु वचः श्रुत्वा वैन ते येन भाषितम् ॥ चतुर्भागावशिष्टं
तदा च ख्यौ कार्यमस्य हि २ सुपर्णस्त्वब्रवीदेनं गालवं दत्तावरः ॥ प्रयत्नस्तेन कर्तव्यो नैष संपत्स्यते तव ३ पुरा हि कान्यकुब्जे वै गाधेः सत्यवती सुताम् ॥ भार्या र्थे
वरयत्कन्यामृचीकस्तेन भाषितः ४ एकतः श्यामकर्णानां हयानां चंद्रवर्चसाम् ॥ भगवन्दीयतां मह्यं सहस्रमिति गालव ५ ऋचीकस्तु तथेत्युक्त्वा वरुणस्यालयं
गतः ॥ अश्वतीर्थे हयानलब्ध्वा दत्तवान् पार्थिवाय वै ६ इष्टाते पुंडरीकेण दत्ताराज्ञा दिजातिषु ॥ तेभ्यो द्वे द्वे शतैः क्रीत्वा प्राप्ते तैः पार्थिवैस्तदा ७ अपराण्यापि चत्वा
रिंशतानि द्विजसत्तम ॥ नीयमानानि संतरे हतान्या स न वितस्तया ८ एवं न शक्यमप्राप्यं प्राहुं गालवक हिंचित् ॥ इमामश्वशताभ्यां वै द्वाभ्यां तस्मै निवेदय ९
विश्वामित्राय धर्मात्मनः पृथग्भिरश्वशतैः सह ॥ ततोऽसि गत संमोहः कृतकृत्यो द्विजोत्तम १० गालवस्तं तथेत्युक्त्वा सुपर्णसहितस्ततः ॥ आदायाश्वांश्च कन्यां च वि
श्वामित्रमुपागमत् ११ अश्वानां कांक्षितार्थानां षड्भिमानि शतानि वै ॥ शतद्वयेन कन्येयं भवता प्रतिगृह्यताम् १२ अस्यां राजर्षिभिः पुत्रा जाता वै धार्मिकास्तथा
चतुर्थे जनयत्वेकं भवानपिनरोत्तमम् १३ पूर्णान्वेषं शतान्यष्टौ तु रगाणां भवन्तु ते ॥ भवतो ह्यनृणो भूत्वा तपः कुर्याद्यथा सुखम् १४ विश्वामित्रस्तु तं दृष्ट्वा गालवं सह प
क्षिणा ॥ कन्यां च तां वरारोहामिदमित्यब्रवीद् द्वचः १५ किमियं पूर्वमेवेह न दत्ताम गालव ॥ पुत्रामैव च त्वारो भवेयुः कुलभावनाः १६ प्रतिगृह्णामि ते कन्यामेकपुत्रफ
लाय वै ॥ अश्वाश्चाश्रममासाद्य चरंतु मम सर्वशः १७ सतयारममाणोऽथ विश्वामित्रो महाबुतिः ॥ आत्मजं जनयामास माधवी पुत्रमष्टकम् १८ जातमात्रं सुतं तं च
विश्वामित्रो महामुनिः ॥ संयोज्यार्थैस्तथा धर्मैश्चैस्तैः समयोजयत् १९ अथाष्टकः पुरं प्रायात्तदा सोमपुरप्रभम् ॥ निर्यात्य कन्यां शिष्याय कौशिकोऽपि वनं ययौ २०

१ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ संतरे मार्गे ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ निर्यात्य प्रत्यर्प्य शिष्याय गालवाय २०

॥९८॥

११ । १२ । १३ । १४ इति उद्योगपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे एकोनविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११९ ॥ सतुराजा आश्रमपदमुपगम्य कर्तुं कामः अमूदितिशेषः १ पर्यधावतां वरान्वेषणा
गालवोऽपि सुपर्णेन सह निर्यात्य दक्षिणाम् ॥ मनसाऽतिप्रतीतेन कन्यामिदमुवाच ह २१ जातो दानपातिः पुत्रस्त्वया शूरस्तथापरः ॥ सत्यधर्मरतश्चान्यो यज्वा
चापितथापरः २२ तदा गच्छ वरारोहेतारितस्तेपितासुतैः ॥ चत्वारश्चैव राजानस्तथा चाहं सुमध्यमे २३ गालवस्त्वभ्यनुज्ञाय सुपर्णं पन्नगाशनम् ॥ पितुर्निर्या
त्यतां कन्यां प्रययौ वनमेव ह २४ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि भगवद्गीतानपर्वणि गालवचरिते एकोनविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११९ ॥ नारद उवाच ॥
सतुराजा पुनस्तस्याः कर्तुं कामः स्वर्गवरम् ॥ उपगम्याश्रमपदं गंगायमुनसंगमे १ गृहीतमाल्यदामां तारथमारोप्य माधवीम् ॥ पूर्य दुश्चमग्निनीमाश्रमे पर्यधावतां
२ नागयक्षमनुष्याणां गंधर्वमृगपक्षिणाम् ॥ शैलदुमवनौ कानामासीत्तत्र समागमः ३ नाना पुरुषदेश्यानामीश्वरैश्च समाकुलम् ॥ ऋषिभिर्वृक्षकल्पैश्च समंतादा
वृतं वनम् ४ निर्दिश्यमानेषु तु सावरेषु वरणिनी ॥ वरानुक्कम्य सर्वास्तान् वरं वृतवती वनम् ५ अवतीर्य रथात्कन्याममस्कृत्य च बंधुषु ॥ उपगम्य वनं पुण्यं तप
स्तेपेययातिजा ६ उपवासैश्च विविधैर्दीक्षाभिर्नियमैस्तथा ॥ आत्मनो लघुतां कृत्वा बभूव मृगचारिणी ७ वैदूर्यां कुरकल्पानि मृदूनि हरितानि च ॥ चरंतींश्च
क्ष्णशष्पाणितिकानि मधुराणि च ८ स्रवंतीनां च पुण्यानां सुरसानि शुचीनि च ॥ पिबंतीं वारिमुख्यानि शीतानि विमलानि च ९ वनेषु मृगराजेषु व्याघ्रविप्रोषिते
षु च ॥ दावाग्निविप्रयुक्तेषु शून्येषु गहनेषु च १० चरंतीं हरिणैः सार्धं मृगीव वनचारिणी ॥ चचार विपुलं धर्मं ब्रह्मचयणं संवृतम् ११ ययातिरपि पूर्वेषां राज्ञां वृतम
नुष्ठितः ॥ बहुवर्षसहस्रायुर्युज्ये कालधर्मणा १२ पूर्य दुश्चमद्वौ वंशे वर्धमानौ नरोत्तमौ ॥ ताभ्यां प्रतिष्ठितो लोके परलोके च नाहुषः १३ महीपते नरपतिर्यया
तिः स्वर्गमास्थितः ॥ महर्षि कल्पो नृपतिः स्वर्गाय फलश्रुतिभुः १४ बहुवर्षसहस्राख्ये काले बहुगुणे गते ॥ राजर्षिषु निषण्णेषु महीयः सुमहर्षिषु १५ अवमेने
नरान्सर्वान् देवान् पृथिवींस्तथा ॥ ययातिर्मूढविज्ञानो विस्मया विष्टचेतनः १६ ततस्तं बुधुधेदेवः शक्रो बलनिषूदनः ॥ ते च राजर्षयः सर्वे धिग्विगित्येवमब्रुवन्
१७ विचारश्च समुत्पन्नो निरीक्ष्य नहुषात्मजम् ॥ कोन्वयं कस्य वाराज्ञः कथं वा स्वर्गमागतः १८ कर्मणा केन सिद्धोऽयं क्वाऽनेन तपश्चितम् ॥ कथं वा ज्ञायते स्वर्गे
केन वा ज्ञायतेऽप्युत १९ एवं विचारयंतस्ते राजानं स्वर्गवासिनः ॥ दृष्ट्वा पप्रच्छुरन्योन्यं ययातिं नृपतिं प्रति २० विमानपालाः शतशः स्वर्गद्वाराभिरक्षिणः ॥
पृष्ट्वा आसनपालाश्च न जानीमेत्यथ ब्रुवन् २१ सर्वे ते ह्यावृतज्ञानानाभ्यजानंतं तं नृपम् ॥ समुहूर्ता दधन् पोटौ जाश्वाभवत्तदा २२ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योग
पर्वणि भगवद्गीतानपर्वणि गालवचरिते ययातिमोहे विंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२० ॥ ॥

येत्यर्थः १ । ३ । ४ वनं वनवासं ५ । ६ । आत्मनः चित्तस्य उषुतां रागद्वेषादिमलराहित्येन सूक्ष्मार्थभेदेने शीघ्रता ७ । ८ । ९ व्याघ्राणां विप्रोषितं पर्यटनं येषु १० । ११ युयुजे योगं प्राप्तवान् कालध
र्मणामृत्युना १२ नाहुषः ययातिः १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे विंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२० ॥

३४

अथेति १।२।३ धर्मपुण्यपुण्यनाशकं ४।५।६।७ प्रज्ञायसेहीनतेजस्वेनअप्रकाशत्वात् ८।९ शिविरौशीनरइत्येकः १०।११ एकइवशब्दःपादपूरणार्थः गंगांनदीभिवधूननवीलेखामा

॥ नारदउवाच ॥ अथप्रचलितःस्थानादासनाच्चपरिच्युतः ॥ कंपितेनेवमनसाधर्षितःशोकवन्दिना १ म्लानस्रग्भ्रष्टविज्ञानःप्रभ्रष्टमुकुटांगदः ॥ विधूर्गन्स्र
स्तसर्वांगःप्रभ्रष्टाभरणावरः २ अदृश्यमानस्तान्पश्यन्नपश्यंश्चपुनःपुनः ॥ शून्यःशून्येनमनसाप्रपतिष्यन्महीतलम् ३ किमयामनसाध्यातमशुभंधर्मदू
षणम् ॥ येनाहंचलितःस्थानादितिराजाव्यचिंतयत् ४ तेतुतत्रैवराजानःसिद्धाश्चाप्सरसस्तथा ॥ अपश्यंतनिरालंबंतंययातिपरिच्युतम् ५ अथैत्यपु
रुषःकश्चिक्षीणपुण्यनिपातकः ॥ ययातिमब्रवीद्राजनदेवराजस्यशासनात् ६ अतीवमदमतस्त्वंनकुंचिन्नावमन्यसे ॥ मानेनभ्रष्टःस्वर्गस्तेनार्हस्त्वंपार्थिवा
त्मज ७ नचप्रज्ञायसेगच्छपतस्वेतितमब्रवीत् ॥ पतेयंस्त्विदिवचस्त्रिरुक्कानहुषात्मजः ८ पतिष्यंश्चितयामासगतिंगतिमतांवरः ॥ एतस्मिन्नेवकालेतु
नैमिषेपार्थिवर्षमान् ९ चतुरोऽपश्यतनृपस्तेषामध्येपपातह ॥ प्रतर्दनोवसुमनाःशिविरौशीनरोऽष्टकः १० वाजपेयेनयज्ञेनतर्पयंतिसुरेश्वरम् ॥ तेषाम
ध्वरजंधूमस्वर्गद्वारमुपस्थितम् ११ ययातिरुपाजिघ्रन्वैनपपातमहीप्रति ॥ भूभौस्वर्गेचसंबद्धानर्दीधूममयीमिव ॥ गंगांगामिवगच्छंतीमालंब्यजगतीपातिः
१२ श्रीमत्स्ववभृथाग्रेषुचतुर्षुप्रतिबंधुषु ॥ मध्येनिपतितोराजालोकपालोपमेषुसः १३ चतुर्षुहुतकल्पेपुराजसिंहमहाग्रिषु ॥ पपातमध्येराजर्षिर्ययातिः
पुण्यसंक्षये १४ तमाहुःपार्थिवासर्वेदीप्यमानमिवश्रिया ॥ कोभवान्कस्यवाबंधुदेशस्यनगरस्यवा १५ यक्षोवाऽप्यथवादेवोगंधर्वोराक्षसोऽपिवा ॥ नहिमानु
षरूपोऽसिकोवाऽर्थःकांक्षयतेत्वया १६ ॥ ययातिरुवाच ॥ ययातिरस्मिराजर्षिःक्षीणपुण्यश्च्युतोदिवः ॥ पतेयंस्त्विदिव्यायन्भवत्सुपतितस्ततः १७
॥ राजानऊचुः ॥ सत्यमेतद्भवतुतेकाक्षितंपुरुषर्षभ ॥ सर्वेषांनःक्रतुफलंधर्मश्चप्रतिगृह्यताम् १८ ॥ ययातिरुवाच ॥ नाहंप्रतिग्रहधनोब्राह्मणःक्षत्रियोह्य
हम् ॥ नचमेप्रवणाबुद्धिःपरपुण्यविनाशने १९ ॥ नारदउवाच ॥ एतस्मिन्नेवकालेतुमृगचर्याक्रमागताम् ॥ माधवीप्रेक्ष्यराजानस्तेऽभिवाद्येदमब्रुवन् २०
किमागमनकृत्यंतेर्किर्कुर्मःशासनंतव ॥ आज्ञाप्याहिवयंसर्वेतवपुत्रास्तपोधने २१ तेषांतद्भाषितंश्रुत्वामाधवीपरयामुदा ॥ पितरंसमुपागच्छद्ययातिसाववं
दच २२ स्पृष्ट्वासूर्ध्वनितान्पुत्रांस्तापसीवाक्यमब्रवीत् ॥ दौहित्रास्तवराजेंद्रममपुत्रानतेपराः २३ इमेत्वांतारयिष्यंतिदृष्टमेतत्पुरातने ॥ अहंतेदुहितारा
जनमाधवीमृगचारिणी २४ मयाऽप्युपचितोधर्मस्ततोऽर्धंप्रतिगृह्यताम् ॥ यस्माद्राजन्नराःसर्वेअपत्यफलभागिनः २५ तस्मादिच्छंतिदौहित्रान्यथात्वं
सुधाधिप ॥ ततस्तेपार्थिवाःसर्वेशिरसाजनर्नातदा २६ अभिवादनमस्कृत्यमातामहमथाब्रुवन् ॥ उच्चैरनुपमैःस्निग्धैःस्वरैरापूर्यमेदिनीम् २७

लंब्यनिपपातेतिसंबंधः १२ प्रतिबंधुषुदौहित्ररूपेषु १३।१४ बंधुःपालयिता १५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३ पुरातनेअनादिकालप्रवृत्तेर्वदे २४।२५।२६।२७

अष्टभागेनअष्टमांशेन २८ ॥ इतिउ० नी० भा० एकविंशधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२१ ॥ ॥ प्रत्यभिज्ञातेति १।२।३।४ आधानेअध्याधानोपलक्षितेऽश्रौतधर्मे ५।६।७ वैहायेंषु
मातामहंनृपतेयस्तारयंतोदिवश्च्युतम् ॥ अथतस्मादुपगतोगालवोऽप्याहपार्थिवम् ॥ तपसोमेऽष्टभागेनस्वर्गमारोहतांभवान् २८ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउ
द्योगपर्वणिभगवद्यानपर्वणि गालवचरितेययातिस्वर्गंभ्रंशे एकविंशधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२१ ॥ ॥ नारदउवाच ॥ प्रत्यभिज्ञातमात्रोऽथसद्भिस्तै
र्नरपुंगवः ॥ समारोहन्तृपतिरस्पृशन्वसुधातलम् ॥ ययातिर्दिव्यसंस्थानोबभूवविगतज्वरः १ दिव्यमाल्यांबरधरोदिव्याभरणभूषितः ॥ दिव्यगंधगुणो
पेतोनपृथ्वीमस्पृशत्पदा २ ततोवसुमनाःपूर्वमुच्चैरुच्चारयन्वचः ॥ रुयातोदानपतिलोकेव्याजहारनृपंतदा ३ प्राप्तवानस्मियल्लोकेसर्ववर्णेष्वगर्हया ॥ तद
प्यथचदास्यामितेनसंयुज्यतांभवान् ४ यत्फलदानशीलस्यक्षमाशीलस्ययत्फलम् ॥ यच्चमेफलमाधानेतेनसंयुज्यतांभवान् ५ ततःप्रतर्दनोऽप्याहवाक्यं
क्षत्रियपुंगवः ॥ यथाधर्मरतिर्नित्यंनित्यंयुद्धपरायणः ६ प्राप्तवानस्मियल्लोकेक्षत्रवंशोद्भवयशः ॥ वीरशब्दफलंचैवतेनसंयुज्यतांभवान् ७ शिविरौशीनरो
धीमानुवाचमधुरांगिरम् ॥ यथाबालेषुनारीषुवैहायेंषुतथैवच ८ संगरेषुनिपातेषुतथातद्व्यसनेषुच ॥ अनृतंनोक्तपूर्वमेतेनसत्येनखंवज ९ यथाप्राणांश्चरा
ज्यंचराजन्कामसुखानिच ॥ त्यजेयंनपुनःसत्यंतेनसत्येनखंवज १० यथासत्येनमेधर्मोयथासत्येनपावकः ॥ प्रीतःशतक्रतुश्चैवतेनसत्येनखंवज ११ अष्ट
कस्त्वथराजर्षिःकौशिकोमाधवीसुतः ॥ अनेकशतयज्वानंनाहुषंप्राप्यधर्मवित् १२ शतशःपुंडरीकामेगोसवाश्चरिताःप्रभो ॥ क्रतवोवाजपेयाश्चतेषांफलम
वाप्नुहि १३ नमेरत्नानिनधनंतथाऽन्येपरिच्छदाः ॥ क्रतुष्वनुपयुक्तानितेनसत्येनखंवज १४ यथायथाहिजल्पंतेदौहित्रास्तंनराधिपम् ॥ तथातथावसु
मर्तीत्यक्काराजादिवंययौ १५ एवंसर्वसमस्तैस्तेराजानःकुलतैस्तदा ॥ ययातिस्वर्गतोभ्रष्टंतारयामासुरंजसा १६ दौहित्राःस्वेनधर्मेणयज्ञदानकृतेनवै ॥ चतु
र्पुराजवंशेषुसंभूताःकुलवर्धनाः ॥ मातामहंमहाप्राज्ञंदिवमारोपयंतते १७ ॥ राजानऊचुः ॥ राजधर्मगुणोपेताःसर्वधर्मगुणान्विताः ॥ दौहित्रास्तेवयंराजन
दिवमारोहपार्थिव १८ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिभगवद्यानपर्वणि गालवचरिते ययातिस्वर्गारोहणे द्वाविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२२ ॥
॥ नारदउवाच ॥ सद्भिरारोपितःस्वर्गंपार्थिवैर्भूरिदक्षिणैः ॥ अभ्यनुज्ञायदौहित्रान्ययातिर्दिवमास्थितः १ अभिवृष्टश्चवर्षेणनानापुष्पसुगंधिना ॥ परिष्व
क्तश्चपुण्येनवायुनापुण्यगंधिना २ अचलंस्थानमासाद्यदौहित्रफलनिर्जितम् ॥ कर्मभिःस्वैरुपचितोज्ज्वालपरयाश्रिया ३ उपगीतोपनृतश्चगंधर्वाप्सरसां
गणैः ॥ प्रीत्याप्रतिगृहीतश्चस्वर्गेदुंदुभिनिःस्वनैः ४ अभिष्टुतश्चविविधैर्देवैराजर्षिचारणैः ॥ अर्चितश्चोत्तमार्धेणदैवतैरभिनंदितः ५ प्राप्तःस्वर्गफलंचैवतमु
वाचपितामहः ॥ निर्वृतांशांतमनसंवचोभिस्तर्पयन्निव ६ परिहासेनलालनीयेषुस्थालसंबंध्यादिषु ८ आपत्सुसंकटेषु व्यसनेषुयूतादिषु स्वस्वर्ग ९।१०।११।१२।१३।१४
१५।१६।१७।१८ ॥ इतिउद्योगपर्वणिनीलकंठीये भारतभावर्षीये द्वाविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२२ ॥ ॥ अ ॥ सद्भिरिति १ वर्षेणवृष्ट्या २।३।४।५।६

चतुष्पादः तपोयज्ञज्ञानदानशान् । अहिंसासत्यमस्तेयमानृष्यंचोतिवापादाः ७ सुकृतेनसम्पदसंसादितेनकर्मणा मयासमोऽन्योनास्तीतिवाक्यप्रयोगेणतमसाक्रोधेन ८ नामिजानंतिश्रेष्ठोयमिति
नाभीकुर्वति ततोहेतोः अज्ञातः अकीर्त्यातिरोभूतः ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ शास्त्रविश्वासघातः मायाअज्ञुतार्थप्रदर्शनरंजनपूर्वकंपरवंचनम् १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१
चतुष्पादस्वयाधर्मश्चित्तो लोकेनकर्मणा ॥ अक्षयस्तवल्लोकोऽयंकीर्तिश्चैवाक्षयादिवि ७ पुनस्त्वयैवराजपेंसुकृतेनविधातितम् ॥ आवृतंतमसाचेतःसर्वेषां
स्वर्गवासिनाम् ८ येनत्वांनाभिजानंतितनोऽज्ञातोऽसिपातितः ॥ प्रीत्यैवचासिदौहित्रैस्तारितस्त्वमिहागतः ९ स्थानंचप्रतिपन्नोऽसिकर्मणास्वेननिर्जितम् ॥
अचलंशाश्वतंपुण्यमुत्तमंध्रुवमव्ययम् १० ॥ ययातिरुवाच ॥ भगवन्संशयोमेऽस्तिकश्चित्तंछेतुमर्हसि ॥ नह्यन्यमहमर्हामिप्रष्टुंलोकपितामह ११
बहुवर्षसहस्रांतंप्रजापालनवर्धितम् ॥ अनेककतुदानौघैरर्जितंमेमहत्फलम् १२ कथंतदल्पकालेनक्षीणयेनास्मिपातितः ॥ भगवन्वेत्थलोकांश्चशाश्वतान्म
मनिर्मितान् ॥ कथंनुममत्सर्वविप्रनष्टमहाद्युते १३ ॥ पितामहउवाच ॥ बहुवर्षसहस्रांतंप्रजापालनवर्धितम् ॥ अनेककतुदानौघैर्यत्त्वयोपार्जितंफलम् १४
तदनेनैवदोषेणक्षीणयेनासिपातितः ॥ अभिमानेनराजेंद्राधिकृतःस्वर्गवासिभिः १५ नायंमानेनराजपेंनबलेननर्हिसया ॥ नशाश्वेननमायाभिर्लोकोभवतिशा
श्वतः १६ नावमान्यास्वयाराजघ्नघमोऽल्लष्टमध्यमाः ॥ नहिमानप्रदग्धानांकाश्चिदस्तिशमःकाचित् १७ पतनारोहणभिदंकथयिष्यंति येनराः ॥ विषमाण्य
पितेप्राप्तास्तरिप्यंतिनसंशयः १८ ॥ नारदउवाच ॥ एषदोषोऽभिमानेनपुराप्राप्तोययातिना ॥ निर्वध्रताऽतिमात्रंचगालवेनमहीपते १९ श्रोतव्यंहित
कामानांसुहृदांहितमिच्छताम् ॥ नकर्तव्योहिनिर्वधोनिर्वधोहिक्षयोदयः २० तस्मात्त्वमपिगांधारेमानंक्रोधंचवर्जय ॥ संधस्वपांडवैर्वीरसंभृत्यजपायैव
२१ ददातियत्पार्थिवयत्करोतियद्वातपस्तप्यातियज्जुहोति ॥ नतस्यनाशोऽस्तिनचापकर्षोऽन्यस्तदश्रातिसएवकर्ता २२ इदंमहाख्यानमनुत्तमंहितंबहुश्रु
तानांगतरौषरागिणाम् ॥ समीक्ष्यलोकेबहुधाप्रधारितंत्रिवर्गदृष्टिःपृथिवीमुपाश्रुते २३ ॥ इतिश्रीम० उ० प० भ० प० गालवचरितेत्रयोविंशत्यधिकशतत
मोऽध्यायः ॥ १२३ ॥ घृतराष्ट्रउवाच ॥ भगवन्नेवमेवैतद्यथावदसिनारद ॥ इच्छामिचाहमप्येवंनत्वीशोभगवन्नहम् १ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवमुक्त्वात
तःकृष्णमभ्यभाषतकौरवः ॥ स्वर्ग्यलोक्यंचमामात्यधर्म्यन्यायंचकेशव २ नत्वहंस्ववशस्तातक्रियमाणंनमेप्रियम् ॥ अंगदुर्योधनंकृष्णमंदशास्त्रातिगंमम
३ अनुनेतुंमहाबाहोयतस्वपुरुषोत्तम ॥ नशृणोतिमहाबाहोवचनंसाधुभाषितम् ४ गांधार्याश्चहृषीकेशविदुरस्यचधीमतः ॥ अन्येषांचैवसुहृदांभीष्मादीनां
हितैषिणाम् ५ सत्वंपापमार्तिकूरंपापचित्तमचेतनम् ॥ अनुशाधिदुरात्मानंस्वयंदुर्योधनंनृपम् ६ सुहृत्कार्यंतुसुमहत्कृतंतेस्याज्जनार्दन ॥ ततोऽभ्यावृत्त्यवा
र्ण्योदुर्योधनममर्षणम् ७ अब्रवीन्मधुरावाचंमर्वधमार्थतत्त्वावित् ॥ दुर्योधननिबोधेदंमद्वाक्यंकुरुसत्तम ८
पापिष्ठत्वेनस्वत्कृतंपापंत्वयैवभोक्तव्यं ननुभ्रात्रादिभिरित्याशयेनाह वदातीति किंकर्तव्यतदाप्रोति २२ बहुधानानाशास्त्रयुक्त्यादिभिः प्रधारितंनिश्चितम् २३ ॥ इतिउद्योगपर्वणिनीलकण्ठीये
भारतमावदीपेत्रयोविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२९ ॥ ॥ अ ॥ ॥ भगवन्निति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ अभ्यावृत्त्यपुनःपुनः ७ । ८

१ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ शास्त्रेशासने १९ । २० । २१ किंपाकंमहाकालफलम् २२ । २३ निःश्रेयसंकल्याणम् २४ अर्थकामस्यइष्टार्थिनः २५ । २६ । २७
शर्मार्थेतिविशेषणसानुबंधस्यभारत ॥ महाप्रज्ञकुलेजातःसाध्वेतत्कर्तुमर्हसि ९ श्रुतवृत्तोपसंपन्नःसर्वैःसमुदितोगुणैः ॥ दौष्कुल्यादुरात्मानोऽनृशंसानिरपत्रपाः
१० तएतदीदृशंकुर्युर्यथात्वंतातमन्यसे ॥ धर्मार्थयुक्तालोकेऽस्मिन्प्रवृत्तिर्लक्ष्यतेसताम् ११ असतांविपरीतातुलक्ष्यतेभरतर्षभ ॥ विपरीतात्विद्यंतिरसक
लक्ष्यतेत्वयि १२ अधर्मश्चानुबंधोऽत्रघोरःप्राणहरोमहान् ॥ अनिष्टश्चानिमित्तश्चनचशक्यश्चभारत १३ तमनर्थपरिहरन्नात्मश्रेयःकरिष्यसि ॥ भ्रातृणाम
धृष्ट्यानांमित्राणांचपरंतप १४ अधर्म्योदयशस्याच्चकर्मणस्त्वंप्रमोक्ष्यसे ॥ प्राज्ञैःशूरैर्महोत्साहैरात्मवाद्भिर्बहुश्रुतैः १५ संधंस्वपुरुषव्याघ्रपांडवैर्भरतर्षभ ॥
तद्धितंचप्रियंचैवघृतराष्ट्रस्यधीमतः १६ पितामहस्यद्रोणस्यविदुरस्यमहामतेः ॥ कृपस्यसोमदत्तस्यबाह्लीकस्यचधीमतः १७ अश्वत्थामोविकर्णस्यसंजय
स्यविंशतेः ॥ ज्ञातीनांचैवभूयिष्ठमित्राणांचपरंतप १८ शमेशर्मभवेतातसर्वस्यजगतस्तथा ॥ होमानसिकुलेजातःश्रुतवाननृशंसवान् ॥ तिष्ठतातपितुः
शास्त्रेमातुश्चभरतर्षभ १९ एतच्छ्रेयोहिमन्यंतेपितायच्छास्तिभारत ॥ उत्तमापद्रुतःसर्वःपितुःस्मरतिशासनम् २० रोचतेतेपितुस्तातपांडवैःसहसंगमः ॥
सामात्यस्यकुरुश्रेष्ठतत्तुभ्यंतातरोचताम् २१ श्रुत्वायःसुहृदांशास्त्रमर्त्योऽनप्रातिपद्यते ॥ विपाकांतेदहत्येनांकिंपाकमिवभाक्षितम् २२ यस्तुनिःश्रेयसंवाक्यंमो
हान्नप्रतिपद्यते ॥ सदीर्घमूत्रोहीनार्थःपश्चात्तापेनयुज्यते २३ यस्तुनिःश्रेयसंश्रुत्वाप्राक्तदेवाभिपद्यते ॥ आत्मनोमतमुत्सृज्यसलोकेसुखमेधते २४ योऽर्थ
कामस्यवचनंप्रातिकूल्यान्नमृष्यते ॥ शृणोतिप्रतिकूलानिद्विषतांवशमेतिसः २५ सतांमतमातिक्रम्ययोऽसतांवर्ततेमते ॥ शोचंतेव्यसनेतस्यसुहृदोऽनवि
रादिव २६ मुख्यानमात्यानुत्सृज्ययोनिहीनान्निषेवते ॥ सघोरामापदंप्राप्यनोत्तारमधिगच्छति २७ योऽसत्सेवीवृथाचारोनेश्रोतासुहृदांसताम् ॥ परानृ
णीतेस्वान्द्रेष्टितंगौस्त्यजतिभारत २८ सत्वंविरुद्धयतैर्वीरैरन्येभ्यस्त्राणमिच्छसि ॥ अशिष्टेभ्योऽसमर्थेभ्योमूढेभ्योभरतर्षभ २९ कोदिशक्रसमानज्ञातीनति
क्रम्यमहारथान् ॥ अन्येभ्यस्त्राणमाशंसेत्त्वदन्योभुविमानवः ३० जन्मप्रभृतिर्कौंतेयानित्यंविनिर्मुक्तास्त्वया ॥ नचतेजातुकुप्यंतिधर्मात्मानोहिपांडवाः ३१
मिथ्योपचरितास्तातजन्मप्रभृतिबांधवाः ॥ त्वयिसम्यङ्महाबाहोप्रतिपन्नायशस्विनः ३२ त्वयाऽपिप्रतिपत्तव्यंतथैवभरतर्षभ ॥ स्वेषुबंधुषुमुल्येषुमामन्यु
वशमन्वगाः ३३ त्रिवर्गयुक्तःप्राज्ञानामारंभोभरतर्षभ ॥ धर्मार्थावनुरुद्धयंतेत्रिवर्गासंभवेनराः ३४ पृथक्कविनिविष्टानांधर्मधरोऽनुरुध्यते ॥ मध्यमोऽर्थक
लिंवालःकाममेवानुरुद्धयते ३५ इंद्रियैःप्राकृतोलोभाद्धर्मविप्रजहातियः ॥ कामार्थावनुपायेनलिप्समानोविनश्यति ३६ कामार्थौलिप्समानस्तुधर्ममेवादि
तश्चरेत् ॥ नहिधर्मादपैत्यर्थःकामोवाऽपिकदाचन ३७ २८ । २९ । ३० । ३१ उपचरिताःप्रतारिताः ३२ । ३३ । ३४ अर्थकलिकलहहेतुम् ३५ अनुपायेनहीनोपायेन ३६ । ३७

३८ । १९ छिद्यतेलोभादिनादूषयेत् ४० । ४१ । ४२ छिद्यतेप्रमाणमार्गात्तच्छ्रुताभवतीत्यर्थः प्रमाणंलोकवेदप्रसिद्धं दुर्जनात्संनिधौपांडवैःसंगतंश्रेयः ४३ निर्मितावशीकरणेनोत्पादिता ४४
उपायधर्ममेवाहुस्त्रिवर्गस्यविशंपते ॥ लिप्समानोहितेनाशुकक्षेऽग्निरिववर्धते ३८ सत्वंतातानुपायेनलिप्ससेभरतर्षभ ॥ आधिराज्यमहदीप्तंप्रार्थितंसर्वराजसु
३९ आत्मानंतक्षतिहोषवनंपरशुनायथा ॥ यःसम्यग्वर्तमानेषुमिथ्याराजन्प्रवर्तते ॥ ननस्यहिमार्तिछिद्याद्यस्यनेच्छेत्पराभवम् ४० अविच्छिन्नमतेर
स्यकल्याणेधीयतेमतिः ॥ आत्मवात्रावमन्येतत्रिषुलोकेषुभारत ४१ अप्यन्यंप्राकृतंकिंचिक्किमुतान्पांडवर्षभान् ॥ अमर्षवशमापन्नोकिंचिद्दुश्चयतेजनः ४२
छिद्यतेह्याततंसर्वप्रमाणंपश्यभारत ॥ श्रेयस्तेदुर्जनात्तातपांडवैःसहसंगतम् ४३ तौर्हेसंप्रीयमाणस्त्वंसर्वान्कामानवाप्स्यसि ॥ पांडवैर्निर्मिताभूमिभुंजानो
राजसत्तम ४४ पांडवान्पृष्ठतःकृत्वात्राणमाशंससेऽन्यतः ॥ दुःशासनेदुर्विषहेकर्णेचापिससौबले ४५ एतेष्वैश्वर्यमाधायभूतिमिच्छसिभारत ॥ नचैतेतवप
र्याप्ताज्ञानेधर्मार्थयोस्तथा ४६ विक्रमेचाप्यपर्याप्ताःपांडवान्प्रतिभारत ॥ नहीमेसर्वराजानःपर्याप्ताःसहितास्त्वया ४७ कुद्वस्यभीमसेनस्यप्रेक्षितुंमुखमाहवे ॥
इदंसंनिहितंतातसमग्रंपार्थिवंबलम् ४८ अयंभीष्मस्तथाद्रोणःकर्णश्चायंतथाकृपः ॥ भूरिश्रवाःसौमदत्तिरश्वत्थामाजयद्रथः ४९ अशक्ताःसर्वेएवैतेप्रतियो
हुंधनंजयम् ॥ अजेयोह्यर्जुनःसंख्येसर्वैरपिसुरासुरैः ॥ मानुषैरपिगंधर्वैर्मयिद्वेचेतआधिथाः ५० दृश्यतांवापुमानकश्चित्समग्रेपार्थिवेबले ॥ योऽर्जुनंसमरेप्राप्य
स्वस्तिमानाव्रजेदृष्टवान् ५१ किंतेजनक्षयेणेहकृतेनभरतर्षभ ॥ यस्मिन्नजितेजितंतत्स्यात्पुमानेकःसदृश्यताम् ५२ यःसदेवान्संगंधर्वान्सयक्षासुरपन्नगान् ॥
अजयत्स्वांडवप्रस्थेकस्तंयुद्धचेतमानवः ५३ तथाविराटनगरेश्रूयतेमहदद्भुतम् ॥ एकस्यचबहुनांचपर्याप्तंतन्निदर्शनम् ५४ युद्धेयेनमहादेवःसाक्षात्संतो
षितःशिवः ॥ तमजेयमनाघृष्यंविजेतुंजिष्णुमच्युतम् ॥ आशंससीहसमरेवीरमर्जुनमूर्जितम् ५५ मद्द्वितीयंपुनःपार्थकःप्रार्थयितुमर्हति ॥ युद्धेप्रतीपमार्था
तमपिसाक्षात्पुरंदरः ५६ बाहुभ्यामुद्धहेहूमिदहेत्कुद्वहमाःप्रजाः ॥ पातयेन्निदिवादेवान्पुंर्जुनंसमरेजयेत् ५७ पश्यपुत्रांस्तथाभ्रातृन्नातीन्संबन्धिनस्तथा ॥
त्वत्कृतेनविनश्येयुरिमेभरतसत्तमाः ५८ अस्तुशेषंकौरवाणांमापराभूदिदंकुलम् ॥ कुलग्नइतिनोच्येथानष्टकीर्तिर्नराधिप ५९ त्वामेवस्थापयिष्यंति यौवरा
ज्येमहारथाः ॥ महाराज्येऽपिपितरंघृतराष्ट्रंजनेश्वरम् ६० मातातश्चियमायांतीमवमंस्थाःसमुद्यताम् ॥ अर्धंप्रदायपार्थेभ्योमहतींश्रियमासुहि ६१ पांडवैः
संशमंकृत्वाकृत्वाचसुहृदांवचः ॥ संप्रीयमाणोमित्रैश्चचिरंभद्राण्यवाप्स्यसि ६२ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिभगवद्वाक्येचतुर्विंशाधि
कशततमोऽध्यायः ॥ १२४ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततःशांतनवोभीष्मोदुर्योधनममर्षणम् ॥ केशवस्यवचःश्रुत्वाप्रोवाचभरतर्षभ १

४९ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ यस्मिन्नर्जुनेजितेसतितेतवजितंजयःस्यात् ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ ॥ इतिउद्योगपर्वणिनीलकंठीये
भारतभाष्यदीपेचतुर्विंशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२४ ॥ ॥ ॥ ततइति १

२ । १ मानीनशःमानाशयः १ । ५ । ६ । ७ कुलग्नोमाभूरितिशेषः ८ । ९ । १० । ११ । १२ एतेकर्णादयः कृत्यायजयाय परेषांअस्मदादीनां १३ माऽजीवनःमाघातय यत्रतान्अजेयान्विद्धि
कृष्णेनवाक्यमुक्तोऽसिसुहृदांशममिच्छता ॥ अन्वपद्यस्वततातमामन्युवशमन्त्रगाः २ अकृत्वावचनंतातकेशवस्यमहात्मनः ॥ श्रेयोनजातुनसुखंनकल्याण
मवाप्स्यसि ३ धर्म्यमर्थ्यमहाबाहुराहत्वांतातकेशवः ॥ तदर्थमभिपद्यस्वमाराजत्रीनशःप्रजाः ४ ज्वलितांत्वमिमांलक्ष्मींभारतींसर्वराजसु ॥ जीवतोघृतराष्ट्र
स्यदौरात्म्याङ्गंशयिष्यसि ५ आत्मानंचसहामात्यंसपुत्रभ्रातृबांधवम् ॥ अहमित्यनयाबुद्ध्याजीविताङ्गंशयिष्यसि ६ अतिक्रामन्केशवस्यतथ्यंवचनमर्थ
वत् ॥ पितुश्चभारतश्रेष्ठविदुरस्यचधीमतः ७ माकुलग्नःकुपुरुषोदुर्मतिःकापथंगमः ॥ मातरंपितरंचैवमामजीःशोकसागरे ८ अथद्रोणोऽब्रवीत्तत्रदुर्योधन
मिदंवचः ॥ अमर्षवशमापन्ननिःश्वसंतंपुनःपुनः ९ धर्मार्थयुक्तंवचनमाहत्वांतातकेशवः ॥ तथाभीष्मःशांतनवस्तज्जुषस्वनराधिप १० प्राज्ञौभेधाविनौदांताव
र्थकामौबहुश्रुतौ ॥ आहतुस्त्वांहितंवाक्यंतज्जुषस्वनराधिप ११ अनुतिष्ठमहाप्राज्ञकृष्णभीष्मौयदूचतुः ॥ माधवंशुद्धिमोहेनमाऽवमंस्थाःपरंतप १२ येषां
प्रोत्साहयंत्येतैतेकृत्यायकहिंचित् ॥ वरंपरेषांग्रीवायांप्रतिमोक्षयंतिसंयुगे १३ माऽजीवनःप्रजाःसर्वाःपुत्रान्भ्रातृस्तथैवच ॥ वासुदेवार्जुनौयत्रविद्वच्चजेया
नलंहितान् १४ एतच्चैवमंतसत्यंसुहृदोःकृष्णभीष्मयोः ॥ यदिनादास्यसेतातपश्चात्तप्स्यसिभारत १५ यथोक्तंजामदभ्येनभूयानेषततोर्जुनः ॥ कृष्णोहि
देवकीपुत्रोदेवैरपिसुदुःसहः ॥ किंतेसुखाप्रियेणेहप्रोक्तेनभरतर्षभ १६ एतत्तेसर्वमाख्यातंयथेच्छसितथाकुरु ॥ नहित्वामुत्सहेवक्तुंभूयोभरतसत्तम १७
॥ वैशंपायनउवाच ॥ तस्मिन्वाक्यांतरेवाक्यंक्षताऽपिविदुरोऽब्रवीत् ॥ दुर्योधनमभिप्रेक्ष्यधार्तराष्ट्रममर्षणम् १८ दुर्योधननशोचामित्वामहंभरतर्षभ ॥ इमौ
तुष्टद्वौशोचामिगांधारीपितरंचते १९ यावनाथौचरिष्येतेत्वयानाथेनदुर्हंदा ॥ हतमिग्रीहतामात्यौलू नपक्षाविवांडजौ २० भिक्षुकौविचरिष्येतेशोचंतौपृथिवी
मिमाम् ॥ कुलग्नमीदृशंपांपजनयित्वाकुपुरुषम् २१ अथदुर्योधनंराजाघृतराष्ट्रोऽभ्यभाषत ॥ आसीनंभ्रातृभिःसार्धंराजभिःपरिवारितम् २२ दुर्योधननिबो
धेदंशौरिणोक्तंमहात्मना ॥ आदत्स्वशिवमत्यंतंयोगक्षेमवदव्ययम् २३ अनेनहिसहायेनकृष्णेनाक्लिष्टकर्मणा ॥ इष्टान्सर्वानभिप्रायान्प्राप्स्यामःसर्वराजसु
२४ सुसंहतःकेशवेनतातगच्छयुधिष्ठिरम् ॥ चरस्वस्त्ययनंकृत्स्नंभरतानामनामयम् २५ वासुदेवेनतीर्थेनतातगच्छस्वसंशमम् ॥ कालप्राप्तमिदंमन्येमात्वंदु
र्योधनातिगाः २६ शमंचेद्याचमानंत्वंप्रत्याख्यास्यसिकेशवम् ॥ त्वदर्थमभिजल्पंतंनतवास्त्यपराभवः २७ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिभगवद्वाक्ये
पर्वणिभीष्मादिवाक्येपंचविंशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२५ ॥ ॥ ॥

१४ । १५ सुसंहितावहंप्रियंचन्यायोपेतत्वात्तेसुखमिदंनेनवचनेनतवमूढस्यकिं नकिमपीत्यर्थः १५ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ सुसंहतःसुष्ठुकीभूतः २५ तीर्थेनउ
पायेन २६ अपरामवोजयः २७ ॥ इतिउद्योगपर्वणिनीलकंठीये भारतभाष्यदीपे पंचविंशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२५ ॥ ॥ ॥

वदारका निअंगुलितलानियस्यतेनरत्नांगुलितलेन १४ रवजानवशसिभिलितः । स्वअपरिष्वागे १५ । १६ । १७ सर्वसंपत्परस्परप्रीतिः १८ ॥ इतिउद्योगपर्वणिनीलकण्ठीये भारतभावदीपे
पट्टिशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२६ ॥ श्रुत्वेति १ प्रसमीक्षप्रविचार्य विभाष्यपरुषमुक्ता २ । ३ । ४ व्यभिचारंजन्याद्यं ५ । ६ प्रियाभ्युपगतेप्रीत्यास्वीकृते ७

11902.11

८। ९। १०। ११। १२। १३। १४। १५। १६। १७। १८ उद्यच्छेदेव उद्यमं कुर्यादेव अपवणि अग्रस्तावे । 'पर्वस्यादुत्सवे ग्रंथौ प्रस्तावे लक्षणौ तरे' इति विश्वः १९ मातंगमुनिः २०। २१
यत्पुनर्द्रविणं किंचित्त्राजीयंत पांडवाः ॥ तेभ्य एवाभ्यनुज्ञातं ततदामधुसूदन ८ अपराधोन चास्माकं यत्ते ह्यक्षैः पराजिताः ॥ अजेया जयतां श्रेष्ठपार्थाः प्रवा
जिता वनम् ९ केन वाऽप्यपवादेन विरुद्धं त्यरिभिः सह ॥ अशक्ताः पांडवाः कृष्णप्रहृष्टाः प्रत्यमित्रवत् १० किमस्माभिः कृतं तेषां कस्मिन्वा पुनरागसि ॥ धार्त
राष्ट्रान् जिघांसंति पांडवाः मृजयैः सह ११ नचापिवयमुग्रेण कर्मणा वचनेन वा ॥ प्रभ्रष्टाः प्रणमामेह भयादपिशतक्रतुम् १२ नचतं कृष्णपश्यामि क्षत्रधर्ममनुष्ठि
तम् ॥ उत्सहेतयुधाजेतुं योनः शत्रुनिबर्हण १३ नहि भीष्मकपद्मोणाः सकर्णामधुसूदन ॥ देवैरपियुधाजेतुं शक्याः किमु तपांडवैः १४ स्वधर्ममनुपश्यंतो यदि
माधवसंयुगे ॥ अस्त्रेण निधनं काले प्राप्स्यामः स्वर्ग्यमेव तत् १५ मुख्यश्चैवैष नो धर्मः क्षत्रियाणां जनार्दन ॥ यच्छयीमाहि संग्रामेशरतल्पगता वयम् १६ ते वयं
वीरशयनं प्राप्स्यामो यदि संयुगे ॥ अप्रणम्यैव शत्रूणां न नस्तप्स्यंति माधव १७ कश्च जातु कुले जातः क्षत्रधर्मेण वर्तयन् ॥ भयाद्वृत्तिसमीक्ष्यैव प्रणमेदिह कर्होचि
त् १८ उद्यच्छेदे वननमेदुद्यमो ह्येव पौरुषम् ॥ अप्यपर्वणि भज्येत न न मेदिह कर्होचि १९ इति मातंगवचनं परीप्स्यंति हितेप्सवः ॥ धर्माय चैव प्रणमेद्ब्राह्मणे
भ्यश्च मद्रिघः २० अर्चितयन् कंचिदन्यथा वज्जीवितं तथाऽचरेत् ॥ एष धर्मः क्षत्रियाणां मतमेतच्च मे सदा २१ राज्यांश्चाभ्यनुज्ञातो यो मे पित्रापुराऽभवत् ॥ न स
लभ्यः पुनर्जातु मयि जीवति केशव २२ यावच्च राजा प्रियतेष्टतराष्ट्रोजनार्दन ॥ न्यस्तशस्त्रावयंते वाऽप्युपजीवाम माधव ॥ अप्रदेयं पुरादत्तं राज्यं परवतो मम २३
अज्ञानाद्वा भयाद्वापि मयि बाले जनार्दन ॥ न तदद्य पुनर्लभ्यं पांडवैर्दृष्टिनिन्दन २४ प्रियमाणे महाबाहौ मयि संप्रतिकेशव ॥ यावद्वितीक्षणया मूच्या विध्येदग्रेण केश
व ॥ तावदप्यपरित्याज्यं भूमेर्नः पांडवान् प्रति २५ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि भगवद्वाचनपर्वणि दुर्योधनवाक्ये सप्तविंशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२७ ॥
॥ वेशं पायन उवाच ॥ ततः प्रशम्य दाशार्हः क्रोधपर्याकुलेक्षणः ॥ दुर्योधनमिदं वाक्यमब्रवीत्कुरुसंसदि १ लप्स्यसे वीरशयनं काममेतदवाप्स्यासि ॥ स्थिरो भव
सहामात्यो विमर्दो भवितामहान् २ यच्चैवं मन्यसे मूढन मे कश्चिद्वातिक्रमः ॥ पांडवेष्विति तत्सर्वं निबोधत नराधिपाः ३ श्रिया संतप्यमानेन पांडवानां महात्मनाम् ॥
त्वया दुर्भित्तं द्यूतं सौबलेन च भारत ४ कथंच ज्ञातयस्तात श्रेयांसः साधुसंमताः ॥ अथान्याय्यमुपस्थातुं जिह्मेना जिह्मचारिणः ५ अक्षयूतं महाप्रज्ञसतां माति वि
नाशनम् ॥ असतां तत्र जायंते भेदाश्च व्यसनानि च ६ तदिदं व्यसनं घोरं त्वया द्यूतमुखं कृतम् ॥ असमीक्ष्य सदाचारैः सार्धं पापानुबन्धनैः ७ कश्चान्यो भ्रातृभा
र्यावैविप्रकर्तुं तथाऽर्हति ॥ आनीय च सभां व्यक्तं यथोक्ताद्रौपदीत्वया ८ कुलीनाशीलसंपन्ना प्राणेभ्योऽपि गरीयसी ॥ महिषी पांडुपुत्राणां तथा विनिरुता त्वया ९
२२ न्यस्तशस्त्राः त्यक्तक्षत्रियधर्माः उपजीवामाभिः कुक्कवात्सिद्धमन्नं मोक्ष्याम इत्यर्थः २३। २४। २५ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकंठीये भारतभावर्षीये सप्तविंशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२७ ॥
तत इति प्रशम्य विचार्य १। २। ३। ४। ५। ६। ७। ८। ९

जानंतिकुरवः सर्वे यथा कुरुसंसदि ॥ दुःशासनेन कौतेयाः प्रव्रजंतः परंतपाः १० सम्यग्वृत्तेष्वलुब्धेषु सततं धर्मचारिषु ॥ स्वेषु बंधुषु कः साधुश्चरेदेवमसांप्रतम् ११ नृशंसानामनार्याणां पुरुषाणां च भाषणम् ॥ कर्णदुःशासनाभ्यां च त्वया च बहुशः कृतम् १२ सहमात्राप्रदग्धुं तान् बालकान् वारणावते ॥ आस्थितः परमयत्नं न समृद्धं च तत्तव १३ ऊपुश्च सुचिरं कालं प्रच्छन्नाः पांडवास्तदा ॥ मात्रासहैकचक्रायां ब्राह्मणस्य निवेशने १४ विषेण सर्पबंधैश्च यतिताः पांडवास्त्वया ॥ सर्वोपायैर्विनाशाय न समृद्धं च तत्तव १५ एवं बुद्धिः पांडवेषु मिथ्यावृत्तिः सदाभवान् ॥ कथं तेनापराधोऽस्ति पांडवेषु महात्मसु १६ यच्चैभ्यो याचमानेभ्यः पित्र्यमंशं न दिक्षसि ॥ तच्च पापप्रदाताऽसि भ्रष्टैश्चर्योनिपातितः १७ कृत्वा बहून्कार्याणि पांडवेषु नृशंसवत् ॥ मिथ्यावृत्तिरनार्यः सन्नयविप्रतिपद्यसे १८ मातापितृभ्यां भीष्मेण द्रोणेन विदुरेण च ॥ शाम्येति मुहुर्कृतोऽसि न च शाम्यसि पार्थिव १९ शमेहि सुमहाह्णं भस्त्वपार्थस्य चोभयोः ॥ न च रोचयसे राजन् किमन्यद्बुद्धिं लाघवात् २० न शर्मप्राप्स्यसे राजन् कुक्कम्यसु हृदा वचः ॥ अधर्म्यमयशस्यं च क्रियते पार्थिव त्वया २१ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवं ब्रुवति दाशार्हे दुर्योधन मर्मवर्षणम् ॥ दुःशासन इदं वाक्यमब्रवीत् कुरुसंसदि २२ न चेत्संधास्यसे राजन् स्वेन कामेन पांडवैः ॥ बध्वा किल त्वां दास्यंति कुंतीपुत्राय कौरवाः २३ वैकर्तनं त्वां च मां च त्रीने तान्मनुजर्षभ ॥ पांडवेभ्यः प्रदास्यंति भीष्मो द्रोणः पिता च ते २४ भ्रातरे तद्वचः श्रुत्वा धार्तराष्ट्रः सुयोधनः ॥ क्रुद्धः प्रातिष्ठतोत्थाय महानाग इव श्वसन् २५ विदुरं पृथक् राष्ट्रं च महाराजं च बाह्लिकम् ॥ कृपं च सोमदंतं च भीष्मं द्रोणं जनार्दनम् २६ सर्वानेतान् नादृत्य दुर्मतिर्निरपत्रपः ॥ अशिष्टवदमर्यादो मानीमान्यावमानिता २७ तं प्रस्थितमभिप्रेक्ष्य भ्रातरो मनुजर्षभम् ॥ अनुजग्मुः साहामात्यारान् जानश्वापि सर्वशः २८ सभायामुत्थितं क्रुद्धं प्रस्थितं भ्रातृभिः सह ॥ दुर्योधनमभिप्रेक्ष्य भीष्मः शांतनवो ब्रवीत् २९ धर्मार्थावभिसंत्यज्य संरंभं योऽनुमन्यते ॥ हसंति व्यसने तस्य दुर्हृदो न चिरादिव ३० दुरात्मारज पुत्रोऽयं धार्तराष्ट्रोऽनुपायकृत् ॥ मिथ्या भिमानी राज्यस्य क्रोधलो भवशानुगः ३१ कालपक्रमिदं मन्ये सर्वक्षत्रं जनार्दन ॥ सर्वे ह्यनुमृता मोहात् पार्थिवाः सहमंत्रिभिः ३२ भीष्मस्याथ वचः श्रुत्वा दाशार्हः पुष्करेक्षणः ॥ भीष्मद्रोणमुखान् सर्वानभ्यभाषत वीर्यवान् ३३ सर्वेषां कुरुवृद्धानां महानयमतिक्रमः ॥ प्रसह्यमंदमैश्वर्येन नियच्छत यन्नृपम् ३४ तत्र कार्यमहं मन्ये कालप्राप्तमरिदमाः ॥ क्रियमाणे भवेच्छ्रेयस्तत्सर्वं शृणु तानघाः ३५ प्रत्यक्षमेतद्भवतां यद्वक्ष्यामि हितवचः ॥ भवतामानुकूलेन यदि रोचेत भारताः ३६ भोजराजस्य वृद्धस्य दुराचारो ह्यनात्मवान् ॥ जीवतः पितुरैश्वर्यं हत्वा वृत्त्युवशंगतः ३७ उग्रसेन सुतः कंसः परित्यक्तः संधाध्वैः ॥ ज्ञातीनां हितकामेन मया शस्तो महाभूधे ३८

२८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८

३९ । ४० । ४१ । ४२ भविष्यंति जेष्मंति ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकण्ठीये भारतमावर्दीपे अष्टाविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२८ ॥

आहुकः पुनरस्माभिर्ज्ञातिभिश्चापि सत्कृतः ॥ उग्रसेनः कृतो राजा भोजराजन्यवर्धनः ३९ कंसमेकं परित्यज्य कुलार्थं सर्वयादवाः ॥ संभूय सुखमेवं ते भारतां च कृत्वा गयः ४० अपि चाप्यवदद्राजन् परमेष्ठीप्रजापतिः ॥ व्यूढे देवासुरेयुद्धेऽभ्युद्यतेष्वायुधेषु च ४१ द्वैधीभूतेषु लोकेषु विनश्यत्सु च भरात ॥ अब्रवीत् सृष्टिमान् देवो भगवान्लोकभावनः ४२ पराभविष्यत्यसुरादैते यादानवैः सह ॥ आदित्यावसवोरुद्राभविष्यंति दिवौ कसः ४३ देवासुरमनुष्याश्च गंधर्वो रगराक्षसाः ॥ अस्मिन् युद्धे सुसंकुद्धाहनिष्यांति परस्परम् ४४ इति मत्वाऽब्रवीद्धर्मपरमेष्ठीप्रजापतिः ॥ वरुणाय प्रयच्छेत्तान् बद्धादैते यादानवान् ४५ एवमुक्तस्ततो धर्मो नियोगात् परमेष्ठिनः ॥ वरुणाय ददौ सर्वान् बद्धादैते यादानवान् ४६ तान् बद्धाधर्मपाशैश्च स्वैश्च पाशैर्जलेश्वरः ॥ वरुणः सागरे यतो नित्यं रक्षति दानवान् ४७ तथा दुर्योधनं कर्णं कुनिचापिसौबलम् ॥ बद्धादुःशासनं चापि पांडवेभ्यः प्रयच्छथ ४८ त्यजेत्कुलार्थं पुरुषं ग्रामस्यार्थं कुलं त्यजेत् ॥ ग्रामं जनपदस्यार्थं आत्मां पृथिवीं त्यजेत् ४९ राजन् दुर्योधनं बद्धा ततः संशाम्य पांडवैः ॥ त्वत्कृतेन विनश्येयुः क्षत्रियाः क्षत्रियर्षभ ५० ॥ इति श्रीम० उ० भ० कृष्णवाक्ये अष्टाविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२८ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ कृष्णस्य वचः श्रुत्वा धृतराष्ट्रो जनेश्वरः ॥ विदुरं सर्वधर्मज्ञं त्वरमाणोऽभ्यभाषत १ गच्छता तमहाप्राज्ञां गांधारीं दीर्घदर्शिनीम् ॥ आनयेह तया सार्धं मनुनेष्यामि दुर्मतिम् २ यदिसाऽपि दुरात्मानं शमयेद्बुधचेतसम् ॥ अपि कृष्णस्य सुहृदस्तिष्ठे मवचने वयम् ३ अपि लोभाभिभूतस्य पंथानमनुदर्शयेत् ॥ दुर्बुद्धेर्दुःसायस्य शमार्थं ब्रुवती वचः ४ अपि नो व्यसनं धारं दुर्योधन कृतं महत् ॥ शमयेच्चिरात्त्राययोगक्षेमवदव्ययम् ५ राज्ञस्तु वचनं श्रुत्वा विदुरो दीर्घदर्शिनीम् ॥ आनयामास गांधारीं धृतराष्ट्रस्य शासनात् ६ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ एष गांधारिपुत्रस्ते दुरात्मा शासनातिगः ॥ ऐश्वर्यलोभादेष्वर्यं जीवितं च प्रहास्यति ७ अशिष्टवदमर्यादः पापैः सह दुरात्मवान् ॥ सभायानिर्गतो मूढो व्यतिक्रम्य सुहृद्वचः ८ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ सा भर्तृवचनं श्रुत्वा राजपुत्री यशस्विनी ॥ अन्विच्छंति महच्छ्रेयो गांधारी वाक्यमब्रवीत् ९ ॥ गांधार्युवाच ॥ आनायय सुतं क्षिप्रं राज्यकामुकमातुरम् ॥ न हिराज्यमशिष्टेन शक्यं धर्मार्थलोपिना १० आसुमा संतथा पीदम विनीतेन सर्वथा ॥ त्वं ह्येवात्र भृशं गह्वरो धृतराष्ट्रसुतप्रियः ११ योजानन्पापतामस्य तत्प्रज्ञामनुवर्तसे ॥ स एष काममन्युभ्यां प्रलब्धो लोभमास्थितः १२ अशक्योऽद्य त्वयाराजन् विनिवर्तयितुं बलात् ॥ राष्ट्रप्रदाने मूढस्य बालिशस्य दुरात्मनः १३ दुःसायस्य लुब्धस्य धृतराष्ट्रोऽश्रुते फलम् ॥ कथं हि स्वजने भेदमुपेक्षेत महीपतिः ॥ भिन्नं हि स्वजनेन त्वां प्रहासिष्यंति शत्रवः १४ या हि शक्यामहाराज साम्राभेदेन वा पुनः ॥ निस्तर्तुमापदः स्वेषु दंडं कस्तत्र पातयेत् १५

कृष्णस्येति १ । २ । ३ । ४ चिरात्त्राययोगक्षेमवत् बहुकालं अप्राप्तस्य सुखस्य प्राप्तिः प्राप्तस्य संरक्षणं च निर्वहेदित्यर्थः ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५

१६ । १७ । १८ आयत्यापरिणामे १९ । २० अपचितिः पूजा २१ । २२ । दीर्घमंतरं चिरकालं २३ । २४ । २५ महद्राज्यं । 'महद्राज्यं विशालयोः' इति विश्वः २६ अविधेयानि अवशीकृता ॥ वेशं पायन उवाच ॥ शासनादृष्टतराष्ट्रस्य दुर्योधनममर्षणम् ॥ मातुश्च वचनाक्षतासभां प्रावेशयत् पुनः १६ समातुर्वचनाकांक्षां प्राविशत् पुनः सभाम् ॥ अमिताग्नेक्षणः क्रोधाग्निः श्वसन्निवपन्नगः १७ तं प्रविष्टमभिप्रेक्ष्य पुत्रमुत्पथमास्थितम् ॥ विगर्हमाणानां धारीशमार्थं वाक्यमब्रवीत् १८ दुर्योधननिबोधेदं वचनं मम पुत्रक ॥ हितं ते सानुबन्धस्य तथाऽऽयत्यां सुखोदयम् १९ दुर्योधनयदाहत्वां पिता भरतसत्तम ॥ भीष्मो द्रोणः कृपः क्षतासुहृदां कुरुत द्वचः २० भीष्मस्य तुपि तुश्चैव मम चापचितिः कृता ॥ भवेद्द्रोणमुखानां च सुहृदां शांभ्यतात्वया २१ नहिराज्यं महाप्राज्ञस्वेन कामेन शक्यते ॥ अवाप्सुराक्षितुं वापि भोक्तुं भरतसत्तम २२ न ह्यवश्यं द्रियो राज्यमश्रीयाद्दोषमंतरम् ॥ विजितात्मा तु मेधावी स राज्यमभिपालयेत् २३ कामक्रोधौ हि पुरुषमर्थेभ्यो व्यपकर्षतः ॥ तौ तु शत्रूनि निर्जित्य राजा विजयते महीं २४ लोकेश्वर प्रभुत्वाहेमहदेतदुरात्माभिः ॥ राज्यं नामेप्सितं स्थानं न शक्यमभिरक्षितुम् २५ इंद्रियाणि महत्प्रेप्सुर्नियच्छेदर्थं धर्मयोः ॥ इंद्रियैर्नियतैर्बुद्धिर्वर्धतेऽग्निरिवेधनैः २६ अविधेयानि हीमानि व्यापादयितुमप्यलम् ॥ अविधेया इवादांता ह्याः पथिकुसारार्थं २७ अविजित्य य आत्मानममात्या न्विजिगीषते ॥ अमित्रान्वाऽजितामात्यः सोऽवशः परिहीयते २८ आत्मानमेव प्रथमं द्वेष्यरूपेण योजयेत् ॥ ततोऽमात्यान् मित्रांश्च न मोघं विजिगीषते २९ वश्यं द्रियं जितामात्यं घृतदंडविकारिणम् ॥ परीक्ष्य कारिणं धीरमत्यर्थं श्रीर्निषेवते ३० क्षुद्राक्षेणेव जालेन झषावपि हिता बुभौ ॥ कामक्रोधौ शरीरस्थौ प्रज्ञानंतौ विपुलं पतः ३१ याभ्यां हि देवाः स्वर्गातुः स्वर्गस्यपि दधुर्मुखम् ॥ विभ्यतोऽनुपरागस्य कामक्रोधौ स्ववर्धितौ ३२ कामक्रोधं च लोभं च दंभं च भ्रमं च ॥ सम्यग्निजेतुं यो वेद समहीमभिजायते ३२ सततं निग्रहेयुक्तं इंद्रियाणां भवेत्तु पः ॥ ईप्सन्नर्थं च धर्मं च द्विषतां च पराभवम् ३४ कामाभिभूतः क्रोधाद्वा यो मिथ्या प्रतिपद्यते ॥ स्वेषु चान्येषु वा तस्य न सहाया भवन्त्युत ३५ एकीभूतैर्महाप्राज्ञैः शूरैररिर्निबर्हणैः ॥ पांडवैः पृथिवीतातभोक्ष्यसे सहितः सुखी ३६ यथा भीष्मः शांतनवो द्रोणश्चापिमहारथः ॥ आहतुस्तात तत्सत्यमजेयौ कृष्णपांडवौ ३७ प्रपद्यस्व महाबाहुं कृष्णमक्षिष्ठकारिणम् ॥ प्रसन्नो हि सुखाय स्यादुभयोरेव केशवः ३८ सुहृदामर्थकामानां यो न तिष्ठति शासने ॥ प्राज्ञानां कृतविज्ञानां स नरः शत्रुनंदनः ३९ न युद्धे तात कल्याणं न धर्माथौ कुतः सुखम् ॥ न चापि विजयो नित्यं मायुद्धे चेत आधिथाः ४० भीष्मेण हि महाप्राज्ञपित्रा ते बाह्लिकेन च ॥ दत्तोऽंशः पांडुपुत्राणां भेदाद्भीतैररिर्दम ४१ तस्य चैतत्प्रदानस्य फलमद्यानुपश्यसि ॥ यदुक्षे पृथिवीं कृत्स्नां शूरैर्निहतकंटकाम् ४२ प्रयच्छ पांडुपुत्राणां यथोचितमरिंदम ॥ यदीच्छसि सहामात्यो भोक्तुमर्षं प्रदीयताम् ४३

नि व्यापादयितुं हंतुं २७ । २८ । २९ । ३० क्षुद्राक्षेण लक्ष्मच्छिद्रेण ३१ अनुपरागस्य अनासक्तस्यापि कामक्रोधौ स्वर्गनिरोधकावित्यर्थः ३२ अभिजायते शास्तीत्यर्थः ३३ । ३४ यः कामेन अभिभूतः क्रोधाद्वा अभिभूतः मिथ्या कपटेन वाऽभिभूतः प्रतिपद्यते ईप्सितार्थादीन् तस्य सहायान भवन्तीत्यर्थः ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० अंशः भागः ४१ । ४२ । ४३

४४ । ४५ । ४६ निकारः अपकारः समावर्षाणि ४७ यः त्वं पार्थानां अर्थं अभीप्ससि स एष त्वं न शक्तः तदर्थं पहराप्येत्यर्थः नापि सत पुत्रादयः शक्ताः ४८ । ४९ मागमत् मागच्छतु ५० । ५१ । ५२

अलमर्षं पृथिव्यास्ते सहामात्यस्य जीवितम् ॥ सुहृदां वचनेतिष्ठन् यशः प्राप्स्यसि मारत ४४ श्रीमद्भिरात्मवद्विस्तैर्बुद्धिमद्भिर्जितो द्रियैः ॥ पांडवैर्विग्रहस्तात भ्रंशयेन्महतः सुखात् ४५ निगृह्य सुहृदामन्युं शाधिराज्यं यथोचितम् ॥ स्वमंशं पांडुपुत्रेभ्यः प्रदाय भरतर्षभ ४६ अलमंगनिकागोऽयं भ्रयोदशसमाकृतः ॥ शमयेनं महाप्राज्ञ कामक्रोधसमो धितम् ४७ न चैष शक्तः पार्थानां यस्त्वमर्थमभीप्ससि ॥ मृतपुत्रो दृढक्रोधो भ्राता दुःशासनश्च ते ४८ भीष्मे द्रोणे कृपे कर्णे भीमसेने धनं जये ॥ घृष्टयुग्मे च संकुद्धेन स्युः सर्वाः प्रजाधुवम् ४९ अमर्षवशमापन्नो मा कुरुंस्तात जीधनः ॥ एषा हि पृथिवी कृत्स्ना माऽगमस्व कृतं ते वधम् ५० यच्चैव मन्यसे मुदभीष्मद्रोणकृपादयः ॥ योत्स्यंते सर्वशक्त्येति नैतदद्योपपद्यते ५१ समं हिराज्यं प्रीतिश्च स्थानं हि विदितात्मनाम् ॥ पांडवेष्वथ युष्मासु धर्मस्त्वभ्यधिकस्ततः ५२ राजपिंडभयादेते यदिहास्यंति जीवितम् ॥ न हि शक्यंति राजानं युधिष्ठिरमुदीक्षितम् ५३ न लोभादर्थसंपत्तिर्न राणां मिह दृश्यते ॥ तदलं तात लोभेन प्रशाम्य भरतर्षभ ५४ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि भगवद्वाचनपर्वणि गांधारीवाक्ये ऊनत्रिंशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२९ ॥ ४५ ॥ वेशं पायन उवाच ॥ ततु वाक्यमनादृत्य सोऽर्थं जन्मातृभाषितम् ॥ पुनः प्रतस्थे संरंभात् सकाशमकृतात्मनाम् १ ततः सभायानिर्गम्य मंत्रयामास कौरवः ॥ सौबलेन मताक्षेण राजा शकुनिना सह २ दुर्योधनस्य कर्णस्य शकुनेः सौबलस्य च ॥ दुःशासनचतुर्थानां मिदमासीद्विचेष्टितम् ३ पुराऽयमस्मान् गृह्णाति क्षिप्रकारी जनार्दनः ॥ सहितो घृतराष्ट्रेण राजा शांतनवेन च ४ वयमेव हृषीकेशं निगृह्णीम बलादिव ॥ प्रसह्य पुरुषव्याघ्रमिन्द्रो वैरोचनियथा ५ श्रुत्वा गृहीतं वाष्णं यं पांडवाहतचेतसः ॥ निरुत्साहा भविष्यंति भग्नदंष्ट्रा इवोरगाः ६ अयं ह्येषां महाबाहुः सर्वेषां शर्मवर्म च ॥ अस्मिन् गृहीते वदेऽक्रमे सर्वसात्वताम् ७ निरुद्य मा भविष्यंति पांडवाः सोमकैः सह ॥ तस्माद्वयमिहैवेन केशवं क्षिप्रकारिणम् ८ क्रोशतो घृतराष्ट्रस्य बद्धा योत्स्यामहे रिपून् ॥ तेषां पापमभिप्रायं पापानां दुष्टचेतसाम् ९ इं गितज्ञः कविः क्षिप्रमन्वद्वद्यत सात्यकिः ॥ तदर्थं मामिन् क्रम्य हार्दिक्येन सहा स्थितः १० अब्रवीत् कृतवर्माणं क्षिप्रं योजयवाहिनीम् ॥ व्यूढानीकः सभाद्वारमुपातिष्ठ स्वदंशितः ११ यावदाख्याम्य हंचैतत् कृष्णाया क्लिष्टकारिणे ॥ सप्रविश्य सभां वीरः सिंहो गिरिगुहामिव १२ आचष्टत मभिप्रायं केशवाय महात्मने ॥ घृतराष्ट्रं ततश्चैव विदुरं चान्वभाषत १३ तेषामेतमभिप्रायमाचक्षेस्म यन्निव ॥ धर्मादर्थं च कामाच्च कर्मसाधु विगर्हितम् १४ मंदाः कर्तुमिहेच्छंति न चावाप्यं कथंचन ॥ पुरा वि कुर्वते मूढाः पापात्मानः समागताः १५

५३ । ५४ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकंठीये भारतभाष्ये दीपे ऊनत्रिंशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२९ ॥ ॥ ४५ ॥ ॥ तत्त्विति १ । २

१ । ४ वैरोचनिबलि ५ । ६ । ७ केशवं बद्धा रिपून् योत्स्यामहे इत्युत्तरश्लोकेनान्वयः ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ कर्मदूतनिग्रहाख्यं १४ वि कुर्वते विकारं कलहाख्यं कुर्वते १५

१६ । १७ । १८ अशक्यं न च कर्तुं शक्यं १९ वासवानुजं विष्णुं त्रिविक्रममिष्यति २० न भविष्येति मरिष्यति २१ । २२ । २३ । २४ । २५ पांडवायं पांडवघने लुभ्यंतः लोभकुर्वतः २६ । २७ इदं धर्षिताः काममन्युभ्यां क्रोधलोभवशानुगाः ॥ इमं हि पुंडरीकाक्षं जिघृक्षंत्यल्पचेतसः १६ पटेनाग्निप्रज्वलितं यथा बालायथाजडाः ॥ सात्यकेस्तद्वचः श्रुत्वा विदुरो दीर्घदं शिवात् १७ धृतराष्ट्रं महाबाहुमब्रवीत् कुरुसंसदि ॥ राजन परीतकालास्ते पुत्राः सर्वे परंतप १८ अशक्यमयं शस्यं च कर्तुं कर्म समुद्यताः ॥ इमं हि पुंडरीकाक्षमभिभूय प्रसह्य च १९ निग्रहीतुं किलेच्छंति स हि ता वासवानुजम् ॥ इमं पुरुषशार्दूलमप्रघृष्यं दुरासदम् २० आसाद्य न भविष्यंति पतंगा इव पावकम् ॥ अयमिच्छन् हि तान्सर्वान्युद्धयमानान् जनार्दनः २१ सिंहो नागानिव कुद्गोगमयेद्यमसादनम् ॥ न त्वयं निर्दितं कर्म कुर्यात्पापं कथंचन २२ न च धर्मादपक्रामेदभ्युतः पुरुषोत्तमः ॥ विदुरेणैव मुक्ते तु केशवो वाक्यमब्रवीत् २३ धृतराष्ट्रमभिप्रेक्ष्य सुहृदां शृण्वतामिधः ॥ राजन्नेते यदि कुद्गामां निघृक्षीयुरोजसा २४ एते वामामहं वै नाननुजानीहि पार्थिव ॥ एतान् हि सर्वान्संरब्धान् त्रियं तु महमुत्सहे २५ न त्वहं निर्दितं कर्म कुर्यात्पापं कथंचन ॥ पांडवार्थं हि लुभ्यंतः स्वार्थान् ह्यास्यंति ते सुताः २६ एते चेदेवमिच्छंति कृतकार्यो युधिष्ठिरः ॥ अद्यैव ह्यहमेनां श्वये चैनाननुभारत २७ निघृह्य राजन् पापं भ्योदद्यात् किं दुष्कृतं भवेत् ॥ इदं तु न प्रवर्तेयं निर्दितं कर्म भारत २८ सन्निधौ ते महाराज क्रोधजं पापमुद्विजम् ॥ एष दुर्योधनो राजन्यथेच्छति तथाऽस्तु तत् २९ अहं तु सर्वास्तनयाननुजानामितेक्ष्ण ॥ एतच्छ्रुत्वा तु विदुरं धृतराष्ट्रोऽभ्यभाषत ॥ क्षिप्रमानय तं पापं राज्यलुब्धं सुयोधनम् ३० सह मित्रं सहा मात्यं ससौदर्यं सहा नुगम् ॥ शत्रुयां यदि पंथानमवतारयितुं पुनः ३१ ततो दुर्योधनं क्षत्ता पुनः प्रावेशय त्समाम् ॥ अकामं भ्रातृभिः सार्धं राजभिः परिवारितम् ३२ अथ दुर्योधनं राजा धृतराष्ट्रोऽभ्यभाषत ॥ कर्णदुःशासनाभ्यां च राजभिश्चापि संवृतम् ३३ नृशंसपापभूयिष्ठं दुर्कर्म सहायवान् ॥ पापैः सहायैः संहत्य पापं कर्म चिकीर्षसि ३४ अशक्यमयं शस्यं च सन्निधौ विगर्हितम् ॥ यथा त्वावृशको मूढो व्यवस्येत् कुलपासनः ३५ त्वमिमं पुंडरीकाक्षमप्रघृष्यं दुरासदम् ॥ पापैः सहायैः संहत्य निग्रहीतुं किलेच्छसि ३६ योनशक्यो बलात्कर्तुं देवैरपि सवासवैः ॥ तत्त्वं प्रार्थयसे मंदबालश्चंद्रमसं यथा ३७ देवैर्मनुष्यैर्गंधर्वैरसुरैरुपैरैश्वर्यः ॥ न सोऽहं समरेशक्यस्तं न बुद्धयसि केशवम् ३८ दुर्याहः पाणिना वायुर्दुस्पर्शः पाणिना शशी ॥ दुर्धरा पृथिवीमूर्ध्ना दुर्याहः केशवो बलात् ३९ इत्युक्ते धृतराष्ट्रेण क्षत्ताऽपि विदुरोऽब्रवीत् ॥ दुर्योधनमभिप्रेत्य धार्तराष्ट्रममर्षणम् ४० ॥ विदुर उवाच ॥ दुर्योधननिबोधेदं वचनं मम सांप्रतम् ॥ सौभद्वारेवानरेन्द्रो द्विविदो नामनामतः ॥ शिलावर्षेण महता छादयामास केशवम् ४१ ग्रहीतुकामो विक्रम्य सर्वयत्नेन माधवम् ॥ ग्रहीतुं नाशकं चैनं तत्त्वं प्रार्थयसे बलात् ४२ प्राग्ज्योतिषगतं शौरिं नरकः सह दानवैः ॥ ग्रहीतुं नाशकं तत्र तत्त्वं प्रार्थयसे बलात् ४३

तु कर्मवर्तुमिति शेषः २८ । २९ । ३० पंथानं अवतारयितुं सत्पथे निवेशयितुं ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३

४४ निर्मोचनेनगरविशेषे ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे त्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३० ॥ ॥ ॥

अनेकयुगवर्षा युनिह्य नरकं मृधे ॥ नीत्वा कन्यासहस्राणि उपयेमेयथाविधि ४४ निर्मोचनेषट्सहस्राः पाशैर्बद्धा महासुराः ॥ ग्रहीतुं नाशकं चैनं तत्त्वं प्रार्थयसे बलात् ४५ अनेन हि हता बाल्ये पूतना शकुनी तथा ॥ गोवर्धनोधारितश्च गवार्थे भरतर्षभ ४६ अरिष्टो धेनुकश्चैव चाणूरश्च महाबलः ॥ अश्वराजश्च निहतः कंसश्च रिष्टमाचरन् ४७ जरासंधश्च वक्रश्च शिशुपालश्च वीर्यवान् ॥ बाणश्च निहतः संख्येराजानश्च निघूदिताः ४८ वरुणो निर्जितो राजा पावकश्चामितौजसा ॥ पारिजातं च हरताजितः साक्षाच्छचीपतिः ४९ एकार्णवे च स्वपत्नानिहतौ मधुकैटभौ ॥ जन्मांतरमुपागम्य हयग्रीवस्तथा हतः ५० अयं कर्तानक्रियते कारणं चापि पौरुषे ॥ यद्यदिच्छेदयं शौरिस्तत् कुर्यादयन्नतः ५१ तं न बुध्यसि गोविंदं घोरविक्रममच्युतम् ॥ आशीविषमिव कुदंते जोराशिमनिदितम् ५२ प्रधर्षयन् महाबाहुं कृष्णमक्लिष्टकारिणम् ॥ पतंगोऽग्निमिवासाद्य सामात्यो न भविष्यसि ५३ ॥ इति श्रीमहाभारते उ० भग० विदुरवाक्ये त्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३० ॥ वैशंपायन उवाच ॥ विदुरेणैव मुक्तस्तु केशवः शत्रुपूगहा ॥ दुर्योधनं धार्तराष्ट्रमभ्यभाषत वीर्यवान् १ एकोहमिति यन्मोहान्मन्यसे मां सुयोधन ॥ परिभूय सुदुर्द्धे ग्रहीतुं मां चिकीर्षसि २ इहैव पांडवाः सर्वे तथैवांधकवृष्णयः ॥ इहादित्याश्च रुद्राश्च वसवश्च महर्षिभिः ३ एवमुक्त्वा जहासोच्चैः केशवः परवीरहा ॥ तस्य संस्मयतः शौरेर्वितुद्रूपामहात्मनः ४ अंगुष्ठमात्रास्त्रिदशामुमुचुः पावकार्चिषः ॥ अस्य ब्रह्माललाटस्थो रुद्रो वक्षसि चाभवत् ५ लोकपालाभुजेष्वा सत्राग्रिरास्यादजायत ॥ आदित्याश्चैव साध्याश्च वसवोऽथाश्विनावपि ६ मरुतश्च सहेंद्रेण विश्वेदेवास्तथैव च ॥ बभूवुश्चैक रूपानियक्षगंधर्वरक्षसाम् ७ प्रादुरास्तां तथा दोभ्यां संकर्षणघनं जयौ ॥ दक्षिणेऽथार्जुनो धन्वी हलीरामश्च सव्यतः ८ भीमो युधिष्ठिरश्चैव माद्रीपुत्रौ च पृष्ठतः ॥ अंधकावृष्णयश्चैव प्रमुप्रमुखास्ततः ९ अग्रे वभूवुः कृष्णस्य समुद्यतमहायुधाः ॥ शंखचक्रगदाशक्तिशार्ङ्गलांगलनंदकाः १० अदृश्यं तोद्यतान्येव सर्वप्रहरणानि च ॥ नानाबाहुपुष्पस्य दीप्यमानानि सर्पशः ११ नेत्राभ्यां नस्ततश्चैव श्रोत्राभ्यां च समंततः ॥ प्रादुरासन् महारौद्राः सधूमाः पावकार्चिषः १२ रोमकूपेषु च तथा सूर्यस्येव मरीचयः ॥ तदृष्ट्वा घोरमात्मानं केशवस्य महात्मनः १३ न्यमीलयंत नेत्राणि राजानस्त्रस्तचेतसः ॥ ऋतेद्रोणं च भीष्मं च विदुरं च महामतिम् १४ संजयं च महाभागमृषींश्चैव तपोधनान् ॥ प्रादात्तेषां स भगवान् दिव्यं च क्षुर्जनार्दनः १५ तदृष्ट्वा महदाश्चर्यमाधवस्य सभातले ॥ देवदुर्धमयोने दुःपुष्पवर्षे पपात च १६ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ त्वमेव पुंडरीकाक्ष सर्वस्य जगतो हितः ॥ तस्मात्त्वं यादवश्रेष्ठ प्रसादं कर्तुमर्हसि १७ भगवन्मम नेत्राणामंतर्धानं वृणे पुनः ॥ भवंतं द्रष्टुमिच्छामि नान्यं द्रष्टुमिहोत्सहे १८

विदुरेणेति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ महामतिं धृतराष्ट्रं १४ । १५ । १६ । १७ । १८

11908. 轉

11908. 轉

111

111

111

३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावादीपे द्वात्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३२ ॥ अत्रेति १ ततः मनुकात् श्रेयःप्रशस्ततरं मूयोऽधिकतरं मन्युमतीदे न्यवती विभावरीरुपिता । 'विभावरीरजन्त्यां चक्रयोपिति' इति विश्वः २१३ राजन्यामूर्धाभिषिक्ता । 'मूर्धाभिषिक्ता राजन्यः' इत्यमरः जगहर्निदितवती ४ अनंदनकुपुत्रकुत्सार्थेऽत्रमत्र ५ असंख्ये यः अगणनीयः तुच्छत्वात् क्रीबं निर्वीर्यसाधनं बाह्यादिकं यस्य स तथा ६ मावीभरः मापालय प्रतिसहर मयमिति शेषः ७ माशेष्वनिरुद्योगो मामूः ८ १९ पराक्रमे पराक्रमकुरु १० विवदन् शत्रु

ब्राह्मणः प्रचरेद्वैक्षक्षत्रियः परिपालयेत् ॥ वैश्यो धनार्जनं कुर्याच्छूद्रः परिचरेच्चतान् ३० मैक्षं विप्रतिषेद्धं ते कृषिर्नैवोपपद्यते ॥ क्षत्रियोऽसि क्षताव्राता बाहुवी योपजाविता ३१ पित्र्यमंशं महाबाहो निमग्नं पुनरुद्धर ॥ साम्राभेदेन दानेन दंडेनाथनयेन वा ३२ इतो दुःस्वतरं किं नुयदहं दीनबाधवा ॥ परपिंडमुदीक्षे वेत्वांस्तु त्वामित्रनंदन ३३ युद्धं च स्वराजधर्मेण मानिमज्जीः पितामहान् ॥ माश्रमः क्षीणपुण्यस्त्वं सानुजः पापिकांगतिम् ३४ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि भगव द्यानपर्वणि कुंतीवाक्ये द्वात्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३२ ॥ ॥ ध ॥ ॥ कंत्युवाच ॥ अत्राप्युदाहरंती मामिति हासं पुरातनम् ॥ विदुलायाश्च सं वादं पुत्रस्य च परंतप १ ततः श्रेयश्च मूयश्च यथावद्वक्तुमर्हसि ॥ यशस्विनी मन्युमती कुले जाता विभावरी २ क्षत्रधर्मरता दांता विदुला दीर्घदर्शिनी ॥ विश्रुताराज संसत्सु श्रुतवाक्या बहुश्रुता ३ विदुलानामराज न्याजगहं पुत्रमौरसम् ॥ निर्जितां सिंधुराजेन शयानं दीनचेतसम् ४ ॥ विदुलोवाच ॥ अनंदन मया जातद्विषतां हर्षवर्धन ॥ नमया त्वं न पित्रा च जातः काभ्यागतो ह्यसि ५ निर्मन्युश्चाप्यसंख्येयः पुरुषः क्रीवसाधनः ॥ यावज्जीवं निराशोऽसि कल्याणाय धुरं वह ६ माऽऽत्मानम वमन्यस्व मे न मल्पेन वीभरः ॥ मनः कृत्वा सुकल्याणं मा भैस्त्वं प्रतिसहर ७ उत्तिष्ठ हेका पुरुषमाशेष्वेवं पराजितः ॥ अमित्रान्नं दयन्सर्वांश्च निर्मानो बंधुशोकदः ८ सुपूरा वैकुण्ठिकासु पुरोमुषिकांजलिः ॥ सुसंतोषः कापुरुषः स्वल्पकेनैव तुष्यति ९ अप्यहेरारुजन्दंष्ट्रमाश्वेन निधनं व्रज ॥ आपि वासं शयं प्राप्य जीवितेऽपि पराक्रमेः १० अप्यरेऽश्वेन वच्छिद्रं पश्येस्त्वं विपरिक्रमन् ॥ विवदन्वाऽथ वा तूष्णीं व्योम्नी वा परिशंकितः ११ त्वमेव प्रेतवच्छेषेकस्माद्ब्रह्महृतो यथा ॥ उत्तिष्ठ हेका पुरुषमास्वा प्सीः शत्रुनिर्जितः १२ माऽस्तंगमस्त्वं कृपणो विश्रूयस्व स्वकर्मणा ॥ मामध्ये माजघ्न्ये त्वं माऽधो भूस्तिष्ठ गर्जितः १३ अलातं तित्तु कस्येव मुहूर्तमपि हि ज्वल ॥ मातुषाग्निरिवानर्चिर्धूमाय स्वजिजीविषुः १४ मुहूर्तं ज्वलितं श्रेयो न च धूमायितं चिरम् ॥ माहस्मकस्य चिद्देहे जानिराज्ञः खरो मृदुः १५

जयार्थं अनेकान् पक्षानुद्भावयन्वा तूष्णीं भूतो रेच्छिद्रं पश्येः यथा व्योम्नि अपरिशंकितः शत्रोराधिक्या द्रव्यमपश्यन् अश्वेन स्तद्वत् ११ । १२ विश्रूयस्व खयातो मव मामध्ययति सामभेदां जघ्न्यम ध्यमौ । दानमधमो नीच उपायः । दंडस्तूतमः । तत्राद्यत्रयकर्ता मामूः किंतु गर्जितो दंडयितैव भवेत्यर्थः ऊर्जित इति वा पाठः १३ तित्तु कस्य अलातं यथा दिक्षु स्फुलिंगान् विक्षिपति ज्वलति तद्वत् ज्वलदीप्यस्व । परंतु माग्निरिव दन्निर्धूमाय स्व । काकरं स्वाजिजीविषुरिति पाठांतरे काकरं स्वाः काकरमग्र्यगारं मास्वाः मानाशय । स्वेतस्यैवैखदना हिंसयोरिति स्वायतेरिदं रूपं । काकरं स्व इति पाठे काकवत्तरं स्वति पलायते वा काकरं स्वः । रत्निगता वित्त्यस्य रूपम् १४ माजनिमा उत्पद्यतां खराकर्कशः । खरीति पाठे खरस्त्ववाभितिसप्तार्थः मृदुर्वायुः १५

आजिसंग्रामं मृत्वाऽभिसृत्य मानुष्यकं मनुष्यस्योचितं १६ प्राणानां प्राणाः बलं तस्माध्यानां कार्याणां आनंत्यं अविच्छेदेन कार्यधारा मारमते इत्यर्थः न धनं यत्ते धनं आत्मनो नेच्छति तृष्णां त्यजती त्यर्थः १७ भुजांगतिमरणं अग्रत इत्युपहासः पृष्ठतः कृत्वेत्यर्थः १८ भोगमूलेराज्यधनं वा १९ निमज्जतामपतिष्यता च शत्रुर्जघायां प्राह्यः तेनैव सह निमज्जेत्पतेद्वेत्यर्थः न विषीदेत् निरुद्य मोन भवेत् २० उद्यम्य उद्यमं कृत्वा धुरं भारमुत्कर्षेत् उद्यच्छेत् आजानेयाः जात्यश्वाः तेषां कृतं कर्म युद्धेऽनवसाद रूपं स्मरन् विक्षिप्रावुहि २१ त्वत्कृते मम मितिसंबंधः २२ राशिवर्धनः संख्यापूरको न पुत्रयोजनीतरार्हः

कृत्वामानुष्यकं कर्म मृत्वाऽऽजियावदुत्तमम् ॥ धर्मस्यानृप्यमाप्नोति न चात्मानं विगर्हते १६ अलब्ध्वा यदि वालब्ध्यानामुशोचति पांडितः ॥ आनंत्यं चारभते न प्राणानां धनायते १७ उद्भावयस्व वीर्यवातां वा गच्छ ध्रुवांगतिम् ॥ धर्मपुत्राग्रतः कृत्वा किं निमित्तं हि जीवसि १८ इष्टापूर्तं हिते क्रीवकीर्तिं श्वसकलाहता ॥ वि च्छिद्रं भोगमूलं ते किं निमित्तं हि जीवसि १९ शत्रुर्निमज्जता ग्राह्यो जघायां प्रपतिष्यता ॥ विपरिच्छिन्नमूलोऽपि न विषीदेत् कथंचन २० उद्यम्य धुरमुत्कर्षेद्वाजाने यकृतं स्मरन् ॥ कुरु सत्त्वं च मानं च विद्विषौरुषमात्मनः २१ उद्भावय कुलं मग्नं त्वत्कृते स्वयमेव हि ॥ यस्य वृत्तं न जल्पंति मानवामहदद्भुतम् २२ राशिवर्धनमात्रं स नैव स्त्रीनपुनः पुमान् ॥ दाने तपसि सत्ये च यस्य नोच्चरितं यशः २३ विद्यायामर्थलाभे वामातुरुच्चारणवसः ॥ श्रुतेन तपसा वाऽपि श्रिया वा विक्रमे गवा २४ जनान्योऽभिभवत्यन्यान् कर्मणा हि स वै पुमान् ॥ न त्वेव जाल्मीका पालीवृत्तिमेषितुमर्हसि २५ नृशंस्यामयशस्यां च दुःखां कापुरुषोचिताम् ॥ यमेन मभिनंदेयुरमित्राः पुरु षंकुशम् २६ लोकस्य समवज्ञातं निहीनासनवाससम् ॥ अहो लाभकरं हीनमल्पजीवनमल्पकम् २७ नेदृशं बंधुमासाद्य बांधवः सुखमेधते ॥ अतृप्त्यैव विपत्स्या मोवयं राश्रात्प्रवासिताः २८ सर्वकामरसैर्हीनाः स्थानभ्रष्टा अकिंचनाः ॥ अवलगुकारिणं सत्सुकुलवंशस्य नाशनम् २९ कलिपुत्रप्रवादेन मंजयत्वामजीजनम् ॥ निरमर्षं निरुत्साहं निर्वीर्यमरि नंदनम् ३० मास्मसीमंतिनीकाचिज्जनयेत् पुत्रमीदृशम् ॥ माधूमाय ज्वलात्यंतमाक्रम्य जहि शात्रवान् ३१ ज्वलमूर्धन्यमित्राणां मुहूर्तमपि वाक्षणम् ॥ एतावानेव पुरुषो यदमर्षी यदक्षमी ३२ क्षमावाग्निमर्षश्च नैव स्त्रीनपुनः पुमान् ॥ संतोषो वै श्रियं हंतितथाऽनुक्रोश एव च ३३ अनुत्थानमये चोभे निरीहो नाश्रुते महत् ॥ पुभ्यो निरुतिपापेभ्यः प्रमुंचात्मानमात्मना ३४ आयसंहृदयं कृत्वा मृगयस्व पुनः स्वकम् ॥ परं विषहते यस्मात्तस्मात्पुरुष उच्यते ३५ तमाहुर्व्यर्थं नामानं स्त्रीवद्यद्दहजीवति ॥ शूरस्योर्जितसत्त्वस्य सिंहाविकांतचारिणः ३६

२३ मातुः उच्चारो विष्टा २४ कापालीवृत्तिमिक्षाचर्या २५ यंपनं अमित्रा अभिनंदेयुः संबंधु बांधवा आसाद्य न सप्तमेधत इति तृतीयश्लोकेन संबन्धः २६ अहो लाभकरं अल्पेऽपि लाभे अहो लाभो जात इति विस्मयं कृत्वा २७ अतृप्त्या जीवोपायाभावेन विपत्स्यामः मरिष्यामः २८ अवलगु अमंगलं अकर्मति वा पाठः तत्कारिणं निश्चेष्टं कुलं ज्ञातयः वंशः सोमसूर्यादिमूलोत्पत्तिस्थानं २९ संजये तितस्य नाम ३० ३१ ३२ अनुक्रोशो दया ३३ अनुत्थानं शत्रुं मरत्यनवस्थानं मयं च ते उभे च श्रियं हत इति पूर्वेष्वसंबन्धः निरीहो निश्चेष्टो नाश्रुते महत्पदमिति शेषः निरुतिपापेभ्यः परामवदोभेभ्यः ३४ स्वकंधनादिकं परं विषहते इति पुरुषपदनिर्वचनं वर्णविकारादिना ज्ञेयं ३५ । ३६

दिष्टभावंमरणं प्रजासंततिः प्रियपुत्रादि सुखतत्परिष्वंगादिजोहर्षः ३० । ३८ मामपश्यंत्यास्तेष्विव्याकिमितिसंबंधः ३९ किमद्याकिंमोक्तव्यामेतयोचितयानिनिधनास्तेषां किमद्यकानां यद्वा । किमद्यत्वरयाश्वरवशत्रूनजेष्यामइतिविलंबशीलानां हन्यमानस्येतिपाठेअनुदुतस्य । अग्रहंतिर्गस्यर्थः । अनाहतानामितिपाठेश्चैरक्षतानां । अनाहतानामितिपाठेअलसतां निर्मन्युकानामि
त्यपिपाठः ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ ॥ इतिउद्योगपर्वणिनीलकण्ठोपेभारतभावदीपे त्रयस्त्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३३ ॥ ॥ अथेति १ । २ । ३ । ४ सहायोपचितिसहायसंपत्ति

दिष्टभावंगतस्यापिविषयेमोदतेप्रजा ॥ यआत्मनःप्रियसुखेहिव्यामृगयतेश्रियम् ३७ अमात्यानामथोहर्षमादधात्यचिरेणसः ३८ ॥ पुत्रउवाच ॥ किंनुतेमा
मपश्यंत्याःपृथिव्याअपिसर्वया ॥ किमाभरणकृत्यंतेकिंभोगैर्जीवितेनवा ३९ ॥ मातोवाच ॥ किमद्यकानांयेलोकाद्विषतस्तानवाप्नुयुः ॥ येस्वादतात्मनां
लोकाःसुहृदस्तानवजंतुनः ४० भृत्यैर्विहीयमानानांपरपिंडोपजीविनाम् ॥ कृपणानामसत्वानांमातृतिमनुवर्तिथाः ४१ अनुत्वातातजीवितुं ब्राह्मणाःसुहृदस्त
था ॥ पर्जन्यमिवभूतानिदेवाइवशतक्रतुम् ४२ यमाजीवन्तिपुरुषंसर्वभूतानिसंजय ॥ पक्वंद्रुममिवासायतस्यजीवितमथेव ४३ यस्यशूरस्यविक्रांतैरेवंतेवां
धवाःसुखम् ॥ त्रिदशाइवशक्रस्यसाधुतस्येहजीवितम् ४४ स्वबाहुबलमाश्रित्ययोऽभ्युज्जीवतिमानवः ॥ सलोकेलभतेकीर्तिपरत्रचशुभांगतिम् ४५ ॥ इति
श्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिभगवद्यानपर्वणि विदुलापुत्रानुशासने त्रयस्त्रिंशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३३ ॥ ॥ विदुलोवाच ॥ अथैतस्यामवस्थायां
पौरुषंहातुमिच्छसि ॥ निहीनसेवितंमार्गंमिष्यस्यचिरादिव १ योहितेजोयथाशक्तेनदर्शयतिविक्रमात् ॥ क्षत्रियोजीविताकांक्षीस्तेनइत्येवतांविदुः २ अर्थ
वंत्युपपन्नानिवाक्यानिगुणवंतिच ॥ नैवसंप्राप्नुवन्तित्वांमुमुक्षुमिवभेषजम् ३ संतिवैसिंधुराजस्यसंतुष्टानतथाजनाः ॥ दौर्बल्यादासतेमुदाव्यसनौघप्रतीक्षिणः
४ सहायोपचितिकृत्वाव्यवसायततस्ततः ॥ अनुदुष्येयुरपरेपश्यंतस्तवपौरुषम् ५ तैःकृत्वासहसंघातंगिरिदुर्गालयंचर ॥ कालेव्यसनमाकांक्षनैवायम
जरामरः ६ संजयोनामतश्चत्वंनचपश्यामितत्त्वयि ॥ अन्वर्थनामाभवमेपुत्रमाव्यर्थनामकः ७ सम्यग्दृष्टिर्महाप्राज्ञोबालंत्वां ब्राह्मणोऽब्रवीत् ॥ अयंप्राप्यमह
त्कृच्छ्रं पुनर्द्विगमिष्यति ८ तस्यस्मरंतीवचनमाशंसेविजयंतव ॥ तस्मात्तातब्रवीमिन्वांक्षयामिचपुनःपुनः ९ यस्यह्यर्थाभिनिर्वृतौभवंत्याप्यायिताःपरे ॥
तस्यार्थासिद्धिर्नियतानयेष्वर्थानुसारिणः १० समृद्धिरसमृद्धिर्वापूर्वेषाममसंजय ॥ एवंविद्वान्युद्धमनाभवमाप्रत्युपाहरः ११

कृत्वापिअपरेस्वकीयास्तवपौरुषमपश्यंतोयत्ननेष्फल्यादनुदुष्येयुः शत्रुपक्षंश्रयेयुरित्यर्थः ५ स्वीयानांसंग्रहेउपायमाहतेरिति तैःस्वीयैः संघातंपेक्ष्यं व्यसनंपरस्य अयंतवशत्रुः १ । ७ मेमह्यं
ब्राह्मणोऽब्रवीदितिसंबंधः ८ । ९ अर्थाभिनिर्वृतौप्रयोजननिष्पत्तौ परेतत्संबंधिनःतेनार्थनआप्यायिताभवंति तस्यतद्वाग्यादेवार्थसिद्धिः नयेपुनीतिमार्गेण १० पूर्वेषाममचयुद्धेसमृद्धिरसमृद्धिर्वा
वश्यंभाविनीत्येवंविद्वान्युद्धमनाभव लामालामौरुमौकृत्वादुद्धयस्वेतिभावः । माप्रत्युपाहरः प्रत्युपाहारमुद्धोपसंहारंमाकांक्षीरित्यर्थः ११

अयुध्यतोदरिद्रवस्यात्तच्चानिष्टमित्याह नातइति १२ पर्यायमरणंदारिद्र्यं नामांतरेणमरणमेवेत्यर्थः १३ । १४ । १५ । १६ अस्मान्प्रजहतः अस्मत्स्यागं दुर्वतः १७ कृत्यं कर्तव्यं पराक्रमम् १८
१९ श्रोतारः पराज्ञायाः । पाठांतरे श्रोतार आश्रयितारः २० । २१ शक्याः जेतुमिति शेषः सहाइतिपाठेसहनीयाः २२ निर्विण्णात्माविरक्तचित्तः यतोहतमनानष्टसंकल्पः विश्रुतिरित्याति २३
ग्रहंसोमपात्रं प्रग्रहमितिपाठेनियमनं नियंतृत्वमित्यर्थः । 'प्रग्रहश्चतुलासूत्रेवंद्यानियमनेभुजे'इतिविश्वः २४ । २५ । २६ कापुरुषाः जनाः रणेआत्मानंदेहंत्यक्कारणेदक्षंशूरंसमृद्धिमिस्तर्प

नातःपापीयसीकांचिदवस्थांशंबरोऽब्रवीत् ॥ यत्रनैवाद्यनप्रातर्भोजनंप्रतिदृश्यते १२ पतिपुत्रवधादेतत्परमंदुःखमब्रवीत् ॥ दारिद्र्यमितियत्प्रोक्तंपर्यायम
रणंहितत् १३ अहंमहाकुलेजाताहृदाद्भदमिवागता ॥ ईश्वरीसर्वकल्याणीभर्त्रापरमपूजिता १४ महार्हमाल्याभरणांसुमृष्टांवरवाससम् ॥ पुराहृष्टःसुहृद्गो
मामपश्यत्सुहृदताम् १५ यदामांचैवभार्यांचद्रष्टाऽसिभृशदुर्बलाम् ॥ नतदाजीवितेनार्थोभवितातवसंजय १६ दासकर्मकरान्भृत्यानाचार्यत्विक्पुरोहि
तान् ॥ अदृत्त्याऽस्मान्प्रजहतोदृष्ट्वाकिंजीवितेनते १७ यदिकृत्यंनपश्यामितवाद्याहंयथापुरा ॥ श्लाघनीयंयशस्यंचकाशांतिर्हृदयस्यमे १८ नेतिचेब्राह्मणं
ब्रूयादर्थेतद्दयंमम ॥ नह्यहंनचमेभर्तानेतिब्राह्मणमुक्तवान् १९ वयमाश्रयणीयाःस्मनश्रोतारःपरस्यच ॥ साऽन्यमासाद्यजीवन्तीपरित्यक्ष्यामिजीवितम् २०
अपारंभवनःपारमप्लवेभवनःप्लवः ॥ कुरुष्वस्थानमस्थानेमृतान्संजीवयस्वनः २१ सर्वतेशत्रवःशक्यानचेज्जीवितुमर्हसि ॥ अथचेदीदृशीतिक्लृबामभ्युपपद्य
से २२ निर्विण्णात्माहतमनामुंचैतांपापजीविकाम् ॥ एकशत्रुवधेनैवशूरोगच्छतिविश्रुतिम् २३ इंद्रोवृत्रवधेनैवमहेन्द्रःसमपद्यत ॥ माहेन्द्रंचगृहंलेभेलोकानां
चेश्वरोऽभवत् २४ नामविश्राव्यवैसरुयेशत्रूनाहूयदंशितान् ॥ सेनाग्रंचापिविद्राव्यहत्वावापुरुषंवरम् २५ यदैवलभतेवीरःसुयुद्धेनमहद्यशः ॥ तदैवप्रव्यथंतेऽ
स्यशत्रवोविनमंतिच २६ त्यक्त्वाऽऽत्मानंरणेदक्षंशूरंकापुरुषाजनाः ॥ अवशास्तर्पयंतिसमसर्वकामसमृद्धिभिः २७ राज्यंचाप्युग्रविभ्रंशंसंशयोजीवितस्यवा ॥
नलब्धस्यदिशत्रोर्वैशेषंकुर्वीतसाधवः २८ स्वर्गद्वारोपमंराज्यमथवाऽप्यमृतोपमम् ॥ रुद्धमेकायनंमत्वापतोलमुक्कहवारिषु २९ जहिशत्रून्रणेराजन्स्वधर्म
मनुपालय ॥ मात्वादशंसुकृपणंशत्रूणांभयवर्धनम् ३० अस्मदीयैश्चशोचद्भिर्नदद्भिश्चपरैर्वृतम् ॥ अपित्वानानुपश्येयंदीनादीनमिवास्थितम् ३१ दृष्यसौवी
रकन्याभिःश्लाघस्वार्थैर्यथापुरा ॥ माचैसंधवकन्यानामवसन्नोवशंगमः ३२ युवारूपेणसंपन्नोविद्ययाऽभिजनेनच ॥ यत्त्वादशोविकुर्वीतयशस्वीलोकविश्रुतः ३३

यतिस्मेतिसंबंधः २७ उग्रविभ्रंशंमहाप्रपातं जीवितस्यसंशयोमरणं लब्धस्यजितस्यशेषंपुनःस्वल्पेनविभवेनावस्थापनम् २८ रुद्धंस्तंभत्वा एकायनंस्वर्गराज्ययोर्मध्येएकमार्गं पतगच्छ
२९ मात्वेति शत्रूणांभयवर्धनंभयच्छेदनम् अनुग्रत्वात् सुकृपणंदीनं त्वात्वां मादशंमाद्राक्षं दशमितिमाहयोगादहंभावेइरितोवेत्यहंपक्षेदशिरप्रेक्षणेऽस्यलुद्धतभैकवचनं । पाठांतरंतुलूजन
कल्पितंनदरणीयम् ३० । ३१ हृष्टहर्षप्राप्तुहि सौवीरकन्याभिःस्वदारैः माचेति संधवकन्यानांशत्रुदेशजकन्यानां ३२ विकुर्वीतअपसरणंकुर्वीत ३३

अधुर्यवत् अदांतवृषभवत् अनड्डानिवेत्यपिपाठः तत् विकारकरणम् १४ । ३९ वेदवेदि परिशाश्वतं सर्वथैवैकरूपं अक्षीणमित्यर्थः १५ पूर्वैः स्ववंशजैः परैरन्यवंशीयैः परतरैर्द्वैः अन्ययं अ
पक्षयहीनेष्वत्र द्यं प्रोक्तमिति पूर्वैः संबन्धः २७ आज्ञातः सम्यग्जातः कुले जात इत्यर्थः य आज्ञातः समयात्कस्यचिन्नमेतत् वृत्तिसमीक्षो वृत्तिसमीक्षमाणोवाननमेतत् २८ उद्यच्छेद उद्यमं कुर्यात्
अपर्वणि अकांक्षेत्थाऽपीत्यर्थः ३९ परीयात्पर्यटनं कुर्यात् ४० दुष्कृतः पापिष्ठान् ४१ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभाष्ये चतुस्त्रिंशदधिकशततमो
ऽध्यायः ॥ १३४ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ कृष्णाय सस्यलोहस्य संवत्स्रिंहीकृत्य १ । २ एकजं अघ्रातृकं ३ । ४ सर्वावस्थागार्हस्थ्यदिक्कृपा सर्वांरभाहतिपाठांतरं तावेव धर्मार्थविवे

अधुर्यवच्चोद्वेगमन्ये मरणमेव तत् ॥ यदित्वा मनुष्यामिपरस्याप्रियवादिनम् ३४ पृष्ठतोऽनुव्रजतं वाकाशांतिर्हृदयस्य मे ॥ नास्मिन् जातु कुले जातोगच्छे
द्योऽन्यस्य पृष्ठतः ३५ न त्वं परस्यानुचरस्तात जीवितुमर्हसि ॥ अहं हि क्षत्रहृदयं वेदयत्परिशाश्वतम् ३६ पूर्वैः पूर्वतरैः प्रोक्तं परैः परतरैरपि ॥ शाश्वतं चाव्य
यं चैव प्रजापतिविनिर्मितम् ३७ यो वै कश्चिदिहा जातः क्षत्रियः क्षत्रधर्मवित् ॥ भयाद्वृत्तिसमीक्षोवाननमेदिह कस्यचित् ३८ उद्यच्छेदेन न मे दुद्यमो ह्येव पौरुषम् ॥
अप्यपर्वणि भज्येत न न मे ते ह कस्यचित् ३९ मातंगो मत इव च परीयात्स महामनाः ॥ ब्राह्मणेभ्यो न मे न्नित्यं धर्मार्थैव च संजय ४० नियच्छन्नितरान्वर्णान्विनिघ्नं सर्व
दुष्कृतः ॥ ससहायोऽसहायो वा यावज्जीवं तथा भवेत् ४१ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि भगवद्वाचनपर्वणि विदुला पुत्रानुशासने चतुस्त्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः
॥ १३४ ॥ पुत्र उवाच ॥ कृष्णाय सस्येव च ते संवत्स्रिंहीकृतम् ॥ मम मातस्त्वकरुणवीरप्रज्ञे ह्यमर्षणे १ अहो क्षत्रसमाचारो यत्र मामितरं यथा ॥ नियोजयसि
युद्धाय परमातेव मां तथा २ ईदृशं वचनं ब्रूयाद्भवती पुत्र मे कजम् ॥ किं नु ते मामपश्यंत्याः पृथिव्या अपि सर्वया ३ किमाभरणकृत्येन किं भोगैर्जीवितेन वा ॥ मायि वा स
गहरते प्रिय पुत्रे विशेषतः ४ ॥ मातो वाच ॥ सर्वावस्था हि विदुषां तात धर्मार्थकारणात् ॥ तावेवाभिसमीक्ष्याहं संजयत्वामचूचुदम् ५ ससमीक्ष्य क्रमोपेतो मुख्यः
कालोऽयमागतः ॥ अस्मिन् श्वेदागते काले कार्येन प्रतिपद्यसे ६ असंभावितरूपस्त्वमानुशंस्यं करिष्यसि ॥ तं त्वामयशसा स्पृष्टं न ब्रूयां यदि संजय ७ खरीवात्सल्य
माहुस्तन्निःसामर्थ्यमहेतुकम् ॥ सद्भिर्विगर्हितं मार्गं त्यज मूर्ख निषेवितम् ८ अविद्या वै महत्या स्तियामि मां सांश्रिताः प्रजाः ॥ तव स्याद्यदिसद्वृत्तं तेन मे त्वं प्रियो भवेः
९ धर्मार्थगुणयुक्तेन तेन तरेण कथंचन ॥ दैवमानुषयुक्तेन सद्भिराचारितेन च १० यो ह्येवमविनीतेन रमते पुत्र न मृणा ॥ अनुत्थानवता चापि दुर्विनीतेन दुर्धिया ११

अचूचुदं प्रेरितवत्यस्मि ५ समीक्ष्य क्रमोपेतः द्रष्टुं योग्येन पराक्रमेण युक्तः अस्मिन्काले चेत्कार्यकर्तव्यं युद्धं न प्रतिपद्यसे ६ आनुशंस्यं शत्रुपुंस्वदेहेवादयां कारिष्यसि तां हि त्वं असंभावितरूपस्ति
रस्कृतरूपो मविष्यसीति संबन्धः ७ खरीति उभयलोकानुपयुक्ते पुत्रे वृथा वात्सल्यं खरीकरोति तद्वदहमपि स्यामित्यर्थः ८ अविद्या अनात्मनि देहे आत्मबुद्धिः सायदितवस्यात्तर्हि सत्स
मीचीनं तव देहनाशादात्मनां शपश्यतो वृत्तं शीलं उपहासार्थमिदमुच्यते तेन देहात्मभावेन मम देहादन्यमात्मानं पश्यंत्याः प्रियो भवेः अयमप्युपहासः । देहात्मवादी दुर्वृत्तो मम द्वेष्यश्च मविष्य
सीत्यर्थः ९ धर्मायति त्वया भाव्यमिति शेषः १० । ११

१२ । १३ । १४ निरुतेन अपकृतेनापिशून्प्रातिजिगीषया प्रस्थातव्यमेवेति शेषः १५ । १६ स्वल्पमैश्वर्यं अप्रियमनिष्टं इच्छति मन्यते प्राज्ञः यस्य तु अल्पमेवैश्वर्यं प्रियं तस्य ध्रुवं निश्चितं तदेवा
ल्पं प्रियत्वेन गृहीतं अप्रियमनर्थकरं स्यात् तेन राज्ञाऽल्पसंतुष्टेन न मवितव्यमित्यर्थः १७ अभावं नाशं १८ कारुण्यमेव पश्यद्विहितत्वेनेति शेषः १९ अतो वचनात् मे मम भूयसीनां दिः समृद्धिः भवितेति
शेषः यत्पुनर्काव्यं देहे कृपां अनुपश्यसि हितत्वेन एवं सत्यपि त्वमेव चोद्यं पूर्वपक्षं चोदयसि प्रेरयसि कारुण्यं कुर्विते अयापि वृद्धदयाऽहं ते तुभ्यं चोदयामि २० सैधवान् हत्वा कृच्छ्रेण भावितं ते तव
विजयं दपश्यामि द्रक्ष्यामि अथत्वा पूजयिष्यामीति योजना २१ एतां अवस्थां दारुणामात्मनि आत्मना स्वयं विदित्वा मे मम भावाश्चित्रां ज्यान्निवृत्त इत्युत्तरेण संबन्धः २२ । २३ । २४

रमते यस्तु पुत्रेण मोघं तस्य प्रजाफलम् ॥ अकुर्वंतो हि कर्माणि कुर्वंतो निंदितानि च १२ सुखं नैवेहेनामुत्र लभंते पुरुषा धमाः ॥ युद्धाय क्षत्रियः स्पृष्टः संजये हजया यच
१३ जयन्वावध्यमानो वा प्राप्नोति द्विसलोकताम् ॥ न शक्र भवने पुण्ये दिवित द्विद्यते सुखम् ॥ यदमित्रान्वशे कृत्वा क्षत्रियः सुखमेधते १४ मन्युना दह्यमानेन पुरुषे
ण मनस्विना ॥ निरुतेनेह बहुशः शून्प्रातिजिगीषया १५ आत्मानं वापरित्यज्य शत्रुं वा विनिपात्य च ॥ अतो न्येन प्रकारेण शांतिरस्य कुतो भवेत् १६ इह प्राज्ञो
हि पुरुषः स्वल्पमप्रियमिच्छति ॥ यस्य स्वल्पं प्रियं लोके ध्रुवं तस्याल्पमप्रियम् १७ प्रियाभावाच्च पुरुषे नैव प्राप्नोति शोभनम् ॥ ध्रुवं चाभावमभ्येति गत्वा गंगे वसा
गरम् १८ ॥ पुत्र उवाच ॥ नेयं मतिस्त्वया वाच्या मातः पुत्रे विशेषतः ॥ कारुण्यमेवात्र पश्य भूत्वे हजडमूकवत् १९ ॥ मातो वाच ॥ अतो मे भूयसीनां दिदं देवमनु
पश्यसि ॥ चोद्यं मां चोदयस्येतद्भूतं वै चोदयामि ते २० अथत्वां पूजयिष्यामि हत्वा वै सर्वसैधवान् ॥ अहं पश्यामि विजयं कृच्छ्रं भावितमेव ते २१ ॥ पुत्र उवाच ॥
अकोशस्यासहायस्य कुतः सिद्धिर्जयो मम ॥ इत्यवस्थां विदित्वा मात्मनात्मानि दारुणाम् २२ राज्याद्भावो निवृत्तो मे त्रिदिवा दिव दुष्कृतः ॥ ईदृशं भवती किंचिदुपाय
मनुपश्यति २३ तन्मे परिणतप्रज्ञे सम्यक्प्रब्रूहि पृच्छते ॥ करिष्यामि हितं सर्वं यथा वदनुशासनम् २४ ॥ मातो वाच ॥ पुत्रनात्माऽवमंतव्यः पूर्वाभिरसृष्टि
भिः ॥ अभूत्वा हि भवंत्यर्था भूत्वा नश्यंति चापरे ॥ अमर्षेणैव चाप्यर्थानारब्धव्याः सुबालिशैः २५ सर्वेषां कर्मणां तात फले नित्यमनित्यता ॥ अनित्यमिति जानंतो
न भवंति भवंति च २६ अथ येनैव कुर्वन्ति नैव जातु भवंति ते ॥ ऐकगुण्यमनीहायामभावः कर्मणां फलम् २७ अथ द्वैगुण्यमीहायां फलं भवति वानवा ॥ यस्य प्रागेव वि
दिता सर्वार्थानामनित्यता २८ नु देहद्विसृष्टी सप्रति कूले नृपात्मज ॥ उत्थातव्यं जाग्रतव्यं योक्तव्यं भूतिकर्मसु २९ भविष्यतीत्येव मनः कृत्वा सततमव्यथैः ॥
मंगलानि पुरस्कृत्य ब्राह्मणांश्चेश्वरैः सह ३० प्राज्ञस्य नृपतेराशुवृद्धिर्भवति पुत्रक ॥ अभिवर्ततिलक्ष्मीस्तं प्राचीमिव दिवाकरः ३१

अर्थाः धर्माद्याः बालिशैरमर्षेणैव
नारब्धव्याः पंडितैस्तु आदरेण आरब्धव्या एवेति भावः २५ अनित्यमिति जानंतः पंडिता आरभमाणान् भवंति कदाचिदैश्वर्यं न लभंते भवंति च कदाचित्सिद्धयर्थाः २६ अकुर्वन्नां निंदति अपेति
अनीहायां चेष्टाया अभावे ऐकगुण्यं एकगुणमेव फलं यत्कर्मणां पीप्सिततमानामभावोऽप्राप्तिः २७ ईहायां तु द्वैगुण्यं गुणद्वयं यत्फलं भवति वानवेति अभावनिश्चयापेक्षया पाक्षिकफलसद्भाववती प्रवृत्तिरेव श्रे
ष्ठेत्यर्थः २८ वृद्धिः पीडा वृष्टुः हिंसा या मित्यस्य रूपं समृद्धिरेवैव ते उभेभुदेव दूरीकुर्यात् आत्मनः पीडा परस्वैश्वर्यचतुर्देवित्यर्थः योक्तव्यं संजीवितव्यम् २९ ईश्वरैर्देवैः ३० । ३१

उद्धर्षणानिमोत्साहकानि अनुदर्शितरूपलोकवृत्तांतोयस्मैतथा । ३२ । ३३ । ३४ तेषां कदादीनां अग्रप्रदायीभक्तं वेतनं च सर्वेभ्यः प्रथमं देयं न चेत्सद्यः कुपितास्तेत्यजेयुरित्यर्थः ३५ त्यक्तजीवितं युद्धे जीवितनिराकांक्षशत्रुर्जीविताकांक्षी उद्विजते ३६ तमिति तं गजं पराक्रांतं पराक्रमवंतं विदित्वा अशक्त्या वशे स्वाज्ञायां यदि न करोति तर्हि पुनर्निर्वादैः परिनिष्ठितं दूतैर्निर्वदेत्परिनिष्ठां प्रापयेत् । साम्राज्यानेन वा तं पर्यवस्थापयेदित्यर्थः । 'निर्वादः स्यात्परीवादो परिनिष्ठितवादयोः' इति विश्वः । अंततः फलतः तत्तत्रोपार्जनीकरणं भविष्यति ३७ तत्रोपायमाह निर्वादादिति एवं परिनिष्ठिततया आस्पदं स्थानं प्राप्तं चेत् शत्रुणां नुपद्रुतस्य धनवृद्ध्यादिकं सर्वं सेतुं सतीत्यर्थः ३८ स्वलितायैव्युतधनं न आश्वसंते इति च्छेदः विश्वातं न कुर्वतीत्यर्थः ३९ संभाव्यमेवेतादित्युपहासः

निदर्शनान्युपायांश्चबहून्पुद्गलानिच ॥ अनुदर्शितरूपोऽसिपश्यामिकुरुपौरुषम् ३२ पुरुषार्थमभिप्रेतंसमाहर्तुमिहार्हसि ॥ कुद्धानलुब्धानपरिक्षीणानव
लिप्तान्विमानितान् ३३ स्पर्धिनश्चैवयेकेचित्तान्युक्तउपधारय ॥ एतेनत्वंप्रकारेणमहतोभेत्स्यसंगणान् ३४ महावेगइवोद्धृतोमातरिश्वाबलहकान् ॥ तेषा
मग्रप्रदायीस्याःकल्पोत्थायीप्रियंवदः ॥ तेषांप्रियंकरिष्यांतिपुराघोस्यांतिचध्रुवम् ३५ यदैवशत्रुर्जानीयात्सपत्न्यक्तजीवितम् ॥ तदैवास्मादुद्विजतेसर्पाद्वि
श्मगतादिव ३६ तंविदित्वापराक्रांतंवशेनकुरुतेयदि ॥ निर्वादैर्निर्वदेदेनमंततस्तद्विष्याति ३७ निर्वादादास्पदंलब्धाधनवृद्धिर्भविष्याति ॥ धनवंतं
हिमित्राणिभजंतेचाश्रयंतिच ३८ स्वलितार्थंपुनस्तानिसंत्यजंतिचबाधवाः ॥ अप्यस्मिन्नाश्वसंतेचजुगुप्संतेचतादृशम् ३९ शत्रुंरुत्वायःसहायंविश्वासमु
पगच्छति ॥ अतःसंभाव्यमेवैतद्यद्राज्यंप्राप्नुयादिति ४० ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिभगवद्गीतानपर्वणिविदुलापुत्रानुशासने पंचत्रिंशधिकशततमोऽ
ध्यायः ॥ १३५ ॥ ॥ ध ॥ ॥ मातोवाच ॥ नैवराज्ञादरःकार्योजातुकस्यांचिदापदि ॥ अथचेदपिदीर्णःस्यान्नैववर्तेतदीर्णवत् १ दीर्णाहेहद्वाराजानं
सर्वमेवानुदीर्यते ॥ राष्ट्रंवलममात्याश्चपृथक्कुर्वंतितेमतीः २ शत्रूनेकेप्रपद्यंतेप्रजहत्यपरेपुनः ॥ अन्येतुप्रजिहीर्षीतियेपुरस्ताद्विमानिताः ३ यएवात्यंतसुहृ
दस्तएनंपर्युपासते ॥ अशक्तयःस्वस्तिकामाबद्धवत्साहलाइव ४ शोचंतमनुशोचंतिपतितानिवबाधवान् ॥ अपितेपूजिताःपूर्वमपितेसुहृदोमताः ५ येरा
ष्ट्रमभिमन्यंतेराज्ञोव्यसनभीयुषः ॥ मादीदरस्त्वंसुहृदोमात्वादीर्णंप्रहासिषुः ६ प्रभावंपौरुषंबुद्धिंजिज्ञासंत्यामयातव ॥ विदधत्यासमाश्वासमुक्तंतेजोवितृद्ध्ये
७ यदेतत्संविजानासियदिसम्यग्ब्रवीम्यहम् ॥ कृत्वाऽसौम्यमिवात्मानंजयायोतिष्ठसंजय ८ अस्तिनःकोशनिचयोमहान्हिविदितस्तव ॥ तमहंवेदनान्य
स्तमुपसंपादयामिते ९ संतिनैकतमाभूयःसुहृदस्तवसंजय ॥ सुखदुःखसहावीरसंग्रामादनिवर्तिनः १०

असंभावितमेतत् यच्छत्रौ विश्वासं कृत्वाऽपिराज्यं प्राप्नुयादिति ४० ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावदीपे पंचत्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३५ ॥ ॥ ७ ॥ दरोमयं जातु
कदाचित् दीर्घो भीतः १ महीमिति पाठे महीस्थानलोकान् २ अपरेस्वीयाः प्रजिहीर्षति प्रहर्तुं ताडितुमिच्छन्ति ३ इलाधेनवः इलाधेनुः सहवत् न आगादिति मंत्रवर्णान् ४ तेतनापि सुहृदः सन्ति ५
ये राष्ट्रे अस्मदीयमिदं अस्माभीरक्षणीयं राजा च व्यसनादुद्धर्तव्य इति अभिमन्युं ते अभिमानवंतः मादीदरः माविदारय ६ समाश्वासयेयं ७ । ८ । ९ । १०

११ स्वल्पचेतसोऽपितस्यतमोऽपागमदितिसंबंधः १२ उदकेमर्ज्जतीवभूः पिथ्यराज्यं धूरितिपाठेऽपिसएवार्थः इयंमयाधार्या ममंराज्यंवाउद्धर्तव्यं प्रवणेप्रपातेवापुद्गाख्येवामर्तव्यं ननुपुवमेव निर्व्यापारेणस्येयं नेत्रीशिक्षयित्री १३ अपरापरंअपरमपरंउत्तरोत्तरमितियावत् प्रतिवदन्नप्रतिकूलंवदन् आयसंहृदयंतवेतिपुत्रेनिःस्नेहासीत्यादि १४ बांधवात्बंधुतः उद्यच्छामिउद्यमं तादृशाहिसहायावैपुरुषस्यबुभूषतः ॥ इष्टंजिहीर्षतःकिंचित्सचिवाःशत्रुकर्शन ११ यस्यास्त्वीदृशकंवाक्यंश्रुत्वाऽपिस्वल्पचेतसः ॥ तमस्त्वपागमतस्यसुचि त्रार्थपदाक्षरम् १२ ॥ पुत्रउवाच ॥ उदकेभूरियंधार्यामर्तव्यंप्रवणेमया ॥ यस्यमेभवतीनेत्रीभविष्यद्भूतिदर्शिनी १३ अहांहिचनंत्वत्तःशुश्रूषुरपरापरम् ॥ किंचित्किंचित्प्रतिवदंस्तूष्णीमासंमुहुर्मुहुः १४ अटप्यन्नमृतस्येवकृच्छ्राल्लब्धस्यबांधवात् ॥ उद्यच्छाम्येषशत्रूणानियमार्थंजयायच १५ ॥ कुंत्युवाच ॥ स दश्वद्वसक्षिप्तःप्रणुन्नोवाक्यसायकैः ॥ तच्चकारतथासर्वेयथावदनुशासनम् १६ इदमुद्धर्षणंभीमंतेजोवर्धनमुत्तमम् ॥ राजानंश्रावयेन्मंत्रीसीदंतंशत्रुपीडितम् १७ जयोमानेतिहासोऽयंश्रोतव्योविजिगीषुणा ॥ महींविजयतेक्षिप्रंश्रुत्वाशत्रूंश्चमर्दति १८ इदंपुंसवनंचैववीराजननमेवच ॥ अभीक्ष्णंगर्भिणीश्रुत्वाध्रुवंवारं प्रजायते १९ विद्याशूरंतपःशूरंदानशूरंतपस्विनम् ॥ ब्राह्म्याश्रियादीप्यमानंसाधुवादेचसंमतम् २० अर्चिष्मंतंबलोपेतंमहाभागंमहारथम् ॥ घृतिमं तमनाघृष्यंजेतारमपराजितम् २१ नियंतारमसाधूनांगोप्तांधर्मचारिणाम् ॥ ईदृशंक्षत्रियामूतेवीरंसत्यपराक्रमम् २२ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणि भग०विदुलापुत्रानुशासनसमाप्तौषट्त्रिंशदाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३६ ॥ ॥ कुंत्युवाच ॥ अर्जुनकेशवब्रूयास्त्वयिजातेस्मसूतके ॥ उपोपविष्टानारी भिराश्रमेपरिवारिता १ अथांतरिक्षेवागासीद्विव्यरूपामनोरमा ॥ सहस्राक्षसमःकुंतिभविष्यत्येषतेसुतः २ एषजेष्यतिसंग्रामेकुरून्सर्वान्समागतान् ॥ भीमसे नद्वितीयश्चलोकमुद्धर्तयिष्यति ३ पुत्रस्तेपृथिवींजेतायशश्चास्यादेवंस्पृशेत् ॥ हत्वाकुलंश्चसंग्रामेवासुदेवसहायवान् ४ पिथ्यमंशंप्रनष्टंचपुनरप्युद्धारिष्यति भ्रातृभिःसहितःश्रीमांस्त्रीन्मेधानाहरिष्यति ५ ससत्यसंधोर्बाभित्सुःसव्यसाचीयथाऽच्युत ॥ तथात्वमेवजानासिबलवंतंदुरासदम् ६ तथातदस्तुदाशार्हयथा वागभ्यभाषत ॥ धर्मश्चेदास्तिवाण्येतथासत्यंभविष्यति ७ त्वंचापितत्तथाकृष्णसर्वसंपादयिष्यसि ॥ नाहंतदभ्यमूयाभियथावागभ्यभाषत ८ नमोधर्मा यमहतेधर्मोधारयतिप्रजाः ॥ एतद्धनंजयोवाच्यो नित्योद्युक्तोदृकोदरः ९ यदर्थंक्षत्रियामूतेतस्यकालोऽयमागतः ॥ नहिवैरंसमासाद्यसीदंतिपुरुषर्षभाः १० विदितातेसदाबुद्धिर्भीमस्यनसशाम्याते ॥ यावदंतंनकुरुतेशत्रूणांशत्रुकर्शन ११ सर्वधर्मविशेषज्ञांस्नुषांपांडोर्महात्मनः ॥ ब्रूयामाधवकल्याणीं कृष्णकृष्णायशस्विनीम् १२

कृष्णकृष्णायशास्वनीम् १२ करोमि नियमार्थनिग्रहार्थं बांधवानिति पाठे उद्यच्छामिधारयामि १९ । २० । २१ । २२ पुंसवनपुत्रप्रसवकरं वीराणां आजननं येन तद्वीराजननं प्रजायते जनयति १९ । २० । २१ । २२ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभाष्ये पटत्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३६ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ ॥ अर्जुनमिति १ । २ उद्धर्तयिष्यति आकुलीकरिष्यति लोकं शत्रुजनम् ३ । ४ मेवान् अश्वमेधान् ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२

उद्यो. ५

३०

119 36.10

199011

१२। १३। १५ घर्मोपचायिनां घर्मवर्धनशीलानां १६। १७। १८। १९ पदवीचरमार्गमनुसर शत्रुघ्नीणां वैधव्यार्थयतस्वेत्यर्थः २० परांगतिमरणं २१। २२। २३। २४। २५। २६। २७
 युक्तमेतन्महाभागेकुलेजातेयशस्विनि ॥ यन्मेपुत्रेषु सर्वेषु यथावत्त्वमवर्तिताः १३ माद्रीपूत्रोचवक्तव्योक्षत्रधर्मरताबुधौ ॥ विक्रमेणार्जितान्भोगान्बृगीतंजी
 वितादपि १४ विक्रमाधिगताह्यर्थाक्षत्रधर्मेणजिवितः ॥ मनोमनुष्यस्यसदाप्रीणंतिपुरुषोत्तम १५ यच्चवःप्रेक्षमाणानां सर्वधर्मोपचायिनाम् ॥ पांचालोपरु
 पाण्युक्ताकोनुतत्क्षंतुमर्हति १६ नराज्यहरणंदुःखंयुतेचापिपराजयः ॥ प्रवाजनंसुतानां वानमेतदुःखकारणम् १७ यत्रसावृहतीश्यामासभायांरुदतीतदा ॥
 अश्रीषोत्पुरुषावाचस्तन्मेदुःखतरंमहत् १८ स्त्रीधर्मिणीवरारोहाक्षत्रधर्मरतासदा ॥ नाध्यगच्छतदानार्थकृष्णानाथवतीसती १९ तंवैवृहिमहाबाहोसर्वशस्त्र
 भृतांवरम् ॥ अर्जुनंपुरुषव्याघ्रद्रौपद्याःपदवीचर २० विदितंहितवात्यंतकुद्धाविवयमांतकौ ॥ भीमार्जुनौनयेतांहिदेवानपिपरांगतिम् २१ तयोश्चेतदवज्ञा
 नंयत्साकृष्णासभागता ॥ दुःशासनश्चयद्भीमंकटुकान्यभ्यभाषत २२ पश्यतांकुरुवीराणांतच्चसंस्मारयेःपुनः ॥ पांडवानकुशलंपृच्छेःसपुत्रान्कृष्णयासह २३
 मांचकुशलिनीं ब्रूयास्तेषुभूयोजनार्दन ॥ अरिष्टंगच्छपंथानंपुत्रान्मेप्रतिपालय २४ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ अभिवाद्याथतांकृष्णःकृत्वाचापिप्रदक्षिणम् ॥
 निश्चक्राममहाबाहुःसिंहखेलगतिस्ततः २५ ततोविसर्जयामासभीष्मादीन्कुरुपुंगवान् ॥ आरोप्याथरथेकर्णप्रायात्सात्यकिनासह २६ ततःप्रयातेदाशार्हेकु
 रवःसंगतामिथः ॥ जजल्पुर्महदाश्चयंकेशवेपरमाहुतम् २७ प्रमूढापृथिवीसर्वामृत्युपाशवशीकृता ॥ दुर्योधनस्यबालिश्यान्नैतदस्तीतिचाब्रुवन् २८ ततो
 निर्यायनगरात्प्रययौपुरुषोत्तमः ॥ मंत्रयामासचतदाकर्णेनसुचिरंसह २९ विसर्जयित्वाराधेयंसर्वयादवनंदनः ॥ ततोजवेनमहतानूर्णमश्वानचोदयत् ३० ते
 पिबंतइवाकाशंदारुकेणप्रचोदिताः ॥ हयाजग्मुर्महाविगामनोमारुतरंहसः ३१ तेव्यतीत्यमहाध्वानंक्षिप्रंश्येनाइवाशुगाः ॥ उच्चैर्जग्मुरुपप्लव्यंशार्द्धवन्शानमा
 वहन् ३२ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिभगवद्यानपर्वणि कुंतीवाक्येसप्तत्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३७ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ कुंत्यास्तुवचनं
 श्रुत्वाभीष्मद्रोणौमहारथौ ॥ दुर्योधनमिदंवाक्यमुचतुःशासनातिगम् १ श्रुतंतेपुरुषव्याघ्रकुंत्याःकृष्णस्यसंनिधौ ॥ वाक्यमर्थवदत्युग्रमुक्तं धर्म्यमनुत्तमम् २
 तत्करिष्यंतिकैतियावासुदेवस्यसंततम् ॥ नहितेजातुशाम्येरन्नृतेराज्येनकौरव ३ क्लेशिताहित्वयापार्थाधर्मपाशसितास्तदा ॥ सभायांद्रौपदीचैवतैश्चतन्मर्षितंतव
 ४ कृतास्त्रह्यर्जुनंप्राप्यभीमंचकृतनिश्चयम् ॥ गांडीवंचेपुधीचैवरथंचध्वजमेवच ५ नकुलंसहदेवंचवलवीर्यसमन्वितौ ॥ सहायंवासुदेवंचनक्षस्यतियुधिष्ठिरः ६
 प्रत्यक्षंतेमहाबाहोयथापार्थेनधीमता ॥ विराटनगरेपूर्वसर्वस्मयुधिनिर्जिताः ७ दानवाघोरकर्माणोनिवातकवचायुधि ॥ रौद्रमस्त्रसमादायदग्धवानरकेतुना ८
 नेतदस्तिराष्टमितिशेषः २८ निर्यायनिर्गत्य २९। ३०। ३१ उपप्लव्यंविराटनगरं ३१ ॥ इतिउ० नी० भा० सप्तत्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३७ ॥ कुंत्याइति १। २। ३। ४। ५। ६। ७। ८। ९। १०। ११। १२। १३। १४। १५। १६। १७। १८। १९। २०। २१। २२। २३। २४। २५। २६। २७। २८। २९। ३०। ३१। ३२। ३३। ३४। ३५। ३६। ३७। ३८। ३९। ४०। ४१। ४२। ४३। ४४। ४५। ४६। ४७। ४८। ४९। ५०। ५१। ५२। ५३। ५४। ५५। ५६। ५७। ५८। ५९। ६०। ६१। ६२। ६३। ६४। ६५। ६६। ६७। ६८। ६९। ७०। ७१। ७२। ७३। ७४। ७५। ७६। ७७। ७८। ७९। ८०। ८१। ८२। ८३। ८४। ८५। ८६। ८७। ८८। ८९। ९०। ९१। ९२। ९३। ९४। ९५। ९६। ९७। ९८। ९९। १००। १०१। १०२। १०३। १०४। १०५। १०६। १०७। १०८। १०९। ११०। १११। ११२। ११३। ११४। ११५। ११६। ११७। ११८। ११९। १२०। १२१। १२२। १२३। १२४। १२५। १२६। १२७। १२८। १२९। १३०। १३१। १३२। १३३। १३४। १३५। १३६। १३७। १३८। १३९। १४०। १४१। १४२। १४३। १४४। १४५। १४६। १४७। १४८। १४९। १५०। १५१। १५२। १५३। १५४। १५५। १५६। १५७। १५८। १५९। १६०। १६१। १६२। १६३। १६४। १६५। १६६। १६७। १६८। १६९। १७०। १७१। १७२। १७३। १७४। १७५। १७६। १७७। १७८। १७९। १८०। १८१। १८२। १८३। १८४। १८५। १८६। १८७। १८८। १८९। १९०। १९१। १९२। १९३। १९४। १९५। १९६। १९७। १९८। १९९। २००। २०१। २०२। २०३। २०४। २०५। २०६। २०७। २०८। २०९। २१०। २११। २१२। २१३। २१४। २१५। २१६। २१७। २१८। २१९। २२०। २२१। २२२। २२३। २२४। २२५। २२६। २२७। २२८। २२९। २३०। २३१। २३२। २३३। २३४। २३५। २३६। २३७। २३८। २३९। २४०। २४१। २४२। २४३। २४४। २४५। २४६। २४७। २४८। २४९। २५०। २५१। २५२। २५३। २५४। २५५। २५६। २५७। २५८। २५९। २६०। २६१। २६२। २६३। २६४। २६५। २६६। २६७। २६८। २६९। २७०। २७१। २७२। २७३। २७४। २७५। २७६। २७७। २७८। २७९। २८०। २८१। २८२। २८३। २८४। २८५। २८६। २८७। २८८। २८९। २९०। २९१। २९२। २९३। २९४। २९५। २९६। २९७। २९८। २९९। ३००। ३०१। ३०२। ३०३। ३०४। ३०५। ३०६। ३०७। ३०८। ३०९। ३१०। ३११। ३१२। ३१३। ३१४। ३१५। ३१६। ३१७। ३१८। ३१९। ३२०। ३२१। ३२२। ३२३। ३२४। ३२५। ३२६। ३२७। ३२८। ३२९। ३३०। ३३१। ३३२। ३३३। ३३४। ३३५। ३३६। ३३७। ३३८। ३३९। ३४०। ३४१। ३४२। ३४३। ३४४। ३४५। ३४६। ३४७। ३४८। ३४९। ३५०। ३५१। ३५२। ३५३। ३५४। ३५५। ३५६। ३५७। ३५८। ३५९। ३६०। ३६१। ३६२। ३६३। ३६४। ३६५। ३६६। ३६७। ३६८। ३६९। ३७०। ३७१। ३७२। ३७३। ३७४। ३७५। ३७६। ३७७। ३७८। ३७९। ३८०। ३८१। ३८२। ३८३। ३८४। ३८५। ३८६। ३८७। ३८८। ३८९। ३९०। ३९१। ३९२। ३९३। ३९४। ३९५। ३९६। ३९७। ३९८। ३९९। ४००। ४०१। ४०२। ४०३। ४०४। ४०५। ४०६। ४०७। ४०८। ४०९। ४१०। ४११। ४१२। ४१३। ४१४। ४१५। ४१६। ४१७। ४१८। ४१९। ४२०। ४२१। ४२२। ४२३। ४२४। ४२५। ४२६। ४२७। ४२८। ४२९। ४३०। ४३१। ४३२। ४३३। ४३४। ४३५। ४३६। ४३७। ४३८। ४३९। ४४०। ४४१। ४४२। ४४३। ४४४। ४४५। ४४६। ४४७। ४४८। ४४९। ४५०। ४५१। ४५२। ४५३। ४५४। ४५५। ४५६। ४५७। ४५८। ४५९। ४६०। ४६१। ४६२। ४६३। ४६४। ४६५। ४६६। ४६७। ४६८। ४६९। ४७०। ४७१। ४७२। ४७३। ४७४। ४७५। ४७६। ४७७। ४७८। ४७९। ४८०। ४८१। ४८२। ४८३। ४८४। ४८५। ४८६। ४८७। ४८८। ४८९। ४९०। ४९१। ४९२। ४९३। ४९४। ४९५। ४९६। ४९७। ४९८। ४९९। ५००। ५०१। ५०२। ५०३। ५०४। ५०५। ५०६। ५०७। ५०८। ५०९। ५१०। ५११। ५१२। ५१३। ५१४। ५१५। ५१६। ५१७। ५१८। ५१९। ५२०। ५२१। ५२२। ५२३। ५२४। ५२५। ५२६। ५२७। ५२८। ५२९। ५३०। ५३१। ५३२। ५३३। ५३४। ५३५। ५३६। ५३७। ५३८। ५३९। ५४०। ५४१। ५४२। ५४३। ५४४। ५४५। ५४६। ५४७। ५४८। ५४९। ५५०। ५५१। ५५२। ५५३। ५५४। ५५५। ५५६। ५५७। ५५८। ५५९। ५६०। ५६१। ५६२। ५६३। ५६४। ५६५। ५६६। ५६७। ५६८। ५६९। ५७०। ५७१। ५७२। ५७३। ५७४। ५७५। ५७६। ५७७। ५७८। ५७९। ५८०। ५८१। ५८२। ५८३। ५८४। ५८५। ५८६। ५८७। ५८८। ५८९। ५९०। ५९१। ५९२। ५९३। ५९४। ५९५। ५९६। ५९७। ५९८। ५९९। ६००। ६०१। ६०२। ६०३। ६०४। ६०५। ६०६। ६०७। ६०८। ६०९। ६१०। ६११। ६१२। ६१३। ६१४। ६१५। ६१६। ६१७। ६१८। ६१९। ६२०। ६२१। ६२२। ६२३। ६२४। ६२५। ६२६। ६२७। ६२८। ६२९। ६३०। ६३१। ६३२। ६३३। ६३४। ६३५। ६३६। ६३७। ६३८। ६३९। ६४०। ६४१। ६४२। ६४३। ६४४। ६४५। ६४६। ६४७। ६४८। ६४९। ६५०। ६५१। ६५२। ६५३। ६५४। ६५५। ६५६। ६५७। ६५८। ६५९। ६६०। ६६१। ६६२। ६६३। ६६४। ६६५। ६६६। ६६७। ६६८। ६६९। ६७०। ६७१। ६७२। ६७३। ६७४। ६७५। ६७६। ६७७। ६७८। ६७९। ६८०। ६८१। ६८२। ६८३। ६८४। ६८५। ६८६। ६८७। ६८८। ६८९। ६९०। ६९१। ६९२। ६९३। ६९४। ६९५। ६९६। ६९७। ६९८। ६९९। ७००। ७०१। ७०२। ७०३। ७०४। ७०५। ७०६। ७०७। ७०८। ७०९। ७१०। ७११। ७१२। ७१३। ७१४। ७१५। ७१६। ७१७। ७१८। ७१९। ७२०। ७२१। ७२२। ७२३। ७२४। ७२५। ७२६। ७२७। ७२८। ७२९। ७३०। ७३१। ७३२। ७३३। ७३४। ७३५। ७३६। ७३७। ७३८। ७३९। ७४०। ७४१। ७४२। ७४३। ७४४। ७४५। ७४६। ७४७। ७४८। ७४९। ७५०। ७५१। ७५२। ७५३। ७५४। ७५५। ७५६। ७५७। ७५८। ७५९। ७६०। ७६१। ७६२। ७६३। ७६४। ७६५। ७६६। ७६७। ७६८। ७६९। ७७०। ७७१। ७७२। ७७३। ७७४। ७७५। ७७६। ७७७। ७७८। ७७९। ७८०। ७८१। ७८२। ७८३। ७८४। ७८५। ७८६। ७८७। ७८८। ७८९। ७९०। ७९१। ७९२। ७९३। ७९४। ७९५। ७९६। ७९७। ७९८। ७९९। ८००। ८०१। ८०२। ८०३। ८०४। ८०५। ८०६। ८०७। ८०८। ८०९। ८१०। ८११। ८१२। ८१३। ८१४। ८१५। ८१६। ८१७। ८१८। ८१९। ८२०। ८२१। ८२२। ८२३। ८२४। ८२५। ८२६। ८२७। ८२८। ८२९। ८३०। ८३१। ८३२। ८३३। ८३४। ८३५। ८३६। ८३७। ८३८। ८३९। ८४०। ८४१। ८४२। ८४३। ८४४। ८४५। ८४६। ८४७। ८४८। ८४९। ८५०। ८५१। ८५२। ८५३। ८५४। ८५५। ८५६। ८५७। ८५८। ८५९। ८६०। ८६१। ८६२। ८६३। ८६४। ८६५। ८६६। ८६७। ८६८। ८६९। ८७०। ८७१। ८७२। ८७३। ८७४। ८७५। ८७६। ८७७। ८७८। ८७९। ८८०। ८८१। ८८२। ८८३। ८८४। ८८५। ८८६। ८८७। ८८८। ८८९। ८९०। ८९१। ८९२। ८९३। ८९४। ८९५। ८९६। ८९७। ८९८। ८९९। ९००। ९०१। ९०२। ९०३। ९०४। ९०५। ९०६। ९०७। ९०८। ९०९। ९१०। ९११। ९१२। ९१३। ९१४। ९१५। ९१६। ९१७। ९१८। ९१९। ९२०। ९२१। ९२२। ९२३। ९२४। ९२५। ९२६। ९२७। ९२८। ९२९। ९३०। ९३१। ९३२। ९३३। ९३४। ९३५। ९३६। ९३७। ९३८। ९३९। ९४०। ९४१। ९४२। ९४३। ९४४। ९४५। ९४६। ९४७। ९४८। ९४९। ९५०। ९५१। ९५२। ९५३। ९५४। ९५५। ९५६। ९५७। ९५८। ९५९। ९६०। ९६१। ९६२। ९६३। ९६४। ९६५। ९६६। ९६७। ९६८। ९६९। ९७०। ९७१। ९७२। ९७३। ९७४। ९७५। ९७६। ९७७। ९७८। ९७९। ९८०। ९८१। ९८२। ९८३। ९८४। ९८५। ९८६। ९८७। ९८८। ९८९। ९९०। ९९१। ९९२। ९९३। ९९४। ९९५। ९९६। ९९७। ९९८। ९९९। १०००।

प्रशाम्यमशंमकुरु ९। १०। ११। १२। १३। १४। १५। १६ आश्विनेयो आश्विनोःपुत्रौनकुलसहदेवौ १७। १८। १९ वारणं प्रतिवेधम् २०। २१। २२। २३ दीप्तादिशामिति विग्दा
 कर्णप्रभृतयश्चेमेत्वंचापिकवचीरथी ॥ मोक्षितोघोषयात्रायांपर्याप्ततन्निर्दर्शनम् ॥ प्रशाम्यभरतश्रेष्ठभ्रातृभिःसहपांडवैः ९ रक्षेमांपृथिवीं सर्वामृत्योर्दीर्घातरंग
 ताम् ॥ ज्येष्ठोभ्राताधर्मशीलोवत्सलः शृक्षणाक्काविः १० तंगच्छपुरुषव्याघ्रव्यपनीयेहकिल्बिषम् ॥ दृष्टश्चत्वंपांडवेनव्यपनीतशरासनः ११ प्रशांतभुकु
 टिःश्रीमान्कृताशांतिःकुलस्यनः ॥ तमभ्येत्यसहामात्यःपरिष्वज्यनृपात्मजम् १२ अभिवादयराजानंयथापूर्वमर्दिम ॥ अभिवादयमानंत्वापाणिभ्यामीम
 पूर्वजः १३ प्रतिगृह्णातुसौहार्दाकुंतोपुत्रोयुधिष्ठिरः ॥ सिंहस्कंधोरुबाहुस्त्वां वृत्तायतमहाभुजः १४ परिष्वजतुबाहुभ्यामीमःप्रहरतांवरः ॥ कंबुग्रीवोगुडाकेश
 स्ततस्त्वांपुष्करेक्षणः १५ अभिवादयतांपार्थःकुंतोपुत्रोधनंजयः १६ आश्विनेयोनरव्याघ्रौरूपेणाप्रतिमोभुवि ॥ तौचत्वांगुरुवत्प्रेम्णापूजयाप्रत्युदीयताम्
 १७ मुंचत्वानंदजाश्रूणिदाशार्हप्रमुखानृपाः ॥ संगच्छभ्रातृभिःसार्धमानंसत्यज्यपार्थिव १८ प्रशाधिपृथिवीकृत्स्नांततस्त्वंभ्रातृभिःसह ॥ समालिङ्ग्यचहर्षे
 णनृपायांतुपरस्परम् १९ अलंयुद्धेनराजेंद्रसुहृदांशृणुवारणम् ॥ ध्रुवंविनाशोयुद्धेद्विद्विषयाणांप्रदृश्यते २० ज्योतींषिप्रतिकूलानिदारुणामृगपाक्षिणः ॥
 उत्पाताविविधावीरदृश्यंतैक्षत्रनाशनाः २१ विशेषतइहास्माकंनिमित्तानिनिवेशने ॥ उल्काभिर्हिप्रदीप्ताभिर्बाध्यतेपृतनातव २२ बाहनान्यप्रहृष्टानिरुद्धं
 तीव्रविशांपते ॥ गृध्रास्तेपर्युपासंतैसैन्यानिचसंततः २३ नगरंनयथापूर्वतथाराजनिवेशनम् ॥ शिवाश्चाशिवानिघोषादीप्तासेवंतिवैदिशम् २४ कुरुवा
 क्यंपितुर्मातुरस्माकंचहितैषिणाम् ॥ त्वय्यायतोमहाबाहोशमोव्यायामएवच २५ नचेत्करिष्यसिवचःसुहृदामरिर्कशन ॥ तत्स्यसेवाहिर्नीहृष्टापार्थबाणप्र
 पीडिताम् २६ भीमस्यचमहानादनंदतःशुष्मिणोरणे ॥ श्रुत्वास्मर्तांसिमेवाक्यंगांडीवस्यचनिःस्वनम् ॥ यद्येतदपसव्यंतेवचोममभाविष्यति २७ ॥
 ॥ इतिश्रीमहाभारते उद्योगपर्वणिभगवद्यानपर्वणिभीष्मद्रोणवाक्ये अष्टत्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३८ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवमुक्तस्तुविम
 नास्तिर्यग्दृष्टिरघोमुखः ॥ संहत्यचभ्रुवोर्मध्यंनकिंचिद्वाजहारह १ तंवैविमनसंदृष्ट्वासंप्रेक्ष्यान्योन्यमंतिकात् ॥ पुनरेवोत्तरंवाक्यमुक्त्वंतौनरर्षभौ २
 ॥ भीष्मउवाच ॥ शुश्रूषुमनसूयंचब्रह्मण्यंसत्यवादेनम् ॥ प्रतियोत्स्यामहेपार्थमतोदुःखतरंनुकिम् ३ ॥ द्रोणउवाच ॥ अश्वत्थाम्निनयथापुत्रेभूयोममवनं
 जये ॥ बहुमानःपरोराजनसन्नतिश्चकपिध्वजे ४ तंचपुत्रात्प्रियतमंप्रतियोत्स्येधनंजयम् ॥ क्षात्रधर्ममनुष्ठायधिगस्तुक्षत्रजीविकाम् ५ यस्यलोकेसमोना
 स्तिकश्चिदन्योधनुर्धरः ॥ मत्प्रसादात्सवीभत्सुःश्रेयानन्यैर्धनुर्धरैः ६ मित्रभृगुदुष्टभावश्चनास्ति कोऽथानृजुःशठः ॥ नसत्सुलभतेपूजांयज्ञेमुखंइवागतः ७
 हाख्यउत्पातउक्तः २४। २५। २६ शुष्मिणःबलिनः अपसव्यंविपरीतं यदि निर्घातसदृशानितिपाठे निर्घातसदृशंवाजपाततुल्यं २७ ॥ ॥ इति उद्योगपर्वणिनीलकंठीये भारतमावदीपे
 अष्टत्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३८ ॥ ॥ ॥ ॥ एवमिति १। २। ३। ४। ५। ६। ७। ८। ९। १०। ११। १२। १३। १४। १५। १६। १७। १८। १९। २०। २१। २२। २३। २४। २५। २६। २७। २८। २९। ३०। ३१। ३२। ३३। ३४। ३५। ३६। ३७। ३८। ३९। ४०। ४१। ४२। ४३। ४४। ४५। ४६। ४७। ४८। ४९। ५०। ५१। ५२। ५३। ५४। ५५। ५६। ५७। ५८। ५९। ६०। ६१। ६२। ६३। ६४। ६५। ६६। ६७। ६८। ६९। ७०। ७१। ७२। ७३। ७४। ७५। ७६। ७७। ७८। ७९। ८०। ८१। ८२। ८३। ८४। ८५। ८६। ८७। ८८। ८९। ९०। ९१। ९२। ९३। ९४। ९५। ९६। ९७। ९८। ९९। १००। १

८ एतेपांडवास्त्वयामिष्टोपचरिता अपिअनुपश्वात्प्रियेवर्तमानादिप्रसिद्धं तवतुदोषाः द्वेषादयः अहितत्वायवेरभावायकल्पंते १।१० उष्णमेउष्णातिगमेवर्षाकाले ११ वासएवेतिपाठेवासगृहे पाठां
तरेत्यक्तंवाभोवस्त्रं परकीयंस्वीयमितिमन्यसेइतियोज्यं १२। १३ ऐलविलंकुबेरंआसाद्यरणेप्राप्य १४। १५। १६। १७। १८। १९। २०। २१। २२ ॥ इतिउद्योगपर्वणिनीलकंठीयेभार
वार्यमाणोऽपिपापेभ्यःपापात्मापापमिच्छति ॥ चोद्यमानोऽपिपापेनशुभात्माशुभमिच्छति ८ मिथ्योपचरिताह्येतेवर्तमानाह्यनुप्रिये ॥ अहितत्वायकल्पंते
दोषाभरतसत्तम ९ त्वमुक्तःकुरुद्वेनमयाचविदुरेणच ॥ वासुदेवेनचतथाश्रेयो नैवाभिमन्यसे १० अस्तिमेवलमित्येवसहसात्वंतितीर्षसि ॥ सग्राहनक्रमकरं
गावेगमिवोष्णगे ११ वाससैवयथाहित्वंप्रावृण्वानोऽभिमन्यसे ॥ स्रजंत्यक्तामिवप्राप्यलोभाद्यौघिष्ठिरांश्रियम् १२ द्रौपदीसहितंपार्थसायुधैर्भ्रातृभिर्वृतम् ॥
वनस्थमपिराज्यस्थःपांडवंकोविजेप्यति १३ निदेशेयस्यराजानःसर्वेतिष्ठंतिकिकराः ॥ तमैलविलमासाद्यधर्मराजोव्यराजत १४ कुबेरसदनंप्राप्यततोऽरुना
न्यवाप्यच ॥ स्फीतमाक्रम्यतेराष्ट्राज्यमिच्छंतिपांडवाः १५ दत्तंहुतमर्धातंचब्राह्मणास्तर्पिताधनैः ॥ आवयोर्गतमायुश्चकृतकृत्यौचविद्विनौ १६ त्वंतुहि
त्वासुखंराज्यमित्राणिचधनानिच ॥ विग्रहंपांडवैःकृत्वामहद्व्यसनमाप्स्यसि १७ द्रौपदीयस्यचाशास्तेविजयंसत्यवादिनी ॥ तपोधोरव्रतादेवीकथंजेप्यसिपा
डवम् १८ मंत्रीजनार्दनोयस्यभ्रातायस्यधनंजयः ॥ सर्वशस्त्रभृतांश्रेष्ठःकथंजेप्यसिपांडवम् १९ सहायब्राह्मणायस्यघृतिमतोजितेंद्रियाः ॥ तमुग्रतपसंवी
रंकथंजेप्यसिपांडवम् २० पुनरुक्तंचवक्ष्यामियत्कार्यंभूतिमिच्छता ॥ सुहृदामज्जमानेषुसुहृत्सुव्यसनार्णवे २१ अलंयुद्धेनतैर्वीरैःशाम्यत्वंकुरुद्वये ॥ मा
गमःससुतामात्यःसबलश्चपराभवम् २२ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिभगवद्यानपर्वणिभीष्मद्रोणवाक्येएकोनचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३९
धृतराष्ट्रउवाच ॥ राजपुत्रैःपरिवृतस्तथाभृत्यैश्चसंजय ॥ उपारोप्यरथेकर्णनिर्यातोमधुसूदनः १ किमब्रवीदमेयात्मारोधेयंपरवीरहा ॥ कानिसात्वानिगोवि
ंदःसूतपुत्रेप्रयुक्तवान् २ उद्यन्मेघस्वनःकालेकृष्णःकर्णमथाब्रवीत् ॥ भृदुवायदिवातीक्ष्णंतन्ममाचक्ष्वसंजय ३ ॥ संजयउवाच ॥ आनुपूर्व्येणवाक्यानिती
क्ष्णानिचमृदूनिच ॥ प्रियाणिधर्मयुक्तानिसत्यानिचहितानिच ४ हृदयग्रहणीयानिराधेयंमधुसूदनः ॥ यान्यब्रवीदमेयात्मातानिमेशृणुभारत ५ ॥ वासुदेवउ
वाच ॥ उपासितास्तेराधेयब्राह्मणावेदपारगाः ॥ तत्त्वार्थपरिपृष्टाश्चनियतेनानसूयया ६ त्वमेवकर्णजानासिवेदवादान्सनातनान् ॥ त्वमेवधर्मशास्त्रेषुसूक्ष्मेषु
परिनिष्ठितः ७ कानीनश्चसहोदश्चकन्यायांयश्चजायते ॥ वोढारंपितरंतस्यप्राहुःशास्त्रविदोजनाः ८ सोऽसिर्कर्णतथाजातःपांडोःपुत्रोऽसिधर्मतः ॥ निग्रहा
द्धर्मशास्त्राणामेहिराजाभविष्यसि ९ पितृपक्षेचतेपार्थामातृपक्षेचवृष्णयः ॥ द्रौपक्षावभिजानीहित्वमेतौपुरुषर्षभ १० मयासार्द्धमितोयातमद्यत्वांतातपांडवाः ॥
अभिजानंतुकौतेयंपूर्वजातंयुधिष्ठिरात् ११ पादौतवग्रहीष्यंतिभ्रातरःपंचपांडवाः ॥ द्रौपदेयास्तथापंचसौभद्रश्चापराजितः १२ तमावदीपेएकोनचत्वारिंशद
धिकशततमोऽध्यायः ॥ १३९ ॥ राजपुत्रैरिति १। २। ३। ४। ५। ६। ७। ८। ९। १०। ११। १२। १३। १४। १५। १६। १७। १८। १९। २०। २१। २२। २३। २४। २५। २६। २७। २८। २९ ॥ इतिउद्योगपर्वणिनीलकंठीयेभारतभा

१३। १४। १५। १६। १७। १८। १९। २०। २१। २२। २३। २४। २५। २६। २७। २८। २९ ॥ इतिउद्योगपर्वणिनीलकंठीयेभारतभा

राजानोराजपुत्राश्चपांडवार्थेसमागताः ॥ पादौतवग्रहीष्यंति सर्वेचांधकवृष्णयः १३ हिरण्मयांश्चतेकुंभात्राजतान्पार्थिवांस्तथा ॥ ओषध्यःसर्वबीजानिसर्व
त्नानिवीरुधः १४ राजन्याराजकन्याश्चाप्यानयंत्वाभिषेचनम् ॥ षष्ठत्वांचतथाकालेद्रौपद्युपगमिष्यति १५ अग्निंजुहोतुवैधौम्यःसंशितात्माद्विजोत्तमः ॥
अद्यत्वामभिषिंचंतुचातुर्वैद्याद्विजातयः १६ पुरोहितःपांडवानांब्रह्मकर्मण्यवस्थितः ॥ तथैवभ्रातरःपंचपांडवाःपुरुषर्षभाः १७ द्रौपदेयास्तथापंचपंचाला
श्चदयस्तथा ॥ अहंचत्वाऽभिषेक्ष्यामिराजानंपृथिवीपतिम् १८ युवराजोऽस्तुतेराजाधर्मपुत्रोयुधिष्ठिरः ॥ गृहीत्वाव्यजनंश्चेतंधर्मात्मासंशितव्रतः १९ उ
पान्वारोहतुरथंकुंतीपुत्रोयुधिष्ठिरः ॥ छत्रंचतेमहाश्वेतंभीमसेनोमहाबलः २० अभिषिक्तस्यकौंतेयोधारयिष्यतिमूर्धनि ॥ किकिगीशतनिर्घोषंवैयाघ्रपरिवा
रणम् २१ रथंश्चेतहयैर्युक्तमर्जुनोवाहयिष्यति ॥ अभिमन्युश्चतेनित्यंप्रत्यासन्नोभविष्यति २२ नकुलःसहदेवश्चद्रौपदेयाश्चपंचये ॥ पंचालाश्चानुयास्यं
तिशिखंडीचमहारथः २३ अहंचत्वाऽनुयास्यामिसर्वेचांधकवृष्णयः ॥ दाशार्हाःपरिवारास्तेदाशार्णाश्चविशांपते २४ भुंक्ष्वराज्यमहाबाहोभ्रातृभिःसहपांडवैः ॥
जपैर्होमैश्चसंयुक्तोमंगलैश्चपृथग्विधैः २५ पुरोगमाश्चतेसंतुद्रविडाःसहकुंतलैः ॥ आंध्रास्तालचराश्चैवचूचुपावेणुपास्तथा २६ स्तुवंतुत्वांचबहुभिःस्तुतिभिः
सूतमागधाः ॥ विजयंवसुषेणस्यघोषयंतुचपांडवाः २७ सत्वंपरिवृतःपार्थैर्नक्षत्रैरिवचंद्रमाः ॥ प्रशाधिराज्यंकौंतेयकुंतीचप्रतिनंदय २८ मित्राणितेप्रहृष्यं
तुव्यथंतुरिपवस्तथा ॥ सौभ्रात्रंचैवतेऽद्यास्तुभ्रातृभिःसहपांडवैः २९ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिभगवद्यानपर्वणिभीष्मद्रोणवाक्येचत्वारिंशदधिकशतत
मोऽध्यायः ॥ १४० ॥ ॥ ॥ कर्णउवाच ॥ असंशयंसौहृदान्मेप्रणयाच्चात्थकेशव ॥ सख्येनचैववाष्णेयश्रेयस्कामतयैवच १ सर्वचैवाभिजानामिपांडोःपुत्रो
ऽस्मिधर्मतः ॥ निग्रहाद्धर्मशास्त्राणांयथात्वंकृष्णमन्यसे २ कन्यागर्भसमाधत्तभास्कुरान्मांजनार्दन ॥ आदित्यवचनाच्चैवजातंमांसाव्यसर्जयत् ३ सोऽसिर्कृष्ण
तथाजातःपांडोःपुत्रोऽस्मिधर्मतः ॥ कुंत्यात्वहमपाकीर्णोयथानकुशलंतथा ४ सूतोहिमामधिरथोद्वेष्टवाभ्यानयद्वहान् ॥ राधायाश्चैवमांप्रादात्सौहार्दान्मधु
सूदन ५ मत्स्नेहाच्चैवराधायांसद्यःक्षीरमवातरत् ॥ सामेमूत्रंपुरीषंचप्रतिजग्राहमाधव ६ तस्याःपिंडव्यपनयंकुर्यादस्मद्विधःकथम् ॥ धर्मविद्धर्मशास्त्राणांश्र
वणेसत्ततरतः ७ तथामामभिजानातिसूतश्चाधिरथःसुतम् ॥ पितरंचाभिजानामितमहंसौहृदात्सदा ८ सहमेजातकर्मादिकारयामासमाधव ॥ शास्त्रदृष्टेनवि
धिनापुत्रप्रीत्याजनार्दन ९ नामवैवसुषेणेतिकारयामासवैद्विजैः ॥ भार्याश्चोढाममप्राप्तेयौवनेतत्परिग्रहात् १०

दीपेचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४० ॥ ॥ ॥ असंशयमिति १। २। ३। ४। ५। ६। ७। ८। ९। १०

११ । १२ । १३ आवाहाःकुलधर्माः आवापाइतिपाठेऽपिसंप्रसार्यः १४ मांचमित्रमितिशेषः शस्त्रसमुद्यमःयुद्धोत्साहः १५ । १६ वधातवर्धप्राप्तापि वधातुनिर्वधातुकुंतीसंबंधाद्वा मयात् पराजयमयात् १७ उभयोरपिअकीर्तिःउभाभ्यामप्यन्योन्यवधस्यप्रतिज्ञातत्वात् १८ द्रुयास्त्वंपांडवान्प्रतीतिशेषः त्वद्वाशित्वात्त्वमेववशीनियामकोयेपातेषामावस्तत्वंततः १९ मंत्रस्य कर्णःकुंतीसुतइत्येवंविधस्य आवयोर्गुप्तपरिभाषणस्यनियमंगोपनंयुधिष्ठिरेऽप्रकाशनमितियावत् २० अन्यथाबाधकमाह यदीति २१ इष्टापतिमाशंक्याह प्राप्येति अधर्मिष्ठस्यदुर्योधन

तासुपुत्राश्चपौत्राश्चममजाताजनार्दन ॥ तासुमेहदयंकृष्णसंजातंकामबंधनम् ११ नष्टिव्यासकलयानसुवर्णस्यराशिभिः ॥ हर्षाद्भयाद्वागोविंदमिथ्याकर्तुं तदुत्सहे १२ घृतराष्ट्रकुलेकृष्णदुर्योधनसमाश्रयात् ॥ मयात्रयोदशसमाभुक्तंराज्यमकंटकम् १३ इष्टं च बहुभिर्यज्ञैःसहसूतैर्मयाऽसकृत् ॥ आवाहाश्चविवाहाश्च सहसूतैर्मयाकृताः १४ मांचकृष्णसमासाद्यकृतःशस्त्रसमुद्यमः ॥ दुर्योधनेनवाण्येयविग्रहश्चापिपांडवैः १५ तस्माद्रणेद्वैरथेमांप्रत्युद्यातारमच्युत ॥ वृत्तवा न्परमंकृष्णप्रतीपंसव्यसाचिनः १६ वधादंधाद्भयाद्वाऽपिलोभाद्वापिजनार्दन ॥ अनृतंनोत्सहेकर्तुंघातंराष्ट्रस्यधीमतः १७ यदिह्ययनगच्छेयंद्वैरथंसव्यसाचिना ॥ अकीर्तिःस्याद्दृषीकेशममपार्थस्यचोभयोः १८ असंशयंहितार्थायद्रुयास्त्वमधुसूदन ॥ सर्वचपांडवाःकुर्युस्त्वद्वाशित्वात्प्रसंशयः १९ मंत्रस्यनियमंकुर्यास्त्वमत्रमधुसूदन ॥ एतदत्रहितंमन्येसर्वयादवनंदन २० यदिजानातिमाराजाधर्मात्मासंयतोद्विजः ॥ कुंत्याःप्रथमजंपुत्रंनसराज्यंग्रहीष्यति २१ प्राप्यचापि महद्राज्यंतदहंमधुसूदन ॥ स्फीतंदुर्योधनायैवसंप्रदद्यामरिंदम २२ स एवराजाधर्मात्माशाश्वतोऽस्तुयुधिष्ठिरः ॥ नेतायस्यहृषीकेशोयोद्धायस्यधनंजयः २३ पृथिवीतस्यराष्ट्रं चयस्यभीमोमहारथः ॥ नकुलःसहदेवश्चद्रौपदेयाश्चमाधव २४ घृष्टद्युम्नश्चपांचाल्यःसात्यकिश्चमहारथः ॥ उत्तमौजायुधामन्युःसत्यधर्मा चसौमकिः २५ चैद्यश्चचेकितानश्चशिखंडीचापराजितः ॥ इंद्रगोपकवर्णाश्चकेकयाभ्रातरस्तथा ॥ इंद्रायुधसवर्णश्चकुंतिभोजोमहामनाः २६ मातुलोभीमसे नस्यश्येनजिञ्चमहारथः ॥ शंखःपुत्रोविराटस्यनिधिस्त्वंचजनार्दन २७ महानयंकृष्णकृतःक्षत्रस्यसमुदानयः ॥ राज्यंप्राप्तमिदंदीप्तप्रथितंसर्वराजसु २८ घातंराष्ट्रस्यवाण्येयशस्त्रयज्ञोभविष्यति ॥ अस्ययज्ञस्यवेतात्वंभविष्यसिजनार्दन २९ आध्वर्यवंचतेकृष्णक्रतावस्मिन्भविष्यति ॥ होताचैवात्रवीभत्सुः सन्नद्धःसकपिध्वजः ३० गांडीवंसुकृतथाचाऽज्यवीर्यपुंसांभविष्यति ॥ ऐंद्रपाशुपतंब्राह्मंस्थूणाकर्णचमाधव ॥ मंत्रास्तत्रभविष्यंतिप्रयुक्ताःसव्यसाचिना ३१

स्यराज्यंलोकनाशकरमितिभावः २२ । २३ । २४ । २५ इंद्रगोपकःवर्णःसुप्रचलनरक्तजंतुस्तद्वर्णास्ताम्राइत्यर्थः इंद्रायुधंइंद्रधनुः २६ निधिस्त्वंचजनार्दन निधिरिवाक्षयःकामपूरकः २७ समुदानयःसमुदायीकरणं २८ अस्ययज्ञस्यवेताउपद्रष्टा २९ आध्वर्यवंयज्ञस्यनेतृत्वं लोकेहिउपद्रष्टाऽन्योऽध्वर्युरन्योऽहयते अत्रतुत्वेमेवईश्वररूपेणकर्ताब्रह्मरूपेणसार्क्षीचेतिभावः ३० । ३१

अनुयातोऽनुगतःपितृसमइत्यर्थः गीतंस्तोत्रमंगतिमंत्रप्रसाध्यास्तुतिं उद्गातृकर्मैत्यर्थः तत्तसौभद्रःभविष्यतिअनुभविष्यतिकरिष्यतीत्यर्थः १२ । १३ कारयिष्यतिस्वार्थेणिच् करिष्यतीत्यर्थः ३४ नादपुवसुब्रह्मण्योयुद्धयज्ञेभोक्तुःकालस्यावाहनकर्ता ३५ शामित्रंक्षत्रियपणूनांभारणं ३६ कल्माषदंडाश्चिप्रध्वजाः ३७ कर्णिप्रभृतयोवत्सदंताताःउपबृंहणाःअध्वर्योःसोमाहुतिपक्षेपकालेसहायाश्चमसाध्वर्यवइत्यर्थः । सोमकलशाःसोमरसग्रहणपात्राणि तोमराःतोमरच्छायाः पवित्राणिसोमोत्पवनसाधनानिबाणोत्क्षेपणसाम्यात्धनूंषि २८ कपालानिशिरःपुरोडाशपाचकानि सर्परशकलानि । हविःसोमाज्यपयोरूपं ३९ इध्माःअग्निसमिधनार्थाः समिधःशक्तयः परिधयःअग्नेःपरितःआहुतिरक्षणार्थस्थापितानिकाष्ठानिगदाः ४० परिस्तोमाःसोमचमसादयः ४१ प्रतिप

अनुयातश्चपितरमधिकोवापराक्रमे ॥ गीतंस्तोत्रंसौभद्रःसम्यक्तत्रभविष्यति ३२ उद्गाताऽत्रपुनर्भीमःप्रस्तोतासुमहाबलः ॥ विनदन्सनरव्याघ्रोनागा नीकांतकृद्रेणे ३३ सचैवतत्रधर्मात्माशश्वद्राजायुधिष्ठिरः ॥ जपेहोमैश्वर्यसंयुक्तोब्रह्मत्वंकारयिष्यति ३४ शंखशब्दाःसमुज्जाभेर्यश्चमधुसूदन ॥ उत्कृष्टसिंह नादश्चसुब्रह्मण्योभविष्यति ३५ नकुलःसहदेवश्चमाद्रौपत्रौयशस्विनौ ॥ शामित्रंतौमहावीर्यौसम्यक्तत्रभविष्यतः ३६ कल्माषदंडागोविंदविमलारथपंकयः ॥ यूपाःसमुपकल्पंतामस्मिन्यज्ञेजनार्दन ३७ कर्णिनालीकनाराचावत्सदंतोपबृंहणाः ॥ तोमराःसोमकलशाःपवित्राणिधनूंषिच ३८ असयोऽत्रकपालानिपुरोडा शाःशिरांसिच ॥ हविस्तुरुधिरंकृष्णतस्मिन्यज्ञेभविष्यति ३९ इध्माःपरिधयश्चैवशक्तयोविमलागदाः ॥ सदस्याद्रोणशिष्याश्चरुपस्यचशरद्रतः ४० इषवोऽत्रपरिस्तोमामुक्तागांडीवधन्वना ॥ महारथप्रयुक्ताश्चद्रोणद्रौणिप्रचोदिताः ४१ प्रतिप्रास्थानिकंकर्मसात्यकिस्तुकरिष्यति ॥ दीक्षितोघातंराष्ट्रोऽत्रपत्नी चास्यमहाचमूः ४२ घटोत्कचोऽत्रशामित्रंकरिष्यतिमहाबलः ॥ अतिरात्रेमहाबाहोविततेयज्ञकर्मणि ४३ दक्षिणात्वस्ययज्ञस्यघृष्टद्युम्नःप्रतापवान् ॥ वैतानि केकर्ममुखेजातोयत्कृष्णपावकात् ४४ यदब्रुवमहंकृष्णकडुकानिस्मपांडवान् ॥ प्रियार्थंघातंराष्ट्रस्यतेनतप्येह्यकर्मणा ४५ यदाद्रक्ष्यसिमांकृष्णनिहतंसव्यसा चिना ॥ पुनश्चित्तिस्तदाचास्ययज्ञस्याथभविष्यति ४६ दुःशासनस्यरुधिरंयदापास्यतिपांडवः ॥ आनर्दनर्दतःसम्यक्तदासूयंभविष्यति ४७ यदाद्रोणं चभीष्मंचपांचाल्यौपातयिष्यतः ॥ तदायज्ञावसानंतद्वविष्यतिजनार्दन ४८ दुर्योधनंयदाहंताभीमसेनोमहाबलः ॥ तदासमाप्स्यतेयज्ञोघातंराष्ट्रस्यमाधव ४९ स्नुषाश्चप्रस्नुषाश्चैवघृतराष्ट्रस्यसंगताः॥हतेश्वरानष्टपुत्राहतनाथाश्चकेशव ५० रुदंत्यःसहगांधार्याश्चघृष्टकुरराकुले॥सयज्ञेऽस्मिन्नवभृथोभविष्यतिजनार्दन ५१

स्थाताऽध्वर्योस्तद्वितीयः तस्यकर्मप्रतिप्रास्थानिकं ४२ अतिरात्रेकतौ श्लेपेणनिशीथेचघटोत्कचःरात्रिचरत्वात्शामित्रंकरिष्यति ४३ वैतानिकेवितानोऽग्नीनांविस्तरःतत्रविदितेवैतानिकेश्री तयज्ञे कर्ममुखेकर्मप्रमवेद्वारेकर्मैवमुखंनिर्गमद्वारंयस्मिन्नयोनितस्मिन् ४४ पांडवेपुष्टेहं दर्शयति यदब्रुवामिति ४५ पुनश्चित्तिर्यज्ञानंतरंचयनारंभोयज्ञविशेषेपूतः ४६ आनर्दमहानादनर्दतःगुणुलं तंपूर्वपदं सूयंसोमाभिषवः राजसूयसूर्येतिनिपातनात् उपपदयोगस्त्वनित्यःआर्षोवा तदभावेऽपिसुजःकषणदीर्घश्च सुत्यमित्यपिपठति ४७ यज्ञावसानंयज्ञस्यमध्येमध्योविरम्यावस्थानं ४८ । ४९ प्रस्नुषाःस्नुषाणामपिस्नुषाः संगतापकीमृताः हतेश्वराःईश्वरोराजा नायःपतिः ५० स्नुषादयोयद्वदंत्योऽशुभिराद्रिदेहाःसंपवार्द्रिभावोऽवभृथइत्यर्थः ५१

इदं युद्धं श्रेय एवेत्याह । विद्योति दृष्टा अयुद्धेन ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । समागमेषु संग्रामेषु यशोजयः पराक्रमेण मृत्युर्वातदेवक्षत्रियाणां धनं ५६ । ५७ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकण्ठीये भारतमा
वदीपे एकचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४१ ॥ ॥ कर्णस्येति १ राज्यलंभोपपादनं राजप्राप्त्युपायस्त्वनलभेत् न स्पृशेत्तनस्वीयं मन्यसे इत्यर्थः २ । ३ भीमनेन विश्वकर्मेणा दृश्यंति
पश्यंति । स्वार्थयगंतोऽयं कंठादेराकृतिगणत्वात् अत्र ध्वजे ४ । ५ अभिमारुते आग्नेयं मारुतं च ६ नतदेति कृते हि सर्वे कृतकृत्या एवेति न त्रिवर्गकश्चिदपेक्षते । त्रेतायां तु धर्मप्राधान्येनार्थकामा

विद्यावृद्धावयोवृद्धाः क्षत्रियाः क्षत्रियर्षभ ॥ वृथा मृत्युं न कुर्वीरं स्वत्कृते मधुसूदन ५२ शस्त्रेण निधनं गच्छेत्समृद्धं क्षत्रमंडलम् ॥ कुरुक्षेत्रे पुण्यतमे त्रैलोक्यस्या
पिकेशव ५३ तदत्र पुंडरीकाक्षविधत्स्वयदभीप्सितम् ॥ यथा कात्स्न्येन वाष्णेयक्षत्रं स्वर्गमवाप्नुयात् ५४ यावत्स्थास्यंति गिरयः सरितश्च जनार्दन ॥ तावत्की
र्तिभवं शब्दः शाश्वतोऽयं भविष्यति ५५ ब्राह्मणाः कथायिष्यंति महाभारतमाहवम् ॥ समागमेषु वाष्णेयक्षत्रियाणां यशोधनम् ५६ समुपानयकौ तैययुद्धाय मम के
शव ॥ मंत्रसंवरणं कुर्वन्नित्यमेव परंतप ५७ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि भगवद्वाचनपर्वणि कर्णोपनिवादे एकचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४३ ॥
संजय उवाच ॥ कर्णस्य वचनं श्रुत्वा केशवः परवीरहा ॥ उवाच प्रहसन्वाक्यं स्मितपूर्वमिदं यथा १ श्रीभगवानुवाच ॥ अपित्वां नलमेत्कर्णराज्यलंभोपपादनम् ॥
मया दत्ताहिपृथिवीं न प्रशासितुमिच्छसि २ ध्रुवोजयः पांडवानामितीदं न संशयः कश्चन विद्यतेऽत्र ॥ जयध्वजो दृश्यते पांडवस्य समुच्छ्रितो वानरराज उग्रः ३ दि
व्यामाया विहिता भीमनेन समुच्छ्रिता इंद्रकेतुप्रकाशा ॥ दिव्यानि भूतानि जयावहानि दृश्यंति चैवात्र भयानकानि ४ न सज्जते शैलवनस्पतिभ्य ऊर्ध्वं तिर्यग्योजन
मात्ररूपः ॥ श्रीमान् ध्वजः कर्णधनं जयस्य समुच्छ्रितः पावकतुल्यरूपः ५ यदा द्रक्ष्यसि संग्रामे श्वेताश्वरुष्णसारथिम् ॥ ऐंद्रमखं विकुर्वाणमुभे चाप्यभिमारुते ६
गांडीवस्य च निर्घोषं विस्फूर्जितमिवाशनेः ॥ नतदा भविता त्रेतानकृतं द्वापरं न च ७ यदा द्रक्ष्यसि संग्रामे कुंतीपुत्रं युधिष्ठिरम् ॥ जपहोमसमायुक्तं स्वारक्षंतं महा
चमूम् ८ आदित्यमिव दुर्धर्षं तपंतं शत्रुवाहिनीम् ॥ नतदा भविता त्रेतानकृतं द्वापरं न च ९ यदा द्रक्ष्यसि संग्रामे भीमसेनं महाबलम् ॥ दुःशासनस्य रुधिरं पीत्वा
मृत्युंतमाहवे १० प्रभिन्नमिव मातंगं प्रतिद्विरदधाति नम् ॥ नतदा भविता त्रेतानकृतं द्वापरं न च ११ यदा द्रक्ष्यसि संग्रामे द्रोणं शांतनवं कृपम् ॥ सुयोधनं च रा
जानं सैधवं च जयद्रथम् १२ युद्धायापततस्तूर्णवारितान् सव्यसाचिना ॥ नतदा भविता त्रेतानकृतं द्वापरं न च १३ यदा द्रक्ष्यसि संग्रामे माद्रीपुत्रौ महाबलौ ॥
वाहिनीं धार्तराष्ट्राणां क्षोभयंतौ गजाविव १४ विगाढेऽश्वसंपाते परवीररथारुजौ ॥ नतदा भविता त्रेतानकृतं द्वापरं न च १५ द्रूपाः कर्ण इतो गत्वा द्रोणं शांतनवं कृ
पम् ॥ सौम्योऽयं वर्तते मासः सुप्रापयवर्षेधनः १६

वानुपांगिकत्वेन चापेक्षते । द्वापरे तु अर्थकामो प्राधान्येन धर्मचतुर्दशत्वेन । तत्र कृतं न भवितेति मोक्षार्थं शतकः । न त्रेतेति धर्मार्थं शतकः । सच दुर्योधनादीनामस्त्येव । द्वापरं न भवितेति तेषा
मर्थकामावपिन भविष्यतो युद्धेन मरणस्यावश्यं भावादित्यर्थः ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ रथारुजौ रथभंजकौ १५ सौम्यः चंद्रिकया अभिरामः १६

१७ संग्रामः संग्रामसाधनकलापः युज्यतां एकीभूयावतिष्ठतां संग्रामारंभस्तु दिनांतरे एवेति वक्ष्यते १८ । १९ । २० ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकण्ठीये भारतमावदीपे द्विचत्वारिंशदधिकशततमो
ऽध्यायः ॥ १४२ ॥ केशवस्येति शुभं राज्यादिलभं आहितः प्रवेशितः प्रलीभित इत्यर्थः १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ प्राजापत्यं रोहिणीनक्षत्रं प्रजानां पतिर्दुर्योधनस्तदीयं नाम नक्षत्रं उत्तरा
भाद्रपदाख्यमिति वा तेन पशुः पीडया प्राणिनामपि पीडितेति युक्तं । यद्वा पृथ्वी कूर्मोदरस्थारोहिणीं शनैश्चरः पीडयति तेन महान्क्षयो राज्ञो नाशश्चेति भावः ८ कृत्वा चेति ज्येष्ठां अप्राप्य यादिमौमो व
सर्धौषधिवनस्फीतः फलवानल्पमक्षिकः ॥ निष्पंकोरसवतो यो नात्युष्णशिशिरः सुखः १७ सप्तमाच्चापि दिवसादमावास्या भविष्यति ॥ संग्रामो युज्यतां तस्यां
तामाहुः शक्रदेवताम् १८ तथाराज्ञो वदेः सर्वानये युद्धायाभ्युपागताः ॥ यद्भो मनीषितं तद्वै सर्वसंपादयाम्यहम् १९ राजानो राजपुत्राश्च दुर्योधनवशानुगाः ॥
प्राप्य शस्त्रेण निधनं प्राप्स्यंति गतिमुत्तमाम् २० ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि भगवद्वाचनपर्वणि कर्णोपनिवादे भगवद्वाक्ये द्विचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्या
यः ॥ १४२ ॥ संजय उवाच ॥ केशवस्य तु तद्वाक्यं कर्णः श्रुत्वाऽऽहितः शुभम् ॥ अब्रवीदभिसंपूज्य कृष्णं तं मधुसूदनम् १ जानन्मां किं महाबाहो समोहायेतुमि
च्छसि ॥ योऽयं पृथिव्याः कात्स्न्येन विनाशः समुपस्थितः २ निमित्तं तत्र शकुनिरहं दुःशासनस्तथा ॥ दुर्योधनश्च नृपतिर्धृतराष्ट्रसुतोऽभवत् ३ असंशयमिदं
कृष्णमहद्युद्धमुपस्थितम् ॥ पांडवानां कुरूणां च घोरं रुधिरकर्मम् ४ राजानो राजपुत्राश्च दुर्योधनवशानुगाः ॥ रणशस्त्राग्निना दग्धाः प्राप्स्यंति यमसादनम् ५
स्वप्राहिबहवो घोरादृश्यं ते मधुसूदन ॥ निमित्तानि च घोराणि तथोत्पाताः सुदारुणाः ६ पराजयधार्तराष्ट्रे विजयं च युधिष्ठिरे ॥ शंसंत इवाष्णेयं विविधारोमहर्ष
णाः ७ प्राजापत्यं हि नक्षत्रं ग्रहस्तीक्ष्णो महाद्युतिः ॥ शनैश्चरः पीडयति पीडयन् प्राणिनोऽधिकम् ८ कृत्वा चांगारको वक्रं ज्येष्ठायां मधुसूदन ॥ अनुराधां प्रार्थय
ते मैत्रं संगमयन्निव ९ नूनं महद्भयं कृष्णकुरूणां समुपस्थितम् ॥ विशेषेण हि वाष्णेयचित्रां पीडयते ग्रहः १० सोमस्य लक्ष्मव्यावृत्तराहुरर्कमुपैति च ॥ दिवश्चोल्काः
पतंत्येताः सनिर्घाताः सकंपनाः ११ निष्ठनंति च मातंगां मुचंत्य शूणिवाजिनः ॥ पानीयं यवसंचापि नाभिनंदंति माधव १२ प्रादुर्भूतेषु च ते शुभयमादुरुपस्थितम् ॥
निमित्तेषु महाबाहो दारुणं प्राणिनाशनम् १३ अल्पेभुक्ते पुरीषं च प्रभूतमिह दृश्यते ॥ वाजिनां वारणानां च मनुष्याणां च केशव १४ धार्तराष्ट्रस्य सैन्येषु सर्वेषु
मधुसूदन ॥ पराभवस्य तल्लिगमिति प्राहुर्मनीषिणः १५ प्रहृष्टं वाहनं कृष्णपांडवानां प्रचक्षते ॥ प्रदक्षिणां मृगाश्चैव तत्तेषां जयलक्षणम् १६ अपसव्या मृगाः
सर्वे धार्तराष्ट्रस्य केशव ॥ वाचश्चाप्यशरीरिण्यस्तत्पराभवलक्षणम् १७

क्रीमेव तर्हि ज्येष्ठस्य राज्ञो ये मित्रभूतास्ते सर्वे नश्येयुरिति भावः । मैत्रं मित्रसमूहं संगमयन्नाशयन् । वैवस्वतं संगमनं जनानामित्यादौ संपूर्वस्य गमेर्भारणार्थत्वं दर्शनात् ९ चित्रां ग्रहो महापाताख्यो
ज्योतिःशास्त्रप्रसिद्धः तेन राकारस्य वेधाद्राजजातीयानां क्षयो भवितेति भावः १० लक्ष्मव्यावृत्तं क्षीणत्वादमावास्यासां चिध्यात् क्षीणचंद्रोऽपि पाप एव । तस्मिंश्चामावास्यायामर्केण युक्ते
उभयोः शत्रुः सदावक्रो राहुरर्कमुपैति चेदयं कर्तरीयोगः सोमवंश्यानां सूर्यवंश्यानां च राज्ञां क्षयकर इत्यर्थः ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७

पुण्यशकुनाहंसादय एव पाठांतरेषु पशुकुनाः कुकुराः जीवजीवकाः पक्षिविशेषाः ये जीवजीवत्येव शब्दं कुर्वन्ति तेषां संघाश्च कोरादयः १८ पाठांतरे बलाकाकाः १९ । २० उदपानाः कृपादयोजलाशयाः २१ । २२ गंधर्वनगरं संप्राकारं परिघः परिवेशः तत्राकाशं गंधर्वनगरं पर्यंतं २३ शिवाक्रोही वाशते शब्दं करोति २४ एकपक्षाक्षिचरणाः पक्षिणो महाराष्ट्रभाषायां 'पाकोळी' इति प्रसिद्धाः

मयूराः पुण्यशकुनाहंसारसचातकाः ॥ जीवजीवकसंघाश्चाप्यनुगच्छन्ति पांडवान् १८ गृध्राः कंकाबकाः श्येनायातुधानास्तथातृकाः ॥ मक्षिकाणां च संघाता अनुधावन्ति कौरवान् १९ धार्तराष्ट्रस्य सैन्येषु भेरीणां नास्ति निःस्वनः ॥ अनाहताः पांडवानां न दन्ति पटहाः किल २० उदपानाश्च न दन्ति यथा गोवृषभास्तथा ॥ धार्तराष्ट्रस्य सैन्येषु तत्पराभवलक्षणम् २१ मांसशोणितवर्षचवृष्टं देवेन माधव ॥ तथा गंधर्वनगरं भानुमत्समुपस्थितम् २२ संप्राकारं सपरिखं सवप्रचारुतोरणम् ॥ कृष्णश्च परिघस्तत्र भानुमावृत्त्यतिष्ठति २३ उदयास्तमने संध्ये वेदयंती महद्भयम् ॥ शिवाच वाशते घोरं तत्पराभवलक्षणम् २४ एकपक्षाक्षिचरणाः पक्षिणो मधुसूदन ॥ उत्सृजन्ति महद्घोरं तत्पराभवलक्षणम् २५ कृष्णग्रीवाश्च शकुनारक्तपादाभयानकाः ॥ संध्यामभिमुखायां तित्पराभवलक्षणम् २६ ब्राह्मणान् प्रथमं द्रेष्टुं श्रुत्वा मधुसूदन ॥ भृत्यान् भक्तिमतश्चापितत्पराभवलक्षणम् २७ पूर्वादिग्लोहिताकाराश्च वर्णाचदक्षिणा ॥ आमपात्रप्रतीकाशापश्चिमा मधुसूदन ॥ उत्तराशं खवर्णाभादिशां वर्णा उदाहृताः २८ प्रदीप्ताश्च दिशः सर्वा धार्तराष्ट्रस्य माधव ॥ महद्भयं वेदयंति तस्मिन्नुत्पातदर्शने २९ सहस्रपादं प्रासादं स्वप्रांते स्म युधिष्ठिरः ॥ अधिरोहन्मया दृष्टः सहस्राट्भिरच्युत ३० श्वेतोष्णीषाश्च दृश्यन्ते सर्वे वै शुक्रवाससः ॥ आसनानि च शुभ्राणि सर्वेषामुपलक्ष्ये ३१ तव चापिमया कृष्णस्वप्रांते रुधिराविला ॥ अत्रेण पृथिवी दृष्टा परिक्षिता जनार्दन ३२ अस्थिसंचयमारूढश्चामितौ जायुधिष्ठिरः ॥ सुवर्णपात्र्यां सहस्रोक्तवान् घृतपायसम् ३३ युधिष्ठिरो मया दृष्टो ग्रसमानो वसुंधराम् ॥ त्वया दत्तामि मां व्यक्तं भोक्ष्यते स वसुंधराम् ३४ उच्चपर्वतमारूढो भीमकर्मा वृकोदरः ॥ गदापाणिर्नरव्याघ्रो ग्रसन्निवमहीमिमाम् ३५ क्षपायिष्यति नः सर्वानसमुप्यक्तं महारणे ॥ विदितं मे हृषीकेश यतो धर्मस्ततो जयः ३६ पांडुरंगजमारूढो गांडीवसधनं जयः ॥ त्वया सार्धं हृषीकेश श्रिया परमया ज्वलन् ३७ यूयं सर्वे वधिष्यध्वन्तत्र मे नास्ति संशयः ॥ पार्थिवान्समरे कृष्णदुर्योधनपुरोगमान् ३८ नकुलः सहदेवश्च सात्यकिश्च महारथः ॥ शुक्रेयूरकंठत्राः शुकुमाल्यां वरावृताः ३९ अधिरूढानरव्याघ्रानरवाहनमुत्तमम् ॥ त्रय एते मया दृष्टाः पांडुरच्छत्रवाससः ४० श्वेतोष्णीषाश्च दृश्यन्ते सर्वे माधव पार्थिवाः ४१ त्रय एते जनार्दन ॥ धार्तराष्ट्रेषु सैन्येषु तान्विजानीहि केशव ४२ अश्वत्थामा कृपश्चैव कृतवर्मा च सात्वतः ॥ रक्तोष्णीषाश्च दृश्यन्ते सर्वे माधव पार्थिवाः ४३ उद्ग्रथुक्तमारूढो भीष्मद्रोणौ महारथौ ॥ मया सार्धं महाबाहो धार्तराष्ट्रेण वा विभो ४३

घोरं बीत्सं मलमूत्रादिकमित्यर्थः १९ । २६ । २७

२८ । २९ सहस्रपादं सहस्रस्तंभं ३० । ३१ तव पृथिवी तिसंबंधः त्वच्छरीरमित्यर्थः ॥ परिक्षिता परिक्षिता ३२ वसुंधरां ग्रसमानो मृद्वक्ष्णं कुर्वन् ३३ । ३४ । २९ । ३६ । ३७ । ३८ शुकानि भौतिकमयत्वात् केयूराणि बाहुभूषणानि कंठत्राणि कंठपूरकारूपानि शिरोदेशमारुह्य अंसपर्यंतं लंबमानानि कंठावरणानि येषां ते शुक्रेयूरकंठत्राः ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३

४४ । ४५ तव हृदयं कर्तुं मम वचो नोपैति नांगीकरोति ४६ । ४७ । ४८ । ४९ पीडितं यथा स्यात्तथा गाढं परिष्वज्येत्यर्थः ५० । ५१ । ५२ ॥ इतिकरणे कर्णोपनिवादः कर्णस्य भेदनम् ॥ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकंठीये भारतमावद्वीपे त्रिचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४३ ॥ ॥ असिद्धानुनये विफलविनये १ क्रोशत इत्यनादरेषु २ । ३ उपप्लव्ये विराटनगरे ४ विषमैर्धर्महीने ५ । ६ अधर्मेणेति हियस्मात् येषां अधर्मेण कृतमपि वैकार्यविकारजनकं वैरं ईदृशं चतुर्दशैर्वैस्वराज्यं प्राप्स्यथेति प्रतिज्ञाया अयथाकरणरूपं धर्मिष्ठं धर्मयुक्तमेव भवति ये अगस्त्यशास्त्रां च दिशं प्रयाताः स्म जनार्दन ॥ अचिरेणैव कालेन प्राप्स्यामो यमसादनम् ४४ अहं चान्ये च राजानो यच्च तत्क्षत्रमंडलम् ॥ गांडीवाग्निप्रवेक्ष्याम इति मे नास्ति संशयः ४५ ॥ कृष्ण उवाच ॥ उपस्थितविनाशेयं नूनमद्य वसुंधरा ॥ यथा हि मेव च कर्णो नोपैति हृदयं तव ४६ सर्वेषां तात भूतानां विनाशे प्रत्युपस्थिते ॥ अनयो नयसंकाशो हृदयान्नापसर्पति ४७ ॥ कर्ण उवाच ॥ अपित्वा कृष्ण पश्याम जीवंतोऽस्मान् महारणात् ॥ समुत्तीर्णामहाबाहो वीरक्षत्रविनाशनात् ४८ अथ वा संगमः कृष्णस्वर्गे नो भविता ध्रुवम् ॥ तत्रेदानीं समेष्यामः पुनः सार्धं त्वया जनघ ४९ ॥ संजय उवाच ॥ इत्युक्त्वा माधवं कर्णः परिष्वज्य च पीडितम् ॥ विसर्जितः केशवेन रथोपस्थादवातरत् ५० ततः स्वरथमास्थाय जांबूनदविभूषितम् ॥ सहास्माभिर्निवृत्तेराधेयो दीनमानसः ५१ ततः शीघ्रतरं प्रायात्केशवः सहसात्यकिः ॥ पुनरुच्चारयन् वार्णायाहियाहीतिसाराथिम् ५२ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि भगवद्गीतानुनये कर्णोपनिवादे कृष्णकर्णसंवादे त्रिचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४३ ॥ ॥ ४४ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ असिद्धानुनये कृष्णे कुरुभ्यः पांडवानगते ॥ अभिगम्य पृथांशताशनैः शोचन्निवाब्रवीत् १ जानासि मे जीवपुत्रिभावं नित्यमविग्रहे ॥ क्रोशतो न च गृहीते वचनं मे सुयोधनः २ उपप्लव्ये निविष्टोऽपि धर्ममेव युधिष्ठिरः ॥ कांक्षते ज्ञाति सौहार्दी द्रुपदुर्वलो यथा ४ राजा तु घृतराष्ट्रोऽयं वयोवृद्धो न शाम्यति ॥ मत्तः पुत्रमदेनैव विधर्मे पथिवर्तते ५ जयद्रथस्य कर्णस्य तथा दुःशासनस्य च ॥ सौबलस्य च दुर्बुद्ध्या मिथो भेदः प्रपत्स्यते ६ अधर्मेण हि धर्मिष्ठं कृतं वै कार्यमीदृशम् ॥ येषां तेषामयं धर्मः सानुबंधो भविष्यति ७ क्रियमाणे बलाद्धर्मे कुरुभिः को न संज्वरेत् ॥ अस्मान्ना केशवे पाते समुद्योक्ष्यंति पांडवाः ८ ततः कुरूणामनयो भविता वीरनाशनः ॥ चिंतयन्नलभे निद्रामहः सुचनिशा सुच ९ श्रुत्वा तु कुंती तद्वाक्यमर्थकामेन भाषितम् ॥ सानिः श्वसंती दुःखार्ता मनसा विममर्शह १० धिगस्त्वर्थयत्कृतेयं महान् ज्ञातिवधः कृतः ॥ वत्स्यते सुहृदां चैव युद्धे स्मिन्वै पराभवः ११ पांडवाश्चेदिपचालायादवाश्च समागताः ॥ भारतैः सह योत्स्यंति किं नु दुःखमतः परम् १२

पामधर्मकृतमेव वैरं धर्मवद्भातीत्यर्थः तेषां अयं विकृतो धर्मः सानुबंधः सफलो भविष्यति अधर्मफलं विनाशस्तेषां भविष्यत्येवेत्यर्थः ७ बलाद्धर्मे पालंदिनां पारदार्यं उभयसंतोषकरमिति द्वयोरपि धर्महेतुरिति बलात्कल्पनाशास्त्रबहिर्भूता तद्वयमपीत्यर्थः ८ । ९ अर्थकामेन हितकामेन १० कृतः निश्चितत्वात्कृत इव ११ । १२

पश्येपश्यामि आर्षमात्मनेपदं अयुद्धेयुद्धाभावे १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ तल्लब्ध्याभ्रं प्रप्राप्य आचरं तेनमंत्रेण देवतावाहनाख्यं कार्यं कृतवती आसा
 दयं लब्धवती २४ पुत्रवत्परिरक्षित इत्यत्र कामं च परिरक्षित इति पाठे च्छयात्यक्त इत्यर्थः २५ कार्यार्थं अवश्यं कर्तव्यं प्रयोजनं २६ घृणिनः दयालोः सत्यसंगिनः सत्यरतस्य २७ । २८ उत्तरवा
 पश्येदोषं ध्रुवं युद्धे तथा युद्धे पराभवम् ॥ अधनस्य मृतं श्रेयो न हि ज्ञातिक्षयोजयः १३ इति मेचितं यस्या वै हृदि दुःखं प्रवर्तते ॥ पितामहः शांतनव आचार्यश्च युधांप
 तिः १४ कर्णश्च धार्तराष्ट्रार्थं वर्धयंति भयं मम ॥ नाचार्यः कामवान् शिष्यैर्द्रोणो युद्धे च तज्जातु चित् १५ पांडवेषु कथं हार्दं कुर्यान्न च पितामहः ॥ अयं त्वेको ह्यथा दृष्टिर्धार्तरा
 ष्टस्य दुर्मतेः १६ मोहानुवर्तसिततं पापाद्वोष्टि च पांडवान् ॥ महत्यनर्थे निर्वर्धयिष्ये त्वं विशेपतः १७ कर्णः सदा पांडवानां तन्मे दहति संप्रति ॥ आशंसे त्वद्य कर्णस्य
 मनोऽहं पांडवान् प्रति १८ प्रसादयितुमासाद्य दर्शयंती यथा तथम् ॥ तोषितो भगवान्यत्र दुर्वासामेवरंददौ १९ आह्वानं मंत्रसंयुक्तं वसंत्याः पितृवैश्वानि ॥ साह
 मंतः पुरे राज्ञः कुंती भोजपुरं कृता २० चितयंती बहुविधं हृदयेन विदूयता ॥ बलाबलं च मंत्राणां ब्राह्मणस्य च वाग्बलम् २१ स्त्रीभावाद्बालभावाच्च चितयं
 ती पुनः पुनः ॥ घात्र्या विस्त्रव्या गुप्ता सखी जनवृता तदा २२ दोषं परिहरंती च पितुश्चारिः परिक्षिणी ॥ कथं नु सुकृतं मे स्यान्न अपराधवती कथम् २३ भवेयमि
 तिसंचिन्त्य ब्राह्मणं तं नमस्य च ॥ कौतूहलानुतल्लब्ध्या बालिश्यादा चरंतदा ॥ कन्यासती देवमर्कमासादय महंततः २४ योऽसौ कानीन गर्भो मे पुत्रवत्परिर
 क्षितः ॥ कस्मान्न कुर्याद्वचनं पथ्यं भ्रातृहितं तथा २५ इति कुंती विनिश्चित्य कार्यं निश्चयमुत्तमम् ॥ कार्यार्थं मभिनिश्चित्य ययौ भागीरथीं प्रति २६ आत्मज
 स्य ततस्तस्य घृणिनः सत्यसंगिनः ॥ गंगातीरे पृथाऽश्रौषीद्रे द्वाध्ययननिःस्वनम् २७ प्राप्नुस्व स्योर्ध्वबाहोः सापथं तिष्ठत पृष्ठतः ॥ जप्यावसानं कार्यार्थं प्रती
 क्षंती तपस्विनी २८ अतिष्ठत्सूर्यतापार्ता कर्णस्योत्तरवाससि ॥ कैरव्यपत्नी वाष्णीयी पद्ममाले वशुष्यती २९ आपृष्ठतापाज्जम्वासपरिष्टयतवतः ॥ दृष्ट्वा कुं
 तीमुपातिष्ठदभिवाद्य कृतांजलिः ३० यथान्यायं महातेजामानीधर्मभृतावरः ॥ उत्स्मयन् प्रणतः प्राह कुंती वै कर्तनो वृषः ३१ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्व
 णि भगवद्वाचनपर्वणि कुंती कर्णसमागमे चतुश्चत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४४ ॥ ॥ ध ॥ ॥ कर्ण उवाच ॥ राधेयोऽहमाधिरथिः कर्णस्त्वामामे
 वादये ॥ प्राप्ता किमर्थं भवती बृहिकिं करवाणि ते १ ॥ कुंत्युवाच ॥ कैतेयस्त्वं न राधेयो न तवाधिरथः पिता ॥ नासि मृतकुले जातः कर्णतद्विद्विमेव चः २ कानीन
 स्त्वं मया जातः पूर्वजः कुक्षिणाघृतः ॥ कुंतिराजस्य भवने पार्थस्त्वमसि पुत्रक ३ प्रकाशकर्मा तपनो योऽयं देवो विरोचनः ॥ अजीजनत्वां मय्येष कर्णः शस्त्रभृतावरम्
 ४ कुंडलीबद्धकवचो देवगर्भः श्रियावृतः ॥ जातस्त्वमसि दुर्धर्मया पुत्रपितुर्गृहे ५ सत्वं भ्रातृन संबुद्धय मोहाद्यदुपसेवसे ॥ धार्तराष्ट्राव्रतयुक्तं त्वयि पुत्रविशेषतः ६
 ससि उत्तरीयवस्त्रच्छायायां २९ आपृष्ठतापादपराह्णपथं तमित्यर्थः ३० उत्स्मयन् उन्नतविस्मयः ३१ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीये चतुश्चत्वारिंशदधिकशततमो
 अध्यायः ॥ १४४ ॥ ॥ ध ॥ ॥ ॥ ॥ राधेय इति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६

एकं पुत्रमेव स्नेहेन पश्यंती एकदार्शिनी ७ । ८ संनमंतां प्रह्लाभवंतु ९ भवेतां विवर्तां संहितात्मनोः मिलितचेतसोः १० । ११ । सूतपुत्रेति शब्दो माभूदिति शेषः १२ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकंठीये
 भारतमावदीये पंचचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४५ ॥ ॥ ध ॥ ॥ तत इति ॥ १ । २ । ३ ॥ न श्रद्धे कर्तव्यत्वेन न मन्ये धर्मद्वारं धर्मापगमद्वारं तव नियोगकरणं त्वदाज्ञायां
 नुष्ठानं ४ सुमहात्ययं सुमहान् अत्ययोजातिभ्रं शाख्यो विनाशो यस्मात् अपाकीर्णस्त्यक्तः यशोमाहात्म्यख्यातिः कीर्तिः सन्निस्तस्याः कीर्तनं ५ त्वत्कृते त्वत्सुखार्थं कानीनो गर्भः प्रकटो माभूदिति हे
 एतद्धर्मफलं पुत्रनराणां धर्मनिश्चये ॥ यत्तु प्यंत्यस्य पितरो माताचाप्येकदार्शिनी ७ अर्जुने नार्जिता पूर्वे हृतालोभादसाधुभिः ॥ आच्छिद्य धार्तराष्ट्रेभ्यो भुंक्ष्यौ
 धिष्ठिर्नाश्रियम् ८ अद्य पश्यंति कुरवः कर्णार्जुनसमागमम् ॥ सौभ्रात्रेण समालक्ष्य संनमंतां मसाधवः ९ कर्णार्जुनौ वै भवेतां यथारामजनार्दनौ ॥ असाध्यं किं नु
 लोके स्याद्युवयोः संहितात्मनोः १० कर्णशोभिष्यसे नूनं पंचभिर्भ्रातृभिर्वृतः ॥ देवैः परितृतो ब्रह्मावेद्यामिव महाध्वरे ११ उपपन्नो गुणैः स वै ज्यैष्ठ्यः श्रेष्ठेषु बंधुषु ॥
 सूतपुत्रेति माशब्दः पार्थस्त्वमसि वीर्यवान् १२ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि भगवद्वाचनपर्वणि कुंती कर्णसमागमे पंचचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥
 ॥ १४५ ॥ ॥ ध ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततः सूर्यान्निश्चरितां कर्णः शुश्राव भारती ॥ दुरत्ययां प्रणयिनीं पितृवद्भास्करे रिताम् १ सत्यमाह पृथावाक्यं
 कर्णमातृवचः कुरु ॥ श्रेयस्ते स्यान्नरव्याघ्रसर्वमाचरतस्तथा २ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवमुक्तस्य मात्राचस्वयं पित्राच भानुना ॥ चचाल नैव कर्णस्य मतिः स
 त्यघृतेस्तदा ३ ॥ कर्ण उवाच ॥ न चैतद्ब्रूधे वाक्यं क्षत्रिये भाषितं त्वया ॥ धर्मद्वारं ममैतत्स्यान्नियोगकरणं तव ४ अकरोन्मयि यत्पापं भवती सुमहात्ययम् ॥
 अपाकीर्णोऽस्मि यन्मातस्तद्यशः कीर्तिनाशनम् ५ अहं चेत्क्षत्रियोजातो न प्राप्तः क्षत्रसत्क्रियाम् ॥ त्वत्कृते किं नु पापीयः शत्रुः कुर्यान्ममाहितम् ६ क्रियाकाले
 त्वनुक्रोशमकृत्वा त्वमिमं मम ॥ हीनसंस्कारसमयमद्यमां समचूचुदः ७ न वै मम हितं पूर्वमातृवच्चेष्टितं त्वया ॥ सामांसं बोधयस्यद्य केवलात्महितैषिणी ८ कृष्णे
 न संहितात्को वै न व्यथेत धनं जयात् ॥ कोऽद्य भीतं न मां विद्यात्पार्थानां समितिर्गतम् ९ अभ्राता विदितः पूर्वयुद्धकाले प्रकाशितः ॥ पांडवान्यदि गच्छामि किं मां
 क्षत्रं वादिष्यति १० सर्वकामैः संविभक्तः पूजितश्च यथा सुखम् ॥ अहं वै धर्तराष्ट्राणां कुर्यात्तदफलं कथम् ११ उपनह्य परैर्वैरं ये मां नित्यमुपासते ॥ नमस्कुर्वंति च
 सदा वसवो वासवं यथा १२ मम प्राणे न ये शत्रून् शक्ताः प्रतिसमासितुम् ॥ मन्यंते ते कथं तेषामहं छिद्यां मनोरथम् १३ मया ह्येन संग्रामं तितीर्षति दुरत्ययम् ॥ अ
 पारे पारकामायेत्यजयंतानहं कथम् १४ अयं हि कालः संप्राप्तो धार्तराष्ट्रोपजीविनाम् ॥ निर्वेष्टव्यं मया तत्र प्राणानपरिरक्षता १५ कृतार्थाः सुभृता ये हि
 कृत्यकाले ह्युपस्थिते ॥ अनवेक्ष्य कृतं पापाविकुर्वंत्यनवस्थिताः १६

तेरहं क्षत्रसक्तियां चेन्न प्राप्तस्तर्हि त्वदन्यः कः शत्रुः किं माहितं पापीय इति हतोऽपि पापतरं कुर्यान्न कोपीत्यर्थः ६ क्रियाकाले क्षत्रियोचितसंस्कारकाले अनुक्रोशं दयां समचूचुदः स्वकार्यार्थं मे रितव
 त्यसि ७ । ८ । ९ । १० । ११ उपनह्य बद्धा १२ प्रतिसमासितुं जेतुं १३ १४ निर्वेष्टव्यं भुक्तस्य तदन्नादेराण्यं कर्तव्यं १५ । १६

उयो. ५
अ०
॥१४७॥

१७ । १८ । १९ वध्यान्ववाहान् विषयान्तरं तु शक्यान्पितृव्यः २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ साचसचती धर्माधर्मौ न त्यजतो धर्माधर्मैकसंश्रयो प्रार्थितावपि पित्राद्यैः कर्णद्वयोऽथ
ना विवेति कृत्स्नाख्यायिका तात्पर्यम् २७ ॥ ३० ३० ५० नी० मा० भा० पट्वत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४६ ॥ ॥ आगम्येति पांडवानां पुरइति शेषः १ । २ । ३ । ४ नामपुरंहा
राजकिल्बिषिणां तेषां भर्तृपिंडापहारिणाम् ॥ नैवायं न परो लोको विद्यते पापकर्मणाम् १७ धृतराष्ट्रस्य पुत्राणामथेयोत्स्यामिते सुतैः ॥ बलं च शक्तिं चास्थायन
वैव्ययन्तं वदे १८ आनृशंस्यमथोत्तरं क्षन्तु पुरुषोचितम् ॥ अतोऽर्थं करमप्येतन्न करोम्यद्यतेवचः १९ न च तेऽयं समारंभो मयि मोघो भविष्यति ॥ वध्वा
न्विषयान् संग्रामेन हनिष्यामि ते सुतान् २० युधिष्ठिरं च भीमं च यमौ चैवार्जुनादृते ॥ अर्जुनेन समं युद्धमपि यौ धिष्ठिरेवले २१ अर्जुनं हि निहत्याजौ संप्राप्तं स्यात्क
लं मया ॥ यशसा चापि युज्येयं निहतः सव्यसाचिना २२ न ते जातु न शिष्यंति पुत्राः पंचयशस्विनि ॥ निरर्जुनाः सकर्णा वा सार्जुना वा हते मयि २३ इति कर्णवचः
श्रुत्वा कुंती दुःखात् प्रवेपती ॥ उवाच पुत्रमाश्लिष्य कर्णं धैर्यादिकं पनम् २४ एवं वै भाव्यमेतेन क्षयं यास्यंति कौरवाः ॥ यथा त्वं भाषसे कर्णं देवं तु बलवतरम् २५ त्वया
चतुर्णां भ्रातृणामभयं शत्रुकर्शन ॥ दत्तं तत्प्रतिजानीहि संग्रामे प्रतिमोचनम् २६ अनामयं स्वस्ति चेति पृथाऽथो कर्णमब्रवीत् ॥ तां कर्णोऽथ तथेत्युक्त्वा ततस्तौ जग्म
तुः पृथक् २७ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि भगवद्वाचनपर्वणि कुंती कर्णसमागमे षट्चत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४६ ॥ ॥ धृ ॥ ॥ वैशंपाय
न उवाच ॥ आगम्य हास्तिनपुरादुपप्लव्य मरिदमः ॥ पांडवानां यथावृत्तं केशवः सर्वमुक्तवान् १ संभाष्य सुचिरं कालं मंत्रयित्वा पुनः पुनः ॥ स्वमेव भवनं शौरिर्वि
श्रामार्थं जगाम ह २ विमृज्य सर्वां नृपतीन् विराटप्रमुखांस्तदा ॥ पांडवाभ्रातरः पंचभानावस्तंगते सति ३ संध्यामुपास्य ध्यायंतस्तमेव गतमानसाः ॥ आना
द्य कृष्णं दाशार्हं पुनर्मंत्रममंत्रयन् ४ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ त्वयानागपुरंगत्वा सभायां धृतराष्ट्रजः ॥ किमुक्तः पुंडरीकाक्षतत्रः शंसितुमर्हसि ५ ॥ वासुदेव उवाच ॥
मयानागपुरंगत्वा सभायां धृतराष्ट्रजः ॥ तथ्यं पथ्यं हितं चोक्तो न च गृह्णाति दुर्मतिः ६ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ तस्मिन्नुत्पथमापन्ने कुरुद्वः पितामहः ॥ किमुक्त्वा
न्हृषीकेश दुयोधनममर्षणम् ७ आचार्यो वामहाभाग भारद्वाजः किमब्रवीत् ॥ पितावा धृतराष्ट्रस्तं गांधारीवा किमब्रवीत् ८ पिताय वीयानस्माकं क्षताधर्मविदां
वरः ॥ पुत्रशोकाभिसंतप्तः किमाह धृतराष्ट्रजम् ९ किंच सर्वे नृपतयः सभायां ये समासते ॥ उक्तवन्तो यथा तत्त्वं हृदित्वं जनार्दन १० उक्तवान् हि भवान्सर्ववचनं कु
रुमुख्ययोः ॥ धार्तराष्ट्रस्य तेषां हि वचनं कुरुसंसदि ११ कामलोभाभिभूतस्य मंदस्य प्राज्ञमानिनः ॥ अप्रियं हृदये महां तत्र तिष्ठति केशव १२ तेषां वाक्यानि गो
विंदश्रोतुमिच्छाम्यहं विभो ॥ यथा च नाभिपद्येत कालस्तात तथा कुरु ॥ भवान् हि नो गतिः कृष्ण भवान्नाथो भवान् गुरुः १३ ॥ वासुदेव उवाच ॥ शृणुराज न्यथा
वाक्यमुक्त्वा राजा सुयोधनः ॥ मध्ये कुरूणां राजेन्द्र सभायां तन्निबोधमे १४

स्तिनपुरम् ५ पथ्यं न्यायोपेतं हितं उभयत्र जयावहम् ६ । ७ । ८ । ९ । १० कुरुमु

ख्ययोः मीष्मधृतराष्ट्रयोः तेषां राज्ञां च वचनं पञ्चभवानुक्तवान्वचनं मंहं मर्दयंतस्सर्वधातृराष्ट्रस्य हृदये न तिष्ठतीति द्वयोः संबंधः ११ । १२ नाभिपद्येत नातिक्लामेत नोऽस्माकम् १३ । १४

॥११७॥

१५ । १६ । १७ । १८ कालीसरयवतीम् १९ प्रतीतिः तुष्टः २० । २१ । २२ । २३ विप्रवासितः दूरे स्थापितः राममया त्वयं पलायनेन प्रजाभिस्तदीयशिविरस्य शून्यताकरणात् २४ । २५
मया विश्राविते वाक्ये जहास धृतराष्ट्रजः ॥ अथ भीष्मः सुसंकुद्ध इदं वचनमब्रवीत् १५ दुर्योधननिबोधेदं कुलार्थं यद्ब्रवीमि ते ॥ तच्छ्रुत्वा राजशार्दूलस्वकुलस्य हितं
कुरु १६ मम तातापिताराज च शांतनुर्लोकविश्रुतः ॥ तस्याहमेक एवासं पुत्रः पुत्रवतां वरः १७ तस्य बुद्धिः समुत्पन्ना द्वितीयः स्यात्कथं सुतः ॥ एकपुत्रमपुत्रं वै प्र
वदंति मनीषिणः १८ न चोच्छेदं कुलं यायाद्विस्तीर्यै च कथं यशः ॥ सस्याहमीप्सितं बुद्ध्या कालीमातरमावहम् १९ प्रतिज्ञां दुष्करां कृत्वा पितुरर्थे कुलस्य च ॥
अराजा चोर्ध्वरेताश्च यथा सुविदितं तव ॥ प्रतीतो निवसाम्येष प्रतिज्ञामनुपालयन् २० तस्यां जज्ञे महाबाहुः श्रीमान् कुरुकुलोद्बहः ॥ विचित्रवीर्यो धर्मात्मा कनीया
न्मम पार्थिव २१ स्वयं तेऽहं पितरितं स्वराज्ये सव्यवेशयम् ॥ विचित्रवीर्यराजानं भृत्यो भूत्वा ह्यधश्चरः २२ तस्याहं सदृशान् दारान् राजेन्द्र समुपाहरम् ॥ जित्वा
पार्थिवसंघातमपि ते बहुशः श्रुतम् २३ ततो रामेण समरे द्वाद्वयुद्धमुपागमम् ॥ सहिरामभयादेभिर्नागैर्विप्रवासितः २४ दारेष्वप्यातिसक्तश्च यक्षमाणं समपद्यत ॥
यदा त्वराजकेराष्ट्रे नववर्षसुरेश्वरः ॥ तदाऽभ्यधावन्मामेव प्रजाः क्षुद्रयपीडिताः २५ ॥ प्रजा ऊचुः ॥ उपक्षीणाः प्रजाः सर्वाराजा भवभयायनः ॥ ईतीः प्रणुदम
द्रं तेषां तनोः कुलवर्धन २६ पीड्यंते ते प्रजाः सर्वा व्याधिभिर्भृशदारुणैः ॥ अल्पावशिष्टा गां गेयताः परित्रातुमर्हसि २७ व्याधनि प्रणुद वीरत्वं प्रजाधर्मेण पालय ॥
त्वयि जीवति माराष्ट्रं विनाशमुपगच्छतु २८ ॥ भीष्म उवाच ॥ प्रजानां क्रोशतीनां वै नैवास्तुभ्यतमे मनः ॥ प्रतिज्ञां रक्षमाणस्य सद्रुतं स्मरतस्तथा ॥ ततः पौ
रामहाराज माता काली च मे शुभा २९ भृत्याः पुरोहिताचार्या ब्राह्मणाश्च बहुश्रुताः ॥ मामुचुर्भृशसंतप्ता भवराजेति संततम् ३० प्रतीपराक्षितं राष्ट्रं त्वां प्राप्य विन
शिष्यति ॥ सत्वमस्मद्वितार्थं वैराजा भवमहामते ३१ इत्युक्तः प्रांजलिर्भूत्वा दुःखितो भृशमातुरः ॥ तेभ्यो न्यवेदयंतं तत्र प्रतिज्ञां पितृगौरवात् ३२ ऊर्ध्वरेता ह्यरा
जाचकुलस्यार्थे पुनः पुनः ॥ विशेषतस्त्वदर्थं च धुरिमामां नियोजय ३३ ततोऽहं प्रांजलिर्भूत्वा मातरं संप्रसादयम् ॥ नां वशांतनुना जातः कौरवंशमुद्बहन् ३४
प्रतिज्ञां वितर्था कुर्यामिति राजन् पुनः पुनः ॥ विशेषतस्त्वदर्थं च प्रतिज्ञां कृतवानहम् ३५ अहं प्रेष्यश्च दासश्च तवाद्य सुतवत्सले ॥ एवंतामनुनीयाहं मातरं जनमेव च
३६ आयाचं भ्रातृदारेषु तदा व्यासं महामुनिम् ॥ सहमात्रमहाराज प्रसाद्य तमृषितदा ३७ अपत्यार्थं महाराज प्रसादं कृतवांश्च सः ॥ त्रीन्सपुत्रान जनयतदा भर
तसत्तम ३८ अंधः करणहीनत्वा न्न वैराजापिता तव ॥ राजा तु पांडुरभ्यन्महात्मा लोकविश्रुतः ३९ सराजा तस्य ते पुत्राः पितुर्दायाद्यहारिणः ॥ माता तत्कलहं कार्षी
राज्यस्यार्धं प्रदीयताम् ४० मयि जीवति राज्यं कः संप्रशासेत्पुमानिह ॥ मावमं स्थावचो महांशमभिच्छामिवः सदा ४१ न विशेषोऽस्ति मे पुत्रत्वयितेषु च पार्थिव ॥
मतमेतत्पितुस्तुभ्यं गांधार्या विदुरस्य च ४२

ईतीः अनादृष्ट्यादिरूपाः २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२

म.भा.टी.
॥११७॥

४३ ॥ इतिउद्योगपर्वणिनीलकंठीवेमारतमावदीपेसप्तत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४७ ॥ भीष्मेणोक्तइति १ । १ । ३ ज्येष्ठोऽधत्वादनर्हः क्षतावियोनित्वादनर्हइतिबुचयन् यथाज्येष्ठा
 श्रोतव्यंखलुवृद्धानानाभिंशकीर्वचोमम ॥ नाशयिष्यसिमासर्वमात्मानं पृथिवीतथा ४३ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिभगवानपर्वणिभगवद्वाक्येसप्तच
 त्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४७ ॥ वासुदेवउवाच ॥ भीष्मेणोक्तेततोद्रोणोदुर्योधनमभाषत ॥ मध्येनृपाणांभद्रंतेवचनंवचनक्षमः १ प्रातीपःशांत
 नुस्तातकुलस्यार्थंयथास्थितः ॥ यथादेवव्रतोभीष्मःकुलस्यार्थंस्थितोऽभवत् २ तथापांडुर्नरपतिःसत्यसंधोजितेंद्रियः ॥ राजाकुरूणांधर्मात्मासुवतःसुसमा
 हितः ३ ज्येष्ठायराज्यमदददृतराष्ट्रायधीमते ॥ यवीयसेतथाक्षत्रेकुरूणांवंशवर्धनः ४ ततःसिंहासनेराजन्स्थापयित्वैनमच्युतम् ॥ वनंजगामकौरव्योभार्या
 भ्यांसहितोऽनृपः ५ नीचैःस्थित्वातुविदुरउपास्तेस्मविनीतवत् ॥ प्रेष्यवत्पुरुषव्याघ्रोवालव्यजनमुत्क्षिपन् ६ ततःसर्वाःप्रजास्तातघृतराष्ट्रंजनेश्वरम् ॥
 अन्वपद्यंतविधिवद्यथापांडुजनाधिपम् ७ विसृज्यघृतराष्ट्रायराज्यंसविदुरायच ॥ चचारपृथिवीपांडुःसर्वापरपुरंजयः ८ कोशसंवननेदानेभृत्यानांचान्ववेक्षणे॥
 भरणेचैवसर्वस्यविदुरःसत्यसंगरः ९ संधिविग्रहसंयुक्तोराज्ञासंवाहनक्रियाः ॥ अवैक्षतमहातेजाभीष्मःपरपुरंजयः १० सिंहासनस्थोऽनृपतिर्घृतराष्ट्रोमहाबलः ॥
 अन्वास्यमानःसततंविदुरेणमहात्मना ११ कथंतस्यकुलेजातःकुलभेदंव्यवस्यसि ॥ संभूयभ्रातृभिःसार्धंभुंक्ष्वभोगानजनाधिप १२ ब्रवीम्यहंनकार्पण्यान्नार्थ
 हेतोःकथंचन ॥ भीष्मेणदत्तमिच्छामिनत्वयाराजसत्तम १३ नाहंत्वतोऽभिकांक्षिष्येवृत्त्युपायंजनाधिप ॥ यतोभीष्मस्ततोद्रोणोयद्भीष्मस्त्वाहत्तत्कुरु १४
 दीयतांपांडुपुत्रेभ्योराज्यार्धमरिर्कशन ॥ सममाचार्यकंताततवतेषांचमेसदा १५ अश्वत्थामायथामहांतथाश्वेतहयोमम ॥ बहुनार्किप्रलापेनयतोधर्मस्ततो
 जयः १६ ॥ वासुदेवउवाच ॥ एवमुक्तेमहाराजद्रोणेनामिततेजसा ॥ व्याजहारततोवाक्यंविदुरःसत्यसंगरः ॥ पितुर्वदनमन्वीक्ष्यपरिवृत्त्यचधर्मवित् १७
 विदुरउवाच ॥ देवव्रतनिबोधेदंवचनंममभाषतः ॥ प्रनष्टःकौरवोवंशस्त्वयाऽयंपुनरुद्धतः १८ तन्मेविलपमानस्यवचनंसमुपेक्षसे ॥ कोऽयंदुर्योधनोनामकुले
 स्मिन्कुलपांसनः १९ यस्यलोभाभिभूतस्यमार्तिसमनुवर्तसे ॥ अनार्यस्याकृतज्ञस्यलोभेनहृतचेतसः २० अतिक्रामतियःशास्त्रंपितुर्धर्मार्थदर्शिनः ॥ एते
 नश्यंतिकुरवोदुर्योधनकृतेनैव २१ यथातेनप्रणश्येयुर्महाराजतथाकुरु ॥ मांचैवघृतराष्ट्रंचपूर्वमेवमहामते २२ चित्रकारइवालैरुपंकृत्वास्थापितवानसि ॥
 प्रजापतिःप्रजाःसृष्ट्वायथासंहरतेतथा २३ नोपेक्षस्वमहाबाहोपश्यमानःकुलक्षयम् ॥ अथतेऽद्यमतिर्नष्टाविनाशेप्रत्युपस्थिते २४

याददत्ततथाक्षत्रेविदुरायापिन्यासभूतमददादितिभावः ४ । ५ । ६ । ७ । ८ संवननमात्मीवताकरणं ९ संवाहनक्रियाः संवाहनंसंप्रापणंदानोपदानादिकंताएवक्रियाः १० । ११
 १२ कार्पण्याद्युद्धमयात् १३ । १४ । १५ । १६ पितुर्भीष्मस्य १७ । १८ । १९ । २० शास्त्रंजाज्ञां दुर्योधनकृतेन दुर्योधनकर्मणा २१ । २२ । २३ । २४

वनंगच्छेति तावतात्वयात्त्वदनुगामिनाद्रोणेनचत्यकोऽयंहिनपक्षोदुर्योधनःपांडवेभ्योभयंप्राप्स्यतीत्याशयः १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ ॥ इतिउ
 वनंगच्छमयासार्धंघृतराष्ट्रेणचैवह ॥ बद्धावानिकृतिप्रज्ञंधार्तराष्ट्रंमुदुर्मतिम् २५ शाधींदराज्यमद्याशुपांडवैरभिरक्षितम् ॥ प्रसीदराजशार्दूलविनाशोदृश्यते
 महान् २६ पांडवानांकुरूणांचराज्ञाममिततेजसाम् ॥ विररामैवमुक्त्वातुविदुरोदीनमानसः ॥ प्रध्यायमानःसतदानिःश्वसंश्चपुनःपुनः २७ ततोऽथराज्ञःसु
 बलस्यपुत्रीधर्मार्थयुक्तंकुलनाशभीता ॥ दुर्योधनंपापमर्तिनृशंसंराज्ञांसमक्षंसुतमाहकोपात् २८ येषार्थिवाराजसभाप्रविष्टाब्रह्मर्षयोयेचसभासदोऽन्ये ॥ शृण्वं
 तुवक्ष्यामितवापराधंपापस्यसामात्यपरिच्छदस्य २९ राज्यंकुरूणामनुपूर्वभोज्यंक्रमागतोनःकुलधर्मेषुः ॥ त्वंपापबुद्धेऽतिनृशंसकर्मनराज्यंकुरूणामनया
 द्विहंसि ३० राज्येस्थितोघृतराष्ट्रोमनीषीतस्यानुजोविदुरोदीर्घदर्शी ॥ एतावतिक्रम्यकथंनृपत्वंदुर्योधनप्रार्थयसेऽद्यमोहात् ३१ राजाचक्षताचमहानुभावौ
 भीष्मेस्थितेपरवंतौभवेताम् ॥ अयंतुधर्मज्ञतयामहात्मानकामयेद्योऽनृवरोनदीजः ३२ राज्यंतुपांडोरिदमप्रष्टव्यंतस्याद्यपुत्राःप्रभवंतिनान्ये ॥ राज्यंतदेत
 त्रिखिलंपांडवानांपैतामहंपुत्रपौत्रानुगामि ३३ यद्वैब्रूतेकुरुमुख्योमहात्मादेवव्रतःसत्यसंधोमनीषी ॥ सर्वतदस्माभिरहत्यकार्यंराज्यंस्वधर्मान्परिपालयाद्भिः ॥
 ३४ अनुज्ञयाचाथमहाव्रतस्यब्रूयानृपोऽयंविदुरस्तथैव ॥ कार्यंभवेत्तत्सुहृद्भिर्नियोज्यधर्मपुरस्कृत्यसुदीर्घकालम् ३५ न्यायागतंराज्यमिदंकुरूणांयुधिष्ठिरःशा
 स्तुवैधर्मपुत्रः ॥ प्रचोदितोघृतराष्ट्रेणराज्ञापुरस्कृतःशांतनवेनचैव ३६ ॥ इतिश्रीम० उ० भग० कृष्णवाक्येअष्टचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४८ ॥
 ॥ वासुदेवउवाच ॥ एवमुक्तेतुगांधार्या घृतराष्ट्रोजनेश्वरः ॥ दुर्योधनमुवाचेदंराजमध्येजनाधिप १ दुर्योधननिबोधेदंयत्त्वांवक्ष्यामिपुत्रक ॥ तथातत्कुरुभद्रं
 तेयद्यस्तिपितृगौरवम् २ सोमःप्रजापतिःपूर्वंकुरूणांवंशवर्धनः ॥ सोमाद्रभूवषष्ठोऽयंययातिर्नहुषात्मजः ३ तस्यपुत्रावभूवुर्हिपंचराजर्षिसत्तमाः ॥ तेषांय
 दुर्महातेजाज्येष्ठःसमभवत्प्रभुः ४ पूरुर्यवीयांश्चततोयोऽस्माकंवंशवर्धनः ॥ शर्मिष्ठयासंप्रसूतोदुहित्रावृषपर्वणः ५ यदुश्चभरतश्रेष्ठदेवयान्याःसुतोऽभवत् ॥
 दौहित्रस्तातशुक्रस्यकाव्यस्यामिततेजसः ६ यादवानांकुलकरोबलवान्वीर्यसंमतः ॥ अवमेनेसतुक्षत्रंदर्पपूर्णःसुमंदधीः ७ नचातिष्ठत्पितुःशास्त्रेवलदर्पविमो
 हितः ॥ अवमेनेचपितरंभ्रातृंश्चाप्यपराजितः ८ पृथिव्यांचतुरंतायांयदुरेवाभवद्वली ॥ वशेकृत्वासनृपतीन्द्रयवसन्नागसाह्वये ९ तंपितापरमकुद्वोययातिर्नहु
 षात्मजः ॥ शशापपुत्रंगांधारेराज्याच्चापिव्यरोपयत् १० येचैनमन्ववर्तंतभ्रातरोबलदर्पिताः ॥ शशापतानभिरुद्वोययातिस्तनयानथ ११ यवीयांसंततः
 पूरुपुत्रंस्ववशवर्तिनम् ॥ राज्येनिवेशयामासविधेयंनृपसत्तमः १२ एवंज्येष्ठोऽप्यथोत्सिक्तोनराज्यमभिजायते ॥ यवीयांसोऽपिजायंतेराज्यंवृद्धोपसेवया १३
 तथैवसर्वधर्मज्ञःपितुर्ममपितामहः ॥ प्रतीपःपृथिवीपालस्त्रिपुलोकेषुविश्रुतः १४

द्योगपर्वणिनी०भा०अष्टचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४८ ॥ ७ ॥ एवमुक्तइति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ अभिजायतेप्राप्नोति जायंतेलभंते १३ । १४

१५ । १६ त्वग्दोषीकुष्ठी १७ । १८ । १९ । २० वृद्धःप्रतीपः २१ । २२ आत्मजदेवार्पि २३ । २४ । २५ । २६ राज्यंन्यक्कामातुलकुलसमाश्रितइतिसंबंधः २७ अकारयतअकरोत् २८ । २९

तस्यपार्थिवसिंहस्यराज्यधर्मेणशासतः ॥ त्रयःप्रजज्ञिरेपुत्रादेवकल्पायशस्विनः १५ देवापिरभवच्छ्रेष्ठोबाह्लीकस्तदनंतरम् ॥ तृतीयःशांतनुस्तातघृतिमा
न्मेपितामहः १६ देवापिस्तुमहातेजास्त्वग्दोषीराजसत्तमः ॥ धार्मिकःसत्यवादीचपितुःशुश्रूषणेरतः १७ पौरजानपदानांचसंमतःसाधुसकृतः ॥ सर्वेषांवा
लवृद्धानांदेवापिर्हृदयंगमः १८ वदान्यःसत्यसंधश्चसर्वभूतहितेतरतः ॥ वर्तमानःपितुःशास्त्रेब्राह्मणानांतथैवच १९ बाह्लीकस्यप्रियोभ्राताशांतनोश्चमहात्मनः ॥
सौभ्रात्रंचपरंतेषांसहितानांमहात्मनाम् २० अथकालस्यपर्यायेवृद्धोऽनृपतिसत्तमः ॥ संभारानभिषेकार्थंकारयामासशास्त्रतः २१ कारयामाससर्वाणिमंगला
र्थानिवैविधुः ॥ तंब्राह्मणाश्चवृद्धाश्चपौरजानपदैःसह २२ सर्वेनिवारयामासुर्देवापेरभिषेचनम् ॥ सतच्छ्रुत्वातुनृपतिराभिषेकनिवारणम् ॥ अश्रुकंठोऽभवद्वा
जापर्यशोचतचात्मजम् २३ एवंवदान्योधर्मज्ञःसत्यसंधश्चसोऽभवत् ॥ प्रियःप्रजानामपिसंस्त्वग्दोषेणप्रदूषितः २४ हीनांगंपृथिवीपालंनामिनंदंतिदेवताः ॥
इतिश्रुत्वातुपश्रेष्ठप्रत्यपेधनद्विजर्षभाः २५ ततःप्रव्यथितांगोऽसौपुत्रशोकसमन्वितः ॥ निवारितंनृपदंष्ट्रादेवापिःसंश्रितोऽवनम् ॥ बाह्लीकोमातुलकुलं
त्यक्त्वाराज्यंसमाश्रितः ॥ पितृभ्रातृन्परित्यज्यप्राप्तवान्परमर्धिमत् २७ बाह्लीकेनत्वनुज्ञातःशांतनुलोऽकविश्रुतः ॥ पितर्युपरतेराजन्राजाराज्यमकारयत्
२८ तथैवाहंमतिमतापरिचित्येहपांडुना ॥ ज्येष्ठःप्रभंशितोराज्याद्धीनांगइतिभारत २९ पांडुस्तुराज्यंसंप्राप्तःकनीयानपिसत्तमः ॥ विनाशेतस्यपुत्राणा
मिदंराज्यमरिंदम ३० मय्यभागिनिराज्यायकथंत्वंराज्यमिच्छसि ॥ अराजपुत्रोह्यस्वामीपरस्वहर्तुमिच्छसि ३१ युधिष्ठिरोराजपुत्रोमहात्मान्यायागतंराज्य
मिदंचतस्य ॥ सकौरवस्यास्यकुलस्यभर्ताप्रशासिताचैवमहानुभावः ३२ ससत्यसंधःसतथाऽप्रमतःशास्त्रेस्थितोबंधुजनस्यसाधुः ॥ प्रियःप्रजानांसुहृदानुकुं
पीजितेन्द्रियःसाधुजनस्यभर्ता ३३ क्षमातितिक्षादमार्जवंचसत्यव्रतत्वंश्रुतमप्रमादः ॥ भूतानुकंपाह्यनुशासनंचयुधिष्ठिरेराजगुणाःसमस्ताः ३४ अराजपुत्र
स्त्वमनार्यवृत्तोलुब्धःसदाबंधुपुपापबुद्धिः ॥ क्रमागंतराज्यमिदंपरेषांहर्तुंकथंशक्यसिदुर्विनीति ३५ प्रयच्छराज्यार्धमपेतमोहःसवाहनंत्वंसपरिच्छदंच ॥ ततोऽवशेषं
तवजीवितस्यसहानुजस्यैवभवेन्नरेद्र ३६ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिभगवद्यानपर्वणिष्टतराष्ट्रवाक्यकथनेएकोनपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥१४९॥
॥ वासुदेवउवाच ॥ एवमुक्तेतुभीष्मेणद्रोणेनविदुरेणच ॥ गांधार्याष्टतराष्ट्रेणनैवमंदोऽन्वबुध्यत ३ अवधूयोत्थितोमंदःक्रोधसरत्कलोचनः ॥ अन्वद्रवंततं
पश्चाद्वाजानस्त्यक्तजीविताः २

३० । ३१ । ३२ आसमंतात्अनुकंपीदयावान् ३३ । ३४ । ३५ । ३६ इतिश्रीउद्योगपर्वणिभीलकंठीयेभारतभावदीपेएकोनपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४९ ॥ एवमुक्तेइति १ । २

पुण्योऽयेति पुण्यनक्षत्रंहिअश्विन्याःपौर्णमास्याउपरिअष्टम्यामवाति पूर्वमपि सप्तमादिवसादूर्ध्वमावस्यामविष्यतिसंग्रामंयोजयेत्स्यामित्युक्तत्वात् ३ । ४ । ५ । ६ । ७ साम्बंसाप्रोभावः
सामेतिवावत् ८ पुनर्भेदश्चकर्णेनसहोपसंवादेन ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ पंचग्राममात्रस्वीकारेणकृत्स्नराज्यसमर्पणरूपदानमपिप्रयुक्तम् १७ दंडपत्रोपायोनान्यइत्याह
आज्ञापयच्चराज्ञस्तान्पार्थिवान्नष्टचेतसः ॥ प्रयाध्वैकुरुक्षेत्रंपुण्योऽयेतिपुनःपुनः ३ ततस्तेपृथिवीपालाःप्रययुःसहसैनिकाः ॥ भीष्मसेनापतिकृत्वासंहृष्टाः
कालचोदिताः ४ अक्षौहिण्योदशैकाचकौरवाणांसमागताः ॥ तासांप्रमुखतोभीष्मस्तालकेतुर्व्यरोचत ५ यदत्रयुक्तंप्राप्तंचतद्विधत्स्वविशांपते ॥ उक्तंभी
ष्मेणयद्वाक्यंद्रोणेनविदुरेणच ६ गांधार्याष्टतराष्ट्रेणसमक्षंममभारत ॥ एतत्तेकथितंराजन्यद्वृत्तंकुरुसंसदि ७ साम्यमादौप्रयुक्तंमेराजन्सौभ्रात्रमिच्छता ॥
अभेदायास्यवंशस्यप्रजानांचविवृद्धये ८ पुनर्भेदश्चमेयुक्तोयदासामनगृह्यते ॥ कर्मानुकीर्तनंचैवदेवमानुषसंहितम् ९ यदानाद्रियतेवाक्यंसामपूर्वसुयोधनः ॥
तदामयासमानीयभेदिताःसर्वपार्थिवाः १० अद्भुतानिचघोराणिदारुणानिचभारत ॥ अमानुषाणिकर्माणिदर्शितानिमयाविभो ११ निर्भर्त्सयित्वाराज्ञस्तांस्तृणी
कृत्यसुयोधनम् ॥ राधेयंभीषयित्वाचसौबलंचपुनःपुनः १२ द्यूततोघातंराष्ट्राणानिदंश्रुत्वातथापुनः ॥ भेदयित्वातुपान्सर्वान्वाग्भिर्मन्त्रेणचासकृत् १३ पुनः
सामाभिसंयुक्तंसंप्रदानमथानुवम् ॥ अभेदात्कुरुवंशस्यकार्ययोगात्तथैवच १४ तेश्वराष्टतराष्ट्रस्यभीष्मस्यविदुरस्यच ॥ तिष्ठेयुःपांडवाःसर्वेहित्वामानमधश्चराः
१५ प्रयच्छंतुचतेराज्यमनीशास्तेभवंतुच ॥ यथाऽऽहराजागंगियोविदुरश्चहितंतव १६ सर्वेभवतुतेराज्यंपंचग्रामान्विसर्जय ॥ अवश्यंभरणीयाहिपितुस्ते
राजसत्तम १७ एवमुक्तोऽपिदुष्टात्मानैवभागंव्यमुंचत ॥ दंडंचतुर्थंपश्यामितेषुपापेषुनान्यथा १८ निर्याताश्चविनाशायकुरुक्षेत्रंनराधिपाः ॥ एतत्तेकथितंरा
जन्यद्वृत्तंकुरुसंसदि १९ नतेराज्यंप्रयच्छंतिविनायुद्धेनपांडव ॥ विनाशहेतवःसर्वेप्रत्युपस्थितमृत्यवः २० ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिभगवद्यानपर्वणि
कृष्णवाक्येपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५० ॥ समाप्तंचभगवद्यानपर्व ॥ ॥ अथसैन्यनिर्घाणपर्व ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ जनार्दनवचःश्रुत्वाधर्म
राजोयुधिष्ठिरः ॥ भ्रातृनुवाचधर्मात्मासमक्षंकेशवस्यह १ श्रुतंभवद्विर्यद्वृत्तंसभायांकुरुसंसदि ॥ केशवस्यापियद्वाक्यंतत्सर्वमवधारितम् २ तस्मात्सेनावि
भागंभेकुरुध्वंनरसत्तमाः ॥ अक्षौहिण्यश्चसत्तैताःसमेताविजयायवै ३ तासांयेपतयःसप्तविख्यातास्तास्त्रिवोधत ॥ दुपदश्चविराटश्चष्टष्टयुग्राशिखंडिनौ ४
सात्यकिश्चेकितानश्चभीमसेनश्चवीर्यवान् ॥ एतेसेनाप्रणेतारोवीराश्चसर्वेतनुत्यजः ५ सर्वेवेदविदःशूराःसर्वेसुचरितवताः ॥ ह्रीमंतोनीतिमतश्चसर्वेयुद्धविशारदाः
६ इष्वस्त्रकुशलाःसर्वेतथासर्वास्त्रयोधिनः ॥ सप्तानामपियोनेतासेनानांप्रविभागावित् ७ यःसहेतरणेभीष्मंशरार्चिःपावकोपमम् ॥ तंतावत्सहदेवात्रप्रवृत्तिकुरुनं
दन ॥ स्वमतंपुरुषव्याघ्रकोनःसेनापतिःक्षमः ८ ॥ सहदेवउवाच ॥ संयुक्तएकदुःखश्चवीर्यवांश्चमहीपतिः ॥ यंसमाश्रित्यधर्मज्ञंस्वमंशमनुयुंज्महे ९
दंडमिति १८ । १९ । २० ॥ इतिउद्योगपर्वणिभीलकंठीये भारतभावदीपेपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५० ॥ जनार्दनेति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ संयुक्तःसंबंधी ९

१० । ११ कुलेनवंशेन अभिजनेनस्वजनसमूहेन १२ । १३ । १४ । १५ । १६ अंगिरसोद्रोणस्य १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३०
 मत्स्योविराटोबलवानकृतास्त्रोयुद्धदुर्मदः ॥ प्रसहिष्यतिसंग्रामेभीष्मंतांश्चमहारथान् १० ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तथोक्तसहदेवेनवाक्येवाक्यविशारदः ॥ नकु
 लोऽनंतरं तस्मादिदं वचनमाददे ११ वयसाशास्त्रतोषैर्यातकुलेनाभिजनेनच ॥ हीमान्बलान्वितः श्रीमान्सर्वशास्त्रविशारदः १२ वेदचास्त्रभरद्वाजादुर्धर्षः स
 त्यसंगरः ॥ योनित्यंस्पर्धतेद्रोणंभीष्मंचैवमहाबलम् १३ श्लाघ्यः पार्थिववंशस्यप्रमुखेवाहिनीपतिः ॥ पुत्रपौत्रैःपरिवृतः शतशाखइवकुम्भः १४ यस्तताप
 तपोधोरसदारः पृथिवीपतिः ॥ रोषाद्द्रोणविनाशायवीरः समितिशोभनः १५ पितेवास्मान्समाधत्तेयः सदापार्थिवर्षभः ॥ श्वशुरोद्भुपदोऽस्माकंसेनाग्रसंप्रक
 र्षतु १६ सद्रोणभीष्मावायातौसहोदितिमतिर्मम ॥ सहोदिव्यासविद्राजासखाचांगिरसोऽनुपः १७ माद्रीसुताभ्यामुक्तेतुस्वमतेकुरुनंदनः ॥ वासविर्वासस
 मःसव्यसाच्यब्रवीद्वचः १८ योऽयंतपःप्रभावेनऋषिसंतोषणेनच ॥ दिव्यः पुरुषउत्पन्नोज्ज्वालावर्णोमहाभुजः १९ धनुष्मान्कवचखड्गारथमारुग्रदंशितः ॥
 दिव्यैर्हयवरैर्युक्तमग्निकुंडात्समुत्थितः २० गर्जन्निवमहामेधोरथघोषेणवीर्यवान् ॥ सिंहसंहननोवीरः सिंहतुल्यपराक्रमः २१ सिंहोरस्कः सिंहभुजः सिंहवक्षामहा
 बलः ॥ सिंहप्रगर्जनोवीरः सिंहस्कंधोमहाद्युतिः २२ सुभ्रूः सुदंष्ट्रः सुहनुः सुबाहुः सुमुखोऽकृशः ॥ सुजन्तुः सुविशालाक्षः सुपादः सुप्रतिष्ठितः २३ अभेद्यः सर्वश
 स्त्राणांप्रभिन्नइववारणः ॥ जज्ञेद्रोणविनाशायसत्यवादीजितेंद्रियः २४ घृष्टयुग्ममहंमन्येसहोद्रीष्मस्यसायकान् ॥ वज्राशनिसमस्पर्शान्दीप्तास्यानुरगानिव
 २५ यमदूतसमान्वेगेनेपातेपावकोपमान् ॥ रामेणाजौविषहितान्ब्रजनिष्पेषदारुणान् २६ पुरुषंतनपश्यामि यः सहेतमहाव्रतम् ॥ घृष्टयुग्ममृतेगजान्नितिमेधी
 यतेमतिः २७ क्षिप्रहस्तश्चित्रयोधोमतः सेनापतिर्भम ॥ अभेद्यकवचः श्रीमान्मातंगइवयूथपः २८ ॥ भीमसेनउवाच ॥ वधार्थं यः समुत्पन्नः शिखंडोद्भुपदा
 त्मजः ॥ वदंतिसिद्धाराजेंद्रऋषयश्चसमागताः २९ यस्यसंग्राममध्येतुदिव्यमस्त्रंप्रकुर्वतः ॥ रूपंद्रक्ष्यंतिपुरुषारामस्येवमहात्मनः ३० नतंयुद्धेप्रपश्यामि
 योभिद्यात्तुशिखंडिनम् ॥ शस्त्रेणसमरेराजनसन्नद्धं स्यंदनेस्थितम् ३१ द्वैरथेसमरेनान्योमीष्महंन्यान्महाव्रतम् ॥ शिखंडिनमृतेवीरंसेनापतिर्मतः ३२
 ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ सर्वस्यजगतस्तातसारासारंबलाबलम् ॥ सर्वजानातिधर्मात्मातमेपांचकेशवः ३३ यमाहकृष्णोदाशार्हः सोऽस्तुसेनापतिर्मम ॥ कृ
 तास्त्रोऽप्यकृतास्त्रोवाट्टदोवायदिवायुवा ३४ एषनोविजयेमूलमेषतातविपर्यये ॥ अन्नप्राणाश्चराज्यंचभावाभावौसुखासुखे ३५ एषधाताविधाताचसिद्धि
 रन्नप्रतिष्ठिता ॥ यमाहकृष्णोदाशार्हः सोऽस्तुनोवाहिनीपतिः ३६ ब्रवीतुवदतांश्रेष्ठोनिशासमभिवर्तते ॥ ततः सेनापतिं कृत्वा कृष्णस्यवशवर्तिनः ३७ राज्ञेः
 शेषेव्यतिक्रान्तिप्रयास्यामोरणाजिरम् ॥ अधिवासितशस्त्राश्चकृतकौतुकमंगलाः ३८

३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ शस्त्राणामधिवासनंगंधाद्यैः पूजने कौतुकंरक्षाबंधनं यंगलंस्वस्तिवाचनम् २८

धनंजयमवेक्ष्येत्यनेनार्जुनाभिमतो घृष्टयुग्मः सेनापतिरिति स्वाशयं प्रदर्शयत्यर्थः ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ अस्माकं बलं कर्तुं धार्तराष्ट्रं बलं कर्म ४८ । ४९ योगो युद्धाय
 सजीमवनं । 'द्रव्योपायसन्नहनेष्वपियोगः' इति विश्वः ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ शकटा अनांसि आपणोवणिग्वीध्युपलसिंघं विक्रयद्रव्यं वेशोवेश्याजनाश्रयः पटगृहाणि ।

॥ वैशंपायनउवाच ॥ तस्यतद्वचनं श्रुत्वा धर्मराजस्यधीमतः ॥ अब्रवीत्पुंडरीकाक्षो धनंजयमवेक्ष्यह ३९ ममाप्येतेमहाराजभवद्विषयउदाहृताः ॥ ने
 तारस्तवसेनायामताविकांतयोधिनः ४० सर्वेष्वसमर्थाहितवशं प्रबाधितुं ॥ इन्द्रस्यापिभयं ह्येतेजनयेयुर्महाहवे ४१ किंपुनर्धातिराष्ट्राणां लुब्धानां पापचे
 तसाम् ॥ मयापिहिमहाबाहोत्वात्प्रियार्थंमहाहवे ४२ कृतोयत्नोमहांस्तत्रशमः स्यादितिभारत ॥ धर्मस्यगतमात्रूप्येनस्मवाच्याविवक्षतां ४३ कृतास्त्रंमन्यते
 बालआत्मानमविचक्षणः ॥ धार्तराष्ट्रोबलस्थंचपश्यत्यात्मानमातुरः ४४ युज्यतांवाहिनीसाधुवधसाध्याहिमेमताः ॥ नधार्तराष्ट्राः शक्ष्यंतिस्थातुं दृष्ट्वाधनं
 जयं ४५ भीमसेनंचसंकुद्वयमौचापियमोपमौ ॥ युयुधानद्वितीयंचघृष्टयुग्मममर्षणं ४६ अभिमन्युद्रौपदेयान् विराट्दुपदावपि ॥ अक्षौहेणीपतीश्चान्वात्रे
 द्रान्भीमविक्रमान् ४७ सारवद्वलमस्माकंदुष्प्रधर्षदुरासदं ॥ धार्तराष्ट्रबलंसंख्येहानिष्यतिनसंशयः ४८ घृष्टयुग्ममहंमन्येसेनापतिमरिदम् ॥ वैशंपायनउवाच ॥
 एवमुक्तेतुकृष्णेनसंप्राहप्यन्नरोत्तमाः ४९ तेषांप्रहृष्टमनसांनादः समभवन्महान् ॥ योगइत्यथसैन्यानांत्वरतांसंप्रधावताम् ५० हयवारणशब्दाश्चनोमेधोपाश्च
 सर्वतः ॥ शंखदुंदुभिघोषाश्चतुमुलाः सर्वतोऽभवन् ५१ तदुग्रंसागरनिभंक्षुब्धबलसमागमम् ॥ रथपातिगजोदग्रंमहोर्मिभिरिवाकुलम् ५२ धावतामाह्वयानानां
 तनुत्राणिचवध्रताम् ॥ प्रयास्यतां पांडवानांससैन्यानांसमंततः ५३ गमेवपूर्णादुर्धर्षासमदृश्यतवाहिनी ॥ अग्रानीकेभीमसेनोमाद्रीपुत्रौचदंशितौ ५४ सौ
 भद्रौद्रौपदेयाश्चघृष्टयुग्मश्चपार्षतः ॥ प्रभद्रकाश्चपंचालाभीमसेनमुखाययुः ५५ ततःशब्दः समभवत्समुद्रस्येवपर्वणि ॥ हृष्टानांसंप्रयातानांघोषोदिवमिश्र
 स्पृशत् ५६ प्रहृष्टादंशितायोधाः परानीकविदारणाः ॥ तेषामध्येययौराजाकुंतौपुत्रौयुधिष्ठिरः ५७ शकटापणवेशाश्चयानयुग्यंचसर्वशः ॥ कोशंयंत्रायुधं
 चैवयेचवैद्याश्चिकित्सकाः ५८ फल्गुयज्ञबलंकिंचिद्यच्चापिकशदुर्बलम् ॥ तत्संगृह्ययौराजायेचापिपरिचारकाः ५९ उपप्लव्यतुपांचालीद्रौपदीसत्यवादिनी ॥
 सहस्रीभिर्निवृत्तेदासीदाससमावृता ६० कृत्वामूलप्रतीकारं गुल्मैः स्थावरजंगमैः ॥ स्कंधावारेणमहताप्रययुः पांडुनंदनाः ६१ ददतोगांहिरण्यंचब्राह्मणैरभिसंवृ
 ताः ॥ स्तूयमानाययूराजनरथैर्मणिविभूषितैः ६२ केकयाघृष्टकेतुश्चपुत्रः काश्यपस्यचाभिभुः ॥ श्रेणिमान्वसुदानश्चशिखंडीचापराजितः ६३ हृष्टास्तुष्टाः कव
 चिनः सशस्त्राः समलंकृताः ॥ राजानमन्वयुः सर्वेपरिवार्ययुधिष्ठिरम् ६४ जघनार्धेविराटश्चयाज्ञसेनिश्चसौमकिः ॥ सुधर्माकुंतिभोजश्चघृष्टयुग्मस्यचात्मजाः ६५

यानयुग्यंयानेषुयुग्यंयुगमर्हतीतिरथादि । शकटमुपस्करादिभारवहंयुग्यं । इदं तु केवलं प्रयाणार्हंयुग्यं । युग्यंचपत्रेतिनिपातनात् । कोशंघनचयं यंत्रायुधं गोलकप्रक्षेपणं नालइत्युच्यतेलोके चिकित्स
 काः शस्त्रवैद्याः ५८ । ५९ । ६० मूलप्रतीकारं घनदाररक्षां गुल्मैः स्थावरैः प्राकाररूपैः जंगमैः परितः स्थानेस्थानेनूरसंघैः स्कंधावारेणेत्येन ६१ गांभीर्भिधेनुंवा ६२ । ६३ । ६४ जघनार्धेपश्चिमाधे ६५

६६ । ६७ । ६८ । ६९ । महर्ष्यन्तरोमांचितानि ७० । ७१ ॥ इतिउद्योगपर्वणिनीलकंठीयेभारतभावदीपेएकपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५१ ॥ ततश्च १ । मधुरेमनोहरे १ । २
 रथायुतानिचत्वारिहयाःपंचगुणास्तथा॥पत्तिसैन्धवंदशगुणंजानामयुतानिषट् ६६ अनाधृष्टिश्चेकितानोघृष्टकेतुश्चसात्यकिः ॥ परिवार्यययुःसर्वेवासुदेवधनंजयौ
 ६७ आसाद्यतुकुरुक्षेत्रंयूढानीकाःप्रहारिणः ॥ पांडवाःसमदृश्यंतनर्दंतोवृषभाइव ६८ तेऽग्राह्यकुरुक्षेत्रंशंखानदध्मुररिदमाः ॥ तथैवदध्मतुःशंखवासुदेवधनं
 जयौ ६९ पांचजन्यस्यनिर्घोषंविस्फूर्जितमिवाशनेः ॥ निशम्यसर्वसैन्यानि समहर्ष्यन्तसर्वशः ७० शंखदुंदुभिसंहृष्टःसिंहनादस्तरस्विनाम् ॥ पृथिवीचांतरि
 क्षंचसागरांश्चान्वनादयत् ७१ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिसैन्धुनिर्याणपर्वणिकुरुक्षेत्रप्रवेशेएकपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५१ ॥ ॥ ध ॥
 वैशंपायनउवाच ॥ ततोदेशेसमेस्त्रिग्वेप्रभूतयवसंधने ॥ निवेशयामासतदासेनाराजायुधिष्ठिरः १ परिहृत्यश्मशानानिदेवतायतनानिच ॥ आश्रमांश्चम
 हर्षाणांतीर्थान्यायतनानिच २ मधुरानूषरेदेशेऽशुचौपुण्येमहामतिः ॥ निवेशंकारयामासकुंतीपुत्रोयुधिष्ठिरः ३ ततश्चपुनरुत्थायसुखीविश्रांतवाहनः ॥ प्र
 ययौपृथिवीपालैर्वृतःशतसहस्रशः ४ विद्राव्यशतशोगुल्मानधार्तराष्ट्रस्यसैनिकान् ॥ पर्यक्रामत्समंताच्चपार्थेनसहकेशवः ५ शिविरंमापयामासघृष्टयुग्मश्वपार्ष
 तः ॥ सात्यकिश्चरथोदारोयुयुधानश्चवीर्यवान् ६ आसाद्यसरितंपुण्यांकुरुक्षेत्रेहिरण्वतीम् ॥ सूपतीर्थांशुचिजलांशर्करापंकवर्जिताम् ७ खानयामासपरिखांके
 शवस्तत्रभारत ॥ गुम्यर्थमपिचादिश्यबलंतत्रन्यवेशयत् ८ विधिर्यःशिविरस्यासीत्पांडवानांमहात्मनाम् ॥ तद्विधानिनरेन्द्राणांकारयामासकेशवः ९ प्रभूत
 तरकाष्ठानिदुराधर्षतराणिच ॥ भक्ष्यभोज्यान्नपानानिशतशोऽथसहस्रशः १० शिविराणिमहार्हाणिराज्ञांतत्रपृथक्पृथक् ॥ विमानानीवराजेंद्रनिविष्टानिम
 हीतले ११ तत्रासन्नशिल्पिनःप्राज्ञाःशतशोदत्तवेतनाः ॥ सर्वोपकरणैर्युक्तावैद्याःशास्त्रविशारदाः १२ ज्याधनुर्वमंशस्त्राणांतथैवमधुसर्पिषोः ॥ ससर्जरसर्पांमू
 नाराशयःपर्वतोपमाः १३ बहूदकंसुयवसंतुषांगारसमन्वितम् ॥ शिविरोशिविरेराजासंचकारयुधिष्ठिरः १४ महायंत्राणिनाराचास्तोमराणिपरश्वधाः ॥ धनुंषि
 क्वचादीनिऋष्टयस्तूणसंयुताः १५ गजाःकंटकसन्नाहलोहवर्मोत्तरच्छदाः ॥ दृश्यन्तेतत्रगिर्याभाःसहस्रशतयोधिनः १६ निविष्टान्पांडवांस्तत्रज्ञात्वामित्रा
 णिभारत ॥ अभिससुर्यथादेशंसबलाःसहवाहनाः १७ चरितब्रह्मचर्यास्तेसोमपाभूरिदक्षिणाः ॥ जयायपांडुपुत्राणांसमाजग्मुर्महीक्षितः १८ ॥ ॥ इतिश्री
 महाभारतेउद्योगपर्वणिसैन्धुनिर्याणपर्वणिशिविरादिनिर्माणेद्विपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५२ ॥ ॥ ध ॥ ॥ ध ॥

गुल्मानसैनिकसंघान् ९ । ६ सूपतीर्थांशोमनोपकंठां ७ । ८ तद्विधानिशिविराणि ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ कंटकसन्नाहाः येषांस्पर्शमात्रादपिगजांतराणांकंटवेधोभवतितादृशाः
 सन्नाहाःक्वचानि कंटकैःक्वचैःसन्नहनंयेषामितिप्राञ्चः १६ अभिससुरभ्याजग्मुः १७ । १८ ॥ इतिउद्योगपर्वणिनीलकंठीयेभारतभावदीपे द्विपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५२ ॥ ॥ ध ॥

युधिष्ठिरमिति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ आसन्नजलाःकोष्ठाःकक्ष्यायेषुतानितथा अच्छेद्यःशत्रुभिरनिर्वार्यआहारआहारणंस्तूनांमार्गाश्चयेषु
 जनमेजयउवाच ॥ युधिष्ठिरंसहानीकमुपायांतंयुयुत्सया ॥ सान्निविष्टंकुरुक्षेत्रेवासुदेवेनपालितम् १ विराट्दुपदाभ्यांचसपुत्राभ्यांसमन्वितम् ॥ केकयैर्दृष्टि
 मिश्वैवपार्थिवैःशतशोवृतम् २ महेंद्रमिवचादित्यैरभिगुप्तमहारथैः ॥ श्रुत्वाद्युयोधनोराजार्किकार्यप्रत्यपद्यत् ३ एतदिच्छाम्यहंश्रोतुंविस्तरेणमहामते ॥ संभ्र
 मेतुमुलेतस्मिन्यदासीत्कुरुजांगले ४ व्यथयेयुरिमेदेवान्सैद्रानपिसमागमे ॥ पांडवावासुदेवश्चविराट्दुपदौतथा ५ घृष्टयुग्मश्वपांचाल्यःशिखंडीचमहारथः ॥
 युधामन्युश्चविक्रांतोदेवैरपिदुरासदः ६ एतदिच्छाम्यहंश्रोतुंविस्तरेणतपोधन ॥ कुरूणांपांडवानांचयद्यदासीद्विचेष्टितम् ७ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ प्रति
 यातेतुदाशाहोराजाद्युयोधनस्तदा ॥ कर्णदुःशासनंचैवशकुनिंचाब्रवीददम् ८ अकृतेनैवकार्येणगतःपार्थानधोक्षजः ॥ सएनान्मन्युनाऽऽविष्टोऽधुवंध्रयत्यसंशयं
 ९ इष्टोहिवासुदेवस्यपांडवैर्ममविग्रहः ॥ भीमसेनार्जुनौचैवदाशार्हस्यमतेस्थितौ १० अजातशत्रुरत्यर्थंभीमसेनवशानुगः ॥ निरुतश्चमयापूर्वसहस्रैःसहोदरैः
 ११ विराट्दुपदौचैवकृतवैरौमयासह ॥ तौचसेनाप्रणेतारौवासुदेववशानुगौ १२ भविताविग्रहःसोऽयंतुमुलोलोमहर्षणः ॥ तस्मात्सांग्रामिकंसर्वकारयध्वमतं
 द्रिताः १३ शिविराणिकुरुक्षेत्रेक्रियंतांवसुधाधिपाः ॥ स्वपर्याप्तावकाशानिदुरादेयानिशत्रुभिः १४ आसन्नजलकोष्ठानिशतशोऽथसहस्रशः ॥ अच्छेद्याहा
 रमार्गाणिबंधोच्छ्रयचितानिच १५ विविधायुधपूर्णानिपताकाध्वजवंतिच ॥ समाश्वतेषांपंधानःक्रियंतांनगराद्वाहिः १६ प्रयाणंघुष्यतामद्यश्वोभूतइतिमा
 चिरम् ॥ तेतथेतिप्रतिज्ञायश्वोभूतेचकिरेतथा १७ हृष्टरूपामहात्मानोनिवासायमहीक्षिताम् ॥ ततस्तेपार्थिवाःसर्वेत्च्छ्रुत्वा राजशासनम् १८ आसनेभ्यो
 महाहैभ्यउदतिष्ठन्नमर्षिताः ॥ बाहून्परिघसंकाशान्संस्पृशंतःशनैःशनैः १९ कांचनांगददीप्ताश्चंदनागुरुभूषितान् ॥ उष्णीषाणिनियच्छंतःपुंडरीकनिभैः
 करैः ॥ अंतरीयोत्तरीयाणिभूषणानिचसर्वशः २० तेरथानुरथिनःश्रेष्ठाहयांश्चहयकोविदाः ॥ सज्जयंतिस्मनागांश्चनागशिक्षास्वनुष्ठिताः २१ अथवर्माणिचि
 त्राणिकांचनानिबहूनिच ॥ विविधानिचशस्त्राणिचक्रुःसर्वाणिसर्वशः २२ पदातयश्चपुरुषाःशस्त्राणिविविधानिच ॥ उपाजन्तुःशरीरेषुहेमचित्राण्यनेकशः ॥
 २३ तदुत्सवइवोदग्रंसंप्रहृष्टनरावृतम् ॥ नगरंधार्तराष्ट्रस्यभारतासीत्समाकुलम् २४ जनौघसलिलावर्तोरथनागाश्वमीनवान् ॥ शंखदुंदुभिनिर्घोषःकोशसं
 चयरत्नवान् २५ चित्राभरणवर्मोर्मिःशस्त्रनिर्मलफेनवान् ॥ प्रासादमालाद्रिवृतोरथ्यापणमहाहृदः २६ योधचंद्रोदयोद्भूतःकुरुराजमहार्णवः ॥ व्यदृश्यतत
 दाराजंश्चंद्रोदयइवोदधिः २७ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिसैन्धुनिर्याणपर्वणिदुर्योधनसैन्यसज्जकरणेत्रिपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५३ ॥ ॥
 तानिअच्छेद्याहारमार्गाणि १५ । १६ । १७ । १८ । १९ अंतरीयंपरिवानीपं उत्तरीयंप्रावरणवर्णं २० । २१ । २२ उपाजन्तुःपरिधानंकृतवंतः २३ । २४ । २५ । २६ । २७ ॥ इतिउद्योग
 पर्वणिनीलकंठीयेभारतभावदीपे त्रिपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५३ ॥ ॥ ध ॥

वासुदेवेति १।२।३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२। युक्तसंयुक् १३ नकल्याणं अकल्याणं पापं अकल्याणं च त्वदीयेष्वविद्यमानं सर्वतस्मिन् दुर्योधने प्रतिष्ठितं १४ परित्यागेन राजस्योपेक्षया १५ १६ योगं युद्धोद्योगम् १७ १८ १९ यदर्थं यन्निवृत्त्यर्थं अनर्थः कुलक्षयः प्रयत्नतो बलात् २० तस्मिन्निति तस्मिन्नर्थे निमित्ते सति यत्नस्तत्परिहारार्थ उपायः सत्यः

वैशंपायन उवाच ॥ वासुदेवस्य तद्वाक्यमनुस्मृत्य युधिष्ठिरः ॥ पुनः प्रपच्छवाण्येकं कथं मंदोऽब्रवीदिदम् १ अस्मिन्नभ्यागते काले किंच नः क्षममच्युत ॥ कथं च वर्तमाना वै स्वधर्माश्च ये महि २ दुर्योधनस्य कर्णस्य शकुनेः सौबलस्य च ॥ वासुदेवमतज्ञोऽसिममसंभ्रातृकस्य च ३ विदुरस्यापि तद्वाक्यं श्रुतं भीष्मस्य चोभयोः कुंत्याश्च विपुलप्रज्ञप्रज्ञाकास्त्वेन ते श्रुता ४ सर्वमेतदतिक्रम्य विचार्य च पुनः पुनः ॥ क्षमं यन्नो महाबाहो तद्ब्रवीह्यविचारयन् ५ श्रुत्वेतद्धर्मराजस्य धर्मार्थसहितं वचः ॥ मेघदुंदुभिनिर्घोषः कृष्णो वाक्यमथाब्रवीत् ६ ॥ कृष्ण उवाच ॥ उक्तवानस्मि यद्वाक्यं धर्मार्थसहितं हितम् ॥ न तु तन्निवृत्तिप्रज्ञे कौरव्ये प्रतिष्ठिता ७ न च भीष्मस्य दुर्मेघाः शृणोति विदुरस्य वा ॥ मम वाभाषितं किंचित्सर्वमेवातिवर्तते ८ नैष कामयते धर्मं नैष कामयते यशः ॥ जितं समन्यते सर्वं दुरात्मा कर्णमाश्रितः ९ बंधमाज्ञापयामास मम चापि सुयोधनः ॥ न च तं लब्धवान् कामं दुरात्मा पापनिश्चयः १० न च भीष्मो न च द्रोणो युक्तं तत्राह तुर्वचः ॥ सर्वे तमनुवर्तते ऋते विदुरमच्युत ११ शकुनिः सौबलश्चैव कर्णदुःशासनावपि ॥ त्वय्युक्ता न्यभाषंतं मूढा मूढमवर्षणम् १२ किंच तेन मयोक्तेन नान्यभाषत कौरवः ॥ संक्षेपेण दुरात्माऽसौ न युक्तं त्वयि वर्तते १३ पार्थिवे पुन सर्वेषु यद्मेतव सैनिकाः ॥ यत्पापं यन्न कल्याणं सर्वतस्मिन् प्रतिष्ठितम् १४ न चापि वयमत्यर्थं परित्यागेन कर्हि चित् ॥ कौरवैः शममिच्छामस्तत्र युद्धमनंतरम् १५ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तच्छ्रुत्वा पार्थिवाः सर्वे वासुदेवस्य भाषितम् ॥ अब्रुवंतो मुखं राज्ञः समुदक्षं तं भारत १६ युधिष्ठिरस्त्वभिप्रायमभिलक्ष्य महीक्षिताम् ॥ योगमाज्ञापयामास भीमार्जुनयमैः सह १७ ततः किल किलाभूतमनीकं पांडवस्य ह ॥ आज्ञापिते तदा योगे समहृष्यंत सैनिकाः १८ अवधानां वधं पश्यन् धर्मराजो युधिष्ठिरः ॥ निःश्वसन् भीमसेनं च विजयं चेदमब्रवीत् १९ यदर्थं न वासश्च प्राप्तं दुःखं च यन्नया १ सोऽयमस्मानुपेत्येव परोऽनर्थः प्रयत्नतः २० तस्मिन्नयत्नः कृतोऽस्माभिः स नो हीनः प्रयत्नतः ॥ अकृते तु प्रयत्नेऽस्मानुपावृतः कलिर्भटान् २१ कथं ह्यवध्यैः संग्रामः कार्यः सहभाष्यति ॥ कथं ह्यवागुरुनृद्वान्विजयो नो भविष्यति २२ तच्छ्रुत्वा धर्मराजस्य सव्यसाची परंतपः ॥ यदुक्तं वासुदेवेन श्रावयामास तद्वचः २३ उक्तवान् देवकीपुत्रः कुंत्याश्च विदुरस्य च ॥ वचनं तच्च याराज निखिलेनावधारितम् २४ न च तौ वक्ष्यतोऽधर्ममिति मे नैष्ठिकीमतिः ॥ नापि युक्तं च कौंतेय निवर्तितुमयुध्यतः २५ तच्छ्रुत्वा वासुदेवोऽपि सव्यसाचिवचस्तदा ॥ स्मयमानोऽब्रवीद्वाक्यं पार्थमेवमिति ब्रुवन् २६

शत्रुवधरूपो भीमस्य द्यूतकाले संमतः स नोऽस्माकं अस्माभिः क्षमां कुर्वद्भिः प्रयत्नतो बलाद्धीनो व्यर्थः कृतः अकृते तु अकृतेऽपि प्रयत्ने युद्धार्थं युद्धोद्योगे तथापि अस्मान्कालिरुपावृत आगतः २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥

२७ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावदीपे चतुःपञ्चाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५४ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ व्युष्टायां व्यतीतायाम् १ सारंपुरीगाभि मध्यमं मध्यमं फल्गुपाश्वात्यम् २ सा नुरुषा इत्यादीनि नानामणिविभूषिता इत्यंतानि चित्रानीकानां विशेषणानि अनुकर्षः युद्धविमर्दयस्य कस्यचिद्वावयवस्य नष्टस्य प्रतिसमाधानार्थं यत्र यस्याधो वा रुद्धयते तत् । 'अनुकर्षो रथाधः स्थवारुणि' इति मेदिनी । तूणीरो रथवाहो बाणकोशः महान् निपंग इति यावत् । वरुणो रथगुप्त्यां प्राविचर्मयथी । तोमराः हस्तक्षेपाः सशरूपा दंडाः । उपासंगाः हयगजवाह्यास्तूणाः । निपंगः पतिवाह्यः स एव । शक्तिर्लोहदंडः । ऋष्टिर्गुह्यतरः काष्ठदंडः ३ शरासनतोमराः धनुःप्रक्षेप्यास्तोमराः स्थूलबाणाः । पाशाः समीपागतस्य गले प्रक्षेपार्थं । परिच्छदा आस्तरणादीनि । परिस्तरा इति पाठे आस्तरणमेव ४ कचग्रहविक्षेपः कचेषु गृहीत्वा येन शत्रुर्विक्षिप्यते तादृशः कलविकग्रहगुल्यश्चक्रणद्रव्याजिताग्रो वृद्धविशेषः । करग्रहेति पाठे अंकुशविशेषः । तैलादयः प्रतप्ताः शत्रूणामुपरिक्षिप्यते । साशीविषघटाः सप्तर्षाः कुंभाः । सर्जरसोरालद्रव्यमयुद्धीपकम् ५ सघटफलकाः निशस्त्राणि येषां ते सघटफलकाः घंटासहितं च मेत्यन्ये । अयांसिखड्गपट्टिशचक्रुरिकादीनि शुद्धजलं

ततस्तेष्टतसंकल्पायुद्धाय सहसैनिकाः ॥ पांडवेयामहाराज तारत्रि सुखमावसन् २७ ॥ इति श्रीमहामारते उद्योगपर्वणि सैन्यनिर्याणपर्वणि युधिष्ठिरार्जुनसंवादे चतुःपञ्चाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५४ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ व्युष्टायां वैरजन्यां हिराजादुर्योधनस्ततः ॥ व्यभजतान्यनीकानि दशचैकं च भारत १ नरहस्तिरथाश्वानां सारं मध्यं च फल्गुच ॥ सर्वेष्वेतेष्वनीकेषु संदिदेश नराधिपः २ सानुकर्षाः सतूणीराः सवरूपाः सतोमराः ॥ सोपासंगाः शशक्तीकाः सनिपंगाः सहर्षयः ३ सध्वजाः सपाताकाश्च सशरासनतोमराः ॥ रज्जुभिश्च विचित्राभिः सपाशाः सपरिच्छदाः ४ सकचग्रहविक्षेपाः सतैलगुडवालुकाः ॥ साशीविषघटाः सर्वे ससर्जरसपांसवः ५ सघटफलकाः सर्वे सायोगुडजलोपलाः ॥ सशालभिदिपालाश्च समधूच्छिष्टमुद्राः ६ सकांडदंडकाः सर्वे ससीरविषतोमराः ॥ सशूर्पपिठकाः सर्वे सदात्रांकुशतोमराः ७ सकीलकवचाः सर्वे वाशीवृक्षादनान्विताः ॥ व्याघ्रचर्मपरीवाराद्वीपिचर्मवृताश्च ते ८ सहर्षयः सशृंगाश्च सप्रासविविधायुधाः ॥ सकुठाराः सकुदालाः सतैलक्षौमसर्पिषः ९ रुक्मजालप्रतिच्छन्नानानामणिविभूषिताः ॥ चित्रानीकाः सुवपुषो ज्वलिता इव पावकाः १०

तप्तं उपलायं ब्रक्षेप्यागोलाः । शालतेकर्यते शब्दं करोतीति शालः सचासीभिदिपालो गोफलकः । सशूलेति गोडपाठः । मधूच्छिष्टं मयनं तदपि द्रवीकृत्य गुडजलवत्प्रक्षेप्यं । मुद्राः मुशलगुल्योदंडः ६ कांडबाणफलकं तदुक्तोदंडः कांडदंडः कंटकदंड इति यावत् । दंडकंटक इति पाठे स एवार्थः । सीरं लालं । विषं प्रसिद्धं तेन युक्तास्तोमरा विषतोमराः । शूर्पाणि तप्तगुडाविप्रक्षेपार्थानि । पिठकास्तदाश्रयामं जुषाः अस्त्ररोधनार्थाः । दात्रं परशुप्रभृतिः । अंकुशतोमराः बदरीकंटकगुल्यलोहकंटकोपेतास्तोमराः । येषां मंतः प्रविष्टानां बहिर्निःसरणे अत्राण्यपि बहिर्निःसरंति ७ कीलकवचवान् हि परेण मुष्टियुद्धे जेतुमशक्यः । सकीलकचवा इति पाठे सघटं करपत्रं येन तक्षाकाष्ठपाटयति । वाशीकाष्ठप्रच्छन्नं शस्त्रं । वास्येति वासीति वा पाठेऽपि स एवार्थः । वृक्षावनाः लोहकंटककीलादीन्युपकरणानि व्याघ्रचर्मणाद्वीपीचित्रव्याघ्रचर्मणा च परितृतारथा एव ८ ऋष्टिः द्रविडेपुत्रसिद्धं हस्तक्षेप्यं वक्रं काष्ठफलकं शृंगसाहचर्यात् शृंगं दाघातेन नष्टस्य रक्तस्य मोक्षणार्थं विमृशोत्सर्जनस्थानं वा । प्रासाः भट्टाः । तैलक्षौमानि तैलाक्तवस्त्रविशेषा येषां मस्महारस्थले दीयते । सर्पिश्च पुरातनं तदर्थमेव ९ चित्राश्चेतानीकाश्च चित्रानीकाश्चित्राणि सैन्यानि । 'अनीकोऽस्त्रीरणे सैन्ये' इति मेदिनी १०

विनिवेशितायेषु स्थितेशः ११ बद्धानि अरिष्टानि अशुभहराणि यंत्रौषधादीनि येषु ते बद्धारिष्टाः 'रिष्टं भेषां भूमाभावे' इति मेदिनी । बद्धकक्षाः बद्धाः कक्षाः स्पर्धापदानि तुरगादिशिरसि बद्धा
मालाभौक्तिकगुच्छादीन्यतिशयव्योतीनि विरुदानियेषु । 'कक्षास्यादंतरीयस्य पश्चादं च लपल्लवे । स्पर्धापदेनादोर्मूले' इति मेदिनी । बद्धानि आभरणानि ध्वजवदिकादीनि निर्यूहाः शिखराणि च
येषु । 'निर्यूहः शिखरे द्वारे' इति मेदिनी १२ । १३ चतुर्युज इत्येतद्व्याचष्टे धुर्ययोरिति धुर्ययोः धूः सन्निहितयोः पार्ष्णिसारधीचक्ररक्षा १४ । १५ । १६ अंकुशधरी गजनियंतारौ । उत्तमधनुर्धरौ
दूरस्थानप्रहर्तु । असिधरौ समीपस्थान् । शक्तिपिनाकधरौ मध्यस्थान् पिनाकः त्रिशूलः । 'पिनाकोऽस्त्रीरुद्रचापे पांशुर्वपत्रिशूलयोः' इति मेदिनी १७ । १८ सादिभिः अश्वारोहैः १९ संग्राहः बृहदु
द्रंगः हेपणपूर्वक्रमप्रपादाभ्यामुत्खननमिति यावत् तद्रहिताः असंग्राहाः । संग्राहो बृहदुद्रंग इति विश्वः यतः सुसंपन्नाः सम्यक्शिक्षिताः भांडं अश्वभरणं तेन परिच्छिद्यः परिष्कारो येषां । 'भांडं भू

तथा कवचिनः शूराः शस्त्रेषु कृतनिश्चयाः ॥ कुलीना हययोनिज्ञाः सारथ्ये विनिवेशिताः ११ बद्धारिष्टा बद्धकक्षा बद्धध्वजपताकिनः ॥ बद्धाभरणनिर्यूहा बद्धचर्मा
सिपाट्टिशाः १२ चतुर्युजोरथाः सर्वे सर्वे चोत्तमवाजिनः ॥ सप्रासक्रष्टिकाः सर्वे सर्वे शतशरासनाः १३ धुर्ययोर्हययोरेकस्तथान्यौ पार्ष्णिसारथी ॥ तौ चापिरथि
नां श्रेष्ठौ रथी च हयवितथा १४ नगराणीव गुप्तानि दुराधर्षाणि शत्रुभिः ॥ आसन्नरथसहस्राणि हेममालीनिसर्वशः १५ यथारथास्तथानागा बद्धकक्षाः स्वलंकृताः ॥
बभूवुः सप्तपुरुषारत्नवंत इवाद्रयः १६ द्वावंकुशधरौ तत्र द्वावुत्तमधनुर्धरौ ॥ द्वौ वरासिधरौ राजन्नकः शक्तिपिनाकधृक् १७ गजैर्मतैः समाकीर्णैः सर्वमायुधकोशकैः ॥
तद्भववलेन राजनकौरव्यस्य महात्मनः १८ आमुक्तकवचैर्युक्तैः सपताकैः स्वलंकृतैः ॥ सादिभिश्चोपपन्नास्तु तथा चायुतशोहयाः १९ असंग्राहा सुसंपन्ना हेमभा
डपरिच्छदाः ॥ अनेकशतसाहस्राः सर्वे सादिवशे स्थिताः २० नानारूपविकाराश्च नानाकवचशस्त्रिणः ॥ पदातिनो नरास्तत्र बभूवुर्हेममालिनः २१ रथस्यासन्
दशगजा गजस्य दशवाजिनः ॥ नरा दशहयस्यासन् पादरक्षाः समंततः २२ रथस्य नागाः पंचाशन्नागस्यासन् शतंहयाः ॥ हयस्य पुरुषाः सप्तभिन्नसंधानकारिणः
२३ सेनापंचशतं नागारथास्तावंत एव च ॥ दशसेना च पृतना पृतना दशवाहिनी २४ सेना च वाहिनी चैव पृतना ध्वजिनी च मूः ॥ अक्षौहिणी ते पर्या
यैर्निरुक्ता च वरूथिनी २५

पाश्वरूपयोः इति विश्वः २० रूपविकाराः रक्तकृष्णहयमुखत्वादयः २१ रथस्येति एकस्य रथस्य यथोक्तविभागेन दशगजाः शतं अश्वाः सहस्रं पदातयश्च परिवार इत्यर्थः २२ पञ्चांतरमाहरथस्ये
ति एकस्य रथस्य पंचाशद्गजाः पंचसहस्रं अश्वाः पंचत्रिंशत्सहस्रं पदातयः परिवार इत्यर्थः २३ अत्र रथादीनां प्राधान्याप्राधान्याभिप्रायेण परिवारः लपल्लवत्वे ज्ञेये । साधारणी तु संख्या आदिप
र्वण्युक्ता । 'एको रथो गजस्त्वेको नराः पंचपदातयः । त्रयश्चतुरगास्तज्ज्ञैः पतिरित्यभिधीयते' इत्यादिना । तामेवानुसरति सेनेति तत्र गजानां रथानां च तुल्यसंख्यायुक्तिः पूर्वोक्तसंख्यापलक्षणार्था तेन पं
चविंशतिशतानि मनुष्याः पंचदशशतं तुरगा इत्यभिज्ञेयं । पृतनायां तु पंचसहस्रं नागास्तावंतोरथाः पंचविंशतिसहस्रं नराः पंचदशसहस्रं अश्वाः । वाङ्मन्यां पंचाशत्सहस्रं नागास्तावंतोरथाः सार्धल
क्षद्वयं नराः सार्धलक्षं अश्वा इति ज्ञेयं २४ एवमपि पूर्वोक्ता अक्षौहिणी संख्याविशेषादप्येत्याशंक्याह सेनेति सेनादयः शब्दाः पर्यायाः न तु संख्येयानां संख्याभेदमात्रेण नानार्थाः । एकस्मिन्नपि भी
मसेने दशनागसहस्रबलत्वस्मरणात् । एवं च बलस्यैवैकपादशसप्ततिसंख्यानसंख्येयस्येति भावः । पांडवानां हीनबलत्वेऽपि असंख्येयं वा सुदेवबलं तत्र सहाधीभूतमिति जयोऽभूदिति द्रष्टव्यम् २५

२६ । २७ नराणां भिति अयुतश इत्यनेन नराणां मंतोनास्तीति दर्शितम् २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीये पंचपंचाशदधिक

एवं व्यूढान्यनीकानि कौरवेयेण धीमता ॥ अक्षौहिण्यो दशैकाचसंख्याताः सप्तचैव ह २६ अक्षौहिण्यस्तु सप्तैव पांडवानामभूद्रलम् ॥ अक्षौहिण्यो दशैकाचकौ
रवाणामभूद्रलम् २७ नराणां पंचपंचाशदेषा पतिर्विधीयते ॥ सेनामुखं च तिस्रस्तागुल्म इत्यभिशाब्दितम् २८ त्रयो गुल्मा गणस्त्वासीद्गणास्त्वयुतशोऽभव
न् ॥ दुर्योधनस्य सेनासु योत्स्यमानाः प्रहारिणः २९ तत्र दुर्योधनो राजा शूरान् बुद्धिमतो नरान् ॥ प्रसमीक्ष्य महाबाहुश्चक्रे सेनापतींस्तदा ३० पृथगक्षौहिणी
नां च प्रणेतृन् रसत्तमान् ॥ विधिवत् पूर्वमानिय पार्थिवानभ्यभाषत ३१ कृपद्रोणं च शल्यं च सैधवं च जयद्रथम् ॥ सुदाक्षिणं च कां वोजं कृतवर्माणमेव च ३२ द्रोण
पुत्रं च कर्णं च भूरिश्रवसमेव च ॥ शकुनिं सौबलं चैव बाह्लीकं च महाबलम् ३३ दिवसे दिवसे तेषां प्रतिवेले च भारत ॥ चक्रं स विविधाः पूजाः प्रत्यक्षं च पुनः पुनः ३४
तथा विनियताः सर्वे ये च तेषां पदानुगाः ॥ बभूवुः सैनिकाराज्ञां प्रियं राज्ञश्चिकीर्षवः ३५ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि सैन्यनिर्याणपर्वणि दुर्यो
धनसैन्यविभागे पंचपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५५ ॥ ॥ ध्र ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततः शांतनवं भीष्मं प्रांजलिर्हृ
तराष्ट्रजः ॥ सहस्रैर्महीपालैरिदं वचनमब्रवीत् १ ऋते सेनाप्रणेतारं पृतनासु महत्यपि ॥ दीर्यते युद्धमासाद्य पिपीलिकपुटं यथा २ नहि जातु द्वयोर्बुद्धिः
समाभवति कर्हिचित् ॥ शौर्यं च बलं नेतृणां स्पर्धते च परस्परम् ३ श्रूयते च महाप्राज्ञहैहयानमितौजसः ॥ अभ्ययुर्ब्राह्मणाः सर्वे समुच्छिन्नकुशध्वजाः ४
तानभ्ययुस्तदा वैश्याः शूद्राश्चैव पितामह ॥ एकतस्तु त्रयो वर्णा एकतः क्षत्रियर्षभाः ५ ततो युद्धेष्वभ्यंत त्रयो वर्णाः पुनः पुनः ॥ क्षत्रियाश्च जयंत्ये
व बहुलं चैकतो बलम् ६ ततस्ते क्षत्रियानेव प्रच्छुद्धिं जसत्तमाः ॥ तेभ्यः शशं सुधर्मं ज्ञायाथातथ्यं पितामह ७ वयमेकस्य शृण्वानामहा बुद्धिमतोरणे ॥ भवंतस्तु
पृथक्सर्वे स्वबुद्धिं वशवर्तिनः ८ ततस्ते ब्राह्मणाश्च कुरेकं सेनापतिं द्विजम् ॥ नये सुकुशलं शूरमजयं क्षत्रियांस्ततः ९ एवं ये कुशलं शूरहितेऽपि सतमकल्मषम् ॥
सेनापतिं प्रकुर्वीत ते जयंति रणे रिपून् १० भवानुशनसा तु ल्योहितैषी च स दामम ॥ असंहार्यः स्थितो धर्मसः सेनापतिर्भव ११ रश्मिवतामिवादित्यो वीरुधामि
वचंद्रमाः ॥ कुबेर इव यक्षाणां देवानामिव वासवः १२ पर्वतानां यथामेरुः सुपर्णः पक्षिणां यथा ॥ कुमार इव देवानां वसूनामिव हव्यवाट् १३ भवता हि वयं गुप्ताः शक्रे
णेव दिवौकसः ॥ अनाष्ट्या भविष्यामस्त्रिदशानामपि ध्रुवम् १४ प्रयातु नो भवानग्रे देवानामिव पावकिः ॥ वयं त्वामनुयास्यामः सौरभेया इव वर्षभम् १५

शततमोऽध्यायः ॥ १५५ ॥ ॥ ध्र ॥ ॥ तत इति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० उशनसां शुक्रेण असंहार्यः पितुर्नरदानात् कालेनापि संहर्तुं शक्यः ११ । १२
कुमारः कार्तिकेयः १३ । १४ पावकिः कार्तिकेय एव १५

म.भा.टी.
॥१२४॥

१६ । १७ । १८ विवृतोविस्पष्टोभूत्वेत्यर्थः १९ । २० नमेमयाउत्सादनीयाःनाशयितुंशक्याः सदाप्रत्यहं २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८

उद्यो. ५
अ०
॥१५७॥

॥ भीष्मउवाच ॥ एवमेतन्महाबाहोयथावदसिभारत ॥ यथैवहिमवंतोमेतथैवममपांडवाः १६ अपिचैवमयाश्रेयोवाच्यंतेषानराधिप ॥ संयोद्धव्यंतवार्थायय
थामेसमयःकृतः १७ नतुपश्यामियोद्धारमात्मनःसदृशंभुवि ॥ ऋतेतस्मान्नरव्याघ्रात्कुंतीपुत्राद्धनंजयात् १८ सहिवेदमहाबुद्धिर्दिव्यान्यस्त्राप्यनेकशः ॥
नतुमांविवृतोयुद्धेजातुयुध्येतपांडवः १९ अहंचैवक्षणेनैवनिर्मनुष्यमिदंजगत् ॥ कुर्यांश्चबलेनैवससुरासुरराक्षसम् २० नत्वेवोत्सादनीयामेपांडोःपुत्राजना
धिप ॥ तस्माद्योधानहनिष्यामिप्रयोगेणायुतंसदा २१ एवमेपांकरिष्यामिनिधनंकुरुनंदन ॥ नचेतेमांहनिष्यंतिपूर्वमेवसमागमे २२ सेनापतिस्त्वहंराजन्
समयेनापरेणते ॥ भविष्यामियथाकामंतन्मेश्रोतुमिहार्हसि २३ कर्णोवायुध्यतांपूर्वमहंवापृथिवीपते ॥ स्पर्धतेहिसदाऽत्यर्थंमृतपुत्रोमयारणे २४ ॥ कर्णउवाच ॥
नाहंजीवतिगगियेराजनयोत्स्येकथंचन ॥ हतेभीष्मेतुयोत्स्यामिसहगांडीवधन्वना २५ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततःसेनापतिचक्रेविधिवद्भूरिदक्षिणम् ॥ घृत
राष्ट्रात्मजोभीष्मसोऽभिषिक्तोव्यरोचत २६ ततोभेरीश्वशंखांश्चशतशोऽथसहस्रशः ॥ वादयामासुरव्यग्रावादकाराजशासनात् २७ सिंहनादाश्चविधिवद्वाह
नानांचनिःस्वनाः ॥ प्रादुरासन्ननभ्रेचवर्षरुधिरकर्दमम् २८ निर्घाताःपृथिवीकंपागजहं हितनिःस्वनाः ॥ आसंश्चसर्वयोधानांपातयंतोमनांस्युत २९ वाच
श्चाप्यशरीरिण्योदिवश्चोल्काःप्रपेदिरे ॥ शिवाश्चभयवेदिन्योनेदुर्दीप्ततराभृशम् ३० सेनापत्येयदाराजागंगेयमभिषिक्तवान् ॥ तदैतान्युग्ररूपाणिबभूवुःश
तशोत्प ३१ ततःसेनापतिं कृत्वाभीष्मपरबलार्दनम् ॥ वाचयित्वा द्विजश्रेष्ठानगोभिर्निष्कैश्चभूरिशः ३२ वर्धमानोजयाशीर्भिर्निर्ययौसैनिकैर्वृतः ॥ आपगेयंपु
रस्कृत्यभ्रातृभिःसहितस्तदा ३३ स्कंधावारेणमहताकुरुशेत्रंजगामह ३४ परिक्रम्यकुरुक्षेत्रं कर्णेनसहकौरवः ॥ शिविरंमापयामाससमेदेशेजनाधिप ३५
मधुरानूपरेदेशेप्रभूतयवसंधने ॥ यथैवहास्तिनपुरंतद्वच्छिविरमावभौ ३६ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिसेन्यनिर्याणपर्वणिभीष्मसैनापत्येषद्वपंचाशदधिक
शततमोऽध्यायः ॥ १५६ ॥ ॥ ४ ॥ ॥ जनमेजयउवाच ॥ आपगेयंमहात्मानंभीष्मंशस्त्रभृतांवरम् ॥ पितामहंभारतानां ध्वजंसर्वमहीक्षिताम्
१ बृहस्पतिसंभुद्व्याक्षमयापृथिवीसमम् ॥ समुद्रमिवगांभीर्येहिमवंतमिवस्थिरम् २ प्रजापतिमिवौदार्येतेजसाभास्करोपमम् ॥ महेंद्रमिवशत्रूणांध्वंसनंशरवृ
ष्टिभिः ३ रणयज्ञेप्रविततेसुभीमेलोमहर्षणे ॥ दीक्षितांचिररात्रायश्रुत्वातत्रयुधिष्ठिरः ४

पातयंतःभूर्च्छित्तानि कुर्वतः २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ ॥ इति उद्योगपर्वणिनीलकण्ठीये भारतमावदीपे षट्पंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५६ ॥
आपगेयमिति १ । २ । ३ । ४

॥१२४॥

१ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ इन्द्रात्मदीप्तात् १४ । १५ महात्ययंअर्यंतंक्षयकरं १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ रौहिणेयोबलरामः

किमब्रवीन्महाबाहुःसर्वशस्त्रभृतांवरः ॥ भीमसेनार्जुनौवापिकृष्णोवाप्रत्यभाषतं ५ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ आपद्धर्मार्थकुशलोमहाबुद्धिर्युधिष्ठिरः ॥ सर्वान्भ्रा
तृन्समानीयवासुदेवंचशाश्वतम् ६ उवाचवदतांश्रेष्ठःसांत्वपूर्वमिदंवचः ॥ पर्याक्रामतसैन्यानियतास्तित्तदंशिताः ७ पितामहेनवोयुद्धंपूर्वमेवभाविष्यति ॥
तस्मात्सप्तसुसेनासुप्रणेतन्ममपश्यत ८ ॥ कृष्णउवाच ॥ यथाऽहंतिभवान्वक्तुमस्मिन्कालेद्युपस्थिते ॥ तथेदमर्थवद्वाक्यमुक्तंतेभरतर्षभ ९ रोचतेमेमहाबाहो
क्रियतांयदनंतरम् ॥ नायकास्तवसेनायांक्रियंतामिहसप्तवै १० ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततोदुपदामनाय्यविराटंशिनिपुंगवम् ॥ घृष्टयुगं चपांचाल्यंघृष्टके
तुंचपार्थिव ११ शिखंडिनंचपांचाल्यंसहदेवंचमागधम् ॥ एतान्सप्तमहाभागानवीरान्युद्धाभिकांक्षिणः १२ सेनाप्रणेतृन्विधिवदभ्यर्षिचयुधिष्ठिरः ॥ सर्वसे
नापतिंचात्रघृष्टयुगं चकारह १३ द्रोणांतहेतोरुत्पन्नोयइन्द्राज्जातवेदसः ॥ सर्वेषामेवतेषांतुसमस्तानांमहात्मनाम् १४ सेनापतिपतिचक्रेगुडाकेशधनंजयम् ॥
अर्जुनस्यापिनेताचसंयंताचैववाजिनाम् १५ संकर्षणानुजःश्रीमान्महाबुद्धिर्जनार्दनः ॥ तद्दृष्टोपस्थितंयुद्धंसमासन्नमहात्ययम् १६ प्राविशद्भवन्नराजन्पांड
वानांहलायुधः ॥ सहाक्रूरप्रभृतिभिर्गदसांबोद्धवादिभिः १७ रौक्मिणेयाहुकसुतैश्चारुदेष्णपुरोगमैः ॥ वृष्णिमुखैरधिगतैर्व्याघ्रैरिवबलोत्कटैः १८ अभिगु
प्तोमहाबाहुर्मरुद्भिरिववासवः ॥ नीलकौशेयवसनःकैलासशिखरोपमः १९ सिंहखेलगतिःश्रीमान्मदरक्तांतलोचनः ॥ तं दृष्ट्वाधर्मराजश्चकेशवश्चमहाद्युतिः २०
उदतिष्ठततःपार्थोभीमकर्मावृकोदरः ॥ गांडीवधन्वायेचान्येराजानस्तत्रकेचन २१ पूजयांचक्रिरेतेवैसमायांतंहलायुधम् ॥ ततस्तं पांडवोराजाकरेपस्पर्श
पाणिना २२ वासुदेवपुरोगास्तंसर्वेवाभ्यवादयन् ॥ विराट्दुपदौवृद्धावभिवाच्यहलायुधः २३ युधिष्ठिरेणसहितउपाविशदरिंदमः ॥ ततस्तेषूपविष्टेषुपार्थि
वेषुसमंततः ॥ वासुदेवमभिप्रेक्ष्यरौहिणेयोऽभ्यभाषत २४ भविताऽयंमहारौद्रोदारुणःपुरुषक्षयः ॥ दिष्टमेतद्भुवंमन्येनशवयमतिवर्तितुम् २५ तस्माद्युद्धा
त्समुत्तीर्णानपिवःससुहृज्जनान् ॥ अरोगानक्षतैर्देहैर्द्रष्टाःस्मीतिमतिर्मम २६ समेतंपार्थिवंक्षत्रं कालपक्रमसंशयम् ॥ विमर्दश्चमहान्भावीमांसशोणितकर्दमः ॥
२७ उक्तोमयावासुदेवःपुनःपुनरुपहरे ॥ संबधिषुसमावृत्तिवर्तस्वनधुसूदन २८ पांडवाहियथाऽस्माकं तथादुर्योधनोत्पः ॥ तस्यापिक्रियतांसाह्यंसपर्येति
पुनःपुनः २९ तच्चमेनाकरोद्वाक्यंत्वदर्थेमधुसूदनः ॥ निर्विष्टःसर्वभावेनधनंजयमवेक्ष्वह ३० ध्रुवोजयःपांडवानामितिमेनिश्चितामतिः ॥ तथाह्यभिनिवेशो
ऽयंवासुदेस्यभारत ३१ नचाहमुत्सहेकृष्णमृतेलोकमुदीक्षितुम् ॥ ततोऽहमनुवर्तामिकेशवस्यचिकीर्षितम् ३२

२४ । २५ । २६ । २७ उपहरेणकति २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२

३३ । ३४ । ३५ ॥ इतिउद्योगपर्वणिनीलकण्ठीये भारतमावदीपे सप्तपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५७ ॥ ॥ एतस्मिन्निवृत्ति साक्षात्पुत्रइति संबंधः १ आकूतीनां संकल्पानां सत्यसंक
उभौशिष्यौहिमेवीरौगदायुद्धविशारदौ ॥ तुल्यस्नेहोऽस्म्यतोभीमेतथादुर्योधनेनृपे ३३ तस्माद्यास्यामितीर्थानिसरस्वत्यानिषेवितुम् ॥ नहिशक्ष्यामिकौ
रव्यान्नश्यमानानुपेक्षितुम् ३४ एवमुक्त्वा माहाबाहुर्नुज्ञातश्चपांडवैः ॥ तीर्थयात्राययौरामोनिर्वर्त्यमधुमूदनम् ३५ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिसै
न्यनिर्याणपर्वणि बलरामतीर्थयात्रागमनेसप्तपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५७ ॥ ॥ ध ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एतस्मिन्नेवकालेतुभीष्मकस्य
महात्मनः ॥ हिरण्यरोम्णोऽनृपतेःसाक्षादिद्रुसखस्यवै १ आकूतीनामाविपतिर्भोजस्यातियशस्विनः ॥ दाक्षिणात्यपतेःपुत्रोदिसुरुक्मीतिविश्रुतः २ यःकिंपु
रुषसिहस्यगंधमादनवासिनः ॥ कृत्स्नंशिष्योऽधुनवेदं चतुष्पादमवाप्तवान् ३ योमाहेन्द्रधनुर्लेभेतुल्यंगांडीवतेजसा ॥ शाङ्गेणचमहाबाहुःसम्मिंतं दिव्यलक्षणम्
४ त्रीण्येवैतानिदिव्यानिधनूंषिदिविचारिणाम् ॥ वारुणंगांडिवंतत्रमाहेन्द्रविजयंधनुः ॥ शाङ्गं तुवैष्णवंप्राहुर्दिव्यंतेजोमयंधनुः ५ धारयामासतत्कृष्णःपर
सेनाभयावहम् ॥ गांडीवंपावकालेभेखांडवेपाकशासनिः ६ दुमाद्रुक्मीमहातेजाविजयंप्रत्यपद्यत ॥ संचिद्यमौरवानपाशान्निहत्यसुरुमोजसा ७ निर्जित्य
नरकंभीममाहृत्यमणिकुंडले ॥ षोडशस्त्रीसहस्राणि रत्नानिविविधानिच ८ प्रतिपेदेहृषीकेशःशाङ्गं चधनुरुत्तमम् ॥ रुक्मीतुविजयंलब्ध्वाधनुर्मेधनिभस्व
नम् ९ विभीषयन्निवजगत्पांडवानभ्यवर्तत ॥ नामृष्यतपुरायोऽसौस्वबाहुबलगर्वितः १० रुक्मिण्याहरणंवीरोवासुदेवेनधीमता ॥ कृत्वाप्रतिज्ञांनहत्त्वानि
वर्तिष्येजनार्दनम् ११ ततोऽन्वधावद्वाष्णेयंसर्वशस्त्रभृतांवरः ॥ सेनयाचतुरंगिण्यामहत्यादूरपातया १२ विचित्रायुधवर्मिण्यांगंयेवप्रवृद्धया ॥ ससमासा
द्यवाष्णेयंयोगानामीश्वरंप्रभुम् १३ व्यंसितोब्रीडितोराजन्नाजगामसंकुंडिनम् ॥ यत्रैवकृष्णेनरणेनिर्जितःपरवीरहा १४ तत्रभोजकंटेनामकृतंनगरमुत्त
मम् ॥ सैन्येनमहतातेनप्रभूतगजवाजिना १५ पुरंतदुर्विविख्यातंनाम्नाभोजकंटेनृप ॥ समोजराजःसैन्येनमहतापरिवारितः १६ अक्षौहिण्यामहावीर्यःपा
ंडवानक्षिप्रमागमत् ॥ ततःसकवचीधन्वीतलीखङ्गीशरासनी १७ ध्वजेनादित्यवर्णेनप्रविवेशमहाचमूम् ॥ विदितःपांडवेयानांवासुदेवप्रियेप्सया १८ युधि
ष्ठिरस्तुतंराजाप्रत्युद्गम्याभ्यपूजयन् ॥ सपूजितःपांडुपुत्रैर्यथान्यायंसुस्तुतः १९ प्रतिगृह्यतुतान्सर्वान्विश्रांतःसहसैनिकः ॥ उवाचमध्येवीराणांकुंतीपु
त्रंधनंजयम् २० सहायोऽस्मिस्थितोयुद्धेयदिभीतोऽसिपांडव ॥ करिष्यामिरणेसाह्यमसह्यंतवशत्रुभिः २१ नहिमेविक्रमेतुल्यःपुमानस्तीहकश्चन ॥ हनि
ष्यामिरणेभाग्यंन्मेदास्यसिपांडव २२ अपिद्रोणरुपौवीरौभीष्मकर्णावथोपुनः ॥ अथवासर्वएवैतेतिष्ठंतुवसुधाधिपाः २३ निहत्यसमरेशंस्तवदास्यामि
मेदिनी ॥ इत्युक्तोयर्मराजस्यकेशवस्यचसंनिधौ २४ शृण्वतांपार्थिवेद्राणामन्येषांचैवसर्वशः ॥ वासुदेवमभिप्रेक्ष्यधर्मराजंचपांडवम् २५

रूपइत्यर्थः २ । ३ । ४ । ५ । ६ मौरवान्आत्रतांतिमयान् यैरिदानींशाङ्गंवनुविज्याक्रियते ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५

२६ द्रोणंअयंममगुरुरितिष्यपदिशन्कथयन् २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ उपजीव्यभाराध्य रणेषुद्वनिमित्तं ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० ॥ इतिउद्योगपर्वणिनी
लकण्ठीयेभारतमावदीपे अष्टपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५८ ॥ ॥ ध ॥ ॥ तयेति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० ॥ इतिउद्योगपर्वणिनी
उवाचधीमानकौतेयःप्रहस्यसखिपूर्वकम् ॥ कौरवाणांकुले जातःपांडोःपुत्रोविशेषतः २६ द्रोणंव्यपदिशन्शिष्योवासुदेवसहायवान् ॥ भीतोऽस्मीतिकथंभूयाद
धानोगांडिवंधनुः २७ युध्यमानस्यमेवीरगंधर्वैःसुमहाबलैः ॥ सहायोघोषयात्रायांकस्तदासीत्सखामम २८ तथाप्रतिभयेतस्मिन्देवदानवसंकुले ॥ खांडवेयु
ध्यमानस्यकःसहायस्तदाभवत् २९ निवातकवचैर्युद्धेकालकेयैश्चदानवैः ॥ तत्रमेयुद्धधमानस्यकःसहायस्तदाभवत् ३० तथाविराटनगरेकुरुभिःसहसंगरे ॥
युध्यतोबहुभिस्तत्रकःसहायोऽभवन्मम ३१ उपजीव्यरणेरुद्रंशक्रं वैश्रवणंयमम् ॥ वरुणंपावकंचैवकृपंद्रोणंचमाधवम् ३२ धारयन्गांडिवं दिव्यंधनुस्तेजोमयं
दृढम् ॥ अक्षय्यशरसंयुक्तोदिव्यास्त्रपरिहृंहितः ३३ कथमस्मद्विधोभूयाद्भीतोऽस्मीतियशोहरम् ॥ वचनंनरशार्दूलवज्रायुधमपिस्वयम् ३४ नास्मिभीतोम
हाबाहोसहायार्थश्चनास्तिमे ॥ यथाकामंयथायोगंगच्छवाऽन्यत्रतिष्ठवा ३५ विनिवर्त्यततोरुक्मीसेनांसागरसंनिभाम् ॥ दुर्योधनमुपागच्छतथैवभरतर्षभ ॥
३६ तथैवचाभिगम्यैनमुवाचवसुधाधिपः ॥ प्रत्याख्यातश्चतेनापिसतदाश्रुमानिना ३७ द्वावेवतुमहाराजतस्माद्युद्धादपेयतुः ॥ रौहिणेयश्चवाष्णेयोरु
क्मीचवसुधाधिपः ३८ गतेरामेतीर्थयात्रांभीष्मकस्यसुतेतथा ॥ उपाविशन्पांडवेयामंत्रायपुनरेवच ३९ समितिर्धर्मराजस्यसापार्थिवसमाकुला ॥ शुशुभेता
रकैश्चित्राद्यौश्वंद्रेणैवभारत ४० ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिसैन्यनिर्याणपर्वणिरुक्मिप्रत्याख्यानेअष्टपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५८ ॥ ॥ ध ॥
॥ जनमेजयउवाच ॥ तथाव्यूढेष्वनीकेषुकुरुक्षेत्रेद्विजर्षभ ॥ किमकुर्वंश्चकुरवःकालेनाभिप्रचोदिताः १ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तथाव्यूढेष्वनीकेषुयत्तेषुभर
तर्षभ ॥ घृतराष्ट्रोमहाराजसंजयंवाक्यमब्रवीत् २ एहिसंजयसर्वमेवाचक्ष्वानवशेषतः ॥ सेनानिवेशेयदृत्तंकुरुपांडवसेनयोः ३ दिष्टमेवपरमन्येपौरुषंचाप्यन
र्थकम् ॥ यदहंबुद्धयमानोऽपियुद्धदोषान्क्षयोदयान् ४ तथापिनिकृतिप्रज्ञं पुत्रं दुर्लभं देविनम् ॥ नशक्रोमिनियंतुंवाकर्तुंवाहितमात्मनः ५ भवत्येवहिमेसूतबुद्धि
दोषानुदर्शिनी ॥ दुर्योधनंसमासाद्यपुनःसापरिवर्तते ६ एवंगतेवैयद्रावितद्रविष्यतिसंजय ॥ क्षत्रधर्मःकिलरणेतनुत्यागेहिपूजितः ७ ॥ संजयउवाच ॥
त्वयुक्तोयमनुप्रश्नोमहाराजयथेच्छसि ॥ नतुदुर्योधनेदोषमिममाधातुमर्हसि ८ शृणुष्वानवशेषेणवदतोममपार्थिव ॥ यआत्मनोदुश्चरितादशुभंप्राप्नुयान्नरः ॥
नसकालंनवादेवानेनसागंतुमर्हति ९ महाराजमनुष्येषुनिर्दयःसर्वमाचरेत् ॥ सवध्यःसर्वलोकस्यनिर्दितानिसमाचरम् १०

५ । ६ । ७ । ८ । ९ एनसादोषेणदेवान्कालंवागंतुंउपालब्धुंनार्हति । इष्टेसंभवत्यदृष्टकल्पनाया अन्याय्यत्वाद्दृष्टापराधमावेदेवस्यकालस्यवाउपालंभःकर्तुमुचितोनतुतस्मिन्सतीत्यर्थः ।
नसकालंनवादेवंक्तुमेतदिहार्हतीतिपाठेऽप्ययमेवार्थः ९ । १०

निकाराःतिरस्काराः । ११ । वैशसंवरं समरेनिमिते १२ । १३ । १४ । १५ इतिउद्योगपर्वणिनीलकंठीयेभारतमावदीपेउनषष्ठ्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५९ ॥ ॥ ७ ॥ हिरण्वत्यामिति
 १ गुल्मानुसैन्यान् २ आरक्षस्यरक्षणीयस्यद्रव्यादेःविधिर्रक्षाविधानं । 'आरक्षरक्षणीयेस्यात्'इतिविश्वः ३ । ४ । ५ । ६ । ७ कस्यनावाक्यंआत्मप्रशंसनं ८ । ९ संप्रतिज्ञा
 निकारामनुजश्रेष्ठपांडवैस्त्वत्प्रतीक्षया ॥ अनुभूताःसहामात्यैर्निकृतैरधिदेवने ११ हयानांचगजानांचराज्ञांचामिततेजसाम् ॥ वैशसंसमरेहृतंयत्तन्मेशृणुसर्व
 शः १२ स्थिरोभूत्वामहाप्राज्ञसर्वलोकक्षयोदयम् ॥ यथाभूतंमहायुद्धेभुत्वाचैकमनाभव १३ नह्येवकर्तापुरुषःकर्मणोःशुभपापयोः ॥ अस्वतंत्रोहिपुरुषःका
 र्यतेदारुयंत्रवत् १४ केचिदीश्वरनिर्दिष्टाःकेचिदेवयदृच्छया ॥ पूर्वकर्मभिरप्यन्येत्रैधमेतत्प्रदृश्यते ॥ तस्मादनर्थमापन्नःस्थिरोभूत्वानिशामय १५ ॥ इति
 श्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिसैन्यनिर्याणपर्वणिसंजयवाक्येऊनषष्ठ्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५९ ॥ ॥ ७ ॥ समाप्तंचसैन्यनिर्याणपर्व ॥ अथउलूकदूता
 गमनपर्व ॥ संजयउवाच ॥ हिरण्वत्यानिविष्टेषुपांडवेषुमहात्मसु ॥ न्यविशंतमहाराजकौरवेयायथाविधि १ तत्रदुर्योधनोराजानिवेशयबलमोजसा ॥ संमान
 यित्वानृपतीत्यस्यगुल्मांस्तथैवच २ आरक्षस्यविधिं कृत्वायोधानांतत्रभारत ॥ कर्णदुःशासनंचैवशकुनिंचापिसौबलम् ३ आनाय्यनृपतिस्तत्रमंत्रयामासभा
 रत ॥ तत्रदुर्योधनोराजाकर्णेनसहभारत ४ संभाषित्वाचकर्णेनभ्रात्रादुःशासनेनच ॥ सौबलेनचराजेंद्रमंत्रयित्वानरर्षभ ५ आहूयोपहरेराजशुलूकमिदमब्रवी
 त् ॥ उलूकगच्छकैतव्यपांडवान्सहसोमकान् ६ गत्वाममवचोब्रूहिवासुदेवस्यशृण्वतः ॥ इदंतस्मनुप्राप्तंवर्षपूर्वाभिर्चितितम् ७ पांडवानांकुरुणांचयुद्धंलो
 कभयंकरम् ॥ यदेतत्कथनावाक्यंसंजयोमहदब्रवीत् ८ वासुदेवसहायस्यगर्जतःसानुजस्यते ॥ मध्येकुरुणांकौतेयतस्यकालोऽयमागतः ९ यथावःसंप्रतिज्ञातं
 तत्सर्वंक्रियतामिति ॥ ज्येष्ठंतथैवकौतेयंब्रूयास्त्वंवचनान्मम १० भ्रातृभिसहितःसर्वैःसोमकैश्चसकेकयैः ॥ कथंवाधार्मिकोभूत्वात्वमधर्मेमनःकथाः ११ यदृच्छ
 सिजगत्सर्वंनश्यमानंनृशंसवत् ॥ अभयंसर्वभूतेभ्योदातात्वमितिमेमातिः १२ श्रूयतेहिपुरागीतःश्लोकोऽयंभरतर्षभ ॥ प्रहादेनाथमद्रंतेहतेराज्येतुदैवतैः १३
 यस्यधर्मध्वजो नित्यंसुराध्वजइवोच्छ्रितः ॥ प्रच्छन्नानिचपापानिबैडालं नामतद्गतम् १४ अत्रतेवर्तयिष्यामिआख्यानमिदमुत्तमम् ॥ कथितंनारदेनेहपितुर्भ
 मनराधिप १५ मार्जारःकिलदुष्टात्मानिश्रेष्ठःसर्वकर्मसु ॥ ऊर्ध्वबाहुःस्थितोराजन्गंगातीरेकदाचन १६ सवैकत्वामनःशुद्धिप्रत्ययार्थंशरीरिणाम् ॥ करोमि
 धर्ममित्याहसर्वानिवशरीरिणः १७ तस्यकालेनमहताविश्रंभंजमुरंजजाः ॥ समेत्यचप्रशंसंतिमार्जारंतंविशंपते १८ पूज्यमानस्तुतैःसर्वैःपक्षिभिःपक्षिभोजनः ॥
 आत्मकार्यकृतंमेनेचर्यायाश्चकृतंफलम् १९ अथदीर्घस्यकालस्यतंदेशंमूषिकाययुः ॥ ददृशुस्तंचतेतत्रधार्मिकंव्रतचारिणम् २०
 तदुःशासनरुधिरपानादि २० भ्रातृभिसहितःकथमधर्मेमनःकथाइतिसंबंधः २१ दातादास्यसिपारिद्राज्यंकरीष्यसीत्यर्थः २२ । २३ भोसुराइतिदेवान्प्रहादःसंबोधयति यस्यव्रतस्य
 धर्मध्वजो धर्मचिह्नं धर्मपवित्रपाणित्वादि उच्छ्रितःसर्वलोकविदितः २४ । २५ । २६ मनःशुद्धिर्हि सातो निवृत्ति २७ विश्रंभं विश्वासं २८ । २९ । ३०

२१ बहवश्चेतिमित्राणिचेतिबहुमित्राः । बहूमित्रा इत्यभिप्रायः । वृद्धाश्चबालाश्चतेषांसमाहारोवृद्धबालंतस्य २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४

कायेणमहतायुक्तंदंभयुक्तेनभारत ॥ तेषामतिरियंराजन्नासीत्तत्रविनिश्चये २१ बहुमित्रावयंसर्वेतेषांनोमातुलोह्यम् ॥ रक्षां करोतुसततंवृद्धबालस्यसर्वशः २२
 उपगम्यतुतेसर्वेविडालमिदमब्रुवन् ॥ भवत्प्रसादादिच्छामश्चतुंचैवयथासुखम् २३ भवान्नो गतिरव्यग्राभवान्नःपरमःसुहृत् ॥ तेवयंसहिताःसर्वेभवंतंशरणंगताः
 २४ भवान्धर्मपरोनित्यंभवान्धर्मेव्यवस्थितः ॥ सनोरक्षमहाप्राज्ञत्रिदशानिववज्रभृत् २५ एवमुक्तस्तुतैःसर्वैर्मूषिकैःसविशंपते ॥ प्रत्युवाचततःसर्वान्मूषिका
 न्मूषिकांतकृत् २६ द्वयोर्योगंनपश्यामितपसोरक्षणस्यच ॥ अवश्यंतुमयाकार्यवचनंभवतांहितम् २७ युष्माभिरपिकर्तव्यंवचनंममानित्यशः ॥ तपसा
 ऽस्मिपरिश्रान्तोदृढनियममास्थितः २८ नचापिगमनेशक्तिकांचित्पश्यामिचितयन् ॥ सोऽस्मिनेयःसदातातानदीकूलमितःपरम् २९ तथेतितंप्रतिज्ञायमू
 षिकाभरतर्षभ ॥ वृद्धबालमथोसर्वमार्जारायन्यवेदयन् ३० ततःसपापोदुष्टात्मा मूषिकानथभक्षयन् ॥ पीवरश्चसुवर्णश्चदृढबंधश्चजायते ३१ मूषिकाणांगण
 श्चात्रभृशंसंक्षीयतेऽथसः ॥ मार्जारोवर्धतेचापितेजोबलसमन्वितः ३२ ततस्तेमूषिकाःसर्वेसमेत्यान्योन्यमब्रुवन् ॥ मातुलोवर्धतेनित्यंवयंक्षायामहेभृशम् ॥
 ३३ ततःप्राज्ञतमःकश्चिद्धिडिकोनाममूषिकः ॥ अब्रवीद्वचनंराजन्मूषिकाणांमहागणम् ३४ गच्छतांविनदीतीरंसहितानांविशेषतः ॥ पृष्ठतोऽहंगमिष्यामि
 सहैवमातुलेनतु ३५ साधुसाध्वितितेसर्वेपूजयांचक्रिरेतदा ॥ चक्रुश्चैवयथान्यायांङ्गिडिकस्यवचोऽर्थवत् ३६ अविज्ञानाततःसोथङ्गिडिकं ह्युपभुक्तवान् ॥ तत
 स्तेसहिताःसर्वेमंत्रयामासुरंजसा ३७ तत्रवृद्धतमःकश्चिक्कोलिकोनाममूषिकः ॥ अब्रवीद्वचनंराजन्ज्ञातिमध्येयथातथम् ३८ नमातुलोधर्मकामश्छद्ममात्रं
 कृताशिखा ॥ नमूलफलभक्षस्यविष्ठाभवतिलोमशा ३९ अस्यगात्राणिवर्धतेगणश्चपरिहोयते ॥ अद्यसप्ताष्टदिवसान्ङिडिकोऽपिनदृश्यते ४० एतच्छ्रुत्वाव
 चःसर्वेमूषिकाविप्रदुष्टुः ॥ विडालोऽपिसदुष्टात्माजगामैवयथागतम् ४१ तथात्वमपिदुष्टात्मनंबैडालंव्रतमास्थितः ॥ चरसिज्ञातिषुसदाविडालोमूषिकेष्विव ॥
 ४२ अन्यथाकिलतेवाक्यमन्यथाकर्मदृश्यते ॥ दंभनार्थायलोकस्यवेदाश्चोपशमश्चते ४३ त्यक्त्वाछद्मत्विदंराजन्क्षत्रधर्मसमाश्रितः ॥ कुरुकार्याणिसर्वाणिध
 मिष्ठोऽसिनरर्षभ ४४ बाहुवीर्येणपृथिवीलब्ध्वाभरतसत्तम ॥ देहिदानंद्विजातिभ्यःपितृभ्यश्चयथोचितम् ४५ क्लिष्टायावर्षपूर्णांश्चमातुर्मातृहितेस्थितः ॥
 प्रमार्जार्शुरणेजित्वासंमानंपरमावह ४६ पंचग्रामावृतायत्नान्नास्माभिरपवर्जिताः ॥ युध्यामहेकथंसंख्येकोपयेमचपांडवान् ४७

२९ । ३० । ३१ । ३२ शिखाशाखा अभिप्रस्यापिमित्रभावरूपं पक्षांतरकृतास्वीकृता । 'शिखाशाखावर्धितुडेति शाखापक्षांतरेबाहौ' इतिचमेदिनी २९ गणश्चमूषिकाणां ४० । ४१ । ४२ । ४३
 इदंछद्मजातशत्रुत्वरूपं धर्मिष्ठोऽसीत्युपहासः ४४ । ४५ प्रमार्जप्रमार्जय ४६ । ४७

४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ इन्द्रजालं प्रसिद्धं मायाछलं कुहकाकृत्या प्रतिगर्जनाः विपरीतकोपं वहति प्रापयति न तु भयं जनयतीत्यर्थः । 'गर्जनं निनदेकोपे' इति मेदिनी ५५ । ५६ पर्यायतः पर्यायोभयप्रदर्शनादिरूपः प्रकारस्तेन सिद्धिः स्वस्य न तु भवति तथापरोऽपि तेन बुद्धिमानुषीभयान्ति कानं प्राप्नोति ५७ यतो मनसैव ईश्वरेणैव वयं वशे कर्तव्या न त्वाहौ विभीषिकेति भावः । पूर्वश्लोकेन त्वित्यत्र नन्विति पाठे पर्यायतः क्रमतः भावस्तु स एव । 'पर्यायः प्रकारेव सरे क्रमे' इति मेदिनी ५८ आचक्षते आख्यातवान् ५९ । ६० । ६१ । ६२ सङ्गकाः सं
त्वत्ते दुष्टभावस्य संत्यागो विदुरस्य च ॥ जातु पेचग्रेहाहं स्मरतं पुरुषो भव ४८ यच्च कृष्णमवोचस्त्वमायां तं कुरु संसदि ॥ अयमस्मि स्थितो राजन् शमाय समराय च
४९ तस्यायमागतः कालः समरस्य नराधिप ॥ एतदर्थं मया सर्वैकतमेतद्युधिष्ठिर ५० किं नु युद्धात्परं लाभं क्षत्रियो बहु मन्यते ॥ किंच त्वं क्षत्रियकुले जातः संप्रापितो
भुवि ५१ द्रोणादस्त्राणि संप्राप्य कृपाञ्च भरतर्षभ ॥ तुल्ययो नौ समबले वा सुदेवं समाश्रितः ५२ ब्रूयास्त्वं वा सुदेवं च पाण्डवानां समीपतः ॥ आत्मार्षं
पाण्डवार्थं च यतो मां प्रति योधय ५३ सभामध्ये च यद्रूपं मायया कृतवानसि ॥ तत्तथैव पुनः कृत्वा सार्जुनो मामभिद्रव ५४ इन्द्रजालं च मायावैकुहकावापि भीषणा ॥
आतशस्त्रस्य संग्रामे वहति प्रतिगर्जनाः ५५ वयमप्युत्सहे मद्यां खंच गच्छेम मायया ॥ रसातलं विशामोऽपि ऐंद्रवापुरमेव तु ५६ दर्शयेम च रूपाणि स्वशरीरे बहू
न्यपि ॥ न तु पर्यायतः सिद्धिर्बुद्धिमाप्नोति मानुषीम् ५७ मनसैव हि भूतानि धातैव कुरुते वशे ॥ यद्ब्रवीषि च वाष्णे यधार्तराष्ट्रान् हंरणे ५८ घातयित्वा प्रदास्यामि
पार्थेभ्यो राज्यमुत्तमम् ॥ आचक्षते च मे सर्वं संजयस्तव भाषितम् ५९ मद्धितीयेन पार्थेन वै रवं सव्यसाचिना ॥ ससत्यसंगरो भूत्वा पाण्डवार्थं पराक्रमी ६० युद्धं च
स्वाचरणेयतः पश्यामः पुरुषो भव ॥ यस्तु शत्रुमभिज्ञाय शुद्धं पौरुषमास्थितः ६१ करोति द्विषतां शोकं स जीवति सुजीवितम् ॥ अकस्माच्चैव ते कृष्णख्यातं लोके
महद्यशः ६२ अद्येदानीं विजानीमः सन्ति पंढाः सङ्गकाः ॥ मद्धिधो नापि नृपतिस्त्वयि युक्तः कथंचन ६३ सत्राहं संयुगे कर्तुं कंसभृत्ये विशेषतः ॥ तंचतूबरकं बालं
बह्वाशिनमविद्यकम् ६४ उलूकमद्वचो ब्रूहि असकृद्भीमसेनकम् ॥ विराटनगरे पार्थयस्त्वं सूदोह्यभूः पुरा ६५ बल्लवो नाम विख्यातस्तन्ममैव हि पौरुषम् ॥ प्रति
ज्ञातं सभामध्ये न तन्मिथ्या त्वया पुरा ६६ दुःशासनस्य रुधिरं पीयतां यद्विशक्यते ॥ यद्ब्रवीषि च कौंतेय धार्तराष्ट्रान् हंरणे ६७ निहनिष्यामि तरसा तस्य कालो
ऽयमागतः ॥ त्वं हि भोज्ये पुरस्कार्यो भक्ष्ये पेये च भारत ६८ कयुद्धं कचभोक्तव्यं युध्यस्व पुरुषो भव ॥ शयिष्यसे हतो भूमौ गदामालिङ्ग्य भारत ६९
गोपुंस्त्वचि हंश्मभ्रुलत्वलिङ्गवत्त्वादिकंतत्सहिताः पंढाः निर्वीर्याः सन्ति ये पुतवशीर्यं प्रख्यातमिति भावः ६३ तूबरकं तूबरः प्रौढं गंडनद्वान्ततुल्यं तूपर इति पाठेऽपि स एवार्थः अहमश्रुपुरुषमित्यन्ये ।
'तूवरोऽहमश्रुपुरुषे प्रौढं गंडनद्वान्' इति मेदिनी तेषां भीमसेनो निःश्मभ्रुक इति कल्पना भवति । अश्वोऽजस्तूपरो गोमृग इति प्राजापत्या इति श्रुतौ अश्वदिसाहचर्यात् तूपरोऽपि पशुरेव आविद्यकं मूढं
६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९

७० । ७१ । ७२ न ह्येति भर्तारः राजानः ७३ अर्थपतिभिराजामि यतः कालात् तत आरभ्येत्यर्थः मूढायुं मयि गुणवति स्वाभिनिन संतुष्टा स्थ मूढश्च युधिष्ठिरो भवदादिषु निर्गुणेष्वपि तुष्यतीति
भावः ७४ । तत्तस्माद्देवोर्ममवधार्य च प्रयुद्धयध्वमिति संबधः ७५ । ७६ पापं कर्म कुरु गुरुवधारुयं स्वार्थमिति पाठे दुष्करपदादेवायमर्थो ज्ञेयः ससुहृत्पार्थमिति पाठे तु क्रियाविशेषणमिदं सुहृद्भिः पा
र्थैश्च सहितं यथा स्यात् तथा युद्धयस्वेत्यर्थः अयमेव मूलपाठ इति भाति ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ राज्यमाक्रम्य माहश इति शेषः ८५ अकर्मणा अयुद्धेन कथितेन स्वप्रशं
तद्वथा च सभामध्ये वलितं ते वृकोदर ॥ उलूकनकुलं ब्रूहि वचनान्मम भारत ७० युद्धं च स्वाद्यस्थिरो भूत्वा पश्यामस्तव पौरुषम् ॥ युधिष्ठिरानुरागं च द्वेषं च
मयि भारत ७१ कृष्णायाश्च परिक्लेशं स्मरेदानीं यथा तथम् ७२ ब्रूयास्त्वं सहदेवं च राजमध्ये वचो मम ॥ युद्धे दानीं रणेयतः क्लेशान् स्मर च पाण्डव ७३ विराटद्रुप
दौ चोभौ ब्रूयास्त्वं वचनान्मम ॥ न ह्यष्टपूर्वाभर्तारो भृत्यैरपि महागुणैः ७४ तथार्थपतिभिर्भृत्या यतः सृष्टाः प्रजास्ततः ॥ अश्लाघ्योऽयं नरपतिर्युवयोरिति चा
गतम् ७५ ते यूयं सहता भूत्वा तद्वधार्तं ममापि च ॥ आत्मार्षं पाण्डवार्थं च प्रयुद्धयध्वं मया सह ७६ धृष्टद्युम्नं च पांचाल्यं ब्रूयास्त्वं वचनान्मम ॥ एष ते समयः प्राप्तो
लब्धव्यश्च त्वयाऽपि सः ७७ द्रोणमासाद्य समरे ज्ञास्यसे हितमुत्तमम् ॥ युद्धं च स्वसुहृत्पापं कुरु कर्म सुदुष्करम् ७८ शिखंडिनमथो ब्रूहि उलूकवचनान्मम ॥
स्त्रीति मत्वामहाबाहुर्न हनिष्याते कौरवः ७९ गांगेयो धन्विनां श्रेष्ठो युद्धे दानीं सुनिर्भय ॥ कुरु कर्म रणेयतः पश्यामः पौरुषं तव ७९ एवमुक्त्वा ततो राजा प्रहस्यो
लूकमब्रवीत् ॥ धनं जयं पुनर्ब्रूहि वा सुदेवस्य शृण्वतः ८० अस्मान्वा त्वं पराजित्य प्रशाधि पृथिवीमिमाम् ॥ अथवानिर्जितोऽस्माभीरणे वीरशयिष्यसि ८१
राष्ट्रान्निर्वासनं क्लेशं वनवासं च पाण्डव ॥ कृष्णायाश्च परिक्लेशं संस्मरन् पुरुषो भव ८२ यदर्थं क्षत्रियास्तु ते सर्वे तदिदमागतम् ॥ बलं वीर्यं च शौर्यं च परंचाप्यस्त्रलाघ
वम् ८३ पौरुषं दर्शयन् युद्धे कोपस्य कुरु निष्कृतिम् ॥ परिक्लिष्टस्य दीनस्य दीर्घकालोऽपि तस्य च ॥ हृदयं कस्य न स्फोटैद्देश्वर्या इभ्रंशितस्य च ८४ कुले जातस्य
शूरस्य परवित्तेष्वगृध्यतः ॥ आस्थितं राज्यमाक्रम्य कोपं कस्य न दीपयेत् ८५ यत्तु क्तं महद्वाक्यं कर्मणा तद्विभाव्यताम् ॥ अकर्मणा कथितेन संतः कुपुरुषं
विदुः ८६ अमित्राणां विशेषस्थानं राज्यं च पुनरुद्धर ॥ द्वावार्थौ युद्धकामस्य तस्मात्तत्कुरु पौरुषम् ८७ पराजितोऽसि शूतेन कृष्णाचानाधितासभाम् ॥ शक्यो
मर्षो मनुष्येण कर्तुं पुरुषमानिना ८८ द्वादशैव तु वर्षाणि वनेधिष्यन्नादिवासितः ॥ संवत्सरं विराटस्य दास्यमास्थाय चोषितः ८९ राष्ट्रान्निर्वासनं क्लेशं वनवासं च
पाण्डव ॥ कृष्णायाश्च परिक्लेशं संस्मरन् पुरुषो भव ९० अमित्राणां च वचनं प्रब्रुवत्सु पुनः पुनः ॥ अमर्षं दर्शयस्व त्वमर्षो ह्येव पौरुषम् ९१ क्रोधो बलं तथा वीर्यं ज्ञा
नयोगोऽस्त्रलाघवम् ॥ इह ते दृश्यतां पार्थ युद्धं च स्वपुरुषो भव ९२

सामान्येण ८९ स्थानं स्थितं तत्स्थानं राज्यं यो रुद्धरणं पौरुषं पुरुषं कुरु ८७ । ८८ विष्णुणा तदुहात् ८९ । ९० अमित्राणां शत्रूणां वक्तुं योऽयं वचनं गांगैः न संति पतयो भद्रे पंढर इत्यादि
कं प्रब्रुवत्सु दुःशासनादिषु अमर्षकोपं दर्शय ९१ । ९२

लोहाभिसारःशस्त्राणां नीराजनाविकं सेषुमंत्रेणदेवतावाहनादिकंच अर्कदमामितियुद्धयोग्यत्वंभूमेरुक्तम् ९३ । ९४ । ९५ । ९६ वेदयोःश्रुतिधनुर्वेदयोःअंतर्गंगारगम् ९७ । ९८ युगंकालचक्रम् ९९ । १०० आभ्याद्रोणमीष्माभ्यां अभिध्यातोहंतव्यस्वेननिश्चितः दारुणेनभयात्केनअस्त्रादिना पदामूमिमितिमर्त्यउक्तः १०१ दुर्योमंढकः १०२ । १०३ नागबलस्यहस्तिसेनस्य १०४

लोहाभिसारोनिर्वृतःकुरुक्षेत्रमर्कदमम् ॥ पुष्टास्तेऽश्वाभृतायोधाःश्वोयुद्धयस्वसकेशवः ९३ असमागम्यभीष्मेणसंयुगेकिंविकथ्यसे ॥ आरुरुक्षुर्यथामंदःपर्वतं गंधमादनम् ९४ एवंकथमिकौतेयअकथन्पुरुषोभव ॥ सूतपुत्रंसुदुर्ध्वशल्यंचबलिनावरम् ९५ द्रोणंचबलिनाश्रेष्ठंशचीपतिसंयुधि ॥ अजित्वासंयुगे पार्थराज्यंकथमिहेच्छसि ९६ ब्राह्मेधनुषिचाचार्यवेदयोरंतर्गंद्वयोः ॥ युधिधुर्यमविक्षोभ्यमनीकचरमच्युतम् ९७ द्रोणंमहायुतिपार्थजेतुमिच्छसितन्मृषा ॥ नहिशुश्रुमवातेनमेरुमुन्मथितंगिरिम् ९८ अनिलोवाऽवहेन्मेरुद्वौर्वाऽपिनिपतेन्महीम् ॥ युगंवापरिवर्तेतयद्येवंस्याद्यथाऽऽस्थमाम् ९९ कोह्यस्तिजंविताकां क्षीप्राप्येममरिमर्दनम् ॥ पार्थोवाइतरोवापिकोऽन्यःस्वस्तिगृहान्नवजेत् १०० कथमाभ्यामभिध्यातःसंसृष्टोदारुणेनवा ॥ रणेजीवन्प्रमुच्येतपदामूमिमुप स्पृशन् १ किंदुरःकूपशयोयथेमानबुध्यसेराजचमूंसमेताम् ॥ दुराधर्षादेवचमूप्रकाशांगुत्तानरेद्रैस्त्रिदशैरिवद्याम् २ प्राच्यैःप्रतीच्यैरथदाक्षिणात्यैरुदीच्यकां बोजशक्वैखशैश्च ॥ शाल्वैःसमत्स्यैःकुरुमध्यदेश्यैर्मल्लैश्चैःपुलिदैर्द्रविडांश्चैः १०३ नानाजनौघंयुधिसंप्रवृद्धंगंगंयथावेगमपारणीयम् ॥ मांचस्थितं नागबलस्यमध्येयुयुत्ससेमंदकिमल्पबुद्धे १०४ अक्षय्याविषुधीचैवअग्निदत्तंचतेरथम् ॥ जानीमोहिरणेपार्थकेतुंदिव्यंचभारत १०५ अकथमानोयुद्धय स्ववत्स्यसेऽर्जुनकिंबहु ॥ पर्यायात्सिद्धिरेतस्यनैतत्सिध्यतिकथनात् १०६ यदीदंकथनाल्लोकेसिध्यैत्कर्मधनंजय ॥ सर्वंभवेयुःसिद्धार्थाकथनेकोहिदुर्गतः १०७ जानामितेवासुदेवंसहायंजानामितेगांढिवंतालमात्रम् ॥ जानाम्यहंत्वाटशोनास्तियोद्धाजानानस्तेराज्यमेतद्भरामि १०८ नतुपर्यायधर्मेणासिद्धिप्राप्नोतिमानवः ॥ मनसैवानुकूलानिधातैवकुरुतेवशे १०९ त्रयोदशसमाभुक्तराज्यंविलपतस्तव ॥ भूयश्चैवप्रशासिष्येत्वांनिहत्यसर्वाधवम् ११० कतदागांढिवं तेऽभूद्यत्त्वंदासपणैर्जितः ॥ कतदाभीमसेनस्यबलमासीच्चफाल्गुन १११ सगदाद्रीमसेनाद्वाफाल्गुनाद्वासगांढिवात् ॥ नवैमोक्षस्तदायोऽभूद्विनाकृष्णान् निदिताम् ११२ सावोदास्येसमापन्नान्मोचयामासपार्षती ॥ अमानुष्यंसमापन्नान्दासकर्मण्यवस्थितान् ११३ अवोचंयत्पंडितानहंवस्तथ्यमेवतत् ॥ घृताहिवेणीपार्थेनविराटनगरेतदा ११४

१०५ पर्यायात्पुद्गलप्रकारात् १०६ । १०७ । १०८ पर्यायधर्मेणउपधर्मेणमायादिना । अन्येतुराजपुत्रोऽयंराज्याहंइतिक्रमवर्त्मस्तेननकिंतुशौर्षेणैवसिद्धिमाप्नोतीत्यर्थः मनसासंकल्पेनघातैवकुरुतेननुमन्यः १०९ । ११० हेदासवासवइतिपाठेद्रुपुत्र १११ । ११२ अमानुष्यंभीममनुष्यत्वं अलवणायवाशूरितिबद्लपायांऽन्नन् ११३ । ११४

११५ वेणीकृत्वापंडवेषःकन्यानांतिवतानसीत्येतस्मात्परं श्रोण्यांवेण्यांचकक्ष्यांचसंयुगेयःपलायते इत्यर्धदृश्यते तस्यार्थः यःपंडवेषः अस्त्रीअपिस्त्रीविषमृत् श्रोणिकक्षावेण्युपलक्षितेषुरक्तयवमर्दंशान् स्थानेषुसंयुगेस्मर युद्धेउपस्थितेसतिपलायते स्त्रीत्वस्मिन्संयुगेस्थिरीभवति अयंतुततोऽप्यधमइतिभावः । कक्षायामित्यपेक्षितेआकारलोपआर्षः ११६ । ११७ नमायेतिव्याख्यातपुत्रश्लोकः ११८ । ११९ भीष्मेणमह संग्रामः गिरांशिराभेदनादिवत्स्वनाशकरइत्यर्थः १२० उद्धेलोद्विद्धिः १२१ । १२२ ओघःप्रवाहः पुरुषिभ्योदुर्योधनप्राता सपवगाधोगांभीर्यस्यपर्यंतोयस्मिन् ।

सूदकर्षणिचश्रांतंविराटस्यमहानसे ॥ भीमसेनेनकौतेययत्तुतन्ममपौरुषम् ११५ एवमेवसदादंडंक्षत्रियाःक्षत्रियेदधुः ॥ वेणीकृत्वापंडवेषःकन्यानांतिवतानसि १६ नभयाद्वासुदेवस्यनचापितवफाल्गुन ॥ राज्यंप्रतिप्रदास्यामियुद्धयस्वसहकेशवः १७ नमायाहीद्रजालंवाकुहकावापिभीषणा ॥ आतशस्त्रस्यसंग्रामेव हंतिप्रतिगर्जनाः १८ वासुदेवसहस्रंवाफाल्गुनानांशतानिवा ॥ आसाद्यगाममोघेपुंद्रविष्यंतिदिशोदश १९ संयुगंगच्छभीष्मेणभिधिवाशिरसागिरिम् ॥ त रस्ववायहागाधंबाहुभ्यांपुरुषोदाधिम् १२० शारद्वतमहामीनंविंशतिमहोरगम् ॥ बृहद्वलमहोद्वलंसौमदतितिमिगिलम् २१ भीष्मवेगमपर्यंतद्रोणग्राहदुरा सदम् ॥ कर्णशल्यद्वेषावर्तकांबोजवडवामुखम् २२ दुःशासनौघंशल्यमत्स्यंसुषेणचित्रायुधनागनक्रम ॥ जयद्रथाद्रिपुरुमित्रगांधुर्मर्षणोदंशकुनिप्रपा तम् २३ शङ्खौघमक्षय्यमभिप्रवृद्धंयदाऽवगाह्यश्रमनष्टचेताः ॥ भविष्यसिखंहतसर्वबाधवस्तदामनस्तेपरितापमेष्यति २४ तदामनस्तेत्रिदिवादिवाशुचे निवर्तितपार्थमहीप्रशासनात् ॥ प्रशाम्यराज्याहिसुदुर्लभंत्वयाशुभूषितःस्वर्गइवातपस्विना १२५ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिउलूकदूतागमनपर्वणि दुर्योधनवाक्येषष्ठ्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६० ॥ संजयउवाच ॥ सेनानिवेशंसंप्राप्तःकैतव्यःपांडवस्यह ॥ समागतःपांडवेयैर्युधिष्ठिरमभाषत १ अभिज्ञोदूतवाक्यानांयथोक्तंभुवतोमम ॥ दुर्योधनसमादेशंश्रुत्वानक्रोदुमर्हसि २ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ उलूकनभयंतेऽस्तिब्रूहिद्विगितज्वरः ॥ यन्मतंधार्तराष्ट्रस्यलुब्धस्यादीर्घदर्शिनः ३ ततोयुतिमतांमध्येपांडवानांमहात्मनाम् ॥ संजयानांचमत्स्यानांकृष्णस्यचयशास्विनः ४ द्रुपदस्यसपुत्रस्यविराटस्यचसंनिधौ ॥ भूमिपानांचसर्वेषांमध्येवाक्यंजगादह ५ ॥ उलूकउवाच ॥ इदंत्वामब्रवीद्राजाधार्तराष्ट्रोमहामनाः ॥ शृण्वतांकुरुवीराणांतन्निबोधयुधिष्ठिर ६ पराजितोऽसिद्युतेन कृष्णाचानायितासभाम् ॥ शक्योऽमर्षोमनुष्येणकर्तुंपुरुषमानिना ७ द्वादशैवतुवर्षाणिवनेधिष्यद्दिवासितः ॥ संवत्सरंविराटस्यदास्यमास्थायचोषितः ८ अमर्षेराज्यहरणंवनवासंचपांडव ॥ द्रौपद्याश्चपरिक्लेशंसंस्मरन्पुरुषोभव ९ अशक्तेनचयच्छर्तभीमसेनेनपांडव ॥ दुःशानसस्यरुधिरंपीयतांयदिशक्यते १०

गादमितिपाठेतेनगांडुष्मवेशं दुर्योधनोदुर्मर्षणोदकं सोपिदुर्योधनप्रातैव १२३ । १२४ निवर्तितानिबर्तिष्यति प्रशाम्यशांतोभव । प्रशास्येतिपाठे प्रशास्यंचतद्राज्यंचेतिसमासः शुभूषितः प्राभूषितः अतपस्विनास्वर्गइवत्वयाराज्यंदुर्लभंलब्धमशक्यम् १२५ ॥ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकण्ठेयि भारतभावदीपे षष्ठ्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६० ॥ ॥ सेनेति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ शप्तं शपथःकृतः १०

लोहाभिसारोनिर्वृतः कुरुक्षेत्रमकर्मदम् ॥ समः पंथाभृतास्तेऽश्वाः श्वोयुध्यस्वसकेशवः ११ आसमागम्यभीष्मेणसंयुगेकिंविकथ्यसे ॥ आरुरुक्षुर्यथामंदः पर्वतं
गंधमादनम् १२ एवं कथ्यसिकौतेय अकथ्यन्पुरुषोभव ॥ सूतपुत्रमुदुर्ध्वशल्यं च बालिनावरम् १३ द्रोणं च बालिनां श्रेष्ठं शचीपतिसमं युधि ॥ आजिवांसंयुगे
पार्थराज्यं कथमिहेच्छसि १४ ब्राह्मेधनुषिचाचार्यैवेदयोरंतर्गतं द्वयोः ॥ युधिधुर्यमविक्षोभ्यमनीकचरमच्युतम् १५ द्रोणं महाद्युतिं पार्थजेतुमिच्छसितन्मृषा ॥
नहि शुकुमवातेन मेरुमुन्माथितं गिरिम् १६ अनिलोवावहेन्मेरुं द्यौर्वापि निपतेन्महीम् ॥ युगं वा परिवर्तेत यद्येवं स्याद्यथाऽऽस्थमाम् १७ को ह्यस्ति जीविताकां
क्षीप्राप्यममरिर्मर्दनम् ॥ गजोवाजीरथोवापि पुनः स्वस्ति गृहान् व्रजेत् १८ कथमाभ्यामभिध्यातः संप्लुष्टो दारुणेन वा ॥ रणे जीवन् विमुच्येत पदाभूमिमुपस्पृशन्
१९ किंदर्दुरः कूपशयो यथेमान् बुध्यसे राजचमूं समेताम् ॥ दुराधर्षां देवचमू प्रकाशां गुप्तानरेन्द्रैश्चिदशैरिव द्याम् २० प्राच्यैः प्रतीच्यैरथ दाक्षिणात्यैरुदीच्यकां वी
जशकैः खशैश्च ॥ शाल्वैः समत्स्यैः कुरुमुख्यदेश्यैर्मल्लैश्चैः पुलिंदैर्द्रुविडांप्रकाच्यैः २१ नानाजनैर्वायुधिसंप्रवृद्धं गांगं यथावेगमपारणीयम् ॥ मां च स्थितं नाग
बलस्य मध्ये युयुत्ससेमं दकिमरुपबुद्धे २२ इत्येवमुक्त्वा राजानं धर्मपुत्रं युधिष्ठिरम् ॥ अभ्यावृत्त्यपुनर्जिष्णुमुलूकः प्रत्यभाषत २३ अकथ्यमानो युद्धयस्व कथ्यसे
ऽर्जुन किं बहु ॥ पर्यायात्सिद्धिरेतस्य नैतत्सिद्धयति कथ्यनात् २४ यदीदं कथ्यनालोके सिद्धयेत्कर्मधनं जय ॥ सर्वे भवेयुः सिद्धार्थाः कथ्यने को हि दुर्गतः २५ जाना
मिते वा सुदेवं सहायं जानामिते गांडिवं तालमात्रम् ॥ जानाम्येतत्त्वाद्दृशो नास्ति यो द्वाजानानस्ते राज्यमेतद्वरामि २६ न तु पर्यायधर्मेण राज्यं प्राप्नोति मानुषः ॥
मनसैवानुकूलानि विधाता कुरुते वशे २७ त्रयोदश समाभुक्ते राज्यं विलपतस्तव ॥ भूयश्चैव प्रशासिष्ये निहत्य त्वां सवांधवम् २८ कृतदा गांडिवं ते भूयश्च वंदाम
पणैर्जितः ॥ कृतदा भीमसेनस्य बलमासीच्चि फाल्गुन २९ सगदा द्वाजीमसेना द्वापार्था द्वाऽपि सगांडिवात् ॥ नवैमोक्षस्तदा वोऽभूद्विना कृष्णामर्निदिताम् ३० सावो
दास्ये समापन्नान् मोक्षयामास पार्षती ॥ अमानुष्यं समापन्नान् दासकर्मण्यवस्थितान् ३१ अवोचं यत्वं दतिलानहं वस्तथ्यमेव तत् ॥ घृताहिवेणी पार्थेन विराटनगरे
तदा ३२ सूदकर्मणि च श्रांतं विराटस्य महानसे ॥ भीमसेनेन कौतेय यच्च तन्मम पौरुषम् ३३ एवमेतत्सदा दंडं क्षत्रियाः क्षत्रियेदधुः ॥ वेणी कृत्वा षण्ढेषः कन्या
नर्तितवानसि ३४ न भयाद्वासुदेवस्य न चापितव फाल्गुन ॥ राज्यं प्रति प्रदास्यामि युद्धयस्व सहकेशवः ३५ न माया हीं द्रुजालं वा कुहकावापि भीषणा ॥ आत
शस्त्रस्य मे युद्धे वहंति प्रतिगर्जनाः ३६ वासुदेवसहस्रं वा फाल्गुनानां शतानि वा ॥ आसाद्य मामो घेपुं द्रविष्यंति दिशो दश ३७ संयुगं गच्छ भीष्मेण भिषिवाशिर
सा गिरिम् ॥ तरेभं वामहागाधं बाहुभ्यां पुरुषोदधिम् ३८ शारद्वतमहामीनं विविशति महोरगम् ॥ बृहद्रथमहोद्वेलं सौमदत्तिमिति मिगिलम् ३९

व्याख्यात एवायमध्यायः ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९

४० । ४१ । ४२ । ४३ ॥ इति श्रीमहामारते उद्योगपर्वणि नीलकंठीये भारतभावादीये एकषष्ठ्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १६१ ॥ ॥ ७ ॥ उलूकस्त्विति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७

भीष्मवेगमपर्यंतं द्रोणग्राहदुरासदम् ॥ कर्णशल्यज्ञपावर्तकां वीजवडवामुखम् ४० दुःशासनौघं शल्यमत्स्यं सुषेणचित्रायुधनागनक्रम् ॥ जयद्रथाद्रिपुरु
मित्रगाधं दुर्मर्षणोदंशकुनिप्रपातम् ४१ शस्त्रौघमक्षय्यमतिप्रवृद्धं ददाऽऽवगाह्य श्रमनष्टचेताः ॥ भविष्यसि त्वंहत सर्वबांधवस्तदा गनस्ते परितापमेष्यति ४२
तदामनस्ते त्रिदिवादिवाशुचेर्निर्वर्तिता पार्थमही प्रशासनात् ॥ प्रशाम्य राज्यं हि सुदुर्लभं त्वया बुभुषितः स्वर्गद्वारात् पस्विना ४३ ॥ इति श्रीमहामारते उद्योगपर्व
णि उलूकदूतगमनपर्वणि उलूकवाक्ये एकषष्ठ्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १६१ ॥ ॥ संजय उवाच ॥ उलूकस्त्वर्जुनं भूयो यथोक्तं वाक्यमब्रवीत् ॥ आशीविष
मिव कुद्वंदुदन्वाक्यशलाकया १ तस्य तद्वचनं श्रुत्वा रुषिताः पांडवाभृशम् ॥ प्रागेव भृशसंकुद्धाः कैतव्येनापि धर्षिताः २ आसनेषूदतिष्ठंत बाहुंश्चैव प्राचिक्षिपुः ॥
आशीविषा इव कुद्धा वीक्षां च क्रुः परस्परम् ३ अवाक्शिराभीमसेनः समुदैक्षत केशवम् ॥ नेत्राभ्यां लोहितां ताभ्यामाशीविष इव श्वसन ४ आर्तिवातात्मजं दृष्ट्वा क्रोधेना
भिहतं भृशम् ॥ उत्स्मयन्निव दाशार्हः कैतव्यं प्रत्यभाषत ५ प्रयाहिशीघ्रं कैतव्य ब्रूयाश्चैव सुयोधनम् ॥ श्रुतं वाक्यं गृहीतोऽर्थो मतं यत्ने तथास्तु तत् ६ एमुक्त्वा म
हाबाहुः केशवो राजसत्तम ॥ पुनरेव महाप्राज्ञं युधिष्ठिरमुदैक्षत ७ मृजयानां च सर्वेषां कृष्णस्य च यशस्विनः ॥ द्रुपदस्य स पुत्रस्य विराटस्य च संनिधौ ८ भूमिपानां च
सर्वेषां मध्ये वाक्यं जगाद ह ॥ उलूकोऽप्यर्जुनं भूयो यथोक्तं वाक्यमब्रवीत् ९ आशीविषमिव कुद्वंदुदन्वाक्यशलाकया ॥ कृष्णादींश्चैव तान्सर्वान् यथोक्तं वाक्यमब्रवीत्
त् १० उलूकस्य तु तद्वाक्यं पापं दारुणमोरितम् ॥ श्रुत्वा विबुधुभे पार्थोललाटं चाप्यमार्जयत् ११ तदवस्थं तदा दृष्ट्वा पार्थसासमिति नृप ॥ नामृष्यंत महाराज
पांडवानां महारथाः १२ अधिक्षेपेण कृष्णस्य पार्थस्य च महात्मनः ॥ श्रुत्वा ते पुरुषव्याघ्राः क्रोधाज्ज्वलुरच्युत १३ घृष्टयुग्मः शिखंडी च सात्यकिश्च महारथः ॥
केकया भ्रातरः पंचराक्षसश्च घटोत्कचः १४ द्रौपदेयाभिमन्युश्च घृष्टकेतुश्च पार्थिवः ॥ भीमसेनश्च विक्रांतो यमजौ च महारथौ १५ उत्पेतुरासनात् सर्वे क्रोधसंरक्तलो
चनाः ॥ बाहून्प्रगृह्य रुचिरान् रक्तचंदनरूपितान् ॥ अंगदैः पारिहार्यैश्च केयूरैश्च विभूषितान् १६ दंतान्दंतेषु निष्पिष्य मृक्किणीपरिलोलेहन् ॥ तेषामाकारभाव
ज्ञः कुंतीपुत्रो वृकोदरः १७ उदतिष्ठत्सवेगेन क्रोधेन प्रज्वलन्निव ॥ उद्धृत्य सहस्रानेत्रे दंतान् कटकटाद्यच १८ हस्तं हस्तेन निष्पिष्य उलूकं वाक्यमब्रवीत् ॥ अश
क्तानामिवास्माकं प्रोत्साहननिमित्तकम् १९ श्रुतं ते वचनं मूर्ख्यत्वां दुर्वोधनोऽब्रवीत् ॥ तन्मे कथय तोमं दृष्टुं वाक्यं दुरासदम् २०

८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६ । ८७ । ८८ । ८९ । ९० । ९१ । ९२ । ९३ । ९४ । ९५ । ९६ । ९७ । ९८ । ९९ । १०० । १०१ । १०२ । १०३ । १०४ । १०५ । १०६ । १०७ । १०८ । १०९ । ११० । १११ । ११२ । ११३ । ११४ । ११५ । ११६ । ११७ । ११८ । ११९ । १२० । १२१ । १२२ । १२३ । १२४ । १२५ । १२६ । १२७ । १२८ । १२९ । १३० । १३१ । १३२ । १३३ । १३४ । १३५ । १३६ । १३७ । १३८ । १३९ । १४० । १४१ । १४२ । १४३ । १४४ । १४५ । १४६ । १४७ । १४८ । १४९ । १५० । १५१ । १५२ । १५३ । १५४ । १५५ । १५६ । १५७ । १५८ । १५९ । १६० । १६१ । १६२ । १६३ । १६४ । १६५ । १६६ । १६७ । १६८ । १६९ । १७० । १७१ । १७२ । १७३ । १७४ । १७५ । १७६ । १७७ । १७८ । १७९ । १८० । १८१ । १८२ । १८३ । १८४ । १८५ । १८६ । १८७ । १८८ । १८९ । १९० । १९१ । १९२ । १९३ । १९४ । १९५ । १९६ । १९७ । १९८ । १९९ । २०० । २०१ । २०२ । २०३ । २०४ । २०५ । २०६ । २०७ । २०८ । २०९ । २१० । २११ । २१२ । २१३ । २१४ । २१५ । २१६ । २१७ । २१८ । २१९ । २२० । २२१ । २२२ । २२३ । २२४ । २२५ । २२६ । २२७ । २२८ । २२९ । २३० । २३१ । २३२ । २३३ । २३४ । २३५ । २३६ । २३७ । २३८ । २३९ । २४० । २४१ । २४२ । २४३ । २४४ । २४५ । २४६ । २४७ । २४८ । २४९ । २५० । २५१ । २५२ । २५३ । २५४ । २५५ । २५६ । २५७ । २५८ । २५९ । २६० । २६१ । २६२ । २६३ । २६४ । २६५ । २६६ । २६७ । २६८ । २६९ । २७० । २७१ । २७२ । २७३ । २७४ । २७५ । २७६ । २७७ । २७८ । २७९ । २८० । २८१ । २८२ । २८३ । २८४ । २८५ । २८६ । २८७ । २८८ । २८९ । २९० । २९१ । २९२ । २९३ । २९४ । २९५ । २९६ । २९७ । २९८ । २९९ । ३०० । ३०१ । ३०२ । ३०३ । ३०४ । ३०५ । ३०६ । ३०७ । ३०८ । ३०९ । ३१० । ३११ । ३१२ । ३१३ । ३१४ । ३१५ । ३१६ । ३१७ । ३१८ । ३१९ । ३२० । ३२१ । ३२२ । ३२३ । ३२४ । ३२५ । ३२६ । ३२७ । ३२८ । ३२९ । ३३० । ३३१ । ३३२ । ३३३ । ३३४ । ३३५ । ३३६ । ३३७ । ३३८ । ३३९ । ३४० । ३४१ । ३४२ । ३४३ । ३४४ । ३४५ । ३४६ । ३४७ । ३४८ । ३४९ । ३५० । ३५१ । ३५२ । ३५३ । ३५४ । ३५५ । ३५६ । ३५७ । ३५८ । ३५९ । ३६० । ३६१ । ३६२ । ३६३ । ३६४ । ३६५ । ३६६ । ३६७ । ३६८ । ३६९ । ३७० । ३७१ । ३७२ । ३७३ । ३७४ । ३७५ । ३७६ । ३७७ । ३७८ । ३७९ । ३८० । ३८१ । ३८२ । ३८३ । ३८४ । ३८५ । ३८६ । ३८७ । ३८८ । ३८९ । ३९० । ३९१ । ३९२ । ३९३ । ३९४ । ३९५ । ३९६ । ३९७ । ३९८ । ३९९ । ४०० । ४०१ । ४०२ । ४०३ । ४०४ । ४०५ । ४०६ । ४०७ । ४०८ । ४०९ । ४१० । ४११ । ४१२ । ४१३ । ४१४ । ४१५ । ४१६ । ४१७ । ४१८ । ४१९ । ४२० । ४२१ । ४२२ । ४२३ । ४२४ । ४२५ । ४२६ । ४२७ । ४२८ । ४२९ । ४३० । ४३१ । ४३२ । ४३३ । ४३४ । ४३५ । ४३६ । ४३७ । ४३८ । ४३९ । ४४० । ४४१ । ४४२ । ४४३ । ४४४ । ४४५ । ४४६ । ४४७ । ४४८ । ४४९ । ४५० । ४५१ । ४५२ । ४५३ । ४५४ । ४५५ । ४५६ । ४५७ । ४५८ । ४५९ । ४६० । ४६१ । ४६२ । ४६३ । ४६४ । ४६५ । ४६६ । ४६७ । ४६८ । ४६९ । ४७० । ४७१ । ४७२ । ४७३ । ४७४ । ४७५ । ४७६ । ४७७ । ४७८ । ४७९ । ४८० । ४८१ । ४८२ । ४८३ । ४८४ । ४८५ । ४८६ । ४८७ । ४८८ । ४८९ । ४९० । ४९१ । ४९२ । ४९३ । ४९४ । ४९५ । ४९६ । ४९७ । ४९८ । ४९९ । ५०० । ५०१ । ५०२ । ५०३ । ५०४ । ५०५ । ५०६ । ५०७ । ५०८ । ५०९ । ५१० । ५११ । ५१२ । ५१३ । ५१४ । ५१५ । ५१६ । ५१७ । ५१८ । ५१९ । ५२० । ५२१ । ५२२ । ५२३ । ५२४ । ५२५ । ५२६ । ५२७ । ५२८ । ५२९ । ५३० । ५३१ । ५३२ । ५३३ । ५३४ । ५३५ । ५३६ । ५३७ । ५३८ । ५३९ । ५४० । ५४१ । ५४२ । ५४३ । ५४४ । ५४५ । ५४६ । ५४७ । ५४८ । ५४९ । ५५० । ५५१ । ५५२ । ५५३ । ५५४ । ५५५ । ५५६ । ५५७ । ५५८ । ५५९ । ५६० । ५६१ । ५६२ । ५६३ । ५६४ । ५६५ । ५६६ । ५६७ । ५६८ । ५६९ । ५७० । ५७१ । ५७२ । ५७३ । ५७४ । ५७५ । ५७६ । ५७७ । ५७८ । ५७९ । ५८० । ५८१ । ५८२ । ५८३ । ५८४ । ५८५ । ५८६ । ५८७ । ५८८ । ५८९ । ५९० । ५९१ । ५९२ । ५९३ । ५९४ । ५९५ । ५९६ । ५९७ । ५९८ । ५९९ । ६०० । ६०१ । ६०२ । ६०३ । ६०४ । ६०५ । ६०६ । ६०७ । ६०८ । ६०९ । ६१० । ६११ । ६१२ । ६१३ । ६१४ । ६१५ । ६१६ । ६१७ । ६१८ । ६१९ । ६२० । ६२१ । ६२२ । ६२३ । ६२४ । ६२५ । ६२६ । ६२७ । ६२८ । ६२९ । ६३० । ६३१ । ६३२ । ६३३ । ६३४ । ६३५ । ६३६ । ६३७ । ६३८ । ६३९ । ६४० । ६४१ । ६४२ । ६४३ । ६४४ । ६४५ । ६४६ । ६४७ । ६४८ । ६४९ । ६५० । ६५१ । ६५२ । ६५३ । ६५४ । ६५५ । ६५६ । ६५७ । ६५८ । ६५९ । ६६० । ६६१ । ६६२ । ६६३ । ६६४ । ६६५ । ६६६ । ६६७ । ६६८ । ६६९ । ६७० । ६७१ । ६७२ । ६७३ । ६७४ । ६७५ । ६७६ । ६७७ । ६७८ । ६७९ । ६८० । ६८१ । ६८२ । ६८३ । ६८४ । ६८५ । ६८६ । ६८७ । ६८८ । ६८९ । ६९० । ६९१ । ६९२ । ६९३ । ६९४ । ६९५ । ६९६ । ६९७ । ६९८ । ६९९ । ७०० । ७०१ । ७०२ । ७०३ । ७०४ । ७०५ । ७०६ । ७०७ । ७०८ । ७०९ । ७१० । ७११ । ७१२ । ७१३ । ७१४ । ७१५ । ७१६ । ७१७ । ७१८ । ७१९ । ७२० । ७२१ । ७२२ । ७२३ । ७२४ । ७२५ । ७२६ । ७२७ । ७२८ । ७२९ । ७३० । ७३१ । ७३२ । ७३३ । ७३४ । ७३५ । ७३६ । ७३७ । ७३८ । ७३९ । ७४० । ७४१ । ७४२ । ७४३ । ७४४ । ७४५ । ७४६ । ७४७ । ७४८ । ७४९ । ७५० । ७५१ । ७५२ । ७५३ । ७५४ । ७५५ । ७५६ । ७५७ । ७५८ । ७५९ । ७६० । ७६१ । ७६२ । ७६३ । ७६४ । ७६५ । ७६६ । ७६७ । ७६८ । ७६९ । ७७० । ७७१ । ७७२ । ७७३ । ७७४ । ७७५ । ७७६ । ७७७ । ७७८ । ७७९ । ७८० । ७८१ । ७८२ । ७८३ । ७८४ । ७८५ । ७८६ । ७८७ । ७८८ । ७८९ । ७९० । ७९१ । ७९२ । ७९३ । ७९४ । ७९५ । ७९६ । ७९७ । ७९८ । ७९९ । ८०० । ८०१ । ८०२ । ८०३ । ८०४ । ८०५ । ८०६ । ८०७ । ८०८ । ८०९ । ८१० । ८११ । ८१२ । ८१३ । ८१४ । ८१५ । ८१६ । ८१७ । ८१८ । ८१९ । ८२० । ८२१ । ८२२ । ८२३ । ८२४ । ८२५ । ८२६ । ८२७ । ८२८ । ८२९ । ८३० । ८३१ । ८३२ । ८३३ । ८३४ । ८३५ । ८३६ । ८३७ । ८३८ । ८३९ । ८४० । ८४१ । ८४२ । ८४३ । ८४४ । ८४५ । ८४६ । ८४७ । ८४८ । ८४९ । ८५० । ८५१ । ८५२ । ८५३ । ८५४ । ८५५ । ८५६ । ८५७ । ८५८ । ८५९ । ८६० । ८६१ । ८६२ । ८६३ । ८६४ । ८६५ । ८६६ । ८६७ । ८६८ । ८६९ । ८७० । ८७१ । ८७२ । ८७३ । ८७४ । ८७५ । ८७६ । ८७७ । ८७८ । ८७९ । ८८० । ८८१ । ८८२ । ८८३ । ८८४ । ८८५ । ८८६ । ८८७ । ८८८ । ८८९ । ८९० । ८९१ । ८९२ । ८९३ । ८९४ । ८९५ । ८९६ । ८९७ । ८९८ । ८९९ । ९०० । ९०१ । ९०२ । ९०३ । ९०४ । ९०५ । ९०६ । ९०७ । ९०८ । ९०९ । ९१० । ९११ । ९१२ । ९१३ । ९१४ । ९१५ । ९१६ । ९१७ । ९१८ । ९१९ । ९२० । ९२१ । ९२२ । ९२३ । ९२४ । ९२५ । ९२६ । ९२७ । ९२८ । ९२९ । ९३० । ९३१ । ९३२ । ९३३ । ९३४ । ९३५ । ९३६ । ९३७ । ९३८ । ९३९ । ९४० । ९४१ । ९४२ । ९४३ । ९४४ । ९४५ । ९४६ । ९४७ । ९४८ । ९४९ । ९५० । ९५१ । ९५२ । ९५३ । ९५४ । ९५५ । ९५६ । ९५७ । ९५८ । ९५९ । ९६० । ९६१ । ९६२ । ९६३ । ९६४ । ९६५ । ९६६ । ९६७ । ९६८ । ९६९ । ९७० । ९७१ । ९७२ । ९७३ । ९७४ । ९७५ । ९७६ । ९७७ । ९७८ । ९७९ । ९८० । ९८१ । ९८२ । ९८३ । ९८४ । ९८५ । ९८६ । ९८७ । ९८८ । ९८९ । ९९० । ९९१ । ९९२ । ९९३ । ९९४ । ९९५ । ९९६ । ९९७ । ९९८ । ९९९ । १००० ।

२१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ यश्चेति इह दुःशासनरुधिरपानकालेमामां अभियास्यति २८ आत्मानं आलभेष्टपामि । अंतरात्मानं ईश्वरं वा स्पृष्ट्वाऽऽह आलभेष्टिति ईश्वरशपथं करोमी

सर्वक्षत्रस्य मध्येतं यद्वक्ष्यसि सुयोधनम् ॥ शृण्वतः सूतपुत्रस्य पितुश्च त्वं दुरात्मनः २१ अस्माभिः प्रीतिकामैस्तु भ्रातृज्येष्ठस्य नित्यशः ॥ मर्षितं ते दुराचारतत्त्वं न
बहुमन्यसे २२ प्रेषितश्च हृषीकेशः शमाकांक्षी कुरुन्प्रति ॥ कुलस्य हितकामेन धर्मराजेन धर्मिता २३ त्वं कालचोदितो नूनं गंतुकामो यमक्षयम् ॥ गच्छ स्वाहव
मस्माभिस्तच्च श्रोतव्यं भविता ध्रुवम् २४ मयाऽपि च प्रतिज्ञातो वधः स भ्रातृकस्यते ॥ स तथा भविता पापनात्रकार्या विचारणा २५ वेलामतिक्रमेत्सद्यः सागरो वरुणा
लयः ॥ पर्वताश्च विशीर्येयुर्मयोक्तं नष्टमभवेत् २६ सहायस्ते यदियमः कुबेरो रुद्र एव वा ॥ यथा प्रतिज्ञं दुर्बुद्धे प्रकरिष्यंति पांडवाः ॥ दुःशासनस्य रुधिरं पाताचा
स्मियथेप्सितम् २७ यश्चेह प्रतिसंरब्धः क्षत्रियो मां अभियास्यति ॥ अपि भीष्मं पुरस्कृत्य तं नेष्यामि यमक्षयम् २८ यच्चैतदुक्तं वचनं मया क्षत्रस्य संसदि ॥ यथै
तद्भविता सत्यं तथैवात्मानमालभे २९ भीमसेन वचः श्रुत्वा सहदेवोऽप्यमर्षणः ॥ क्रोधसंरक्तनयनस्ततो वाक्यमुवाच ह ३० शौटीरशूरसदृशमनीकजनसंसदि ॥
शृणु पापवचोमह्यं द्वाच्यो हि पिता त्वया ३१ नास्माकं भविता भेदः कदाचित् कुरुभिः सह ॥ घृतराष्ट्रस्य संबंधो यदि न स्यात्त्वया सह ३२ त्वं तु लोकविनाशाय घृतरा
ष्ट्रकुलस्य च ॥ उत्पन्नो वैरपुरुषः स्वकुलघ्नश्च पापकृत् ३३ जन्मप्रभृतिचास्माकं पिता ते पापपुरुषः ॥ अहितानि च शंसानि नित्यशः कर्तुमिच्छति ३४ तस्यैवै
रानुषंगस्य गताऽस्म्यंतं सुदुर्गमम् ॥ अहमादौ निहत्य त्वां शकुनेः संप्रपश्यतः ३५ ततोऽस्मिंश्च कुनिहंतामिषतां सर्वधन्विनाम् ॥ भीमस्य वचनं श्रुत्वा सहदेवस्य
चोभयोः ३६ उवाच फाल्गुनो वाक्यं भीमसेनं स्मयन्निव ॥ भीमसेन न ते संति येषां वैरं त्वया सह ३७ मंदाग्रहेषु सुखिनो मृत्युपाशवशंगताः ॥ उलूकश्च न ते वाच्यः
परुषं पुरुषोत्तम ३८ दूताः किमपराध्यंते यथोक्तस्यानुभाषिणः ॥ एवमुक्त्वा महाबाहुर्भीमं भीमपराक्रमम् ३९ घृष्टमुग्रमुखान् वीरान्सुहृदः समभाषत ॥ श्रुतं व
स्तस्य पापस्य धार्तराष्ट्रस्य भाषितम् ४० कुत्सनं वासुदेवस्य मम चैव विशेषतः ॥ श्रुत्वा भवंतः संरब्धा अस्माकं हितकाम्यया ४१ प्रभावाद्वासुदेवस्य भवतां च प्र
यत्नतः ॥ समग्रं पार्थिवं क्षत्रं सर्वं न गणयाम्यहम् ४२ भवद्भिः समनुज्ञातो वाक्यमस्य यदुत्तरम् ॥ उलूके प्रापयिष्यामि यद्वक्ष्यति सुयोधनम् ४३ श्वोभूते कथि
तस्यास्य प्रतिवाक्यं च मूमुखे ॥ गांडीवेनाभिधास्यामि क्लीबां हि वचनोत्तराः ४४ ततस्ते पार्थिवाः सर्वे प्रशंसं सुर्धनं जयम् ॥ तेन वाक्योपचारेण विस्मिताराजस
त्माः ४५ अनुनीय च तान्सर्वान्यथामान्यं यथावयः ॥ धर्मराजं तदा वाक्यं तत्प्राप्यं प्रत्यभाषत ४६

त्यर्थः २९।३० शौटीरः सगर्वः शूरो विक्रांतः शौट्कगर्वेशूरविक्रांतो इति धातुः अनीकजनः सैन्यवासी जनः हे पापमह्यं मम ३१ नास्माकमिति घृतराष्ट्रोपादेवैरजातं अन्यथा तेन बाल्ये एव त्वयित्युक्ते
सति तन्नस्यादिति भावः ३२।३३ तेन वपिता अस्माकं अहितानि कर्तुमिच्छतीति संबंधः ३४।३५ भीमसेनस्येति प्राचीनपाठे श्रुत्येव व्याहारः ३६।३७।३८।३९।४०।४१।४२।४३।४४।४५।४६

४७।४८।४९।५०।५१ पांडवेष्विति हे पाप पांडवेषु त्वयोक्तं वैदालवत् रूपं जिह्मं प्रवर्तत इति तुष्यतु दुर्जन्यायेनांगीकरोति प्रवर्तत इति पाठे तु स्पष्टो र्थः पूरयन् वाक्यं तदर्थानुष्ठानेन समर्थयन्
५२ मान्याः भीष्मद्रोणादयः अमान्याः पुत्राः लक्ष्मणादयः बालवृद्धनाशं माकांक्षी रित्यर्थः ५३।५४ नपुंसकं नपुंसकत्वं तव ५५ परेषां कर्णादीनां ५६।५७।५८ जघन्यकालं चरमकालेऽपि

आत्मानमवमन्वानो न हि स्यात्पार्थिवोत्तमः ॥ तत्रोत्तरं प्रवक्ष्यामि तव शुश्रूषणे रतः ४७ उलूकं भरतश्रेष्ठसामपूर्वमथोर्जितम् ॥ दुर्योधनस्य तद्वाक्यं निशम्य भर
तर्षभः ४८ अतिलोहितनेत्राभ्यामाशी विषद्वश्वसन ॥ स्मयमान इव क्रोधात् मृक्किणीपरिसंलिहन् ४९ जनार्दनमभिप्रेक्ष्य भ्रातृं श्वेदेदमब्रवीत् ॥ अभ्यभाषत
कैतव्यं प्रगृह्य विपुलं भुजम् ५० उलूकगच्छैतव्यब्रूहि तात सुयोधनम् ॥ कृतघ्नं वैरपुरुषं दुर्मतिकुलपांसनम् ५१ पांडवेषु सदा पापनित्यं जिह्मं प्रवर्तते ॥ स्व
वीर्याद्यः पराक्रम्य पाप आह्वयते परान् ॥ अभीतः पूरयन् वाक्यमेष वै क्षत्रियः पुमान् ५२ स पापः क्षत्रियो भूत्वा अस्मानाह्वयसंयुगे ॥ मान्यामान्यान् पुरस्कृत्य यु
द्धमागाः कुलाधम ५३ आत्मवीर्यं समाश्रित्य भृत्यवीर्यं च कौरव ॥ आह्वयस्वरणे पार्थान्सर्वथा क्षत्रियो भव ५४ परवीर्यं समाश्रित्य यः समाह्वयते परान् ॥ अश
क्तः स्वयमादातुमेतदेव नपुंसकम् ५५ सत्वं परेषां वीर्येण आत्मानं बहुमन्यसे ॥ कथमेवमशक्तस्त्वमस्मान्समभिगर्जसि ५६ ॥ कृष्ण उवाच ॥ मद्वचश्चापि भू
यस्ते वक्तव्यः सुयोधनः ॥ श्वइदानीं प्रपद्येथाः पुरुषो भवदुर्मते ५७ मन्यसे यच्च मुढत्वं न योत्स्यति जनार्दनः ॥ सारथ्येन वृत्तः पार्थैरिति त्वं न विमेषि च ५८
जघन्यकालमप्येतन्न भवेत्सर्वपार्थिवान् ॥ निर्दहेयमहं क्रोधात् तृणानीव दुताशनः ५९ युधिष्ठिरनियोगात् फाल्गुनस्य महात्मनः ॥ करिष्ये युध्यमानस्य सारथ्यं वि
जितात्मनः ६० यद्युत्पतसिलोकां स्त्रीनयद्या विशिभूतलम् ॥ तत्र तत्राजुं न रथं प्रभाते द्रक्ष्यसे पुनः ६१ यच्चापि भीमसेनस्य मन्यसे मोघभाषितम् ॥ दुःशास
नस्य रुधिरं पीतमद्यावधारय ६२ न त्वां समीक्षते पार्थोनापिराजा युधिष्ठिरः ॥ न भीमसेनो न यमौ प्रतिकूलप्रभाषिणम् ६३ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि
उलूकदूताभिगमनपर्वणि कृष्णादिवाक्ये द्विषष्ट्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६२ ॥ ॥ संजय उवाच ॥ दुर्योधनस्य तद्वाक्यं निशम्य भरतर्षभ ॥ नेत्राभ्या
मतिताभ्यां कैतव्यं समुदैक्षत १ सकेशवमभिप्रेक्ष्य गुडाकेशो महायशः ॥ अभ्यभाषत कैतव्यं प्रगृह्य विपुलं भुजम् २ स्ववीर्यं यः समाश्रित्य समाह्वयति वै परान् ॥
अभीतो युध्यतेशू न सर्वैरुप उच्यते ३ परवीर्यं समाश्रित्य यः समाह्वयते परान् ॥ क्षत्रवंधुरशक्तत्वाल्लोके स पुरुषाधमः ४ सत्वं परेषां वीर्येण मन्यसे वीर्यमात्मनः ॥
स्वयं कापुरुषो मुढपरांश्च क्षेपुमिच्छसि ५ यस्त्वं वृद्धं सर्वराज्ञां हितं बुद्धिजितेन्द्रियम् ॥ मरणाय महाप्रज्ञं दीक्षयित्वा विकथसे ६ भावस्ते विदितोऽस्माभिर्दुर्बुद्धे कु
लपांसन ॥ न ह निष्यंति गां गेयं पांडवा घृणयेति हि ७

एतन्न भवेन्मामूत एतदेवाह सर्वेत्यादिना श्लोकशेषेण ५९।६०।६१।६२ समीक्षते गणयति ६३ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि नीलकण्ठीये मा० द्विषष्ट्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६२ ॥
दुर्योधनस्येति समुदैक्षत गुडाकेश इति संबंधः १।२ पूरणात् पुरुष इति पुरुषशब्दनिवर्तनं अन्यथा त्वपुरुष एवेत्यर्थः ३ क्षत्रबंधुः क्षत्रजातिरेव न तु क्षत्रकर्मैत्यर्थः ४।५ वृद्धं वाक्कीर्णं भीष्मं च ६।७

मिषतां पश्यतां ८ कैतव्येति समेत्य एकीकृत्य निशाव्यपाये शोभते ९ सत्यसंधो भीष्मः भीष्मवाक्यमेवाह अहं हंतेति हे कैतव्य अहं हंतेत्यादिमदीयवाक्यं भरतान्पांडवान्प्रतिगत्वा वदस्व
किं कृत्वा सुयोधनं समेत्य मदीयं सदेतुं दुर्योधनाय श्रावयित्वा पांडवान्प्रतिकथयेत्यर्थः तेन दुर्योधनसुखं पांडवानां भयं चोद्देष्टुं तीति भावः १० द्रोणमृते पित्रोऽपि विनाशाय एवाहं लोकं हन्यामि ततो भी
ष्मवाक्यात् तदेतव भाव एव भूतो जात इत्यर्थः ११ हंता हनिष्यामि कुरुद्वंद्वं भीष्मं १२ यो युक्तसेनो ध्वजीरथीतरं जतेति यो जना द्वापं मज्जतामाधारं १३ १४ १५ १६ अभिमानः श्रेष्ठोऽस्मी
ति बुद्धिः । दर्पः पराभिभवसमर्थोऽस्मीति धीः । क्रोधोऽभिज्वलनं । पारुष्यं निष्ठुरवाक्यत्वं । नेष्टुर्धनिः स्नेहता । अवलेपो न्येषामवज्ञा । आत्मसंभावनं अहमेव जगतां शूरश्चास्मीति बुद्धिः १७
यस्य वीर्यं समाश्रित्य धार्तराष्ट्रविकृत्यसे ॥ हंताऽस्मि प्रथमं भीष्मं मिषतां सर्वधन्विनाम् ८ कैतव्यगत्वा भरतान् समेत्य सुयोधनं धार्तराष्ट्रं वदस्व ॥ तथैत्युवाचा
र्जुनः सव्यसाची निशाव्यपाये भविता विमर्दः ९ यद्वाऽब्रवीद्वाक्यमदीनसत्त्वो मध्ये कुरुहर्षयन्सत्यसंधः ॥ अहं हंता सृजयानामनीकं शाल्वेयकांश्चेति ममैव भारः ॥
कैतव्यगत्वा भरतान् समेत्य सुयोधनं धार्तराष्ट्रं वदस्व १० हन्यामहं द्रोणमृतेऽपि लोकं न ते भयं विद्यते पांडवेभ्यः ॥ ततो हितेलब्धतमं च राज्यमापन्नताः पांडवाश्चे
ति भावः ११ सदर्पपूर्णो न समीक्षसे त्वमनर्थमात्मन्यपि वर्तमानम् ॥ तस्मादहं ते प्रथमं समूहे हंता समक्षं कुरुद्वंद्वमेव १२ सूर्योदये युक्तसेनः प्रतीक्ष्य ध्वजीरथीरक्ष
तसत्यसंधम् ॥ अहं हि वः पश्यतां द्वीपमेनं भीष्मं रथात्पातयिष्यामि बाणैः १३ श्वोभूते कथनावाक्यं विज्ञास्यतिसुयोधनः ॥ आचितं शरजालेन मया दृष्ट्वा पिता
महम् १४ यदुक्तं श्वसभामध्ये पुरुषो हस्वदर्शनः ॥ कुद्वेन भीमसेनेन भ्राता दुःशासनस्तव १५ अधर्मज्ञो नित्यवैरी पापबुद्धिर्नृशंसवत् ॥ सत्यां प्रतिज्ञामचिराद्
क्ष्यसे तां सुयोधन १६ अभिमानस्य दर्पस्य क्रोधपारुष्ययोस्तथा ॥ नैष्टुर्यस्यावलेपस्य आत्मसंभावनस्य च १७ नृशंसतायास्तैक्ष्ण्यस्य धर्मविद्वेषणस्य च ॥
अधर्मस्यातिवादस्य वृद्धातिक्रमणस्य च १८ दर्शनस्य च चक्रस्य कृत्स्नस्यापनयस्य च ॥ द्रक्ष्यसि त्वं फलं तीव्रमचिरेण सुयोधन १९ वासुदेवादितीये हि मयि कृ
द्वेन राधम् ॥ आशाते जीविते मूढराज्ये वा केन हेतुना २० शांतिं भीष्मे तथा द्रोणे सूतपुत्रे च पातिते ॥ निराशो जीविते राज्ये पुत्रेषु च भविष्यसि २१ भ्रातृणां निध
नं श्रुत्वा पुत्राणां च सुयोधन ॥ भीमसेनेन निहतो दुष्कृतानि स्मरिष्यसि २२ न द्वितीयां प्रतिज्ञां हि प्रतिजानामि कैतव ॥ सत्यं ब्रवीम्यहं ह्येतत्सर्वं सत्यं भविष्यति २३
युधिष्ठिरोऽपि कैतव्यमुलूकमिदमब्रवीत् ॥ उलूकमद्वचो ब्रूहि गत्वा तात सुयोधनम् २४ स्वेन वृत्तेन मे वृत्तं नाधिगंतुं त्वमर्हसि ॥ उभयोरंतरं वेदमूढतान् तयोरापि
२५ न चाहं कामये पापमपि कीटपि पील्योः ॥ किंपुनर्ज्ञातिषु वधं कामयेयं कथंचन २६ एतदर्थं मया तात पंचग्रामावृताः पुरा ॥ कथं तव सुदुर्बुद्धेन प्रेक्षयेव्यस
नं महत् २७ सत्वं कामपरीतात्मा मूढभावाच्च कृत्यसे ॥ तथैव वासुदेवस्य नृणां सिहितं वचः २८

नृशंसतानिर्देयत्वं । तैक्ष्ण्यं तीक्ष्णता विषयानां विधीयमानं कर्मकारित्वं । धर्मविद्वेषणं कष्टयुतादिना । अधर्मो यथा प्रतिज्ञातराज्याप्रदानं । अतिवादो धर्मिष्ठे धर्मिष्ठत्वारोपेक्षालावतिकोसीत्या
दिवचनं । वृद्धातिक्रमणं विदुरादीनामवमाननं १८ दर्शनं कर्णादिषु जयनिश्चयः । चक्रं सेनाया आधिक्यं अपनयः अस्माकं दूरीकरणं एतेषां फलं द्रक्ष्यसि १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४
वेदवेत्ति २५ । २६ कथमिति हे सुदुर्बुद्धे तव व्यसनं मरणं मयि प्रेक्षयेदिति हेतोः पंचग्रामावृता इति संबंधः २७ । २८

१९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ यत्तद्वचोऽहं श्रुत्वा दृष्टः सन्न विकृत्य सेतुततो हेतोः शोचिष्यसे इति संबंधः ४० अष्टाध्यायोऽहं नरप
तिर्युवयोरिति दुर्योधनवाक्यस्योत्तरं विराट्पदवाहत्वरित्याह विराटेति साधोः दासभावं नियच्छे वनितरां च्छेवमार्थयावहे । इष्टगमीति छादेशे यमयते विधिलिङि उत्तमस्य द्विवचनं । इति
किंचेदानीं ब्रूतेन युध्यस्व सह बांधवैः ॥ मम विप्रियकर्तारं कैतव्यं ब्रूहि कौरवम् २९ श्रुतं वाक्यं गृहीतोऽर्थो मतं यत्ते तथाऽस्तु तत् ॥ भीमसेनस्ततो वाक्यं भूय आ
ह नृपात्मजम् ३० उलूकमद्वचो ब्रूहि दुर्मतिपापपूरुषम् ॥ शठं नैकृतिकं पापं वराचारं सुयोधनम् ३१ गृध्रोदरे वा वस्तव्यं पुरे वानागसाह्वये ॥ प्रतिज्ञातं मया य
च्च सभामध्ये न राधम् ३२ कर्ता हंत द्रव्यः सत्यं सत्येनैव शपामिते ॥ दुःशासनस्य रुधिरं हत्वा पास्याम्यहं मृधे ३३ सक्थिनी तव भक्तैव हत्वा हितवसोदरान् ॥ सर्वे
षां धार्तराष्ट्राणामहं मृत्युः सुयोधन ३४ सर्वेषां राजपुत्राणामभिमुख्यं संशयम् ॥ कर्मणा तोषयिष्यामि भूयश्चैव वचः शृणु ३५ हत्वा सुयोधनत्वं वै सहितं सर्वसोदरैः ॥
आक्रमिष्ये पदामूर्ध्नि धर्मराजस्य पश्यतः ३६ न कुलस्तु ततो वाक्यमिदमाह महीपते ॥ उलूकब्रूहि कौरव्यं धार्तराष्ट्रं सुयोधनम् ३७ श्रुतं ते गदतो वाक्यं सर्वमेव य
था तथम् ॥ तथा कर्ताऽस्मि कौरव्ययथा त्वमनुशासिमाम् ३८ सहदेवोऽपि नृपते इदमाह वचोऽर्थवत् ॥ सुयोधनमतिर्याते वृथैषाते भविष्यति ३९ शोचिष्यसे महास
जसपुत्रज्ञातिबांधवः ॥ इमं चक्रे शमस्माकं हृष्टो यत्त्वं विकृत्यसे ४० विराट्पदो वृद्धा बुलूकमिदमुचतुः ॥ दासभावं नियच्छेव साधोरिति मतिः सदा ॥ तौ च दासव
दासौ वा पौरुषं यस्य यादृशम् ४१ शिखंडी तु ततो वाक्यमुलूकमिदमब्रवीत् ॥ वक्तव्यो भवतारं राजा पापेष्वभिरतः सदा ४२ पश्य त्वं मारणे राजन् कुर्वाणं कर्मदारुणं ॥
यस्य वीर्यं समासाद्य मन्यसे विजयं युधि ४३ तमहं पातयिष्यामि रथात्तव पितामहम् ॥ अहं भीष्मवधात्सृष्टो नूनं धात्रामहात्मना ४४ सोऽहं भीष्मं हनिष्यामि मिषतां
सर्वधन्विनाम् ॥ दृष्टुं श्रेष्ठोऽपि कैतव्यमुलूकमिदमब्रवीत् ४५ सुयोधनो मम वचो वक्तव्यो नृपतेः सुतः ॥ अहं द्रोणं हनिष्यामि सगणं सह बांधवम् ४६ अवश्यं
च मया कार्यं पूर्वेषां चरितं महत् ॥ कर्ता चाहं तथा कर्म यथानान्यः करिष्यति ४७ तमब्रवीद्भर्मराजः कारुण्यार्थं वचो महत् ॥ नाहं ज्ञातिवधं राजन् कामयेयं कथंचन ४८
तवैव दोषा दुर्बुद्धे सर्वमेतत्त्वनावृतम् ॥ सगच्छ माचिरं तात उलूक्यदि मन्यसे ४९ इह वा तिष्ठ भद्रं ते वयं हितवर्धांधवाः ॥ उलूकस्तु ततो राजन् धर्मपुत्रं युधिष्ठिरम्
५० आमंत्र्य प्रययौ तत्र यत्र राजा सुयोधनः ॥ उलूकस्तत आगम्य दुर्योधनममर्षणम् ५१ अर्जुनस्य समादेशं यथोक्तं सर्वमब्रवीत् ॥ वासुदेवस्य भीमस्य धर्म
राजस्य पौरुषम् ५२ न कुलस्य विराटस्य दुपस्य च भारत ॥ सहदेवस्य च वचो दृष्टुं श्रेष्ठोऽपि शिखंडिनोः ॥ केशवार्जुनयोर्वाक्यं यथोक्तं सर्वमब्रवीत् ५३ कैतव्यस्य तु त
द्वाक्यं निशम्य भरतर्षभः ॥ दुःशासनं च कर्णं च शकुनिं चापि भारत ५४ आज्ञापय तराज्ञश्च बलं मित्रबलं तथा ॥ यथा प्रागुदयात्सर्वे युक्तास्तितष्ठन्ती किनः ५५

आवयोर्मतिरस्ति तौ च आवां दासावदासौ वेतियस्य तव यादृशं पौरुषं तत्तथैव श्वोद्रक्ष्याव इति शेषः ४१ । ४२ । ४३ वधात्तव हेतोः ४४ । ४५ । ४६ पूर्वेषां चरितं द्रोणवधेन पित्रेव प्रति
यातनं सर्वेषां मिति पाटेऽपि स एवार्थः ४७ । अनाहृतं विस्मयं ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५

१६ । ५७ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकंठीये भारतभावादीपे त्रिषष्ट्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६३ ॥ ॥ छ ॥ ॥ उलूकस्येति १ । १ । १ । ४ रथिनः राजन्यान् वृष्ट्युग्रः समुपादिशति
तिसंबंधः त्वमनेन युध्यस्व त्वमनेनेत्येवं तत्तदंशव्यवस्थां च कोरत्यर्थः ५ । ६ । ७ । ८ । ९ अंशं अकल्पयत्स्व कीयमिति शेषः १० । ११ । १२ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि नीलकंठीये
ततः कर्णसमादिष्टा दूताः संत्वरितारथैः ॥ उष्ट्रवामोभिरप्यन्ये सदश्वैश्च महाजवैः ५६ तूर्णपरिययुः सेनां कृत्स्नां कर्णस्य शासनात् ॥ आज्ञापयंतो राज्ञश्च योगः प्रा
मुदयादिति ५७ ॥ इति श्रीम. उ. उलूकदूतागमनप. उलूकापयाने त्रिषष्ट्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६३ ॥ ॥ छ ॥ संजय उवाच ॥ उलूकस्य वचः श्रुत्वा
कुंती पुत्रोद्युष्टिधिरः ॥ सेनां निर्यापयामास धृष्टद्युम्नपुरोगमाम् १ पदातिर्नीनागवती रथिनीमश्वद्विनीम् ॥ चतुर्विधबलांभीमामकं पां पृथिवीमिव २ भीमसे
नादिभिर्गुप्तां सार्जुनैश्च महारथैः ॥ धृष्टद्युम्नवशां दुर्गासागरस्तिमितोपमाम् ३ तस्यास्त्वग्रे महेष्वासः पांचालयोयुद्धदुर्मदः ॥ द्रोणप्रेप्सुरनीकानि धृष्टद्युम्नो व्यक
र्षत ४ यथा बलं यथोत्साहं रथिनः समुपादिशत् ॥ अर्जुनं सूतपुत्राय भीमं दुर्योधनाय च ५ धृष्टकेतुं च शल्याय गौतमाय त्तमौ जसम् ॥ अश्वत्थाम् च नकुलं शैब्यं च
कृतवर्मणं ६ सैधवाय च वाष्णेयं युयुधानं समादिशत् ॥ शिखंडिनं च भीष्माय प्रमुखे समकल्पयत् ७ सहदेवं शकुनये च कितानं शलाय वै ॥ द्रौपदेयांस्तथा पंचात्रि
गतेभ्यः समादिशत् ८ वृषसेनाय सौभद्रं शेषाणां च महीक्षिताम् ॥ सप्तमर्थं हितं मेने पार्था दभ्यधिकरणे ९ एवं विभज्य योधांस्तान् पृथक् सहचैव ह ॥ ज्वालावर्णो
महेष्वासो द्रोणमंशमकल्पयत् १० धृष्टद्युम्नो महेष्वासः सेनापतिपतिस्ततः ॥ विधिवद्ब्रूह्यमेधावी युद्धाय धृतमानसः ११ यथोदिष्टानि सैन्यानि पांडवानामयो
जयत् ॥ जयाय पांडुपुत्राणां यत्तत्स्थौराणां जिरे १२ ॥ इति श्रीम. उ. उलूकदूतागमनप. सेनापतिनियोगे चतुःषष्ट्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६४ ॥ ॥ छ ॥
॥ समाप्तं चो लूकदूतागमनपर्व ॥ अथ रथातिरथसंख्यानपर्व ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ प्रतिज्ञाते फाल्गुने नवधेभीष्मस्य संयुगे ॥ किमकुर्वत मे मंदाः पुत्रा दुर्योधनाद
यः १ हतमेव हि पश्यामि गंगिपतिरंरणे ॥ वासुदेवसहायेन पार्थेन दृढधन्वना २ सचापरमितप्रज्ञस्तच्छ्रुत्वा पार्थभाषितम् ॥ किमुक्तवान्महेष्वासो भीष्मः प्रह
रतांवरः ३ सैन्यापत्यं च संप्राप्य कौरवाणां धुरंधरः ॥ किमचेष्टत गंगियो महाबुद्धिपराक्रमः ४ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततस्तत्संजयस्तस्मै सर्वमेव न्यवेदयत् ॥
यथोक्तं कुरुद्वेन भीष्मेणामिततेजसा ५ ॥ संजय उवाच ॥ सैन्यापत्यमनुप्राप्य भीष्मः शान्तनवो नृप ॥ दुर्योधनमुवाचे दंवचनं हर्षयान्निव ६ नमस्कृत्य कुमाराय
सेनान्येशक्तिपाणये ॥ अहं सेनापतिस्तेऽद्य भविष्यामि न संशयः ७ सेनाकर्मण्यभिज्ञोऽस्मि व्यूहेषु विविधेषु च ॥ कर्मकारयितुं चैव भृतानप्यभृतांस्तथा ८ या
त्रायाने च युद्धे च तथा प्रशमनेषु च ॥ भृशं वेदमहाराज यथा वेद बृहस्पतिः ९ व्यूहानां च समारभान् देवगांधर्वमानुषान् ॥ तैरहं मोहयिष्यामि पांडवानव्येतुते ज्वरः १०
भारतभावादीपे चतुःषष्ट्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६४ ॥ ॥ छ ॥ ॥ प्रतिज्ञाते इति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ मृतान् वेतनभक्षकान् अभृतान्महेश्वासमागतान् ८
यात्रार्थयाने प्रयाणे युद्धे प्रशमनेषु परास्त्राणां प्रतीकारेषु विषयेषु वेदवेदो विवेदवेति ९ । १०

तत्त्वेन अकापट्येन ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ रथोदारः रथेष्वेव उदारो न तु महारथस्तादृशा एव दुःशासनादय इति भावः १९ । २० । २१ । २२ । २३
सोऽहं योत्स्यामि तत्त्वेन पालयंस्तव वाहिनीम् ॥ यथावच्छास्त्रतो राजन व्येतुते मानसो ज्वरः ११ ॥ दुर्योधन उवाच ॥ विद्यते मे न गंगियभयं देवासुरेष्वपि ॥ सम
स्तेषु महाबाहो सत्यमेतद्ब्रवीमि ते १२ किंपुनस्त्वयि दुर्धर्षे सैन्यापत्ये व्यवस्थिते ॥ द्रोणे च पुरुषव्याघ्रे स्थिते युद्धाभिनंदिनि १३ भवद्भ्यां पुरुषाभ्यां स्थिता
भ्यां विजयो मम ॥ न दुर्लभं कुरुश्रेष्ठ देवराज्यमपि ध्रुवम् १४ रथसंख्यां तु कात्स्न्येन परेषामात्मनस्तथा ॥ तथैवातिरथानां च वेत्तुमिच्छामि कौरव १५ पिताम
हो हि कुशलः परेषामात्मनस्तथा ॥ श्रोतुमिच्छाम्यहं सर्वैः सहेभिर्वसुधाधिपैः १६ ॥ भीष्म उवाच ॥ गांधारेश्च पुराजं द्रुपदं संख्यां स्वकेवले ॥ ये रथाः पृथिवीपा
लतथैवातिरथाश्च ये १७ बहुनीहसहस्राणि प्रयुतान्यर्बुदानि च ॥ रथानां तव सेनायां यथामुख्यं तु मे शृणु १८ भवानग्रे रथोदारः सहस्रैः सहोदरैः ॥ दुःशासनप्रभृ
तिभिर्भ्रातृभिः शतसंमितैः १९ सर्वैरुत्तमहरणाश्छेदभेदविशारदः ॥ रथोपस्थे गजस्कंधे गदाप्रासासिचमणि २० संयंतारः प्रहतरिः कृतास्त्राभारसाधनाः ॥
इष्वस्त्रे द्रोणशिष्याश्च कृपस्य च शरद्वतः २१ एते हनिष्यंति रणे पंचालान्युद्धदुर्मदान् ॥ कृतकिल्विषाः पांडवे धैर्धार्तराष्ट्रमनास्विनः २२ तथाऽहं भरतश्रेष्ठ सर्व
सेनापतिस्तव ॥ शत्रून् विध्वंसयिष्यामि कदर्थी कृत्य पांडवान् २३ नत्वात्मनो गुणान्वक्तुमर्हामि विदितोऽस्मि ते ॥ कृतवर्मा त्वतिरथो भोजः शस्त्रभृतांवरः २४
अर्थसिद्धितवरणे करिष्यति न संशयः ॥ शस्त्रविद्विरनाघृष्यो दूरपाती दृढायुधः २५ हनिष्यति च मूर्तेषां महेंद्रो दानवानिव ॥ मद्वराजो महेष्वासः शल्यो मेऽतिर
थोमतः २६ स्पर्धते वासुदेवेन नित्यं यो वैरणे रणे ॥ भागिने यात्रिजांस्त्यक्त्वा शल्यस्तेऽतिरथोमतः ॥ एष योत्स्यति संग्रामे पांडवांश्च महारथान् २७ सागरोर्भि
समैर्बाणैः प्लावयन्निव शात्रवान् ॥ भूरिश्रवाः कृतास्त्रश्च तव चापि हितः सुहृत् २८ सौमदत्तिर्महेष्वासो रथयूथपयूथपः ॥ बलक्षयममित्राणां सुमहांतं कारिष्यति २९
सिंधुराजो महाराजमतो मे द्विगुणोरथः ॥ योत्स्यते समरे राजन विक्रांतोरथसत्तमः ३० द्रौपदी हरणे राजन परिक्रिष्टश्च पांडवैः ॥ संस्मरंस्तं परिक्रेशं योत्स्यते परवीर
हा ३१ एतेन हितदाराजंस्तप आस्थाय दारुणम् ॥ सुदुर्लभो वरो लब्धः पांडवान् योद्धुमाहवे ३२ स एष रथशार्दूलस्तद्वैरं संस्मरन् रणे ॥ योत्स्यते पांडवैस्तात
प्राणांस्त्यक्त्वा सुदुस्त्यजान् ३३ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि रथातिरथसंख्यानपर्वणि पंचषष्ट्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६५ ॥ ॥ छ ॥ ॥
॥ भीष्म उवाच ॥ सुदक्षिणस्तु कांबोजोरथ एकगुणोमतः ॥ तवार्थसिद्धिमाकांक्षन् योत्स्यते समरे परैः १ एतस्य रथसिंहस्य तवार्थे राजसत्तम ॥ पराक्रमं यथे
द्रस्यद्रक्ष्यंति कुवोरयुधि २ एतस्य रथवंशे हिति गमवेगप्रहारिणः ॥ कांबोजानां महाराज शलभानामिवायतिः ३

नत्वात्मन इति स्वस्यासंख्येयत्वं सूचितं २४ । २५ । २६ । २७ । २८ रथयूथपामहारथाः तेषां यूथपोऽतिरथः २९ सिंधुराजो जपद्रयोद्विरथः ३० । ३१ । ३२ । ३३ ॥ ॥ इति उ.
प. नी. भा. भा. पंचषष्ट्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६५ ॥ ॥ सुदक्षिण इति १ । २ ॥

रथवंशेनरथसंघेनसहितइतिशेषः । 'वंशःपुंसिकुलेवेणौपृष्ठावयववर्गयोः' इतिमेदिनी ४।१।५।७।८।९ समुद्रततरंगिणीउच्छिन्नतपताकासेनां उच्छिन्नततरंगवर्तीगंगां च १० सत्यरथोनाम

म.भा.टी.

॥ १३३ ॥

नीलोमाहिष्मतीवामीनीलवर्मारथस्तव ॥ रथवंशेनकदनंशत्रूणां वैकरिष्यति ४ कृतवैरःपुराचैवसहदेवेनमारिष ॥ योत्स्यतेसततराजंस्तवार्थेकुरुनंदन ५ वि
दानुर्विदावावंत्यौसमतौरथसत्तमौ ॥ कृतिनौसमरेतातद्वद्वीर्यपराक्रमौ ६ एतौतौपुरुषव्याघ्रौरिपुसैन्यं प्रधक्ष्यतः ॥ गदाप्रासासिनाराचैस्तोमरैश्चकरच्युतैः
७ युद्धाभिकामौसमरेक्रीडताविवयूथपौ ॥ यूथमध्येमहाराजविचरंतौकृतांतवत् ८ त्रिगर्ताभ्रातरःपंचरथोदारामतामम ॥ कृतवैराश्चपार्थैस्तेविराटनगरेत
दा ९ मकराह्वराजेंद्रसमुद्रततरंगिणीम् ॥ गंगांविशोभयिष्यंतिपार्थानांयुधिवाहिनीम् १० तेरथाःपंचराजेंद्रयेषांसत्यरथोमुखम् ॥ एतेयोस्त्यंतिसंग्रामेसं
स्मरंतःपुराकृतम् ११ व्यलीकंपांडवेयेनभीमसेनानुजेनह ॥ दिशोविजयताराजनश्चेतवाहेनभारत १२ तेहनिष्यंतिपार्थानांतानासाद्यमहारथान् ॥ वरान्व
रान्महेष्वासानक्षत्रियाणांधुरंधरान् १३ लक्ष्मणस्तवपुत्रश्चतथादुःशासनस्यच ॥ उभौतौपुरुषव्याघ्रौसंग्रामेष्वपलायिनौ १४ तरुणौसुकुमारौचराजपुत्रौतर
स्विनौ ॥ युद्धानांचविशेषज्ञौप्रणेतारौचसर्वशः १५ रथौतौकुरुशार्दूलमतौमेरथसत्तमौ ॥ क्षत्रधर्मरतौवीरौमहत्कर्मकरिष्यतः १६ दंडधारोमहाराजरथएको
नरर्षभ ॥ योत्स्यतेतवसंग्रामेस्वेनसैन्येनपालितः १७ बृहद्वलस्तथाराजाकौसल्योरथसत्तमः ॥ रथोमममतस्तातमहावेगपराक्रमः १८ एषयोत्स्यतिसंग्रामे
मेस्वान्वंधूनसंप्रहर्षयन् ॥ उग्रायुधोमहेष्वासोघातैराथहितेरतः १९ कृपःशारद्वतोरान्नरथयूथपयूथपः ॥ प्रियान्प्राणान्परित्यज्यप्रधक्ष्यतिरिपूंस्तव २०
गौतमस्यमहर्षेर्यआचार्यस्यशरद्वतः ॥ कार्तिकेयइवाजेयःशरस्तंबात्सुतोऽभवत् २१ एषसेनाःसुबहुलाविविधायुधकार्मुकाः ॥ आग्निवत्समरेतातचरिष्यति
विनिर्दहन २२ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणि रथातिरथसंख्यागपर्वणि षट्षष्ट्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६६ ॥ भीष्मउवाच ॥ शकुनिर्मातुलस्तेऽ
सौरथएकोनराधिप ॥ प्रयुज्यपांडवैर्वैरयोत्स्यतेनात्रसंशयः १ एतस्यसेनादुर्धर्षासमरेप्रतियायिनः ॥ विहृतायुधभूयिष्ठावायुवेगसमाजवे २ द्रोणपुत्रोमहे
ष्वासःसर्वनिवातिधन्विनः ॥ समरेचित्रयोधीचदृढास्त्रश्चमहारथः ३ एतस्यहिमहाराजयथागांडीवधन्वनः ॥ शरासनविनिर्मुक्ताःसंसक्तायांतिसायकाः ४ नैषश
क्योमयावीरःसंख्यातुरथसत्तमः ॥ निर्देहोपिलोकांस्त्रीनिच्छत्रेषमहारथः ५ क्रोधस्तेजश्चतपसासंभृतोऽश्रमवासिनाम् ॥ द्रोणेनानुगृहीतश्चदिव्यैरस्त्रैरुदारधीः ६
दांषस्त्वस्यमहानेकोयेनैवभरतर्षभ ॥ नमेरथोनातिरथोमतःपार्थिवसत्तम ७ जीवितंप्रियमत्यर्थमायुष्कामःसदाद्विजः ॥ नह्यस्यसदृशःकश्चिदुभयोःसेनयोरपि ८

पंचानामुत्तमैः ११ व्यलीकंअग्रियं १२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२ ॥ इतिश्रीउद्योगपर्वणिनीलकंठीये भारतभावदीपेषट्षष्ट्यधिकशततमोऽध्यायः ॥
॥ १६६ ॥ शकुनिरिति १ विहृतानिनानाविधानिआयुधानितैर्भूयिष्ठा २।३।४।५ आश्रमवासिनामृषीणांक्रोधस्तेजश्चतयोःसमुदायरूपइत्यर्थः आश्रमेत्याकारस्यपूर्वरूपमार्प ६।७।८

९।१० पृष्ठशेषं ११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२० सत्यश्रवाःसत्यकीर्तिः २१।२२।२३।२४।२५।२६।२७।२८।२९।३० उत्स्मयमहर्षयन्

हन्यादेकरथेनैवदेवानामपिवाहिनीम् ॥ वपुष्मांस्तलघोषेणस्फोटयेदपिपर्वतान् ९ असंख्येयगुणोवीरःप्रहंतादारुणद्युतिः ॥ दंडपाणिरिवासह्यःकालवत्प्रच
रिष्यति १० युगांताग्निसमःक्रोधात्सिंहग्रीवोमहाद्युतिः ॥ एषभारतयुद्धस्यपृष्ठसंशमयिष्यति ११ पितात्वस्यमहातेजावृद्धोऽपियुवाभिर्वरः ॥ रणेकर्ममहत्क
र्ताअत्रमेनास्ति संशयः १२ अस्त्रवेगानिलोहूतःसेनाकक्षेधनोत्थितः ॥ पांडुपुत्रस्यसैन्यानिप्रधक्ष्यतिरणेष्टतः १३ रथयूथपयूथानांयूथपोऽयंनरर्ष
भः ॥ भारद्वाजात्मजःकर्ताकर्मतीव्रहितंतव १४ सर्वमूर्ध्नाभिषिक्तानामाचार्यःस्थविरोगुरुः ॥ गच्छेदंतंमृजयानांप्रियस्त्वस्यधनंजयः १५ नैषजातुमहेष्वासः
पार्थमाक्लिष्टकारिणम् ॥ हन्यादाचार्यकंदीप्तंस्मृत्यगुणनिर्जितम् १६ श्लाघतेऽयंसदावीरपार्थस्यगुणविस्तरैः ॥ पुत्रादभ्याधिकंचैनंभारद्वाजोऽनुपश्यति
१७ हन्यादेकरथेनैवदेवगंधर्वमानुषान् ॥ एकीभूतानपिरणेदिव्यैरस्त्रैःप्रतापवान् १८ पौरवोराजशार्दूलस्तवराजन्महारथः ॥ मतोममरथोदारःपरवीररथा
रुजः १९ स्वेनसैन्येनमहताप्रतपन्नशत्रुवाहिनीम् ॥ प्रधक्ष्यतिसपंचालान्कक्षमाग्निगतिर्यथा २० सत्यश्रवारथस्त्वेकोराजपुत्रोबृहद्वलः ॥ तवराजनरिपुवले
कालवत्प्रचरिष्यति २१ एतस्ययोधाराजेंद्रविचित्रकवचायुधाः ॥ विचरिष्यंतिसंग्रामेनिघ्नंतःशात्रवांस्तव २२ वृषसेनोरथस्तेऽग्र्यःकर्णपुत्रोमहारथः ॥
प्रधक्ष्यतिरिपूणांतेबलंतुबलिनावरः २३ जलसंधोमहातेजाराजनरथवरस्तव ॥ त्यक्ष्यतेसमरेप्राणान्माधवःपरवीरहा २४ एषयोत्स्यतिसंग्रामेगजस्कंधाविशार
दः ॥ रथेनवामहाबाहुःक्षपयन्शत्रुवाहिनीम् २५ रथेषमहाराजमतोमेराजसत्तम ॥ त्वदर्थेत्यक्ष्यतेप्राणान्सहसैन्योमहारणे २६ एषविक्रांतयोधीचचित्रयो
धीचसंगरे ॥ वीतभीश्चापितेराजनशत्रुभिःसहयोत्स्यते २७ बाह्लीकोऽतिरथश्चैवसमरेचानिवर्तनः ॥ ममराजन्मतोयुद्धेशूरोवैवस्वतोपमः २८ नह्येषसमरं
प्राप्यनिवर्तेतकथंचन ॥ यथासततगोराजनसहिहन्वात्परानरणे २९ सेनापातिर्महाराजसत्यवांस्तेमहारथः ॥ रणेष्वहुतकर्माचरथोपररथारुजः ३० एत
स्यसमरंदृष्ट्वानव्यथाऽस्तिकथंचन ॥ उत्स्मयन्नुत्पत्येषपरानरथपथेस्थितान् ३१ एषचारिपुविक्रांतःकर्मसत्पुरुषोचितम् ॥ कर्ताविमर्देसुमहत्त्वदर्थेपुरु
षोत्तमः ३२ अलंबुपोराक्षसेंद्रःक्रूरकर्मामहारथः ॥ हनिष्यतिपरान्तराजनपूर्ववैरमनुस्मरन् ३३ एषराक्षससैन्यानांसर्वेषारथसत्तमः ॥ मायावीद्वद्वैरश्चसमरे
विचरिष्यति ३४ प्राग्ज्योतिषाधिपोवीरोभगदत्तःप्रतापवान् ॥ गजांकुशधरश्चेष्टोरथेचैवविशारदः ३५ एतेनयुद्धमभवत्पुरागांडीवधन्वनः ॥ दिवसान्सु
बहून्राजन्नुभयोर्जयद्युद्धिनोः ३६ ततःसखायंगांधारेमानयन्पाकशासनम् ॥ अकरोत्संविदंतेनपांडवेनमहात्मना ३७

३१।३२।३३।३४ गजांकुशधरेषुगजयुद्धकुशलेषुश्रेष्ठः सप्तमीशैर्दिरितिसमाप्तः ३५।३६ संविदंयेत्रीय ३७

३८ ॥ इतिउद्योगपर्वणिनीलकंठीयेभारतभाष्ये सप्तषष्ठ्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६७ ॥ ॥ ७ ॥ अचलइति १ । २ । ३ । ४ विचेतनःमूर्खः ५ घृणीर्निदकः ६ का
णानांसहजकवचादीनां ७ । ८ प्रमादीस्त्रीयंकल्पनावाक्यंविस्मरतिच ९ । १० । ११ । १२ भवान्कृष्णोर्ध्वरयोर्मह्यंमममतइति गंगियोवदेतन्नष्टपेति सर्वस्यजगतोमतइतिसंबंधः

उद्यो. ५

अ०

1192. CN

एषयोत्स्यतिसंग्रामेजस्कंधविशारदः ॥ ऐरावतगतोराजादेवानामिववासवः ३८ ॥ इति श्रीम० भा० उ० प० रथातिरथसंख्यानप० सप्तपष्ठ्यधिकशततमोऽ
ध्यायः ॥ १६७ ॥ ॥ ॥ ॥ भीष्मउवाच ॥ अचलोवृषकश्चैव सहितौ भ्रातराबुधौ ॥ रथौ तव दुराधर्षोऽश्वौ न्विध्वंसयिष्यतः १ बलवंतौ नरव्याघ्रौ ह
दक्रौघौ प्रहारिणौ ॥ गांधारमुख्यौ तरुणौ दर्शनीयौ महाबलौ २ सखाते दयितो नित्यं य एषरणकर्कशः ॥ उत्साहयति राजंस्त्वाविग्रहे पांडवैः सह ३ परुषः कथं
नो नीचः कर्णो वै कर्तनस्तव ॥ मंत्रीनेता च बंधुश्च मानी चात्यंतमुच्छ्रितः ४ एष नैव रथः कर्णो न चाप्यतिरथो रणे ॥ वियुक्तः क्वचे नैष सहजेन विचेतनः ५ कुंड
लाभ्यां च दिव्याभ्यां वियुक्तः सततं घृणी ॥ अभिशापाच्च रामस्य ब्राह्मणस्य च भाषणात् ६ करणानां वियोगाच्च तेन मेऽर्धरथो मतः ॥ नैष फाल्गुनमासाद्य पुनर्जी
वन्विमोक्ष्यते ७ ततोऽब्रवीत्पुनर्द्रोणः सर्वशस्त्रभृतां वरः ॥ एवमेतद्यथाऽऽत्थत्वं न मिथ्या स्ति कदाचन ८ रणे रणेऽभिमानी च विमुखश्चापि दृश्यते ॥ घृणी कर्णः प्र
मादी च तेन मेऽर्धरथो मतः ९ एतच्छ्रुत्वा तुराधेयः क्रोधादुत्फाल्य लोचने ॥ उवाच भीष्मं राधेयस्तु दन्वाग्निः प्रतोदवत् १० पितामहयथेष्टं मां वाक्शरैरुपकुं
तसि ॥ अनागसंसदा द्वेषादेव मे वपदेपदे ११ मर्षयामि च तत्सर्वं दुर्योधनकृतेन वै ॥ त्वंतु मामन्यसे मंदं यथा कापुरुषं तथा १२ भवानर्धरथो मह्यं मतो वै नात्र सं
शयः ॥ सर्वस्य जगतश्चैव गां गेयो न मृषा वदेत् १३ कुरूणामहितो नित्यं न च राजाऽवबुध्यते ॥ कोहिनाम समानेषु राजसूदारकर्मसु १४ तेजोवधमिमं कुर्याद्विभे
दयिषु राहवे ॥ यथा त्वं गुणविद्वेषादपरागंचिकीर्षसि १५ न हाय नैर्न पलितैर्न वितैर्न च बंधुभिः ॥ महारथत्वं संख्यातुं शक्यं क्षत्रस्य कौरव १६ बलज्येष्ठं स्मृतं क्ष
त्रं मंत्रज्येष्ठा द्विजातयः ॥ धनज्येष्ठाः स्मृता वैश्याः शूद्रास्तु वयसाधिकाः १७ यथेच्छं स्वयं ब्रूयारथानतिरथांस्तथा ॥ कामद्वेषसमायुक्तो मोहात्प्रकुरुते भ
वान् १८ दुर्योधनमहाबाहो साधुसम्यगवेक्ष्यताम् ॥ त्यज्यतां दुष्टभावोऽयं भीष्मः किल्बिषकृत्तव १९ भिन्नाहिसेना नृपते दुःसंधेया भवत्युत ॥ मौलाहिपुरुष
व्याघ्रकिमुनानासमुत्थिताः २० एषां द्वैधं समुत्पन्नं यो धानां युधि भारत ॥ तेजोवधो नः कियते प्रत्यक्षेण विशेषतः २१ रथानां क्वचविज्ञानं क्वच भीष्मोऽल्पचे
तनः ॥ जहमावारयिष्यामि पांडवानामनीकिनीं २२ आसाद्य माममोघे पुंगुमिष्यंति दिशो दश ॥ पांडवाः सहपंचालाः शार्दूलवृषभा इव २३

त्वद्वाक्यात्सर्वेऽपि मामवमंस्यन्तइतिभावः १३ । १४ विभेदयिषुर्भेदं कर्तुमिच्छुः अपरागोद्वेपं १५ । १६ । १७ प्रकुरुतेप्रकारंभेदंकुरुते । 'प्रकारस्तुल्यभेदयोः'इतिश्वः १८ । १९
भौलाः पारंपर्यागताः तेऽपिभिन्नाःसंतोदुःसंधेयाभवन्ति किमुनानापृथग्भूताःसंतएककार्यार्थसमुत्थिताइति २० । २१ । २२ । २३

॥ १३४॥

कचेति युद्धेष्टदोमत्रेषु पूर्वश्वभक्षकत्वाद्बुद्धित्वाच्चायोग्यइतिभावः २४ । २५ येऽतिवृद्धास्तेपुनर्बालाएवमेमतास्तादृशश्चायंभीष्मइत्यर्थः २६ । २७ त्वयिहंतरीकृतीभीष्मयशोगमिष्यतीत्या
शंक्याहकृतइति २८ । २९ । ३० । ३१ नहिछिन्ध्यामित्यन्वयः भेदमयादेवाहंत्वद्वधंनकुर्यामित्यर्थः आशंकार्यालकारः ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ रथा

कचयुद्धं विमर्दो वामत्रे सुव्याहृतानि च ॥ कचभीष्मो गतवयामंदात्मा कालचोदितः २४ एकाकी स्पर्धते नित्यं सर्वेण जगता सह ॥ न चान्यं पुरुषं कंचिन्मन्यते मो
घदर्शनः २५ श्रोतव्यं खलु वृद्धानामिति शास्त्रनिर्दर्शनम् ॥ न त्वेव ह्यतिवृद्धानां पुनर्बालाहिते मताः २६ अहमेको हनिष्यामि पांडवानामनीकिनीम् ॥ सुयुद्धे
राजशार्दूलयशोभीष्मंगमिष्यति २७ कृतः सेनापतिस्त्वेष त्वया भीष्मो नराधिप ॥ सेनापतौ यशोगंतान तु यो धान् कथंचन २८ नाहं जीवति गंगे योऽस्ये राज
न्कथंचन ॥ हते भीष्मे तु यो द्वाऽस्मि सर्वैरेव महारथैः २९ ॥ भीष्म उवाच ॥ समुद्यतोऽयं भारो मे सुमहान् सागरोपमः ॥ धार्तराष्ट्रस्य संग्रामे वर्षपूगाभिचितितः ३०
तस्मिन्नभ्यागते काले प्रतप्तलो महर्षणे ॥ मिथो भेदो न मे कार्यस्तेन जीवसि सूतज ३१ न ह्यहं त्वद्य विक्रम्य स्थविरोऽपिशिशोस्तव ॥ युद्धश्रद्धामहं छिद्यां जीवित
स्य च सूतज ३२ जामदग्न्येन रामेण महास्त्राणि विमुंचता ॥ न मे व्यथारुता काचि त्वं तु मे किं करिष्यसि ३३ कामं नैतत्प्रशंसंति संतः स्वबलसंस्तवम् ॥ वक्ष्यामि तु त्वां
संतप्तो निहीनकुलपांसन ३४ समेतं पार्थिवं क्षत्रं काशिराजस्वयंवरे ॥ निर्जित्यैकरथेनैव याक्न्यास्त रसाहृताः ३५ ईदृशानां सहस्राणि विशिष्टानामथो पुनः ॥
मयैकेन निरस्तानि ससैन्या निरणाजिरे ३६ त्वां प्राप्य वैरपुरुषं कुरूणामनयो महान् ॥ उपस्थितो विनाशाय यतस्वपुरुषो भव ३७ युध्यस्व समरे पार्थयेन विस्पर्ध
से सह ॥ द्रक्ष्यामि त्वां विनिर्मुक्तमस्माद्युद्धात्सुदुर्मते ३८ तमुवाच ततो राजा धार्तराष्ट्रः प्रतापवान् ॥ मांसमीक्षस्व गंगेयकार्यं हि महदुद्यतम् ३९ चिंत्यतामिदमे
काग्रं मननिःश्रेयसं परम् ॥ उभावपि भवंतौ मे महत्कर्म करिष्यतः ४० भूयश्च श्रोतुमिच्छामि परेषां रथसत्तमान् ॥ ये चैवातिरथास्तत्र ये चैवरथयूथपाः ४१ बला
बलमभिप्राणां श्रोतुमिच्छामि कौरव ॥ प्रभातायां रजन्यां विदं युद्धं भविष्यति ४२ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि रथातिरथसंख्यानपर्वणि भीष्मकर्णसंवादे अष्ट
षष्ठ्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६८ ॥ ॥ ६४ ॥ भीष्म उवाच ॥ एते रथास्तवाख्यातास्तथैवातिरथानृप ॥ ये चाप्यर्द्धरथाराजन्पांडवानामतः शृणु १ य
दिकौतूहलं तेऽद्य पांडवानां बलेनृप ॥ रथसंख्यां शृणुष्व त्वं सहेभिर्वसुधाधिपैः २ स्वयं राजारथोदारः पांडवः कुंतिनंदनः ॥ अग्निवत्समरे तात चरिष्यति न संशयः ३
भीमसेनस्तुराजेंद्ररथोऽष्टगुणसंमितः ॥ न तस्यास्ति समो युद्धे गदया सायकैरपि ४ नागायुतबलो मानी तेजसान समानुषः ॥ माद्रीपुत्रौ चरथिनौ द्वावेव पुरुषर्ष
भौ ५ अश्विनाविवरूपेण तेजसा च समन्वितौ ॥ एते च भूमुखगताः स्मरंतः क्लेशमुत्तमम् ६

दिसंख्यातात्पर्यं तु भीष्मद्रोणौ समर्थावपि पाण्डवान्नहन्निष्यतः कर्णोऽपि कुंतीवरदानात् भीमादीन् हंतुं शकोऽपि न हस्यति अर्जुनस्त्वनेन दुर्जेष्वेति पाण्डवानामेव जय इति ४२ ॥ इति उद्योगपर्वणिनी
लकंडीये भारतमावदीपे अष्टपट्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११८ ॥ ॥ ॐ ॥ पृष्ठेति १।१।३।४।५।६

७ । ८ । ९ । १० । ११ उद्यतां उद्रच्छतां क्षिपतामिति यावत् उद्यंतुमिति पाठांतरं भोज्येकोटिलयेर्मर्षीदनेहति यावत् भुजकोटिलयेऽस्य रूपं । पांसुविकर्षणे पांसुविकर्षणे भूमौ मुष्टिपुदे
 रुद्रव्यचरिष्यंतितत्रमेनास्ति संशयः ॥ सर्वेषु महात्मानः शालस्तं भावोद्भूताः ७ प्रादेशेनाधिकाः पुंभिरन्यैस्ते च प्रमाणतः ॥ सिंहसंहननाः सर्वेषां पुत्रां
 हावलाः ८ चरितब्रह्मचर्याश्च सर्वे ताततपस्विनः ॥ हीमंतः पुरुषव्याघ्राव्याघ्रावलोत्कटाः ९ जवेप्रहारे समर्द्धे सर्वेषु वातिमानुषाः ॥ सर्वैर्जितामहोपालादिर्जये
 भरतर्षभ १० न चैषां पुरुषाः केचिदायुधानि गदाः शरान् ॥ विषहंतिसदा कर्तुमधिज्यान्यापेकौरव ११ उद्यतां वागदागुर्वीः शरान्वाक्षे सुमाहवे ॥ जवेलक्ष्यस्य ह
 रणे भोज्ये पांसुविकर्षणे १२ बालैरपि भवंतस्तेः सर्वेषु विशेषिताः ॥ एतत्सैन्यं समासाद्य सर्वेषु बलोत्कटाः १३ विध्वंसयिष्यंति रणे मास्मतेः सह संगमः ॥ एकै
 कशस्ते समर्द्धे हन्युः सर्वान्महीक्षितः १४ प्रत्यक्षंतवराजेंद्रराजसूयेयथाऽभवत् ॥ द्रौपद्याश्च परिक्लेशं यूते च पुरुषागिरः १५ ते स्मरंतश्च संग्रामे चरिष्यंति च रुद्रवत् ॥
 लोहिताक्षो गुडाकेशो नारायणसहायवान् १६ उभयोः सेनयोर्वीरो रथो नास्तीति तादृशः ॥ नहि देवेषु वा पूर्वमनुष्येषु रणे पुत्र १७ राक्षसेष्वथ यक्षे पुनरेषु कुत एव
 तु ॥ भूतोऽथ वा भविष्यो वा रथः कश्चिन्मया श्रुतः १८ समायुक्तो महाराजरथः पार्थस्य धीमतः ॥ वासुदेवश्च संयंता योद्धा चैव धनंजयः १९ गांडीवं च धनुर्दिव्यं ते
 चाश्वावातरं हसः ॥ अभेद्यं कवचं दिव्यमक्षय्यौ च महेषुधी २० अस्त्रग्रामश्च महेंद्रो द्रौद्रः कौबेर एव च ॥ याम्यश्च वारुणश्चैव गदाश्चोद्यप्रदर्शनाः २१ वज्रादीनि
 च मुख्यानि नानाप्रहरणानि च ॥ दानवानां सहस्राणि हिरण्यपुरवासिनाम् २२ हतान्येकरथेनाजौ कस्तस्य सदृशो रथः ॥ एष हन्याद्विसंभो बलवान्सत्यविक्रमः ॥
 २३ तव सेनां महाबाहुः स्वां चैव परिपालयन् ॥ अहं चैनं प्रत्युदियामाचार्यो वा धनंजयम् २४ न हृतीयोऽस्ति राजेंद्र सेनयो रूभयो रपि ॥ य एनं शरवर्षाणि वर्षतमुदि
 याद्रथी ॥ २५ जीमूत इव घर्मांते महाबात समीरितः ॥ समायुक्तस्तु कौंतेयो वासुदेवसहायवान् ॥ तरुणश्च कृती चैव जीर्णावावा मुभावपि २६ वैशंपायन उवाच ॥
 एतच्छ्रुत्वा तु भीष्मस्य राज्ञां दध्वांसिरेतदा ॥ कांचनांगदिनः पीनाभुजाश्च दनरूषिताः २७ मनोभिः सह संवेगेः संस्मृत्य च पुरातनम् ॥ सामर्थ्यं पांडवेयानां यथा
 प्रत्यक्षदर्शनात् २८ ॥ इति श्रीमहाभारते उ० रथातिरथसंख्यानप० पांडवरथातिरथसंख्यायामूनसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६९ ॥ भीष्म उवाच ॥
 द्रौपदेयामहाराज सर्वे पंचमहाराथाः ॥ वैराटिरुत्तरश्चैव रथोदारो मतो मम १ अभिमन्युर्महाबाहूरथयूथपयूथपः ॥ समः पार्थेन समरे वासुदेवेन चारिहा २ लघ्व
 स्त्रश्चित्रयोधी च मनस्वी च दृढव्रतः ॥ संस्मरन्वै परिक्लेशं स्वपितुर्विक्रमिष्यति ३ सात्यकिर्माधवः शूरो रथयूथपयूथपः ॥ एष वृष्णिप्रवीराणाममर्षी जितसाध्वमः ४
 उत्तमौजास्तथाराजन् रथोदारो मतो मम ५ युधामन्युश्च विक्रान्तो रथोदारो मतो मम ६

इत्यर्थः १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ प्रत्युदियां पुद्गे संमुखः स्यात् २४ । २५ । २६ दध्वांसिरे विगलिताः २७
 २८ ॥ इति श्रीउद्योगपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावदीपे ऊनसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६९ ॥ ॥ अ ॥ द्रौपदेया इति १ । २ । ३ । ४ । ५

६ । ७ । ८ वीरगते वीरे रजुस्ते ९ सितांबद्धौ १० । ११ एकायनगती मरणं करशरणी घटितारौ वदनं संघटं करिष्यतः १२ । १३ त्यक्तात्मानो त्यक्तदेहौ १४ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकण्ठीये
 एतेषां बहुसाहस्रारथानां गाहयास्तथा ॥ योत्स्यंते ते तनूंस्त्यक्त्वा कुंतीपुत्रप्रियेप्सया ६ पांडवैः सह राजेंद्रतव सेना सुभारत ॥ अग्निमारुतवद्राजन्नाह्वयंतः परस्पर
 रम् ७ अजेयो समरे वृद्धौ विराटद्रुपदौ तथा ॥ महारथौ महावीर्यौ मतो मे पुरुषर्षभौ ८ वयो वृद्धावपि हितौ क्षत्रधर्मपरायणौ ॥ यतिष्येते परं शक्त्या स्थितौ वी
 रगते पथि ९ संबंधकेन राजेंद्रतौ वीर्यबलान्वयात् ॥ आर्यवृत्तौ महेष्वसौ स्नेहवीर्यसिताबुधौ १० कारणं प्राप्य तु नराः सर्वे एव महाभुजाः ॥ शूरावाकातरावाऽपि
 भवंति कुरुपुंगव ११ एकायनगतावेतौ पार्थिवौ दृढधन्विनौ ॥ प्राणांस्त्यक्त्वा परं शक्त्या घटितारौ परंतप १२ पृथगक्षौ हिर्णाभ्यां ताबुधौ संयतिदारुणौ ॥ संव
 धिभावरंक्षंतौ महत्कर्मकरिष्यतः १३ लोकवीरौ महेष्वसौ त्यक्तात्मानौ च भारत ॥ प्रत्ययं परिरक्षंतौ महत्कर्मकरिष्यतः १४ ॥ इति श्रीमहाभा० उ० रथातिरथसं
 ख्यानपर्वणि सप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७० ॥ भीष्म उवाच ॥ पंचालराजस्य सुतो राजन्परपुरंजयः ॥ शिखंडीरथमुख्यो मे मतः पार्थस्य भारत १ एष
 योत्स्यति संग्रामेनाशयन् पूर्वसंस्थितम् ॥ परं यशो विप्रयंस्तव सेना सुभारत २ एतस्य बहुलाः सेनाः पंचालाश्च प्रभद्रकाः ॥ तेनासौरथवंशेन महत्कर्मकरिष्यति ३
 दृष्टद्युम्नश्च सेनानीः सर्वसेना सुभारत ॥ मतो मेऽतिरथो राजन् द्रोणशिष्यो महारथः ४ एष योत्स्यति संग्रामे सूदयन्वै परानुरणे ॥ भगवानिव संकुद्धः पिनाकी युगसंक्षये
 ५ एतस्य तद्रथानीकं कथयंति रणप्रियाः ॥ बहुत्वात्सागरप्रख्यं देवानामिव संयुगे ६ क्षत्रधर्मातुराजेंद्रमतो मेऽर्थरथो नृप ॥ दृष्टद्युम्नस्य तनयो बाल्यान्नातिकृतश्रमः
 ७ शिशुमालसुतो वीरश्चेदिराजो महारथः ॥ दृष्टकेतुर्महेष्वसः संबंधी पांडवस्य ह ८ एष चेदिपतिः शूरः सहपुत्रेण भारत ॥ महारथानां सुकरं महत्कर्मकरिष्यति ९
 क्षत्रधर्मरतो मह्यं मतः परपुरंजयः ॥ क्षत्रदेवस्तुराजेंद्रपांडवे पुरथोत्तमः १० जयंतश्चामितौ जाश्च सत्यजिच्च महारथः ॥ महारथामहात्मानः सर्वे पांचालसत्तमाः
 ११ योत्स्यंते समरे तात संरब्धा इव कुंजराः ॥ अजो भोजश्च विक्रान्तौ पांडवार्थे महारथौ १२ योत्स्येते बलिनौ शूरो परं शक्त्या क्षायेष्यतः ॥ शीघ्रास्त्राश्चित्रयोद्धा
 रः कृतिनो दृढविक्रमाः १३ केकयाः पंचराजेंद्रभ्रातरो दृढविक्रमाः ॥ सर्वे चैव रथोदाराः सर्वलोहितकध्वजाः १४ काशिकः सुकुमारश्च नीलोयश्चापरो नृप ॥ सू
 र्यदत्तश्च शंखश्च मदिराश्च श्वनामतः १५ सर्वे एव रथोदाराः सर्वे चाहवलक्षणाः ॥ सर्वास्त्रविदुषः सर्वे महात्मानो मता मम १६ वार्धक्षेमिर्महाराज मतो मम महारथः ॥
 चित्रायुधश्च नृपतिर्मतो मे रथसत्तमः १७ सहिसंग्रामशोभी च भक्तश्चापिकिरीटिनः ॥ चेकितानः सत्यधृतिः पांडवानां महारथौ ॥ द्वाविमौ पुरुषव्याघ्रौ रथोदा
 रौ मतो मम १८ व्याघ्रदत्तश्च राजेंद्रचंद्रसेनश्च भारत ॥ मतो मम रथोदारौ पांडवानां संशयः १९

भारतभावदीपे सप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७० ॥ पंचालेति १ नाशयन् पूर्वसंस्थितं प्राचीनं स्त्रीत्वेनावस्थानं अदर्शयन् पुरुषं दर्शयन्नित्यर्थः यद्वा पूर्वसंस्थितं पूर्वव्यूहसंस्थानं नाशयन् सैन्यानि
 विद्रावयन्नित्यर्थः २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ क्षयिष्यतः सामर्थ्यं दर्शयिष्यतः । ऐश्वर्याथोऽयं क्षयति १३ । १४ । १५ विदुषः विद्वान् १६ । १७ । १८ । १९

सेनाविदुश्चराजेंद्रक्रोधहंताचनामतः ॥ यःसमोवासुदेवेनभीमसेनेनवाविभो २० सयोत्स्यतिहिविक्रम्यसमरेतवसैनिकैः ॥ मांचद्रोणंरुपंचैवयथासंमन्यतेभ
वान् २१ तथासमरश्चाधीमंतव्योरथसतमः ॥ काश्यःपरमशीघ्रास्त्रःश्लाघनीयोनरोत्तमः २२ रथएकगुणोमहंज्ञेयःपरपुरंजयः ॥ अयंचयुधिविक्रांतोमंत
व्योऽष्टगुणोरथः २३ सत्यजित्समरश्चाधीद्वपदस्यात्मजोयुवा ॥ गतःसोऽतिरथत्वंहिष्टष्टष्टुमेनसंमितः २४ पांडवानांयशस्कामःपरंकर्मकरिष्यति ॥ अनुर
क्तश्चशूरश्चरथोऽयमपरोमहान् २५ पांड्वराजोमहावीर्यःपांडवानांधुरंधरः ॥ दृढधन्वामहेष्वासःपांडवानांमहारथः २६ श्रेणिमानकौरवश्रेष्ठवसुदानश्चपार्थि
वः ॥ उभावेतावतिरथौमतौपरपुरंजयौ २७ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणि रथातिरथसंख्यानपर्वणि एकसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७१ ॥ ॥
भीष्मउवाच ॥ रोचमानोमहाराजपांडवानांमहारथः ॥ योत्स्यतेऽमरवत्संख्येपरसैन्येषुभारत १ पुरुजित्कुंतिभोजश्चमहेष्वासोमहाबलः ॥ मातुलोभीमसेनस्य
सचमेऽतिरथोमतः २ एषवीरोमहेष्वासःकृतीचनिपुणश्चह ॥ चित्रयोधीचशक्तश्चमतोमेरथपुंगवः ३ सयोत्स्यतिहिविक्रम्यमघवानिवदानवैः ॥ योधायेचा
स्यविख्याताःसर्वेयुद्धविशारदाः ४ भागिनेयकृतेवीरःसकरिष्यतिसंगरे ॥ सुमहत्कर्मपांडूनांस्थितःप्रियहितेरतः ५ भीमसेनिर्महाराजहैडिंबोराक्षसेश्वरः ॥
मतोमेवहुमायावीरयूथपयूथपः ६ योत्स्यतेसमरेतातमायावीसमरप्रियः ॥ येचास्यराक्षसावीराःसचिवावशवर्तिनः ७ एतेचान्येचबहवोनानाजनपदेश्व
राः ॥ समेताःपांडवास्यार्थेवासुदेवपुरोगमाः ८ एतेप्राधान्यतोरान्नपांडवस्यमहात्मनः ॥ रथाश्चातिरथाश्चैवयेचान्येऽर्धरथानृप ९ नेष्यंतिसमरेसेनांभी
मांयौधिष्ठिरौनृप ॥ महेंद्रेणेववीरेणपाल्यमानांकिरीटिना १० तैरहंसमरेवीरमायाविद्विर्जयैषिभिः ॥ योत्स्यामिजयमाकांक्षन्नथवानिधनंरणे ११ वासुदेवंच
पार्थचचक्रगांडीवधारिणौ ॥ संध्यागताविवाकैःदूसमेष्येतेरथोत्तमौ १२ येचैवतेरथोदाराःपांडुपुत्रस्यसैनिकाः ॥ सहसैन्यानहंतांश्चप्रतीयारणमूर्धनि १३ एते
रथाश्चातिरथाश्चतुभ्यंयथाप्रधानंनृपकीर्तितामया ॥ तथाऽपरेयेऽर्धरथाश्चेकचित्तेवतेषामपिकौरवेन्द्र १४ अर्जुनंवासुदेवंचयेचान्येतत्रपार्थिवाः ॥ सर्वा
स्तान्वारयिष्यामियावद्वक्ष्यामिभारत १५ पांचाल्यंतुमहाबाहोनाहंहन्त्यांशिखंडिनम् ॥ उद्यतेपुमथोदृष्ट्वाप्रतियुध्यंतमाहवे १६ लोकस्तंवेदयदहंपितुः
प्रियचिकीर्षया ॥ प्राप्तंराज्यंपरित्यज्यब्रह्मचर्यव्रतेस्थितः १७ चित्रांगदंकौरवाणामाधिपत्येऽभ्यषेचयम् ॥ विचित्रवीर्यंचशिंशुंयौवराज्येऽभ्यषेचयम् १८

स्येति क्रोधोदीनार्थभीमसेनसाम्यार्थेवाविशेषणम् २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ रथोत्तमोत्तमोऽभिदत्तोरथोययोस्तौ । आहिताभ्यादित्वादुत्तमपदस्यपरानिपा
तः । महारथेरथयुद्धेउत्तमोउत्कृष्टतमौ १२ । १३ । १४ पार्तांतरेधक्षामिशक्तिधारयामि १५ । १६ । १७ । १८

देवव्रतत्वंब्रह्मचारिव्रतवत्त्वं स्त्रीसंमुखेगमनेहिदृष्टिमेयुनंस्यात् स्त्रीपूर्वदर्शनेऽपिभनसातदीयस्त्रीभावस्मरणेनविकाराभ्यादितिभावः १९ । २० । २१ ॥ इतिउद्योगपर्वणिनीलकंठीये भारत
देवव्रतत्वंविज्ञाप्यपृथिवींसर्वराजसु ॥ नैवहन्त्यास्त्रियंजातुनस्त्रीपूर्वकदाचन १९ सहस्त्रीपूर्वकोराजनशिखंडीयदितेश्रुतः ॥ कन्याभूत्वापुमान्जातोयोत्स्ये
तेनभारत २० सर्वास्त्वन्याहनिष्यामिपार्थिवान्भरतर्षभ ॥ यान्समेष्यामिसमरेनतुकुंतीसुतानृप २१ ॥ इ० श्रीम० भा० उ० प० रथातिरथसंख्यानप०
द्विसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७२ ॥ रथातिरथसंख्यानपर्वसमाप्तम् ॥ अथांबोपाख्यानपर्व ॥ दुर्योधनउवाच ॥ किमर्थंभरतश्रेष्ठनैवहन्त्यांशिखंडि
नम् ॥ उद्यतेपुमथोदृष्ट्वासमरेष्वाततायिनम् १ पूर्वमुक्तामहाबाहोपंचालान्सहसोमकैः ॥ हनिष्यामीतिगांगेयतन्मेब्रूहिपितामह २ ॥ भीष्मउवाच ॥ शृ
णुदुर्योधनकथांसहैर्भिवसुधाधिपैः ॥ यदर्थंयुधिसंप्रेक्ष्यनाहंहन्त्यांशिखंडिनम् ३ महाराजोममपिताशांतनुलोकविश्रुतः ॥ दिष्टांतमापधर्मात्मासमयेभरतर्षभ
४ ततोऽहंभरतश्रेष्ठप्रतिज्ञांपरिपालयन् ॥ चित्रांगदंभ्रातरंैवमहाराज्येऽभ्यषेचयम् ५ तस्मिंश्चनिधनंप्राप्तेसत्यवत्यामतेस्थितः ॥ विचित्रवीर्यंराजानभ्यर्षि
चंयथाविधि ६ मयाऽभिषिक्तोराजेंद्रयवीयानपिधर्मतः ॥ विचित्रवीर्योधर्मात्मासममेवसमुदैक्षत ७ तस्यदारक्रियांतातचिकीर्षुरहमप्युत ॥ अनुरूपादिवकु
लादित्येवचमनोदधे ८ तथाऽश्रौषंमहाबाहोतिस्रःकन्याःस्वयंवराः ॥ रूपेणाप्रतिमाःसर्वाःकाशिराजसुतास्तदा ॥ अंबांचैवांबिकांचैवतथैवांबालिकामपि ९
राजानश्चसमाहूताःपृथिव्यांभरतर्षभ ॥ अंबाज्येष्ठाऽभवतासामंबिकात्वथमध्यमा १० अंबालिकाचराजेंद्रराजकन्यायवीयसी ॥ सोऽहमेकरथेनैवगतःकाशि
पतेःपुरीम् ११ अपश्यंतामहाबाहोतिस्रःकन्याःस्वलंकृताः ॥ राज्ञश्चैवसमाहूतान्पार्थिवान्पृथिवीपते १२ ततोऽहंतातृपान्सर्वानाह्वयसमरेस्थितान् ॥ र
थमारोपयांचक्रेकन्यास्ताभरतर्षभ १३ वीर्यशुल्काश्चताज्ञात्वासमारोप्यरथंतदा ॥ अंबोचंपार्थिवान्सर्वानहंतत्रसमागतान् ॥ भीष्मःशांतनवःकन्याहरती
तिपुनःपुनः १४ तेयतध्वंपरंशक्तयासर्वेभोक्षायपार्थिवाः ॥ प्रसह्यहिहराम्येषमिषतांबोनरर्षभाः १५ ततस्तेपृथिवीपालाःसमुत्पेतुरुदायुधाः ॥ योगोयोगइ
तिकुद्धाःसारथीनभ्यचोदयन् १६ तेरथैर्गजसंकाशैर्गजैश्चगजयोधिनः ॥ पुष्टैश्चाश्वैर्महीपालाःसमुत्पेतुरुदायुधाः १७ ततस्तेमामहीपालाःसर्वेएवविशोपते ॥
रथव्रातेनमहतासर्वतःपर्यवारयन् १८ तानहंशरवर्षेणसमंतात्पर्यवारयम् ॥ सर्वानृपांश्चाप्यजयंदेवराडिवदानवान् १९ अपातयंशरैर्दीप्तैःप्रहसनभरतर्षभ ॥
तेषामापततांचित्रानध्वजानहेमपरिष्कृतान् २० एकैकेनहिबाणेनभूमौपातितवानहम् ॥ हयांस्तेषांगजांश्चैवसारथींश्चाप्यहंरणे २१ तेनिवृत्ताश्चभग्नाश्चदृष्ट्वा
तल्लाघवंमम ॥ अथाहंहास्तिनपुरमायांजित्वामहीक्षितः २२

भावदीपेद्विसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७२ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ किमर्थमिति १ । २ । ३ दिष्टांतंभरणम् ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ भिरतां
इयता अनादरेपृष्टी १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२

॥ १३७ ॥

४७

नहस्तिनासमानाह्वयंसमानारुख्यंहस्तिनापुरं २० । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ शैखावत्यः शिखावान्वह्निस्तत्साध्यानिश्रौतस्मार्तकर्माणिशैखावतानितेषु
साधुःशैखावत्यः कर्मणिनिष्ठातः अरण्यकेउपनिषदिगुरुः ब्रह्मविदित्यर्थः ३८ । ३९ । ४० प्रावाज्यं प्रवज्यासंन्यासस्तत्रोचितं कर्मप्रावाज्यम् ४१ । ४२

विवाहार्थमुद्यतं समुपार्जितं अभ्यंगकौतुकबंधादिना संस्कृतं दृष्ट्वा इयं कन्या गांभेयमब्रवीदितियोजना ५० । ५१

५२ । ५३ । ५४ । ५५ उत्पत्तिकारणं ५६ । ५७ । ५८ । ५९ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकंठीये भारतभावादीपे षडसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०६ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ दुःखद्वयं दुःखकर
द्वयं भीष्मशाल्वाख्यं यद्वा । निर्भर्तृकत्वमेकंदुःखं त्वच्छत्रोर्वधश्चेति तापसानां दुःखद्वयं तथाऽपि शत्रुद्वयमध्ये कतरस्य कं प्रतिकर्तव्यं हंतुं यत्नं चिकीर्षसि यद्वा । एकैकस्य गतिहानिर्भरणं वेति दुःख
तच्छ्रुत्वा वचनं भीष्मः संमंजसहमंत्रिभिः ॥ निश्चित्य विससर्जे मांसं त्यक्त्यामते स्थितः ५२ अनुज्ञाता तु भीष्मेण शाल्वं सौभर्तिततः ॥ कन्येयं मुदिता तत्र काले
वचनमब्रवीत् ५३ विसर्जिताऽस्मि भीष्मेण धर्ममां प्रतिपादय ॥ मनसाऽभिवृतः पूर्वमया त्वं पार्थिवर्षम ५४ प्रत्याचख्यौ च शाल्वोऽस्याश्चारित्रस्याभिर्शंकितः ॥
सेयंतपो वनं प्राप्ता तापस्येऽभिरताभृशम् ५५ मया च प्रत्यभिज्ञातावंशस्य परिकीर्तनात् ॥ अस्य दुःखस्य चोत्पत्तिं भीष्ममेवेह मन्यते ५६ ॥ अंबोवाच ॥ भग
वन्नेव मेवेह यथाऽऽह पृथिवीपातिः ॥ शरीरकर्ता मातुर्मसृजयो होत्रवाहनः ५७ न ह्युत्सहे स्वनगरं प्रतियातुं तपोधन ॥ अपमानभयाच्चैव व्रीडया च महामुने ५८
यत्तु मां भगवान् रामो वक्ष्यति द्विजसत्तम ॥ तन्मे कार्यं तमं कार्यमिति मे भगवन्मतिः ५९ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि अंबोपाख्यानपर्वणि होत्रवाहनां वासंवादे
षडसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०६ ॥ अकृतवण उवाच ॥ दुःखद्वयमिदं भद्रे कतरस्य चिकीर्षसि ॥ प्रतिकर्तव्यमबले तत्त्वं वत्सेवदस्व मे १ यदि सौभर्तित
र्भद्रे नियोक्तव्यो मतस्तव ॥ नियोक्ष्यति महात्मा सरामस्त्वद्धितकाम्यया २ अथापगेयं भीष्मं त्वं रामेणेच्छसि धीमता ॥ रणे विनिर्जितं द्रुपदं कुर्यात्तदपि भार्गवः ३
सृजयस्य वचः श्रुत्वा तव चैव शुचिस्मिते ॥ यदत्र ते भृशं कार्यं तदद्यैव विचिंत्यताम् ४ ॥ अंबोवाच ॥ अपनीताऽस्मि भीष्मेण भगवन्नविजानता ॥ नाभिजानाति
मे भीष्मो ब्रह्मन् शाल्वगतं मनः ५ एतद्विचार्य मनसा भवानेतद्विनिश्चयम् ॥ विचिनोतु यथान्यायं विधानं क्रियतां तथा ६ भीष्मे वा कुरुशार्दूलेशाल्वराजेऽथ
वा पुनः ७ उभयोरेव ब्रह्मन् युक्तं यत्तत्समाचर ७ निवेदितं मया ह्येतदुःखमूलं यथा तथम् ॥ विधानं तत्र भगवन्कर्तुं मर्हसि युक्तिः ८ ॥ अकृतवण उवाच ॥
उपपन्नमिदं भद्रे यदेवं रवर्णिनि ॥ धर्मं प्रतिवचो ब्रूयाः शृणु चेदं वचो मम ९ यदित्वा मापगे यो वै न नयेद्रजसा ह्वयम् ॥ शाल्वस्त्वां शिरसा भीरुशृङ्गीयाद्रामचो
दितः १० तेन त्वं निर्जिता भद्रे यस्मा ब्रीताऽसि भाविनि ॥ संशयः शाल्वराजस्य तेन त्वयि सुमध्यमे ११ भीष्मः पुरुषमानी च जितकाशी तथैव च ॥ तस्मात्प्र
तिक्रियायुक्ता भीष्मे कारयितुं तव १२ ॥ अंबोवाच ॥ ममाप्येष सदा ब्रह्मन् हृदिकामोऽभिवर्तते ॥ घातयेयं यदि रणे भीष्ममित्येव नित्यदा १३ भीष्मं वा
शाल्वराजं वा यं वा दोषेण गच्छसि ॥ प्रशाधितं महाबाहो यत्कृतेऽहं सुदुःखिता १४ ॥ भीष्म उवाच ॥ एवं कथयता मे वते पांसदिवसो गतः ॥ रात्रिश्च भरतश्रेष्ठ सुख
शीतोष्णमारुता १५ ततो रामः प्रादुरासीत् प्रज्वलन्निव तेजसा ॥ शिष्यैः परितृता राजनृजटाचीरधरो मुनिः १६
द्वयं ज्ञेयम् १ नियोक्तव्यस्तव पाणिग्रहणार्थमिति शेषः २ भीष्मस्य तु सत्यप्रतिज्ञस्य त्वत्सुखाय जयमात्रं कर्तव्यं न तु तावता तव हितमित्याशयेनाह अयेति ३ । ४ । ५ विधानं प्रतीकारं ६ । ७
८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६

१७ । १८ । १९ आसातां लुद्धि वचनम् २० । २१ । २२ परमंतव विवक्षितं यत्तन्मेऽहं वक्तव्यमित्यर्थः २३ शिरसौ श्रेष्ठौ । 'शिरःप्रधाने सेनाग्रे' इति मेदिनी पुंस्त्वमार्थम् २४ । २५ सृजयस्य
धनुष्पाणि रदीनात्मा खड्गं विभ्रत्परश्वधी ॥ विरजाराजशार्दूलसृजयसोऽभ्ययान्नृपम् १७ ततस्तं तापसादृष्ट्वा सचराजामहातपाः ॥ तस्थुः प्रांजलयो राजन्साच
कन्यातपस्विनी १८ पूजयामासुरव्यग्रामधुपकेण भार्गवम् ॥ अर्चितश्च यथान्यायं निषसाद स हैव तैः १९ ततः पूर्वव्यतीतानि कथयंतौ स्मता बुभौ ॥ आसातां
जामदग्न्यश्च सृजयश्चैव भारत २० तथा कथां ते राजर्षिर्भृगुश्रेष्ठं महाबलम् ॥ उवाच मधुरं काले रामं वचनमर्थवत् २१ रामेयं मम दौहित्री काशिराजसुता प्रभो ॥ अ
स्याः शृणु यथा तत्त्वं कार्यं कार्यविशारद २२ परमं कथ्यतां चेति तारामः प्रत्यभाषत ॥ ततः साऽभ्यवदद्रामं ज्वलन्तामिव पावकम् २३ ततोऽभिवाद्य चरणौ रामस्य
शिरसौ शुभौ ॥ स्पृष्ट्वा पद्मदलाभाभ्यां पाणिभ्यामग्रतः स्थिता २४ कुरोदसाशोकवती वाष्पण्याकुललोचना ॥ प्रपदेशरणं चैव शरणं भृगुनंदनम् २५ ॥ राम उ
वाच ॥ यथा त्वं सृजयस्यास्य तथा मे त्वं नृपात्मजे ॥ ब्रूहि यत्ते मनो दुःखं करिष्ये वचनं तव २६ ॥ अंबोवाच ॥ भगवन् शरणं त्वाद्यप्रपन्नाऽस्मि महाव्रतम् ॥ शोकपंका
र्णवान्मग्राघोरादुद्धर मां विभो २७ ॥ भीष्म उवाच ॥ तस्याश्च दृष्ट्वा रूपं च वपुश्चाभिनवंपुनः ॥ सौकुमार्यं परंचैव रामश्चित्तापरोऽभवत् २८ किमियं वक्ष्यती
त्येवं विममर्श भृगुद्वहः ॥ इति दध्यौ चिरं रामः कृपयाऽभिपरिभुतः २९ कथ्यतामिति साभूयो रामेणोक्ता शुचिस्मिता ॥ सर्वमेव यथा तत्त्वं कथयामास भार्गवे ३०
तच्छ्रुत्वा जामदग्न्यस्तुराजपुत्र्यावचस्तदा ॥ उवाच तां वरारोहां निश्चित्यार्थं विनिश्चयम् ३१ ॥ राम उवाच ॥ प्रेषयिष्यामि भीष्माय कुरुश्रेष्ठाय भाविनि ॥ क
रिष्यति वचो महां श्रुत्वा च सनराधिपः ३२ न चेत्करिष्यति वचो मयोक्तं जह्नुवी सुतः ॥ यक्ष्याम्यहं रणे भद्रे सामात्यं शस्त्रतेजसा ३३ अथवा ते मातिस्तत्र राजपुत्रे
न वर्तते ॥ यावच्छाल्वपतिं वीरं योजयाम्यत्र कर्मणि ३४ ॥ अंबोवाच ॥ विसर्जिताऽहं भीष्मेण श्रुत्वा भृगुनंदन ॥ शाल्वराजगतं भावं मम पूर्वमनीषितम् ३५
सौभराजमुपेत्याहमवोचं दुर्वचं वचः ॥ न च मां प्रत्यगृह्णात्स चारित्र्यपरिर्शंकितः ३६ एतत्सर्वं विनिश्चित्य स्वबुद्ध्या भृगुनंदन ॥ यदत्रौपयिकं कार्यं तच्चित्तयितुं मर्हसि
३७ मम तु व्यसनस्यास्य भीष्णो मूलं महाव्रतः ॥ येनाहं वशमानीताः समुत्क्षिप्य बलात्तदा ३८ भीष्मं जहि महाबाहो यत्कृते दुःखमीदृशम् ॥ प्राप्ताऽहं भृगुशार्दूलच
राम्यप्रियमुत्तमम् ३९ सहिलुब्धश्च नीचश्च जितकाशी च भार्गव ॥ तस्मात्प्रतिक्रिया कर्तुं युक्ता तस्मै त्वयाऽनघ ४० एष मे क्रियमाणा या भारतनेन तदा
विभो ॥ अभवद्दुःखं कल्पो घातयेयं महाव्रतम् ४१

दौहित्रीति शेषः २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ लुब्धो यतो मां हृतवान् नीचो यतो मम दंभीकारं स्वयं न कृतवान् अकामुकस्य कन्याहरणं दो
ष इति भावः ४० क्रियमाणायाः बलात्वाहरणेन हिंस्यमानायाः कृदिसायां स्वादिः ४१

२१ ॥ इतिउद्योगपर्वणिनीलकंठीये मारुतभावदीपेसप्तसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७७ ॥ ॥ ॥ ॥ एवमिति १ काश्येकाशिराजकन्ये २। ३। ४। ५। ६। ७

तस्मात्कामंममाद्येमंरामसंपादयानव ॥ जहिभीष्ममहाबाहोयथावृत्रपुरंदरः ४२ ॥ इतिश्रीम० उद्योगप० अंबोपा० रामांबासंवादेसप्तसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७७ ॥ ॥ ॥ ॥ भीष्मउवाच ॥ एवमुक्तस्तदारामोजहिभीष्ममितिप्रभो ॥ उवाचरुदतीकन्यांचोदयतीपुनःपुनः १ काश्ये नकामंमृष्टमिश्रंवेवरवर्णिनि ॥ ऋतेब्रह्मविदाहेतोःकिमन्यत्करवाणिते २ वाचाभीष्मश्चशाल्वश्चममराज्ञिवशानुगौ ॥ भविष्यतोऽनवद्यांगितत्कारिष्मामिमा शुच ३ नतुशस्त्रंहीष्यामिकथंचिदापिभाविनि ॥ ऋतेनियोगाद्विप्राणामेषमेसमयःकृतः ४ ॥ अंबोवाच ॥ ममदुःखंभगवताव्यपनेयंयतस्ततः ॥ तच्चभीष्मप्रसूतंमेतंजहीश्वरमाचिरम् ५ ॥ रामउवाच ॥ काशिकन्येपुनर्ब्रूहिभीष्मस्तेचरणानुभौ ॥ शिरसावंदनार्होऽपिग्रहीष्यतिगिरामम ६ ॥ अंबोवाच ॥ जहिभीष्मरणेरामगर्जेतमसुरंयथा ॥ समाहूतोरणेराममचेदिच्छसिप्रियम् ॥ प्रतिश्रुतंचयदपितत्सत्यंकर्तुमर्हसि ७ ॥ भीष्मउवाच ॥ तयोःसंवदतोरैवसा जनरामांबयोस्तदा ॥ ऋषिःपरमधर्मात्माइदंवचनमब्रवीत् ८ शरणागतामहाबाहोऽन्यंत्यक्तुमर्हसि ॥ यदिभीष्मोरणेरामसमाहूतस्त्वयामृधे ९ निर्जितोऽस्मीतिवाब्रूयात्कुर्याद्वावचनंतव ॥ कृतमस्याभवेत्कार्यकन्यायाभृगुनंदन १० वाक्यंसत्यंच तेवीरभविष्यतिकृतंविभो ॥ इयंचापिप्रतिज्ञातेतदाराममहामुने ११ जित्वावैक्षत्रियान्सर्वान्ब्राह्मणेषुप्रतिश्रुता ॥ ब्राह्मणःक्षत्रियोवैश्यःशूद्रश्चैवरणेयदि १२ ब्रह्मद्विज्ज्वितातैर्वैहनिष्यामीतिभार्गव ॥ शरणार्थेप्रपन्नानांभीतानांशरणार्थिनाम् १३ नशक्यामिपरित्यागंकर्तुंजीवन्कथंचन ॥ यश्चकृत्स्त्ररणेक्षत्रंविजेष्यतिसमागतम् १४ दीप्तात्मानमहंतंचहनिष्यामीतिभार्गव ॥ स एवंविजयीरामभीष्मःकुरुकुलोद्बहः ॥ तेनयुध्यस्वसंग्रामेसमेत्यभृगुनंदन १५ ॥ रामउवाच ॥ स्मराम्यहंपूर्वकृतांप्रतिज्ञामृषिसत्तम ॥ तथैवचचरिष्यामियथासाधैवलप्स्यते १६ कार्यमेतन्महद्ब्रह्मकाशिकन्यामनोगतं ॥ गमिष्यामिस्वयंतत्रकन्यामादाययत्रसः १७ यदिभीष्मोरणश्चाधीनकरिष्यतिमेवचः ॥ हनिष्याम्येनमुद्रितमितिमेनिश्चितामतिः १८ नहिवाणामयोत्सृष्टाःसज्जंतीहशरीरिणाम् ॥ कायेषुविदितंतुभ्यंपुराक्षत्रियसंगरे १९ एवमुक्ताततोरामःसहैर्ब्रह्मवादिभिः ॥ प्रयाणायमर्तित्वासमुत्तस्थौमहातपाः २० ततस्तेतामुषित्वातुरजनीतत्रतापसाः ॥ हुताग्रयोजसजप्याःप्रतस्थुर्मज्जिवांसया २१ अभ्यगच्छततोरामःसहैर्ब्रह्मवादिभिः ॥ कुरुक्षेत्रंमहाराजकन्ययासहभारत २२ न्यविशंतततःसर्वेपरिगृह्यसरस्वती ॥ तापसास्तेमहात्मानोभृगुश्रेष्ठपुरस्कृताः २३ भीष्मउवाच ॥ ततस्तृतीयेदिवसेसंदिदेशव्यवस्थितः ॥ कुरुप्रियंसमेराजन्प्राप्तोऽस्मीतिमहाव्रतः २४ तमागतमहंश्रुत्वाविषयांतमहाबलम् ॥ अभ्यगच्छंजवेनाशुप्रत्यातेजोनिर्विप्रभुं २५

ऋषिः अकृतव्रणः पाठांतरेतुस्पष्टमेवसंकीर्त्यते ८। ९। १०। ११। १२। १३। १४। १५। १६। १७। १८। १९। २०। २१। २२। २३। २४। २५

२६। २७। २८। २९। ३०। ३१। ३२। ३३। ३४। ३५। ३६। ३७। ३८। ३९। ४०। ४१। ४२। ४३। ४४। ४५। ४६। ४७ अवलिप्तस्यदृष्टस्य ४८। ४९। ५०। ५१

गांपुरस्कृत्यराजेंद्रब्राह्मणैःपरिवारितः ॥ ऋत्विग्भिर्देवकल्पैश्चतथैवचपुरोहितैः २६ समामभिगतं दृष्ट्वाजामदभ्यःप्रतापवान् ॥ प्रतिजग्राहतांपूजांवचनंचेदमब्रवीत् २७ ॥ रामउवाच ॥ भीष्मकांबुद्धिमास्थायकाशिराजमुतातदा ॥ अकामेनत्वयाऽऽनीतापुनश्चैवविसर्जिता २८ विभ्रंशितात्वयाहीयंधर्मादास्तेयशस्विनी ॥ परामृष्टांत्वयाहीमांकोहिगंतुमिहार्हति २९ प्रत्याख्याताहिशाल्वेनत्वयानीतेतिभारत ॥ तस्मादिमामन्नियोगात्प्रतिगृह्णीष्वमभारत ३० स्वधर्मं पुरुषव्याघ्रराजपुत्रीलभत्वियम् ॥ नयुक्तस्त्ववमानोऽयंराज्ञांकर्तुंत्वयाऽनघ ३१ ततस्तंवेविमनसमुदीक्ष्याहमथाब्रुवम् ॥ नाहमेनांपुनर्दद्यांब्रह्मनभ्रात्रेकथंचन ३२ शाल्वस्याहमितिप्राहपुरामामेवभार्गव ॥ मयाचैवाभ्यनुज्ञातागतेयंनगरंप्रति ३३ नभयान्नाप्यनुक्रोशान्नार्थलोभान्नकाम्यया ॥ क्षात्रधर्ममहंजह्यामितिमेवतमाहितम् ३४ अथमामब्रवीद्रामःक्रोधपर्याकुलेक्षणः ॥ नकरिष्यसिचेदेतद्वाक्यमेनरपुंगव ३५ हनिष्यामिसहमायंत्वामद्येतिपुनःपुनः ॥ संरंभादब्रवीद्रामःक्रोधपर्याकुलेक्षणः ३६ तमहंगीर्भिरिष्टाभिःपुनःपुनरारिंदम ॥ अयाचंभृगुशार्दूलंनचैवप्रशशामसः ३७ प्रणम्यतमहंभूर्भ्रातृयोब्राह्मणसत्तमम् ॥ अब्रुवंकारणंकिंतयत्वंयुद्धंमयेच्छसि ३८ इष्वस्त्रंममबालस्यभवतैवचतुर्विधम् ॥ उपदिष्टंमहाबाहोशिष्योऽस्मितवभार्गव ३९ ततोमामब्रवीद्रामःक्रोधसंरक्तलोचनः ॥ जानीषेमांगुरुंभीष्मगृह्णासीमानंचैवह ४० सुताकाश्यस्यकौरव्यमत्प्रियार्थमहामते ॥ नहितेविद्यतेशांतिरन्यथाकुरुनंदन ४१ गृहाणेमामहाबाहोरक्षस्वकुलमात्मनः ॥ त्वयाविभ्रंशिताहीयंभर्तारिनाधिगच्छति ४२ तथाब्रुवंतंतमहंरामंपरपुरंजयम् ॥ नैतदेवंपुनर्भाविब्रह्मर्षेकिंश्रमेणते ४३ गुरुवंत्वयिसंप्रेक्ष्यजामदभ्यपुरातनम् ॥ प्रसादयेत्वांभगवंस्त्यक्तैषातुपुरामया ४४ कोजातुपरभावांहिनारीव्यालीमिवस्थिताम् ॥ वासयेतगृहेजाननस्त्रीणांदोषोमहात्ययः ४५ नभयाद्वासवस्यापिधर्मंजह्यामहाव्रत ॥ प्रसीदमावायद्वातेकार्यतत्कुरुमाचिरम् ४६ अयंचापिविशुद्धात्मन्पुराणेश्रूयतेविभो ॥ मरुतेनमहाबुद्धेगीतः श्लोकोमहात्मना ४७ गुरोरप्यवलितस्यकार्याकार्यमजानतः ॥ उत्पथप्रतिपन्नस्यपरित्यागोविधीयते ४८ सत्वंगुरुरितिप्रेम्णामयासंमानितोभृशम् ॥ गुरुवृत्तिंनजानीषेतस्माद्योत्स्यामिवैत्वया ४९ गुरुंनहन्त्यांसमरेब्राह्मणंचविशेषतः ॥ विशेषतस्तपोवृद्धमेवंक्षांतंमयातव ५० उद्यतेषुमथोदृष्ट्वाब्राह्मणंक्षत्रबंधुवत् ॥ योहन्त्यात्समरेकुट्टंयुध्यंतमपलायिनम् ५१ ब्रह्महत्यानतस्यस्यादितिधर्मेषुनिश्चयः ॥ क्षत्रियाणांस्थितोधर्मक्षत्रियोऽस्मितपोधन ५२ योयथावर्ततेयस्मिस्तस्मिन्नेवप्रवर्तयन् ॥ नाधर्मसमवाप्नोतिनचाश्रेयश्चविंदति ५३

ननुत्वामर्थप्रवर्तयन्नहं त्वयि प्रीतिमेव करोमीत्याशंक्याहर्षेवेति अर्थे गुरुवाक्याद्वारकरणे धर्मेऽपि तृतीयैस्वीकृते ब्रह्मचर्ये विषये देशकालानुसारेण समर्थो विवेककुशलः तत्र धर्मलोपेन गुरुवाक्यात् प्राप्यमाणोऽर्थः श्रेयानुतनेत्यर्थे संशयवानुत गुरुवाक्यविरोधेनापि पाल्यमानो धर्मः श्रेयानुतनेति धर्मे संशयवान् । एतयोर्मध्ये अर्थे संशयमापन्नोऽर्थमनुतिष्ठन्नश्रेयान् परिशेषात् धर्मे तु निःसंशयो धर्ममेवानुतिष्ठन्नश्रेयानित्यर्थः १४ अयथान्यायमितिच्छेदः न्यायातिक्रमेण मां प्रवर्तयसे १५ बाहुवीर्यवानप्रक्षेपादौ एवं गते एवं स्थिते त्वयि ५९ । ५७ । ५८ । ५९ अपियत्रेति पितृवदुष्कृतम्

अर्थे वायदिवाधर्मे समर्थो देशकालवित् ॥ अर्थसंशयमापन्नः श्रेयान्निःसंशयो नरः ५४ यस्मात्संशयितेऽप्यर्थेऽयथान्यायं प्रवर्तसे ॥ तस्माद्योत्स्यामि सहितस्त्वयाराममहाहवे ५५ पश्य मे बाहुवीर्यं च विक्रमं चातिमानुषम् ॥ एवं गतेऽपि तु मया यच्छक्यं भृगुनन्दन ५६ तत्कारिष्ये कुरुक्षेत्रे योत्स्ये विप्रत्वया सह ॥ द्वंद्वरामयथेष्टं मे सज्जीभव महायुते ५७ तत्र त्वं निहतो राम मया शरशतादितः ॥ प्राप्स्यसे निर्जितां लोकानश्च पूतो महारणे ५८ सगच्छावे निवर्तस्व कुरुक्षेत्रं रणप्रिय ॥ तत्रैष्यामि महाबाहो युद्धाय त्वां तपोधन ५९ अपियत्र त्वयारामकृतं शौचं पुरापितुः ॥ तत्राहमपि हत्वा त्वां शौचं कर्ताऽस्मि भार्गव ६० तत्र राम समागच्छ त्वरितं युद्धदुर्मद ॥ व्यपनेष्यामि ते दर्पं पौराणं ब्राह्मणब्रुवः ६१ यच्चापिकथंसे राम बहुशः परिवत्सरे ॥ निर्जिताः क्षत्रिया लोके मयैकेनेति तच्छृणु ६२ न तदा जातवान् भीष्मः क्षत्रियो वाऽपि मद्भिधः ॥ पश्चाज्जातानि ते जांसि तृणेषु ज्वलितं त्वया ६३ यस्ते युद्धमयं दर्पकामं च व्यपनाशयेत् ॥ सोऽहं जातो महाबाहो भीष्मः परपुरंजयः ॥ व्यपनेष्यामि ते दर्पं युद्धेराम न संशयः ६४ ॥ भीष्म उवाच ॥ ततो मामब्रवीद्रामः प्रहसन्निव भारत ॥ दिष्ट्या भीष्ममया सार्धं योद्धुमिच्छामि संगरे ६५ अयं गच्छामि कौरव्यकुरुक्षेत्रं त्वया सह ॥ भाषितं ते करिष्यामि तत्रागच्छ परंतप ६६ तत्र त्वानिहतं मातामया शरशताचितम् ॥ जान्हवी पश्यतां भीष्ममृगं कंकवलाशनम् ६७ कृपणं त्वामभिप्रेक्ष्य सिद्धचारणसेविता ॥ मया विनिहतं देवीरोदतामद्य पार्थिव ६८ अतदर्हामहाभाग भगीरथ सुतानवा ॥ यात्वामजीजनन्मदं युद्धकामुकमातुरम् ६९ एहि गच्छ मया भीष्मयुद्धकामुकदुर्मद ॥ गृहाण सर्वं कौरव्यरथादिभरतर्षभ ७० इति ब्रुवाणं तमहं रामं परपुरंजयम् ॥ प्रणम्य शिरस्याराममेवमस्त्वित्यथा ब्रुवम् ७१ एवमुक्त्वा ययौरामः कुरुक्षेत्रं युयुत्सया ॥ प्रविश्य नगरं चाहं सत्यवत्यै न्यवेदयम् ७२ ततः कृतस्वस्त्ययनो मात्राच प्रतिनंदितः ॥ द्विजातीन्वाच्यपुण्याहं स्वस्ति चैव महायुते ७३ रथमास्थाय रुचिरं राजतं पांडुरैर्हयैः ॥ मूपस्करं स्वधिष्ठानं वैयाघ्रपरिवारणम् ७४ उपपन्नं महाशस्त्रैः सर्वोपकरणान्वितम् ॥ तत्कुलीनेन वीरेण हयशास्त्रविदारणे ७५ यत्तं मूतेन शिष्टेन बहुशो दृष्टकर्मणा ॥ दंशितः पांडुरेणाहं कवचेन वपुष्मता ७६ पांडुरं कामुकं गृह्य प्रायां भरतसत्तम ॥ पांडुरेणातपत्रेणाघ्रियमाणेन मूर्धनि ७७

रणेऽप्याशौचप्राप्तौ सत्यांतत्रैव तीर्थे शौचं सचैल्लक्ष्मणादिना दशमेऽह्नि शुद्धिस्वस्त्यकरिष्यामीत्यर्थः शौचं रुषिरांजलिदानमित्यर्वाचीनः ६० पौराणं पुराकृतं ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ ६६ बलाकाकाः तेषामशनं अन्नमूर्तं ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ मूपस्करं स्वंगं स्वधिष्ठानं सुचक्रं वैयाघ्रं व्याघ्रचर्म तदेव परिवारणं आच्छादनं यस्य तं ७४ । ७५ । ७६ । ७७

७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ मार्गवस्यारामस्य ८५ देवीगंगा ८६ । ८७ । ८८ क्षत्रियहणः क्षत्रियहंता ८९ । ९० । ९१ । ९२ । ९३ । ९४ । ९५ ॥ इति उद्योगपर्वणि नील

पांडुरैश्चापिव्यजनैर्वीज्यमानो नराधिप ॥ शुक्रवासाः सितोष्णीषः सर्वशुक्रविभूषणः ७८ स्तूयमानो जयाशीर्भिर्निष्क्रम्य गजसह्यात् ॥ कुरुक्षेत्रं रणक्षेत्रमुपायां भरतर्षभ ७९ तेहयाश्चोदितास्तेन मूतेन परमाहवे ॥ अवहन्मां भृशं राजन् मनोमारुतरंहसः ८० गत्वाऽहं तत्कुरुक्षेत्रं सचरामः प्रतापवान् ॥ युद्धाय सहसाराजन्पराक्रांतौ परस्परम् ८१ ततः संदर्शनेऽतिष्ठं रामस्यातितपस्विनः ॥ प्रगृह्य शंखं प्रवरंततः प्राधममुत्तमम् ८२ ततस्तत्र द्विजाराजं स्तापसाश्वनौकसः ॥ अपश्यंतरणं दिव्यं देवाः सेंद्रगणास्तदा ८३ ततो दिव्यानि माल्यानि प्रादुरासंस्ततस्ततः ॥ वादित्राणि च दिव्यानि मेघवृंदानि चैव ह ८४ ततस्ते तापसाः सर्वे भार्गवस्यानुयायिनः ॥ प्रेक्षकाः समपद्यंत परिवार्य रणाजिरम् ८५ ततो मामब्रवीद्देवी सर्वभूतहितैषिणी ॥ मातास्वरूपिणी राजन् किमिदं ते चिकीर्षितम् ८६ गत्वा हं जामदग्न्यं तु प्रयाचिष्ये कुरुद्वह ॥ भीष्मेण सह मायोत्सीः शिष्येणेति पुनः पुनः ८७ मामैव पुत्रनिर्वधं कुरु विप्रेण पार्थिव ॥ जामदग्न्येन समरे योद्धुमिष्ये वभर्त्सयत् ८८ किं न वै क्षत्रियहणो हरतुल्यपराक्रमः ॥ विदितः पुत्ररामस्ते यतस्तं योद्धुमिच्छसि ८९ ततोहमब्रुवद्देवी मभिवाद्य कृतांजलिः ॥ सर्वतद्भरत श्रेष्ठ यथावृत्तं स्वयंवरे ९० यथाचरामो राजेंद्रमया पूर्वप्रचोदितः ॥ काशिराजसुतायाश्च यथाकर्म पुरातनम् ९१ ततः साराममभ्येत्य जननी मे महानदी ॥ मदर्थं तमृषिर्वीक्ष्य क्षमयामास भार्गवम् ९२ भीष्मेण सह मायोत्सीः शिष्येणेति वचोऽब्रवीत् ॥ सचतामाहयाचंतीं भीष्ममेव निवर्तय ॥ न च मे कुरुते काममित्यहं तमुपागमम् ९३ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततो गंगासुतस्नेहाद्वीष्मं पुनरुपागमत् ॥ न चास्याश्वाकरोद्वाक्यं क्रोधपर्याकुलेक्षणः ९४ अथादृश्य तधर्मात्मा भृगुश्रेष्ठो महातपाः ॥ आह्वयामास च तदा युद्धाय द्विजसत्तमः ९५ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि अंबोपाख्यानपर्वणि परशुरामभीष्मयोः कुरुक्षेत्रावतरणे अष्टसप्तत्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १७८ ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ तमहं स्मयन्निवरणे प्रत्यभाषं व्यवस्थितम् ॥ भूमिष्ठं नोत्सहे योद्धुं भवंतं रथमास्थितः १ आरोहस्यं दनं वीरकवचं च महाभुज ॥ बधानसमरे रामयदियोद्धुं मयेच्छसि २ ततो मामब्रवीद्रामः स्मयमानो रणाजिरे ॥ रथो मे मेदिनी भीष्मवाहा वेदाः सदश्ववत् ३ सूतश्च मातरिश्वा वै कवचं वेदमातरः ॥ सुसंवीतो रणेताभिर्योत्स्येऽहं कुरुनंदन ४ एवं ब्रुवाणो गांधारे रामो मांसत्यविक्रमः ॥ शरव्रातेन महता सर्वतः प्रत्यवारयत् ५ ततोऽपश्यं जामदग्न्यं रथमध्ये व्यवस्थितम् ॥ सर्वायुधवरे श्रीमत्यहुतोपमदर्शने ६ मनसा विहिते पुण्ये विस्तीर्णेन गरोपमे ॥ दिव्याश्च युजिसन्नद्धे कांचनेन विभूषिते ७ कवचेन महाबाहो सोमार्ककृतलक्षणा ॥ धनुर्धरो बद्धतूणो बद्धगोधांगुलित्रवान् ८

कंठीये भारत भावदीपे अष्टसप्तत्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १७८ ॥

ताभिति स्मयन्निवद्वयन्निव १ । २ । ३ वेदमातरोगायत्री सावित्री सरस्वत्यः ४ सव्यतिक्रम इति पाठे लंघितक्रमः ५ अदुतोपमं अभूतोपमं दर्शनं यस्य तस्मिन् ६ । ७ । ८

सारथ्यं कृतवांस्तत्रयुयुत्सोरकृतव्रणः ॥ सखावेदविदत्यंतं दयितो भार्गवस्यह ९ आह्वयानः समांयुद्धे मनोहर्षयतीवमे ॥ पुनः पुनरभिक्रोशन्नभियाहीति भार्गवः
१० तमादित्यमिवोद्यंतमनाष्टुष्यमहाबलम् ॥ क्षत्रियांतकरं राममेकमेकः समासदम् ११ ततोऽहं बाणपाते पुत्रिषु बाहान्निगृह्ये ॥ अवतीर्य धनुर्न्यस्य पदाति
र्क्षं विसत्तमम् १२ अभ्यागच्छंतदाराममर्चिष्यन् द्विजसत्तमम् ॥ अभिवाद्य चैनं विधिवदब्रुवन् वाक्यमुत्तमम् १३ योत्स्ये त्वयारणे रामसदृशेनाधिकेन वा ॥ गुरु
णाधर्मशीलेन जयमाशास्वमेविभो १४ ॥ राम उवाच ॥ एवमेतत्कुरुश्रेष्ठकर्तव्यंभूतिमिच्छता ॥ धर्मो ह्येष महाबाहो विशिष्टैः सह युध्यताम् १५ शपेयं त्वानं च
देवमागच्छेथाविशंपते ॥ युध्यस्व त्वरणेयतो धैर्यमालंब्य कौरव १६ ननु ते जयमाशासे त्वां विजेतुमहांस्थितः ॥ गच्छ युध्यस्व धर्मेण प्रीतोऽस्मि चरितेन ते १७ त
तोऽहं तं नमस्कृत्य रथमारुह्य सत्वरः ॥ प्राध्मापयं रणे शंखं पुनर्हं परिष्कृतम् १८ ततो युद्धं समभवन्मतस्य च भारत ॥ दिवसान्सुबहून् राजन् परस्परजिगीषया
१९ समेतस्मिन् रणे पूर्वं प्राहरत्कंपत्रिभिः ॥ षष्ठ्या शतैश्च नवभिः शराणां न तपर्वणाम् २० चत्वारस्ते न मे बाहाः मृतश्चैव विशंपते ॥ प्रतिरुद्धास्तथैवाहं समरे
दंशितः स्थितः २१ नमस्कृत्य च देवभ्यो ब्राह्मणेभ्यो विशेषतः ॥ तमहं स्मयन्निवरणे प्रत्यभाषं व्यवस्थितम् २२ आचार्यतामानिता मे निर्मया देह्यपितृव्ये ॥
भूयश्च शृणु मे ब्रह्मसंपदं धर्मसंग्रहे २३ ये ते वेदाः शरीरस्था ब्राह्मण्यं यच्च ते महत् ॥ तपश्च ते महत्तपन तेभ्यः प्रहराम्यहम् २४ प्रहारे क्षत्रधर्मस्य यत्वं राम समाश्रितः ॥
ब्राह्मणः क्षत्रियत्वं हियाति शस्त्रसमुद्यमात् २५ पश्य मे धनुषो वीर्यं पश्य बाहोर्बलं मम ॥ एष ते कर्मुकं वीरच्छिन्नं निशिते पुणा २६ तस्याहं निशितं भलं चिक्षेप
भरतर्षभ ॥ तेनास्य धनुषः कोटिं छित्वा भूमावपातयम् २७ तथैव च पृषत्कानां शतानि न तपर्वणाम् ॥ चिक्षेप कंकपत्राणां जामदग्न्यरथं प्रति २८ काये विषक्तास्तु
तदा वायुना समुदीरिताः ॥ चेलुः क्षरंतोरुधिरं नागा इव च तेशराः २९ क्षतजोक्षितसर्वांगः क्षरन् सरुधिरं रणे ॥ बभौ रामस्तदाराजन् मे रुर्घातुमिवोत्सृजन् ३० हे
मंतति श्लोक इव रक्तस्तव कमंडितः ॥ बभौ रामस्तथाराजन् प्रफुल्ल इव किंशुकः ३१ ततोऽन्यद्वनुरादाय रामः क्रोधसमन्वितः ॥ हेमपुंखान्सुनिशितान् शरांस्ता
न हिव वर्षसः ३२ ते समासाद्य मारौ द्रावदुधामर्भमेदिनः ॥ अकंपयन् महावेगाः सर्पानलविषोपमाः ३३ तमहं समवष्टभ्य पुनरात्मानमाहवे ॥ शतसंख्यैः
शरैः कुद्धस्तदाराममवाकिरम् ३४ स तैरभ्यर्क्ष संकाशैः शरैराशी विषोपमैः ॥ शितैरभ्यर्क्षितो रामो मंदचेता इव भवत् ३५ ततोऽहं कपयाऽऽविष्टो विष्टभ्या
त्मानमात्मना ॥ धिग्धिगित्यब्रुवन् युद्धं क्षत्रधर्मं च भारत ३६

१८।१९।२०।२१।२२ मेमयामानिता २३।२४।२५।२६ चिक्षेपेति पारोक्ष्यार्थे लिट्प्रयोगो हेतुयाकृतत्वसूचनार्थः २७।२८।२९।३०।३१।३२।३३।३४।३५।३६

३७।३८।३९ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकंठी विभारतभावदीपे ऊनाशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७९ ॥ ॥ आत्मन इति १ स्नातापवृत्तैः स्नातैः परावृत्तैश्च २।३।४।५ सुतेजितान्सुपु
असकृच्चान्द्रवराजन् शोकवेगपरिभुतः ॥ अहोवत्कृतं पापं मये दंक्षत्रधर्मणा ३७ गुरुर्द्विजातिर्धर्मात्मायदेवपीडितः शरैः ॥ ततो न प्राहरंभूयोजामदग्न्याय भारत
३८ अथावताप्यपृथिवीपूषादिवससंक्षये ॥ जगामास्तं सहस्रांशुस्ततो युद्धमुपारमत ३९ ॥ इति श्रीम० उद्यो० अंबो० रामभीष्मयुद्धे ऊनाशीत्यधिकशत
तमोऽध्यायः ॥ १७९ ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ आत्मनस्तु ततः मृतो हयानां च विशंपते ॥ मम चापनयामास शल्यान्कुशलसंमतः १ स्नातापवृत्तैस्तुरगैर्ल
ब्धतो यैरविह्वलैः ॥ प्रभाते चोदिते सूर्ये ततो युद्धमवर्तत २ दृष्ट्वा मातूर्णमायां तं दंशितं स्यंदने स्थितम् ॥ अकरोद्रथमत्यर्थं रामः सज्जं प्रतापवान् ३ ततोऽहं
राममायां तं दृष्ट्वा समरकाक्षिणम् ॥ धनुःश्रेष्ठं समुत्सृज्य सहसाऽवतरं रथात् ४ अभिवाद्य तथैवाहं रथमारुह्य भारत ॥ युयुत्सुर्जामदग्न्यस्य प्रमुखे वीतभीः स्थितः ५
ततोऽहं शरवर्षेण महता समवाकिरम् ॥ सच मां शरवर्षेण वर्षंतं समवाकिरत् ६ संक्रुद्धो जामदग्न्यस्तु पुनरेव सुतेजितान् ॥ संप्रैषीन्मेशरान्घोरान्दीप्तास्यानुरगानि
व ७ ततोऽहं निशितैर्भलैः शतशोऽथ सहस्रशः ॥ अच्छिदं सहस्राराजन्तरिक्षे पुनः पुनः ८ ततस्त्वस्त्राणि दिव्यानि जामदग्न्यः प्रतापवान् ॥ मयि प्रयोजयामा
स तान्यहं प्रत्यपेधयम् ९ अस्त्रैरेव महाबाहो चिकीर्षन्नाधिकं क्रियाम् ॥ ततो दिवि महाघ्रादः प्रादुरासीत्समततः १० ततोऽहमस्त्रं वायव्यं जामदग्न्ये प्रयुक्तवान् ॥
प्रत्याजघ्रे च तद्रामो गुह्यकालेण भारत ११ ततोऽहमस्त्रमाग्रे यमनुमंज्य प्रयुक्तवान् ॥ वारुणे नैव तद्रामो वारयामास मे विभुः १२ एवमस्त्राणि दिव्यानि रामस्याहम
वारयम् ॥ रामश्च मम तेजस्वी दिव्यास्त्रविदरिदमः १३ ततो मां सव्यतो राजन् रामः कुर्वन् द्विजोत्तमः ॥ उरस्य विध्यत् संक्रुद्धो जामदग्न्यः प्रतापवान् १४ ततोऽहं
भरतश्रेष्ठसंन्यषीदं रथोत्तमे ॥ ततो मां कश्मलाविष्टं सूतस्तूर्णमुदावहत् १५ ग्लायंतं भरतश्रेष्ठरामबाणप्रपीडितम् ॥ ततो मामपयातं वैभृशं विद्धमचेतसम् १६
रामस्यानुचराहृष्टाः सर्वे दृष्ट्वा विचुक्षुः ॥ अकृतव्रणप्रभृतयः काशिकन्याच भारत १७ ततस्तुलब्धसंज्ञोऽहं ज्ञात्वा सूतमथाब्रुवम् ॥ याहि सूत यतो रामः सज्जो
ऽहं गतवेदनः १८ ततो मामवहत्सूतो हयैः परमशोभितैः ॥ नृत्याद्विरिव कौरव्यमारुतप्रतिभैर्गतौ १९ ततोऽहं राममासाद्य बाणवर्षैश्च कौरव ॥ अवाकिरं सुसं
ब्धः संरब्धं च जिगीषया २० तानापतत एवासौ रामो बाणानजिह्वगान् ॥ बाणैरेवाच्छिन्नतूर्णमेकैकं त्रिभिरेव २१ ततस्ते सूदिताः सर्वे मम बाणाः सुसंशिताः ॥
रामबाणैर्द्विधाच्छिन्नाः शतशोऽथ सहस्रशः २२ ततः पुनः शरं दीप्तं सुप्रभं कालसंमितम् ॥ अमृजं जामदग्न्याय रामायाहं जिघांसया २३ तेन त्वमिहतो गाढं बाणवेगवर्श
गतः ॥ मुमोह समरे रामो भूमौ चानिपपातह २४ ततो हाहा कृतं सर्वरामेभूतलमाश्रिते ॥ जगद्भारतसंविग्रं यथार्कपतने भवेत् २५ तत एनं समुद्दिग्वाः सर्व एवाभिदुःखुः ॥
तपोधनास्ते सहसा काश्याच कुरुनंदन २६

ततएनंपरिष्वज्यशनैराश्वासयंस्तदा ॥ पाणिभिर्जलशीतैश्चजयाशीर्भिश्चकौरव २७ ततःसविह्वलंवाक्यंरामउत्थायचाब्रवीत् ॥ तिष्ठभीष्महतोऽसीतिबाणं
संधायकामुके २८ समुक्तोन्यपतत्तूर्णसव्येपार्श्वेमहाहवे ॥ येनाहंभृशमुद्विग्नोव्याघ्रिणितद्विद्रुमः २९ हत्वाहयांस्ततोरामःशीघ्रास्त्रेगमहाहवे ॥ अवाकिरन्मां
विस्त्रब्धोबाणैस्तैर्लोमवाहिभिः ३० ततोऽहमपिशीघ्रास्त्रंसमरप्रतिवारणम् ॥ अवाभृजंमहाबाहोतैस्तराधिष्ठिताःशराः ३१ रामस्यममचैवाशुव्योमावृत्यसमं
ततः ॥ नस्मसूर्यःप्रतपतिशरजालसमावृतः ३२ मातरिश्वाततस्तस्मिन्मेघरुद्धइवाभवत् ॥ ततोवायोःप्रकंपाच्चसूर्यस्यचगमस्तिभिः ३३ अभिघातप्रभा
वाच्चपावकःसमजायत ॥ तेशराःस्वसमुत्थेनप्रदीप्ताश्चित्रभानुना ३४ भूमौसर्वतदाराजनभस्मभूताःप्रपेदिरे ॥ तदाशतसहस्राणिप्रयुतान्यर्बुदानिच ३५ अ
युतान्यथस्वर्वाणिनिखर्वाणिचकौरव ॥ रामःशराणांसंकुद्धोमयितूर्णन्यपातयत् ३६ ततोऽहंतानपिरणेशरैराशीविषोपमैः ॥ संछिद्यभूमौनृपतेपातयेयंनगानिच
३७ एवंतदभवद्युद्धंतदाभरतसत्तम ॥ संध्याकालेव्यतीतेतुव्यपायात्सचमेगुरुः ३८ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिअंबोपाख्यानपर्वणि रामभीष्मयुद्धे
अशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८० ॥ ॥ ७ ॥ ॥ भीष्मउवाच ॥ समागतस्यरामेणपुनरेवातिदारुणम् ॥ अन्येयुस्तुमुलंयुद्धंतदाभरतसत्तम १
ततोदिव्यास्त्रविच्छूरोदिव्यानस्त्राप्यनेकशः ॥ अयोजयत्सधर्मात्मादिवसेदिवसेविभुः २ तान्यहंतत्प्रतीघातैरस्त्रैस्त्राणिभारत ॥ व्यधमंतुमुलेयुद्धेप्राणांस्त्य
क्त्वासुदुस्त्यजान् ३ अस्त्रैस्त्रेषुबहुधाहतेष्वेवचभारत ॥ अक्रुध्यतमहातेजास्त्यक्तप्राणःसंसंयुगे ४ ततःशक्तिंप्राहिणोद्धोरूपामस्त्रैरुद्धेजामदभ्योमहात्मा ॥ का
लोत्सृष्टांप्रज्वलितामिवोल्कांसंदीप्ताग्रांतेजसाव्याप्यलोकम् ५ ततोऽहंतामिषुभिर्दीप्यमानांसमायांतीमंतकालार्कदीप्ताम् ॥ छित्वात्रिधापातयामासभूमौत
तोववौपवनःपुण्यगंधिः ६ तस्यांछिन्नायांक्रोधदीप्तोऽथरामःशक्तीर्घोराःप्राहिणोद्धादशान्याः ॥ तासारूपंभारतनोतशक्यंतेजस्वित्वालाघवाच्चैववक्तुम् ७
किंत्वेवाहंविह्वलःसंप्रदृश्यदिग्भ्यःसर्वास्तामहोल्काइवाग्नेः ॥ नानारूपास्तेजसोग्रेणदीप्तायथाऽऽदित्याद्वादशलोकसंक्षये ८ ततोजालंवाणमयंविवृतंसंदृश्यामि
त्वाशरजालेनराजन् ॥ द्वादशेषून्प्राहिणवंग्रेणहंततःशक्तीरप्यधमंधोररूपाः ९ ततोरानजामदभ्योमहात्माशक्तीर्घोराव्याक्षिपद्धेमदंडाः ॥ विचित्रिताः
कांचनपट्टनद्धायथामहोल्काज्वलितास्तथाताः १० ताश्चाप्युग्राश्चर्मणावारयित्वाखड्गेनाजौपातयित्वानरेन्द्र ॥ बाणैर्दिव्यैर्जामदग्न्यस्यसंख्येदिव्यानश्वा
नभ्यवर्षंससूतान् ११ निर्मुक्तानांपन्नगानांसरूपादद्वादशक्तीर्हमचित्रानिकृताः ॥ प्रादुश्चक्रेदिव्यमस्त्रंमहात्माक्रोधाविष्टोहैहयेशप्रमाथी १२

समागतस्येति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ निकृताः छिन्नाः हैहयेशप्रमाथीकार्तवीर्यस्यहंता १२

१३ शरकृतःबाणैश्छिन्नः १४ । १५ अस्तंमहीध्रं अस्ताचलं १६ ॥ इतिश्रीउद्योगपर्वणिनीलकंठीये भारतमावदीपे एकाशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८१ ॥ ततइति १ अत्रांतेमेघमंडलस
ततःश्रेण्यःशलभानामिवोग्राःसमापेतुर्विशिखानांप्रदीप्ताः ॥ समाचिनोच्चापिभृशंशरीरंरह्यान्सूतंसरथंचैवमह्यम् १३ रथःशरैर्मेनिचितःसर्वतोऽभूतयावाहाः
सारथिश्चैवराजन् ॥ युगंरथेषांचतथैवचक्रेतथैवाक्षःशरकृतोऽथभग्नः १४ ततस्तस्मिन्बाणवर्षेव्यतीतेशरौघेणप्रत्यवर्षंगुरुतम् ॥ सविक्षतोमार्गैर्ब्रह्मराशि
देहादसक्तंमुमुचेभूरिरक्तम् १५ यथारामोबाणजालाभितप्तस्तथैवाहंसुभृशंगतविद्धः ॥ ततोयुद्धंव्यरमच्चापराण्हेभानावस्तंप्रतियातेमहीध्रम् १६ ॥ इति
श्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिअंबोपाख्यानपर्वणि एकाशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८१ ॥ भीष्मउवाच ॥ ततःप्रभातेराजेंद्रसूर्येविमलतांगते ॥ भार्गव
स्यमयासार्धेपुनर्युद्धमवर्तत १ ततोभ्रांतेरथेतिष्ठनरामःप्रहरतांवरः ॥ वर्षशरजालानिमयिमेघइवाचले २ ततःसूतोममसुहृच्छरवर्षेणताडितः ॥ अपया
तोरथोपस्थान्मनोममविषादयन् ३ ततःसूतोममात्यर्थकंश्मलंप्राविशन्महत ॥ पृथिव्यांचशराघातान्निपापातमुमोहच ४ ततःसूतोऽजहात्प्राणानरामवा
णप्रपीडितः ॥ मुहूर्तादिवराजेंद्रमांचभीराविशतदा ५ ततःसूतेहतेतस्मिन्नाक्षिपतस्तस्यमेशरान् ॥ प्रमत्तमनसोरामःप्राहिणोन्मृत्युसंमितम् ६ ततःसूत
व्यसनिनंविभुतंमांसभार्गवः ॥ शरेणाभ्यहनद्वाढंविह्वलवद्धनुः ७ समेभुजांतरेराजन्निपत्यरुधिराशनः ॥ मयैवसहराजेंद्रजगामवसुधातलम् ८ मत्वातु
निहतंरामस्ततोर्माभरतर्षभ ॥ मेघवद्विननादोच्चैर्जहृषेचपुनःपुनः ९ तथातुपतितेराजन्मयिरामोमुदायुतः ॥ उदक्रोशन्महानादंसहतेरनुयायिभिः १० म
मतत्राभवन्धेतुकुरवःपार्श्वतःस्थिताः ॥ आगताअपियुद्धंतज्जनास्तत्रदिहक्षवः ॥ आर्तिपरमिकांजग्मुस्तेतदापतितेमयि ११ ततोपश्यंपतितोराजर्षिह
द्विजानघौसूर्यहुताशनाभान् ॥ तेषांसमंतात्परिवार्यतस्थुःस्वबाहुभिःपरिधार्याजिमध्ये १२ रक्ष्यमाणश्चतैर्विप्रेर्नाहंभूमिमुपास्पृशम् ॥ अंतरिक्षेष्टतोह्यस्मि
तैर्विप्रेर्बाधवैरिव १३ श्वसन्निवांतरिक्षेचजलविंदुभिरुक्षितः ॥ ततस्तेब्राह्मणाराजन्नुत्पारिगृह्यमाम् १४ मामैरितिसमंसर्वेस्वस्तितेऽस्त्वितिचासकृत् ॥ ततस्ते
षामहंवाग्भिस्तर्पितःसहसोत्थितः ॥ मातरंसरितांश्रेष्ठामपश्यंरथमास्थिताम् १५ हयाश्चमेसंगृहीतास्तयाऽऽसन्महानद्यासंयतिकौरवेन्द्र ॥ पादौजनन्याःप्रति
गृह्यचाहंतथापितृणारथमभ्यरोहम् १६ ररक्षसामांसरथंहयांश्चोपस्कराणिच ॥ तामहंप्रांजलिर्भूत्वापुनरेवव्यसर्जयम् १७ ततोऽहंस्वयमुद्यम्यहयांस्तान्वातरं
हसः ॥ अयुध्यंजामदभ्येननिवृत्तेऽहनिभारत १८ ततोऽहंभरतश्रेष्ठवेगवंतंमहाबलम् ॥ अमुंचंसमरेबाणंरामायहृदयच्छिदम् १९ ततोऽहंजगामवसुधांममबाणप्र
पीडितः॥जानुभ्यांधनुरुत्सृज्यरामोमोहवशंगतः २० ततस्तस्मिन्निपतितेरामेभूरिसहस्रदे ॥ आवबुर्जलदाव्योमक्षरंतोरुधिरंवहु २१ उल्काश्चशतशःपेतुःसनि
घाताःसकंपनाः ॥ अर्कचसहस्रादीप्तस्वर्भानुरभिसंवृणोत् २२ मीपे २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ द्विजान्ब्राह्मणरूपधरान्बलून् १२ । १३ । १४ । १५
१६ । १७ । १८ । १९ । २० भूरिसहस्रदेस्वर्णसहस्राणांदातारि । भूरिर्नावासुदेवेचहरेचपरमोष्ठिनि । नपुंसकंमुवर्णंचप्राज्येस्याद्वाच्यलिंगके इतिमेविनी २१ सकंपनाः सविधुतः २२

बलाःबलाकाः २३ । २४ । २५ विह्वलःबलाकुलः क्रोधावेशादेवद्विगतः २६ बलसंनिभमंगकरसवत् । ' बलंगंधरसरूपे'इतिमेदिनी मयिमन्त्रिमितं आवदानेशरमितिशेषः शरंभ्यावदानामि
तिपाठांतरम् १७ मेमयिअहरतसंहतवान्मुनीनांवाक्यादित्यर्थः २८ मंत्रमयाःमदीचयोमंडलंचयस्यसतया । तथाचभुतिः । 'सैषात्रयेवतिद्यातपतीति' । प्रत्यवहारयावःसमाप्तकृतवन्तौआवाभि

वबुधवाताःपरुषाश्चलिताचवसुंधरा ॥ गृध्राबलाश्चकंकाश्चपरिपेतुर्मुदायुताः २३ दीप्तायांदेशिगोमायुर्दार्ढ्यंमुहुरुदत् ॥ अनाहतादुदुभयोविनेदुर्भुजानिः
स्वनाः २४ एतदौत्पातिकं सर्वघोरमासीद्भयंकरम् ॥ विसंज्ञकल्पेधरणीगतेरामेमाह्मनि २५ ततोवैसहसोत्थायरामोमामभ्यवर्तत ॥ पुनर्युद्धायकौरव्य
विह्वलःक्रोधमूर्छितः २६ आददानोमहाबाहुःकार्मुकंबलसंनिभम् ॥ ततोमय्याददानंतंराममेवम्यवारयन् २७ महर्षयःकृपायुक्ताःक्रोधाविष्टोऽथभार्गवः ॥ स
मेऽहरदमेयात्माशरं कालानलोपमम् २८ ततोर्विमंत्रमरीचिमंडलोजगामास्तं पांसुपुंजावगूढः ॥ निशाव्यगाहसुखशीतमारुताततोयुद्धं प्रत्यवहारयावः २९
एवंराजन्नवहारोवभूवततःपुनर्विमलेऽभूत्सुघोरम् ॥ कल्यंकल्यंविंशतिवैदिनानितथैवचान्यानिदिनानित्रीणि ३० ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिअंबो
पाख्यानपर्वणि रामभीष्म युद्धेद्व्यशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८२ ॥ ॥ ध ॥ ॥ भीष्मउवाच ॥ ततोऽहंनिशिराजेंद्रप्रणम्यशिरसातदा ॥ ब्राह्म
णानांपितृणांचदेवतानांचसर्वशः १ नकंचराणांभूतानांराजन्यानांविशांपते ॥ शयनंप्राप्यरहितेनसासमचित्तयम् २ जामदग्न्येनमेयुद्धमिदंपरमदारुणम् ॥
अहानिचवहून्यद्यवर्ततेसुमहात्ययम् ३ नचरामंमहावीर्यशक्रोमिरणमूर्धनि ॥ विजेतुंसमरेविप्रंजामदग्न्यंमहाबलम् ४ यदिशक्योमयाजेतुंजामदग्न्यःप्रताप
वान् ॥ दैवतानिप्रसन्नानिदर्शयंतुनिशामम ५ ततोनिशिचराजेंद्रप्रसुप्तःशरविक्षतः ॥ दक्षिणेनेहपार्श्वेनप्रभातसमयेतदा ६ ततोऽहंविप्रमुख्यैस्तैर्यैस्मि
पतितोरथात् ॥ उत्थापितोऽधृतश्चैवमाभैरितिचसांत्वितः ७ तएवमामहाराजस्वप्नदर्शनमेत्यवै ॥ परिवार्याब्रुवन्वाक्यंतन्निबोधकुरुद्वह ८ उत्तिष्ठमाभैर्गांयेनम
यंतोऽस्तिर्किंचन ॥ रक्षामहेत्वांकौरव्यस्वशरीरंरिहिनोभवान् ९ नत्वांरामोरणेजेताजामदग्न्यःकथंचन ॥ त्वमेवसमरेरामंविजेताभरतर्षभ १० इदमस्त्रमुदयितं
प्रत्यभिज्ञास्यतेभवान् ॥ विदितंहितवाप्येतत्पूर्वस्मिन्देहधारणे ११ प्राजापत्यंविश्वकृतंप्रस्वापंनामभारत ॥ नदीदंवेदरामोऽपिपृथिव्यावापुमान्काचित् १२
तत्स्मरस्वमहाबाहोभृशंसंयोजयस्वच ॥ उपस्थास्यतिराजेंद्रस्वयमेवतवानघ १३ येनसर्वान्महावीर्यान्प्रशासिष्यसिकौरव ॥ नचरामःक्षयंगंतातेनास्त्रेगन
राधिप १४ एनसानतुसंयोगंप्राप्स्यतेजातुमानद ॥ स्वप्स्यतेजामदग्न्योऽसौत्वद्वाणबलपीडितः १५ ततोऽजित्वात्वमेवेनंपुनरुत्थापयिष्यसि ॥ अस्त्रेग
दयितेनाजौभीष्मसंबोधनेनवै १६ एवंकुरुष्वकौरव्यप्रभातेरथमास्थितः ॥ प्रसुप्तंवाभूतंवोतितुल्यमन्यामहेवयम् १७

तिशेषः २९ विमलेदिवसेवितमसीत्यर्थः कल्यंकल्यंप्रातःप्रातः ३० ॥ इतिउद्योगपर्वणिनीलकंठीयेभारतमावर्षीये द्वाशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८२ ॥ ॥ ध ॥ ॥ ततोऽहमिति १
रहितेप्राति २ । ३ । ४ निशानिशि दर्शयंतुआत्मानंमकाशयंतु ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० प्रत्यभिज्ञापरिचयस्तंप्राप्त्यसेपूर्वस्मिन्वसुभावे ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७

१८ । १९ ॥ इतिउद्योगप० नीलकंठीये० भा० मा० ३५शीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८३ ॥ ॥ ध ॥ ॥ ततइति १ । २ । ३ । ४ । ५ धिष्यंनक्षत्रं । ' धिष्यंस्यानामि

नचरामेणमर्तव्यंकदाचिदपिपार्थिव ॥ ततःसमुत्पन्नमिदंप्रस्वापंयुज्यतामिति १८ इत्युक्त्वाऽर्तहिताराजन्सर्वएवद्विजोत्तमाः ॥ अष्टौसदृशरूपास्तेसर्वेभासुर
मूर्तयः १९ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिअंबोपाख्यानपर्वणि भीष्मप्रस्वापनास्त्रलाभेऽप्यशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८३ ॥ भीष्मउवाच ॥ ततोरा
त्रौव्यतीतायांप्रतिबुद्धोऽस्मिभारत ॥ ततःसंचित्यवैस्वप्नमवापंहर्षमुत्तमम् १ ततःसमभवद्युद्धंमतस्यचभारत ॥ तुमुलंसर्वभूतानांलोमहर्षणमद्भुतम् २
ततोबाणमयंवर्षवर्षमयिभार्गवः ॥ न्यवारयमहंतच्चशरजालेनभारत ३ ततःपरमसंकुद्धःपुनरेवमहातपाः ॥ ह्यस्तनेनचकोपेनशक्तिवैप्राहिणोन्माये ४
इंद्राशनिसमस्पर्शायमदंडसमप्रभाम् ॥ ज्वलंतीमग्निवत्संख्येलेलिहानांसमंततः ५ ततोभरतशार्दूलधिष्यमाकाशगंयथा ॥ सामामभ्यवधीतूर्णजन्तुदेशेकुरु
द्वह ६ अथास्त्रमस्त्रवद्धोरंगिरंगैरिक्वातुवत् ॥ रामेणसुमहाबाहोक्षतस्यक्षतजेक्षण ७ ततोऽहंजामदग्न्यायभृशंक्रोधसमन्वितः ॥ चिक्षेपमृत्युसंकाशंबाणंसर्प
विषोपमम् ८ सतेनाभिहतोवीरोललाटेद्विजसत्तमः ॥ अशोभतमहाराजसशृंगद्वपर्वतः ९ ससंरब्धःसमावृत्यशरंकालांतकोपमम् ॥ संदधेबलवत्कृष्यघो
रंशत्रुनिबर्हणम् १० सवक्षसिपपातोयःशरोव्यालइवश्वसन् ॥ महीराजंस्ततश्चाहमगमंरुधिराविलः ११ संप्राप्यतुपुनःसंज्ञांजामदग्न्यायधीमते ॥ प्राहिणं
विमलांशक्तिंज्वलंतीमज्ञनामिव १२ सातस्यद्विजमुख्यस्यनिपपातभुजांतरे ॥ विह्वलश्चाभवद्वाजनवेपथुश्चैनमाविशत् १३ ततएनंपरिष्वज्यसत्वाविप्रोम
हातपाः ॥ अकृतव्रणःशुभैर्वाक्यैराश्वासयदनेकधा १४ समाश्वस्तस्ततोराजःक्रोधामर्षसमन्वितः ॥ प्रादुश्चेकृतदाब्राह्मपरमास्त्रंमहाव्रतः १५ ततस्तत्प्राति
घातार्थंब्राह्ममेवास्त्रमुत्तमम् ॥ मयाप्रयुक्तंज्वालयुगांतमिवदर्शयत् १६ तयोर्ब्रह्मास्त्रयोरासीदंतरावैसमागमः ॥ असंप्राप्यैवरामंचमांचभारतसत्तम १७ त
तोव्योमिप्रादुरभूतेजएवहिकेवलम् ॥ भूतानिचैवसर्वाणिजग्मुरार्तिविशांपते १८ ऋषयश्चसंगंधर्वादेवताश्चैवभारत ॥ संतापंपरमंजग्मुरस्वतेजोभिपीडिताः
१९ ततश्चालपृथिवीसर्वतवनद्रुमा ॥ संतप्तानिचभूतानि विषादंजग्मुरुत्तमम् २० प्रज्वालनभोराजनधूमायंतोदिशोदश ॥ नस्थातुमंतरिक्षेचशेकुरा
काशगास्तदा २१ ततोहाहाकृतेलोकेसदेवासुरराक्षसे ॥ इदमंतरमित्येवंमोक्तुकामोऽस्मिभारत २२ प्रस्वापमस्त्रंत्वारितोवचनाद्ब्रह्मवादिनाम् ॥ विचित्रं
चतदस्त्रमेमनसिप्रत्यभातदा २३ ॥ इतिश्रीम० उद्यो० अंबोपाख्यानपर्वणिपरस्परब्रह्मास्त्रप्रयोगे चतुरशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८४ ॥ ॥ ध ॥

सद्यसु ॥ शक्तावृक्षेच'इतिमेदिनी जन्तुदेशेकंडकक्षयोरंतराले ६ अस्त्रंशोणितं पाठांतरेऽसृगपितदेव ७ । ८ । ९ कृष्यआकृष्य १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९
२० । २१ । २२ । २३ ॥ इतिउद्योगप० नीलकंठीयेभारतमा० चतुरशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८४ ॥ ॥ ध ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

ततश्च दिविदेवानामिति शेषः १।२।३।४।५।६ चक्रेकृतवानहं ७ हेभीष्म सुमंदबुद्धिरहंजितोऽस्मीतिसंबंधः ८।९।१०।११।१२।१३।१४ देवैर्निवारित
 ॥ भीष्म उवाच ॥ ततो हलहलाशब्दोदिविराजन्महानभूत् ॥ प्रस्वापंभीष्ममास्त्राक्षीरितिकौरवनंदन १ अयंजमेवचैवाहंतदस्त्रंभृगुनंदने ॥ प्रस्वापंमांप्रयुंजा
 नंनारदोवाक्यमब्रवीत् २ एतेवियतिकौरव्यदिविदेवगणाःस्थिताः ॥ तेष्वानिवारयंत्यद्यप्रस्वापंमांप्रयोजय ३ रामस्तपस्वीब्रह्मण्योब्राह्मणश्चगुरुश्चते ॥ त
 स्यावमानंकौरव्यमास्मकापीःकथंचन ४ ततोऽपश्यंदिविष्ठान्वैतानष्टौब्रह्मवादिनः ॥ तेषांस्मयंतोराजेंद्रशनकैरिदमब्रुवन् ५ यथाऽऽहभरतश्रेष्ठनारदस्तत
 थाकुरु ॥ एतद्विपरमंश्रेयो लोकानांभरतर्षभ ६ ततश्चप्रतिसंहृत्यतदस्त्रंस्वापनंमहत् ॥ ब्रह्मास्त्रंदीपयांचक्रेतस्मिन्धुधियथाविधि ७ ततो रामो हृषितो राजर्षि
 हृष्टातदस्त्रंविनिवर्तितं वै ॥ जितोऽस्मिभीष्मेण सुमंदबुद्धिरित्येववाक्यंसहसाव्यमुंचत् ८ ततोऽपश्यत्पितरंजामदभ्यःपितुस्तथापितरंचास्यमान्यम् ॥ तेतत्र
 चैनंपरिवार्यतस्थुरुचुश्चैनंसांत्वपूर्वतदानीम् ९ ॥ पितर ऊचुः ॥ मास्मैवंसाहसंतातपुनःकापीःकथंचन ॥ भीष्मेणसंयुगंतुंक्षत्रियेणविशेषतः १० क्षत्रिय
 स्यतुधर्मोऽयंयुद्धंभृगुनंदन ॥ स्वाध्यायोव्रतचर्याऽथब्राह्मणानांपरं धनम् ११ इदंनिमित्तेकस्मिंश्चिदस्माभिःप्रागुदाहृतम् ॥ शस्त्रधारणमत्युग्रंतच्चाकार्यं
 तंत्वया १२ वत्सपर्याप्तमेतावद्भीष्मेणसहसंयुगे ॥ विमर्दस्तेमहाबाहोव्यपयाहिर्गणादितः १३ पर्याप्तमेतद्भद्रंतेवकार्मुकधारणम् ॥ विसर्जयेत्तुर्धुर्षतपस्तप्य
 स्वभार्गव १४ एषभीष्मःशांतनवोदेवैःसर्वैर्निवारितः ॥ निवर्तस्वरणादस्मादितिचैवप्रसादितः १५ रामेणसहमायोत्सीर्गुरुणेतिपुनःपुनः ॥ नहिरामोरणेजेतुंत्व
 यान्याय्यःकुरुद्रह १६ मानंकुरुष्वगंगेयब्राह्मणस्यरणाजिरे ॥ वयंतुगुरुवस्तुभ्यंतस्मात्त्वांवारयामहे १७ भीष्मोवसूनामन्यतमोदिष्टयाजीवासेपुत्रक ॥ गां
 गेयःशांतनोःपुत्रोवसुरेपमहायशाः १८ कथंशक्यस्त्वयाजेतुंनिवर्तस्वेहभार्गव ॥ अर्जुनःपांडवश्रेष्ठःपुरंदरसुतोबली १९ नरःप्रजापतिर्वीरःपूर्वदेवःसनातनः ॥
 सव्यसाचीतिविख्यातस्त्रिपुलोकेषुवीर्यवान् ॥ भीष्ममृत्युर्यथाकालंविहितोवैस्वयंभुवा २० ॥ भीष्म उवाच ॥ एवमुक्तःसपितृभिःपितृनरामोऽब्रवीदिदम् ॥
 नाहंयुधिनिवर्तयामितिमेवतमाहितम् २१ ननिवर्तितपूर्वश्चकदाचिद्रणमूर्धनि ॥ निवर्त्यतामापगेयःकामंयुद्धात्पितामहाः २२ नत्वहंविनिवर्तिष्येयुद्धाद
 स्मात्कथंचन ॥ ततस्तेमुनयोराजब्रूचीकप्रमुखास्तदा २३ नारदेनैवसहिताःसमागम्येदमब्रुवन् ॥ निवर्तस्वरणात्तातमानयस्वद्विजोत्तमम् २४ इत्यवाचमहं
 तांश्चक्षत्रधर्मव्यपेक्षया ॥ ममव्रतमिदंलोकेनाहंयुद्धात्कदाचन २५ विमुखोविनिवर्तयंपृष्ठतोऽभ्याहतःशैरः ॥ नाहंलोभात्त्रकार्पण्यान्नभयान्नार्थकारणात् २६
 त्यजेयंशाश्वतंधर्ममितिमेनिश्चितामतिः ॥ ततस्तेमुनयःसर्वेनारदप्रमुखानृप २७ भागीरथीचमेमातारणमध्यंप्रपेदिरे ॥ तथैवातशरोधन्वीतथैवहृदनिश्चयः ॥
 स्थिरोऽहमाहवेयोहुंततस्तेराममब्रुवन् २८ इत्येतदेवाहुःनिवर्तस्वेति १५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३।२४।२५।२६।२७।२८

शान्त्यशांतोभव २९।३० न्यासयांचकिरेत्याजितवंतः ३१।३२।३३।३४।३५।३६।३७ ॥ इतिउद्योगपर्वणिनीलकण्ठेभारतभावदीपे पंचाशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८५ ॥
 समेत्यसहिताभूयःसमरेभृगुनंदनम् ॥ नावनीतंहिहृदयंविप्राणांशान्त्यभार्गव २९ रामरामनिवर्तस्वयुद्धादस्माद्विजोत्तम ॥ अवध्योवैत्वयाभीष्मस्त्वंचभीष्म
 स्यभार्गव ३० एवंब्रुवंतस्तेसर्वेप्रतिरुद्धचरणाजिरम् ॥ न्यासयांचकिरेशस्त्रंपितरोभृगुनंदनम् ३१ ततोऽहंपुनरेवाथतानष्टौब्रह्मवादिनः ॥ अद्राक्षंदीप्य
 मानान्वैग्रहानष्टाविवोदितान् ३२ तेषांप्रणयंवाक्यमब्रुवन्समरेस्थितम् ॥ प्रहिरामंमहाबाहोगुरुंलोकहितंकुरु ३३ हृष्टानिवर्तितंरामंसुहृद्वाक्येनतेनवै ॥
 लोकानांचहितंकुर्वन्नहमप्याददेवचः ३४ ततोऽहंराममासाद्यवंदेभृशविश्रुतः ॥ रामश्चाभ्युत्समयनप्रेम्णामासुवाचमहातपाः ३५ त्वत्समोनास्तिलोकेऽस्मि
 नक्षत्रियःपृथिवीचरः ॥ गम्यतांभीष्मयुद्धेस्मिस्तोपितोऽहंभृशंत्वया ३६ ममचैवसमक्षंतांकन्यामाहूयभार्गवः ॥ उक्तवानदीनयावाचामध्येतेषांमहात्म
 नाम् ३७ ॥ इतिश्रीम०भा०उ०प०अंबोपाख्यानप०युद्धनिवृत्तौपंचाशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८५ ॥ ॥ ॥ ॥ राम उवाच ॥ प्रत्यक्षमे
 तल्लोकानांसर्वेषामेवभाविनि ॥ यथाशक्त्यामयायुद्धंरुतंवैपौरुषंपरम् १ नचैवमपिशक्रोमिभीष्मंशस्त्रभृतांवरम् ॥ विशेषयितुमत्यर्थमुतमास्त्राणिदर्शयन् २
 एषामेपरमाशक्तिरेतन्मेपरमंबलम् ॥ यथेष्टंगम्यतांभद्रेकिमन्यद्वाकरोमिते ३ भीष्ममेवप्रपद्यस्वनतेऽन्याविद्यतेगतिः ॥ निर्जितोह्यस्मिभीष्मेणमहास्त्रा
 णिप्रमुंचता ४ एवमुक्त्वाततो रामो विनिःश्वस्यमहामनाः ॥ तूष्णीमासीत्ततःकन्याप्रोवाचभृगुनंदनम् ५ भगवन्नेवमेवैतद्यथाऽऽहभगवांस्तथा ॥ अजेयोयु
 धिभीष्मोऽयमपिदेवैरुदारधीः ६ यथाशक्तियथोत्साहंममकार्यंरुतंत्वया ॥ अनिवार्यंरणेवीर्यमस्त्राणिविविधानिच ७ नचैवशक्यतेयुद्धेविशेषयितुमंततः ॥ न
 चाहमेनंयास्यामिपुनर्भीष्मंकथंचन ८ गमिष्यामितुत्राहंयत्रभीष्मंतपोधन ॥ समरेपातयिष्यामिस्वयमेवभृगूद्रह ९ एवमुक्त्वाययौकन्यारोषव्याकुलौ
 चना ॥ तापस्येष्टतसंकल्पासामेचितयतीवधम् १० ततोमहेंद्रंसहितैर्मुनिभिर्भृगुसतमः ॥ यथागतंतथासोऽग्नान्मासुपामंभ्यभारत ११ ततो रथं समारुह्य
 यमानोद्विजातिभिः ॥ प्रविश्यनगरंमात्रेसत्यवत्यैव्यवेदयम् १२ यथावृत्तंमहाराजसाचमांप्रत्यनंदत ॥ पुरुषांश्चादिशंप्राज्ञानकन्यावृत्तांतकर्मणि १३ दिव
 सेदिवसेह्यस्यागतिजल्पितचेष्टितम् ॥ प्रत्याहरंश्चमेयुक्ताःस्थिताःप्रेयहितेसदा १४ यदैवाहिवनंप्रायात्साकन्यातपसेष्टता ॥ तदैवव्यथितोदीनोगतचेताइवाम
 वम् १५ नहिमांक्षत्रियःकश्चिद्दीर्घेणव्यजयद्युधि ॥ ऋतेब्रह्मविदस्तातपसांसंशितव्रतात् १६ अपिचैतन्मयाराजन्नारदेशपिनिवेदितम् ॥ व्यासेचैवतथा
 कार्यतौचोभौमामवोचताम् १७ नविषादस्त्वयाकार्योभीष्मकाशिसुतांप्रति १८ देवंपुरुषकारेणकोनिवर्तितुमुत्सहेत् ॥ साकन्यातुमहाराजप्रविश्याश्रम
 मंडलम् ॥ यमुनातीरमाश्रित्यतपस्तेपेतिमानुषम् १९

॥१४६॥

निराहाराकृशाकृशाजटिलामलपंकिनी ॥ षण्मासान्वायुमक्ष्माचस्थाणुभूतातपोधना २० यमुनाजलमाश्रित्यसंवत्सरमथापरम् ॥ उदवासंनिराहारापारया
मासभाविनी २१ शीर्णपणेंनचैकेनपारयामाससापरम् ॥ संवत्सरंतीव्रकोपापादांगुष्ठाग्रधिष्ठिता २२ एवंद्वादशवर्षाणितापयामासरोदसी ॥ निवर्त्यमानाऽ
पिचसाज्ञातिभिर्नैवशक्यते २३ ततोऽगमद्रुत्सभूमिसिद्धचारणसेविताम् ॥ आश्रमं पुण्यशीलानां तापसानां महात्मनाम् २४ तत्र पुण्येषु तीर्थेषु साऽऽश्रुतांगो
दिवानिशम् ॥ व्यचरत्काशिकन्यासायथाकामविचारिणी २५ नंदाश्रमे महाराजतथोत्कृष्टाश्रमेशुभे ॥ च्यवनस्याश्रमे चैव ब्रह्मणः स्थान एव च २६ प्रयागे
देवयजने देवारण्येषु चैव ह ॥ भोगवत्यां महाराजकौशिकस्याश्रमे तथा २७ मांडव्यस्याश्रमे राजनदिलोपस्याश्रमे तथा ॥ रामहृदे च कौरव्यपैलगर्गस्य चाश्रमे
२८ एतेषु तीर्थेषु तदा काशिकन्याविशंपते ॥ आप्लावयत गात्राणि व्रतमास्थाय दुष्करम् २९ तामब्रवीच्चकौरव्यमममाताजले स्थिता ॥ किमर्थं क्रिश्यसे मदे
तथ्यमेव वदस्व मे ३० सैन्यामथाब्रवीद्राजकृतां जलिरनिदिता ॥ भीष्मेण समरे रामो निर्जितश्चारुलोचने ३१ कोऽन्यस्तमुत्सहेज्जेतुमुद्यतेषु महीपतिः ॥ साऽ
हं भीष्मविनाशाय तपस्तपस्ये सुदारुणम् ३२ विचरामि महीं देवियथा हन्यामहं नृपम् ॥ एतद्रतफलं देवि परमस्मिन् यथा हि मे ३३ ततोऽब्रवीत्सागरगाजिह्व
रसिभाविनि ॥ नैष कामोऽनवद्यां गिशक्यः प्राप्तुं त्वयाऽबले ३४ यदि भीष्मविनाशाय काश्ये चरसि वैव्रतम् ॥ व्रतस्था च शरीरं त्वं यदि नाम विमोक्ष्यसि ३५ नदी
भविष्यति शुभे कुटिलावर्षिकोदका ॥ दुस्तीर्थाननुविज्ञेया वार्षिकीनाष्टमासिकी ३६ भीमग्राहवती घोरा सर्वभूतभयंकरी ॥ एवमुक्त्वा ततो राजन काशिकन्या
न्यवर्तत ३७ मातामम महाभागास्मयमानेव भाविनी ॥ कदाचिदष्टमे मासिकदाचिदशमे तथा ॥ न प्राश्रीतो दकमपि पुनः सावरवर्णिनी ३८ सावत्सभूमिकौर
व्यतीर्थलोभात्ततस्ततः ॥ पतिता परिधावती पुनः काशिपतेः सुता ३९ सानदीवत्सभूम्यां तु प्रथितां वेति भारत ॥ वार्षिकी ग्राहवदुला दुस्तीर्था कुटिला तथा ४०
साकन्यातपसा तेन देहाधेनव्यजायत ॥ नदीचराज नवसेषुकन्या चैवाभवत्तदा ४१ ॥ इति श्रीम० उ० अंबोपाख्यानपर्वणि अंबातपस्यायां षडशीत्यधिकशतत
मोऽध्यायः ॥ १८५ ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ ततस्ते तापसाः सर्वे तपसेष्टतनिश्चयाम् ॥ दृष्ट्वा न्यवर्तयंस्ता तर्किकार्यमिति चाब्रुवन् १ तानुवाच ततः कन्यातपो
दृष्ट्वा नृपीस्तदा ॥ निराकृताऽस्मि भीष्मेण भ्रंशितापतिधर्मतः २ वधार्थं तस्य दीक्षामेन लोकार्थं तपोधनाः ॥ निहत्य भीष्मं गच्छेयं शांतिमित्येव निश्चयः ३ यत्कृते
दुःखवसतिमिमां प्राप्ताऽस्मि शाश्वती ॥ पतिलोकाद्विहीना च नैव स्त्रीनपुमानिह ४ नाहत्वा युधिगंगेयं निवर्तिष्येतपोधनाः ॥ एषमेहदिसंकल्पो यदिदं कथितं मया ५

४० । ४१ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकण्ठीये भारतमावदीपे षडशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८६ ॥ ॥ ॥ तत इति १ । २ । ३ । ४ । ५

॥१४६॥

४ । ७ । ८ । ९ शांतशौचं धर्मरहितं १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ यमुनामभितः यमुनाद्वीपे इत्यर्थः १९ ॥ इति उद्योगपर्वणि नीलकण्ठीये भारतमावदीपे सप्ताशीत्य
धिकशततमोऽध्यायः ॥ १८७ ॥ ॥ ॥ कथं शिखंडीति १ । २ । ३ । ४ । स्त्रीपुमान्पूर्वस्त्रीसिवपश्चात्पुमान्पूर्वकाले कसर्वेति समासः ५ । ६ । ७ । ८ दुषदं प्रवि
स्त्रीभावे परिनिर्विण्णापुंस्त्वार्थे कृतनिश्चया ॥ भीष्मे प्रतिचिकीर्षामि नास्मि वार्येति वैपुनः ६ तां देवो दर्शयामास शूलपाणि रुमापतिः ॥ मध्ये तेषां महर्षीणां स्वे
न रूपेण तापसां ७ छंद्यमाना वरेणाथ सावरे मत्पराजयम् ॥ हनिष्यसीति तां देवः प्रत्युवाच मनस्विनी ८ ततः सा पुनरेवाथ कन्यारुद्रमुवाच ह ॥ उपपद्ये त्वं
देवस्त्रियायुधिजयो मम ९ स्त्रीभावेन च मे गाढं मनः शांतमुमापते ॥ प्रतिश्रुतश्च भूतेश्च त्वया भीष्मपराजयः १० यथाससत्यो भवति तथा कुरुष्व ध्वज ॥ यथाह
न्यां समागम्य भीष्मं शांतनवं युधि ११ तामुवाच महादेवः कन्यां किल वृषध्वजः ॥ न मे वागनृतं प्राह सत्यं मदे भविष्यति १२ हनिष्यसि रणे भीष्मं पुरुषत्वं च ल
प्स्यसे ॥ स्मरिष्यसि च तत्सर्वं देहमन्यंगतासती १३ द्रुपदस्य कुले जाता भविष्यसि महारथः ॥ शीघ्रास्त्रिभ्रयो धीच भविष्यसि सुसंमतः १४ यथोक्तमेव क
ल्याणिसर्वमेतद्रविष्यति ॥ भविष्यसि पुमान्पश्चात्कस्माच्चित्कालपर्ययात् १५ एवमुक्त्वा महादेवः कपर्दी वृषध्वजः ॥ पश्यतामेव विप्राणां तत्रैवांतरधीयत
१६ ततः सा पश्यतां तेषां महर्षीणामनिदिता ॥ समाहृत्य वनात्तस्मात्काष्ठानि वरवर्णिनी १७ चितां कृत्वा सुमहतीं प्रदाय च द्रुताशनम् ॥ प्रदीप्तेऽग्नौ महाराज
रोषदीप्तेन चेतसा १८ उक्त्वा भीष्मवधायेति प्रविवेश द्रुताशनम् ॥ ज्येष्ठा काशिसुताराज नयमुनामभितो नदी १९ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि अंबोपा
ख्यानपर्वणि अंबादुताशनप्रवेशे सप्ताशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८७ ॥ ॥ ॥ दुर्योधन उवाच ॥ कथं शिखंडी गंगेयकन्या भूत्वा पुरातदा ॥ पुरुषो
ऽभूद्युधिष्ठिरं तन्मे ब्रूहि पितामह १ ॥ भीष्म उवाच ॥ भार्या तु तस्य राजेंद्र द्रुपदस्य महीपतेः ॥ महिषी दयिता ह्यासीदपुत्राच विशंपते २ एतस्मिन्नेव काले तु
द्रुपदो वै महीपतिः ॥ अपत्यार्थं महाराज तोषयामास शंकरम् ३ अस्मद्वधार्थं निश्चित्य तपोघोरं समास्थितः ॥ ऋते कन्यां महादेव पुत्रो मे स्यादिति ब्रुवन् ४
भगवन् पुत्रमिच्छामि भीष्मं प्रतिचिकीर्षया ॥ इत्युक्तो देवदेवेन स्त्रीपुमांस्ते भविष्यति ५ निवर्तस्व महीपाल नैतज्जात्वन्यथा भवेत् ॥ सतु गत्वा च नगरं भार्यामिदं
मुवाच ह ६ कृतो यत्नो महादेवस्तपसाऽऽराधितो मया ॥ कन्या भूत्वा पुमान्भावी इति चोक्तोऽस्मि शंभुना ७ पुनः पुनर्याच्यमानो दिष्टमित्यब्रवीच्छिवः ॥ न त
दन्यच्च भविता भवितव्यं हिततथा ८ ततः सानियता भूत्वा ऋतुकाले मनस्विनी ॥ पत्नी द्रुपदराजस्य द्रुपदं प्रविवेश ह ९ लेभे गर्भं यथा कालं विधिदृष्टेन कर्मणा ॥
पार्षतस्य महीपाल यथामानारदोऽब्रवीत् १० ततो दधार सा देवी गर्भं राजीवलोचना ॥ तां सराजा प्रियां भार्यां द्रुपदः कुरुनंदन ११ पुत्रस्नेहान्महाबाहुः सुखं
पर्यचरत्तदा ॥ सर्वानभिप्रायकृतान् भार्याऽलभत कौरव १२

वेशदत्तेन सह मिथुनीभावं जगाम ९ विधिदृष्टेन शास्त्रदृष्टेन कर्मणा गर्भाधानारूपेण पार्षतस्य गर्भं दधार इति उत्तरेण संबन्धः १० । ११ अभिप्रायकृतान्वासनानिर्मितान् दोहदानीत्यर्थः १२

५०

अपुत्रस्यसतोरज्ञोद्वपदस्यमहिपतेः ॥ यथाकालं तुसादेवीमहिषीद्वपदस्यह १३ कन्याप्रवररूपांतुप्राजायतनराधिप ॥ अपुत्रस्यतुराज्ञःसाद्वपदस्यमनस्वि
नी १४ रुपापयामासराजेंद्रपुत्रोहोपममेतिवै ॥ ततःसराजाद्वपदःप्रच्छन्नायानराधिप १५ पुत्रवत्पुत्रकार्याणिसर्वाणिसमकारयत् ॥ रक्षणंचैवमंत्रस्यमहिषी
द्वपदस्यसा १६ चकारसर्वयत्नेनब्रुवाणापुत्रइत्युत ॥ नचतांवेदनगरेकश्चिदन्यत्रपार्षतात् १७ श्रद्धधानोहितद्राक्यंदेवस्याच्युततेजसः ॥ छादयामासतां
कन्यांपुमानितिचसोऽब्रवीत् १८ जातकर्माणिसर्वाणिकारयामासपार्थिवः ॥ पुंवद्विधानयुक्तानिशिखंडीतिचतांविदुः १९ अहमेकस्तुचारेणवचनान्नारदस्य
च ॥ ज्ञातवान्देववाक्येनअंबायास्तपसातथा २० ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिअंबोपाख्यानपर्वणिशिखंडयुत्तावष्टाशीत्याधिकशततमोऽध्यायः ॥
॥ १८८ ॥ ध ॥ भीष्मउवाच ॥ चकारयत्तद्वपदःसुतायाःसर्वकर्मसु ॥ ततोलेख्यादिषुतथाशिलेपेषुचपरंतप १ इष्वस्त्रेचैवराजेंद्रद्रोणशिष्योबभूवह ॥ तस्य
मातामहाराजराजानंवरवर्णिनी २ चोदयामासभार्यार्थिकन्यायाःपुत्रवत्तदा ॥ ततस्तांपार्षतोदृष्ट्वाकन्यांसंप्राप्तयौवनां ॥ स्त्रियंमत्वाततश्चितांप्रपेदेसहभार्यया ३
॥ द्वपदउवाच ॥ कन्याममेयंसंप्राप्तयौवनंशोकवर्धिनी ॥ मयाप्रच्छादिताचेयंवचनाच्छूलपाणिनः ४ ॥ भार्योवाच ॥ नतन्मिथ्यामहाराजभविष्यतिकथंच
न ॥ त्रैलोक्यकर्ताकस्माद्विद्वथावक्तुमिहार्हति ५ यदितेरोचतेराजन्वक्ष्यामिशृणुमेवचः ॥ श्रुत्वेदानींप्रपद्येथाःस्वामिर्तिष्ठतात्मज ६ क्रियतामस्ययत्नेनवि
धिवद्धारसंग्रहः ॥ भवितातद्वचःसत्यमितिमेनिश्चितामतिः ७ ततस्तौनिश्चयंकृत्वातस्मिन्कार्येऽथदंपती ॥ वरयांचक्रतुःकन्यांदशार्णाधिपतेःसुतां ८ ततो
राजाद्वपदोराजसिंहःसर्वानराज्ञकुलतःसन्निशाम्य ॥ दाशार्णकस्यनृपतेस्तनूजांशिखंडिनेवरयामासदारान् ९ हिरण्यवर्मैतिनृपोयोऽसौदाशार्णकःस्मृतः ॥
सचप्रादान्महीपालःकन्यांतस्मैशिखंडिने १० सचराजादशार्णेपुमहानासीत्सुदुर्जयः ॥ हिरण्यवर्मादुर्ध्वोमहासेनोमहामनाः ११ कृतोविवाहेतुतदासाकन्यारा
जसत्तम ॥ यौवनंसमनुप्राप्तासाचकन्याशिखंडिनी १२ कृतदारःशिखंडीचकांपिल्यंपुनरागमत् ॥ ततःसावेदतांकन्यांकंचित्कालंस्त्रियंकिल ॥ हिरण्यवर्मणः
कन्याज्ञात्वातांतुशिखंडिनीम् १३ धात्रीणांचसखीनांचब्रीडयानान्यवेदयत् ॥ कन्यांपंचालराजस्यसुतांतांवेशिखंडिनीम् १४ ततस्ताराजशार्दूलधाज्यो
दाशार्णिकास्तदा ॥ जग्मुरार्तिपरांप्रेष्याःप्रेषयामासुरेवच १५ ततोदशार्णाधिपतेःप्रेष्याःसर्वान्यवेदयन् ॥ विप्रलंभंयथावृत्तंसचक्रुकोधपार्थिवः १६

युक्तपाणिःशूलपाणिःसोस्यास्तीतिशूलपाणीतस्यशूलपाणिनः वीह्यादिस्वान्मत्वर्योयइतिः ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ धात्रीणांपितृगृहादागतानांसखीनांच १४
सापवधाज्यःस्वाःप्रेष्यादासींप्रेषयामासुःदशार्णपतिमितिशेषः । १५ । विप्रलंभंचना । १६ ।

१७ । १८ । १९ उत्सार्थनीत्वा २० अभिषंगात्परामवात् २१ । २२ उद्धरामिउच्छेत्स्यामि २३ ॥ इतिउद्योगपर्वणिनीलकंठीयेभारतभावदीपेऊननवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८९ ॥
शिखंडयपिमहाराजपुंवद्राजकुलेतदा ॥ विजहारमुदायुक्तःस्त्रीत्वंनैवातिरोचयन् १७ ततःकतिपयाहस्यतच्छ्रुत्वाभरतर्षभ ॥ हिरण्यवर्माराजेंद्रोषादार्तिज
गामह १८ ततोदाशार्णकोराजातीव्रकोपसमन्वितः ॥ दूतंप्रस्थापयामासद्वपदस्यनिवेशनम् १९ ततोद्वपदमासाद्यदूतःकांचनवर्मणः ॥ एकएकांतमुत्सार्थर
होवचनमब्रवीत् २० दाशार्णराजोराजंस्त्वामिदंवचनमब्रवीत् ॥ अभिषंगात्प्रकुपितोविप्रलब्धस्त्वयाऽनघ २१ अवमन्यसेमानृपतेनूनंदुर्मित्रितंतव ॥ यन्मे
कन्यांस्वकन्यार्थेमोहाद्याचितवानसि २२ तस्याद्यविप्रलंभस्यफलंप्राप्नुहिदुर्मते ॥ एषत्वासजनामात्यमुद्धरामिस्थिरोभव २३ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगप
र्वणिअंबोपाख्यानपर्वणिहिरण्यवर्मदूतागमनेऊननवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८९ ॥ ॥ भीष्मउवाच ॥ एवमुक्तस्यदूतेनद्वपदस्यतदानृप ॥ चोरस्ये
वगृहीतस्यनप्रावर्ततभारती १ सयत्नमकरोत्तीव्रसंबन्धिन्यनुमानने ॥ दूतैर्मधुरसंभाषैर्नतदस्तीतिसंदिशन् २ सराजाभूयएवाथज्ञात्वातत्त्वमथागमत् ॥ क
न्येतिपांचालसुतांत्वरमाणोविनिर्ययौ ३ ततःसंप्रेषयामासभिन्नाणाममितौजसाम् ॥ दुहितुर्विप्रलंभंतंधात्रीणांचचनातदा ४ ततःसमुदयंकृत्वावलानाराजस
त्तमः ॥ अभियानेमर्तिचक्रेद्वपदंप्रतिभारत ५ ततःसंमंत्रयामासमंत्रिभिःसमहीपतिः ॥ हिरण्यवर्माराजेंद्रपांचाल्यंपार्थिवंप्रति ६ तत्रैवनिश्चितंतेषामभूद्रा
ज्ञांमहात्मनाम् ॥ तथ्यंभवतिचेदेतत्कन्याराजन्शिखंडी ७ बद्धापंचालराजानमानयिष्यामहेष्टहम् ॥ अन्यराजानमाधायपंचालेषुनरेश्वरम् ८ घातयिष्याम
नृपतिंपांचालंसाशिखंडिनम् ९ तत्तदाऽनृतमाज्ञायपुनर्दूतान्नराधिपः ॥ प्रास्थापयत्पार्षतायनिहन्मीतिस्थिरोभव १० ॥ भीष्मउवाच ॥ सहिप्रकृत्यवैभी
तःकिलिषीचनराधिपः ॥ भयंतीवमनुप्राप्तोद्वपदःपृथिवीपतिः ११ विमृज्यदूतान्दाशार्णेद्वपदःशोकमूर्छितः ॥ समेत्यभार्यारहितेवाक्यमाहनराधिपः १२
भयेनमहताऽऽविष्टोहृदिशोकेनचाहतः ॥ पांचालराजोदयितामातरंवेशिखंडिनः १३ अभियास्यतिमांकोपात्संबन्धीसुमहाबलः ॥ हिरण्यवर्मानृपतिःकर्षमा
णोवरुथिनीम् १४ किमिदानींकरिष्यावोमूढौकन्यामिमांप्रति ॥ शिखंडीकिलपुत्रस्तेकन्येतिपरिशंकितः १५ इतिसंचित्ययत्नेनसमित्रःसवलानुगः ॥ वंचितो
ऽस्मीतिमन्वानोमांकिलोद्धर्तुमिच्छति १६ किमत्रतथ्यंसुश्रोणिमिथ्याकिंब्रूहिशोभने ॥ श्रुत्वात्त्वत्तःशुभंवाक्यंसंविधास्याम्यहंतथा १७ अहंहिसंशयंप्राप्तोबाला
चेयंशिखंडिनी ॥ त्वंचराज्ञिमहच्छ्रंसंप्राप्तावरवर्णिनि १८ सात्वंसर्वविमोक्षायतत्त्वमाख्याहिपृच्छतः ॥ तथाविदध्यांसुश्रोणिक्त्यमाशुशुचिस्मिते १९

एवाभिति १ । २ आगमत्ज्ञातवान् ३ । ४ समुदयंसमुदायं ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९

भार्याया अदंढवस्वजाननस्वस्यनिर्दोषतांख्यापयितुमुभयकृतमप्यपराधलोकमध्यमेभार्यायामेवासंजयितुतामाह शिखंडिनीति यद्यप्यहंशिखंडयथेत्वंयाशिखंडिन्याचवंचितस्तथाऽपिस्त्वमाभैः शिखं
डिनिविषयेविधास्येयुवयोर्धोरणपोषणचकरिष्येननुहिंसिष्येइत्यर्थः यद्वा । हेशिखंडिनिस्त्वमाभैः हेवरारोहेभार्येत्वंचमाभैरितिद्वयोरपिअभयंदत्ताजनमध्यपृच्छति १० मयेति विधास्येकारि
ष्ये ११ परस्यशत्रोर्लोकस्यच १२ ॥ इतिउद्योगपर्वणिनीलकंठीयेभारतभावदीपेनवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९० ॥ ७ ॥ ॥ ततइति १ । २ । ३ । ४ । ५ संबंधकंसमर्थं युक्तमेवसां

शिखंडिनिचमाभैस्त्वविधास्येतत्रतत्त्वतः ॥ कृपयाऽहंवरारोहेवंचितःपुत्रधर्मतः २० मयादाशार्णकोराजावंचितःसमहीपतिः ॥ तदाचक्षुमहाभागेविधास्ये
तत्रयद्वितम् २१ जानताहिनेरेंद्रेणख्यापनार्थपरस्यैव ॥ प्रकाशंचोदितादेवीप्रत्युवाचमहीपतिम् २२ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउ० प० अंबोपाख्यानपर्वणिद्वि
पदप्रश्नेनवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९० ॥ ७ ॥ भीष्मउवाच ॥ ततःशिखंडिनोमातायथातत्त्वंनराधिप ॥ आचक्षुमहाबाहोभर्त्रेकन्याशिखंडिनीं
१ अपुत्रयामयाराजनसपत्नीनांभयादिदम् ॥ कन्याशिखंडिनीजातापुरुषोवैनिवेदिता २ खयाचैवनरश्रेष्ठतन्मेप्रियाऽनुमोदितम् ॥ पुत्रकर्मकृतंचैवकन्या
याःपार्थिवर्षभ ३ भार्याचोढात्वयाराजनदशार्णाधिपतेःसुता ॥ मयाचप्रत्यभिहितंदेववाक्यार्थदर्शनात् ॥ कन्याभूत्वापुमान्भावीत्येवंचैतदुपोक्षितम् ४ एत
च्छ्रुत्वाद्रुपदोयज्ञसेनःसर्वतत्त्वंमंत्रविज्ञोनिवेद्य ॥ मंत्रराजामंत्रयामासराजनयथायुक्तरक्षणेवैप्रजानाम् ५ संबंधकंचैवसमर्थतस्मिन्दाशार्णकेवैवृत्तौनरेन्द्र ॥
स्वयंकृत्वाविप्रलभंयथावन्मंत्रैकाग्रोनिश्चयंवेजगाम ६ स्वभावगुप्तंनगरमापत्कालेनुभारत ॥ गोपयामासराजेंद्रसर्वतःसमलंकृतम् ७ आर्त्तिचपरमाराजाजगा
मसहभार्यया ॥ दशार्णपतिनासार्धविरोधेभरतर्षभ ८ कथंसंबन्धिनासार्धनमेस्याद्विग्रहोमहान् ॥ इतिसंचित्यमनसादेवतामर्चयत्तदा ९ तंतुदृष्ट्वातदाराजनदे
वीदेवपरंतदा ॥ अर्चाप्रयुज्जानमथोभार्यावचनमब्रवीत् १० देवानांप्रतिपत्तिश्चसत्यंसाधुमतासताम् ॥ किमुदुःस्वार्णवंप्राप्यतस्मादर्चयतांगुरुन् ११ देवता
निचसर्वाणिपूज्यंतांभूरिदक्षिणम् ॥ अग्रयश्चापिहूयंतांदाशार्णप्रतिषेधने १२ अयुद्धेननिवृत्तिचमनसाचितयप्रभो ॥ देवतानांप्रसादेनसर्वमेतद्विष्यति ॥
१३ मंत्रिभिर्मंत्रितंसार्धंत्वयापृथुलोचन ॥ पुरस्यास्याविनाशाययच्चराजंस्तथाकुरु १४ देवंहिमानुषोपेतंभृशंसिद्धयतिपार्थिव ॥ परस्परविरोधाद्विसिद्धि
रस्तिनचैतयोः १५ तस्माद्विधायनगरेविधानंसर्चिवैसह ॥ अर्चयस्वयथाकामंदेवतानिविशांपते १६ एवंसंभाषमाणौतुदृष्ट्वाशोकपरायणौ ॥ शिखंडिनीत
दाकन्याव्रीडितेवतपस्विनी १७ ततःसाचितयामासमल्लतेदुःखिताबुभौ ॥ इमावितिततश्चक्रेमतिप्राणविनाशने १८ एवंसानिश्चयंकृत्वाभृशंशोकपरायणा ॥
निर्जगामगृहंत्यक्त्वागहनंनिर्जनवनम् १९ यक्षेणद्विमताराजनस्थूणाकर्णेनपालितम् ॥ तद्गयादेवचजनोविसर्जयतितद्वनम् २०

बाधिक्रमयाकृतंनप्रतारणाकृतेतिउपपाद्य ६ । ७ । ८ । ९ देवीराज्ञी १० साधुमताकल्याणवतापिदेवानांप्रतिपत्तिःपूजानित्यंकर्तव्येतिशेषः किमुदुःस्वार्णवंप्राप्यकर्तव्येति तस्मात्तद्वान् गुरुन्
देवाराधनार्थंब्राह्मणान्अर्चयतांपूजयतु ११ भूरिदक्षिणंयथास्यात्तथा प्रतिषेधनेपरावृत्त्यर्थ १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २०

सुधावृत्तिकलेपनंसुधापूर्णसैवमृत्तिकातवालेपनंयस्य लाजोल्लापिकःलाजानिउशीराणिउल्लापयतिसूचयतीतिलाजोल्लापिकः उशीरपरिमलयुक्तपूमाद्यमित्यर्थः । 'उशीरेलाजमुद्विष्टम्'इतिविश्वः
२१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० ॥ इतिउद्योगपर्वणिनीलकंठीयेभारतभावदीपे एकनवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९१ ॥ ७ ॥ शिखंडीति चित्यचितयित्वा १

तत्रचस्थूणभवनंसुधावृत्तिकलेपनम् ॥ लाजोल्लापिकपूमाद्यमुच्चप्राकारतोरणम् २१ तत्प्रविश्यशिखंडीसाद्रुपदस्यात्मजानृप ॥ अनश्रानाबहुतिथंशरीरमु
दशोषयत् २२ दर्शयामासतांयक्षःस्थूणोमार्दवसंयुतः ॥ किमर्थोयंतवारंभःकरिष्येब्रूहिमाचिरम् २३ अशक्यमिति सायक्षंपुनःपुनरुवाचह ॥ करिष्यामीति
वैक्षिप्रंप्रत्युवाचाथगुह्यकः २४ धनेश्वरस्यानुचरोवरदोऽस्मिन्प्रात्मजे ॥ अदेयमपिदास्यामिब्रूहियतोविवाक्षितम् २५ ततःशिखंडीतत्सर्वमखिलेनन्यवेदय
त् ॥ तस्मैयक्षप्रधानायस्थूणाकर्णायभारत २६ ॥ शिखंड्युवाच ॥ अपुत्रोमेपितायक्षनचिरान्नाशमेष्यति ॥ अभियास्यतिसक्रोधोदशार्णाधिपतिर्हितम् ॥
२७ महाबलोमहोत्साहःसहेमकवचोत्तपः ॥ तस्माद्रक्षस्वमायक्षमातरं पितरंचमे २८ प्रतिज्ञातोहिभवतादुःखप्रतिशमोमम ॥ भवेयंपुरुषोयक्षत्वप्सादादनि
दितः २९ यावदेवसराजवैनोपयातिपुरंमम ॥ तावदेवमहायक्षप्रसादंकुरुगुह्यक ३० ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिअंबोपाख्यानपर्वणिस्थूणाकर्णसमाग
मेएकनवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९१ ॥ ७ ॥ भीष्मउवाच ॥ शिखंडिवाक्यंश्रुत्वाऽथसयक्षोभरतर्षभ ॥ प्रोवाचमनसाचित्यदैवेनोपनिपीडितः १
भवितव्यंतथातद्विमदुःखायकौरव ॥ भद्रेकामंकरिष्यामिसमयंतुनिबोधमे २ किंचित्कालांतरेदास्येपुल्लिगंस्वमिदंतव ॥ आगंतव्यंत्वयाकालेसत्यंचैववद
स्वमे ३ प्रभुःसंकल्पसिद्धोऽस्मिन्कामचारीविहंगमः ॥ मत्प्रसादात्पुरंचैवत्राहिबंधूंश्चकेवलम् ४ स्त्रीलिङ्गधारयिष्यामितवेदंपार्थिवात्मजे ॥ सत्यंमेप्रतिजानीहि
करिष्यामिप्रियंतव ५ ॥ शिखंड्युवाच ॥ प्रतिपादास्यामिभगवन्पुल्लिगंतवसुव्रत ॥ किंचित्कालांतरंस्त्रीत्वंधारयस्वानिशाचर ६ प्रतियातेदशार्णेनुपार्थिवेहे
मवर्मणि ॥ कन्यैवहिभाविष्यामिपुरुषस्त्वंभाविष्यसि ७ ॥ भीष्मउवाच ॥ इत्युक्त्वासमयंतत्रचक्रातेताबुभौनृप ॥ अन्योन्यस्यामिसंदेहेतौसंक्रामयतांततः ८ स्त्री
लिङ्गधारयामासस्थूणायक्षोऽथभारत ॥ यक्षरूपंचतदीप्तंशिखंडीप्रत्यपद्यत् ९ ततःशिखंडीपांचाल्यःपुंस्त्वमासाद्यपार्थिव ॥ विवेशनगरंहृष्टःपितरंचसमास
दत् १० यथावृत्तंतुतत्सर्वमाचख्यौद्रुपदस्यतत् ॥ द्रुपदस्तस्यतच्छ्रुत्वाहर्षमाहारयत्परम् ११ सभार्यस्तच्चसस्मारमहेश्वरवचस्तदा ॥ ततःसंप्रेषयामासदश
र्णाधिपतेर्नृपः १२ पुरुषोऽयंममसुतःश्रद्धतांभभवानिति ॥ अथदाशार्णकोराजासहसाऽभ्यागमत्तदा १३ पंचालराजंद्रुपदंदुःखशोकसमन्वितः ॥ ततःकांपि
ल्यमासाद्यदशार्णाधिपतिस्ततः १४ प्रेषयामासतत्कृत्यदूतंब्रह्मविदांवरम् ॥ ब्रूहिमद्वचनादूतपांचाल्यंतंनृपाधमम् १५

२ । ३ विहंगमःआकाशगामी ४ । ५ । ६ । ७ समयंशपथं संदेहेलिंगे सम्यग्दित्येतेउपनिषेतेरतिकालेप्रयेतेइतिव्युत्पत्तेः । अभिसंदोहेइतिपाठेऽपि संदुह्यतेमजाआभ्यामितिव्युत्पत्त्यातेएव ८
९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५

१६। १७। १८। १९। २०। २१। २२। २३ उत्तरं उत्कृष्टतरं २४। २५। २६ आगमः परीक्षा २७। २८। २९। ३०। ३१। ३२। ३३। ३४ लाज्यैः उशीरजैः पाठातिरेलाजैः कर्शैः

यन्मेकन्यास्वकन्याथेष्टतवानसिदुर्मते ॥ फलंतस्यावलेपस्यद्रक्ष्यस्यद्यनसंशयः १६ एवमुक्तश्चतेनासौ ब्राह्मणो राजसत्तम ॥ दूतः प्रयातो नगरं दाशार्णवपचो
दितः १७ तत आसादयामास पुरोधामुपदेपुरे ॥ तस्मै पांचालको राजा गामर्ष्यं च सुसक्तम् १८ प्रापयामास राजेन्द्रसहतेन शिखंडिना ॥ तां पूजानाभ्यनंदत्स
वाक्यं चेदमुवाच १९ यदुक्तं तेन वीरेण राजा कांचनवर्मणा ॥ यत्तेऽहमधमाचारदुहित्राऽस्म्यभिर्वंचितः २० तस्य पापस्य करणात्फलं प्राप्नुहिदुर्मते ॥ देहि युद्धं
नरपते ममाद्यरणमूर्धनि २१ उद्धरिष्यामि ते सद्यः सामात्यसुतबांधवम् ॥ तदुपालंभसंयुक्तं श्रावितः किल पार्थिवः २२ दशार्णपतिना चोक्तो मंत्रिमध्ये पुरोधसा ॥
अमवद्भरतश्चेष्टदुपदः प्रणयानतः २३ यदाहमांभवान्ब्रह्मन्संबंधिवचनाद्वचः ॥ अस्योत्तरं प्रतिवचोदूतो राज्ञेव दिप्यति २४ ततः संप्रेषयामास दुपदोऽपि महा
त्मने ॥ हिरण्यवर्मणे दूतं ब्राह्मणं वेदपारगम् २५ तमागम्य तुराजानंदशार्णाधिपतिं तदा ॥ तद्वाक्यमाददे राजन् यदुक्तं दुपदेन ह २६ आगमः क्रियतां व्यक्तः कु
मारोऽयं सुतो मम ॥ मिथ्यैतदुक्तं केनापि तदश्रद्धेयमित्युत २७ ततः सराजा दुपस्य श्रुत्वा विमर्षयुक्तो युवतोर्वरिष्ठाः ॥ संप्रेषयामास सुचारुरूपाः शिखंडिनं स्त्री
पुमान्चेति वेत्तुम् २८ तां प्रेषितास्तत्त्वभावं विदित्वा प्रीत्या राज्ञे तच्छं मुर्धिसर्वम् ॥ शिखंडिनं पुरुषं कौरवेन्द्रदाशार्णराजाय महानुभावम् २९ ततः कृत्वा तुराजास
आगमं प्रीतिमानथ ॥ संबन्धिना समागम्य हृष्टो वासमुवाच ह ३० शिखंडिने च मुदितः प्रादाद्विजने श्वरः ॥ हस्तिनोश्चांश्च गाश्चैव दास्योऽथ बहुलास्तथा ३१
पूजितश्च प्रतिययौ निर्भर्त्स्य तनयां किल ॥ विनीतकिलिबषे प्रीते हेमवर्मणि पार्थिवे ३२ प्रतियाते दशार्णं तु हृष्टरूपा शिखंडिनी ॥ कस्यचित्त्वथ कालस्य कुबेरो न
स्वाहनः ॥ लोकयात्रां प्रकुर्वाणः स्थूणस्यागात्रिवेशनम् ३३ सतद्बृहस्योपरिवर्तमान आलोकयामास धनाधिगोप्ता ॥ स्थूणस्य यक्षस्य विवेशवेशमस्वलंकृतं मा
ल्यगुणैर्विचित्रैः ३४ लाज्यैश्च गंधैश्च तथा वितानैश्च रश्मिचिंतं धूपनधूपितं च ॥ ध्वजैः पताकाभिरलंकृतं च भक्ष्यान्नपेयामिषदंतहोमम् ३५ तत्स्थानं तस्य दृष्ट्वा तु सर्व
तः स्वमलंकृतम् ॥ मणिरत्नसुवर्णानां मालाभिः परिपूरितम् ३६ नानाकुसुमं धाव्यं सितसंमृष्टशोभितम् ॥ अथाब्रवीद्यक्षपतिस्तान्यक्षाननुगांस्तदा ३७
स्वलंकृतमिदं वेश्मस्थूणस्यामितविक्रमाः ॥ नोपसर्पति मां चैव कस्मादद्य समंदधीः ३८ यस्माज्जानन्समंदात्मा मामसौ नोपसर्पति ॥ तस्मात्तस्मै महादंडो धार्यः
स्यादिति मे मतिः ३९ ॥ यक्षा ऊचुः ॥ दुपदस्य सुताराज न राज्ञो जाता शिखंडिनी ॥ तस्यानिमित्ते कस्मिंश्चित्प्रादात्पुरुषलक्षणम् ४०

मध्यं लङ्के लुङ्गादिदंतव्यापारग्राह्यं । अन्नं अदनीयं ओदनपायसखंडशर्करादिभोज्यं लेह्यरूपं । पेयं सुरासवादि । आभिर्षमांसं अभ्यर्हितत्वादस्य मक्ष्यात्पृथक्करणं एतान् देवदंतहोमादंतैर्हृतं इति
व्युत्पत्त्याऽभ्यवहार्याणि यस्मिन्तं भक्ष्यान्नपेयामिषदंतहोमं । आभिषमप्रभेयमिति पाठस्तु मूलकल्पितः ३९। ३९। ३७। ३८। ३९। ४०

तिष्ठते गृहे पवस्थिरोऽस्ति ४१ स्वाऽद्य त्वामव्य ४२। ४३। ४४। ४५। ४६। ४७। ४८। ४९। ५०। ५१। ५२। ५३। ५४। ५५। ५६। ५७। ५८। ५९। ६० चतुष्पादं ग्रहणधा
अग्रहीलक्षणं स्त्रीणां स्त्रीभूतो तिष्ठते गृहे ॥ नोपसर्पति तेनासौ सत्रीडः स्त्रीसरूपवान् ४१ एतस्मात्कारणाद्राजन्स्थूणो न त्वाद्यसर्पति ॥ श्रुत्वा कुरुयथान्यायं वि
मानमिहातिष्ठताम् ४२ आनीयतां स्थूण इति ततो यक्षाधिपोऽब्रवीत् ॥ कर्ताऽस्मिन्निग्रहंतस्य प्रत्युवाच पुनः पुनः ४३ सोऽभ्यगच्छ तयर्क्षेद्रमाहूतः पृथिवीप
ते ॥ स्त्रीसरूपो महाराज तस्थौ त्रीडा समन्वितः ४४ तं शशापाथसंकुद्धो धनदः कुरुनंदन ॥ एवमेव भवत्वद्यस्त्रीत्वं पापस्य गुह्यकाः ४५ ततोऽब्रवीद्यक्षपतिर्महा
त्मा यस्माददास्त्ववमन्येह यक्षान् ॥ शिखंडिनो लक्षणं पापबुद्धेः स्त्रीलक्षणं चाग्रहीः पापकर्मन् ४६ अप्रवृत्तं सुदुर्बुद्धेयस्मादेतत्त्वया कृतम् ॥ तस्मादद्य प्रभृत्येव स्त्री
त्वं सा पुरुषस्तथा ४७ ततः प्रसादयामासुर्यक्षा वैश्रवणं किल ॥ स्थूणस्याथे कुरुष्वानं शापस्येति पुनः पुनः ४८ ततो महात्मा यक्षेन्द्रः प्रत्युवाचा नु गामिनः ॥ सर्वान्
यक्षगणांस्तातशापस्यांतचिकीर्षया ४९ शिखंडिनि हते यक्षाः स्वरूपं प्रतिपत्स्यते ॥ स्थूणो यक्षो निरुद्धे गोभवत्विति महामनाः ५० इत्युक्त्वा भगवान् देवो य
क्षराजः सुपूजितः ॥ प्रययौ सहितः सर्वैर्निमेषांतरचारिभिः ५१ स्थूणस्तु शापं संप्राप्य तत्रैव न्यवसत्तदा ॥ समये चागमन्तूर्णं शिखंडी तं क्षपाचरम् ५२ सोऽ
भिगम्या ब्रवीद्वाक्यं प्राप्तोऽस्मि भगवन्निति ॥ तमब्रवीत्ततः स्थूणः प्रीतोऽस्मीति पुनः पुनः ५३ आर्जवेनागतं दृष्ट्वा राजपुत्रं शिखंडिनम् ॥ सर्वमेव यथावृत्तमाच
चक्षे शिखंडिने ५४ ॥ यक्ष उवाच ॥ शप्तो वैश्रवणेनाहं त्वत्कृते पार्थिवात्मज ॥ गच्छेदानीं यथाकामं चर लोकान्यथा सुखम् ५५ दिष्टमेतत्पुरामन्येन शक्यम्
तिवर्तितुम् ॥ गमनं तव चेतोहि पौलस्त्यस्य च दर्शनम् ५६ ॥ भीष्म उवाच ॥ एवमुक्तः शिखंडी तु स्थूणयक्षेण भारत ॥ प्रत्याजगाम नगरं हर्षेण महता वृतः ५७
पूजयामास विविधैर्गंधमाल्यैर्महाधनैः ॥ द्विजार्तीन्देवताश्चैव चैत्यानथ चतुष्पथान् ५८ दुपदः सह पुत्रेणासेदार्थेन शिखंडिना ॥ मुदं च परमालिभे पांचाल्यः सह
बांधवैः ५९ शिष्यार्थं प्रददौ चाथ द्रोणाय कुरुपुंगव ॥ शिखंडिनं महाराज पुत्रं स्त्रीपूर्विणं तथा ६० प्रतिपेदे चतुष्पादं धनुर्वेदं नृपात्मजः ॥ शिखंडी सह युष्माभि
र्हृष्टयुग्मश्च पार्षतः ६१ मम त्वेतच्चरास्तात यथावत्प्रत्येव दयन् ॥ जडां धवधिराकाराये मुक्तादुपदे मया ६२ एवमेव महाराज स्त्रीपुमान्दुपदात्मजः ॥ स संभूतः
कुरुश्रेष्ठ शिखंडी रथसत्तमः ६३ ज्येष्ठाकाशीपतेः कन्या अं वानामेति विश्रुता ॥ दुपदस्य कुले जाता शिखंडी भरतर्षभ ६४ नाहमेनं धनुष्पाणिं युयुत्सुं समुपस्थि
तम् ॥ मुहूर्तमपि पश्येयं प्रहरेयं न चाप्युत ६५ व्रतमेतन्मम सदा पृथिव्यामपि विश्रुतम् ॥ स्त्रियां स्त्रीपूर्वके चैव स्त्रीनां स्त्रीसरूपिणि ६६ न मुंचेयमहं वाणामिति
कौरवनंदन ॥ न हन्यामहमेतेन कारणेन शिखंडिनम् ६७ एतत्तत्त्वमहं वेदजन्मतात शिखंडिनः ततो नैनं हानिष्यामि समरेष्वानतायिनम् ६८ यदि भीष्मः स्त्रियं
हन्यात्संतः कुर्युर्विगर्हणम् ॥ नैनं तस्माद्दनिष्यामि दृष्ट्वापि समरे स्थितम् ६९

रणप्रयोगमतीकारैश्च नृभिः पादैर्धुकम् ६९। ६९। ६९। ६९। ६९। ६९। ६९। ६९। ६९। ६९

युक्तस्त्रीषुअयुद्धमिति शेषः ७० ॥ इतिउद्योगपर्वणिनीलकण्ठीयेभारतभावदीपे द्विनवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९९ ॥ प्रभातायामिति १।२।३।४।५।६।७।८।९।१०
 वैशंपायनउवाच ॥ एतच्छ्रुत्वातु कौरव्योराजादुर्योधनस्तदा ॥ मुहूर्तमिवसंध्यात्वाभीष्मेयुक्तममन्यत ७० ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिअंबोपाख्यान
 पर्वणिशिखंडिपुंस्त्वप्राप्तौद्विनवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९२ ॥ ॥ संजयउवाच ॥ प्रभातायांतुशर्वर्यापुनरेवसुतस्तव ॥ मध्येसर्वस्यसैन्यस्यापिताम
 हमपृच्छत १ पांडवेयस्यगांगेयदेतसैन्यमुद्यतम् ॥ प्रभूतनरनागाश्वमहारथसमाकुलम् २ भीमार्जुनप्रभृतिभिर्महेष्वासैर्महाबलैः ॥ लोकपालसमैर्गुप्तंष्टष्ट
 दुम्रपुरोगमैः ३ अप्रघृष्यमनावार्यमुद्धतमिवसागरम् ॥ सेनासागरमक्षोभ्यमपिदेवैर्महाहवे ४ केनकालेनगांगेयक्षपयेथामहाद्युते ॥ आचार्योवामहेष्वासःकृपा
 वाऽशुमहाबलः ५ कर्णोवासमरश्लाघीद्रौणिर्वादिजसतमः ॥ दिव्यास्त्रविदुषःसर्वैर्भवंतोहिबलेमम ६ एतदिच्छाम्यहंज्ञातुंपरंकौतूहलंहिमे ॥ हृदिनित्यंमहा
 बाहोवक्तुमर्हसितन्मम ७ ॥ भीष्मउवाच ॥ अनुरूपंकुरुश्रेष्ठत्वय्येतत्पृथिवीपते ॥ बलाबलममित्राणांतेषांयदिहपृच्छसि ८ शृणुराजन्ममरणेयाशक्तिःपर
 माभवेत् ॥ शस्त्रवीर्येरणेयश्चभुजयोश्चमहाभुज ९ आर्जवेनैवयुद्धेनयोद्धव्यइतरोजनः ॥ मायायुद्धेनमायावीड्येतद्धर्मनिश्चयः १० हन्यामहंमहाभागपांड
 वानामनीकिनीम् ॥ दिवसेदिवसेकृत्वाभागंप्रागान्हिकंमम ११ योधानांदशसाहस्रं कृत्वाभागंमहाद्युते ॥ सहस्रंरथिनामेकमेवभागोमतोमम १२ अनेनाहंवि
 धानेनसन्नद्धःसततोत्थितः ॥ क्षपयेयंमहत्सैन्यंकालेनानेनभारत १३ मुंचेयंयदिवास्त्राणिमहांतिसमरोस्थितः ॥ शतसाहस्रवातीनीहन्यामासेनभारत १४
 ॥ संजयउवाच ॥ श्रुत्वाभीष्मस्यतद्वाक्यंराजादुर्योधनस्ततः ॥ पर्यपृच्छतराजेंद्रद्रोणमंगिरसांवरम् १५ आचार्यकेनकालेनपांडुपुत्रस्यसैनिकान् ॥ नि
 हन्यादितितंद्रोणःप्रत्युवाचहसन्निव १६ स्थविरोऽस्मिमहाबाहोमंदप्राणविचेष्टितः ॥ शस्त्राग्निनानिर्दहेयंपांडवानामनीकिनीम् १७ यथार्भीष्मःशांतनवोमा
 सेनेतिमतिर्मम ॥ एषामेपरमाशक्तिरेतन्मेपरमंबलम् १८ द्वाभ्यामेवतुमासाभ्यांकृपःशारद्वतोब्रवीत् ॥ द्रौणिस्तुदशरात्रेणप्रतिजज्ञेबलक्षयम् १९ कर्णस्तु
 पंचरात्रेणप्रतिजज्ञेमहास्त्रवित् ॥ तच्छ्रुत्वासूतपुत्रस्यवाक्यंसागरगासुतः २० जहाससस्वनंहासंवाक्यंचेदमुवाचह ॥ नहियावद्रणेपार्थिवाणशंखधनुर्धरम्
 २१ वासुदेवसमायुक्तंरथेनायांतमाहवे ॥ समागच्छसिराधेयतेनैवमभिमन्यसे ॥ शक्यमेवंचभूयश्चत्वयावक्तुंयथेष्टतः २२ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्व
 णि अंबोपाख्यानपर्वणिभीष्मादिशक्तिकथने त्रिनवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९३ ॥ ॥ ध ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एतच्छ्रुत्वातु कौ
 तेयःसर्वान्भ्रातृनुपहरे ॥ आहूयभरतश्रेष्ठइदं वचनमब्रवीत् १ ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ ॥ धार्तराष्ट्रस्यसैन्येषुयेचारपुरुषामम ॥ तेप्रवृत्तिं
 प्रयच्छंतिममेमां व्युपितांनिशाम् २

१८।१९।२०।२१।२२ ॥ इतिउद्योगपर्वणिनीलकण्ठीये भारतभावदीपे त्रिनवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९३ ॥ ॥ ध ॥ ॥ एतच्छ्रुत्वेति १ व्युपितांनिशामप्रभातकाले २

३।४।५।६।७।८।९।१० भूतमुत्पन्नमव्यमुत्पाद्यमानं अनयोर्बीजभूतयोर्नाशेबीजाभावाद्दिव्यस्यापिनाशोमैवकर्तव्यइत्यर्थः ११।१२।१३।१४।१५।१६ वेदांताव
 दुर्योधनःकिलापृच्छदापगेयंमहाव्रतम् ॥ केनकालेनपांडुनाहन्याःसैन्यमितिप्रभो ३ मासेनेतिचतेनोक्तोधार्तराष्ट्रःसुदुर्मतिः ॥ तावताचापिकालेनद्रोणो
 ऽपिप्रतिजज्ञिवान् ४ गौतमोद्विगुणंकालमुक्तवानितिनःश्रुतम् ॥ द्रौणिस्तुदशरात्रेणप्रतिजज्ञेमहास्त्रवित् ५ तथादिव्यास्त्रवित्कर्णःसंपृष्टःकुरुसंसदि ॥ पं
 चभिर्दिवसैर्हंतुंसैन्यंप्रतिजज्ञिवान् ६ तस्मादहमपीच्छामिश्रोतुमर्जुनतेवचः ॥ कालेनक्रियताशत्रून्क्षपयेरितिफाल्गुन ७ एवमुक्तोगुडाकेशःपार्थिवेनधनं
 जयः ॥ वासुदेवंसमीक्ष्येदंवचनंप्रत्यभाषत ८ सर्वएतेमहात्मानःकृतास्त्राश्चित्रयोधिनः ॥ असंशयंमहाराजहन्युरेवसंशयः ९ अपैतुतेमनस्तापोयथास
 त्यंब्रवीम्यहम् ॥ हन्यामेकरथेनैववासुदेवसहायवान् १० सामरानपिलोकांस्त्रीन्सर्वान्स्थावरजंगमान् ॥ भूतंभव्यंभविष्यंचनिमेषादितिमेमतिः ११ यत्तद्रो
 रंपशुपतिःप्रादादस्त्रमहन्मम ॥ कैरातेद्वंद्वयुद्धेतुतदिदंमायिवर्तते १२ यद्युगांतेपशुपातेःसर्वभूतानिसंहरन् ॥ प्रयुक्तेपुरुषव्याघ्रतदिदंमायिवर्तते १३ तत्र
 जानातिगांगेयोनद्रोणोनचगौतमः ॥ नचद्रोणसुतोराजन्कुतएवतुसूतजः १४ नतुयुक्तरणेहंतुंदिव्यैरस्त्रैःपृथग्जनम् ॥ आर्जवेनैवयुद्धेनविजेय्यामोवयंपरान्
 १५ तथेमेपुरुषव्याघ्राःसहायास्तवपार्थिव ॥ सर्वेदिव्यास्त्रविद्वांसःसर्वेयुद्धाभिकाक्षिणः १६ वेदांतावभृथस्त्राताःसर्वएतेऽपराजिताः ॥ निहन्युःसमरेसेनां
 देवानामपिपांडव १७ शिखंडीयुयुधानश्चष्टष्टयुम्रश्चपार्षतः ॥ भीमसेनोयमौचोभौयुधामन्यूतमौजसौ १८ विराट्दुपदौचोभौभीष्मद्रोणसमौयुधि ॥ शंखश्चैव
 महाबाहुर्हैडिबश्चमहाबलः १९ पुत्रोऽस्यांजनपर्वतुमहाबलपराक्रमः ॥ शैनेयश्चमहाबाहुःसहायोरणकोविदः २० अभिमन्युश्चबलवान्द्रौपद्याःपंचचात्मजाः ॥
 स्वयंचापिसमर्थोऽसित्रैलोकयोत्सादनेऽपिच २१ क्रोधाद्यंपुरुषंपश्येस्तथाशक्रसमद्युते ॥ सक्षिप्रंनभवेद्यत्कमितिवांवेद्विकौरव २२ ॥ इतिश्रीमहाभारते
 उद्योगपर्वणिअंबोपाख्यानपर्वणि अर्जुनवाक्येचतुर्नवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९४ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततःप्रभातेविमलेधार्तराष्ट्रेणचोदिताः ॥
 दुर्योधनेनराजानःप्रययुःपांडवान्प्रति १ आप्लाव्यशुचयःसर्वेस्त्राग्निणःशुक्लवाससः ॥ गृहीतशस्त्राध्वजिनःस्वस्तिवाच्यदुताग्रयः २ सर्वेब्रह्मविदःशूराःसर्वेसुच
 रितव्रताः ॥ सर्वेकामकृतश्चैवसर्वेचाहवलक्षणाः ३ आहवेपुपरौल्लोकानजिगीषंतोमहाबलाः ॥ एकाग्रमनसःसर्वेश्रद्धधानाःपरस्परम् ४ विद्वानुर्विदावावंत्यौ
 केकयाबाह्लिकैःसह ॥ प्रययुःसर्वएवैतेभारद्वाजपुरोगमाः ५ अश्वत्थामाशांतनवःसैंधवोऽथजयद्रथः ॥ दाक्षिणात्याःप्रतीच्याश्चपार्वतीयाश्चयेनृपाः ६ गां
 धारराजःशकुनिःप्राच्योदीच्याश्चसर्वशः ॥ शकाःकिरातायवनाःशिवयोऽथवसातयः ७

मृथस्त्राताः वेदग्रहणांतएवदारक्रिययासहैवयागकृतवंतइत्यर्थः १७।१८।१९।२०।२१।२२ ॥ इतिउद्योगपर्वणिनीलकण्ठीये भारतभावदीपेचतुर्नवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९४ ॥
 ततःप्रभातेइति १ आप्लाव्यस्नात्वा २।३।४।५।६।७

स्वैःस्वेरनीकैःसहिताःपरिवार्यमहारथम् ॥ एतेमहारथाःसर्वोद्वेतीयेनिर्ययुर्बले ८ कृतवर्मासहानीकस्त्रिगर्तश्चमहारथः ॥ दुर्योधनश्चनृपातिभ्रातृभिःपरिवारितः
९ शलोभूरिश्रवाःशल्यःकौसल्योऽथबृहद्रथः ॥ एतेपश्चादनुगताधार्तराष्ट्रपुरोगमाः १० तेसमेत्ययथान्यायंघातिराष्ट्रमहाबलाः ॥ कुरुक्षेत्रस्यपश्चाधैव्यवा
तिष्ठंतदंशिताः ११ दुर्योधनस्तुशिविरंकारयामासभारत ॥ यथैवहास्तिनपुरं द्वितीयं समलंकृतम् १२ नविशेषंविजानंतिपुरस्यशिविरस्यवा ॥ कुशलाअ
पिराजेंद्रनरानगरवासिनः १३ तादृशान्येवदुर्गाणिराज्ञामपिमहीपतिः ॥ कारयामासकौरव्यःशतशोऽथसहस्रशः १४ पंचयोजनमुत्सृज्यमंडलंतद्रणाजि
रम् ॥ सेनानिवेशास्तेराजन्नाविशच्छतसंघशः १५ तत्रतेपृथिवीपालायथोत्साहंयथाबलम् ॥ विविशुःशिविराण्यत्रद्रव्यवन्तिसहस्रशः १६ तेषांदुर्योधिनोरा
जाससैन्यानांमहात्मनाम् ॥ व्यादिदेशसबाह्यानांभक्ष्यभोज्यमनुत्तमम् १७ सनागाश्वमनुष्याणांयेचशिल्पोपजीविनः ॥ येचान्येऽनुगतास्तत्रभूतमागध
वादिनः १८ वणिजोगणिकाश्चारायेचैवप्रेक्षकाजनाः ॥ सर्वास्तान्कौरवोराजाविधिवत्प्रत्यवैक्षत १९ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिअंबोपारुख्यानपर्वणि
कौरवसैन्यानिर्याणे पंचनवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९५ ॥ ॥ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तथैवराजाकौतेयोधर्मपुत्रोयुधिष्ठिरः ॥ दृष्ट्युग्रमुखा
न्वोरांश्चोदयामासभारत १ चेदिकाशिकरूपाणानितारंढविक्रमम् ॥ सेनापतिममित्रघ्नंघृष्टकेतुमथादिशत् २ विराट्द्रुपदंचैवयुयुधानंशिखंडिनम् ॥ पांचा
ल्यौचमहेष्वासौयुधामन्यूतमौजसौ ३ तेश्वराश्चित्रवर्माणस्तत्सकुंडलधारिणः ॥ आज्यावसित्ताज्वलिताधिष्ण्येष्विवहुताशनाः ४ अशोभंतमहेष्वासाग्रहाःप्र
ज्वलिताइव ॥ अथसैन्यंयथायोगंपूजयित्वानरर्षभः ५ दिदेशतान्यनीकानिप्रयाणायमहीपतिः ॥ तेषांयुधिष्ठिरोराजाससैन्यानांमहात्मनाम् ६ व्यादिदे
शसबाह्यानांभक्ष्यभोज्यमनुत्तमम् ॥ सगजाश्वमनुष्याणांयेचशिल्पोपजीविनः ७ अभिमन्युंबृहंतंचद्रौपदेयांश्चसर्वशः ॥ दृष्ट्युग्रमुखानेतान्प्राहिणोत्पांडुर्न
दनः ८ भीमंचयुयुधानंचपांडवंचधनंजयम् ॥ द्वितीयंप्रेषयामासबलस्कंधंयुधिष्ठिरः ९ भांडंसमारोपयतांचरतांसंप्रधावताम् ॥ हृष्टानांतत्रयोधानांशब्दो
दिवमिवास्पृशत् १० स्वयमेवततःपश्चाद्विराट्द्रुपदान्वितः ॥ अथापरैर्महीपालैःसहप्रायान्महीपतिः ११ भीमघन्वायनीसेनादृष्ट्युग्रेनपालिता ॥ गंगेवपू
र्णास्तिमितास्यदमानाव्यदृश्यत १२ ततःपुनरनीकानिन्ययोजतबुद्धिमान् ॥ मोहयन्धृतराष्ट्रस्यपुत्राणांबुद्धिनिश्चयम् १३ द्रौपदेयान्महेष्वासानभिम
न्युंचपांडवः ॥ नकुलंसहदेवंचसर्वांश्चैवप्रभद्रकान् १४

लंकंडीयेभारतभावदीपे पंचनवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९५ ॥ ॥ ॥ ॥ तथैवेति

१।२।३।४।५।६।७।८ बलस्कंधंसेन्यसमुदायं ९ भांडंयुद्धोपकरणं १०।११ भीमघन्वानःअयंतेप्रचरंत्यस्यामितिभीमघन्वायनी १२।१३।१४

१५।१६।१७ कृतमहरणाः कृतयुद्धाः १८।१९।२०।२१।२२।२३।२४।२५ शकटाभांडवन्तिअनासि आपणोवणिक्समुदायः देशोवेद्याजनः यानंयुद्धयोग्यंवाहनं युग्यंकेव

दशचाश्वसहस्राणिद्विसहस्राणिदंतिनाम् ॥ अयुतंचपदातीनारथाःपंचशतंतथा १५ भीमसेनस्यदुर्धर्षंप्रथमंप्रादिशद्वलम् ॥ मध्यमेचविराटंचजयत्सेनंच
पांडवः १६ महारथौचपांचाल्यौयुधामन्यूतमौजसौ ॥ वीर्यवंतौमहात्मानौगदाकार्मुकधारिणौ १७ अन्वयातातदामध्येवासुदेवधनंजयौ ॥ बभूवुरितिमंर
ब्धाःकृतप्रहरणानराः १८ तेषांविंशतिसहस्राहयाःशूरैरधिष्ठिताः ॥ पंचनामसहस्राणिस्थवंशाश्वसर्वशः १९ पदातयश्चयेश्वराःकार्मुकासिगदाधराः ॥ सह
स्रशोऽन्वयुःपश्चादग्रतश्चसहस्रशः २० युधिष्ठिरोयत्रसैन्येस्वयमेवबलार्णवे ॥ तत्रतेपृथिवीपालाभूयिष्ठंपर्यवस्थिताः २१ तत्रनागसहस्राणिहयानामयुता
निच ॥ तथारथसहस्राणिपदातीनांचभारत २२ चेकितानःस्वसैन्येनमहतापार्थिवर्षभ ॥ घृष्टकेतुश्चवेदीनांप्रणेतापार्थिवोययौ २३ सात्यकिश्चमहेष्वासो
वृष्णीनांप्रवरोरथः ॥ वृतःशतसहस्रेणरथानांप्रणुदन्बली २४ क्षत्रदेवब्रह्मदेवौरथस्थौपुरुषर्षभौ ॥ जघनंपालयंतौचपृष्ठतोऽनुप्रजग्मतुः २५ शकटापणवे
शाश्वयानंयुग्यंचसर्वशः ॥ तत्रनागसहस्राणिहयानामयुतानिच ॥ फल्गुसर्वकलत्रंचयत्किंचित्कृशदुर्बलम् २६ कोशसंचयवार्हाश्चकोष्ठागारंतथैवच ॥
गजानीवेनसंगृह्यशनैःप्रायाद्युधिष्ठिरः २७ तमन्वयात्सत्यवृत्तिःसौचितिर्युद्धदुर्मदः ॥ श्रेणिमान्वसुदानश्चपुत्रःकाश्यस्यवाविभुः २८ रथाविंशतिसहस्राये
तेषामनुयायिनः ॥ हयानांदशकोट्यश्चमहतांकिकिणीकिनाम् २९ गजाविंशतिसहस्राईषादंताःप्रहारिणः ॥ कुलीनाभिन्नकरटामेघाइवविसर्पिणः ३० षष्टि
र्नागसहस्राणिदशान्यानिचभारत ॥ युधिष्ठिरस्ययान्यासन्युधिसेनामहात्मनः ३१ क्षरंतइवजीमूताःप्रभिन्नकरटामुखाः ॥ राजानमन्वयुःपश्चाच्चलंतइवप
र्वताः ३२ एवंतस्यबलंभीमंकुंतीपुत्रस्यधीमतः ॥ यदाश्रित्याथयुयुधेघातिराष्ट्रंयुधेधनम् ३३ ततोऽन्येशतशःपश्चात्सहस्रायुतशोनराः ॥ नर्दतःप्रययु
स्तेषामनीकानिसहस्रशः ३४ तत्रभेरीसहस्राणिशंखानामयुतानिच ॥ न्यवादयंतसंहृष्टाःसहस्रायुतशोनराः ३५ ॥ इतिश्रीमहाभारतेउद्योगपर्वणिअंबोपा
रुख्यानपर्वणिपांडवसेनानिर्याणे षण्णवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९६ ॥ ॥ समाप्तमुद्योगपर्व ॥ ॥ अस्यानंतरंभीष्मपर्वमविष्यति तस्यायमाद्यः
श्लोकः ॥ जनमेजयउवाच ॥ कथंयुयुधिरेवीराःकुरुपांडवसोमकाः ॥ पार्थिवाःसुमहात्मानोनानादेशसमागताः ॥ १ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

लंवाहनं फल्गुबालादिकं कलत्रंरुयादिकं २६ कोशोधनं कोष्ठोधान्यादिसामग्री संगृह्यएकीकृत्य २७।२८।२९।३०।३१।३२।३३।३४।३५ ॥ इतिश्रीमत्पदवाक्यप्रमाणम
यादाधुरंधरचतुर्धरवंशवतंसगोविंदसूरिसूनोः श्रीनीलकण्ठस्यकृतौ भारतभावदीपे षण्णवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९६ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्व समाप्तम् ॥

॥ अथ श्रीमहाभारते भीष्मपर्व प्रारभ्यते ॥

भीष्मपर्व

॥ अथ श्रीमहाभारते भीष्मपर्व प्रारभ्यते ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ ॥ श्रीलक्ष्मणार्थगुरवेजडजंतुचक्षुर्विवापनोदनमृतेनहिरोचतेऽन्यत् ॥ पादावर्जमनुष्ठापचितिस्ततस्तुश्रीभीष्मपर्वणिविद्वद्महिमावदीपम् ॥ १ ॥ पूर्वस्मिन्पर्वणिभगवद्रक्तः
सत्यपिसामर्थ्यः सत्यपालयत्यैश्वर्यचनप्रकाशयतिकालेप्राप्तेऽन्यस्मैउपकरोतिचेतिपांडवाचारप्रदर्शनव्याजेनदर्शितं तमेवंभूतस्वयंभगवान्निर्दिष्टदेशेनानुगृह्णातिदीयांप्रतिज्ञांचस्वप्रतिज्ञाबाधेनै
वसत्याकरोतीत्यर्जुनोपदेशेनभीष्मवधार्थंभगवतःशस्त्रधारणेनचदर्शयिष्यन्भीष्मपर्वारभते । पूर्वत्रयुद्धोद्योगंश्रुत्वायुद्धंश्रोतुकामोजनमेजयउवाच कथंयुधिरेवीराइति १ तपःक्षेत्रेइति सङ्गवारा

श्रीगणेशायनमः ॥ ॥ श्रीवेदव्यासायनमः ॥ नारायणंनमस्कृत्यनरंचैवनरोत्तमम् ॥ देवीसरस्वतींचैवततोजयमुदीरयेत् ॥ १ ॥ ॥ जनमेजयउवाच ॥
कथंयुधिरेवीराःकुरुपांडवसोमकाः ॥ पार्थिवाःसुमहात्मानोनानादेशसमागताः १ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ यथायुधिरेवीराःकुरुपांडवसोमकाः ॥ कुरुक्षेत्रे
तपःक्षेत्रेशृणुत्वंपृथिवीपते २ तेऽवतीर्यकुरुक्षेत्रंपांडवाःसहसोमकाः ॥ कौरवाःसमवर्तंतजिगीषंतोमहाबलाः ३ वेदाध्ययनसंपन्नाःसर्वेयुद्धाभिनंदिनः ॥ आशं
संतोजयंयुद्धेबलेनाभिमुखारणे ४ अभियायचदुर्धर्षाधार्तराष्ट्रस्यवाहिनीम् ॥ प्राङ्मुखाःपश्चिमेभागेन्यविशंतसैनिकाः ५ समंतपंचकाद्याह्यंशिविराणिसहस्र
शः ॥ कारयामासविधिवत्कुंतीपुत्रोयुधिष्ठिरः ६ शून्याचपृथिवीसर्वाबालवृद्धावशेषिता ॥ निरश्वपुरुषेवासीद्रथकुंजरवर्जिता ७ यावत्तपतिमूर्धोहिजंबूद्वीप
स्यमंडलम् ॥ तावदेवसमायातंबलंपार्थिवसत्तम ८ एकस्थाःसर्ववर्णास्तेमंडलंबहुयोजनम् ॥ पर्याक्रामंतदेशांश्चनदीःशैलान्वनानिच ९ तेषांयुधिष्ठिरोराजा
सर्वेषांपुरुषर्षभ ॥ व्यादिदेशसबाह्यानांभक्ष्यभोज्यमनुत्तमम् १० शय्याश्चविविधास्ताततेपारात्रौयुधिष्ठिरः ॥ एवंवेदीवेदितव्यःपांडवेयोऽयमित्युत ११
अभिज्ञानानिसर्वेषांसंज्ञाश्चाभरणानिच ॥ योजयामासकौरव्योयुद्धकालउपस्थिते १२ दृष्ट्वाध्वजाग्रंपार्थस्यधार्तराष्ट्रोमहामनाः ॥ सहसर्वैर्महीपालैःप्रत्यव्यूह
तपांडवम् १३ पांडुरेणातपत्रेणधियमाणेनमूर्धनि ॥ मध्येनागसहस्रस्यभ्रातृभिःपरिवारितः १४ दृष्ट्वादुर्योधनंहृष्टाःपंचालायुद्धनंदिनः ॥ दध्मुःप्रीतामहा
शंखान्भेर्यश्चमधुरस्वनाः १५ ततःप्रहृष्टांतांसेनामभिवीक्ष्याथपांडवाः ॥ बभूवुर्हृष्टमनसोवासुदेवश्चवीर्यवान् १६ ततोहर्षसमागम्यवासुदेवधनंजयौ ॥
दध्मतुःपुरुषव्याघ्रौदिव्यौशंखौरथेस्थितौ १७ पांचजन्यस्यनिर्घोषंदेवदत्तस्यचोभयोः ॥ श्रुत्वातुनिनंदयोधाःशठन्मूत्रंप्रसुप्तुः १८ यथासिंहस्यनदतःस्व
नंश्रुत्वेतरेमृगाः ॥ त्रसेयुर्निनंदंश्रुत्वातथासीदततद्वलम् १९ उदतिष्ठद्रजोभौमंनप्राज्ञायतकिंचन ॥ अस्तंगतइवादित्यसैन्येनसहसाऽऽवृते २० ववर्षतत्र
पर्जन्योमांसशोणितवृष्टिमान् ॥ दिक्षुसर्वाणिसैन्यानिनतदद्भुतमिवाभवत् २१

तीर्थेऽस्मिन्स्नानमत्स्य

चितमितिभावः २ जिगीषंतोऽन्योन्यंजेतुमिच्छंतः ३ । ४ अभियायअभ्येत्य न्यविशंतपांडवीयाइतिशेषः ५ बाह्यंवाहिः ६ । ७ यावत्तपतिसूर्यइत्यनेनकृत्स्नंभूवलयंजंबूद्वीपशब्दे
नोच्यते लिंगसमवायाच्छत्रिणोमच्छंतीतिवत् ८ । ९ सबाह्यानांकेवर्तन्लेच्छांघ्रादिप्रांत्यदेशवासिनोबाह्यास्तत्सहितानां १० भक्ष्यादिदानफलमाह एवमिति एवंवेदीविद्वान्इतिअन्यैःपांड
वेयोज्ञातव्यइत्येतदर्थमित्यर्थः ११ अभिज्ञानानिस्वकीयचिह्नानि स्वीयाएवस्वीयान्मानिहन्पुरित्येतदर्थः १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ सकृत्पूरीपं१८ असीदतअवसन्नमभूत् १९ । २० । २१

शर्कराःस्थूलवाःलुकाःकर्षयतीति तथा विनिघ्नशर्कराभिरित्यर्थः २२ सागरधुमितोपमेधुमितसागरोपमे २३ । २४ । २५ । २६ धर्मान् पराङ्मुखस्त्यक्तशस्त्रः शरणागतोऽन्येनसंयुक्तश्चनहं
तव्यइत्यादीन् २७ धर्मसंस्थापनमेवाहयथापरमिति यथायोगंतुल्ययोग्योऽगत्यानतिक्रमणयथायेनप्रकारेणअपरंअनुत्कृष्टंअन्याप्यमित्यर्थः । तथानकस्याचितुल्ययोगातिक्रमःस्यादितिभावः २८
वायुस्ततःप्रादुरभूच्चैःशर्कराकर्षणः ॥ विनिघ्नस्तान्यनीकानिशतशोऽथसहस्रशः २२ उभेसैन्येचराजेंद्रयुद्धायमुदितेभृशम् ॥ कुरुक्षेत्रेस्थितेयत्तेसागरधु
मितोपमे २३ तयोस्तुसेनयोरासीदद्भुतःसतुसंगमः ॥ युगांतिसमनुप्राप्तेद्रयोःसागरयोरिव २४ शून्याऽऽसीत्पृथिवीसर्वावृद्धबालावशेषिता ॥ निरश्वपुरुषेवा
सिद्धथकुंजरवर्जिता २५ तेनसेनासमूहेनसमानीतेनकौरवैः ॥ ततस्तेसमयंचक्रुःकुरुपांडवसोमकाः २६ धर्मान्संस्थापयामासुर्युद्धानांभरतर्षभ ॥ निवृत्तेवि
हितेयुद्धेस्यात्प्रातिर्नःपरस्परम् २७ यथापरंयथायोगंनचस्यात्कस्यचित्पुनः ॥ वाचायुद्धप्रवृत्तानांवाचैवप्रतियोधनम् ॥ निष्क्रांताःपृतनामध्यात्रहंत
व्याःकदाचन २८ रथीचरथिनायोध्योगजेनगजधूर्गतः ॥ अश्वेनाश्वीपदातिश्वपादातेनैवभारत २९ यथायोगंयथाकामंयथोत्साहंयथाबलम् ॥ समाभाष्य
प्रहर्तव्यंनविश्वस्तेनविह्वले ३० एकेनसहसंयुक्तःप्रपन्नोविमुखस्तथा ॥ क्षीणशस्त्रोविवर्माचनहंतव्यःकदाचन ३१ नसूतेपुनधुर्येपुनचशस्त्रोपनायिषु ॥ नभे
रीशंखवादेपुप्रहर्तव्यंकथंचन ३२ एवंतेसमयंचक्रुःकुरुपांडवसोमकाः ॥ विस्मयंपरमंजग्मुःप्रेक्षमाणाःपरस्परम् ३३ निर्विश्यचमहात्मानस्ततस्तेपुरुषर्ष
भाः ॥ हृष्टरूपाःसुमनसोवभूवुःसहसैनिकाः ३४ ॥ इतिश्रीमहाभारतेभीष्मपर्वणिजंबूखंडविनिर्माणपर्वणिसैन्यशिक्षणेप्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥ ध ॥
वैशंपायनउवाच ॥ ततःपूर्वापरसैन्येसमीक्ष्यभगवाच्छ्रुतिः ॥ सर्ववेदविदांश्रेष्ठोव्यासःसत्यवतीसुतः १ भविष्यतिरणेधारेभरतानांपितामहः ॥ प्रत्यक्षदर्शीभग
वान्भूतभव्यभविष्यवित् २ वैचित्रवीर्यराजानंसरहस्यंब्रवीदिदम् ॥ शोचंतमार्तंध्यायंतंपुत्राणामनयंतदा ३ ॥ व्यासउवाच ॥ राजन्परीतकालास्तेपुत्रा
श्चान्येचपार्थिवाः ॥ तेहिंसंतीवसंग्रामेसमासाद्येतरैतरम् ४ तेषुकालपरीतेषुविनश्यत्स्वेवभारत ॥ कालपर्यायमाज्ञायमास्मशोकेमनःकृथाः ५ यदिचेच्छसि
संग्रामेद्रष्टुमेतानविशंपते ॥ चक्षुर्ददानितेपुत्रयुद्धंतत्रनिशामय ६ ॥ धृतराष्ट्रउवाच ॥ नरोचयेज्ञातिवधंद्रष्टुंब्रह्मर्षिसत्तम ॥ युद्धमेतत्त्वशेषेणशृणुयांतवतेज
सा ७ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एतस्मिन्नेच्छतिद्रष्टुंसंग्रामंश्रोतुमिच्छति ॥ वराणाभीश्वरोव्यासःसंजयायवरंददौ ८ एषतेसंजयोराजन्युद्धमेतद्वदिष्यति ॥
एतस्यसर्वसंग्रामेनपरोक्षंभविष्यति ९ चक्षुषासंजयोराजनदिव्येनैवसमन्वितः ॥ कथयिष्यतितेयुद्धंसर्वज्ञश्चभविष्यति १० प्रकाशंवाऽप्रकाशंवादिवावायदिवा
निशि ॥ मनसाचिंतितमपिसर्वंवेत्स्यतिसंजयः ११ नैनंशस्त्राणिछेत्स्यंतिनैनंवाधिष्यतेश्रमः ॥ गावल्गणिरयंजीवनयुद्धादस्मादिमोक्षयति १२

गजधूर्गतःगजस्कंधगतः २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ ॥ इतिभीष्मपर्वणिनीलकण्ठीयेभारतभाष्ये प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ध ॥ ततइति १ भविष्यतिभाविनि २ । ३ हिंसंतीवनाश
यिष्यस्येव ४ पर्यायंवेपरीत्यं ५ निशामयपश्य ६ नपरोक्षमितिपाठेप्रत्यक्षं ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२

१३ । १४ । १५ । १६ नगाग्रेषुवृक्षाग्रेषुसंपतितिक्रीभूयसंपतति समवायानुसंवान् १७ अभ्यग्रं समीपं क्रव्यादामांसभक्षकाःसृगालकाकादयः १८ वाशंतःशब्दंकुर्वतः १९ । २० परिधाःपरिवेधाः
कृष्णग्रीवाः श्वेतलोहितपर्यंताश्च मध्येकृष्णस्ततोबहिःश्वेतास्ततोबहिरां हिताइतित्रिवर्णाः संधौसंध्यायां अवारयन्अवेष्टयन् २१ निर्विशेषदिनक्षयं अहोरात्रंनिश्चयेनविगतःशेषोयस्यतस्य
दिनस्यतिथेःक्षयोयस्मिन् सूर्योदयद्वयास्पर्शिनीक्षयतिथिर्यस्मिन्अहोरात्रे तन्मयादृष्टं तदेवविशिनष्टि ज्वलितेति अर्कद्वेर्नक्षत्रममावास्यायामुभाभ्यामाक्रांतंनक्षत्रंतदेवज्वलितंपापग्रहाक्रांतं य
अहंतुकीर्तिमेतेषांकुरूणांभरतर्षभ ॥ पांडवानांचसर्वेषांप्रथयिष्यामिमाशुचः १३ दिष्टमेतन्नरव्याघ्रनाभिशोचितुमर्हसि ॥ नचैवशक्यंसंयंतुंयतोधर्मस्ततो
जयः १४ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवमुक्त्वासभगवान्कुरूणांप्रपितामहः ॥ पुनरेवमहाभागोधृतराष्ट्रमुवाचह १५ इहयुद्धेमहाराजभविष्यतिमहानक्षयः ॥ त
थेहचनिमित्तानिभयदान्युपलक्ष्ये १६ इयेनागृध्राश्चकाकाश्चकंकाश्चसहितावकैः ॥ संपतंतिनगाग्रेषुसमवायांश्चकुर्वते १७ अभ्यग्रंचप्रपश्यंतियुद्धमानंदिनो
द्विजाः ॥ क्रव्यादाभक्षयिष्यंतिमांसानिगजवाजिनाम् १८ निर्दयंचाभिवाशंतोभैरवाभयवेदिनः ॥ कंकाःप्रयांतिमध्येनदक्षिणामभितोदिशम् १९ उभेपूर्वा
परेसंध्येनित्यंपश्यामिभारत ॥ उदयास्तमनेसूर्यंकवंधैःपरिवारितम् २० श्वेतलोहितपर्यंताःकृष्णग्रीवाःसवियुतः ॥ त्रिवर्णाःपरिधाःसंधौभानुमंतमवारयन्
२१ ज्वलितार्कैर्दुनक्षत्रंनिर्विशेषदिनक्षयम् ॥ अहोरात्रंमयादृष्टंतद्वयायभविष्यति २२ अलक्ष्यःप्रभयाहीनःपौर्णमासीचकार्तिकीम् ॥ चंद्रोऽभूदग्निवर्णश्चप
द्मवर्णेनभस्तले २३ स्वप्स्यंतिनिहतावीराभूमिमावृत्यपार्थिवाः ॥ राजानोराजपुत्राश्चशूराःपरिघवाहवः २४ अंतरिक्षेवराहस्यवृषदंशस्यचोभयोः ॥ प्रणा
दंयुद्धयतोरात्रौरौद्रंनित्यंप्रलक्ष्ये २५ देवताप्रतिमाश्चैवकंपंतिचहसंतिच ॥ वमंतिरुधिरंचास्यैःखिद्यंतिप्रपतंतिच २६ अनाहतादुंदुभयःप्रणदंतिविशंपते ॥
अयुक्ताश्चप्रवर्तंतेक्षत्रियाणांमहारथाः २७ कोकिलाःशतपत्राश्चचाषाभासाःशुकास्तथा ॥ सारसाश्चमयूराश्चवाचोमुंचंतिदारुणाः २८ गृहीतशस्त्राःक्रोशंति
चर्मिणोवाजिपृष्ठगाः ॥ अरुणोदयेप्रदृश्यंतेशतशःशलभवजाः २९ उभेसंध्येप्रकाशंतेदिशोदाहसमन्विते ॥ पर्जन्यःपांसुवर्षीचमांसवर्षीचभारत ३० याचै
षाविश्रुताराजस्त्रैलोक्येसाधुसंमता ॥ अरुंधतीतयाऽप्येषवसिष्ठःपृष्ठतःकृतः ३१ रोहिणीपीडयन्नेषस्थितोराजनृशनैश्वरः ॥ व्यावृत्तंलक्ष्मसोमस्यभविष्यति
महद्भयम् ३२ अनभेचमहाघोरस्तनितःश्रूयतेस्वनः ॥ वाहनानांचरुदतानिपतंत्यश्रुर्विदवः ३३ ॥ इतिश्रीमहाभारतेभीष्मपर्वणिजंबूखंडविनिर्माणपर्वणि
श्रीवेदव्यासदर्शनेद्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ स्मिन्दर्शयतिथिःतत्रक्षत्रेचपापग्रहइत्ययंमहान्दुर्योगइत्यर्थः २२ पद्मवर्णेनरक्तपद्मवर्णे । 'लोहिनीचौर्मवतियथामंजिष्ठा'इतिश्रुतेर्दिवो
रक्तत्वमशुमसूचकं २३ । २४ वराहोऽहकोलो वृषदंशोमार्जारस्तयोर्भूचरयोरप्यंतरिक्षेउत्प्लुत्ययुद्धयतोःप्रणादं २५ । २६ अयुक्ताअश्वैरयोजिताअपिप्रवर्तंतेचलंति महंतोरथामहारथाः २७ । २८
गृहीतशस्त्राःआतलोहालोहतुंडाइतियावत् । 'शस्त्रमाधुलोहयोः'इत्यमरः चर्मिणोभृंगरिदिसंज्ञाःकृष्णशलभविशेषाः । 'चर्मोफलकपाणोस्याज्जैर्भृंगरिदावपि' इतिमेदिनी तेषांजिपृष्ठगाअश्वं
स्तुदंतोदृश्यंतइत्यर्थः २९ । ३० । ३१ व्यावृत्तंनष्टं लक्ष्महीनश्चंद्रोदृश्यतइत्यर्थः ३२ स्तनितःस्वनो गर्जितरूपःशब्दः ३३ ॥ इतिभीष्मपर्वणिनीलकण्ठीयेभारतभाष्येद्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥

खराः प्रजायन्ते मिथुनी भवन्ति उत्पद्यन्ते इति वा १ क्रव्यादाः सारमेयादयः २ । १ विषाणिनः शुभवेतस्ताक्ष्याः ३ । २ वडवा अश्वः श्वशुरी करभोगविशेषः । 'करभः कलभो वाष्टापदे प्रोक्तो मृगां
तरे' इति विश्वः ६ प्रजायन्ते जनयन्ति ७ पृथग्जनस्य नीचजनस्य संबंधिनः शुद्रकाः व्यंगाः चंडालादिपुजाताः काणकुजादय इत्यर्थः । 'शुद्रा व्यंगानदी' इत्यादि मेदिनी ८ । ९ नगराणि कुत्रिमाणि
शिशव एवावमुद्रांति पञ्चानिमहाति उत्पलानि शुद्राणीति मेदः कुमुदानि चंद्रोदयविकासीनान्येव १० वर्तते वर्तयति दीप्यत इत्यर्थः नित्यं दावदा हो भवतीति यावत् कल्पत इति पाठे पिसप्वार्थः का
र्तिकाः परं हि संग्रामारंभस्तत्र तुलास्थमर्करादुरुपैति ११ तदेव श्वेतो ग्रहः केतुश्चित्रा मतिक्रामति स्वात्यादौ वर्तते नित्यं समस्त कर्षां हरेत्तु हदानी मेकराशिगती महानिष्ठसूचकाविति भावः १२ धूम
केतुः पग्रहविशेषः सपुष्यं क्षत्रियनक्षत्रमाक्रम्यतिष्ठति तथा वक्ष्यमाणरीत्या ज्येष्ठास्थेनापिकेतुना पुष्यो विद्वस्तया च स्वर्नक्षत्रे कूराक्रांते कूरविद्वेच सत्यवश्यं क्षत्रियाणां नाशो भवतीत्यर्थः यथोक्तं । 'कृति
व्यास उवाच ॥ खरागोषु प्रजायन्ते रमन्ते मातृभिः सुताः ॥ अनार्तवं पुष्पफलं दर्शयंति वनद्रुमाः १ गर्भिण्योऽजातपुत्राश्च जनयन्ति विभीषणान् ॥ क्रव्यादाः पक्षि
भिश्चापि महाश्रन्ति परस्परम् २ त्रिविषाणाश्चतुर्नेत्राः पंचपादादिमेहनाः ॥ द्विशीर्षाश्च द्विपुच्छाश्च दंष्ट्रिणः पशवोऽशिवाः ३ जायन्ते विवृतास्याश्च व्याहरन्तोऽशि
वागिरः ॥ त्रिपदाः शिखिनस्ताक्ष्याश्चतुर्दंष्ट्रा विषाणिनः ४ तथैवान्याश्च दृश्यन्ते स्त्रियो वै ब्रह्मवादिनाम् ॥ वैनतेयान् मयूरांश्च जनयन्ति पुरेतव ५ गोवत्सं वडवा
सूतेऽस्मात्कालं महीपते ॥ कुरुरान्करभाश्चैव शुकाश्चाशुभवादिनः ६ स्त्रियः काश्चित् प्रजायन्ते चतस्रः पंचकन्यकाः ॥ जातमात्राश्च नृत्यन्ति गायन्ति च हसन्ति च ७
पृथग्जनस्य सर्वस्य शुद्रकाः प्रहसन्ति च ॥ नृत्यन्ति परिगायन्ति वेदयन्तो महद्भयम् ८ प्रतिमाश्चालिखन्त्येताः सशस्त्राः कालचोदिताः ॥ अन्योन्यमभिधावन्ति शिश
वो दंडपाणयः ९ अन्योन्यमभिमुद्रन्ति नगराणि युयुत्सवः ॥ पद्मोत्पलानि वृक्षेषु जायन्ते कुमुदानि च १० विष्वग्वाताश्च वांत्सु ग्राजो नाप्युपशाम्यति ॥ अभी
क्ष्णं वर्तते भूमिरर्करादुरुपैति च ११ श्वेतो ग्रहस्तथा चित्रा समतिक्राम्यतिष्ठति ॥ अभावं हि विशेषेण कुरूणां तत्र पश्यति १२ धूमकेतुर्महाघोरः पुष्यं चाक्रम्यतिष्ठ
ति ॥ सेनयोरशिवंधोरं करिष्यति महाग्रहः १३ मघास्वंगारको वक्रः श्रवणे च बृहस्पतिः ॥ भग्नक्षत्रमाक्रम्य सूर्यपुत्रेण पीडयते १४ शुक्रः प्रोष्ठपदे पूर्वसमारुह्य विरो
चते ॥ उत्तरे तु परिक्रम्य सहितः समुदीक्षते १५ श्वेतो ग्रहः प्रज्वलितः सधूम इव पावकः ॥ ऐंद्रं तेजस्विनक्षत्रं ज्येष्ठामाक्रम्यतिष्ठति १६ ध्रुवं प्रज्वलितो घोरमप
सव्यं प्रवर्तते ॥ रोहिणीं पीडयत्येवमुभौ च शशिभास्करो ॥ चित्रा स्वात्यन्तरे चैव विष्ठितः परुषग्रहः १७ वक्रानुवक्रं कृत्वा च श्रवणं पावकप्रभः ॥ ब्रह्मराशिं
समावृत्य लोहितांगो व्यवस्थितः १८

कायांतथा पुष्येरेवत्यां च पुनर्वसौ ॥ वेधे सति क्रमाद्देवोर्णेषु ब्राह्मणादिषु इति नरपतिविजये १३ भग्नक्षत्रं पूर्वाफल्गुनी श्रुतिमते तृतराफल्गुनी १४ पूर्वप्रोष्ठपदे पूर्वाभाद्रपदानक्षत्रं समारुह्य परिक्रम्य
परिचारय उपग्रहस्तेन सहितः उत्तरे उत्तराभाद्रपदानक्षत्रं उदीक्षते आक्रांतुमिच्छति १५ श्वेतो द्वितीय उपग्रहः केतुसंज्ञः ऐंद्रं ज्येष्ठानक्षत्रमिति योज्यं १६ ध्रुवमिति परुषग्रहो राहुरेकनक्षत्रस्थो शशि
भास्करो पीडयति अपसव्यं प्रवर्तते सर्वदा वकी सन् सर्वतो भद्रचक्रे वेधेन स्वातीस्थः सनुरोहिणी नक्षत्रं च पीडयतीत्यर्थः १७ वक्रेति तत्रैव सर्वतो भद्रचक्रे मया स्थो लोहितांगो गारको वक्रः नुवक्रं कृत्वा पुनः
पुनर्वसुं भूय ब्रह्मणा बृहस्पतिनाऽऽक्रांतं राशिं नक्षत्रं श्रवणं समावृत्य सम्यक् पूर्णं दृष्ट्वा भिक्षातिष्ठति १८

परिच्छन्ना आच्छादिता पंचशीर्षाणि शिबीसदृशानियेषांते पंचशीर्षाः १९।२०। २१ । २२ शोणितमया आवर्ताः यस्या रक्तप्रवाहवतीत्यर्थः अतएव ध्वजा एव उडुपानि शुद्रनावस्तेः समाकुला वैशसे
विरोधे २३ । २४ छर्दयन् श्रोतृणां क्लेशकरत्वेन रक्तवमनं कारयन्निव २५ शस्त्राणि प्रभया ज्वलन्तीव २६ संवत्सरेति पूर्वश्रवणस्थो बृहस्पतिर्भग्नक्षत्रस्थः सूर्यपुत्र इत्युक्तं तावुमौ विशाखा समीपेतिर्य
ग्वेधेन शतपदे च के विशाखानक्षत्रं विध्यत इत्यर्थः तथा हि । तस्मिंश्चक्रे खेखो इति श्रवणां त्यपादत्रयं व्युत्क्रमेण विशाखा त्यपादत्रयेण तितुते इत्यनेन विद्वयते तृतीयेन चतुर्थो द्वितीयेन तृतीयः प्रथमेना द्वि
तीय इति । तथा उत्तराफल्गुन्या अंत्यपादत्रयेण टोपापीत्यनेन क्रमेण तितुते इति विशाखा त्यपादत्रयं तत्रैव चक्रे विष्यत इति तच्च कविदां प्रत्यक्षं २७ चंद्रादित्याविति अपर्वणि पदं दर्शयन् पंचदशे द्विभव
ति एकतिथि वृद्धौ षोडशे वा एकतिथि क्षये चतुर्दशे वा द्विभवति । तिथिद्वयक्षयस्तु लोकेऽत्यंतमप्रसिद्ध इत्यपर्वणीत्युक्तं ग्रहयातौ राहुणा ग्रहणं प्राप्ती एतदेव प्रजासंक्षयहेतुत्वेन शास्त्रे दृष्टमित्याह प्रजेति
२८ अशोभिता अमंगलाः २९ चित्रा स्वात्यन्तरे स्थः परुषो ग्रहो रोहिणीं पीडयतीत्युक्तं तत्र चित्रां शोस्थित्वारोहिणीं भिष्टादशत्वेन सामुदायिकनक्षत्रं पीडयति स्वात्यं शोस्थित्वा कृत्तिकां षोडशत्वेन सां

सर्वस्य परिच्छन्ना पृथिवी सस्यमालिनी ॥ पंचशीर्षाय वाश्चापिशतशीर्षाश्च शालयः १९ प्रधानाः सर्वलोकस्य या स्वायत्तमिदं जगत् ॥ तागावः प्रस्रुतावस्तैः शो
णितं प्रक्षरं त्युत २० निश्चरु रचिषश्चापात्स्वङ्गाश्च ज्वलिता भृशम् ॥ व्यक्तं पश्यन्ति शस्त्राणि संग्रामं समुपस्थितम् २१ अग्निवर्णायथाभासः शस्त्राणामुदकस्य च ॥
कवचानां ध्वजानां च भविष्यति महाक्षयः २२ पृथिवी शोणिता वर्ताध्वजोडुप समाकुला ॥ कुरूणां वैशसे राजनपांडवैः सह भारत २३ दिक्षु प्रज्वलिता स्याश्च व्या
हरन्ति मृगाद्विजाः ॥ अत्याहितं दर्शयन्ते वेदयन्ति महद्भयम् २४ एकपक्षाक्षि चरणः शकुनिः खचरो निशि ॥ रौद्रं वदति संरब्धः शोणितं छर्दयन्निव २५ शस्त्राणि चै
व राजेंद्र प्रज्वलन्तीव संप्रति ॥ सप्तर्षीणामुदाराणां समवच्छाद्यते प्रभा २६ संवत्सरस्थायिनौ च ग्रहौ प्रज्वलिता बुभौ ॥ विशाखायाः समीपस्थो बृहस्पतिः शनैश्चरौ
२७ चंद्रादित्या बुभौ ग्रस्तावेकाद्वा हि त्रयोदशीम् ॥ अपर्वणि ग्रहयातौ प्रजासंक्षयमिच्छतः २८ अशोभिता दिशः सर्वाः पांसुवर्षैः समंततः ॥ उत्पातमेघारौ द्राश्च
रात्रौ वर्षति शोणितम् २९ कृत्तिकां पीडयन्ती क्षणैर्नक्षत्रं पृथिवीपते ॥ अभो क्षणवातावायन्ते धूमकेतुमवस्थिताः ३० विषमं जनयन्त्येत आक्रंदजननं महत् ॥ त्रिपुसर्वे
पुनक्षत्रनक्षत्रेषु विशांपते ॥ गृध्रः संपततेशीर्षं जनयन्भयमुत्तमम् ३१

घातिकनक्षत्रं पीडयति सर्वतो भद्रचक्रे तथा दर्शनात् तदेतदाह कृत्तिकाभित्यर्थेन तीक्ष्णैः कूरैः कर्मभिरु
पलक्षितो राहुरित्यर्थः धूमकेतुमुत्पातविशेषमनुलक्ष्यावस्थिताः ३० एते वायवः विषमवैरं युद्धमिति यावत् त्रिष्विति त्रिष्वपि च त्रेषु नरपतिविजयप्रोक्तेषु यथाऽश्विन्यादिभिर्नक्षत्रैरौदीच्यस्याश्च
पतेच्छत्रे चामरं कलशो वीणाच्छत्रं दंडः पतद्गृह आसनं शीलं करं ज्जुरित्यवयवाः कल्पन्ते । एवंमवादिनवकेन प्राच्यस्य गजपतेः । तथामूलादिनवकेन दक्षिणस्य नरपतेः । एवंविधेषु त्रिष्वपि च
त्रेषु तत्रापि सर्वेषु नक्षत्रेषु नास्ति क्षत्रमेभिरित्योगेन क्षत्रविरोधेषु नक्षत्रेषु नक्षत्राणि च तानि नक्षत्राणि भानि तेषु कूराक्रांतत्वादिना क्षत्रियाभावकरेषु नक्षत्रेषु गृध्रः पापग्रहः शीर्षकलशस्थानं संपतते तेन
च्छत्रत्रयस्य तदंतर्गतानामन्येषां च मांडलिकानां राज्ञां नाशः सूच्यते तत्रैवं सति मघासुकुजोऽस्ति तथा यदा भग्नक्षत्रं पूर्वाफल्गुनी तदा तत्रत्यः शनैश्चरौ स्वश्यं युद्धादिना गजपतेर्महद्भयं करिष्यति यथोक्तं
तत्रैव । 'कलशस्थे भवेद्युद्धं रणे रोमहृदयं ॥ वातपातादिकं सर्वजायते नात्र संशयः' इति कलशस्थे शनैश्चरौ इति शेषः । तथा विशाखा ज्येष्ठे अप्यत्रैव च त्रै कूरविद्वेकूराक्रांतवर्तते इत्यवश्यं
गजपतेश्छत्रभंगः । एवं प्रथमच्छत्रेऽपि कृत्तिकारोहिण्योऽप्यस्य च पीडास्ति । तथा तिमच्छत्रे श्रवणप्रोष्ठपदयोर्बृहस्पतिश्चोर्वर्तते इति तथाऽपि तावन्निष्ठफलावेव । एवं पूर्वस्य निरन्वयो नाशः ।

इतरयोश्चत्रयोरानाहोऽपितत्पुत्राणां च्छत्रप्राप्तिरस्तीति विशेषः । तथाचमध्यमछत्रे मध्यासुभौमः स्वास्यासूर्यचंद्रराहवः पूर्वस्यामुत्तरस्यां वा फल्गुन्यां शनैश्वरः विशाखाय विधेन बृहस्पतिश्चास्ति तेषां फलं त्रैवोक्तं । 'कूरग्रहचतुष्के चतुर्वचं त्रेण संयुतं ॥ पूर्वच्छत्रविनाशाय कथितं पूर्वसूरिभिः' इति । तत्र सिंधुसागरसंगममाद्रोदावरीसागरसंगमपथं तमेकारेखा तदाक्षिणेनरपतिः । ततएव कर्ण प्रावरणपर्यंतं द्वितीया तदुत्तरे गजपतिः । तयोरेखयोर्मध्येऽश्वपतिः । हस्तिनापुरं तु ईशानदेशस्थत्वाद्गंगाद्वारात्पूर्वभागेऽस्तीति गजपतिश्छत्रांतर्गतमेव । हरिद्वारं तु देहलीदीपन्यायेनाश्वपतिगजपत्योरंतर्गतमिति तेन हस्तिनापुरस्थानां प्राच्यत्वात् तत्तत्क्षयस्तथैव वांचालादीनामपीति । एतच्च नरपतिविजयदर्शनां स्पष्टं ईशानदेशाः कूर्मचक्रे प्रोक्ताः । 'रेवती अश्विनी धाम्ये पादे ईशानगोचरे ॥ गंगाद्वारं कुक्षेत्रं श्रीकंठं हस्तिनापुरं ॥ अश्वकैकपादाश्च कर्णप्रावरणास्तथा ॥ विनश्यंति च ते सर्वे देशास्त्वैशानगोचरे' इति विष्णु ११ चंद्रादित्यासुभौग्रस्तावित्तेन श्लोकेनोक्तमर्थं वि शदयति द्विभ्यां चतुर्दशीमिति त्रयोदशीं त्रयोदशानामहं पूर्णो अमावास्यां मृतपूर्वानां भिजानेन जानाभि अतिभूयसा कालेनायं दुयोग आगत इति भावः एकमासी एकस्मिन्नेव मासे भवा पूर्वत्रयोद

चतुर्दशी पंचदशी भूतपूर्वा च षोडशी ॥ इमां तु नाभिजानेऽहममावास्यां त्रयोदशीम् ॥ चंद्रसूर्यासुभौग्रस्तावेकमासीं त्रयोदशीम् ३२ अपर्वणिग्रहेणैतौ प्रजाः संक्षपयिष्यतः ॥ मांसवर्षं पुनस्तीव्रमासीत् कृष्णचतुर्दशीम् ॥ शोणितैर्वक्रसंपूर्णा अट्टास्तत्र राक्षसाः ३३ प्रतिघ्नोतो महानद्यः सरितः शोणितोदकाः ॥ फेनाय मानाः कृपाश्च कूर्दंति पृथग्भा इव ३४ पतंत्युल्काः सनिर्घाताः शक्राशनिसमप्रभाः ॥ अद्य चैव निशां व्युष्टामनयं समवाप्स्यथ ३५ विनिःसृत्य महोल्काभिस्तमि रंसर्वतो दिशम् ॥ अन्योन्यमुपतिष्ठद्भिस्तत्र चोक्तं महर्षिभिः ३६ भूमिपालसहस्राणां भूमिः पास्यति शोणितम् ॥ कैलासमंदराभ्यां तु तथा हिमवता विभो ३७ सहस्रशो महाशब्दः शिखराणि पतंति च ॥ महाभूता भूमिकं पेचत्वारः सागराः पृथक् ॥ वेला मुद्वर्तयंती विक्षोभयंती वसुंधराम् ३८ वृक्षानुन्मथ्य वां त्युग्रावाताः शर्कर कर्षिणः ॥ आभग्राः सुमहावातैरशनीभिः समाहताः ३९ वृक्षाः पतंति चैत्याश्च ग्रामेषु नगरेषु च ॥ नीललोहितपीतश्च भवत्यग्निर्दुतो द्विजैः ४० वामार्चिर्दुष्टगंधश्च मुंचन्वैदारुणं स्वनम् ॥ स्पर्शागंधारसाश्चैव विपरीता महीपते ४१ धूमध्वजाः प्रमुंचंति कंपमाना मुहुर्मुहुः ॥ मुंचंत्यंगारवर्षं च भयं पटहास्तथा ४२ शिखराणां समृद्धानां मुपरिष्ठात्समंततः ॥ वायसाश्च रुवंत्युग्रं वामं मंडलमाश्रिताः ४३ पक्वापकेति सुभृशं वा वाश्यंते वयांसि च ॥ निलीयंते ध्वजाः प्रुक्षयाय पृथिवीक्षिताम् ४४

इयं रात्रौ पक्षसमाप्त्या सूर्यग्रहणमेवोक्तं इदानीं तु एकस्मिन्मासे चंद्रः पूर्णमास्यां राहुणा ग्रहेण ग्रस्तः सूर्योऽमावास्यायां यदा सूर्यो ग्रस्तस्तदा चंद्रोऽपि ग्रस्त एव दर्शेत योः संहतत्वात् ३२ अपर्वणीति लोकाप्रसिद्धपर्वणीति पूर्ववत् ज्ञेयं ३३ प्रतिघ्नोतसो महानद्यः विपरीतप्रवाहाः विमक्तिलोप आर्षः विशेषणं विशेष्येण बहुलमिति समासो वा क्रियाविशेषणं वा कृपाजलाशयाः कूर्दंति क्रीडंति वातैः शुभ्यंत इत्यर्थः ३४ अनयं अनीतिफलं ३५ महोल्काभिः दीपाभावात् शणकाष्ठजालयारात्रौ विनिःसृत्य गृहाद्गहिर्निर्गत्य ३६ ॥ ३७ महाशब्दः क्रियत इति शेषः महाभूता वृद्धीभूताः अभूततद्भावे महच्छब्दाद्भवतौ परेडाच् मर्यादामुल्लंघितवंत इवेत्यर्थः ३८ अशनीभिः अशनिर्द्वयोरिति कोशात् स्त्रीत्वं ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ शिखराणां द्रुमाग्राणां । 'शिखरोऽस्त्रीद्रुमाग्रे च' इति मेदिनी ४३ पक्वापकेति विनाशामिमुखानां परस्परं युद्धमिति 'पक्वपरिणतेऽपि स्याद्विनाशाभिमुखे त्रिपु' इति मेदिनी पक्वापकेति पक्षिरुतानुकरणं वा वाश्यंते अतिशयेन शब्दं कुर्वति ४४

प्रकिरंतः शकुन्मूत्रमिति शेषः व्यालाः दुष्टहस्तिनः सलिलाश्रयाः अत्यंतं प्रस्वेदयुक्ताः ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ मुनिः एतं वेत्स्युकेति संबंधः घृतराष्ट्रेण हेतुना तदर्थमित्यर्थः ध्यानं चिंता ५० संक्षयते क्षिणोति ५१ ॥ ५२ धर्म्यधर्मादिनपेतं पंथानं देशयति शिष्य ५३ अयं दुर्धनः ५४ सः धर्मः एतं धर्मं हंतारं शक्येऽनापदिसत्यां किमर्थमापदीव उन्मार्गगामी भवसीत्यर्थः ५५ ॥ ५६ परेण अ ध्यायंतः प्रकिरंतश्च व्यालावेपथुसंयुताः ॥ दीनास्तुरंगमाः सर्वे वारणाः सलिलाश्रयाः ४५ एतच्छ्रुत्वा भवानत्र प्राप्तकालं व्यवस्यताम् ॥ यथालोकः समुच्छेदं नायं गच्छेत् भारत ४६ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ पितुर्वचो निशम्यैतद् घृतराष्ट्रोऽब्रवीदिदम् ॥ दिष्टमेतत्पुरामन्ये भविष्यति नरक्षयः ४७ राजानः क्षत्रधर्मेण यदिव ध्यंति संयुगे ॥ वीरलोकं सामासाद्य सुखं प्राप्स्यंति केवलम् ४८ इह कीर्तिं परेलोके दीर्घकालं महत्सुखम् ॥ प्रप्स्यंति पुरुषव्याघ्राः प्राणांस्त्यक्त्वा महाहवे ४९ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवं मुनिस्तथेत्युक्त्वा कर्वाद्रो राजसत्तम ॥ घृतराष्ट्रेण पुत्रेण ध्यानमन्वगमत्परम् ५० समुहर्तं तथा ध्यात्वा पुनरेवाब्रवीद्वचः ॥ असंशयं पार्थिवं द्रुक्कालः संक्षयते जगत् ५१ सृजते च पुनर्लोकान्नेह विद्यति शाश्वतम् ॥ ज्ञातीनां वै कुरूणां च संबंधिमुहदां तथा ५२ धर्म्यं देशयं पंथानं समर्थो ह्यसि वारणे ॥ सुद्रं जातिवधं प्राहुर्मा कुरुष्व ममाप्रियम् ५३ कालोऽयं पुत्ररूपेण तव जातो विशांपते ॥ नवधः पूज्यते वेदेहितं नैव कथंचन ५४ हन्यात्स एनं यो हन्यात्कुलधर्मं स्वकांतनुम् ॥ कालेनोत्पथगं तां गसि शक्ये सति यथाऽऽपदि ५५ कुलस्यास्य विनाशाय तथैव च महीक्षिताम् ॥ अनर्थो राज्यरूपेण तव जातो विशांपते ५६ लुप्तधर्मा परेणासि धर्मं दर्शय वै सुतान् ॥ किं ते राज्येन दुर्धर्षेण प्राप्तोऽसि किल्बिषम् ५७ यशो धर्मं च कीर्तं च पालय न स्वर्गमाप्स्यसि ॥ लभंतां पांडवाराज्यं शमं गच्छंतु कौरवाः ५८ एवं ब्रुवति विप्रेर्द्रे घृतराष्ट्रोऽपि का सुतः ॥ आक्षिप्य वाक्यं वाक्यं ज्ञो वाक्यं चैवाब्रवीत्पुनः ५९ ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ यथा भवान्वेति तथैव वेताभावाभावौ विदितौ भेयथा थौ ॥ स्वार्थे हि संमुह्यति तात लोको मां चापि लोकात्मकमेव विद्धि ६० प्रसादयेत्वा मत्तुल्यप्रभावं त्वं नो गतिं दर्शयिता च धीरः ॥ न चापि ते मद्रशगामहर्षेण चाधर्मं कर्तुं मर्हा हि मे मतिः ६१ त्वं हि धर्मं प्रवृत्तिश्च यशः कीर्तिश्च भारत ॥ कुरूणां पांडवानां च मान्यश्चापि पितामहः ६२ ॥ व्यास उवाच ॥ वैचित्रवीर्यं नृपते यते मनसि वर्तते ॥ अभिधत्स्व यथाकामं छेत्तां स्मितवसं शयम् ६३ ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ यानि लिङ्गानि संग्रामे भवंति विजयिष्यताम् ॥ तानि सर्वाणि भगवच्छ्रोतुमिच्छामि तत्त्वतः ६४ ॥ व्यास उवाच ॥ प्रसन्नभाः पावकलध्वरश्मिः प्रदक्षिणावर्तशिखो विधूमः ॥ पुण्यागंधाश्चाहुतीनां प्रवांति जयस्यैतद्वा विनोरूपमाहुः ६५ गंभीरघोषाश्च महास्वनाश्च शंखा मृदंगाश्च नदंति यत्र ॥ विशुद्धरश्मिस्तपनः शशी च जयस्यैतद्वा विनोरूपमाहुः ६६ इष्टावाचः प्रमृता वायसानां संप्रास्थितानां च गमिष्यतां च ॥ ये पृष्ठतस्ते त्वरयंति राजन्ये चाग्रतस्ते प्रतिषेधयंति ६७ कल्याणवाचः शकुनाराजहंसाः शुकाः क्रौंचाः शतपत्राश्च यत्र ॥ प्रदक्षिणाश्चैव भवंति संख्येधुवं जयस्तत्र वदंति विप्राः ६८

तिशयेन ५७ ॥ ५८ आक्षिप्य वाक्यं ब्रुवतीति संबंधः ५९ वेताज्ञाताऽस्मीति शेषः भावाभावौ स्थिति विनाशौ परेपांस्वेपां च ६० गतिः परायणं दर्शयिता उपदेष्टा ६१ त्वं हि धर्मादौ हेतुरित्यर्थः ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ रूपं गमकं चिह्नं ६५ ॥ ६६ इष्टा इति ये पृष्ठतो मापमाणा वायसास्ते गंतारं त्वरयंति सिद्धि सूचका इत्यर्थः ये पुरतो मापमाणास्ते गमनं निषेधंतीत्यर्थः ६७ ॥ ६८

६९। ७० प्रविष्टस्य परसैन्यमिति शेषः इष्टामारितोभारितइति दक्षिणाः दक्षयुक्ताहोसिहतोऽसीत्याद्याः पश्चादर्थपाश्चात्यप्रयोजनं जयाख्यसंधारयंति निश्चिन्वन्ति याश्चाग्रेप्रतिषेधिका मायुद्धय
स्वमरिष्यासीत्येवंजातीयकास्ता अपिमरणस्यैव सूचिकास्ताश्चदुर्घोषनप्रत्येवप्रवर्ततइति भावः ७१। ७२ अनुगाः अनुकूलाः ७३। ७४। ७५। ७६। ७७। ७८। ७९। ८० उपायविजयंला
मपूर्वकं जयंसाध्याप्रार्थनयादानेनवा शत्रुगावाचाप्रार्थितस्यधनेनवासंतर्पितस्यमुख्ययोजयः शत्रुंभेदयतोमध्यमः निघ्नतोऽधमइत्यर्थः ८१ सन्निपातोयोधानांसंघर्षः व्यवधूताः दारादिध्वनासक्ताः ८२
अलंकारैः कवचैः केतुभिश्च सुखप्रणोदहेषितैर्वाहयानाम् ॥ आजिष्मतीदुष्प्रतिवीक्षणीयायेषांचमूर्तेविजयंति शत्रून् ६९ हृष्टावाचस्तथासत्वंयोधानां यत्रभा
रत ॥ नम्लायंति सजश्चैव तेतरंतिरणोदधिम् ७० इष्टावाचः प्रविष्टस्य दक्षिणाः प्रविविक्षतः ॥ पश्चात्संधारयंत्यर्थमग्रेचप्रतिषेधिकाः ७१ शब्दरूपरसस्पर्श
गंधाश्चाविकृताः शुभाः ॥ सदाहर्षश्चयोधानां जयतामिह लक्षणम् ७२ अनुगावायवोवांति तथाऽप्राणिवयांसिच ॥ अनुप्लवंति मेघाश्च तथैवैन्द्रधनूंषिच ७३ एता
निजयमानानां लक्षणानि विशांपते ॥ भवंति विपरीतानि मुमूर्षूणां जनाधिप ७४ अल्पायां वामहत्यां वासेनायामिति निश्चयः ॥ हर्षो यो धगणस्यैको जयलक्षण
मुच्यते ७५ एको दीर्णो दारयति सेनां सुमहतीमपि ॥ तां दीर्णां मनुदीर्यते यो धाः शूरतरा अपि ७६ दुर्निवर्त्या तदा चैव प्रभग्रामहतीचमूः ॥ अपामिव महावेगास्त्र
स्तामृगगणा इव ७७ नैव शक्या समाधातुं सन्निपाते महाचमूः ॥ दीर्णामित्येव दीर्यते सुविद्वांसोऽपि भारत ७८ भीतान् भग्नांश्च संप्रेक्ष्य भयं भूयोऽभिवर्द्धते ॥ प्रभ
ग्रासहसाराजन्दिशो विद्रवते चमूः ७९ नैव स्थापयितुं शक्या शूरैरपि महाचमूः ॥ सक्त्यमहर्तसेनां चतुरंगं महीपतिः ॥ उपायपूर्वमेधावीयते तसततोत्थितः
८० उपायविजयं श्रेष्ठमाहुर्भेदेन मध्यमम् ॥ जघन्येषु विजयो यो युद्धेन विशांपते ८१ महान् दोषः सन्निपातस्तस्याद्यः क्षय उच्यते ॥ परस्परज्ञाः संहृष्टा व्यव
धूताः सुनिश्चिताः ८२ अपि पंचाशतं शूरामृद्रांति महर्तचमूम् ॥ अपि पापं च षट्सप्तविजयं त्यनिवर्तिनः ८३ नैनते योगरुडः प्रशंसति महाजनम् ॥ दृष्ट्वा सु
पर्णोऽपचितिं महत्या अपि भारत ८४ नवाहुल्येन सेनायाजयो भवति नित्यशः ॥ अधुवो हि जयोनामदैवंचात्रपरायणम् ॥ जयवंतो हि संग्रामे कृतकृत्या भवंति हि
८५ ॥ इति श्रीमहाभारते भीष्मपर्वणि जंबूखंडविनिर्माणप० निमित्ताख्याने तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवमुक्त्वा ययौ व्यासो धृतराष्ट्राय धी
मते ॥ धृतराष्ट्रोऽपि तच्छ्रुत्वा ध्यानमेवान्वपद्यत १ समुहूर्तमिव ध्यात्वा विनिःश्वस्य मुहुर्मुहुः ॥ संजयं संशितात्मानमपृच्छ द्रुपदं २ संजये मे महीपालाः शूरा यु
द्धाभिनंदिनः ॥ अन्योन्यमभिनिघ्नंति शस्त्रैश्चावचैरिह ३ पार्थिवाः पृथिवीहेतोः सममित्यज्यजीवितम् ॥ नवाशाम्यंति निघ्नतोर्वर्धयंति यमक्षयम् ४ भौममैश्व
र्यमिच्छंतो नमृष्यंते परस्परम् ॥ मन्ये बहुगुणा भूमिस्तन्ममाचक्ष्व संजय ५ बहूनि च सहस्राणि प्रयुतान्यर्जुनानि च ॥ कोट्यश्च लोकवीराणां समेता कुरुजांगले ६
८३ शूराणां सहायसंपातिनां विक्षिते त्यत्र दृष्टांतामाह नैनतेय इति महत्या अपि सेनाया अपचितिं प्रतिकारं नाशं वा एकेनैवात्मना कर्तुं शक्यं दृष्ट्वा आलोच्य सुपर्णः शोभनपतत्रो गुरुद्वानामतो नैनतेयो वि
मतायाः पुत्रो महाजनं बहुजनसमूहं नम्रं सतिन कामयते इत्यर्थः । 'भवेदपचितिः पूजाव्ययनिष्कृतिहानिषु' इति मेदिनी शूराणां सहायापेक्षास्तीत्यज्ञां हिणविहृल्यान्मत्पुत्राणां जयोऽवश्यं भा
वीति त्वयानमंतव्यमिति भावः ८४। ८५ ॥ इति भीष्मपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावदीपे तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ ॥ एवमुक्तेति १। २। ३ नवाशाम्यंति नैवशाम्यंति यमक्षयं यमलोकं ४। ५। ६

७ दिव्येति यथादीपेनांधकारेनाशिते चक्षुषा घटोदह्यते एवं धीवृत्त्या सर्वविषयावरकाज्ञानतमसिनाशिते सति चिदात्मरूपेण चक्षुषा सर्वप्रकाशत इत्यर्थः ८ शास्त्रचक्षुरिति यदाऽहं ब्रह्मास्मीति वा
क्योत्थयाधियाऽऽत्मानं योगी पश्यति तदाऽधोऽप्यनंधो भवति तथा च श्रुतिः । 'तं वा एतं सेतुं तीर्त्वाऽधः सन्ननंधो भवति' इति सेतुं मर्यादाविधारकं परमेश्वरं तीर्त्वा प्राप्येति श्रुतिपदयोरर्थः अनेनैवाभिप्राये
णावेक्षस्वेत्याह नमस्तइति विनयः स्वस्योपदेष्टृत्ववारणाय व्यासेनैवत्वमुपदिष्टोऽसीति भावः ९ व्रसानां जंगमानां योनिरुत्पत्तिस्थानं अंडजाः पक्षिसरीसृपाद्याः स्वेदजाः यूकालिक्षाद्याः ज
रायुजाः मनुष्यपशवाद्याः १० येषु चतुर्दशसु वृक्षाः प्रतिष्ठिताः ते मानवास्त्रैर्वर्णिकाः पशवश्च गोऽजाद्या जरायुजानां मध्ये प्रवरा इति योजना ११। १२ ग्राम्याणां वक्ष्यमाणानां पशूनां मध्ये तथाऽरण्य
वासिनामित्यपि । 'पुरुषं वै देवाः पशुमालभंत तस्माद्वयः पशूनां हस्तादानाः पुरुषो हस्ती मर्कट' इति त्रिध्वर्यवादादिषु पुरुषेऽपि पशुत्वमस्त्येवेति ग्राम्यपशुपुरुषस्य गणनम् १३ उद्भिजाः भूमिमु
द्रिद्यजाताः वृक्षा अश्वत्यादयः गुल्माः कुशकाशादिस्तंबाः लतावृक्षाद्या रूढा गुडूच्यादयः वल्लयो भूमिप्रसारवर्षमात्रस्थायिन्यः कूष्मांड्याद्याः त्यक्तसारावेष्वादयः त एव तृणजातयो न तु वृक्षाः १४
देशानां च परीमाणं नगराणां च संजय ॥ श्रोतुमिच्छामि तत्त्वेन यत् एते समागताः ७ दिव्यबुद्धिप्रदीपेन युक्तस्त्वं ज्ञानचक्षुषा ॥ प्रभावात्तस्य विप्रर्षेर्व्यासस्यापि
ततेजसः ८ ॥ संजय उवाच ॥ यथा प्रज्ञं महाप्राज्ञ भौमान्वक्ष्यामि ते गुणान् ॥ शास्त्रचक्षुरेक्षस्वनमस्ते भरतर्षभ ९ द्विविधानीह भूतानि चराणि स्थावराणि
च ॥ व्रसानां त्रिविधायो निरंडस्वेदजरायुजाः १० व्रसानां खलु सर्वेषां श्रेष्ठाराज न जरायुजाः ॥ जरायुजानां प्रवरामानवाः पशवश्च ११ नानारूपधरा राजं
स्तेषां भेदाश्चतुर्दश ॥ वेदोक्ताः पृथिवीपालयेषु यज्ञाः प्रतिष्ठिताः १२ ग्राम्याणां पुरुषाः श्रेष्ठाः सिंहाश्च अरण्यवासिनाम् ॥ सर्वेषामेव भूतानां मन्योन्येनोपजीव
नम् १३ उद्भिजाः स्थावराः प्रोक्तास्तेषां पंचैव जातयः ॥ वृक्षगुल्मलतावल्लयस्त्वक्सारास्तृणजातयः १४ तेषां विंशतिरेको नामहाभूतेषु पंचसु ॥ चतुर्विंशति
रुद्भिष्टागायत्रीलोकसंमता १५ य एतां विदगायत्रीं पुण्यां सर्वगुणान्विताम् ॥ तत्त्वेन भरत श्रेष्ठसलोकेन प्रणयति १६ अरण्यवासिनः सप्तसप्तैषां ग्रामवासिनः ॥
सिंहा व्याघ्रावराहाश्च महिषा वारणास्तथा १७ क्रक्षाश्च वानराश्चैव सप्तारण्याः स्मृतानृप ॥ गौरजा विमनुष्याश्च अश्वाश्च तरगर्दभाः १८ एते ग्राम्याः समाख्याताः
पशवः सप्तसाधुभिः ॥ एते वै पशवो राजन ग्राम्यारण्याश्चतुर्दश १९ भूमौ च जायते सर्वं भूमौ सर्वं विनश्यति ॥ भूमिः प्रतिष्ठाभूतानां भूमिरेव सनातनम् २० यस्य
भूमिस्तस्य सर्वजगत्स्थावरजंगमम् ॥ तत्रातिगृह्णाराजानो विनिघ्नंती तरेतरम् २१ ॥ इति श्री भीष्मप० जंबूखंडविनिर्माणप० भौमगुणकथने चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥
तेषां भिति सप्तग्राम्याः पशवः सप्तारण्याः पंचोद्भिजा इत्येको न विंशतिसंख्यानां विकाराणां प्रकृतिभूतेषु पंचसु महाभूतेषु प्रज्ञेपे सति चतुर्विंशत्यक्षरसंख्या साम्यात् प्रकृतिविकृत्या तिमका गायत्री यं भव
ति अत्र स्वेदजानां मुद्भिजेष्वंतर्भावः ते हि भूमिमुद्भिद्यजायंते स्वेदजास्तृणलमुद्भिद्यजायंते इति साम्यात् । तृतीयेनावरोधः संशोकजस्येति न्यायाच्च अंडजानामपि मैथुनजत्वसाम्याजरायुजेष्वां
तर्भावः जरायुर्गर्भे वृष्टं न तद्रूपस्य अंडस्यैव तत्र सत्त्वादित्याशयेन चतुर्विंशतिः तदिदं कार्यकारणसमुदायात्मकं गायत्र्या ख्यं ब्रह्म । 'गायत्री वा इदं सर्वं भूतम्' इत्युपक्रम्य 'तेषां चतुष्पदा षड्विधा गायत्रीति
देतृष्टाभ्यनूकं तावानस्य महिमा ततो ज्यायाश्च पूरुषः ॥ पादोऽस्य सर्वाभूतानि त्रिपादस्यामृतं दिवि' इति च्छांदोग्ये उपसंहारदर्शनात् १९। २०। २१। २२। २३। २४। २५। २६। २७। २८। २९। ३० यस्य भूमिरिति रा
जा हि सर्वा भौमराजसूयेनेष्टास्वाराज्यं प्राप्नोति अश्वमेवेनेष्टाक्रममुक्तिस्थानं प्राप्नोतीति यस्य कृत्वा भूमिस्तस्य इदं सर्वं जगद्द्वारा वशं भवति तथा च वाजसनेयके श्रूयते । 'पुरुषो ह वै नारायणोऽकामय
तात्प्रतिष्ठेयं सर्वाणि भूतान्यहमेवेदं सर्वस्यामीति स एतं पुरुषमेवं पंचरात्रयज्ञकृतमपश्यत्' इत्यादिना २१ ॥ इति भीष्मपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावदीपे चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ ॥

एवंवक्ष्यमाणमगवद्गीतोपनिषदर्थज्ञानाधिकारायैकमणामनुष्ठेयत्वंप्रकारांतरेणोपपाद्याधिकृतानामुत्पन्नात्मविविदिषाणामपिसूक्ष्मतमात्मतत्त्वग्रहणयोग्यतासिद्धयर्थस्थूलभगवत्तत्त्वपेक्षत्वाद्वा
 डात्मकेचित्तसंयमःकर्तव्यइत्याशयेनभुवनकोशवर्णयति नदीनांपर्वतानांचेत्यादिना तत्सर्वश्रुतवानसीत्येतेनाध्यायाष्टकेन १ । २ तत्रतावत्पंचेमानिमहाराजेत्यादिना तदेषारूपमैश्वरामि
 त्यंतेन सर्वविद्यदादिकंभगवदुपादानकत्वात्कुंडलकनकन्यायेनभगवत्पूरूपमितिप्रतिपादयति महामूतानिष्ठिव्यादीनितान्येवजगतीकृत्स्नब्रह्माडरूपाणिपिंडरूपाणिचतस्त्यानिचसर्वाणिच
 तन्यपदवाच्यानिसमानितुल्यान्येव बहुत्वमुपाधिभेदाभिप्रायेण नहि कुंभद्रोण्याद्युपाधिष्वाकाशस्येवमशकमतंजगादिशरीरेषुचैतन्यस्यस्वतोविषमत्वंदृश्यते तस्मात्सर्वाणिजगतीस्थानिसमान्येव
 वक्ष्यतिचमवान् । 'पंडिताःसमदर्शिनः'इति ३ भूमिरिति वायोरग्निरितिश्रुतेरग्निहेतुर्वायुरग्नेःपरोद्भवः गुणोत्तराणिपूर्वपूर्वापेक्षयाउत्तरमुत्तरमेकैकगुणाधिकं इदंच । 'आकाशाद्वायुर्वयो
 रग्निरग्नेरापोद्भयःपृथिवी'इतिश्रूयमाणजन्मक्रमाभिप्रायेणोक्तम् ४ शब्दाद्योगुणाःप्रसिद्धाः ५ । ६ एतेपंचेति महामूतेषुपंचमहामूतात्मकेषुसर्वेषुलोकेषुभोग्यवस्तुषुशरीरादिचटांतेषुएतेपंचगुणाः
 संति एतेके । येषुगुणेषुभोक्तारोभूताःनित्यनिर्वृताश्चेतनाःपुरुषाःप्रतिष्ठिताः देहेन्द्रियादीन्भोग्यान्भिष्टाय चेतनाःशब्दादीनिभोग्यांतराणिभुंजते देहादीनामपिभोगोपकरणत्वाद्भोग्यत्वमेव न

धृतराष्ट्रवाच ॥ नदीनांपर्वतानांचनामधेयानिसंजय ॥ तथाजनपदानांचयेचान्येभूमिमाश्रिताः १ प्रमाणंचप्रमाणज्ञपृथिव्याममसर्वतः ॥ निखिलेनस
 माचक्ष्वकाननानिचसंजय २ ॥ संजयउवाच ॥ पंचेमानिमहाराजमहामूतानिसंग्रहात् ॥ जगतीस्थानिसर्वाणिसमान्याहुर्मनीषिणः ३ भूमिरापस्तथावायु
 रग्निराकाशमेवच ॥ गुणोत्तराणिसर्वाणितेषांभूमिःप्रधानतः ४ शब्दःस्पर्शश्चरूपंचरसोगंधश्चपंचमः ॥ भूमेरेतेगुणाःप्रोक्ताःअधिभिस्तत्त्ववेदिभिः ५ चत्वा
 रोऽप्सुगुणाराजन्गंधस्तत्रनविद्यते ॥ शब्दःस्पर्शश्चरूपंचतेजसोऽथगुणास्त्रयः ॥ शब्दःस्पर्शश्चवायोस्तुआकाशेशब्दएवतु ६ एतेपंचगुणाराजन्महामूतेषु
 पंचसु ॥ वर्ततेसर्वलोकेषुयेषुभूताःप्रतिष्ठिताः ७ अन्योन्यंनाभिवर्ततेसाम्यंभवतिवैयदा ८ यदातुविषमीभावमाविशंतिपरस्परम् ॥ तदादेहैर्देहवंतोव्य
 तिरोहंतिनान्यथा ९ आनुपूर्व्याविनश्यंतिजायंतेचानुपूर्वशः ॥ सर्वाण्यपरिमेयाणितदेषारूपमैश्वरम् १०

भोक्तृत्वमित्यर्थः ७ अन्योन्यमिति समस्यभावःसाम्यंब्रह्मभावः । 'समआत्मेतिविद्यात् निर्दोषादिसमंब्रह्म'इतिश्रुतिस्मृत्योर्ब्रह्मणिसमशब्ददर्शनात् भोक्तृभोग्ययोर्यदासुषुप्तिप्रलयसमाधिमोक्षे
 पुब्रह्मभावोभवतितदातेउभेअन्योन्यंनाभिवर्तते व्यवहारतोविद्यमानमपिभोग्यंभोक्तारंनोपसर्पति नापिभोक्ताऽलुप्तहगपिमोगायतनस्यदेहेन्द्रियादेरभावाद्भोग्यजातमुपसर्पतीत्यर्थः ८ यदा
 त्विति भोगप्रदकमोद्भवकालेविषमीभावंताम्यात्प्रच्युतिंआविशंतिप्रामुख्यंति तदातत्त्वभोक्तारोभोग्यपदार्थाश्चदेहैःस्वस्वरूपैःदेहवंतःलब्धस्वरूपाभूत्वातैरेवस्वरूपैःपरस्परंव्यतिरोहंति भोक्तारो
 भोग्येषुनिपतंति भोग्यार्थाश्चभोक्तरिसूक्ष्मरूपेणस्ववासानांजनयंतीत्यर्थः ९ आनुपूर्व्याभूम्यादिक्रमेणाविनश्यंति जायंतेचानुपूर्वशआकाशादिक्रमेण । विपर्ययेणक्रमोऽस्तउपपद्यते
 चेतिन्यायेनसृष्टिक्रमविपरीतत्वात्संहारक्रमस्य अतएवउत्पत्तिविनाशशीलत्वादेवसर्वाण्येतानिभोक्तृभोग्यान्परिमेयाणिअनंतानिमरीचिकोदकहृदतुल्यत्वात् । नहिमरीचिकोदकमियत्प्रमाण
 मितिपरिमाणुंशक्यं । यतएतान्यपरिमेयाणि तत्तस्मादेतोःएषारूपंऐश्वरमेव ननुभौतिकं नह्यध्यस्तस्याधिष्ठातादन्यद्रूपमस्ति । अतएवसर्वखल्विदंब्रह्म आत्मैवेदंसर्वं ब्रह्मवेदंसर्वम्'इतिसर्व
 स्यब्रह्मभावश्रवणमुपपद्यतेइत्यर्थः १०

अपरिमेयत्वमेवाह तत्रतत्रेति सिद्धाअपियत्रब्रह्मांडमित्वागच्छंतितत्रापिवासनामयाधातवोऽप्यक्तयःपांचभौतिकादृश्यंतेऽतोऽपरिमेयाएवते । एवंसत्यपिमनुष्यागणकादयस्तर्केणसूर्यमत्यादे
 शभेदेनदिममानभेदपादच्छायाभेदादिनाचतेषांप्रमाणानि । एतच्चोपलक्षणंआकारभेदस्यापि तथाहि । केचित्तंकुकाकारं केचिच्चतुरस्रं केचिच्चिकोणं केचिच्चक्राकारंचभूमिसंस्थानंकल्पयंति तथाप
 माणभेदोऽपि जंबूद्वीपपरिणाहगणकाःतद्व्यासःकुमुजंगसायकमुत्रःसिद्धांशकेनाधिकाइतिवदंति । पंचदशशतान्येकाशीतियोजनानि योजनचतुर्विंशशसहितानि । तथालक्षयोजनंतत्परिणाहइति
 पुराणांतरेअत्रापिअष्टादशसहस्राणिपशुतानिचेतिवक्ष्यति ११ कस्तद्व्यंत्रसिद्धांतइत्याशंक्यानिर्वचनीयएत्रायमयोनंतर्केणसाधयितुंयोग्यइत्याह अचित्याइति येभावाःजगज्जन्मोपादाननिमित्त
 परिमाणधर्माधर्मादयःपदार्थाश्चितयितुमयोग्यास्तान्नतर्केणसाधयेत् नहितेतर्केणसाधयितुंशक्यंते तर्कांतरेणतस्यबाधसंभवात्तर्काप्रतिष्ठानादितिन्यायाच्च अतएवास्यश्लोकस्योत्तरार्द्धमन्यत्रपठं
 ति । 'नाप्रतिष्ठिततर्केणगंभीराथस्यनिश्चयः'इति तथाहि । कुंकाकारेभुवनकोशेकल्पमानेयेकंदुकपृष्ठेकमठपृष्ठोपमेतिष्ठंति तेषांकियानपिदेशोजलपशुमनुष्याश्रययोग्योऽस्तीतिवक्तुंयुक्तंयत्तुतत्रितंवे
 तदधश्चवसंतितेषांगुरुत्ववतामर्थानामधस्तादाश्रयाभावेनावश्यंपतनंभवतीतितावान्देशोरिक्तएनास्तीतिवक्तव्यं । तथाचतदाश्रयातत्कृताद्वीपांतरकल्पनालोकदृष्टिविरुद्धेतिपामराअपिप्रतियंति ।
 ननुयथापृथिव्याअंतरिक्षेऽवस्थानशक्तिर्दिगंबरादन्यैःसर्वैर्वादिभिःकल्प्यते तथावयमपितस्याआकर्षणशक्तिमन्यांकल्पयामहे । ययासर्वदिक्स्थाःप्राणिनःपृथिवीपादाधस्थामेवमन्यंतेसंचोप
 रिस्थमिति । तर्हि लोकदृष्टिविरुद्धकल्पनापेक्षयासर्वप्राणिप्रत्यक्षस्वप्रमाणेद्रजालादितुल्यतवास्याःकुतो नकल्प्यते । ननुस्वप्रादिवदस्याबाधोनदृश्यतइतिचेत् प्राक्ब्रह्मात्मज्ञानात्तमादर्शिकेन

तत्रतत्रहिदृश्यंतेधातवःपांचभौतिकाः ॥ तेषामनुष्यास्तर्केणप्रमाणानिप्रचक्षते ११ अचित्याःखलुयेभावानतांस्तर्केणसाधयेत् ॥ प्रकृतिभ्यःपरंयत्तुतदचि
 त्यस्यलक्षणम् १२ सुदर्शनंप्रवक्ष्यामिद्वीपंतुकुरुनंदन ॥ परिमंडलोमहाराजद्वीपोऽसौचक्रसंस्थितः १३ नदीजलप्रतिच्छन्नःपर्वतैश्चाभ्रसन्निभैः ॥ पुरैश्च
 विविधाकारैरन्यैर्जनपदैस्तथा १४ वृक्षैःपुष्पफलोपेतैःसंपन्नधनधान्यवान् ॥ लवणेनसमुद्रेणसमंतात्परिवारितः १५

नश्चिन्नंश्रुत्यातुजातेद्वैतंनविद्यते । नेहनानाऽस्ति किंचनेत्यादिकयाब्रह्मदर्शनेनरज्जुदर्शनेनसर्पस्येवपंचबाधआप्रायते । तथाचनिष्कलंकात्श्रुतिप्रमाणात्ब्रह्माद्वैतमेवादर्तव्यंनतुसकलंकात्तर्का
 जगतोऽनिर्वचनीयत्वमितिभावः ११ तर्हि किमस्यप्रमाणंकावाआकृतिस्तवाभिमतेत्याशंक्याह सुदर्शनमिति सुदर्शनोनामजंबूद्वीपविशेषस्तत्रामांकितोऽयंद्वीपःसुदर्शनद्वीपः कृत्स्नब्रह्मांडमित्यर्थः
 तंप्रमाणत आकृतितश्चप्रकर्षणवक्ष्यामि तुशब्दःपक्षांतरव्यावृत्त्यर्थः परिमंडलःपरमाणुमात्रंपरिमाणतोऽलक्ष्यइत्यर्थः । 'एषोऽणुरात्माचेतसावेदितव्यः'इत्यात्मवदितिभावः परिमंडलइत्यस्यसर्व
 तोवृत्तरूपःकुंकाकारइतिव्याख्यानेप्रागेवदोषउक्तः अथचक्राकारइत्युच्यतेचेन्न चिपिटाकारेतास्मिन्नपरिमंडलशब्दस्यायोगात् चक्रसंस्थितइत्यनेनचक्रवत्संस्थितंसंस्थानमाकारोऽस्येत्यनेनैव
 सिद्धत्वाच्च । अयंहिशब्दस्ताकिंकाणांपरमाणुपरिमाणेप्रसिद्धः । नचानेनपरिमाणेनोपेतंनिरंशंवस्तुसिद्धयति यस्यकस्याप्यल्पपरिमाणस्य दशदिगवच्छेद्यप्रदेशभेदवत्त्वेनतस्यापिनिरंशत्वा
 योगात् नहिपरिमाणोःपूर्वादिगवच्छिनोदेशःप्रतीच्याप्यवच्छिद्यतइतिवक्तुंशक्यं दृष्टविरोधात् तस्मात्परिमंडलशब्दोऽलक्ष्यसद्वस्तुमात्रवचनः तार्किकाणांपरमाणुरपितादृशाएव तत्रपरिमापि
 कपरिमाणकल्पनंप्रस्थानभेदापादनार्थंन्यकारणतानिरासार्थंचेतिदिक् एवंसुदर्शनद्वीपस्यपरिमाणमुक्ताआकारमाह चक्रसंस्थितइति परिदृश्यमानराष्ट्राकारइत्यर्थः । 'चक्रंराष्ट्रास्त्रयोरपि'इति
 विश्वः ११ तदेवसंस्थानमाहब्रह्माभ्यां नदीति १४ । १५

नन्वेवंविधस्यकथमसिद्धमस्त्वमुच्यतेऽत आह यथाहीति चंद्रमंडलेचंद्राधिष्ठिते मनसीत्यर्थः यथेतद्भ्रष्टांडमहाप्रमाणं स्यात्कथं तर्हि गिरिगुहैकदेशस्थो योगीस्वीये सूक्ष्मे हृदयावकाशे तत्कृत्स्नमा दशैमुखवत्पश्येत् । न ह्यल्पप्रमाणे सर्पपादी महाप्रमाणानामेवादीनां संनिवेशो युज्यते प्रपंचस्य स्वप्नादिवदनिर्वचनीयत्वांगीकारं विनेति भावः १६ द्विरंश इति तत्र चंद्रमंडलाख्ये मनसि अंशे एक देशे दृष्ट्या नंत्यादनतस्य मनस एकदेश एकाकारासूक्ष्मावृत्तिरंशस्तत्र द्विः कार्यकारणरूपेण स्थूलसूक्ष्मरूपेण वा द्विरावृतः पिप्पलो गीतासु वक्ष्यमाणः संसाराश्च तयोस्ति सर्वमेतन्मनोमात्रमित्यर्थः द्विरंशे वशशो महान् चकारात्तत्रेत्यनुवर्तेते तस्मिन्नेव मनसि महान् परमात्मा शश इव शशः स्तुतगतिः शीघ्रगामी मनसो जयी इति । 'तद्भावतोऽन्यानत्येति' इति च श्रुतेः अंशे एकदेशे द्विर्वर्तते नियम्य नियामकभावेनेत्यर्थः । तथा च कार्यकारणप्रपंचो जीवईश्वरश्च परब्रह्मण्यधिष्ठाने मनसैव कल्पित इत्यर्थः १७ अस्य शशस्य प्रत्यगभेदे वक्ष्यन् प्रपंचादिभ्यः पृथक् आह आप इति आप इत्यंबूपलक्षितं भूतपंचकमुच्यते । आपः वृक्षपत्रलोभवंतीत्यादि श्रुतौ तथा दर्शनात् । एतेन कृत्स्नं भूतभौतिकं कार्यं ततः शश इत्यतः । तर्हि कारणं वस्तुतदभिन्नं स्यादित्याशंक्याह शेषः संक्षेप उच्यते इति समस्तकार्यप्रलपे सति शिष्यत इति शेषः कारणं तदपि संक्षेपः कार्यस्यैव सूक्ष्मरूपमाकुंचितावयवकूर्मसमानमुच्यतेऽतोऽव्याकृतं कारणमप्याप इति नानात्वमैवेत्यर्थः । ततो व्याकृता व्याकृता ह्यादयः शशः शुद्धं ब्रह्म तदेव अयं प्रत्यगात्मा जीव इत्युच्यते वेदे 'तत्त्वमस्य ब्रह्मास्मि' अयमात्मा ब्रह्म इत्यादौ परमात्मन एव प्रत्यगात्मत्वमुच्यते न ततोऽन्यो जीवो नाम कश्चिद्विद्वानुरस्तीत्यर्थः । एनं प्रत्यगाभिन्नं परमेश्वरं शशाख्यं संक्षेपतो मया प्रोच्यमानं शृणु १८ इति करणे जंबूद्विजंबूद्वीपः खंडरुक्देशो यस्य तस्य ब्रह्मांडस्य निर्माणे विस्तारे इत्यर्थः ॥ इति भीष्मपर्वणि नीलकण्ठेये भारवभावदीपे पंचमो यथाहि पुरुषः पश्येदादशैमुखमात्मनः ॥ एवं सुदर्शनद्वीपो दृश्यते चंद्रमंडले १६ द्विरंशे पिप्पलस्तत्र द्विरंशे च शशो महान् ॥ सर्वौषधिसमावायः सर्वतः परिवारि तः १७ आपस्ततोऽन्या विज्ञेयाः शेषः संक्षेप उच्यते ॥ ततोऽन्य उच्यते चायमेनं संक्षेपतः शृणु १८ ॥ इति श्रीमहाभारते भीष्मपर्वणि जंबूखंडनिर्माणपर्वणि सुदर्शनद्वीपवर्णने पंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ ॥ ६ ॥ ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ उक्तो द्वीपस्य संक्षेपो विधिवद्बुद्धिं मंस्त्वया ॥ तत्त्वज्ञश्चासि सर्वस्य विस्तरं ब्रूहि संजय १ यावान्भूम्यवकाशोऽयं दृश्यते शशलक्षणे ॥ तस्य प्रमाणं प्रब्रूहि ततो वक्ष्यसि पिप्पलम् २ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवं राजा सपृष्टस्तु संजयो वाक्यमब्रवीत् ॥ ॥ संजय उवाच ॥ ॥ प्रागायता महाराज षडेते वर्षपर्वताः ॥ अवगाढा ह्युभयतः समुद्रौ पूर्वपश्चिमौ ३

५ अध्यायः ॥ ५ ॥ ॥ पिप्पलशशयोः स्वरूपश्रवणे स्वस्यानधिकारं पश्यन् स्थूलभेदावतमगवतोरूपं श्रोतुमिच्छन् घृतराष्ट्र उवाच उक्तो द्वीपस्येति द्वीपस्य विस्तरमिति संबंधः १ यावानिति शशलक्षणे परमात्मनो ज्ञापके मायाशब्दे ह्यद्वयं माया कल्पितो भूम्यवकाशो यावान् व्यवहारदृष्ट्या सत्यवत्प्रतीयमानो योगिवरदृश्यते तस्य प्रमाणं प्रब्रूहि । ननु कारणमेवाज्ञातव्यं यज्ज्ञानात्सा चैवं भवतीति वेदप्रसिद्धं किं द्वीपज्ञानेनेत्याशंक्याह ततो वक्ष्यसि पिप्पलमिति शशं च वक्ष्यसीति शेषः प्रागेव कारणज्ञानात्तत्तद्विभूतिकार्यमेव वेदेत्येतेन तत्रात्यंतमादरो भवतीति भावः २ प्रागायताः पूर्वपश्चिमसमुद्रस्पृशिनः अत्रेयं शास्त्रानुभवयोरविरोधेन मूलकल्पनाप्रतिमाति । यथा हस्तमात्रस्य चतुरस्रस्य चतुर्विंशत्यं गुलानि परिणाहः एतन्वत्यं गुला परिधिः किंचिन्मूनानि चतुस्त्रिंशदंगुलानि कर्णो भवति । एवं अष्टादशसहस्राणि पञ्चशतानि च जंबूपर्वसंज्ञिता यावुः प्रमाणमुक्तं तदेवात्र परिधिर्वेन कल्पितं तच्चतुर्थांशे च तत्वारि सहस्राणि पञ्चशतानि पञ्चाशच्च योजनान्येकैको भुज इति तदेव समचतुरस्रस्य विष्कंभप्रमाणं अस्य कर्णः शूलवशात्कोरीत्या पञ्चसहस्राणि पञ्चशतानि पञ्चसहस्रति श्वयोजनानि तस्यास्य भूचतुरस्रस्य चतुर्भिः समुद्रैर्वेष्टितस्य कोणादिस्तु वर्तते तेन दक्षिणस्यां दिशि रामसेतो द्वयोः समुद्रयोः संधिः एव मितरास्वपि दिक्षु समुद्रसंघयो ज्ञेयाः । यस्त्वव्योतिर्विदाभू परिधिः सप्तांगं द्वाविंशजं ४९६७ संमितोऽभिमतः स एवास्माकं चतुरस्रविष्कंभः खगोलरसवेदमितः ४९६० यत्तु पुरो रंतरं सप्तदुरा माः ३१७ तदपि यजमानेनोर्ध्वबाहुना प्रपदोच्छिन्नेन समपादस्थितेन वा उन्मितस्य सूत्रस्य पंचमोऽंशः सहस्त इति विकल्पस्य कात्यायनादिभि रक्तत्वाद्दस्तप्रमाण-

भेदकल्पनया योजनबहुत्वालपत्त्ववचनेन समाधेयं । तथा भूमेश्चतुरस्रत्वेऽपि तन्मध्यस्थमत्युच्छिन्नं मेरुं प्रदक्षिणीकुर्वतः सूर्यस्य मार्गो मंडलाकारोस्तीति न बौद्धाभिमतं सूर्यद्वयं कल्प्यं भवति अन्य त्सर्वयुक्त्यविरुद्धं ज्योतिर्विन्मतमेवात्रानुसर्तव्यं यत्पुराणे पञ्चाशत्कोटियोजनं भूगोलप्रमाणमित्युक्तं तदप्यचित्थांखलु ये भावानतांस्तर्केण साधयेदित्यनेनैदं प्रत्युक्तं । अव्यवस्थितत्वात् नमतानाम निर्वचनीयवाद एव शरणीकरणीय इत्येव वरं । यद्वा सर्वत्रयप्रमाणदृष्टं तद्विशंशेन तद्बोध्यं तेन पञ्चाशत्कोटिस्थाने सार्द्धं कोटिद्वयविस्तारभूमिः । लक्षस्थाने पंचसहस्रविस्तारो जंबूद्वीपः । नवसहस्रस्थाने सार्द्धं चतुःशतयोजनायामंभरतखंडमिति । अस्मिन् पञ्चे उदाहरिष्यमाणवैष्णवादिवाक्येभ्यो जंबूद्वीपश्चतुर्दलकमलाकारः तस्याश्रांतः परिधिः पञ्चशताधिकान्यष्टादशयोजनसहस्राणि । त्रयस्त्रिंशच्छतानि मध्यव्यामः । तेन फलतः पंचसहस्रव्यासता ज्ञेया । एवं सति यदा प्रागायतो हिमाचलः पूर्वपश्चिमसमुद्रौ स्पृष्टाऽस्ति तदायं भरतवर्षस्त्रिकोणो भवति तेन पृथिवी त्रिकोणे तिलोकप्रवादोऽनुभवश्चानुभूतो भवति । अन्यथा भरतवर्षस्य धनुराकारत्वे भूमध्यरेखाया लंकातः सेतुमार्गेण प्रस्थितायाः । 'पुरीरक्षसां देवकन्याऽथ कांची सितः पर्वतः पर्यली वत्सगुलं । पुरीचो जयिन्या ह्यगर्गराटं कुरुक्षेत्रमेवाभूवो मध्यरेखा' इति स्मर्यमाणायामध्यरेखा कुरुक्षेत्रस्य रामसेतुः सन्निहितो द्वारका च दूरे स्यात् । द्वारका समीपे सेतुश्च दूरे इति प्रत्यक्षमुपलभ्यते । भरतवर्षस्य त्रिकोण

हिमवाहेमकूटश्चानिषधश्च नगोत्तमः ॥ नीलश्वैदूर्यमयः श्वेतश्च शशिसन्निभः ४ सर्वधातुविचित्रश्च शृंगवान्नामपर्वतः ॥ एते वै पर्वताराजन्ति सद्धारणसेविताः ५ एषां मंतरविष्कंभो योजनानि सहस्रशः ॥ तत्र पुण्याजनपदास्तानि वर्षाणि भारत ६ वसंतितेषु सत्वानि नानाजातीनि सर्वशः ॥ इदं तु भारतं वर्षं ततो हिमवतं परम् ७ हेमकूटात्परं चैव हरिर्वर्षं प्रचक्षते ॥ दक्षिणेन तु नीलस्य निषधस्योत्तरेण तु ८ प्रागायतो महाभाग माल्यवान्नामपर्वतः ॥ ततः परं माल्यवतः पर्वतो गंधमादनः ९ परिमंडलस्तयोर्मध्ये मेरुः कनकपर्वतः ॥ आदित्यतरुणाभासो विधूम इव पावकः १० योजनानां सहस्राणि चतुरशीतिरुच्छ्रितः ॥ अधस्ताच्चतुरशीतिर्योजनानां महीपते ११ ऊर्ध्वमधश्चतिर्यक्त्रलोकानावृत्यतिष्ठति ॥ तस्य पार्श्वेष्वमी द्वीपाश्चत्वारः संस्थिता विभो १२ भद्राश्च केतुमालश्च जंबूद्वीपश्च भारत ॥ उत्तराश्चैव कुरुवः कृतपुण्यप्रतिश्रयाः १३ विहगः सुमुखो यस्तु सुपर्णस्यात्मजः किल ॥ सर्वैर्विचिंतयामास सौवर्णांवीक्ष्य वायसान् १४

त्वाभित्येवैकल्पनासाधीयसीति दिक् ३ । ४ । ५ एवं दक्षिणादिशमारभ्य यावदुत्तरमासि षट्प्राक्पश्चिमायताः पर्वतास्तेऽस्य सप्तवर्षाणि भवन्ति मध्ये मध्ये वासयोग्यानि स्थानानि भवन्ति तेषां स्थानानां वर्षाख्यानां मंतरमाह एषामिति विष्कंभो विस्तारः सहस्रशः शब्द एष शतशः शब्द परः कर्तव्यः लंका हिमाचलयोरनेकसहस्रयोजनांतराभावात् षट्यधिकशतचतुष्कयोजनसंमितस्यैवांतरस्य प्रसिद्धेः । तत्रापिशतं सेतोः परतः षट्यधिकत्रिंशतं योजनानि सेतुतो हिमालय इति प्रत्यक्षसिद्धं । वर्षाणि वर्षाणामेव संक्षिप्तं तेषां त्रिंशतं पूरयंतीति वर्षाणि रम्यस्थानानि ६ वसंतितेषु तानि वर्षाणी तियो गंतं माह वसंतीति हिमवतो दक्षिणे भारतं वर्षं उत्तरतो हिमवतं वर्षं द्वितीयम् ७ हेमकूटनिषधयोर्मध्ये हरिर्वर्षं निषधनीलयोर्मध्ये वर्षं विभागमाह दक्षिणेनेति दक्षिणेन दक्षिणतः समीप इत्यर्थः एवमुत्तरेणेत्यादी ज्ञेयम् ८ नीलनिषधयोर्मध्ये मेरुस्तस्य प्राक्माल्यवान् पूर्वसमुद्रावधिः पश्चिमसमुद्रावधिर्गंधमादन इत्यर्थः ९ परिमंडलशब्दस्य पूर्वोक्तार्थः अत्याश्चर्यमयो मेरुः प्रतिक्षणं नवोनव इत्यर्थः आदित्यतरुणोवालादित्यः १० चतुरशीतिसहस्रस्थाने द्वित्रिवारिंशच्छती उच्छ्रायो बोध्यः अधस्तात् भूमेर्गर्भे ११ तस्य पार्श्वेष्विति पार्श्वेषु चतुर्दिक्षु द्वीपा इव द्वीपाः नद्यंतरत्वाद् वर्षाणि १२ भद्राश्चादिसाहचर्या जंबूद्वीपशब्दोऽत्र भरतवर्षपरस्तस्य तत्सारत्वज्ञापनार्थः तानेव स्तोति कृतपुण्यप्रतिश्रया इत्यादिना कृताविहिताः पुण्यैः पुण्यवद्भिः प्रतिश्रया आश्रमायेषुते १३ तत्र सुमुखारुयेन पक्षिणामेकं त्यक्त्वा प्रश्रयः कृत इत्याह विहग इति द्वाभ्याम् १४

एनंत्यजामित्यक्ताउतरान्कुरुनेवगच्छामीतिशेषः १५ तमेष्टमादित्योऽनुपर्येतिप्रदक्षिणीकरोति १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ काव्यःकविश्रेष्ठःशुक्रोरमतइतिशेषः तस्यकाव्यस्य २२ तस्मात्काव्यात् ततःकुबेरात् कलांशोषोडशमागस्यापिलेशं २३ कर्णिकाराराजवृक्षास्तेषावनं २४ । २५ । २६ । २७ क्षीरवत्श्वेताधारापस्याःसागंगा विश्वरूपाविश्वोविष्णुस्तद्रूपा तथाचस्मरंति । 'योऽसौसर्वगतोविष्णुश्चित्स्वरूपीनिरंजनः । सपद्मद्रवरूपेणमंगामोनात्रसंशयः'इति २८ । २९ तयैवप्रवेगेनमेष्टमाकारात्पतनजनितचलेनस्वनंत्या सहदउत्पादितइतिसंबंधः ३० । ३१

मेरुतममध्यानामधमानांचपक्षिणाम् ॥ अविशेषकरोयस्मात्तस्मादेनंत्यजाम्यहम् १५ तमादित्योऽनुपर्येति सततं ज्योतिषावरः ॥ चंद्रमाश्च सनक्षत्रो वायु
श्चैव प्रदक्षिणः १६ सपर्वतो महाराज दिव्यपुष्पफलान्वितः ॥ भवनैरावृतः सर्वैर्जातून् दपरिष्कृतैः १७ तत्र देवगणाराजन्गंधर्वा सुरराक्षसाः ॥ अप्सरोगणसंयु
क्ताः शैले क्रीडन्ति सर्वदा १८ तत्र ब्रह्मा च रुद्रश्च शक्रश्चापि सुरेश्वरः ॥ समेत्य विविधैर्यज्ञैर्यजन्ते जनेकदाक्षिणैः १९ तुंबुरुर्नारदश्चैव विश्वावसुर्हहादुहः ॥ अभिग
म्यामरश्रेष्ठास्तुष्टुर्विविधैः स्तवैः २० सप्तर्षयो महात्मानः कश्यपश्च प्रजापतिः ॥ तत्र गच्छन्ति भद्रं ते सदा पर्वणि पर्वणि २१ तस्यैव मूर्धन्युशनाः काव्योदैत्यैर्महीप
ते ॥ इमानि तस्य रत्नानि तस्य मेरुपर्वताः २२ तस्मात्कुबेरो भगवांश्चतुर्थभागमश्नुते ॥ ततः कलांशं वितस्य मनुष्येभ्यः प्रयच्छति २३ पार्श्वे तस्योत्तरे दिव्यं सर्व
तुंकुसुमैश्चितम् ॥ कर्णिकारवनं रम्यं शिलाजालसमुद्गतम् २४ तत्र साक्षात्पशुपतिर्दिव्यैर्भूतैः समावृतः ॥ उमा सहायो भगवान् रमते भूतभावनः २५ कर्णिकार
मयी माला विभ्रत्पादा वलंबिनीम् ॥ त्रिभिर्नैत्रैः कृतोद्योतस्त्रिभिः सूर्यैरिवोदितैः २६ तमुग्रतपसः सिद्धाः सुवताः सत्यवादिनः ॥ पश्यन्ति न हि दुर्वृतैः शक्यो द्रष्टुं
महेश्वरः २७ तस्य शैलस्य शिखरात्क्षीरधारानरेश्वरः ॥ विश्वरूपा परिमिता भीमनिर्घातनिःस्वना २८ पुण्या पुण्यतमैर्जुष्टांगभागीरथीशुभा ॥ प्लवंति व
प्रवेगेन हृदे चंद्रमसः शुभे २९ तया तुत्पादितः पुण्यः सहदः सागरोपमः ॥ क्षांधारयामास तदा दुर्धरां पर्वतैरपि ३० शतं वर्षं सहस्राणां शिरसैव पिनाकवृक् ॥ मे
रोस्तु पश्चिमे पार्श्वे केतुमालो महीपते ३१ जंबूखंडे तु तत्रैव महाजनपदो नृप ॥ आयुर्दशसहस्राणि वर्षाणां तत्र भारत ३२ सुवर्णवर्णाश्च नराः स्त्रियश्चाप्सरसोपमाः ॥
अनामया वीतशोकानित्यं मुदितमानसाः ३३ जायन्ते मानवास्तत्र निष्ठस्तकनकप्रभाः ॥ गंधमादनश्च ग्रेषु कुबेरः सह राक्षसैः ३४ संवृतोऽप्सरसां संधैर्मोदिते गु
ह्यकाधिपः ॥ गंधमादन पार्श्वे तु परे त्वपरगंडिकाः ३५ एकादशसहस्राणि वर्षाणां परमायुषः ॥ तत्र हृष्टान राराजस्ते जोयुक्ता महाबलाः ॥ स्त्रियश्चोत्पलवर्णाभाः
सर्वाः सुप्रियदर्शनाः ३६ नीलात्परतरं श्वेतं श्वेताद्वैरण्यकंपरम् ॥ वर्षमैरावतं राजन्नानाजनपदावृतम् ३७

३२ । सुवर्णवर्णाः गौराः ३१ निष्टप्तेति

पीतभास्वराइत्यर्थः ३४ अपरगंडिकाः अन्धेगंधमादनस्यैवावयवभूताबुद्धोपमाः क्षुद्रशैलाः । 'गंडोभूषणबुद्धे' इति मेदिनी स्वार्थिकः कः ३५ उत्पलवर्णनं आभातिताः उत्पलवर्णाभाः ३६ नीलात्प
रतरमिति नीलोत्पलधरमित्यपपाठः । एवं हिमवतोदक्षिणे भरतवर्षं तदुत्तरे हिमवतं वर्षं हेमकूटादुत्तरे हरिवर्षं । निषादुत्तरे नीलाक्षदक्षिणे मेरोः परित इलावतमेकमेव चतुर्थवर्षं । अत्रैव के
चिद्भद्राश्वके तु मालयोर्वर्षांतरत्वं प्रकल्पनवर्षाणीत्याचक्षते । ततो नीलात्पर्वतादुत्तरतः श्वेतपंचमवर्षं । श्वेतात्पर्वतादुत्तरतो हिरण्यकं नववर्षं । ततः शृंगवत्पर्वतादौ रावतं सप्तमवर्षं ३७

धनुःसंस्थेधनुष्कोटी संस्थाशब्दःसमाप्तिवचनः । संतिष्ठतेऽग्निहोत्रमित्यादिप्रयोगदर्शनात् तेनमिश्रितधनुष्कोटिद्वयाकारेइत्यर्थः । शाङ्गस्यहिधनुषोद्वेकोटीएकीकृतेभवतस्तदामध्येकंचित्रतं त्रिकोणंभवतिअतएवराससैतौधनुष्कोटिशब्देनैवरत्नाकरमहोदध्याख्यसमुद्रद्वयसंगमप्रदेशोव्यवहियते एवमाकारंदक्षिणेभरतवर्षमुतरेपेरावतंचमध्येपंचैतिसप्तवर्षाणि १८ । ३९ समन्वितानिभिन्नभावेनसंगतानि ४० हेमेति हेमदूटएवकैलासस्तस्योत्तरेभैनाकस्तस्योत्तरतोहिरण्यगृगः एतयोरंतरालेबिंदुसरोस्तीतिश्लोकत्रयार्थः ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ भूतपतीरुद्रः ४६ ४७ पावनीसरस्वतीत्येका ४८ प्रमोरीश्वरस्यैषसप्तनद्यात्मकःसंविधिःसभीचीनंलोकोपकारार्थंविधानं एषंचैतिसंधिरार्थः कारुण्यात्परमेश्वरेणपावनाःपदार्थानिर्मिताइत्यर्थः ४९ । ५० । ५१ श्वेतपर्वतःस्थानमितिशेषःगंधर्वावसंतीतिशेषः प्रतिसंचरःव्यवहारस्थानं ५२ इतीति वर्षाणितत्रउपनिविष्टानि गतिमंतिजंगमानि ध्रुवाणिस्थावराणिचसर्वाणिभूतान्येवसर्वदृश्यमाश्रयाश्रितरूपपांचभौ

धनुःसंस्थेमहाराजद्वेवर्षेदक्षिणोत्तरे ॥ इलावृत्तमध्यमंतुपंचवर्षाणिचैवहि ३८ उत्तरोत्तरमेतेभ्योवर्षमुद्रिच्यतेगुणैः ॥ आयुःप्रमाणमारोग्यधर्मतःकामतोऽर्थतः
३९ समन्वितानिभूतानितेषुवर्षेषुभारत ॥ एवमेषामहाराजपर्वतैःपृथिवीचिता ४० हेमकूटस्तुसुमहान्कैलासोनामपर्वतः ॥ यत्रैवश्रवणोराजन्गुह्यकैः
सहभोदते ४१ अस्त्युत्तरेणकैलासमैनाकंपर्वतंप्रति ॥ हिरण्यशृंगःसुमहान्दिव्योमणिमयोगिरिः ४२ तस्यपार्श्वेमहदिव्यंशुभ्रंकांचनवालुकं ॥ रम्यंविंदुसरो
नामयत्रराजाभगीरथः ४३ दृष्ट्वाभागीरथींगंगामुवासबहुलाःसमाः ॥ यूपामणिमयास्तत्रचैत्याश्वापिहिरण्यमयाः ४४ तत्रेष्टातुगतःसिद्धिसहस्राक्षोमहायशः ॥
स्रष्टाभूतपतिर्यत्रसर्वलोकैःसनातनः ४५ उपास्यतेतिग्मतेजायत्रभूतैःसमंततः ॥ नरनारायणौब्रह्मामनुःस्थाणुश्चपंचमः ४६ तत्रदिव्यात्रिपथगाप्रथमंतुप्रति
ष्ठिता ॥ ब्रह्मलोकादपक्रांतासप्तधाप्रतिपद्यते ४७ वस्वौकसारानलिनीपावनीचसरस्वती ॥ जंबूनदीचसीताचगंगार्सिधुश्चसप्तमी ४८ अर्चित्यादिव्यसंकाशाप्र
भोरेषैवसंविधिः ॥ उपासतेयत्रसत्रंसहस्रयुगपर्यये ४९ दृश्याऽदृश्याचभवतितत्रतत्रसरस्वती ॥ एतादिव्याःसप्तगंगास्त्रिपुलोकेषुविश्रुताः ५० रक्षांसिवैहिमव
तिहेमकूटतुगुह्यकाः ॥ सर्पानागाश्चनिषधेगोकर्णेचतपोवनम् ५१ देवासुराणांसर्वेषांश्वेतपर्वतउच्यते ॥ गंधर्वानिषधेनित्यंनिलेब्रह्मर्षयस्तथा ॥ शृंगवांस्तुमहाराज
देवानांप्रतिसंचरः ५२ इत्येतानिमहाराजसप्तवर्षाणिभागशः ॥ भूतान्युपनिविष्टानिगतिमंतिध्रुवाणिच ५३ तेषामृद्धिर्बहुविधादृश्यतेदैवमानुषी ॥ अशक्याप
रिसंख्यातुंश्रद्धेयातुंभूषता ५४ यांतुपृच्छसिमांराजन्दिव्यामेतांशशाकृतिं ॥ पार्श्वेशस्यद्वेवर्षेउक्तेयेदक्षिणोत्तरे ॥ कर्णौतुनागद्वीपश्चकाश्यपद्वीपएवच ५५

तिकमेवेत्यर्थः ५१ बुभुषताश्रेयःप्राप्तुमिच्छताश्चद्वेया अदृष्टेष्वर्षेषुश्रद्धावान्हितत्प्राप्त्यर्थंचोदितानिकर्माणिकरोतिनत्वश्रद्धावानइत्यर्थः ५२ एवंभूतस्थानमुक्त्वाएतदेवपरमात्मनःशरीरमिति चिंतनीयमित्याशयेनाह यांत्विति दिविमायाशब्देनवादिन्यामायिकींशशस्यचिदात्मनःआकृतिपिप्पलाख्यां । ततोवक्ष्यसिपिप्पलमितिपूर्वत्वयैवोक्तत्वात्इदानींमिच्छसिअवसरंप्राप्यवक्ष्यसि वर्तमानसामीप्येवर्तमानवन्निर्देशः तामहंत्वयाऽपृष्टामपिवक्ष्यामीतिशेषः । तामेवाह पार्श्वेइति भुक्तस्यान्नादेःसंग्रहस्थानंपार्श्वेद्वयंयथाएवंकर्मसंचयस्थानंभरतवर्षमेकंपरमेश्वरस्यदक्षिणपार्श्वत्वेन ज्ञेयं । तथाऐरावतवर्षमपियोगसंचयस्थानमुत्तरपार्श्वत्वेनज्ञेयं । तत्रहिब्रह्मलोकच्युतायोगप्रष्टाविदेहप्रकृतिलयाख्याएवजायते तेचपूर्वसंस्कारात्पुनर्योगमभ्यस्यन्ति । भरतवर्षेतुकर्भयोग योर्ह्योरप्यनुष्ठानाययोग्यमितिदक्षिणकुक्षित्वेनाभ्यर्हितत्वमस्यसूचितं । यथालौकिकेशशरीरेकर्णावत्युच्छ्रितंस्थानंतुल्योपरमेश्वरशरीरेनागद्वीपकाश्यपद्वीपौ क्रमेणदक्षिणोत्तरौ ।

क्षितानिहर्म्यादीनिचयत्रासौताम्रपर्णशिलः अतएवश्रीमान्मलयपर्वतः मलयेषुआरामेषुपर्वतइवउच्छ्रितः श्रेष्ठतमआरामइत्यर्थः 'मलयोदेशआरामः'इतिविश्वः । 'आराममस्यपश्यन्तिनतंपश्यति
तिकश्चन'इतिबृहदारण्यकपष्ठेस्वाप्प्रपपंचेआरामपदप्रयोगदर्शनात् । एतत्तमलयरूपं द्वीपस्यजंबूखंडस्यद्वितीयवासनामयंशशसंस्थितंशशस्वरूपं । एतेन'द्वेवावब्रह्मणोरूपेमूर्त्तंचैवामूर्त्तंच'इतिश्रु
तिप्रसिद्धेस्थूलसूक्ष्मेपरमेश्वरस्यद्वेरूपेचित्यत्वेनदर्शिते । तेउभेष्टतराष्ट्रेणापिचित्तनीयेइतिवक्तुराशयः ५६ ॥ इतिभीष्मपर्वणिनीलकंठीयेभारतमावदीपेष्टोऽध्यायः ॥ ६ ॥ ॥ ७ ॥
एवमुक्तेऽपिध्यानमार्गेचित्तदोषेणानधिकारात्कर्मप्राप्त्याप्येवस्वर्गच्युतानास्थानानिपृच्छति मेरोरिति १ । २ मधुफलाःस्वादुफलाः ३ । ४ । ५ । ६ शुक्लाभिजनोविष्णुमत्तजनस्ते
नसंपन्नास्तत्संगिनः ७ । ८ । ९ चक्रवाकौसहचरौपाक्षिदंपती १० नजहतिसममेवद्वावपिशरीरंत्यजतइत्यर्थः ११ । १२ । १३ मूर्धाभिषेकोमूर्धाभिषिक्तंमुख्यमिति यावत् १४

१९ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० योजनानामिति अत्राप्येकादशशत्याविंशोऽंशः पंचपंचाशत् २१ एवं सत्तिसार्धसहस्रद्वयमरत्नीनां तस्य परिणाहोयत्र तत्र सपादशतं अरत्नयः फलपरिणाहोयुज्यते रसभेदिनां कर्कटीफलवत्पक्वतादशायमिदशीलानां २१ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ गंडिकास्तु प्रपर्वतः २८ पंचषट्पंचाधिकाः षट्पकादशेत्यर्थः महार जतं काचनंत रसं काशाः २९ ब्रह्मलोकेति ये हतः कर्मणा ब्रह्मलोकं गतास्ते ततश्च्युताः संतो मास्यवति पर्वते जन्मलब्ध्वा भूतानां रक्षणार्थं तपस्तप्त्वा दिवाकरं प्रविशंते तत्समीपं प्राप्नुवन्ति १० । ३१

कालाग्रस्तुमहाराजानित्यपुष्पफलः शुभः ॥ इमश्चयोजनोत्सेधः सिद्धचारणसेवितः १५ तत्रतेपुरुषाः श्वेतास्तेजोयुक्तामहाबलाः ॥ स्त्रियः कुमुदवर्णाश्चसुन्दर्यः
प्रियदर्शनाः १६ चंद्रप्रभाश्चंद्रवर्णाः पूर्णचंद्रनिभाननाः ॥ चंद्रशीतलगाश्च नृत्यगीतविशारदाः १७ दशवर्षसहस्राणि तत्रायुर्मरतर्षभ ॥ कालाग्रसपी
तास्तेनित्यंसंस्थितयौवनाः १८ दक्षिणेन तु नीलस्य निषधस्योत्तरेण तु ॥ सुदर्शनो नाम महान् जंबूद्वीपः सनातनः १९ सर्वकामफलः पुण्यः सिद्धचारणसेवितः ॥
तस्य नाम्ना स माख्यातो जंबूद्वीपः सनातनः २० योजनानां सहस्रं च शतं च भरतर्षभ ॥ उत्सेधो वृक्षराजस्य दिवस्पृष्ट इमनुजेश्वर २१ अरत्नीनां सहस्रं च शतानि द
शपंच च ॥ परिणाहस्तु वृक्षस्य फलानां रसभेदिनाम् २२ पतमानानि तान्युर्वीकुर्वीति विपुलं स्वनम् ॥ मुंचंति च रसं राजंस्तस्मिन् रजतसन्निभम् २३ तस्या जंबूवाः
फलरसो न दीप्तत्वा जनाधिप ॥ मेरुप्रदक्षिणं कृत्वा संप्रयात्युत्तरान्कुरून् २४ तत्र तेषां मनः शांतिर्न पिपासा जनाधिप ॥ तस्मिन् फलरसे पीते न जरा बाधते च तान्
२५ तत्र जांबूनदं नाम कनकं देवभूषणम् ॥ इंद्रगोपकसंकाशं जायते भास्वरं तु तत् २६ तरुणादित्यवर्णाश्च जायंते तत्र मानवाः ॥ तथामाल्यवतः शृंगे दृश्यते ह
व्यवाद्सदा २७ नाम्ना संवर्त्तको नाम कालाग्रिर्मरतर्षभ ॥ तथामाल्यवतः शृंगे पूर्वपूर्वानुगंडिका २८ योजनानां सहस्राणि पंचषण्माल्यवानथ ॥ महारजतसंका
शा जायंते तत्र मानवाः २९ ब्रह्मलोकच्युताः सर्वे सर्वेषु साधवः ॥ तपस्तप्यंतिते तीव्रं भवंति ह्यूर्ध्वरेतसः ॥ रक्षणार्थं तु भूतानां प्रविशंते दिवाकरम् ३० षष्टि
स्तानि सहस्राणि षष्टिरेव शतानि च ॥ अरुणस्थाग्रतो यांति परिवार्य दिवाकरम् ३१ षष्टिवर्षसहस्राणि षष्टिमेव शतानि च ॥ आदित्यतापतप्तास्ते विशंति शशि
मंडलम् ३२ ॥ इति श्रीमहाभारते भीष्मपर्वणि जंबूद्वीपनिर्माणपर्वणि माल्यवद्वर्णने सप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ वर्षाणां चैव नामानि पर्वता
नां च संजय ॥ आचक्ष्व मे यथा तत्त्वं ये च पर्वतवासिनः १ ॥ संजय उवाच ॥ दक्षिणेन तु श्वेतस्य निषधस्योत्तरेण तु ॥ वर्षैरमणकं नाम जायंते तत्र मानवाः २ शु
क्लाभिजनसंपन्नाः सर्वे सुप्रियदर्शनाः ॥ निःसपत्नाश्च ते सर्वे जायंते तत्र मानवाः ३ दशवर्षसहस्राणि शतानि दशपंच च ॥ जीवंति ते महाराजानित्यं सुदितमानसाः ४

तत्रापिआदित्यालोकेनकृत्स्नविराट्पुरुषबहुकालमुपास्य चंद्रमनसोभिष्ठातारंप्रविशंति सूत्रात्मभावंप्राप्नुवन्तीत्यर्थः ३२ ॥ इतिमीष्मपर्वणिनीलकण्ठीये भारतमावदीपे सप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥
वर्षाणामिति १ दक्षिणेनत्विति यद्यापिश्वेतस्यदक्षिणेनीलस्तस्यदक्षिणेनिषधस्तथाऽपिनिषधोत्तरत्वमस्त्येवेत्यविरोधः । रमणकंस्यत्पूर्वनीलादुत्तरतःश्वेतादक्षिणतश्चश्वेतवर्षमित्युक्तंतस्यैवरमण
कमितिसंज्ञांतरं । दक्षिणेनतुनीलस्यनीलमाल्यवतोर्नीलगंधमादनयोश्चसंधावित्यर्थः निषधस्योत्तरेणतथैवतयोरेवसंधिद्वयेइत्यर्थः २ । ३ । ४

५ । ६ । ७ शृंगाणिशृंगवतःषष्ठयवर्षवर्षतस्यसानुनि ८ । ९ शृंगस्यशृंगरतः १० शृंगशृंगरतः यस्मात्सर्वधातुविचित्रश्चशृंगवाह्यामपर्वतइत्युक्तमहिम्नापर्वतेनपरिच्छिन्नइदंरेरावताख्यंवर्ष
तस्मात्ततःपूर्वोकाद्वर्षगणात्परंश्रेष्ठमिदंवर्षमित्यर्थः एतदेवाह नतत्रेत्यादिना ११ । १२ अनिष्यंदाअश्वेदाः देवतुल्याइत्यर्थः १३ । १४ आदित्यतापतप्तास्तेविशंतिशशिमंडलमिति
विराडावत्यक्तासूत्रात्मभावंगच्छतीत्युक्तं धूलसूक्ष्मरूपकार्यद्वयं । इदानींपिप्पलतुवदिव्यसीत्युक्तःसंजयोऽवसरंप्राप्यपिप्पलाख्यकारणमप्याह क्षीरोदस्येति तत्राधिदैवत्ववशेक्षुसुरासर्पिर्दधि
क्षीरशुद्धोदकानांसप्तसमुद्राणामुपांत्यःक्षीरोदःअध्यात्मं । अन्नमयःकोशआत्मा प्राणमयस्तुडंद्रियमयप्राणमयभेदेनद्विविधइतिद्वौ चतुर्थोमनोमयः । पंचमोविज्ञानमयः । षष्ठआनंदमयः ।
सर्वकारणभूतःसप्तमः । शुद्धब्रह्मेति । तत्रक्षीरोदात्परतोमहाविष्णोर्जगज्जन्मादिहेतोःस्थानमस्ति यदिदंवहाराद्युपासकैःप्राप्यते । पञ्चारण्यश्चार्णवीयप्रभुविभितंहिरण्यवेदमयत्राश्वत्थः
सोमसवनइत्यादिचिन्हमुक्तंश्रुतिप्रसिद्धं सप्रमुरंतर्यामी हरिःसर्वसंहर्ता वैकुण्ठोऽकुठितसामर्थ्यः शकटेशकटवदचेतनेकनकामयेकनकवज्रास्वरज्योतिर्मये अन्येभ्योऽपिदृश्यतेइतिदीर्घः चिन्मये

दक्षिणेनतुनीलस्यनिषधस्योत्तरेणतु ॥ वर्षहिरण्यमयंनामयत्रहैरष्वतानदी ५ यत्रचायंमहाराजपक्षिराट्पतगोतमः ॥ यक्षानुगामहाराजधनिनःप्रियदर्शनाः
६ महाबलास्तत्रजनाराजन्मुदितमानसाः ॥ एकादशसहस्राणिवर्षाणांतेजनाधिप ७ आयुःप्रमाणंजीवतिशतानिदशपंचच ॥ शृंगाणिचविचित्राणित्रीण्ये
वमनुजाधिप ८ एकंमाणिमयंतत्रतथैकरौक्ममहुतम् ॥ सर्वरत्नमयंचैकंभवन्नैरुपशोभितम् ९ तत्रस्वयंप्रभादेवीनित्यंवसतिशाडिली ॥ उत्तरेणतुशृंगस्यस
मुद्रांतेजनाधिप १० वर्षभैरावतंनामतस्माच्छृंगमतःपरम् ॥ नतप्रसूर्यस्तपातिनजर्यितेचमानवाः ११ चंद्रमाश्चसनक्षत्रोज्योतिर्भूतइवावृतः ॥ पद्मप्रभाः
पद्मवर्णाःपद्मपत्रनिभेक्षणाः १२ पद्मपत्रसुगंधाश्चजायंतेतत्रमानवाः ॥ अनिष्यंदाइष्ट गंधानिराहाराजितेंद्रियाः १३ देवलोकच्युताःसर्वेतथाविरजसोऽनृप ॥
त्रयोदशसहस्राणिवर्षाणांतेजनाधिप १४ आयुःप्रमाणंजीवतिनराभरतसत्तम ॥ क्षीरोदस्यसमुद्रस्यतथैवोत्तरतःप्रभुः ॥ हरिर्वसतिवैकुण्ठःशकटैकनकामये
१५ अष्टचक्रहितद्यानंभूतयुक्तंमनोजवम् ॥ अग्निवर्णमहातेजोजांबूनदविभूषितम् १६ सप्रभुःसर्वभूतानांविभुश्चभरतर्षभ ॥ संक्षेपोविस्तरश्चैवकर्ताकारायि
तातथा १७ पृथिव्यापस्तथाकाशंवायुस्तेजश्चपार्थिव ॥ सयज्ञःसर्वभूतानामास्यंतस्यहुताशनः १८

शरीरेवसति १५ अस्यवस्तुवस्त्यायद्यपिचिन्मयत्वं तथापिदिलोकप्रसिद्धंअष्टचक्रं अष्टाभिर्भगवतनुभिरुह्यतइतिअष्टचक्रं यानंइहलोकपरलोकगतिसाधनं । अष्टौचक्राणितु कर्मद्रियपंचकं
ज्ञानेन्द्रियपंचकं मनआदिचतुष्कं प्राणपंचकं सूक्ष्मभूतपंचकं अविद्या कामः कर्मचेति पुर्यष्टकात्मकंलिङ्गंशकटवदचेतनमचलमपि भूतयुक्तंभूतेननित्यसिद्धेनब्रह्मणाअनुप्रविष्टंसत् मनोजवंशीघ्रं
भवति प्राणनादिक्रियाःकरोतीत्यर्थः । अतएवभूयते 'कोह्येवान्यात्कःप्राप्यात्तयदेवआकाशआनंदोनस्यात्'इति अग्निवर्णंअग्निवत्पद्मवर्णंवर्णनायस्यअत्यंतसंसारदुःखप्रदमित्यर्थः । महातेजः
अनेकविधज्ञानेन्द्रियप्रधानं । जांबूनदंदिव्यसुवर्णचेतोहरणंवासनाजालं तेनविभूषितंतन्मयमित्यर्थः अधिदैवंतुस्पष्टपदार्थः १६ सप्रभुरिति योऽस्मिन्नशकटवसति सप्रसवंपांजीवानांप्रभु
नित्यंता । विभुर्व्यापकः । संक्षेपःसंहर्ता । विस्तरः सम्यक्विरचयिता । कर्ताजीवरूपेण कारयिताईश्वररूपेण १७ एवमध्यात्मादिदैवरूपत्वमुक्त्वा अधिभूताधिपज्ञरूपत्वमपितस्यै
वाह पृथिवीति सर्वेषांभूतानांसंबंधीयथाधिकारंनिर्वर्त्योयज्ञःसएव आस्यंतस्यहुताशनः विशेषतस्तुसयज्ञेनैवगृह्यतीतिभावः १८

एवंसंजयेनउक्तःउपदिष्टोऽधृतराष्ट्रोमहामनाः महत्पिप्पलापरपर्यायाविश्वरूपदर्शनयोग्यंमनोयस्यसएवंभूतो ध्यानंनविकल्पसमाधिअन्वगमत् संजयवाक्यश्रवणरुनुपासवान् १९ तत्रचय
थाऽज्जनेनविश्वरूपदर्शनकाले भावीक्षेत्रक्षयोदष्टस्तद्वत्सोऽपि नरनारायणाभ्याक्रियमाणंसर्वज्ञप्रक्षयंदष्टास्वपुत्रान्प्रतिविचित्यपुनरेवाब्रवीत् तदेववचनमाह असंशयमिति २० इहलोकत्वदु
क्तेजंबुखंडे शाश्वतंशाश्वद्रवमेवादिकमपिनास्ति किंतुसर्वदृष्टनष्टस्वभावंसंकल्पमात्रेत्थं । किंतुहिंशाश्वतमस्तिनरोनारायणश्चेति जीवेश्वराविवशाश्वतौ नेत्याह उभयमिलित्वाएकएवसर्वज्ञःसर्वभू

वैशंपायनउवाच ॥ एवमुक्तःसंजयेनधृतराष्ट्रोमहामनाः ॥ ध्यानमन्वगमद्राजन्पुत्रान्प्रतिजनाधिप १९ सविचित्यमहातेजाःपुनरेवाब्रवीद्वचः ॥ असंशयंमृतपु
त्रकालःसंक्षिपतेजगत् २० मृजतेचपुनःसर्वंनेहविद्यतिशाश्वतम् ॥ नरोनारायणश्चैवसर्वज्ञःसर्वभूतहृत् २१ देवावैकुण्ठमित्याहुर्नराविष्णुमितिप्रभुम् २२ ॥
इतिश्रीमहाभारतेभीष्मपर्वणि जंबूखंडविनिर्माणपर्वणि धृतराष्ट्रवाक्येऽष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ ॥ ९ ॥ ॥ धृतराष्ट्रउवाच ॥ यदिदभारतंवर्षयत्रेदंमुच्छि
तंबलम् ॥ यत्रातिमात्रलुब्धोऽयंपुत्रोदुर्योधनोमम १ यत्रगृद्धाःपांडुपुत्रायत्रमेसज्जतेमनः ॥ एतन्मेतत्त्वमाचक्ष्वत्वंहिमेबुद्धिमान्मतः २ ॥ संजयउवाच ॥
नतत्रपांडवागृद्धाःशृणुराजन्वचोमम ॥ गृद्धोदुर्योधनस्तत्रशकुनिश्चापिसौबलः ३ अपरेक्षत्रियाश्चैवनानाजनपदेश्वराः ॥ येगृद्धाभारतेवर्षेनमृष्यंतिपरस्प
रम् ४ अत्रतेकीर्तयिष्यामिवर्षंभारतभारतम् ॥ प्रियमिंद्रस्यदेवस्यमनोवैवस्वतस्यच ५ पृथोस्तुराजन्वैन्यस्यतथेक्ष्वाकोमहात्मनः ॥ ययातेरंवरौषस्यमां
घातुर्नहुषस्यच ६ तथैवमुचुकुंदस्यशिवेरौशीनरस्यच ॥ ऋषभस्यतथैलस्यनृगस्यनृपतेस्तथा ७ कुशिकस्यचदुर्द्धर्षगाधेश्वैवमहात्मनः ॥ सोमकस्यचदु
र्द्धर्षदिलीपस्यतथैवच ८ अन्येषांचमहाराजक्षत्रियाणांबलीयसाम् ॥ सर्वेषामेवराजेंद्रप्रियंभारतभारतम् ९ ततेवर्षंप्रवक्ष्यामियथायथमारिंदम ॥ शृणुमेग
दत्तोराजन्यन्मात्वंपरिपृच्छसि १० महेंद्रोमलयःसह्यःशुक्तिमानृक्षवानपि ॥ विध्यश्चपारियात्रश्चसप्तैतेकुलपर्वताः ११ तेषांसहस्रशोराजन्पर्वतास्तेसमीप
तः ॥ अविज्ञाताःसारवंतोविपुलाश्चित्रसानवः १२ अन्येततोऽपरिज्ञाताहस्वाहस्वोपजीविनः ॥ आर्याम्लेच्छाश्चकौरव्यतैर्मिश्राःपुरुषाविभो १३ नदी
पिबंतिविपुलांगंगांसिंधुसरस्वतीम् ॥ गोदावरीनर्मदांचबाहुदांचमहानदीम् १४ शतद्रूचंद्रभागांचयमुनांचमहानदीम् ॥ दृषद्वतीविपाशांचविपापांस्थूलवा
लुकाम् १५ नदीवेत्रवतींचैवकृष्णवेणांचनिग्नगाम् ॥ इरावतींचितस्तांचपयोष्णीदेविकामपि १६ वेदस्मृतांचेदवतींचिदिवामिक्षुलांछमिम् ॥ करीषिणी
चित्रवाहांचित्रसेनांचनिग्नगाम् १७ गोमतींचूतपापांचवंदनांचमहानदीम् ॥ कौशिकींचिदिवांकृत्यांनिचितांलोहितारणीम् १८

तद्वच तमेवेश्वरदेवावैकुण्ठमाहुः अधिदैवंसएववैकुण्ठाधिपतिरित्युच्यतइत्यर्थः नराजीवास्तुतमेवविष्णुंअध्यात्मं अंतःप्रविष्टंजनानांशास्तरं अष्टचक्रस्यशकटस्यचालकमाहुः तथापिप्रभुंभूत्वाऽपि
लेपण्यं अतईश्वरस्यचिकीर्षितःक्षत्रक्षयोनास्मद्गोपजइतिभावः २१ । २२ ॥ इतिभीष्मपर्वणिनीलकंठीये भारतभावदीपेअष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ यदिदमिति १ गृद्धाःलोभयुक्ताः एतत्
एतस्य मेमहां तत्त्वंयायार्थम् २ । १ । ३ प्रियमिति कर्मभूमित्वादिद्रादीनामिदंप्रियम् ५ अग्रेस्पष्टार्थोग्रंथः ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८

१९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४०
 रहस्यांशतकुंभांचसरयुंचतथैवच ॥ चर्मण्वर्तीवेत्रवर्तीहस्तिमोमांदिशंतथा १९ शरावर्तीपयोष्णीचवेणाभीमरथीमपि ॥ कावेरीचुलुकांचापिवाणीशतबला
 मपि २० नीवारामहितांचापिसुप्रयोगांजनाधिप ॥ पवित्रांकुंडलीसिंधुराजनीपुरमालिनी २१ पूर्वाभिरामांवीरांचभीमामोघवर्तीतथा ॥ पाशाशिनीपाप
 हरामहेद्रापाटलावर्ती २२ करोषिणीमसिकीचकुशचीरामहानदी ॥ मकरीप्रवरामेनाहिमांष्टतवर्तीतथा २३ पुरावतीमनुष्णाचशैव्याकापीचभारत ॥ सदा
 नीरामघृण्यांचकुशधारामहानदी २४ सदाकांतांशिवांचैवतथावीरवतीमपि ॥ वस्त्रांसुवस्त्रांगौरीचकंपनांसहिरण्वती २५ वरावीरकरांचापिपंचमीचमहा
 नदी ॥ रथचित्रांज्योतिरथांविश्वामित्रांकर्पिजलाम् २६ उपेंद्रांबहुलांचैवकुशीरामंडुवाहिनी ॥ विनदीपिंजलांवेणांतुंगवेणामहानदी २७ विदिशांछण्णवेणांच
 ताम्रांचकपिलामपि ॥ खलुसुवामावेदाश्वाहरिश्रावांमहापगाम् २८ शीघ्रांचपिच्छिलांचैवभारद्वाजीचानिग्रगाम् ॥ कौशिकीनिग्रगांशोणांबाहुदामथचंद्र
 माम् २९ दुर्गांचित्रशिलांचैवब्रह्मवेध्यांबृहद्वती ॥ यवक्षामथरोहीचतथाजांबूनदीमपि ३० सुनसांतमसांदासीवसामन्यांवराणसी ॥ नीलांष्टतवर्तीचैवपर्णा
 शांचमहानदी ३१ मानवींष्टपमांचैवब्रह्ममेध्यांबृहद्वती ॥ एताश्चान्याश्चबहुधामहानद्योजनाधिप ३२ सदानिरामयांछण्णामंदगांमंदवादिनी ॥ ब्राह्मणीच
 महागौरीदुर्गामपिचभारत ३३ चित्रोपलांचित्ररथांमंजुलांबाहिनीतथा ॥ मंदाकिनीवैतरणीकोषांचापिमहानदी ३४ शुक्तिमतीमनंगांचतथैववृषसाह
 याम् ॥ लोहित्यांकरतोयांचतथैववृषकाह्वयाम् ३५ कुमारीमृषिकुल्यांचमारिषांचसरस्वती ॥ मंदाकिनीसुपुण्यांचसर्वांगंवांचभारत ३६ विश्वस्यमातरः
 सर्वाःसर्वाश्चैवमहाफलाः ॥ तथानद्यस्त्वप्रकाशाःशतशोऽथसहस्रशः ३७ इत्येताःसरितोराजन्समाख्यातायथास्मृति ॥ अत ऊर्ध्वंजनपदानिबोधगदतोमम
 ३८ तत्रेमेकुरुपांचालाःशाल्वामाद्रेयजांगलाः ॥ शूरसेनाःपुलिंदाश्चबोधामालास्तथैवचः ३९ मत्स्याःकुशल्याःसौशल्याःकुंतयःकांतिकोसलाः ॥ चेदिम
 त्स्यकरूपाश्चभोजाःसिंधुपुलिंदकाः ४० उत्तमाश्चदशार्णाश्चमेकलाश्चोत्कलैःसह ॥ पंचालाःकोसलाश्चैवनेकपृष्ठाधुरंधराः ४१ गोधामद्रकलिगाश्चकाशयोऽ
 परकाशयः ॥ जठराःकुराश्चैवसदशार्णाश्चभारत ४२ कुंतयोऽवंतयश्चैवतथैवापरकुंतयः ॥ गोमंतामंडकाःसंडाविदर्भारूपवाहिकाः ४३ अश्मकाःपांडुरा
 शाश्चगोपराष्टाःकरीतयः ॥ अधिराज्यकुशाश्चमल्लराष्ट्रंकेवलम् ४४ वारवास्यायवाहाश्चक्राश्चक्रातयःशकाः ॥ विदेहामगधाःस्वक्षामलजाविजयास्त
 था ४५ अंगावंगाःकलिगाश्चयल्लोमानएवच ॥ मल्लाःसुदेष्णाःप्रल्हादामाहिकाःशशिकास्तथा ४६ बाल्हिकावाटधानाश्चआभीराःकालतोयकाः ॥ अप
 रांताःपरांताश्चपंचालाश्चर्ममंडलाः ४७ अटवीशिखराश्चैवमेरुभूताश्चमारिष ॥ उपावृत्तानुपावृत्ताःस्वराष्ट्राःकेकयास्तथा ४८

४९ । ४९ । ४९ । ४९ । ४९ । ४९ । ४९ । ४९ । ४९ । ४९

४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० यथागुणबलमिति यथागुणसत्त्वादिगुणान्त्र
 कुंदापरांतामाहेयाःक्षमाःसामुद्रनिष्कुटाः ॥ अंध्राश्चबह्वोराजन्तर्गिर्यास्तथैवच ४९ बहिर्गिर्यांगमलजामगधामानवर्जकाः ॥ समंतराःप्रावृषेयाभार्गवाश्च
 जनाधिप ५० पुंड्राभर्गाःकिराताश्चसुदृष्टायामुनास्तथा ॥ शकानिषादानिषधास्तथैवानर्तनैर्ऋताः ५१ दुर्गालाःप्रतिमत्स्याश्चकुंतलाःकोसलास्तथा ॥
 तीरग्रहाःशूरसेनाईजिकाःकन्यकागुणाः ५२ तिलभारामसोराश्चमधुमंतःसुकंदकाः ॥ काश्मीराःसिंधुसौवीरागांधारादर्शकास्तथा ५३ अभीसाराउडूताश्च
 शैवलाबाहिकास्तथा ॥ दार्वांचवानवादर्वावातजामरथोरगाः ५४ बहुवाद्याश्चकौरव्यसुदामानःसुमालिकाः ॥ वज्राःकरीषकाश्चापिकुलिंदोपत्यकास्तथा ५५
 वनायवोदशापार्श्वरोमाणःकुशबिंदवः ॥ कच्छागोपालकक्षाश्चजांगलाःकुरुवर्णकाः ५६ किरातावर्बराःसिद्धावेदेहास्ताम्रलितकाः ॥ ओड्रांम्लेच्छाःसैसिरिघ्राः
 पार्वतीयाश्चमारिष ५७ अथापरेजनपदादक्षिणाभरतर्षभ ॥ द्रविडाःकेरलाःप्राच्याभूषिकावनवासिकाः ५८ कर्णाटकामहिषकाविकल्पामूषकास्तथा ॥ झिल्लि
 काःकुंतलाश्चैवसौहृदानभकाननाः ५९ कौकुट्टकास्तथाचोलाःकौकणामालवानराः ॥ समंगाःकरकाश्चैवकुशुंगारमारिषाः ६० ध्वजिन्युत्सवसंकेतास्त्रिग
 र्ताःशाल्वसेनयः ॥ व्यूकाःकोकबकाःप्रोष्ठाःसमवेगवशास्तथा ६१ तथैवविध्यचुलिकाःपुलिंदावल्लकलैःसह ॥ मालवाबल्लवाश्चैवतथैवापरबल्लवाः ६२ कुलिंदाः
 कालदाश्चैवकुंडलाःकरटास्तथा ॥ मूषकास्तनवालाश्चसनीपाघटमृजयाः ६३ अठिदाःपाशिवाटाश्चतनयाःसुनयास्तथा ॥ ऋषिकाविदर्भाःकाकास्तंगणाः
 परतंगणाः ६४ उत्तराश्चापरम्लेच्छाःक्रूराभरतसत्तम ॥ यवनाश्चीनकांबोजादारुणाम्लेच्छजातयः ६५ सकृद्द्रहाःकुलत्थाश्चहृणाःपारसिकैःसह ॥ तथैव
 मणाश्चीनास्तथैवदशमालिकाः ६६ क्षत्रियोपनिवेशाश्चवैश्यशूद्रकुलानिच ॥ शूद्राभीराश्चदरदाःकाश्मीराःपशुभिःसह ६७ खाशीराश्चांतचाराश्चपल्हवा
 गिरिगह्वराः ॥ आत्रेयाःसभरद्वाजास्तथैवस्तनपोषिकाः ६८ प्रोषकाश्चकलिगाश्चकिरातानांचजातयः ॥ तोमराहन्यमानाश्चतथैवकरभंजकाः ६९ एते
 चान्येजनपदाःप्राच्योदीच्यास्तथैवच ॥ उद्देशमात्रेणमयादेशाःसंकीर्तिताविभो ७० यथागुणबलंवापिप्रवर्गस्यमहाफलम् ॥ दुह्येतधेनुःकामधुकुम्भमिःस
 म्यगनुष्ठिता ७१ तस्यांयद्व्यंतिराजानःशूराधर्मार्थकोविदाः ॥ तेत्यजंत्याहवेप्राणान्वसुदृष्टास्तरस्विनः ७२ देवमानुषकायानां कामधूमिःपरायणम् ॥ अ
 न्योन्यस्याऽवलुपंतिसारमेयायथाऽऽमिषम् ७३ राजानोभरतश्रेष्ठभोक्तुकामावसुंधराम् ॥ नचापिदृष्टिःकामानांविद्यतेऽद्यापिकस्याचित् ७४ तस्मा
 त्परिग्रहेभूमेर्यतंतंकुरुपांडवाः ॥ साम्राभेदेनदानेनदंडेनैवचभारत ७५

नतिष्कम्य तद्व्ययथाबलंशौर्येचानतिक्रम्य त्रिवर्गस्यधर्मार्थकामात्मकस्य महाफलंउत्कृष्टफलंहरण्यगर्भपदमाप्त्यंतं सम्यगनुष्ठितासम्यक्पालिताभूमिर्दुह्येतप्रपूरयेत्धेनुरिवकामान्अन्याश्चदुग्धेह
 तिकामधुकु ७१ यद्व्यंतिअभिकांक्षाकुर्वति वसुदृष्टाः धनलुब्धाः ७२ देवकायानांयत्नेनमानुषकायानामन्नप्रसवेनभूमिःपरायणंशरणं ७३ । ७४ तस्मात्अपृतप्यात् ७५

एवमाधिदेविकंभूमिजयफलमुक्तं अथाध्यात्मंभूमिजयफलमाह पितेति अच्छिद्रं संपूर्णं दर्शनं न्यस्याः साभूमिः योगमार्गरीत्याकारस्म्येन दृष्टासती पित्रादिविद्विहमौतिकेभ्यः आघातेभ्यः पाति वज्रकायत्वं प्रयच्छतीत्यर्थः खंखस्यं सूर्यादीनां पदं द्यौः स्वर्गं पदं च संभवति तत्तत्प्रापयतीत्यर्थः ७६ ॥ इति भीष्मपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपेनवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥ ॥ भारतस्येति १ । २ तिष्ठं कलियुगं ३ । ४ । ५ । ६ । ७ प्रजायंते प्रजाजनयंति ८ । ९ वपुष्मंतः प्रशस्तदेहाः १० । ११ सर्ववर्णाः परस्परजयैषिणो जायंत इति संबन्धः १२ । १३ इष्यां परोत्कर्वांसहिष्णुत्वं । मानः स्वस्मिन्पूज्य

॥११॥

पिताभ्राताचपुत्राश्च खंद्यौश्च नरपुंगव ॥ भूमिर्भवतिभूतानां सम्यगच्छिद्रदर्शना ७६ ॥ इति श्रीमहाभारते भीष्मपर्वणि जंबूखंडविनिर्माणपर्वणि भारतीयनदी देशादिनामकथनेनवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥ ॥ ७७ ॥ ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ भारतस्यास्य वर्षस्य तथा हैमवत्स्य च ॥ प्रमाणमायुषः सूतबलं चापिशुभाशु मम् १ अनागतमतिक्रान्तं वर्तमानं च संजय ॥ आचक्ष्वमेविस्तरेण हरिवर्षं तथैव च २ ॥ संजय उवाच ॥ चत्वारिभारते वर्षे युगानि भरतर्षभ ॥ कृतं त्रेता द्वा परंचतिष्यं च कुरुवर्द्धन ३ पूर्वकृतयुगं नाम तत्तत्त्रेतायुगं प्रभो ॥ संक्षेपाद्वापरस्याथ तत्तत्तिष्यं प्रवर्तते ४ चत्वारितुसहस्राणि वर्षाणां कुरुसत्तम ॥ आयुः स ख्याकृतयुगे संख्याताराजसत्तम ५ तथा त्रीणिसहस्राणि त्रेतायां मनुजाधिप ॥ द्वे सहस्रे द्वापरे तु भुवितिष्ठंति सांप्रतम् ६ न प्रमाणस्थितिर्ह्यस्ति तिष्येऽस्मिन् भरतर्षभ ॥ गर्भस्थाश्च भ्रियंतेऽत्र तथा जाता भ्रियंति च ७ महाबलामहासत्त्वाः प्रज्ञागुणसमन्विताः ॥ प्रजायंते च जाताश्च शतशोऽथ सहस्रशः ८ जाताः कृतयुगे राजन्धानि नः प्रियदर्शनाः ॥ प्रजायंते च जाताश्च मुनयो वै तपोधनाः ९ महोत्साहामहात्मानो धार्मिकाः सत्यवादिनः ॥ प्रियदर्शनावपुष्मंतो महावीर्या धनुर्धराः १० वराहायुधिजायंते क्षत्रियाः शूरसत्तमाः ॥ त्रेतायां क्षत्रियाराजसर्वे च क्रवर्तिनः ११ सर्ववर्णाश्च जायंते सदा चैव च द्वापरे ॥ महोत्साहा वीर्यवन्तः परस्परजयैषिणः १२ तेजसालपेन संयुक्ताः क्रोधनाः पुरुषानृप ॥ लुब्धा अनृतकाश्चैव तिष्ये जायंति भारत १३ इष्यामानस्तथा क्रोधो मायाऽसूया तथैव च ॥ तिष्ये भवतिभूतानां रागोलोभश्च भारत १४ संक्षेपो वर्तते राजन् द्वापरेऽस्मिन्नराधिप ॥ गुणोत्तरं हैमवतं हरिवर्षं ततः परम् १५ ॥ इति श्रीमहाभारते भीष्मपर्वणि जंबूखंडविनिर्माणपर्वणि भारतवर्षकृतानुरोधेनायुर्निरूपणे दशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ ॥ ७८ ॥ ॥ समाप्तं जंबूखंडविनिर्माणपर्व ॥ अथ भूमिपर्व ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ जंबूखंडस्त्वया प्रोक्तो यथावदिह संजय ॥ विष्कंभमस्य प्रब्रूहि परिमाणं तु तत्त्वतः १ समुद्रस्य प्रमाणं च सम्यगच्छिद्रदर्शनम् ॥ शाकद्वीपं च मेव हि कुशद्वीपं च संजय २ शाल्मलिं चैव तत्त्वेन कौंचद्वीपं तथैव च ॥ ब्रूहि गावल्गणे सर्वराहोऽसौ मार्कयोस्तथा ३ ॥ संजय उवाच ॥ राजन् सुबहवो द्वीपायैरिदं संततं जगत् ॥ सप्तद्वीपान् प्रवक्ष्यामि च द्रुपदित्यौ ग्रहं तथा ४

तामुद्रिः । क्रोधोऽभिज्वलनं । माया कपटं । असूया परगुणे पुद्गे पाविष्करणं । रागो विषयेषु प्रीतिः । लोभस्तद्विप्ला १४ संक्षेपो गुणानामिति शेषः १५ ॥ इति भीष्मपर्वणि नीलकंठीये भारतभाव दीपे दशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ ॥ ७८ ॥ ॥ ७९ ॥ ॥ जंबूखंड इति १ । २ । ३ ग्रहराहं ४

अष्टादशसहस्राणि पटशतानि च योजनानि विष्कंभश्चतुर्दलकमलाकारस्य जंबूद्वीपस्य पत्रांतपरिधिः तादृशविस्तार एव पिंडप्रमाणमंतर्भाव्यपर्वताकातिस्वाज्जंबूपर्वत इत्युच्यते ५ लावणस्योति क्षेत्रफलतः पंचसहस्रायाम् त्वाज्जंबूद्वीपस्य तदुभयतः पंचपंचभिः सहस्रैः समुद्रस्य विष्कंभो विस्तारः तेन स समुद्रस्य द्वीपस्य पंचदशसहस्रयोजनो व्यासः । द्विगुणः दशसहस्रयोजनः परिमंडलश्चै दुभयतः समुद्रवेष्टनेन सह चत्वारिंशत्सहस्रः । एवं तृतीयोऽशीतिसहस्रः । चतुर्थः षष्टिसहस्राधिकं लक्षं । पंचमोलक्षत्रयं विंशतिसहस्राणि । षष्ठोलक्षपद्मं चत्वारिंशत्सहस्राणि । सप्तमो द्वादशलक्षान्यशीतिसहस्राणि । एतेषां संकलने पंचविंशतिलक्षाणि पंचत्रिंशत्सहस्राण्योजनानि सप्तानां द्वीपानां समुद्राणां विस्तारः ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३

अष्टादशसहस्राण्योजनानि विंशतिपते ॥ पटशतानि च पूर्णानि विष्कंभो जंबुपर्वतः ५ लावणस्य समुद्रस्य विष्कंभो द्विगुणः स्मृतः ॥ नानाजनपदाकीर्णो मणिबिंदुम चित्रितः ६ नैकधातुविचित्रैश्च पर्वतैरुपशोभितः ॥ सिद्धचारणसंकीर्णः सागरः परिमंडलः ७ शाकद्वीपं च वक्ष्यामि यथावदिह पार्थिव ॥ शृणु मे त्वं यथान्यायं ब्रुवतः कुरुनंदन ८ जंबूद्वीपप्रमाणेन द्विगुणः स नराधिप ॥ विष्कंभेण महाराज सागरोऽपि विभागशः ९ क्षीरोदो भरतश्रेष्ठ येन संपरिवारितः ॥ तत्र पुण्याजनपदास्तत्र नाम्नियते जनः १० कुत एव हि दुर्भिक्षं क्षमातेजोयुताहिते ॥ शाकद्वीपस्य संक्षेपो यथावद्वरतर्षभ ११ उक्त एव महाराज किमन्यत्कथयामि ते ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ शाकद्वीपस्य संक्षेपो यथावदिह संजय १२ उक्तस्त्वयामहाप्राज्ञ विस्तरं ब्रूहि तत्त्वतः ॥ संजय उवाच ॥ तथैव पर्वताराजन्सत्तात्रमणिभूषिताः १३ रत्नाकरास्त धान्यस्तेषां नामानि मे शृणु ॥ अतीव गुणवत्सर्वतत्र पुण्यं जनाधिप १४ देवर्षिगंधर्वयुतः प्रथमो मे रुरुच्यते ॥ प्रागायतो महाराज मलयो नाम पर्वतः १५ ततो मेघाः प्रवर्तंते प्रभवन्ति च सर्वशः ॥ ततः परेण कौरव्यजलधारो महागिरिः १६ ततो नित्यमुपादत्ते वासवः परमं जलम् ॥ ततो वर्षं प्रभवति वर्षकाले जनेश्वर १७ उच्चैर्गिरीरेव तकोयत्र नित्यं प्रतिष्ठिता ॥ रेवती दिवि नक्षत्रां पेतामहकृतो विधिः १८ उत्तरेण तुराजेंद्रश्यामो नाम महागिरिः ॥ नवमेघप्रभः प्रांशुः श्रीमानुज्वलविग्रहः १९ यतः श्यामत्वमापन्नाः प्रजाजनपदेश्वर ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ सुमहान्संशयो मेऽद्य प्रोक्तो यं संजय त्वया २० प्रजाः कथं सूतपूत्रसंप्राप्ताः श्यामतामिह ॥ संजय उवाच ॥ सर्वेष्वेव महाराज द्वीपेषु कुरुनंदन २१ गौरः कृष्णश्च पतंगस्तयोर्वर्णांतिरेनृप ॥ श्यामो यस्मात्प्रवृत्तो वै तस्माच्छ्यामो गिरिः स्मृतः २२ ततः परं कौरवेंद्र दुर्गं शैलो महोदयः ॥ केसरः केसरयुतो यतो वातः प्रवर्तते २३ तेषां योजनविष्कंभो द्विगुणः प्रविभागशः ॥ वर्षाणितेषु कौरव्यसप्तोक्तानि मनीषिभिः २४ महामे रुरुमहाकाशोजलदः कुमुदोत्तरः ॥ जलधारो महाराज सुकुमार इति स्मृतः २५ रेवतस्य तु कौमारः श्यामस्य मणिकांचनः ॥ केसरस्याथ मौदाकीपरेण तु महापुमान् २६

१४ । १५ । १६ । १७ रेवती ज्योतिर्मंडलरूपेणादिविविधम्यमाणाऽपि दिव्येन रूपेणापि वर्तते एवं विधिर्मर्यादापितामहेन कृता १८ । १९ । २० । २१ पतंगवर्णव्याचष्टे तयो रिति मिश्रो वर्णः पतंग इत्यर्थः । कारणगुणाः कार्यगुणानां भंत इति न्यायेन श्यामपर्वतभवः श्यामवर्णः शाकाद्यन्नपरिणामेन मनुष्या अपि श्यामवर्णा इत्यर्थः । यस्मात् श्यामो गिरिस्तस्मात् स्थानां श्यामो वर्णः प्रवृत्त इत्यर्थः २२ । २३ । २४ । २५ । २६

परिवार्यतु कौरव्यदैर्घ्यहस्वत्वमेव च ॥ जंबूद्वीपेन संख्यातस्तस्य मध्यमहाद्रुमः २७ शाकोनाम महाराजप्रजातस्य सदानुगा ॥ तत्र पुण्याजनपदाः पूज्यते तत्र
शंकरः २८ तत्र गच्छंति सिद्धाश्च चारणादेव तानि च ॥ धार्मिकाश्च प्रजाराजं श्रुत्वा रोतीव भारत २९ वर्णाः स्वकर्मनिरतान् च स्तेनोऽत्र दृश्यते ॥ दीर्घायुषो म
हाराज जरा मृत्युविवर्जिताः ३० प्रजास्तत्र विवर्द्धते वर्षास्विवसमुद्रगाः ॥ नद्यः पुण्यजलास्तत्र गंगा च बहुधा गता ३१ सुकुमारी कुमारी च शीता शीवेणिका तथा ॥
महानदी च कौरव्यतथामणिजलानदी ३२ चक्षुर्वर्धनिका चैव नदी भरतसत्तम ॥ तत्र प्रवृत्ताः पुण्योदानद्यः कुरुकुलोद्बह ३३ सहस्राणां शतान्येव यतो वर्षेति वासवः ॥
नतासां नाम धेयानि परिमाणं तथैव च ३४ शक्यं ते परिसंख्यातुं पुण्यास्ता हि सरिद्राः ॥ तत्र पुण्याजनपदाश्च त्वारोलोकसंमताः ३५ मंगाश्च मशकाश्च मान
सामंदगास्तथा ॥ मंगा ब्राह्मणभूयिष्ठाः स्वकर्मनिरतान् ३६ मशकेषु तु राजन्या धार्मिकाः सर्वकामदाः ॥ मानसाश्च महाराजैश्च यधर्मोपजीविनः ३७ सर्वकाम
समायुक्ताः शूरा धर्मार्थनिश्चिताः ॥ शूद्रास्तु मंदगानित्यं पुरुषा धर्मशीलिनः ३८ न तत्र राजा राजेन्द्र न दंडो न च दंडिकः ॥ स्वधर्मेणैव धर्मज्ञास्ते रक्षांति परस्परम्
३९ एतावदेव शक्यं तु तत्र द्वीपे प्रभाषितुम् ॥ एतदेव च श्रोतव्यं शाकद्वीपे महौजसि ४० ॥ इति श्रीमहाभारते भीष्मपर्वणि भूमिपर्वणि शाकद्वीपवर्णने एकादशो
ऽध्यायः ॥ ११ ॥ ॥ संजय उवाच ॥ उत्तरेषु च कौरव्यद्वीपेषु श्रूयते कथा ॥ एवं तत्र महाराज ब्रुवतश्च निबोध मे १ घृततोयः समुद्रोऽत्र दधि मंडोदकोऽपरः ॥
सुरोदः सागरश्चैव तथाऽन्योजलसागरः २ परस्परेण द्विगुणाः सर्वे द्वीपानराधिप ॥ पर्वताश्च महाराज समुद्रैः परिवारिताः ३ गौरस्तु मध्यमे द्वीपे गिरिर्मानः शिलो
महान् ॥ पर्वतः पश्चिमे कृष्णो नारायणसखो नृप ४ तत्र रत्नानि दिव्यानि स्वयं रक्षतिकेशवः ॥ प्रसन्नश्चाभवत्तत्र प्रजानां व्यदधत् सुखम् ५ कुशस्तंबः कुशद्वीपे म
ध्ये जनपदैः सह ॥ संपूज्यते शाल्मलिश्च द्वीपे शाल्मलिकेनृप ६ कौचद्वीपे महारौचो गिरिरत्नचयाकरः ॥ संपूज्यते महाराज चातुर्वर्ण्येन नित्यदा ७ गोमंतः पर्व
तो राजन्सुमहान्सर्वधातुकः ॥ यत्र नित्यं निवसति श्रीमान् कमललोचनः ८ मोक्षिभिः संगतो नित्यं प्रभुर्नारायणो हरिः ॥ कुशद्वीपे तु राजेन्द्र पर्वतो विद्रुमैश्चितः ९
स्वनामनामा दुर्द्धर्षो द्वितीयो हेमपर्वतः ॥ द्युतिमान्नाम कौरव्यतृतीयः कुमुदो गिरिः १० चतुर्थः पुष्पवान्नाम पंचमस्तु कुशेशयः ॥ षष्ठो हरिगिरिर्नाम षडेते पर्वतो
तमाः ११ तेषां मंतरविष्कंभो द्विगुणः सर्वभागशः ॥ औद्रिदं प्रथमं वर्षं द्वितीयं वेणुमंडलम् १२ तृतीयं सुरथाकारं चतुर्थं कंबलं स्मृतम् ॥ घृतिमत्पंचमं व
र्षं षष्ठं वर्षं प्रभाकरम् १३ सप्तमं कापिलं वर्षं सप्तैते वर्षलंभकाः ॥ एतेषु देवगंधर्वाः प्रजाश्च जगतीश्वर १४

उत्तरेष्विति १ । २ । ३ मानः शिलो मनः शिलामयः ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४

१५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ चतुरस्रं चतुर्दलं कमलाकारं जंबूमंडलमिति शेषः तस्य पूर्वोऽत्रातपरिधिरुक्तः । अ
ष्टादशसहस्राणि शतानि च भारतेति । इह यत्र मध्यममंडलपरिधिस्त्रयस्त्रिंशच्छतयोजन इत्युच्यते । ततश्च पंचसहस्री तोयावान्यत्राग्रभागो बहिर्वृद्धस्तावानेव त्रयस्त्रिंशतोऽग्रे पंचसहस्री
विहरंते रमंते च न तेषु प्रियतेजनः ॥ न तेषु दस्यवः संति म्लेच्छजात्योऽपि वानृप १५ गौरप्रायोजनः सर्वः सुकुमारश्च पार्थिव ॥ अवशिष्टेषु सर्वेषु वक्ष्यामि मनुजेश्वर
१६ यथा श्रुतं महाराज तदव्यग्रमनाः शृणु ॥ कौचद्वीपे महाराज कौचो नाम महागिरिः १७ कौचात्परो वामनको वामनादंधकारकः ॥ अंधकात्परो राजन् मै
नाकः पर्वतो तमः १८ मैनाकात्परो राजन् गोविंदो गिरिरुत्तमः ॥ गोविंदात्परो राजन् विडो नाम पर्वतः १९ परस्तु द्विगुणस्तेषां विष्कंभो वंशवर्द्धन ॥ देशास्त
त्र प्रवक्ष्यामि तन्मे निगदतः शृणु २० कौचस्य कुशलो देशो वामनस्य मनोनुगः ॥ मनोनुगात्परो शोणो देशः कुरुकुलोद्बह २१ उष्णात्परो प्रावरकः प्रावारादंधकार
कः ॥ अंधाकारको देशो तु मुनिदेशः परः स्मृतः २२ मुनिदेशात्परो श्वैव प्रोच्यते दुंदुभिस्वनः ॥ सिद्धचारणसंकीर्णो गौरप्रायोजनाधिप २३ एते देशा महाराज देवगंधर्वसे
विताः ॥ पुष्करे पुष्करो नाम पर्वतो मणिरत्नवान् २४ तत्र नित्यं प्रभवति स्वयं देवः प्रजापतिः ॥ तं पर्युपासते नित्यं देवाः सर्वे महर्षयः २५ वाग्भिर्मनोनुकूलाभिः
पूजयंतो जनाधिप ॥ जंबूद्वीपात्प्रवर्तते रत्नानि विविधान्युत २६ द्वीपेषु तेषु सर्वेषु प्रजानां कुरुसत्तम ॥ ब्रह्मचर्येण सत्येन प्रजानां हि दमेन च २७ आरौ
ग्यायुः प्रमाणाभ्यां द्विगुणं द्विगुणं ततः ॥ एको जनपदो राजन् द्वीपेष्वेतेषु भारत ॥ उक्ता जनपदा येषु धर्मश्चैकः प्रदृश्यते २८ ईश्वरो दंडमुद्यम्य स्वयमेव प्रजाप
तिः ॥ द्वीपानि तान् महाराज रक्षंस्तिष्ठति नित्यदा २९ सराजास शिवो राजन्सपिता प्रपितामहः ॥ गोपायति नरश्रेष्ठ प्रजाः सजडपंडिताः ३० भोजनं चात्र कौ
रव्यप्रजाः स्वयमुपस्थितम् ॥ सिद्धमेव महाबाहो तद्विभुं जंति नित्यदा ३१ ततः परं समानां महश्च लोको संस्थितिः ॥ चतुरस्रं महाराज त्रयस्त्रिंशत्तु मंडलम् ३२
तत्र तिष्ठंति कौरव्यचत्वारोलोकसंमताः ॥ दिग्गजा भरतश्रेष्ठ वामनैरावतादयः ३३ सुप्रतीकस्तथाराजन् प्रभिन्नकरटामुखः ॥ तस्याहं परिमाणं तु न संख्यातुमि
होत्सहे ३४ असंख्यातः स नित्यं हितिर्यगूर्ध्वमधस्तथा ॥ तत्र वैवायवो वांति दिग्भ्यः सर्वाभ्य एव हि ३५ असंबद्धा महाराज तान्निगृह्णंति ते गजाः ॥ पुष्करैः
पद्मसंकाशैर्विकसद्भिर्महाप्रभैः ३६ शतधा पुनरेवाश्रुते तान्मुचंति नित्यशः ॥ श्वसद्भिर्मुच्यमानास्तु दिग्गजैरिह मारुताः ३७ आगच्छंति महाराज ततस्तिष्ठंति वै
प्रजाः ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ परो वै विस्तरोऽत्यर्थं त्वया संजय कीर्तितः ३८ दर्शितं द्वीपसंस्थानमुत्तरं ब्रूहि संजय ॥ संजय उवाच ॥ उक्ता द्वीपा महाराज ग्रहं वै शृणु त
त्त्वतः ३९ स्वर्भानोः कौरवश्चैव देवप्रमाणतः ॥ परिमंडलो महाराज स्वर्भानुः श्रूयते ग्रहः ४०

तोगर्भभागऊनहतिज्ञेयं ३२ तत्र पत्रसंधिस्थानेषु चतुर्षु ३३ तस्य गजचतुष्टयस्य पृथिव्या आश्रयभूतस्य तत्कस्यो परिवर्तते इति दुर्वचं तेन ईश्वरशक्त्यैव दिग्गजा अभियंत इति भावः ३४ सः गजसमूहः वा
तरज्जुभिर्गजाबद्धा इत्येतन्मतोत्तरं तदपि दूषयति तत्रेति ३५ प्रत्युत वायोरेव निग्रहंते कुर्वतीत्याह तानिति पुष्करैः शृङ्गार्थः ३६ । ३७ । ३८ उत्तरं सूर्येदुराहुप्रमाणं ३९ । ४०

परिणाहेनपरिधिनाषट्त्रिंशत्सहस्राणि विपुलत्वेनसतोऽप्याधिक्येन इदमुत्तरान्वयि ४१ षष्टिर्गोजनानिपरिणाहपवेत्यर्थः ४२ । ४३ । ४४ पतगःशीघ्रगः विभावसुःसूर्यः ४५ । ४६ । ४७
४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ ॥ इतिभीष्मपर्वणिनीलकंठीयेभारतभावदीपे भूमिपर्वप्रकाशेद्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥ ॥ अथेति ॥ १ । २ । ३ ककुदंराज्ञामध्येध्वजतुल्यं । 'ककुदोऽप्य
योजनानांसहस्राणिविष्कंभोद्वादशास्यवै ॥ परिणाहेनषट्त्रिंशद्विपुलत्वेनचानघ ४१ षष्टिमाहुःशतान्यस्यबुधाःपौराणिकास्तथा ॥ चंद्रमास्तुसहस्राणिरा
जत्रेकादशस्मृतः ४२ विष्कंभेणकुरुश्रेष्ठत्रयस्त्रिंशत्तुमंडलम् ॥ एकोनषष्टिविष्कंभंशीतरश्मेर्महात्मनः ४३ सूर्यस्त्वष्टीसहस्राणिद्वेचान्येकुरुनंदन ॥ विष्कं
भेणततोराजन्मंडलंत्रिंशतासमम् ४४ अष्टपंचाशतराजन्विपुलत्वेनचानघ ॥ श्रूयतेपरमोदारःपतगोऽसौविभावसुः ४५ एतत्प्रमाणमर्कस्यनिर्दिष्टमिहभा
रत ॥ सराहुश्छादयत्येतौयथाकालंमहतया ४६ चंद्रादित्यौमहाराजसंक्षेपोऽयमुदाहृतः ॥ इत्येतत्तेमहाराजपृच्छतःशास्त्रचक्षुषा ४७ सर्वमुक्तंयथातत्त्वंत
स्माच्छममवाप्नुहि ॥ यथोद्दिष्टंयथाप्रोक्तंसनिर्माणमिदंजगत् ४८ तस्मादाश्वसकौरव्यपुत्रंदुर्योधनंप्रति ॥ श्रुत्वेदंभरतश्रेष्ठभूमिपर्वमनोनुगम् ४९ श्रीमा
नृभवतिराजन्यःसिद्धार्थःसाधुसंमतः ॥ आयुर्बलंचकीर्तिश्चतस्यतेजश्चवर्धते ५० यःशृणोतिमहीपालपर्वणीदंयतव्रतः ॥ प्रीयंतेपितरस्तस्यतथैवचपिता
महाः ५१ इदंतुभारतंवर्षयत्रवर्तमिहेवयम् ॥ पूर्वैःप्रवर्तितंपुण्यंतत्सर्वंश्रुतवानसि ५२ ॥ इतिश्रीमहाभारतेभीष्मपर्वणिभूमिपर्वणि उत्तरद्वीपादिसंस्थानव
र्णनेद्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥ ॥ समाप्तमिदंभूमिपर्व ॥ अथभगवद्वीतापर्व ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ अथगावल्गणिर्विद्वानसंयुगादेत्यभारत ॥ प्रत्यक्षदर्शी
सर्वस्यभूतभव्यमविष्यवित् १ ध्यायतेधृतराष्ट्रायसहस्रोत्पत्यदुःखितः ॥ आचष्टनिहतंभीष्मंभरतानांपितामहम् २ ॥ संजयउवाच ॥ संजयोऽहंमहाराज
नमस्तेभरतर्षभ ॥ हतोभीष्मःशांतनवोभरतानांपितामहः ३ ककुदंसर्वयोधानांधामसर्वधनुष्मताम् ॥ शरतल्पगतःसोऽद्यशेतेकुरुपितामहः ४ यस्यवीर्यं
समाश्रित्यदूतंपुत्रस्तवाकरोत् ॥ सशेतेनिहतोराजन्संरुणेभीष्मःशिखंडिना ५ यःसर्वान्पृथिवीपालान्समवेतान्महामृधे ॥ जिगायैकरथेनैवकाशिपुर्यामहार
थः ६ जामदग्न्यंरणेरामंयुध्यदपसंभ्रमः ॥ नहतोजामदग्न्येनसहतोऽद्यशिखंडिना ७ महेंद्रसदृशःशौर्येस्थैर्यैचहिमवानिव ॥ समुद्रइवगांभीर्थिसहिष्णुत्वेध
रासमः ८ शरदंष्ट्रोधनुर्वक्रःखड्गजिह्वोदुरासदः ॥ नरसिंहःपितातेऽद्यपांचाल्येननिपातितः ९ पांडवानांमहासैन्यंयद्वह्नीयतमाहवे ॥ प्रावेपतभयोद्विग्नंसिंहं
दृष्ट्वेवगोगणः १० परिरक्ष्यससेनांतेदशरात्रमनीकहा ॥ जगामास्तमिवादित्यःकृत्वाकर्मसुदुष्करम् ११ यःसशक्रइवाक्षोभ्योवर्षन्वाणान्सहस्रशः ॥ जघान
युधियोधानामर्बुदं दशभिर्दिनैः १२ सशेतेनिहतोभूमौवातभग्नइवधुमः ॥ तवदुर्मित्रितेराजन्यथानार्हःसभारत १३ ॥ इतिश्रीमहाभारतेभीष्मपर्वणिभगवद्वी
तापर्वणि भीष्ममृत्युश्रवणेत्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥ ॥ ध ॥ ॥ ध ॥
६ अपसंभ्रमोनिर्मयः ७ । ८ । ९ । १० । ११ अर्बुदंकोटिदशकलक्षंवा पूर्वमयुतस्यप्रत्यहंप्रतिज्ञानात् १२ । १३ ॥ ॥ इतिभीष्मपर्वणिनीलकंठीये भारतभावदीपेत्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३

स्त्रीवृषांगेराट्ध्वजेवरे'इतिमेदिनी । धामतेजः ४ । ५

कथमिति १।२।३।४।५।६।७।८ अस्यत्वमंतिकेस्थित्वा सर्वदृष्टवानसीति शेषः ९।१०।११ प्रचिन्वंतं पुष्पवदाददानम् १२ समचेष्टतमियमाणपशुवद्वस्तपादविक्षेपंकृतवत् १३
घृतराष्ट्र उवाच ॥ कथं कुरूणामृषभो हतो भीष्मः शिखांडिना ॥ कथं रथात्स न्यपतत्पितामेवासवोपमः १ कथमाचक्ष्वमेयोधाहीनाभीष्मेण संजय ॥ बलिना देव
कल्पेन गुर्वथे ब्रह्मचारिणा २ तस्मिन्हते महाप्राज्ञे मे हेष्वासे महाबले ॥ महासत्त्वेन रव्याघ्रे केमु आसीन्मनस्तव ३ आर्त्तिपरामाविशति मनः शंससि मे हतम् ॥ कु
रूणामृषभं वीरमकंपं पुरुषर्षभम् ४ केतं यांतमनुप्राप्ताः केवाऽस्यासन्पुरोगमाः ॥ केतिष्ठन्केन्यवर्तंत केन्यवर्तंत संजय ५ केशुरारथशार्दूलमद्भुतं क्षत्रियर्षभम् ॥
तथाऽनीकंगाहमानं सहसा पृष्ठतोऽन्वयुः ६ यस्तमोर्विहवापो हन्परसैन्यमभिद्रहा ॥ सहस्ररश्मिप्रतिमः परेषां भयमादधत् ७ अकरोद्दुष्करं कर्मरणे पांडुसुते पुत्रः ॥
ग्रसमानमनीकानियणुनं पर्यवारयन् ८ कृतिनंतं दुराधर्षं संजयास्यत्वमंतिके ॥ कथं शांतनवं युद्धे पांडवाः प्रत्यवारयन् ९ निरुतंतं मनीकानिशरदंष्ट्रं मनास्विनम् ॥
चापव्यात्ताननं घोरमसि जिह्मं दुरासदम् १० अनहं पुरुषव्याघ्रं ह्रीर्मतमपराजितम् ॥ पातयामास कौंतेयः कथं तमजितं युधि ११ उग्रधन्वानमुग्रेषु वर्तमानं रथो
त्तमे ॥ परेषामुत्तमांगानि प्रचिन्वंतमथेषुभिः १२ पांडवानां महत्सैन्यं यद्विद्वोद्यतमाहवे ॥ कालाग्रिमिव दुर्धर्षं समचेष्टत नित्यशः १३ परिकृष्य ससेनां तु दशरा
त्रमनीकहा ॥ जगामास्तमिवादित्यः कृत्वा कर्मसु दुष्करम् १४ यः सशक्र इवाक्षय्यं वर्षं शरमयं क्षिपन् ॥ जघान युधियो धानामर्बुदं दशभिर्दिनैः १५ सशेते निह
तो भूमौ वातभुग्न इव धुमः ॥ मम दुर्मंत्रितेनाजौ यथानार्हतिभारतः १६ कथं शांतनवं दृष्ट्वा पांडवानां मनीकिनी ॥ प्रहर्तुं भगवतः तत्र भीष्मं भीमपराक्रमम् १७ कथं
भीष्मेण संग्रामं प्राकुर्वन् पांडुनंदनाः ॥ कथं च नाजयद्भीष्मो द्रोणे जीवति संजय १८ कृपे सन्निहिते तत्र भरद्वाजात्मजे तथा ॥ भीष्मः प्रहरतां श्रेष्ठः कथं सनिधनंगतः
१९ कथं चातिरथस्तेन पांचाल्येन शिखांडिना ॥ भीष्मो विनिहतो युद्धे देवैरपि दुरासदः २० यः स्पृहते रणे नित्यं जामदग्न्यं महाबलम् ॥ अजितं जाम
दग्न्येन शक्रतुल्यपराक्रमम् २१ तंहतं समरे भीष्मं महारथकुलोदितम् ॥ संजयाचक्ष्वमेवीरं येन शर्मनविब्रहे २२ मामकाः केमे हेष्वासानां जहुः संजयाच्युतम् ॥
दुर्योधनसमादिष्टाः केवीराः पर्यवारयन् २३ यच्छिखांडिमुखाः सर्वे पांडवाभीष्ममभ्ययुः ॥ कञ्चित्ते कुरवः सर्वे नाजहुः संजयाच्युतम् २४ अश्मसारमयं नूनं हृदयं
सुदृढं मम ॥ यच्छ्रुत्वा पुरुषव्याघ्रं हतं भीष्मं नदीर्यते २५ यस्मिन्सत्यं च मेधा च नीतिश्च भरतर्षभे ॥ अप्रमेयाणि दुर्धर्षे कथं सनिहतो युधि २६ मौर्वी
घोषस्तनयितुः पृषत्कपृषतो महान् ॥ धनुर्ह्राद महाशब्दो महामेघ इवोन्नतः २७ योऽभ्यवर्षत कौंतेयान्सर्पाचालान्संजयान् ॥ निघ्नन्पररथान् वीरो दा
नवानिववज्रभृत् २८ इष्यस्त्रसागरं घोरं बाणग्राहं दुरासदम् ॥ कार्मुकोर्मिणमक्षय्यमद्वीपंचलमल्लवम् २९

१४। १५। १६। १७। १८। १९। २०। २१। २२ अजहुस्त्यक्तवतः २३। २४। २५। २६ मौर्वोघोषेण स्तनयिस्तुर्गर्जन्मेघइव पृषत्कपृषतोबाणविदुः धनुषैवहादरूपोमहाशब्दो
ऽज्ञानिध्वनिरूपोयस्य २७। २८ कार्मुकोभिणं चापोर्मिमंतं अद्वीपं निराश्रयं अष्टवंतरणोपायहीनम् २९

३० । ३१ । ३२ । ३३ अपासेधन्यवारयन् ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ यःप्रजापतेर्देवादेःपरमेष्ठीपरमेपदेतिष्ठतीतितथाहिरण्यगर्भइवतस्मिन्नितिशेषः ३९ । ४० । ४१ । ४२
गदासिमकरावासंहयावर्तंगजाकुलम् ॥ पदातिमत्स्यकलिलंशंखदुंदुभिनिःस्वनम् ३० हयान्गजपदार्तीश्वरथाश्वतरसावहून् ॥ निमज्जयंतं समरेपरवीरा
पहारिणम् ३१ विदह्यमानंकोपेनतेजसाचपरंतपम् ॥ वेलेवमकरावासंकेवीराःपर्यवारयन् ३२ भीष्मोयदकरोत्कर्मसमरेसंजयारिहा ॥ दुर्योधनहितार्थायकेत
स्यास्यपुरोऽभवन् ३३ केरक्षन्दक्षिणंचक्रंभीष्मस्यामिततेजसः ॥ पृष्ठतःकेपरान्वीरानपासेधन्यतत्रताः ३४ केपुरस्तादवर्ततरक्षंतोभीष्ममंतिके ॥ केऽक्ष
नुत्तरंचक्रंवीरावीरस्ययुध्यतः ३५ वामेचकेवर्तमानाःकेऽघ्नन्संजयमृंजयान् ॥ अग्रतोऽग्र्यमनीकेषुकेऽभ्यरक्षन्दुरासदम् ३६ पार्श्वतःकेऽभ्यरक्षंतगच्छंतोदु
र्गमांगतिम् ॥ समूहेकेपरान्वीरान्प्रत्ययुध्यंतसंजय ३७ रक्ष्यमाणःकथंवीरैर्गोप्यमानाश्चतेनते ॥ दुर्जयानामनीकानिनाजयंस्तरसायुधि ३८ सर्वलोकेश्वर
स्येवपरमेष्ठीप्रजापतेः ॥ कथंप्रहर्तुमपितेशेकुःसंजयपांडवाः ३९ यस्मिन्द्वीपेसमाश्वस्ययुध्यंतैकुरवःपरैः ॥ तंनिमग्नंरव्याघ्रंभीष्मंशंसिसंजय ४० यस्य
वीर्यसमाश्रित्यममपुत्रोबृहद्बलः ॥ नपांडवानगणयत्कथंसनिहतःपरैः ४१ यःपुराविबुधैःसर्वैःसहायेयुद्धदुर्मदः ॥ कांक्षितोदानवान्घ्राद्भिःपितामममहाव्रतः ४२
यस्मिन्जातेमहावीर्येशांतनुलोकविश्रुतः ॥ शोकंदैन्यंचदुःखंचप्राजहात्पुत्रलक्ष्मणि ४३ प्रोक्तंपरायणंप्राज्ञंस्वधर्मनिरतंशुचिम् ॥ वेदेवेदांगतत्त्वज्ञंकथंशंस
सिमेहतम् ४४ सर्वास्त्रविनयोपेतंशांतंदांतंमनस्विनम् ॥ हतंशांतनवंश्रुत्वामन्येशेपंहतंबलम् ४५ धर्मादधर्मोवलवान्संप्राप्तइतिमेमातिः ॥ यत्रवृद्धंगुरुहत्वारा
ज्यमिच्छंतिपांडवाः ४६ जामदग्न्यःपुरारामःसर्वास्त्रविदनुत्तमः ॥ अंबार्थमुद्यतःसंख्येभीष्मेणयुधिनिर्जितः ४७ तमिंद्रसमकर्माणंककुदंसर्वधन्विनाम् ॥
हतंशंसिमेभीष्मंकिंनुदुःखमतःपरम् ४८ असकृत्क्षत्रियवाताःसंख्येयेनविनिर्जिताः ॥ जामदग्न्येनवीरेणपरवीरानिघातिना ४९ नहतोयोमहाबुद्धिःसहतोऽय
शिखांडिना ॥ तस्मान्नूनंमहावीर्याद्भार्गवायुद्धदुर्मदात् ५० तेजोवीर्यबलैर्भूयान्शिखंडीद्रुपदात्मजः ॥ यःशूरंकृतिनंयुद्धेसर्वशास्त्रविशारदम् ५१ परमास्त्रविदंवीरं
जघानभरतर्षभम् ॥ केवीरास्तममित्रघ्नमन्वयुःशस्त्रसंसदि ५२ शंसमेतद्यथाचासीद्युद्धंभीष्मस्यपांडवैः ॥ योषेवहतवीरामेसेनापुत्रस्यसंजय ५३ अगोपमिवचो
द्भातंगोकुलंतद्वलंमम ॥ पौरुषंसर्वलोकस्यपरंयस्मिन्महाहवे ५४ परासक्तेचवस्तस्मिन्कथमासीन्मनस्तदा ॥ जीवितेऽप्यद्यसामर्थ्याकिमिवास्मासुसंजय ५५
घातयित्वामहावीर्यं पितरंलोकधार्मिकम् ॥ अगाधेसलिलेमग्रानावंदद्वेवपारगाः ५६ भीष्मेहतेभृशंदुःखान्मन्येशोचंतिपुत्रकाः ॥ अद्रिसारमयंनूनंहृदयंममसंजय ५७

५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० ॥ इति भीष्मपर्वणि नीलकण्ठीये भारते
यच्छ्रुत्वा पुरुषव्याघ्रहंतं भीष्मं न दीर्यते ॥ यस्मिन्नस्त्राणि मेधाचनीतिश्च पुरुषर्षभे ५८ अप्रमेयाणि दुर्धर्षे कथं सानिहतो युधि ॥ न चास्त्रेण न शौर्येण तपसा मेघयान च
५९ न घृत्या न पुनस्त्यागान्मृत्योः कश्चिद्विमुच्यते ॥ कालो नूनं महावीर्यः सर्वलोकदुरत्ययः ६० यत्र शांतनवं भीष्मं हतं शंसि संजय ॥ पुत्रशोकाभिसंतप्तो महद्दुः
खमर्चितयन् ६१ आशंसेऽहं परं त्राणं भीष्माच्छांतनुनंदनात् ॥ यदाऽऽदित्यमिवापश्यत्पतितं शुभिसंजय ६२ दुर्योधनः शांतनवं किं तदा प्रत्यपद्यत ॥ नाहं स्वे
षां परेषां वा बुद्ध्या संजयर्चितयन् ६३ शेषं किंचित्प्रपश्यामि प्रत्यनीके महीक्षिताम् ॥ दारुणः क्षत्रधर्मोऽयमिष्टाभिः संप्रदर्शितः ६४ यत्र शांतनवं हत्वा राज्यमिच्छंति
पांडवाः ॥ वयं वाराज्यमिच्छामो घातयित्वा महाव्रतम् ६५ क्षत्रधर्मोऽस्थिताः पार्थानां पराध्यंति पुत्रकाः ॥ एतदार्येण कर्तव्यं कृच्छ्रास्वापत्सु संजय ६६ पराक्र
मः पराशक्तिस्तत्तु तस्मिन् प्रतिष्ठितम् ॥ अनीकानि विनिघ्नंतं हिमंतं पराजितम् ६७ कथं शांतनवं तातं पांडुपुत्रान्यवारयन् ॥ यथायुक्तान्यनीकानि कथं युद्धं
महात्मभिः ६८ कथं वानिहतो भीष्मः पिता संजय मे परैः ॥ दुर्योधनश्च कर्णश्च शकुनिश्चापि सौबलः ६९ दुःशासनश्च कितवो हते भीष्मो किमबुवन् ॥ यच्छरीरं
पास्तीर्णान्न रवारणवाजिनाम् ७० शरशक्तिमहाखड्गतो मराक्षां महाभयाम् ॥ प्राविशन्किं तवामंदाः सभां युद्धदुरासदाम् ७१ प्राणधूते प्रतिभये केऽदीव्यं तन
र्षभाः ॥ के जीयंते जितास्तत्र कृतलक्ष्यानि पातिताः ७२ अन्ये भीष्माच्छांतनवा तन्ममाचक्ष्व संजय ॥ न हि मे शांतिरस्तीह श्रुत्वा देवव्रतं हतम् ७३ पितरं भी
मकर्माणं भीष्ममाहवशो भिनम् ॥ आर्तिमेह दयेरूढां महर्तुं पुत्रहानिजाम् ७४ त्वं हि मे सर्पिषे वाग्निमुद्दीपयसि संजय ॥ महातं भारमुद्यम्य विश्रुतं सार्वभौकिकम्
७५ दृष्ट्वा विनिहतं भीष्मं मन्ये शोचंति पुत्रकाः ॥ श्रोष्यामि तानि दुःखानि दुर्योधनकृतान्यहम् ७६ तस्मान्मे सर्वमाचक्ष्व यद्व्रतं तत्र संजय ॥ यद्व्रतं तत्र संग्रामे मं
दस्या बुद्धिसंभवम् ७७ अपनीतं सुनीतं यत्तन्ममाचक्ष्व संजय ॥ यत्कृतं तत्र संग्रामे भीष्मेण जयमिच्छता ७८ तेजोयुक्तं कृतास्त्रेण शंसतश्चाप्यशेषतः ॥ तथात
दभवद्युद्धं कुरुपांडवसेनयोः ७९ क्रमेण येन यस्मिंश्च काले यन्नयथाऽभवत् ८० ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते भीष्मपर्वणि भगवद्गीतापर्वणि छतराष्ट्रप्रश्ने चतुर्दशोऽ
ध्यायः ॥ १४ ॥ ॥ १५ ॥ ॥ संजय उवाच ॥ त्वद्युक्तोऽयमनुप्रदश्रोमहाराज यथाऽर्हसि ॥ न तु दुर्योधने दोषमिममासंक्तुमर्हसि १ य आत्मनो दुश्चरितादशुभं
प्राप्नुयान्नरः ॥ एनसातेन नान्यं स उपाशं किमु मर्हति २ महाराज मनुष्येषु निर्दयः सर्वमाचरेत् ॥ सवध्यः सर्वलोकस्य निर्दिता निसमाचरेत् ३ निकारो निरुतिप्रज्ञैः
पांडवेस्त्वत्प्रतीक्षया ॥ अनुभूतः सहामात्यैः शांतश्च सुचिरं वने ४ हयानां च गजानां च राज्ञां चामिततेजसाम् ॥ प्रत्यक्षं यन्मया दृष्टं दृष्टं योगबलेन च ५ शृणु तत्पृ
थिवीपालमाचशोके मनःकृथाः ॥ दिष्टमेतत्पुरा नूनमिदमेव नराधिप ६ नमस्कृत्वा पितुस्तेऽहं पाराशर्याय धीमते ॥ यस्य प्रसादाद्दिव्यं तत्प्राप्तं ज्ञानमनुत्तमम् ७
मावदीपे चतुर्दशोऽध्यायः ॥ १४ ॥ ॥ १५ ॥ ॥ १६ ॥ ॥ त्वद्युक्त इति आसंक्तुं आसंजयितुम् १ एनसापापेन २ ३ ४ ५ ६ ७

८ व्युत्थितस्य उच्छास्त्रवर्तिन उत्पत्तिः कारणं तस्य विज्ञानम् ९ । १० व्यूढेषु व्यूहचमयास्थितेषु ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ ॥ इति भीष्मपर्वणि नील

दृष्टिश्चातीन्द्रियाराजन्दूराच्छूषणमेव च ॥ परचित्तस्य विज्ञानमतीतानागतस्य च ८ व्युत्थितोत्पत्तिविज्ञानमाकाशे च गतिः शुभा ॥ अत्रैरसंगो युद्धेषु वरदानान्महा
त्मनः १ शृणु मे विस्तरेणेदं विचित्रं परमाद्भुतम् ॥ भरतानामभूद्युद्धं यथा तल्लोमहर्षणम् १० तेष्वनीकेषु यत्तेषु व्यूढेषु च विधानतः ॥ दुर्योधनो महाराज दुःशासनमथाब्र
वीत् ११ दुःशासनरथास्तूर्णयुज्यंतां भीष्मरक्षिणः ॥ अनीकानि च सर्वाणि शीघ्रं त्वमनुचोदय १२ अयं समामि प्राप्नोष्य वर्षागाभिर्चितः ॥ पांडवानां सैन्यानां
कुरूणां च समागमः १३ नातः कार्यतमं मन्ये रणे भीष्मस्य रक्षणात् ॥ हन्याद्भुतो ह्यसौ पार्थान्सोमकांश्च समं जयान् १४ अब्रवीच्च विशुद्धात्माना हं हन्यां शिखंडिनम् ॥
श्रूयते स्त्री ह्यसौ पूर्वतस्माद्भयोरिणे मम १५ तस्माद्भीष्मो रक्षितव्यो विशेषेणोत्तेममतिः ॥ शिखंडिनो वधेयताः सर्वेतिष्ठंतु मामकाः १६ तथा प्राच्याः प्रतीच्याश्च
दाक्षिणात्योत्तरापथाः ॥ सर्वथाऽस्त्रेषु कुशलास्ते रक्षंतु पितामहम् १७ अरक्ष्यमाणं हि वृको हन्यात्सिंहं महाबलम् ॥ मासिंहं जंबुकेनेव घातयामः शिखंडिना १८
वामं चक्रं युधामन्युरुत्तमौजाश्च दक्षिणम् ॥ गोसारौ फाल्गुनं प्रातौ फाल्गुनोऽपि शिखंडिनः १९ संरक्ष्यमाणः पार्थेन भीष्मेण च विवर्जितः ॥ यथानहन्याद्भुतं गिर्यं
दुःशासनतथा कुरु २० ॥ इति श्रीम. भीष्मपर्वणि भगवद्गीताप० दुर्योधनदुःशासनसंवादे पंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥ ॥ संजय उवाच ॥ ततोरजन्या व्युष्टायां श
ब्दः समभवन्महान् ॥ क्रोशतां भूमिपालानां युज्यतां युज्यतामिति १ शंखदुंदुभिघोषैश्च सिंहनादैश्च भारत ॥ हयहेषितनादैश्च रथनेमिस्वनैस्तथा २ गजानां
बृंहतां चैव योधानां चापि गर्जताम् ॥ क्ष्वेलितास्फोटितोत्कुष्टस्तुमुलं सर्वतोऽभवत् ३ उदतिष्ठन्महाराज सर्वयुक्तमशेषतः ॥ सूर्योदये महत्सैन्यं कुरुपांडवसेनयोः
४ राजेन्द्र तव पुत्राणां पांडवानां तथैव च ॥ दुष्प्रवृत्त्याणि चास्त्राणि सशस्त्रकवचानि च ५ ततः प्रकाशे सैन्यानि समदृश्यंत भारत ॥ त्वदीयानां परेषां च शस्त्रांतिम
हांति च ६ तत्र नागरथाश्चैव जांबूनदपरिष्कृताः ॥ विभ्राजमाना दृश्यंते मेघा इव सविद्युतः ७ रथानीकान्यदृश्यंत नगराणीव भूरिशः ॥ अतीव शुशुभे तत्र पिता
ते पूर्णचंद्रवत् ८ धनुर्भिर्ऋष्टिभिः खड्गैर्गदाभिः शक्तितोमरैः ॥ योधाः प्रहरणैः शुभ्रैस्तेष्वनीकेष्ववस्थिताः ९ गजाः पदातारथिनस्तुरगाश्च विशापते ॥ व्यति
ष्ठन्वागुराकाराः शतशोऽथ सहस्रशः १० ध्वजा बहुविधाकारा व्यदृश्यंत समुच्छ्रिताः ॥ स्वेषां चैव परेषां च युतिमंतः सहस्रशः ११ कांचनामणिचित्रां गाज्वलंत इव
पावकाः ॥ अर्चिष्मंतो व्यरोचंत गजारोहाः सहस्रशः १२ महेंद्रकेतवः शुभ्रामहेंद्रसदनोऽपि ॥ सन्नद्धास्ते प्रवीराश्च ददृशुर्दुर्द्धकां क्षिणः १३ उद्यतैरायुधैश्चित्रा
स्तलबद्धाः कलापिनः ॥ ऋषभाक्षामनुष्येंद्राश्च मूमुखगतावभुः १४

कंठीये भारतभावदीपे पंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥ ॥ ॥ ॥ तत इति १ । २ । ३

युक्तं सन्नद्धं अशेषतः सर्वप्रकारैः ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ वागुराकाराः परेषां बंधनार्थमित्यर्थः १० । ११ । १२ । १३ तलबद्धाः तलं ज्याघातत्राणं बद्धं ये स्ते कलापिनः तूणवंतः १४

१५ । १६ । १७ । १८ बद्धकृष्णाजिना इति युद्धे मरणदीक्षां कृतवन्त इत्यर्थः १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ तथा विधः संमर्द इति शेषः २७ ॥ इति भीष्मपर्वणि नीलकंठीये भार
तभावदीपे षोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥ ॥ ॥ ॥ यथास इति १ मघाविषयगः सोमस्तद्दिनं प्रत्यपद्यतेति मघापि ज्येष्ठं नक्षत्रं तस्य विषयो देशः पितृलोकस्तद्गतः सोमः कुरुपांडवयुद्धारंभदिनमुक्तं भारत
सावित्र्या । 'हिमंते प्रथमे मासि शुक्लपक्षे त्रयोदशी ॥ प्रवृत्तं भारतं युद्धं नक्षत्रेयमदैवते' । प्रथमे मार्गशीर्षे अत्र त्रयोदशी शब्देन तद्युक्ता चतुर्दश्येव ग्राह्या । 'अर्जुनेन हतो भीष्मो माघमासेऽसिताष्टमी'
इति 'त्रयोदश्यां तु मध्याह्ने भारद्वाजो निपातितः' इति तत्रैव युद्धस्य दशमे पंचदशे चाह्वितयोर्भीष्मद्रोणयोरष्टमी त्रयोदशी संयोगदर्शनात् अत्र पौषेऽपि माघशब्दो मकरायनाभिप्रायेण तदानीं त
त्संभवात् असिताष्टमीति च्छेदः अन्यथा सप्तमी द्वादशयोरेव तयोर्हर्तनं प्राप्नोति यत्तु अमावास्यायां दुर्योधनहननं तत्रैवोक्तं तत्राप्यमावास्याशब्द इष्टिदिने प्रतिपद्येव प्रयुक्तो वेदितव्यः । यमदैवते इति भ

शकुनिः सौबलः शल्यः आवंत्योऽथ जयद्रथः ॥ विंदानुविंदौ कैकेयाः कांबाजश्च सुदक्षिणः १५ श्रुतायुधश्च कालिं गोजयस्तेन श्वपार्थिवः ॥ बृहद्वलश्च कौशल्यः कृतव
र्मा च सात्वतः १६ दशैते पुरुषव्याघ्राः शूराः परिघवाहवः ॥ अक्षौहिणीनां पतयो यज्वानो भूरिदक्षिणाः १७ एते चान्ये च बहवो दुर्योधनवशानुगाः ॥ राजानो रा
जपुत्राश्च नीतिमंतो महारथाः १८ सन्नद्धाः समदृश्यंत स्वेष्वनीकेष्ववस्थिताः ॥ बद्धकृष्णाजिनाः सर्वे बालिनो युद्धशालिनः १९ हृष्टा दुर्योधनस्यार्थे ब्रह्मलोका
यर्दक्षिताः ॥ समर्था दशवाहिन्यः परिगृह्य व्यवस्थिताः २० एकादशी धार्तराष्ट्री कौरवाणां महाचमूः ॥ अग्रतः सर्वे सैन्यानां यत्र शांतनवोऽग्रणीः २१ श्वेतोष्णी
षंश्चेत हयंश्चेतवर्माणमच्युतम् ॥ अपश्याम महाराज भीष्मं चंद्रमिवोदितम् २२ हेमतालध्वजं भीष्मं राजते स्यंदनो स्थितम् ॥ श्वेताभ्र इव तीक्ष्णां शुंददृशुः कुरुपां
डवाः २३ संजयाश्च महेश्वासाष्टयुगप्रपुरोगमाः ॥ जृम्भमाणं महासिंहं दृष्ट्वा क्षुद्रमृगा यथा २४ दृष्ट्युगमुखाः सर्वे समुद्रिविजिरे मुहुः ॥ एकादशैताः श्रीजुष्टावाहिन्य
स्तवपार्थिव २५ पांडवानां तथा सप्त महापुरुषपालिताः ॥ उन्मत्तमकरावतौ महाग्राह समाकुलौ २६ युगांते समवेतौ द्वौ दृश्येते सागराविव ॥ नैव नस्तादृशो रा
जन्दृष्टपूर्वो न च श्रुतः ॥ अनीकानां समेतानां कौरवाणां तथा विधः २७ ॥ इति श्रीमहाभारते भीष्मपर्वणि भगवद्गीताप० सैन्यवर्णने षोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥
॥ संजय उवाच ॥ यथा स भगवान्व्यासः कृष्णद्वैपायनोऽब्रवीत् ॥ तथैव सहिताः सर्वे समाजग्मुर्महीक्षितः १ मघाविषयगः सोमस्तद्दिनं प्रत्यपद्यत ॥ दीप्यमाना
श्च संपेतुर्दिवि सप्त महाग्रहाः २

रणीनग्राह्या किंतु युग्मदैवतं मृगशीर्षमेव ग्राह्यं तस्य हि पूर्वदलं शुक्रदैवत्यत्वादासुरं उत्तरार्द्धं बुधदैवत्यत्वाद्देवं तेन तत्रासुराणामुपरमो देवानाम
भ्युदयश्च सिद्धयति किंच । 'चत्वारिंशदहान्यद्यद्वेचमेनिःसृतस्य वै ॥ पुष्येण संप्रयातोऽस्मि श्रवणे पुनरागतः' इति युद्धारंभादष्टादशोऽह्नितीर्थयात्रात आगतस्य बलदेवस्य वचनात् श्रवणे युद्धसमा
प्तिर्दृश्यते ततः प्राचीनेऽष्टादशे मृगशीर्षे एव युद्धारंभः संभवात् न त्वेकविंशे मरण्यां अष्टादशदिनमध्ये नक्षत्रत्रयस्य कल्पयितुमयुक्तत्वात् । कार्तिकीकृतिकायो गानुपातेन चतुर्दश्यां मृगस्यैव संभाव
नाच्च एतेन युद्धारंभप्रकृत्य मघाविषयगः सोमस्तद्दिनं प्रत्यपद्यतेति भीष्मपर्वणि संजयवाक्यान्मघायां युद्धारंभ इत्यपि निरस्तं बलदेववाक्यविरुद्धत्वात् शब्दार्थस्तु मघापदेन तत्सहचराः पितरो लक्ष्यंते
तेन युद्धे मृतानामुत्तमदेहप्रदानार्थं चंद्रस्तदापितृलोकैः सन्निहितोऽमूदिति स्वर्गिणां दिव्यदेहलाभश्च ब्राह्मीन इति शास्त्रप्रसिद्धेः । तथा द्वादश्यां रात्रि युद्धे चंद्रोदयकाले त्रिभागमात्रशेषायां रात्रि युद्ध
मवर्तते तत्तुक्तं तत्र त्रिभागेत्यस्य त्रिमुहूर्तशेषायामित्यर्थः । तथा 'अष्टपंचाशतराज्यः शशानस्याद्यमेगताः' इति भीष्मवचनं माघोऽयं समनुप्राप्तः त्रिभागमात्रः पक्षोऽयमिति वाक्यशेषानुसारात् -

अशतंशतहीनयथास्याचया अष्टपंच अष्टपंचाशत्रयोव्यतीता इति व्याख्येयं विलोमशोधनात् अष्टपंचाशद्वंशतं रात्रयोद्वाचत्वारिंशत्रयोव्यतीता इत्यर्थः तदा चषीषकृष्णाष्टमीतोमाद्य
शुक्लपंचम्यां तावतीदिनसंख्यापूर्यते पक्षस्य चतुर्थीयोभागो गतो भवति तत्राप्येकतिथिष्वप्यपंचम्याः द्विचत्वारिंशत्तमत्वे ज्ञेयं शेषो भवितुमर्हतीत्यत्र कार्यशेषो देहत्यागादिरेव शेषो न तु पक्षशेष इति
व्याख्याज्ञेया तत्रायं निष्कर्षः कार्तिकशुक्लद्वादश्यारेवत्यां कृष्णप्रयाणंततो मार्गशीर्षकृष्णपंचम्यां पुष्ये सेनयां निर्वाणं ततः पंचम्या उपरिषष्टीमारभ्य सप्तदिनानि गणयित्वा तदुपर्यष्टमेऽह्नि जमावा
स्या भविष्यतीत्यनेन त्रयोदशदिनात्मकोऽयं कृष्णपक्षो महोत्पातजनक इति सूचितं क्षीणयोश्च तिथयोः पक्षांतरे पुनर्दृष्ट्या संख्या पूरणं भवतीति मार्गशीर्षकृष्णपंचमीमारभ्य षोडशप्रतिपदा द्विचत्वा
द्विधा भूत इवादि त्युदये प्रत्यदृश्यत ॥ ज्वलंत्या शिखया भूयो भानुमानुदितोरविः ३ ववाशिरिचदीप्तायां दिशि गोमायुवायसाः ॥ लिप्समानाः शरीराणि मांसशो
णितभोजनाः ४ अहन्यहनि पार्थानां वृद्धः कुरुपितामहः ॥ भरद्वाजात्मजश्चैव प्रातरुत्थाय संयतौ ५ जयोस्तु पांडुपुत्राणामित्यूचतुरारिंदमौ ॥ युयुधानेतवा
र्थाय यथासमयः कृतः ६ सर्वधर्मविशेषज्ञः पिता देवव्रतस्तव ॥ समानीय महीपालानि दंवचनमब्रवीत् ७ इदं वः क्षत्रियाद्वारं स्वर्गाया पावृतं महत् ॥ गच्छध्वं ते
न शक्रस्य ब्रह्मणः सहलोकताम् ८ एष वः शाश्वतः पंथाः पूर्वैः पूर्वतरैः कृतः ॥ संभावयध्वमात्मानमव्यग्रमनसो युधि ९ नाभागोऽथ ययातिश्च मां धातानहुषो नृगः ॥
संसिद्धाः परमं स्थानं गताः कर्मभिरीदृशैः १० अधर्मः क्षत्रियस्यैष यद्व्याधिमरणं गृहे ॥ यदयो निधनं यातिसोऽस्य धर्मः सनातनः ११ एवमुक्ता महीपाला भीष्मेण भरत
र्षभ ॥ निर्ययुः स्वान्यनीकानि शोभयंतोरथोत्तमैः १२ स तु वै कर्तनः कर्णः सामात्यः सहबन्धुभिः ॥ न्यासितः समरेश्च भीष्मेण भरतर्षभ १३ अपेत कर्णाः पुत्रास्ते
राजानश्चैव तावकाः ॥ निर्ययुः सिंहनादेन नादयंतो दिशो दश १४ श्वेतैश्छत्रैः पताकाभिर्ध्वजवारणवाजिभिः ॥ तान्यनीकानि शोभंते गजैरथपदातिभिः १५
भेरीपणवशब्दैश्च दुंदुभीनां च निःस्वनैः ॥ रथनेमिनिनादैश्च बभूवाकुलिता मही १६ कांचनांगदकेयूरैः कार्मुकैश्च महारथाः ॥ आजमाना व्यराजंत साग्रयः पर्वता
इव १७ तालेन महता भीष्मः पंचतारेण केतुना ॥ विमलादित्यसंकाशस्तस्थौ कुरुचमूपरि १८ ये त्वदीयामहेष्वासाराजानो भरतर्षभ ॥ अवर्तंत यथादेशं राजन्
शांतनवस्य ते १९ स तु गोवासनः शैव्यः सहेतः सर्वराजभिः ॥ ययौ मातंगराजेन राजा ह्येण पताकिना ॥ पद्मवर्णस्त्वनीकानां सर्वेषामग्रतः स्थितः २० अश्वत्था
माययौ यतः सिंहलांगूलकेतुना ॥ श्रुतायुधश्चित्रसेनः पुरुमित्रो विविंशतिः २१ शल्यो भूरिश्रवाश्चैव विकर्णश्च महारथः ॥ एते सप्तमहेष्वासाद्रोणपुत्रपुरोगमाः ॥
२२ स्यंदनैर्वरवर्माणो भीष्मस्यासन्पुरोगमाः ॥ तेषामपि महोत्सेधाः शोभयंतोरथोत्तमान् २३

रिंशतिथिर्भवतीति बलदेववाक्योक्तादिनसंख्यानक्षत्रसंख्याचानुगृहीता भवति । यत्तु सप्तमात्रापि दिवसादमावास्या भविष्यति ॥ संग्रामं योजयेत्तत्र तां ह्याहुः शक्रदेवतां ॥ प्रयाध्वं वै कुरुक्षेत्रं
प्रपुष्पद्योति पुनः पुनः इति दुर्योधनवाक्यं तत्र संग्राममित्यनेन संग्रामे जयसाधनं धाराबन्धादिकं तस्यां योजयेदित्युक्तं । शक्रदेवतामित्यनेन तस्यां ज्येष्ठानक्षत्रयोग उच्यते सचातिथिद्वयक्षयात् तत्रासं
भवन्नपि तत्र तिथिवदेवनाक्षत्रक्षयाद्वातिथिनक्षत्रयोराद्यंतयोगाद्वा ज्ञेयं इति सर्वसमंजसं महाग्रहाः राहुकेतोरुपग्रहत्वात्समेव २ । ३ ववाशिरेशब्दकृतवतः ४ । ५ । ६ । ७ । ८
९ । १० अयोनिधनं अयसाश्चेणमरणम् ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ तालेन ध्वजभूतेन १८ । १९ गोवासनः तद्देव्यः २० । २१ । २२ । २३

२४ । २५ । २६ । २७ अंगपतिना कर्णे पुत्रेण वृषकेतुना २८ वराहेण केतुमुख्येनेति संबन्धः २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ निष्केण कंठाभरणेन ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९

आजमाना व्यरोचंत जांबूनदमया ध्वजाः ॥ जांबूनदमयी वेदीकमंडलुविभूषिता २४ केतुराचार्यमुख्यस्य द्रोणस्य धनुषा सह ॥ अनेकशतसाहस्रमनीकमनुक
र्षतः २५ महान् दुर्योधनस्यासीन्नागो मणिमयो ध्वजः ॥ तस्य पौरवकालिंगकां बोजाः ससुदक्षिणाः २६ क्षेमधन्वा च शल्यश्च तस्थुः प्रमुखतोरथाः ॥ स्यंदनेन
महार्हेण केतुना वृषभेण च ॥ प्रकर्षन्नेव सेनाग्रं भागधस्य कृपो ययौ २७ तदंगपतिना गुप्तकृपेण च मनास्विना ॥ शारदां बुधरप्रख्यं प्राच्यानां सुमहद्वलम् २८ अनीक
प्रमुखेति छन्वराहेण महायशाः ॥ शुशुभे केतुमुख्येन राजतेन जयद्रथः २९ शतरथसहस्राणां तस्यासन्वशवर्तिनः ॥ अष्टौ नागसहस्राणि सादिनामयुतानि षट् ३०
तरिंसधुपतिनाराज्ञापालितं ध्वजिनीमुखम् ॥ अनंतरथनागाश्च महोभतमहद्वलम् ३१ षष्ट्यारथसहस्रैस्तु नागानामयुतेन च ॥ पतिः सर्वकालिगानां ययौ केतुमता
सह ३२ तस्य पर्वतसंकाशा व्यरोचंत महागजाः ॥ यंत्रतोमरतूणीरैः पताकाभिः सुशोभिताः ३३ शुशुभे केतुमुख्येन पावकेन कालिगकः ॥ श्वेतच्छत्रेण निष्केण
चामरव्यजनेन च ३४ केतुमानपि मातंगं विचित्रपरमाकुशम् ॥ आस्थितः समरे राजन्मेघस्थ इव भानुमान् ३५ तेजसा दीप्यमानस्तु वारणोत्तममास्थितः ॥ भग
दतो ययौ राजायथावन्न धरस्तथा ३६ गजस्कंधगतावास्तां भगदत्तेन संमितौ ॥ विंदाभुविंदावावंत्यौ केतुमंतमनुवतौ ३७ सरथानीकवान् व्यूहो हस्त्यंगो नृपशीर्षवान्
॥ वाजिपक्षः पतत्युग्रः प्रहसन् सर्वतोमुखः ३८ द्रोणेन विहितो राजन् राज्ञा शांतनवेन च ॥ तथैवाचार्यपुत्रेण बाल्हीकेन कृपेण च ३९ ॥ इति श्रीमहाभारते भीष्मपर्व
णि भगवद्गीताप० सैन्यवर्णने सप्तदशोऽध्यायः ॥ १७ ॥ संजय उवाच ॥ ततो मुहूर्तात्तु मुलः शब्दो हृदयकंपनः ॥ अश्रूयत महाराज यो धानां प्रयुयुत्सताम् १ शं
खदुंदुभिघोषैश्च वारणानां च बृंहितैः ॥ नेमिघोषैरथानां च दीर्यतीव वसुंधरा २ हयानां हेषमाणानां यो धानां चैव गर्जताम् ॥ क्षणेनैव नभोभूमिः शब्देनापूरितं तदा
पुत्राणां तव दुर्धर्षपांडवानां तथैव च ॥ समकंपंत सैन्यानि परस्परसमागमे ४ तत्र नागारथाश्चैव जांबूनदविभूषिताः ॥ आजमाना व्यदृश्यंत मेघा इव सविद्युतः ५
ध्वजा बहुविधा कारस्तावकानां नराधिप ॥ कांचनांगदिनोरेजुर्ज्वलिता इव पावकाः ६ स्वेषां चैव परेषां च समदृश्यंत भारत ॥ महेंद्रकेतवः शुभ्रामहेंद्रसदनेष्विव
७ कांचनैः कवचैर्वीराज्ज्वलनार्कसमप्रभैः ॥ सन्नद्धाः समदृश्यंत ज्वलनार्कसमप्रभाः ८ कुरुयोधवरा राजान्विचित्रायुधकार्मुकाः ॥ उद्यतैरायुधैश्चैत्रैस्तलवद्भाः
पताकिनः ९ ऋषभाक्षामहेष्वासाश्च मुखगतावभुः ॥ पृष्ठगोपास्तु भीष्मस्य पुत्रास्तवनराधिप ॥ दुःशासनो दुर्विषहो दुर्मुखो दुःसहस्तथा १० विविंशतिश्चित्र
सेनो विकर्णश्च महारथः ॥ सत्यव्रतः पुरुमित्रो जयो भूरिश्रवाः शलः ११ रथाविंशतिसाहस्रास्तथैषामनुयायिनः ॥ अभीषाहाः शूरसेनाः शिवयोऽथ वसातयः १२

॥ इति भीष्मपर्वणि नीलकंठीये भारतभावद्दीपे सप्तदशोऽध्यायः ॥ १७ ॥ ॥ तत इति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२

[illegible]

२४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ वारणाराजानमन्वयुरितिसंबंधः अचलाः निष्कंपाः ३० जीमूताः पर्वताः 'जीमूतोऽद्रा' इति मेदिनी ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ प्रावातप्रववौ सपृषतः सार्वि
दुः ३६ वाताः रुक्षावायवः ३७ आहत्य आस्फाल्य ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ मज्जान इति गोऽस्माकं यो धानां मज्जाः धातुविशेषान् प्रसंत इवेति योज्यं ४४ भीमसेनं दृष्ट्वा व्यवस्थिता
अपूजयंस्तदा वाग्भिरनुकूलाभिराहवे ॥ राजा तु मध्यमानी केकुंतीपुत्रो युधिष्ठिरः २४ बृहद्भिः कुंजरैर्मतैश्चलद्भिरचलैरिव ॥ अक्षौहिण्याऽथर्पाचालयौ यज्ञसेनो
महामनाः ॥ विराटमन्वयात्पश्चात्पांडवाय पराक्रमी २५ तेषामादित्यचंद्राभाः कनकोत्तमभूषणाः ॥ नानाचित्रधराराजत्रयेष्वासन्महाध्वजाः २६ समुत्सार्य
ततः पश्चाद्दृष्टुमो महारथः ॥ भ्रातृभिः सह पुत्रैश्च सोऽभ्यरक्ष युधिष्ठिरम् २७ त्वदीयानां परेषां चरथेषु विपुलान् ध्वजान् ॥ अभिभूयार्जुनस्यैकोरथेतस्थौ महाक
पिः २८ पदातास्त्वग्रतोऽञ्छन्नसिंशत्तृष्टिपाणयः ॥ अनेकशतसाहस्राभीमसेनस्य रक्षिणः २९ वारणादशसाहस्राभिरभिरकरटामुखाः ॥ शूराहेममयैर्जालै
र्दीप्यमाना इवाचलाः ३० क्षरंत इव जीमूता महार्हाः पद्मगंधिनः ॥ राजानमन्वयुः पश्चाज्जीमूता इव वार्षिकाः ३१ भीमसेनो गदाभीमां प्रकर्षन् परिधोपमाम् ॥
प्रचकर्ष महासैन्यं दुराधर्षो महामनाः ३२ तमर्कमिव दुष्प्रेक्ष्यं तपंतमिव वाहिनीं ॥ न शोकुः सर्वयोधास्ते प्रतिवीक्षितुमंतिके ३३ वज्रोनामैष सव्यूहो निर्भयः सर्वतो
मुखः ॥ चापविद्युद्धजो घोरो गुप्तो गांडीवधन्वना ३४ यं प्रतिव्यूह्यतिष्ठंति पांडवास्तव वाहिनीं ॥ अजेयो मानुषेलोके पांडवैरभिरक्षितः ३५ संध्यां तिष्ठत्सु
सैन्येषु सूर्यस्योदयनं प्रति ॥ प्रावात्सपृषतो वायुर्निरभ्रेस्तनयितुमान् ३६ विष्वग्वाताश्च विववुर्नीचैः शर्करकर्षिणः ॥ रजश्चोद्भूयत महत्तम आच्छादय जगत्
३७ पपात महती चोल्का प्राङ्मुखी भरतर्षभ ॥ उद्यंतं सूर्यमाहत्य व्यशीर्यत महास्वना ३८ अथ संनह्यमानेषु सैन्येषु भरतर्षभ ॥ निष्प्रभोऽभ्युद्ययौ सूर्यः सघोषं
भूश्च चालच ३९ व्यशीर्यत सनादाच भूस्तदा भरतर्षभ ॥ निर्घाता बहवो राजन्दिक्षु सर्वासु चाभवन् ४० प्रादुरासीद्रजस्तीव्रं न प्राज्ञायत किंचन ॥ ध्वजानां धू
यमानानां सहसामातरि श्वना ४१ किंकिणीजालवद्धानां कांचनस्रग्वरांबरैः ॥ महतां सपताकानामादित्यसमतेजसाम् ४२ सर्वज्ञगङ्गणीभूतमासीतालवने
ध्रुव ॥ एवंपते पुरुषव्याघ्राः पांडवा युद्धनंदिनः ४३ व्यवस्थिताः प्रतिव्यूह्यत वपुत्रस्य वाहिनीं ॥ प्रसंत इव मज्जानो यो धानां भरतर्षभ ४४ दृष्ट्वाऽग्रतो भीमसेनं ग
दापाणिमवस्थितम् ४५ ॥ इति श्रीमहाभारते भीष्मपर्वणि भगवद्गीतापर्वणि पांडवसैन्यव्यूहेऽष्टमोऽध्यायः ॥ १९ ॥ ॥ धृ ॥ ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥
सूर्योदये संजय केन पूर्वैर्युयुत्सवो दृष्ट्यमाणा इवासन् ॥ मामकावाभीष्मनेत्राः समीपे पांडवावाभीमनेत्रास्तदानीम् १ केषां जघन्यो सोमसूर्यौ सवायू केषां सेनांश्चापदा
श्चाभवंत ॥ केषां यूनां मुखवर्णाः प्रसन्नाः सर्वमेत्वं ब्रूहि मे वं यथावत् २ संजय उवाच ॥ उभे सेने तुल्यमिषोपयाते उभे व्यूहे हृष्टरूपे न रैर्द्र ॥ उभे चित्रे वनराजिप्रका
शे तथैवोभेनागरथाश्च पूर्णे ३

मेवंपुष्कलंयथास्यात्तथावृहि । मेवमितिमीवतेःपुष्ट्यर्थस्यघञिबाहुलकादुपधाहस्वेततो गुणेरूपं । गौडास्तिवहपाठांतरं कल्पयंति सर्वमेतद्गृहिमेत्वंयथावदिति २ व्यूहस्वेत्वेदृतिशेषः ३

४।५।६।७।८।९।१० भूर्मीद्रवपर्वतद्रवप्रकल्पितवर्धः ११।१२।१३।१४ येनयत्रतेनत्र १५।१६।१७।१८।१९ अनंतरूपावहीत्वदीया ननुपांडवानांसेनावही त
 उभेसेनेबृहत्तयोभीमरूपेतथैवोभेभारतदुर्विषह्ये ॥ तथैवोभेस्वर्गजयायमृष्टेतथैवोभेसत्पुरुषोपजुष्टे ४ पश्चान्मुखाःकुरवोधातराष्ट्राःस्थिताःपार्थाःप्राङ्मुखायो
 त्स्यमानाः ॥ दैत्येद्रसेनेवचकौरवाणादेवेंद्रसेनेवचपांडवानाम् ५ चक्रेवायुःपृष्ठतःपांडवानांधातराष्ट्रान्श्वापदाव्याहरंत ॥ गजेंद्राणामदगंधांश्चतीव्रात्रसे
 हिरेतवपुत्रस्यनागाः ६ दुर्योधनोहस्तिनंपद्मवर्णसुवर्णकक्षंजालवंतंप्रभिन्नम् ॥ समास्थितोमध्यगतःकुरूणांसंस्तूयमानोवंदिभिर्मगधैश्च ७ चंद्रप्रभंश्वेतम
 थातपत्रंसौवर्णस्रग्भ्राजतिचोत्तमंगे ॥ तंसर्वतःशकुनिःपार्वतीयैःसाद्वैगांधारैर्यातिगांधारराजः ८ भीष्मोऽग्रतःसर्वसैन्यस्यवृद्धःश्वेतच्छत्रःश्वेतधनुःसखद्गः ॥
 श्वेतोष्णीषःपांडुरेणध्वजेनश्वेतैरश्वैःश्वेतशैलप्रकाशैः ९ तस्यसैन्येधातराष्ट्राश्चसर्वेबाल्हीकानामेकदेशःशलश्च ॥ येचावष्टाःक्षत्रियायेचसिंधोस्तथासौवीराः
 पंचनदाश्चशूराः १० शोणैर्हयैरुक्मरथोमहात्माद्रोणोधनुष्पाणिरदीनसत्त्वः ॥ आस्तेगुरुःप्रायशःसर्वराज्ञापश्चाच्चभूर्मीद्रववाभियाति ११ वार्द्धशात्रिःसर्वसै
 न्यस्यमध्येभूरिश्रवाःपुरुमित्रोजयश्च ॥ शाल्वामत्स्याःकेकयाश्चेतिसर्वेगजानीकैर्धातरयोत्स्यमानाः १२ शारद्वतश्चोत्तरधूर्महात्मानमहेष्वासो गौतमश्चित्र
 योधी ॥ शकैःकिरातैर्यवनैःपलहवैश्चसार्धंचमुत्तरतोऽभियाति १३ महारथैर्वृष्णिभोजैःसुगुप्तसुराष्ट्रकैर्विहितैरात्तशस्त्रैः ॥ बृहदलंकृतवर्माभिगुप्तंवलंत्वदीयंद
 क्षिणेनाभियाति १४ संशप्तकानामयुतरथानांमृत्युर्जयोवाऽर्जुनस्येति सृष्टाः ॥ येनार्जुनस्तेनराजन्कृतास्त्राःप्रयातारस्तेत्रिगर्ताश्चशूराः १५ साग्रंशतसहस्रं
 तुनागानांतवभारत ॥ नागेनागेरथशतंशतमश्वारथेरेथे १६ अश्वेऽश्वेदशधानुष्काधानुष्केशतचर्मिणः ॥ एवंव्यूढान्यनीकानिभीष्मेणतवभारत १७ संव्यू
 ह्यमानुषंव्यूहंदेवगांधर्वमासुरम् ॥ दिवसेदिवसेप्राप्तेभीष्मःशांतनवोग्रणीः १८ महारथौघविपुलःसमुद्रइवघोषवान् ॥ भीष्मेणधातराष्ट्राणांव्यूहःप्रत्यङ्मुखो
 युधि १९ अनंतरूपाध्वजिनीनरेन्द्रभीमात्वदीयाननुपांडवानाम् ॥ तांचैवमन्येबृहतीदुष्प्रवर्षीयस्यानेताकेशवश्चार्जुनश्च २० ॥ इतिश्रीम०भी०भ०सैन्यव
 र्णनेविंशोऽध्यायः ॥ २० ॥ ॥ ॥ ॥ संजयउवाच ॥ बृहतीधातराष्ट्रस्यसेनादृष्ट्वासमुद्यताम् ॥ विषादमगमद्राजाकुंतीपुत्रोयुधिष्ठिरः १ व्यूहंभीष्मे
 णचाभेद्यंकल्पितंप्रेक्ष्यपांडवः ॥ अभेद्यमिवसंप्रेक्ष्यविवर्णोऽर्जुनमब्रवीत् २ धनंजयकथंशक्यमस्माभिर्योऽनुमाहवे ॥ धातराष्ट्रैर्महाबाहोयेषांयोद्धापितामहः ३
 अक्षोभ्योऽयमभेद्यश्चभीष्मेणामित्रकर्षिणा ॥ कल्पितःशास्त्रदृष्टेनविधिनाभूरिवर्चसा ४ तेवयंसंशयप्राप्ताःससैन्याःशत्रुकर्षण ॥ कथमस्मान्महाव्यूहादुत्था
 नंनोभविष्यति ५ अथार्जुनोऽब्रवीत्पार्थयुधिष्ठिरममित्रहा ॥ विषण्णमिवसंप्रेक्ष्यतवराजन्ननीकिनी ६ प्रज्ञयाऽभ्यधिकान्शूरान्गुणयुक्तान्बहूनापि ॥ जयंत्य
 लपतरायेनसन्निबोधविशोपते ७ तत्रतेकारणंराजन्प्रवक्ष्याम्यनसूयवे ॥ नारदस्तमृषिवेदभीष्मद्रोणौचपांडव ८
 यापिताबृहतीमेवमन्येहसिबंधः २० ॥ इतिभीष्मपर्वणिनीलकंठीयेभारतभावदीपे विंशोऽध्यायः ॥ २० ॥ ॥ ॥ ॥ बृहतीमिति १।२।३।४ उत्थानंजयः ५।६।७।८

९।१०।११।१२ गुणभूतोदासभूतः १३।१४ अकुंठसायकः अप्रतिहतायुवः १५।१६।१७ ॥ इतिभीष्मपर्वणिनीलकंठीये भारतभावदीपेएकविंशोऽध्यायः ॥ २१ ॥ ॥ ॥ ॥
 एनमेवार्थमाश्रित्ययुद्धेदेवासुरेऽब्रवीत् ॥ पितामहःकिलपुरामहेंद्रादीन्दिवीकसः ९ नतथाबलवीर्याभ्यांजयंतिविजिगीषवः ॥ यथासत्यानृशंस्याभ्याधमेणै
 वोद्यमेनच १० ज्ञात्वाधर्ममधर्मचलोभंचोत्तममास्थिताः ॥ युद्धचध्वमनहंकारायतोधर्मस्ततोजयः ११ एवंराजन्विजानीहिध्रुवोऽस्माकरणेजयः ॥ यथातु
 नारदःप्राहयतःकृष्णस्ततोजयः १२ गुणभूतोजयःकृष्णेपृष्ठतोऽभ्येतिमाधवम् ॥ तद्यथाविजयश्चास्यसन्नतिश्चापरोगुणः १३ अनंततेजागोर्विदःशत्रुपूगेषु
 निर्व्यथः ॥ पुरुषःसनातनमयोयतःकृष्णस्ततोजयः १४ पुराह्येषहरिर्भूत्वाविकुंठोऽकुंठसायकः ॥ सुरासुरानवस्फूर्जन्नब्रवीत्केजयंत्विति १५ कथंकृष्णजये
 मेतियैरुक्तंतत्रतैर्जितम् ॥ तत्प्रसादाद्विजैलोक्यंप्राप्तशक्रादिभिःसुरैः १६ तस्यतेनव्यथाकांचिदिहपश्यामिभारत ॥ यस्यतेजयमाशास्तेविश्वभुक्त्रिदिवे
 श्वरः १७ ॥ इतिश्रीमहाभारतेभीष्मपर्वणिभगवद्गीताप० युधिष्ठिरार्जुनसंवादेएकविंशोऽध्यायः ॥ २१ ॥ ॥ ॥ ॥ संजयउवाच ॥ ततोयुधिष्ठिरो
 राजास्वासेनांसमनोदयत् ॥ प्रतिव्यूहन्ननीकानिभीष्मस्यभरतर्षभ १ यथोद्दिष्टान्यनीकानिप्रत्यव्यूहंतपांडवाः ॥ स्वर्गपरममिच्छंतःसुयुद्धेनकुरूद्वहाः २
 मध्येशिखंडिनोऽनीकरक्षितंसव्यसाचिना ॥ घृष्टयुग्मश्चरन्नेभीमसेनेनपालितः ३ अनीकंदक्षिणंराजन्युयुधानेनपालितम् ॥ श्रीमतासात्वताग्र्येणशक्रेणव
 धनुष्मता ४ महेंद्रयानप्रतिमंरथंतुसोपस्करंहाटकरत्नचित्रम् ॥ युधिष्ठिरःकांचनभांडयोक्त्रसमास्थितोनागपुरस्यमध्ये ५ समुच्छ्रितंदंतशलाकमस्यसुपांडु
 रंछत्रमतीवभाति ॥ प्रदक्षिणंचैनमुपाचरंतमहर्षयःसंस्तुतिभिर्महेंद्रम् ६ पुरोहिताःशत्रुवधंवदंतोब्रह्मर्षिसिद्धाःश्रुतवंतएनम् ॥ जप्यैश्चमंत्रैश्चमहौषधीभिः
 समंततःस्वस्त्ययनंब्रुवतः ७ ततःसवस्त्राणितथैवगाश्वफलानिपुष्पाणितथैवनिष्कान् ॥ कुरूतमोब्राह्मणसान्महात्माकुर्वन्त्ययौशक्रद्वामरेशः ८ सहस्रसूर्यःश
 तकिंकिणीकःपराद्धर्चजांबूनदहेमचित्रः ॥ रथोऽर्जुनस्याग्निरिवार्चिमालीविभ्राजतेश्वेतहयःसुचक्रः ९ तमास्थितःकेशवसंग्रहीतंकापिध्वजोगांडिवबाणपाणिः ॥
 धनुर्धरोयस्यसमःपृथिव्यांनविद्यतेनोभविताकदाचित् १० उद्धर्तयिष्यंस्तवपुत्रसेनामतीवरौद्रंसविभतिरूपम् ॥ अनायुधोयःसुभुजोभुजाभ्यांनराश्वनागान्यु
 धिमस्मकुर्यात् ११ सभीमसेनःसहितोयमाभ्यांवृकोदरोवीररथस्यगोप्ता ॥ तंतत्रसिंहर्षभमतखेलंलोकेमहेंद्रप्रतिमानकल्पम् १२ समीक्ष्यसेनाग्रगतंदुरासदंसं
 विव्यथुःपंकगतायथादिपाः ॥ वृकोदरंवारणराजदप्ययोधास्त्वदीयामयविग्रसत्त्वाः १३ अनीकमध्येतिष्ठंतंराजपुत्रंदुरासदम् ॥ अब्रवीद्भरतश्रेष्ठंगुडाकेशंज
 नार्दनः १४ ॥ वासुदेवउवाच ॥ यएषरोषात्पतपन्बलस्थोयोनःसेनांसिंहवक्षतेच ॥ सएषभीष्मःकुरुवंशकेतुर्येनाहतास्त्रिशतंवाजिमेघाः १५

ततइति १।२।३।४ पुरस्यमध्येस्थितंइदानीमानांतामितिभावः ५।६।७।८ सहस्रसूर्यतुल्यान्यादर्शचक्राणियस्मिन्सहस्रसूर्यः ९।१०।११।१२।१३।१४ पाठांतरे योनः
 सेनायोभीष्मोऽनोऽस्मभ्यंअस्मत्तःसेनांस्वांआररक्ष अभेद्यव्यूहरचनयारक्षितवान् १५

गूहंतिपरिवारयंति भरतर्षभेणभीष्मेण १५ ॥ इतिभीष्मपर्वणिनीलकण्ठीयेभारतभावदीपेद्वाविंशोऽध्यायः ॥ २२ ॥ ॐ ॥ इदानींस्वस्यदिव्यंज्ञानमस्तीतिदर्शयन्नसंजयउवाच धार्तराष्ट्रबलमिति
हितार्थायहितश्चासावर्थश्चहितार्थोजयस्तदर्थं १ दुर्गायाःअसुरनिहंतृत्वेनप्रसिद्धायाःस्तोत्रंउदीरय असुराशानांशत्रूणांपराजयाय २ संख्येसंग्रामे ३ हेसिद्धसेनानि सिद्धानांयोगिनांसेनासमु
दायस्तस्यनेत्रीपरमपदप्रापिकायोगसिद्धिकरीत्यर्थः ॥ आर्यं ऋगतौअस्मात्ऋहलोर्ण्यत् प्राप्यब्रह्मस्वरूपेइत्यर्थः ॥ मंदरेमंदरवनेवसतीतितथा कुमारिअविभुतब्रह्मचर्येजरादिहीनेइतिवा । कालि
कालशक्ते । कापालि कपालस्यायंपतिःकापालोरुद्रस्तत्पत्नि । कपिलःकृष्णपिंगलश्चवर्णविशेषौतद्वाति ४ भद्रकल्याणकालयतिभक्तान्प्रत्यानयतिसामद्रकाली । महतीचासौकालीचकालयि
त्रीसंहर्त्रीकालरूपामहाकाली । चंडिचंडस्यकालांतकस्यभार्ये । चंडेप्रगल्भे । तःरिणिसंकटोत्तरणकर्त्रि । वरवर्णिनीसर्वसौभाग्यलक्षणोपेतास्त्रीतद्रूपे ५ कात्यायनिकतगोत्रोद्भवे । महाभागेअ

एतान्यनीकानिमहानुभावंगूहंतिमेवाइवरश्मिमंतम् ॥ एतानिहत्वापुरुषप्रवीरकांक्षस्वयुद्धंभरतर्षभेण १६ ॥ इतिश्रीमहाभारतेभीष्मपर्वणिभगवद्गी०श्रीकृ
ष्णार्जुनसंवादेद्वाविंशोऽध्यायः ॥ २२ ॥ संजयउवाच ॥ धार्तराष्ट्रबलंदृष्ट्वायुद्धायसमुपस्थितम् ॥ अर्जुनस्यहितार्थायकृष्णोवचनमब्रवीत् १ ॥ श्रीभगवा
नुवाच ॥ शुचिर्भूत्वामहाबाहोसंग्रामाभिमुखेस्थितः ॥ पराजयायशत्रूणांदुर्गास्तोत्रमुदीरय २ ॥ संजयउवाच ॥ एवमुक्तोऽर्जुनःसंख्येवासुदेवेनधीमता ॥
अवतीर्यथात्पार्थःस्तोत्रमाहकृतांजलिः ३ ॥ अर्जुनउवाच ॥ नमस्तेसिद्धसेनानिआर्यमंदरवासिनि ॥ कुमारिकालिकापालिकपिलेकृष्णपिंगले ४ भद्रकालि
नमस्तुभ्यंमहाकालिनमोऽस्तुते ॥ चंडिचंडेनमस्तुभ्यंतारिणिवरवर्णिनि ५ कात्यायनिमहाभागेकरालिविजयेजये ॥ शिखिपिच्छध्वजधरेनानाभरणभूषिते
६ अट्टशूलप्रहरणेखड्गखेटकधारिणि ॥ गोपेन्द्रस्यानुजेज्येष्ठेनंदगोपकुलोद्भवे ७ महिषासूक्ष्मप्रियेनित्यंकौशिकिपीतवासिनि ॥ अट्टहासेकोकमुखेनमस्तेऽस्तुरण
प्रिये ८ उमेशाकंभरिश्चेत्कृष्णेकैटभनाशिनि ॥ हिरण्याक्षिविरूपाक्षिसुधूमाक्षिनमोऽस्तुते ९ वेदश्रुतिमहापुण्येब्रह्मण्येजातवेदसि ॥ जंबूकटकचैत्येषुनि
त्यंसन्निहितालये १० त्वंब्रह्मविद्याविद्यानांमहानिद्राचदेहिनाम् ॥ स्कंदमातर्भगवतिदुर्गेकांतारवासिनि ११ स्वाहाकारःस्वधाचैवकलाकाष्ठासरस्वती ॥ सा
वित्रिवेदमाताचतथावेदांतउच्यते १२ स्तुताऽसित्वंमहादेविविशुद्धेनांतरात्मना ॥ जयोभवतुमेनित्यंत्वत्प्रसादाद्रणाजिरे १३ कांतारभयदुर्गेभक्तानांचालये
षुच ॥ नित्यंवससिपातालेयुद्धेजयसिदानवान् १४

तिपूज्ये । करालिकूरे । विजयेविशिष्टोजयोययासा जयप्रदेइत्यर्थः । जयेजयस्वरूपे ६ अट्टशूलकटशूलंतदेवप्रहरणमायुधंयस्याः । खेटकंचर्म ७ कौशिकिकुशिककुलोत्पन्ने । अट्टहासेमशस्त
स्मिते । कोकंचक्रवत्तृत्वारक्तबीजवधेऽसुरादानशीलंवामुखंयस्याःसाकोकमुखा ८ श्वेतेमहेश्वररूपे । कृष्णेवासुदेवरूपे । हिरण्याक्षिपीतनेत्रे । विरूपाक्षिविविधरूपयुक्तेनेत्रेमनुष्यादौ । सुधूमा
क्षिमार्जारदौ । एतेनसार्वात्म्यमुक्तंभवति ९ ब्रह्मण्येयज्ञकर्मविप्रादिषुसाध्वीब्रह्मण्या । जातवेदसिअतीतज्ञेअतीतैज्ञातिवा । जंबूकटकेषुजंबूद्वीपराजधानीषु चैत्येषुदेवतालयेषु नित्यंस
न्निहितआलयःस्थानंयस्याःसातथा १० महानिद्राब्रह्मविद्याफलभूतामुक्तिः । स्कंदमातरितिसर्वदेवताकृपत्वापलक्षणं ११ स्वाहेतिसर्वकर्मरूपत्वं । कलेतिसर्वस्थूलसूक्ष्मकालरूपत्वं ।
सावित्रीतिसर्ववाङ्मयरूपत्वंचउच्यते १२ रणाजिरेयुद्धांगे १३ । १४

जंभनीतंद्रा । मोहिनीनिद्रा । मायाअद्भुतप्रदर्शनं । ह्रीर्लज्जालयाचेतोवृत्तिः एतच्चकामादिवृत्तीनामप्युपलक्षणं । श्रीलक्ष्मीः विद्यातपोधनादिसमृद्धिरूपा । संध्यासंधौआदावंतेचभवा
संध्या सृष्टिप्रलयकर्त्रीत्यर्थः । प्रभावतीचंद्रसूर्यप्रभाभुकाहोरात्ररूपा । सावित्रीसवितुःसूर्यस्यसंबंधिनीप्रभाप्रकाशनशक्तिस्तद्रूपा । जननीमातृवत्पालयित्री ११ तुष्टिःसंतोषः । पुष्टिः
पचयः । घृतिर्वैर्यं । दीप्तिर्योतिः । ययाकांत्याचंद्रादित्यौबधेतेअत्यंतकांतिमंतौभवतःवक्ष्यतिच । 'यदादित्यगतंतेजोजगद्भासयतेऽखिलं ॥ यच्चंद्रमसिपचाप्रोततेजोविदिमामकम'इति ।
'येनसूर्यस्तपतितेजसेद्धः'इतिश्रुतिश्च परंविन्मात्रंब्रह्मेत्यर्थः । भूतिःऐश्वर्यभूतिमतामहेश्वरादीनां । 'एषाऽस्यपरमासंपत्'इतिश्रुतेर्ब्रह्मरूपैव । संख्येसंख्यकृत्यानांप्रकाशनंयत्रतस्मिन्नात्मानात्म
विवेकरूपेसमाधौसिद्धेर्जीवन्मुक्तेश्वारणैराजानसिद्धेश्वरीक्ष्यसेऽनुभूयसेप्रत्यगात्मत्वेन तदेवमाकारविशेषोपहितब्रह्माभिध्यातंसर्वसामोक्षादवाचीनाराज्यविजयादिसिद्धीःप्रयच्छतीतिप्रदर्शितं
तदेववक्ष्यतिभगवान् । 'येऽप्यन्यदेवताभक्तायजंतेश्रद्धयान्विताः ॥ तेऽपिमाभेवकौतेययजंत्यविधिपूर्वकं ॥ लभंतेचततःकामान्मयेवविहितान्'इतिच । तथामहतीविमोक्षाख्यासि

त्वंजंभनीमोहिनीचमायाहीःश्रीस्तथैवच ॥ संध्याप्रभावतीचैवसावित्रीजननीतथा १५ तुष्टिःपुष्टिर्घृतिर्दीप्तिश्चंद्रादित्यविवर्धिनी ॥ भूतिर्भूतिमतांसंख्येवी
क्ष्यसेसिद्धचारणैः १६ ॥ संजयउवाच ॥ ततःपार्थस्यविज्ञायभक्तिमानववत्सला ॥ अंतरिक्षगतोवाचगोविंदस्याग्रतःस्थिता १७ ॥ देव्युवाच ॥ स्वल्पेनै
वतुकालेनशत्रून्जेयसिपांडव ॥ नरस्त्वमसिदुर्ध्वनारायणसहायवान् १८ अजेयस्त्वरणेऽरीणामपिवज्रभृतःस्वयम् ॥ इत्येवमुक्त्वावरदाक्षणेनांतरधीयत ॥
१९ लब्ध्वावरंतुकौंतेयोमेनेविजयमात्मनः ॥ आरुरोहततःपार्थोरथंपरमसंतम् २० कृष्णार्जुनावेकरथौदिव्यौशंखौप्रदध्मतुः ॥ यद्दंपठतेस्तोत्रंकलयउ
त्थायमानवः २१ यक्षरक्षःपिशाचेभ्योनभयंविद्यतेसदा ॥ नचापिरिपवस्तेभ्यःसर्पाद्यायेचदंष्ट्रिणः २२ नभयंविद्यतेतस्यसदाराजकुलादपि ॥ विवादेजयमाप्रो
तिबद्धोमुच्यतिबंधनात् २३ दुर्गतरतिचावश्यंतथाचोरेर्विमुच्यते ॥ संग्रामेविजयेन्नित्यंलक्ष्मींप्राप्नोतिकेवलाम् २४ आरोग्यबलसंपन्नोजीवेद्वर्षशतंतथा ॥
एतदृष्टंप्रसादात्तुमयाव्यासस्यधीमतः २५ मोहादेतौनजानंतिनरनारायणावृषी ॥ तवपुत्रादुरात्मानःसर्वेमन्युवशानुगाः २६ प्राप्तकालमिदंवाक्यंकालपाशे
नगुंठिताः ॥ द्वैपायनोनारदश्चकण्वोरामस्तथाऽनघः ॥ अवारयंस्तवसुतंनचासौतद्वृहीतवान् २७

द्विरपिसर्वाकारानुपहितब्रह्मज्ञानादेवभवतीतिप्रतिपादनायगीताशास्त्रमारीःसमानेनतत्रविश्वासेत्परमार्थसत्यंप्रत्ययकरंदेवीस्तोत्रंकुर्वीतिनियुक्तोऽर्जुनोदेवींप्रत्यक्षतोदृष्ट्वाजातप्रत्ययोगीतास्वपि
श्रद्धांवाप्रीयादित्याशयवताभगवताएतदुक्तमितिप्रवृत्तकार्यः । एवमेववेदेऽपिकरीयादीनांसंख्योदृष्ट्यादिफलानांकर्मणांविधानमदृष्टार्थेषुकर्मसुश्रद्धोत्पादनार्थमेवेतिनिर्णोतपूर्वाचार्यैः १५ ततः
पार्थस्येति अंतरिक्षगतेत्यैश्वर्यप्रदर्शनार्थविशेषणं १७ नरस्त्वमित्यर्जुनायपूर्वनरनारायणात्मकंरूपंस्मारयति तेनचतस्मृत्यैवसर्वभयानिवृत्तिर्भवति तद्विस्मरणादेवतुपराजयभयमित्यपिद
र्शितं । एवमयंगीताशास्त्रस्यवक्ष्यमाणस्योपोद्धातोदर्शितः १८ । १९ कथामनुसंप्रत्येकलब्धेत्यादिना २० एतत्स्तोत्रपाठफलमाह यद्दमिति कस्येप्रभाते २१ तेभ्योनभयमिति
पूर्वणसंबंधः २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७

यत्रोति धर्मफलं द्युतिप्रभृतयः साहिमत्पक्षेऽपि धर्मोऽस्त्येवेति मन्वानं प्रत्याह यत्र धर्मस्तत्र कृष्णः स्वप्ने कृष्णाभावाद्भीमोऽपि नास्ति तत्फलभूता द्युत्यादयोऽपि न संतीत्यर्थः फलितमाह यतः कृष्णस्ततो जय इति २८ ॥ इति भीष्मपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे त्रयोविंशोऽध्यायः ॥ २३ ॥ केषामित्यध्यायः स्वप्रायः १।२।३।४।५।६।७ ॥ इति श्रीमत्पद्माक्षप्रमाणज्ञमया द्युतिरंधरचतुर्धरवंशावतंसश्रीगोविंदसूरिसुतोः श्रीनीलकंठस्य कृती भारतभावदीपे भीष्मपर्वणि जंघुलं निमाणकात्यायनीस्तवांतर्ग्रयार्थप्रकाशे चतुर्विंशोऽध्यायः ॥ २४ ॥ औनमो ब्रह्माविभ्यो ब्रह्माविद्यासंप्रदायकर्तृभ्यो वंशकृषिभ्यो नमो गुरुभ्यः । प्रणम्य भगवत्पादान् श्रीधरादींश्च स ब्रह्मन् ॥ संप्रदायानुसारेण गीताव्याख्यासमारभे ॥ १ ॥ भारते सर्वे वेदार्थो भारतार्थश्च कृतस्तथा ॥ गीतायामस्ति तेनेयं सर्वशास्त्रमयी मता ॥ २ ॥ कर्मोपास्तिज्ञानमैदं शास्त्रं कांडव्यात्मकं ॥ अन्ये तूपासनाकांडास्तृतीयो नातिरिच्यते ॥ ३ ॥ तदेव ब्रह्म विद्धि त्वेनेदं यत्तदुपासते ॥ इति श्रुत्यैव वेदस्य द्युतिरुपास्या

यत्र धर्मो द्युतिः कातिर्यत्र हीः श्रीस्तथामतिः ॥ यतो धर्मस्ततः कृष्णो यतः कृष्णस्ततो जयः २८ ॥ इति श्रीम. भीष्मपर्वणि भगवद्गी. दुर्गास्तोत्रे त्रयोविंशोऽध्यायः ॥ २३ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ केषां प्रहृष्टास्तत्राग्रेयो धायुध्यंति संजय ॥ उदग्रमनसः केवाकेवादीना विचेतसः १ केषां पूर्वप्राहरंस्तत्र युद्धे हृदयकंपने ॥ मामकाः पांडवेयावातन्ममाचक्ष्व संजय २ कस्य सेना समुदये गंधमाल्यसमुद्रवः ॥ वाचः प्रदक्षिणाश्चैव यो धानामभिगर्जताम् ३ ॥ संजय उवाच ॥ उभयोः सेनयोस्तत्र यो धाजहृषिरेतदा ॥ स्रजः समासुगंधानां सुभयत्र समुद्रवः ४ संहतानामनीकानां व्यूढानां भरतर्षभ ॥ संसर्गात्समुदीर्णानां विमर्दः सुमहानभूत् ५ वादित्रशब्दस्तुमुलः शंखभेरीविमिश्रितः ॥ शूराणां रणशूराणां गर्जतामिदं तरेतरम् ६ उभयोः सेनयोराजन्महान्व्यतिकरोऽभवत् ॥ अन्योन्यं वीक्ष्यमाणानां यो धानां भरतर्षभ ॥ कुंजराणां च नदतसैन्यानां च प्रहृष्यताम् ७ ॥ इ. म. भी. प. भगवद्गीता प. धृतराष्ट्र संजयसंवादे चतुर्विंशोऽध्यायः ॥ २४ ॥ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ धर्मक्षेत्रे कुरुक्षेत्रे समवेता युयुत्सवः ॥ मामकाः पांडवाश्चैव किमकुर्वत संजय १ ॥ संजय उवाच ॥ दृष्ट्वा तु पांडवानीकं व्यूढं दुर्योधनस्तदा ॥ आचार्यमुपसंगम्य राजा वचनमब्रवीत् २ पश्यैतां पांडुपुत्राणामाचार्य महतीं चमूम् ॥ व्यूढां द्रुपदपुत्रेण तव शिष्येण धीमता ३ अत्र शूरामहेष्वासा भीमार्जुनसमा युधि ॥ युयुधानो विराटश्च द्रुपदश्च महारथः ४ धृष्टकेतुश्चेकितानः काशिराजश्च वीर्यवान् ॥ पुरुजित्कुन्तिभोजश्चैव शैब्यश्च नरपुंगवः ५

दन्यते रिता ॥ ४ ॥ इयमष्टादशाध्यायी क्रमात् षट्कत्रिकेणाहि ॥ कर्मोपास्तिज्ञानकांडाद्विज्ञानात्मानि गच्छते ॥ ५ ॥ तत्र युद्धोद्यमं श्रुत्वा तस्य कथादिभिर्भूतानां वृत्तान्तं वृत्तुः धृतराष्ट्र उवाच धर्मक्षेत्रे इति तत्र वेदे 'ते पांडुकुक्षेत्रे देवयजनमास' इति कर्मकांडप्रसिद्धं कुरुक्षेत्रमन्यत् । 'अविमुक्तं वैकुण्ठं देवानां देवयजनं सर्वेषां भूतानां ब्रह्मसदनम्' इत्यविमुक्तारण्यब्रह्मप्राप्तिस्थानभूतं कुरुक्षेत्रमन्यत् । ब्रह्मसदनत्वं चास्यात्र हि जंतोः प्राणेषूत्क्रममाणेषु रुद्रस्तारकं ब्रह्म व्याचष्टे येनासावमृती भूत्वा मोक्षी भवतीति वाक्यशेषेण व्युत्पादितं एतद्व्यावृत्त्यर्थं धर्मक्षेत्रे इति विशेषणं कुरुक्षेत्रात्तरगतं हि कुरुक्षेत्रं धर्मक्षेत्रमेव न तु तत्र ब्रह्मसदनं प्रवर्ग्य कांडे तस्य धर्मक्षेत्रत्वं मात्र श्रवणात् तत्र समवेताः मिलिताः युयुत्सवो योद्धुमिच्छन्ः पांडवानां पृथग्ग्रहणं तेषु ममत्वाभावसूचनार्थम् १ व्यूढं व्यूहं रचनया स्थितं आचार्यव्रोणं राजा दुर्योधनः राजाश्रवीदित्येव सिद्धे वचनपदेन संक्षिप्तबह्वर्थत्वादिगुणवत्त्वं वाक्यस्य सूच्यते २ द्रुपदपुत्रेणेति पूर्ववैरसूचनेन क्रोधादीपनार्थं विशेषणम् ३ महेष्वासा महातइष्वासाः धनुर्विषेपति युयुधानः सात्यकिः द्रुपदश्च महारथ इत्येकः ४ धृष्टकेत्वादयः प. ५

युधामन्युतमौजसौ सौभद्रोऽभिमन्युः पंचद्रौपदेयाः प्रतिविंध्यादयश्चेत्यष्टौ । चकारात् पांडवाघटोत्कचादयश्चातिप्रसिद्धा ग्राह्याः सर्वेऽपि महारथा एव तल्लक्षणं तु । 'एकादशसहस्राणि यो धयेद्यस्तु धन्विना' ॥ शस्त्रशास्त्रप्रदीणश्च सर्वैर्प्रोक्तो महारथः ॥ अमितान्यो धयेद्यस्तु संप्रोक्तोऽतिरथस्तु सः ॥ रथस्त्वेकेन योद्धा स्यात्तद्व्यूनोर्धरथः स्मृतः' इति ६ विशिष्टाः श्रेष्ठाः निबोधवुध्यस्व । मौवादि कस्य परस्मैपदिनो बहुवचनं संज्ञार्थं अस्मत्पक्षे पिशूराः संतीति ज्ञापनार्थं परेषु प्राबल्यं दृष्ट्वा तवोत्साहमंगोभामूदित्यर्थः ७ विकर्णः स्वप्राता सौमदतिर्भूरिश्रवाः । जयद्रथपदस्थाने तथैव चेति क्वचित्पाठः ८ अन्ये शल्यकृतवर्मप्रभृतयः शस्त्राणि विदारकाणि खन्नादीनि प्रहरणानिकेवलं प्रहारार्थानि गदादीनि नानाविधानि येषां तेनानाशस्त्रप्रहरणाः ९ पर्याप्तं परित आसं परि वेष्टितं पांडवसैन्यं हि सप्ताक्षौ हिणीमितत्वात् लंपं बहुनैकादशाक्षौ हिणीमितेनास्मत्सैन्येन वेष्टयितुं शक्यं न तु तदीयेनास्मदीयमित्यर्थः एवं च पर्याप्तमित्यस्य पारणीयमित्यर्थः १० अयनेषु व्यूहं रचनया स्थिते सैन्ये प्रवेशमागेषु स्वेस्वे स्थाने स्थिता पूयं मध्यस्थं भीष्ममेवाभिरक्षंतु । अस्य सेनापतेः च ल्ये सर्वाऽपि सेना आकुली भवेत् तत्स्यैव स्थिराचमवेदतः स एव रक्षय इत्यर्थः ११ तस्यैव युधामन्युश्च विक्रांत उत्तमौजाश्च वीर्यवान् ॥ सौभद्रो द्रौपदेयाश्च सर्व एव महारथाः ६ अस्माकं तु विशिष्टा ये तान्निबोधद्विजोत्तम ॥ नायकामसैन्यस्य संज्ञार्थं तान् ब्रवीमि ते ७ भवान्भीष्मश्च कर्णश्च द्रुपश्च समितिजयः ॥ अश्वत्थामा विकर्णश्च सौमदतिर्जयद्रथः ८ अन्ये च बहवः शूरामर्दयेत्यक्तजीविताः ॥ नानाशस्त्रप्रहरणाः सर्वे युद्धविशारदाः ९ अपर्याप्तं तदस्माकं बलं भीष्माभिरक्षितम् ॥ पर्याप्तं त्विदमेतेषां बलं भीष्माभिरक्षितम् १० अयनेषु च सर्वेषु यथाभागमवस्थिताः ॥ भीष्ममेवाभिरक्षंतु भवंतः सर्व एव हि ११ तस्य संजनयन्हर्षं कुरुद्वः पितामहः ॥ सिंहनादं विनद्योच्चैः शंखं दध्मौ प्रतापवान् १२ ततः शंखाश्च भेर्यश्च पणवानकगोमुखाः ॥ सहसैवाभ्यहन्यंत सशब्दस्तुमुलोऽभवत् १३ ततः श्वेतैर्हयैर्युक्ते महति स्यंदने स्थितौ ॥ माधवः पांडवश्चैव दिव्यौ शंखौ प्रदध्मतुः १४ पांचजन्यं हृषीकेशो देवदत्तं धनंजयः ॥ पौंड्रं दध्मौ महाशंखं भीमकर्मा वृकोदरः १५ अनंतविजयं राजा कुंतो पुत्रो युधिष्ठिरः ॥ नकुलः सहदेवश्च सुघोषमणिपुष्पकौ १६ काश्यपश्च परमेष्वासः शिखंडी च महारथः ॥ धृष्टद्युम्नो विराटश्च सात्यकिश्चापराजितः १७ द्रुपदो द्रौपदेयाश्च सर्वशः पृथिवीपते ॥ सौभद्रश्च महाबाहुः शखान्दध्मुः पृथक् पृथक् १८ स घोषो धार्तराष्ट्राणां हृदयानि व्यदारयत् ॥ नभश्च पृथिवीं चैव तुमुलो व्यनुनादयन् १९ अथ व्यवस्थितान् दृष्ट्वा धार्तराष्ट्रान् कपिध्वजः ॥ प्रवृत्तेशस्त्रसंपाते धनुरुद्यम्य पांडवः २० हृषीकेशं तदा वाक्यमिदमाहमहीपते ॥ अजुन उवाच ॥ सेनयोरुभयोर्मध्ये रथं स्थापय मेऽयुत ३१ यावदेतान्निरीक्षेऽहं योद्धुः कामानवस्थिताम् ॥ कैर्भया सह योद्धव्यमस्मि नरुणसमुद्यमे २२ योत्स्यमानानवेक्षेऽहं य एतेऽत्र समागताः ॥ धार्तराष्ट्रस्य दुर्बुद्धे र्दुद्वेपि प्रियचिकीर्षवः २३

वदतो दुर्योधनस्य संजयवाक्यमिदं सिंहनादमिति धनुर्मुलं तेन विनद्येत्यस्यानुप्रयोगः कृपादित्वात् समूलकापं कपाते स्म देत्यानित्यादिवत् । कुरुद्वो भीष्मः प्राग्विराटनगरादौ दृष्टप्रभावान् पांडवान् दृष्ट्वा राज्ञोभयं माभूदिति शंसं दध्मौ हर्षं द्रुपदोत्साहं जनयन् हेत्वर्थं शतप्रत्ययः हर्षजननार्थमित्यर्थः १२ अभ्यहन्यंत अभिहताः कर्मकर्तरि प्रयोगः १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९ व्यवस्थितान् भयोद्धिप्रतयवैषम्येणावस्थितान् कपिध्वजपांडवपदाभ्यां भीषणध्वजत्वं शौर्यचमदृश्यते २० हृषीकेशं सर्वेषां भिक्षियाणां प्रवर्तकत्वेन परिचिताभिज्ञं वाक्यमेवाह न तु कंचिदर्थमिति द्योतनार्थं वाक्यपदं वाच्यमेवाह सेनयोरिति २१ रथस्थापनप्रयोजनमाह यावदिति कैः सह ययोद्धव्यं मया सहवाक्ये योद्धव्यमित्युभयत्र सहशब्दसंबंधः केवामाजितुं ततमेवावाके जेतव्या इत्यालोचनार्थमित्यर्थः २२ योत्स्यमानान् न तु शांतिकामान् यतो दुर्बुद्धेः प्रियचिकीर्षां तेन तेषामपितुल्यत्वं सूचितम् २३

स्थोत्तमस्यापयित्वा उवाचेति द्वयोः संबंधः २४ महीक्षितापृथिवीश्वराणाम् २५ पितृन् पितृव्यादीन् भूरिश्रवणमृतीन् पितामहान् भीष्मादीन् मातुलान् शल्यादीन् भ्रातृन् दुर्योधनादीन् पुत्रान् लक्ष्मणादीन् पौत्रान् लक्ष्मणादिपुत्रान् । सखीन् अश्वत्थामादीन् २६ सुहृदः कृतवर्मादीन् २७ कृपयास्नेहेन सचस्वजनमिति विशेषेण प्रदर्श्यते २८ सीदंति निश्चेष्टानि भवति रोमहर्षो रोमांचः २९ । ३० निमित्तानि लोकक्षयकराणि भूमिकंपादीनि ३१ । ३२ । ३३ स्यात्कालादिति स्यात्कालादित्यादि । 'विजामातुस्तवाधास्यालात्' इति मंत्रवर्णात् । स्यात्कालाजानावपतीति वालाजालजतेः स्यंशुर्पस्यते रित्यास्कः ३४ हंतुं इच्छाऽपि मनभवति किमुत हंतृत्वमित्यर्थः महीकृते पृथिव्यर्थे ३५ आततायिनः । 'अग्निदोगरदश्चैव शस्त्रपाणिर्धनापहः ॥ क्षेत्रदारहरश्चैव पण्डिते आततायिनः ॥ आततायिनमायांतं हन्यादेवाविचारयन् ॥ नाततायिवेदेदोषो हंतुर्भवति कश्चन' इति यद्यप्येवं तथापि एतान् हत्वा अस्मान् पापमेव आश्रयेत् आततायिवधो हि अर्थशास्त्रविहितः । 'न हि स्यात्सर्वभूतानि' इति तु धर्मशास्त्रे तद्वत्पूर्वस्मात्प्रबलं यथोक्तं याज्ञवल्क्येन । 'स्मृत्योर्विराधेन्यायस्तु बलवान् व्यवहारतः ॥ अर्थशास्त्रात् बलवत्तमं शास्त्रमिति स्थितिः'

॥ संजय उवाच ॥ एवमुक्त्वा हर्षाकेशो गुडाकेशेन भारत ॥ सेनयोरुभयोर्मध्ये स्थापयित्वा रथोत्तमम् २४ भीष्मद्रोणप्रमुखतः सर्वेषांच महीक्षिताम् ॥ उवाच पार्थ पश्यैतान् समवेतान् कुरूनिति २५ तत्रापश्यत् स्थितान् पार्थः पितृन् तथा पितामहान् ॥ आचार्यान् मातुलान् भ्रातृन् पुत्रान् पौत्रान् सखींस्तथा २६ श्वशुरान् सुहृदश्चैव सेनयोरुभयोरपि ॥ तान्समीक्ष्य सकौंतेयः सर्वान् बंधून् वस्थितान् २७ कृपया परयाऽऽविष्टो विषीदन्निदमब्रवीत् ॥ अर्जुन उवाच ॥ दृष्ट्वेवं स्वजनं कृष्णयुयुत्सुं सुपस्थितम् २८ सीदंति मम गात्राणि मुखं च परिशुष्यति ॥ वेपथुश्च शरीरे मे रोमहर्षश्च जायते २९ गांडीवसंस्तते हस्ताश्चक्रैव पारिदह्यते ॥ न च शक्रो मयि वस्था तु भ्रमती वचभेमनः ३० निमित्तानि च पश्यामि विपरीतानि केशव ॥ न च श्रेयोऽनुपश्यामि हत्वा स्वजनमाहवे ३१ न कांक्षे विजयं कृष्ण न च राज्यं सुखानि च ॥ किं नो राज्येन गोविंद किं भोगैर्जीवितेन वा ३२ येषामर्थे कांक्षितं नो राज्यं भोगाः सुखानि च ॥ त इमेऽवस्थिता युद्धे प्राणांस्त्यक्त्वा धनानि च ३३ आचार्याः पितरः पुत्रास्तथैव च पितामहाः ॥ मातुलाः श्वशुराः पौत्राः स्यालाः संबंधिनस्तथा ३४ एतान् हंतुं मिच्छामि घ्नतोऽपि मधुसूदन ॥ अपित्रैर्लोक्य राजस्य हेतोः किनुम हीकृते ३५ निहत्य धार्तराष्ट्रान् काप्रीतिः स्याज्जनार्दन ॥ पापमेवाश्रयेदस्मान् हत्वा तानाततायिनः ३६ तस्मान्नाहं वयं हंतुं धार्तराष्ट्रान् स बांधवान् ॥ स्वजनं हि कथं हत्वा सुखिनः स्याम माधव ३७ यद्यप्येतेन पश्यंति लोभोपहतचेतसः ॥ कुलक्षयकृतं दोषं मित्रद्रोहे च पातकम् ३८ कथं न ज्ञेयमस्माभिः पापादस्मान्निवर्तितुम् ॥ कुलक्षयकृतं दोषं प्रपश्यद्भिर्जनार्दन ३९ कुलक्षये प्रणश्यंति कुलधर्माः सनातनाः ॥ धर्मेनष्टं कुलं कृत्स्नमधर्मोऽभिभवत्युत ४०

इति । अस्मान् हत्वा एतान् आततायिनः पापमेवाश्रयेदित्यपरायोजना तथा च एतत्पापमद्वेषेन नश्यंतु न तु वयमेतेषां वधेन न क्षयमिति भावः ३६ । ३७ । ३८ ननु 'आहूतो न निवर्तते' इत्यादिपिरणादिभिः इति विजितं क्षत्रियस्येति च युद्धादिनिवृत्तिर्हि स्याच्चट्टिः क्षत्रियस्येष्टा तत्कथं युद्धादिनिवृत्तिमिच्छामीत्याशंक्याह कथमिति साहिलोभमूलिकास्मृतिः कुलक्षयदोषविधिना बाध्यते यथा । औदुंबरीं स्पृष्ट्वा द्राघेदिति स्पर्शनविधिना विरुद्धा सती औदुंबरी सर्ववेष्टयितव्येति सर्ववेष्टनस्मृतिर्बाध्यते लोभमूलकत्वात्तद्वत् । न हि विधिमात्राद्यर्त्तिकचित्कर्तव्यं इत्येतादीनामधर्मरूपाणामप्यवश्या नुष्ठेयत्वापत्तेः तस्माद्यत्फलतो न दुष्यति तदेव विहितं धर्मरूपमनुष्ठेयं यथोक्तं । 'फलतोऽपि च यत्कर्म नानर्थनानुबध्यते । केवलं प्रीतिहेतुत्वात्तद्वर्तक इति कथ्यते' इति । इथेनादिवत्पापानुबन्धित्वात् युद्धेत्याज्येनेत्यर्थः ३९ प्रणश्यंति अनुष्ठानां वृद्धानामभावात् अवशिष्टं बालादिरूपं वंशं धर्मलोपादधर्मोऽभिभवति ४०

युष्मासु पुत्रार्थवर्णांतरमुपासीनासु ४१ कथं तर्हि जामदग्न्येन रामेण क्षत्रियेषु हतेषु तत्स्त्रियः पुनः पुनर्ब्राह्मणेभ्यः पुत्रान् जनयामासुरित्युपाख्यानं कथं वाऽतृतराष्ट्रादीनां असंकरजत्वमित्याशंक्याह पतंतीति हि शब्दो वैदिको प्रसिद्धोऽयमिति । सा हि 'न शेषोऽग्रे अन्यजातमस्ति' इति श्रुतिः अन्यस्माज्जातं शेषोऽपत्यं नास्तीति तदर्थः । अन्योऽयं मनसाऽपि न मंतव्यो ममायं पुत्र इति यास्कवचनाच्च । येयजामह इति शास्त्रात् येवयं स्मस्तेवयं यजामह इत्यर्थकादृश्यमानस्य पित्रादेः संशयग्रस्तत्वादयं मम पितृवोति निश्चयस्य दुःसाध्यत्वात् मंत्रश्च योऽहमस्मि ससन्त्यजे ब्राह्मणेऽर्थवादश्च । न चैतद्विद्रोहाद्विज्ञानाः स्मो वयमब्राह्मणावेति । तस्माद्बीजपतेरेव पित्रादिप्राप्तिर्नृक्षे प्रपतेरिति लुप्तपिंडोदकक्रियत्वादवश्यं पितृणां पातो भवति क्षेत्रज्ञपुत्रस्मृतिस्तु हल्लोके वैशस्थापनमात्रपरान्तु तेन क्षेत्रज्ञपतेः कश्चिदामुष्मिक उपकारोऽस्ति उदाहृतश्रुतिविरोधात् । अयं च संकरोऽस्माभिः स्वयंकृतश्चेदवश्यमस्मान्वाधिष्यत इति भावः ४२ एतदेव विवृणोति द्वाभ्यां दोषैरिति ४३ । ४४ । ४५ ४६ संख्येसंग्रामे ४७ ॥ इति श्री नीलकण्ठीये भारतमावदीपे भीष्मपर्वप्रकाशे भगवद्गीतासु प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥ पर्वणितुपंचविंशोऽध्यायः ॥ २९ ॥ ॥ अर्जुने युद्धादुपरते मत्पुत्रानि पकंदं करं राज्यं प्राप्स्यंतीत्याशावंतराजानं प्रति संजय उवाच तंतथेति तमर्जुनं तथा 'स्वजनं हि कथं हत्वा सुखिनः स्याम माधव' इत्युक्तप्रकारेण कृपयास्नेहेन न तु दयया परदुःखप्रहाणेच्छारूपया तस्याः अधर्माभिभवात् कृष्णप्रदुष्यंति कुलस्त्रियः ॥ स्त्रीषु दुष्टासु वार्ष्णेय जायते वर्णसंकरः ४१ संकरो नरकायैव कुलघ्नानां कुलस्य च ॥ पतंति पितरो ह्येषां लुप्तपिंडोदकक्रियाः ४२ दोषैरेतैः कुलघ्नानां वर्णसंकरकारकैः ॥ उत्साद्यंते जातिधर्माः कुलधर्माश्च शाश्वताः ४३ उत्सन्नकुलधर्माणामनुष्याणां जनार्दन ॥ नरके नियतं वासो भवतीत्यनुशुश्रुम ४४ अहो वत महत्पापं कर्तुं व्यवसिता वयम् ॥ यद्राज्यसुखलोभेन हंतुं स्वजनमुद्यताः ४५ यदि मामप्रतीकारमशस्त्रं शस्त्रपाणयः ॥ धार्तराष्ट्रा रणे हन्युस्तन्मे क्षेमतरं भवेत् ४६ ॥ संजय उवाच ॥ एवमुक्त्वाऽर्जुनः संख्ये रथोपस्थ उपविशत् ॥ विमृज्य स शरं चापं शोकसंविग्रमानसः ४७ ॥ इति श्री महाभारते श्रीमद्रगवद्गीतासूपनिषत्सु ब्रह्मविद्यायां योगशास्त्रे श्रीकृष्णार्जुनसंवादेऽर्जुनविषादयोगो नाम प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ पर्वणितुपंचविंशोऽध्यायः ॥ २९ ॥

॥ संजय उवाच ॥ तंतथा कृपया विष्टमश्रुपूर्णकुलेक्षणम् ॥ विषीदंतमिदं वाक्यमुवाच मधुसूदनः १ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ कुतस्त्वा कश्मलमिदं विषमे समुपस्थितम् ॥ अनार्यजुष्टमस्वर्ग्यमकीर्तिकरमर्जुन २ कैव्यं मास्म गमपार्थ नैतत्त्वय्युपपद्यते ॥ क्षुद्रं हृदयदौर्बल्यं त्यक्त्वोत्तिष्ठ परंतप ३ ॥ अर्जुन उवाच ॥ कथं भीष्ममहं संख्येद्रोणं च मधुसूदन ॥ इषुभिः प्रतियोत्स्यामि पूजार्हा वारिसूदन ४ परदौर्बल्यनिश्चयोत्तरमाविन्याः अर्जुने यदिवानोजयेयुरिति स्वपराजयमाशंकमाने दुर्मणत्वात् । यानेव हत्वा न जिजीविषाम इति स्नेहातिशयसूचकवाक्यशेषविरोधाच्च आविष्टं व्याप्तं विषीदंतं सीदंति मम गात्राणीत्यादिना उक्तरूपं विषादं प्राप्तुं इदं वक्ष्यमाणं वाक्यं वचनीयं उवाच मधुसूदन इति दुष्टहंतृत्वादेवाऽर्जुनं निमितीकृत्य त्वत्पुत्रानपि हि निष्यत्येवेति त्वया जयाशानकार्योति भावः १ अर्जुनमुद्योजयन् श्रीभगवानुवाच कुत इति कश्मलं वैकल्यं विषमे युद्धसंकटे अनार्यैर्महिभिर्जुष्टं सेवितं न तु त्वाद्दृशैः शूरैः न आर्यैर्जुष्टमिति वा यनु आर्यैरजुष्टमिति विग्रहो दर्शितस्तदर्थं क्येऽपि पदव्युत्क्रमदोषादुपेक्ष्य अतएवास्वर्ग्यमकीर्तिकरं च हे अर्जुन स्वच्छस्वभाव त्वनैतद्युक्तमिति भावः २ तदेवाह कैव्यमिति कैव्यं निर्वीर्यत्वं न च शकनो मयि वस्थातुमित्युक्तं रूपमागः नैतत्त्वयिमहादेव प्रतिभेद्युक्तं अतः क्षुद्रं तुच्छं हृदयकृतं भवतव दौर्बल्यं न तु शक्तिसहायाद्यभावात् तस्य काउत्तिष्ठयुद्धाय परंतपशत्रुतापन ३ ननु शत्रवो वास्वभावदुष्टावातापनीयाः न तु बांधवाः साधवश्चेत् अर्जुन उवाच कथमिति मधुसूदनारिसूदनेति संबोधयन् तवापि दुष्टानपिशत्रून् वेतापयतः पूजार्हा अदुष्टौ गुरुच भीष्मद्रोणौ जहीति वक्तुमयुक्तमिति सूचयति समानार्थकमिदं संबोधनद्वयं वक्तुः शोकेन विक्रान्त्वात्रापो न रुक्त्यदोषावहमित्यन्ये इषुभिरिति ताभ्यां सहवाचापि युद्धमशक्यं किमुत बाणैरिति भावः ४

गुरूनहत्वाहिमहानुभावान्श्रेयोभोक्तुंभैक्षमपीहलोके ॥ हत्वार्थकामांस्तुगुरूनिहैवभुंजीयभोगानरुधिरप्रदिग्धान् ५ नचैताद्विद्मःकतरन्नोगरीयोयद्वाजयेमय
दिवानोजयेयुः ॥ यानेवहत्वानजिजीविषामस्तेऽवस्थिताःप्रमुखेधार्तराष्ट्राः ६ कार्पण्यदोषोपहतस्वभावःपृच्छामित्वाधर्मसंभूढचेताः ॥ यच्छ्रेयःस्यान्निश्चि
तंब्रूहितन्मेशिष्यस्तेऽहंशाधिमांत्वाप्रपन्नम् ७ नहिप्रपश्यापिममापनुद्याद्यच्छोकमुच्छोषणमिन्द्रियाणाम् ॥ अवाप्यभूमावसपत्नमृद्धंराज्यंसुराणामपिचाधि
पत्यम् ८ ॥ संजयउवाच ॥ एवमुक्त्वाहृषीकेशंगुडाकेशःपरंतप ॥ नयोत्स्यइतिगोविंदमुक्त्वातूष्णींबभूवह ९ तमुवाचहृषीकेशःप्रहसन्निवभारत ॥ सेनयो
रुभयोर्मध्येविषीदंतमिदंवचः १० ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ अशोच्यानन्वशोचस्त्वंप्रज्ञावादांश्चभाषसे ॥ गतासूनगतासूंश्चनानुशोचंतिपंडिताः ११

ननु भ्रूहृदयदोर्बल्यं त्यक्तोतिष्ठपरंतपेति युद्धमेव श्रेय इत्युक्तं किंपुनः पृच्छसीत्यत आह नहीति बंधुनाशनिमित्तः शोकीराज्यलाभेन स्वर्गाधिपत्यलाभेन वाननिवर्तयिष्यत इति युद्धादन्यं कंचित् न
वृत्तिरूपं शमोपायं ब्रूहीत्याशयः अत्रार्जुनविषादव्याजेन ब्रह्मविद्याधिकारिविशेषणं भेक्षचर्या इहामुत्रार्थफलभोगविरागश्च दर्शितः ८ । ९ तमिति मूढोऽप्ययममूढवद्वदतीति प्रहसन्निव इदं वक्ष्यमा
णं १० अर्जुनस्य देहनाशो आत्मनाशधीः स्वधर्मे युद्धे चाधर्मधीरिति मोहद्वयं । तत्रार्थं ब्रह्मविद्यासूत्रभूतैर्विशत्याश्लोके रपनिनीपन् श्रीभगवानुवाच अशोच्यानन्वशोचस्त्वमिति । 'जीवापेतं वावकि
लेदं प्रियतेन जीवो प्रियते' इति श्रुतेर्देहाद्युपाधिना शोऽप्याकाशवद्भासरहितत्वेन अशोचनीयान् भीष्मादीनन्वशोचः कथमेते गुरवो मया हंतव्याः कथं वा तैर्विनाऽहं जीविष्यामीति शोकं कुरुतवानसि एवं
मूढोऽपि त्वं प्रज्ञावादान् प्रज्ञावतां देहादन्यमात्मानं जानतां वादान् शब्दान् । नरके नियतं वासः पतंति पितरो ह्येषामित्यादीन् भाषसे परं ननु प्रज्ञावानसि तत्र हेतुः गतासूनिति गतासूनुमतप्रणान्वेहा
ब्रानुशोचंति प्रत्युत निर्हरं त्येव एतेन प्राणप्रेषेण तु देहः तथा च श्रुतिः । 'प्राणो ह पिता प्राणो माता प्राण आचार्यः' इत्यादिः अत एव स प्राणानेतान् वगणयंतं नरं पित्रादिहंता स्वमसिभिक्काभितिवदंति उ
त्क्रांतप्राणान् दहतं मपि नैवं वदंतीति लोके वदप्रसिद्धिः तस्मात् आत्मा देहादन्यः चेतनत्वात् व्यतिरेकेण घटवत् देहो न चेतनः दृश्यत्वात् घटवत् यदि देहश्चेतनः स्यात् मृतेऽपि तत्र चेतन्यमुपलभ्येत तस्मा
देहनाशो नात्मनाशं मन्वानो मूर्ख एवासीत्यर्थः । यत्प्रज्ञानां पंडितानां अवादान् वक्तुमयोग्यान् भाषसे इति तार्किकव्याख्यानं तत् अर्हार्थं घटो दुर्लभत्वात् विशेषाध्याहारसापेक्षत्वाच्चोपेक्ष्य ११

ननु देहादन्योऽपि देहनाशेन नश्यतां कोशकार इव कोशनाशेनेति तत्राह न त्वेवाहमिति त्वमहमिमेच सर्वे अनादयोऽन्ताश्च स्मृत्यर्थः । जातुकदाचित् अहं न आसं इति न अपितु आसमेव । तथा त्वमपि नासीरिति न अपित्वासीरेव । इमे जनाधिपाः राजान इत्युपलक्षणं सर्वस्य जंतुजातस्य नासन्निति न अपित्वासन्नेवेति योजना अनादित्वादनन्ताश्चेत्याह नचेति न भविष्यामिति नैव किंतु सर्वे भविष्यामएव । ननु देहस्यानात्मत्वे कथं तत्पीडयाऽयं पीडयत इति चेद्यक्षवत्तदभिमानमात्रादिति ब्रूमः । यदा हियक्षः परशरीरे विशतितदा तत्पीडया देहपतिर्न बाध्यते तस्य तदानीं देहाभिमानाभावात् । यक्षस्तु बाध्यतेऽभिमानसत्त्वादिति लोके प्रसिद्धं । किंच प्राचीनकर्मव्यतिरेकेण जीवनेनोपपद्यते कृतहानाकृताभ्यागमप्रसंगात् वृक्षादिष्वपि प्राक्कर्मास्तीत्यनुमेयं स्थावरजीविकाप्राक्कर्मणुर्वि काजीविकात्वात् पाकादिक्रियापूर्वकास्मदादिजीविकावत् । अपिच क्रियावैचित्र्यात् कार्यवैचित्र्यं दृष्टं घटशरावोदंचनादिषु तद्वदिहापि सुखदुःखादिवैचित्र्यं प्राक्कर्मवैचित्र्यादनुमेयं । तथा सद्यो जातस्य गोवत्सस्य स्तनपानादौ प्रवृत्तिर्जन्तुमात्रस्य मरणान्नासश्च प्राग्भवीयानुभवजनितसंस्कारजन्यौ भोजनादिप्रवृत्तिश्चोद्धासादिवदित्यतोऽस्ति प्राचीनकर्म । अपिच कौलिकशास्त्रप्रसिद्धमेतत् यथा देवदत्तः स्वशरीरे कंटकवेधेन खिद्यते एवं शत्रुकृतायां देवदत्तप्रतिमायां कंटकेन विद्धायां देवदत्तो व्यथते । तत्र व्यथाहेतुर्ना तरं घातुवैषम्यं नापि बाह्यं कंटकवेधादि किंतु केवलं प्राक्कर्ममात्रं । एवं च बीजांकुरन्यायेन कर्मतज्जन्यसंस्कारपरंपरयाऽनादिसंसारइति न देहनाशादात्मनाशोऽस्तीति न भीष्मादयः शोचनीयाः । अत्र पूर्वस्मिन् श्लोके आत्मनो देहादन्यत्वं मुक्तं गतासूनूदेहानिति विशेषेण । अत्र तु सूक्ष्मशरीरविशिष्टस्यात्मनो व्यवहारदृष्ट्या नित्यत्वं साधितमिति भेदः १२ यद्यप्येवं तथापीदृदेहवियोगजः शोको भवत्येवेत्याशंक्याह । देहिन इति । देहौ स्थूलसूक्ष्मौ विद्येते अस्य सदेहीचिदात्मा तस्य यथास्मिन् स्थूलशरीरे कौमाराद्यवस्थासु देहभेदेऽपि एक एवाहं बाल आसमिदानीं वृद्धोऽस्मीत्यभेदप्रत्यभिमानाद्वैक्यं बालादिशरीरेभ्योऽन्यत्वं च । व्यावृत्तेभ्योऽनुवृ

नत्वेवाहंजातुनासंनत्वंनेमेजनाधिपाः ॥ नचैवनभविष्यामःसर्वेवयमतःपरम् १२ देहिनोऽस्मिन्यथादेहेकौमारंयौवनंजरा ॥ तथादेहांतरप्राप्तिर्धीरस्तत्रनमुह्य
ति १३ मात्रास्पर्शास्तुकौतेयशीतोष्णसुखदुःखदाः ॥ आगमापायिनोऽग्निन्यास्तांस्तितिक्षस्वभारत १४

तंभिन्नं कुसुमेभ्यः सूत्रमिवेति न्यायात् । एवं देहांतरप्राप्तिरपि स्थूलाच्छरीरादन्येषां लिङ्गशरीराणां सूक्ष्माणां स्थूलशरीरानुकारिणां प्राप्तिः अयमर्थः । यथा एकमपि स्थूलशरीरं कौमाराद्यवस्था मेदादनेकरूपं एवं नित्यमपि लिङ्गशरीरं प्राणिकर्मभेदात् सुरनरतिर्यगाद्यवस्थामेदादनेकं भवति । ततश्चोक्तन्यायेन स्थूलादिवत् सूक्ष्मादपि शरीरादात्माविविक्त एव एवं च शोकादि धर्मिणो लिङ्गादपि विभिन्नस्य तव इष्टवियोगजः शोकोऽपि न युक्तः । अत एव तत्र तस्मिन् विषये धीरो न मुह्यति । आभिमानिकौ शोकमोहौ देहद्वयाभिमानत्यागाद्वीरनबाधेते अतस्त्वमपि धीरो भवेति भावः । पूर्वश्लोकयोर्गतासूनि तिवयमिति च बहुवचनं उपाधिभेदाभिप्रायं । अत्र तु देहिन इत्येकवचनं उपाधेयचिदात्मैक्याभिप्रायमिति ज्ञेयं तथा च श्रुतिरेकस्यात्मन औपाधिकं भेदमाह । 'यथा ह्ययं ज्योतिरात्मा विवस्वानपो भिन्ना बहुवैकौऽनुगच्छन् ॥ उपाधिना क्रियते मेदरूपो देवः क्षेत्रेष्वेवमजोऽयमात्मा' इति । क्षेत्रेषु वक्ष्यमाणलक्षणेऽपि स्थूलसूक्ष्मदेहद्वयात्मकेषु । 'एको देवः सर्वभूतेषु गूढः सर्वव्यापी सर्वभूतांतरात्मा' इति च एकत्वाच्च विभुत्वमप्यसिद्धं तेन देहादीनामनित्यानामविभूनां च पराभिमतमात्मत्वं प्रत्याख्यातं वेदितव्यं १३ ननु आत्मनो लिङ्गशरीरादन्यत्वेऽप्यहं दुःखीत्याद्यनुभवाद् दुःखादि धर्माश्रयत्वं दुर्वारं ततश्च भीष्मादिवं पुवर्गनाशो सति दुःखसंबन्धो भवत्येवेत्याशंक्याह । मात्रास्पर्शा इति । मीयंते विषया आभिस्ता मात्रा इन्द्रियवृत्तयः । यद्वा दशप्रज्ञा मात्राः वागादयः दशभूतमात्राः नामादयः कौपीतकिप्रसिद्धा इन्द्रियविषयरूपा ग्राह्याः तासां स्पर्शाः परस्परं विषयविषयिभावेन संबन्धा इति व्याख्येयं । यद्वा मात्राप्रमात्रासहस्पर्शाः विषयेन्द्रियसंबन्धाः स्पर्शशब्दस्य तद्वाचित्वं स्पर्शान्कृत्वा बहिर्बाह्या नित्यत्र दृष्टं तत्र स्पर्शपदेन तद्वतो विषयेन्द्रिययोरपिलाभः तेन प्रमातुः प्रमाणद्वारा प्रमेयेण सह संबंधाः सर्वे शीतोष्णादिव दामपायिन उत्पत्तिविनाशशीला अतएव नित्याश्च-

तद्वदेव सुखदुःखदाश्च अतस्तान्ति तितिक्षस्वसहस्र हे कौतये मारतेत्युतमवश्यत्वेन धीरस्वमस्मत्तुचयति प्रमातृत्वादि रन्ध्रो हि सुहितमाधिग्रहावेशादिविषमावाजाग्रत्स्वप्रादौ भावाच्चकादाचित्क
तया आत्मनि प्रतीयमानोऽपिरज्जूरगादिबन्ध्याभूतः सन्नतद्धर्मस्त्वमजते । यद्विद्यत्राभेदेन कदाचिद्वातिकदाचिन्नतत्राध्यस्तरज्ज्वाभिवर्षः । प्रमात्रादिश्च प्रतीचिप्रत्यगभेदेन कदाचिद्वा
ति अतो मिथ्येति निश्चितं तेन प्रतीचिप्रमातृसंबंध एव नास्ति सत्यमिध्यावस्तुनोर्वास्तवसंबंधायोगात् । प्रमातृधर्माणामुःखादीनां तु प्रतीचिसंबंधो दूरापेत एव । कथं तद्व्याप्तमिदुःखित्वप्रत्ययः त
त्तदुपाधितादात्म्याद्व्यासादिति ब्रूमः अतएव जाग्रतिदृष्टदुःखस्वप्नेनानुवर्तते स्वप्नदृष्टं वा जाग्रतिनदृश्यते तथा च श्रुतिः । 'स यत्तत्र पश्यति पुण्यं च पापं चानन्वागतस्तेन भवत्यसंगो ह्ययं पुरुषः' इति ।
'कामः संकल्पो विचिकित्सा' इत्यादि श्रुतिरेतत्सर्वमन एवेति अभेदे निदेशात्कामादिसर्वविकारोपादानत्वं मनस एवाह तस्मात्स्वप्न इवात्मनि दुःखित्वप्रतीतिर्भातिरेवेति विवियोगजनितां तांति तितिक्षस्वेति
भावः १४ तितिक्षाफलं प्रत्यक्षमेवेत्याह यंहीति । एतेमात्रास्पर्शाः प्राकृत्याख्यातरीत्या त्रिविधा अपि यं जाग्रतिस्वप्नेऽसंज्ञातसमाधौ नानवपश्यंति स्वास्थ्यान्नप्रचयावयंति । पुरुषं पुरुषं अष्टासुव
सतीति पुरुषस्तं पुरुष । 'कर्मेन्द्रियाणि खलु पंच तथा पराणि ज्ञानेन्द्रियाणि मन आदि चतुष्टयं च ॥ प्राणादिपंचकमथो विषयादिकंच कामश्च कर्म च तमः पुनरष्टमी पूः' इति प्रसिद्धाः । यद्वा स्थूलसूक्ष्मो
पाधिमध्ये एव इतरासां मंतर्भावाद्वा पुरितितम एव ग्राह्यं तेन कारणोपाधेरप्यात्मनो विविकृतत्वं दर्शितं पुरुषर्षमेति त्वमप्येतदनुभवितुं योग्योऽसि सर्वपुरुषश्रेष्ठत्वादिति सूचयति उपाधि त्रयस्यागादेव स
मेदुःखसुखेयस्य तं न हि समाधिस्थस्य सुखाय दुःखाय वा शीतोष्णस्पर्शौ भवत इति युक्तमस्य समदुःखसुखत्वं धीरध्यायिनं योगिनं न व्यथयंति सोऽमृतत्वाय सोऽक्षाय कल्पते योग्यो भवति १५ ननु सुप्ति
समाध्यादैत्यक्तोपाधेरान्तरात्मनः समदुःखसुखत्वेऽपि सोपाधिकदशायां तत्तायः पिच्छस्य दृष्टत्वमिव तस्य दुःखित्वं दुर्वारं । उपाधिश्च मूलमकृतं व्यापिकायामात्रारूप इति तत्स्वेतुन निर्मूलोच्छेदमर्ह

यं हि न व्यथयंत्येते पुरुषं पुरुषर्षभ ॥ समदुःखसुखं धीरसोऽमृतत्वाय कल्पते १५

नासतो विद्यते भावो नाभावो विद्यते सतः ॥ उभयोरपि दृष्टोऽतस्त्वनयोस्तत्त्वदर्शिभिः १६

त्यतः सोऽमृतत्वाय कल्पत इत्यनुपपन्नमित्याशंक्याह नासत इति प्रमात्रादेरागमापाधित्वेन कादाचित्कत्वात् रज्जूरगादिवत् असतः भावः सत्ताकालत्रयेऽपि नास्ति । अयमर्थः प्रमात्रादिर्मूला
ज्ञानेन विदात्मनिकल्पितः मूलज्ञानस्य चात्मज्ञानेन निवृत्तौ कारणाभावात् पुनः प्रमात्राद्युद्भवोऽस्तीति निष्प्रत्यूहममृतत्वं ज्ञानात्सिद्धयतीति । नन्वप्रतीतिमात्रात्प्रमात्रादेर्मिथ्यात्वोपगमे आ
त्मनोऽपि सुप्त्यादावप्रतीयमानत्वाविशेषान्मिथ्यात्वमस्तु उभयोर्वा सत्त्वमस्तु इत्याशंक्याह नाभावो विद्यते सत इति । सत्त्वस्तु नः अभावोऽसत्त्वं कदाचिदपि न विद्यते सुप्त्यादावप्यनुभूतयोः सुखाज्ञा
नयोः सुखमहमस्वाप्सनं किंचिद्वेदितुमिदं तुत्याने परामर्शदर्शनात् तदनुभवमंतरेण तयोः परामर्शसंभवात् अतः सतोऽसत्त्वं नास्ति श्रुतिरपि सुप्तिवैकल्ययोः प्रमात्राद्यभावं दर्शयितुं त्वं चाह ।
'यद्वैतत्रयं पश्यति पश्यन्वेतन्न पश्यति न हि द्रष्टृदृष्टेर्विपरिलोपो विद्यतेऽविनाशित्वात् ज्ञातृद्वितीयमस्ति ततोऽन्यद्विभक्त्यपश्येदिति' । यदि प्रमात्रादिः सत्यस्तर्हि सतोऽप्यस्य सुप्त्यादावदर्शनं साभि
ध्याभावाद्वा द्रष्टृदृष्टलोपावक्तव्यं । नाद्यः आत्मनि दृष्टनष्टस्वभावस्यान्यत्र सद्भावकल्पनायोगात् । नात्यः उदाहृतया श्रुत्येव तन्निषेधात् तस्मादुभयोरपि सत्यत्वेन मिथ्यात्वेन वा साम्यं दुर्वचं ।
ननु सत आकाशादेः किंचिदपि देशकालेनाभावो यथापि नास्ति तथापि सत एव परमाणोर्देशांतरेऽभावोऽस्ति प्रागसतोऽपि यदादेर्भावश्च दृष्टः तत्कथमुच्यते नासतो विद्यते भावो नाभावो विद्यते सत इत्याशं
क्यविद्वदनुभवेन निरस्यति उभयोरपीति अंतोयाथात्म्यं । यथा स्वप्ने न भः कुंभरज्जूरगादयो नित्यत्वा नित्यत्वसत्यत्वा सत्यत्वादिधर्मोपेततयानिश्चिता अपि प्रबोधेन बाध्यंते तद्वज्जाग्रदृष्टा अपि
पिते तत्त्वज्ञाने न बाध्यंते । ननु जाग्रद्व्यासनावशात् स्वप्नगत नम आदौ नित्यत्वादिनिश्चयो भ्रम इति चेत् अनादिकालप्रवृत्तमागमवीयसंस्कारवशात् जाग्रदभवादावपि सतमप्येति तुल्यं ।

नन्वेतस्यापि काम्यातः पातितयानित्याकरणजनितः प्रत्यवाय उत्पद्येतैव सत्तदनुष्ठितस्य संबंधप्रहाणप्रत्यवायपरिहारात्फलद्वयहेतुत्वायोगादित्याशंक्याह प्रत्यवायो न विद्यत इति । 'तमेतं
वेदानुवचनेन ब्राह्मणाविविदिपंतियज्ञेन दानेन तपसाऽनाशकेन' इति श्रुत्यासंयोगपृथक्त्वन्यायेन दग्धेन्द्रियकामस्य जुहुयादित्यनेन नित्यस्य दग्धो वीर्यायत्वमिव नित्यानामपि कर्मणां विविदिषार्थत्वं विनि
योगबलात्सिद्धयति । ततश्च काम्येनैव प्रयोगेन नित्यस्यापि सिद्धेर्न नित्याकरणनिमित्तो वाऽकाम्यत्वात्सर्वागानुपसंहारनिमित्तो वा प्रत्यवायो विद्यते नित्यानामेव विनियोगात् । नित्येषु च यथा
ज्ञातृपुपबंधस्यानुज्ञानात् वार्तिके तु काम्यानामप्यत्र विनियोगो दृष्टः अथा । 'वेदानुवचनादीनामेकात्म्यज्ञानजन्मने ॥ तमेतमिति वाक्येन नित्यानां वक्ष्यते विधिः ॥ यद्वा विविदिषार्थत्वं काम्या
नामपि कर्मणां ॥ तमेतमिति वाक्येन संयोगस्य पृथक्त्वतः' इति । अस्मिन्पक्षे काम्यानामपि तुल्यफलत्वात् नित्यवद्यथा शतपुपबंधो भविष्यतीति न सर्वागानुपसंहारजनितः प्रत्यवायो विद्यते
स्वल्पमपि अस्य योगधर्मस्यानुष्ठितं अनुपपुक्तबीजकल्पं । 'जन्मजन्मांतराभ्यस्तं दानमध्ययनं तपः ॥ तेनैवाभ्यासयोगेन तच्चैवाभ्यसते पुनः' इति स्मृतेरुत्तरोत्तरसंस्काराधानद्वारास्वसजातीयवृद्धे
निमित्तं सत्कामादिदोषक्षपणद्वारामहतो भवात्संसारो ब्रूयते । तस्मात्सांख्यानधिकारिणा कर्मयोग एवानुष्ठेय इति भावः ४० नत्वेवं सांख्ययोगमोहमायात्राणहेतुत्वं तुल्यं चेत्कोऽनयो विशेष इत्याशं
क्यसांख्यानोपातशंकानास्ति योगिनां गुणावद्विदेहकैवल्यपातशंकाऽस्तीत्याह व्यवसायात्मिकेति व्यवसायस्तत्त्वनिश्चयस्तदात्मिकात्वाकारावुद्धिरंतःकरणवृत्तिः अहं ब्रह्मास्मीति वाक्यजन्या
ब्रह्माकारांतःकरणवृत्तिर्ब्रह्मविद्याभिधाना समस्तवृत्त्यंतरबाधेन सम्यग्भ्युदिता एका एव । 'सकृद्विभातो ह्येव ब्रह्मलोकः' इति श्रुतेः ब्रह्मैवलोको ब्रह्मलोक इह ब्रह्मैव न हि सकृदज्ञाते ब्रह्मणि ज्ञातव्यं

व्यवसायात्मिका बुद्धिरेकेह कुरुनंदन ॥ बहुशाखा ह्यनंताश्च बुद्धयोऽव्यवसायिनाम् ४१ यामिमां पुष्पितां वाचं प्रवदंत्य विपश्चितः ॥

वेदवादरताः पार्थ नान्यदस्तीति वादिनः ४२ कामात्मानः स्वर्गपराजन्मकर्मफलप्रदाम् ॥ क्रियाविशेषबहुलां भोगैश्वर्यगतिं प्रति ॥

४३ भोगैश्वर्यप्रसक्तानां तयाऽपहृतचेतसाम् ॥ व्यवसायात्मिका बुद्धिः समाधौ न विधीयते ४४

कर्तव्यं वा किंचिदवशिष्यते कृतकृत्यत्वाद्ब्रह्मविदोऽतोऽस्य पातशंकानास्ति । अव्यवसायिनामज्ञानिनां तु बुद्धयोऽनंताः ताश्च प्रत्येकं बहुशाखा इति इदमेव मम श्रेय इति निश्चयस्य दुर्लभत्वात् कदा
चिदश्रेयस्यापि श्रेयो बुद्धौ सत्यां पातशंकास्तीति महोस्तयोर्विशेष इति भावः ४१ उत्तरार्धमेव विवृणोति यामिमां पुष्पितां पुष्पितदुमवदूरतोरमणीयां वाचं । 'अक्षय्यं ह वै चातुर्मास्यया
जिनः सुकृतं भवति अपामसो ममृता अभूम' इत्येवं रूपां प्रवदंति अविपश्चितः अव्यवसायिणो मूढाः यतो वेदवादरताः वेदांतर्गतेषु अर्थवादेषु 'यस्य पर्णमयी जुहूर्मव विनपापः' श्लोकः शृणोति' इत्येवमा
दि पुरताः बद्धश्रद्धाः अतएव कर्मणोऽन्यत् आत्मज्ञानं तत्फलं मोक्षश्चनास्तीति वादिनो वदन् शीलाः ४२ तथा भोगश्चैश्वर्यं च तयोर्गतिः प्राप्तिस्तं प्रति तदर्थः मित्यर्थः कामात्मानः कामग्रस्तचित्ताः
अतएव स्वर्गपराः कीदृशीं भोगैश्वर्यगतिं जन्मकर्मफलप्रदां । प्राप्तभोगैश्वर्यो हि पुरुषस्तद्वा सनावासितः पुनर्भोगैश्वर्यप्राप्तये जन्मलभते तदर्थं कर्माणि च कुरुते फलं ततो भोगादिकं प्राप्नोतीति चक्रम
निशमावर्तते तेन निष्ठातश्च्युतो भवतीत्यर्थः । किंच क्रियाविशेषणबहुलां यथा यथा वित्तव्ययायासाद्याधिक्यं तथा तया भोगैश्वर्यप्राप्तेरप्याधिक्यमित्यर्थः । एतेनात्यंतावाससाध्यैष्वपि कर्मसु फललो
भात्संज्ञात इत्युक्तं भाष्ये भोगैश्वर्यगतिं प्रतिसाधनभूताः क्रियाविशेषा अग्निहोत्रादयः तद्वदुल्लंघ्य कर्मफलं तत्पदांश्च वाचमेवेति व्याख्यातं ४३ भोगेति तथा पुष्पितया वाचा अपहृतचेतसां पुं
सां बुद्धिः समाधौ समाध्यनुष्ठानकाले व्यवसायात्मिका व्यवसायो ज्ञानं तदात्मिका बुद्धिश्चिन्मात्राकारानविधीयते न भवति कर्मकर्तृरित्यकारः । विरक्तस्य हि बुद्धिः समाधौ चिन्मात्राकाराभवति न तु भो
गाद्यासक्तस्येति स्पष्टमेव । भाष्ये तु समाधौ अंतःकरणे व्यवसायात्मिका बुद्धिर्न भवतीति व्याख्यातं । यद्वा समाध्यनुष्ठानार्थमेव निश्चयात्मिका तेषां बुद्धिर्न भवतीति व्याख्येयम् ४४

कस्यतर्हि समाधौ बुद्धिर्भवतीत्यत आह त्रैगुण्येति त्रैगुण्यं गुणत्रयकार्भमूर्ध्वमध्याधोगातिरूपसंस्मरणतद्देशप्रकाश्यत्वेनाविषयोपेक्षातादृशाः कर्मकाण्डपरवेदाः । त्वंतु निस्त्रैगुण्यो भव ऊर्ध्वगतावपि विरक्तो भवेत्यर्थः । वक्ष्यति च तत्तद्गुणप्रधानं गतित्रयं ऊर्ध्वगच्छंतिसत्त्वस्था इति । दिव्येभ्योऽपि विषयेभ्यो विरक्तः समाधावधिक्रियत इति भावः । किंलक्षणोऽसौ निस्त्रैगुण्य इत्यत आह निर्द्वंद्व इति सुखदुःखे मानापमानौ शत्रुमित्रे शीतोष्णे इत्यादीनि द्वंद्वानि सप्रतिपक्षपदार्थरूपाणि तेभ्यो निर्गतो निर्द्वंद्वः सर्वत्र समबुद्धिरिति पर्यः । ननु बाधमानमुष्णादिकं कथं शीतादिवत्संतुं शक्यमत आह नित्यसत्त्वस्व इति नित्यं सर्वदा सत्त्वं धैर्यं सत्त्वगुणो वा तदाश्रितो भूत्वा धीरो हि सर्वसो दुंशक्तः । सात्त्विको वा प्रारब्धकर्मापस्थापितमिदं दुःखमपरिहार्यं किमु तत्तयेति जानन्न सर्वसो दुंशक्तोऽत्येव । नन्वत्यंतदुःसहं क्षुधादिदुःखं कथं निस्त्रैगुण्येन सर्वथा मृत्तुति शून्येन सो दुंशक्यमत आह नियोगक्षेम इति अप्राप्तस्य प्राप्त्योगः प्राप्तसंरक्षणं क्षेमः एतद्वयमपि प्रारब्धकर्माधीनमिति ततोऽपि निर्गत इत्यर्थः तत्र हेतुः यत आत्मवान् जितचित्तः । सहि सर्वास्वप्नापत्स्वनाकुलो नित्यतृप्ततयानिरुध्य मश्नन्न भवतीति त्वमप्येतादृशो निस्त्रैगुण्यो भवेत्यर्थः ४५ नन्वात्मवत्त्वं चित्तशुद्धौ सत्यामेव भवति सा च सकलवेदोक्तकर्मानुष्ठानसाध्या अतो निस्त्रैगुण्यत्वं दुर्लभमित्याशंक्याह सावानिति सर्वतः संश्रुतो दैकमहति उदपा नैजलाशये पुरुषस्य यावान् अर्थो यावत्स्नानपानादिकं प्रयोजनं क्लमात्रजलनिर्वर्त्यं भवति न कृत्स्नजलाशयव्ययनिर्वर्त्यं तावानेवार्थो विजानतो व्युत्पन्नचित्तस्य ब्राह्मणस्य ब्रह्मबुधोः सर्वेषु वेदेषु वैदिकदेशोपनिषच्छ्रवणमात्रनिर्वर्त्यो भवति न कृत्स्नवेदार्थानुष्ठानं स्वसिद्धवर्धमपेक्षते एकेन जन्मना कृत्स्नवेदार्थानुष्ठानासंभवात् । ऐहि केन जन्मांतरि येन वाजपादिना चित्तशुद्धौ सत्यामुपनिषच्छ्रवणाभिस्त्रैगुण्यता संभवतीति भावः । वृद्धास्तु सर्वतः संश्रुतो दैकस्यानीये आत्मज्ञाने पुरुषस्य तावानर्थः कृत्स्नोऽपि भवति यावान् अनेककूपरू

त्रैगुण्यविषयावेदानिस्त्रैगुण्योभवार्जुन ॥ निर्द्वन्द्वोमित्यस्रत्वस्थोनिर्योगक्षेमआत्मवान् ४५ यावानर्थउदपानेसर्वतःसंभुतोदके ॥ तावान्सर्वेषुवेदेषुब्राह्म
णस्यविजान्तः ४६ कर्मण्येवाधिकारस्तेमाफलेषुकदाचन ॥ माकर्मफलहेतुर्भूर्मातेसंगोऽस्त्वकर्मणि ४७ योगस्थःकुरुकर्माणिसंगंत्यत्काधनंजय ॥
सिद्धयसिद्धयोःसमोभूत्वासमत्वंयोगउच्यते ४८ दूरेणह्यवरंकर्मबुद्धियोगाद्धनंजय ॥ बुद्धौशरणमन्विच्छकृपणाःफलहेतवः ४९

पोदपानस्थानीषेपुसकलवेदोक्तकर्मस्वनुष्ठितेषुभवति ब्रह्मानंदेषुद्रानंदानामंतर्भावात् । तथाचश्रुतिज्ञानेसर्वकर्मफलांतर्मावर्द्धयति । यथा 'कृतायाविजितायाधरेयाःसंयंत्येवमेवैनंसर्वतदभिसमेति यत्किंचपजाःसाधुकुर्वतियस्तद्वेदयत्सवेदेति'वक्ष्यतिच । 'सर्वकर्माखिलंपार्षजानेपरिसमाप्यते'इति । गंगातुल्यज्ञानोदयात्प्रागेवकूपोपमानिकर्माणिकर्तव्यानीतिमावइतिव्याचख्युः । अस्मिन्पक्षे पूर्वार्धेअनेकस्मिन्नयथातथाभवतीतिपदचतुष्टयाध्याहारः यावान्तावान्पदयोरनुपगंश्वदाष्टौतिकेद्रष्टव्यः ४९ ननुममाप्यौपनिषदात्मज्ञानार्थिनःशमएवेष्टस्तत्कथंमायुद्वयस्वेतिप्रेरयसीत्याशं क्याह कर्मण्येवेति कर्मण्येवाधिकारोन्नतज्ञाननिष्ठायां माफलेषुसंगोऽस्त्वित्यपक्ष्यतेकर्मफलंस्वर्गपश्चादिहेतुःकर्मसुप्रवर्तकंयस्यतादृशोमाभूः अकर्मणिकर्माकरणेऽपितवसंगोमाऽस्तु ५० एतदेव विवृणोति योगस्यइति योगस्थःसन्नसंगफलवृष्णांकर्तृत्वाभिमानंचत्यक्काकर्माणिज्ञानार्थकुरु हेधमंजयसिद्धयसिद्धयोःकर्मफलस्यविविदिषादेःसिद्धावसिद्धौवासमोहर्षविषादशून्योभूत्वाकर्माणिकुर्वितिसंबंधः इदमेवसिद्धयसिद्धयोःसमत्वंयोगइत्युच्यते ४८ इममेवबुद्धियोगस्तौति दूरेणेति कर्मफलकामेनाक्रियमाणंबुद्धियोगात्पूर्वाकात्रिष्कामात्कर्मणःदूरेण हिप्रसिद्धं अवरंअत्यंतानिकृष्टंअतोबुद्धौयोगरूपायांतत्फलभूतायांसारव्यरूपायांवातन्निमित्तंशरणंरक्षितारंआश्रयंवाहंश्वरंअन्विच्छप्रार्थयस्व तत्प्रतित्यर्थकमाणिकुर्वित्यर्थः । यतःफलहेतवःफलमेवहेतुःप्रवर्तकंयेषांतादृशाः फलवृष्णावंतःकृपणादीनामवन्ति । 'योवाप्तदक्षरंगार्थविदित्वाऽस्माल्लोकात्प्रैतिसकृपणः'इतिश्रुतेः ४९

किंच बुद्धीति बुद्धियुक्तः समत्वबुद्धियुक्तो योगाय समत्वबुद्धियोगावयव्यस्वप्नस्व योगः सिद्धवसिद्धयोः समत्वबुद्धिः कर्मसुबन्धकेष्वपि कौशलबन्धनिवर्तकत्वसंपादनं । ननु बुद्धियुक्तः कर्मभिर्दुष्कृतं त्यजतु ' धर्मेण पापमपनुदति ' इति श्रुतेः । सुकृतं तु सजातीयत्वात्तुं ष्वरिहरमिति कथमुभे सुकृतदुष्कृते जहातीत्युच्यते । सत्त्वशुद्धिज्ञानोत्पत्तिद्वारेति प्रायः अर्वाचस्तु दुष्कृतत्यागमुक्तरीत्याऽभ्युपेत्य फलत्यागात् सुकृतत्यागोऽपि कर्मयोगिनो भवति दुष्कृतफलवन्मोक्षप्रतिबन्धकतत्फलस्यानुत्पादात् । यनु आपस्तंबोक्ता वृक्षनिदर्शनेन नांतीर्यकं सुकृतफलमुक्तं न तत्फलत्वेनोपपद्यते नांतीर्यकत्वादेव तस्मात्फलद्वारामोक्षप्रतिबन्धके क्रियमाणे एव सुकृतदुष्कृते कर्मयोगी जहाति ज्ञानी तु संचिते अपिते जहातीति तयोर्विशेष इत्याहुः ५० एतदेवाह कर्मजमिति । बुद्धियुक्तः समत्वबुद्धियुक्तः क्रियमाणकर्मजफलं त्यक्त्वा मनीषिणो मनोनिग्रहसमर्था भूत्वा जन्मरूपेण बन्धेन मुक्ताः संतोऽनामयं निरुपद्रवंपदमोक्षाख्यं गच्छन्ति ५१ कवामनीषिणो भवन्तीत्यत आह यदेति ते तव मोहदृष्टानिष्टवियोगसंयोगजपरितापजन्यं वैचित्र्यं तदेव कलिलमिव कलिलं कालुष्यं बुद्धिगतं बुद्धिर्व्यतितरिष्यति व्यतिक्रमिष्यति बुद्धिः प्रसन्ना भविष्यति तदा श्रोत्रव्यस्य शास्त्रमागस्य श्रुतस्य च भिर्वेदवैराग्यं गताऽसि । अयं भावः । मलिनायां बुद्ध्या वसकृद्गृहीतस्यापि शास्त्रार्थस्यास्फुरणात् श्रोतव्यं श्रुतं कथं तद्वत्शुद्धायामपि बुद्धौ सद्यः शास्त्रार्थस्फुरणात्तयो वैयर्थ्यमित्युच्यते यथाऽपि तत्र निवेदञ्चितः । प्रसन्ना च बुद्धिर्निग्रहीतुं योग्या भवतीति श्रवणादिकं त्यक्त्वा ध्याननिष्ठ एव भवेदिति ५२ ननु बुद्धिप्रसादोऽपिकेन लिङ्गेन ज्ञेय इत्यत आह । श्रुतीति । श्रुतिभिः

बुद्धियुक्तोजहातीहउभेसुलतदुष्टते ॥ तस्माद्योगाययुज्यस्वयोगःकर्मसुकौशलम् ५० कर्मजंबुद्धियुक्ताहिफलं त्यक्त्वा मनीषिणः ॥ जन्मबंध
विनिर्मुक्ताः पदंगच्छंत्यनामयम् ५१ यदा ते मोहकलिलंबुद्धिर्व्यतितरिष्यति ॥ तदा गन्तासि निर्वेदं श्रोतव्यस्य श्रुतस्य च ५२ श्रुतिविप्रतिपन्ना ते यदा
स्थास्यति निश्चला ॥ समाधावचला बुद्धिस्तदा योगमवाप्स्यसि ५३ ॥ अर्जुन उवाच ॥ स्थितप्रज्ञस्य का भाषा समाधिस्थस्य केशव ॥ स्थितधीः किं
प्रभाषेत किमासीत् ब्रजेतर्कि ५४ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ प्रजहाति यदा कामान्सर्वान्पार्थ मनोगतान् ॥ आत्मन्येवात्मना तुष्टः स्थितप्रज्ञस्तदोच्यते ५५

नानाविधशास्त्रश्रवणैर्विप्रतिपन्ना आत्मानित्योऽनित्योवानित्योऽपिकर्ताऽकर्तावाककर्ताऽप्येकोऽनेकोवेत्येवमादिसंशयग्रस्तासतीयदा असंभावनाविपरीतभावनाभिरासपूर्वकं श्रुतितात्पर्यविषयी भूते ब्रह्माद्वैते निश्चला पुनः कुतर्करनास्कंदनीयानिर्विचिकित्साऽप्ररोक्षनिश्चयवती भूत्वासमाधौ निर्विकल्पके प्रत्ययात्मनि अचलालयविक्षेपशून्या स्यात् स्थितिस्थिरा भविष्यति तदा योगं विवेकप्रज्ञां प्राप्स्यसि । निश्चलसमाधिलाभ एव बुद्धिप्रसादलिङ्गमिति भावः ९३ लब्धसमाधेः स्थितप्रज्ञापरनामोलक्षणानि बुभुक्षुरर्जुन उवाच स्थितप्रज्ञस्येति स्थिता प्रत्यगात्मनि प्रतिष्ठिता प्रज्ञायस्य तस्य स्थितप्रज्ञस्य समाधिस्यस्य समाधौ स्थितस्य काभाषाभाषणं वचनं कथमसौ परैर्भाष्यते इत्येकः प्रश्नः । स्थितधीः स्थितप्रज्ञः अर्थाद्व्युत्थितः सन्न किं प्रभाषेत कथं वदति कथमास्ते कथं वा व्रजति विषयान्मुक्ते इति प्रश्नश्च त्रयं ९४ एतेषां क्रमेणोत्तराण्याह भगवान् प्रजहतीत्यादिना अत्रयान्येव कृतार्थलक्षणानि तानि ज्ञानसाधनानीति मत्वा उपदिश्यंते स्थितप्रज्ञलक्षणानि तेषामकृतार्थेषु यत्नसाध्यत्वात् कृतार्थेषु स्वाभाविकत्वात् यथोक्तं 'उत्पन्नात्मप्रबोधस्य ह्यद्वैष्टृत्वाद्योगुणाः ॥ भवंत्ययत्नतस्तस्य न तु साधकरूपिणः' इति यदाऽयं योगी सर्वान् स्थूल सूक्ष्म कारणशरीरभोग्यान् कामान् काम्यमानान् विषयान् प्रकर्षणसमूलं जहाति त्यजति कीदृशान् कामान् मनोगतान् मनस्येव संकल्पविकल्पात्मके स्थितान् न तु बहिः यथोक्तमक्षपादाचार्यैः । दोषनिमित्तरूपादयो विषयाः संकल्पकृता इति । तत्र स्थूलानां कामानां त्यागपक्षांतसेवनमात्राद्भवतीति सत्यं नीयानेव विलीनकरणग्रामस्य समनस्कस्य जाग्रद्वासनामयाः स्वप्ने ये कामाः स्फुरन्ति तेषामपित्यागो भगवद्ब्रह्मानादि-

—रूपसद्भासनाभ्यासबलेनभवति येतूपसंस्तकरणस्यसंप्रज्ञातसमाधिकालेधिभ्याःकामाःकल्पमात्रोपनताहरविद्याविषुप्रसिद्धास्तेषामपित्यागोऽसंप्रज्ञातसमाध्यभ्यासबलेनभवति । एवं त्रिविधान्कामान्त्यक्त्वा आत्मन्येवाखंडैकरसेआत्मनास्वेनैवस्वरूपानंदेनतुष्टोवाह्यविषयनिरपेक्षोयदाभवतितदाऽयंस्थितप्रज्ञइत्युच्यते ५५ दुःखेषुशुखापातादिषुदुःखसाधनेषुप्राप्तेष्वपिअनुद्विग्नमनाअचंचलमानाः वक्ष्यतिच । 'यस्मिन्स्थितोनदुःखेनशुभाऽपिचिचालयते' इति सुखेषुसुखाधनेषुस्रक्कंदनादिषुप्राप्तेष्वपिबिगतस्पृहोनिर्दुःखत्वाद्भवति अतएववीताःरागभयक्रोधाद्यस्मात्सतया नहितस्यामवस्थायांरागादयोदुःखादयोवासंभवन्ति एवंविधःसमाधिस्यस्थितधीःस्थितप्रज्ञउच्यते ५६ स्थितधीःकिंप्रापेतेत्यस्योत्तरमाह यःसर्वत्रेति सर्वेषुधनदारदेहजीवनाविषुअनभिस्नेहः अभिस्नेहवान्निधनदारादिषुविकलेषुसकलेषुवाहमेवविकलःसकलोऽस्मीतिदेन्यदपेितःपूर्वापरानुसंधानरहितोजल्पति अंयतुनतयेतिभावः । तथाशुभंप्राप्यनाभिनंदतिसंतुष्टोभूत्वाशुभप्रापयितारंनप्रशंसति तथाअशुभंप्राप्यनद्वेष्टिदुःखीभूत्वाअशुभप्रापयितारंननिंदतियस्तस्यप्रज्ञाप्रतिष्ठिता ५७ किमासीतेत्यस्योत्तरमाह यदेति इन्द्रियार्थेभ्यःशब्दादिविषयेभ्यःप्रारब्धकर्मवशेनव्युत्थितोऽपियोगीद्वैतदर्शनादुद्विग्नःसन्निरोधसंस्कारप्राबल्यात्प्रीत्यासमाधिमनुतिष्ठन्नेवास्तेइत्यर्थः शेषंस्पष्टं ५८ ननुविषयेभ्य इन्द्रियाणानिदृतिश्चेत्स्थितप्रज्ञताहेतुस्ताहिषुभिर्मूर्च्छालयप्रदवेशादावपिसाऽस्तीतिसर्वोऽपिस्थितप्रज्ञपवेत्याशंक्याह विषयाइति सत्यंदेहिनोदेहाभिमानवतोमूढस्यसुष्यादौनिराहारस्यइन्द्रियैर्विषयान

दुःखेष्वनुद्विग्नमनाःसुखेषुविगतस्पृहः ॥ वीतरागभयक्रोधःस्थितधीर्भुनिरुच्यते ५६ यःसर्वत्रानभिस्नेहस्तत्तत्प्राप्यशुभाशुभम् ॥ नाभिनंदतिनद्वेष्टितस्यप्रज्ञाप्रतिष्ठिता ५७ यदासंहरतेचायंकूर्मोऽग्नान्विसर्पशः ॥ इन्द्रियाणीन्द्रियार्थेभ्यस्तस्यप्रज्ञाप्रतिष्ठिता ५८ विषयाविनिवर्ततेनिराहारस्यदेहिनः ॥ रसवर्जसोऽप्यस्यपरं दृष्टानिवर्तते ५९ यततोह्यपिकौतेयपुरुषस्यविपश्चितः ॥ इन्द्रियाणिप्रमार्थानिहरन्तिप्रसभंमनः ६० तानिसर्वाणिसंयम्ययुक्तआसीतमत्परः ॥ वशेहियस्येन्द्रियाणितस्यप्रज्ञाप्रतिष्ठिता ६१ ध्यायतोविषयान्पुंसःसंयस्तेषूपजायते ॥ संगत्संजायतेकामःकामाक्रोधोऽभिजायते ६२

नाहरतोऽमुंज्ञानस्यविषयाविनिवर्ततएवतथापिरसवर्जसोरागस्तद्वर्जनिवर्तते तदाऽपिसूक्ष्मरूपेणरामोऽस्ति रागमूलस्वात्माज्ञानस्यादाहात्रासौस्थितप्रज्ञइत्यर्थः अस्यैवतुनःपरं दृष्टा आत्मानं साक्षात्कृत्यनिराहारस्यशब्दादीनगृह्यतोरसोऽपिनिवर्ततेमूलज्ञानदाहादित्यस्तिशुभादेःसमाधिस्यस्यचमहान्विशेषइतिभावः । प्राञ्चस्तुरोगिणःकाष्ठतपस्त्रिनोवामूढस्यापिविषयाननाहरतोरसवर्जविषयाविनिवर्ततेतस्यैवपरं दृष्टास्थितस्यरसोऽपिनिवर्ततइतिव्याचख्युः ५९ किंचसुखादेरिन्द्रियाणिभ्रांत्यास्वयमेवलीयते समाहितेनतुतानिकुर्मेणांगानीवस्वेच्छयासंहियंते एतच्चात्यंतायाससाध्यमित्याह यततइति विपश्चितःशास्त्राचार्योपदेशवतोयततोऽपिसमाधिसिद्धयर्थयतमानस्यापिपुरुषस्यइन्द्रियाणिकर्तृणिमनःप्रतीचिस्त्रीक्रियमाणंकर्मीभूतंहरन्तिविषयप्रवणं कुर्वन्ति यतःप्रमाथीनि यथाबहवश्चोरावनेएकंपुरुषंप्रमथ्यतस्यवित्तंहरन्ति एवमिन्द्रियाणियततोमनोहरन्ति यतःप्रसभमतिशयेनप्रमथनशीलानि ६० यद्यप्येवंतथाऽपितानिनिर्यंतव्यान्येवान्यथास्थितप्रज्ञत्वस्यैवासिद्धेरित्याह तानीति संयम्यवशीकृत्ययुक्तःसंनद्धोमत्परःअहमेवसर्वेषांप्रत्यगात्मापरःख्यादिभ्योवाह्येभ्योदेहेन्द्रियादिभ्य आंतरेभ्यश्चउत्कृष्टःप्रियतमोयस्यसमत्परः सन्नासीत हियस्मात्तवशेआज्ञायां शेषंस्पष्टं ६१ 'यदापंचावतिष्ठतेज्ञानानिमनसासह ॥ बुद्धिश्चनविचेष्टतितामाहुःपरमां गतिम्' इतिश्रुतौइन्द्रियमनोबुद्धीनांनिग्रहेपरमपदप्राप्तिरित्युक्तं तत्रउपसंस्तकरणस्यबाह्यान्शब्दादीनगृह्यतोरमनोमात्रेणावस्थितस्ययोगिनोमनसोऽनिग्रहेकिंस्यादित्याह ध्यायतइतिद्वाभ्यां विषयान्शब्दादीन्ध्यायतश्चितयतःपुंसःपुरुषस्यतेषुशब्दादिषुसंगः-

—संबंधोजायते । बाह्यायेभ्योनिगृहीतान्यपिइन्द्रियाणिमनोदोषात्पुनर्बाह्यार्थान्गृह्णन्तीत्यर्थः । ततःसंगात्कामस्तस्मिन्विषयेऽभिलाषःसंजायते । कामात्कुतश्चिदेतोःप्रतिहतादभिष्वलनात्मात्क्रोधोऽभिजायते ६२ ततःक्रोधात्संमोहःकार्याकार्यविवेकाभावोभवति । ततःस्मृतिविभ्रमःशास्त्रार्थानुसंधानस्यविभ्रंशरूपंचलनंभवति । स्मृतिभ्रंशात्बुद्धिनाशःशास्त्रार्थस्यनिश्चितस्यापितीरोधानंभवति । तस्मिंश्चशास्त्रजेषोक्षज्ञानेऽपिनेष्टेपुरुषोनेत्यतिपुरुषार्थयोग्योभवति योहितादृशःसनष्टएवेतिलोकेवदन्ति ६३ ननुविषयानध्यायतोऽपियोगिनोव्युत्थानेप्रमाणस्वाभाव्यादिन्द्रियाणांविषयेषुसंगोदुष्परिहरस्ततश्चोक्षरीत्यातस्यापिनाशप्रसक्तिरित्याशंक्याह रागद्वेपेति विषेयात्माकिंकरीकृतमनास्तुआत्मवश्यैर्मनोऽधीनैरिन्द्रियैःस्वामिनश्चित्तस्यकिंकरीकृतस्यकामक्रोधहीनत्वात्स्वयमापिरागद्वेषावियुक्तैःविषयान्पथिपतिततृणादीनीवानास्थयाचरन्पश्यन्प्रापिपुमान्तत्रकामाद्यनुदयात्प्रसादंसेकल्पविकल्पपंकलेपप्रक्षालनेनमनसःस्वाच्छब्दंअधिगच्छति । मनसःस्वाच्छब्दमेवप्रत्यगात्मनः स्वाच्छब्दं तस्थतदुणसारत्वात् । अजितमनस्कमिवजितमनस्कंविषयसंगोनबाधतेऽतोमनोजयोऽऽशयंकर्तव्यइत्यर्थः ६४ किंच चित्तस्यप्रसादे हिअस्यपुंसःसर्वदुःखानांकाममूलकानांकामाभावात्तद्वहानिःपरिहारोजायते कामानुद्वेहेतुमाह प्रसन्नेति हियस्मात्प्रसन्नचेतसःपुंसोबुद्धिर्ब्रह्मैक्यनिश्चयआशुशीघ्रंपर्यवतिष्ठतेसुदृढोभवति

क्रोधाद्भवतिसंमोहःसंमोहात्स्मृतिविभ्रमः ॥ स्मृतिभ्रंशाद्बुद्धिनाशोबुद्धिनाशात्प्रणश्यति ६३ रागद्वेषवियुक्तैस्तुविषयानिन्द्रियैश्चरन् ॥ आत्मवश्यैर्विषेयात्माप्रसादमधिगच्छति ६४ प्रसादेसर्वदुःखानांहानिरस्योपजायते ॥ प्रसन्नचेतसोह्याशुबुद्धिःपर्यवतिष्ठते ६५ नास्तिबुद्धिरयुक्तस्यनचायुक्तस्यभावना ॥ नचाभावयतःशांतिरशांतस्यकुतःसुखम् ६६ इन्द्रियाणांविचरतांयन्मनोऽनुविधीयते ॥ तदस्यहरतिप्रज्ञांवायुर्नावमिवांसि ६७ तस्माद्यस्यमहाबाहोनिगृहीतानिसर्वज्ञः ॥ इन्द्रियाणीन्द्रियार्थेभ्यस्तस्यप्रज्ञाप्रतिष्ठिता ६८

तस्मिंश्चसतिप्राप्याभावात्त्रकामोदयइत्यर्थः ६५ समनस्कानामिन्द्रियाणामनिग्रहेदोषउक्तः बुद्धेरपर्वस्थानेकोदोषइत्यतआह नास्तीति अयुक्तस्यश्रवणमननयोरनासक्तस्यबुद्धिर्ब्रह्मात्मैक्यनिश्चयोनास्ति प्रमाणविषयासंभावनायाःप्रमेयविषयासंभावनायाश्चानिरासात् । तथाअयुक्तस्यासमाहितमनसोभावनात्रह्याकारांतःकरणवृत्तिप्रवाहोनास्ति मनसश्चांचल्येनबुद्धेरपिचांचल्यात् । अभावयतोऽध्यानमकुर्वतः शांतिःसर्वदुःखोपरमश्चनास्ति चेतसोऽनवस्थितत्वेनदुःखावश्यंभावात् । अशांतस्यानुपरतसर्वदुःखस्यसुखंप्रत्यगद्वयानंदंआत्मकंकुतोनुकुतश्चित्तदुःखित्वादेव । आद्यमयुक्तस्येतिपदंयुज्योर्गेइत्यस्यरूपं द्वितीयंयुजसमाधावित्यस्य तस्माद्बुद्धेःपर्यवस्थानमावश्यकम् ६६ तदभावेदोषमाह इन्द्रियाणांहीति हियस्मादिन्द्रियाणांचरतांस्वस्वविषयेप्रवर्तमानानां कर्मणिषधी यत्तरागादिकलुषितंमनः तान्यनुलक्षीकृत्यविधीयतेप्रवर्त्यते कर्मकर्तरिलकारः प्रवर्ततइत्यर्थः तत्तद्विद्यानुसारिमनोऽस्यसाधकस्य प्रज्ञात्मात्मतत्त्वाविषयाबुद्धिहरति तस्यामनोनुसारित्वात् दृष्टांतःस्पष्टार्थः अन्येदुइन्द्रियाणांमध्येयदिन्द्रियमनुलक्षीकृत्यमनःप्रवर्ततेतदिन्द्रियमस्यसाधकस्यमनसोवाप्रज्ञाहरतीतियोजयति आत्मविषयांप्रज्ञां हत्वा मनोविषयविषयां करोतीति भाष्यमप्यालोचनीयम् ६७ यततोह्यपीत्यत्रोपक्रांतमर्थवदुवाउपपाद्यउपसंहरति तस्मादिति यस्मादिन्द्रियाधीनंमनोमनोनुगाचप्रज्ञातस्मात् हेमहाबाहोयस्यतेरिन्द्रियाणिसर्वज्ञःसर्वप्रकारेणस्वकारणेनमनसासहितानीतिवाच्य इन्द्रियार्थेभ्यःशब्दादिभ्योनिगृहीतानिमवन्ति तस्यप्रज्ञाप्रतिष्ठितेतिविद्धि ६८

यदापंचावतिष्ठत इत्युदाहृतश्रुतेस्तामाहुः परमागतिमित्येतच्चतुर्थपादं व्याचष्टे यानिशोति सर्वेषां भूतानामज्ञानायां निशेवनिशायस्यां मध्यं दिने उलूका इवानंधा अप्यंधा एव सर्वे प्राणिनो भवन्ति तस्यां तस्मिन् प्रत्यग्ज्योतिषि संयमी इन्द्रियमनो बुद्धीनां निग्रहणशीलो योगी जागर्ति इन्द्रियादीनां दृक्शक्तिरूपेऽप्यनुपरतदृक्शक्तिरेवास्ते तथा च श्रुतिः । 'न हि द्रष्टृदृष्टेर्विपरिलोपो विद्यतेऽविनाशित्वात्' इति । यस्यामविद्याख्यायां निशायो क्रियाकारकाद्वैतस्वप्नप्रवर्तिकायां सर्वाणि भूतानि जाग्रति निशीथे उलूका इव स्वस्वव्यापारे प्रवर्तते सा अविद्यापश्यतो मुनेः आत्मदर्शनवतो योगिनः प्रारब्धकर्मणा विदेहकैवल्यप्रतिबंधात् लेशतोऽनुवर्तमाना व्युत्थानकाले व्यवहरतोऽस्य गाढाधिकारवती निशेवकेशकरी भवति अतिसुकुमाराहियोगिनो बाह्यव्यवहारादुद्विजन्ते नरा इव गाढाधिकारे संचारात् यद्योक्तं योगभाष्ये । अक्षिमात्रकल्पो हि विद्वानत्यल्पबुद्धिः खलेशो नाप्युद्विजत इति अत्र वार्तिकानि । 'कारकव्यवहारे हि शुद्धं वस्तु न वीक्ष्यते ॥ शुद्धे वस्तु नि सिद्धे च कारकव्यापृतिस्तथा ॥ कालोलूकनिशेवायं सारोऽज्ञात्मवेदिनोः ॥ यानि शासर्वभूतानामित्यवोचत्स्वयं हरिः' इति । 'बुद्धतत्त्वस्य लोकोऽयं जडोन्मत्तपिशाचवत् । बुद्धतत्त्वोऽपि लोकेऽप्यजडोन्मत्तपिशाचवत्' इति । तदेवं किमासीत् तस्योत्तरं यदा संहरते मायमित्यादिना एतदेतेन ग्रंथेन स्थितं प्रज्ञाः सदा समाधिमनुतिष्ठन् परमागतिं प्राप्यास्त इत्युक्तं ६९ ननु प्रजहाति यदा कामान् इन्द्रियाणां त्रियाणां त्रिभ्यो निगृहीतानीत्यादिनाऽऽसक्तद्विषयाणां प्रहाणं तेभ्यश्च इन्द्रियादीनां प्रत्याहरणमुक्तं तेन तेषामात्मनः पृथक्सत्त्वमस्तीति सिद्धं न च नेह नानास्तिकिंचनेत्यादि श्रुत्या तेषां बाधप्रतदस्तीति वाच्यं इहेति प्रतीच्येव तन्निषेधात् । न हि इह मृतले घटो नास्तीत्युक्ते घटस्य स्वरूपं निषिध्यते किंतु तस्य भूतलसंबन्धमात्रं तस्मात्कामानां पृथक्सत्त्वमस्त्यतो नास्ति द्विरित्याशंक्य सदृष्टांतं परिहरति आपूर्यमाणमिति प्रविशंतीभिरद्रिपूर्यमाणम

यानि शासर्वभूतानां तस्यां जागर्तिसंयमी ॥ यस्यां जाग्रति भूतानि सानि शापश्यतो मुनेः ६९

आपूर्यमाणमचलप्रतिष्ठं समुद्रमापः प्रविशंति यद्वत् ॥ तद्वत्कामायं प्रविशंति सर्वे स शांतिमाप्नोति न कामकामी ७०

विहाय कामान्यः सर्वान्पुमांश्चरति निःस्पृहः ॥ निर्ममो निरहंकारः स शांतिमधिगच्छति ७१

प्यचलप्रतिष्ठमनुव्रिक्तं वृद्धिहीनत्वात् । एवं निर्गच्छंतीभिरद्रिपूर्यमाणमचलप्रतिष्ठमरिकं हासहीनत्वादित्यपि बोध्यं । एवं विधत्तमुद्रं यद्वत् आत्मप्रमवा आपः प्रविशंति तद्वत् यं पुरुषं कामैरापूर्यमाणं हीयमानं वा अचलप्रतिष्ठं निर्विकारं वृद्धिहासहीनत्वात् आत्मप्रमवाः सर्वे कामाः प्रविशंति स एव शांतिमोक्षमात्यंतिकं दुःखोपरमं प्राप्नोति न तु कामकामी विषयार्थी अयं भावः । कूटस्थादात्मनः सर्वस्योत्पत्तिस्तत्रैव चलयति सर्वं भूतिस्मृतिप्रसिद्धं तेन कामानां प्रहाणं तेभ्यश्च इन्द्रियाणां प्रत्याहरणं स्मर्षमाणं न तेषां परमार्थतः पृथक्सत्त्वसाधयति बहुप्रमाणविरोधात् । किंतु पामरप्रसिद्धं पृथक्सत्त्वमभिप्रेत्य प्रहाणादिकमुक्तं प्रविलापनं त्वेवमेव व्याख्येयं । यथा 'अग्नये पथिकृतेऽष्टाकपालं निर्वपेत्' इत्यादौ निर्वपति नायाग उच्यते न तु श्रौतार्थमात्रं तद्विहापि ज्ञेयं । नेह नानास्तीत्यपीह परिदृश्यमाने प्रपंचे आत्मातिरिक्तं नानाकिमपि नास्तीत्येव परतया व्याख्येयं तथा च । 'आत्मैवेदं सर्वं ब्रह्मैवेदं सर्वं सत्त्वं ब्रह्म' इत्यादयः श्रुतिवादाः संगच्छन्ते आत्मनिकल्पितस्यास्य तत्रैव निषेधेनान्यत्र सत्त्वानुपपत्तेर्न कामानां पृथक्सत्त्वमस्तीति युक्त एव समुद्रदृष्टांतः । यत्समुद्रात् पृथग्गंगायाः सत्त्वमस्तीति तत्र कार्यकारणसत्तातिरिक्तसत्ताया अभावात् वाच्यं भणविकारो नाम धेयमिति कार्यस्य बागलं बनमात्रत्वं श्रवणादित्यन्यत्र विस्तरः ७० प्रासंगिकीमाशंकां परिहृत्य ब्रजेत किमित्यस्य प्रश्रुत्योत्तरमाह विहायेति पूर्वोक्तत्रिविधान् कामान् विहाय यश्चरति विषयान्मुक्ते निःस्पृहश्च यतो निर्ममः ममतावान् हि इदं ममभूयादित्यन्यधनार्थं स्पृहां करोति निर्ममोऽपि कुतः यतो निरहंकारः न ह्यहंकारशून्यस्य सुखादौ ममता दृष्टा तस्मादहंकारप्रविलयात् शांतिमोक्षं प्राप्नोति । अत्रयः सर्वत्रानभिस्नेह इति-

-सर्वत्रयच्छब्ददर्शनात् साधनविधिपर एवायं ग्रंथः अन्यथा स्थितप्रज्ञस्य प्रकृतत्वात्तदनुवादाथो यच्छब्दोऽनर्थकः प्राप्नोति लोकेऽपि हि परस्वभावकथने स एव करोतीति तच्छब्द एव प्रयुज्यते न तु यच्छब्दः विधौ तु य एव करोति स इदं प्राप्नोतीति द्वयोरपि प्रयोगो दृश्यते लक्षणकथनार्थेऽपि तत्र तात्पर्याभावाद् द्विधा वेदपर्यवस्यतीति दिक् ७१ प्रतिपादितां कर्मयोगप्राप्त्या सांख्ययोगनिष्ठां फलेनस्तु वस्तुसंहरति एषेति एषा स्थितप्रज्ञलक्षणमसंगात्कथिता ब्राह्मी ब्रह्मशब्देनात्र ब्रह्मविदुच्यते 'ब्रह्मविद्ब्रह्मैव भवति' इति श्रुतेः तस्येयं ब्राह्मी स्थितिर्निष्ठ एनां निष्ठां प्राप्य नरो न विमुह्यति पुनर्मोहं न प्राप्नोति । अस्यामंतकालेऽपि स्थित्वेति स कृजातापीयं फलवती न तूपासनावाधिराभ्याससापेक्षेत्युक्तं । ब्रह्मच्छति प्राप्नोति । किं लोकांतरवत् गतिप्राप्यं ब्रह्मनेत्याह निर्वाणमिति निर्गतं वा नंगमनं यस्मिन् प्राप्ये ब्रह्मणितं निर्वाणं तथा च श्रुतिः । 'न तस्य प्राणा उत्क्रांन्त्यत्रैव समवनीयं ते ब्रह्मैव स न ब्रह्माप्येति' इति गतिमंतरेण प्राणरूपोपाधिप्रविलयमात्रात् घटाकाशस्य महाकाशत्वप्राप्तिवत् जीवस्य ब्रह्मप्राप्तिमाह अंतकालेऽपीत्यपि शब्दात् यो ब्रह्मचर्यादारभ्या त्रिष्टितिस ब्रह्मनिर्वाणं कैमुतिकन्यायेन प्राप्नोतीति गम्यते । अस्याध्यायस्यार्थः संगृहीतो मधुसूदनश्रीपादेः 'ज्ञानतत्साधनं कर्मसत्त्वशुद्धिश्च तत्फलं ॥ तत्फलं ज्ञाननिष्ठैव ध्यायेत्स्मिन् प्रकीर्तितम्' ७२ ॥ इति श्रीमत्पदवाक्यं ० मर्या० चतुर्थं खं शावतं स श्रीगोविंदसूरिसूनोर्नालकंठस्य कृतौ भार० भगवद्गीताप्रकाशे द्वितीयोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥ पर्वणि० ॥ २६ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ पूर्वस्मिन्नध्याये एषातेऽभिहिता सांख्ये बुद्धिर्योगे त्विमांश्च श्रुतिद्वे बुद्धीप्रदर्शय व्यवसायात्मिका बुद्धिरिति श्लोकेन सांख्य

एषा ब्राह्मी स्थितिः पार्थ नैनां प्राप्य विमुह्यति ॥ स्थित्वाऽस्यामंतकालेऽपि ब्रह्मनिर्वाणमृच्छति ७२ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते भीष्मपर्वणि श्रीमद्भगवद्गीतासू० सांख्ययोगो नाम द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ॥ पर्वणितुषट्विंशोऽध्यायः ॥ २६ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ अर्जुन उवाच ॥ ॥ ज्यायसी चेत्कर्मणस्ते मता बुद्धिर्जनार्दन ॥ तत्किं कर्मणि घोरे मां नियोजयसि केशव १ व्यामिश्रेणेव वाक्येन बुद्धिर्मोहयसीव मे ॥ तदेवं दनिश्चित्य येन श्रेयोऽहमाप्नुयाम् २ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ लोकेऽस्मिन् द्विविधानिष्ठा पुराप्रोक्ता मया ज्ञानयोगेन सांख्यानां कर्मयोगेन योगिनाम् ३

निष्ठावतां पातशंका नास्तिक्ययोगनिष्ठावतां तु साऽस्तीत्युक्ता यावानर्थ उदपाने इति सांख्यनिष्ठायां सर्वकर्मफलांतर्भावश्च वणात्तामेव प्रशमात्मिकां स्वाशयानुकूलामन्वानोऽर्जुन उवाच ज्यायसीति हे जनादेन कर्मणो निष्कामकर्मयोगापेक्षया बुद्धिः सांख्यनिष्ठालक्षणं ज्ञानं ज्यायसी प्रशस्ततरा चेत्तत्त्वमता तत्तर्हि मां भिक्षयतु तस्याऽपि तुष्यंतं घोरे बंधुवधाख्ये कर्मणि किंतु ते हेतोर्नियोजयसि पुनः पुनर्युध्यस्वेति वदन् १ ननु तव ज्ञाननिष्ठायामनधिकारात्कर्मैव कुर्वितित्वां ब्रवीतीत्याशंक्याह व्यामिश्रेणेति व्यामिश्रेण अविविकेन इव शब्दो विविकेपि बुद्धिदोषात् अविविक्ततां गृह्यामीति सूचयति । तेन वाक्येन त्रैगुण्याविषयावेदानिष्ठे गुण्यो भवार्जुनेति कचिद्वेदनिष्ठां त्याजयसि । कर्मण्येवाधिकारस्ते इति तां मेव च ग्राहयसि । तथा निर्वृद्धो नित्यसत्त्वस्थो नियोगक्षेम आत्मवान् भवतीति निवृत्तिमार्गमुपादिशसि । धर्म्याद्विदुदात्तश्रेयोऽन्यत्सत्रियस्य न विद्यत इति प्रवृत्तिमप्युपादिशसि । न ह्येकेन मया युगदुपमयं स्थितिगतिवदनुष्ठातुं शक्यमतो भेदमनुद्धि मोहयसीव वस्तुतस्तु ममोहं नाशयितुं प्रवृत्तोऽसीति इव शब्देनोच्यते । तत्तयोर्मध्ये यदेकं प्रधानं मद्योग्यं तत्तन्निश्चित्य वद येनानुष्ठितेनाहं श्रेयः कल्याणमाप्नुयाम् २ अत्रोत्तरं श्रीभगवानुवाच लोकेऽस्मिन्निति पुरापूर्वाध्याये मयानिष्ठा एकैव प्रोक्ता परंतु सा द्विविधा द्विप्रकारा एकस्या एव ब्रह्मनिष्ठायाः प्रकारद्वयमुक्तमधिकारिभेदेन ननु ब्रह्मप्राप्तये परस्परनिरपेक्षमार्गद्वयमुक्तमिति भावः । हेऽनघ विदुदात्तः करण मद्बचनस्यार्थसम्यगालोचयेत्यर्थः तदेव प्रकारद्वयमाह ज्ञानयोगेनेति सांख्यानां प्रकृतिपुरुषयोर्विविक्तत्वं जानतामात्मानात्मविवेकज्ञानवतां ज्ञानार्थयुज्यते इति ज्ञानयोगः ज्ञानोपायो वेदांतश्रवणमनननिदिध्यासनात्मकः-

तेनज्ञानयोगेनब्रह्मणिनिष्ठापरिसमाप्तिर्सांख्याः प्राप्नुवन्तीत्यर्थः । योगिनां सिद्धयसिद्धयोः समोभूत्वासमत्वंयोगउच्यते । इत्युक्तलक्षणयोगवतां कर्मयोगेनसंध्योपासनादिनिर्विकल्पसमाध्वनुष्ठानांत
मिहकर्मयोगपदार्थः तेनयोगिनोब्रह्मनिष्ठाप्राप्नुवन्तीत्यर्थः । अयंभावः इहजन्मनिजन्मांतरेवाइश्वरमीत्यर्थमनुष्ठितैः कर्मभिर्विशुद्धसत्त्वोविवेकवैराग्यशमादिपद्मोपेतोमुमुक्षुः प्रत्यक्प्रवर्णाचितः
श्रवणमननाभ्यामेवकृतकृत्योभवति । सचेत्श्रवणादेः प्रागसमाहितचित्तस्तर्हिनिदिध्यासनमस्यापेक्षितं । अतएवसहकार्यतरविधिः पक्षेणेति सूत्रकृतानिदिध्यासनस्यपाक्षिकत्वमुक्तं सोऽयं
सांख्यमार्गः । तथासर्वाणिकर्माणिपरमगुरावर्पयन्श्रवणमननात्मकंविचारमंतरेणैवकेवलंश्रद्धामात्रात्प्रतीचोनिर्विशेषब्रह्मरूपत्वंगुरुवाक्यतोनिश्चित्यासंभावनादिदोषरहितआचार्याभिर्गु
णब्रह्मोपास्तिप्रकारमधिगम्यकर्मच्छिद्रेषुसमाध्यभ्यासंकुर्वन्निष्कलंप्रत्यगात्मस्वरूपसाक्षात्करोतिसोऽयंयोगमार्गः । तेनऊहापोहकौशलंयेषामस्तितेसांख्याः । येषांतन्नास्तितेयोगिनइति
अतइयंदिप्रकारानिष्ठानतुद्वेनिष्ठेतिप्रमितव्यं यथोक्तं वसिष्ठेन । 'द्वैकमौचितनाशस्ययोगोज्ञानंचराधव ॥ योगोवृत्तिनिरोधोहिज्ञानसंम्यगवेक्षणं ॥ असाध्यः कस्यचिद्योगः कस्य
चित्तत्वनिश्चयः ॥ प्रकारौद्वैततोदेवोजगादपरमः शिवः' इति । चित्तादर्शनोपलक्षितस्यब्रह्मसाक्षात्कारस्यद्वैकमौ चित्तादेर्मिथ्यात्वपक्षेज्ञानमेवयथारजूरगादिसम्यगवेक्षणेनैवनश्यति
तद्वत् । तस्यसत्यत्वपक्षेयोगएव यथासत्यउरगोमंत्रादिनानिरुद्धप्रचारः स्वयमेव नश्यति तद्वच्चित्तमपियोगेननिरुद्धमानंनश्यति तस्यनिरन्वयोच्छेदस्तुप्रारब्धकर्मातेपक्षद्वयेऽपितुल्य
इति ३ अनयोः प्रकारयोरेंगाभिभावमाह नकर्मणाभिति कर्मणांयज्ञादीनामनारंभादननुष्ठानात् नैष्कर्म्यज्ञाननिष्ठानाश्रुतेनप्राप्नोति । विविदिपंतियज्ञेनेतिश्रुत्यायज्ञादीनांविद्यांगत्वे
नविधानात् । ननुसन्प्रत्ययप्राधान्यात्कर्मणांविविदिपांगत्वमप्रगम्यते । तेनविविदिपायांयज्ञादिनासिद्धायामेतमेवप्रवाजिनोलोकमिच्छंतःप्रव्रजंतीतिश्रुतेःप्रवज्यारूपमेवैकैकमिहज्ञा

नकर्मणामनारंभात्नैष्कर्म्यं पुरुषोऽश्नुते ॥ नचसंन्यसनादेवसिद्धिसमधिगच्छति ४ नहिकश्चित्क्षणमपिजातुतिष्ठत्यकर्मकृत् ॥ कार्यतेह्यवशः कर्मसर्वः प्रकृतिजैर्गुणैः ५

ननिष्ठासाधनं ग्राह्यं । नज्ञानंनैष्कर्म्यसिद्धिपरमामित्यादाविवात्रतद्वाहकस्यपरमत्वविशेषणस्याभावात् । ननुकर्मयोगजनितचित्तशुद्धयभावेकेवलात्संन्यासादसिद्धिसमधिगच्छतीतियो
जनायाविप्रकृष्टयोजनकर्मणोः समुच्चयासंभवस्याभीष्टस्यसिद्धेः किमिति नैष्कर्म्यशब्देननिष्ठागृह्यतइतिचेत्सत्यं गुणैः कर्मकार्यतइतिवाक्योपात्रैर्गुण्यहेतुकमुक्तंज्ञानमेवहेनैष्कर्म्यपदार्थो
नतुप्रव्रज्या । विविदिपंतियज्ञेनेत्यत्रापिजिगमिषत्यश्वेनजिचांसत्यासिनेत्यादाविवतृतीयांतस्यधात्वर्थेनैवान्वयादश्वादीनांमनादाविवयज्ञादीनांवेदनएवान्वयोक्षेयः । एतमेवेतिश्रुति
स्तुविविदिपासंन्यासाभिप्रायेणप्रवृत्ता । एतंवैतमात्मानंविदित्वाब्राह्मणाः पुत्रैषणायाश्चित्तैषणायाश्चलोकैषणायाश्चव्युत्पायायभिक्षार्थचरंतीतिज्ञानपरिपाकार्यस्यजीवन्मुक्तिस्तुष्टार्थस्यवायाज्ञ
वल्क्यादिभिरनुष्ठितस्यविद्वत्संन्यासस्यापिशास्त्रेदर्शनात् । असंन्यासिनोज्ञानमेव नोत्पद्यतइतिप्राचामाग्रहोविशेषकर्मत्यागरूपसंन्यासविषयो नतुकापायपरिधानमात्रविषयः । गर्गाव्या
घवासिष्ठादीनामतथाविधानामपिज्ञानोत्पत्त्यवगमादित्यास्तांतावत् । कर्मभिरशोधितचित्तस्यमंबुद्धेः रागद्वेषादिग्रस्तस्यात्मानात्मविवेकद्वाराचित्तरोधद्वारावानैष्कर्म्यप्राप्तिर्नास्ती
तिपूर्वार्द्धार्थः । नन्वमयंसर्वभूतेभ्योदत्त्वानैष्कर्म्यमाचरेदितिकेवलात्कर्मसंन्यासादपिनैष्कर्म्यसिद्धिः स्मर्यते तत्कथमुच्यतेनकर्मणामनारंभात्नैष्कर्म्यमस्तीतिप्रव्रज्या नचेति कर्मजचित्तशुद्धय
मावेकतादपिसंन्यासात्रमोक्षसिद्धिः । उदाहृतस्मृतिस्तुचित्तशुद्धिपूर्वकसंन्यासाभिप्राया । नहिरागादिग्रस्तः सर्वभूतेभ्यः सर्वात्मनाऽभयंदातुमीष्टोऽतोऽमुक्तमुक्तंनचसंन्यसनादेवेति ४ एतदेवप्रपंचय
ति नहीति अवशः कर्मजशुद्धयभावादजितचित्तः कश्चिदपिजातुकदाचित्समाधिकालेऽपिज्ञानमपिअकर्मकृत्कर्माणिदुर्मनोरयादीनिअकुर्वन्नहिप्रसिद्धंनतिष्ठति । हियस्मात्सर्वोऽपिलोकः प्रकृ
तिजैर्गुणैः सत्त्वरजस्तमोभिः स्वभावप्रभवेः रागद्वेषादिभिर्वा कर्मकायिकंवाचिकंमानसिकंवाकार्यतेऽवश्यंतत्रप्रवर्त्यते ५

ननुसंन्यासपूर्वकंभ्यानेनैवाचित्तशुद्धिमपिसंपादार्थंभ्यामिहकर्मभिरित्याशंक्याह कर्मैन्द्रियाणीति योविमूढात्मा रागाद्याक्रांतचित्तः कर्मैन्द्रियाणिवागादीनिसंयम्यनिग्रह्यआस्तेएकांतेभ्यानाप
देशेनोपविशतिसमिध्याचारः तस्यतदासननियमनादिकमाचरणंमिध्याअलीकमेवनिष्फलत्वात् तत्रहेतुः इन्द्रियार्थान्मनसास्मरन्निति यतः इन्द्रियार्थान्शब्दादीन्श्रोत्रादिभिर्गृह्णातिमनसा
चस्मरतिअतोमिध्याचारः सविषयाश्चित्तयन्योगनिष्ठामात्मनोलोकेऽभिव्यक्तयतः कपटीत्यर्थः तस्मात्कर्मव्यतिरिक्तश्चित्तशुद्धयुगायोनास्तीतिभावः ६ यस्तुपूर्वस्मान्मिध्याचाराद्विलक्षणः पुरु
षधौरेयइन्द्रियाणिमनसासहनियम्यरागद्वेषवियुक्तानिरुत्वाकर्मैन्द्रियैः कर्मयोगंआरभतेहे अर्जुनसः कर्मफलेस्वर्गादावैहिकेशब्दादावसक्तोऽनासक्तोऽतोविशिष्यते पूर्वस्मादधिकोभवतीत्यर्थः ७
नियतमिति यस्मादेवंतस्मात्त्वंनियतंसंध्योपासनादिकर्मैवकुरु । यद्वा नियतंनियमेनत्वंकर्मनित्यकाम्यसाधारणंयत्पापनिवर्तकस्वभावंततदेवकुरु हियस्मात्अकर्मणः सकलकर्मैन्द्रियनिग्रहेणत
दकरणात्चित्तजयशून्यात्कर्मैवज्यायः प्रशस्ततरम् । अपिचतेतवक्षत्रियस्यअकर्मणः सत्यामपिचित्तशुद्धौसर्वकर्मत्यागिनः शरीरयात्रादेहव्यवहारो नप्रसिद्धयेत् भैक्ष्यचर्यायामनधिकारात् । ब्राह्म
णाः पुत्रैषणायाश्चित्तैषणायाश्चलोकैषणायाश्चव्युत्पायायभिक्षार्थचरंतीतिसंन्यासविधायकेवाक्वेराजाराजसूयेनस्वाराज्यकामोयजेतस्यत्रराजपदवद्ब्राह्मणपदस्यविवक्षितस्वार्थत्वात् 'चत्वार
आश्रमा ब्राह्मणस्यत्रयोराजन्यस्यद्वैवैश्यस्य' इतिस्मृतेश्च । अन्यत्राप्युक्तं पारिव्राज्यं प्रकृत्य 'मुखजानामयंधर्मो वैष्णवंलिंगधारणं' बाहुजातोऽरुजातानां नायंधर्मो विधीयते' इति ८ ननुकर्मणाबध्यते

कर्मैन्द्रियाणिसंयम्यय आस्तेमनसास्मरन् ॥ इन्द्रियार्थान्विमूढात्मा मिथ्याचारः स उच्यते ६ यस्त्विन्द्रियाणिमनसानियम्यारभतेऽर्जुन ॥ कर्मैन्द्रियैः कर्मयोगम
सक्तः स विशिष्यते ७ नियतं कुरु कर्मत्वं कर्म ज्यायो ह्यकर्मणः ॥ शरीरयात्राऽपि च तेन प्रसिद्धयेदकर्मणः ८ यज्ञार्थात्कर्मणोऽन्यत्रलोकोऽयं कर्मबंधनः ॥ तदर्थं कर्म
कौंतेय मुक्तसंगः समाचर ९ सहयज्ञाः प्रजाः सृष्ट्वा पुरोवाच प्रजापतिः ॥ अनेन प्रसविष्यध्वमेवोऽस्त्विष्टकामधुक् १० देवान्भावयताऽनेन ते देवाभावयंतुवः ॥
परस्परं भावयंतः श्रेयः परमवाप्स्यथ ११ इष्टान्भोगान्हि वो देवादास्यं ते यज्ञभाविताः ॥ तैर्दत्तान्प्रदायैभ्यो यो भुंक्ते स्तेन एव सः १२ यज्ञशिष्टाशिनः संतो
मुच्यंते सर्वकिल्बिषैः ॥ भुंजते ते त्वधंपापायेपचंत्यात्मकारणात् १३

जंतुरितिकर्मणाबंधकत्वस्मृतेः कथंमुमुक्षुमांतत्रनियोजयसीत्याशंक्याह यज्ञार्थादिति यज्ञः परमेश्वराराधनं । यजदेवपूजायाभितिधात्वर्थानुगमात् तदर्थं 'यज्ञोवैविष्णुः' इति श्रुतेर्विष्णुर्वातदाराधना
र्थयत्कर्मततोऽन्यत्रकर्मणिस्वर्गाद्यर्थेप्रवृत्तोऽयंलोकः कर्मबंधनः कर्मणाबध्यतेनस्वीश्वराराधनार्थेन अतस्तदर्थंईश्वराराधनार्थकर्मवर्णाश्रमोचितहेकौंतेयमुक्तसंगः फलाभिलाषशून्यः सन्नसमाचरसम्य
कुरु ९ एतदेवार्थवादेनद्रढयति सहेति यज्ञः सहेतिसहयज्ञाः । वोपसर्जनस्येतिपक्षेसादेशाभावः । कमोधिकृताइतियावत् प्रजास्त्रैविणिकाः अनेनयज्ञेनप्रसविष्यध्वंमसवोवृद्धिस्तांलभध्वं एवयज्ञो
वोयुष्माकमिष्टकामधुक्इष्टार्थपूरकोऽस्तु १० इष्टार्थपूरकत्वमेवाह देवानिति भावयततर्पयत अनेनदेवतापूजात्मकेनयज्ञेनवःयुष्मान्भावयंतुवृष्ट्यादिदानेनपरस्परंभावयंतोदेवाश्चयुध्यं चश्रे
यः परंप्राप्स्यथ ११ किंचइष्टान्पुत्रपश्वादीन् वःयुष्मभ्यं एभ्योदेवेभ्यस्तद्वतानेवव्रीहिपश्वाज्यादीन्अप्रदायअदत्त्वादेवतीक्ष्णेत्रागतामकंयागंनित्यनैमिति करूपवैश्वदेवाग्निहोत्रजाते
ष्ट्यादिरूपमकृत्वेत्यर्थः अदत्त्वायोभुंक्तेस्तेनएव १२ येतुयज्ञशिष्टाशिनः वैश्वदेवादिशेषात्रभोजनशीलाः संतः ऋणापाकरणात्तेमुच्यंतेसर्वकिल्बिषैः प्रमादकृतैर्विहिताकरणनिमित्तैः पंचसूना
निमित्तैर्वा । येत्वात्मकारणात्स्वार्थमेवपचंतिननुचमहायज्ञार्थेतेपापाः स्वयंपापरूपा एवसंतः पापमेवभुंजते तथाचस्मृतिः 'कंठनीपेपणीचुळीउदकुंभीचमार्जनी ॥ पंचसूनागृहस्थस्यताभिः-

स्वर्गनविदिति' इति पंचसूनाकृतं पापं पंचयज्ञैर्व्यपोहति' इति च । अतिश्च 'इदमेवास्मत्सत्ताधारणमत्रयदिदमयते सयत्तुपास्तेन सप्ताप्मनोव्यावर्तते मे श्रंक्षेतदिति' । मंत्रवर्णां ऽपि 'मोघमंत्रं विदते
अमचेताः सत्यं ब्रवीमि वध इत्सतस्य ॥ नार्यमणं पुष्यति नो सखायं केवलाधो भवति केवलादी' इति १३ जगच्चक्रप्रवृत्तिहेतुत्वादधिकर्मकर्तव्यमित्याह अत्रादिति अत्रादितोरूपेण परिणतात् भूतानि
प्राणिशरीराणि भवन्ति अत्र च पर्जन्यात् एतत्प्रसिद्धमेव 'यज्ञाद्भवति पर्जन्यः । अग्नौ प्रास्ताहुतिः सन्यगादित्युपतिष्ठते ॥ आदित्पाज्जायते वृष्टिर्दृष्टेरन्नंततः प्रजा' इति स्मृतेः यज्ञो देवतारा
धनजो धर्मः कर्मभ्यो यागहोमदानादिभ्यः समुद्भवतीति कर्मसमुद्भवः १४ कर्मब्रह्मोद्भवं वेदोद्भवं वेद एव धर्मप्रमाणं ननु पाखंडादिप्रणीतागमः ब्रह्मवेदोऽपि अन्नरसमुद्भवः । 'अस्य महतो भूतस्यानिः
श्वसितमेतद्यद्यवेदो यजुर्वेदः' इत्यादि श्रुतेः साक्षात्परमेश्वरादेवोत्पन्नोऽनंतत्रयमविप्रलंभकत्वादितोपाक्रावपाखंडादिवाक्यवदप्रामाण्यशंकाऽस्तीति भावः । यस्मादेवं तस्मात्सर्वस्मिन् देशे
काले च वर्तमानं ब्रह्मवेदः एतेन वेदस्य नित्यत्वं शब्दस्य विमलत्वं च दर्शितं नित्यं नियमेन यज्ञे प्रतिष्ठितं तात्पर्येण पर्यवसन्नं १५ भवत्वेवं ततः किं फलितमित्यत आह एवमिति भूतानामादौ वेदाधिगम
मोननुधर्माराम आत्मारामो वा मोघं व्यर्थं दंशमशकादिवत् जीवति यस्त्वेतदनुवर्तयति स जगदुपकारको घन्य इति भावः तथा च श्रुतिः । 'अयो अयं वा आत्मा सर्वेषां भूतानां लोकः स यजुर्होतियद्य
जते तेन देवानां लोकोऽप्ययदनुवृत्तेन ऋषीणामथ यत्पितृभ्यो निपूणाति यत्प्रजाभिच्छ्रुति तेन पितृणामथ यन्मनुष्याणां यत्पशुभ्यस्तृणोदकं विदति तेन पशू

अत्राद्भवन्ति भूतानि पर्जन्यादन्नसंभवः ॥ यज्ञाद्भवति पर्जन्यो यज्ञः कर्मसमुद्भवः १४ कर्मब्रह्मोद्भवं विद्विब्रह्माक्षरसमुद्भवम् ॥ तस्मात्सर्वगतं ब्रह्म नित्यं यज्ञे प्रतिष्ठि
तम् १५ एवं प्रवर्तितं चक्रं नानुवर्तयतीह यः ॥ अघायुरिन्द्रियारामो मोघं पार्थस जीवति १६ यस्त्वात्मरतिरेव स्यादात्मतृप्तश्च मानवः ॥ आत्मन्येव च संतुष्टस्त
स्य कार्यं न विद्यते १७ नैव तस्य कृतेनार्थो नाकृतेनेह कश्चन ॥ न चास्य सर्वभूतेषु कश्चिदर्थव्यपाश्रयः १८

नार्यदस्य गृहेषु श्वापदावयास्यापि पीलिकाभ्युपजीवन्ति तेन तेषां लोकः' इति १९ एवमीश्वरेण वेदपक्षपूर्वकं जगच्चक्रं प्रवर्तितमज्ञैरधिकृतैरनुवर्तितव्यमित्युक्तं अस्याननुवर्तने च महान् प्रत्यवाय उक्तः
स ब्रह्मविदमपि स्पृशेदिति संभाविता मांशं कां परिहरति यस्त्विति । आत्मन्येव रतिः प्रीतिर्यस्य ननु ह्यादौ स तथा । नन्वात्मनि प्रीतिः प्राणिमात्रस्यानौपाधिकी अस्ति प्रत्युत तदर्थत्वेनैव रुयादि
ष्वपि प्रीतिर्भवतीत्यत उक्तं आत्मतृप्त इति आत्मनेव परमानंदरूपेण तृप्तो न भिष्टा ब्रह्मादिना । ननु मंदाग्निरपि रुशदौ न रमते नापि भिष्टा ब्रह्मेन तृप्यति अत उक्तं आत्मन्येव च संतुष्ट इति मंदाग्निर्हि घा
तुष्टुर्हि जाठरोर्ही पनंच कामयमान औषधार्थं मितस्ततो धावति न त्वात्मन्येव तृप्यति विद्वांस्तुरति तृप्तिरुष्टीरात्मनैवानुभवति न रुयन्नघनादिभिरितितस्य कार्यकर्तव्यं किमपि नास्ति क्रियाप्राप्य
स्य कस्यचिदप्यर्थस्याभावात् १७ एतदेवाह नैवेति तस्यात्मरतेः कृतेन कर्मणा अर्थः प्रयोजनं नास्ति स्वर्गादौ लिप्ताभावात् मोक्षस्य चाक्रियासाध्यत्वात् 'नास्त्यकृतः कृतेन' इति श्रुतेः अकृ
तो मोक्षः कृतेन कर्मणा नास्तीति श्रुत्यर्थः । अकृतेन विरुद्धकर्मणाऽपि अर्थो नरकादिरस्य नास्ति अत्र कृताकृतशब्दौ भिन्ना भिन्नपदवत् परस्परविरुद्धार्थवाचितया पुण्यपापवचनौ येतु अकृतेनोति भा
वे निष्ठा नित्याकरणात् गार्हितत्वरूपो वा प्रत्यवाय प्राप्तिरूपो वा कश्चनार्थो विदुषो नास्तीति व्याचक्षते तेषामप्यभावात् भावोत्पत्तेरनभ्युपगमान्नित्यानां काले यदन्यदविहितं क्रियते तत्तत्प्रत्यवायो
त्पादोक्तव्य इति घटकुट्याप्रभातवृत्तांत आपद्यते । अत्रोपपत्तिमाह नचेति चोहेती यस्मात् आत्मरतेः सर्वभूतेषु चेतना चेतने पुनस्तममध्यमाधमेषु कश्चिदपि अर्थव्यपाश्रयः सुखमोगात्मकमयो
जनाभिसंबंधो नास्ति आत्मरतित्वादेव निष्कामत्वाद्विदुषः पुण्यपापफलसंबंधो नास्तीत्यर्थः १८

यस्मान्निष्कामस्य कर्मलोपो नास्ति तस्मात्त्वमपि असक्तः फलासक्तिगूण्यः सततं सर्वदा कार्यं अवश्यकर्तव्यं कर्मनित्यनैमित्तिकं समाचर हियस्मात् असक्तः कर्माचरन् परं मोक्षं सत्त्वशुद्धिद्वारेणाप्नोति १९
अत्राष्टिचारं प्रमाणयति कर्मणेति कर्मणैव सहसंसिद्धिश्च वणादिसाध्यां ज्ञाननिष्ठागंतुं आस्थिताः प्रवृत्ताः जनकादयस्त्वाद्याः क्षत्रियाः ननु संन्यासेन । ननु शुद्धचित्तस्य ममनास्तिकर्मापेक्षेत्या
शंक्याह लोकेति लोकस्य संग्रहः स्वधर्मप्रवर्तनं । ननु स्वप्रयोजनाभावेऽपि केवलं लोकसंग्रहायैव कर्मकर्तव्यं तदा विदुषां ब्राह्मणानामपि संन्यासो न स्यात् यतीनेव संन्यासधर्मान्ग्राहयितुं तेषां सं
न्यास इति चेत् अर्जुनेऽपि न तद्वद्वारितमस्ति । ननु क्षत्रियस्य संन्यासेऽधिकारो नास्तीति चेत् लिङ्गधारणेऽधिकाराभावेऽपि भरतः ऋषमादिव द्विषे कर्मत्यागमात्रेऽधिकारात् वार्तिके 'सर्वाधिकार
विच्छेदो ज्ञाने चेदभ्युपेयते ॥ कुतोऽधिकारनियमोऽप्युत्थाने क्रियते बलात्' इति विद्वत्संन्यासे क्षत्रियादेरपि अधिकारस्य साधितत्वात् अतो लोकसंग्रहे न मुख्यं कर्मप्रयोजनमिति चेत् सत्यं । न मे पार्था
स्तिकर्तव्यमिति स्वदृष्टान्तेनाधिकारिकत्वाद् अर्जुनपूज्येन योज्यते न क्षत्रियमात्रमिति तुष्यतु भवान् २० । २१ कर्मणि वर्ते एव अहं कर्म करोम्येवेत्यर्थः २२ यद्यहं कर्मणि न वर्तेयं तर्हि मनुष्याः ममैव
वर्तमानुवर्तते अनुवर्तन् कर्मन कुर्वीरन्नित्यर्थः अतंद्रितोऽनलसः सर्वशः सर्वप्रकारैः २३ ततश्च किमित्यत आह उत्सीदेयुरिति यद्यदाचरतीत्यादेरपरायोजना न केवलं लोकसंग्रहं पश्यन्

तस्मादसक्तः सततं कार्यं कर्म समाचर ॥ असक्तो ह्याचरन्कर्म परमाप्नोति पूरुषः १९ कर्मणैव हि संसिद्धिमास्थिता जनकादयः ॥ लोकसंग्रहमेवापि संपश्य
न्कर्तुमर्हसि २० यद्यदाचरति श्रेष्ठस्तत्तदेवेतरो जनः ॥ स यत्प्रमाणं कुरुते लोकस्तदनुवर्तते २१ न मे पार्थास्तिकर्तव्यं त्रिषु लोकेषु किंचन ॥ नानवाप्त
मवाप्तव्यं वर्ते एव च कर्मणि २२ यदि ह्यहं न वर्तेयं जातु कर्मण्यतंद्रितः ॥ मम वर्तमानुवर्तते मनुष्याः पार्थ सर्वशः २३ उत्सीदेयुरि मे लोकान् कुर्यात्कर्मचे
दहम् ॥ संकरस्य च कर्ता स्यामुपहन्यामिमाः प्रजाः २४ सक्ताः कर्मण्यविद्वांसो यथा कुर्वन्ति भारत ॥ कुर्याद्भिद्रांस्तथाऽसक्तश्चिकीर्षुर्लोकसंग्रहम्
२५ न बुद्धिभेदं जनयेदज्ञानां कर्मसंगिनां ॥ जोषयेत्सर्वकर्माणि विद्वान्युक्तः समाचरन् २६ प्रकृतेः क्रियमाणानि गुणैः कर्माणि सर्वशः ॥ अ
हंकारविमूढात्मा कर्ता ह्यमिति मन्यते २७

कर्तुमर्हसि अपितु श्रेष्ठाचारत्वादपीत्याह यद्यदिति तथा च मम श्रेष्ठस्य यादृश आचारस्तादृश एव यदनुवर्तनात् स्वयाऽनुष्ठेयः न स्वातंत्र्येणान्यदित्यर्थः । कीदृशस्तवाचारो यो मयाऽनुवर्तनीय
इत्याकांक्षायां न मे पार्थेत्यादिभिस्त्रिभिः श्लोकैस्तत्प्रदर्शनमिति मधुसूदनश्रीपादाः २४ यदि मादृश एव त्वं कृतायां ऽसितया पि परानुग्रहार्थं कर्माणि कुर्वीत्याह सक्ता इति कर्मणि कर्मफले कुर्वीति
कर्माणीति शेषः असक्त इति चेदः २५ विद्वान् आज्ञानां कर्मस्वाप्तकानां बुद्धिभेदं बुद्धेः आलनं जनयेत् नोत्पादयेत् किंतु तान् सर्वाधिकर्माणि जोषयेत्सेवयेत् कथं युक्त आह तां भूत्वासमाचरन्
२६ अविद्वान् कथं कर्मसंज्ञत इत्यत आह प्रकृतेरिति प्रकृतेः पारमेश्वर्याः सत्त्वरजस्तमोगुणात्मिकायाः देवात्मशक्तिस्वगुणैर्निगूढा इति श्रुतिप्रसिद्धायाः शक्तेर्गुणैः कार्यकारणसंघातात्मकैः क्रिय
माणानि कर्माणि अहंकारेण स्वस्मिन्नाध्यस्तेन विमूढः तदीयान् कर्तुंत्वादीनां मम भवेत्तेन पश्यन् आत्मनश्च असंगानंदं संविभूतमापश्यन् आत्मा अहंकारेण विमूढश्चासावात्मा चेति विग्रहः अहं कर्माणि
कर्मणां कर्ता इति मन्यते कर्त्रध्यासेन । कर्ताऽहमिति तून्प्रत्ययस्तेन न लोकाव्ययनिष्ठा स्वलघुनामिति पक्षी निषेधः अन्यथा तु प्रत्यये कर्मणां कर्ता इति पक्षमावाच्यं २७

एवंसक्तस्य कर्मचरणं प्रदर्शयति तत्त्वविदिति गुणकर्मविभागयोः गुणविभागस्य कर्मविभागस्य च तत्त्वविदिति भाष्यं । माहं गुणात्मक इति गुणेऽप्यत्र आत्मनो विभागः नाहं कर्मात्मक इति कर्मस्य आत्मनो विभागः तयोर्गुणकर्मविभागयोस्तत्त्वं वेतीति श्रीधरः । मधुसूदनस्तु गुणाः देहं द्रियांतः करणानि अहंकारास्पदानि कर्माणि च तेषां व्यापारभूतानि ममकारास्पदानि गुणकर्मैति द्वंद्वे कवद्भावः विभज्यते सर्वेषां जडानां भासकत्वेन पृथक् भवतीति विभागः स्वप्रकाशज्ञानरूपोऽंग आत्मा गुणकर्मचविभागश्चेति द्वंद्वः तयोर्जडाजडयोस्तत्त्वं वेतीति सः गुणाः करणात्मकाः गुणेषु विषयेषु वर्तते इति मत्त्वानसज्जते कर्तृत्वाभिनिवेशं करोतीत्यर्थः । गुणविभागस्य कर्मविभागस्य च तत्त्वविदिति पक्षे गुणकर्मणोरित्येव सिद्धे विभागपदं व्यर्थमिति । यद्वा यस्तत्त्ववित्तस्य गुणाः गुणेषु वर्तते इति मत्त्वानुगुणविभागे कर्मविभागे च न सज्जते इति योजना गुणानां स्वरजस्तमसां विभागो बुद्धयहंकारज्ञानैर्द्रियकर्मैर्द्रियविषयरूपेण विभज्यावस्थानंतस्मिन्नसज्जते इदमहमिति न मन्यते तथा हि । शरीरं गौरेऽहं गौरोऽस्मि हस्ताभ्यामात्मे मये दमात्तमिति चक्षुषा दृष्टे मये दं दृष्टमिति अहंकारेणाभिमतं ममेदमित्यभि न मन्यते । बुद्धौ विक्रियमाणा यामहं सुखीति च सर्वेषु बुद्ध्यादिषु विभज्य गृह्यमाणेष्वपि प्रत्येकं प्रत्य 'अंधो मणिमविदत् तमनं गुलिरावयत् अग्नीवः प्रत्यमुंचत् तमजिह्वोऽसश्चत' इति । अंधः स्वयंप्रकाशहीनोऽपि चक्षुरादिभिरूपादिकं विषयमविदत् प्रकाशयति । अनंगुलिः काष्ठलोष्टादिवत् जडत्वात् स्वयं कर्मकर्तुं मशक्तोऽपि पाण्यादिः आवयत् आसीत्यवयवविषयं उपादत्ते । अग्नीवः छिन्नशिखरस्त्वग्निर्जीवोऽहंकारस्तत्प्रत्यमुंचत् अग्नीवायां धारयति मये दं लब्धमिति न मन्यते । अजिह्वोऽधीपातुः जडत्वात्

तत्त्ववित्तमहाबाहो गुणकर्मविभागयोः ॥ गुणागुणेषु वर्तते इति मत्त्वानसज्जते २८ प्रकृतेर्गुणसंमूढाः सज्जते गुणकर्मसु ॥ तानकृत्स्नविदो मंदान् कृत्स्नविन्नविचालयेत् २९ मयि सर्वाणिकर्माणिसंन्यस्याध्यात्मचेतसा ॥ निराशीर्निर्ममो भूत्वा युध्यस्व विगतज्वरः ३० येमेतमिदं नित्यमनुतिष्ठंति मानवाः ॥ श्रद्धावंतो न स्युः ततो मुच्यंते तेऽपि कर्मभिः ३१

स्वयं स्वगतसुखदुःखयोः पटवस्वगत रूपादेः प्रकाशने असमर्थोऽपि अहं सुखी दुःखीति चानुभवति । तथा च आत्मानात्मनोर्यायात्स्वज्ञो व्यावृत्तेष्वहंकारादिषु तत्कर्मसु चाभिमानादिषु कुसुमेषु सूत्राभिमानवर्तमानमात्मानं तेभ्यः पृथक् भूतं जानन्न गुणाधी चक्षुरादयो गुणेषु दुःखरूपादिषु वर्तते न त्वात्मेति मत्त्वानसज्जतेऽहमेव हस्तादिसंवातरूपो ममेव दमादानादिकं कर्मति न सक्तो भवतीत्यर्थः २८ एवं स तिसंबंधिषु गुणेषु देहादिषु कर्मसु गुणमनादिषु च सज्जते अहमयं ब्राह्मणो ममेव दं यज्ञादिकं कर्मति सज्जते सक्तो भवति तान् मूढत्वात् अकृत्स्नविदः आत्मज्ञानहीनान् 'आत्मविदिकृत्स्नविद' । आत्मनो वा अरे सुसज्जंते इति प्राचा योजना २९ मयीति त्वंतु अज्ञो मुमुक्षुश्च मयि सर्वांतर्यामिणि सर्वाणिकर्माणिसंन्यस्य समर्प्य अध्यात्मचेतसा आत्मानमधिकृत्य प्रवृत्तं शास्त्रं अध्यात्मतत्त्वप्रवणेन चेतसा शाकपार्थिवा ३० येम इति येऽन्येऽपि त्वाद्वाशाः मेमममंतं असत्तया कर्मानुष्ठानं अनुतिष्ठंति अनुवर्तते मानवाः श्रद्धावंतः अनसूयंतः अत्र दोषमपश्यंतः तेऽपि स्वकर्मभिर्धर्माधर्माख्यैः मुच्यंते ३१

विपक्षे दोषमाह येति सर्वशब्दश्चरवाची । 'सर्वसमाप्नोषितोऽसि सर्वः' इति निर्वचनात् तस्य ज्ञाने विषये विशेषेण मूढान् पारोक्ष्येणापिते ईश्वरमजानंतो देहमात्रनिष्ठास्तान् नष्टान् स्वर्गापवर्गभ्रष्टान् अचेतसः विवेकशून्यान् २९ ननु ते चेत्तवमंतं नानुतिष्ठंति तर्हि कथं तवांतर्यामिण्येति तदाह स दशमिति स्वस्याः प्रकृतेः स्वकीयस्य प्राग्भवीयधर्माधर्मसंस्कारस्य सदृशमनुरूपं ज्ञानवानपि चेष्टते किमु मूर्खः पश्चादिभिश्चाविशेषादिति न्यायात् तस्मात्प्रकृतिर्याति अनुसरंति भूतानि प्राणिनस्तत्र ममानि ग्रहः किं करिष्यति न किमपि अहमपि पूर्वकर्मपेक्षयैव तान् प्रवर्तयामीति भावः २३ एवं तर्हि पुरुषस्य स्वातंत्र्याभावाद् द्विधेनेषु शास्त्रव्यर्थमित्याशंक्याह इन्द्रियस्येति इन्द्रियस्येति द्विर्वचनं वीप्सायां प्रतीतिर्यस्येति ईशब्दादौ वचनादौ च विषये रागद्वेषौ अनुकूलरागः प्रति कूले द्वेषश्च व्यवस्थितौ नित्यसंबद्धौ तत्र तयोर्वशं नागच्छेदिति शास्त्रस्याभ्यनुज्ञा पुरुषस्य च तदनुष्ठाने स्वातंत्र्यमस्ति हि यतः तौरागद्वेषावेवास्या प्राणिनः परिपंथिनो विरोधिनौ दृष्टद्वारेण प्रवर्तकत्वात् ननु प्रकृत्यनुसारी ईश्वरोऽस्य परिपंथी तस्यैवैषादिदोषापत्तेः अयं भावः । यथा ह्यस्तनेन स्वाज्ञोऽहं धनजनापराधेन कुपितो राजाऽपराधिनं हि निगडादौ निग्रहीतुं स्वीयान् मदान् प्रवर्तयति स एवाद्यतनेन दानमानेन प्रसादित एनं तेषामेव मदानां माधित्येनियुक्ते । एवं पूर्वकर्मनुसारी ईश्वरो रागादिद्वारा पुरुषं बाधमानोऽपि विविधप्रतिषेधशास्त्रानुसारिणा तेनैव भक्तिध्यानप्राणिधानेनावर्जितः एनं रागादिजयेनियुक्ते तस्माद्विधिप्रतिषेधशास्त्रस्य नानर्थक्यं पुरुषस्य स्वातंत्र्यसत्त्वात् नापीश्वरे वैषम्यादिकं प्राणिकर्मायत्तत्वादिति ३४ यस्मादेवं तस्मात् श्रेयान् प्रशस्ततरः स्वधर्मः स्वस्य वर्णाश्रमानुरूप्येण ईश्वरेण विहितत्वात् विगुणो हि सादिमिश्रोऽपि किंचिदंगहीनोऽपि परधर्मात् हिंसादिदोषरहितपरधर्मापेक्षया स्वनुष्ठितात्सर्वांगोपसंहारेण सम्यगनुष्ठितादपि स एव श्रेयान् स्वधर्मे युद्धादौ निधनं मरणमपि श्रेयः वि

येत्वेतदभ्यसूयंतो नानुतिष्ठंति मेमतम् ॥ सर्वज्ञानविमूढास्तान् विद्धि नष्टान् चेतसः ३२ सदृशं चेष्टते स्वस्याः प्रकृतेर्ज्ञानवानपि ॥ प्रकृतिर्याति भूतानि निग्रहः किं करिष्यति ३३ इन्द्रियस्येन्द्रियस्यार्थे रागद्वेषौ व्यवस्थितौ ॥ तयोर्न वशमागच्छेत्तौ ह्यस्य परिपंथिनौ ३४ श्रेयान् स्वधर्मो विगुणः परधर्मात्स्वनुष्ठितात् ॥ स्वधर्मे निधनं श्रेयः परधर्मो भयावहः ३५ अर्जुन उवाच ॥ अथ केन प्रयुक्तोऽयं पापं चरति पूरुषः ॥ अनिच्छन्नपि वाष्पेन बलादिव नित्यो जितः ३६ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ काम एष क्रोध एष रजोगुणसमुद्भवः ॥ महाशनो महापाप्मा विद्ध्येनमिह वैरिणम् ३७

हितत्वात् परस्य धर्मोऽपेक्षचर्यादिर्भयावहः क्षत्रियस्य तव निषिद्धत्वात् । तस्मात्स्वतंत्रेण त्वया स्वधर्म एवानुष्ठेय इति भावः ३५ ईश्वरो धर्माधर्मौ रागद्वेषौ वा पुरुषस्य प्रवर्तकौ भवत इत्यात्मनोऽस्वातंत्र्यमन्वानोर्जुन उवाच अथ केनेति केन ईश्वरादीनामन्यतमेनान्येन वा प्रयुक्तः प्रवर्तितः स त्रयं पुरुषः पापमनिष्टं चरति करोति अनिच्छन्नित्यनेन रागद्वेषयोः प्रवर्तकत्वं निरस्तं सति हिरागे इच्छा भवति अत इच्छाया अभावाद्वा गाभावः रागस्याप्रवर्तकत्वे तन्मूलभूतसंस्कारहेत्वोर्धर्माधर्मयोरप्रवर्तकत्वं तत्तत्तत्सापेक्षस्य ईश्वरस्यापीतिसर्वेषामापेक्षः तस्मान्मुख्यं प्रवर्तकं यत्तद्वाच्यमित्यर्थः बलादिव नियोजितः विष्टिगृहीत इत्यर्थः ३६ अत्रोत्तरं काममय एवायं पुरुष इत्यादि श्रुतिसिद्धं भगवानुवाच काम एष इति एष प्रसिद्धः कामः 'सोऽकामयत जायामेस्यादय प्रजायेयाय वित्तं मेस्यादय कर्म कुर्वीय' इति श्रुतेरिदं भूयादिदं भूयादिति तीव्राभिलाषहेतुभूतश्चेतसोऽनवस्थितत्वापादकोटिनिवेशः स च चेतोरूप एव । कामः संकल्प इत्युपक्रम्यैतत्सर्वमन इत्युपसंहारात् स एष कामः केन चिन्मिति न प्रतिहतः क्रोधरूपेण परिणमतेऽतः क्रोधो मिज्जलनात्माऽप्येष एव तमेन मिह शरीरं तः स्थितं वैरिणं विद्धि कुतो वैरी यतः रजोगुणसमुद्भवः रजो रजनात्मकः प्राकृतो गुणस्तस्य गुणो कार्यभूतौ तृष्णासंगौ तावैव उद्भवो यस्य सः रजः कार्यत्वात् दुःखैकफलोऽयमतो वैरी । यद्वा रजोगुणस्य लोभप्रवृत्त्यादिलक्षणस्य समुद्भवोऽयमस्मात् । ननु विषयाभिलाषात्मकः कामो विषयार्पणेन शास्त्रविरुद्धः विषयस्य दौर्लभ्यनिश्चये स्वतः एवानिवर्तते अंध इव रूपदर्शनाभिलाषादित्याशंक्याह महाशनो महापाप्मोति महत्दातुमपारणीयं अशनमस्य स तथा यथोक्तं । 'न जातुकामः कामानामुपभोगेन शाश्वति ॥ हविषा कृष्णवर्त्म-

—वभूयस्वाभिवर्धते' इति । 'यत्पृथिव्यां वीरिह्यं विरिण्यं पशवः स्त्रियः ॥ ज्ञालमेकस्य तत्सर्वमिति मत्वा शमं जेत' इति । तथामहापाप्मा अत्युग्रः सहस्रहस्तः शम्भो धितोऽपि निवर्तते तद्वदयमपि
 पुश्चिकित्स्यः महाशनस्वान्नायं वैरीदानसाध्यः नापिसामभेदसाध्यः अत्युग्रत्वात् अतो हंतव्य एवेति ३७ अस्य वैरित्वमेव विवृणोति धूमेनेत्यादिना उल्लेखनगर्भेष्टनेन जरायुणा
 तेन कामेन इदं वक्ष्यमाणं ज्ञानमावृतं आवरणीयस्य त्रेविद्धत्वात्तदनुगुणं दृष्टांतत्रयं ज्ञेयम् ३८ आवृतमिति ज्ञानं अंतःकरणसत्त्वं । 'हीर्षीर्भीरित्येतत्सर्वमनएव' इति श्रुतेः एतेन कामेन रजोगुणा
 त्मकेन आवृतं ज्ञानिनः अंतःकरणविशिष्टस्य प्रमातुर्नित्यवैरिणा कामरूपेण दुष्पूरेण पूरयितुमयोग्येन । अयं हि पूर्यमाणोऽनर्थानेव प्रसवेत् अनलेन अथापि पूर्यते चेत् अनलः नास्त्यलं पर्याप्तियस्य
 सतथा तेनानलेन न ह्यनलः काष्ठे स्तर्पयितुं शक्यः किंतु वर्धते एव तद्वदयमपीत्यर्थः अयं भावः । अंतःकरणसत्त्वं हि बह्विधं प्रकाशात्मकं तत्सहजेन कामेन वह्निरिव धूमेनावृतं चेत् प्रमातारमनये पातय
 ति अन्यथा तदेव स्वभावशुद्धत्वात् विवेकवैराग्योपगंभूत्वात्तदुद्धरेत् अतोऽयं कामो ज्ञानिनो नित्यवैरीति ३९ किंच इन्द्रियाणीति अयमर्थः इन्द्रियमनोबुद्धयोर्हि कामेनाधिष्ठिता बाह्यार्थप्रव
 णामवन्ति तैश्च तयामूतैरयं कामो ज्ञानं चिदाकाशरूपमादर्शतलप्रख्यं यत्र योगिनो व्यवहितं विप्रलुप्तमतीतमनागतं वापश्यन्ति यथोक्तमाचार्यैः । 'विश्वं दर्पणदृश्यमानं न गरीतुल्यं निजातर्गतं पश्यं
 त्यात्मनि' इति निजातर्गतं शरीरांतर्गतं आत्मनिहादाकाशाख्ये ब्रह्मणि तत्तमलेनादर्शमिवावृत्य देहिनं देहाभिमानिनं विशेषेण मोहयति विशब्दात् देहाभिमानशून्यं योगिनमपि व्युत्थाना
 वस्थायां किंचिन्मोहयतीति गम्यत इति अक्षरयोजनास्पष्टा ४० तस्मादिति यस्मादिन्द्रियाण्यस्याधिष्ठानं साभंतस्येव गिरिदुर्गादिकंतस्मात्तान्येवानियम्य वशीकृत्य पुनः कामं हि निश्चयेन प्रजहि

धूमेनाव्रियते वह्निर्यथाऽऽदर्शो मलेन च ॥ यथोल्बेनावृतो गर्भस्तथा तेनेदमावृतम् ३८ आवृतं ज्ञानमेतेन ज्ञानिनो नित्यवैरिणा ॥ कामरूपेण कौंतेय दुष्पूरेणान
 लेन च ३९ इन्द्रियाणि मनोबुद्धिरस्याधिष्ठानमुच्यते ॥ एतैर्विमोहयत्येष ज्ञानमावृत्य देहिनम् ४० तस्मात्त्वमिन्द्रियाण्यादौ नियम्य भरतर्षभ ॥ पाप्मानं प्रजहि
 ह्येनं ज्ञानविज्ञाननाशनम् ४१ इन्द्रियाणि पराण्यादुरिन्द्रियेभ्यः परं मनः ॥ मनसस्तु पराबुद्धिर्यो बुद्धेः परतस्तुतः ४२

प्रकर्षेण नाशय । गिरिदुर्गादीन् स्वायत्तीकृत्येव तत्स्थं साभंतं प्रति राजानस्तद्वत् हंतव्यत्वे हेतुः पाप्मानमत्युग्रं तत्रापि हेतुः ज्ञानविज्ञाननाशनमिति ज्ञानस्य शास्त्राचार्योपदेशजस्य परोक्ष
 स्य विज्ञानस्य निदिध्यासनपरिपाकजस्य परोक्षस्य च नाशनम् ४१ न केवलं बाह्येन्द्रियजयेनैव कृतार्थत्वं किंतु मनोबुद्धयोरपि जयः कर्तव्यः कामस्य समूलेच्छेदाय त्रिप्राकारदुर्गस्थस्य साभंतस्येवाभ्यं
 तरप्राकारद्वयजयेन । अतो मनोबुद्धयोर्जयार्थयोगं दर्शयति इन्द्रियाणीति अत्र परत्वं सूक्ष्मत्वेन कारणत्वेन बाबोद्धयम् । इन्द्रियाणि चक्षुरादीनि पराणि स्वविषयेभ्यः पृथिव्यादिस्वाश्रयसहिते
 भ्योगंधादिभ्यो वितपुत्रशरीरेभ्यश्च तेषां तत्कारणत्वात् तथा च कोपीतकिनः समामनंति ब्राह्मणे प्राणेभ्यो देवादेवेभ्यो लोका इति व्युत्तरं तीत्यनुपज्यते प्राणेभ्य इन्द्रियेभ्यो देवास्तदधिष्ठात्र्यो दे
 वता उत्पद्यन्ते देवेभ्यश्च लोका भूतमातिका उत्पद्यन्ते इति श्रुत्यर्थः । इन्द्रियेभ्यः परं मनः मनसा ह्येव पश्यति मनसा शृणोति इति श्रुतेरिन्द्रियाणामनोविकारत्वात् । तेन बाह्यार्थेभ्य इन्द्रियाण्यालुप्य मन
 सि प्रविलापनीयानीति दर्शितम् । केवलं परत्वं मात्र प्रतिपादने प्रयोजनाभावात् मनसस्तु पराबुद्धिः । 'तस्माद्वा एतस्मान्मनो मयात् अन्योऽंतरात्मा विज्ञानमयः' इति श्रुतेः मनसः प्रविलापनं तत्कारणे
 बुद्धौ कर्तव्यमित्यर्थः समष्टिबुद्धेरप्यत्रैवातर्भावः यो बुद्धेः परतस्तुतः यस्तु बुद्धौ भास्यवर्गात् बुद्ध्या देर्भासकस्य ज्ञानस्यैव लक्षणं गमयति यो बुद्धेरपि परतः स ज्ञानपदमभिधेयः कामेन उल्बे
 न गर्भ इव आवृत इति व्यवहितेन संबंधः तथा च श्रुतिः । 'यच्छेद्वाङ्मनसी प्राज्ञस्तद्यच्छेद्ज्ञानात्मानि ॥ ज्ञानमात्मानिमहति तद्यच्छेच्छांत आत्मानि' इति एतदुक्तं भवति वागादिबाह्येन्द्रिय-

—व्यापारमुत्सृज्य मनोमात्रेणावतिष्ठेत मनोऽपि विषयविकल्पाभिमुखं ज्ञानात्मशब्दोदिताया बुद्धौ धारयेत् तामपि महत्यात्मनिसमष्टिबुद्धौ धारयेत् तत्तत्तमहात्मात्मानं शांतिनिष्कलेपर
 स्मिन्नज्योतिषिप्रत्यगात्मानि धारयेदिति ४२ योगफलमाह एवमिति आत्मानं मनः हादाकाशेऽपि तत्स्थान्नित्यान् कामान् कामयानं श्रूयते हि दहरविद्यायां हादाकाशं प्रकृत्य यच्चास्येहास्ति
 यच्च नास्ति सर्वतद्वग्नत्वाविदत इति तत्रत्यानां कामानां सत्त्वं तेषां च सत्यत्वं । 'तद्मे सत्याः कामाः' इति श्रुतेः आत्मानं मनः आत्मना मनसैव बुद्धयेव वासंस्तभ्यनिर्वातं किं कृत्वा बुद्धेः परं परमात्मा
 नंबुद्ध्या समूलघातं कामरूपं शशं शातयित्वा रंजहि नाशय हेमहाबाहो इति संबोधयंस्तत्राशेतव सामर्थ्यमस्तीति दर्शयति अयमर्थः यावत् काममूलस्या ज्ञानस्योच्छेद आत्मतत्त्वज्ञानेन क्रिय
 ते तावत्पर्यंतं कामस्य निर्मूलोच्छेदो न भवतीति बुद्धेः परं बुद्ध्या कामो नाशनीयः तस्मिंश्च नष्टे संसारानयोच्छेदो भवतीति । दुरासदं परबोधं विना दुःखेनापि नाशयितुमशक्यम् । उपायः कर्म
 निष्ठाऽत्र प्राधान्येनोपसंहृता ॥ उपेया ज्ञाननिष्ठा तु तदुणत्वेन कीर्तिता ४३ ॥ इति नीलकण्ठीये भारतभावदीपे तृतीयोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥ ४३ ॥ ॥ ४४ ॥ अध्यायद्वयोक्त्यर्थे
 प्रामाण्यशंकाभाभूदिति विद्यावंशसंप्रदायमात्मनश्च भ्रमविप्रलंभकत्वादि निरासायेश्वरत्वं सर्वज्ञत्वं च दर्शयति । इममित्यादिना इमं सांख्ययोगं कर्मयोगरूपोपायसहितम् । स संन्यासमिति भाष्यं इमं

एवं बुद्धेः परं बुद्ध्या संस्तभ्यात्मानमात्मना ॥ जहि शत्रुं महाबाहो कामरूपं दुरासदम् ४३ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते भीष्मपर्वणि भगवद्गीताम्
 पनि पत्सु ब्रह्मविद्यायां योगशास्त्रे श्रीकृष्णार्जुनसंवादे कर्मयोगो नाम तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ पर्वणितु सप्तविंशोऽध्यायः ॥ २७ ॥ ॥ ४४ ॥
 श्रीभगवानुवाच ॥ इमं विवस्वते योगं प्रोक्तवानहमव्ययम् ॥ विवस्वान्मनवे प्राहमनुरिक्ष्वाकवेऽब्रवीत् १ एवं परंपराप्राप्तमिमं राजर्ष
 योऽविदुः ॥ सकालेनेह महता योगेन प्रष्टुः परंतप २ स एवायं मया तेऽद्य योगः प्रोक्तः पुरातनः ॥ भक्तोऽसि मे सखा चेति रहस्यं ह्येतदुत्तमम् ३
 ॥ अर्जुन उवाच ॥ ॥ अपरं भवतो जन्म परं जन्म विवस्वतः ॥ कथमेतद्विजानीयां त्वमादौ प्रोक्तवानिति ४ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥
 बहूनि मे व्यतीतानि जन्मानि तव चार्जुन ॥ तान्यहं वेद सर्वाणि न त्वं वेत्थ परंतप ५

संख्योपासनादिनिर्विकल्पकसमाध्यनुष्ठानांतिकर्मयोगं ज्ञाननिष्ठोपसर्जनं पारिव्राज्यान्धिकारिणाराज्ञाभेवयोग्यं । विवस्वते सूर्याय मंडलाभिमानिने सर्वेषां क्षत्रियाणामादिभूतायाहमादित्यांतर्यामी
 'यत्प्रांस्तरेदित्येहिरण्मयः पुरुषो दृश्यते हिरण्यश्मश्रुहिरण्यकेश आग्रणस्वात्सर्वेष्वसृगंस्तस्य यथा कप्यासं पुंडरीकमेव मक्षिणीतस्योदिति नाम' इत्यादि श्रुतिप्रसिद्धप्रोक्तवान् पुरा अव्ययं अवि
 च्छिन्नसंप्रदायं तेनानादित्वमपि मनवेस्वपुत्राय विवस्वान् प्राह इक्ष्वाकवे मनःस्वपुत्राय ब्रवीत् १ एवमिति एवं परंपराप्राप्तमिक्ष्वाकोर्निमिनाभागादिक्रमेण राजर्षयः जनकाजातशत्रुकेयप्र
 भृतयो राजानः ऋषयश्च सनकवसिष्ठाद्याः सूक्ष्मार्थदर्शिनस्ते राजान एव ऋषय इति वा अविदुर्ज्ञातवन्तः । सिजभ्यस्तविदिभ्यश्चेतिलङोऽर्जुन् । नष्टः अदर्शनं गतः २ स इति अद्यसंप्रदायविच्छे
 दे सति भक्तः शरणागतः सखा प्रीतिविषयः रहस्यं गोप्यं अभक्तादिभ्यो न देयं अन्यथानिर्वीर्याविद्याभवेदित्यर्थः तथा च भगवणः । 'विद्याहवे ब्राह्मणमाजगाम गोपाय माशेषधिष्टेऽहमस्मि ॥
 असूयकायानृजवेऽयतायनमाब्रूयावीर्यवती तथास्याम' इति ३ भगवद्देहस्य वसुदेवादुत्पत्तिमन्वानोऽर्जुन उवाच अपरमिति अपरं अर्वाकालिकं परं बहुकालिकं विजानीयाः । यद्यपि शब्दादयमर्थो
 ज्ञातस्तथाऽपि विरुद्धस्य वाक्यस्या बोधकत्वात् कथमेतद्विजानीयमित्युक्तं पदयोजनास्पष्टा ४ स्वदेहस्याजत्वं साधयितुं स्वस्य सर्वज्ञत्वं तावदाह बहूनीति स्पष्टार्थः श्लोकः ५

किंतिहियोगिनां सर्वज्ञत्वप्रसिद्धेस्त्वंजातिस्मरोजीवोसीत्याशंक्याह अजइति देहाभिष्कृष्टस्याजत्वाव्ययत्वेनत्वेवाहंजानुनासमित्यत्रसाधिते इहतुदेहविशिष्टस्यैवतेउच्येते ईश्वरोऽपीत्यने नदेहान्निष्कृष्टस्यास्मदादेरपीश्वरत्वंतत्त्वमस्यहं ब्रह्मास्मीत्यादिश्रुतिप्रसिद्धमतोदेहविशिष्टस्यैवाजत्वानित्यत्वेद्विद्विद्येतेऽन्यथाऽनीश्वरत्वप्रसंगात् । नह्यादित्यांतर्यामिणःपरमेश्वरस्यहिरण्य इमश्रुत्वादिविशिष्टोदेहोजन्मव्ययवानितिवक्तुंशक्यं अकर्मजत्वात्कर्मफलस्यहिपराकाष्ठाहिरण्यगर्भशरीरप्राप्तिः 'नचपुरुषोहवेनारायणोऽकामयतअत्यतिष्ठेयं सर्वाणिभूतानिअहमेवदंसर्व स्यामिति सप्तपुरुषमेधंपंचरात्रंयज्ञक्रतुमपश्यत्' इत्यादिनाशतपयेनारायणाख्यस्यपरमात्मनः'सहस्रशीर्षापुरुषःसहस्राक्षःसहस्रपात् ॥ समूर्तिविश्वतोवृत्त्वाऽत्यतिष्ठदंशांगुलमिति पादोऽस्य सर्वाभूतानि त्रिपादस्यामृतं विवि' इति च पुरुषसूक्तप्रतिपाद्यस्य सर्वाणिभूतान्यतिक्रम्यस्थितस्येश्वरस्यापिशरीरं पंचरात्राख्यकर्मविशेषफलमिति श्रूयते इति वाच्यं तन्नारायणशब्देन हिरण्यगर्भस्यैव विवक्षितत्वात् । नहि परमेश्वरस्य पूर्णकामस्य सर्वानतिक्रम्यस्थितस्य पुनरत्यतिष्ठेयं सर्वाणिभूतानीतिकामना भवति । ननु परमेश्वरेऽपि कामना दृष्टा 'सोऽकामयत बहुस्यां प्रजायेयेति' इति चेत् 'श्वाघनीयप्रज्ञो देवानां प्रियो यत आप्तकामस्य कास्पृहा' इति श्रुते लोकोक्तवतुलीला कैवल्यमिति न्यायाच्च निरूपहस्यलीलयैव ब्रह्मांडकोटीः सृजतो भगवतो राजगोपालस्य कर्मकिं करेण कर्मणा सावात्म्यं प्रार्थयता साम्यमापादयति । तस्मान्न कर्मफलं भगवतः शरीरं अतएव न भौतिकं विराट्पुत्रात्मातिरिक्तस्य भौतिकस्याभावात् तस्माद्युक्तमजोऽपि सन्निति । ननु तर्हि भगवच्छरीरस्य किमुपादानमविद्येति चेन्न परमेश्वरे तदभावात् । जीवाविद्याचेन्न शुक्तिरजतादेरिव तुच्छत्वापत्तेः । चिन्मात्रं चेन्न चितः साकारत्वायोगात् तथात्वे वा तस्यातीन्द्रियत्वापत्तिः । तस्मा

अजोऽपि सन्न व्ययात्मा भूतानामीश्वरोऽपि सन् ॥ प्रकृतिं स्वामधिष्ठाय संभवाम्यात्ममायया ६

यदायदा हि धर्मस्य ग्लानिर्भवति भारत ॥ अभ्युत्थानमधर्मस्य तदाऽऽत्मानं सृजाम्यहम् ७

परित्राणाय साधूनां विनाशाय च दुष्कृताम् ॥ धर्मसंस्थापनार्थाय संभवामि युगे युगे ८

त्किमालंबो भगवद्देहो देवकी गर्भप्रवेशजननवाल्मीकौमारपौगंडयीवनादिप्रतीतिविषय इति चेत् शृणु प्रकृतिं स्वामधिष्ठाय संभवाम्यात्ममाययेति अयमर्थः । जीवात्मानो हि अनात्मभूता प्रकृतिं तेजोवप्राप्तिं कांपंचभूतात्मिकां वा अधिष्ठाय संभवति जन्मादील्लभंते अहंतुस्वाप्रत्यगनन्यां प्रकृतिं प्रत्यकैतन्यमेवेत्यर्थः । तदेवाधिष्ठाय न तूपादानांतरं आत्ममायया स्वीयमायया संभवामि यथा कश्चिन्मायायास्वीयस्वस्थानादप्रच्युतस्वभावोऽप्यदृश्यो भूत्वा स्थूलसूक्ष्मभूतान्यनुपादायैव केवलमायया द्वितीयमायाविनंस्वसदृशमेव सृजामां गगनमारोहंतं सृजति । एवमहंकूटस्था चिन्मात्रो ग्राह्यः स्वमायया चिन्मयमात्मनः शरीरं सृजामित्यबाल्याद्यवस्थाश्च सूरारोहणवदृश्यामि एतावांस्तु विशेषः लौकिकमायायां मायामुपसंहरन् द्वितीयमायाविनमप्युपसंहरति । अहं तु तामनुपसंहरन् स्वविग्रहमपिनोपसंहरामीति । एवं हि सति हिरण्यइमश्रुत्वादिलक्षणविग्रहयोगिनश्चैतन्यस्य अंतस्तद्धर्मोपदेशादित्यादिन्यायसिद्धं विद्यदाद्युपादानत्वलक्षणं सर्वेश्वरत्वं युज्यते नान्यथेति । तस्मात्सिद्धं परमेश्वरस्य मायामयं शरीरं नित्यमित्येके नैव देहेन विवस्वतमुपदिश्यत्वा मप्युपदिशामीति । अन्यत्रापि नित्यैव सा जगन्मूर्तिरिति सावधारणं प्रतिज्ञायते । 'देवानां कार्यसिद्धयर्थमाविर्भवति सायदा ॥ उत्पन्नेति तदालोके सानित्याप्यभिधीयते' इति नित्याया अप्याविर्भावापेक्षया सूर्यस्यैव बाल्यादिकमुत्पत्त्याद्युपगम्यते । मायैतुस्वाप्रकृतिं वैष्णवीं त्रिगुणात्मिकां मायां अधिष्ठाय वहीकृत्य आत्ममायया संभवामि देहवान्जातइवात्मनो माययानपरमार्थतो लोकोक्तवदित्यव्याख्यातम् ९ कदासंभवसीत्यपेक्षायामाह यदेति ग्लानिर्हासः अभ्युत्थानं वृद्धिः ७ किमर्थमात्मानं मायया सृजसीत्यत आह । परित्राणायेति । दुष्कृतां दुष्टं कर्म कुर्वतां पापिनां संभवामि जाविर्भवामि ८

जन्ममायामयं कर्मसाधुत्राणां दिव्यं अप्राकृतयो वेति सत्यत्वादेहं पुनः जन्मन प्राप्नोति किंतु मामेति मा भवेत्प्राप्नोति । एतेन भगवतो जन्मानिकर्माणि च भगवत्प्राप्तिकामेन गेयानीति दर्शितं ९ एतस्यापि भगवत्प्राप्तेर्द्वारमाह वीतेति रागो विषयेषु प्रीतिः भयं स्वोच्छेदाशंका क्रोधः स्वपरपीडाहेतुरभिज्वलन्ते त्रयो वीताः येभ्यस्ते वीतरागभयक्रोधाः अतएव मन्मथाः मदकप्रधानाः । किंजारीणीयथा जारमपि भर्तारं चाश्रिता योगक्षेमार्थं तद्वन्नेत्याह मामुपाश्रिताः ज्ञानतपसा ज्ञानमयं तप आलोचनं मम जन्मकर्मणोः स्वरूपस्य च निरंतरं चिंतनं 'यस्य ज्ञानमयं तपः' इति श्रुतिप्रसिद्धं ज्ञानतपः तेन पूताः संतो मद्भावं मत्तादात्म्यं प्राप्ता इत्यर्थः १० ननु साध्वसाध्वो ह्याण विनाशो कुर्वतस्तव वैषम्यं नैर्घृण्येस्तोऽतः किं तवास्मदादितुल्यस्य जन्मकर्मस्वरूपाणां चिंतनेनेत्याशंक्याह येयथेति ये मनुष्याः मांसं सर्व शरीरस्थं यथा येन प्रकारेण शत्रुत्वेन मित्रत्वेन वा प्रपद्यंते प्राप्नुवंति तांस्ते नैव प्रकारेणाहमपि भजामि अनुसराभि । ये तु मम वर्त्मभक्तिध्यानप्रणिधानात्मकमनुवर्तते तान् ममात्मभूतांस्तथैव सर्वशः सर्वैः प्र कारैरनुवर्तं ह्यमिति योजना । ततश्च मद्भिर्भूते प्राणिजाते यथा प्राप्तिं द्वेषं वा करोति तस्मिन्मत्प्रतिबिम्बभूतेऽहमपि तथेव प्रीतिं द्वेषं च करोमि । बिम्बपूजापरिभवोपपत्तिर्बिम्बैव संक्रामतोऽतो न मम वैषम्यं नैर्घृण्येस्तः । तस्मात्तत्रैयोर्थिना सर्वस्य कल्याणायैव यतितव्यमिति भावः । मायैतु येयथा येन प्रकारेण येन प्रयोजनेन आर्ता जिज्ञासवोऽर्थार्थिनो ज्ञानिनो वा प्रतिपद्यंते तांस्तथैव पीडापरिहारेण ज्ञानदानेन अर्थदानेन मोक्षदानेन वाऽनुगृह्यामि । सर्वथा ते ममैव वर्तमानुवर्तत इति अन्यदेवताभक्ता इति चेत् तद्व्याचक्षते ११ कांक्षंत इति हियस्मात्मानुषेलोके कर्मसिद्धिः काम्य कर्मफलं पुत्रपश्वादि कंक्षिप्रं भवति न तु निष्कामकर्म जाचितं शुद्धिः । अतो ये कर्मणां सिद्धिं फलं इहैव क्षिप्रं कांक्षंतः कांक्षमाणाः देवताः इन्द्रादीन् यजंते तेऽपि ममैव वर्तमानुवर्तत इति पूर्वोक्तान्वयः । वक्ष्य

जन्मकर्मचमेदिव्यमेवं यो वेत्ति तत्त्वतः ॥ त्यक्त्वा देहं पुनर्जन्म नैति मामेति सोऽर्जुन ९ वीतरागभयक्रोधा मन्मथामासुपाश्रिताः ॥ बहवो ज्ञानतपसा पू

तामद्भावमागताः १० येयथामां प्रपद्यंते तांस्तथैव भजाम्यहम् ॥ मम वर्तमानुवर्तते मनुष्याः पार्थ सर्वशः ११ कांक्षंतः कर्मणां सिद्धिं यजंत इह देवताः ॥

क्षिप्रं हि मानुषे लोके सिद्धिर्भवति कर्मजा १२ चातुर्वर्ण्यमया सृष्टं गुणकर्मविभागशः ॥ तस्य कर्तारमपि मां विद्वच्छर्तारमव्ययम् १३ न मां कर्माणि लिपंति

न मे कर्मफले स्पृहा ॥ इति मां योऽभिजानाति कर्मभिर्न संबध्यते १४

तिचयेऽप्यन्यदेवताभक्ता इत्यादि १२ अन्यदेवताभक्ता अपि कस्मात्पुनः कारणात्तवैव वर्तमानुवर्तते नान्यस्येत्यत आह चातुर्वर्ण्यमिति चतुर्णां वर्णानां हितं चातुर्वर्ण्यं गुणाश्च कर्माणि चेति गुणकर्म द्वंद्वकवद्भावः कर्माणि अग्निहोत्रादीनि गुणाश्च ब्रह्मव्यदेवतादिरूपाः विभागशः साधारणा साधारणा विभागेन तथाहि । दानजपादिकं सर्वसाधारणं । अग्निहोत्रादिकं त्रैवर्णिकस्यैव न शूद्रस्य । राजसूयादिकं राजपुत्रेणैतरेषां भित्तिविभागो दृश्यते । यतश्चातुर्वर्ण्यगुणकर्ममया सृष्टं ततोऽन्यदेवतानामपि मनुष्यत्वात्पुत्रप्रीत्यापितु रिव तत्प्रीत्या ममैव तु सिरस्तीत्यर्थः । यद्वा गुण विभागशः कर्मविभागश इति योज्यं तथाहि । सत्त्वप्रधाना ब्राह्मणास्तेषां कर्मशमदमादिकं । सत्वोपसर्जनरजःप्रधानाः क्षत्रियास्तेषां कर्मशौर्यादि । तमोपसर्जनरजःप्रधाना वैश्यास्तेषां कर्मकुष्यादि । रजोपसर्जनतमः प्रधानाः शूद्रास्तेषां कर्मशूद्रपैवेति गुणकर्मविभागो दृश्यते । तदा चातुर्वर्ण्यमिति स्वार्थेऽप्यन्यत्वात् चत्वारो वर्णाः गुणकर्मविभागशो मया सृष्टा इत्यर्थः । अन्यदेवताभक्ता अपि मनुष्यकर्मकारित्वान्मद्भावा एवेति भावः । ननु यद्येवं त्वंसं ततितर्पणेन स्वाज्ञाकरणेन प्रीयसे तदर्थं च त्वया चातुर्वर्ण्यं सृष्टं तर्हि महान्न संसारी त्वमसीत्याशंक्याह तस्येति कर्तारं मायायोगात् वस्तुतोऽकर्तारं अतएवाव्ययं अविकारिणं ११ ननु कर्तारपिकथमकर्तृत्वमत आह नमामिति कर्मलोपोऽपि कुतो नास्तीत्यत आह नमेइति यः कर्तृत्वाभिमानो स लिप्यते यस्तु फलेच्छुः स एवात्मनः कर्तृत्वं मनुत इति फलेच्छाभावादकर्ता अकर्तृत्वाच्च न लिप्यते इत्येति मां योऽभिजानाति स कर्मफलस्पृहात्यागात् कर्मभिर्न संबध्यते १४

एतदेवशिष्टाचारप्रदर्शनपूर्वकं ग्राहयति एवं ज्ञात्वेति पूर्वतरं वेदोक्तत्वात् न त्वपुनः केनचित्कल्पितमित्यर्थः पूर्वतरं प्रथमतः कृतं अत्यावश्यकत्वादिति वार्थः १९ आवश्यकत्वेऽपि न कर्मणो गतानु
गतिकतयाऽनुष्ठानं कर्तव्यं किं तु ज्ञात्वा कर्माणि कुर्वेदिति वचनात् कर्माश्रितं किंचिद्विशेषज्ञापयितुमुपोद्धातयति किं कर्मेति यतः कर्माकर्माणीकवीनामपि दुर्निरूपेत तस्मात्ते तुभ्यं कर्म अकर्म चाकारप्रभे
पेण ग्राह्यं ते उभे प्रवक्ष्यामि यत्तद्व्यं ज्ञात्वाऽशुभात्संसारामोक्षये १६ एतज्ज्ञानमावश्यकमित्याह कर्मण इति तत्त्वं बोद्धव्यमस्तीति स्थलत्रयेऽपि तत्त्वमस्तीति पदद्वयाध्याहारः कर्मणः शास्त्रविहि
तस्य विकर्मणः प्रतिषिद्धस्य अकर्मणस्तूष्णीं भावस्य गहना कर्मण इत्यत्र कर्मण इति त्रितयोपलक्षणं कर्मविकर्मकर्माणां गतिर्याथात्म्यं तत्त्वं गहनं १७ यत्कर्मादेस्तत्त्वं वक्ष्यामीति प्रतिज्ञातं तदाह कर्मणी
ति कर्माणि कर्मा कर्मविकर्मात्मके देहेन्द्रियादिव्यापारेऽविद्यायाः प्रत्यगात्मनि आरोपिते सति तत्र अकर्मकर्माभावनौ स्थेन तीरतरौ चलने आरोपिते सति तत्त्वबुद्ध्या तत्र चलनाभावमिव यः पश्येत् । तथा चलं
गुणवृत्तमिति न्यायेन त्रिगुणात्मकेषु देहेन्द्रियादिषु नित्यकर्मवस्तुष्वेव तारकादौ गत्यभावमिव तूष्णीं भूतोऽहमस्मि न किंचित्करोमीत्यध्यस्ते अकर्मणि कर्माभावे कर्मतन्निग्रहाख्यप्रयत्नरूपं यः पश्यति
समनुष्येषु बुद्धिमान् तत्त्वदर्शी । आत्मनि त्रिगुणानि नित्यव्यापारस्य अनात्मनि च तादृशानि नित्यव्यापारत्वस्य बाधत्वात् स एव च युक्तो योगी कृत्स्नकर्मकृच्च कर्मयोगफलस्य तत्त्वज्ञानस्य प्राप्तत्वादिति स्तुतिमात्रं ।
आत्मनोऽकर्मत्वं संघातस्यैव कर्मत्वमिति भावयता कर्माणि कर्तव्यानीत्यर्थः । यद्यप्येतद्बहुधा प्रपञ्चितं अव्यक्तोऽयमित्यादौ तथापि तत्त्वस्य दुर्ज्ञेयत्वात् पुनः पुनरुच्यत इति प्राचः । यत्कर्मणि नित्ये परमे
श्वरायऽनुष्ठेयमाने बंधहेतुत्वाभावादकर्ममिति यः पश्येत् तथाऽकर्मणि नित्यकर्मकरणे प्रत्यवायहेतुत्वेन कर्ममिति च यः पश्येत् स बुद्धिमानिति तदसंगतमेव । नित्यकर्मणि अकर्ममिति ज्ञानस्यानु

एवं ज्ञात्वा कृतं कर्म पूर्वैरपि मुमुक्षुभिः ॥ कुरु कर्मैव तस्मात्त्वं पूर्वैः पूर्वतरं कृतम् १५ किं कर्म किमकर्मेति कवयोऽप्यत्र मोहिताः ॥

तत्ते कर्म प्रवक्ष्यामि यज्ज्ञात्वा मोक्षयेऽशुभात् १६ कर्मणो ह्यपि बोद्धव्यं बोद्धव्यं च विकर्मणः ॥ अकर्मणश्च बोद्धव्यं गहना कर्मणो

गतिः १७ कर्मण्यकर्मयः पश्येदकर्मणि च कर्मयः ॥ स बुद्धिमान्मनुष्येषु स युक्तः कृत्स्नकर्मकृत् १८

ममोक्षहेतुत्वाभावा न्मिथ्याज्ञानत्वेन तस्यैवाशुभत्वाच्च । न चैतादृशमिथ्याज्ञानं बोद्धव्यं तत्त्वं नाप्येतादृशज्ञाने बुद्धिमत्त्वादिति स्तुत्युपपत्तिरिति दिक् । ये तु कर्मणि ज्ञानकर्मणि दृश्ये जडे स दूषेण स्फुर
णरूपेण वाऽनुस्यूतं सर्वभ्रमाधिष्ठानं अकर्म अव्ययं स्वप्रकाशचैतन्यं परमार्थदृष्ट्या यः पश्येत् तथा अकर्मणि स्वप्रकाशे दृग्ग्वस्तुनिकल्पितं कर्म दृश्यं मायामयं न परमार्थसदिति यः पश्यति स बुद्धिमानिति
परमार्थदर्शित्वाद्वास्तवैरेव गुणैः स्तूयत इत्यपि व्याचल्युः तदप्यसंगतमेव कर्मकुरु कर्म प्रवक्ष्यामीत्यनुष्ठेयकर्मप्रस्तवितत्त्वज्ञानानवसरात् । नापि कर्तुरीप्सिततमं कर्मेति पारिभाषिक्या कर्मसंज्ञया दृ
श्यस्य कर्मज्ञानं दार्ढ्यं त्वं ग्रीतुं शक्यं तस्या बुद्धिमादिसंज्ञानाभिवागमार्थनिर्णयानर्हत्वादिति संक्षेपः । वस्तुतस्तु कर्मणो हीति श्लोके कर्मविकर्मकर्माणां गतिरिति शब्दितं पर्यवसानं गहनत्वाद्बोद्धव्यमित्युप
क्षिप्तं तद्व्याख्यानं कर्मण्यकर्मयः पश्येत् समनुष्येषु बुद्धिमानिति तथाहि कर्मणि कर्मा कर्मविकर्मरूपे अकर्मतद्वैपरीत्यं शास्त्रतो दृश्यते यथा कुरुः कर्मणि श्रद्धाहीनस्य कृतोऽप्यकृत एव भवतीत्यकर्मणि
पर्यवस्यति । दाभिकस्य तु विकर्मणि पर्यवस्यति यथोक्तं 'अश्रद्धया दुतं दत्तं तपस्तप्तं कृतं च यत् । असदित्युच्यते पार्थ न च तत्प्रेत्यनोदह' इति 'चत्वारि कर्माण्यमयं करानि मयं प्रयच्छं त्यया कृतानि ॥
मानाभिहोत्रमुत मानमौ न मानेनापीतमुत मानयज्ञः' इति च । एवमौदासीन्यमकर्मापिशक्तस्यार्थपरित्राणाभावाद्द्विकर्मणि पर्यवस्यति । दीक्षितस्य भगवद्व्यानाद्यासक्तस्य वा स्वकाले पंचयज्ञाद्य
करणदीक्षितो न ददातीत्यादिवचनात् सर्वधर्मान्परित्यज्येत्यादिवचनाच्च कर्मण्येव पर्यवस्यति । नित्यकर्मकाले प्रत्यवायहेतोरन्यस्याविहितस्याकरणात् । एवं विकर्मापि हि सा 'अग्नीषोमीयं पशु-

मालभेत्' इति वचनाद्यजे कर्मैव भवति । सैव वृथानष्टे पशौ न कर्म विधेयं निष्पतेः । नापि विकर्मै कामकारेणा कृतत्वात् किं तु परिशेषात् कृताऽप्यकृतैवेत्यकर्मणि पर्यवस्यति । एवं स्तेनप्रमोचनं तत्स
यूथ्यानां कर्मापिराज्ञो विकर्म । स्तेनः प्रमुक्तो राजनिपापं माष्टीति वचनात् तदेव यतीनामुपेक्षणीयत्वादकर्म । एवं हि सा फलके सत्यादीदानफलके अनृतादीच विकर्मत्वकर्मत्वे बोध्ये । तस्मात्कर्मा
कर्मविकर्मरूपे कर्मणि अकर्मतद्वैपरीत्यं पश्येत् स कार्यकार्यविभागज्ञो बोद्धव्यानामेवाप्रबोधात् बुद्धिमानित्युच्यते । तथा किं कर्मेति श्लोके यत्र कवीनामपि मोहोस्ति ययोश्च ज्ञानमशुभमोक्षहेतुस्ते
कर्माकर्माणी प्रवक्ष्यामीत्युपक्षिप्तं तद्व्याख्यानमकर्मणि च कर्मयः पश्येत् स युक्त इति । चकारो दर्शनद्वयसमुच्चयार्थः तेन यो बुद्धिमान्युक्तश्च स एव कृत्स्नकर्मकृत् तत्त्वं केक इत्यपि ज्ञेयं तथाहि । अकर्मणि स्पं
दशून्ये कूटस्थे वस्तुनिकर्मसत्पदं बाह्यं वियदादि आभ्यन्तरं प्रमात्रादिकं चाधाराधेयभावेन वा उपादानोपादेयभावेन वा अधिष्ठानाध्यस्तभावेन वा पश्यंतः शास्त्रविदः कर्माणि कुर्वन्ति । तत्राद्यः सांख्यः
असंगेमपि संघातधर्म एव सन्कर्त्रादिरविवेकात् स्फटिकलोहित्यमिव भातीति मन्यते द्वितीयस्तु कनककुंडलवत् ब्रह्मोद्भवसर्ववर्णैवेति कर्मतत्साधनादिकं अहं च ब्रह्मैवेति भावयन्न करोति । एतौ युक्तावप्य
ति बुद्धिमानप्युक्तः करोति तस्य सर्वं असदेव भवति न त्वशुभमोक्षाय । 'यो वा एतदक्षरं गार्ग्ये विदित्वाऽस्मिन्लोके यजति ददाति तपस्तप्यतेऽपि बभूवि न वर्षसहस्राण्यंतव देवास्य तद्भवति' इति श्रुतेः । यस्तु
युक्तोऽपि निबुद्धित्वादकार्यमपि करोति स प्रत्यवेति पापाश्लेषनिमित्तस्यापरोक्षज्ञानस्याभावात् । अनबोश्चाविद्याविद्याशब्दितयोः कर्मपरोक्षज्ञानयोः समुच्चयः भूयतो विद्यां चाविद्यां चेति मंत्रे यद्वा ।
द्विविधं कर्मणि कर्मदर्शनं परोक्षमपरोक्षं च । तत्राद्यवान् ज्ञानकर्मसमुच्चयानुष्ठाता बुद्धिमानुच्यते । अपरोक्षमपि द्विविधं उपास्यसाक्षात्काररूपं तत्त्वसाक्षात्काररूपं च । तत्राद्यमपि व्याकृताव्या
कृतरूपोपास्यभेदेन द्विविधं । तत्रापि व्याकृतं सूत्रं कार्यं तदर्थी विगतदेहाहंकारत्वात् योगशास्त्रे विदेह उच्यते । अव्याकृतं कारणं तदर्थी प्रकृतिलय उच्यते अनयोरुपासनयोः संभवासंभवसंज्ञयोः
समुच्चयो विधीयते । अन्यदेवाहुः संभवादित्यादिना सोयं युक्त इत्युच्यते अस्याप्यग्रे कर्तव्यमवशिष्टमस्तीति नायमपि कृत्स्नकर्मकृत् । किंतु यस्य कर्मभावेना कर्मदर्शनं मुख्यमस्ति स एव कृतकृत्यत्वा
न्मुख्यः कृत्स्नकर्मकृदिति पृथग्व्याख्यानोऽप्युपेदेहाभिमानिष्वेव बुद्धिमानित्युक्ता तदर्थित्वादकविरेव । मध्यमौकातदर्शनावपि तत्त्वविषये मूढत्वात् कवयोऽप्यत्र मोहिता इत्युक्तौ । एतयोर्व्यवधानेनाशु
भान्मुक्तिः । उत्तमस्तु जीवन्नेवाशुभान्मुक्त इति श्लोकार्थः प्रतिभाति । 'व्याख्यातुरपि मेनास्ति भाष्यकारेण तुल्यता ॥ गृहावयोतिनोऽप्यस्ति किं दीपस्यार्कतुल्यता' । यद्वा कर्माकर्माणीव कव्यत्वेन बोद्ध
व्यत्वेन चोपक्षिप्यात्र तयोर्लक्षणप्रदर्शनमुचितं अतो यदकर्मणा विशोषितं तदेव कर्मनान्यदितिकर्मलक्षणं । यच्च कर्मणा विशोषितं तदेव कर्मतत्त्वकर्मलक्षणमिति व्याख्येयं अक्षरार्थस्तु कर्मयज्ञादिकं ससाध
नं तत्राकर्मसत्पदं शून्यं कूटस्थं ब्रह्मयः पश्येत् कर्मतदंगेषु ब्रह्मदृष्टि मध्यस्येत् । 'अहं कुरु हं यज्ञः स्वधाऽहमहमौषधं ॥ मंत्रोहमहमेवाप्यमहमभिरहं हुतं' इत्युक्तप्रकारेण । अन्यथा यत्कृतं तद्व्याचेष्टारूपमे
वातो गहना कर्मणो गतिः । किंतु यदकर्मयत्कर्मण्यध्यस्यत इत्याकांक्षायां यत्रैतत्कर्म पुण्यपापात्मकं दृश्यते । पुण्यो वै पुण्येन कर्मणा भवति पापः पापेनेति तत्फलं च सुखदुःखादिकं अहं सुखी अहं दुःखी तिसम
त्यक्चेतनोऽकर्मतत्रैवेदं कर्म अस्पंदं स्पंदं दात्मकमसर्पं सर्प इवाध्यस्तमिति यः पश्येदिति अयं भावः यथारज्ज्वामध्यस्तं सर्पं पश्यन्नायं सर्पं रज्जुरियमिति वाक्यात् तस्य रज्जुत्वं विक्षेपमाबल्यादप्रतिपद्यमानो
नरः सर्पमिदं रज्जुदृष्टोपास्त्रेति नियोज्यते । स चोपासनादादौ सर्पं विस्मृत्य रज्जुतत्त्वमेव विंदति । यस्तु वाक्यादेव रज्जुतत्त्वं विंदति तस्य प्रत्ययावृत्तिलक्षणया उपास्त्या प्रयोजनमस्ति । एवमकर्मण्यध्य
स्तं कर्त्रादितत्त्वमसीति वाक्याद्वाधित्वाऽकर्ममिति पतिर्भवति शुद्धसत्त्वस्य । अन्यस्य तु कर्त्रादीनेवाकर्मदृष्ट्या उपासीनस्य भावनादादौ तत्कर्त्रादिरूपतिरोधानेना कर्मतत्त्वमिति पत्तिरिति । यद्वा कर्मणी
व अकर्मण्यपि विकर्मसाहिते अकर्मदृष्टिर्माभूदित्याशंक्याह कर्मणीति विहिताकरणे प्रतिषिद्धा चरणे च कर्मदृष्टिरेव भवेत् अकर्मतो विध्यत्कर्मब्रह्मदृष्ट्या कुर्यान्न त्वकर्मापितादृशदृष्ट्या कुर्यादित्यर्थः १८

अविदुषां कर्मण्यकर्मभावनाद्विदुषां कर्मदर्शनं स्तौति यस्य सर्वसमारंभा इत्यादिभिः पद्धिः यस्य विदुषः सर्वसमारंभं तद्विदुषां कर्मणि कामेन फलेच्छया संकल्पेन अहमिदं करोमीत्यादिमा
नेन च वर्जिताः तज्ज्ञानाग्निना कर्मादावकर्मदिदर्शनेन दग्धानि अंकुरीभावाच्चयावितानि कर्माणि शुभाशुभानियेन तं पंडितं बुधा आहुः १९ ननु प्रायश्चित्तेनेव ज्ञानाग्निना पूर्वकर्मदाहेपि क्रियमाणं तत्फलाय
भवेदित्यत आह त्यक्तेति आत्मलाभेन नित्यतृप्तत्वात् फलासंगं त्यक्त्वा निराश्रयत्वात् अहंकाराद्याश्रयेण हि कर्मक्रियते निराश्रयो निरहंकारो यस्मात् ततः कर्मसंगं अहं करोमीत्यादिमानं च त्यक्त्वा क
र्मणि लौकिके वैदिके वा अभितः सर्वांगोपसंहारेण प्रवृत्तोऽपि स नैव किंचित्करोति अतोऽस्य क्रियमाणमपि कर्म फलाय प्रभवतीत्यर्थः २० नन्वेतस्माद्गोणात्कर्मकरणादकरणं मुख्यमेव तद्वरमित्याशंक्य
गृहस्थस्य तत्प्रत्यवायावहमिति व्यतिरेकमुखेनाह निराशीरिति यो निष्परिग्रहः रुधादिपरिग्रहः संन्यासी स चेन्निराशीर्योगैश्वर्यमप्यनिच्छन् यत्तच्चित्तं बुद्धिः आत्मा च देहेन्द्रियसंघातेऽप्येन स यत्
चित्तात्मा समाधिकाले निरुद्धवाह्याभ्यंतरवृत्तिरित्यर्थः । सव्युत्थानकालेशरीरं शरीरस्थितिमात्रप्रयोजनं भिक्षाटनादितदपि केवलं कर्तृत्वाभिमानशून्यं पराध्यारोपितकर्तृत्वेन कुर्वन्नपि किल्बिषं
यावज्जीवमग्निहोत्रं जुहुयादिति यावज्जीवाधिकारचोदिताग्निहोत्राद्यकरणजं प्रत्यवायनामोति विधितस्तेषां त्यागात् यस्तु स परिग्रहः स निराशीरपि यत्तच्चित्तात्माऽपि केवलमपिशरीरं कर्म कुर्वन्न
विहिताकरणात् किल्बिषं प्राप्नोत्येवेत्यर्थः २१ ननु स परिग्रहः कुटुंबभरणव्यग्रतया कथं वितव्ययायाससाध्याभ्यहोत्रादीन्यनुतिष्ठेदित्याशंक्याह यदृच्छेति यदृच्छया अप्रार्थितोपनतो लाभो
यदृच्छालाभस्तेन संतुष्टः तथाहि । ऋतामृताभ्यां जीवनं ब्राह्मणस्य विधाय व्याख्यातं 'ऋतमुच्छाशिलं प्रोक्तममृतं स्यादयाचितं' इति द्वेद्वातीतः बहुलाभेऽलाभे वा सुखदुःखाद्यतीतः विमत्सरः

यस्य सर्वसमारंभाः कामसंकल्पवर्जिताः ॥ ज्ञानाग्निदग्धकर्माणं तमाहुः पंडितं बुधाः १९ त्यक्त्वा कर्म फलासंगं नित्यतृप्तो निराश्रयः ॥ कर्मण्यभिप्रवृ
त्तोऽपि नैव किंचित्करोति सः २० निराशीर्यत्तच्चित्तात्मा त्यक्तसर्वपरिग्रहः ॥ शरीरं केवलं कर्म कुर्वन्नाप्रोति किल्बिषम् २१ यदृच्छालाभसंतुष्टो द्वेद्वा
तीतो विमत्सरः ॥ समः सिद्धावसिद्धौ च कृत्वाऽपि न निबध्यते २२ गतसंगस्य मुक्तस्य ज्ञानावस्थितचेतसः ॥ यज्ञायाचरतः कर्म समग्रं प्रविलीयते २३

परस्य लाभमंष्टु संतापहीनः समः यदृच्छालाभेनैवेष्टिषु चातुर्मास्यादेर्नित्यकर्मणः सिद्धौ असिद्धौ वा समो निर्विकार एव भूत इष्टादीनि कृत्वाऽपि तत्फले तत्स्वर्गादिना न निबध्यते । अपिशब्दात्
ज्ञेयप्रत्यवायेन न निबध्यते बंधहेतोः कर्मणस्तत्त्वज्ञानेनैव दाहात् तथा च स्मृतिः । 'न्यायागतधनस्तत्त्वज्ञाननिष्ठोऽतिप्रियः ॥ श्राद्धकृतस्य वा दीव्यगृहस्थोऽपि विमुच्यते' इति । भाष्ये
स्वयंश्लोकः संन्यासि परत्वेनैव व्याख्यातः २२ त्यक्त्वा कर्म फलासंगं नित्यादिना श्लोकत्रयेण विद्वान्कर्माणि कुर्वन्नपि न करोति अतो न लिप्यते तेषां भावाच्च न बध्यत इत्युक्तं तत्किं कर्मणां फलदा
नशक्तिप्रतिबंधो वा ज्ञानेन क्रियते उत निरन्वयोच्छेद एवेत्याशंक्याद्ये मुक्तस्यापि पुनः संसारप्रसक्तिं पश्यन् द्वितीयमभ्युपगच्छति गतसंगस्येति यतो विद्वान्गतसंगः कर्तृत्वाभिमानशून्योऽतो न क
रोतीत्युक्तं । यतो मुक्तः फलकामनामुक्तः अतो न लिप्यत इत्युक्तं यतो यज्ञायेव यज्ञेश्वरप्रीत्यर्थं यथा चरति न फलांतरार्थं प्राप्याभावात् अतस्तामेवोत्पाद्यकृतार्थैः कर्मभिर्न बध्यत इत्युक्तं । यतोऽयं
ज्ञानेन सम्यग्दर्शनेऽवस्थितचेताः प्रतिष्ठितप्रज्ञः अत ईश्वरप्रीतिफलस्य ज्ञाननिष्ठाप्राप्तिरूपस्यापि प्रागेवलाभात् अस्यागतसंगस्य मुक्तस्य यज्ञाय कर्माचरतो ज्ञानावस्थितस्य सर्वकर्मक्रियमाणादिकं सर्वप्र
कारेण निष्प्रयोजनं सत्समग्रं अग्रेण फलेन वासनया वा सहसमग्रं प्रकषेण निरन्वयं विलीयते न इत्येतो न कदाचिदपि प्रादुर्भवति । अयंचक्रियमाणकर्मप्रलयो विद्वद्भूयैव स्वाभाविकस्य तेषां फलजननसा
मर्थस्य बह्वौष्ण्यवदप्रत्याख्येयत्वात् । अत एव ज्ञानेन पूर्वकर्मणां दाहउत्तरेषामश्लेषश्च श्रूयते न तूत्तरेषामपि दाहः । तद्यथैषीकतूलमग्नौ प्रोतं प्रदूयेते त्वंदास्य सर्वेषां मानः प्रदूयते इति । तां विदित्वानकर्म
णालिप्यते पापकेनेति च । तस्य पुत्रादायमुपयंतिसुहृदः साधुकृत्याद्विपतः पापकृत्यामिति । विदुषो धनस्यैव कर्मणामप्यन्यत्र गमनदर्शनात् तेषां वस्तुवृत्त्या प्रलयोऽस्तीति ध्येयं २३

कुतो विदुषां कर्माणि प्रविलीयंत इत्याशंक्याह ब्रह्मार्पणमिति यत्तस्ते विद्वान्सर्वविकल्पसमाधौ सर्वजगत्प्रत्यक्षिति शक्तिनिमित्तं पश्यन्ति तथा च श्रुतिः । किं कारणमित्युपक्रम्य कालः स्वभाव इति
कालादीनि लोकदृष्ट्याऽनेकानि कारणानुपक्षिप्य कारणं निर्णीयते ध्यानयोगानुगता अपश्यन् देवात्मशक्तिस्वगुणे निर्गुणतामिति समाधिना दर्शयति । तथा च समाधिना सर्वस्य ब्रह्मणिकल्पितत्वं
पश्यतां तेषां यदर्पणं अर्पणसाधनं मंत्रजुह्वादित्वब्रह्मैव । एवमशब्दः सर्वत्रानुपजनीयः यदर्पणीयं हविस्तदपि ब्रह्मैव । यत्तु हतं हवनक्रियाहुतं तर्पितं देवब्राह्मणादिना तदपि ब्रह्मैव । यत्तु अग्नौ हुतं तद
पि ब्रह्मण्येव हुतं अत्र ब्रह्मणीति पदमध्याहृतं व्यं । यत्तु यजमानेन हुतं ब्रह्मण्येव हुतं । यत्तु न कर्मणा गंतव्यं प्राप्तव्यं फलंतदपि ब्रह्मैव किं बहुना यत्किंचित्तस्य कर्मशयनासनादिकंतत्सर्वं ब्रह्मैव ।
तत्र कारणं समाधिना समाधिजेनात्मसाक्षात्कारेण । यतः सर्वस्य ब्रह्मात्मकं ब्रह्म च प्रत्यगनन्यत् अतः प्रदेयस्य फलस्याभावात् कर्माणि प्रविलीयंत इत्याह समाधा इह न इवेति भावः । यत्तु कर्मणितदेष्टु
चनामादिष्विव ब्रह्मदृष्टिरत्र विधीयत इति व्याख्यातं तत् उपक्रमादिविरोधात् ब्रह्मविद्यायाः प्रकृतत्वाच्चासंगतमिति भाष्ये एव निरस्तं । याहि ब्रह्मविदां कर्मणिषु तात्त्विकी ब्रह्मदृष्टिः कीर्तिता सा स्थि
तप्रज्ञलक्षणवदब्रह्मविदामनुष्ठानाथैव फलतो भवतीति तत्र तस्यास्तात्पर्यवर्णनीयमिति दिक् २४ एवं सम्यग्दर्शनस्य यज्ञत्वं संपाद्य तत्तुत्यर्थं यज्ञांतराण्युपक्षिपति देवमेवेत्यादिना देवं देवताप्र
धानमेव दर्शपूर्णमासादियज्ञानान्येकयोगिनः कर्मयोगिनः पर्युपासते अपरे तु ब्रह्मैव सत्यज्ञानानंतानंदात्मकमखंडेकरं वस्तुतदेव ज्ञातं सत्सर्वकर्मदग्धत्वाद्गिरिवाग्निर्ब्रह्माभिस्तत्र यज्ञं जीवं यज्ञ
शब्दस्यात्मनामनुपाठात् सोपार्थियज्ञेनैव आत्मनैव निरुपाधिकेन रूपेण जुह्वति घटाकाशमिव महाकाशोऽपार्थिप्रहाणेन प्रविलापयंतिसोऽयं ज्ञानयज्ञो मुख्यः २५ यज्ञांतरमाह श्रोत्रादीनीति

ब्रह्मार्पणं ब्रह्म हविर्ब्रह्माग्नौ ब्रह्मणा हुतम् ॥ ब्रह्मैव तेन गंतव्यं ब्रह्म कर्म समाधिना २४ दैवमेवापरे यज्ञं योगिनः पर्युपासते ॥
ब्रह्माग्नावपरे यज्ञं यज्ञेनैवोपजुह्वति २५ श्रोत्रादीर्नीन्द्रियाण्यन्ये संयमाग्निषु जुह्वति ॥ शब्दादीन्विषयानन्ये इन्द्रियाग्निषु जु
ह्वति २६ सर्वाणीन्द्रियकर्माणि प्राणकर्माणि चापरे ॥ आत्मसंयमयोगाग्नौ जुह्वति ज्ञानदीपिते २७

तत्र किंचित्बाह्यमाभ्यंतरं वा विशेषमुपादाय तत्र चेतसो नियमनं क्रियते । ते च संयमाः अनेकविधत्वादानेकेषु फलाश्च तथा च योगसूत्रकृता प्रोक्तं । भुवनज्ञानं सूर्यसंयमात् चंद्रेताराण्युहजा
नं कंठकूपेषु तृप्तिपासानिवृत्तिरित्यादि । तेषां प्रयत्नं ध्येयं न संहारहेतुत्वात् तेषु संयमाग्निषु श्रोत्रादीनि जुह्वति प्रक्षिपति । तत्र श्रोत्रं अनाहते ध्वनौ संनियम्य हंसोपनिषदुक्तरीत्या घंटानादादीन्
दशनादानुभवति । न हितत्र सन्नियते चेतसि शब्दांतरग्रहणं तदामवति सोऽयं श्रोत्रस्य संयमाग्नौ होमो बोध्यः । एवमन्यत्रापि तद्वारा च निष्कलंतत्वं प्रतिपद्यते । तथाऽन्ये विषयेभ्यः प्रत्या
हृतकरणाः धारणाध्यानसमाध्यात्मकं मनसः संयमं एकमूलाधारान्यतमचक्रे कर्तुं प्रशक्ताः समनस्कंद्रियेषु विषयविशेषाणां ध्वनौ न लब्धत्वं विलीनेषु विषयां समाधिबुद्धिस्तैरिन्द्रियेषु विषया
वोपसंहृतानं त्विन्द्रियादीनि मन आदिषु पूर्वोक्तरीत्या उपसंहृतानि तानेतानिन्द्रियचित्तकान् प्रकृत्योक्तं वायवीये । 'दशमन्वंतराणीह तिष्ठंतीन्द्रियचित्तकाः' इति २६ इतो विशिष्टयोगांतरमाह स
र्वाणीति इन्द्रियाणां कर्माणि शब्दादिग्रहणानि । प्राणकर्माणि आकुंचनप्रसारणश्वासप्रश्वासादीनि । अपरे योगिनः आत्मनि बुद्धौ संयमः स एव योगोऽग्निरित्यतस्मिन् ज्ञानेन देहेन्द्रियप्राणमनोव्यतिरि
क्तात्मज्ञानेन दीपिते प्रकाशिते जुह्वति प्रविलापयति । इन्द्रिययोगिनां हि सुखाविवर्माणोपसंहृतत्वात् तत्सहचरस्य मनसोऽनुपसंहारात् । बुद्धियोगिनां तु मनसोऽप्युपसंहारात् तदायत्तस्य प्राणस्या
प्युपसंहारो भवतीति विशेषः । एतेषामपि बुद्धौ बोद्धव्याभावात् पूर्ववल्लीनायां समाधिबुद्धिरस्ति न त्वेते बुद्धेरन्यत्वेन आत्मा ज्ञातो नापि तस्मिन् बुद्धिरुपसंहृता अत एव तान् प्रकृत्योक्तं वायवीये ।
'बौद्धादशसहस्राणि तिष्ठंति विगतज्वराः' इति बौद्धाबुद्धौ लीनाः दशसहस्राणि मन्वंतराणीत्यनुषंगात् २७

यतेतनुः इति च ब्राह्मीब्रह्मदर्शनयोग्या अतएतयोः श्रुतिविहितत्वेन प्रशस्तयोर्मध्ये एकं श्रेयः प्रशस्तं तन्मे सुनिश्चितं ब्रह्मीति प्रशस्तः १ अस्योत्तरं भगवानुवाच संन्यास इति निःश्रेयसकरीज्ञा नोत्पत्तिहेतुतया । तथापि कर्मसंन्यासादविरक्तकृतात्मकर्मयोग एव विशिष्यते चित्तशुद्धिद्वारा वैराग्यादिहेतुत्वात् २ ननु प्रत्यक्षः कर्मयोगिनां विक्षेपः संन्यासिनां तु सनास्तीतिकथमुच्यते कर्मयोगो विशिष्यत इत्याशंक्याह ज्ञेय इति योरागद्वेपरहितः सकर्मसुस्वरूपतस्त्यक्तेष्वत्यक्तेषुवानित्यं संन्यास्येव एतेन साधनभूतयोः सांख्ययोगयोरागद्वेपरहित्यक्तं संन्यासमुक्तम् । फलभूतयोस्तु सर्वविकल्परहित्यरूपसाम्यमनंतरश्लोकाभ्यामुच्यते । तथापि चित्तस्वामाव्यात्कदाचित्संन्यासिनोरागोदयेपाताशंकास्ति नेतरस्येतिसंप्रश्रयानितिभावः । यद्यप्येवं तथापि हिमसिद्धं निर्द्वंद्वोद्वंद्वं सत्यानृतयोरात्मानात्मनोर्भिद्युनं परस्परप्राध्यासस्तद्वहितः सांख्ययोरागाद्युदयहेतोरज्ञानस्यात्यंतोच्छेदात् सुखं कर्मकरणायासंविनाऽपि बंधात्संसारत्वेकवलज्ञानेनैव मुच्यते न कर्माण्यपेक्षते । यद्वा निर्द्वंद्वोद्वंद्वं विमिथुनंतस्माद्वंद्वान्मिथुनं प्रजायते इति श्रुतेर्द्वंद्वं स्त्रीपुंसयोर्भिद्युनंतद्वहितः रुयादित्यागीसंन्यासी अनायासेन मुच्यते रागादिजयस्योभयत्रतुल्यत्वात् अत्रचकुटुंबमरणवैयर्थ्याभावात्सुखं मुच्यत इत्यर्थः ३ नन्वेकत्रपाताशंका एकत्रकर्मश्रमस्तदनयोः पवोः कतरः श्रेयानित्वाशंक्यद्वयोरपि फलतः साम्यमित्याह सांख्ययोगाविति सांख्यं समित्येकीभावे इति यास्कः एकीभावेनात्मानन्यत्वेन लब्धायते प्रकाश्यते वस्तुस्वरूपमनयेतिसंख्यास्थूलसूक्ष्मकारणप्रपंचस्य निर्विकल्पप्रत्यगात्मनि प्रविलापनेनोदिताचेतोवृत्तिस्तत्साधनभूतोऽयं सांख्यः संन्यासः । सचदारादिबुद्धबंतानां पदार्थानामात्मन्येकीभावेन न्यसनेत्यागः प्रविलापनम् । तथायोगोप्यग्निहोत्रसंध्योपासनादिनिर्विकल्पसमाध्यंतमनुष्ठानम् । तत्रमुख्यस्ययोगस्य लक्षणं योगश्चित्तवृत्तिनिरोध इति । वृत्तयश्च

॥ श्रीभगवानुवाच ॥ संन्यासः कर्मयोगश्च निःश्रेयसकराबुभौ ॥ तयोस्तु कर्मसंन्यासात्कर्मयोगो विशिष्यते २ ज्ञेयः स नित्यसंन्यासी यो न द्वेष्टि न कांक्षति ॥ निर्द्वंद्वो हि महाबाहो सुखं बंधात्प्रमुच्यते ३ सांख्ययोगोऽप्यथ बालाः प्रवदन्ति न पंडिताः ॥ एकमप्यास्थितः सम्यग्भूयो विदते फलम् ४ यत्सांख्यैः प्राप्यते स्थानं तद्योगैरपि गम्यते ॥ एवं सांख्यं च योगं च यः पश्यति स पश्यति ५ संन्यासस्तु महाबाहो दुःखमाहुर्मयोगतः ॥ योगयुक्तो मुनिर्ब्रह्मनचिरेणाधिगच्छति ६

प्रमाणविपर्ययविकल्पनिद्रास्मृतय इति पंच । तत्र प्रत्यक्षानुमानागमाः प्रमाणानि । तेषु प्रत्यक्षमिन्द्रियंतज्जावृत्तिः श्रुत्यादिविपर्ययायायै न ज्ञानम् । विपर्ययस्तु तत्रैव रजतादिविपर्ययातिरूपज्ञानम् । संशयोऽपि ह्यंशुक्तिर्वारजतवेति अनिर्धारितान्यतरकोटिकं ज्ञानं सविपर्ययत्वं तर्भवति । विकल्पस्तु शब्दज्ञानानुपाती वस्तुशून्यः । यथा पुरुषस्य चैतन्यबंध्यापुत्र इति । नहि पुरुषचैतन्यतत्संबंधानां पृथक्त्वमस्ति किंतु चैतन्यमेव हि शब्दत्रयेणोच्यते । नापि बंध्यासुतस्य स्वरूपमस्त्यथापिशब्देनाभिलप्यते सोऽयं विकल्पः शब्दज्ञानानुपाती वस्तुशून्यः । एकस्मिन्ननेकबुद्धिरसति च सद्विदिरिति । निद्रास्मृतीलोकप्रसिद्धे । एतासानिरोधेऽपि निर्विकल्पः प्रत्यगात्मैवावशिष्यते । तावतौ फलभूतौ सांख्ययोगौ । साधनभूतौ तावैव संन्यासकर्मयोगाख्यौ । तत्रात्ययोः साम्यं ज्ञेयः स नित्यसंन्यासीत्यनेन सूचितम् । आद्ययोस्त्वैक्यमत्रोच्यते आस्थितः अनृतिष्ठन् फलं निर्विकल्पात्मनाऽवस्थितिरूपम् ४ योगैर्योगिभिः अर्श आद्यप्रत्ययांतोऽयं योगशब्दः स्थानं भोज्ञाख्यं एकमभिन्नं स्पष्टा योजनाश्लोकद्वयस्य ५ नन्वेवं निर्विकल्पस्थानप्राप्तये द्वौ मार्गौ ब्रूतौ स्यातां तच्च 'नान्यः पंधा विद्यतेऽयनाय' इति श्रुतिविरुद्धमित्याशंक्याह संन्यासस्त्विति संन्यासो नैकमर्थं अयोगतो योगं विना अवाप्तुं दुःखं हेमहाबाहो अयमर्थः । निर्विकल्पकसमाधिरपितत्वमसीत्येतद्व्याख्यायति पश्यपायभूतपवनस्वतः पुरुषार्थ इति द्वितीयमार्गस्याभावात्त्रोदात्तश्रुतिविरोधः । 'शांतोदांत उपरतास्ति तिलुः स माहितो भूत्वाऽऽत्मन्येवात्मानं पश्यति' इति श्रुत्यैव शमादिवत्समाधेरप्यात्मदर्शनार्थत्वस्य दर्शितत्वात् तथाच समाहितपदवाचित्कारैर्व्याख्यातम् । 'स्वातंत्र्यं ये पुर्तुः स्यात्करणाकरणं प्रति ॥ तान्येव तु निषिद्धानि कर्माणीह शमादिभिः' शमादिश्रुत्या । 'अस्वातंत्र्यं तु ये पुस्त्यात्करणाकरणं प्रति ॥ समाहितोक्त्याऽप्येदानीं तन्निरोधो विधीयते' अस्वातंत्र्यं गुरुपदेशापेक्षत्वम् येषु मानमेव

—वहारनिरोधेषु 'पिंडोक्त्येन्द्रियग्रामंबुद्धावारोप्यनिश्चलम् ॥ विषयास्तस्मृतीस्त्यक्तातिष्ठेदुनरोधतः ॥ एषोऽभ्युपायः सर्वत्र वेदांतेषु प्रतिष्ठितः ॥ तत्त्वमस्यादिवाक्यार्थज्ञानोत्पत्त्यर्थमादरात्' इति । एवं व्यतिरेकमुक्त्वाऽन्वयमाह योगयुक्त इति मुनिः संन्यासी नचिरेण शीघ्रमेव ब्रह्माधिगच्छति वाक्यश्रवणमात्रेण न तु केवलसंन्यासी यथोक्तम् । 'न च संन्यसनादेव सिद्धिं समधिगच्छति' इति ६ योगेति योगेन निर्विकल्पसमाधिनयुक्तो योगयुक्तः अतएव विशुद्धात्मा वृत्तिसारूप्यदोषेन हीन आत्मा प्रत्यक्षचेतनो यस्य । निर्विकल्पावस्थायां केवल एव चेतनोऽस्ति नान्यदेत्युक्तम् । तदा ब्रह्मस्वरूपेऽवस्थानं वृत्तिसारूप्याभितरत्रेति । तदा वृत्त्यभावे इतरत्र वृत्तिकाले इति सोऽत्र पदद्वयार्थः अत्र हेतुः यतोऽयं विजितात्मा विजितचित्तो जितेन्द्रियश्च । एवं शुद्धस्त्वपदार्थोक्तस्तस्य तत्पदार्थाभिदमाह सर्वभूतात्मेति सर्वेषां भूतानां ब्रह्मादिस्त्वप्येतानां विद्यदादीनां च चेतनाचेतनानामात्मभूतः उपादानत्वेन स्वरूपभूतः कनकमिव कुंडलादीनां स्वरूपभूतं कारणानन्यत्वात्कार्यस्य सर्वभूतात्मभूत आत्मा प्रत्यक्षचेतनो यस्य स सर्वभूतात्मभूतात्मा । यत्सर्वेषां भूतानामात्मभूत आत्मा यस्येति भाष्यं सर्वभूतात्मेत्येतावतैवार्थलाभादात्मभूत इत्यधिकमिति दूषितं स्वयंच सर्वभूत आत्मभूत आत्मा यस्येति विग्रहो दर्शितः तत्र संकोचे कारणाभावात्सर्वपदेनैव चिज्जडयोर्ग्रहे परस्याप्यात्मभूत इत्यधिकमेव सर्वभूतश्चेतनाचेतनप्रपंचभूत आत्मा यस्येति तत्रापीष्टार्थलाभात् । सर्वच आत्मानश्च तद्वृत्त आत्मा यस्येति विग्रहसर्वात्मभूतात्मेत्येतावतैव सिद्धे प्रथमभूतपदस्यैवार्थचामप्यमते ब्रह्मादीनां प्रत्यग्भूत आत्मा यस्येति श्रुत्यैव जीवेशाभेद उच्यते । परस्य तु उपादानत्वं लिङ्गेन जडसाधारण्येन जीवस्य ब्रह्माभेदोऽवगम्यत इति विद्वद्विरविनयः संतव्यः । यतोऽयं सर्वेषां प्रत्यगात्मा अतो ह भिन्नोऽपि कुर्वन्नपि न लिप्यते असंगात्मज्ञानात्कर्त्रा देवाधितत्वाच्च व्युत्थाने तत्प्रतीतावप्युत्खातदंष्ट्रो

योगयुक्तो विशुद्धात्मा विजितात्मा जितेन्द्रियः ॥ सर्वभूतात्मभूतात्मा कुर्वन्नपि न लिप्यते ७ नैव किंचित्करोमीति युक्तो मन्येत तत्त्ववित् ॥ पश्यन् शृण्वन् स्पृशन् जिघ्रन् श्रन् गच्छन् स्वपन् श्वसन् ८ प्रलपन् विमृजन् शृण्वन्मिषन्निमिषन्नपि ॥ इन्द्रियाणीन्द्रियार्थेषु वर्तन्त इति धारयन् ९ ब्रह्मण्याधाय कर्माणि संगंत्य त्वाकरोति यः ॥ लिप्यते न स पापेन पद्मपत्रमिवाभसा १० कायेन मनसा बुद्ध्या चैकैरिन्द्रियैरपि ॥ योगिनः कर्म कुर्वन्तिसंगंत्य त्वाऽऽत्मशुद्धये ११ युक्तः कर्मफलं त्यक्त्वा शांतिमाप्नोति नैष्ठिकीम् ॥ अयुक्तः कामकारेण फले सक्तो निबध्यते १२ सर्वकर्माणि मनसा संन्यस्यास्ते सुखं वशी ॥ नवद्वारे पुरे देही नैव कुर्वन्नकारयन् १३

रगवदबाधकत्वाच्चेत्यर्थः ७ न लिप्यत इत्येतदुपपादयति नैवेति द्वाभ्यां तत्त्ववित् अहं नैव किंचित्करोमीति मन्येत मन्यते तत्र हेतुः इन्द्रियाणि उपलक्षणमिदं प्राणादेरपि इन्द्रियादय इन्द्रियार्थेषु स्वेषु विषयेषु वर्तन्ते इति धारयन् निश्चिन्वन्न त्वहं विषयेषु वर्तन्ते इति मन्यते धारयन्निति हेतौ शतप्रत्ययः । अत्र दर्शनादयः पंचज्ञानेन्द्रियाणां व्यापाराः गमनविर्गमप्रलपनग्रहणानि कर्माणि इन्द्रियाणां तानि चानंदस्योपलक्षणानि च सन्निति प्राणस्य स्वप्निति बुद्धेः उन्मेषणनिमेषणकूर्माख्यप्राणस्येति विभागः क्रमस्त्वविवक्षितः एतानि कुर्वन्नप्यभिमानाभावात् न लिप्यते इत्यर्थः ८ । ९ ब्रह्मणीति यतो विद्वानसंगत्वात् कुर्वन्नपि न लिप्यते तस्मादविद्वानपि ब्रह्मणिसर्वार्थाभिणिकर्माण्याधाय अयमेव कारयितानत्वं हं कर्तेति समर्थः कर्माणि करोति स पापेन न लिप्यतेऽभसापद्मपत्रमिव १० कायेनेति केवलैरिति विपरिणामेन सर्वत्र संबन्धनीयम् । केवलेन कायेन अहमयं ब्रह्मणो युवेत्यात्माध्यासशून्येन एव मन्यत्रापि संगंत्य त्वादेहादिभ्यो विविकेऽप्यात्मानितार्किकादिव दहं करोमीत्यभिनिवेशं त्यक्त्वा योगिनः कर्म कुर्वन्ति आत्मशुद्धये चित्तशुद्धयं तस्मात्तवापितत्रैवाधिकारोऽस्तीति तदेव त्वंकुं ११ किंच युक्त इति युक्तो ब्रह्मण्याधाय कर्माणीत्यादिना उक्तलक्षणः कर्मणां फलं त्यक्त्वा ईश्वरसमर्थं शान्तिकैवल्यं नैष्ठिकीं सत्त्वशुद्ध्यादिक्रमप्राप्तब्रह्मनिष्ठाफलभूतां प्राप्नोति अयुक्तस्तद्विपरीतः कामकारेण स्वेष्टवृत्त्या फले सक्तः सन्नितरां बध्यते १२ एवमविद्वान् फलासक्त्यनासक्तिवशात् कर्मभिर्बध्यते न बध्यते चेत्युक्तम् । विद्वान्स्तु तद्विपरीत इत्याह सर्वकर्माणीति वशीजितचित्तः समाधिस्थो यो भीनवद्वारे नैवैव पंचज्ञानेन्द्रियाणि पष्ठः प्राणस्ते नैव तत्प्रवर्तयानां कर्माणि इन्द्रियाणां—

॥ ३८ ॥

ब्रह्मविदेव तत्सुखमिति तस्य सुखाभिन्नत्वविवक्षया इदमुक्तं । ननु भयत्र एकमेव सुखं चेत्कः सुप्तसमाधिस्थयोर्विशेष इत्याशंक्याह सुखमिति अक्षय्यं सुखं मोक्षस्तमश्नुते व्याप्नोति द्वैतादर्शनस्य तुल्यत्वाद् भयत्रैकमेव सुखं तथापि योगीभूला विद्यायानष्टत्वाद् अक्षय्यं सुखमश्नुते न सुप्तः अविद्यानुच्छेदात् । तथा च मोक्षसुखस्य मुख्यस्याप्यनुभूतत्वात् तदर्थं बाह्यं सुखं तुल्यजमित्यर्थः २१ ननु सुषुप्ति तुल्यस्य मोक्षसुखस्यार्थकः प्राप्तमेव बाह्यं दिव्यरूपन्नपानगीतवाद्यादिसुखं त्यजेदित्याशंक्य बाह्यसुखमनित्यत्वाद् निन्दति येहीति संस्पर्शजा विषयसंबन्धजाः । दुःखयोनित्वे हेतुः आद्यंतवंत इति । जाते पुत्रे यत्सुखं तत्तस्मिन्नेन इत्यतिदुःखं च महत्प्रयच्छतीति तेषु भोगेषु बुधः परिपाकदर्शिन रमते २२ कः पुनर्मुख्यः सुखीत्याह शक्रोतीति इहैव जीवत्येव देहे प्राक् शरीरविमोक्षणात् यावदेहपातं मया कामक्रोधाजिताविति विस्त्रं भो न कर्तव्य इत्यर्थः । श्रुते दृष्टे अनुमिते वा विषये योगद्वन्द्वसृष्ट्यणारूपोऽनुष्ठिष्वसकामः क्रोधस्तादृशे एव विषये द्वेपस्तौ कामक्रोधा उद्भवो यस्य वेगस्य सरोमां च हृष्टने प्रवर्त्तमानोऽस्तः करणप्रक्षोभरूपः कामोद्भवो वेगः गात्रप्रकंपप्रस्वेदसंदष्टोष्ठपुटरक्तनेत्रादिलिंगः क्रोधोद्भवो वेगस्तं कामक्रोधोद्भववेगं सोर्दुयः शक्रोतिस एव युक्तो योगी मुख्यः सुखी च नान्यः २३ कोऽसौ योगी यो मुख्यः सुखीत्युक्तं तत्राह य इति सुखं विषयसंगजा प्रीतिः । आरामः प्रीतिहेतुः रूपादिभिः सह क्रीडा । ज्योतिः क्रीडोपकरणानां प्रकाशः । तदेतन्नयं स्यात्तरैव सौतः सुखोत्तरारामोऽतज्योतिश्च न त्विन्द्रियद्वारकमिति एव शब्दार्थः । य एवं भूतः स योगी किमतो यद्येवं ब्रह्मनिर्वाणं गत्य प्राप्य परमानन्दं ब्रह्म इहैवाधिगच्छति यतो ब्रह्मभूतो जीवन्नेव ब्रह्मदर्शने ब्रह्म भावं गतः २४ लभं त इति ऋषयः सम्यग्दर्शिनः छिन्नद्वेषाश्छिन्नसंशयाः यतात्मानो जितचित्ताः २५

मी० ६
अ०
॥ ५ ॥

म.भा.टी.
॥ ४० ॥

किंच कामेति अभितो जीवतामृतानां विदितात्मना ज्ञातात्मतत्त्वानाम् २४ एवं सम्यग्दर्शननिष्ठानां सद्यो मुक्तिरुक्ता । कर्मयोगश्च संगफलत्यागेन ईश्वरप्रीत्यर्थमनुष्ठितः सत्त्वशुद्धिज्ञानप्राप्तिद्वारेण मोक्षाय भवतीत्युक्तं । अथेदानीं सम्यग्दर्शनस्यांतरंगसाधनं ध्यानयोगं विस्तरेण वक्ष्यामीति तत्सूत्रभूतां स्त्रीं श्लोकानुपादिशति स्पर्शानिति । अत्रोत्तरार्धेन प्राणायाम उक्तः । स्पर्शान् कृत्वा बहिर्बाह्यानि प्रतिप्रत्याहार उक्तः । भुवोरेतरे चक्षुःकृत्वेति धारणा उक्ता । विगतेच्छाभयक्रोधइति साधनभूताः फलभूताश्च द्विविधायमानियमाश्चोक्ताः । यतेंद्रियइति वितर्काख्यः संप्रज्ञातः यत मनइति विचाराख्यः यत बुद्धिरित्यानेदास्मिताख्यौ मोक्षपरायण इत्यसंप्रज्ञात उक्तः शेषेण योगफलमिति विभागः । पाठक्रममनुरुद्ध्यायक्रमेणाक्षरार्थः स्पष्टीक्रियते । तत्र विगतेच्छो विगतमयो विगतक्रोधइति संबंधः । यो हि इच्छावान् स इष्टसिद्धयर्थं हिंसा नृत्स्तेयस्त्रीपरिग्रहानिच्छेदतो विगतेच्छपदेन तद्विपर्ययान हिंसा सत्यास्तेयब्रह्मचर्यापरिग्रहायमाइति सूत्रोक्तान्यमान् लक्षयति । तथाभयं स्वोच्छेदशंकातया बुद्धिभ्रान्तौ च संतोषतपःस्वाध्याये श्वरप्रणिधानानि नियमाइति सूत्रोक्तानि यमान् स्वीकृतुं मिच्छेदतो विगतमयइत्यनेन तेषां ग्रहणं । तथा क्रोधाक्रान्तो मेघादीन् भावयितुमशक्तश्चित्तप्रसाधनं कर्तुं न शक्नोति तच्च मैत्रीकरुणामुदितोपेक्षाणां सुखदुःखपुण्यापुण्यविषयाणां भावनातश्चित्तप्रसाधनामिति सूत्रितं तत्र विगतक्रोधः शांतप्रकृतिस्त्वात्सुखिते पुमैर्त्रा परस्येष्टेन ममेष्टमिदं जातमिति भावयेत् तथा दुःखितेषु कुरुणां पुण्यवत्सु मुदितोपापवत्सु पेषां च भावयेत् । न चैतेन प्रसाधनेन विना चित्तादर्शस्य नैर्मल्यं भवति । एवं साधनावस्थायां यमनि यमचित्तप्रसाधनानां सिद्धयर्थं विगतेच्छाभयक्रोधत्वमीप्सितं । एवं फलावस्थायामपि तदीप्सितं तथाहि संप्रज्ञातसमाधिफलभूतायां मधुमत्यां योगभूमौ स्थितं योगिनं प्रति दिव्याः कामा उपतिष्ठंते तत्रापि विगतेच्छत्वमिष्टं । तथाहि स्थान्युपनिमंत्रणे संगस्मयाकरणं पुनरनिष्ठमंत्रणादिति सूत्रं । स्थानिनो देवास्तैरुपनिमंत्रणे इहास्यतां इमे रम्यावसथा इमारम्यारामा इमानि जरामरणहराणि

कामक्रोधवियुक्तानां यतीनां यतचेतसाम् ॥ अभितो ब्रह्मनिर्वाणं वर्तते विदितात्मनाम् २६
स्पर्शान् कृत्वा बहिर्बाह्यांश्चक्षुश्चैवांतरेभुवोः ॥ प्राणापानौ समौ कृत्वानासाभ्यंतरचारिणौ २७

रसायनानि इमेव यांकिंकराः स्वपुण्याजितमिदं स्थानं त्वयामुज्यतामिति प्रार्थनायां क्रियमाणायां संगोलिप्सातत्र न कर्तव्या । नापितच्छाभेनात्मनो महाभागत्वं देवप्रार्थ्यत्वं मत्वा गवोऽपि कर्तव्यस्त योः संगस्मययोर्ग्रहे तुत्वादिति सूत्रार्थः । तथाभयमपि द्विविधं योगांतरायजं वितर्कजं च तत्राद्यं । व्याधिस्थानसंशयप्रमादालस्याविरतिभ्रांतिदर्शनालब्धभूमिकत्वा नवस्थितत्वानि चित्तविक्षेपास्तेऽन्तरायाः दुःखदौर्मनस्यांगमेजयत्वश्वासप्रश्वासाविक्षेपसहसुवइति सूत्राभ्यामुक्तं स्थानमकर्मण्यता । अविरतिरवैराग्यं अंगमेजयत्वं कंपवायुः वितर्का हिंसादयस्तज्ज्वलमयं । आद्यस्य निवारणमीश्वरप्रणिधानेन तथाच सूत्रितं । ततः प्रत्यक्चेतनाधिगमोऽन्तरायाभावश्चेति तत ईश्वरप्रणिधानात् । द्वितीयस्य प्रतिपक्षभावेन तथाच सूत्रितं । वितर्कबाधने प्रति पक्षभावनमिति वितर्का हिंसादयः कृतकारितानुमोदितालोभक्रोधमोहमूलामुदुमध्याधिमात्रादुःखाज्ञानानंतफलाइति प्रतिपक्षभावनमिति च आदिपदादनुत्स्तेयादयः । हिंसादयः प्रत्येकं कृतकारितानुमोदितभेदेन त्रिविधाः । तेऽपि प्रत्येकं लोभादिमूलकत्वेन त्रिविधाः । तेऽपि मूढमध्यमाधिमात्रभेदेन प्रत्येकं त्रिविधाः । ते च मूलभूता वितर्कास्त्रियश्चत्वारः पंच अधिकावा त्रिस्त्रि गुणिता एकाशीतिरष्टोत्तरशतं पंचत्रिंशदधिकं शतं अधिकावा भवन्ति शास्त्राप्रशास्त्राभेदेनानंताश्च । दुःखरूपं अज्ञानरूपं च अनंतफलं ये पाते दुःखाज्ञानानंतफलाइत्यनया प्रतिपक्षभावनया ते निवर्तनीया इति । एवं यमनियमचित्तप्रसाधनप्रतिपक्षभावनैर्भिरन्तरायं मुदुःकृतचित्तो योगी विविक्तदेशे आसीनः संभवादिति न्यायेन स्थिरसुखमासनमध्यासीत् । तत्र देशासनेऽभ्युद्येते । 'समे शुचौ शर्करावद्विवा लुका विवर्जितेशब्दजलाश्रयादिभिः ॥ मनो नुकूलेन तु चक्षु रीढेन गुहानिवाताश्रयणे प्रयोजयेत् ॥ त्रिरुन्नतं स्थाप्य समं शरीरं रट्टदीं त्रिषाणि मनसा संनिरुध्य ॥ ब्रह्मोदुपेन-

-प्रतरेत विद्वान्मोक्षासि सर्वाणि मया बहानि' इति । चक्षुरित्यत्र विसर्गलोप इच्छादसः । त्रिरुन्नतं कृत्वा कंधराप्रदेशे पुन्नतं । ततो जितासनः प्राणायाममभ्यसेत् । तेन हि मंदगतौ प्राणैः सतितदनुसारि मनोऽपि चाचल्यं त्यजति नो चेद्वायुविक्षेपेण विक्षिप्यते तत्र प्राणजयप्रमाणं 'प्राणान् प्रपीड्ये हस्युक्चेष्टः क्षीणे प्राणेनासिकयोच्छसीत' इति श्रुत्युक्तमेव संगृह्णाति । 'प्राणापानौ समौ कृत्वानासाभ्यंतरचारिणौ' इति । प्राणापानौ समौ कृत्वा लोभो गतिविच्छेदेन नासाभ्यंतरचारिणो कुंभकेन कृत्वा ततो बाह्यान् बहिर्भवान् स्पर्शान् विषयसंबंधान् इन्द्रियद्वारानित्यं अंतर्बुद्धौ क्रियमाणान् योगीन्द्रियाणां प्रत्याहारेण नतान् बहिरेव कुर्यात् । ततो विषयेभ्यो व्यावृत्तेषु करणेषु स्वप्रकाले इवातर्भनोमात्रेणावतिष्ठते इत्यर्थः । इमं प्रत्याहारं कर्तुं मशक्तस्याविरक्तस्य कामतिरित्यत आह चक्षुश्चैवांतरेभुवोरिति । चक्षुःशब्दोवाऽर्थे चक्षुरेव वा भुवोरेतरे कुर्यात् खेचरीमुद्रामभ्यसेदित्यर्थः । साचोक्ता योगसारे 'लंबिकोर्ध्वस्थिते मत्तं जिह्वा व्यावृत्त्यधारयेत् ॥ दृढासनश्चिरं तिष्ठेन्मुद्रैषा खेचरीमता ॥ भूमध्यदृष्टिरप्येषाम हादेवेन कीर्तिता' इति । य एवं सर्वोऽपि बाह्ये विषये सूर्यादौ संयमो यथोक्तं प्रत्याहारमनुष्ठानमशक्तान् प्रत्येवोपदिश्यत इति ज्ञेयं २७ यतेंद्रियेति यस्मिन् कस्मिंश्चित्स्थूले विषये सूर्ये तद्रश्मिपुवाविष्णुपति मायावाऽनाहतध्वनौ वाऽन्यत्र वा चक्षुराद्यन्यतमद्वारामनोधारयेत् ब्रह्ममनस्तद्विषयाकारतां प्राप्तं त्रैविश्वराभ्यासेन विश्रांतं स्वदेहमपि न पश्यति संयमहाविदेहानामधारणा अस्यां सिद्धायामिन्द्रिय गणः स्वस्वविषयं न गृह्णाति सोऽयं बहिर्विषयप्रत्याहारः पूर्वोक्तस्त्वांतरइति भेदः । अत एव तयोस्तुल्यफलत्वं सूत्रितं । ततः क्षीयते प्रकाशावरणमिति ततः अभ्यंतरप्रत्याहारात् तथा बहिरकल्पितावृ त्तिर्मेहाविदेहातत्संयमात्मकाशावरणक्षयइति यदाचित्तं देहमविस्मृत्यैव हठेन पुरःस्थितमूर्त्याद्याकारं क्रियते तदा साचित्तस्य मूर्त्याकाररूपावृत्तिः कल्पिता यदा तु निरवशेषेण देहं विस्मृत्य चेतः केव

यतेंद्रियमनो बुद्धिर्मुनिर्मोक्षपरायणः ॥ विगतेच्छाभयक्रोधोयः सदा मुक्त एव सः २८

लंघ्येयाकारमात्रं भवति तदा सामहाविदेहानामधारणा तस्या अपि फलं तदेव । तत्संयमात्तस्यां चेतसो निग्रहात् प्रकाशावरणक्षयो भवति सोऽयं बाह्यविषयः समाधिः वितर्काख्यो द्विविधः स वितर्कनि र्वितर्कमेवात् तत्राद्यस्य लक्षणं सूत्रितं शब्दार्थज्ञानविकल्पैः संकीर्णसवितर्को वि सवितर्कानामसमापत्तिः समाधिरित्यर्थः । यदा विष्णुप्रतिमादौ पूर्वापरानुसंधानेन शब्दार्थोच्छेदेन च भावना प्रवर्तते तदा सवितर्कसमापत्तिः । अस्मिन्नेवालंबने पूर्वापरानुसंधानेन शब्दार्थोच्छेदेन च भावना प्रवर्तते तदा निर्वितर्कानामसमापत्तिः । तथाच सूत्रं स्मृतिपरिगुद्वौ स्वरूपगुण्येवार्थमात्रनिर्भासानिर्वित र्काः स्मृतेः शब्दार्थस्मरणस्य परिगुद्वौ वर्जने सति भावयितुः स्वरूपेण शून्यात्तदाऽहमिदं भावयामीत्येवमाकारावृत्तिरपि भावयितुर्नास्तीति भाति । यतोऽयं मात्रनिर्भासाध्यैयार्थमात्रमस्यां भासते न त्व न्यदिति सूत्रार्थः । अस्यां सिद्धायां योगीजितेन्द्रियइत्युच्यते जितमनाइति आभ्यंतरप्रत्याहारपूर्वकं यदा मनः कल्पितेषु क्षेपे विषये पूर्ववत् शब्दार्थोच्छेदपूर्वकं तद्वर्जं मनसो भावना प्रवर्तते तदा ते उभे समापत्तौ सविचारनिर्विचाराख्ये भवतः । तथाच सूत्रं एतयैव सविचारानिर्विचाराचक्षुक्षमविषया व्याख्यातेति । अत्र सूक्ष्मविषयेति ग्रहणात् पूर्वस्यां स्थूलविषयत्वं गम्यते एतयैव द्विविधवितर्कस मापत्यैव निर्विचारसमापत्तौ दृढायां योगीजितमनाइत्युच्यते यदा पुनश्चेतसो मूर्त्याकारतां परित्यज्य सत्त्वोद्रेकात् समष्टिमनोमयविषया अहमेवेदं सर्वोऽस्मीत्येवमाकाराभावना प्रवर्तते सोऽयं सानंदः समाधिः । यदा तु तामपि भावनां परित्यज्य विषयवेदनमंतरेणास्मीत्येतावन्मात्राकाराभावना प्रवर्तते साऽस्मिता । अस्मिता हंकारयोर्भेदस्तु क्रमेण विषयवैमुख्यतदाभिमुख्यमात्रकृतः । यथैक एव पूर्वाभिमुखः पश्चिमाभिमुखश्चेति तद्वत् । अस्यामवस्थायां योगी बुद्धितो विविक्तस्य त्वं पदार्थस्य साक्षात्कारात् जितबुद्धिरित्युच्यते तदेतदुक्तं यतेंद्रियमनो बुद्धिरिति । एतान्येव प्रसाधनानि गुणपर्वा ण्युच्यंते तथाच सूत्रं । विशेषाविशेषलिङ्गमात्राणि लिङ्गानि गुणपर्वाणीति । तत्र विशेषाः स्थूलभूतानि एकादशेन्द्रियाणि च । अविशेषाः पंचतन्मात्राणि अहंकारश्च । लिङ्गमात्रं महत्त्वं । अलिङ्गप्रधानं-

॥ ४० ॥

तत्रविशेषादविशेषप्रविशितोयोगिनेदिनंदिनलयाभ्यासात्समनस्कान्द्रियाणिलीयतेसत्यः । बहिर्मुखान्येवामवतिसविक्षेपः । एवंविशेषेभ्योर्लिङ्गमात्रंविशेषतोऽपिलयविशेषीस्तः ।
लिङ्गमात्रात्परंपरुपंप्रविशितोऽपितौस्तः तावेतौलयविशेषाहेयांश्रूयेते । 'लयविशेषपरहितमनःकृत्वाशुनिश्चलं ॥ यदायात्युन्मनीभावतदातत्परमपदं' इति । एतेषुत्रिषुलीनेष्वध्यःसुप्तं
एव । द्वितीयोविगलितदेहाहंकारत्वाद्विदेहसंज्ञः । तृतीयःप्रकृतिलयइति एतपोःसमाधिर्गोणः अतएवसूत्रितं । भवप्रत्ययोविदेहप्रकृतिलयानामिति । भवप्रत्ययोजन्मातरहेतुरेषां
समाधिर्भवति यद्वा जन्मांतरेएतेषांजन्मनैवसमाधिसिद्धिः पक्षिणामाकाशगमनसिद्धिवद्भवतीति सूत्रार्थः । सर्वथाऽपितेषांसद्योमुक्तिर्नास्तीतिसिद्धं । यदातुअस्मितामात्रस्यापिनि
विकल्पेचिन्मात्रेलयोभवतितदाऽयंविद्वान्कैवल्यधर्मैवसमाध्याख्यमनुभवति । यमधिकृत्यश्रूयते क्षणभेदंक्रतुशतस्यचतुःसप्तत्यायत्फलंतदवाप्नोतीति । अयमेवमोक्षाख्यः । परंअयनं
प्राप्यस्थानंयस्यसमुनिर्गोक्षपरायणइत्युच्यते । यतोस्यामेवावस्थायांयोगीजीवमुक्तइत्युच्यते । विगतेच्छामयक्रोधइतिपादःप्रागेवव्याख्यातः । यएवंभूतःससदामुक्तःधंधप्रतीतिकालेऽपि
समुक्तएवास्ति अज्ञानमात्रव्यवधानान्मुक्तेः । एतेनाहंकारादेर्वैधस्यकालत्रयेऽपिअसत्त्वोक्त्यामिथ्यात्वंदर्शितम् २८ एवंसमाहितचित्तेनकिंविज्ञेयमित्युच्यते भोक्तारमिति सोपाधिकेन
रूपेणयज्ञानांतपसांचकर्तृरूपेणदेवतारूपेणचभोक्तारं । तथासर्वेषांभूतानांहिरण्यगर्भादीनामपिमहातं व्यापकमीश्वरमीशितारभंतर्थाभिर्ण । सुहृदंसर्वभूतानांप्राणिनांप्रत्युपकारनिरपेक्षतयोपका
रिणंसर्वप्रत्ययसाक्षिणंनारायणंमांप्रत्यगभेदेनज्ञात्वासाक्षात्कृत्यतद्भावंप्राप्यशांतिमनुपाध्यवस्थानिरुपाख्याकैवल्यसंज्ञांक्रच्छतिप्राप्नोति । एवंचसोपाधिव्रजभावप्राप्तिपूर्वकैवनिरुपाधिप्राप्ति

भोक्तारंयज्ञतपसांसर्वलोकमहेश्वरम् ॥ सुहृदंसर्वभूतानांज्ञात्वामांशांतिमृच्छति २९ ॥ इतिश्रीमहामा० मीष्मप० श्रीमद्भगव० संन्यासयोगोनामपंचमोऽ
ध्यायः॥ ५॥पर्वणितुएकोनत्रिंशोऽध्यायः ॥ २९॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ अनाश्रितःकर्मफलकार्यकर्मकरोतियः ॥ संन्यासीचयोगीचननिराग्निर्नचाक्रियः १ यंसं
न्यासमितिप्राहुर्योगंतंविद्धिपांडव ॥ नह्यसंन्यस्तसंकल्पोयोगीभवतिकश्चन २ आरुरुक्षोर्मुनेर्योगं कर्मकारणमुच्यते ॥ योगारूढस्यतस्यैवशमःकारणमुच्यते ३

रितिगम्यते यथोक्तंवार्तिकसारे । 'सोपाधिर्निरुपाधिश्चद्वेधाद्विदुच्यते ॥ सोपाधिकःस्यात्सर्वार्थानिरुपाख्योऽनुपाधिकः ॥ जज्ञन्क्रीडन्नरतिप्राप्तइतिसोपाधिकस्यतु ॥ छांदो
ग्येसर्वकामाप्तिःसर्वार्थान्यात्स्पष्टमीरिता ॥ अहमंत्रं तथाऽन्नादःश्लोककार्यप्यहोअहं ॥ इतितत्त्वविदःसामगानेसर्वात्मनाश्रुता ॥ अत्रापिचक्रदृष्टांतस्तोपाधेस्तत्त्वविच्छ्रुतः ॥ अपूर्वान
परावृत्त्याश्रोष्यतेनिरुपाधिकः' इति २९ ॥ इतिमी० नीलकंठीये भारतभावेदीये श्रीमद्भगवद्गीताथेप्रकाशे पंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ पर्वणि० ॥ २९ ॥ ॥ ॥ ॥ पूर्वाध्यायांतिसूत्रितं
ध्यानयोगंविद्वीरुभिच्छंस्तत्राधिकारहेतुत्वात्कर्मयोगंतावत्स्तौतिद्व्याभ्यां अनाश्रितइति यःकर्मणांफलमनाश्रितोऽनपेक्षमाणःकार्यमवश्यकर्तव्यंनित्यंकर्मकरोतिसएवफलसंकल्पस्यागात्सं
न्यासीचयोगीचभवति । नतुनिराग्योविधितःश्रोतस्मार्तकर्मत्यागीसएवसंन्यासीनापिअक्रियस्त्यक्तवाङ्मनःकामक्रियएववायोगीति १ केनसाम्येनायंसंन्यासीयोगीचेतिस्तुयतेअतआह
यमिति योहित्यक्तसर्वसंकल्पःसंन्यासीतादृशश्चध्यानयोगीअतोतयोर्भेदःनिःसंकल्पस्तदस्थस्तिष्ठेदेतन्मोक्षलक्षणमितिमैत्रायणीयोपनिषच्छ्रुतस्यमोक्षलक्षणस्यनिःसंकल्पत्वस्योभयत्रापि
तुल्यत्वात् । अतोऽयमपिकर्मयोगीफलसंकल्पत्यागात्त्रिःसंकल्पत्वसाध्यात्संन्यासीयोगीचभवतीतिस्तुयतइत्यर्थः । योगाधिकारसिद्धयेनिष्कामकर्माण्यनुष्ठेयानीतिश्लोकद्वयतात्पर्यार्थः २
तत्रकर्मनुष्ठानस्यावधिमाह आरुरुक्षोरिति यावद्वियोगंयमनियमाद्यष्टांगोपेतमत्यौत्कंठ्यादारोडुभिच्छ्रितावत्कर्माण्यनुतिष्ठेत् तस्यारुरुक्षोर्मुनेरारुरुक्षाकारणंतद्विवेकाद्योत्पादनद्वारा
कर्मभवति । तस्यैवयोगारूढस्ययोगीगानुष्ठानेप्रवृत्तस्यविशेषासहस्ययोगारोहेकर्मणांशमःसंन्यासःकारणमुच्यते । नाहिकर्मसुव्याप्तोऽनन्यचित्ततयावोगमनुष्ठानमीष्टे ३

ननुयोगपदेनमुख्ययावृत्त्यानिर्बीजःसमाधिरुच्यतेतमाख्यकर्मणात्यागःस्वतःसिद्धत्वादविधेयइत्याशंक्यप्रकृतेयोगारूढपदस्यार्थमाह यदाहीति इन्द्रियार्थेषुशब्दादिषुरमणीयेषुकर्मसुच
तत्प्राप्तिसाधनेषुतद्वरीनमनुसज्जतेवैराग्यदाढ्यात्सकोनभवति । नापिमनसाइदंभूयादेतदर्थमहमिदं कर्मकुर्वामितिसंकल्पयति । तादृशश्चसर्वसंकल्पसंन्यासीयदाभवतितदायोगारूढइत्यु
च्यते । यथातीव्रबुद्धयौपेतोऽन्यत्रनीरागोव्यासंगांतरंत्यक्ताभोजनारूढरवभवतितथातीव्राक्रुक्षावान्नसर्वव्रीतरागस्त्यक्तसर्वकर्मायोगारूढएवभवतितवत्कर्माणिकर्तव्यानिततःपरंत्याज्यानी
त्यर्थः ४ उद्धरेदिति एवंक्रमेणकर्मद्वाराचित्तशुद्धिसंपाद्ययोगारूढोऽभ्यासवैराग्यबलेनात्मानमुद्धरेत् । हियस्मादात्मेवात्मनोबंधुर्नपुत्रादयउद्धर्तुंक्षमाः । आत्मेवविरपुरात्मनःनत्वन्वेश
प्रवःसंसारेमज्जयितुमेनंक्षमाइत्यर्थः ५ आत्माभवः अत्मनामनसा अनात्मनोऽजितचेतसः आत्मानमवशब्धः ६ मनसोजयेफलमाह जितात्मनइति शीतोष्णादिषुप्राप्तेषुजितात्मनो
निर्विकारचित्तस्यात्माचित्तपरमुत्कर्षेणसमाहितःसमाधिप्राप्तोभवति । अतःसमाधिसिद्धयर्थमनोजेतव्यमेवेत्यर्थः ७ समाधिसिद्धेरपि किंफलमतआह ज्ञानेति ज्ञानंशास्त्रोपदेशजाबुद्धिः ।
विज्ञानंशास्त्रार्थध्यानजःप्रमारूपोऽनुभवस्ताभ्यातृप्तःसंजातालंप्रत्ययआत्माचित्तंयस्यसंज्ञानविज्ञानतृप्तात्मा । यतस्तृप्तात्माऽतःकूटस्थोऽप्रकंप्यःसंसारतापानास्कंदितोभवतीतिसमाधिफलं ।
अस्यलोकप्रसिद्धलक्षणमाह विजितेन्द्रियइति समलोष्टाश्मकांचमइत्येवंविधोयोगीसयुक्तःप्राप्तपोगइत्युच्यतेविद्वद्भिः ८ समत्वमेवस्तौति सुहृदिति सुहृत्प्रत्युपकारमनपेक्षोपकर्ता ।

यदाहिनेन्द्रियार्थेषुनकर्मस्वनुपज्जते ॥ सर्वसंकल्पसंन्यासीयोगारूढस्तदोच्यते ४ उद्धरेदात्मनाऽऽत्मानंनात्मानमवसादयेत् ॥ आत्मैवह्यात्मनोबंधुरात्मै
वरिपुरात्मनः ५ बंधुरात्माऽऽत्मनस्तस्ययेनात्मैवाऽऽत्मनाजितः ॥ अनात्मनस्तुशत्रुत्वेवर्तेताऽऽत्मैवशत्रुवत् ६ जितात्मनःप्रशांतस्यपरमात्मासमाहितः ॥
शीतोष्णसुखदुःखेषुतथामानापमानयोः ७ ज्ञानविज्ञानतृप्तात्माकूटस्थोविजितेन्द्रियः ॥ युक्तइत्युच्यतेयोगीसमलोष्टाश्मकांचनः ८ सुहृन्मित्रार्युदासीनम
ध्यस्थद्वेष्यबंधुषु ॥ साधुष्वपिचपापेषुसमबुद्धिर्विशिष्यते ९ योगीयुंजीतसततमात्मानंरहसिस्थितः ॥ एकाकीयतचित्तात्मानिराशीरपरिग्रहः १० शुचौदेशेप्राति
ष्ठाप्यस्थिरमासनमात्मनः॥नात्युच्छ्रितंनातिनीचंचैलाजिनकुशोत्तरम् ११ तत्रैकाग्रमनःकृत्वायतचित्तेन्द्रियाक्रियः ॥ उपविश्यासनेयुंज्यायोगमात्मविशुद्धये १२

मिच्छेहवान् । अरिःशत्रुः । उदासीनउभयप्रपक्षपातशून्यः । मध्यस्थउभयहितैषी । द्वेष्यआत्मनोऽप्रियः । बंधुःसंबंधी । तेषुसाधुषुपुण्यकृत्सुपापेषुपापाचारेषुकस्यकिंकर्मैतपनालोचय
नृतेषुसर्वेषुयःसमबुद्धिःसविशिष्यते ९ योगीति योगीयोगाभ्यासपरोरहसिष्कांतिस्थितःसन्नआत्मानंबुद्धिपुंजी तसमादभ्यात् सततमितिनैरंतर्धमुक्तं । निराशीर्योगसिद्धेरन्यदप्रार्थयानस्तदे
कनिष्ठइतियावत्तेनसत्कारउक्तः । एकाकीअसहायःसंन्यासीत्यर्थः यतैस्थिराकृतौचित्तमनआत्मासंन्द्रियंशरीरंयेनसयतचित्तात्मा । तथाअपरिग्रहःएकाकित्वेऽपिकंथापुस्तकादिवहुपरि
ग्रहशून्यः १० योगीयुंजीतेत्युक्तंतत्कथमित्याकांक्षायांतदंगान्यासनादीन्याह शुचौदेशेइत्यादिना शुचौस्वभावतःसंस्कारतोवापुण्येदेशेस्थानेप्रतिष्ठाप्यसुस्थितंकृत्वास्थिरंनिश्चलं आ
स्तेऽस्मिन्नित्यासनंस्थंडिलं निश्चलमित्यनेनमृन्मयमेवस्थंडिलंननुकाष्ठमयपीठं आसनमितिपरासनव्यावृत्त्यर्थं नात्युच्छ्रितंनात्युच्चं नातिनीचं चैलाजिनकुशाउत्तरेउपर्युपरियस्यतचैलाजिनकु
शोत्तरं अजिनादुपरिचैलंकुशेभ्यउपरिअजिनंस्थंडिलस्योपरिकुशाइत्यर्थः ११ प्रतिष्ठाप्यकिंकुर्वादितितत्राह तत्रेति तत्रासनेपद्मस्वस्तिकाद्यन्यतमेनासनेनोपविश्य । यताःनिगृहीताश्चि
तस्यक्रियाविषयाणांस्मरणाभिन्द्रियक्रियास्तेषांग्रहणयेनासौयतचित्तेन्द्रियाक्रियः । अतएवमनोबाह्याभ्यंतरविषयानुपरक्ततयाएकंध्येमेवप्रत्यक्तत्वमग्रेयस्यस्फुरतिनान्यत् तदेकामंष्ट्रसंतरा
नंतरितव्रह्मकाकारवृत्तिप्रवाहिकृत्वाआत्मविशुद्धयेचित्तशुद्धयर्थयोगंष्ट्रतिप्रवाहस्याविनिरोधंयुंजादनुतिष्ठेचित्तस्यैर्यतापादनेन १२

आसन उपविश्येत्पुनस्तत्कथमित्यत आह सममिति कायः शरीरमध्यं शिरो ग्रीवा च काय शिरो ग्रीवं समं मूलाधारमभ्युर्ध्वं अवकं अवलं निष्कंपं धारयन् स्थिरो भूत्वा संप्रेक्ष्य नासिकाग्रं स्वभित्तिना सिकाग्रं वेक्षणं न विधीयते किंतु निमीलने लयमयमुन्मीलने विज्ञेयमयमतो दिशोऽपि रुपादिविवेकपक्षे पश्यं नमयाद नवलोकयन्न वीं न्मीलितेन आसीतेति उतरेणान्वयः १६ एवमासने उपविष्टेन यत्कर्तव्यं तदाह प्रज्ञां तात्मेति योगयुक्तो योगी ब्रह्मचारिव्रते भेदचर्यायां स्थितः संन्यासीत्यर्थः मच्चित्तो मयि परमेष्ठितं यस्य स एव भूतो मय्येव मनः संयम्य मत्परं आसीत् स प्रज्ञां तात्मा भूत्वा विगतभीर्भवतीति योजना भवति हि कश्चिदात्मनोऽन्यमीश्वरं मत्वा तच्चित्तं मेवाराधयत्वेनाभिगतस्तत्रैव च मनसः संयमं करोति न तु स तत्परस्तमेव परमपुरुषार्थं तया प्राप्त्वेन मन्यते किंतु तत्प्रीत्यान्यदेव फलं कामयते । अयं तु मच्चित्तो मय्येव मनः संयम्य मत्परो मा मेव सर्वोत्तरं प्रत्यगद्वयं कामयत इति । यतो मत्परोऽस्त एव प्रज्ञां तात्मा प्रकर्षेण बाह्याभ्यंतरविषयत्यागेन समाधिसुखादत्यागेन च शांत उपरतः आत्मा चित्तं यस्य सोऽस्मितामात्रावशेषो विगतभीर्भवति । इयमेवावस्था सत्त्वपुरुषान्यताख्यातिरिति ब्रह्मसाक्षात्कार इति च विकल्प्यते । सर्वथा तस्यां सिद्ध्यायां पुरुषापरमपुरुषार्थभाग्भवति १४ अस्याः फलमाह युंजति एवमनेन प्रकारेण सदान्तरं दीर्घकालं चात्मानं मनो युंजन् समादधानो योगी नियतं ख्यातिं फलादपि निगृहीतं मानसं येन स नियतमानसः शान्तिं परमवैराग्यबलात् ख्यातिमपि निगृह्य निर्विकल्पं पदं निर्वाणं मोक्षं तदेव परमानिष्ठाय स्याः शांते स्तां मत्संस्थां मय्येव संस्थां कीभावेनावस्थानं समाधिर्यास्यास्तामधिगच्छति प्राप्नोति । ख्याति

समं काय शिरो ग्रीवं धारयन्नचलं स्थिरः ॥ संप्रेक्ष्य नासिकाग्रं स्वं दिशश्चानवलोकयन् १३ प्रज्ञां तात्मा विगतभीर्ब्रह्मचारिव्रते स्थितः ॥ मनः संयम्य मच्चित्तो युक्त आसीत् मत्परः १४ युंजन्नेवं सदाऽत्मानं योगी नियतमानसः ॥ शान्तिं निर्वाणपरमां मत्संस्थामधिगच्छति १५ नात्यश्रतस्तु योगोऽस्ति न चैकांतमनश्चतः ॥ न चातिस्वप्नशीलस्य जाग्रतो नैव चार्जुन १६ युक्ताहारविहारस्य युक्तचेष्टस्य कर्मसु ॥ युक्तस्वप्नावबोधस्य योगो भवति दुःखहा १७ यदा विनियतं चित्तमात्मन्येवावतिष्ठते ॥ निरुद्धः सर्वकामेभ्यो युक्त इत्युच्यते तदा १८ यथा दीपो निवातस्थो नेन गते सोपमा स्मृता ॥ योगिनो यतचित्तस्य युंजतो योगमात्मनः १९ यत्रोपरमते चित्तं निरुद्धं योगसेवया ॥ यत्र चैवात्मनाऽत्मानं पश्यन्नात्मनि तुष्यति २०

फलं च सूत्ररुतादर्शितं प्रसंख्यानं ऽप्यकुसीदस्य सर्वथा विवेकख्यातेर्धर्मभेदः समाधिरिति तत्परं पुरुषख्यातेर्गुणवैतृष्ण्यभितिसत्त्वपुरुषान्यताख्यातिमात्रात्सर्वज्ञातृत्वं सर्वमावाधिष्ठातृत्वं चेति सूत्रत्रयेण प्रसंख्यानं ध्याने अकुसीदस्य विजडवफलानिच्छोः सर्वथा विवेकख्यातिरेव भवति तस्याश्च फलं धर्मभेदः समाधिः सच प्रागेव व्याख्यातः । तद्वैराग्यं परं परसंज्ञं पुरुषख्यातेः फलं । तस्य लक्षणं गुणेषु दिव्यादिव्यविषयेषु वैतृष्ण्यं । एतस्यैव हिनांतरीयं फलं कैवल्यमिति योगावदंति । वृत्तीषु प्रबोध्यं फलं सर्वथा विवेकत्वमिति प्रत्यक्षं भूयते । कस्मिन्नुपगवो विज्ञाते सर्वमिदं विज्ञातं भवतीति सर्वस्य वशी सर्वस्येशानः सर्वस्याधिपतिरित्यादिकं १५ एवं योगाभ्यासनिष्ठस्याहारादिनियममाह द्वाभ्यां नात्यश्रत इति एकांतमतिशयेन जाग्रत इत्यत्राप्यतिशब्दोऽप्युच्यते १६ युक्ताः परिमिता आहारादयो यस्य स तथा १७ निर्वाणपरमां शान्तिं प्राप्स्य लक्षणान्याह यदेत्यादिभिः पङ्क्तिः विनियतं विशेषेण एकाग्रताभूमेरपि निरुद्धमात्मनि प्रत्यगात्मन्येवावतिष्ठते न त्वस्मितादिरूपेण उद्विच्यते तदा योगी सर्वेभ्यो जाग्रत्स्वप्नसंजीवसमाधिषु पस्थितेभ्यः लयलोपेपंचमी सार्वज्ञ्यप्राप्तये वतान्माप्स्यते पुनिरुद्धो भवति तदा युक्तो निर्विकल्पक इत्युच्यते १८ एकाग्रतावस्थायां योगिचित्तस्योपमामाह यथेति नेन तेन चलति तद्वत् यत्तच्च चित्तं च यत्तच्चित्तं तस्य एकाग्रताप्राप्तं चित्तं निवातप्रदीपवन्न चलतीत्यर्थः आत्मनो यो मंसमाधिं युंजतोऽनुतिष्ठतः १९ यत्रोति एवं चित्तमेकाग्रं भूतं स योगसेवयानिरुद्धं यत्र यस्यामवस्थायामुपरमते विलीनं भवति यत्र वा आत्मना चित्तेनात्मानं निर्विकल्पं पश्यन्नात्मनि तुष्यति न बाह्यायैतुष्टिं भजते २०

किंच सुखमिति आत्यंतिकमनंतं यत्सुखं तत्केवलं बुद्धिग्राह्यं सोऽपुन सुखव्यतोऽर्वाद्रियमिन्द्रियागोचरं यत्प्रसुप्ते स्थितोऽर्थनवेति वेद्यामावात्र किंचिदनुभवति नापितत्त्वतश्चलति । बुद्धितादात्म्याध्यासकाले चलतीति भाति परंतु तत्त्वतो न चलति । तथा च श्रुतिध्यायतीवलेलायतीवेति वशब्दं प्रयुज्यानाध्यानादेरतात्त्विकत्वं दर्शयति बुद्धौ ध्यायंत्याध्यायतीविलेलायंत्यालेलायतीवेति श्रुत्यर्थः । यद्वा तत्सुखं यत्रायं न चैवेति किमपि नैवानुभवति यत्रेत्यादिभिर्नवाक्यं २१ दुःखेन शस्त्रपातादिलक्षणेन गुरुणा महता २२ तमिति यत्रोपरमते चित्तमित्यादिना उक्तलक्षणं तदुःखसंयोगस्याप्यंतःकरणसंबंधस्य वियोगमेव संतं विरुद्धलक्षणया योगसंज्ञितं विद्यात् । योगफलमुपसंहृत्य पुनर्निश्चयानिर्वेदयोः साधनत्वविधानपूर्वकं तमेव शतकृतोऽपि पटवदितव्यमिति न्यायेन विधत्ते स इत्यादिना संयोगो निश्चयेनाध्यवसायेनानिर्विण्णं निर्वेदरहितं चेतो यस्य तेन योक्तव्योऽभ्यसनीयः । यद्वा 'शांतो दांत उपरतः स्तितः तिलुः समाहितो भूत्वाऽऽत्मन्येवात्मानं पश्येत्' इति श्रुतिविहितं श्रुत्यंतरदृष्टं श्रद्धावित्तपदोपेतं शमादिपट्टकमक्रमतो विधीयते । तत्र निश्चयेनेति गुरुदेवाक्याको फलावश्यं भावनिश्चयलक्षणा श्रद्धाऽत्र निश्चयपदेन गृह्यते । तथानिर्विण्णचेतसेति वैराग्येण द्वंद्वसंहिणुत्वलक्षणा तितिक्षा विधीयते इति ज्ञेयं २३ अथ शमदमोपरमसमाधानानि क्रमेण श्लोकद्वयेन विधत्ते संकल्पेति संकल्पद्वंद्वं भूयादिति चेतोऽतिस्तत उग्रयोषां तान् कामान् कामान् विषयान् शेषतो वासनोच्छेदपूर्वकं संकल्पनिरोधेन त्यक्त्वा । एतेनांतरिन्द्रियानि ग्रहलक्षणः शम उक्तः । बाह्येन्द्रियानि ग्रहलक्षणं दममाह मनसो वेति विषयवोपदर्शनामनसैव सर्वतः सर्वप्रकारेण श्रोत्रादिकामिन्द्रियग्रामं समंततः सर्वेभ्यो विषयेभ्यो विनियम्य उपरमेदित्युतरेणान्वयः २४ शनैः शनैरिति भूमिकाजपक्रमेण दिव्यादिव्यविषयेभ्यो उपरमेत् व्यावृत्तो भवेत् कथं प्रतिगृहीतया बुद्धयेति प्रतिः 'इत्यायथा धारयते मनः

सुखमात्यंतिकं यत्तद्बुद्धिग्राह्यमर्तीन्द्रियम् ॥ वेति यत्र न चैवायं स्थितश्चलति तत्त्वतः २१ यं लब्ध्वा चापरं लाभं मन्यते नाधिकंततः ॥ यस्मिन् स्थितो न दुःखेन गुरुणाऽपि विचाल्यते २२ तं विद्यादुःखसंयोगवियोगं योगसंज्ञितम् ॥ स निश्चयेन योक्तव्यो योगो निर्विण्णचेतसा २३ संकल्पप्रभवान्कामास्त्यक्त्वा सर्वानशेषतः ॥ मनसैवोद्विग्नग्रामं विनियम्य समंततः २४ शनैः शनैरुपरमेद्बुद्ध्या प्रतिगृहीतया ॥ आत्मसंस्थं मनः कृत्वा न किंचिदपि चिंतयेत् २५ यतो यतो निश्चरति मनश्चंचलमस्थिरम् ॥ ततस्ततो नियम्यैतदात्मन्येव वशं नयेत् २६

प्राणेंद्रियक्रियाः ॥ योगेनाव्यभिचारिण्या प्रतिः सा पार्थ सात्त्विकी' इत्युक्तलक्षणा तथा गृहीतया वशीकृतया बुद्ध्या उपरमेत् । तथा एवमुपरतं मनः आत्मनि स्वरूपे संस्थास्थितिर्न स्य न तु दृश्येद्रष्टारिवात् तथा आत्मैकाकारमेकाग्रमित्यर्थः । द्रष्टृदृश्योपरकं चित्तं सर्वार्थसर्वार्थैकार्यतयोः क्षयो द्यौचित्तस्यैकाग्रतापरिणाम इति सूत्रितमेकाग्र्यप्रापयेत् । सूत्रार्थस्तु अहमिदं पश्यामीत्यनुभवे हि द्रष्टा दृश्यं दर्शनं च भासते तत्र दर्शनं भासनाप्रत्यक्षं यमतो द्रष्टारिदृश्येचोपरकं चित्तं सर्वार्थमिति । न तु दर्शनोपरकताऽपि सर्वार्थतायां गणिता तदभावे चित्तस्य नाशापत्तेः द्रष्टृदृश्योपरागाभावे तु प्रकार्यतदुच्यते । यथा स्वप्ने तत्र हि दृश्यं नास्तीति पाशराणामपि प्रसिद्धं । द्रष्टाऽपि नास्ति तदा हि द्रियाणामभावात् । आत्मेंद्रियमनोभुक्तं भोक्तेति श्रुत्येव भोक्तृत्वस्येंद्रियसन्नियोगशिष्टत्वात् । किंच द्रष्टृदृश्यवासनावासितं चित्रपटसदृशमेकं मन एवास्ति तत्र स्वयं ज्योतिषा पुरुषेण मास्यमानं जाग्रद्वस्त्रमेव प्रदृष्टदृश्योपरागं प्रकाशयति तद्वासनावासितत्वात् । एवं सति यदा सर्वार्थतायाः क्षयः प्रकार्यताया उदयश्च तदा चित्तस्यैकाग्रता रूपः परिणामो भवतीति । तदेवमात्मसंस्थं मनः कृत्वेति संप्रज्ञातसमाधिरुक्तः । तत्रापि पूर्वाभ्यासवशाच्चित्तस्य द्रष्टृदृश्योपरागो वासनामयो भातीति तत्र विचारणेन असंप्रज्ञातसमाधिमाह न किंचिदपि चिंतयेदिति ध्यातृध्यानध्यायविभागमपि न स्मरेत् किंतु अखंडैकरसं विदात्माना सुषुप्तवतिष्ठेदित्यर्थः २५ शनैः शनैरित्येवं श्लोकव्याचष्टे यतो यत इति विभिः यतो यतो हेतो र्थयं विषयं गृहीतुं मनो निश्चरति बहिर्गच्छति ततस्ततस्तत्र तत्र दोषदर्शनेन ततस्ततो विषयात् एतन्मनो नियम्य प्रत्याहृत्य आत्मनि स्वरूपे प्रवशं नयेत् पश्यं वस्थापयेत् एतेन पूर्वार्धव्याख्यातम् २६

एवमात्मवशेनसिर्किस्पादित्याशंक्याह प्रशतेति हियस्मात्पुनःप्रशान्तमनसंप्रकषेणउपरतचेतसंयोगिनेकाग्रतामौत्तमसुखंसंप्रज्ञातसमाधिफलभूतंउपैति भौतिकानांवाह्यानांमानोरथि
कानामांतराणांचविषयाणात्यागात्शान्तरजसंप्रक्षीणमोहादिकेशंब्रह्मभूतंसद्वस्तुरूपं अकल्मषंधर्माधर्मवर्जितं यथोक्तयोगभाष्ये यस्त्वेकाग्रेचेतसिसद्भूतमर्थप्रद्योतयतिकर्मबंधनानिष्ठयतिनिरो
धमभिमुखीकरोतिक्षिणोतिचक्रेशान्ससंप्रज्ञातोयोगइत्याख्यायतइति एतेनात्मसंस्थमनःकृत्वेतिव्याख्यातं २७ अस्यफलमाह युंजत्रिति एवमनेनप्रकारेणयोगीआत्मानंमनोयुंजन्समाधानः
विगतकल्मषोनिरस्ताविद्यादिकेशःसुखेनअनायासेनब्रह्मसंस्पर्शं निर्विकल्पंब्रह्मभावेक्यंत्रिविधोपाधिप्रविलयात्अश्नुतेप्राप्नोति कीदृशंब्रह्मसंस्पर्शंअत्यंतंतोद्वृष्टदृश्यभावेनपरिच्छेदस्तमतिक्रां
तंनिर्विकल्पंसुखंपरमानंदैकरूपं एतेननकिंचिदपिचित्तयेदितितुर्थपादोव्याख्यातः २८ द्विविधस्यापियोगस्यफलमाह सर्वेति'सोपाधिर्निरुपाधिश्चद्वेधाब्रह्मविदुच्यते ॥ सोपाधिकःस्यात्सर्वात्मा
निरुपाख्योऽनुपाधिकः'इति वार्तिकोक्तरीत्यासंप्रज्ञातेआत्मनःसार्वात्म्यमनुभवम्योगीसर्वेषुभूतेषुउपादानतयास्थितंआत्मानंईक्षतेपश्यति । तथाअसंप्रज्ञातेसर्वाणिभूतानिब्रह्मादिस्तंबपर्यंतानि
आत्मन्येकतागतानिरुज्वाभिवाच्यस्तसर्पदंडधारादीनितद्वत्पश्यति । योगयुक्तात्मायोगेनसमाहितचित्तः । अस्यैवव्युत्थानावस्थामाह सर्वत्रेति सर्वेषुब्रह्मादिस्थावरातेषुविषयेषुभूतेषुसमंनि
र्विशेषंब्रह्मात्मैकत्वविषयदर्शनंयस्यसर्वत्रसमदर्शनः तथाचश्रुतयः । 'यस्तुसर्वाणिभूतानिआत्मन्येवानुपश्यति ॥ सर्वभूतेषुधात्मानंततो नविजुगुप्सते ॥ सर्वस्यात्माभवति । ब्रह्मदाशाब्रह्म
दासाब्रह्मेभेकितवाउत । इदंसर्वयद्यमात्मा'इत्यादयएतमर्थप्रतिपादयंति । यतुयोगयुक्तात्मायोगासर्वत्रसमदर्शनःसआत्मानमीक्षतइतियोगिसमदर्शनावाऽऽस्मेक्षणाधिकारिणावुक्तौ ।

प्रशान्तमनसंयुगेनयोगिनंसुखमुत्तमम् ॥ उपैतिशान्तरजसंब्रह्मभूतमकल्मषम् २७ युंजन्नेवंसदाऽऽत्मानंयोगीविगतकल्मषः ॥

सुखेनब्रह्मसंस्पर्शमत्यंतंसुखमश्नुते २८ सर्वभूतस्थमात्मानंसर्वभूतानिचात्मनि ॥ ईक्षतेयोगयुक्तात्मासर्वत्रसमदर्शनः २९

योमां पश्यति सर्वत्र सर्वं च मयि पश्यति ॥ तस्याहं न प्रणश्यामि स च मे न प्रणश्यति ३०

यथाहिचित्तवृत्तिनिरोधःसाक्षिसाक्षात्कारहेतुस्तथाजडविवेके

नसर्वानुभूतचेतन्यपृथक्करणमपि नावश्यंयोगएवापेक्षितइति तत्र । 'समाहितोभूत्वाऽऽत्मन्येवात्मानंपश्यति । ततस्तुतंपश्यतिनिष्कलंभ्यायमानः'इत्यादिश्रुतिभिःसमाधिष्यामापरपर्याय
योगस्यैवात्मदर्शनहेतुत्वप्रतिपादनात् । तत्कारणंसांख्ययोगाभिप्रायंविद्याभेदाभोगविधिचक्रमितिर्लिगाज्ञानयोगयोःसमुच्चयावगमात् । नचश्रौतंयौक्तिकविवेकमात्राज्जडजडयोर्देहा
त्मनोःपृथक्करणसंभवाति सोपाधिकस्यभ्रमस्यउपाधिनिवृत्तिमंतरेणनिवृत्त्यसंभवात् । आदर्शाद्यमिदृतावपिप्रतिविंबादिभ्रमनिवृत्त्यापत्तेः अतएवाधिष्ठानज्ञानदाढ्यंसतितत्रकल्पितस्यचित्तस्य
तद्दृश्यस्यचादर्शनमनायासेनैवोपपद्यतइतिनिरस्तं । योगविनाऽधिष्ठानज्ञानस्यैवासंभवात् यदाहदक्षः 'स्वसंवेद्यंहितद्वह्यकुमारीस्त्रीसुखंयथा ॥ अयोगीनैवजानातिजात्यंधोहियथाघटं'
इति । यतुक्तंभगवत्पुण्यपादः ब्रह्मविदःकुत्रापियोगापेक्षानव्युत्पादयांबसुवुरिति । तदयातोब्रह्मजिज्ञासेत्यत्राथशब्दसूचितमुमुक्षुविशेषणीभूतसाधनचतुष्टयांतर्गतंशमाद्युपेतसमाधिमद्वोक्त
मिति न दोषः । द्वौकमावितिवसिष्ठवाक्यतात्पर्यतुपरस्परनिरपेक्षमार्गद्वयोपगमेनान्यःपंथाइतिश्रुतिबाधापत्याप्रतिपत्तिक्रममेवमात्रपरतयाप्रागेववर्णितमितिदिक् । किंचयोगप्रकारेणयोगा
नपेक्षमार्गांतरप्रतिपादनमसंगतं नचतत्सूचकोऽप्रकथिच्छब्दोवर्तते । संभवतिवाउक्तपुकेरतोयोगासमदर्शनइतिवापदाध्याहारोऽप्यसंगतइतिदिक् २९ अस्यात्मैकत्वदर्शनस्यापिफलमाह
योमांमिति सर्वत्रात्मच्छब्दःप्रत्यगात्मपरः योयोगीआत्मानंसर्वत्रपश्यतिसर्वचात्मनिपश्यतितस्ययोगिनःज्ञातआत्मानप्रणश्यतिअदर्शनंनगच्छतिज्ञातआत्मानपुनस्तिरोभवति । सकृ
ब्रह्मस्यमूलाज्ञानस्यबीजाभावेनपुनरुदयासंभवादित्यर्थः । मनुकार्यकारणसंघाताभिमानिनाशुक्तिकल्पवद्ब्रह्मण्यव्यस्तेनतदभिमानत्यागपूर्वकंज्ञातंस्वाधिष्ठानभूतंब्रह्ममातिरोधायि बुद्धेस्तत्त्व-

-पक्षपातित्वात् । ब्रह्मदृष्टानुमुक्तजीवस्यनिरन्वयोच्छेदोभवतीत्याशंक्याह सचमेनप्रणश्यतीति सचविद्वान्मेममप्रणश्यतिनतिरोभवतिमदभिन्नत्वात् । भवेदेतदेवंयदिजीवोमयिअ
ध्यस्तोवाममविकारोवामभवेत्तदानिरन्वयोच्छेदंप्राप्नुयात् । अहमेवतुसः । तत्त्वमस्यहंब्रह्मास्मिअयमात्माब्रह्मेत्पादिशास्त्रात्तस्माद्युक्तमुक्तंसचमेनप्रणश्यतीति ३० यस्मात्सर्वात्मैकत्व
दर्शीअहमेवातोनास्यमोक्षःप्रतिबध्यतइत्याह सर्वभूतेति सर्वापादानतयासर्वेषुभूतेषुसत्तारूपेणस्फुरणरूपेणचस्थितंमां परमात्मानमेकत्वंजीवब्रह्मणोरैक्यमास्थितःसन्नभजतिनिर्विकल्पनेस
माधिनासेवतेसयोगीव्युत्थामदशायांपारब्धकर्मवशात्वाधितानुवृत्त्यावेहमारुढःसर्वथासर्वप्रकारेणयाज्ञवल्कमादिवत्कर्मत्यागेनवावसिष्ठजनकादिवद्विहितकर्मणावादत्तात्रेयादिवन्निषिद्धकर्मणा
वावर्तमानोऽपिष्यवहरन्नपिमर्येववर्त्ततेनमत्तश्रुतोभवति । यतोदेवेभ्योऽपिनास्यभयमितिश्रूयते । 'तस्यहनदेवाश्चनाभूत्याईशतआत्माहोपांसभवति'इतिच । नेत्यव्ययमप्यर्थं देवाअपि
तस्यब्रह्मविदःअभूत्यैअनैश्वर्यायनईशतेनसमर्थाभवन्ति । यतोऽयमेवमात्मेतिश्रुत्यर्थः सनपुनःसंसारीपूर्ववद्भवतीत्यर्थः ३१ यद्यपिनिषिद्धकर्मणाऽप्यात्मविन्नवध्यतेतथापिशीलवानेवयो
गीश्रेष्ठइत्याह आत्मौपम्येनेति यथास्वस्यसुखमिष्टंदुःखमनिष्टंद्वत्परस्यापीतिबुद्ध्याधोऽन्यस्मेदुःखंनप्रयच्छतिसोऽर्हिसकःपरमयोगीमतइत्यर्थः ३१ साम्ययोगमशक्यमन्वानउपायांतरव

सर्वभूतस्थितंयोमांभजत्येकत्वमास्थितः ॥ सर्वथावर्तमानोऽपिसयोगीमयिवर्त्तते ३१ आत्मौपम्येनसर्वत्रसमंपश्यन्नियोजुन ॥ सुखंवायदिवाहुःखंसयोगीपर
मोमतः ३२ ॥ अर्जुनउवाच ॥ योऽयंयोगस्त्वयाप्रोक्तःसाम्येनमधुसूदन ॥ एतस्याहंनपश्यामिचंचलत्वात्स्थितिस्थिराम् ३३ चंचलंहिमनःकृष्णप्रमाथिवल
वहृढम् ॥ तस्याहंनिग्रहंमन्येवायोरिवसुदुष्करम् ३४ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ असंशयंमहाबाहोमनोदुर्निग्रहंचलम् ॥ अभ्यासेनतुकौतेयवैराग्येणचगृह्यते ३५
असंयतात्मनायोगोदुष्प्रापइतिमेमतिः ॥ वश्यात्मनातुयतताशक्योऽवाप्तुमुपायतः ३६ ॥ अर्जुनउवाच ॥ अयतिःश्रद्धयोपेतोयोगाच्चलितमानसः ॥ अप्रा
प्ययोगसंसिद्धिकांगतिंकृष्णगच्छति ३७ कच्चिन्नोभयविभ्रष्टश्छिन्नाभ्रमिवनश्यति ॥ अप्रतिष्ठोमहाबाहोविमूढोब्रह्मणःपाथि ३८ एतन्मेसंशयंकृष्णछेतुमहं
स्यशेषतः ॥ त्वदन्यःसंशयस्यास्यछेत्तानह्युपपद्यते ३९

भूत्सयाऽर्जुनउवाच योऽयमिति

योऽयंयोगस्त्वयासाम्येनप्रोक्तोऽर्हिसांप्राधान्येनसंन्यासपूर्वकव्यावर्णितः हेमपुसूदन तस्ययोगस्यसर्वद्वृत्तिनिरोधरूपस्यस्थिरास्थितिंनपश्यामि मनसश्चंचलत्वादितिशेषः ३१ एतदेवोपपादयति
चंचलंहीति प्रमाथिवलवहृदस्युवदेकस्यप्रमथनशीलं ३४ मनसोदुर्ग्रहत्वमभ्युपेत्यभगवानुवाच यद्यप्येवंतथाप्यभ्यासवैराग्याभ्यांसमुच्चिताभ्यांदुर्निग्रहमपिमनोनिगृह्यते । तत्राभ्यासोनामकस्यांशि
चित्तभूमौसमानप्रत्ययावृत्तिः । वैराग्यंतुदृष्टादृष्टेष्टभोगेषुसाधनेषुदोषदर्शनेनवैतृष्ण्यं । तत्रयथाकैदारिकःकैदारेषुकुल्याजलंसंचारयन्नेकस्यद्वारंपिधायापरस्योद्धाटयतितद्वैराग्येणविषयस्रो
तःखिलीक्रियतेअभ्यासेनकल्याणस्रोतउद्धाटयतइतिद्वयोरप्यावश्यकत्वं तथाचसूत्रं । अभ्यासवैराग्याभ्यातत्रिरोधइति ३५ असंयतात्मनाअजितचित्तेन वश्यात्मनाजितचित्तेन उपायतोऽभ्यास
वैराग्यरूपात् ३६ मनसोदुर्निग्रहत्वाद्योगसिद्धौविघ्नंपश्यन्नर्जुनउवाच हेकृष्ण योगात्कर्मयोगाच्चलितमानसस्त्यक्तकर्मासंन्यासीत्यर्थः श्रद्धयोपेतोयोगमार्गप्रविष्टोऽपिअयतिःआयुषोल्पत्वाद्वावै
राग्यदौर्बल्याद्वाअल्पप्रयत्नः । अलघणापवागूरितिदत्राल्पार्थेनञ् । सकदाचित्तयोगसंसिद्धियोगफलसंभ्यक्दर्शनमप्राप्यमृतश्चेत्कांगतिंकृच्छति ३७ कच्चिदिति कच्चिन्नोभयवि
भ्रष्टकर्ममार्गाद्योगमार्गाच्चविभ्रष्टश्छिन्नाभ्रमिवपूर्वमपरंवामेवसंधमप्राप्यमध्येएव नश्यतितद्वत् अप्रतिष्ठोनिराश्रयः हेमहाबाहो विमूढोब्रह्मणःपाथिब्रह्मप्राप्तिमार्गे ३८ एतत्तत्तं स्पष्टमन्यत् ३९

अत्रोत्तरं भगवानुवाच पार्थिवेति वात्सल्यत्वं बोधयति तस्यैव विनाशो नीचयोनिप्राप्तिः अमुत्र विनाशो नरकप्राप्तिस्तदुभयमपि न जायते । हियतः कल्याणकृच्छ्रमकृच्छ्रदुर्गतिर्नैव प्राप्नोति ४० इहामुत्र च तस्य महत्त्वमेवास्तीत्याह प्राप्नोति उपित्वा वा संकृत्वा शाश्वतीः समाः नित्यान्वत्सरान्योगप्रष्टोरागीचेदल्पकालाभ्यस्तयोगश्चेत् श्रीमतां गेहे जायते । तत्रापि श्रीमानयोगच्छतीत्याशंक्यशुचीनामित्युक्तं । शुचयो हि सत्कार्येष्वेव श्रियमुपयुजानाः पूर्वापेक्षया महत्तरं स्थानमासादयन्तीत्यर्थः ४१ स योगी विरक्तश्चिराभ्यस्तयोगो वाचेतस्य गतिमाह अथ वोति ४२ तत्र द्विविधेऽपि जन्मनि पूर्वदेहिकं पूर्वदेहप्राप्तं बुद्धिसंयोगं । यावती च योगभूमिः पूर्वजन्मनि जिता तत्र च यावत् बुद्धिः लोभाज्जातस्तावन्तं बुद्धिसंयोगं पूर्वाभ्यासादल्पेनैवाभ्यासेन लभते तस्मादपि भूयस्यां बद्ध्यां संसिद्धौ कर्षभूमिः लभार्थमित्यर्थः यत ते यत्नं करोति ४३ कुतो यततेऽशिक्षितोपीत्यत आह पूर्वैति अवशोऽपि प्रज्ञादादिवत्पित्रादिभिरन्यथानीयमानोऽपि तेनैव पूर्वाभ्यासेन बलवता हियते योगप्रवणः क्रियते । यतो योगस्य जिज्ञासुर्ज्ञानमात्रमिच्छन् यो भवति सोऽपि शब्दब्रह्मकर्मकां देवदम्बवृत्तिः कर्मवर्तते किं पुनः पित्राद्याज्ञा । इत्थं पूर्वाभ्यासबलं यन्महातमपि पित्रादियत्नं हृत्वा करोतीत्यर्थः ४४ एवं योगप्रवृत्तिमुक्त्वा यो विषयैर्हियमाणोऽपि प्रयत्नेन योगमेवाभ्यसितुं प्रवर्तते तस्य गतिमाह प्रयत्नादिति प्रयत्नात्प्रकृष्टात्तद्वत्तावत्वाद्युनिरोधादिरूपात्तत्वे च यांदिमुद्राविशेषाभ्यासा

॥ श्रीभगवानुवाच ॥ पार्थनैवेहेनामुत्र विनाशस्तस्य विद्यते ॥ न हि कल्याणकृत्कश्चिदुर्गतिं तात गच्छति ४० प्राप्य पुण्यकृतां लोकानुपित्वा शाश्वतीः समाः ॥ शुचीनां श्रीमतां गेहे योगभ्रष्टोऽभिजायते ४१ अथवा योगिनामेव कुले भवति धीमताम् ॥ एतद्बिदुर्लभतरं लोके जन्म यदीदृशम् ४२ तत्र तं बुद्धिसंयोगं लभते पूर्वदेहिकं कम् ॥ यत ते च ततो भूयः संसिद्धौ कुरु नन्दन ४३ पूर्वाभ्यासेन तेनैव हियते ह्यवशोऽपि सः ॥ जिज्ञासुरपि योगस्य शब्दब्रह्मातिवर्तते ४४ प्रयत्नाद्यतमानस्तु योगा संशुद्धक्लिबपः ॥ अनेकजन्मसंसिद्धस्ततो याति परां गतिं ४५ तपस्विभ्योऽधिको योगी ज्ञानिभ्योऽपि मतोऽधिकः ॥ कर्मिभ्यश्चाधिको योगी तस्माद्योगी भवार्जुन ४६ योगिनामपि सर्वेषां मद्गतेनातरात्मना ॥ श्रद्धावान्भजते यो मां समेयुक्ततमो मतः ४७ ॥ इति श्री० भीष्मपर्वणि श्रीमद्भगवद्गीता० अध्यात्मयोगो नाम षष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ पर्वणितुत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३० ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ मय्यासक्तमनाः पार्थयोगं युजन्मदाश्रयः ॥ असंशयं समग्रं मां यथा ज्ञास्यसि तच्छृणु १

द्योयतमानः संशुद्धक्लिबपो निष्पापो भवति यदाह मनुः । 'प्राणायामैर्दहे देनः' इति । इहोमानां सर्वेषां पापानि वृत्त्युपयोगित्वं न तत्त्वसाक्षात्कारे साक्षात्साधनत्वमित्यर्थः । अतएव सः अनेकैर्जन्मभिः संसिद्धः प्राप्तयोगो भूत्वा ततः परां गतिं मोक्षं याति । एतेन च शुद्धे वातरे पुनरिति पंचमांते यस्मिन् त्रितं ब्रह्मत्वात् ४५ एवं योगिनं स्तौति तपस्विभ्य इति तपस्विनोऽत्र कृच्छ्रं वा द्रायणमा सोपवासादिकर्तारः । ज्ञानिनश्च शास्त्रीयपाठित्वन्तः । कर्मिणोऽपि प्रहोत्राद्यनुष्ठातारः । तेभ्यः सर्वेभ्यो योगी यतोऽधिको मतस्तस्माद्योगी भवार्जुन ४५ समाप्तकर्मप्रधानस्त्वं पदार्थविवेकः । अतः परमुपासनाप्राधान्येन तत्पदार्थनिरूपयितुं कामस्तदुपासनां महाफलत्वेन स्तौति योगिनामिति देवमेवापरे यज्ञमित्यादिना चतुर्थोऽध्यायप्रोक्ता द्वादशयोगास्तद्वतां योगिनां सर्वेषां मध्ये यो मद्गतेन मयि वा सुदेवे स मां पितेनातरात्मना चित्तेन श्रद्धावात्सल्यमां भजते समेयुक्ततमोऽतिशयेन युक्तः श्लाघ्यो मतोऽभिप्रेतः । तस्मान्मद्भक्तो भवेति भावः ४७ ॥ इति श्रीमत्पद्माक्षप्रमाणमर्थादाधुरंधर० नीलकण्ठकृती भार० भीष्मपर्वणि भगवद्गीता० षष्ठोऽध्यायः त्वं पदार्थविवेकश्च समाधिभगवत् ॥ ६ ॥ पर्वणि० ॥ ३० ॥ पूर्वाध्यायाते यो मां भजते समेयुक्ततमो मतस्तद्वत्तु तत्र कीदृशं पूर्वोक्तं निष्कामकर्मयोगापेक्षया विलक्षणं तव भजनं केन वा शुणेन पूर्वयोगापेक्षया तस्य युक्ततमत्वमित्येतां मर्जुनस्याशंकां स्वयमेव परिहरन् भगवानुवाच मयीति कश्चिद्राजाश्रयो धनमानासक्तमना भवति । अयं तु मदाश्रयेण मामेव परमपुरुषार्थं भूतं प्राप्नुमिच्छन्तित्यर्थः । ईदृशो योगं युजन् समाधिमाप्नुमिच्छन् । त्वं पदार्थविवेककाले यद्यपि सार्वज्ञ्यमस्ति सर्वभूतस्य मात्मानमित्यादिवचनात्तथापि-

स्वस्मादन्यद्देवोऽस्ति न वेति पातं जलकापिलयोस्ताकिं कमी मांसकयोर्वासे श्वरानीश्वरयोर्मते दात्संशयः कारणाज्ञानाच्चासमग्रं तत्सार्वज्ञ्यमिति मत्वा आह असंशयं समग्रमिति मां तत्पदार्थमीश्वरं यथा ज्ञास्यसि तत्प्रकारं शृणु । अत्र वक्ष्यमाणरीत्या सर्वब्रह्मवासुदेवात्मकमिति भजने वैलक्षण्यं कारणज्ञातृत्वमस्य योगिनः पूर्वयोग्यपेक्षयाऽऽधिक्यमिति भावः १ एतदेवाह ज्ञानमिति ज्ञानं शुद्धप्रज्ञानघनं ब्रह्म । 'सत्यं ज्ञानमनंतं ब्रह्म विज्ञानमनंदं ब्रह्म' इति श्रुतेः । ते तुभ्यमहं वक्ष्यामि अशेषतः साधनकलापसहितं । किं वचनमात्रेण परोक्षज्ञानेन शब्दस्य स्वविषये परोक्षज्ञानजनकत्वं मियमादित्याशंक्याह सविज्ञानं अनुभवसहितं दशमस्त्वमसीत्यादौ शब्दादप्यपरोक्षज्ञानोत्पत्तिदर्शनात् । कस्मिन्मगवो विज्ञाते सर्वे भिदं विज्ञातमित्येकविज्ञानात्सर्वविज्ञानप्रतिज्ञां श्रीती भववर्णयति यज्ज्ञात्वेति जगत्कारणाधिष्ठानस्य ज्ञानरूपस्य ब्रह्मणो ज्ञाने संशयोच्छेदात्सर्वस्यात्ममात्रत्वेन ज्ञातव्यानवशोऽप्युक्त इत्यर्थः १ एतदेव ज्ञानं दौर्लभ्यप्रदर्शनेन स्तौति मनुष्याणामिति यततां यतमानानाम् ३ एवमेकविज्ञानात्सर्वविज्ञानं प्रतिज्ञायतदुपपत्तये सर्वस्य जडाजडप्रपंचस्पृष्टानां तमकब्रह्मप्रभवत्वमाह त्रिभिः भूमिरिति अत्र भूम्यादिपदैस्तत्तत्कारणान्येव गृह्यते प्रकृतिरित्यधिकारात् स्तूलभूम्यादेश्च विकृतिमात्रत्वात् । तथा च भूमिरिति गंतमात्रं । आप इति रसतन्मात्रं । अनल इति रूपतन्मात्रं । वायुरिति स्पर्शतन्मात्रं । खमिति शब्दतन्मात्रं । मन इति तत्कारणमहंकारः । बुद्धिरिति सप्तबुद्धिर्ब्रह्महृत्त्वं । अहं करोत्यनयेत्यहंकारो मूलप्रकृतिः । करणे च जोर्लभत्वेऽप्यगत्या बाहुलकात्तद्वोध्यम् । इयं मे मतोऽभिन्नाऽप्युत्सृष्टाऽशुक्तिशकलादिव रजतं अष्टधा अष्टप्रकारा प्रकृतिर्जडप्रपंचोपादानभूता । यद्वा नात्राव्यक्तमहदहंकारपंचतन्मात्राण्येवाष्टौ सांख्याभिमतपंचप्रकृतयो ग्राह्या इति नियमोऽस्ति । 'मनसा ह्येव पश्यति मनसा शृणोति' इति मनस इन्द्रियांतरप्रकृति

ज्ञानं तेऽहं सविज्ञानमिदं वक्ष्याम्यशेषतः ॥ यज्ज्ञात्वा नेह भूयोऽन्यज्ज्ञातव्यमवाशिष्यते २ मनुष्याणां सहस्रेषु कश्चिद्यततिसिद्धये ॥ यततामपि सिद्धानां कश्चिन्मां वेत्ति तत्त्वतः ३ भूमिरापोऽनलो वायुः खं मनो बुद्धिरेव च ॥ अहंकार इतीयं मेऽभिन्ना प्रकृतिरष्टधा ४ अपरेयमितस्त्वन्यां प्रकृतिं विद्धि मे पराम् ॥ जीवभूतां महाबाहो यदेदं धार्यते जगत् ५ एतद्योनीनि भूतानि सर्वाणीत्युपधारय ॥ अहं कृत्स्नस्य जगतः प्रभवः प्रलयस्तथा ६ मत्तः परतरं नान्यत्किंचिदस्ति धनं जय ॥ मयि सर्वमिदं प्रोक्तं सूत्रेण गणगण इव ७

त्वश्रवणेन संतुनवापि प्रकृतयः । तथा चैवं योज्यं इयं मे मदाभिन्ना प्रकृतिरव्यालताख्या भूम्यादिभेदेनाष्टधेति मूलप्रकृतेरत्र भूम्यादिभिः सह पाठाज्जन्यत्वमवगम्यते न सांख्यानामिवाजन्यत्वं । 'तस्मादव्यक्तमुत्पन्नं त्रिगुणं द्विजसत्तम' इति । 'अव्यक्तं पुरुषे ब्रह्म निष्कले प्रविलीयते' इति च तस्या अपि प्रभवप्रलययोः स्मरणेनात् ४ एवं क्षेत्रात्मिका प्रकृतिमुक्त्वा क्षेत्रज्ञात्मिका तामाह अपरेयमिति इयं प्रागुक्ता साऽपरा अष्टेष्टाजडत्वात् । इतस्तु विलक्षणामन्यां परचित्तत्वेन भदनन्यत्वादुत्कृष्टमिदं संबन्धिनीं प्रकृतिं जीवभूतां प्राणधारणानिमित्तभूतां क्षेत्रज्ञाख्या विद्धि जानीहि हे महाबाहो यथा प्रकृत्याऽतः प्रविष्टे यदेजगत्स्थावरजंगमशरीरात्मकं धार्यते ५ एतदिति एते परापरे क्षेत्रज्ञे ब्रह्मरूपे प्रकृतीयो निरुत्पत्तिलयस्थानेषां भूतानां तान्येतद्योनीनि भूतानि चतुर्विधानीत्येतदुपधारय सम्भ्रजानीहि । किं पातं जलानामिव एते प्रकृती ईश्वरादन्ये इत्याशंक्याह अहमिति कृत्स्नस्य स्वप्रकृतिसहितस्य जगद्विज्ञाजडरूपस्य प्रभवः प्रभवस्तस्मादिति प्रभवोत्पत्तिकारणं । तथा प्रलीयतेऽस्मिन्निति प्रलयः लयस्थानं च । अतस्ते उभे अपि प्रकृती मतो नातिरिच्येते ६ एवमेकविज्ञानात्सर्वविज्ञानं प्रकृतमात्मनो जगदुपादानत्वेनोपपाद्यतत एवात्मनो निर्विकारत्वहाने प्राप्ते आह मत्त इति कारणान्मृदादेः परंपृथग्भूतपृथग्दि व्यवहारे सयोर्भेदानुभवात् । परतरं तु गवाश्वादिमृदनुपादानकत्वात् । एवं ब्रह्मणः परतरं तदनुपादानकं किंचिदपि नास्ति हे धनं जय । एवं प्रपंचे ब्रह्माव्यतिरेकप्रदर्शकं ब्रह्मणि प्रपंचव्यतिरेकं स ह्येतां माह मयीति मयि सद्रूपेण स्फुरणरूपेण च सूत्रवत्सर्वत्रानुस्यूते । यदिदं सर्वमणिगणवत्परस्परव्यावृत्तं तत्प्रोक्तं तेन व्यावृत्तेभ्योऽनुवृत्तं भिन्नमिति न्यायेन प्रपंचातीतोऽहमवतानमविकारित्वमित्यर्थः ७

नन्वेवंप्रपंचपरमात्मनोर्मणिसूत्रवदुपादानोपादयभावोऽपिनस्यात् । ननुपादानं चाननुवृत्तं चेति घटत । मूलटाहावदर्शनादित्याशंक्यस्वप्नमायेन्द्रजालरज्जुरगतुल्यत्वं प्रपंचस्योपपाद्योभयमप्यवि
रुद्धमित्युपदिष्टे च दयमकस्मादुद्विग्नो भविष्यतीति मत्वा दृष्टांतांतरैरेवानुवृत्तिव्यावृत्तिचिज्जयोर्दर्शयति रसइति यथारसोऽप्सु एकमप्यप्परमाणुमपरित्यज्यानुस्यूतो दृश्यतेऽतोरसरूपे मयि आपः
प्रोताः एवं प्रमायां च द्रादयः प्रोताः प्रणवे सर्ववेदाः प्रोताः । तद्यथा 'शंकुना सर्वाणि पर्णानि संतृण्णान्येव मोकारेण सर्वा वाक् संतृण्णा' इति वाह्मात्रे प्रणवानुस्यूति श्रवणात् । संतृण्णानि संग्रहितानि । एव
माकाशशब्दः सारभूतस्तस्मिन्मयि खं प्रोतं । सर्वपुरुषेषु सारं पौरुषं शौर्यं धैर्यादिरूपं तत्र पुरुषाः प्रोताः एवमग्रेऽपि द्रष्टव्यम् ८ पुण्यइति रसादिष्वपि द्रष्टव्यं अपुण्यस्य सर्वस्याविद्यामात्रविलसित
त्वात् विभावसौ ब्रह्मतेजः दहनशक्तिः । जीवन्त्यनेनेति जीवनमंत्रविराजं तत्र हि सर्वाणि भूतानि प्रोतानि । अन्ये बुद्धीवनमायुरिति व्याचक्षते । तपश्चेति तपो धर्मस्तद्रूपे मयि तपस्विनः प्रोताः ९ बीजं
कारणं सर्वभूतानां पिंडब्रह्मांडात्मकानां बीजे मयि पिंडादिकं प्रोतं कनकेकुंडलादिवत् । सनातनं नित्यं बीजांतरादनुत्पन्नं । बुद्धिरूपे मयि बुद्धिमंतः प्रोताः तेजः प्रागल्भ्यं तद्रूपे मयि मगल्भाः प्रोताः १०
बलरूपे मयि बलवंतः प्रोताः कामरागविवर्जितं कामस्तृण्णा रामोरंजना तौ हि भाविष्यकौ अतो निरविष्यस्य बलं तद्वर्जितं एवं धर्मा विरुद्धकामरूपे मयि ईदृशाः कामवंतः प्रोताः ११ सात्विका
धर्मज्ञानवैराग्यैश्वर्यादयः राजसालोभप्रवृत्त्यादयः तामसानिद्रालस्यादयः तान्सर्वान्मत्तएव संतन्मात्रादिरूपास्तुत्रात्मनो निर्गता इति विद्धि । नन्वेवं तव सर्वजगदात्मनो विकारिस्त्वा परयाकौट
स्थ्यहानिरित्याशंक्याह नत्वहंतेषु ते मयीति येष्वबादयः प्रोतास्तेषु सुत्रावयवभूतेषु रसादिष्वनुवृत्तजडरूपेष्वबाधितात्मचिन्मात्ररूपो घटशरावोदं च नावाविवृत्रास्मि । अनृतस्यास्य सत्तास्तु

रसोऽहमप्सुकौतेयप्रभास्मि शशिसूर्ययोः ॥ प्रणवः सर्ववेदेषु शब्दः खेपौरुषं नृषु ८ पुण्यो गंधः पृथिव्यां च तेजश्चास्मि विभावसौ ॥ जीवनं सर्वभूतेषु तप
श्चास्मि तपस्विषु ९ बीजं मां सर्वभूतानां विद्धि पार्थ सनातनम् ॥ बुद्धिर्बुद्धिमतामस्मि ते जस्ते जस्विनामहम् १० बलं बलवतां चाहं कामरागविवर्जितम् ॥
धर्मा विरुद्धो भूतेषु कामोऽस्मि भरतर्षभ ११ ये चैव सात्विकाभावाराजसास्तामसाश्च ये ॥ मत्तएवेति तान् विद्धि न त्वहंतेषु ते मयि १२ त्रिभिर्गुणमयैर्भा
वैरेभिः सर्वमिदं जगत् ॥ मोहितं नाभिजानाति मामेभ्यः परमव्ययम् १३ दैवी ह्येषा गुणमयी मम माया दुरत्यया ॥ मामेव प्रपद्यंते मायामेतां तरंतिते १४

रणे एव स्वकीये प्रयच्छामि मत्तन्मात्रात्मनो मयीत्यर्थः । ते तु मय्येवाव्यस्ता मदनन्याः यथारज्ज्वामध्यस्ताः सर्पादयोरज्ज्वनन्याः । तदनन्यत्वमारंभणशब्दादिभ्य इति न्यायात् ।
अनन्यत्वं व्यातिरेकेणाभावः । नखत्वनन्यत्वमित्यभेदं ब्रूमः किंतु भेदं निषेधामः कुतः आरंभणशब्दात् । वाचाऽऽरंभणविकारो नाम धेयमिति विकारस्य वागालंबनत्वेन स्वप्नमायेन्द्रजालिक
विषयसाम्यश्रुतेः । न ह्यात्मनो विचित्रप्रपंचात्मत्वे ते मयीत्यंशाविरोधेऽपिन त्वहंतेष्वित्यंशे विरोधपरिहारो युज्यते कार्यस्य कारणरूपकत्वावश्यकत्वात् । तस्माद्विचित्रत्वादाश्रयेणैव ब्रह्मणो
जमदुपादानत्वकूटस्थत्वे निर्वहत इति साधूकं न त्वहंतेषु ते मयीति १२ कथं तर्हि स्थूलसूक्ष्मप्रपंचबाधेन जना आत्मानं नावगच्छंतीत्याशंक्याह त्रिभिरिति एभिः पूर्वोक्तैस्त्रिभिस्त्रिविधैर्भावे
प्रकाशप्रवृत्तिनियमाद्यैर्गुणमयैः सत्त्वरजस्तमोगुणविकारैरिदं चराचरं प्राणिजातं जगच्छब्दवाच्यं मोहितं सदेभ्यो गुणैः परमानं जानाति । यथारज्ज्वान् सर्पभ्रमेण व्याकुलः सर्पात्परारज्जुं
न जानाति तद्वत् । परत्वे हेतुः अव्ययं एते भावाः परिणामित्वात् व्ययवंतः अहं वृत्तद्विपरीतः साक्षी इत्यव्ययः १३ देवस्य जीवरूपेण लीलया क्रीडतो मम संबंधिनीयं देवी हि प्रसिद्धा
पिंडब्रह्मांडरूपेण विततेषाममचिन्मात्रस्य मायामाहं न जनातीति साक्षिप्रत्यक्षत्वेनापलापनार्हाऽनृतस्य प्रपंचस्येन्द्रजालादेरिव प्रकाशिका गुणमयी सत्त्वरजस्तमोगुणमयी दुरत्यया दुरतिक्रमा
ये मां भवसर्वभूतस्थं भगवंतं वासुदेवं प्रपद्यंते विषधी कुर्वंति त एव तां मायां तरंति । अधिष्ठानज्ञानेनैव समूलस्य भ्रमस्योच्छेदो भवति न तु ज्ञानांतरेण वा हृत्तिनिरोधेनैवेत्यर्थः । अयमर्थः—

जीवेश्वरविभागश्चैव शुद्धचिन्मात्रे कल्पितो मायादर्पणश्चित्प्रतिबिंबरूपं जीवं शक्तिर्यद्विचैतन्यमनुरुध्य प्रचलति अयस्कांतमनुरुध्येव लोहशलाका इदमेव ईश्वराधीनत्वं मायायाः ईश्वर
स्य च मायाद्वारा सर्ववृत्त्वमपि तथा च श्रुतिः । 'अस्मान्मायीषूजते विश्वमेतत्तस्मिन् श्रान्धो मायया सन्निरुद्धः' इति । तथा चैकैव माया जीवेश्वरयोरुपाधिर्द्वेणव विवर्तते विवयो विवप्रतिबिंब
भावानां कांतमुभयानुस्यूतं शुद्धचिन्मात्रमन्यनृतीयं मुक्तप्राप्यं जीवेश्वरौ चोपाधिपक्षपातदशायामरूपज्ञत्वसर्वज्ञत्वशास्यत्वशासितृत्वादिभारं भजेते । तावेव तदभावे उपाधिप्रचारदर्शनादु
दासीनबोधरूपतया जीवसाक्षीश्वरसाक्षीति शब्दाभ्यां व्यवहियेते । एवं च जीवेश्वराराधनावाप्तप्रत्यक्षत्वज्ञानेन मायायां नष्टायां तत्कार्यस्यापि नाशेन साक्ष्याभावात् साक्षित्वमपि परित्यज्य विवप्र
तिबिंबानुस्यूतं शुद्धचैतन्यं प्राप्नोतीति तदिदमुक्तं देवीमायेति मम मायेति चैकस्या एव जीवेश्वरसंबंधित्वं जीवस्येश्वरमजनेन मायातरणमिति च १४ कुतस्तर्हि सर्वेत्वा प्रपद्यमायां तरंती
स्याशंक्याह न मां भिति यतो दुष्कृतिनोऽस्तश्चित्तशुद्धयभावान्मूढाः आत्मानात्मविवेकहीनाः अतएव नराधमामानप्रपद्यंते कुतो दुष्कृतिनः यतो माययाऽपहृतं तिरस्कृतं ज्ञानमखंडसंविद्वपं
ब्रह्मयेपाते अपहृतज्ञानाः । एतेन मायाया आवरणशक्तिरुक्ता । किंच आसुरं असुराणां विरोचनादीनां भावं चित्ताभिप्रायमात्रमेव महत्पश्यत्वादिना श्रुतं देहेन्द्रियसंघातएव सम्यक्संतर्पणीय
इत्येवं विधमाश्रिताः । एतेन मायाया विक्षेपशक्तिरुक्ता । तदेवं मायया स्वरूपानंदमावृत्य देहात्मभ्रमे जनिते सति तदभिमानाद्देहादिपुष्ट्यर्थं दुष्कृतं कुर्वंति तेन च मूढाः संतो नराधमामानप्रपद्यंते ।
सर्वानर्थमूलं मायैवेत्यर्थः १५ ये तु सत्यपि देहाद्यध्यासे मतो विभ्यति मत्प्रीत्यर्थं लुक्तमेवाचरंति तेऽपि चतुर्विधानकेवलं सर्वमदेककामा इत्याशयेनाह । चतुर्विधा इति । आर्तः पीडितः पीडापरिहारा

न मां दुष्कृतिनो मूढाः प्रपद्यंते नराधमाः ॥ माययाऽपहृतज्ञाना आसुरं भावमाश्रिताः १५ चतुर्विधा भजंते मां जनाः सुकृतिनोऽर्जुन ॥

आर्तो जिज्ञासुरर्थार्थी ज्ञानी च भरतर्षभ १६ तेषां ज्ञानी नित्ययुक्त एकभक्तिर्विशिष्यते ॥ प्रियो हि ज्ञानिनोऽत्यर्थमहंसचममप्रियः १७

उदाराः सर्वे एवैते ज्ञानी त्वात्मैव मे मतम् ॥ आस्थितः सदियुक्तात्मा मामेवानुत्तमां गतिम् १८ बहूनां जन्मनामंते ज्ञानवान्मां प्रपद्यते ॥

वासुदेवः सर्वमिति समहात्मा सुदुर्लभः १९ कामैस्तैस्तैर्हृतज्ञानाः प्रपद्यंतेऽन्वदेवताः ॥ तं तं नियममास्थाय प्रकृत्या नियताः स्वया २०

र्थी । जिज्ञासुः स्वाज्ञाननाराधी । अर्थार्थी धनाद्यर्थी । ज्ञानी चेति चतुर्विधामां भजंते १६ किं सर्वेऽपि समापते सुकृतिन इति साधारण्येन विशेषणादत आह तेषां भिन्नेषां ज्ञानी
विशिष्यते यतो नित्ययुक्तः आर्तादयो हि कामिनाः कामपूतौ न मद्भजने युक्ता भवंति अयं तु नित्ययुक्त एकभक्तिश्चैकभावेन भजनं करोति । तथा हि आर्तारोगिणः सूर्यमजंते । जिज्ञासवः सरस्व
तीम् । अर्थार्थिनः कुबेरादीनि तितेषां तत्कामार्थित्वेनानेकभक्तिर्वदृश्यते । तस्य नित्ययुक्तत्वे एकभक्तिर्वेचहेतुः हियतः ज्ञानिनोऽहमत्यर्थप्रियः आत्मत्वादेव आत्मा च प्रियः निरुपाधिमेमगोच
चरत्वात् । 'तदेतत्प्रेमः पुत्रात्प्रेयो वित्तात्प्रेयोऽन्यस्मात्सर्वस्मादांतरं दयमात्मा' इति श्रुतेश्च । स च ज्ञानी मम प्रियो भक्तानां दुर्लभत्वादिति भावः १७ उदारा इति सर्वेऽप्येते उदारा उत्कृष्टा एव ।
ज्ञानी तु मया तैवेति मम मतं निश्चितं हियतः स युक्तात्मा अहमेव भगवान्वासुदेव इत्यभेदेन मयि समाहितचित्तो मां भवानुत्तमां श्रेष्ठां गतिमास्थितो न तु मतोऽन्यदारोग्यादिकं कामयानो मद्भक्तिकरोति ।
किं तर्हि मत्प्राप्त्यर्थमेव मां भजत इत्यर्थः १८ किंच वासुदेवः सर्वमिति ज्ञानवान् यो बहूनां जन्मनामंते चरमजन्मनि मां प्रपद्यते सम्पददर्शनेनापरोक्षीकरोति समहात्मा ब्रह्मभूतः सुदुर्लभ इति योजना
१९ अन्येतुस्तैः कामैः पुत्रपश्वादि विषयैः हृतज्ञानाः हृतदूरीकृतज्ञानां विवेको ये पाते अन्यदेवताः अहमेतस्या आराधनेनेदं फलमवाप्तवानीति भेदबुद्ध्या प्रपद्यंते इन्द्रादीन् तं तं नियमं चतुर्दशयुप
वासादिकमास्थाय । स्वयामकृत्यावश्यमाणविषयादेव्या आसुर्या वानियताः निगृहीताः २०

किंच योयोभक्तः सात्त्विको राजसस्तामसो वा यां तां तनुं तां दृष्टी मेव देवादि रूपांश्चरन् भूतप्रेतरूपांश्चामूर्तिं श्रद्धया तादृश्यैवाचिनुमिच्छति तस्य तस्य भक्तस्य ता मेव श्रद्धा सात्त्विकी राजसी तामसी वाऽहं सर्वेश्वरोऽचला विदधामि २१ ततश्च सतया श्रद्धया युक्तः स नूतनस्यामूर्तेराराधनं ससाधनं वशीकरणमीहते इच्छति ततश्च कामान्विषयान् लभते मयैव विहितानां ज्ञापितान् हितान् ईप्सितान् एतेन सर्वासां देवतानां स्वाज्ञावशवर्तित्वं दर्शितम् २२ अल्पमेधसा 'अथ यत्रान्यत्पश्यत्यन्यच्छृणोति अन्यन्मनुते अन्यद्विजानाति तदल्पम्' इति श्रुतेः द्वैतमल्पं तत्रैव मेधायेषां विदधामि मिलापिणामित्यर्थः । तेषां तत्फलमंतवत् सर्वस्य बाह्यार्थस्यांतवत्त्वादेव । तुशब्दोऽभेदेनेश्वरभक्तेभ्यो विभेदार्थः यतो देवयजो देवान्यजते इति देवयजस्ते देवानंतयुक्तानेव याति ! एवं यश्चरन् भोक्तव्यं ज्ञात्वा दीनेव याति भूतप्रेतभक्ताश्च भूतादीनेवैत्यपि द्रष्टव्यं । मद्रक्तास्तु मामेवानंतं याति । अतस्तेऽनंतफलभाज इत्यर्थः २३ एवं तर्हि कुतस्त्वा मेव सर्वेन प्रतिपद्यंत इत्याशंक्या ज्ञानादित्याह अव्यक्तमिति अव्यक्तं सर्वोपाधिगुण्यत्वेनास्पृष्टमपि बाहुदेवशरीरेण व्यक्तिमापन्नं अस्मदादिबच्छरीराभिमानिनं मामनुद्वयो मन्यते । यतो मम परं भावं परस्वमुत्कृष्टत्वमजानंतः । उत्कृष्टत्वमेव विज्ञिनष्टि अव्ययं न व्येतीत्यव्ययमविनाशिनं अनुत्तमं यस्माद्व्यकुत्कृष्टं च नास्ति निरतिशयमखंडैश्वर्यरूपमित्यर्थः २४ कुतस्त्वद्विषयमज्ञानं लोकस्येत्यत आह नाहमिति हे योगयोगिन् अर्श आद्य च्प्रत्ययांतोऽयं योगशब्दः अहंतत्पदार्थः सर्वस्य योगिनस्त्वं पदार्थमात्राभिज्ञस्य न प्रकाशोऽस्मि तत्र हेतुः माया समावृत इति । माये तु भोगो युक्तिर्गुणानां घटनं सैव

यो यो यां तां तनुं भक्तः श्रद्धया चिनुमिच्छति ॥ तस्य तस्याचला श्रद्धा ता मेव विदधाम्यहम् २१ सतया श्रद्धया युक्तस्तस्याराधनमीहते ॥ लभते च ततः कामान्मयैव विहितानि हितान् २२ अंतवत्तु फलं तेषां तद्भवत्यल्पमेधसाम् ॥ देवान् देवयजो यांति मद्रक्ता यांति मामपि २३ अव्यक्तं व्यक्तिमापन्नं मन्यते मामनुद्वयः ॥ परं भावमजानंतो ममाव्ययमनुत्तमम् २४ नाहं प्रकाशः सर्वस्य योगमाया समावृतः ॥ मूढोऽयं नाभिजानाति लोको मामजमव्ययम् २५ वेदाहं समतीतानि वर्तमानानि चार्जुन ॥ भविष्याणि च भूतानि मां तु वेद न कश्चन २६ इच्छा द्वेषः समुत्थेन द्वंद्वमोहेन भारत ॥ सर्वभूतानि संमोहं सर्गे यांति परंतप २७ येषां त्वंतगतं पापं जनानां पुण्यकर्मणाम् ॥ ते द्वंद्वमोहनिर्मुक्ता भजन्ते मां दृढव्रताः २८

योगमायाचित्तसमाधिर्वा योगो भवतस्तत्कृता मायेति भगवत्संकल्पवशवर्तिनी मायेत्यर्थः उत्तरार्धः स्पष्टार्थः २१ ननु त्वदभिज्ञं लोकं त्वन्माया मोहयति चेत्त्वा कुतो न मोहयतीत्यत आह वेदाहमिति सत्यं सत्यपिलोकस्य मम चामेदे औपाधिकमेव सत्त्वा दुपाधिर्माभिमानित्वा लोको मूढः । तदभावाद्वाहं सर्वज्ञ इति विशेषः अक्षरार्थः स्पष्टः २४ केन पुनर्निमित्तेनातीतादीनि भूतानि न जानाति त्याशंक्याह इच्छेति इच्छारागः द्वेषस्ताभ्यां समुत्थितो द्वंद्वमोहः शोभनाशो मनसत्या सत्या नित्यामित्यात्मना तमसु विपर्ययः अशोभने शोभनबुद्धिः शोभने वा अशोभनबुद्धिरित्येवं रूपस्तेन । हे भारत भरतान्वय सर्वभूतानि सर्गे सृष्टि विषये मोहं अविवेकं यांति हे परंतप । अयं भावः यो हि सृष्टेरुपादानं स्वरूपं च तत्त्वतो जानाति स ब्रह्मवित् सर्वज्ञत्वादीनां जानाति । सृष्टौ च सर्वेषां मोहोऽस्ति अशोभने रुपादौ शोभनाध्यासात् । असत्ये प्रपंचे सत्यत्वाध्यासात् । सत्ये चात्मनोऽसंमत्त्वेऽसत्यत्वाध्यासात् । अनित्ये स्वर्गादौ नित्यत्वाध्यासात् । अनात्मनि देहादावात्माध्यासात् । अतो विपर्ययेण सृष्टिज्ञानं प्रतिबद्धं तेन च सर्वव्ययं जायते अस्मदादीनामिति २७ केषां तर्हि सर्वव्ययं मयतीत्याशंक्याह येषां त्विति द्वाभ्यां येषां पुनर्जन्तानां पुण्यकर्मणां पापं अंतगतं अंतं तां मां द्वितीयाश्रितेति समासः ते द्वंद्वमोह उक्तलक्षणस्तेन निर्मुक्ताः संतः प्रथमं दृढव्रताः शमदमादिदाढ्यभाजो भूत्वा मामंजते २८

ततश्च जरा मरणयोः प्रवाहादात्मनो मोक्षाय मामाश्रित्य मयि समाहितचेतसो भूत्वा ये यतंति यतंते ते ज्ञानलाभाय वेदांश्च श्रवणादौ ते तत्सर्वं वेदांतं प्रसिद्धं कृत्स्नं ब्रह्म विदुः विराडाद्युपासका ह्यकृत्स्नब्रह्म विदुः सृष्टकारणयोर्निष्कलस्य चाज्ञानात् । श्रीगोपालबालोपासकास्तु तत्पदलक्ष्यकृत्स्नब्रह्मविदोऽस्तस्तेऽध्यात्मादिकं कारस्त्वेन जानंति सर्वविदो भवन्तीत्यर्थः । अनेन 'यज्ज्ञात्वा नेह भूयोऽन्यदज्ञातव्यमवशिष्यते' इत्येकविज्ञानात्सर्वविज्ञानप्रतिज्ञाया पूर्वकृता तस्या उपसंहारो दर्शितः । अध्यात्मं आत्मनि शरीरे स्थितं प्रत्यगात्मविषयं वस्तु शुद्धं त्वं पदार्थमित्यर्थः । कर्मचतुष्टयं पदार्थज्ञानयोः साधनं श्रवणादिकं सर्वविदुः २९ एवं तत्पदार्थविवेकं सद्यो मुक्तिहेतुं समाप्य तत्प्राप्त्युपायभूतान्युपासनानि क्रममुक्तिफलानि विस्तरेण वक्तुं कामः संक्षेपेण सूत्रयति साधिभूतेति अधिभूतं च अधिदैवं च ताभ्यां सहितं साधिभूताधिदैवं तथाऽधियज्ञेन सहितं साधियज्ञं च माये विदुः उपासते ते युक्तचेतसः । यतो नित्यं समाहितचित्तास्ततो मां प्रयाणकालेऽपि सर्वजनव्यामोहके विदुरेव । भावनादाढ्या न्मरणकालेऽपि तस्य ज्ञानस्य प्रमोघो न भवत्यतो भगवति नैरंतर्येण दृढा भावना कर्तव्येति भावः । अधिभूतादिपदार्थं तु भगवानेव व्याख्यास्यतीति नोक्तवंतो वयम् ३० ॥ इति श्रीमत्पर्वणि नीलकंठीये मारतभावदीपे सप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ पर्वणि ॥ ३१ ॥ ॥ ३ ॥ पूर्वस्मिन्नध्याये मायोपहितं ब्रह्म जगत्कारणमुक्तं च उतमानामनुपाधिब्रह्मप्रतिपत्तावुपलक्षणं मध्यमानामुपास्यं चेति मत्वा प्रतिपत्तव्यं ब्रह्मतद्विषय एकः उपासनाविषयाश्च षट् एवं सप्तश्रविषयास्ते ब्रह्मतद्विदुरित्यध्यायते सार्धं श्लोकेन मम वता सुत्रितास्त दृष्टिरूपोऽयमध्याय आरभ्यते । तत्र सूत्रितानां ब्रह्मादिशब्दानामर्थबुद्धिरुत्तरुन उवाच किं तत्कृत्स्नं ब्रह्मेति प्रथमः प्रश्नः शेषः स्पष्टार्थः श्लोकः १ अधियज्ञः कथं कोऽत्र कथं तत्स्वरूपप्रश्नः कथं ज्ञेय इति पदापकर्षेण तत्तदुपासनाप्रकारप्रश्नश्चेति द्वयं मि

जरा मरणमोक्षाय मामाश्रित्य यतंति ये ॥ ते ब्रह्म तद्विदुः कृत्स्नमध्यात्मं कर्म चाखिलम् २९ साधिभूताधिदैवं मां साधियज्ञं च ये विदुः ॥ प्रयाणकालेऽपि च मां ते विदुर्युक्तचेतसः ३० ॥ इति श्रीम० भीष्मपर्वणि भगवद्गीतासूपनिषत्सु ब्रह्मविद्यायां योगशास्त्रे श्रीकृष्णार्जुनसंवादे ज्ञानयोगो नाम सप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ पर्वणि तु एकत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३१ ॥ अर्जुन उवाच ॥ किं तद्ब्रह्म किमध्यात्मं किं कर्म पुरुषोत्तम ॥ अधिभूतं च किं प्रोक्तमधिदैवं किमुच्यते १ अधियज्ञः कथं कोऽत्र देहेऽस्मि न्मधुसूदन ॥ प्रयाणकाले च कथं ज्ञेयोऽसि नियतात्मभिः २ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ अक्षरं ब्रह्म परमं स्वभावोऽध्यात्ममुच्यते ॥ भूतभावोद्भवकरो विसर्गः कर्मसंज्ञितः ३

लित्वा एकपदप्रश्नः शेषं स्पष्टम् २ क्रमेणैवां प्रश्नानामुत्तरमाह अक्षरमित्यादिभिस्त्रिभिः तत्र किं तद्ब्रह्मेत्यस्योत्तरमक्षरं परमं ब्रह्मेति यत्परममक्षरं तद्ब्रह्मेति योजना अक्षरशब्दस्य वर्णेषु कृत्वा ओमित्येतदक्षरमित्यादि श्रुतौ ओमित्येकाक्षरं ब्रह्मेति स्मृती च दर्शनेनात्रापि प्रणवस्याक्षरशब्देन ग्रहणे प्रसक्ते परममिति विशेषणं प्रणवस्य परब्रह्मत्वा संभवात् । अतश्च 'एतद्वै तदक्षरं गार्गि ब्रह्मणा अभिवर्तयत्स्थूलमनूष्वहस्वमदीर्घम्' इति श्रुतिप्रसिद्धमखंडैकरसं वस्तु अक्षरशब्दितं ब्रह्मेति प्राणः यद्वा । अक्षरशब्देन जीवः 'कूटस्थोऽक्षर उच्यते उत्तमः पुरुषस्त्वन्यः' इति गीतासु । 'क्षरं प्रधानममृताक्षरं हरः क्षरात्माना वीशते देव एकः' इति श्रुतौ च कूटस्थपदेनामृतपदेन च विशेषितस्याक्षरपदस्य जीववाचित्वदर्शनात् अमृतोऽक्षरमित्यपेक्षिते उल्थाभावश्छादसः तथा च क्षरं जीवाख्यं परमं ब्रह्म परममिति विशेषणेन सोपाधिकस्य पूर्वाध्यायोक्तस्य व्याप्तिः । नहि जीवस्य सोपाधिकस्य ब्रह्मभावः संभवति व्यावर्तकोपाधीमायादर्पणे जायतितयो रभेदायोगात् । किं तद्ब्रह्मेति प्रश्ने परममिति विशेषणाभावेऽपि ते ब्रह्मतद्विदुः कृत्स्नमिति प्रश्नोत्थापके सूत्रे परमत्ववाचिना कृत्स्नपदेन ब्रह्मणो विशेषितत्वादुत्तरेऽपि ब्रह्मण एव परममिति विशेषणं युज्यत एव प्रश्नेऽपि तच्छब्देन कृत्स्नत्वस्यैव ग्रहात् । ततश्च किं तत्कृत्स्नं ब्रह्मेति प्रश्ने यदक्षरं जीवाख्यं तदेव पितोपाधिसंबंधं सत्कृत्स्नं ब्रह्मेति तत्त्वमसीति महावाक्यार्थः प्रतीचो ब्रह्मभावः प्रतिपादितो भवतीति ह्यं । तथा स्वोऽनामंतुको भावः स्वरूपस्वभावः शुद्धस्त्वं पदार्थः सोऽध्यात्ममुच्यते । माये तु स्वैव पदस्य ब्रह्मणः प्रतिदेहं प्रत्यगात्मभावः स्वो भावः स्वभावोऽध्यात्ममुच्यते अध्यात्मशब्देनाभिधीयत इति ।

—विसर्गोदेवतोद्देशेनद्रव्यत्यागात्मकोयागःसकर्मसंज्ञितः । तमेवविशिष्टमृतेति भूतानामावःसात्विकादिःस्वभावःउद्भवश्चतयोःकरणाद्रूतमावोद्भवकरः तथाहि । दुद्धिकर्मानुसारिणीतिकर्मा
नुसारित्वमावस्यस्मर्यते । तथाउद्भवोऽपिकर्मतत्त्वस्मर्यते । 'अग्नौप्रास्ताहुतिःसम्यगादित्यमुपतिष्ठते । आदित्याज्जायतेवृष्टिर्वृष्टेरन्नंततःप्रजाः'इति ३ क्षरोभावोजनिमद्रस्तुकर्मफलभूततत्सा
धनभूतचतुर्दधिमृतमित्युच्यते । अधिदेवतंपुरुषःसर्वास्तुपूर्वसतीतिसर्वकरणानुग्राहकःसकलदेवतात्माहिरण्यगर्भः । अधियज्ञोपज्ञाभिमानीविष्णुरंतर्यामीसोऽहमेवदेह्यास्मिअत्रास्मिन्देहे देहमृता
वर ४ अत्रपद्मपत्रोत्तरेषुप्रथमेजीवस्यब्रह्मभावउक्तः तजानतांप्रयाणमेवनास्ति । 'नतस्यप्राणाउत्क्रामंत्यत्रैवसमवनीयंते ब्रह्मैवसन्ब्रह्माप्तेति'इतिश्रुतेः । द्वितीयेऽहमेवदेह्यास्मिअत्रास्मिन्देहे देहमृता
पिवस्तुतत्त्वविषयत्वात्तत्रभावनापेक्षाऽस्तीतिनभावनाफलभूतकालेतत्प्रत्ययोऽपेक्षते । तृतीयचतुर्थयोस्तुकर्मतत्साधनभूतचजन्यवस्तुत्वं तत्रापिनभावनापेक्षाऽस्ति अंतकालेप्रबलेनैवकर्मणा
चित्तस्यावरोधात्तत्साधनफलभूतस्यैवस्मरणावश्यंभावेनतत्रभावनायावैयर्थ्यात् । परिशेषादंत्ययोरेवकार्यकारणब्रह्मणोःसोपाधिकनिरुपाधिकयोरन्यतरस्यभावनासुदृढाचेदंतकालेतत्प्रत्ययो
ऽवश्यंभावीतितयोरन्यतररूपपरमात्मानंस्मरन्त्यःकलेवरंमुक्ताचिरादिभागैर्प्रयातिसब्रह्मलोकप्राप्तिसिद्धाराकमेणमग्रावंमोक्षंयातीत्याह अंतकालेचेति स्पष्टायोजना नास्त्यत्रसंशयइतिसोपा
धिकब्रह्मोपास्तिप्रकृत्य 'शतं चैकाचत्तदयस्यनाड्यस्तासामूर्द्धानमभिनिःसृतैका ॥ तयोर्ध्वमायन्नमृतत्वमेतिविष्वगन्याउत्क्रमणेमवति' इतितदुपासकस्यगतिपूर्वकस्यामृतत्वस्यश्रवणात् । यस्तु
शुद्धत्वेपदार्थरूपमध्यात्मवस्तुमात्रंवेद असौब्रह्मात्मैक्यज्ञानाभावात्तत्स्यप्राणाउत्क्रामंतीत्येतद्वाक्यविषयोनमवति किंतुशतं चैकाचेत्येतस्यैवविषयः । ननुतस्यानुपासकत्वात्कथमेतदितिचेन्न ।

अधिभूतंक्षरोभावःपुरुषश्चाधिदैवतम् ॥ अधियज्ञोऽहमेवात्रदेहेदेहमृतांवर ४ अंतकालेचमामेवस्मरन्मुक्ताकलेवरम् ॥ यःप्रयातिसमग्रावंयाति
नास्त्यत्रसंशयः ५ यंयंवापिस्मरन्भावंत्यजत्यंतकलेवरम् ॥ तंतमेवैतिकौंतेयसदातद्भावभावितः ६ तस्मात्सर्वेषुकालेषुमामनुस्मरयुध्यच ॥
मय्यर्पितमनोबुद्धिर्माभिवेष्यस्यसंशयम् ७ अभ्यासयोगयुक्तेनचेतसानान्यगाभिना ॥ परमंपुरुषं दिव्यंयातिपार्थानुचितयन् ८

नाहिकल्याणकृत्कश्चिदुर्गतितातगच्छतीतिन्यायेनतस्योभयप्रवृत्तासंभवात् । कठवल्लीपुनिष्कलप्रत्यगात्मविदंकेवलयोगिनंप्रकृत्यशतं चैकाचेत्याग्राणाच्च । 'वेदांतविज्ञानसुनिश्चितार्थाः
संन्यासयोगाद्यतयःशुद्धसत्त्वाः ॥ तेब्रह्मलोकेषुपरांतकालेपरामृतात्परिमुच्यंतिसर्वे'इतिश्रुतेर्निश्चितार्थानांशोधितत्वंपदार्थानामेवक्रममुक्तिरवगम्यते नचात्रसुनिश्चितार्थाइत्यनेनब्रह्मात्मैक्य
निश्चयवंतोऽग्रहीतुंशक्याः तेषामत्यभावस्यप्रोक्तत्वात् । नाप्युपासकाः असंभवात् । उपासनाहिनामअतस्मिस्तबुद्धिः यथाशालग्रामेविष्णुबुद्धिरेवंसूत्रविराडंतर्यामिष्वात्मबुद्धिरितिनतद्वंतःसु
निश्चितार्थाइतिवक्तुंशक्यम् । तस्मादध्यात्मविदांब्रह्मात्मैक्यानवगमादनुपासकत्वेनांत्यप्रत्ययाभावेऽप्यचिरादिगतिप्राप्तिरस्तीतिसर्वमनव्यम् ५ नकेवलंकार्यकारणब्रह्मणोरेवभावना
त्यप्रत्ययवशात्तद्भावप्राप्तिहेतुरपितुकीटस्यजीवतएवभावनाबलाद्भाव्यवस्तुभावप्राप्तिर्दृश्यते नंदिकेश्वरस्यचस्मर्यते सहिमहादेवंभावयंस्तत्साकृप्यंदेहांतरंविनैवप्राप्तइतियोगशास्त्रेऽपिप्रसिद्धं ।
तत्रकिमुक्तव्यमंतप्रत्ययवशादेहांतरेभाव्यभावप्राप्तिरस्तीतिमत्वातमेवार्थमन्यत्रापिदर्शयति यंयमिति तद्भावभावितःमाव्याकारवासनयारंजितइत्यर्थः ६ यस्मादेवंतस्मात्सर्वेषुकालेषुमाम
नुस्मरअंतकालेमत्स्मृत्यायद्भावप्राप्त्यर्थं । युध्यचेतिचकारात्कर्मोपास्त्योःसमुच्चयोऽवगम्यते । ज्ञानकर्मसमुच्चयकर्तृरीवतदुभयानुष्ठायैकस्मिन्नेवाधिकारिणिकर्तृत्वाकर्तृत्वप्रत्ययकृतविरो
धाभावात् । मयिअर्पितेमदेकनिष्ठतानीतिमनोबुद्धीयेनसमय्यर्पितमनोबुद्धिस्त्वंअसंशयंमामेवेष्यसिप्राप्त्यसि अंतकालेस्मरणेनेतिशेषः ७ एतदेवश्लोकत्रयेणविवृणोति । अभ्यासेति
अभ्यासयोगयुक्तेन तत्रस्थितौयज्ञोऽभ्यासइतिस्मृतोऽभ्यासः तत्रध्येयेवस्तुनिश्चितस्यस्थिरीकरणार्थोयज्ञःसचविजातीयप्रत्ययानंतरितसजातीयप्रत्ययप्रवाहीकरणरूपःसोऽत्राभ्यासः ।

तत्रभाव्योविषयःसिद्धःविष्णुप्रतिमादिर्विराडादिर्वा । असिद्धस्तुमानसप्रतिमादिः । तत्रासिद्धेनसःप्रतिमाकारतासंपादनेतत्रस्वरूपसंपादनेचेतिविषयमेवाग्निरुणोयज्ञःकर्तव्योभवति ।
सिद्धेनुचितस्थिरीकरणार्थेएकएवयज्ञः । तत्रयथास्वतःस्वच्छःस्फटिकोपाकुसुमोपरागाहोहितःस्फटिकइतितत्रलौहित्याध्यासः । तत्राबल्यात्तत्रैवस्फटिकधीप्रमोषेपद्मरागत्वाध्यासः ।
पद्मरागऽपिचंद्रिकायामिंद्रनीलत्वाध्यासस्तत्रैवतदानीमेवकिंचिदूरस्थेनिहीनोपलत्वाध्यासइत्युत्तरोत्तराध्यासक्रमेणशुद्धएकएवस्फटिकःपंचविधोभवति । एवंस्वतःशुद्धचेतन्यमायोपरागात्
देवेश्वरः । मायाप्राबल्येतस्यैवेश्वरत्वांशप्रमोषेतत्रैवसूत्रात्माध्यासःसूत्रेऽब्रह्मज्ञानदाढ्याद्विराडध्यासः । ततएवविराडेकदेशेषूरीरादिषुआत्मत्वभ्रमः । तत्रयथाचटांतर्गतःप्रदीपोघटमात्रं
मासयतिघटच्छिद्रात्तद्विर्गतःकिंचित्स्यप्रभयासंपृष्टंविषयमवभासयति । सर्वात्मनाचटाद्विर्गतस्तुकृत्स्नंभवनोदरवर्तिपदार्थजातंप्रकाशयति । तद्वदेहांतर्गताचितिर्देहमात्रंमासयति ।
देहच्छिद्राच्चक्षुरादेर्विर्गतासतीतत्सन्निकृष्टंकिंचिद्विषयरूपादेकमवभासयति । सर्वात्मनाशुक्लकृतयादेहकृतपरिच्छेदाभिमानेत्येकेत्वपरिच्छिन्नासतीकृत्स्नंविराडात्मानमवभासयति य
थोक्तंबाह्यंध्येष्वपि । 'मणिहृतवहतारासोमसूर्यादयोऽपिस्तिविषयमिहालंपबाह्यमुद्योतयति ॥ सहजलयसमुत्थंद्योतयेज्ज्योतिरंतस्त्रिभुवनमपिसूक्ष्मस्थूलमेदक्रमेण'इति । सहजलयसमुत्थं
सहजःस्वाभाविकोदेहकृतपरिच्छेदाभिमानस्तस्यलयमात्रादेवउत्थितं क्रमेणसंकल्पक्रमेण सदीक्षणमात्राभिनिर्वृत्तत्वात्सर्वस्यप्राप्तेसंकल्पादसत्त्वात् तथाचश्रुतिः । 'सयदिपितृलोककामो
भवतिसंकल्पादेवास्यपितरःसमुत्तिष्ठंति'इति । दोषनिमित्तरूपादयोविषयाःसंकल्पकृताइत्यक्षपादसूत्राच्च । दोषारागादयः तदेवंप्रकाशमानेविराजिअहमेवेदंसर्वोऽस्मीतिमन्यतेसोऽस्यप
रभोलोकइतिशास्त्रप्रामाण्यादुपासकेनगृहीतोऽहंग्रहोयद्यपिवस्तुतत्त्वापेक्षयाप्रातिरूपस्तथाऽपिस्वाभाविकादेहाहंग्रहात्सत्यरूपः । यथास्फटिकेहीनोपलत्वग्रहापेक्षयाइंद्रनीलत्वग्रहस्तद्वत्

कविपुराणमनुशासितारमणोरणीयांसमनुस्मरेद्यः ॥ सर्वस्यधातारमर्चित्यरूपमादित्यवर्णितमसःपरस्तात् ९

प्रयाणकालेमनसाऽचलेनभक्त्यायुक्तोयोगबलेनचैव ॥ भुवोर्मध्येप्राणमावेश्यसम्यक्सतंपरंपुरुषमुपैतिदिव्यम् १०

यथाचस्फटिकेप्रणिधीयमानंचक्षुरोत्तरपाटविवृद्धाविंद्रनीलत्वंबाधित्वापद्मरागत्वंतद्वाधेनलोहितस्फटिकत्वंतद्वाधेनशुद्धत्वंचावगच्छति । एवंशुक्लकृतयाप्रत्यगात्मनिप्रणिधीयमानंम
नोऽस्यबाह्यंबाह्यरूपमपोह्यआतरेआतरेअवतिष्ठते । चरमंविशुद्धरूपंप्राप्यतुस्वयमेवविलीयते यथोक्तं । 'येनत्यजसितत्यजेति' येनमनसात्यजसिविराडादिभावंतदपिमनस्यजेत्यर्थः ।
तदेवंव्यवहारापेक्षयासिद्धेषुविराट्सूत्रांतर्थाभिपुमनसःस्थिरीकरणार्थोयज्ञोऽभ्यासस्तत्फलभूतोयोगः । समाधिध्येयवस्तुन्येवचेतसःस्थैर्येतेनगुणेनयुक्तंयचेतस्तेन नान्यगाभिनाअनन्यगा
मिना नैकधेतिवत्समासः तेनचेतसापरमंसर्वोत्कृष्टंपुरुषनिरस्ताशेषदोषं । यत्सर्वेषांपुरस्तात्सर्वान्प्राप्मनऔषत्स्मात्पुरुषइतिनिर्वचनात् । दिव्यंद्योतमानमनुचितयन्नहमेवभगवान्सर्वात्मा
वासुदेवइतिसततमाचार्योपदेशमनुध्यायन्तमेवनीसमुद्रन्यायेनयातिहेमार्थं तथाचश्रुतिः । 'यथानद्याःस्थंदमानाःसमुद्रेऽस्तंगच्छंतिनामरूपेविहाय ॥ तथाविद्वान्पुण्यपापेविधुषपरात्परं
पुरुषमुपैतिदिव्यं'इति परात्सूत्रात्परंअंतर्थाभिपं ८ तदेवमुपासनायाःस्वरूपमुक्ताउपास्यस्यस्वरूपमाह कविमिति कविकांतदरिंनंसर्वज्ञं पुराणंचिरंतनं अनुशासितारंजगतोऽंतर्थाभिपं अणोः
सूक्ष्मादप्याकाशादेरणीयांसंक्षुभ्रतरंयोऽनुस्मरेत्अनुचितयेत् । सर्वस्यकर्मफलस्यधातारंविभागेनप्रदातारं । अर्चित्यरूपंनास्यरूपंविद्यमानमपिकेनचिचितयितुंशक्यं । आदित्यवर्णआदि
त्यस्येवनित्यप्रकाशरूपोवर्णोदीप्यमानतायस्यतंआदित्यवर्णसर्वजगद्वभासकमित्यर्थः । तमसोदेहांद्रियादावनात्मन्यात्माभिमानरूपाऽविद्यातःपरस्तात्पराचीनंसतिदेहाभिमानेनप्रकाशते
योगयुतयात्यक्तेतुस्मिन्स्वयमेवप्रकाशतइत्यर्थः ९ उपासनायाःफलमाह प्रयाणेति प्रयाणकालेमनसाऽचलेनहृत्पुंस्वरंजितेन । भक्त्याभगवतिवापुदेवेआराध्यत्वशुद्धचायुक्तोयोगबलेनयोगो-

मनःप्राणैर्द्वित्रिक्रियानिरोधोद्दयपुंडरीकेतेषां वशीकरणमित्यर्थः । तस्यैव बलेन च युक्तो भूमि काजयक्रमेण प्रागेव मूलाधारादिब्रह्मरंध्रांतःस्थानेष्वारोहावरोहक्रमेण संचारितपवनोऽस्तकाले ध्रुवो
मध्ये आज्ञाचक्रे प्राणं आवेक्ष्य सुषुम्नया नाड्या मूलाधारादुत्थापनपूर्वकं सम्यक् निवेश्य स्थापयित्वा स्थापनप्रयोजनं तु अन्यविस्मरणपूर्वकं दिव्यपुरुषचित्तं तच्च भ्रूमध्यादुपर्युन्नीयमाने वायामनो
मूर्च्छा मापद्यत इति तस्यामवस्थायां न भवतीत्येत्यप्रत्ययस्तत्रैव संपाद्यस्ततोऽचिरादि मार्गपर्वणा अमानवस्य पुरुषस्य स्थानविशेषप्रापकस्य प्राप्यस्थानस्य च तस्मिन्नेव स्मरणं कर्तव्यं । तद्वासना
वासितं मनो भ्रूमध्याद्योगिना ऊर्ध्वयानाड्या उल्लिखे प्राणे मुक्तेषु ब्रह्मादिवर्षं भित्वा प्रचलिते सतिलब्धवृत्तिकं मूत्वा पूर्वसंस्कारप्राबल्याद्योगमाहात्म्याच्च दिव्योपाधुपेतमचिरादिपर्वदेवताभिरभिपू
ज्यमानमुत्तरोत्तरं स्थानं प्रत्यतिवाहमानममानेन च पुरुषेण संगच्छमानं तेन च यथाभिलषितं स्थानं प्रापितमात्मानं पश्यति । तदिदमुक्तं भ्रुवोर्मध्ये सम्यक् प्राणमावेश्येति । स एव कृत्वा योगिकं विं
पुराणमित्युक्तलक्षणं परं पुरुषं हिरण्यगर्भात् सर्वस्य भूतजातस्य जनयितारं नारायणादिशब्दप्रतिपाद्यमुपेतिसमीपे प्राप्नोति तल्लोकं प्राप्नोतीत्यर्थः । नहि पौराणिकानां भिवैदिकानां मते ब्रह्मवि
ष्णुरुद्रलोकानामुपर्युपरिकल्पनाऽस्ति । किंतु हिंसर्वैरिण्यगर्भलोकाख्ये सत्यलोक एवांतर्भवति । पराहिसोपासनकर्मोर्जितिर्हिरण्यगर्भप्राप्त्यंतेति बृहदारण्यके तद्वाप्यादौ च स्पष्टम् १० ध्रुवोर्मध्ये
प्राणमावेश्येत्युक्तं तर्ककृत्वा कर्तव्यं तत्कृत्वा च किं कर्तव्यमित्येतद्द्वयं विध्यं स्तत्र प्रतीकत्वेन चित्तं प्रगवता ब्रह्मचर्याचकयोरभेदविवक्षयास्तौति यदक्षरं प्रणवाख्यं वाचकं वेदविदो वेदादौ वदंति ।
यद्वा यदक्षरं ब्रह्मतद्वाच्यं । एतद्वैतदक्षरं गार्गि ब्राह्मणा अभिवदंत्यस्यूलमनन्वहस्वमदीर्घम् इत्येवं लक्षणं वा वेदविद उपनिषद्भिर्देवदंति । यच्च यथाविशंति ब्रह्म प्रतीकत्वेन शरणीकुर्वंति । पक्षे सम्य
ग्दर्शनसति सति सागरन्यायेन यत्प्रविशंति यतः यदक्षरमिच्छंती ब्रह्मचर्यं चरंतीति पक्षद्वयेऽपि समाप्तं । तत्ते पदं वर्णं त्रयात्मकं पदनीयं वा स्थानं विष्णोः परमं पदं संग्रहेण प्रवक्ष्ये अयं च वाच्यवाचक

यदक्षरं वेदविदो वदंति विशंति यद्यत यो वतिरागाः ॥ यदिच्छंती ब्रह्मचर्यं चरंति तत्ते पदं संग्रहेण प्रवक्ष्ये ११ सर्वद्वाराणि संयम्य मनो हृदि निरुध्य च ॥

मूर्ध्या ध्यात्मानः प्राणमास्थितो योगधारणाम् १२ ओमित्येकाक्षरं ब्रह्म व्याहरन्मामनुस्मरन् ॥ यः प्रयातित्यजन्देहं स याति मरमांगतिम् १३

अनन्यचेताः सततं यो मां स्मरति नित्यशः ॥ तस्याहं सुलभः पार्थ नित्ययुक्तस्य योगिनः १४

योरभेदः श्रुतिच्छायायागम्यते । अन्यत्र धर्मादन्यत्रा धर्मादिति सर्वधर्मातीतं ब्रह्म प्रकृत्य । सर्वे वेदाय त्पदमामनंति तेषां सिसर्वाणि च यद्वदंति ॥ यदिच्छंती ब्रह्मचर्यं चरंति तत्ते पदं संग्रहेण ब्रह्म
म्योमित्येतत् इत्योकारेणोपसंहारात् तत्फलं प्रतीकमावात् । ओंकारं प्रतीकत्वेन प्रकल्प्यतद्द्वारा शुद्धं शबलं वा ब्रह्म प्रतिपत्तव्यं तथा च श्रुत्यंतरे । एतद्वैतस्य कामपरं चारं च ब्रह्म पदोऽकार इत्युप
क्रम्यतस्मादेवं विद्वानेते नैवायतने नैकतरमन्वेतीति दृष्टं । आयतनं शालग्रामवत् प्रतीकं तेन ११ ध्रुवोर्मध्ये कथं प्राणमावेशयेदित्यत आह सर्वेति सर्वाणि शब्दादिविषयग्रहणद्वाराणीं द्वियाणिसं
यम्य निरुद्धतथा हृदि मनोऽपि निरुध्य तेषां कंकुमूतं प्राणं मूर्धन्या नाड्या सुषुम्ना ख्ययामूर्ध्वोर्मध्ये आधाय कथं योगधारणायोगशास्त्रोक्तं धारणां मनसो देशविशेषनिबन्धिनीमास्थितः अनुतिष्ठन्
सन् १२ मूर्ध्नि प्राणमाधाय किं कुर्यादत आह ओंकाररूपं एकाक्षरं एकं चतुर्दक्षरं च वर्णं ब्रह्म चतुर्धा हरन् उच्चरन् मां च ब्रह्मभूतं अनुस्मरन् यो हि देवदत्तं स्मृत्वा तन्नाम व्याहरति तस्मै देवदत्तोऽभिमुखो भव
त्येवं ब्रह्मणो नाभोच्चारणेन सन्निहिततरं व्यापकं ब्रह्म साधकस्य सन्निधीयते सन्निहिते च ब्रह्मण्यो देहं त्यजन् भ्रियमाणः प्रयाति ऊर्ध्वनाड्या उत्क्रामति स परमांगतिं सन्निकटं ब्रह्मरूपां याति ब्रह्मैव
प्रकृत्य श्रूयते एषाऽस्य परमांगतिरेषाऽस्य परमासंपदोऽस्य परमआनंदः इति । ताभेव गतिं शुद्धं ब्रह्मैव प्राप्नोति ब्रह्मलोकं प्राप्तिद्वारा १३ इयं मतिरतीव दुर्लभा मतिमामं स्यादित्याह अनन्येति नास्ति
अन्यत्र चेतोयस्यासौ अनन्यचेता इत्यनेन स्मरणे आदर उच्यते । सततमिति नैरंतर्य । यो मां स्मरति नित्यश इति दीर्घकालत्वं यावज्जीवं स्मरतीत्यर्थः तस्याहं सुलभः पार्थ नित्ययुक्तस्य नित्ये
योगिनामावश्यकं पुष्पाहारविहारादौ यमनियमादौ च युक्तस्यावहितस्य योगिनः योगमनुतिष्ठतः १४

त्वह्यभेऽपि किं स्यादत आह मामिति मामुपेत्य पुनर्द्वितीयवारं जन्मनाप्नुंति । यज्जन्मदुःखानामालयमूतं मृदुदृष्ट्वा किंचित्सुखालयत्वेऽपि अशाश्वतं न श्वरं तुच्छमित्यर्थः । केनाप्नुवंति महा
त्मानो योगेन जितचित्ताः अतएव परमांसि सिद्धिर्भोगताः अगता अपि प्रत्यासन्नत्वाद्वा त्वा एव । तथा ब्रह्मलोकगतान् प्रकृत्य स्मर्यते । ब्रह्मणा सह ते सर्वे संप्राप्ते प्रतिसंचरे ॥ परस्याति कृतात्मानः प्रविशं
ति परंपदम् इति प्रतिसंचरे ब्राह्मे प्रलये परस्य चतुर्मुखस्य अंते नाशे १५ त्वदलाभेऽपि किं स्यादत आह आब्रह्मेति आब्रह्मभुवनात् ब्रह्मलोकमभिव्याप्य ब्रह्मलोकेन सहैवेत्यर्थः लोकाः पुनरावर्तिनः
पुनरावृत्तिस्वभावाः हे अर्जुन शेषं स्पष्टं । अत्रेयं व्यवस्था यैकममुक्तिफलाभिर्देहरादिविद्याभिर्ब्रह्मलोकं गतास्ते तत्रैव ज्ञानं प्राप्य ब्रह्मणा सह मुच्यते । ये तु पंचाग्नियुक्त्याभिर्ब्रह्मलोकं गतास्तेऽनुपासित
परमेश्वराः पुनरावर्तत इति १६ आवृत्तिमाजां कालपरिच्छेदमाह सहस्रेति युगशब्दोऽत्र चतुर्युगपर्यायः । चतुर्युगसहस्रं तु ब्रह्मणो दिनमुच्यते इति पुराणांतरदर्शनात् सहस्रं चतुर्युगानि पर्यंतोऽवसानं
पस्य चतुर्युगसहस्रं ब्रह्मणो दिनं रात्रिर्पितावतीत्याह रात्रिमिति अत्रापि चतुर्युगसहस्राणां अंते भवति तां चतुर्युगसहस्रांतां तेषां सिद्धा अहोरात्रविदो जनाविदुः १७ किं ब्रह्मणोऽद्विजायते किं
वारात्रावित्यत आह अव्यक्तादिति अत्र देवं दिनसृष्टिप्रलययोः प्रकृतत्वादव्यक्तशब्देन नाव्याकृतं विषदादिकारणमिह ग्राह्यं तदा आकाशादीनां सत्त्वात् । किंतु हिं प्रजापतेः स्वापावस्यैवेहा
व्यक्तशब्दार्थः अयं भावः । प्रजापतेः स्वापकाले तत्कालिपतः स्यात्वरजंगमप्रपंचः सर्वोऽपि तदीये ज्ञानेऽव्याकृताख्ये लीयते रात्र्यागमे । तथा दिवसागमे पुनस्तत्परवयथा पूर्वमावर्धवति ।

मामुपेत्य पुनर्जन्मदुःखालयमशाश्वतम् ॥ नाप्नुवंति महात्मानः संसिद्धिं परमांगताः १५ आब्रह्मभुवनालोकाः पुनरावर्तिनोऽर्जुन ॥ मामुपेत्य तु कैतेय पुनर्जन्मन वि
द्यते १६ सहस्रयुगपर्यंतमहर्षं ब्रह्मणो विदुः ॥ रात्रियुगसहस्रांतां तेषां रात्रिर्पितावतीत्याह रात्रिमिति अत्रापि चतुर्युगसहस्राणां अंते भवति तां चतुर्युगसहस्रांतां तेषां सिद्धा अहोरात्रविदो जनाविदुः १७ अव्यक्ताद्व्यक्तयः सर्वाः प्रभवन्त्यहरागमे ॥ रात्र्यागमे प्रलीयंते तत्रैवाव्य
क्तसंज्ञके १८ भूतग्रामः स एवायं भूत्वा भूत्वा प्रलीयते ॥ रात्र्यागमेऽव्यक्तः पार्थ प्रभवत्यहरागमे १९ परस्तस्मात्तु भावोऽन्यो व्यक्तोऽव्यक्तात्सनातनः ॥ यः स सर्वेषु भूते
पुनश्यत्सु न विनश्यति २० अव्यक्तोऽक्षर इत्युक्तस्तमाहुः परमांगतिम् ॥ यं प्राप्य न निवर्तते तद्दाम परमं मम २१

एवं दृष्टि सृष्टिन्यायेनास्मत्कल्पितोऽव्ययं विषदादिप्रपंचोऽस्मत्सुषुप्तीलीयते अस्मत्प्रबोधे यथा पूर्वप्रादुर्भवतीति १८ कृतहाना कृताभ्यागमदोषापनुत्तये बंधमोक्षशास्त्रप्रवृत्तिसाफलया च अविद्या
दिवशादवशोऽप्येभूतग्रामः पुनः पुनर्मूत्वा पुनः पुनः प्रलीयत इत्याह वैराग्योत्पादनार्थं भूतग्राम इति अहरागमे भूत्वा भूत्वा रात्र्यागमे प्रलीयत इति योजना स एव भूत्वा प्रलीयते नान्योऽभिनवो भवती
त्यर्थः । कुतः यतोऽव्यक्तः अविद्याकाशकर्मधीनस्तस्मात्सर्वानर्थबीजभूताया अविद्याया विषया उच्छेदे जन्ममरणप्रवाहविच्छेदायावश्यं यतितव्यमित्यर्थः १९ एवं ब्रह्मभुवनांतानामावृत्तिव्या
ख्याय पत्राप्तानामावृत्तिर्नास्ति तदक्षरं परमं ब्रह्मेत्युपक्रांतं वस्तुलक्षयति परस्तस्मादिति त्रिभिः पर इति तस्मादव्यक्तात् भूतग्रामबीजभूतादविद्यालक्षणादनुत्तात् अन्योऽस्त्यंतविलक्षणो भावः सत्ता
तु शब्दात्पराभिमतं सत्ता सामान्यं वारयति तस्य सामान्यादिव्यो व्यावृत्तत्वात् अस्य च सर्वानुगतत्वात् सनातनो नित्यैक रूपः । उपाधिमान् हि उपाधिविक्रिययानित्यं विक्रियत इव भाति अप्यं त्वनु
पाधित्वान्नित्यैक रूप एव सभावः सर्वेषु भूतेषु विषदादिषु नश्यत्सु न विनश्यति केवलसत्ता रूपत्वात् । एतेन तस्य कालत्रयावाध्यत्वं नित्यत्वं चोक्तम् २० अव्यक्तो न व्यज्यत इति दृश्यत्वं निरस्तं । अक्ष
रोऽश्नुते व्याप्नोतीति त्रिविधपरिच्छेदशून्यत्वमुक्तं । तं भावं परमांगतिं ब्रह्मलोकांतांगतिं परमा कार्यत्वात् । इयं तु परमा कार्यकारणातीतत्वात् आहुः एषाऽस्य परमांगतिरित्यादयः श्रुतयः ।
यं भावं प्राप्य न निवर्तते पुनः संसारे न पतति तदिति विधेयापेक्षं लीयत्वं स एव मम विष्णोः परमं उपाध्यस्पृष्टं धाम प्रकाशः तद्विष्णोः परमं पदमिति श्रुतिप्रासिद्धं निष्कलं ब्रह्म २१

एवमभ्युपगतमानंदस्यजगद्विवर्त्ताधिष्ठानत्वंतदप्यपवदति नचमत्स्थानीति अर्थभावः । 'अस्यद्वैतैवप्रजालस्ययदुपादानकारणं । आज्ञानंतदुपाश्रित्यब्रह्मकारणमुच्यते'इतिवार्तिकोक्तैरज्ञानमेवजगत्कारणंतच्चतुच्छं अहंचासंगः । ततश्चतुच्छतरेणतत्कार्येणभूतसंघेननममासंगस्याधाराधेयभावसंबंधोऽनिर्वचनीयोऽप्यस्ति । आवृत्तहिरण्यवादिकमनिर्वचनीयेनसर्पादिनासंबध्यते अहंतुसर्वदाऽनावृत्तःसाक्षिरूपत्वात्तत्संबंधशून्यइतिनचमत्स्थानिभूतानीत्युक्तमिति । ननुसाक्षिणस्तवब्रह्मणोऽनुवागुक्तीचेतिप्रतीच्येवभूतसंबंधानुभवात्कथंनचमत्स्थानीत्युक्तिरित्याशंक्याह पश्यमेयोगमैश्वरमिति भेदमभूतैःसहयोगंयुक्तिघटनांपश्य ऐश्वर्यैश्वरेणमायाविनानिर्भितं गगनेगंधर्वनगरमिव । अतएवममकारणशरीरस्यात्माप्रत्यगानंदोभूतभृदपिभूतस्थोन चकारोऽप्यर्थेऽभिन्नक्रमश्च खमिवगंधर्वनगरभृदपितत्स्थेन तस्वतदाकारेणपरिणामासंभवात् । एवंरूपोऽपिपरानंदरूपोममात्मासमूतभावनःभूतानांशृङ्गिकरः । 'एतस्यैवानंदस्यान्यानिभूतानि मात्रामुपजीवन्ति कोह्येवान्यात्कःप्राण्यात् यदेपआकाशआनंदोनस्यात्'इत्यादिश्रुतिभ्यः आकाशेअव्याकृताख्येस्वाधिष्ठानभूतआनंदोऽनुस्यूतोऽनस्यात्तर्हिप्राणापानक्रियांकश्चिदपिनकुर्यात् कारणगतंजाड्यंकार्येऽपिस्यात् आकाशेआनंदानुबंधेतुकारणस्यचेतनत्वात्कार्यमपिचेतनावत्स्यादितिश्रुत्यर्थः बृहदारण्यकेऽपि । 'यदूर्ध्वगामिदिदोयदावाकृपृथिव्यायदंतराद्यावापृथिवी इमे ॥ यदूर्ध्वंनचमवच्चमविष्यच्चेत्याचक्षतआकाशएवतदोतंचप्रोतंच'इतिमायाविनिसर्वस्योतप्रोतत्वमुक्त्वाकस्मिन्मुखत्वाकाशोतश्चप्रोतश्चेत्यस्योत्तरमेतास्मिन्मुखत्वक्षरोगार्गिआकाशोतश्चप्रोतश्चेत्यस्थूलादिलक्षणस्याक्षरस्याकाशाधारत्वमुक्तं । तस्माद्युक्तमुक्तमाकाशशरीरेणमगवताकारणोपाधिनिष्कृष्टचिन्मात्राभिप्रायेणममात्माभूतभावनइति ५ श्लोकद्वयोक्तोऽयं दृष्टांतमाह य

नचमत्स्थानिभूतानिपश्यमेयोगैश्वरम् ॥ भूतभृन्नचभूतस्थोममात्माभूतभावनः ५

यथाऽऽकाशस्थितो नित्यं वायुः सर्वत्र गोमहान् ॥ तथा सर्वाणि भूतानि मत्स्थानीत्युपधारय ६

सर्वभूतानि कौंतेय प्रकृतिं यांति मामिह ॥ कल्पक्षये पुनस्तानि कल्पादौ विमृजाम्यहम् ७

प्रकृतिं स्वामवष्टभ्य विसृजामि पुनः पुनः ॥ भूतग्राममिमं कृत्स्नमवशं प्रकृतेर्वशात् ८

येति यथालोके आकाशस्थितो नित्यसदा वायुः सर्वत्रगः परिमाणतश्च महान् । तथा सर्वाणि भूतानि सर्वगते मयि असंश्लेषेणैव स्थितानीत्येवमुपधारयेति प्राञ्जः । किं तद्वद्वेति प्रश्नस्योत्तरमुक्तं अक्षरं परमं ब्रह्मेति अक्षरसंज्ञं शुद्धस्त्वं पदार्थ एव निरुपाधिकं ब्रह्मेत्युक्तं । तत्र निरुपाधिकं ब्रह्म श्लोकद्वयेन व्याख्यातं । इदानीं तस्याक्षराख्येन जीवेनाभेदं सदृष्टात्माह यथेति वायुः सूत्रात्मा । 'वायुर्वै गोतम तत्सूत्रं' इति श्रुतेः । सर्वत्रग इति समाष्ट्रिलिङ्गत्वात् स्य सर्वगतत्वं । महानिति बाह्यवायुव्यावृत्त्यर्थः । स यथा आकाशस्थितः अव्याकृताकाशे स्वकारणे स्थितः । नित्यमितिकालत्रयेऽपि तस्याकाशसंबन्धोक्तः । सर्वाणि भूतानि उपाधिनिष्कृष्टत्वं पदार्थरूपी चेतनवर्गः । बहुत्वं लोकाभिप्रायेण । यथा कार्यसर्वमुत्पत्तेः प्राक्नाशादूर्ध्वमध्ये च स्वकारण एवाभेदेन तिष्ठति । एवं सर्वोऽपि जीववर्ग उपाभ्युत्पत्तेः प्राक् तन्नाशादूर्ध्वमध्ये वा घटाकाशो महाकाशादिव परस्माद्ब्रह्मणः कालत्रयेऽपि नातिरिच्यत इत्यर्थः । एतेन जीवब्रह्माभेदकथनेन स्वभावोऽध्यात्ममुच्यत इति बतप्रागुक्तं ब्रह्मैव जीव इति तद्विभूतं ९ नन्वेवमुपाधिरहितस्यैव ब्रह्मणिलयश्चेदुपाधेः कागतिरित्याशङ्क्याह सर्वेति सर्वाणि भूतानि स्थावरजंगमशरीराणि मामिकां भममायाविनः प्रकृतिं त्रिगुणात्मिकाम परां सूक्ष्ममूढाद्यात्मिकां याति प्रविशति कदायां तिकल्पक्षये । पुनश्च तान्धेव भूतानि प्रकृतौ सुप्ता विवसंस्कारात्मना स्थितानि एकतांगतानि कल्पादौ विसृजामि विविधरूपेण सृजाम्यहंकारात्मा मायावी ७ एतदेवाह प्रकृतिमिति एवमविद्यालक्षणां स्वां प्रकृतिमवष्टभ्य आश्रित्य तां विना केवलस्य स्रष्टृत्वासंभवात् इमं भूतमां पुनः पुनर्विविधं सृजामि किं भूतं प्रकृतेर्वशात् स्वभाववशात् अवशं रागद्वेषाद्यधीनम् ८

॥५०॥

ननुविषमांशुष्टिर्कुर्वतस्तवैषम्यनैर्घृण्येस्यातामतआह नचेति तानिविषमसृष्टिरूपाणिकर्माणिमाननिबध्नाति तत्रहेतुः उदासीनवदासीनमिति यथापर्जन्योबीजविशेषेपुराणं केषुचिद्वेपंचाकृत्वा उदासीनःसन्नवर्षति एवमीश्वरोऽपिपुण्यवत्सुरागंपापिष्ट्वेपंचाकुर्वन्नजगत्सृजति । तत्तदसाधारणकर्मबीजवशात्तेतेविभिन्नफलंप्राप्नुवंतीतिनेश्वरवैषम्यादीत्यर्थः ९ ननुविषुजामिउदासीनवदासी नमितिपरस्परविरुद्धमुच्यतइत्याशंक्याह मयेति मयाकूटस्थेनअध्यक्षेण अयस्कांतकल्पेनप्रवर्तकेनप्रकृतिश्वराचरंजगत्सूयतेउत्पादयति । अनेनअध्यक्षत्वेनैवहेतुनाहेकैतेयजगद्विपरिवर्तते जन्माद्यवस्थासुभ्रमति । अयस्कांतवदहमुदासीनश्चसृष्टिप्रवर्तकश्चमवामीतिभावः । तथाचमंत्रवर्णः । ' एकोदेवःसर्वभूतेषुगूढःसर्वव्यापीसर्वभूतांतरात्मा ॥ कर्माध्यक्षःसर्वभूताधिवासःसाक्षीचिता केवलोनिर्गुणश्च'इतिएकस्यैवदेवस्यसर्वाध्यक्षत्वंसाक्षित्वंचप्रतिपादयति १० एवंभूतंमांसंतंमूढाःअवजानंतियतोमानुषांतनुंआश्रितंमनुष्यदेहेनव्यवहरंत । ममपरंप्रकृष्टंभावंतत्त्वंअजानंतःभूतानां महेश्वरंमामवजानंतीतिसंबंधः ११ मदवज्ञानाच्चतेमोघाशाःतृथैवआशाआशिषोयिषातेमोघाशाः तथामोघकर्माणःनिष्फलोद्योगाः मोघज्ञानाःनिष्फलज्ञानाः यतोविचेतसःनिर्विवेकाः यतो राजसीआसुरीचरजस्तमःप्रधानांमोहिनींमोहकरींप्रकृतिंश्रिताः छिधिभिंधिपिबखादपरस्वमपहरेत्येवंशीलाःकूरकर्माणोभवन्तीत्यर्थः १२ तथा येमहात्मानःअक्षुद्रचित्तः तुपूर्वेभ्योऽत्यंतंवि

नचमांतानिकर्माणिनिबध्नन्तिधनंजय ॥ उदासीनवदासीनमसक्तंतेषुकर्मसु ९ मयाऽध्यक्षेणप्रकृतिःसूयतेसचराचरम् ॥ हेतुनाऽनेनकौंतेयजगद्विपरिवर्तते
१० अवजानन्तिमांमूढामानुषीतनुमाश्रितम् ॥ परंभावमजानन्तोममभूतमहेश्वरम् ११ मोघाशामोघकर्माणोमोघज्ञानाविचेतसः ॥ राक्षसीमासुरैचैव
प्रकृतिमोहिर्नीश्रिताः १२ महात्मानस्तुमांपार्थदैर्वाप्रकृतिमाश्रिताः ॥ भजंत्यनन्यमनसोज्ञात्वाभूतादिमव्ययम् १३ सततंकीर्तयन्तोमांयतंतश्चदृढव्रताः ॥
नमस्यंतश्चमांभक्त्यानित्ययुक्ताउपासते १४ ज्ञानयज्ञेनचाप्यन्वेयजन्तोमासुपासते ॥ एकत्वेनपृथक्त्वेनबहुधाविश्वतोमुखम् १५ अहंकरतुरहंयज्ञःस्वधा
ऽहमहमौषधम् ॥ मंत्रोऽहमहमेवाज्यमहमग्निरहंहुतम् १६ पिताहमस्यजगतोमाताधातापितामहः ॥ वेद्यंपवित्रमोंकारऋक्सामयजुरेवच १७ गतिर्भर्ता
प्रभुःसाक्षीनिवासःशरणंसुहृत् ॥ प्रभवःप्रलयःस्थानंनिधानंबीजमव्ययम् १८

क्षणः मां पजंति यतोदैवीं प्रकृतिं सत्प्रधानां आश्रिताः अनन्यमनसः एकाग्रचेतसः । किं गतानुगतिकतया दंभेन वा भजंति न किं तर्हि मां भूतादि सर्वभूतकारणं अव्ययं ज्ञात्वा मत्वा भजंति १३ मजन
स्वरूपमाह सततमिति यत्ततः इन्द्रियोपसंहारशमदमादिपुण्यतमानाः दृढान्यर्हिसादीनि व्रतान्येषति दृढव्रतः नमस्यंतश्च मां हृदये शयं प्रतिमादिरूपं वा भक्त्या नित्ययुक्ताः नित्यमवहिताः संत उपा
सते १४ ज्ञानयज्ञेन निर्विकल्पसमाधिना पातंजलाः । एकत्वेन अहमेव भगवान्वासुदेव इत्यभेदेनौपनिषदाः । पृथक्त्वेन अयमीश्वरो मम स्वाामीति बुद्ध्या प्राकृताः । अन्येषु पुनर्बहुधा बहुप्रकारं विश्वतो
मुखं सर्वैर्द्वारैर्यत्किंचिदृष्टं तद्भगवत्स्वरूपमेव यच्छ्रुतं तन्नामैव यद्दत्तं भुङ्क्वात्तत्तदपि तमेवेत्येवं विश्वतोमुखं यथा स्यात्तथा मां उपासते १५ इदमेवोपासनं विवृणोति अहमिति क्रतुः संकल्पो देवताध्यान
रूपः । यज्ञः श्रोतः स्मार्तश्च देवतोद्देशेन ब्रह्मव्यत्यागः । स्वधापितृणामन्नं । औषधमनुष्याणामन्नं । भञ्जो येन दीयते सः । आज्यं हविः । अग्निः । हुतं प्रक्षेपक्रिया । इदं सर्वं यस्मादहमेवातस्ते पावि
श्वतोमुखमुपासनं युक्ततरमित्यर्थः १६ धाता कर्म फलानां विकर्ता वेद्यं वेदितव्यं ब्रह्म पवित्रं पावनं तप आदिकं १७ गतिर्मुक्तप्राप्त्यं स्थानं । भर्ता कर्मफलदानेन पोषकः । प्रभुः अंतर्हामी । साक्षी कृता
कृतावेक्षकः । निवसंत्यस्मिन्निति निवास आश्रयो यजमानादिः । शरणं रक्षकः । सुहृदुपकारमनपेक्ष्य उपकर्ता । प्रभव उत्पत्तिस्थानं । प्रलयो लयस्थानं । स्थानं स्थितिस्थानं । निधानं कर्म
फलसमर्पणस्थानं कालांतरे फलप्रसवार्थं । बीजं प्ररोहकारणं प्ररोह धर्मिणा । अव्ययं यावत्संसारमावित्वात् १८

अहंतपामि आदित्योभूत्वा अहंवर्षवृष्टिः तानिष्टुहामि अष्टमसिपुके श्वित्रिभिः उत्सृजामि चतुर्धमासेषु कैश्चिदिति । अमृतं जीवनं । मृत्युर्मरणं । अमृतं देवांश्च सत्साधु असत्साधु एतत्सर्वमहमेव । अतस्तेषां विश्वतो मुखं मम जनं कुर्वतां सर्वरूपेणाहमनुग्रहं करोमीति भावः १९ येषु नरुकेषु प्रकरेष्वन्यतमेनापि मानमर्जते ते केवलकर्मठाः कां गतिं प्राप्नुवन्तीति शृणु त्रैविद्या इति तिस्रः ऋग्यजुः सामरूपाः विद्या येषां त्रिविद्याः तत्त्रैविद्याः सोमपाः सोमपायिनो याज्ञिकाः यज्ञैर्भूमिष्ठास्वर्गंति फलं प्राप्यते दिव्यान् अप्राकृतान् संकल्पमात्रोपनतान् दुःखासंभिन्नान् २० त्रयीवेदत्रयीतस्यामुक्तं धर्मत्रयी धर्मैकान्ययज्ञं कामकामाः विषयकामुकाः गतामन्तायातायात्सातस्येन लभते तथा च श्रुतिः । 'पुत्राह्येते अष्टादशोक्तमवरं येषु कर्म ॥ एतच्छ्रेयो योऽभिनं दैति मूढा जरा मृत्युं ते पुनरेवापियन्ति' इति अष्टादशोपदशार्चिजः यजमानः पत्नीचेति द्वौ २१ एवं कर्मिणामावृत्तिफलं चोक्ता मक्तानामपि मद्भजनैर्नैव सर्वसिद्धिरित्याह अनन्या इति नास्ति अन्य उपा स्यो येषां अहमेव मगवान्वासुदेव इति अभेदेन चिंतयंत इत्यर्थः । ये जनाः पर्युपासते परितः साकल्येन कास्त्वेनानाद्वैतदृष्टेस्त्यर्थः उपासते तेषां नित्याभियुक्तानां सतताभियोगिनां योगः अप्राप्तस्य अत्रा देयों गभूमिकायावाप्रापणं । क्षेमः तस्यैव प्राप्तस्य संरक्षणं तत्तद्वयं अहमेव वहामि निर्वहामि । तैरब्राह्मणैर्वा योगभूमिष्वर्ध्वभूमिर्लभार्थं वा चिंतानकर्तव्येत्यर्थः । अनन्यचेतसां तेषामदभिन्नत्वात् सर्व

तपाम्यहमहं वर्षे निगृह्णाम्युत्सृजामि च ॥ अमृतं चैव मृत्युश्च सदसच्चाहमर्जुन १९ त्रैविद्यामांसोमपाः पूतपापो यज्ञैरिद्धास्वर्गातिं प्रार्थयन्ते ॥ तेषु पुण्य
मासाद्यसुरेन्द्रलोकमश्नन्ति दिव्यान् दिवि देवभोगान् २० ते तं भुक्त्वा स्वर्गलोकं विशालं क्षीणे पुण्ये मर्त्यलोके विशन्ति ॥ एवं ब्रह्मा धर्ममनु प्रपन्ना गता गतं
कामकामालभन्ते २१ अनन्याश्चित्तयन्तो मां ये जनाः पर्युपासते ॥ तेषां नित्याभियुक्तानां योगक्षेमं वहाम्यहम् २२ येऽप्यन्यदेवताभक्ता यजन्ते श्रद्धयाऽ
न्विताः ॥ तेऽपि मामेव कौंतेय यजन्त्यविधिपूर्वकम् २३ अहं हि सर्वयज्ञानां भोक्ता च प्रभुरेव च ॥ ननु मामभिजानंति तत्त्वेना तश्च्यवन्ति ते २४ यांति दे
वव्रता देवान् पितॄन् यांति पितॄन् व्रताः ॥ भूतानि यांति भूते ज्ञायांति मद्याजिनोऽपि माम् २५ पत्रं पुष्पं फलं तोयं यो मे भक्त्या प्रयच्छति ॥ तदहं भ
क्त्युपहृतमश्रामि प्रयतात्मनः २६ यत्करोषि यदश्रासि यज्जुहोषि ददासि यत् ॥ यत्तपस्यसि कौंतेय तत्कुरुष्व मदर्पणम् २७ शुभाशुभफलैरेवं यो
क्ष्यसे कर्मबन्धनैः ॥ संन्यासयोगयुक्तात्मा विमुक्तो मामुपैष्यसि २८

सेत्स्यतीत्यर्थः तथाचोक्तं ज्ञानीत्वात्मैवमेतमिति २१ अविधिपूर्वकं विधिरमेदुद्वादिस्तद्वाहित्यादविधिपूर्वकत्वं तदीयमजनस्य २३ हियतः सर्वयज्ञानामहमेव सर्वदेवतारूपेण भोक्ता प्रभुः फलदाता च । एवं सति तेषां प्रत्यगभिन्नं तत्त्वेन याया तथ्येन न जानंति अतश्च ध्वंतिज्ञाननिष्ठामलब्ध्वासंसारगते पतंति २४ सर्वे भक्ता यथा भजनं प्राप्नुवन्ति त्वाराध्यसांनिध्यमित्याह यातीति भूतार्थमिज्या येषां ते भूते ज्ञाः २५ मद्रक्तिरतिसुकरादेवतांतरभक्तिस्तु बहुवित्तव्ययायाससाध्येत्याशयेनाह पत्रमिति भक्तिरेव केवलं ममापेक्षितानान्यदिति भावः भक्त्युपहृतं भक्त्या समर्पितं २६ अतः सर्वमवर्पणं कुर्वित्याह यदिति यत्करोषि गमनादिकं तद्भगवत्प्रदक्षिणादिकं करोमीति मत्प्रीत्यर्थं भवतु दर्पणं कुर्विति । एवं वचनादिष्वपि नाम कीर्तनादिदृष्ट्या ऊर्ध्वं २७ एवं कुर्वतः फलमाह शुभाशुभेति शुभाशुभफलेऽष्टानिष्टफलेः कर्मरूपैर्वैधनैः एवं कुर्वन्तु त्वं मोक्षयसे भगवद्वर्पणबुद्ध्या यत्किंचित्कर्म कुर्वतः कर्मलेपो नास्तीत्यर्थः । अयमेवोक्तलक्षणः कर्मफलसंन्यासरूपो मार्गस्तत्र युक्तात्मा समाहितचित्तः सन्नविमुक्तः कर्मबंधनैर्विमुक्तः सन्नमां सर्वेषां प्रत्यगात्मानं उपैष्यसि २८

यतो भक्तनेवानुगृह्णाति नेतरानित्यतो रागद्वेषवान् भगवानित्यत आह समोहमिति यथाऽग्निः रागादिगुण्योऽपि समीपस्थानां भवशीतं नाशयति न दूरस्थानां तद्वत् सर्वत्र समोऽप्यहंशरणागतानां भव
बंधनाशयामिनान्येषामित्यर्थः । अतो मम रागद्वेषाविति भावः । मयितेतेषु साप्यहं भक्ता अनन्यशरणतया मयैव वर्तते अहमपि तेष्वेव वर्तते । अभक्तचित्तानां रागाद्याक्रान्तत्वेन तत्र मम विशेष
तोऽभिव्यक्तिर्नास्तीति भावः १९ भक्तेर्माहात्म्यमाह अपि चेदिति अत्यंतपापिष्ठोऽपि माययनम्यचेताः सन्नभजते तथापि स साधुरेव मंतव्यः हियतः स सम्यग्व्यवसितः सम्यग्वृत्तः २० सम्य
ग्व्यवसितत्वादेव क्षिप्रं शीघ्रं च मात्मा भवति शान्तिं च शश्वत् निगच्छति प्राप्नोति हे कौंतेय त्वमेव मदाज्ञया प्रतिजानीहि प्रतिज्ञां कुरु मे मम भगवतो हरेर्भक्तो न नश्यतीति २१ किंच हे पार्थ हि प्रसिद्धं मां
व्यपाश्रित्य आश्रित्य येऽत्यंतं पापयोनयः रूपादयस्तेऽपि परां गतिं याति २२ ब्राह्मणादयः पुनः पुण्याः मदाश्रयेण परां गतिं यातीत्यत्र किंचित् अतस्त्वं इमं सर्वलोकं अनित्यं नश्वरं असुखं सुखलेश
हीनं प्राप्य मां परमात्मानं भजस्व लोकांतरे भजनं न भविष्यतीत्यर्थः तथा च श्रुतिः । 'इह चेदेदीदृशसत्यमस्ति न चेदेदीदृशमहती विनष्टिः' इति २३ भजनप्रकारं दर्शयति मन्मना इति
मध्ये व मनो यस्य न पुत्रादौ समन्मना । मयैव भक्तो न राजा देर्धनाद्यर्थसमद्भक्तः । मद्याजीमर्दर्थमेव यजेत मस्वर्गाद्यर्थसमद्याजीतादृशो भव । मा भवेन भक्तुं शरणं व्रज न त्वन्यान् । एवमने
न प्रकारेण युक्ता योगं कृत्वा मां भवेत्मात्मानं सर्वोत्तरं एष्यसि प्राप्स्यसि अभेदेन घटाकाश इव महाकाशं । यतो मत्परायणः अहमेव सर्वोपाधिगुण्यश्चिदात्मा परं सर्वोत्कृष्टं अयं न प्राप्यं यस्य स मत्परायणः

समोऽहं सर्वभूतेषु न मे द्वेष्योऽस्ति न प्रियः ॥ ये भजन्ति तु मां भक्त्या मयि ते ते पुचाप्यहम् २९ अपि चेत्सुदुराचारो भजते मामनन्यभाक् ॥ साधुरेव समंतव्यः सम्यगव्य
वसितो हि सः ३० क्षिप्रं भवति धर्मात्मा शश्वच्छान्तिं निगच्छति ॥ कौंतेय प्रतिजानीहि न भो भक्तः प्रणश्यति ३१ मां हि पार्थ व्यपाश्रित्य येऽपि स्नुः पापयोनयः ॥
स्त्रियो वैश्यास्तथा शूद्रास्तेऽपि यांति परांगतिम् ३२ किंपुनर्ब्राह्मणाः पुण्याभक्ता राजर्षयस्तथा ॥ अनित्यमसुखं लोकमिमं प्राप्य भजस्व माम् ३३ मन्मना भवम
द्भक्तो मद्याजीर्मानमस्कुरु ॥ मामैवेष्ट्य सियुक्तैव मात्मानं पत्परायणः ३४ ॥ इति श्रीमहाभारते भीष्मपर्वणि श्रीमद्भगवद्गीतासू ० राजविद्याराजगुह्ययोगो नाम
नवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥ पर्वणितुत्रयस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३३ ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ भूय एव महाबाहो शृणु मे परमं वचः ॥ यत्ते हं प्रीयमाणाय वक्ष्यामि
हितकाम्यया १ न मे विदुः सुरगणाः प्रभवं न महर्षयः ॥ अहमादिर्हि देवानां महर्षीणां च सर्वशः २

तथाच श्रूयते । 'यथानद्यःस्यंदमानाःसमुद्रेऽस्तंगच्छन्तिनामरूपेविहाय । तथाविद्वात्रामरूपाद्भिमुक्तःपरात्परंपुरुषमुपैतिदिव्य'इति १४ ॥ ॥ इतिभीष्मपर्वणिनीलकंठीयेभारत
भावदीपे गी० नवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥ पर्वाणितु० ॥ ३३ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ सप्तमेत्वंपदवाच्योर्धोनिरूपितःतदुपासनाञ्चक्रममुक्तिरित्यष्टमेप्रोक्तंनवमेतत्पदलक्ष्यार्थोक्तस्तत्प्राप्तयेचवि
श्वतोमुखंसर्वत्रभगवद्भावभावनात्मकंभगवद्भजनमुक्तं । तद्वागद्वेपकल्पितमनसामशक्यमितिमन्वानोभगवांस्तत्सिद्धयेस्यविभूतीःकेषुचिदेवपदार्थेषुभगवद्बुद्धिविधानार्थस्तावद्वर्शयतिदशमे ।
तत्फलभूतंविश्वतोमुखस्योपासनंतेनचविश्वरूपदर्शनमेकादशे । द्वादशेषुनस्तत्पदलक्ष्यस्याव्यक्तस्योपासनंतदुपासकलक्षणानिचोक्ताउपासनाकादशतत्पदार्थशोधनार्थं समापयिष्यति तत्रवात्स
ल्यात्स्वयमेवश्रीभगवानुवाच भूयएवेति हेमहाबाहोभूयःप्रागुक्तमपिपुनर्मंपरमंनिरतिशयवस्तुनःप्रकाशकंवचःशृणु प्रीयमाणायअमृतपानादिवन्मद्वचनात्प्रीतिमनुभवतेवक्ष्यामि हितकाम्पयातव
हितेच्छया १ दुर्ज्ञेयत्वाच्चमत्स्वरूपस्याहंत्वाब्रवीमीत्याह नमेइति प्रभवंप्रकृतंमवंपेश्वर्यवियदादिसृष्टिसामर्थ्यनविदुः तत्रहेतुः अहमिति अयंभावः । देहोत्पत्त्यनंतरंहिदेवादीनांशुद्ध्यादि
लामोचार्वाचीनैर्बुद्ध्यादिभिःस्वोत्पत्तिप्राक्कालीनोर्थःपरिच्छेदंशक्यतइति पदार्थःस्पष्टः २

कस्ताह्वेतितीत्यत आह यदिति यः असंमूढः समावेतिस एव सर्वपापैः प्रमुच्यते इति संबन्धः । जडाजडयोर्द्वैतत्वात्मीरेकीभावेनान्योन्याध्यासलक्षणेनमूढः संमूढस्तद्विपरीतोसंमूढस्तत्त्वज्ञानेनवा
धिताध्यासः स एवात्मवित्वादितरस्यजनिमनुभवनाप्रत्यगात्मानं लोकमहेश्वरमनादि आदिः कारणतच्छून्यमत एवाजमजातवेतिससर्वैः कृतैः क्रियमाणैर्वापापैः प्रमुच्यते मर्त्येषु मध्ये १ मममहे
श्वरत्वादेवमतोबुद्ध्यादयोभवन्तीत्याह बुद्धिरिति बुद्धिः अंतःकरणस्यसूक्ष्मावबोधनेसामर्थ्यं । ज्ञानं आत्मानात्मादिपदार्थावबोधः । आसंमोहः प्रत्युत्पन्नेषुबुद्धव्येष्वव्याकुलतयाविवेक
पूर्विकाप्रतिपत्तिः । क्षमाआकुष्टस्यताडितस्यवाअविकृतचित्तता । सत्यं प्रमाणेनावगतस्यार्थस्ययथार्थत्वेनभाषणं । दमोबाह्येन्द्रियनियमः । शमोमनोनिग्रहः । सुखमाह्लादः । दुःखं
तापः । भवउत्पत्तिः । मावः सत्ता । अभावस्ताद्विपर्ययाः । भयंत्रासः । अमयमेवचतद्विपरीतं ४ अहिंसाप्राणिनामपीडा । समताभिन्नाभिन्नादौसमचित्तता । तुष्टिः संतोषोलब्धेपर्याप्तबुद्धिः । तपइ
न्द्रियसंपमपूर्वकंशरीरपठिनं । दानंयथाशक्तिसंविभागः । यशोवर्मानिभित्ताकीर्तिः । अयशोवर्मानिभित्ताअकीर्तिः । एतेबुद्ध्यादयोविंशतिभावामतएवप्राणिनाभवन्ति पृथग्विधाः प्रत्येकं
नानाप्रकाराः । ततउत्तमगुणलाभायाहमेवत्वयाशरणीकरणीयइतिभावः ५ एतदेवशिष्टाचारप्रदर्शनेनद्रव्ययति महर्षयइति सप्तमृग्याद्याश्चत्वारः सनकादयश्चपूर्वप्रसिद्धामहर्षयइतिसंबन्धः
तथामनवश्चतुर्दशप्रसिद्धाः तेसर्वेमानसाहिरण्यगर्मरूपस्यमममनसएवोद्भूताअयोनिजाजाताउत्पन्नाः इमाः प्रजाश्चतुर्विधाअयंलोकश्चतदाधारभूतः तदुभयंयेषांयत्संबन्धिसंततिर्येषांसंततिरित्यर्थः

योमामजमनादिचवेतिलोकमहेश्वरम् ॥ असंमूढः समर्त्येषुसर्वपापैः प्रमुच्यते ३ बुद्धिर्ज्ञानमसंमोहः क्षमासत्यंदमः शमः ॥ सुखंदुःखंभवोभावोभयंचाभयमेवच ४
अहिंसासमतातुष्टिस्तपोदानंयशोऽयशः ॥ भवन्तिभावाभूतानामतएवपृथग्विधाः ५ महर्षयः सप्तपूर्वचत्वारोमनवस्तथा ॥ मद्रावामानसाजातायेषांलोकइमाः
प्रजाः ६ एतांविभूतियोगंचममयोवेतितत्त्वतः ॥ सोऽविकंपेनयोगेनयुज्यतेनात्रसंशयः ७ अहंसर्वस्यप्रभवोमतः सर्वप्रवर्तते ॥ इतिमत्वाभजंतेमांभुधाभावस
मन्विताः ८ मच्चितामद्रतप्राणाबोधयंतः परस्परम् ॥ कथयंतश्चमानित्यंतुष्यंतिचरमंतिच ९ तेषांसततयुक्तानांभजतांप्रीतिपूर्वकम् ॥ ददामिबु
द्धियोगंतयेनमामुपयातिते १०

यद्वा येषामितिषष्ठीपंचम्यर्थे येभ्यइमाः प्रजाअयंलोकश्चजाताइत्यर्थः । तेषामिन्द्रावामयेवभावोमनोयेषांते । प्रसिद्धमहिमानोऽप्येतेयतोमामेवोपासतेऽतस्त्वमपिमामुपास्वोतिभावः ४
उपास्तावधिकारिणमाह एतामिति एतांवक्ष्यमाणानांविभूतियोगंचविश्वतोमुखेभगवतिमनःसमाधानंयत्तत्त्वतोवेतिसम्यगनुष्ठातुंज्ञातुंचसमर्थोभवतिसोऽविकंपेनाचलेननिर्विकल्पकेनषष्ठाध्यायो
केनयोगेनमद्विषयेणसमाधिनायुज्यतेतत्तत्कृतकृत्योभवति नात्रसंशयइतिप्रवृत्त्यातेशयार्थमुच्यते भगवद्वचसिसंशयासंभवात् ७ उपासनास्वरूपमाहद्वाभ्यां अहमिति दृष्टामांप्रत्यगात्मा
नामितिमत्वाभजंते इतिकथं अहमेवसर्वस्यजगतःप्रभवउत्पत्तिः मतोमदनुग्रहंप्राप्यैवसर्वबुद्ध्यादिकंस्वस्वकार्यायप्रवर्तते । अहमेवजगतःकर्तातर्यामीचित्यहंग्रहेणात्मानमुपासीतेतिभावः
भावसमन्विताः भावनायुक्ताः एतच्चोत्तरार्थं ८ एवंध्यानेभावनाप्रकारमुक्त्वाव्युत्थानेतमाह मच्चिताइति अहमेवचित्तेयेषांतेमच्चिताः तथाऽहमेवगतोविद्यमानोयेषुतेमद्रतास्तथाविधाः प्राणा
इन्द्रियाणियेषांतेमद्रतप्राणाः । चित्तेनेन्द्रियैर्वायहृद्यतेतत्सर्वप्रत्यगात्मावासुदेवइतिभावयंतइत्यर्थः । इममेवार्थपरस्परंबोधयंतःश्रुतियुक्तिप्रदर्शनेनसमानानांसमुदायंज्ञापयंतःकथयंतश्चशिष्या
नप्रतिबुध्यंतितेनैवज्ञानेनननुमिष्टाभ्यादिना रमंतिचतत्रैवतनुठ्यादावित्यर्थः ९ उपासनायाःफलमाह तेषामिति सततयुक्तानांनित्योत्साहवतां प्रीतिःप्रेमातत्पूर्वकंभजतांसेवमानानांतेभ्योददा
मितंबुद्धियोगंज्ञानरूपंयोगंसमाधिज्ञाननिष्ठामित्यर्थः । तांददामिनेनयथाभिष्टयातेमामुपयातिसमुद्रमिवनयोऽपेदेनप्रविशन्ति १०

किंच तेषांभक्तानामुपगुणंनृकंपार्थनस्वप्रयोजनासिद्धयर्थंराजयत् । बुद्धियोगप्रदानेनाज्ञानजमविवेकादुत्थितंमिष्टप्राप्त्यलक्षणंमोहांधकारंतमोनामकंसर्वानर्थानिदानमूलाज्ञाननाशेननाशयामि
आत्मभावस्यः आत्मनोभाषोऽतःकरणरुहंतस्स्यः ज्ञानरूपेणदीपेन भास्वताप्रबलेन अयंभावः । तत्त्वमसीतिवाक्यजात्रह्माकारांतःकरणवृत्तिः स्वोत्पत्तयेश्रवणमननध्यानानिनाशमादीनि
कर्माणिचापेक्षते यथादीपःस्वोत्पत्तयेतैलवर्त्यग्न्यादीन् । उत्पन्नातुतमोनाशेनस्वविषयप्रकाशनार्थंप्रत्ययावृत्तिलक्षणंप्रसंख्यांचकर्मभिरुपकारवानापेक्षते । नहिज्ञातेघटेतदाकारप्रत्यया
वृत्तिर्वाकमापेक्षायातज्ज्ञानदाठर्थापेक्षतेप्रमाणव्याप्तिमात्रसापेक्षत्वाज्ज्ञानस्य । तस्माद्येउत्पन्नज्ञानानामपिप्रसंख्यानापेक्षाकर्मभिरुपकारापेक्षांचवर्तितेबलादेवमोक्षस्यकृतकतामनित्यतां
चप्रार्थयंतइतिदिक् ११ एवमेतांविभूतियोगंचेत्यादिनाविभूतिज्ञानस्यफलोदकेभ्रुत्वातत्प्राप्त्युक्तःप्रथमंस्तुत्याभगवंतमार्जवयत्रजुनउवाच परमिति परंब्रह्मनत्वपरमुपास्यं 'तदेवब्रह्मत्वं
विद्धिनेदंयदिदमुपासते'इतिश्रुतेः परंभामज्योतिर्नत्वपरंवृत्तिरूपंज्ञानं । 'एतस्यहीर्षोर्मोरित्येतत्सर्वमनएव'इतिश्रुतेर्दृष्टिरूपत्वात् परमंपवित्रंननुतीर्थादिवदपरमंभवान् । तत्रमानमाह पुरुष
मितिसार्धेन पुरुषदेहांतरस्यं शाश्वतंनित्यं दिव्यंदिविहार्दाकाशेआविर्भूतं आदिदेवसूत्रात्मानोऽप्यायं अतएवअजंविभुंवापकं त्वांऋषयआहुरितिसंबन्धः ११ । १३ व्यक्तिप्रभवं १४

तेषामेवानुकंपार्थमहमज्ञानजंतमः ॥ नाशयाम्यात्मभावस्थोज्ञानदीपेनभास्वता ११ ॥ अर्जुनउवाच ॥ परंब्रह्मपरंधामपवित्रंपरमंभवान् ॥ पुरुषंशाश्वतं
दिव्यमादिदेवमजंविभुम् १२ आहुस्त्वामृषयःसर्वदेवर्षिर्नारदस्तथा ॥ असितोदेवलोव्यासःस्वयंचैवब्रवीषिमे १३ सर्वमेतद्वतंमन्येयन्मांवदसिकेशव ॥ नहि
तेभगवन्व्यक्तिविदुर्देवानदानवाः १४ स्वयमेवात्मनाऽत्मानंवेत्थत्वंपुरुषोत्तम ॥ भूतभावनभूतेशदेवदेवजगत्पते १५ वक्तुमर्हस्यशेषेणदिव्याह्यात्मविभूतयः ॥
याभिर्विभूतिभिर्लोकानिमांस्त्वंव्याप्यतिष्ठसि १६ कथंविद्यामहंयोगिस्त्वासदापरिचितयन् ॥ केषुकेषुचभावेषुचित्योऽसिभगवन्मया १७ विस्तरेणात्मनोयो
गंविभूतिंचजनार्दन ॥ भूयःकथयतृप्तिर्हिशृण्वतोनास्तिमेऽमृतम् १८ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ हंततेकथयिष्यामिदिव्याह्यात्मविभूतयः ॥ प्राधान्यतःकुरुश्रे
ष्ठनास्त्यंतोविस्तरस्यमे १९ अहमात्मागुडाकेशसर्वभूताशयस्थितः ॥ अहमादिश्चमध्यंचभूतानामंतएवच २०

हेभूतभावनभूतानांभावक १५ एवंस्तुत्वात्मानोबुभुक्षितमाह वक्तुमिति १६ योगेश्वर्यतद्वन्नहेयोगिन् त्वांऋषयचर्मचक्षुषाविद्यानकथमपीतिविश्वरूपदर्शनस्यदीर्घमन्वानःकतिपयेष्वेव
स्थानेषुभगवंतंचितयिष्यामिबिस्वरूपदर्शनेऽधिकारसिद्धयर्थमित्याशयेनाह केष्विति १७ योगेश्वरूप्यं विभूतिंध्यानालंबनं अमृतममृतस्यमोक्षस्यसाधनं १८ अत्रोत्तरंश्रीभगवानुवाच
हंतते इतदानीं हंतित्यनुमतौवा दिव्याःपुराणांतरेष्वपिश्रेष्ठत्वेनप्रसिद्धायाआत्मविभूतयस्ताःकथयामीतियोजना प्राधान्यतइति योगोपकारित्वेनविभूतयइहप्राधान्येन । योगस्तुसंक्षेपे
णैवोच्यते तस्याग्रेवक्ष्यमाणत्वादितिभावः । अन्यथायोगंविभूतिंचकथयेतिपृष्टेविभूतिमात्रकथनेनानवहितचित्तत्वंभगवतःस्यात् । नास्त्यंतोविस्तरस्यमेविभूतीनामितिविपरिणामेनानुषं
जनीयं १९ संक्षेपेणयोगमाह अहमिति हेगुडाकेशहेजितनिद्र घनकेशेतिवा अहंवासुदेवआत्माअततीत्यात्माव्यापकःअतएवसर्वेषांभूतानामाशयपकीभावस्थानं जलानांमिवकासारोजला
शयस्तद्वदहंसर्वभूताशयः स्थितोऽचलः । सर्वेशरीवाविसर्गलोपोवकव्यइतिवार्तिकेनपक्षेविसर्गलोपः । भाष्येतुसर्वेषांभूतानामाशयंस्तर्हद्विस्थितइतिव्याख्यातं । सर्वभूताशय
त्वादेवाहंआदिर्जन्मकारणं । मध्यंस्थितिकारणं । भूतानामंतोऽल्यस्थानं । सर्वमिदंब्रह्माहंमय्येवास्तीतिभावः २०

योगमुक्ताविभूतीराह आदित्यानामित्यादिनायावदध्यायसमाप्ति आदित्यानां द्वादशानामध्वेविष्णुनामाऽदित्योऽहं वामनावतारोवा । ज्योतिषामध्यादीनामध्वेविष्णुमानुअत्यंतं प्रतपनशीलोनिदाघमध्याह्नेतीव्रातपवानुरविरहमेवेत्यर्थः । मरुतांससप्तकानामध्वेमरीचिरहम् । नक्षत्राणां ताराणां । अत्र प्रायेण निर्धारणे पृथगी भूतानामस्मिन्नेत्यादौ संबधेऽपि । शशीचंद्रमाः २१ सामवेदोगानेनरमणीयत्वात् वासवोदेवराजत्वात् मनइंद्रियांतरप्रवर्तकत्वात् चेतनाधीष्टिःचिदभिभ्यक्तिहेतुत्वात् एतेवेदादीनामध्वेऽश्रेष्ठाः २२ रुद्राणामेकादशानां वसूनामष्टानां । शिखरागिरित्त्वविशेषास्तद्वतामध्वेमेरुरहम् २३ पुरोवसांपुरोहितानां बृहस्पतिदेवराजपुरोहितत्वात् । सेनानीनां सेनापतीनां स्कंदः कार्तिकेयः सरसां जलाशयानाम् २४ एकमक्षरं ओंकाराख्यं जपयज्ञोहिंसाशून्यत्वात् स्थावराणां स्थितिमताम् २५ । २६ अमृतोद्भवं अमृतमथनावसरे उद्भवो यस्य तम् २७ प्रजनोऽपत्यजनयिता कंदर्पः कामः ननु तृयामै नरूपः २८ नागानां सर्पावांतरभेदानां यादसां जलचरणां संयमतां नियमनकर्तृणाम् २९ कलयतां गणनकुर्वताम् ३० पवतां पावयितृणां वेगवतां वा रामोदाशरथिः रामादीनां परमेश्वराणामपि विभूतिमध्ये गण

आदित्यानामहंविष्णुज्योतिषां रविरंशुमान् ॥ मरीचिर्मरुतामस्मिन् नक्षत्राणामहं शशी २१ वेदानां सामवेदोऽस्मि देवानामस्मिन् वासवः ॥ इंद्रियाणां मनश्चास्मि भूतानामस्मिन् चेतना २२ रुद्राणां शंकरश्चास्मिन् वितेशो यक्षरक्षसाम् ॥ वसूनां पावकश्चास्मिन् मेरुः शिखरिणामहम् २३ पुरोवसांच मुख्यमां विद्विपार्थबृहस्पतिम् ॥ सेनानीनामहं स्कंदः सरसामस्मिन् सागरः २४ महर्षीणां भृगुरहंगिरामस्मिन् एकमक्षरम् ॥ यज्ञानां जपयज्ञोऽस्मिन् स्थावराणां हिमालयः २५ अश्वत्थः सर्ववृक्षाणां देवर्षीणां च नारदः ॥ गंधर्वाणां चित्ररथः सिद्धानां कपिलो मुनिः २६ उच्चैः श्रवसमश्वानां विद्विषाममृतोद्भवम् ॥ ऐरावतं गजैर्द्राणां नराणां च नराधिपम् २७ आयुधानामहं वज्रं धेनूनामस्मिन् कामधुकम् ॥ प्रजनश्चास्मिन् कंदर्पः सर्पाणामस्मिन् वासुकिः २८ अनंतश्चास्मिन् नागानां वरुणो यादसामहम् ॥ पितृणामर्यमाचास्मिन् यमः संयमतामहम् २९ प्रह्लादश्चास्मिन् दैत्यानां कालः कलयतामहम् ॥ मृगाणां च मृगैर्द्रोऽहं वै न ते यश्च पक्षिणाम् ३० पवनः पवतामस्मिन् रामः शस्त्रभृतामहम् ॥ झपाणां मकरश्चास्मिन् स्रोतसामस्मिन् जाह्नवी ३१ सर्गाणामादिरंतश्च मध्यं चैवाहमर्जुन ॥ अध्यात्मविद्याविद्यानां वादः प्रवदतामहम् ३२ अक्षराणामकारोऽस्मि द्रं द्रः सामासिकस्य च ॥ अहमेवाक्षयः कालो धाताऽहं विश्वतो मुखः ३३ मृत्युः सर्वहरश्चाहमुद्रवश्च भविष्यताम् ॥ कीर्तिः श्रीर्वाक्रनारीणां स्मृतिर्मेधा घृतिः क्षमा ३४

नंध्यानाथं झपाणां मत्स्यादीनां मकरो जातिभेदः स्रोतसां नदीनाम् ३१ सर्गाणां भौतिकानां भूतानामादिरंत इति प्रागेवोक्तत्वात् विद्यानां चतुर्दशसंख्यानां मध्ये अध्यात्मविद्या बंधच्छेदहेतुत्वात् । प्रवदतां प्रवक्तृद्वारेण वदनभेदा एव वादजल्पवितंडा इह गृह्यते तेषां मध्ये वादस्तत्त्वनिर्णयार्थत्वादहम् ३२ अक्षराणां मध्ये अकारः । 'अकारो वै सर्वावाक्' इति श्रुतेः । सामासिकस्य स माससमुदायस्य मध्येऽहं द्रं द्रोऽस्मिन् उभयपदार्थप्रधानत्वादिति प्राश्नः समं एकत्रासनं समासो विदुषां वा गुरुशिष्याणां वामं त्रार्थकथनार्थवा एकत्रावस्थानं तत्र विदितमर्थजातं सामासिकम् । चातुरथिकं पृक् षत्येकइतीकादेशः यस्येति चेत्यलोपः । तस्य मध्ये द्वंद्वोरहस्योऽर्थोऽहम् । द्वंद्वरहस्येति सूत्रे द्वंद्वशब्दस्य रहस्यवाचित्वं शाब्दिकप्रसिद्धं अक्षयः क्षयहीनः कालः झपाः दिः परोवा ईश्वरः कालस्यापि कालोऽस्मि धाता कर्मफलप्रदः विश्वतो मुखः सर्वप्राणितृप्त्या तृप्त्यामीत्यर्थः ३३ सर्वहरः प्रलयकालिको मृत्युरस्मि भविष्यतां भविकल्याणानामुद्भवपेश्वर्योत्कर्षोऽहं कीर्त्या दिसप्तकमप्यहं यासां संश्रयमात्रेण मनुष्येषु कृतार्थता बुद्धिर्भवति ३४

बृहत्साम 'त्वामिद्विहवामह' इत्यस्यामृचिगीयमानं सामपृष्ठस्तोत्रे विनिष्कर्मिद्रवेत्यंत तत्साम्रां मध्येऽहस्मि । छंदसां मध्यगोयत्री द्विजत्वं संपादनात् सोमाहरणाच्च श्रेष्ठाऽहमस्मि । कुसुमाकरो वसंतः २५ व्यवसायो निश्चय उद्यमो वा २६ वृष्णीनां यादवानां उशनाशुक्रः ३७ दमयताराजादीनां दमनसाधनं दंडोऽहमस्मि । जिगीषतां जेतुमिच्छतां जयसाधनं नीतिरस्मि । मौनं वाचो निग्रहः २८ सर्वभूतानां धीजमित्यनेन सर्वभूतानामिद्विभूतिरिति दर्शितं । तदेवोपपादयति न तदस्तीति मया विनाभूतं किमपि नास्ति उपादेयस्योपादानमंतरेण स्थित्यसंभवात् ३९ नांतोऽस्तीति उद्देशत एकदेशेन विभूतेर्विस्तरो विस्तारो मया प्रोक्तः ४० सर्वभूतानां बीजमहमित्युक्त्या स्वस्य सार्वभौम्योक्तेः सर्वस्वविभूतिरित्युक्तमेव तथापि तद्ब्रह्मणा शक्तं प्रतिप्राह यद्यादिति यद्यत्सत्त्वं प्राणिविभूतिमदैश्वर्यमुक्तं श्रीलक्ष्मीः शोभा वा तद्युक्तं ऊर्जितं बलाद्यतिशयमुक्तं तत्तत्सर्वमम तेजसश्चिच्छेदं रंशं संभवं अंशात्संभूतं त्वमवगच्छ जानीहि । लोके यदतिरमणीयं तद्भगवत्पुरुषमिति ध्यायेदित्यर्थः ४१ उत्तमाधिकारिणमुद्दिश्याह अथवेति मूढान्प्रत्येतदुक्तं त्वं एतावदेव विद्वि एकांशेन एकदेशेनाहमिदं विष्टमव्याप्य स्थितोऽस्मि । 'पादोऽस्य विश्वाभूतानि' इति श्रुतेः । तस्मात्परिच्छिन्नं दर्शनं त्यक्त्वा सर्वत्र ब्रह्मबुद्धिमेव कुर्वित्याशयः ४२ ॥ इति भीष्मपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे दशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ ॥ ५० ॥ ३४ ॥ ॥ ५ ॥ पूर्वस्मिन्नध्याये योगो

बृहत्साम तथा साम्रां गायत्री छंदसामहम् ॥ मासानां मार्गशीर्षो ह मृतूनां कुसुमाकरः ३५ द्यूतं छलयतामस्मि ते जस्ते जस्विनामहम् ॥ जयोऽस्मि व्यवसायोऽस्मि सत्त्वं सत्त्ववतामहम् ३६ वृष्णीनां वासुदेवोऽस्मि पांडवानां धनंजयः ॥ मुनीनामप्यहं व्यासः कवीनामुशनाकविः ३७ दंडो दमयतामस्मि नीतिरस्मि जिगीषताम् ॥ मौनं चैवास्मि गुह्यानां ज्ञानं ज्ञानवतामहम् ३८ यच्चापि सर्वभूतानां बीजं तदहमर्जुन ॥ न तदस्ति विनायत्स्यान्मया भूतं चराचरम् ३९ नांतोऽस्ति मम दिव्यानां विभूतीनां परंतप ॥ एष तूद्देशतः प्रोक्तो विभूतेर्विस्तरो मया ४० यद्यद्विभूतिमत्सत्त्वं श्रीमदूर्जितमेव वा ॥ तत्तदेवावगच्छत्त्वं मम तेजोऽशंसं भवम् ४१ अथवा बहुनैतेन किं ज्ञातेन तवार्जुन ॥ विष्टम्याहमिदं कृत्स्नमेकांशेन स्थितो जगत् ४२ ॥ इति श्रीमहाभारते भीष्मपर्वणि भगवद्गीतासु • विभूति योगो नाम दशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ ॥ पर्वणितु चतुस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३४ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ अर्जुन उवाच ॥ ॥ मदनुग्रहाय परमं गुह्यमध्यात्मसंज्ञितम् ॥ यत्त्वयोक्तं वचस्तेन मोहोऽयं विगतो मम १ भवाप्ययौ हि भूतानां श्रुतौ विस्तरशो मया ॥ त्वतः कमलपत्राक्षमाहात्म्यमपि चाव्ययम् २

विभूतिश्च व्याख्येयत्वेन प्रतिज्ञातौ एतां विभूतियोगं च मम यो वेत्तीति आत्मनो योगं विभूतिं च जनार्दन मयः कथयेतीतरेण च श्रोतव्यत्वेन प्रार्थितौ । तत्राह मात्मा गूढाकेश सर्वभूताशया स्थित इति संक्षेपेण योगो मम वतः सर्वभूताधारत्वलक्षण उक्तः प्राग् विभूतिकथनात् । तदंते च विष्टम्याहमिदं कृत्स्नमेकांशेन स्थितो जगदिति कुसुलेन धान्यमिव मये दंजगद्विष्टम्यमित्युक्त्या स एव स्मारितस्तदेव भगवतः सर्वभूताधारत्वसाक्षात्कर्तृकामोऽर्जुन उवाच मदनुग्रहायेति मयि अनुग्रहोऽनुकृपात्तदर्थं मदनुग्रहाय परमं सद्यः शोकमोहनिवर्तकत्वेनोत्कृष्टं गुह्यं गोप्यं अध्यात्मसंज्ञितमात्मानात्मविवेकार्थशास्त्रमध्यात्मतत्संज्ञितं । यत्त्वया वचः अशोच्यानन्वशोचइत्यादिना पष्ठाध्यायपर्यंतं त्वं पदार्थबुद्धिप्रधानं नायं हंति न हन्यत इत्यात्मनोऽकर्तृत्वाभो कृत्वप्रतिपादकं तेन मम मोहः अविवेकोऽयं विशेषगता नष्टः अत्र प्रथमे पादेऽक्षराधिक्यमायं १ भवेति तथा सप्तमाध्यायमारभ्य दशमपर्यंतं त्वया भूतानां भवाप्ययावप्युक्तौ अहं सर्वस्य प्रभवो मत्तः सर्वं प्रवर्तत इति तावपि मया विस्तरशस्तत्त्वतः श्रुतौ हे कमलपत्राक्ष अव्ययं माहात्म्यमपि न च मातानिकर्माणि लिप्यतीति विषमसृष्टिकर्तृपरिवैषम्यनैर्घृण्यदोषो नास्ति जगत्कर्तुरपि विकारगंधो नास्तीत्येवमादिरूपतत्पदार्थशुद्धिप्रधानं श्रुतमित्यनुबोधः १

एवमिति दृष्टत्वं विष्टभ्याहमिदं कृत्स्नमेकांशेन स्थितो जगदिति आत्मानं जगदाधारमावृत्य तदपि इत्थमेव नममात्रासंभावनाऽस्ति हे परमेश्वर ते तव रूपं ऐश्वर्यं श्रीश्वरस्थेदं विश्वात्मकं मायामयमित्यर्थः । हे पुरुषोत्तम क्षराक्षरातीत विश्वरूपं मायामयं वास्तवं पुरुषं मायातीतमित्यैश्वर्यमिति पुरुषोत्तमेति च पदार्थात् ॥ यत् तया च वक्ष्यति । 'मायाहोषामयात्पृष्टायन्मां पश्यति नारद ॥ सर्वभूतगुणैर्युक्तं नैवं मां ज्ञातुमर्हसि' इति उक्तं च । शुद्धरूपमभिप्रेत्य अव्यक्तोऽयमचित्योऽयमिति ३ मन्यसे इति हे योगेश्वर योगिनां योगानामीश्वर तद्रूपं यदियमात्रं दृष्टव्यमिति मन्यसे यदि मयितद्वर्शनाधिकारं पश्यसिततस्तर्हि मे मह्यमव्ययं मायामयमात्मानं दर्शय । मायामयत्वादेवास्याव्ययत्वं मायायां हि सर्वसर्वात्मकं सर्वदाऽस्तीति प्रसिद्धं यथोक्तं वसिष्ठेन । 'वर्तमानमतीतं च मविष्यत्स्थूलमण्वपि ॥ तथा दूरमदूरं च निमेषः कल्प इत्यपि ॥ चिदात्मनि स्थितान्येव पश्यमायाविजृम्भितम्' इति । नहि मरुमरीचिसरसीक्रमशः शुष्यति अतो मायामयत्वादेवास्थैश्वरस्य रूपस्याप्यव्ययत्वं ४ एवं प्रार्थितः सन् भगवानुवाच पश्येति शतश इत्यादिना अनन्तानीत्युक्तं नानावर्णानि नानाकृतीनि च ५ दिव्यानि तावदाह पश्यादित्यानि अदृष्टपूर्वाण्याश्चर्याण्यद्भुतानि चतुर्मुखपंचमुखषण्मुखादीनि ६ हे गुडाकेश जितनिद्र इह मम देहे एकस्थ मेकस्मिन्नेवावयवेन खाग्रमात्रे स्थितं कृत्स्नं वर्तमानं जगत् पश्य यच्चान्यत् अतीतमनागतं विप्रकृष्टं व्यवहितं स्थूलं सूक्ष्मं

एवमेतद्यथा त्वत्मात्मानं परमेश्वर ॥ द्रष्टुमिच्छामितेरूपमैश्वरं पुरुषोत्तम ३ मन्यसे यदि तच्छक्यं मया द्रष्टुमिति प्रभो ॥ योगेश्वर ततो मे त्वं दर्शयात्मानमव्ययम् ४ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ पश्य मे पार्थ रूपाणि शतशोऽथ सहस्रशः ॥ नानाविधानि दिव्यानि नानावर्णानि कृतीनि च ५ पश्यादित्यान्वसूत्ररुद्रानश्विनौ मरुतस्तथा ॥ बहून्यदृष्टपूर्वाणि पश्याश्चर्याणि भारत ६ इहैकस्थं जगत्कृत्स्नं पश्याद्यसचराचरम् ॥ मम देहे गुडाकेश यच्चान्यद्रष्टुमिच्छसि ७ न तु मां शक्यसे द्रष्टुमनेनैव स्वचक्षुषा ॥ दिव्यं ददामिते चक्षुः पश्य मे योगमैश्वरम् ८ ॥ संजय उवाच ॥ एवमुक्त्वा ततो राजन् महायोगेश्वरो हरिः ॥ दर्शयामास पार्थाय परमं रूपमैश्वरम् ९ अनेकवक्त्रनयनमनेकाहुतदर्शनम् ॥ अनेक दिव्याभरणं दिव्यानेकोद्यतायुधम् १० दिव्यमालयां वरधरं दिव्यगंधानुलेपनम् ॥ सर्वाश्चर्यमयं देवमनंतं विश्वतोमुखम् ११ दिविसूर्यसहस्रस्य भवेद्युगपदुत्थितः ॥ यदि भाः सदृशी सा स्याद्भास्तस्य महात्मनः १२ तत्रैकस्थं जगत्कृत्स्नं प्रविभक्तमनेकधा ॥ अपश्य देव देवस्य शरीरे पांडवस्तदा १३

वातस्सर्वमिह पश्य * यत्तुक्तं मन्यसे यदि तच्छक्यं मया द्रष्टुमिति तत्राह न त्विति शक्यसे शक्रोऽपि पदविकरणव्यत्ययार्थः अनेन प्राकृतेन दिव्यमप्राकृतं ऐश्वर्यमीश्वरसंबन्धिनं योगं विश्वाश्रयस्त्वलक्षणं सामर्थ्यं ८ एवमुक्त्वा भगवानुनाय दिव्यं रूपं दर्शितवान् स च दृष्ट्वा विस्मयाविष्टो भगवंतं विज्ञापितवानितीमं वृत्तांतं मेव मुक्त्वा इत्यादि पञ्चिः श्लोकैर्धृतराष्ट्रप्रति संजय उवाच एवमुक्त्वा तत्यादि ततः दिव्यचक्षुःप्रदानानंतरं राजन् हे हृष्टराष्ट्र महाश्वसौ योगेश्वरश्चेति विग्रहः महतो योगस्य वा ईश्वरः परमं दिव्यं रूपं ऐश्वर्यं मायाविसंबन्धिनं तु मायातीतं दर्शयामास ९ तदेव रूपं विशिनष्टि द्वाभ्यां अनेकेत्यादिना अनेकान्यनंतानि वक्त्राणि नयनानि च यस्मिन् तदनेकवक्त्रनयनं । अनेकान्यद्भुतानि दर्शनानि यस्मिन् तदनेकाहुतदर्शनं । अनेकानि दिव्याभरणानि यस्मिन् । दिव्याभरणेन च उद्यतानि आयुधानि च कादीनि यस्मिन् १० विश्वतोमुखमिति पूर्वोक्तस्य एकत्वेन पृथक्त्वेन बहुधा विश्वतोमुखमित्यस्यायं परामर्शः अनंतं सर्वतः परिच्छेदरहितं ११ दिवि अंतरिक्षे भाः दीप्तिः भासः दीप्तिः अमृतोपमेयं निरुपमतामेव तस्य दीप्तिर्दर्शयति उभौ यदि व्योम्नि पृथक् प्रवाहावित्यादिवत् १२ इहैकस्थं जगत्कृत्स्नं पश्येति यत्प्राग्भगवता उक्तं तदप्यपश्यदित्याह तत्रेति अनेकधा प्रविभक्तमित्येतत्तत्पार्थव्युत्थितार्तिपीबीजेषूक्ष्मरूपेण तदुद्भूयते तद्वन्माभूदिति दर्शयितुं सावकाशं अनेकधा विभागयुक्तं विविकं अपश्यत् एकस्थं एकावयवस्थं—

—अयमर्थः । यदा भगवत् शतभुजं रूपं चित्यते तत्र च चेतसि लब्धपदे सति क्रमशः स्तदीयावयवास्त्यक्ता मुखे स्मिते वापदनखे वा चित्तं प्रियते तत्रापि लब्धपदे तस्मिन् तदपि त्यक्त्वा विश्वरूपमारोहात दिव्यं चक्षुरपि एवं सूक्ष्मतामापादितं मन एव । 'मनोऽस्य देवं चक्षुः स एतेन देवेन चक्षुषामनसैतान् कामान् पश्यन् रमते' इति श्रुतेः । कामान् विपश्यन् एतान् हार्दाकाशाख्यसगुणब्रह्मगतानि ति श्रुतिपदयोरर्थः यथोक्तं श्रीभागवते । 'तत्र लब्धपदं चित्तमाकृष्य व्योम्नि धारयेत् ॥ नान्यानि चित्तयेद्व्यः सुस्मितं भावयेन्मुखं ॥ तत्र लब्धपदं चित्तमाकृष्य व्योम्नि धारयेत् ॥ तच्च त्यक्त्वा मदारोहो न किंचिदपि चित्तयेत्' इति तत्र मूर्त्तौ एकत्र अंगे व्योम्निकारणे मदारोहो निर्विकल्पे ब्रह्मण्याख्यः तदिदमुक्तं देवदेवस्य शरीरे कृत्स्नं जगदेकस्थं पांडवोऽपश्यदिति १३ हृष्टरोमारोमां चित गात्रः १४ देवानां दिव्यादीन् भूतविशेषाश्चतुर्विधा जरायुजादयस्तेषां संधान् समूहान् ब्रह्माणं चतुर्मुखं ईशं ईशितारं कमलासनस्थमित्यनेन दूरदर्शनमुक्तं उरगान् पातालस्थाननंतादीन् दिव्यान् कैलासादौ स्थितान् वासुकिप्रमुखान् एतेन व्यवहितदर्शनमुक्तं १५ अनेके अनन्ताः बाहवः उदाराणि वक्त्राणि तत्राणि च यस्मिन् तदनेकबाहुदरवक्त्रेण सर्वतश्चतुर्दिक्षु उपबध्नात् अनेन मपारेच्छिन्नं रूपमस्य तं । अनंतत्वमेवाह नांतमिति दीर्घरज्ज्वा इव तवायं तौ देशिकौ नस्तदित्यर्थः १६ किरीटगदाचक्रवारिणं दीप्तिमत्त्वादेव दुर्निरीक्ष्यं द्रष्टुमशक्यं समंतात्सर्वतोऽप्येदीप्ता अनला अर्काश्च तद्वद्युतिर्यस्य तं समंताद्दीप्तानलार्कद्युतिमित्येकं पदं अतएवाप्रमेयं द्रष्टुमशक्यं परिच्छेदं १७ एवं तव योगेश्वर्यं दर्शनात्त्वामेव मम वैभीतिवद्ब्रह्ममेव मेव विवृणोति स्वमिति परमभारमस्थूला ततः सविस्मयाविष्टो हृष्टरो माधनं जयः ॥ प्रणम्य शिरसा देवं कृतांजलिं भाषत १४ ॥ अर्जुन उवाच ॥ पश्यामि देवांस्तव देव देहे सर्वांस्तथाभूतविशेषसंधान् ॥ ब्रह्माणमीशं कमलासनस्थमृषींश्च सर्वानुरगांश्च दिव्यान् १५ अनेकबाहुदरवक्त्रेण पश्यामि त्वां सर्वतोऽनंतं रूपम् ॥ नांतं न मध्यं न पुनस्तवादि पश्यामि विश्वेश्वर विश्वरूपम् १६ किरीटि नंगदिनं चक्रिणं च तेजोराशिं सर्वतोऽदीप्तिमं तम् ॥ पश्यामि त्वां दुर्निरीक्ष्यं समंताद्दीप्तानलार्कद्युतिमप्रमेयम् १७ त्वमक्षरं परमं वेदितव्यं त्वमस्य विश्वस्य परं निधानम् ॥ त्वमव्ययः शाश्वतधर्मगोप्ता सनातनस्त्वं पुरुषोत्तमो मे १८ अनादिमध्यांतमनंतवीर्यमनंतबाहुं शशि सूर्यनेत्रम् ॥ पश्यामि त्वां दीप्तहुताशवक्त्रं स्वतेजसा विश्वमिदं तपंतम् १९ द्यावापृथिव्योरिदं तं रंहिव्यां त्वयैकेनादिशश्च सर्वाः ॥ दृष्ट्वाऽहुतं रूपमुग्रं तवेदं लोकत्रयं प्रव्यथितं महात्मन् २० अमीहित्वाऽसुरसंघाविशंतिकेचिद्भीताः प्रांजलयो गृणन्ति ॥ स्वस्तीत्युक्त्वा महर्षिसिद्धसंघाः स्तुवंति त्वां स्तुतिभिः पुष्कलाभिः २१

दिलक्षणं अक्षरं ब्रह्म परममित्यत्र प्रागुक्तं निष्कलं ब्रह्मतदेवत्वमसि एतेन सगुणरूपस्य निर्गुणज्ञापकत्वमुक्तं शाखाग्रस्येव चंद्रज्ञापकत्वं अतएव वेदितव्यं वेदांतप्रमाणेन ज्ञातुं योग्यं न तूपासनीयं । सगुणं ब्रह्मापित्वमेवेत्याह त्वमस्येति निधानं लयस्थानं एतेन कारणत्वमुक्तं अव्ययः अमृतः देवत्वात् शाश्वतस्य वैदिकस्य धर्मस्य गोप्तेत्यनेन कार्यब्रह्मभूतहिरण्यगर्भरूपत्वमुक्तं । सनातनश्चिरंतनोऽनादिपुरुषो जीवात्मा सोऽपित्वमेवेत्येवममृतः । एवं विश्वरूपं दर्शने जीवब्रह्मणो रैक्यं शाखाग्रस्येव चंद्रज्ञापकत्वं इत्युक्तं १८ एतदेवाह अनादीति देशतः कालतश्चादिमध्यांतहीनत्वा दनादिमध्यांतं । दीप्तो हुताशो वक्त्रस्येति भास्वरदंतत्वं व्यज्यते । स्वतेजसा चैतन्यज्योतिषा इदं विश्वं विश्वरूपं तपंतं प्रकाशयंतं । अनादित्वादिसर्वविशेषगविशिष्टं विश्वं तपिकर्माभूतं तापयंतं त्वां परज्योतीरूपं पश्यामि जानामि । चित्रपटस्थानीयं विश्वरूपं सकलं कारकात्मकधीवासनोपेतं । येन ज्योतिषा प्रकाशते तदेव त्वमसीति जानामीति भावः १९ एवं स्वयंकृत विश्वरूपं दर्शनेन कृतकृत्यो भूत्वा तदुपसंहारमिच्छन् स्तौति द्यावापृथिव्योरिति हे महात्मन् हि प्रत्यक्षं त्वया एकेन इदं द्यावापृथिव्योरंतरं मध्यं सर्वाः दिशश्च व्याप्ताः अतस्तवेदं अद्भुतं उग्रं रूपं दृष्ट्वा लोकत्रयं प्रकंपयं व्यवथितं अतः परमिदमुपसंहरेत्यभिप्रायः २० व्यथा मेवाह अमीति द्वियतः अमीत्वात्वां असुरसंघाः असुरांशाः दुर्योधनादयः स्वापतंगाः पावकमिव अदृष्टपेरिताः विशंतिके मरणायेत्यर्थः । केचिद्भीताः प्रांजलयो ब्रह्मांजलयो गृणन्ति स्तुवंति २१

किंच येत्वदनुग्रहीताः रुद्रादयस्तेष्विस्मिताः संतः सर्वे त्वां विक्षंत इत्याह रुद्रादित्या इति साध्या विश्वे च देवगणविशेषौ रुद्रादित्यवज्ज्ञेयौ ऊष्मपाः पितरः गंधर्वाणां यक्षाणामसुराणो सिद्धा नाजातिभेदानां संधाः समूहाः शेषं स्पष्टं २२ पुनर्लोकानामात्मनश्च व्ययामाह रूपमिति महत्त्वादिमध्यातहीनं हेमहावाहो तेतवकरालं महाकरालं दृष्ट्वा लोकाः प्रव्यथितास्तथाऽहं च व्यथित इति योजना २३ करालत्वप्रपञ्चनेन स्वव्यथाभेवाह नभ इति नभः स्पृशं व्योम व्यापिनं दीप्तमग्निवज्जाज्वल्यमानं व्याप्ताननं विस्तारितमुखं दीप्तविशालनेत्रं रक्तनेत्रमित्यर्थः । हिमत्यक्षं त्वात्वां दृष्ट्वा प्रव्यथितांतरात्मा प्रकर्षेण व्यथितचित्तो घृतिर्घैर्यनविंदामिनलभेशमंचशांतिं स्वास्थ्यं च नलभे हे विष्णो व्यापक । भयानकं त्वदाकांतं देशं त्यक्त्वाऽन्यत्र गंतुं शक्यं तव व्यापकत्वादिति भावः २४ कालानलः प्रलयामिस्तत्त्वानि प्रसीद प्रसन्नः सुखदो भवेत्यर्थः २५ अमी त्वां विशंतीत्यग्निमश्लोकादपकुप्यते २६ तेभीष्मादयः उत्तमांगैः शिरोभिः अयं भावः । घृतराष्ट्रस्य पुत्राः पापिष्ठाः भवंत भवेन्नैलोक्यशरीरं विंशति पापानुरूपं तस्य पापस्थानस्थितान्नरकानेव चच्छंतीति तत्र त्वां विशंतीत्येवोक्तं । भीष्मादयस्तु भकायतोऽग्निर्ब्राह्मणो वेदाश्च प्रसूतास्तद्गवतोऽपु

रुद्रादित्यावसवो ये च साध्या विश्वेऽश्विनौ मरुतश्चोष्मपाश्च ॥ गंधर्वयक्षासुरसिद्धसंधा विक्षंते त्वां विस्मिताश्चैव सर्वे २२ रूपं महत्ते बहुवक्त्रनेत्रं महावाहो बहुबाहुरु पादम् ॥ बहुदंरं बहुदंष्ट्राकरालं दृष्ट्वा लोकाः प्रव्यथितास्तथाऽहम् २३ नभः स्पृशं दीप्तमनेकवर्णं व्याप्ताननं दीप्तविशालनेत्रम् ॥ दृष्ट्वा हित्वा प्रव्यथितांतरात्मा घृतिं न विंदामि शमंच विष्णो २४ दंष्ट्राकरालानि च ते मुखानि दृष्ट्वेव कालानलसन्निभानि ॥ दिशो न जाने नलभे च शर्म प्रसीद देवेश जगन्निवास २५ अमी च त्वां घृत राष्ट्रस्य पुत्राः सर्वे स हैवावनिपालसंघैः ॥ भीष्मो द्रोणः मृतपुत्रस्तथाऽसौ सहास्मदीयैरपियोधमुख्यैः २६ वक्राणितत्वरमाणा विशंति दंष्ट्राकरालानि भयानकानि ॥ केचिद्विलग्रादशनांतरेषु संदृश्यंते चूर्णितैरुत्तमांगैः २७ यथानदीनां बहवोऽधुवेगाः समुद्रमेवाभिमुखा द्रवंति ॥ तथा तवामीनरलोकवीरा विशंति वक्राण्याभिविज्वलंति २८ यथा प्रदीपं ज्वलनं पतंगा विशंति नाशाय समृद्धवेगाः ॥ तथैव नाशाय विशंति लोकास्तवापि वक्राणि समृद्धवेगाः २९ लेलिह्यसे ग्रसमानः समंताल्लोकान्समग्रान् वदनै र्वल्लङ्घिः ॥ तेजोभिरापूर्यजगत्समग्रं भासस्तवोग्राः प्रतपंति विष्णो ३० आख्याहि मे को भवानुग्रहूपो नमोऽस्तु ते देववर प्रसीद ॥ विज्ञातुमिच्छामि भवंत मायं न हि प्रजानामितव प्रवृत्तिम् ३१ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ कालोऽस्मि लोकक्षयकृत् प्रवृद्धो लोकान्समाहर्तुमिह प्रवृत्तः ॥ ऋतेऽपित्वानमविष्यंति सर्वे येऽवस्थिताः प्रत्यनीकेषु योधाः ३२

संप्रविशंतीति वैष्णवगति सूचना र्थत्वां घृतराष्ट्रस्य पुत्रा विशंति भीष्मादयस्ते वक्राणि विशंतीति विभागदर्शनं युक्तमिति २७ इदमेव स दृष्टांतमाह यथेति तव वक्राणि विशंतीति संबन्धः अभिविज्वलंति सर्वतः जाज्वल्यमानानि २८ बुद्धिपूर्वकमेव ते त्वद्वक्राणि विशंतीति स दृष्टांतमाह यथा प्रदीपमिति २९ ये च पतंतस्तं स्तं स्वरुणावानपिनवारयसि प्रत्युत्तमसितुमिच्छस्येवेत्याह लेलिह्यसेभूयो भूयोऽतिशयेन वाऽऽत्वादयसि कीदृशस्त्वं समंताज्ज्वलन्निर्वदने लोकां न समग्रान् ग्रसमानः एवं निर्घृणस्यापि तव तेजो न हीयते प्रत्युत्तमवर्द्धत एवेत्याह तेजोभिरिति हे विष्णो व्यापनशीलसमग्रं जगत् तेजोभिरापूर्यतव उग्राः स्पृशं व्योम व्यापिनं दीप्तमग्निवज्जाज्वल्यमानं व्याप्ताननं विस्तारितमुखं दीप्तविशालनेत्रं रक्तनेत्रमित्यर्थः ३० एवं दीप्त्याऽऽकुलीभूतोऽर्जुनो भगवानयमिति विस्मृत्याह आख्याहीति एवमुग्ररूपः क्रूरकर्मा भवान् कोऽसीत्या ख्यातिः अमुकोऽस्मीति कथय प्रसीद शांतो भव त्वामहं विज्ञातुमिच्छामि यतस्तव प्रवृत्तिं चेष्टानं जानामि ३१ एवमर्जुनेन प्रार्थितो भगवानुवाच काल इति इहास्मिन्संश्रामेलोकान्समाहर्तुमिह प्रवृत्तः प्रवृद्धो महान् लोकक्षयकृत् कालो नाम परमेश्वरोऽस्मि यस्मादेवं तस्मात् ऋतेऽपित्वा त्वां विनाऽपि सर्वे न भविष्यंति शरिण्यंति केते सर्वे ये प्रत्यनीकेषु शत्रुसैन्येषु योधाः घृतराभीष्मादयोऽवस्थितास्ते ३२

तस्मादिति यस्मात् त्वां विनाऽप्येते मरिष्यंति तस्मात्त्वमुत्तिष्ठ युद्धाय शेषं स्पष्टम् ३३ माव्यथिष्ठाः एते महातः कथं हंतुं शक्या इत्याकुलीभावं मागा इत्यर्थः जेतासि जेष्यासि सपत्नान् शत्रून् ३४ भगवतैव मुक्ते सति पश्चात्किं कृतमित्यपेक्षायां संजय उवाच अत्र कृतं जलित्वादिना चिह्नेन भगवद्वाक्यो ह्येवं किरीटीनकरिष्यतीति सूच्यते सगद्गदं मय हर्षाद्यावेशेन गद्गदेन कंठाकंपनेन सह वर्तत इति सगद्गदं यथा भवति तथा आह उक्तवान् भीतभीतोऽत्यंतभीतः सन्नाहेति संबन्धः । अत्र आहतिपदच्छेदे पुनरर्जुन उवाचेति पुनरुक्तं स्यात् अतः प्रणम्य अर्जुन उवाचेत्येव संबन्धेन तु प्रणम्य आहति । कात हि आहति क्रियाया गतिः नेयं क्रिया किं तु आहति प्रसिद्धयर्थं मध्ययमित्यवोषः ३५ एकादशभिः श्लोकैरर्जुन उवाच स्थाने इति हेतुपीकेश सर्वेन्द्रियप्रवर्तक अंतर्यामिन् तव प्रकीर्त्या नाम संकीर्तनेन जगत्प्रहृष्यति यत्तत्स्थाने युक्तं । स्थाने इत्यव्ययं युक्तमित्यर्थः । यत्तव प्रकीर्त्या जगद्गुरुरप्येतदपि स्थाने युक्तं । यत्तव प्रकीर्त्या रक्षां सिमीतानि संति दिशो द्रवंति पलायंते तदपि स्थाने युक्तं । यच्च त्वां सर्वे सिद्धसंधाः कपिलादीनां समुदायानमस्यंति तदपि स्थाने । अयं श्लोको रक्षोघ्न मंत्रत्वेन मंत्रशास्त्रे प्रसिद्धः स च नारायणाष्टाक्षरसुदर्शनास्त्र मंत्राभ्यां संपुटितो ज्ञेय इति रहस्यम् ३६ कुतो मां सिद्धसंधानमस्यंति यतस्तेऽप्यहमिव ब्रह्मा ढशतानि स्रष्टुमर्हतीत्यत आह कस्मादिति हेमहात्मनः कस्माद्धेतोस्ते त्वां न मे रत्रपितु न मे रत्रेव । तत्र हेतुः गरीयसे तेऽपि गुरवस्त्वमपि गुरुस्त

तस्मात्त्वमुत्तिष्ठ यशोलभस्व जित्वा शत्रून् भुंक्ष्व राज्यं समृद्धम् ॥ मयैवैते निहताः पूर्वमेव निमित्तमात्रं भवसव्यसाचिन् ३३ द्रोणं च भीष्मं च जयद्रथं च कर्णं तथा न्यानपि योधवीरान् ॥ मया हतांस्त्वं जहि माव्यथिष्ठा युद्धं च स्वजेतासि रणे सपत्नान् ३४ ॥ संजय उवाच ॥ एतच्छ्रुत्वा वचनं केशवस्य कृतं जलिवेपमानः किरीटी ॥ नमस्कृत्वा ध्रुवपुत्राह कृष्णं सगद्गदं भीतभीतः प्रणम्य ३५ ॥ अर्जुन उवाच ॥ स्थाने हृषीकेश तव प्रकीर्त्या जगत्प्रहृष्यत्यनुरज्यते च ॥ रक्षां सिमीतानि दिशो द्रवंति सर्वे नमस्यंति च सिद्धसंधाः ३६ कस्माच्च तेन न मे रत्रमहात्मनः गरीयसे ब्रह्मणोऽप्यादिकर्त्रे ॥ अनंत देवेश जगन्निवास त्वमक्षरं सदसत्त्वरं यत् ३७ त्वमादिदेवः पुरुषः पुराणस्त्वमस्य विश्वस्य परं निधानम् ॥ वेतासिवेद्यं च परं च धाम त्वया ततं विश्वमनंतरूप ३८ वायुर्यमोऽग्निर्वरुणः शशांकः प्रजापतिस्त्वं प्रपितामहश्च ॥ नमोनमस्तेऽस्तु सहस्रकृत्वः पुनश्च भूयोऽपि नमोनमस्ते ३९ नमः पुरस्तादथ पृष्ठतस्ते नमोऽस्तु ते सर्वत एव सर्व ॥ अनंत वीर्यामि तविक्रमस्त्वं सर्वं समाप्नोषि ततोऽसि सर्वः ४०

याऽपित्वमतिशयितो गुरुसीत्यर्थः । कुतो मभैवातिशयस्तेषां मम च समानेऽपि सत्यसंकल्पत्वादौ सत्यस्य आह ब्रह्मणो हि रण्यमर्भस्यापि आदिकर्त्रे पितामहाय पंचमहाभूतसृष्टिद्वारा ब्रह्माणं नृ जते इत्यर्थः । जगद्गवापारवर्जं प्रकरणादसन्निहितत्वाच्चेति न्यायेन नित्यसिद्धेश्वरस्य ब्रह्माज्ञया ते सर्वेऽप्यैश्वर्यं भाजो भवति न तु त्वत्समास्ते अत एव हे अनंत हे देवानां ईश जगन्निवास जगतामा लयभूत त्वमक्षरं शुद्धं ब्रह्म कीदृशमक्षरं यत्सदसत्त्वरं सच्च असच्च सदसत्तीताभ्यां परंच सदसत्त्वरं कार्यकारणं तदुभयातीतं चेति त्रिविधमित्यर्थः ३७ पुनरपि स्ताति त्वमिति आदिदेवो जगतः स्रष्टृत्वात् पुरुषः सर्वशरीरशायी पुराणः शरीरनाशादिनाऽप्यविनश्यन् विश्वस्यास्य त्वं परं निधानं निधीयतेऽस्मिन्नितिलयस्थानं । सांख्यानं जडां प्रकृतिं वारयति वेताज्ञाता वेद्यं तदृश्यं च त्वमेव परं वेद्यं वेद्याभ्यामन्यत्वाय चैतन्यं त्वया विश्वं तत्तं व्याप्तं स्वसत्ता स्फूर्तिभ्यां हे अनंतरूप त्रिविधपरिच्छेदशून्यस्वरूप ३८ सर्वदेवतात्मत्वेन स्तौति वायुरिति प्रजापतिर्दशादिश्वतुर्मुखो वा प्रपितामहश्चतुर्मुखः प्रपिता ३९ हे अनंत वीर्ययुतः सर्वसमाप्नोषि रक्षीभावेनासमंतादप्यप्यपि ततोऽसि सर्व इति वचनात् । पुरस्तात्कर्मणामादी पृष्ठतस्त्वेषां समाप्तौ सर्वतो मध्येऽपितेन मोस्तु ४०

एवंस्तुत्वास्वापराधानक्षमापयते सखेतीति अयंममसखाइतिमत्वाप्रसभस्योत्कर्षाविष्करणपूर्वकयत्तमयाउक्तहेरुण्णहेयादवहेसखेति इतिशब्देनसंधिरार्थः । कुतउक्तवेदमेवंविधमहिमा
नमाहात्म्यंअजानताकदाचित्प्रमादाद्विषयविशेषात्कदाचित्प्रणयेनस्नेहेनच ४१ तथायच्चअवहासार्थविहारादिष्वस्तुतोऽसिपरिभूतोऽसि । एकोवासस्त्रीनानियोगकालेवातत्समक्षंसखिजन
समक्षंवाऽस्तुतोऽसिउत्क्षामयेक्षमापये यतस्त्वमप्रमेयोऽचित्यस्वभावःकरुणापरः । यतःशत्रुभ्योऽपिगिशुपालादिभ्यउत्तमांगतिदत्तवानसीत्यर्थः ४२ अप्रमेयत्वमेवाह पिताऽसीति यत
स्त्वमस्माकंपिताऽसिअतोऽस्माभिःशिशुभिःकृताअपराधास्त्वयाक्षंतव्याप्रेतिभावः ४३ एतदेवाह तस्मादिति यस्मात्तंपितागुरुश्चतस्मात्कायंशरीरंप्रणिधायभूमौकृत्वादंडवत्प्रणम्यत्वां
प्रसादये ईदृवंस्तुत्यं स्पष्टमन्यत् ४४ एवंस्तुत्वास्वेष्टप्रार्थयते अष्टष्टपूर्वमिति हेदेवकदाचिदपिपूर्वनदष्टंतादृशमदष्टपूर्वतवरूपंदृष्ट्वाहृषितउत्फुल्लोऽस्मि । तथाविकरालरूपदर्शनजेनभयेन
चमेमममनःप्रव्यथितं अतस्तदेवधारणाविषयभूतंरूपंमेमहंदर्शय ४५ तदेवरूपमाह किरीटिनमिति एतेनार्जुनस्यचक्रगदाकिरीटोपेतंवतुर्भुजंभगवतोरूपंधारणाविषयइतिदर्शितं हेसह
स्रबाहोहेविश्वभूतंसहस्रबाहुत्वादिमुपसंहृत्यतेनैवरूपेणभवप्रकटोभव ४६ एवमर्जुनेनप्रार्थितस्तंस्तुवन्नभगवानुवाच मयेतित्रिभिः हेअर्जुनप्रसन्नेनमयातवतुभ्यामिदंपरंरूपंदर्शितं आत्मयो

सखेतिमत्वाप्रसभंयदुक्तहेरुण्णहेयादवहेसखेति ॥ अजानतामहिमानंतवेदंमयाप्रमादात्प्रणयेनवाऽपि ४१ यच्चावहासार्थमस्तुतोऽसिविहारशय्यासनभोजनेषु ॥
एकोऽथवाऽप्यच्युततत्समक्षंतत्क्षामयेत्वामहमप्रमेयम् ४२ पितासिलोकस्यचराचरस्यत्वमस्यपूज्यश्चगुरुर्गरीयान् ॥ नत्वत्समोऽस्त्यभ्यधिकःकुतोऽन्योलोकत्र
येऽप्यप्रतिमप्रभावः ४३ तस्मात्प्रणम्यप्रणिधायकायंप्रसादयेत्वामहमीशमीडयम् ॥ पितेवपुत्रस्यसखेवसरव्युःप्रियःप्रियायाऽहंसिदेवसोढुम् ४४ अष्टष्टपूर्वहृषितोऽ
स्मिदृष्ट्वाभयेनचप्रव्यथितंमनोमे ॥ तदेवमेदर्शयदेवरूपंप्रसीददेवेशजगन्निवास ४५ किरीटिनंगदिनंचक्रहस्तमिच्छामित्वाद्रुमहंतथैवा ॥ तेनैवरूपेणचतुर्भुजेनसहस्र
बाहोभवविश्वभूतं ४६ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ मयाप्रसन्नेनतवार्जुनेदंरूपंपरंदर्शितमात्मयोगात् ॥ तेजोमयंविश्वमनंतमाद्यंयन्मेत्वदन्येननदष्टपूर्वम् ४७ नवेदयज्ञाध्ययनेन
दानैर्नचक्रियाभिर्नतपोभिरुग्रैः ॥ एवंरूपःशक्यअहंनृलोकेद्रष्टुंत्वदन्येनरुरुप्रवीर ४८ मातेव्यथामाचविमूढभावोदृष्ट्वापंधोरमदृष्टममेदम् ॥ व्यपेतभीःप्रीतमनाः
पुनस्त्वंतदेवमेरूपमिदंप्रपश्य ४९ ॥ संजयउवाच ॥ इत्यर्जुनवासुदेवस्तथोक्त्वास्वकंरूपंदर्शयामासभूयः ॥ आश्वासयामासचभीतमेनंभूत्वापुनःसौम्यवपुर्महात्मा ५०

गात्स्वसामर्थ्यात्करुणया । ननुतवदर्शनेऽधिकारोस्ति तथाचप्रागुक्तं कर्मण्येवाधिकारस्तइति । तेजोमयंविद्वंपदिव्यंविश्वंविश्वत्माकंआद्यमनादिअनंतंचयत्वरूपंत्वदन्येनकदाचिदपिपूर्वदृष्टं
दृष्टपूर्वम् ४७ योगैकगम्यमेतत्कर्मिणांदुष्प्रापमित्याह नवेदेति वेदानांविज्ञानांवाध्ययनैरधिगमैःनचदानैर्नचक्रियाभिःस्मृत्युक्ताभिरापूर्तादिभिर्वापीकूपारामादिभिस्तपोभिःकृच्छ्रचां
द्रायणाद्यैः उग्रैर्भासोपवासाद्यैः नृलोकेएवंरूपोऽहंद्रष्टुंनशक्यः रोरुत्वाभावार्थः त्वदन्येनरुरुप्रवीर ४८ इदमतिदुर्लभदर्शनंरूपंदृष्ट्वाऽपिचेद्व्यथसेतर्हिउपसंहारामीदमित्याशयेनाह
मातेइति ममेदंईदृक्चोरंरूपंदृष्ट्वातेतवव्यथामामुदितिशेषः विमूढभावोमोहश्चेतमाभूत् व्यपेतभीर्निर्ममःप्रीतमनाश्चपुनस्त्वंभूत्वातदेवयत्नयाद्रष्टुंप्रार्थितंमेममेदंरूपंप्रपश्य ४९ संजयउवाच
इतीति वासुदेवोऽर्जुनंप्रतिइतिपूर्वोक्तरीत्याहकायथापूर्वमासीत्तयास्वकंमानुषंरूपंभूयःपुनर्दर्शयामास । यदर्जुनेनप्रार्थितंचतुर्भुजंधारणाविषयंरूपंतदपितरोदधेइत्यर्थः । तयामहात्मा
व्यापकोऽपिस्त्रसौम्यवपुर्नृप्रदेहोभूत्वाभीतमेनमाश्वासयामासच ५०

ततोनिर्भयःसन्नर्जुनउवाच दृष्टेति सचेताअव्याकुलः प्रकृतिगतःस्वास्थ्यंप्राप्तः संवृत्तोजातोऽस्मि ५१ अस्यविश्वरूपदर्शनस्यदीर्घंभ्यंदर्शयन्नश्रीभगवानुवाच सुदुर्दर्शमिति दर्शनकांक्षि
णः दर्शनंकांक्षतेएवतुलमंते ५२ नाहमिति नवेदयज्ञाध्ययनेरित्यनेनोक्तएवार्थःपुनरुच्यतेविश्वरूपदर्शनस्यातिदीर्घंभ्यसूचनाय स्पष्टार्थश्चलोकः ५३ कथंतर्हिद्रष्टुंशक्यस्त्वमतआह
मक्तयेति मक्तयाआराधनेन अनन्ययाअव्यभिचरितयाअखंडयेत्यर्थः । अहमेवंविधोज्ञातुंशक्यस्त्वंपदार्थशोधकशास्त्रतः । द्रष्टुंशक्योऽध्यानतः । तस्त्वेनयाथात्म्येनप्रवेष्टुंशक्यस्तस्त्वमसि
वाक्यार्थजज्ञानतः । हेपरंअज्ञानशत्रुंतापयतीतिपरंतप ५४ शास्त्रसर्वस्वंसंगृह्णाति मत्कर्मकृदिति मदर्थमेवकर्माणि करोतीतिमत्कर्मकृत् अहमेवपरमोनिष्कलःप्राप्तोयस्येतिमत्परमः । एते
नलुक्त्रःकर्मयोगोऽध्यानयोगश्चत्वंपदार्थशोधकउक्तः । ममभक्तआराधनकृदित्युपासनाकांडार्थसंग्रहः । संगवर्जितइत्यनेनएकतोभगवद्वचनानिष्ठइत्युक्तं । निर्वैरइतिविश्वंभगवदात्मनापश्येदि
त्युक्तं । अन्यथाभेदबुद्धिमतोनिर्वैरत्वासंभवात् । एवंभूतोयःसमातत्पदलक्ष्यार्थभूतमखंडानंदैकधनमेतिप्राप्नोतिप्रत्यगमेदेन हेपांडवविशुद्धवंशज त्वमेवैतज्ज्ञातुंशक्रोपीतिभावः ५५ ॥ इतिभी
ष्मपर्वणिभीलकंठीये भा०गी० एकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ ५० ॥ ३५ ॥ सप्तममारभ्येतावताग्रंथेनतत्पदवाच्यार्थोनिर्लपितः । इदानींतत्पदार्थशोधनमुपासनाकांडंचसमापयिष्यन्निहार्यतःप्रा

अर्जुनउवाच ॥ दृष्टेदंमानुषंरूपंतवसौम्यंजनार्दन ॥ इदानीमस्मिसंवृत्तःसचेताःप्रकृतिगतः ५१ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ सुदुर्दर्शमिदंरूपंदृष्टवानसियन्मम ॥
देवाअप्यस्यरूपस्यनित्यंदर्शनकांक्षिणः ५२ नाहंवेदैर्नतपसानदानेननचेज्यया ॥ शक्यएवंविधोद्रष्टुंदृष्टवानसिमांयथा ५३ भक्त्यात्वनन्ययाशक्यअहमेवं
विधोऽर्जुन ॥ ज्ञातुंद्रष्टुंचतत्त्वेनप्रवेष्टुंचपरंतप ५४ मत्कर्मकृन्मत्परमोमद्भक्तःसंगवर्जितः ॥ निर्वैरःसर्वभूतेषुयःसमामेतिपांडव ५५ ॥ इतिश्रीमहाभारते भीष्म
पर्वणिश्रीमद्भगवद्गीतासू० विश्वरूपदर्शनंनामैकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ ॥ पर्वणितुपंचत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३५ ॥ ॥ अर्जुन उवाच ॥ एवं
सततयुक्तायेभक्तास्त्वांपर्युपासते ॥ येचाप्यक्षरमव्यक्तंतेषांकेयोगवित्तमाः १ ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ मय्यावेश्यमनोयेमानित्ययुक्ताउपासते ॥ श्रद्ध
यापरयोपेतास्तेमेयुक्ततमामताः २ येत्वक्षरमनिर्देश्यमव्यक्तंपर्युपासते ॥ सर्वत्रगमर्चित्यंचकूटस्थमचलंभुवम् ३

धान्येनतत्पदलक्ष्यमर्थतद्विदालक्षणांनिचप्रदर्श्यते । शब्दतत्तुलौकिकबुद्धचनुसारेणतत्पदवाच्यस्यैवोपासनादिकंप्रपंचयतेतत्रपूर्वाध्यायांतेमत्कर्मकृन्मत्परमइत्यादिनास्वभजनमुक्तं । तत्र
मच्छब्दार्थःकिसगुणमुतनिर्गुणब्रह्म उभयप्राप्यस्मच्छब्दत्वंपूर्वप्रयोगदर्शनात्संदिहानःपृच्छति एवमिति एवमित्यव्यवहितंमत्कर्मकृदित्यादिनोक्तंप्रकारंपरामृशति अनेनप्रकारेणयेसततयुक्ता
नित्यंसमाहितचित्ताभक्ताःसगुणवेदिनस्त्वांपर्युपासतेयेचाप्यक्षरमस्थूलादिलक्षणमव्यक्तंबुद्धचाद्यगोचरमुपासतेतेषांमध्येयोगवित्तमाःकेकतरेइत्यर्थः १ निर्गुणस्यदुष्प्रापत्वोक्तयैवश्रेष्ठत्वंसूचयन्नसगु
णप्राशस्त्यंचशब्दतोदर्शयन्नश्रीभगवानुवाच मयीति मयिसगुणेब्रह्मणिमनआवेश्यप्रवेश्ययेनित्ययुक्ताःसदोद्युक्तामांपरमेश्वरमुपासतेचित्तयंति श्रद्धयाआस्तिक्यबुद्ध्यापरयासात्त्विक्याअवश्यं
परमात्माऽप्रमाराधितोऽस्मास्तारयिष्यतीत्येवंनिश्चयरूपयाश्रद्धयाउपेतास्तेमेममज्ञानीत्वात्मेवमेतमितिज्ञानिनमात्मत्वेनैवपश्यतोमुखैर्वापिकारुण्यात्पक्षपातवतःसर्वज्ञस्ययुक्ततमामताः २
एवमुपासकान्स्तुत्वाअव्यक्ताविदांज्ञानिनांदौर्लभ्यंश्लोकत्रयेणाह येत्विति तुशब्दःसगुणाद्वैलक्षण्यार्थः अक्षरं'एतद्वैतदक्षरं'गार्गिब्राह्मणाअभिवदंत्यस्थूलमनष्वहस्वमदीर्घ'इत्यादिश्रुत्यासर्वधर्म
शून्यंनिर्लपितंअतएवानिर्देश्यनिर्देशुमशक्यंवाचा अव्यक्तंच वाचाभगोचरत्वात्बुद्धेरप्यविषयइत्यर्थः । तथाचश्रुतिः 'यतोवाचोनिवर्तते अप्राप्यमनसासह'इतिब्रह्मणोवाङ्मनसातीतत्वंदर्शयति-

तमनामधिवासंकारिष्यासि । अतःशरीरपातादूर्ध्वनसंशयःकर्तव्यः ८ विश्वरूपधारणायामशक्तंप्रतिप्राह अथेति मयिविश्वेश्वरेविश्वरूपे अथयदिचित्तंसमाधातुंनिवेशितुमचलंधारयितुं नशक्नोषिततस्तर्ह्यभ्यासयोगेनचित्तस्थैकस्मिन्नाभ्यन्तरेबाह्येवाप्रतिभादावालंबनेसर्वतःसमादृत्यपुनःपुनःस्थापनमभ्यासस्तत्पूर्वकोयोगःसमाधानलक्षणस्तेनाभ्यासयोगेनमांविश्वरूपमाप्तुंप्राप्तुमिच्छन्प्राप्त्यर्थस्वहेधनंजय ९ अभ्यासेऽपीति अभ्यासेपूर्वश्लोकोक्ते मत्कर्म । 'श्रवणंकीर्तनंविष्णोःस्मरणंपादसेवनं । अर्चनंवंदनंदास्यंसख्यमात्मनिवेदनं'इतिनवविधभजनात्मकंभगवत्प्रीत्यर्थकर्ममत्कर्मशाब्दितं तदेवपरममावश्यकंस्यतादृशोभव कर्माणिश्रवणादीनि सिद्धिसत्त्वशुद्धि १० मद्योगंश्रवणादौनिष्ठा तर्हिपूर्वोक्तंश्रौतस्मार्तसर्वकर्मफलत्यागंकुर्वित्यर्थः । यतात्मवान्नयतश्चनियमादिमांश्चआत्मवान्जितचित्तश्चेतियतात्मवान् ११ इममेवत्यागंसर्वपुरुषार्थमूलत्वास्ततोति श्रेयोहीति अभ्यासान्निदिध्यासनात्ज्ञानंश्रवणमननजंपरोक्षंश्रेयः । ज्ञानादपिध्यानंविष्णोःश्रवणकीर्तनादिविशिष्यते । ततोऽपिकर्मफलत्यागःश्रेयान् । यस्मादनंतरमव्यवधानेनशातिर्मांक्षोऽस्तिचित्तशुद्ध्याद्युत्पादनद्वारेण । अत्रबाह्यसाधनंसुकरत्वात्पूर्वपूर्वापेक्षया प्रशस्तमित्युच्यतेतत्रैवप्रवृत्त्यतिशयाय । यद्वा श्रवणाद्यभ्यासात्तज्ज्ञानंतत्त्वनिश्चयात्मकंश्रेयः । ततोऽपिज्ञातस्यार्थस्यसाक्षात्कारार्थंध्यानंश्रेयः । ततोपिकर्मफलत्यागः । योगीहिसर्वकर्मत्यागीप्रजहाति यदाकामानितिप्रोक्तः । अयमपिकर्मफलत्यागेनकामान्जहात्येवेतितेनसमइतिस्तुयते १२

परमप्रकृतस्याक्षरस्योपासकस्तौति तदुपकथनोहिसाधकानांतेषुगुणेष्वदरोभविष्यतीतिबुद्ध्याऽह अद्वेष्टेति अद्वेष्टाचेतुदासीनःस्यान्नेत्याह मैत्राभिमित्रमेवमैत्रोनतूदासीनःकदाचिदपि । नन्वस्यस्मिन्शत्रौसतिकथंमैत्रत्वंस्यात्तत्राह करुणइति दुःखदातारमपिकरुणयानवाधितुमीष्टेअपितुत्रातुमेवेच्छति एतेनसर्वभूताभयप्रदःसंन्यासीउक्तः । अतएवतस्यनिर्ममइतिविशेषणं युज्यते । मुख्यमक्षरविदोलक्षणं निरहंकारइति अहंकारोहिसर्वानर्थनिदानंसएवनिर्गतोयस्मात्सन्निरहंकारः अतएवसमेदुःखसुखेयस्य । 'तत्रकोमोहःकःशोकएकत्वमनुपश्यतः'इतिश्रुतेः । क्षमीक्षमावानपरिभवमाप्तावपिस्वस्थचितः । अन्योऽपिमुमुक्षुरेतान्रधर्माननुतिष्ठेदित्यर्थः १२ संतुष्टोयदृच्छालाभेनैवसंजातालंप्रत्ययः । सततंसर्वदा योगीश्रवणादौसमाहितचित्तः । य तात्मासंयतशरीरेंद्रियादिसंवातः । दृढःस्थिरआत्मतत्त्वविषयेनिश्चयोयस्यसदृढनिश्चयोऽसंभावनाशून्योदृढभद्रावान् । मयिनिर्गुणेब्रह्मण्यपितेनिहितेप्रविलापितेवामनःसंकल्पादिरूपं बुद्धिरध्यवसायस्तेउभेयेनसम्यग्पितमनोबुद्धिः । एतादृशोयोमेममभक्तःसमेममप्रियःआत्मत्वादेवसपरमप्रेमास्पदं ज्ञानीत्वात्मैवमेमतमित्युक्तं । एतेनपूर्वश्लोकोक्तायानिरहंकारतायाःसाधनान्पुक्तानि १४ सचनिरहंकारोद्विविधः समाधिस्थोव्युत्थितश्च तयोर्लक्षणंक्रमेणाहद्व्याभ्यां यस्मादिति यस्मात्समाधिस्थत्वेनकाष्ठसमाहोकोनोद्विजतेनत्रस्यति लोकादपियोनिर्मन

अद्वेष्टासर्वभूतानामैत्रःकरुणएवच ॥ निर्ममोनिरहंकारःसमदुःखसुखःक्षमी १३ संतुष्टःसततंयोगीयतात्मादृढनिश्चयः ॥ मय्यर्पितमनोबुद्धिर्यो मेभक्तःसमेप्रियः १४ यस्मान्नोद्विजतेलोकोलोकान्नोद्विजतेचयः ॥ हर्षामर्षभयोद्वेगैर्मुक्तोयःसचमेप्रियः १५ अनपेक्षःशुचिर्दक्षउदासीनोगत व्यथः ॥ सर्वारंभपरित्यागीयोमद्रक्तःसमेप्रियः १६ योनहृष्यतिनद्वेष्टिनशोचितिनकांक्षति ॥ शुभाशुभपरित्यागीभक्तिमान्यःसमेप्रियः १७ समःशत्रौचमित्रेचतथामानापमानयोः ॥ शीतोष्णसुखदुःखेषुसमःसंगविवर्जितः १८ तुल्यनिंदास्तुतिर्मौनसंतुष्टोयेनकेनचित् ॥ अनि केतःस्थिरमतिर्भक्तिमान्मेप्रियोनरः १९

स्करत्वाप्रोद्विजते अतएवहर्षदृष्टलाभेसतिमनसउत्फुल्लता । अमर्षःअसहिष्णुता । मयमात्मोच्छेदशंका । उद्वेगस्तत्कृतैवव्याकुलता एतेनिर्मनस्तत्त्वादेवस्वयमेवमुक्तस्त्यक्तः नत्वेतान्स्वयं त्यक्तुंयततेसाधकवत् ईदृशोयोमद्रक्तःसचमेप्रियः १५ अस्यैवव्युत्थानावस्थामाह अनपेक्षइति सुखप्राप्तौदुःखहानेवातत्साधनेवालिप्साशून्योऽनपेक्षः । शुचिःबाह्याभ्यन्तरशौचवान् पुण्यापुण्याभ्यामलितोवा । दक्षःभगवद्भजनादावनलसः । उदासीनोमानापमानादौसमवृत्तिः । अतएवगताव्यथाचेतःपीडायस्यसगतव्यथः । सर्वारंभपरित्यागीसंन्यासित्वादेव योमद्रक्तः समे प्रियः १६ एतमेवश्लोकंन्याचष्टेत्रिभिःश्लोकैः योनेति इष्टलाभेसतिनहृष्यति । अनिष्टप्राप्तौनद्वेष्टि । इष्टविद्योगेसतिनशोचति । इष्टसंयोगमनिष्टपरिहारवानकांक्षतिअनपेक्षत्वात् । शुभंकल्याणंपुण्यंचअशुभममंगलंपापंचतेउभेपरित्यक्तुंशीलमस्यसशुभाशुभपरित्यागी एतेनशुचित्वंव्याख्यातं । भक्तिमान्भक्तौसततोद्विजतेइतिदक्षइत्यर्थः १७ उदासीनत्वंन्याचष्टे समइति गतव्यथत्वमुपपादयति संगविवर्जितइति संगीदिव्यथतेनवृत्तद्विजितइत्यर्थः १८ सर्वारंभपरित्यागीत्येतद्व्याचष्टे तुल्येति शिष्टेषुविगीतोन्स्यामितिवालोकेषुब्रूयातःस्यामितिवाइदंभूयादितिवाकामयमानःकिंचिदारभतेनत्वंयं तुल्यनिंदास्तुतिस्त्वात्संतुष्टत्वाच्च भोभीसंन्यासी अतएवातिकेतोऽहंशून्यः कुटीमपिवासार्थनारभते यतःस्थिरमतिःस्थितप्रज्ञोभक्तिमान्योगीभेममप्रियोनरःपुरुषः १९

मुक्तलक्षणान्येवमुमुक्षोःसाधनत्वेनविधत्ते येत्विति येमुमुक्षवः तुपूर्वोक्तमुक्तापेक्षयाविलक्षणाः इदमद्वेष्टासर्वभूतानामित्यादिनाग्रथेनप्रतिपादितंभर्जातंतदेवामृतस्यमोक्षस्यसाधनत्वादमृतंधर्मा मृतं यथोक्तमुक्तानतिक्रमेणपर्युपासतेसाकल्येनानुतिष्ठति श्रद्धधानाःश्रद्धासुक्ताः सत्परमाः अहमेवभगवान्वासुदेवोऽक्षराख्यःसर्वविशेषरहितःपरमानंदरूपःपरमःपार्यतिक्रामाप्नोयेतिमत्परमाः भक्ताशान्तिदात्यादिमंतोमद्भजनशीलास्तेऽस्तीवमेममप्रियाः ज्ञानीतुमभवत्आत्मैव परिशेषादतीवप्रियत्वंभक्तेष्वेवपर्यवसन्नं योमुक्तानांस्वामाविकोषर्मःसमुमुक्षुणायजतोऽनुष्ठेयइत्यर्थः यथोक्तवार्तिके । 'उत्पन्नात्मप्रबोधस्यहृद्वेष्टत्वादयोगुणाः ॥ अयजतोभवंत्येवतुसाधनरूपिणः'इति । समाप्तउपासनाप्रधानस्तत्पदार्थविवेकः । अतःपरंवाक्यार्थविचारोजीवब्रह्माभेदप्रतिपादकोभविष्यति २० ॥ इतिभीष्मपर्वणिनीलकंठीयेभारतभाष्येगी०द्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥ समाप्तश्चायमुपासनाकांडः ॥ ५० ३६ ॥ ॥ ननु अव्यक्तोऽयमर्चित्योऽयमविकार्योऽयमुच्यते ॥ नित्यःसर्वगतःस्थानुरचलोयंसनातनइतिद्वितीयेत्वंपदार्थस्वरूपमुक्तम् । तथाह्वादशेयेत्वक्षरमनिर्देश्यमव्यक्तंपर्युपासते ॥ सर्वत्रगमंचित्यंचकूटस्थमचलंघुवमितितत्पदार्थस्वरूपमुक्तम् । नचतयोर्भेदःसंभवति लक्षणैक्यात् लक्षणंहितयोरव्यक्तत्वमर्चित्यत्वमचलत्वंसर्वगतत्वंचेत्यादिसमानम् । नचद्वयोःसर्वगतत्वंसंभवति अन्योन्यव्यावृत्तत्वेनासर्वगतत्वापत्तेः नचलक्षणभेदाभावेऽपितत्त्वात्मगतविशेषाःसंतियेमुक्तात्मनाजीवेशयोश्चान्योन्यभेदमावर्तितस्वात्मानंस्वशाश्रवात्स्वयमेवव्यावर्तयंतीतिवाच्यं विशेषाणांस्तत्त्वप्रमाणाभावात् । ननुमासंतुविशेषाः बंधमोक्षादिव्यवस्थान्ययानुपपत्त्यातुनिर्विशेषेष्वपिपुरुषेषुभेदःसिध्यति यथोक्तंसारवृद्धैः । जन्ममरणकरणानांप्रतिनियमाद्युपपत्प्रवृत्तेश्च पुरुषबहुत्वंसिद्धंत्रैगुण्यविपर्ययाच्चैवेतिजन्मादिव्यवस्थातोयुगपत्प्रवृत्ते

येतुधर्माष्टमिदंयथोक्तंपर्युपासते ॥ श्रद्धधानामत्परमाभक्तास्तेऽस्तीवमेप्रियाः २० ॥ इतिश्रीमहाभारतेभीष्मपर्वणिभगवद्गीता०द्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥ ॥ पर्वणितुषट्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३६ ॥ अत्रक्षितोऽयंटीकायाअभावात् ॥ अर्जुनउवाच ॥ प्रकृतिपुरुषंचैवक्षेत्रक्षेत्रज्ञमेवच ॥ एतद्वेदितुमिच्छामिज्ञानं ज्ञेयंचक्षेत्र १ ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ इदंशरीरंकोतेयक्षेत्रमित्यभिधीयते ॥ एतद्योवेतितंप्राहुःक्षेत्रज्ञइतितद्विदः १ क्षेत्रज्ञंचापिमांविद्विदसर्वक्षेत्रे पुभारत ॥ क्षेत्रक्षेत्रज्ञयोर्ज्ञानंयत्तज्ज्ञानंमतंमम २

स्यदर्शनात्सात्त्विकराजसादिभेदाच्चनपुरुषैक्यमित्यर्थइतिचेन्न व्यापकानेकात्मवादेभो

गसांकर्यप्रसंगात् । नह्येकत्रांतःकरणेषुसादिरूपेणपरिणतेतत्प्रतिसंवेदीएकएवचेतनइतिनियंतुंशक्यंसर्वेषांसांनिध्याविशेषेणप्रतिसंवेदनापत्तेरवर्जनीयत्वात् । श्रोत्रस्यैकस्यापिकर्णशङ्कुलीरूपोपाधिभेदादिवांतःकरणरूपोपाधिभेदादेकस्याप्यात्मनःशब्दग्रहव्यवस्थावज्जन्मादिव्यवस्थाऽपिसेत्स्यतीतिनपुरुषबहुत्वंवक्तव्यम् । ततश्चजीवेशयोर्लक्षणैक्यादभेदेसिद्धेकिमुत्तरग्रंथेनतत्प्रतिपादनायैनेतिचेत्सत्यम् । यत्रत्वस्यसर्वमात्मैवामृतत्वेनकंपश्येदितिश्रुतेर्विद्यावस्यायांभेदाभावेऽप्यविद्यावस्यायां'अंतःप्रविष्टःशास्ताजनानाम् । एषह्येवसाधुकर्मकारयति तंयमेभ्योलोकेभ्यउन्निनीपते'इतिव्यवहारदशायांशास्यशासितृभावेनकर्तृकारयितृभावेनचप्रसक्तस्यजीवेश्वरयोर्भेदस्यनिरासार्थत्वादुत्तरग्रंथस्यारंभउपपद्यते । तत्रानुपदोकेनतत्पदार्थेनसहास्याभेदवक्तुयोग्यतायै भास्यभासकभावेनक्षेत्रात्क्षेत्रज्ञस्यकुंभाद्रास्त्वतइवविवेकदर्शयति इदमिति इदमनात्मत्वेनभास्यंचद्व्याहंकारांतंशरीरंविशरणधर्मि हेकौतेय क्षेत्रक्षितोऽयंटीकायाअभावात् । तद्विदः क्षेत्रक्षेत्रज्ञविदः एतेनगच्छामिपश्यामिभुंजेइतिअनुभवादेर्हेप्रियाहंकाराः प्रवीतितोभासककोटिनिविष्टाइवभांति तथापितेषांतत्त्वतोभास्यत्वलक्षणोनात्मभावःसिद्धः १ तमेवलक्षणमुपाधितोनिष्कृष्टक्षेत्रज्ञचात्क्षेत्रमपिमांपरमेश्वरमेवउभयरूपेणसंतंविद्वि 'तत्त्वमस्यहं ब्रह्मास्मिब्रह्मैवेदंसर्वसर्वस्वत्विदंब्रह्म'इतिशास्त्रात् । यस्मादुभयात्माऽहंतस्मात्क्षेत्रक्षेत्रज्ञयोर्ज्ञानंक्षेत्रस्यबाध्यत्वेनक्षेत्रज्ञस्यसर्वबाधाधिभूतत्वेनचयज्ज्ञानमापरोक्ष्येणतत्त्वनिश्चयस्तदेव-

—ज्ञानंममद्विषयसम्यग्ज्ञानंएतयोरेवज्ञानंनब्रह्मज्ञानमितिमतंनिश्चितंनब्रह्मविद्भिः । नेहनास्तिकिञ्चेतित्रैयम्ब्रह्मज्ञानयोतोऽस्तिद्वयेतित्रैयज्ञानद्वयस्यद्वयनिर्णयः । यद्यपिसर्वस्यब्रह्मापि
ब्रह्मात्यक्तिकचिदपिज्ञानंतत्सर्वब्रह्मविषयमेवमवति । तथापिरज्जुसर्पात्मनापश्यतोऽनुरज्जुविषयसर्वविषयवासम्यग्ज्ञानमस्ति । नापितस्यज्ञानस्यरज्जुव्यतिरेकेणविषयांतरंवास्तवमस्ति ।
किंतुयदासर्पाधेनरज्जुतत्त्वमधिगच्छतितदेवसर्पमिथ्यायमितिसम्यग्ज्ञानातिरज्जुच । तद्वदिहाप्युभयविदेवसम्यग्ज्ञानीत्यर्थः । नह्यन्यतरस्यतत्त्वेज्ञातेकतकृत्यतास्ति । नहिसांख्योनि
विशेषात्मविदपिप्रपंचमवाधमानःशून्यवादीवाप्रपंचतुच्छत्वेनपश्यन्नाविष्टानंब्रह्मनास्तीतिबुद्धानःकृतकृत्योभवतीतिवक्तुंशुक्रमतोद्वयोरपितत्त्वबोधमेव २ क्षेत्रक्षेत्रज्ञपदेविवरीतुमारभते तदिति
यच्चक्षेत्रंनिर्दिष्टतयाहक्याहंस्वकीयैर्धर्मैरस्ति । यद्विकारिपेचतस्यविकाराःयतश्चयदयस्माद्विकारायज्जायतइतिप्राञ्चः । तत्पूर्वोक्तक्षेत्रंयच्चयत्स्वरूपंयाहक्यत्प्रकारकंयद्विकारिपेचतस्य
विकाराःयतश्चक्षेत्रावयवायज्जायतेतत्तृणतथासचक्षेत्रज्ञःयोयत्स्वरूपःयत्प्रभावश्चतदपिमत्तःशृणु ३ वक्ष्यमाणेऽर्थेप्रमाणमाह ऋषिभिरिति ऋषिभिर्वसिष्ठायैर्बहुवागीतंयोगवासिष्ठादेप्रतिपा
दितं । छंदोभिर्वेदेभैर्ब्राह्मण्युक्तप्रतिशास्त्रमनेकप्रकारंगीतं । ब्रह्मसूत्रपदैःब्रह्मणःसूचकानिपदानिसमुचित्यवाक्यमावभाषन्नातिर्ब्रह्मसूत्रचक्रेर्वाह्यगवाक्येस्तत्त्वमसीत्याद्यैरित्यर्थः । हेतुमद्भिः
‘अत्रेनसोम्यशुगेनापोमूलमन्विच्छाद्भिःसोम्यशुगेनतेजोमूलमन्विच्छतेजसासोम्यशुगेनसन्मूलमन्विच्छसन्मूलाःसोम्येमाःप्रजाः’ इत्यादिनाकार्यलिङ्गान्यनुमानानिब्रह्माधिगमायप्रदर्शयंतोहेतव
स्तद्वद्भिः । विनिश्चितैःअसकृदभ्यासेनसकलशंकापंकलालेननिश्चितार्थैःक्षेत्रक्षेत्रज्ञयोःस्वरूपभेदैःसर्वैर्धर्मैर्निर्दिष्टतत्त्वशृणुइतिपूर्वेषंबंधः ४ तच्चयच्चयाहक्यवद्विकारिचेत्येतद्व्याचष्टे महामूतानीति

तत्क्षेत्रंयच्चयाहक्यवद्विकारियतश्चयत् ॥ सचयोयत्प्रभावश्चतत्समासेनमेशृणु ३ ऋषिभिर्बहुवागीतंछंदोभिर्वि
धैःपृथक् ॥ ब्रह्मसूत्रपदैश्चैवहेतुमाद्भिर्विनिश्चितैः ४ महामूतान्यहंकारोबुद्धिरव्यक्तमेवच ॥ इंद्रियाणिदशैकंचपंच
चेंद्रियगोचराः ५ इच्छाद्वेषःसुखदुःखंसंघातश्चेतनाधृतिः ॥ एतत्क्षेत्रंसमासेनसविकारमुदाहृतम् ६

चकारोभिन्नक्रमोबुद्धिश्चेतिबुद्धिपदादुपरिद्रष्टव्यः । यत्क्षेत्रंशरीराख्यमुक्तंतदव्यक्तमेव । शरीरस्यमेवत्वितिश्रुतोअव्यक्तपदेनतस्यैवग्रहणात् । क्षेत्रस्वरूपमुक्त्वातत्प्रकारमाह महामूतान्यहं
कारोबुद्धिश्चेतिसप्तकारैरंशुरितं । महामूतशब्देनपंचतन्मात्राउच्यतेअहंकारोबुद्धिरितिमहत्तत्त्वमुच्यते । स्वप्नेहितान्येवकरणानिभासंततत्प्रकारकपृथग्भूतगणइतितावत्प्रकारकमेवक्षेत्र
मित्युक्तं । यद्विकारीत्यस्योत्तरमाह इंद्रियाणीति इंद्रियाणिदशैकंचेत्येकादश । पंचज्ञानेन्द्रियाणिश्रोत्रत्वक्चक्षुरसनघ्राणानिपंचकर्मेन्द्रियाणिवाक्पाणिपादपायूपस्थारुयानिमनश्चेत्येका
दश । इंद्रियाणांगोचराविषयाःस्थूलाविषयादयःपंच । अयंषोडशकोविकारएव एतामेवसांख्यैश्चपुर्विशतितत्त्वानिगण्यते एतावांस्त्वस्माकंविशेषः । तैःस्वतंत्रासत्याचप्रकृतिरुच्यते
अस्माभिर्मायारूपाभिध्याईश्वराधीनाचोच्यतेइति तथाचश्रुतिः । मायातुप्रकृतिर्विद्यान्मायिनंतुमहेश्वरम्’इति तस्मात्सांख्यप्राक्तियाऽत्रमगवताऽऽश्रितेतिनम्रमितव्यं ५ यतश्चविकारा
यज्जायतइत्युक्तंदाह इच्छेति इच्छासुखेतत्साधनेवासृष्टारूपाचितवृत्तिरिदंमेमयादिब्रह्माकामइतिरागइतिचोच्यते । द्वेषोदुःखेतत्साधनेचदंमेमाभूदितिस्पृहाविरोधिनीचेतोद्वृत्तिः ।
सुखदुःखेपसिद्धे । संघातः‘आत्मेन्द्रियमनोयुक्तंभोकेत्याहुर्नीपिणः’ इतिश्रुतेरिन्द्रियमनश्चिदात्मनामेकलोलीभावरूपोभोक्ता । चेतनायापूर्वोक्ताबुद्धिःसैवशुद्धासत्त्वमयत्वाद्ब्रह्मलक्षणावच्छिन्नप्रति
बिंबप्राप्तिणीतसायःपिंडवद्विषयस्त्वयमचेतनापिचेतनात्वंप्राप्ताययाव्याप्तःस्थूलपिंडोऽपिचेतनएवप्रतीयतेसंयंचेतनामनःसंज्ञितासैवइच्छादिरूपापरिणमतेतथाचश्रुतिः । ‘कामःसंकल्पोवि
चिकित्साश्रद्धाऽश्रद्धाऽतिरिष्टातिर्हीर्षाभीर्षित्वेतत्सर्वमनएव’इति कामादीनामनोद्वतित्वमाह । एतत्क्षेत्रमन्यक्ताख्यंसविकारविकारेणमहदादिनातद्विकारेणचेच्छादिनासाहितमुदाहृतमुक्तं ।

—नन्विच्छादयोहंप्रत्ययविषयस्यात्मनोधर्माइतिकाणादावदंति । सत्यमेववर्द्धितेपरंतुसोऽस्माकंमुख्यआत्मैवमवतितस्यशुद्धायांचितिअभेदेनाध्यस्तत्त्वादितिप्रागेवोक्तं । अतःक्षेत्रांतर्गत
स्याहमर्थस्यदृश्यस्यतादृशाएवदृश्याइच्छादयोधर्माःसंतुननःकिंचिच्छिन्नंआत्मनोऽसंगतमहंकारस्यानृतत्वंचानुभवसिद्धंश्रुतीअप्यनुवदतः । असंगोह्ययंपुरुषइतिअमृतेनहिप्रत्यूहाइति ६
इदानींज्ञानसाधनानिविधचे अमानित्वमिति अमानित्वादयोऽपिचेतोवृत्तिविशेषादृश्यत्वाच्चतत्क्षेत्रविकाराएवसंतःसत्त्वगुणकार्यत्वात्ज्ञानस्यसाधनभूताअप्युपचाराज्ज्ञानपदवाच्यामवति ।
एतज्ज्ञानमितिप्रोक्तमित्युपसंहारात् । तत्रविद्यमानैरविद्यमानैर्वागुणैरात्मनःश्लाघित्वंमानित्वं । लाभपूजाख्यात्यर्थस्वधर्मस्यप्रकटीकरणंदमित्वं । कायवाहजनोभिःप्राणिनापीडनं
हिंसा तेषांवर्जनममानित्वमदंभित्वमहिंसाच । परेणापकृतेऽपिचित्तस्यनिर्विकारत्वंज्ञातिः । आर्जवमकौटिल्यं आचार्योपासनंस्पष्टं । शौचंमृज्जलाभ्यावाह्यं भावशुद्धिरांतरं । स्वैर्यमोक्ष
साधनेप्रवृत्तस्यविघ्नसद्भावेपितदगणनं । आत्मविनिग्रहोदेहेन्द्रियादिप्रचारसंकोचः ७ इंद्रियार्थेषुदृष्टेषुआनुश्रविकेषुशब्दादिषुवैराग्यंरागाभावः । अनहंकारोदरपराहित्यं अयोगव्यवच्छे
दार्थएवकारः समुच्चयार्थश्चकारः । जन्मादिषुयज्जापमानंदुःखंपरस्यव्यथादोषाश्चैदंन्यादयस्तेषामनुदर्शनं ८ असक्तिरिति सक्तिःपुत्रादौममतामात्रं । अभिष्वंगस्तेनसहतादात्म्याभि
मानोऽयमेवाहमितिच । पुत्रादेःसुखेऽहमेवसुखीतस्यदुःखेऽहमेवदुःखीतिसंगाभिष्वंगौतद्वर्जनमित्यर्थः । समचित्तत्वंहर्षविषादराहित्यं । कुप्र इष्टानिष्टोपपत्तिषुइष्टप्राप्तौहर्षाभावोऽनिष्टप्रा

अमानित्वमदंभित्वमहिंसाक्षांतिराजवम् ॥ आचार्योपासनंशौचंस्थैर्यमात्मविनिग्रहः ७ इंद्रियार्थेषुवैराग्यमनहंकारएवच ॥ जन्ममृत्युजराव्याधिदुःखदोषानु
दर्शनम् ८ असक्तिरनभिष्वंगःपुत्रदारगृहादिषु ॥ नित्यंचसमचित्तत्वमिष्टानिष्टोपपत्तिषु ९ मायेचानन्ययोगेनभक्तिरव्यभिचारिणी ॥ विविक्तदेशसेवित्वमर
तिर्जनसंसदि १० अध्यात्मज्ञाननित्यत्वंतत्त्वज्ञानार्थदर्शनम् ॥ एतज्ज्ञानमितिप्रोक्तमज्ञानंयदतोऽन्यथा ११ ज्ञेयंयत्तत्प्रवक्ष्यामियज्ज्ञात्वाऽमृतमश्नुते ॥

अनादिमत्परंब्रह्मनसत्तन्नासदुच्यते १२ सर्वतःपाणिपादंतत्सर्वतोक्षिशिरोमुखम् ॥ सर्वतःश्रुतिमल्लोकेसर्वमावृत्यतिष्ठति १३ सौविषादाभावः ९ मयीतिश्लोकः
स्पष्टार्थः १० अध्यात्मशास्त्रजेज्ञानेनिष्ठावहमध्यात्मज्ञाननित्यत्वं । तत्त्वज्ञानस्यार्थःप्रयोजनमविद्यानिवृत्तिरानंदावाप्तिश्चतयोर्दर्शनं । एतदमानित्वादितत्त्वज्ञानार्थदर्शनांतंविशकंज्ञानं
ज्ञानसाधनमितिप्रोक्तंवेदेषु । अज्ञानंज्ञानविरोधिइतोऽन्यथायत्तदमानित्वादिकमित्यर्थः । तस्मात्तत्परित्यागेनामानित्वादिकमेवोपादेयमितिभावः ११ एवंक्षेत्रंव्याख्यायसचयोयत्प्रभावश्चेत्यु
क्तंक्षेत्रज्ञस्वरूपंतस्यमायिकंप्रभावंव्याचष्टे ज्ञेयमिति एतेज्ञानसाधनैर्यत्तत्त्वज्ञेयंतत्प्रवक्ष्यामि । यज्ज्ञेयंज्ञात्वाअमृतंमोक्षमश्नुतेप्राप्नोति । तस्यस्वरूपंतावदाह अनादिमदिति आदिमदव्यक्तं
तस्मादव्यक्तमुत्पन्नामितितदुत्पत्तिस्मरणात् तदन्यदनादिमत् । अनादीत्येतावत्युक्तेप्रवाहनित्यत्वमव्यक्तादीनामप्यस्तीतितेषामप्यनादितायांप्राप्तायांतत्प्रतिषेधार्थमनादिमदित्युक्तं ।
यद्वा आदिमच्चततःपरंचआदिमत्परेकार्यकारणेतान्नामन्यदनादिमत्परमिति । अतएवपरंनिर्विशेषंतत्त्वपरंसविशेषं ब्रह्मत्रिविधपरिच्छेदशून्यं । नसत्प्रधानपरमाण्वादिवत्सदिति
नोच्यते नाप्यसत्शून्यवदसदपिनोच्यते । तथाचश्रुतिः‘नासदासीन्नोसदासीत्तदानींनासीद्ब्रजनोव्योमापरोऽयत्’इति । असच्छब्दितस्यशून्यस्यसच्छब्दितस्यप्रधानस्यरजःशब्दितानांपरमा
णूनांपरव्योमशब्दितस्यास्मदभिमतस्याव्यक्तस्यापिपृष्टेःप्राक्निषेधंदर्शयति १२ एवंसचयइत्येतत्क्षेत्रज्ञस्वरूपमपास्तसमस्तविशेषमुपपाद्ययत्प्रभावइतिप्रतिज्ञांतंतस्यप्रभावंस्वरूपलक्षण
मुपपादयति सर्वतइति सर्वतःसर्वादिषुअंतर्बहिःश्रवणयःपादाश्वास्यसंतीतिसर्वतःपाणिपादं । एवंसर्वतःअक्षीणिशिरांसिमुखानिचयस्यतत्सर्वतोक्षिशिरोमुखं । सर्वतःश्रुतिमत्प्रव
णवत् । लोकेसर्वमावृत्यव्याप्यतिष्ठति यथास्वप्नदृक्तेजसोवासनामयेनैवपाणिपादादिनास्वाप्नंप्रपंचमनुभवति तस्यचजाग्रत्कालेउपाधिभूतंपिंडगतमेवपाणिपादादिकंतदेवस्थूलपंचानुभव-

—संस्काराधानद्वारावासनामयस्यप्रपंचस्यकारणं वासनामयश्चस्थूलप्रपंचस्यकारणमितिबीजांकुरन्यायेनानयोरन्योन्यस्मिन्नन्योन्यसद्भावोऽन्योन्यकारणत्वंचास्तीति । एवंसकलप्राणिधीवासनोपरक्ताज्ञानोपाधिकंचैतन्यसकलप्राणिधीवासनामयसमाष्टिसूक्ष्मप्रपंचमवभासयति । अस्यचोपाधिभूतब्रह्माङ्गतसकलप्राणिपाणिपादादिकमेव । एवंचपूर्ववत्स्थूलसूक्ष्मयोरपिसमष्टिप्रपंचयोरन्योन्यबीजांकुरन्यायेनकार्यकारणभावमन्योन्यस्यान्योन्यस्मिन्नसद्भावंचाभिप्रेत्योक्तंभगवताभाष्यकारेणसकलप्राणिकरणोपाधिद्वारेणज्ञेयब्रह्मणोऽस्तित्वंप्रतिपाद्यतइतिकार्यद्वाराकारणास्तित्वसिद्धौचकारणाभावोऽप्यपोद्यते । 'अनादिमत्परब्रह्मनसत्तत्त्वासदुच्यते'इति । ननुप्रक्षालनादिपंकस्यदूरादस्पर्शनंवरमिति न्यायेनव्यर्थस्तर्हिकारणोपन्यासइतिचेन्न तंविनाशुद्धाधिगमायोगात् शाखाचंद्रन्यायेनहिसगुणंनिर्गुणस्यवस्तुनोज्ञापकं यथोक्तंभाष्ये । उपाधिकृतमिथ्यारूपमप्यस्तित्वाधिगमायज्ञेयधर्मवत्परिकल्प्योच्यते सर्वतःपाणिपादमित्यादि । तथाहिप्रसंदायविदावचनमध्यारोपापवादाभ्यानिष्प्रपंचप्रपंचयतइति १३ ननुयुपाहवनीयादिवदलौकिकमपिब्रह्मकार्यकारणप्रपंचविशिष्टचित्रमेवसर्वतःपाणिपादतदित्यादिनाशाखेणकार्यशेषतयासमर्थ्यते । नचवाच्यंउपासनापरंशास्त्रेनब्रह्मणोवैचित्र्यंप्रतिपादयितुमीष्टेइति । देवताधिकरणन्यायेनदेवताविग्रहादिवत्तद्वैचित्र्यस्याप्यत्रांतरतात्पर्यविषयतयासिद्धेः । नचदेवताविग्रहादेव्यावहारिकमेवसत्त्वंनपारमार्थिकंब्रह्मज्ञानेनतस्यबाधादितिवाच्यं सत्ताद्वैविध्यस्याप्रसिद्धेः । तस्मात्सर्वतःपाणिपादत्वादिकंब्रह्मणोवास्तवमेवेतिनापवादमर्हतीत्याशंक्याह सर्वेद्विद्येति सर्वाण्यांतराणिबाह्यानिचंद्रियाणिमनोबुद्धयहंकारचित्ताख्यानिश्रोत्रादीनिचेतिग्राहकमात्रंसंगृहीतं । गुणाश्चविषयास्तेनग्राह्यमात्रंसंगृह्यते समस्तग्राह्यग्राहकवदाभासतेननुग्राह्यग्राहकस्वरूपंविचित्रं यथाजलसूर्योऽवस्थइवकंपतइवाभासतेननुवस्तुतोऽवस्थःकंपतेवातद्वदात्मनोग्राह्यग्राहकाकारत्वंमिथ्येत्यर्थः । कुतएतत् यतःसर्वेद्विद्यविवर्जितं इंद्विद्येतिगुणानामप्युलक्षणं । नहिब्रह्मणिकिंचिद्ग्राह्यरूपादिग्राहकंवाभनआदिवर्तते । 'अशब्दमस्पर्शमरूपमव्ययं । अप्राणोह्यमनाःशुभ्रः । यत्तददृश्यमग्राह्यमचक्षुःश्रोत्रंतदपाणिपादम्'इत्यादिशास्त्रात्

सर्वेद्विद्यगुणाभासंसर्वेद्विद्यविवर्जितम् ॥ असत्तंसर्वभूतैवनिर्गुणंगुणभोक्तृच १४

तस्मान्नप्रपंचविशिष्टंविचित्रंब्रह्म । कथंतीर्हसर्वब्रह्मेतिशास्त्रमित्याशंक्याह असत्तंसर्वभूतैवेति अत्रसर्वभूतदितिसर्वाधारत्वंोक्त्यासर्वस्मात्पृथग्भूतमित्युक्तं । सर्वस्यब्रह्मणासहाधाराधेयभावोऽपि किंघटरूपयोरिवसमवायसंबंधेनकुंडवदयोरिवसंयोगसंबंधेनवेत्याशंक्यसंबंधंविनेवसर्वभूतंब्रह्मणइत्याह असत्तमिति । ननुव्याहतमेतत् असत्तमपितिसर्वभूतदितिचेति नैषदोषः ननुवरभूमिर्मरीचिकोदकेनसंस्काअथचतदाधारभूताऽपिभवतितद्वदेतद्विष्यति । नन्वेवंप्रपंचस्यमिथ्यात्वमापततीति । तथाचकर्मोपास्तित्वविषयउपरुध्येरन् न ब्रह्मात्मैकत्वज्ञानेनयावद्वैतंनबाध्यते तावत्क्रियाकारकादिसर्वव्यवहारस्यसत्यत्वोपगमात्प्राणावैसत्यतेपामेपसत्यमितिभ्रुत्याऽपिप्राणोपलक्षितस्यकृत्स्नस्यप्रपंचस्यव्यावहारिकसत्यत्वमुक्त्वाततोऽप्यधिकंपरमार्थसत्यंब्रह्मदर्शितं । सत्यत्वंचानाध्यत्वंतत्किंचित्कालंप्राणानामस्तित्वब्रह्मणस्तुसार्वदिकमितियथामूपतीनामूपतिरित्युक्तेष्वर्थाल्पत्वभूयस्त्वक्तुतोभेदःस्पष्टएवमिहापिद्रष्टव्यं तस्माद्ब्रह्मणःसविशेषत्वंनिष्कलात्मबोधात्प्रागेवनतूष्र्वमित्यवश्यंतत्त्वज्ञानेनबाधितुंशक्यामित्यनुपाधिकंब्रह्मनकेनचित्कार्यशेषतानेतुंशक्यं । तदाधिगमेक्रियाकारकादिद्वेतोपमर्दादुपास्योपासकोपासनामदस्यबाधितत्वात् । तस्माद्युक्तमुक्तगुणाधिकतरूपंमिथ्येति । किंच निर्गुणंगुणभोक्तृच ग्राह्यग्राहकसंबंधशून्यमपिग्राहकेषुबुद्ध्यादिषुग्राह्यसंबंधात्सुखाद्याकारेणपरिणतेषुसत्तुकेवलंतत्प्रकाशकत्वमात्रेणगुणभोक्तृत्वमप्यस्यचिदाभासरूपस्योपपद्यते । यथाप्रतिबिंबरूपेरेवावुपाधिगतंचलनादिकं तथाचश्रुतिः । ध्यायतीविलेलायतीवेतिबुद्धौध्यायंत्यांतत्रप्रविष्टश्चिदाभासोध्यायतीवविषयान् । बुद्धौलेलायंत्यांविषयप्रदेशंगच्छंत्यांसोऽपिलेलायतीवनतुस्वतोव्यायतिलेलायतिवेतिप्रतिपादयति । एतेन'अपाणिपादोजवनोग्रहीतापश्यत्यचक्षुःसृणोत्यकर्णः'इत्यपिब्रह्मणउपाधिगुणानुगुण्यमजनशक्तिमत्त्वेनैवव्याख्येयं । अयमपादोऽपिपादेजव्रतजिववान्भवतीति । अंबोमणिमविदित्यादिकंचनजातंचात्रानुसंधेयं । तस्माद्युक्तमुक्तंनिर्गुणंगुणभोक्तृचेति । भाष्येतु निर्गुणंसत्त्वादिगुणरहितमपिपेपांगुणानांमुखदुःखमोहात्मकत्वेनपरिणतानांभोक्तृचउलब्धचेतिव्याख्यातम् १४

नन्वसत्तमसंबद्धंचेतकथमुपलब्धस्यादित्याशंक्याह बहिरिति भूतानांप्राणिनामेकादशेन्द्रियाणिस्थूलभूतानिचकेवलविकारत्वेनव्यवहितत्वात्बाहिरित्युच्यते । महदहंकारपंचतन्मात्राव्यक्तानि प्रकृतिरूपत्वेनसंनिहितत्वादंतरित्युच्यतेचराचरमिति । उभयनिकृष्टाश्चराचरोपाध्युपलक्षिताअवधिभूताःपुरुषाश्चरमचरंचेत्यनेनोच्यते । तत्रचराचरंज्ञेयमितिसामानाधिकरण्यात्पुरुषाणां ज्ञेयब्रह्मभावोक्तः । बहिरंतश्चज्ञेयमितिषोडशविकारेष्वष्टासुप्रकृतिषुचज्ञेयस्यसंबंधोक्तः सचसंबंधोयादृशोयक्षस्तादृशोबलिरितिन्यायेनाध्यस्तप्रकृतिविकृतिनिरूपितत्वेनाध्यस्तएव । एवंचपुरुषस्योपलब्धमात्रशरीरस्यगुणैःसहाध्यासिकसंबंधसत्त्वात्गुणोपलब्धत्वंयुज्यते । यथाप्रकाशमात्रस्वरूपस्यरवेःप्रकाश्यसंबंधापेक्षंप्रकाशयितृत्वंतद्वदित्यर्थः । ननुनित्यापरोक्षःपुरुषप्रकृतिविकारसंबद्धश्चतर्हिकुतोऽनसर्वैरुच्यतइत्याशंक्याह सूक्ष्मत्वात्तुल्यत्वात्तज्ज्ञेयं अविज्ञेयंदुर्विज्ञेयं । यथाजपाकुसुमोपहितस्यरूपदिकस्यशौक्ल्यंसन्निहितमपिरूपांतरविक्षेपेणतिरोहितंसन्नगृह्यते । एवंनित्यापरोक्षमप्यसंगंब्रह्मोपाध्युपधानाद्विकृतयानग्रहीतुंशक्यंकिंवौपाधिकधर्मोपेतमेवगृह्यतेमूढः । विद्वद्भिस्तूपाधिप्रविलापनेनसुग्रहमित्याशयः । एतदेवाहदूरस्थंचांतिकेचतइति यथामूढोजलसूर्यदिवसूर्यादूरस्थमन्यते । विद्वान्तुउपाधिप्रतिहतनयनरुमीनामुपर्युत्पुत्यगतानांबिबद्याहित्वंस्पष्टं । बिबस्याधस्थत्वग्रहणंतुपूर्वप्रवृत्ताधोमुखवृत्तिसंस्कारापेक्षमितिजानन्नबिबदेशेएवप्रतिबिंबपश्यति । बिबेएवजलस्थत्वमध्यस्येतनतुजलेप्रतिबिंबइति उपाधोध्यस्यकल्पनातोविषयस्योपाधिसंसर्गमात्राध्यासकल्पनेलाचवात् । एवंबिबभूतंब्रह्मप्रतिबिंबभूताजीवान्मूढानांविप्रकृष्टंविदुषांत्वत्संतंनिकृष्टमिति १५ एतदेवोपपादयत्यर्द्धेन अविभक्तंचेति । 'एकएवतुभूतात्माभूतेभूतेवपस्थितः ॥ एकधाबहुधाचैवदृश्यतेजलचंद्रवत्'इतिश्रुतेर्भूतेपुकार्यकारणसंघातापन्नेषुजलपात्रेषुचंद्रस्येवब्रह्मणःप्रतिबिंबाजीवास्तेचोक्तरीत्याविबादनन्याहतितद्रूपेणभूतेष्वविभक्तंचविभागमप्राप्तमपिज्ञेयवस्तुमूढदृष्ट्याविभक्तमिवदूरदेशस्थमिवचाद्विभिन्नमिवचस्थितं ।

बहिरंतश्चभूतानामचरंचरमेवच ॥ सूक्ष्मत्वात्तदविज्ञेयंदूरस्थंचांतिकेचतत् १५ अविभक्तंचभूतेषुविभक्तमिवचस्थितम् ॥

भूतमर्तृचतज्ज्ञेयंग्रसिष्णुप्रभविष्णुच १६ ज्योतिषामपितज्ज्योतिस्तमसःपरमुच्यते ॥ ज्ञानंज्ञेयंज्ञानगम्यंहृदिसर्वस्यधिष्ठि

तम् १७ इतिक्षेत्रंतथाज्ञानंज्ञेयंचोक्तंसमासतः ॥ मद्रक्तएतद्विज्ञायमद्रावायोपपद्यते १८ एवंतीर्हचंद्रादुदपात्राणामिवभूतानांपृथक्सत्त्वापत्तिरित्याशं

क्याह भूतमर्तृचेति अधिष्ठानत्वेनसर्वाणिभूतानिधारयतीतिनततस्तेषापृथक्सत्ताऽस्तिरज्जुतइवतदध्वस्तानांसर्पदंडधारादीनामित्यर्थः । एतदेवाह ग्रसिष्णुप्रभविष्णुच यथारज्जुस्तस्वज्ञानदशायांसर्पादीन्ग्रसति अज्ञानदशायांचतानेवप्रसूते ब्रह्मवृत्तातंब्रह्मसर्वभूतानिग्रसिष्णुग्रसनशीलमज्ञातंच । सर्वभूतानांप्रभविष्णुउत्पादनशीलं १६ एवंज्ञेयस्यतदस्थलक्षणमुक्त्वास्वरूपलक्षणमाह ज्योतिषामिति ज्योतिषांवाह्यानामादित्यादीनामांतराणांचबुद्ध्यादीनामितरावभासकानामपितज्ज्ञेयंब्रह्म ज्योतिरवभासकं चैतन्यज्योतिषोजडज्योतिरवभासकत्वोपपत्तेः तथाचश्रुतयः 'धेनसूर्यस्तपतितेजसेद्धः । तस्यभासासर्वमिदंविभाति'इत्याद्याः वक्ष्यतिच यदादित्यगतंतैजइत्यादितमसोऽज्ञानात्भूतग्रासप्रसवहेतोःपरंदूरस्थंतदुच्यते । ननुयथाचांद्रस्यज्योतिषोऽवभासकं तत्सजातीयंसौरज्योतिरितिज्योतिःशास्त्रेप्रसिद्धं । एवंसौरादिज्योतिषामप्यवभासकंकिंचित्तत्सजातीयंज्योतिरलौकिकस्यादित्याशंक्याह ज्ञानमिति केवलज्ञातिमात्रशरीरंयज्ज्योतिर्नतुभौतिकं तदेवज्ञेयंवस्तु आवृतत्वात्ज्ञानेनप्राप्तमिष्टतम् । कुतस्तर्हितज्ज्ञानमतआह ज्ञानगम्यमिति यतस्तज्ज्ञानेनामानित्वादिनाज्ञानसाधनेनगम्यंप्राप्यं । किंतर्हिग्रामांतरवद्देशव्यवहितंवावाल्याधोवनाद्यवस्थांतरवत्कालव्यवहितंवातत्प्राप्यमस्तीत्यहआह हृदिसर्वस्यधिष्ठितमिति स्वात्मभूतमेवतदंतर्दृष्टीनांसम्यक्प्रकाशतइत्यर्थः १७ उक्तमर्थंजातमुपसंहरति इतीति क्षेत्रंमहाभूतादिष्टत्वं । ज्ञानंज्ञानसाधनयमानित्वादितत्त्वज्ञानार्थदर्शनांतं । ज्ञेयमनादिमत्परमित्यादिधिष्ठितमित्यंतं श्रुतिभ्यःस्मृतिभ्यश्चसमासतःसंक्षेपतउक्तं । मद्रक्तएतत्रयंविज्ञायमद्रावायब्रह्मभावायोपपद्यते युक्तोभवति भक्त्यैवप्राप्यंब्रह्मयत्प्राप्यब्रह्मैवभवति तथाचश्रुतिः । 'यस्यदेवेपरामर्त्यथादेवेतथागुरौ ॥ तस्यैतेकथिताह्यर्थाःप्रकाशंतमहात्मनः'इति । 'ब्रह्मवेदब्रह्मैवभवति'इतिच १८

एवंक्षेत्रशरीराख्यमव्यक्तमुक्ततत्प्रकाराश्चमहदाद्यास्त्रयोविंशतिस्तद्विकाराश्चादयोज्ञानाज्ञानशब्दिताअमानित्वमानित्वादयः । पुरुषश्चउक्तः । इदानींक्षेत्रक्षेत्रज्ञयोर्मध्येयस्माद्यजा
बततत्रक्षेत्रज्ञस्यप्रभावश्चेतिद्वयंक्तव्यंतत्राद्यंविदुषोतित्रिभिः प्रकृतिमिति सप्तमाध्यायेऽष्टाध्यायप्रकृतिरपराउक्तासाऽत्रप्रकृतिः । यातुजीवभूतापराप्रकृतिरुक्तासाऽत्रपुरुषशब्देनोच्यते ।
एतौहिंसंपृक्तौसंसारजनयतःवियोगश्चतयोर्भोजः । तत्रतावुभावप्यनादीविद्धि तयोरादिमत्त्वेसंसारस्याकस्मिक्त्वापातात्कृतहानाकृताभ्याममप्रसंगश्चेत्यन्यत्रविस्तरः । विकारान्इच्छा
दीन् गुणान्बुद्धीन्द्रियादींश्च प्रकृतिसंभवान्बुद्धि १९ उभयोरपिसंसारप्रतिकारणत्वेद्वारमाह कार्येति कार्यशरीरंतदारंभकाणिभूतानिविषयाश्च । कारणंत्रयोदर्शेन्द्रियाणितदाश्रि
ताश्चसुखदुःखमोहात्मकागुणाश्च । करणेतिपाठेऽपिस्वार्थः एतयोःकार्यकारणयोःकर्तृत्वेनिमित्तेसतिकर्तृत्वेनेत्यर्थः । हेतुःसंसारस्यकारणंप्रकृतिर्भवति । तथापुरुषःसुखदुःखानांभोक्तृत्वेन
संसारस्यहेतुरिति । यदिहिकार्यकारणसुखदुःखस्वरूपहेतुफलतात्मनाप्रकृतिर्नपरिणमेततदापुरुषःकिमुपलभेत अनुपलब्धत्वावाक्यंसंसारिण्यात् । अनुपलब्धत्वावाक्यप्रकृतिःकुत्रोपयुज्येत ।
तस्मादुपलब्धोपलब्धसंयोगःसंसारकारणमितियथाभाष्यंव्याख्यातं । यद्वा पुरुषस्यकार्यत्वेकारणत्वेकर्तृत्वेचप्रकृतिरेवपुरुषतादात्म्यंप्राप्ताहेतुर्भवति । बह्विदादात्म्यंप्राप्तलोहवद्वैश्वत्को
णत्वादाविवहेतुर्भवति । तथाप्रकृतेःसुखदुःखमोक्तृत्वेस्वच्छायाप्रदानेनपुरुषःकारणं । बह्विरिवलोहस्यस्वच्छायाप्रदानेनदग्धत्वे तथाहि । कार्यत्वादयःप्राकृतदेहेन्द्रियबुद्धिधर्माःसंतश्चि
दात्मन्यारोप्यतेगौरोऽहंमनुष्यपुत्रोऽहंकाणोऽहंखंजोऽहंकरोम्यहमकार्षमहमिति । तथाचिच्छायापन्नाबुद्धिश्चेतयाम्यहंसुखदुःखादीनुपलभेदिति मन्यते । सोऽयंप्रकृतिपुरुषयोरन्योन्यधर्मा
ध्यासःसंसारस्यकारणमित्युपपादितंभवति । सांख्याभिमतंपुरुषस्यभोक्तृत्वमपिनिरस्तंभवति । अन्यथाप्रकृतिःकरीपुरुषोभोक्तेतिकर्तृत्वभोक्तृत्वयोर्वैयधिकरण्यमापद्येत । नचभोक्तुःपुरु

प्रकृतिपुरुषंचैवविद्वद्यनादीउभावपि ॥ विकारांश्चगुणांश्चैवविद्विप्रकृतिसंभवान् १९ कार्यकारणकर्तृत्वेहेतुःप्रकृतिरुच्यते ॥ पुरुषःसु
खदुःखानांभोक्तृत्वेहेतुरुच्यते २० पुरुषःप्रकृतिस्थोहिंशुंक्तेप्रकृतिजान्गुणान् ॥ कारणंगुणसंगोऽस्यसदसद्योनिजन्मसु २१

पस्यनिर्विकारत्वमपिबुद्धिशक्यमित्यन्यत्रविस्तरः । द्वंद्वांतिश्रयमाणंपदंप्रत्येकमभिसंबध्यतइतित्वप्रत्ययस्यपूर्वाभ्यामपिसंबंधेकार्यत्वंकारणत्वंकर्तृत्वंचेतिविग्रहः । द्वंद्वैकवद्भावश्चप्रातिपदि
कार्यलिङ्गपरिमाणवचनमात्रेप्रथमेत्यादिवत् २० ननुयथाबौद्धिकर्तृत्वंपुंस्यारोप्यतेएवंपौत्स्न्यंभोक्तृत्वंबुद्धावस्त्वित्येतन्नमंवारयति पुरुषइति हिप्रसिद्धं प्रकृतिस्यःदेहेन्द्रियमनःसंघातमध्याकू
ठस्तत्तादात्म्यंगतइत्यर्थः । प्रकृतिजान्सुखदुःखमोहात्मकान्गुणान्भुंकेउपलभते । यदातुसुप्तिसमाधिमुच्छादौप्रकृतिस्यत्वेनास्तितदानुसुखादीनुपलभते । तेनोपाधिगताभ्येवसुखादीनितदभा
वेनप्रतीयंतइतिप्रसिद्धं । श्रुतिरपि 'आत्मेन्द्रियमनोयुक्तंभोक्तेत्याहुर्मनीषिणः' इतीन्द्रियमनोयोगादेवात्मनिभोक्तृत्वंदर्शयंतीशुद्धस्यकेवलस्यभोक्तृत्वेनास्तीतिदर्शयति । कुतस्तर्ह्यभोक्तुरप्यस्यप्राकृतो
बंधवतितत्राह कारणमिति अस्यपुरुषस्यसदसद्योनिजन्मसु । तत्रसद्योनिजन्मानोदेवाः । असद्योनिजन्मभाजस्तिर्यचःस्थावराश्च । सदसद्योनिजन्मानोमनुष्याः एतेषुत्रिष्वपिजन्मसुप्राप्ये
पुअस्यपुंसोऽगुणसंगःसुखादिष्वभिष्वंगःकारणहेतुः तथाहि । सात्त्विकादेवाभवंतिराजसामनुष्यास्तामसाश्चपशवस्तेपातत्तद्योनिप्राप्तौतद्गुणप्राधान्यमेवकारणं वक्ष्यतिच ऊर्ध्वगच्छंतिसत्त्वस्या
इत्यादि । यद्वाप्रकृतिस्थोविद्वानविद्वान्वागुणान्भुंके पश्वादिभिश्चाविशेषादितिन्यायात् । तत्किंविद्वानिवाविद्वानपि कुतो नमुच्यतेअविद्वानिविद्वान्वाकुतो नबध्यतेइत्याशंक्याह कारणमिति
गुणेषुदेहेन्द्रियविषयेषुसंगःअहमिदंममेदमित्यभिनिवेशःसएवजन्मकारणं । विदुषांतुतदभावान्नजन्म समानेऽपिदेहसंबंधेयदायज्ञोदेहाभिमानंधत्ततदासएवदेहपीडयापीड्यतेनतुदेहपतिर्जीवः ।
यदात्वयंदेहाभिमानंधत्ततदानेतरइतिप्रसिद्धं । संगस्यबंधकत्वेनतुसांनिध्यमात्रंबंधकं । अतोविद्वद्विदुषोःसमानेऽपिदेहसंबंधेसंगतदभावकृतोमहान्विशेषइतिभावः २१

सचयोयत्प्रभावश्चेतिक्षेत्रज्ञतत्प्रभावाव्याख्येयत्वेनप्रातिज्ञातौतत्रक्षेत्रज्ञःप्रागेववर्णितस्तस्येदानींप्रभावमाह उपद्रष्टेति तत्रपूर्वगुणसंगोजन्मकारणमित्युक्तं तत्रसंगश्चतुर्विधः पुरुषापलापे
नगुणमात्रप्राधान्येनवातमंतर्भावगुणप्राधान्येनवागुणानांसमप्राधान्येनवाअप्राधान्येनवेति । तथाद्येदेहेन्द्रियमनआदिरूपंगुणसंघातमेवआत्मत्वेनपश्यन्भोक्ताभवति यथाचावाकादिः । द्वितीये
गुणानांप्राधान्यादात्मनिवास्तवकर्तृत्वाद्यभिमानेनकर्मफलानांभर्तासंचेताभवति यथातार्किकादिः । तृतीयेगुणानांसमप्राधान्येनगुणगतमपिभोक्तृत्वमसंगेऽप्यात्मनिवस्त्रेभल्लातकांकवदनुमन्यते
यथासांख्यः । चतुर्थेसर्वथाऽपिगुणधर्माणामात्मनिसंक्रममपश्यन्नुदासीनबोधरूपत्वेनगुणप्रचारदर्शीउपद्रष्टाभवति यथाऽस्माकंसाक्षी । एतेषुचतुर्विधगुणसंगिषुपद्रष्टोत्तमः । अनु
मंतामध्यमः । भर्ताअधमः । भोक्ताअधमाधमः । सएवगुणान्वशीकृत्यपदाकीडतितदामहेश्वरइत्युच्यते । यःसर्गस्थित्यंतकर्त्ताप्रभुर्जगदंतर्यामीसएवगुणानपहायस्थितःपरमात्मे
तिचाप्युक्तोभवति । यद्यप्युपद्रष्टाऽपिगुणानपहायतत्साक्षित्वेनस्थितोभवति तथापितस्यैवसंघातोपहितस्यसंघातांतरप्रचारदर्शीत्वाभावादयंसकलसंघातप्रचारदर्शीतिसर्वोत्कृष्टत्वात्पर
मोऽयमात्मा । तमेनंवक्ष्यति 'उत्तमःपुरुषस्त्वन्यःपरमात्मेत्युदाहृतः । योलोकत्रयमाविश्यविभर्त्यव्ययईश्वरः' इति एतावपिगुणसंगिना एवमेकएवदेहेस्मिन्विद्यमानःपरोगुणाती
तःस्वात्मनिगुणान्प्रविलाप्यस्थितोऽखंडैकरसआत्मागुणसंगेनपट्टिधोभवति अयमेवास्यप्रभावः तत्रअनुमंतृभर्तृभोक्तृभिस्त्रिभिरूपैरयंबध्यतेउपद्रष्टृमहेश्वरपरमात्मरूपैस्तुनित्यमुक्तएकएवेतिज्ञे
यम् । अत्रभाष्यार्थोऽप्यनुसंधेयोविस्तरमयातुनप्रदर्शितः २२ एवंयथोक्तलक्षणआत्मज्ञानेफलमाह एवमिति गुणैःस्वविकारैःसर्वथाविहितेननिषिद्धेनवाकर्मणावर्तमानोऽपिनसमूयोऽ

उपद्रष्टाऽनुमंताचभर्ताभोक्तामहेश्वरः ॥ परमात्मेतिचाप्युक्तोदेहेऽस्मिन्पुरुषःपरः २२ यएवंवेतिपुरुषंप्रकृतिंचगुणैःसह ॥
सर्वथावर्तमानोऽपिनसमूयोऽभिजायते २३ ध्यानेनात्मनिपश्यंतिकेचिदात्मानमात्मना ॥ अन्येसांख्येनयोगेनकर्मयोगेन
चापरे २४ अन्येत्वेवमजानंतःश्रुत्वाऽन्येभ्यउपासते ॥ तेऽपिचातितरंत्येवमृत्तुंश्रुतिपरायणाः २५

भिजायतेपुनर्जन्मनलभतेमुक्तोभवतीत्यर्थः २३ एवंविधात्मदर्शनेऽधिकारिभेदेनोपायविकल्पानाह ध्यानेनेति अत्रयेआत्मानंविदिविदितितेनिष्कामकर्मणापरमेश्वरमाराधयंतितेकर्मयो
गिनः । ततएवोत्पन्नविदिविदिपावेदांतश्रवणेप्रवर्तते । ततःप्रमाणगतासंभावनानिवृत्तौसत्यांतस्यैवार्थस्यमननेप्रवर्ततेप्रमेयगतासंभावनानिवृत्त्यर्थेसांख्याः । ततःप्रमाणप्रमेयगतासंभावनाया
निवृत्त्यमंतरमनात्मनिदेहादावात्मबुद्धिरूपायाविपरीतभावनायानिवृत्त्यर्थेनिदिध्यासनंविजातीयप्रत्ययतिरस्कारपूर्वकसजातीयप्रत्ययप्रवाहीकरणलक्षणं कर्तुंप्रवर्ततेततस्तत्परिपाकेआत्मनिबु
द्धिवृत्तौआत्मानंपरमेश्वरंपश्यंतितेध्यायिनः । तत्रयेकर्मसांख्ययोर्मिथ्यातास्तेध्यानेनात्मनिदेहेआत्मानंपरमेश्वरंआत्मनाबुद्ध्यापश्यति । अन्येत्वेकृतकर्माणःसांख्येनयोगेनविचारात्मकेनयो
गेनध्यानद्वारापश्यति । अन्येपुनःकर्मयोगेनैवपूर्वोक्तलक्षणेनसांख्याध्यानादपश्यंतितिसाधनत्रयस्यसमुच्चयोनतुविकल्पः २४ पक्षांतरमाह अन्येत्विति । अन्येऊहापोहकौशलहीनाः तुशब्देन
पूर्वोक्तैभ्योविलक्षणाः एवंपूर्वोक्तप्रकारमजानंतोऽन्येभ्यआचार्येभ्यःश्रुत्वाआत्मनोनिर्विशेषब्रह्मचैतन्यरूपत्वंतदुपासनामार्गंवाधिगत्यउपासतेयथोक्तप्रकारेणध्यायंतितेऽपिचमृत्युसंसारंतरंत्येव ।
अपिशब्दात्पूर्वोक्तोक्तोकास्तरंतीत्यत्रकिमाश्चर्यमितिगम्यते । एवशब्दातेषामुत्पन्नक्रमाभावेऽपितरणेसंशयोनास्ति । यतस्तेश्रुतिपरायणाःश्रुतिःश्रवणंतदेवपरंअयनंमोक्षसाधनंथेपातितथा ।
ध्यानेप्रवृत्त्यतिशयान्नतेषांचित्तशुद्धयर्थकमापेक्षा । वेदोक्ततत्त्वेदृढनिश्चयाच्चासंभावनानिवृत्त्यर्थश्रवणमननापेक्षेतिभावः । अयंचब्रह्मसाक्षात्कारःसंवादिभ्रमरूपइतिकेचित् प्रमाख्यइत्यन्ये ।
तथाहि यथाहिकश्चिन्मणिप्रभांमणिबुद्ध्यापश्यन्भ्रांतएवतथाऽपितद्ब्रह्मणकालेमणिलभतेऽतःसंवादिभ्रमः । एवंत्वेपदार्थतत्पदार्थमणिप्रभाभूततत्पदार्थबुद्ध्याभावयन्व्यवहारतोभ्रांतएव-

भीष्म. १
अ०
॥ १३ ॥

म. ता. टी.
॥ ६२ ॥

—तथाऽपितत्साक्षात्कारकाले तदनन्यस्य तत्पदार्थस्य साक्षात्कारोऽपि संवादिभ्रमन्यायेन जायते इति । तथा च वासिष्ठः 'असत्ये सत्यता साधो शाश्वती परिदृश्यते । शून्येन ध्यानयोगेन शाश्वतं प्राप्यते पदं' इति व्यवहारतो निर्विशेषस्वरूपत्वेनासत्ये आत्मनि तत्र निर्विशेषत्वभावनं शून्यो निर्विशेषोऽयं ध्यानयोगो यो पित्यग्निध्यानवत् तथाऽपितेन शाश्वती सत्यता प्राप्यते दृश्यत इति वसिष्ठवाक्यार्थः । कल्पद्रुमाचार्यास्तु वेदांतवाक्यजध्यानभावनायाऽपरोक्षार्थमूलप्रमाणदाढ्येन भ्रमत्वं प्रतिपद्यते इति प्राहुः २५ पूर्वकार्यकारणकर्तृत्वे इत्यत्र चिदाचितोऽप्युक्तयो रन्योन्याधर्माध्यास उक्तस्तस्यैव गुणसंग्रहः सत्यकारणगुणसंगोऽस्येति नानाजन्महेतुत्वं चोक्तं तद्विशदयति यावदिति सर्वजीवरूपं गुणसंगोऽत्ररूपाद्यासक्तिर्न किंतु क्षेत्रक्षेत्रज्ञयोः संयोगोऽन्योन्यास्मिन्नन्यात्मकताध्यासलक्षणो बोध्यः शेषस्पष्टम् २६ तत्राशोपायमाह सममिति समपरिणामिनं कूटस्थं नित्यं सर्वेषु भूतेषु देहाद्याकारेण परिणतेषु तिष्ठतं । एतेन देहएव तदधिगमस्थानमित्युक्तं । परमेश्वरमंतर्यामिणं सर्गस्थित्यंतकर्तारं । अतएवांतर्मुखदृष्ट्या विनश्यत्सुतेषु भूतेषु रज्जूरगादिवत्कल्पितत्वाददर्शनं गच्छत्सु विभुत्वादात्मत्वात् त्रितयद्वयपृथक्त्वाच्चाविनश्यंतं सर्वास्वप्नस्थत्वात्स्वदर्शनमगच्छंतं यः पश्यति स एव पश्यति । अन्येऽद्यादित्यर्थः २७ दर्शनफलमाह सममिति स्वदेहेऽवसर्वत्र देहमात्रे समवस्थितं सम्यगवस्थितमीश्वरं समं समतया पश्यन् हियतः स सर्वाभेददर्शी आत्मना देहादिना आत्मानं ईश्वरं न हिनस्ति नाना यो निसंकटेषु पातनेन न पीडयति किंतु ततः परां गतिं मोक्षं याति यदा एकात्म्यदर्शित्वात्स्वात्मानं भवान्यमपि न हिनस्ति सर्वत्र दयालुर्भवतीति भावः । ततश्च परां गतिं याति २८ ननु विषमस्वभावानि भूतानि कः समबुद्ध्या पश्यत्यग्निमिव ज्ञातुं बुद्धयेत्याशंक्याह प्रकृत्यैवेति सर्वशः सर्वप्रकारेण कर्माणि वाङ्मनःकायै रारब्धानि प्रकृत्यैव क्रियमाणानीति यः पश्यति तथा आत्मानं चा

यावत्संजायते किंचित्सत्त्वं स्थावरजंगमम् ॥ क्षेत्रक्षेत्रज्ञसंयोगात्तद्विद्धि भरतर्षभ २६ समं सर्वेषु भूतेषु तिष्ठतं परमेश्वरम् ॥ विनश्यत्स्वविनश्यंतं यः पश्यति स पश्यति २७ समं पश्यन् हि सर्वत्र समवस्थितमीश्वरम् ॥ न हिनस्त्यात्मनाऽऽत्मानं ततो याति परां गतिम् २८ प्रकृत्यैव च कर्माणि क्रियमाणानि सर्वशः ॥ यः पश्यति तथाऽऽत्मानमकर्तारं स पश्यति २९ यदा भूतप्रथग्भावमेकस्थमनुपश्यति ॥ तत एव च विस्तारं ब्रह्म संपद्यते तदा ३० अनादित्वात् त्रिगुणत्वात् परमात्माऽयमव्ययः ॥ शरीरस्थोऽपि कौंतेय न करोति न लिप्यते ३१

कर्तारं यः पश्यति पूर्वोक्तरीत्या स एव सर्वत्र समं पश्यतीति पूर्वोक्तान्वयः २९ ननु कथं प्रकृतेरेव कर्तृत्वं न त्वात्मन इत्याशंक्याह यदेति भूतानां वियदादीनां जरायुजादीनां च पृथग्भावनानां भावेनावस्था नं परिदृश्यमानमिदं यदा एकस्थं एकस्मिन्नात्मनि स्थितं रज्ज्वासर्पादिवत् कनके वा कुंडलादिवत् विलीनं शास्त्राचार्योपदेशमनुपश्यति । तत एवैकस्मात् विस्तारं च भूतपृथग्भावस्य व्युत्थानावस्थामनुस्वप्नादिवत् पश्यति तदा ब्रह्म संपद्यते ब्रह्मैव भवति । अयं भावः कर्तृत्वं हि क्रियावत्त्वं क्रियाचपरिस्पंदः स च परिच्छिन्नस्य पृथग्भूतस्य प्राकृतस्य बुद्ध्या देरेव संभवति न तु व्यापकस्य सर्वभूतपृथग्भावस्य सिष्णोरात्मन इति ३० नन्वात्मनो विभुत्वेन रूपेण कर्तृत्वं मास्वीकारि देहाद्यवच्छिन्नेन रूपेण तद्वत्कथमन्यथाऽनुभवविरोधादित्याशंक्याह अनादित्वादिति अयं सर्वेषां प्राणिनां नित्यापरोक्षः । परमो देहादिभ्योऽपरमेभ्य आत्मभ्योऽन्यः को शर्पचकातीत आत्मा परमात्मा । अव्ययः न व्येति परिच्छिद्यते देशतः कालवोवस्तुतश्चेत्यव्ययः । अव्ययत्वे हेतुः अनादित्वादिति यद्विआदिमदाकाशादित्येति न त्वयं व्येति अनादित्वात् । नन्वादिभावस्यानंत्यनियमेनात्मनः कालतः परिच्छेदो माऽस्तु । तथा देशतः परिच्छिन्नस्य नाशावश्यं भावादनादित्वायोगाच्च देशतोऽपि परिच्छेदो ब्रह्मणो माऽस्तु । ननु परमाणुवद्विष्यतीति चेन्न दशदिगवच्छेद्यप्रदेशभेदवतोऽव्यस्य निरवयवत्वरूपाणुत्वासिद्धेः । न हि परमाणोः पूर्वादिगवच्छिन्नो भागः पश्चिमयाव्यवच्छेत्तुं शक्यते अनुभवविरोधात् । देशतः परिच्छेदाभावादेव सजातीयविजातीयवस्तुसद्भावकृतः परिच्छेदोऽपि माऽस्तु तथापि विचित्रशक्तिरुक्तस्याभि नवप्रपंचरचनापटीयसः परस्य सर्वेश्वरत्वसर्वज्ञत्वादि-

॥ ६२ ॥

गुणयुक्तस्य स्वगतभेदोऽवश्यं भावी स्वशक्तिमायावच्छिन्नेन रूपेण जगत्कर्तृत्वं देहावच्छेदे माभिहो प्रादिकर्तृत्वावश्यं वक्तव्यमित्याशंक्याह निर्गुणत्वादिति बोहिगुणवानाकाशादिः स संयोगं विभागं बोधाधिप्राप्य स्वगुणशब्दमाविष्करोति न तु स्वस्मिन्नसंतस्पर्शकेन चिदपि उपाधिना दर्शयितुमीष्टे । एवं आत्मा सर्वगुणहीनः सत्यप्यवच्छेदलामेकर्तृत्वादिकं गुणमाविष्कर्तुं न समर्थ इति । फलितमाह शरीरस्थोऽपीति स्पष्टार्थमेतत् ३१ निर्गुणत्वात् करोतीति सिद्धं असंगत्वात्त्रोपलिप्यत इत्याह यथेति यथा आकाशो धूमादिना न लिप्यते सौक्ष्म्यादसंगत्वात् । एवमात्मा पुण्यपापादिना नोपलिप्यत इत्यर्थः ३२ न करोति न लिप्यत इति द्वयमपि दृष्टांतरेण प्रतिपादयति यथेति यथा सूर्यः स्वसत्तामात्रेण विश्वं प्रकाशयति न तु व्यापाराविष्टतया कुर्विद इव पटं । यथा चैव प्रकाशवर्मे दुर्गधादिभिर्न लिप्यते एवमयं क्षेत्रक्षेत्रज्ञः सूर्यवदेक एव सन्ननेकधा भूतक्षेत्रं महाभूतानीत्यादिना चतुर्विंशतितत्त्वात्मकमिच्छाद्वेषादिविकारयुक्तमुक्तं तत्त्वसत्तामात्रेण प्रकाशयति हे भारत न तु व्यापाराविष्टतया तत्संपादयति । तद्वर्मे वा पुण्यपापादिभिर्न लिप्यते । सूर्यदृष्टांतरेनैकत्वमकर्तृत्वप्रयुक्तमले पत्वं च दर्शितं तथा च श्रुतयः । 'यथा ह्ययं ज्योतिरात्मा विवस्वानपो भिन्ना बभूवुः सः पुनश्च ॥ उपाधिना क्रियते भेदरूपो देवः क्षेत्रेष्वेवमजोऽयमात्मा ॥ सूर्योऽयं सर्वलोकस्य चक्षुर्न लिप्यते चाक्षुषैर्बाह्यदोषैः ॥ एकस्तथा सर्वभूतांतरात्मानलिप्यते लोकदुःखेन बाह्य' इति ३३ अध्यायार्थं कृतं नृपसंहरति क्षेत्रेति क्षेत्रक्षेत्रज्ञयोः पूर्वोक्तयोरेव मुक्तरीत्या अंतरं भेदं जडत्वाजडत्वकर्तृत्वाकर्तृत्वविकारित्वाविकारित्वकृतं वैलक्षण्यं ज्ञानचक्षुःशास्त्राचार्योपदेशात्प्रत्ययजनि तेन ज्ञानचक्षुषा विदुस्ते परं

यथा सर्वगतं सौक्ष्म्यादाकाशं नोपलिप्यते ॥ सर्वत्रावस्थितो देहे तथाऽऽत्मानोपलिप्यते ३२ यथा प्रकाशयत्येकः कृत्स्नं लोकमिमं रविः ॥ क्षेत्रं क्षेत्री तथा कृत्स्नं प्रकाशयति भारत ३३ क्षेत्रक्षेत्रज्ञयोरेवमंतरं ज्ञानचक्षुषा ॥ भूतप्रकृतिमोक्षं च ये विदुर्याति ते परम् ३४ ॥ इति श्रीमहाभारते भीष्मपर्वणि श्रीमद्भगवद्गीतासू० क्षेत्रक्षेत्रज्ञविभागयोगो नाम त्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥ पर्वणितु सप्तत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३७ ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ परंभूयः प्रवक्ष्यामि ज्ञानानां ज्ञानमुत्तमम् ॥ यज्ज्ञात्वा मुनयः सर्वे परां सिद्धिं भितो गताः १

मोक्षं याति प्राप्नुवति । किंसाख्यानामिवास्माकमपि गुणपुरुषांतरज्ञानादेव कैवल्यामुच्यते इत्याशंक्याह भूतप्रकृतिमोक्षमिति भूतानां वियदादीनां प्रकृतिरूपादानां त्रिगुणात्मिका अविद्यातस्या विद्यया मोक्षं निरन्वयोच्छेदं च ये विदुस्त एव परं याति न तु क्षेत्रक्षेत्रज्ञयोरेतरमात्रविद इत्यर्थः । यद्येका सत्याविम्बी च प्रकृतिस्तर्हि विभूनामलिप्तदशां बहूनां पुरुषाणां मुक्तानां पितदर्शनमपरिहार्यं तथा च तेषामपि बंधप्रसक्तिः । यदितु मिथ्यातर्हि यस्यैवात्मसाक्षात्कारो जातस्तद्दृष्ट्या सर्वे वै रज्जूरगावद्भाषिता कालत्रयेऽपि नास्ति । इतरेषां त्वनादिरनंतास्त्येवेति वक्तुं शक्यम् । तस्मात्प्रकृतिपुरुषांतरज्ञानमात्रात्कैवल्यं किंतु प्रकृतिबाधेन पुरुषज्ञानात्सर्वबाधेन रज्जुदर्शनात् भयनिवृत्तिवद्बंधनिवृत्तिरिति सिद्धम् ३४ ॥ इति भीष्मपर्वणि नीलकण्ठे भारताभावदीपे त्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥ ॥ ५० ॥ ३७ ॥ पूर्वाध्यायति भूतप्रकृतिमोक्षं च ये विदुस्ते परं यातीत्युक्तं तत्र कावाभूतप्रकृतिः किमाश्रयेण तस्या भूतजनकत्वं कथं बांधकत्वं कथं च ततो मोक्षः किंच मुक्तानां लक्षणमित्येतदर्थं जातं विवरीतुं चतुर्दशोऽध्याय आरभ्यते । तत्र रुच्युत्पादनार्थं परं ज्ञानं स्तुवन् श्रीभगवानुवाच परमिति परं सर्वोत्कृष्टं ब्रह्म विषयत्वात् ज्ञानं भूयः पुनः असकृदुक्तमपि प्रवक्ष्यामि । किंतु तत्स्वरूपं आह ज्ञानानाममानि त्वादीनां ज्ञादीनां ज्ञानसाधनानां मध्ये यदुत्तमं मोक्षफलत्वादंतरं गतं देवतत् । अहंघटं जानामीत्यत्राहमर्थस्य घटाकाररुतेर्घटस्य च ज्ञानमस्तीति विषयभेदात् ज्ञानत्रयमस्ति । तत्राद्यद्वयं नांतरीयकं यच्च तमंचरमं घटप्रकाशफलरूपं ज्ञानं तं देवपरं ब्रह्मेत्यर्थः । यथोक्तं वार्तिककारैः 'परागर्थप्रमेयेषु या फलत्वेन संमता ॥ संविस्ते वेह ज्ञेयोऽर्थे विदातो किंप्रमाणतः' इति । यत्ज्ञानं ज्ञात्वा वेदांतवाक्यजन्यया पीठित्या अपरोक्षीकृत्य परां सिद्धिं मोक्षमिति संसारात् संसारं विहाय गताः प्राप्ताः १

२१

भीष्म. ६
अ०
११४॥

म.भा.टी.
॥६३॥

इदं ज्ञानं विषयविषयि रूपविकल्पविनिर्मुक्तमुपाश्रित्य मम ईश्वरस्य साधर्म्यसर्वोत्तमत्वं सर्वनिर्मुक्तत्वं सर्वभावाधिष्ठातृत्वमित्यादि धर्मसाधर्म्यसाधर्म्यमागताः । तथा च भूतयोः य एवं वेदाहं ब्रह्मास्मीति स इदं सर्वं भवति सर्वस्य वशी सर्वस्ये ज्ञानः सर्वस्याधिपतिः सनसाधुना कर्मणा मूयान्नो एवासाधुना कनीयान् इति ज्ञानफलमीश्वरसाधर्म्यप्राप्तिमाहुः । किंच भुशुं डिप्रभृतयो ज्ञानबलादेव सर्गेऽपि न जायंते प्रलय काले च तत्तद्रूपं च्छेदो न प्रलयाद्यादिभिर्वर्धते व्यथा प्राप्नुवन्ति । इदं श्लोकद्वयं भाष्ये वक्ष्यमाणं ज्ञाने स्तुत्यर्थत्वे नैव व्याख्यातम् । तज्ज्ञानमुपाश्रित्य ज्ञानसाधनमनुप्रायेति पदार्थः शेषं स्पष्टम् १ अथेदानीं कावामृतप्रकृतिः किमाश्रयेण तस्याभूतजनकत्वं तदाह ममेति मम शुद्धचिन्मात्रस्य योनिः प्रवेशस्थानं महद्ब्रह्म महत्त्वं स्वप्रथमकार्यस्य ब्रह्मवृंहकं कारणमव्यक्ताव्याकृतापरपर्यायं त्रिगुणात्म कमायाव्यंतस्मिन्नगर्भस्वप्रतिबिम्बरूपं दधामि अर्पयामि अहं चिदात्मा ततो मत्प्रतिबिम्बगर्भिताया माया ततः सर्वेषामुत्तानां भवनवर्माणामहदादीनां हिरण्यगर्भादीनां च संभव उत्पत्तिर्भवति हे भारत ए तेन चित्प्रतिबिम्बसापेक्षत्वेन पपादनेन प्रकृतेः सांख्याभिमतत्वात् ३ यानि रस्तम् ३ किंच सर्वेषु भूतेषु योनिषु उपादानभूतेषु पृथिव्या मोषधय इव यामूर्तयः शरीराणि सुररतिर्यक्त्वा वरात्मकानि चतुर्विधानि संभवन्ति तासां मूर्तीनां ब्रह्म महत्पूर्वोक्तं महत्ब्रह्म ब्रह्म महत् । राजवंतादिस्वादुपसर्जनस्य परिपातः मायैव यो निरित्यर्थः अहं तु तासां बीजप्रदः पिता तास्वपि स्वप्रतिबिम्बस्यार्पयिता । यथा पुरुषो भार्यायामनुशयि संपृक्करे तो निर्विचलितो भार्यातः पिंडोत्पत्तिः रेतोऽंशस्तत्तत्र चैतन्योत्पत्तिरिति चैतन्यविशिष्टस्य पिंडस्य पिता ४ एवमीश्वराश्रयेण प्रकृतिर्भूतानि सृज

इदं ज्ञानमुपाश्रित्य मम साधर्म्यमागताः ॥ सर्गेऽपि नोपजायंते प्रलयेन व्यथंति च २ मम योनिर्महद्ब्रह्मतस्मिन्नगर्भं दधाम्यहम् ॥ संभवः सर्वभूतानां ततो भवति भारत ३ सर्वयोनिषु कौंतेय मूर्तयः संभवन्तियाः ॥ तासां ब्रह्म महद्योनि रर्ह बीजप्रदः पिता ४ सत्त्वरजस्तम इति गुणाः प्रकृतिसंभवाः ॥ निबध्नंति महाबाहो देहे देहि नमव्ययम् ५ तत्र सत्त्वं निर्मलत्वात् प्रकाशकमनामयम् ॥ सुखसंगेन बध्नाति ज्ञानसंगेन चानघ ६ रजो रागात्मकं विद्विष्यात्संगसमुद्भवम् ॥ तन्निबध्नाति कौंतेय कर्मसंगेन देहि नम् ७ तमस्त्वज्ञानजं विद्विषो ह न सर्वदेहिनाम् ॥ प्रमादालस्यनिद्राभिस्तन्निबध्नाति भारत ८ सत्त्वं सुखे संजयति रजः कर्मणि भारत ॥ ज्ञानमावृत्य तु तमः प्रमादे संजयत्युत ९

तीत्युक्तम् । इदानीं साकथं भूतानि बध्नातीति तदुच्यते सत्त्वमिति प्रकृतिः सत्त्वरजस्तमसां साध्यावस्था ततः सकाशात् परस्परं गंगीभावेन वैषम्येणोद्भिद्यमानाः प्रकृतिसंभवा इत्युच्यंते न तु प्रकृति तौ वैशेषिकाणां निबध्नन्त्यात् गुणा अन्ये एते हे महाबाहो । देहे अव्ययमविकारिणमपि देहि नं स्युणायां वत्सभिवरज्ञानाभूता गुणानि बध्नन्ति ५ तत्र काकेन संगेन बध्नातीत्युच्यते तत्रेति तत्र तेषु गुणे पुस्तत्त्वं निर्मलत्वाद्दुःखमोहाख्यमलराहित्यात् प्रकाशकमालोकवत्सर्वार्थावद्योतकम् । यतोऽनामयं रजस्तमोभ्यामनभिभूतं तत्सुखसंगेन ज्ञानसंगेन च न रमयिष्याति रोहितस्वरूपज्ञानानंदमहं सुखं हं ज्ञानीत्यभिमानेनातः करणवृत्तिधर्मयोः सुखज्ञानयोरात्मन्यारोपेण बध्नाति हे अनघ अव्ययसिन् ५ रजोगुणो रागो रजनातदात्मकं विद्वि । तृष्णा प्राप्यमाणेष्वप्यर्थेष्वतृप्तिः । संगः प्राप्ते विषये म न सः प्रीतिलक्षणः संश्लेषस्तयोः समुद्भवं निदानभूतं तत्र जो हे कौंतेय । कर्मसंगेन दृष्टादृष्टार्थेषु कर्मसु संगस्तत्परतातेन निबध्नाति देहि नं देहाभिमानिनम् ७ तमोगुणः तु पूर्वाभ्यां विलक्षणः अज्ञानमायाया आवरणशक्तिस्तत उद्भूतमज्ञानजं विद्वि अतः सर्वपादेहिनां मोहनं भ्रांतिहेतुः । प्रमादोऽनवहितत्वं सत्त्वकार्यप्रकाशविरोधी । आलस्यं जडता तच्च रजः कार्यप्रवृत्तिविरोधि । उभयकार्यनि रोधिनी तमोगुणालंबना वृत्तिर्निद्रा ताभिस्तत्तमो निद्रा विबध्नाति हे भारत देहि नमित्यनुवर्तते ८ सत्त्वमुत्कृष्टं सत्सुखदुःखकारणमभिभूय संजयति संश्लेषं जनयति एवमुत्तरत्रापि । ज्ञानं प्रकाशमावृत्य प्रमादे अवश्यकर्तव्यस्याकरणे ९

॥६३॥

सत्त्वादयः कदास्वस्वकार्ये प्रभवन्तीत्याशंक्ये तरेतयोरभिभवे सतीत्याह रज इति रजस्तमसी अभिभूय सत्त्वं भवति वर्धते । एवं रजोऽपि सत्त्वतमसी अभिभूय भवति । तथा तमोऽपि सत्त्वरज सी अभिभूय भवतीत्यर्थः १० तत्तद्गुणोद्भवलिङ्गान्याह त्रिभिः सर्वेति अस्मिन् देहे यदा सर्वेषु द्वारेषु बाह्याभ्यंतरविषयो पलब्धिसाधनेषु बाह्याभ्यंतरकरणेषु प्रकाशः स्वस्वविषयावरणविरोधी परि णामविशेषो जायते तेन च ज्ञानं शब्दादिविषयस्य याथात्म्येन प्रकाशो यदा जायते तदा सत्त्वं विद्वद्भक्तिवित्याजानीयात् । उत अपि सुखादिलिङ्गेनापि जानीयादित्यर्थः ११ लोभः प्राप्ताधिके गर्धः । प्रवृत्तिरग्निहोत्रादी । आरंभो गृहादेः । कर्मणामशमः सतामसतां वा कार्याणामनुपमः । स्पृहादृष्टे परधनादावुपादित्सा । रजसि विद्वद्वे सति एतानि लिङ्गानि जायंते हे भरतर्षभ १२ सत्यपि बोधके गुर्वादावप्रकाशः सत्त्वकार्यप्रकाशानुदयः । अप्रवृत्तिः सत्यपि प्रवृत्तिनिमित्ते रजः कार्यप्रवृत्त्यनुदयः । प्रमादः कार्यकार्यविवेकराहित्यं । मोहो निद्रालस्यादिरूपः १३ प्रलयं मरणं उतमविदां हिरण्यगर्भाद्युपासकानां देवानां वालोकान् अमलान् निर्दुःखान् १४ कर्मसंगिषु श्रौतस्मार्तकर्मणुष्ठातृषु मनुष्येषु मूढयोनिषु तिर्यक्त्वावरचांडालादिषु १५ सुकृतस्य सात्त्विकस्य कर्मणः फलं निर्मलं दुःखाज्ञानमलशून्यं सात्त्विकं ज्ञानवैराग्यादिकं । रजसो राजस्य कर्मणः फलं दुःखं । तमसस्तामसस्य कर्मणः फलमज्ञानं । सात्त्विकादिकर्मलक्षणं च नियतसंगरहि रजस्तमश्चाभिभूय सत्त्वं भवति भारत ॥ रजः सत्त्वं तमश्चैव तमः सत्त्वरजस्तथा १० सर्वद्वारेषु देहेऽस्मिन् प्रकाश उपजायते ॥ ज्ञानं यदा तदा विद्याद्विद्वद्वत्सत्त्वमि त्युत ११ लोभः प्रवृत्तिरारंभः कर्मणामशमः स्पृहा ॥ रजस्येतानि जायंते विद्वद्वे भरतर्षभ १२ अप्रकाशोऽप्रवृत्तिश्च प्रमादो मोह एव च ॥ तमस्येतानि जा यंते विद्वद्वे कुरुनंदन १३ यदा सत्त्वे प्रवृद्धे तु प्रलयं याति देहभृत् ॥ तदो तमविदां लोकानमलान् प्रतिपद्यते १४ रजसि प्रलयं गत्वा कर्मसंगिषु जायते ॥ तथा प्रली नस्तमसि मूढयोनिषु जायते १५ कर्मणः सुकृतस्याहुः सात्त्विकं निर्मलं फलम् ॥ रजस्तु फलं दुःखमज्ञानं तमसः फलम् १६ सत्त्वात्संजायते ज्ञानं रजसो लो भ एव च ॥ प्रमादमोहौ तमसो भवतोऽज्ञानमेव च १७ ऊर्ध्वं गच्छंति सत्त्वस्थामध्ये तिष्ठंति राजसाः ॥ जघन्यगुणवृत्तस्था अधोगच्छंति तामसाः १८ ना न्यंगुणेभ्यः कर्तारं यदा द्रष्टाऽनुपश्यति ॥ गुणेभ्यश्च परं वेत्ति मद्भावं सोऽधिगच्छति १९ गुणानेतानतीत्य त्रीन्देही देहसमुद्भवान् ॥ जन्ममृत्युजरादुःखैर्विमु क्तोऽमृतमश्नुते २० ॥ ॥ अर्जुन उवाच ॥ ॥ कैलिंगेऽस्त्रीन्गुणानेतानतीतो भवति प्रभो ॥ किमाचारः कथंचैतां स्त्रीन्गुणानतिवर्तते २१

तमित्यादिनाऽष्टादशे वक्ष्यति १६ एतादृशफलवैचित्र्यपूर्वोक्तमेव हेतुमाह सत्त्वादिति १७ यतः सत्त्वादिभ्यो ज्ञानादीनि जायंते ततः सत्त्वादिवृत्तिकाले प्रलयं गच्छंतः क्रमेणोत्तममध्यमाधमा सुयोनिषु जायंत इत्याह ऊर्ध्वमिति । ऊर्ध्वं देवभावे । मध्ये मानुषभावे । अधो नरकतिर्यक्त्वावरभावे । जघन्यं भिक्षुगुणवृत्तं निद्रालस्यप्रमादादितत्स्थास्तामसाः १८ कथं प्रकृतिषु रूपं बध्नातीत्यस्योत्तरमुक्तं । कथं वा ततोऽस्य मुक्तिरित्यस्योत्तरमाह नान्यमिति गुणेभ्यः कार्यकारणविषयाकारपरिणतेभ्योऽन्यं दृशिमात्रमात्मानं द्रष्टा जीवः कर्तारं नानुपश्यति विवेकमनुप श्यति किंतु गुणा एव कर्तार इत्येव पश्यति न त्वहं कर्ताति । तथा गुणेभ्यः परं गुणव्यापारसाक्षिभूतं मायदावेतितदा सवेदितामद्भावं ब्रह्म भावं गच्छति अन्यदा तु गुणभावं गतो भवति १९ कथं त्वद्भा वं गच्छतीति तत्राह गुणानिति एतान्गुणान् महदादि त्रयोविंशतिविकारात्मना परिणतान् देहसमुद्भवान् स्थूलदेहस्य समुद्भवोभ्यस्तानतीत्य जीववैवातिकम्यानिर्विकल्पकसमाध्यम्यासेन वा धित्वाऽमृतं मोक्षमश्नुते प्राप्नोति । एतेनानेदावाप्तिगुणात्ययप्रयोजनमुक्तं । यतो मुक्तो जन्ममृत्युजरादुःखैर्विमुक्तः सन्निति तु अनर्थनिवृत्तिरुक्ता २० प्रकृतितो मुक्तिप्रकारे उक्तेऽयमुक्तलक्षणा निपृच्छन्नर्जुन उवाच कैरिति कैलिंगेऽस्त्रीन्गुणानेतान् व्याख्यातानतीतो भवति प्रभो । सच किमाचारः कोऽस्याचारः कथं केन च प्रकारेणैतां स्त्रीन्गुणानतिक्रम्य वर्तते २१

तत्राद्यस्योत्तरमाह प्रकाशमिति । प्रकाशप्रवृत्तिमोहाः सत्त्वरजस्तमसाकार्याणि व्युत्थानावस्थायां तानि सम्यक्प्रवृत्तानि सामान्येन पुंसं तान् संप्रवृत्तान् न द्वेष्टि । नापि स माध्यवस्थायां तानि निवृत्तानि संति काक्षति । सोऽयं नित्यसमाधिस्थो ब्रह्मविद्वरिष्ठः यं प्रकृत्य श्रीभागवते स्मर्यते 'देहं च न श्वरमवस्थितमुत्थितं वासिद्धो न पश्यतीति' । अत्र वासिष्ठे सप्तयोगमूमय उक्ताः 'ज्ञानभूमिः शुभेच्छारूपा प्रथमा समुदाहृता ॥ विचारणाद्वितीया तु तृतीया तु मानसा ॥ सत्त्वापत्तिश्चतुर्थी स्यात्ततोऽसंसक्तिनामिका ॥ पदार्थाभावनी पृथी सप्तमी तु र्यगास्मृता' इति । तत्र यथोक्ता साधनसंपत्तमुमुक्षांता प्रथमा । श्रवणमनना रूपविचारारिमिका द्वितीया । निदिध्यासनरूपा तृतीया । एताः साधनमूमयः । सत्त्वापत्तिर्ब्रह्माक्षात्काररूपा चतुर्थी फलभूता यस्यायोगीकृतार्थोऽपि जीवन्मुक्तिमुल्लंघनं नानुभवति । परास्तिस्त्रो जीवन्मुक्तेरवांतरमेदाः । तत्रापि पंचम्यां भूमौ स्वयं स्थितः स्वयमेव व्युत्तिष्ठति । षष्ठ्यां परप्रयत्नेन सप्तम्यां तु न स्वतः परतो वा व्युत्तिष्ठति सोऽयं नित्यसमाधिस्थः प्रकाशमित्यनेन श्लोकेनोक्तः २२ अथ षष्ठ्यां पदार्थाभावस्यांगतो ब्रह्मविद्वरीयानुच्यते उदासीनवदिति योऽयं समाधावुदासीन इवास्ते व्युत्थाने किमपि प्रयोजनमपश्यन् इदं मम कर्तव्यमस्तीति वासना शून्यत्वात् यथास्ते एव न तु परप्रयत्नमंतरेण कदापि दपि गुणैर्विचाल्यते । परेण व्युत्थापितोऽपि गुणान् पश्यन् गुणावर्तत इत्येव ज्ञात्वा योऽवतिष्ठति स्तब्ध एव वर्तते न तु गुणकृतेरिष्टानिष्टस्पर्शैरिगते चलति अयमर्थः यथा कश्चिद्भुजानोरसनामौढ्यात् स्वयं शाकादिरसनां विदति परेण ज्ञापितोऽपि कंचिद्रसविशेषमुपलभ्यापितो दासीन एवास्ते झटित्येव विशेषे पदर्शनस्य तिरोधानादनतस्कृतं सुखं दुःखं वा पश्यति तद्वदयं ज्ञेयः २३ अथ पंचम्यां भूमावसंसक्तिनामिकायां स्थितो ब्रह्मविद्वर उच्यते समेति समाधौ समेदुःखसुखेयस्य सप्तमदुःखसुखः स्वस्थः

॥ श्रीभगवानुवाच ॥ प्रकाशं च प्रवृत्तिं च मोहमेव च पांडव ॥ न द्वेष्टि संप्रवृत्तानि न निवृत्तानि काक्षति २२ उदासीनवदासीनो गुणैर्योनविचाल्यते ॥ गुणावर्तत इत्येव योऽवतिष्ठति नेगते २३ समदुःखसुखः स्वस्थः समलोष्टाश्मकांचनः ॥ तुल्यप्रियाप्रियः तुल्यनिंदात्मसंस्तुतिः २४ मानापमानयोस्तुल्यस्तुल्यो मित्रारिपक्षयोः ॥ सर्वारंभपरित्यागी गुणातीतः स उच्यते २५ मां च योऽव्यभिचारेण भक्तियोगेन सेवते ॥ स गुणान्समतीत्यैतान् ब्रह्मभूयाय कल्पते २६

स्वेनैव स्वेच्छयैव तिष्ठतीति स्वस्थः । यदा तु न समाधाविच्छातदा स्वयमेव व्युत्तिष्ठतीति भावः । सोऽपि व्युत्थानावस्थायां समलोष्टाश्मकांचनो विरक्त इत्यर्थः । तुल्यप्रियाप्रियः तुल्यनिंदात्मसंस्तुतिश्च प्रियाप्रिययोर्निंदास्तुत्योश्च प्राप्नोतुल्यो हर्षविषादशून्यः अत्र हेतुर्धारयति यथा कश्चिच्छूरस्तीप्रप्रहारवेदनात्तोऽपि न व्यामुह्यति धैर्याद्वेदनां चानुभवति तद्वदयं हर्षविषादावनुभवन्नपि धैर्यान्न चलति । पूर्वस्य तु जातया मपि वेदनायां हर्षाद्युदप एव नास्ति तत्पूर्वस्य तु वेदेनैव नास्तीति मेदः । एतेन श्लोकत्रयेण सर्वेषां जीवन्मुक्तानां सप्ताधोलिंगानितत्संवेद्यान्याचाराश्च परसंवेद्यानि लिङ्गान्युक्तानि २४ अथ चतुर्थ्यां भूमौ सत्त्वापत्तिसंज्ञायां स्थितस्य योगिनः समाधिसुखाभावेन स्वसंवेद्यलिङ्गाभावात् तत्र निश्चयेन द्वेतस्य बाधा लिङ्गमाचारश्च परसंवेद्य एव तदाह मानेति यथा हि परीक्षकः कूटकार्पापणस्य लाभे विनाशे हर्षविषादशून्यो न च तच्छाभार्थं यन्न मारभते । मुदस्तुताभ्यां बाध्यते तच्छाभार्थं यन्न चारभते । एवं विद्वान् द्वेतं मरुमरीचिकाह दसमानं पश्यन् तत्र मानापमानयोर्वा मित्रारिपक्षयोर्वा तुल्य एव न त्वन्यतरलाभाय परिहाराय वा यन्न मारभते अतो गुणातीत इत्युच्यते सर्वत्र पदार्थः स्पष्टः २५ अथ कथं त्रीन् गुणानतिवर्तत इत्यस्योत्तरं विवक्षन् साधनभूता सुतिसृष्टभूमिषु तृतीया तनुमानसामाह मां चेति यश्च साधको मां प्रत्यगात्मानं चकार स्वयं पूर्वभूमिस्थापेक्षया अस्य वैलक्षण्यं द्योतयति अव्यभिचारेण वृत्त्यंतरानंतरितेन भक्तियोगेन मयि भगवतितैलधारावदविच्छिन्नवृत्तिप्रवाहिमनःप्रणिधानरूपेण योगेन सेवते ध्यायति स पंचभूमीकृतचित्तपतान् गुणान्समतीत्यध्यानपरिपाकतिसत्त्वमपि बाधित्वा ब्रह्मभूयाय ब्रह्मभावाय कल्पते यो ग्यो भवति । भुवोभावहति भवते भविकप २६

विषयप्रदर्शनद्वारा विचारणाख्यां द्वितीयां भूमिमाह ब्रह्मणो हीति । ब्रह्मणो वेदस्य प्रतिष्ठातात्पर्येण पर्यवसानस्थानमहमेव । अमुतस्य कर्मब्रह्मोभयदर्शनद्वारा स्मृतसाधनस्य अव्ययस्य अनादित्वादनंतत्वाच्चापौरुषेयत्वेनाप्रामाण्यशंका कलंकशून्यस्य स्वतः प्रमाणभूतस्येत्यर्थः । एतेनोपक्रमोपसंहारादिपर्यालोचनया वेदाविच्छेदतर्कोपकरणया कृत्स्नस्य वेदस्य तात्पर्यमहर्शनकामेन निर्णेकतव्यमिति विचारणाख्यां द्वितीयां भूमिरुक्ता । हेतुफलोपदर्शनमुखेन शुभेच्छारूपा प्रथमा भूमिमाह शाश्वतस्येति काम्यधर्मवत्फलदानेन नाशाभावात् भगवत्स्य पितो नित्यो धर्मः शाश्वतः विविदिषादिपारंपर्येण मोक्षारूपा शाश्वतफलहेतुत्वात् । शाश्वतस्य च धर्मस्य प्रतिष्ठापरमं प्राप्यं फलमहमेव । तथापि कृतिकं विषयसंगजन्यसुखव्यभिचारिस्वरूपभूतं मोक्षसुखं तस्यापि प्रतिष्ठापराकाष्ठा अहमेव । एवं निष्कामधर्मेण विशुद्धचित्तस्यैकांतिकसुखेच्छा भवति तेयं शुभेच्छारूपा प्रथमा भूमिः । अत्र परांपरां भूमिमारोढुमशक्तस्य पूर्वापूर्वाभूमिरुपदिश्यते । यथा ध्यानेनात्मनि पश्यंतीत्यत्र निदिध्यासनाशक्तस्य सांख्यनामा विचारस्तत्राप्यशक्तस्य कर्मयोग उपदिश्यते तद्वत् २७ ॥ इति भीष्मपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदपि चतुर्दशोऽध्यायः ॥ १४ ॥ ५० ॥ ३८ ॥ पूर्वाध्यायांते सुखस्यैकांतिकस्य प्रतिष्ठापराकाष्ठाऽहमित्युक्तं तत्र किं लक्षणं तत्सुखं केन वा आवृतं केन वा साधनेनास्यावरणमंगः केन वा अधिकारिणा तत्प्राप्यमित्यादिवर्णयितुं पंचदशोऽध्याय आरभ्यते ऊर्ध्वमूलमिति । 'आनंदाद्धचेव खल्विमानि भूतानि जायंते' इति श्रुतिप्रसिद्धं मानुषानन्दमारभ्योत्तरोत्तरशतगुणवितृद्धानंदोपापनपंक्तेरुपरिस्थितं परमानंदाद्वयं वस्तु ऊर्ध्वतदेवमूलमूलकारणमस्य संसाराश्च तस्य तमू

ब्रह्मणो हि प्रतिष्ठाऽहममृतस्याव्ययस्य च ॥ शाश्वतस्य च धर्मस्य सुखस्यैकांतिकस्य च २७ ॥ इति श्रीमहाभारते भीष्मपर्वणि श्रीमद्भगवद्गीतासू० गुणत्रयविभागयोगो नाम चतुर्दशोऽध्यायः ॥ १४ ॥ पर्वणितु अष्टत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३८ ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ऊर्ध्वमूलमधःशाखमश्वत्थं प्रादुरव्ययम् ॥ छंदांसि यस्य पर्णानि यस्तं वेदसवेदवित् १ अधश्चोर्ध्वं प्रसृतास्तस्य शाखा गुणप्रवृद्धा विषयप्रवालाः ॥ अधश्चमूलान्यनुसंततानि कर्मानुबन्धीनि मनुष्यलोके २ न रूपमस्येहतथोपलभ्यते नांतोनचादिर्न च संप्रतिष्ठा ॥ अश्वत्थमेनं सुविरूढमूलमसंगशस्त्रेण दृढेन च्छित्वा ३

ध्वंमूलं । अधःशाखं ऊर्ध्वं दधोऽधःसोपानस्थानीयाः शाखा इव शाखाः अव्यक्तमहदहंकारपंचतन्मात्राषोडशविकारद्विरप्यगर्भविराट्प्रजापतिसुरगंधर्वासुरनरतिर्यक्स्थावररूपायस्य सोधः शाखस्तं । नश्वोऽपि स्थातुं योग्यमनृतत्वादश्वत्थसंसारवृक्षम् । तथाऽप्यव्ययमृतानामनाद्यनंतं प्राहुर्वेदाः । ऊर्ध्वमूलोऽवाक्शाख एषोऽश्वत्थः सनातन इत्यादयः । छंदांसि वेदास्तदुपलक्षिता यज्ञादयस्तत्त्वपर्णानि पर्णसंघातवत्तदोभाहेतवो यस्य तरोस्तमश्वत्थं यो वेदमिथ्यात्वेन स एव वेदवित् विदितवेद्य इत्यर्थः । अत्राश्वत्थरूपकेण संसारो वर्ण्यते १ अधश्चमानुषेभ्यस्तिर्यक्स्थावरादयोऽप्युच्यंताः । ऊर्ध्वं च मानुषेभ्य एवोपरिचण्डर्वयक्षादिहिरण्यगर्भपर्यंतं प्रवृद्धाः प्रसरं प्राप्तास्तस्य शाखाः । गुणैः सत्त्वादिभिः प्रकर्षेण वृद्धाः गुणप्रवृद्धाः । विषया एव रंजकतया कोमलपल्लवरूपाणि प्रवालानियासांताः । संसारवृक्षस्योपरि मूलं ब्रह्म उक्तम् । अधश्च इह मनुष्यलोके च तस्य मूलानि वासना रूपाण्यवांतरमूलान्यनुसंततानि प्रवाहानित्यानि । यतः कर्मानुबन्धीनिकर्मैव धर्माधर्मौ मनुबन्धः पश्चाद्भाविष्येतां तानि कर्मानुबन्धीनि । वासनाभ्यः कर्माणि कर्मभ्यो वासना इत्यनवरतसंतानोऽयं वृक्ष इत्यर्थः २ ननु श्वोऽपि स्थातुमनर्हश्चाव्ययश्चेत्युक्ते प्रतिक्षणविनाशिविज्ञानसंतानरूपो वा व्रीह्यादिवत्प्रवाहानित्यो वाऽयं संसारस्तर्हि वृक्षे यो वासनानां कर्मणां च बीजां कुरवदन्त्यो न्यजन्महेतुत्वस्यावर्जनीयत्वादित्याशंक्य सत्त्वा सत्त्वाभ्यामनिर्वचनीयोऽयमित्येतं पञ्चमाश्रित्य परिहरति न रूपमिति रज्जुरगस्येवास्य रूपं सम्यग्दृशा वीक्ष्यमाणं सन्नोपलभ्यते इह जीवत्येव देहे । यथा पूर्वमज्ञानदशायां तथानोपलभ्यते ज्ञानदशायां । तेनास्य मृषात्वमनुभवैकवेद्यमित्युक्तं एतेनानुपलभ्य रूपस्त्ववचननेस्वप्रकाशानां विज्ञानानां रूपवर्तावीजादीनां च सादृश्यमव्यावृत्तिः तर्हि शाखाविषाणवत्तच्छेषायां स्यादित्यत आह नांतोनचादिरिति उपादानस्य मूलान्नानस्याद्यंतगून्यत्वादय-

—मप्याद्यंतगुण्यइत्यर्थः । तद्वात्मवदपरिहार्यः स्यादित्याशंक्याह । नचसंप्रतिष्ठाअस्यप्रतिष्ठाख्यल्यस्यानवृत्तस्यभूमिरिवनास्ति । नचायं ब्रह्मणोविकारोयेनतत्रवलीयेत नचेष्टापातिः ब्रह्मणः कौटस्थ्यभंगापत्तेः । किंतुहि तुच्छमज्ञानमस्योपादानं तस्मिन् श्रद्धाज्ञानेन विनष्टे समूलस्यास्योच्छेदोभवत्यज्ञानस्यचतुच्छत्वं 'तुच्छेनाभ्वपिहितंयदासीत्' इत्यादिश्रुत्या । तत्कार्यस्यरज्जुरमादेःप्रलये तदनुपलभस्यानुभवेनचसिद्धं । तस्मादस्यप्रतिष्ठानोपलभ्यतइतियुक्तमेवोक्तं । तमेवमश्वत्थंवासनानांदादयानुविच्छेदमूलं दृढतरमूलमप्यसंगशस्त्रेणसंगोदेहादितादात्म्यबुद्धिस्तद्वर्जनमसंगःस एवशस्त्रेणतेनदृढेनपरिपक्वेनचिच्छत्वा ततःपदंतत्परिमाणितव्यमित्युत्तरेणान्वयः । यद्यपिस्थूलसूक्ष्मयोःसंसारयोरसंगःसुषुप्तौस्वयमेवजायते तेनतन्मूलवासनाभिरप्यात्मनोऽसंगोऽनुमीयतेतथापि वासनामूलस्याज्ञानस्यज्ञानेनानुच्छेदासंगधीर्दृढाभवतितस्मान्निर्विकल्पसमाध्यभ्यासेनकारणशरीरस्याप्यसंगःसाध्यः तेनचासंगशस्त्रेणास्यच्छेदोमूलोच्छेदोलवणोदकवज्रज्जुरगवद्वाप्रविला पनरूपःकर्तव्यः । नतुसारख्यानाभिवस्वरूपेणसतःपरिवर्जनमात्रं ९ तमिममश्वत्थंछित्वाकिंकर्तव्यमतआह ततइति नकेवलंनिर्विकल्पसमाधिनातदसंगमात्रेणकृतार्थताकिंतर्हिततोऽसंगानंतरं तत्श्रुतिप्रसिद्धं पदंपदनीयं ब्रह्मपरिमाणितव्यं श्रुतियुक्तिबलेनाहमेवब्रह्मास्मीतिज्ञातव्यं । यस्मिन्पदेनिर्विकल्पेगताःप्राप्ताःसंतोननिवर्तंतिनपुनर्निवर्तते । तमेवप्रत्यगानंदमाद्यंपुरुषंपुरिशरीरे शयानमहमपिप्रपद्येशरणागतोऽस्मीतिभावयेत् । भगवत्पुत्रवाइदं वचनं लोकशिक्षार्थं वर्तएवचकर्मणीतिवत् । कोऽसौपुरुषः यतःपुराणीआद्याप्रवृत्तिः । 'सोऽकामयतबहुस्यांप्रजायेयेति' इत्येवं रूपाप्रसृताअस्मास्वपिप्रवृत्ता । यतोवयमपिइदानींकामयामहेधनादिनावयंभूयांसःस्यामप्रजयाप्रजायेमहीतिचेति । येनेयंप्रवृत्तिर्दिशितातत्प्रणामेनैवसानिवर्तिष्यतइत्यर्थः ४ एवमैकांतिकस्य

ततःपदंतत्परिमाणितव्यंयस्मिन्गताननिवर्तंतिभूयः ॥ तमेवचाद्यंपुरुषंप्रपद्येतःप्रवृत्तिःप्रसृतापुराणी ४ निर्मानमोहाजितसंगदोषाअध्यात्मनित्याविनिवृत्त कामाः ॥ द्वंद्वैर्विमुक्ताःसुखदुःखसंज्ञैर्गच्छंत्यमूढाःपदमव्ययंतत् ५ नतद्वासयतेसूर्योनशशांकोनपावकः ॥ यद्वत्त्वाननिवर्ततेतद्वामपरममम ६

सुखस्याच्छादकंसंसारश्वत्थंतच्छेदकमसंगशस्त्रं चोक्तातस्यसुखस्यप्राप्तावधिकारिणंतस्यस्वरूपंचाहद्वाभ्यां निर्मानेति । मानोदर्पः मोहोविपर्ययस्तद्वहिताः निर्मानमोहाः । जितःसंगःकर्ताह मित्यभिमानोदोषोरागादिश्वयैस्तेजितसंगदोषाः । अध्यात्मंआत्मनित्याःनिष्ठावतःआत्मध्यानपराइतिवावत् । विनिवृत्तकामाःत्यक्तसर्वपरिग्रहाः । द्वंद्वैः सुखदुःखेत्युपलक्षणंशीतोष्णा दीनामपि तैर्विमुक्तास्तितिक्षावंतइत्यर्थः । अमूढाःविद्यायाऽविद्यानाशंकृतवतः । तत्पदंअव्ययंअपुनरावृत्तिं गच्छंति ९ ननुयदितदूर्ध्वपदंगच्छंतितर्हिततःपातोऽप्यवश्यंभावीपतनाताःसमुच्छ्र याइतिन्यायात् । ततश्चयस्मिन्गताननिवर्तंतीत्यनुपपन्नमित्याशंक्यतस्यपदस्यस्वरूपमाह नतदिति तत्पदंसूर्योनमासयति रूपादिहीनत्वेनचक्षुरयोग्यत्वात् । एतेनसर्वेषांबाह्येन्द्रियाणांनि वृत्तिः । यद्विरूपवच्चक्षुर्योग्यंतत्सूर्येणचक्षुरनुग्राहकेणभास्यंदंतुनतयेत्यर्थः । नशशांकश्चंद्रोऽपिभासयति यन्मनोग्राह्यंस्तुतच्चंद्रेणमनोनुग्राहकेणभास्यंदंतुनतया । यन्मनसानमनुतइति श्रुत्याऽस्यमनोग्राह्यत्वनिषेधात् । नापिपावकोभासयति यद्विवाचाग्राह्यंतदनुग्राहकेणपावकेनभास्यंदंतुनतया यद्वाचाऽनभ्युदितमितिश्रुत्यास्यवाग्गोचरत्वनिषेधात् । नचक्षुपागृह्यते नापिवाचेत्पादिश्रुत्यंतरंच । यतश्चक्षुर्मनोवाचाभगम्यतेनस्थूलसूक्ष्मकारणप्रपंचातीतंप्रत्यगद्वयं । नांतःप्रज्ञंनबहिःप्रज्ञंअस्थूलमनणुइत्यादिश्रुतिभिःसर्वविशेषरहितंयत्प्रतिपादितंतत्तममपरमं धामवृत्तिरूपज्ञानादपरमादन्यज्ज्योतिश्चिन्मात्रं ममेतिसंबंधोराहोःशिरइतिवदुपचारात् मदभिन्नंज्योतिःस्वयंप्रकाशमित्यर्थः अतएवयद्वत्त्वाप्राप्यज्ञात्वेत्यर्थः । ननिवर्ततेनिवृत्तिकारणस्य मूलाज्ञानस्याभावात् । एवंव्याख्यानेहि'यदाहोवैपएतस्मिन्नदृश्येऽनात्म्येऽनिरुक्तेऽनिलयनेऽभयंप्रतिष्ठाविंदते अथसोऽभयंगतोभवति'इतिश्रुत्यथानुगमोदृश्यते । अदृश्येइतिदृग्गयोग्यत्वेन-

सूर्यमास्यत्वंपर्युदस्यते । अनात्म्येआत्मनोमनसोयोग्यंआत्म्यंतदन्यत्रअनात्म्येइतिमनसोऽप्ययोग्यत्वेनचंद्रमोभास्यत्वंनिरस्यते । अनिलयनेनिलीयतेऽस्मिन्सर्वस्थूलसूक्ष्ममितिनिलय नंकारणंतद्विन्ने । अतएवानिरुक्तेनिर्वचनायोग्येवाचामगोचरइत्यर्थः । तेनपावकाप्रकाशयेइतिसिद्धम् । येतुसूर्याद्यप्रकाशयमाचिरादिमार्गगम्यसत्यलोकादप्यपरितनमप्राकृतं वैष्णवंपदं नित्यंदेशांतरेऽस्तितद्रत्वापुनर्ननिवर्ततइतिव्याचक्षते । तेषानरूपमस्येहतयोपलभ्यतइतिदृश्यस्यतुच्छत्वादेवतादृशस्यापितुच्छत्वमपरिहार्यदृश्यत्वाविशेषात् तस्माद्यथोक्तएवश्लोकार्थः ९ ननुयदिसूर्याद्यभास्यज्योतीरूपस्त्वक्षेत्रज्ञंचापिमांविद्वीतिस्वस्यैवक्षेत्रज्ञत्वंनुपेतहिंक्षेत्रज्ञस्यसतस्तववटादिप्रकाशेकिमिति सूर्याद्यपेक्षादृश्यते । नहिस्वयंज्योतीरूपःस्वविषयावभासनेज्योति रंतरमपेक्षतेदीपादिष्ववर्शनादित्याशंक्याहत्रिभिः । ममेवेति यद्यस्मादीश्वरोजगत्स्रष्टाशरीरंअवाप्नोति । 'सएवहप्रविष्टआनखाग्नेभ्यः' तत्सृष्टातदेवानुप्राविशत्' इत्यादिश्रुतिभ्यः ईश्वरएवश रीरधारी तथायद्यस्माद्धेतोः अपिशब्दोऽवधारणार्थं चसमुच्चयार्थः । 'कस्मिन्नहमुत्क्रांतउत्क्रांतोमविष्यामिकस्मिन्वाप्रतिष्ठितेप्रतिष्ठास्यामीतिसप्राणमसृजत'इतिश्रुतेः । प्राणधारणेनोपाधिना ईश्वरएवचउत्क्रांतितततोहेतुद्वयाज्जीवलोकेसंसारंयोजीवभूतःप्राणीसनातनःसर्वदैकरूपोऽहमेवेतिवक्तव्येयथाऽग्नेःक्षुद्राविस्फुलिगाव्युच्चरंत्येवमेवेतस्मादात्मनःसर्वएतआत्मानोव्युच्चरंतीतिवद्वि विस्फुलिगन्यायेनसममैवाशइत्यंशाशिभावोक्तिः । यद्यपिवह्नीभेदःपरिमाणंचस्वगतंनदृश्यतेतथापिनूपाधिगतमेवतदुभयंतत्राप्युपचर्यतेअयमग्निरस्मादग्नेर्भिन्नःअयमस्यस्फुलिगःअयमस्माद ल्पइति । एवमस्थूलमनण्वहस्वमदीर्घमितिश्रुतेश्चतुर्विधपरिमाणशून्येब्रह्मणिमैवाशइत्यंशाशिभावेनभेदोऽल्पत्वमहत्त्वेचोपचारादोपाधिकेध्येये तथाचश्रुतिः । 'बुद्धेर्गुणेनात्मगुणेनचै

ममैवांशोजीवलोकेजीवभूतःसनातनः ॥ मनःषष्ठानींद्रियाणिप्रकृतिस्थानिकर्षति ७ शरीरंयदवाप्नोतियच्चाप्युत्क्रामतीश्वरः ॥ गृहीत्वैतानिसंयातिवायुर्गंधानि वाशयात् ८ श्रोत्रंचक्षुःस्पर्शनंचरसनंच्राणमेवच ॥ अधिष्ठायमनश्चायंविषयानुपसेवते ९ उत्क्रामंतंस्थितंवापिभुंजानंवाणुणान्वितम् ॥ विमूढानानुपश्यं तिपश्यंतिज्ञानचक्षुषः १० यतंतोयोगिनश्चैनंपश्यंत्यात्मन्यवस्थितम् ॥ यतंतोऽप्यकृतात्मानोनैनंपश्यंत्यचेतसः ११

वह्याराग्रमात्रोह्यवरोऽपिदृष्टइति । समःक्षुषिणासमोमशकेनसमोनागेनसमएभिस्त्रिभिलोके'इतिच । तथाचविस्फुलिगोर्वाह्नेरेवतुवन्त्वंशः । एवंजीवोऽपिब्रह्मैवतुब्रह्मांशः । ब्रह्मदाशा ब्रह्मदासाप्रक्षेमेकितवाउतेतिदाशादिष्वपिपिंडेपुगोत्वस्येवकात्स्न्येनरक्केकस्मिन्नब्रह्मभावपरिसमाप्तिदर्शनात् निरंशंऽशांशिकल्पनायाअयोग्यत्वाच्च । सएवंजीवभूतईश्वरोममैवाशइवां शोरूपभेदोमनःपठंयेषुतानिमनसासहषडिंद्रियाणि प्रकृतिस्थानिइंद्रियाणांप्रकृतिःस्वभावोविषयमावण्यंतत्रस्थितानि । कर्षतिश्रुतिप्रलयसमाधिकालेपुसंकोचयति ७ तथैतान्येवआ शयात्स्वलयस्यानात्गृहीत्वासंयातिविषयदेशंप्रतिगच्छतिप्रबोधसंगोपुत्थानकालेषु । तत्रदृष्टांतः वायुर्गंधानिवाशयात् गंधाश्रयात्पुष्पात् ८ कानितानिमनःषष्ठानि तानिगृहीत्वा गत्वाचायंकिंकरोतीत्यतआह श्रोत्रमिति अधिष्ठायव्यापारंतिकृत्वाविषयानुशब्दादीनुपसेवतेप्रकाशयति । यथादीपःस्वस्यवृत्तिलामायतैलवत्याद्यपेक्षमाणोऽपिस्वविषयावभासने स्वयमेवप्रभुः । एवंजीवोपिघटाकारत्वलाभायमनःषष्ठानींद्रियाणिसूर्यादींश्चापेक्षतेतथाऽपिघटावभासंस्वयमेवकरेतिनेतराणिइंद्रियसूर्यादीनिस्वभास्यत्वात्तैलवत्यादिवदित्याशयः ९ तमेवंभूतमनःषष्ठानींद्रियाणिप्राणंचाधिष्ठायतेपामुत्क्रमणेनोत्क्रामंतंतेषांस्थित्यास्थितंतेषांभोगेनभुंजानंतेषांस्वरजस्तमोगुणयुक्त्वेनगुणान्वितंघटसूर्यमिवघटाकाशमिववायुगमनादिनागमना दिमंतंस्वतस्तुत्क्रमणादिशून्यमपिविमूढास्तात्त्रिकरूपनानुपश्यति । ज्ञानचक्षुषस्तुपश्यंतिउपाधेरेवोत्क्रमणादिकंनतूपहितस्यात्मनइतिज्ञानंत्येवेत्यर्थः १० यतंतोयज्ञशीलायोगिनश्चएनंआ त्मनिबुद्धावस्थितंविभुमुत्क्रांत्यादिहीनमसंगंपश्यंति । यतंतोऽपिअकृतात्मानः मेयज्ञादिभिरशोषितचित्ताःपुनर्नपश्यंति यतःअचेतसःआनिर्जिताचिताः पापाणतुल्याइत्यर्थः ११

कथं तर्हि सूर्यादीनामपि भासकत्वं लोके दृश्यते तदपि मदादेशादेवेत्याह यदादित्येति अत्राप्यादित्यादिषदैः करणाधिष्ठायादेव तास्तदधिष्ठेयानि करणानि च तत्रैवैव गृह्यते यदादित्यादिषु बाह्य करणाधिष्ठातृषु तत्तदधिष्ठेयेषु बाह्यकरणेषु च गतं विद्यमानं तेजोविषयप्रकाशनसामर्थ्यसर्वजगद्भासयते तदेजोमामकं मदीयं विद्धि । येन सूर्यस्तपति तेजसेदः । येन चक्षुःपिपश्यति इत्यादिभ्युत्तिभ्यः । एवं मनश्चंद्रमसोर्येदांतरप्रपंचप्रकाशनसामर्थ्यतदपि मामकमेव । तथा यद्वागयोरव्याकृतादिविषयप्रकाशनसामर्थ्यतदपि मामकमेवेत्यर्थः । अक्षरयोजनास्पष्टा १२ न केवलमादित्यादिगत प्रकाशनसामर्थ्यमामकमपितु पृथिव्यादिगतं भूतधारणव्यापनसामर्थ्यमपि मदीयमेवेत्याह गामिति गां पृथिवीमाविश्यतां पृथिवीं दृष्ट्वा भूतान्यहमेव धारयामि अजो जसा बलेन अथवा पृथिवी सिकतामुष्टिं वद्विशीर्येत तथा च मंत्रवर्णः । येन द्यौरुग्रापृथिवी च दृष्टेति । सदा धारपृथिवीमिति च । तथा अहमेव सोमो रसात्मको जलात्मकः । 'रसो जलं रसो हर्षः' इत्यनेन कार्यमंजरी जलमयो भूत्वा सर्वो ओषधीः पुष्पाभिचरसवतीः पुष्टाश्च करोमि सोमो हि स्वात्मे रसानुप्रवेशेन सर्वा ओषधीः पुष्पातीति प्रसिद्धं ११ अहं वैश्वानरसं जज्ञ उदरस्थोऽग्निर्भूत्वा प्राणिनां सर्वेषां देहमाश्रितः सन्न प्राणापानाभ्यां वायुभ्यां समायुक्तः समुदीपितश्चतुर्विधमन्नमदनीयं भक्ष्यं दंतव्यापारापेक्षमपूपादि । भोज्यं तदनपेक्षां प्रायसादि । लेह्यं गुडशर्करादि । चोष्यं निश्चोष्यत्युज्यमानमिक्षुं दंडादि । एतेन सर्वत्र सर्वांश्च किर्यादृश्यते सामदीयेवेति भावः । तदेवं भोक्ता वैश्वानरोऽग्निर्भोज्यमन्नं सोमस्तदेव भुज्यमानो मीषो मीसर्वमिति पश्यतोऽन्नदोषलेपो न भवतीत्यपि द्रष्टव्यम् १४ किंच सर्वस्य प्राणिजातस्याहं हृदिसन्नि

यदादित्यगतं तेजो जगद्भासयतेऽखिलम् ॥ यच्चंद्रमसियच्चाग्नौ तसेजो विद्धि मामकम् १२ गामाविश्य च भूतानि धारयाम्यहमोजसा ॥ पुष्पाभिचौषधीः सर्वाः सोमो भूत्वा रसात्मकः १३ अहं वैश्वानरो भूत्वा प्राणिनां देहमाश्रितः ॥ प्राणापानसमायुक्तः पचाम्यन्नं चतुर्विधम् १४ सर्वस्य चाहं हृदिसन्निविष्टो मत्तः स्मृतिर्ज्ञानमपोहनं च ॥ वेदैश्च सर्वैरहमेव वेद्यो वेदांतकृद्वेदविदेव चाहम् १५ द्वाविमौ पुरुषौ लोके क्षरश्चाक्षर एव च ॥ क्षरः सर्वाणि भूतानि कूटस्थोऽक्षर उच्यते १६ उत्तमः पुरुषस्त्वन्यः परमात्मेत्युदाहृतः ॥ योलोकत्रयमाविश्य विभर्त्यव्यय ईश्वरः १७ यस्मात्क्षरमतीतोऽहमक्षरादपि चोत्तमः ॥ अतोऽस्मि लोके वेदे च प्रथितः पुरुषोत्तमः १८ यो मामेवमसंभूदोजानाति पुरुषोत्तमम् ॥ स सर्वविद्भजति मां सर्वभावेन भारत १९

विष्ट आत्मेत्यर्थः । अतो मत्त आत्मनस्तेषां स्मृतिर्ज्ञानं च पुण्यवर्ता । पापिनां पुतयोरपोहनं विस्मरणमज्ञानं च भवति । तथा च सर्वैर्वेदैः कर्मोपास्तिज्ञानकोडात्मकैरहमेव परमात्मा वेद्यो वेदांतकृद्वेदांतोक्तविद्यासंप्रदायकृत्ववेदवित् वेदार्थविज्ञाहमेव । एतेन वेदांतविद्वेदविद्वत्स्वविभूतिरित्युक्तं भवति १५ सर्वशास्त्रद्वयसंगृहाति द्वावेति लोके प्रसिद्धौ ईमां द्वावेव पुरुषौ क्षरो विनाशी स च सर्वाणि भूतानि प्राणवैतिकर्मस्य सुप्तिप्रलयकैवलयादावुपाधिना शमनु विनाशशी लोजीवो ब्रह्मप्रतिबिम्बभूतो जलाकोपमः । 'प्रज्ञानवन एवेतेभ्यो भूतेभ्यः समुत्थाय तान्येवानुविनश्यति' इति श्रुतेः । कूटस्थो निर्विकारो मायो पाधिरक्षरः तदुपाधेरकर्मजत्वेन नाशासंभवात् उपाधिदोषेण वाशीकृतत्वाच्चासौ न क्षरति स्वकृपात्रच्यवत इत्यक्षरः १६ एताभ्यां कार्यकारणोपाधिभ्यामन्योनिकृपाधिरुत्तमः पुरुषः योऽसौ परमात्मेत्युदाहृतः शास्त्रे । योऽसौ मायया ईश्वरो भूत्वा लोकत्रयमुत्तममध्यमाधमशरीररूपमाविश्य प्रविश्य धारयति शरीरत्रयं । अथापि अव्ययः सर्वज्ञत्वेन ईश्वरधर्मेण अल्पज्ञत्वेन जीवधर्मेण वानव्येति वर्धते क्षीयते वेत्यर्थः १७ यस्मादिति क्षरमुपाधिमक्षरं चोपाधिमतीतोऽतिक्रम्य स्थितोऽहमतोऽक्षरादपि चेतित्वात् क्षरादपि उत्तमः उत्कृष्टतमः । जडात्क्षररूपादुपाधेरुत्कृष्टस्तदुपहितो जीवश्चेतनत्वात् । ततोऽप्युत्कृष्टतरो मायोपाधिः स्वतंत्रत्वात् । ततोऽप्युत्कृष्टतमोऽनुपाधिरनागतुकरूपत्वात् । अक्षरार्थः स्पष्टः १८ एतद्विज्ञानफळमपि भक्तिरेवेत्याह यो मामिति असंभूतः मम पुरुषोत्तमत्वे संशयविपर्ययादिहीनः स एव सर्ववित् यतो मां पुरुषोत्तमं जानाति तत्फलं च मां सर्वभावेन सार्वभौमना सर्वैः प्रकारैर्भजति १९

अस्मिन्नध्याये भगवत्तत्त्वज्ञानस्य मोक्षफलत्वमुक्त्वा श्वेदानीं तस्तीति इतीति इति एतद्ब्रह्मतममत्यंतरहस्यं शास्त्रं यद्यपि इयमष्टादशाध्यायीकृत्स्ना शास्त्रं तथाऽप्यस्मिन्नध्याये कृत्स्नस्य शास्त्रार्थस्य प्रदर्शनाय मपि शास्त्रं । अत्र हि कार्यकारणविभागः संसारवृक्षस्याभित्यस्त्वं भगवतो विभूतयो यस्त्वं वेदसंवेदवित् वेदैश्च सर्वैरहमेव वेद्य इत्यादिना सर्वैः शास्त्रार्थोद्दिष्टोऽस्ति । इदं मयोक्तं हे अनघ निर्व्यसन एतत्तरहस्यं बुद्धिमान् ज्ञानी स्यात् आत्मविद्भवेत् तावता कृतकृत्यः । सर्वहिकृत्य परमात्मा वगतिपर्वतं तत्रैव कृत्स्नपुरुषार्थसमाप्तेः । चात्प्राप्तप्रापणीयश्च स्यात् भवति नातः परं कर्तव्यमवशिष्यते इत्यर्थः २० ॥ इति भीष्मपर्वणि नीलकण्ठीये भारतमावदीपे पंचदशोऽध्यायः ॥ १९ ॥ पर्वणि ॥ ३९ ॥ नवमध्याये राक्षसी आसुरी देवी चेति तिस्रः संपद उक्तास्तुराक्षसी मासुर्या मेवांतर्भाव्ये एव संपदावन्न व्युत्पाद्येते । द्वापहमाजापत्या देवाश्चासुराश्चेति श्रुतौ अमयसत्त्वशुद्ध्यादिधीवृत्तयो देवाः दंभदर्पादिधीवृत्तयोऽसुरा इति द्वैराश्यस्य वदशनात् । पूर्वाध्यायाति इदमुक्तं मयाऽनघेत्यर्जुनसंबोधयताऽनघत्वं देवसंपत्तिमत्त्वं तद्विपर्ययस्त्वासुरीसंपदिति दर्शयितुं श्रीभगवानुवाच अमयमिति अमयं स्वाच्छेदबुद्धिचभावः । सत्त्वसंशुद्धिश्चित्तनेर्मल्यं ज्ञानश्रवणादिजन्ययोगो ज्ञातेऽर्थे चित्तप्रणिधानंतयोर्व्यवस्थितिर्निष्ठा । एषामुत्पादौ देवीसंपद दानेयया शक्तिसंविभागोऽज्ञादीनां । दमो बाह्ये द्वियनियमः । यज्ञः श्रौतस्मार्तादिः स्वाध्यायो वेदाध्ययनं । तपो वक्ष्यमाणलक्षणं शरीरादिविधिं । अर्जवमृच्छत्वं सर्वदा १ किंच अहिंसाप्राणिपीडावर्जनं । सत्यमप्रियानृतवर्जनं यथाभूतार्थभाषणं । अक्रोधः परैराकुटस्यामिह

इति गृह्यतमं शास्त्रमिदमुक्तं मयाऽनघ ॥ एतद्ब्रह्मा बुद्धिमान् स्यात्कृतकृत्यश्च भारत २० ॥ इति श्रीमहाभारते भीष्मपर्वणि श्रीमद्भगवद्गीतासू० पुरुषोत्तमयोगो नाम पंचदशोऽध्यायः ॥ १९ ॥ पर्व० ऊनचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ३९ ॥ ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ अभयं सत्त्वसंशुद्धिर्ज्ञानयोगव्यवस्थितिः ॥ दानं दमश्च यज्ञश्च स्वाध्यायस्तप आर्जवम् १ अहिंसा सत्यमक्रोधस्त्यागः शान्तिरपैशुनम् ॥ दया भूतेष्वलोलुप्त्वं मार्दवं ह्रीरचापलम् २ तेजः क्षमा धृतिः शौचमद्रोहो नातिमानिता ॥ भवतिसंपदं देवीमभिजातस्य भारत ३ दंभो दर्पोऽभिमानश्चक्रोधः पाशुप्यमेव च ॥ अज्ञानं चाभिजातस्य पार्थ संपदमासुरीम् ४ देवीसंपद्वि मोक्षाय निबन्धायासुरीमता ॥ माशुचः संपदं देवीमभिजातोऽसि पांडव ५ द्वौ भूतसंगौ लोकेऽस्मिन्देव आसुर एव च ॥ देवौ विस्तरशः प्रोक्त आसुरे पार्थ मे शृणु ६ प्रवृत्तिं च निवृत्तिं च जनानां विदुरासुराः ॥ न शौचं नापि चाचारो न सत्यं ते पुविद्यते ७

तस्य वा प्राप्तस्य क्रोधस्योपशमनं । त्यागः सर्वकर्मसंन्यासः । पूर्वदानस्योक्तत्वात् शान्तिरंतःकरणस्योपरमः । पैशुनं परदोषप्रकाशनं अपैशुनं तद्वर्जनं । दया दुःखितेषु भूतेषु कृपा । अलोलुप्त्वं द्वियाणां विषयसंनिधावप्यविक्रिया । मार्दवं मृदुता । ह्रीर्लज्जा । अचापलं असतिप्रयोजने वाक्पाणिपादादीनामव्यापारयितृत्वं १ किंच तेजः प्रागल्भ्यं नतूयता । क्षमा आकुटस्य ताडितस्य वातविक्रियानुत्पत्तिः । उत्पन्नाया विक्रियायाः प्रशमनमक्रोध इत्युक्तं । धृतिर्देहेन्द्रियेष्ववसादं प्राप्तेषु तस्य प्रतिवेधकोऽतः करणवृत्तिविशेषो येनोत्तं भित्तिनिदेहादीनि नावसीदंति । शौचं द्विविधं मृजलाभ्यां बाह्यमांतरं मनोबुद्धयोर्नैर्मल्यं मायारागादिकालुष्याभावः । अद्रोहः परजिघांसाया अभावः । नातिमानिता अत्यंतमानराहित्यं । एतानि अभयादीनि देवीसत्त्वप्रधानां संपदमभिलक्ष्य जातस्य स्वभावतो भवति हे भारत ३ अथेदानीं रजस्तमोमपी आसुरीसंपद उच्यते दंभ इति दंभो धर्मव्यजित्वं । दर्पः धनाभिजननिमित्त उत्सेकः । अभिमान आत्मनि पूज्यता बुद्धिः । क्रोधः प्रसिद्धः । पाशुप्यं निगुरभाषणं । अज्ञानमविवेकजनितो मिथ्याप्रत्ययः । एते आसुरीसंपदमभिलक्ष्य जातस्य भवति हे पार्थ ४ अनयोः संपदोः कार्यमाह देवीति देवी पूर्वोक्ता अर्जुनस्य शंका किमहमासुरीसंपदि जातोऽस्मीति तामपनुदाति माशुच इति ५ द्वौ द्विसंख्यौ भूतसंगौ भूतानां स्वभावो भेदवचनाच्छृणु ६ प्रवृत्तिविधिवाक्यं निवृत्तिविषयवाक्यं न विदुः धर्माधर्मयोरिष्टानि दहेतुत्वज्ञानरहिता इत्यर्थः ७

असत्यं सत्यवर्जितं जगत्प्राणिजातं । तथाऽप्रतिष्ठं धर्माधर्मस्त्विदं प्रतिष्ठायाऽश्रयस्तच्छून्यं । अनीश्वरमानियुक्तं आहुः । अपरस्परसंभूतं अपरस्पराः क्रियासातत्येदमित्युद् बीजांशुवत्परस्पर
कारणीभूतानां धर्माधर्मतद्वासनानां यत्सातत्यं तस्मात्संभूतं किमन्यच्छोकेऽस्ति न किंचिदपि धर्माधर्मपक्षया उत्पद्यते किंतु सर्वकामहेतुकं स्त्रीपुंसयोर्मियुनीभावः कामस्तदुत्थमेव स्वभावादेव जंतुर्जायते न
त्वदृष्टादित्यर्थः ८ एतामनुपदोक्तौ लौकायतिकानामभिप्रेतादृष्टिमवष्टभ्यतामाश्रित्य नष्टात्मानः कामादिवशेन नष्टवैर्याः । यतोऽस्येक्षुद्रेष्टसुखेव बुद्धिर्येषां तेष्वबुद्धयः । आहिताः हिंसाः ९
असद्वाहानवश्याकर्षणनिध्नजनकायसिद्ध्यादिसाधनेषु असत्सु असमीचीनेषु ग्राहानिर्बन्धास्त्यंताभिनिवेशास्तान् गृहीत्वा अशुचीनिमद्यमांसादिसापेक्षाणि व्रतानि नियमविशेषायेपातेतथाभूताः
संतः कुमारप्रवर्तनेन प्रवर्तते जगतः क्षयायेति संबन्धः १० चिंतायोगक्षेमविषयाप्रलयांतां मरणावधिं एतावत्तदेव एवात्मा कामभोगएव पुरुषार्थ इतोऽन्यन्नास्तीति निश्चिताः निश्चयवन्तः तथाच बार्हस्पत्यं
सूत्रं । चैतन्यविशिष्टः कामः पुरुषः । कामएवैकः पुरुषार्थ इति च ११ अन्यायेन परवंचनादिना अर्थसंचयान्न धनराशीन् ईहंते लिप्तंते १२ आशापाशान् विवृणोति इदमद्याति १३
क्रोधपरायणत्वं कामपरायणत्वं च पूर्वोत्तराभ्यामर्थाभ्यामाह असाविति ईश्वरः समर्थः सर्वेषां निग्रहे । सिद्धः लब्धाखिलभोगसाधनः । बलवान् विषयोपभोगे समर्थः अतएव सुखी १४

असत्यमप्रतिष्ठं ते जगदाहुरनीश्वरम् ॥ अपरस्परसंभूतं किमन्यत्कामहेतुकम् ८ एतादृष्टिमवष्टभ्य नष्टात्मानोऽल्पबुद्धयः ॥ प्रभवंत्युग्रकर्माणः क्षयाय जगतो
ऽहिताः ९ काममाश्रित्य दुष्पूरदं भमानमदान्विताः ॥ मोहाद्गृहीत्वाऽसद्वाहान् प्रवर्ततेऽशुचिव्रताः १० चिंतामपरिमेयां च प्रलयांतामुपाश्रिताः ॥ कामोपभोग
परमाप्तावदिति निश्चिताः ११ आशापाशशतैर्वद्धाः कामक्रोधपरायणाः ॥ ईहंते कामभोगार्थमन्यायेनार्थसंचयान् १२ इदमद्य मया लब्धमिमं प्राप्स्येमनोर
थम् ॥ इदमस्तीदमपि मे भविष्यति पुनर्धनम् १३ असौ मया हतः शत्रुर्हनिष्ये चापरानपि ॥ ईश्वरोऽहमहं भोगी सिद्धोऽहं बलवान्सुखी १४ आढ्यो भिजनवान्
स्मिकोऽन्योऽस्ति सदृशो मया ॥ यक्ष्ये दास्यामि मोदिष्ये इत्यज्ञानविमोहिताः १५ अनेकचित्तविभ्रांता मोहजालसमावृताः ॥ प्रसक्ताः कामभोगेषु पतंतिनरकेऽ
शुचौ १६ आत्मसंभाविताः स्तब्धा धनमानमदान्विताः ॥ यजंते नामयज्ञैस्ते दंभेनाविधिपूर्वकम् १७ अहंकारं बलं दर्पं कामं क्रोधं च संश्रिताः ॥ मामात्मपरदे
हेषु प्रद्विषंतोऽभ्यसूयकाः १८ तानहं द्विषतः कूरान्संसारेषु न राधमान् ॥ क्षिपाम्यजस्रमशुभानासुरीष्वेव योनिषु १९

आढ्यो धनी । अभिजनवान् कुलीनः । अज्ञानेन अविवेकेन मोहिताः विविधं भ्रमं प्रापिताः १५ अनेकनास्ति एकं चिंतनीयं यस्य तत् अनेकबहुषु विषयेषु पूर्वोक्तेषु लब्धं चित्तयेपांते अनेकचित्तास्ते च ते विभ्रांता
श्च किमिदमादौ साधनीयमिदमादौ साधनीयमिति विशेषेण भ्रांत्याकुला अनेकचित्तविभ्रांताः । मोहः असत्स्वपिसद्बुद्धिस्तदेव जालं तेन सम्यगावृताः । प्रसक्ताः प्रकर्षेण लप्ताः । अशुचौ विष्मृतादिमये
१६ आत्मनैवात्मानं मह्यं ते ते आत्मसंभाविताः । स्तब्धाः अप्रणताः । धननिमित्तो मानो गर्वोऽप्यलम्ब्य तताभ्यामान्विताः धनमानमदान्विताः नामयज्ञैर्नाममात्रैर्यज्ञैः दंभेन धर्मध्वजितया
अविधिपूर्वकं यथोक्तधनज्ञानस्वयमृत्विक्पत्न्यादिशुद्धिरहितं यजंते १७ अहंकारोऽहमेव सर्वश्रेष्ठ इति बुद्धिः । बलं शरीरं धनाभिजननिमित्तं च । दर्पं परावर्णा । कामं क्रोधं च संश्रिताः मांसर्वदेहे
षु पविष्टं आत्मदेहेस्वदेहशोषणेन 'कर्षयंतः शरीरस्य मृतग्राममचेतसः । माचैवांतः शरीरस्य तान् विद्वद्वासासुरनिश्चयान्' इति वक्ष्यमाणदिशा परदेहे च हिंसादिना प्रद्विषंतः । अभ्यसूयकाः सर्वत्र गुणेषु
दोक्तेषु शमादिषु अशक्तत्वादिलक्षणं दोषमारोपयंतः १८ तेषां कलमाह तानिति सर्वभूतसमोऽप्यहं तान् देवदोक्तशासनातिमान् मृतद्रोहकर्तृन् अहं मंतरात्मानं तु तत्स्थोऽनेन ममैवैवम्यं स्यात् ।
पूर्वसंस्कारात्ते तथैव पापं कुर्वन्ति तदनुकूलं फलं प्राप्नुवन्तीत्यर्थः १९

आसुरयोनिमाप्तेरपि फलमाह आसुरीमिति अधर्मानारको तिर्यक्स्थावरादिरूपावा २० संक्षेपमासुर्याः संपत्तेराह त्रिविधमिति २१ कामादित्रयत्वागे किं स्यादत आह एतौ रिति तमोद्वारेः
तमसो नरकस्य दुःखमोहात्मकस्य द्वारभूतैर्विमुक्तः सन् आत्मनः श्रेयः कल्याणं भगवदाराधनादिकं आचरति । ततः परांगतिं मोक्षं याति तस्मात्कामादित्रयं त्यजेदिति २२ न केवलं काष्ठतपस्विभ्यश्च
मादित्यागमात्रेणोच्छास्त्रवर्ती सिद्धयतीत्याह यद्वति शास्त्रविधिशास्त्रेण इष्टसाधनतयानिष्टसाधनतया च ज्ञापितं ब्राह्मणो यजेत न सुरापिवेदित्यादिना विहितं निषिद्धं च उत्सृज्य विहितमकरणेन
निषिद्धमाचरणेन च उत्सृज्य यावत्तत्ते कामकारत इच्छया सः सिद्धिं चित्तशुद्धिसुखैराग्यादिजनितां पुंति परांगतिं मोक्षं च नावाप्नोति २३ यस्माच्छास्त्रातिगः शुद्ध्यादिकं त्रयं नाप्नोति तस्मात्ते तद्वद्व्या
दिकामस्य शास्त्रमेव प्रमाणं किं कार्यं किं न कार्यमित्यस्यां व्यवस्थायां । एवं ज्ञात्वा शास्त्रं इदं कर्तव्यमिदं न कर्तव्यमिति शासनं वेदाज्ञारूपं । विधानं च तदुल्लंघने प्रतिसमाधानं । अग्निहोत्राद्यकरणेऽयं
दोषस्तत्परिहारार्थमिदं कृच्छ्रादिकं प्रायश्चित्तं । ब्रह्महत्यादिकरणेऽदोषस्तत्परिहारार्थमिदमश्वमेधादिभ्यश्चाप्रायश्चित्तं । शास्त्रं च विधानं च तदुल्लंघने प्रतिसमाधानं । अग्निहोत्राद्यकरणेऽयं
लोकांतरे कर्मस्वनधिकारं दर्शयितुमिहेत्युक्तं । तदेवं शास्त्रानुवर्तिन एव चित्तशुद्ध्यादिकं नान्यस्येति सिद्धं २४ ॥ इति भीष्मपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे षोडशोऽध्यायः ॥ १९ ॥ ५० ॥ ४० ॥
तस्माच्छास्त्रं प्रमाणं तद्विप्रश्नं श्रीजमुपलभ्यार्जुन उवाच यद्वति येषु रुपाः शास्त्रविधिं शास्त्रपदेनाश्रुतिसदाचारकुलाचाराद्यद्वते सर्वेषां तेषां धर्मप्रमाणत्वात् । तत्र योऽधिगतो विधिर्विधेयं तदु

आसुरीयोनिमापन्नामूढा जन्मनिजन्मनि ॥ मामप्राप्यैकौंतेय ततो यां त्यधर्मांगतिम् २० त्रिविधं नरकस्येदं द्वारं नाशनमात्मनः ॥ कामः क्रोधस्तथा लोभस्त
स्मादेतत्र यं त्यजेत् २१ एतैर्विमुक्तः कौंतेय तमोद्वारैस्त्रिभिर्नरः ॥ आचरत्यात्मनः श्रेयस्ततो याति परांगतिम् २२ यः शास्त्रविधिमुत्सृज्य वर्तते कामकारतः ॥
न स सिद्धिमवाप्नोति न सुखं न परांगतिम् २३ तस्माच्छास्त्रं प्रमाणं ते कार्याकार्यव्यवस्थितौ ॥ ज्ञात्वा शास्त्रविधानोक्तं कर्म कर्तुमिहार्हसि २४ ॥ इति श्रीमहाभारते
भीष्मपर्वणि श्रीमद्र० देवासुरसंपद्विभागयोगो नाम षोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥ ॥ ६७ ॥ पर्वणितु चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४० ॥ ॥ अर्जुन उवाच ॥ येशास्त्र
विधिमुत्सृज्य जंते श्रद्धयाऽन्विताः ॥ तेषां निष्ठा तु का कृष्ण सत्त्वमाहोरजस्तमः १ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ त्रिविधा भवति श्रद्धा देहिनां सा स्वभावजा ॥ सात्विकी रा
जसी चैव तामसी चेति तां शृणु २ सत्त्वानुरूपा सर्वस्य श्रद्धा भवति भारत ॥ श्रद्धामयोऽयं पुरुषो यो यच्छ्रद्धः स एव सः ३

सृज्य सर्वान्मातृपरित्यज्य जंते पूजयंति तां तूपादीन् मत्पित्राकृतोऽयं कूपो गंगाशतादप्यधिकोऽत्रैव ज्ञानपानावगाहनपरिचर्याप्रदक्षिणप्रक्रमणरूपा देवतस्तेवनादहमिष्टं फलमवश्यं प्राप्स्यामीति
तत्र दृढतरया श्रद्धयाऽन्विताः संतस्तेषां निष्ठा इयं का कीदृशी । किं सत्त्वं सात्विकी वापि ये कूपे श्रद्धाधिक्यदर्शनात् । किं रजः राजसी वापि निष्ठा शास्त्रातिक्रमेण कामकाररूपत्वात् । आहो
इति प्रश्ने किं तमः तामसी वापि निष्ठा रजसजतधीरिवाशास्त्रीयाया अल्पे महत्त्वबुद्धेर्विपर्ययादुपपत्तिदर्शनात् । यदपि तु भाष्ये दृढव्यवहारदर्शनादेव श्रद्धा धनतया देवादीन् जंतु इत्युक्तं तत्राप्य
विगीत एव दृढव्यवहारो ग्राह्यः अविगीतेऽस्मिन्स्तामसत्वादिशं कामाजयोगात् १ एवं सामान्यतः पृष्ठे सामान्यमेवोत्तरं श्रीभगवानुवाच त्रिविधेति स्वभावः प्राग्भवीयो धर्माधर्मो ततो जातास्व
भावजा यदि प्राग्भवे सात्विको देवतापूजादिधर्मोऽनेनानुष्ठितस्तर्हि तस्य शुद्धसात्विक्येव श्रद्धा भवति । यदि राजसो यज्ञादिपूजारूपस्तर्हि राजस्येव । यदि तामसो भूतप्रेतादिपूजारूपस्तर्हि
तामसी श्रद्धा भवति । एवं त्रिविधा श्रद्धा देहिनां देहाभिमानवतां भवति तामयाव्याख्यास्यमानां शृणु २ ननु श्रद्धान्वितो मूढाऽन्त्येवात्मानं पश्येदिति श्रद्धया आत्मदर्शने साधनेष्वंतरंगत्वमुच्य
ते कथं तस्याराजसत्वं तामसत्वं चोच्यत इत्यत आह सत्त्वेति प्राकृर्कर्मसंस्कारोपेतं यादृशं बुद्धिसत्त्वं सात्विकं राजसत्त्वं तदनुकूलैव सात्विक्यादिरूपा देवतादिपूजासु फलावश्यं भावनिश्चयात्मिका-

अद्वाऽपिमवाति । तथाऽयंपुरुषोऽपिअद्वामयःअद्वाप्रधानोयोयच्छ्रद्धोयोययाअद्वायोपेतःसएवसइतिसात्त्विकयाअद्वायाउपेतःसात्त्विकएव राजस्याराजसस्तामस्यातामसइति एवंसतियदिता
तकूपमक्तःपूर्वपुण्यवशात्तातदेववन्मन्यतेतर्हितंसात्त्विकंपुंडलीकमिवदेवाअनुगृह्णन्तिनित्यकर्मत्यागनिमित्तमपिदोषमस्यापनुदंति । यदित्वेनेमंत्रादिनासिद्धंपूर्ववासनावशाद्यक्षादिरूपमन्यतेतदा
तंराजसंराजसायक्षाएवानुगृह्णन्ति । नास्यकामकारवतो नित्यकर्मत्यागजंदोषमपनेतुमर्हति । नहिदेवतापराधीयक्षैश्चातुशक्यते । यदित्वयंप्रेतःपितामत्कुटुंबमाबाधिष्टेति सर्वधर्मत्यक्कापन
मस्यप्रियंकूपं पूजयामीति मन्यते तदा तं पितरि प्रेतस्वबुद्धियोगाद्विपर्यस्तंतामसंप्रेताएवानुगृह्णन्ति छुद्रभोगैर्देवाश्चनरकेपातयंति ३ कुतएतदेवंकल्प्यतेयस्मात्सात्त्विकादयोदेवादीनेवयजंतैइत्याह
यजंतइति यजंतेपूजयंति ४ सात्त्विकानांदौर्लभ्यमभिप्रेत्याह अशास्त्रेति शास्त्रेवेदादितद्विरोधिनाकौलिकाद्यागमेनविहितं धारंस्वमांसहोमेनब्राह्मणलोहितादिनावादेवतासंतर्पणाद्यात्मकं
येजनास्तपस्तप्यंतेतानासुरानिश्चयान्विद्धीतिद्वयोःसंबंधः । दंभोधर्मध्वजित्वं अहंकारःस्वस्मिन्पूज्यताबुद्धिस्ताभ्यांसंयुक्ताः । कामरागोविषयामिलाषः बलंसाहसेनापिविषयसाधने
उत्साहस्ताभ्यामन्विताः ५ कर्षयंतःकुशंकुर्वतः मूतग्रामंकरणसमूहं अचेतसोमूढाः मां चांतःशरीरस्थंभोक्तृरूपेणशरीरांतःस्थंमां परमेश्वरंवाभोग्यस्यशरीरस्यकृशीकरणेनमदाज्ञालंघनेनवा
कृशीकुर्वतःतान्विद्वद्यासुरानिश्चयान् ६ अत्रसात्त्विकानांअद्वााराध्याहारयज्ञतपोदानानांपरिग्रहार्थंराजसतामसानांवर्जनार्थंचतेषांप्रत्येकंत्रैविध्यंविधीयते । तत्रापिश्रद्धात्रैविध्यमाराध्यत्रैविध्यं

यजंते सात्विका देवान्यक्षरक्षांसिराजसाः ॥ प्रेतान्भूतगणांश्चान्ये यजंते तामसा जनाः ४ अशास्त्रविहितं घोरं तप्यंते ये तपो जनाः ॥ दंभा हंकारसंयुक्ताः कामरागबलान्विताः ५ कर्शयंतः शरीरस्थं भूतग्राममचेतसः ॥ मां चैवांतः शरीरस्थं तान्विद्ध्यासुरनिश्चयान् ६ आहारस्त्वपि सर्वस्य त्रिविधो भवति प्रियः ॥ यज्ञस्तपस्तथादानं तेषां भेदमिमं शृणु ७ आयुःसत्वबलारोग्यसुखप्रीतिविवर्धनाः ॥ रस्याः स्निग्धाः स्थिरा हृद्या आहाराः सात्विकप्रियाः ८ कटुम्ललवणात्युष्णतीक्ष्णरूक्षविदाहिनः ॥ आहाराराजसस्येष्टा दुःखशोकाभयप्रदाः ९ यातयामंगतरसं पूतिपर्युषितं च यत् ॥ उच्छिष्टमपि चाभेद्यं भोजनं तामसप्रियम् १० अफलाकांक्षिभिर्यज्ञो विधिदृष्टो यद्भज्यते ॥ यष्टव्यमेवेति मनः समाधाय स सात्विकः ११ अभिसंधाय तु फलदंभार्थमपि चैव यत् ॥ इज्यते भरतश्रेष्ठ तं यज्ञं विद्धि राजसम् १२ विधिहीनमसृष्टान्नमंत्रहीनमदक्षिणम् ॥ श्रद्धाविरहितं यज्ञं तामसं परिचक्षते १३

मसृष्टान्नमन्नहानिमदाक्षणम् ॥ श्रद्धावरहितयज्ञतामसपारचक्षत १३

विज्ञाप्यकमाह आहारस्त्विति । आहृत्यतइत्याहारोऽन्नं अतःपरंप्रायेणपदार्थःस्पष्टः तथापिक्वचित्क्वचित्किंचित्किंचित्किंचित्तुयाख्यायते ७ आयुर्जीवनं । सत्त्वमुत्साहः । बलंशक्तिः ।
आरोग्यंरोगराहित्यं । सुखंचितप्रसादः । प्रीतिःअभिरुचिः । एतेषांविध्वनाःवृद्धिकराःतैआयुःसत्त्वबलारोग्यसुखप्रीतिविवर्धनाः । रस्याःरसोपेताः । स्निग्धाःस्नेहवंतः । स्थिराः
देहेरसांज्ञेनचिरकालस्थायिनः । दृढ्याःदृष्टमात्राएवदृढप्रियाः । आहाराःवृत्तीरसितादयःसात्त्विकप्रियाः ८ कट्टिति अतिशब्दःसर्वत्रसंबध्यते अतिकटुर्निवादि । अत्यम्ला
तिलवणात्युष्णाःप्रसिद्धाः । अतितीक्ष्णोमरीचादिः । अतिरूक्षःस्नेहशून्यःकंगुकोद्रवादिः । अतिविदाहीराजिकादिः । दुःखंतात्कालिकीपीडा । शोकःपश्चाद्भाविदौर्मनस्यं ।
आमयोघातुवैषम्यापादनेनरोगस्तत्प्रदाः ९ यातयामंप्रहरात्प्राक्कृतंशीतलतांगतमित्यर्थः । यातयामंअर्धपक्वंनिर्वीर्यस्यगतरसेनैवोक्तत्वात्इतिभाष्यं । गतरसरसविमुक्तं । पुतिदुर्गंधिं ।
पर्युषितंपक्वंसद्रात्र्यंतरितं । उच्छिष्टंभुक्तावशिष्टं । अमेध्यंयज्ञानर्हं । भोजनमन्नंतामसप्रियं १० यज्ञत्रैविध्यमाह अफलेति विधिदृष्टःआवश्यकतयाविहितः यष्टव्यमेवेनतुयज्ञादृष्ट
मदृष्टंबाफलंप्राप्तव्यमितिमन्त्रःसमाधायसमाहितंरुत्वायोयज्ञद्रव्यतेससात्त्विकः ११ राजसंपन्नमाह अभिसंधायेति १२ विधिहीनंशास्त्रोक्तविधिहीनं असृष्टंनदत्तमन्नंयस्मिन्नंतंअसृष्टान्नं १३

देवाःविष्ण्वाद्याः । द्विजाब्राह्मणाः । गुरवोमातृपित्राचार्यादयः । प्राज्ञाःब्रह्मनिष्ठाः तेषापूजनं । आर्जवमकौटिल्यं १४ प्रियंचतत्तदहितंचप्रियहितेश्रवणकालेपरिणामेचसुखदमित्यर्थः १५ मनःप्रसादःरागद्वेषादिराहित्यं । सौम्यत्वंपराहितैपित्वं । मौनंवाक्संयमः । आत्मविनिग्रहोमनोनिरोधः । भावशुद्धिःपरैर्व्यवहारकालेमायाराहित्यं इतिएवंप्रकारंअन्यद्वयादिकं एतन्मानसंतपउच्यते १६ त्रिविधंकायिकवाचिकमानसभेदेन युक्तैःअवहितैः १७ सत्कारःलोकेसाधुरयमित्तिवाक्पूजा । मानःअभ्युत्थानाभिवादानादिकायिकीपूजा पूजालाभादि एतदर्थदंभेनच यत्तपःक्रियतेतद्राजसं चलंविनाशि अध्रुवंअनिश्चितफलं १८ मूढग्राहेणअविषेककृतेनदुराग्रहेणआत्मनःशरीरस्यउत्सादनार्थंविनाशार्थं १९ दातव्यमेवेतिबुद्धयायद्दानंप्रदेयद्रव्यंदीयतेनतुफलमुद्दिश्यदीयते कस्मै अनुपकारिणेप्रत्युपकारासमर्थाय देशेकुलक्षेत्रादौ कालेसंक्रांत्यादौ यद्दीयतेतत्सात्त्विकमितिसंबंधः यत्रपात्रेदानंसमर्पणंतदपिसात्त्विकमितियोजना अत्रआद्योदानशब्दःकर्मणिव्युत्पन्नःप्रदेयद्रव्यवाचीकर्मभूतःतत्संयोगात्संप्रदानेचतुर्थ्यपेक्षा । द्वितीयस्तुभावव्युत्पन्नस्यागमाव्रवाचीतेनतत्रपात्रभूतेपुंसेनचतुर्थ्यपेक्षा । कर्मणाऽयमभिप्रेतिसंप्रदानमितिहिपारिभाषिक्याःसंप्रदानसंज्ञायाअत्रकर्मविभक्त्यभावेनाप्रवृत्तेः तेनपात्रेइतिचतुर्थ्यर्थसप्तमीतिवापातृशब्दस्यचतुर्थ्यामित्तिवाकल्पनंव्यर्थमेव दानशब्दस्यावृत्त्याचदेशकालानुपकारित्वविशिष्टे देवद्विजगुरुप्राज्ञपूजनंशौचमार्जवम् ॥ ब्रह्मचर्यमहिंसाचशारीरंतपउच्यते १४ अनुद्वेगकरंवाक्यंसत्यंप्रियाहितंचयत् ॥ स्वाध्यायाभ्यसनंचैववाङ्मयंतपउच्यते १५ मनःप्रसादःसौम्यत्वंमौनमात्मविनिग्रहः ॥ भावसंशुद्धिरित्येतत्तपोमानसमुच्यते १६ श्रद्धयापरयातप्तंतपस्तत्रिविधंनरैः ॥ अफलाकांक्षिभिर्युक्तैः सात्त्विकंपरिचक्षते १७ सत्कारमानपूजार्थंतपोदंभेनचैवयत् ॥ क्रियतेतदिहप्रोक्तंराजसंचलमध्रुवम् १८ मूढग्राहेणात्मनोयत्पीडयत्क्रियतेतपः ॥ परस्योत्सादनार्थंवातत्तामसमुदाहृतम् १९ दातव्यमितियद्दानंदीयतेऽनुपकारिणे ॥ देशेकालेचपात्रेचतद्दानंसात्त्विकंस्मृतम् २० यत्तुप्रत्युपकारार्थंफलमुद्दिश्यवापुनः दीयतेचपरिच्छिष्टंतद्दानंराजसंस्मृतम् २१ अदेशकालेयद्दानमपात्रेभ्यश्चदीयते ॥ असत्कृतमवज्ञातंतत्तामसमुदाहृतम् २२ ओतत्सदितिनिर्देशोब्रह्मणस्त्रिविधःस्मृतः ॥ ब्राह्मणास्तेनवेदाश्चयज्ञाश्चविहिताःपुरा २३ तस्मादोमित्युदाहृत्ययज्ञदानतपभक्रियाः ॥ प्रवर्ततेविधानोक्ताःसततंब्रह्मवादिनाम् २४ तदित्यनभिसंधायफलंयज्ञतपःक्रियाः ॥ दानक्रियाश्चविविधाःक्रियंतेमोक्षकांक्षिभिः २५

दानमित्येकाकोटिः । पात्रेदानमित्यपरा । उभयसमुच्चयेतुमहान्गुणइतिभावः २० परिक्रिष्टंकथमेतावद्व्यवयवः कर्तव्यइत्याकुलतायुक्तं यथास्यात्तथादीयतेइतिक्रियाविशेषणं २१ असत्कृतं प्रियभाषणपादप्रक्षालनादिपूजासत्कारस्तद्रहितं । अवज्ञातंपात्रपरिभवयुक्तं दानंप्रदेयंहिरण्यादि २२ अदृष्टार्थानायज्ञदानतपःप्रभृतीनांवैकल्यशंकायांसाद्गुण्यसिद्धयर्थंप्रायश्चित्तमुपदिश्यते ओतत्सदिति ओमितितदितिसदितिचत्रिविधस्त्रिप्रकारोऽयं ब्रह्मणोनिर्देशोनाम्नांपाठः । यथासहस्रनाम्नांपाठेसहस्रनामानि एवमस्मिन्नपिनामपाठेत्रीण्येवनामानित्यर्थः । ओमितिब्रह्मेति तैत्तिरीयकेतदितिवाएतस्यमहतोभूतस्यनाममवतीत्येतरेयकेसदेवसोम्येदमग्रआसीदितिछांदोग्येचएतेपांशब्दानांब्रह्मनामत्वप्रसिद्धेः । तेननामत्रयेणब्राह्मणादयोविहिताःपुरासर्गादौब्राह्मणाःएतन्नामत्रयोच्चारणसामर्थ्येनैवविधानाविप्रादयोविहिताःप्रकाशिताइत्यर्थः २३ यस्मादेतन्नामत्रयपूर्वकंप्रतेपांविधानंसर्गादौदृष्टंतस्माद्विधेतेषुनामसुओमित्येकमेवनामउदाहृत्यब्रह्मवादिनांवैदिकानाविधानोक्ताःवेदोक्ताःयज्ञादयःक्रियाःसततंप्रवर्तते तथाचश्रुतिः । 'ओमितित्रिब्रह्माप्रसांतिओमितिशस्त्राणिशंसंति ओमित्यध्वर्युःप्रातिगरंप्रातिगृणाति ओमितिसामानिगायंति' इतियज्ञेसर्वेषामृत्विजांक्रियाओंकारपूर्विकाइत्येतददर्शयति २४ ओमितिनान्नःकाम्याकाम्य कर्मसाधारण्येनयज्ञादौविनियोगमुक्तात्तदितिनाम्नोनिष्कामेषुमुमुक्षुकर्मसुविनियोगंदर्शयति तदिति-

नह्येवंसंभवति मूढश्चकरोतिचेतिविप्रतिषेधात् यदिकरोतिनैवमृतोयदिमूढस्तर्हि नैवकरोति । एवंयदिकायक्लेशाद्विभेतिनैवकरोति । यदिकरोतिनैवकायक्लेशाद्विभेतितस्मात्करोतिचकायक्लेशा
द्विभेतिचेतिविप्रतिषिद्धं । अतस्तामसराजसयोःमुख्यत्यागयोरसंभवाच्चौनैवोक्तौ । सात्विकस्त्वमुख्यत्यागःसंभवति । यथास्फटिकेजपाकुसुमाश्रिते लौहित्यं विवेकिनांप्रतीतित एवास्तिनवस्तु
तएवमात्मनि ईश्वराधीनेविवेकिनांकर्तृत्वं प्रतीतित एवास्तिनवस्तुत इति वक्तुं शक्यं एवं च कर्तृत्वाभिनिवेशशून्यः पुमान् प्रतीतितः करोत्येवनवस्तुत इति संभवत्यमुख्योऽपि सात्विकस्त्याग इति तमेव मुख्य
त्यागे धिकारहेतुं प्रथममाह कार्यमिति कार्यकर्तव्यमित्येव यत्कर्म नियतं नित्यं क्रियते हे अर्जुन संगं फलं च त्यक्त्वा वै ते त्यवधारणं प्रागुक्तस्या त्यागपक्षस्य व्यावृत्त्यर्थः । स एव भूतस्त्यागः सात्विकोमतो
वेदे दृष्टः । तथा च श्रुतिः । ' ईशावास्यमिदं सर्वं यत्किंच जगत्यां जगत् ॥ तेन त्यक्तेन भुञ्जीथा मा गृधः कस्यस्विद्धनम् ' इति । ईशा ईशेन परमेश्वरेण सर्वकार्यकरणकर्त्रात्मप्रवर्तकेन इदं जगत्स्थावर
जंगमं जगत्यां ब्रह्मांडे स्थितं वास्यमाच्छादितं व्याप्तं । येन हेतुना सर्वतदधीनं तेन कारणेन त्यक्तेन त्यागेन कर्तृत्वमोक्तत्वाभिमानवर्जनेन भुञ्जीथाः विषयान्मुक्ष्व । मा गृधः गर्द्धमाकार्षीः कस्यस्विद्धनं
कस्यापितत्र स्वाभित्वमस्तीति तृथैव तत्र गर्द्ध इत्यर्थः । एवं कर्माण्यपि यज्ञादीनि कर्तृत्वाभिमानं त्यक्त्वा कुर्वन्तस्तत्कर्मलेपो न भविष्यति । एतद्व्यतिरेकेण तवोपायांतरं च नास्तीत्यग्निमंत्रेण प्रद
श्यते । ' कुर्वन्नेवेह कर्माणि जिजीविषेच्छतंसमाः । एवंस्थयिनान्यथेतोऽस्तिन कर्म लिप्यते न रे' इति । इदमेव मुख्यं स्वमतं भगवता प्रदर्शितमेतान्यपि तु कर्माणीति श्लोके । ननु नित्यानां फलमेव नास्ति
किंत्यक्तव्यमिति चेत् इत एव भगवद्बचनात्तेषामपि फलमस्तीति जानीहि निष्फलस्य वेदेनानुष्ठापना संभवात् । तथा चापस्तंबस्तद्यथाऽऽग्नेफलार्थं निर्मिते छायागंध इत्यनूत्पद्येते एवं वर्म चर्यमाणमर्या
अनूत्पद्यंत इति आनुषंगिकं फलं नित्यानां दर्शयति । अकरणे प्रत्यवायस्मृत्याऽपि तेषां प्रत्यवायपरिहारः फलमिति प्रदर्श्यते । धर्मेण पापमपनुदतीत्यादिना च नित्येष्वपि कर्मसु फलं दृश्यते तदेव वक्त
व्यमितिनकोऽपि दोषः ९ एवं मुख्यं सात्विकस्त्यागमुक्त्वाऽमुख्यं तमाह न द्वेष्टीति सत्त्वेन सम्यगाविष्टो व्याप्तस्त्यागी मुख्यः सात्विकस्त्यागी संन्यासीत्यर्थः । अकुशलमसुखप्रदं कर्म त्रिषवणज्ञान

नद्वेष्ट्यकुशलं कर्म कुशलेनानुपज्जते ॥ त्यागी सत्त्वसमाविष्टो मेधावी छिन्नसंशयः १०

चतुर्गुणशौचमिश्राटनादिप्रयासरूपं न द्वेष्टि कुशले मिष्टान्नमिक्षादानानुसज्जतेन संगं काकवत्प्रीतिकरोति । यद्वा कर्मकुशले सेवादिकर्मकुशले शिष्यादीनसज्जते तत्राकुशलं वा तं न द्वेष्टि । एतेन रागद्वेषशून्यत्वमस्य दर्शितं । तदपि कुत इत्यपेक्षायामाह मेधावीति ऊहापोहकुशलतयानित्या नित्यवस्तुविवेचनादौ प्रज्ञावान् । अतएव छिन्नसंशयः किं कर्माण्येवमुक्तिसाधनानि उत संन्यास एवेति विचि क्तिस्सारहितः । एवं च त्यागीत्यनेन यज्ञोदानंतपःकर्मन त्याज्यमित्युक्ता दत्यागाद्व्यावृत्तिः । मेधावीत्यनेन मोहात्तस्य परित्याग इत्युक्तात्तामसत्यागाद्व्यावृत्तिः । पूर्वाद्धेनरागद्वेषाभावप्रतिपादनेन कायक्लेशमयास्यजेदित्युक्ताद्राजसत्यागाद्व्यावृत्तिः । छिन्नसंशय इत्यनेन कार्यमित्येव यत्कर्मैत्युक्तादमुख्यसात्त्विकत्यागाद्व्यावृत्तिः । न ह्यसौ कर्मणां तुच्छत्वं संन्यासस्य महाभाग्यत्वं च तत्त्वतो वेद वेदचेत्क्षणमपि कर्मसु न तिष्ठेत् । नाहि दाहोपशमार्थानिकटस्थं जाह्नवीमहाहृदं जानन्नग्नीष्मोष्मप्रतप्तपायसिपल्वलेक्षणमपि रमेत् । संशयच्छेदेऽपि हेतुः सत्त्वसमाविष्ट इति यतः सत्त्वेनैव कर्त्रासंन्य गाविष्टोऽयं न त्वयं सत्त्वमाश्रित इति महान्विशेषः । एवं च पूर्वश्लोकोक्तस्य सात्त्विकत्यागरूपस्य कर्मयोगस्य फलभूतोऽयं मुख्यः संन्यासो विविदिषूणामनुष्ठेयो । 'यदहरेव विरजेत्तदहरेव प्रव्रजेत् । एत मेव प्रव्राजिनो लोकमिच्छंतः प्रव्रजंति' इति श्रुतिप्रसिद्धः । भाष्ये तु ननु कर्मपरित्यागस्त्रिविधः संन्यास इति च प्रकृतस्तत्र तामसो राजसश्चोक्तस्त्यागः कथमिह संगफलत्यागस्तृतीयत्वेनोच्यते । यथात्र यो ब्राह्मणा आगतास्तत्र पदंगविदौ द्वौ क्षत्रियस्तृतीय इति तद्वत् नैष दोषः त्यागसामान्येन स्तुत्यर्थत्वात् अस्तिकर्मसंन्यासस्य फलाभिसंधित्यागस्य च त्यागत्वं सामान्यं तत्र राजसतामसत्वेन कर्मत्यागनिर्दया कर्मफलाभिसंधित्यागः सात्त्विकत्वेन स्तुयते सत्यागः सात्त्विको मत इति ग्रंथेन त्यागत्रैविध्यं समाधायैवं संगफलत्यागपूर्वकं नित्यकर्मानुष्ठानेन विशुद्धांतःकरणस्यात्मज्ञानाभिमुखस्य तन्निष्ठाक्रमकथनार्थोऽयं श्लोक इत्युक्तं । तथैव श्लोकं व्याख्याय पूर्वोक्तस्य कर्मयोगस्य प्रयोजनमनेन श्लोकेनोक्तमित्युपसंहृतं । अन्ये तु फलाभिसंधिविशिष्टस्य कर्मणस्त्यागस्त्रिविधः विशेषणाभावा-

द्विष्टोऽप्याभावादुभयाभावाच्च । आद्योऽत्रैवविधित्सितोद्वितीयस्तुतामसराजसमेदेनद्विविधोऽप्यत्रैवनिर्दिष्टः । तृतीयस्तुकर्मानधिकारिणाविविदिषुणाविदुषाचकर्तुयोग्योद्विविधः । तत्रात्यः स्थितप्रज्ञलज्जणादीप्राग्व्याख्यातः । आद्यस्तुनैष्कर्म्यसिद्धिपरमाभित्यत्रवक्ष्यते । तत्रमाष्येतिस्त्रस्त्यागविधाःप्रतिज्ञायद्वेयथावत्प्रदर्श्यतृतीयाऽपिकेनचित्सामान्येनप्रतिपादिता । अत्रतुएक स्पाद्वेयोरंतरतर्भावकत्वाद्देवविधेउपपाद्यतृतीयाप्रदेशांतरेप्रसिद्धेतिप्रकृतप्रतिज्ञायाअनिर्वाहइतिविशेषः १० अमुख्यमेवसात्त्विकंत्यागमनूयतत्प्रयोजनमाहद्वाम्यां नहीति देहभूतादेहाभिमानिनाहियस्मादशेषतःकर्माणित्यनुनशक्यंअशक्यं प्राणयात्रालोपप्रसंगात् तस्मादाधिकृतःसन्त्यःकर्मफलस्वागशीलः तुशब्दएवायं सएवसागीत्युच्यते । यस्त्वशेषतःकर्माणिबन्धुंशक्रोतिपरमार्थदर्शीसमुख्यस्वागीत्यर्थः ११ एवंभूतस्यस्वागस्यफलमाह अनिष्टमिति अनिष्टंनरकतिर्यगादिरूपं । इष्टंदेवतादिरूपं । मिश्रमानुषभावइतिकर्मणःकर्मजातीयस्यफलंत्रिविधंप्रेषमरणानंतरमसागिनांपूर्वोक्तमुख्यसंन्यासहीनानामवति मुरुपसंन्यासिनांतुनक्वचित्द्रवति तेषांकर्तृत्वाभिमानाभावात् । अन्येतुगौणसंन्यासिनामेवायंकमालेपइत्याहुः । तथाचव्याख्यातंकार्यमित्येवपस्कर्मैत्यत्र । अन्यथासंन्यासिनांगौणसंन्यासिनांचविशेषो नस्यात् नचैवमुख्यसंन्यासिनांगौणसंन्यासिनांचाविशेषापत्तिरितिवाच्यं उभयेषामुत्तरकर्माश्लेषसाम्येऽपिपूर्वकर्मदाहादाहकृतस्यविशेषस्यसत्वात् । गौणसंन्यासिनांजन्मांतरादिकमपिपूर्वकर्मभिरेवमविष्यतिआपस्तंबोक्ताअनिर्दर्शनेनयोगभ्रष्टगतिवन्नांतरीयकंवानतुतस्यप्रधानंफलंस्वर्गादिभवितुमर्हत्पनुहिष्टत्वादिति १२ नन्वात्मनःकर्मालेपनिमित्तंयदकर्तृत्वानुसंधानं तर्तिकयोपिदमिष्टत्वादेवदाहार्थमुतवास्तवमेवसद्विद्याध्यस्तकर्तृत्वेनावृतमितिशास्त्रदृष्ट्याकर्तृत्वतिरोधानेनाकर्तृत्वमेवभाव्यतेइत्याशंक्याभित्वेनदृष्टा

नहिदेहभृताशक्यंत्यक्तुं कर्माण्यशेषतः ॥ यस्तु कर्मफलत्यागी स त्यागीत्यभिधीयते ११ अनिष्टमिष्टं मिश्रं च त्रिविधं कर्मणः फलम् ॥ भवत्यत्यागिनापि
त्यननुसंन्यासिनां क्वचित् १२ पंचैतानि महाबाहो कारणानि निबोध मे ॥ सांख्ये कृतांते प्रोक्तानि सिद्धये सर्वकर्मणाम् १३ अधिष्ठानं तथा कर्ता करणं
च पृथग्विधम् ॥ विविधाश्च पृथक्चेष्टादैवंचैवात्र पंचमम् १४ शरीरवाङ्मनोभिर्यत्कर्म प्रारभते नरः ॥ न्याय्यं वा विपरीतं वा पंचैते तस्य हेतवः १५

यांयोषितिदग्धत्वादशनेनेवकल्पितेनाकर्तृत्वेनवास्तवस्यकर्मालेपस्यासंभवादाद्यनिरस्यद्वितीयमुपपादयिष्यन्पीठिकामारचयति पंचेति हेमहावाहोसर्वकर्मणांसिद्धयेइमानिवक्ष्यमाणानिपंच
कारणानिनिर्वर्तकानिमेमद्वचनान्निबोधबुध्यस्व । स्ववचनेविश्वासोत्पादनार्थकारणानांसमूलत्वमाह सांख्येकृतांतेप्रोक्तानीति सम्यग्वावेच्यख्यायंतेप्रकटीक्रियंतेतत्त्वान्यात्मानात्मपदार्थरू
पाणियस्मिंस्तत्सांख्यवेदांतशास्त्रं । तदेवविशिनष्टि कृतांतकृतस्यकर्मणोःपरिसमाप्तिर्यस्मिन् । सर्वकर्माखिलं पार्थज्ञानेपरिसमाप्यतइत्यात्मज्ञानेसतिसर्वकर्मणांसमाप्तिदर्शनात् तस्मिन्सां
ख्येकृतांतेप्रोक्तानि १३ तान्येवपंचगणयति अधिष्ठानमिति अधिष्ठानमिच्छाद्वेषसुखदुःखज्ञानादीनामभिव्यक्तेराश्रयोदेहःतस्यानात्मत्वंचार्वाकव्यतिरिक्तसमस्तवादिसिद्धं । तथाकर्ताबुद्धि
विशिष्टश्चिदाभासःप्रमातानामाहंप्रत्ययविषयाऽहंकारस्तथेत्यनेनतद्वदेवानात्मत्वेनज्ञेयइत्युक्तं देहस्यैवसृष्टौप्रलयेचतस्याप्युत्पत्तिविनाशयोर्दर्शनात् । एतच्चविशेषणनाशाद्विशिष्टनाशविशे
षणोत्पत्त्याचविशिष्टोत्पत्तिमभिप्रेत्यभूयते । विज्ञानघनपृथैतेभ्योभूतेभ्यःसमुत्थायतान्येवानुविनश्यतीति । यथाग्नेःसुद्राविस्फुलिं गाव्युच्चरंत्येवमेतस्मादात्मनःसर्वएतआत्मानोव्युद्धरंतीतिच
विशिष्टस्यचानतिरेकादर्शनादनात्मत्वंसिद्धं । करणंचशब्दाद्युपलब्धिसाधनंपृथग्विधंद्वादशविधंपंचकर्मद्रियाणिपंचज्ञानेन्द्रियाणिमनोबुद्धिश्च । तथाविविधाश्चपृथक्चेष्टावायवीयाःप्राणना
दिरूपाः । दैवंपुण्यपापरूपंतत्तत्करणानुग्राहकसूर्यादिदेवतारूपं पंचमंपंचानांपूरणं १४ शरीरोति न्यायपंधर्म्यशास्त्रीयं विपरीतमन्यायमधर्म्यमशास्त्रीयं । ननुशरीरादिभिस्त्रिभिरारभ्यते
पंचैतेतस्यहेतवइतिचविप्रतिषिद्धमुच्यते नैषदोषः अत्रापिशरीरपदेनाधिष्ठानस्यनरपदेनकर्तृत्वाद्भ्रमनइतिकरणस्यारभतइतिचेष्टानान्याय्यमितिधर्माधर्मरूपस्यदेवस्यचसंग्रहात् । सर्वेषुकर्मसु
पंचानांसमानेऽप्युपयोगेविधिप्रतिषेधलक्षणांनिवेधमेवकर्मशास्त्रेप्रसिद्धमिति । इदंशरीरिकर्मद्वंद्वमानसमिदंवाचिकमितिष्यपदेशोदेहादीनांप्राधान्यापेक्षइतिनकश्चिद्विरोधः १५

एतत्प्रतिपादनफलं कर्तृत्वस्यारोपितत्वसिद्धिरकर्तृत्वस्यस्वाभाविकत्वासिद्धिश्चेति द्वाभ्यां श्लोकाभ्यां दर्शयति तत्रेति तत्रास्मिन्कर्मणि एवमुक्तरीत्यापंचामिर्निर्वर्त्येति केवलं स्वकर्तारमप्यात्मानं चेतनम् । 'साक्षीचेता केवलो निर्गुणश्च' इति श्रुतेः । अधिष्ठानादिपंचकप्रचारदर्शनेन मुदासीनमपि यः कर्तारं कर्तृत्वाश्रयं पश्यति स दुर्मतिः पापाभिभूतमतिर्नश्यत्यंध एव सः । अदर्शने हेतुः अकृतबुद्धित्वादिति शास्त्राचार्योपदेशशमदमादिसंस्कृता बुद्धिर्यस्य सकृतबुद्धिस्तद्विपरीतोऽकृतबुद्धिस्तस्य भावस्तत्तन्मात्र । यथा स्वमुखस्योदपात्रसंसर्गिकत्वं पश्यतां जलचांचल्यमपि तत्रारोप्यत एवमात्मनो बुद्धिसंसृष्टत्वं पश्यतां बुद्धिधर्मः कर्तृत्वादिरप्यात्मन्यारोप्यत इति भावः १६ द्वितीयं प्रयोजनमाह यस्येति यस्य प्रमातृभावः प्रत्ययमात्रस्वरूप आत्मा नाहंकृतः अहंमिव कृतोऽहंकारतादात्म्यं प्रापितोऽहंकृतस्तथान । यस्य बुद्धिर्न लिप्यते आत्मभावेन रंजितान भवति यस्य बुद्धेर्व्यतिरिक्तमात्मानं पश्यतो बुद्धिधर्मः कर्तृत्वादयो नात्मानि प्रतीयन्ते इति कर्त्रात्मवादितार्किकनिरासः । यस्य च आत्मधर्माश्चेतन्यादयो बुद्धौ न संसृज्यन्ते इति बुद्धिमेव चेतनां वदतो बुद्धस्यानिरासः । चिदचितोरन्योन्यस्मिन्नन्योन्यधर्माभ्यां सोबाध्यत इति दुःस्वादिसंसर्गनिषेधेन भोक्तृत्वाभावो दर्शितः । हत्वाऽपि स इमां लोकां न हंति न निबध्यते इति तु स्तुतिमात्रं कर्तृत्वस्यैव बाधेन हंतृत्वायोगात् । दग्धपटवत्कर्तृत्वानुवृत्तावपि हननक्रियायां प्रवर्तकस्य रागद्वेषादेरभावाच्च । एतेनात्मनस्तात्त्विकमकर्तृत्वं भावयता कृतं कर्मात्तात्त्विककर्तृत्वाभिमाननिमित्तं स्वफलं प्रस्तोतुं नार्हतीति दर्शितम् । नहिरज्जुसर्पैरज्जुबुद्धिकृत्वा प्रहरतः सर्पश्चोभजं दर्शनादिफलं भवति । सर्पेतु तथा कुर्वतस्तद्भवत्येव तद्वदिदं प्रपि ज्ञेयम् १७ समाप्तः सात्त्विकत्वागोपपादनोपयोगी आत्मनोऽकर्तृत्वोपपादनप्रकारः अत्राह सांख्यः । यदुक्तं पंचैतत्स्य हेतव इति यच्चोक्तं न हंतीति तन्मृष्यामहे न ह्यपरिणामी चेतनः परिस्पदात्मकस्य कायिकादिभेदेन त्रिविधस्य कर्मणः कर्ता भवतीति वक्तुं युज्यते । यत्तु न निबध्यत इति भोक्तृत्वमुक्तमपि प्रत्याख्यातं तन्न मृष्यामहे । न हि कुला

तत्रैवं सति कर्तारमात्मानं केवलं तु यः ॥ पश्यत्यकृतबुद्धित्वात् स पश्यति दुर्मतिः १६ यस्य नाहंकृतोभावो बुद्धिर्यस्य न लिप्यते ॥

हत्वाऽपि स इमां लोकां न हंति न निबध्यते १७ ज्ञानं ज्ञेयं परिज्ञाता त्रिविधा कर्मचोदना ॥ करणं कर्मकर्तेति त्रिविधः कर्मसंग्रहः १८

लादयः स्वप्रयुक्ता एव घटादीनि वर्तयन्ति किं भोक्तृपुरुषप्रयुक्ताः । अन्यथा भोक्तृणामभावे व्यर्थं तत्प्रवृत्तिरित्यापत्तिरिति । एवं प्रधानमात्राभूताः कर्त्रादयः पुरुषस्य भोगापवर्गसाधनप्रयुक्ताः सर्वाणिकर्माणि निर्वर्तयन्ति तस्मात्पुरुषस्य भोक्तृत्वभावत्वादकर्तृत्वानुसंधानपूर्वकमपि कृतं भोक्तृत्वमवश्यमेव भोक्तृत्वमिति सात्त्विकत्वागोपपिकर्माणि पवचनमसंगतमिति । अत्र प्रतिविधत्ते । ज्ञानं ज्ञेयमिति ज्ञानं ज्ञायते प्रकाश्यते वस्तुतस्तु स्वमनेनेति प्रत्यक्षादिप्रमाणजन्यो घटादिप्रकाशः स च वर्तमानोऽस्तीति वा । ज्ञेयं बोधविषयो घटादिः । परिज्ञाता विषयीता भासधीरूपो यो भोक्तेत्युच्यते । एवं रूपप्रकारत्रयवती त्रिविधा कर्मणां चोदना । प्रत्यसमुचितं सत्कर्मणि प्रवर्तकमित्यर्थः । सत्यपि ज्ञेयज्ञातरि वा ज्ञाने प्रवृत्त्यनुपपत्तेः ज्ञाने ज्ञातरि च सति देशकालव्यवहिते ज्ञेये प्रवृत्त्यनुपपत्तेः । सत्यपि संस्कारात्मके ज्ञाने ज्ञेये च सति हिते तथाऽपि सुप्तोपमात्रभावात् प्रवृत्त्यदर्शनादेतन्नयं त्रिदंडविष्टं भवदन्त्योन्यापेक्षं सत्त्वहानोपादानोपेक्षा बुद्धिरूपं कार्यजनयित्वा हानाद्यनुकूले व्यापारे प्रवर्तयतीति कर्तृपदाभिधेयमित्यर्थः । चोदनेति कर्तृरित्यादित्युक्तं यत्तत्वेन चोदनाशब्दः कर्तृत्वाची । लिंगत्वविवक्षितं लिंगमशिष्यं लोकाश्रयत्वा लिंगस्येति वा तथा करणमिन्द्रियम् कर्मतेन यत्किं यमाणं विषयग्रहणम् कर्ता पूर्वोक्त एव परिज्ञाता एतन्नयं स मुदितं सत्कर्मसंग्रहः कर्मण ईप्सितं तत्स्य भोग्यस्य संग्रहः संग्रह्यतेऽस्मिन्निति संश्लेषस्थानं भोक्तेत्यर्थः । सत्यपि भोक्तिरकरणे च क्रियां विना भोगासंभवात् क्रियायाश्चाश्रयं विना स्वस्वरूपा लाभादाश्रयस्पर्करणा विना भोक्तृत्वागकर्तृत्वानुपपत्तेश्चेतन्नयं मिलितं सत् भोक्तृत्वमुच्यत इत्यर्थः तथा च श्रुतिः । 'आत्मेन्द्रियमनोयुक्तं भोक्तृत्वाद्युर्ध्वनीपिणः' इति इन्द्रियं प्रसिद्धम् । मन इत्यनेन बुद्धिरेव गृह्यते युक्तमिन्द्रियद्वारा मतेर्भोग्येन सह संबंधा क्रिया । इन्द्रियं च मनश्च युक्तं चेति विग्रहे इन्द्रियमनोयुक्तमिति द्वंद्वे कवद्रावः एतन्न हं भोक्ता आत्मेत्याहुर्धनीपिण इति श्रुत्यर्थः । एवं हि श्रुतिस्मृत्योर्व्याख्यानेतयोर्मूलमूलिभावोऽप्युच्यते नान्यथा । तथा च कर्तृत्वभोक्तृत्वात्मात्मगणपतितत्वाद्भोक्तृत्वभोगकर्तृत्वमिति निर्वचनायः कर्ता-

स एव भोक्तेति प्रतिपादनादहमकर्ता भोक्तेति चामुसंधानपूर्वकं कर्माणि कुर्वतः कर्तृत्वभोक्तृत्वकृतः कर्मलोपो नास्तीति सिद्धं । भाव्यस्य चायमेवार्थः ये तु करणक्रियायाः साधकतमं दशविधं बाह्यं मनो बुद्धिरूपमांतरं कर्मकर्तुरीप्सिततमं क्रियाव्याप्यमानमुत्पाद्यमाभ्यविकार्यं संस्कार्यं चेति चतुर्विधं । कर्ता कारकांतरप्रयोजकश्चिद्विधिः । एतन्नयं कर्मसंग्रहः कर्माश्रयः कर्तृत्यर्थः । तथा ज्ञानं विषयप्रकाशनशक्तिः । ज्ञेयं विषयः । परिज्ञाता ज्ञानाश्रयो भोक्ता एतन्नयं कर्मणि प्रवर्तकमिति व्याचक्षते । तेषामप्यात्मानकर्तानापिसांख्यानामिव भोक्तृत्वेन प्रकृतेः प्रवर्तक इत्येवाशयः । तथापि क्रियाव्याप्यमानस्य वक्ष्यमाणसात्त्विकादिभेदान ईप्स्यघटादिरूपस्य कर्मणः कर्तृकोटौ प्रवेशायोगः । तस्य क्रियाश्रयत्वमात्रविवक्षायां प्रकृततत्त्वकथनानुपयोगश्च स्पष्टः । तथाऽस्माकं तु घटादिव्यापकक्रियायाः कर्मशब्दाच्च त्वं मुख्यं । कर्तृकोटिप्रवेशश्च क्रियाक्रियावतोर्ध्वमधर्मिणोरभेदापेक्षया युज्यते । तथा ज्ञानं प्रकाशनक्रियेति मते क्रियारूपेऽस्मिन् प्रवर्तकज्ञानांतरस्यापेक्षेति तत्र तन्नान्यस्यान्यस्यापेक्षेन न वस्थादुर्निवारा १८ पूर्वश्लोकोक्ते ज्ञानादिषु परिज्ञाता कर्ता चैक एवेति परिशिष्टाः पंचतेषां सर्वेषां प्राकृतत्वेन त्रिगुणात्मत्वे प्राप्ते ज्ञेयकरणयोजनयोर्घटकुटाररूपयोः परिसंख्यायै त्रयाणां भेदप्रत्येकं त्रिविधत्वं विवरीतुं प्रतिजानीते ज्ञानमिति ज्ञानं कर्मकर्ता चेति त्रयभेदगुणभेदतत्त्वविधानतु ज्ञेयकरणे । गुणसंख्यानेकापिलेशास्त्रे यद्यपि तत्रैकस्यां प्रमदायां भर्तुः सुखं जायते तं प्रति तस्याः सत्त्वोद्धृतत्वात् । तामविदत्तश्चैत्रस्य दुःखं जायते तं प्रति तस्याः रज उद्धृतत्वात् । तस्यामेव सत्त्व्याद्वेपस्तां प्रति तस्यास्तम उद्धृतत्वात् । प्रमदं चैव सर्वं भावाव्याख्याता इति कापिलानां ज्ञेयकरणयोरपित्रैविध्यं प्रसिद्धं । तथापि प्रमदादय एकस्यैव पुंसो निमित्तभेदेन प्रीतिदुःखद्वेषविषया अपि भवन्तीति पूर्वोक्तव्यवस्थायानिमूलत्वात् । प्रीत्यादीनां

ज्ञानं कर्मचकर्ता च त्रिविधगुणभेदतः ॥ प्रोच्यते गुणसंख्याने यथावच्छृणुतान्यपि १९ सर्वभूतेषु येनैकं भावमव्ययमीक्षते ॥ अविभक्तं विभक्तेषु तज्ज्ञानं विद्धि सात्त्विकम् २० पृथक्त्वेन तु यज्ज्ञानं नानाभावान्पृथग्विधान् ॥ वेत्ति सर्वेषु भूतेषु तज्ज्ञानं विद्धि राजसम् २१ यत्तु कृत्स्नवदेकस्मिन् कार्ये सक्तमहैतुकम् ॥ अतत्त्वार्थवदल्पं च तत्तामसमुदाहृतम् २२ नियतं संगरहितमरागद्वेषतः कृतम् ॥ अफलप्रेप्सुना कर्मयत्तत्सात्त्विकमुच्यते २३

कर्तृसमवायितया प्रतीयमानानामालंबनभूतायाः प्रमदायाः प्रीत्याद्यात्मकत्वं कल्पयितुं न शक्यत इति न भगवता तयोस्त्रिविधत्वं व्याख्यायते अक्षरार्थः स्पष्टः १९ एवं ज्ञानादित्रयस्य त्रैविध्यं वक्तुं प्रतिज्ञाय ज्ञानत्रैविध्यं तावदाह सर्वभूतेष्विति यथा कटककुंडलादिषु व्यावर्तमानेषु तत्त्वविदेकं काचन भेदे मतिपश्यति । एवं येन ज्ञानेन सर्वभूतेषु विभक्तेषु नानानामरूपभेदमिदं त्रैविध्यमपरिणामिनमेकं भावं चिन्मात्ररूपमीक्षते सर्वं ब्रह्म वेदमिति पश्यति तज्ज्ञानं सात्त्विकं विद्धि । एकात्म्यज्ञानमेव सात्त्विकमित्यर्थः २० भेदज्ञाने राजसत्त्वमाह यत्पृथक्त्वेनेति पृथक्त्वेन मित्रत्वेन ज्ञानं तद्राजसमिति संबंधः । पृथक्त्वेनेत्येतद्विदुषोति सर्वेषु भूतेषु पंचभौतिकत्वेन विशिष्टेषु नानाभावान् सूरनरतिर्यक्स्यावरत्वं भेदेन नानात्वानि बहुवचनमस्य तं भेदप्रदर्शनार्थं पृथग्विधान् एकजातीयेष्वपि नरादिषु प्रत्येकं विभिन्नप्रकारान् यज्ज्ञानं वेत्ति विषयीकरोतीति । येन ज्ञानेन वेत्तीति वक्तव्ये पृथग्विधं तत्त्वज्ञानं वेत्तीति करणे कर्तृत्वोपचारो बोध्यः । तेनात्मनां परस्परभेदस्तेषां भिन्नैव तद्वेदस्तेभ्य ईश्वरादन्योन्यतश्च जडवर्गस्य भेद इत्यनौपाधिकभेदपंचकज्ञानं कुतार्किकाणां राजसमेवेत्यभिप्रायः २१ यत्तु ज्ञानमेकस्मिन् कार्ये देहे प्रतिमादौ वा कृत्स्नवत्परिपूर्णवदेतावानेवात्मा ईश्वरो वेत्ति सक्तमभिनिवेशयुक्तं । अहैतुकं निरुपपत्तिकं । अतत्त्वार्थवत्परमाथर्विलंबनशून्यं । अल्पं तु च्छविषयत्वादल्पफलत्वाच्च । यदेवं भूतं ज्ञानं तत्तामसमुदाहृतम् २२ अथ कर्मत्रैविध्यमाह नियतमित्यादिना नियतं नित्यं संगरहितमभिमानवर्जितं रागद्वेषप्रीतिद्वेषोऽनिष्टेऽप्रीतिस्ताभ्यां कृतमिष्टानिष्टप्राप्तिपरिहारार्थं कृतं रागद्वेषतः कृतं तद्व्यदरागद्वेषतः कृतं निष्काममित्यर्थः । फलगुचलीयते चेति फलं क्रियाप्राप्यमानात्मवस्तुतद्व्यदफलमनांगतुं परिपूर्णमविनाशि आत्मतत्त्वं तस्मै पुना कृतं विविदिषंति पज्ञेनेति श्रुत्या आत्मलाभार्थं यज्ञादेर्विनियोगात् तत्कर्म सात्त्विकमुच्यते २३

भीष्म. ५
अ०
॥१८॥

म.भा.टी.
॥७२॥

यत्तु कामेप्सुना फलार्थेनासाहंकारेण यद्यपि सात्त्विकोऽप्यनात्मवित्साहंकारस्तथाप्यहमेव कर्मकुशलो महान् श्रोत्रिय इत्यादिभिर्मानोहंकारस्तद्वत्तासाहंकारेण वाशब्दश्चार्थं क्रियते बहुलायासमति
श्रमकरं तत्कर्म राजसमुदाहृतम् २४ अनुबध्यतेऽनेनेत्यनुबंधः फलं । क्षयं शक्तेरर्थाचाचनाशं । हिंसां परपीडां । पौरुषं स्वसाधर्म्यं । अनपेक्षानालोच्य केवलं मोहादिविवेकतो यदारभ्यते
कर्मतत्तामसमुदाहृतम् २५ कर्तुं त्रैविध्यमाह मुक्तेत्यादिना मुक्तसंगस्त्यक्ताभिनिवेशः । अनहंवादी पूर्वोक्ताहंकारोक्तिरहितः । धृतिः धैर्यं । उत्साहः साधयिष्याम्येवेति बुद्धिनिश्चयः ।
ताभ्यां सप्तनितः सिद्धयसिद्धयोः कर्मण आरब्धस्येति शेषः । निर्विकारो हर्षविषादशून्यः कर्ता सात्त्विक उच्यते २६ रागी विषयलोभः । अतएव कर्मणः फलप्रेप्सुतीति कर्मफलप्रेप्सुः ।
लुब्धः परद्रव्यादौ संजातवृष्णस्तीर्थादौ वाद्रव्यापरित्यागी । हिंसात्मकः परपीडाकरस्वभावः अशुचिर्वाह्यातः शौचवर्जित इष्टानिष्टप्राप्तौ हर्षशोकान्वितश्च कर्ता राजसः परिकीर्तितः २७ अ
युक्तोऽनवहितः । प्राकृतोऽत्यंतमसंस्कृतबुद्धिर्बालसमः । स्तब्धोऽदंढवन्नमतिकर्मचित् । शठः शक्तिगूढनकारी । नैकृतिकोऽवचकः परावमानीवा । अलसः अप्रवृत्तिशीलः कर्तव्येष्वपि ।
विषादी सर्वदा अवसन्नस्वभावः । दीर्घसूत्री चिरकारी एकाहसाध्यं कार्यमाप्तेनापिन करोतीत्यर्थः । यएव भूतः स कर्ता तामस उच्यते २८ बुद्धिधृती त्रैविध्येन व्याख्यातुमाह बुद्धेरिति तत्र

यत्तु कामेप्सुना कर्मसाहंकारेण वा पुनः ॥ क्रियते बहुलायासं तद्राजसमुदाहृतम् २४ अनुबंधं क्षयं हिंसां मनपेक्ष्य च पौरुषम् ॥ मोहादारभ्य ते कर्मयत्तत्तामसमुच्यते
२५ मुक्तसंगोऽनहंवादी धृत्युत्साहसमन्वितः ॥ सिद्धयसिद्धयोर्निर्विकारः कर्ता सात्त्विक उच्यते २६ रागी कर्मफलप्रेप्सुर्लुब्धो हिंसात्मकोऽशुचिः ॥ हर्षशोका
न्वितः कर्ताराजसः परिकीर्तितः २७ अयुक्तः प्राकृतः स्तब्धः शठो नैकृतिकोऽलसः ॥ विषादी दीर्घसूत्री च कर्ता तामस उच्यते २८ बुद्धेर्भेदं धृतेश्चैव गुणतस्त्रिविधं
शृणु ॥ प्रोच्यमानमशेषेण पृथक्त्वेन धनं जय २९ प्रवृत्तिचिन्तित्तिचकार्याकार्येभ्यामभये ॥ बंधं मोक्षं च यावेति बुद्धिः सापार्थसात्त्विकी ३० यथाधर्ममधर्मं च
कार्यं चाकार्यमेव च ॥ अयथावत्प्रजानातिबुद्धिः सापार्थराजसी ३१ अधर्मधर्ममिति यामन्यते तमसाऽऽवृता ॥ सर्वार्थानविपरितांश्च बुद्धिः सापार्थतामसी ३२
धृत्या यथाधारयते मनः प्राणेंद्रियक्रियाः ॥ योगेनाव्यभिचारिण्या धृतिः सापार्थसात्त्विकी ३३ यथाधर्मकामार्थान् धृत्याधारयतेऽर्जुन ॥ प्रसंगेन फलाकांक्षी धृतिः
सापार्थराजसी ३४ यथास्वप्नं भयं शोकं विषादं मदमेव च ॥ न विमुंचति दुर्मेधा धृतिः सापार्थतामसी ३५

बुद्धिविशिष्टश्चिदाभासः कर्ता ज्ञानं च प्रागुक्तं । अत्र तु केवला बुद्धिर्धृतिमतीतदीयवृत्त्यंतरोपलक्षणार्थतद्वृत्तिविशेषो धृतिश्च त्रैविध्येन कथ्यत इत्यर्थः २९ प्रवृत्तिनिवृत्तीशास्त्रविहितमतिविद्ध
विषये यजेत स्वर्गकामानसुरां पिवेदित्यादिरूपे । कार्यकृतिसाध्यं स्वर्गादि । अकार्यनित्यसिद्धं तेन नित्यानित्यवस्तुनी उक्ते भयाभये कार्यकार्यनिमित्ते । बंधं मोक्षं च यावेति यथावेतीति
पूर्ववत्करणकर्तृत्वोपचारः बुद्धिः सापार्थसात्त्विकी ३० अयथावत्संदेहास्पदत्वेन स्पष्टमन्यत् ३१ अधर्ममिति विपरीतग्राहिणी बुद्धिस्तामसीत्यर्थः ३२ यथाधृत्या अव्याभिचारि
ण्यासमाध्यनुगतयामनः प्राणेंद्रियाणां क्रियाश्चेष्टाः संकल्पश्चासप्रश्वासोऽशब्दादिग्रहणं च योगेन चित्तवृत्तिनिरोधेन रेकाग्र्येण वा संयत्तास्तास्तथैवानिरोधावस्थायामेकाग्र्यावस्थायामाधारयतो चिरमव
स्थापयतिसाधृतिः पार्थसात्त्विकी ३३ यथाधृत्या धर्मादीन् आधारयतेऽनुरोधयतानिश्चिनोति प्रसंगेन धर्मादिः संबन्धेन फलाकांक्षी च भवति पुरुषो धृतिः सापार्थराजसी ३४ स्वप्नं निद्रां । भयं त्रासं ।
शोकं प्रासिद्धं । विषादं विषण्णतां । मदमशास्त्रीयविषयसेवया चित्तस्य विभ्रंशत्वं । एतावन्विमुंचति धारस्यत्येव यथाधृत्या साधृतिः पार्थतामसी ३५

॥७२॥

गुणभेदेन क्रियाणां कारकाणां च त्रैविध्यमुक्तं तत्फलस्य सुखस्य त्रैविध्यमाह सुखं त्वित्यादिना अभ्यासात्पौनःपुन्येन तेन वा यत्र सात्त्विके राजसेतामसेवासुखे रमते रतिप्राप्नोति । ययारत्त्यादुःखस्य
पुत्रशोकादेरप्यंतमवसानं निगच्छति निश्चयेन प्राप्नोति । तत्सुखं त्रिविधं शृणु यदा त्वयमप्यर्थः सात्त्विकसुखं स्वैवलक्षणार्थस्तदा यत्र समाधिसुखे अभ्यासाद्रमते न तु विषयसुखं इव रागादुःखांतं मोक्षं च
निगच्छतीत्यर्थः ३६ यत्तत्प्रासिद्धं सर्वप्राणिप्रेमास्पदं अग्रे समारंभकाले मनः प्राणेंद्रियस्पंदनिरोधेन यज्ञे संज्ञप्यमानस्य पशोरिव जायमानं । विषमिवातितीव्रवेदनाकरं । परिणामे सात्त्विक्या
त्पानिरुद्धा सुमन आदिक्रियासु अमृतोपममत्याह्लादकरं । आत्मनः स्वस्यैव बुद्धेः प्रसादो नैर्मल्यं रजस्तमोमलराहित्यं तस्मादाविर्भूतं न तु विषयसंगं जनिद्रालस्यादिजं वा तत्सुखं सात्त्विकं प्रोक्तम् ३७
राजसंसुखमाह विषयेति अग्रे भोगकाले परिणामे विषमिव विषयगाले इहा मुत्र च दुःखमदत्वात् ३८ अग्रे आरंभे अनुबन्धे परिणामे मोहनं मोहकरं आत्मनो बुद्धेः पतनो निद्रादिजं ३९ प्रकर
णार्थमुपसंहरत्यनुक्तमपि संगृह्य न तदस्तीति सत्त्वं प्राणिजातं इदमुपलक्षणं जडस्यापि सर्वस्य त्रिगुणविकारत्वात् प्रकृतिजैर्जन्मातीत्यधर्माधर्मसंस्कारजैर्मायाप्रभवैर्वा शेषे स्पष्टम् ४० एवं
च देशे संसाराश्च त्वमसंगश्चेष्टे चित्तत्वापरं पदं मार्गितव्यमित्युक्तं तत्रात्मनोऽसंगत्वोपपादनापक्रियाकारकफललक्षणस्य कृत्स्नस्य संसारस्य त्रिगुणात्मकत्वमुक्तं । न ह्यात्मानात्मनोर्गुणातीतगुणात्म
कयोः संगः संभवति न ह्याकाशांतर्वर्तिपृथिव्यादिगुणेन गंधादिनाऽऽकाशः संसृज्यते तद्वदित्युक्तं समाप्तः शास्त्रार्थः । अथेदानीं सर्वगीताशास्त्रार्थमुपसंहर्तुमसंगशास्त्राभ्यासाय च प्रदर्शयितुं प्रकरणांतर
मारभते ब्राह्मणेत्यादिना शूद्राणामसमासकरणं वेदानधिकारात् प्रविभक्तान्यसंकीर्णानि । तत्र हेतुमाह स्वभावप्रभवेर्गुणैः स्वभावैश्च स्वप्रकृतिस्त्रिगुणात्मिका सैव प्रभवो हेतुर्गुणानां

सुखं त्विदानीं त्रिविधं शृणु मे भरतर्षभ ॥ अभ्यासाद्रमते यत्र दुःखांतं च निगच्छति ३६ यत्तदग्रे विषमिव परिणामेऽमृतोपमम् ॥ तत्सुखं सात्त्विकं प्रोक्तमात्मबुद्धिप्रसादजं ३७
विषयेंद्रियसंयोगाद्यत्तदग्रेऽमृतोपमं ॥ परिणामे विषमिव तत्सुखं राजसंस्पृतं ३८ यदग्रे चानुबन्धे च सुखं मोहनमात्मनः ॥ निद्रालस्यप्रमादोत्थं तत्तामसमुदाहृतम् ३९
न तदस्ति पृथिव्यां वा दिवि देवेषु वा पुनः ॥ सत्त्वं प्रकृतिजैर्मुक्तं यदेभिः स्यात्त्रिभिर्गुणैः ४० ब्राह्मणक्षत्रियविशांश्च शूद्राणां च परंतप ॥ कर्माणि प्रविभक्तानि स्वभावप्रभवेर्गुणैः ४१

ते स्वभावप्रभावास्तैः । यद्वा ब्राह्मणस्वभावस्य सत्त्वगुणप्रभवः जातत्वात् । क्षत्रियस्वभावस्य सत्त्वोपसर्जनं रजः ईश्वरस्वभावत्वात् । वैश्यस्वभावस्य तमोपसर्जनं रजः कृष्यादिस्वभावत्वात् ।
शूद्रस्वभावस्य रजोपसर्जनं तमः शूश्रूषास्वभावत्वात् । अथवा स्वभावः प्राग्भवीपः संस्कारस्तत्प्रभवेर्ननु जातिमात्रप्रभवेः पक्षिणामाकाशगमनवत् । अतएव जात्यंतरव्यावृत्तानां धर्माणां शमादिषु
पाठेन दृश्ये । न हि शूद्राद्व्यावृत्तैर्वर्णिकानामध्ययनादिकं वा इतरद्व्यावृत्तैर्ब्राह्मणानामध्यापनादिकं वेदपठ्यते किंतु सर्वजतीयानां साधारणा धर्माः शमादयो दृश्यंते । यथा हि द्रोणादि
शूद्रा ब्राह्मणेष्वपि शौर्यादिकं भरतादिपुत्रत्रियेष्वपि शमादिकं दृष्टं एव मितरत्र । तस्माद्यस्मिन् कस्मिंश्चिद्वर्णेश्च भद्रयोर्दृश्यंते तस्य शूद्रोऽप्येतैर्लक्षणैर्ब्राह्मण एव ज्ञातव्यः । यत्र च ब्राह्मणेऽपि शूद्रधर्मा
दृश्यंते तस्य शूद्र एव । तथा चारण्यके संपूर्णं तदुपपत्तिपुष्टिस्वाक्यं 'सत्त्वं दानं क्षमाशीलमानुशंस्यंतपोवृणा ॥ दृश्यंते यत्र नागैर्द्रस ब्राह्मण इति स्मृतः' । तथा 'यत्र तल्लक्ष्यं ते संपृक्तं स ब्राह्मणः स्मृतः ॥
यत्रैतन्न भवेत्संपृक्तं शूद्रमिति निर्दिशेत्' इति । जातिधर्मास्तु मनुना दर्शिताः । 'अध्यापनं चाध्ययनं यजनं याजनं तथा ॥ दानं प्रतिग्रहं चैव ब्राह्मणानामकल्पयत् ॥ प्रजानां रक्षणं दानमिज्याध्यय
नमेव च ॥ विषयेष्वप्रसक्तिं च क्षत्रियस्य समादिशत् ॥ पशूनां रक्षणं दानमिज्याध्ययनमेव च ॥ वणिक्पथं कुसीदं च वैश्यस्य कृषिमेव च ॥ एकमेव तु शूद्रस्य प्रभुः कर्म समादिशत् ॥ एतेषामेव वर्णानां शू
षामनसूयया' इति । तस्मात् शमादयो यत्रा ब्राह्मणे ब्राह्मणेष्वपि दृश्यंते स एव ब्राह्मण इत्यत्र विवक्षितं । स्वैस्वैकर्मण्यभिरतः संसिद्धिर्लभते परामित्यत्र तु मनुकान्यध्यापनादीन्येव स्वकर्माणि ब्राह्म
णि न तु शमदमादीनि । न हि ज्ञानविज्ञानवतोऽन्यासंसिद्धिर्लब्धव्यास्ति । तस्माच्छमदमादयो ब्रह्मिष्ठस्यैव ब्राह्मणस्य लक्षणमिति दिक् ४१

म.भा.टी. ॥३॥ श्रीम. ६ अ० ॥३॥

ब्राह्मणकर्मण्यप्याह शमइति । अंतःकरणनिग्रहः शमः । बाह्येन्द्रियनिग्रहोदमः । तपःपूर्वोक्तेशांतिरादिभेदेननिविधं । शौचंवाह्यंजलाभ्यामभ्यंतरंभावशुद्धिः । क्षांतिः क्षमा । आर्जवम
कौटिल्यं । ज्ञानंशास्त्रीयकर्मब्रह्मविषयं । विज्ञानंतदनुष्ठानानुमवात्मकं । आस्तिक्यंश्रद्धा एतद्वचकं ब्रह्मकर्मब्राह्मणत्वजात्यभिर्व्यजकं कर्म स्वभावजं प्राचीनधर्मसंस्कारजं ४२ शौ
चपराक्रमः । तेजःप्रागल्भ्यं । धृतिर्धैर्यं । दाक्ष्यंयुद्धेकौशलमुत्साहोवा । दानमौदार्यं । ईश्वरभावः उन्मार्गवर्तिनानियमनशक्तिः । एतत्क्षेत्रं कर्मस्वभावजं ४१ वैश्यशूद्रयोः कर्मा
प्याह कृपीति स्पष्टार्थः श्लोकः ४४ कर्मप्रविभागफलमाह स्वेस्वेइति स्वेस्वेमन्वादिभिरुक्तेऽध्यापनादावसाधारणेशमदमादौसाधारणेचकर्मण्यभिरतोनिष्ठावान्संसिद्धिज्ञानयोग्यतांलभतेनरः ।
एतदेवविवरीतुं प्रतिजानीते स्वेति सिद्धिवक्ष्यमाणानुरूपसंन्यासलक्षणनैष्कर्म्यसिद्धिं यथायेनप्रकारेण ४५ तमेवप्रकारमाह यतइति प्रवृत्तिः कायवाङ्मनोनिर्वृत्याचेष्टा यतोहे
तोर्तयामिणः । येनवागभ्युद्यतइत्यादिश्रुतेः येनइदंसर्वदृश्यंततव्याप्तमुत्सादानत्वात् स्वकर्मणातमभ्यर्च्यसंतर्प्यसिद्धिभोक्षंविंदतिलभतेमानवः । मनुष्याधिकारिकत्वाच्छास्त्रस्य
परमेश्वरेनित्यकर्मणामर्पणमेवमोक्षद्वारमित्यर्थः ४६ स्वकर्मणेतिविशेषणस्यफलमाह श्रेयानिति स्वधर्मोविगुणः किंचिदंगहीनोऽपिश्रेयान्प्रशस्यतरः किमपेक्ष्यश्रेयान् परधर्मात्स्व
नुष्ठितात्सम्यग्विहितादपि उक्तं च । स्वधर्मेनिधनंश्रेयः परधर्मोभयावहइति । स्वभावनियतं पूर्वोक्तत्रिविधस्वभावाज्जातं कर्म कुर्वन् किल्बिषदोषं नाप्नोति विषकृमेविषमिवनदोषकरं । तस्मा
शमोदमस्तपःशौचंक्षांतिरार्जवमेवच ॥ ज्ञानंविज्ञानमास्तिक्यं ब्रह्मकर्मस्वभावजं ४२ शौचंतेजोधृतिर्दाक्ष्यंयुद्धेचाप्यपलायनं ॥ दानमीश्वरभावश्चक्षेत्रं कर्मस्व
भावजम् ४३ कृपिगोरक्ष्यवाणिज्यवैश्यकर्मस्वभावजम् ॥ परिचर्यात्मकं कर्म शूद्रस्यापिस्वभावजम् ४४ स्वेस्वेकर्मण्यभिरतः संसिद्धिलभतेनरः ॥ स्वकर्मनिरतः
सिद्धियथाविंदतितच्छृणु ४५ यतः प्रवृत्तिर्भूतानां येन सर्वमिदं ततम् ॥ स्वकर्मणातमभ्यर्च्यसिद्धिं विंदतिमानवः ४६ श्रेयान्स्वधर्मोविगुणः परधर्मात्स्वनुष्ठितात् ॥
स्वभावनियतं कर्म कुर्वन्नाप्नोति किल्बिषम् ४७ सहजं कर्मकौंतेयसदोषमपिन त्यजेत् ॥ सर्वारंभादिदोषेण धूमेनाग्निरिवावृताः ४८ असक्तबुद्धिः सर्वत्रजितात्माविगतस्पृ
हः ॥ नैष्कर्म्यसिद्धिपरमासंन्यासेनाधिगच्छति ४९ सिद्धिं प्राप्नोत्यथाब्रह्मतथाऽऽप्नोतिनिबोधमे ॥ समासेनैवकौंतेयनिष्ठाज्ञानस्ययापरा ५० बुद्ध्याविशुद्धयायुक्तो
धृत्याऽऽत्मानंनियम्यच ॥ शब्दादीन्विषयांस्त्यक्त्वा रागद्वेषौ व्युदस्यच ५१ तवमैक्ष्यं हिंसाशून्यमपिन युक्तं किंतु हिंसायुक्तोऽपि स्वधर्म एव प्रशस्यतरः । धर्मत्वेन विहितेऽस्मिन्नग्नी
षोमीयपश्चालंभेइवकृतेसतिनकिल्बिषप्रसंगोऽस्तीत्यर्थः ४७ किंचसहजंस्वभावविकक्षात्रकर्मसदोषं हिंसाभिश्चमपिन त्यजेत् हियस्मात्सर्वारंभाः सर्वाणिकर्माणिदोषेणाहिंसादिना आवृता एव ।
यस्माच्च परधर्मोभयावहस्तस्मात्स्वकर्मनत्यजेदित्यर्थः ४८ स्वकर्मणाभीश्वरेसमर्पणं कर्तव्यमित्युक्त्वाऽन्तरश्लोकद्वयेनस्वकर्मणामावश्यकत्वमुक्तातेपापरमेश्वरेपणेनकिंफलंस्यादित्यतआह
असकेति । संन्यासेन 'कार्यमित्येवयत्कर्मनियतंक्रियतेऽर्जुन ॥ संगत्यक्त्वा फलं चैव सत्तामः सात्त्विको मतः' इति पूर्वोक्तेनामुख्यसात्त्विकत्यागेन असक्तबुद्धिः पुत्रदारादिपुंसक्तिपदेष्वासक्तिवर्जिता
बुद्धिर्धस्यसोऽसक्तबुद्धिर्विरक्तइत्यर्थः अतएवजितात्माशातचित्तः विगच्छस्पृहः विशेषेणगतास्पृहातृष्णायस्यतादृशोभूत्वानैष्कर्म्यसिद्धिकास्संन्येनस्वरूपतः कर्मसागलक्षणांपारिव्राज्यसिद्धिं
परमापूर्वोक्तामुख्यत्यागापेक्षयाऽतिश्रेष्ठानद्वेष्ट्यकुशलं कर्मेति श्लोकेव्याख्यातां अधिगच्छति प्राप्नोति ४९ स्वकर्मनिरतः सिद्धियथाविंदतीत्येतत्प्रतिज्ञातमुपपादितं । इदानीं नैष्कर्म्यसिद्धिप्राप्तोऽपि
परिव्राज्यशीकारसंज्ञकवैराग्यवान्यथाब्रह्मप्राप्नोतितथावक्तुं प्रतिजानीते सिद्धिमिति सिद्धिनैष्कर्म्यसिद्धिनिबोधबुध्यस्व मेमद्वचनात्समासेनसंक्षेपेणैवहकौंतेय यायत्प्राप्यं ब्रह्म विधेयापेक्षं स्त्री
त्वं ज्ञानस्पपरानिष्ठायदपेक्षयाऽन्यज्ज्ञेयमांतरतरं नास्तीत्यर्थः ५० तमेवब्रह्मप्राप्तिप्रकारमाहत्रिभिः बुद्धयेति बुद्ध्यावेदांतश्रवणमननपरिपाकोत्थयाऽहंब्रह्मास्मीतिपरोक्षनिश्चयरूपयाविशुद्धया
सर्वभूतेषुमैत्र्यादिभावनयासम्यग्विशोभितया । धृत्याधैर्येणयोगक्षेमादिनिमित्तवैयर्थ्यराहित्येन । आत्मानंदेहेन्द्रियसंघातंनियम्य दृढासनोभूत्वेत्यर्थः । चकारात्प्राणंचनियम्य शब्दादीन्-

-विषयांस्त्यक्त्वा तत इन्द्रियाणि प्रत्याहृत्येत्यर्थः । प्रत्याहृतकरणोऽप्यंतर्मेनसैवविषयान्स्मरतितत्परित्यागमाह रागद्वेषौ व्युदस्यचेति संकल्पं त्यक्तेत्यर्थः । सहिविषयंपरिकल्प्यतत्ररागंजनयती
तिप्रसिद्धं यथाचाक्षपादाचार्यसूत्रं । दोषनिमित्तरूपादयोविषयाः संकल्पकृताइति दोषोरागादिः चकारादयमहमस्मीत्येतमपिभावंव्युदस्येतिज्ञेयं ततोब्रह्मभूयायब्रह्मभावायतंप्राप्तुकल्पतेयोग्यो
भवतीति तृतीयेनसंबंधः ५१ केनसाधनजातेनैवभूतोभवतीत्यतआह विविकेति यत्तच्छब्दाध्याहारेणयोज्यं नित्यभित्तिसर्वत्रसंबंधनीयं । योनित्यं विविकसेवीएकांतशीली । लब्धाशी
मिताशनशीलश्च । तथानित्यं वैराग्यं रागाभावंसमुपाश्रितश्च । तथानित्यं ध्यानयोगः षष्ठाध्यायोक्तस्तत्परश्च योनित्यं भवतिसयतवाक्कायमानसोभवति यतकायआसनदाढ्येन । यतवाक्
विषयेभ्य इन्द्रियाणांप्रत्याहारेण । यतमानसः सर्वसंकल्पत्यागेन । अत्रचतुर्भिः साधनैर्यतवाक्कायमानसत्वंसाध्यं । नित्यं विविकसेवादिशीलः सन्नयतवाक्कायमानसोभूत्वाब्रह्मभूयायकल्पत
इत्युत्तरेणान्वयः ५२ एवंयतवाक्कायमानसस्ययोगिनोयोगजाः सिद्धयुपतिष्ठंति ताश्चश्रुतौदर्शिताः । 'पृथिव्यप्तेजोनिलखेसमुत्थितेपंचात्मकेयोगगुणेप्रवृत्ते ॥ नतत्ररोगोनजरानमृत्युः
प्राप्तस्ययोगाग्निमयंशरीरं' इति तथा । 'यंलोकं मनसासंविभातिविशुद्धसत्त्वः कामयतेयांश्चकामान् ॥ तंतंलोकंजयतेतांश्चकामान् तस्मादात्मज्ञं चर्चयेद्भूतिकामः' इति च । संविभातिसंकल्पय
ति लोकंलोचनीयमतीतानागतमर्थजातं कामान्काम्यमानान् विषयान् जयतेउपलभतेइतिश्रुतिपदानामर्थः । तथा 'नाविरतोदुश्चरिताब्राह्मांतोनासमाहितः ॥ नाशांतमानसोवापि
प्रज्ञानेनैवमायुयात्' इति । प्रज्ञानेनशास्त्राचार्योपदेशजेनज्ञानेनदुश्चरितादिसेवनाद्विरक्तः शांतोजितचित्तः समाहितो निरुद्धचित्तवृत्तिरप्यशांतमानसोयोगेश्वर्यासक्तचित्तः एनमात्मानंनमायुया
दितिश्रुत्यर्थः । तदिदमाह अहंकारमिति यदातुयोगीपब्रह्ममानसोऽस्मितामात्रप्रत्ययोभवतितदासैवास्मितावस्थितिर्विषयाभिमुखाहंकारइत्युच्यतेविषयविमुखात्वास्मितेतिततस्तमहंकारं
विविक्तसेवीलब्धाशीयतवाक्कायमानसः ॥ ध्यानयोगपरोनित्यं वैराग्यं समुपाश्रितः ५२ अहंकारं बलं दर्पं कामं क्रोधं परिग्रहं ॥ विमुच्यन्निर्ममः शांतो ब्रह्मभूयायकल्पते ५३ ब्रह्म
भूतः प्रसन्नात्मानं शोचति न कांक्षति ॥ समः सर्वेषु भूतेषु मद्भक्तिं लभते परां ५४ भक्त्या मामभिजानाति यावान्यश्चास्मितत्त्वतः ॥ ततो मां तत्त्वतो ज्ञात्वा विशते तदनंतरं ५५
नियुण्हीयात् । तदनिग्रहेयोगीबलंसत्यसंकल्पत्वादिसामर्थ्यमात्मनः पश्यन् दर्पं करोति नमश्चुल्पोऽन्योस्तीतिमन्यते ततश्चदृष्टो धर्ममतिक्रामतीत्यापस्तंबवचनाद्विव्यान्कामानिच्छति ।
अत्रकेनचिन्निमित्तेन कामप्रतिबंधे सति क्रोधवान्भवतिततः परोत्सादनाय भूयांसंशिष्यादिपरिग्रहं संपादयति ततो नश्यतांति । तस्मात्सर्वानर्थमूलभूतमहंकारमेवविमुच्यततइतरान्सर्वान्निविमुं
चति । अहंकारविमोकेऽपिनिर्ममत्वंतत्प्रदर्शितेषुविषयेषुममताशून्यत्वेसत्यहंकारंशिष्यलीभूतोविषयैर्मुख्यंप्राप्यस्वकारणेऽस्मितायांबिलीयते ततः शांतोऽस्मितायाअपिप्रलयाग्निरिध
नामिबदुपरतोयोगीब्रह्मभूयायकल्पते ५३ अस्यैवंशांतस्यकेवलस्ययोगिनोव्युत्थानावस्थामाह ब्रह्मभूतइति योहि सुप्तौ लयेवानिपतितो योगी व्युत्थानेजडदेहस्तमोग्रस्तचित्तइवतंद्रालु रुतिष्ठ
ति । ब्रह्मभूतस्तुप्रसन्नात्माप्रसन्नचेताः लघुशरीरः अमृतैवसमाधिमुखेन वृष्टस्तदेकप्रवणो न शोचति नष्टं । नाप्यप्राप्तं कांक्षति दारादिकं सर्वेषुभूतेषुचतुर्विधेषुसमः ब्रह्मैवेदंसर्वमितिबुद्ध्यावैष
म्यवर्जितः सन्नपरांमद्भक्तिं दृष्टिविवर्जिताभावनांलभते । पातंजलयोगीतुनव्युत्थानेपरां दृष्टिलभतेभेददर्शित्वात् अयंचमक्तः श्रीभागवतेदर्शितः । 'सर्वभूतेषु येनैकं भगवद्भावमीक्षते ॥ भू
तानि भगवत्प्राप्तमन्येपमागवतोत्तमः' इति । सोऽप्यंतुयोभक्तो ज्ञानीत्वात्मेवमेतमिति भगवताऽपि दर्शितः ५४ अस्या अद्वैतात्मतत्त्वज्ञानलक्षणायाभक्तेः फलमाह भक्तयेति मां उक्ताविषया
भक्त्या ज्ञानी अभितः साकल्येन जानाति साकल्यमेवाह यावानिति किमहमणुपरिमाणोवादेहसंभितोवाताकिंकाणामिवाकाशवत्सकलमूर्तद्रव्यसंयोगित्वलक्षणविभूत्वाश्रयोवासमपंचाद्वैतवा
दिनामिवसगतभेदवान्वाऽखंडैकरसोवेतिपरिमाणतत्त्वतोमां तत्त्वदार्थं जानाति । तथायश्चास्मीति देहेन्द्रियप्राणमनसामन्यतमः कियत्कालस्यायीवाक्षणिक्विज्ञानरूपोवागून्यंवाकर्ताभोक्तावा
जडोवाजडाजडरूपोवाचिद्रूपोभोक्तावाकर्तृत्वभोक्तृत्ववर्जितज्ञानं दूषनोवेतितत्त्वतः सर्वसंशयराहित्येनमामजरममरमभयमशोकंजानाति तथाचश्रुतिः । 'भियतेहृदयप्रियाईच्छयंतं सर्वसंशयाः ॥

क्षीयंते चास्य कर्माणि तस्मिन् दृष्टे परावरे' इति आत्मदर्शने सति सर्वसंशयोच्छेदं दर्शयति । एवं ज्ञेयं चापि माविद्धि सर्वज्ञेऽप्युभारते न्युक्तेः सर्वज्ञेऽप्येकं माविभुंसच्चिदानंदधनं तत्त्वतो ज्ञात्वा सर्वोपाधि विनिर्मुक्तं याथात्म्येन ज्ञात्वा साक्षात्कृत्य ततो व्याप्तो ब्रह्ममात्मगतो भवतीत्यर्थः । ब्रह्मवेदब्रह्मैव भवतीति श्रुतेः । यद्वा तत इति कारणब्रह्मभावापत्तिः सार्वान्तर्याम्यरूपा प्रथममुक्ता 'य एवं वेदाहं ब्रह्मास्मीति स इदं सर्वं भवति स एतमेव पुरुषं ब्रह्मततमपश्यत्' इत्यादि श्रुतिभ्यो मुक्तानां सार्वान्तर्याम्यवगमात् ततमेतत्तमं एकस्तकारश्चादस्पां प्रक्रियायां लुप्तो ब्रह्मव्यतिथिश्च्युतिमाच्यम् । अनंतरं कारणभावापत्तेरनुपपदमेव तत्त्वब्रह्मवच्छब्दाभिधेयं । 'तदिति वा एतस्य महतो भूतस्य नाम भवति' इति श्रुतेः । शुद्धब्रह्मविशते दर्पणापाये प्रतिबिंबो विंबविषयविशति कार्यापाधीनां जीवानां कारणोपाधीश्वरप्राप्तिद्वारं विष्णुब्रह्मप्राप्तिरित्यावेदितं प्रागेव । यद्वा भाज्ञात्वात् द्विशत इत्येतावतैव ज्ञानप्रवेशयोः पौर्वापर्येति द्वे तदनंतरमिति पदेन तच्छब्देन बुद्धिरस्य देहं परां पश्यत् तत्पातानं तरमिति व्याख्येयं । यतो जातेऽपि तत्त्वज्ञानेयावदेहपातं प्रारब्धकर्मणां प्रतिबंधाद्विदेहकैवल्यं न प्राप्यते । अन्यथा ज्ञानसमकालमेव देहपातापत्तिः स्यात् विमुक्तश्च विमुच्यते भूयश्चांते वि श्वमायानि वृत्तिरिति मुक्तस्य मुक्तिनिवृत्तायाश्च मायायाः पुनर्निवृत्तिरवदजीवन्मुक्तिशास्त्रं बाधितं स्यात् । यथा तात्त्विकानां नष्टेऽपि समवायिकारणे पटादिकं क्षणमात्रमवतिष्ठते एवमस्माकमप्य नादिकालाया देहाद्युपादानभूताया अविविद्याया विनाशेऽपि किंचित्कालं देहादिप्रतिभानं युज्यते ईदृशमेव जीवन्मुक्तमपेक्षमगवता उक्तं । 'उपदेक्ष्यंति ते ज्ञानं ज्ञानिनस्तत्त्वदर्शिनः' इति । स्थित प्रज्ञलक्षणस्मृतिरपि तल्लक्षणाभिहितस्यैव प्रवृत्ते इति दिक् ५५ ननु तच्च यैषीकतूलमप्रौढास्तं प्रदूयेतैव हास्य सर्वेषां मानः प्रदूयंत इति पूर्वकर्मणां ज्ञानेन प्रायश्चित्तेनैव सत्यपि नाशश्रवणे ज्ञानोत्तर

सर्वकर्माण्यपिसदाकुर्वाणोमद्व्यपाश्रयः ॥ मत्प्रसादादवाप्नोतिशाश्वतंपदमव्ययम् ५६ चेतसासर्वकर्माणिमयिसंन्यस्यमत्परः ॥ बुद्धियोगमपाश्रित्यमाच्चित्तः
सततंभव ५७ मच्चित्तःसर्वदुर्गाणिमत्प्रसादात्तरिण्यसि ॥ अथचेत्त्वमहंकारान्नश्रोष्यसिविनिंक्ष्यसि ५८ यदहंकारमाश्रित्यनयोत्स्यइतिमन्यसे ॥ मिथ्यैष
व्यवसायस्तेप्रकृतिस्त्वांनियोक्ष्यति ५९ स्वभावजेमकौंतेयनिबद्धःस्वेनकर्मणा ॥ कर्तुंनेच्छसियन्मोहात्करिष्यस्यवशोऽपितत् ६०

कालीनानां कर्मणां तांशाभावाज्ज्ञानोत्तरमपि देहधारणे स्वाभाविकानां कर्मणां वर्जनस्यासंभवादवश्यं ज्ञानिनोऽपि बन्धः स्यादित्याशङ्क्याह सर्वकर्माणीति मन्त्रयथाश्रयोऽहमेव प्रज्ञानघनः प्रत्यगात्मा व्यपाश्रय आश्रयो यस्य समद्वय आश्रयो ज्ञानी सर्वकर्माणि विहितानि निविद्वान्वासदाऽऽसक्तः कुर्वाणोऽपि मत्प्रसादात् मदनुग्रहाच्छाश्वतं नित्यं अवपयं परमसर्वोत्कृष्टं पदं पदनीयं मोक्षमवाप्नोति । न तु ज्ञानोत्तरमपि क्रियमाणैः कर्मभिर्वर्धयते । 'तस्य पुत्रादाय मुषयं तिसृद्दहः साधु कृत्वा द्विषंतः पापकृत्यामिति । न ह वा एवं विदिकिंचन रज आध्वंसते तं विदित्वानलिप्यते कर्मणा पापकेन' इत्यादिशास्त्रेण तत्त्वज्ञानिनः कर्मलिपश्चरणात् ५६ एवं वर्णाश्रमादि धर्मपुरस्कारेण ससाधनासफलाच्च ब्रह्मविद्या निरूपिता अस्याः प्राप्तेऽप्येतेन साधनत्वेन भक्तिमेव विधत्ते चेत्सेति चेत्सा विवेकबुद्ध्या सर्वाधिकर्माणि नित्यैर्भक्तिकानि मयि भगवति वासुदेवे संन्यस्य यत्करोमि यद्वासीत्युक्तीत्यासमर्प्य मत्परः अहमेव परः प्राप्यो यस्य न तु मद्भक्त्या अर्थादीन् प्रार्थयानः बुद्धियोगं पूर्वोक्तं सिद्धयसिद्धयोः समत्वलक्षणं बंधहेतोरपि कर्मणो मोक्षहेतुत्वसंपादकं अपाश्रित्य आश्रित्य भवितुमर्हति केशरिणः सततं सर्वदा भव ५७ एतस्य भक्तियोगस्य करणे गुणमकरणे दोषंचाह भवितुमर्हति दुर्गाणि आध्यात्मिका धिलौकिकादीनि संकटानि अहंकारात्स्वपादित्याभिमानात्तनूश्रवसि मद्वाक्यं तर्हि विनश्यसि पुरुषार्थशून्यो भविष्यसि ५८ स्वतंत्रोऽहंत्वदुक्तं मकरिष्यामीत्याशङ्क्याह यदिति यत्तदिति अहंकारं गर्वमाश्रित्य न यो तस्ये बुद्धं न करिष्ये इति मन्यसे पृथेत तव व्यवसायो निश्चयो मिथ्यायतः प्रकृतिः क्षात्रस्वभावः त्वानियोक्ष्यति । 'प्रकृतिं यांति भूतानि निग्रहः किं करिष्याति' इति चोक्तं ५९ प्रकृतिस्त्वां नियोक्ष्यतीत्येतदेव व्याचष्टे स्वभावजेनोति स्वभावजेन पूर्वोक्तेन शौर्यादिना अवशोऽपि परवशात् एतत्करिष्यसि ६०

कोऽसौ परोयद्वशोऽहमस्मीत्यत आह ईश्वर इति ईश्वर ईशानशीलौऽत्यर्था मीपृथिव्यादीनामस्माकंच सर्वभूतानां सर्वप्राणिनां हृद्देशेऽद्विगुह्यायां सर्वप्राणिप्रवर्तकस्तिष्ठति कीदृशः सर्वभूतानि भ्रामयन् ऊर्ध्वाधो मार्गेण पुसंचारयन् काष्ठपुत्तिकादिवसूत्रधारः यंत्रारूढानियंत्रमिव यंत्रं उत्क्रमणादिसाधनं सर्वप्राणाद्यात्मकं लिङ्गं तदारूढानि मायया स्वशक्त्या भ्रामयन्निति संबंधः । हे अर्जुन शुक्लविशुद्धांतःकरणं सेश्वरोसीति भावः अत्राहंकारपूर्वकं यः कर्म करोति तस्य ईश्वरपरवशोऽहं करोमीति बुद्ध्या करोति तयो रत्यंतवैलक्षण्यप्रदर्शनार्थं मंत्रोभाष्ये उदाहृतः । ' अहश्च कृष्णमहरर्जुनं चाविवर्त्ते रजसविद्याभिः ' इति भारद्वाजार्थः अहश्च कृष्णमहरर्जुनं चेत्याग्निमारुतस्य प्रतिपदिति ब्राह्मणेन आग्निमारुतेश्चैविनियुक्ता प्रथमेयमूक् यस्मिन् दिवसे सोमः सूपते यागार्थं तदेव जन्मसाफल्यदिनं मुख्यमहःशब्दवाच्यं अन्यतु दिनमदिनमेव निष्फलत्वात् तथाच स्मृतिः । ' दशभिर्जन्मभिर्वेदा आधानं शतजन्मभिः । सहस्रैर्जन्मभिः सोमं ब्राह्मण्यं पातुमर्हति ' इति सोमयागस्य दौर्लभ्यं दर्शयति तदयमहःशब्दः कालवचनोऽपि सौम्ये कर्मणिवर्त्तते । यथा दर्शपौर्णमासशब्दौ । तत्रैवं सति अहःयागः कृष्णं अविदुषा कृतमप्रकाशमिव भवति । तथा अहरर्जुनं स्वच्छंतं देवविदुषा कृतं प्रकाशरूपा मिव भवति । तेपते उभे अपि विद्वद्विद्वत्कृते अहनीरजसी प्रवृत्तिरूपत्वात् रजोगुणकार्ये अपि विद्याभिर्विद्याभिः कर्मागावद्बोपासना रूपावापरमेश्वरे सर्वकर्मार्पणरूपावा अहं करोमीत्यभिमानरूपावा विद्याविज्ञानानि ताभिर्विवर्त्तेतैव परीत्येन वर्त्तते सोपासनं कर्म श्वेतं परमात्मतत्त्वप्रकाशकं बंधविच्छेदहेतुः मूढकृतं कर्म कृष्णं स्वरूपावरकं बंधहेतुरित्यर्थः । तदेवं भगवान्पार्थ अर्जुनेति संबोधयन् एतस्य स्वच्छांतःकरणत्वद्योतनेन शुद्धे धर्मेऽधिकारं दर्शयति ६१ तमेव ईश्वरं सर्वभावेन सर्वात्मना शरणमाश्रयंगच्छ श्रयस्व तत्प्रसादात् तदनुग्रहात्परां शान्तिं उपरतिं समाधिमिति यावत् तथाच सूत्रं । समाधिसिद्धिरीश्वरप्रणिधानादिति । स्यान्च परं विष्णोः पदं मोक्षं शाश्वतं नित्यं प्राप्स्यसि ६२ सर्वगीतार्थमुपसंहरति इतीति इति एवं प्रकारं ते तुभ्यं मया सर्वज्ञेन परमकारुणिकेन ज्ञानं आ ईश्वरः सर्वभूतानां हृद्देशेऽर्जुन तिष्ठति ॥ भ्रामयन् सर्वभूतानि यंत्रारूढानि मायया ६३ तमेव शरणंगच्छ सर्वभावेन भारत ॥ तत्प्रसादात्परां शान्तिं स्थानं प्राप्स्यसि शाश्वतम् ६४ इति ते ज्ञानमाख्यातं गुह्याद्गुह्यतरं मया ॥ विमृश्यैतदशेषेण यथेच्छसित्था कुरु ६५ सर्वगुह्यतमं भूयः शृणु मे परमं वचः ॥ इष्टोऽसि मे दृढमिति ततो वक्ष्यामि ते हितम् ६४ मन्मना भव मद्भक्तो मद्याजी मानसकुरु ॥ मामेवैष्यसि सत्यं ते प्रतिजाने प्रियोऽसि मे ६५

ख्यातं । गुह्यान्मंत्रतंत्रसायनरूपाद्गुह्यतरं अतिशयितरं हस्यं । एतद्यथोक्तं शास्त्रार्थजातं विमृश्य सम्यगालोच्य यथेच्छसितधाकुरु १९ एवं यथेष्टकरणमभ्यनुज्ञायाप्यतिवात्सल्यात् श्लोकद्वयेन कृत्स्नं शास्त्रार्थमुपदेशयंस्तद्ग्रहणे पेकाग्र्यमस्य संपादयितुमाह सर्वेति सर्वेभ्यो गुह्येभ्यः अतिशयितं गुह्यं सर्वं गुह्यतमं भूयः पुनरसकृदुक्तमपि मेममवचनं शृणु परमंपरमार्थविषयत्वात् नलोभाद्वापि भयात्त्वावक्ष्यामि किं ताहि मेममइष्टोऽसि परमाप्तोसि इति हेतोः दृढं अतिशयितं ते तव हितं यतस्ततो वक्ष्यामि । तव इष्टत्वात् विद्यायाश्च हितत्वात् तद्वचनं आतिशयि अवश्यं वक्तव्यमिति भावः १४ तदेव गुह्यतमं हितमाह मन्मना इति अहंप्रत्यगात्मानं वै कथनः परिपूर्णस्तदाकारं मनो यस्य समन्मनाः भव एतेन ब्रह्मात्मा भेदोऽपि साक्षात्करणीय इत्युत्तरपदार्थ उक्तः । कथमेवं विधा ज्ञाननिष्ठालभ्यतेऽत आह मद्भक्तो भव एतेन भगवदुपासनात्मको मध्यमपदार्थ उक्तः । कथमरूपपुण्यस्य भक्तिरुद्देश्यतीत्यत आह मद्याजी भगवदर्थकर्मकरणशीलो भव एतेन कर्मप्रधान आद्यपदार्थो विवृतः । ननु यस्य भगवद्याजित्वं न संभवाति दारिद्र्यात् रूपाद्यभावाद्वा तस्य भगवद्भक्तिर्दौर्लभ्याद्ब्रह्माकाराचेतो वृत्तिर्दुर्लभतरेत्याशंक्याह मानमस्कुरु प्राकृतभक्त्यैव प्रतिमादौ भगवंतं सर्वोपचारसमर्पणेन नमस्कारादिना सम्यगाराधयेत्यर्थः । तथा चाश्वलायनो नमस्कारस्यैव यज्ञत्वमुदाहरति । ' योनमसास्वध्वर इति यज्ञो वै नम इति हि ब्राह्मणं भवति ' इति च । एवमुक्तस्य सोपानत्रयारूढस्य फलमाह मांमिति मामेव तत्पदार्थं सर्वजगत्कारणं सर्वेश्वरं सर्वशक्तिमत्त्वं देकरं सर्वं एष्यसि प्राप्स्यसि बिंब इव प्रतिबिंबं पटाकाश इव महाकाशं । अस्मिन्नर्थे शपथं करोति ते तव पुरःसत्यं अबाधितार्थं भूतं प्रातिजाने मतिज्ञाकरोमि मामेवैष्यसीति । प्रियोऽसि मे यतस्त्वं मेममप्रियोऽसि अतः भवतारणानर्हेत्वयि सत्समेवाहं ब्रवीमि त्यर्थः १५

एवंमनयजनभजनमननक्रमेणसांख्यनिष्ठाउक्ता । यापूर्वध्यानेनात्मनिपश्यंतीत्यनेनश्लोकेनदर्शिता । इदानीं'अन्येत्वेवमजानंतःश्रुत्वाऽन्येभ्यउपासते । तेऽपिचातितरंत्येवमृत्युंश्रुतिपरायणाः' इतिकेवलोपास्तिनिष्ठायोगाख्योक्तातामाह सर्वेति सर्वेषांवर्णानामाश्रमाणांदेहेन्द्रियबुद्धीनांचधर्मानांमिहोत्रादीन्सुखदुःखादींश्चत्यक्त्वामामेकं सर्वं चरं सर्वशक्तिसोपाधिनिरुपाधिवाऽखंडैकरसमानंदयनंपरमात्मानं शरणंशृणातिहिनस्त्यविद्यादीन्केशादीन्शरणमाश्रयःपरायणंगच्छन्प्राप्नुहि मदेकशरणोभवेत्यर्थः । अत्रअत्रंमुक्त्वेवतृप्यतिननुजलमात्रंपीत्वेतिवदहेतुत्वंक्त्वाप्रत्ययार्थः सर्वधर्मपरित्यागेनमांशरणंव्रजेत्यर्थः यथोक्तम् । 'अनात्मदर्शनेनैवपरात्मानमुपास्महे'इति । एतस्मभगवच्छरणीकरणस्यफलमाह अहंत्वेति अहंप्रत्यगात्मासूर्याद्यंतर्यामीनारायणःसकलपामविनिर्मुक्तःसम्यग्ज्ञातःसत्त्वात्त्वांसर्वपापेभ्यःसंचितक्रियमाणेभ्योगोत्रवधादिजेभ्योमोक्षयिष्यामिमाशुचःशोकंमाकार्षीः तथाहि । इत्त्वज्ञानफलं पापास्पृशःशोकतरणं च सर्वश्रुतिस्मृतिप्रसिद्धं आदित्यांतर्बर्तिनंनारायणंप्रकृत्यच्छांदोग्ये श्रूयते । 'सर्वसर्वेभ्यःपाप्मभ्यउदितउदेतिहवैसर्वेभ्यःपाप्मभ्योयएवंवेद । तरतिशोकमात्मवित्तत्रकोमोहःकःशोकएकत्वमनुपश्यतः'इति । उदितःऊर्ध्वमितोगतःपापान्युत्क्रम्यगतोनिष्ठापइतिश्रुतिपदार्थः । वर्णाश्रमधर्मसंन्यासपूर्वकंप्रथाध्यायेनोकेनयोगेनदेहादीनांधर्माश्चत्यक्त्वानिर्विकल्पमात्मानंसाक्षात्कुर्वतो न कर्मलेपहृत्यर्थः ६६ एवंश्लोकद्वयेनज्ञानयोगेनसांख्यानार्कर्मयोगेनयोगिनामितिसांख्ययोगौद्वितीयाध्यायेदर्शितावुपसंहृत्यविद्यासंप्रदायविधिमाह इदमिति । अतपस्कायतपआलोचनंतद्रहितायअयन्नशीलायेत्यर्थः । अभक्तायश्रद्धाहीनायअशुश्रूषवेगुरुसेवामकुर्वते । मांपरमात्मानंयोऽभ्यसूयतिमदीयगुणसहिष्णुतयामयिदोपारोपपरोभवतितस्मै नजःप्रत्येकंसंबद्धत्वादेतेषांविशेषणानामन्यतमाभावेऽपिकदाचनमह सर्वधर्मान्परित्यज्यमामेकंशरणंव्रज ॥ अहंत्वासर्वपापेभ्योमोक्षयिष्यामिमाशुचः ६६ इदंतेनातपस्कायनाभक्तायकदाचन ॥ नचाशुश्रूषवेवाच्यंनचमांयोऽभ्यसूयति ६७ यइदंमरमंगुह्यमद्रक्तेष्वभिधास्यति ॥ भक्तिमयिपरांकृत्वामामैषत्यसंशयः ६८ नचतस्मान्मनुष्येषुकश्चिन्मेप्रियकृतमः ॥ भवितानचमेतस्मादन्यःप्रियतरोभुवि ६९ अध्येष्यतेचयइमंधर्म्यसंवादमावयोः ॥ ज्ञानयज्ञेनतेनाहमिष्टःस्यामितिमेमतिः ७० श्रद्धावाननसूयश्चशृणुयादपियोनरः ॥

सोऽपिमुक्तःशुभोऽल्लोकान्प्राप्नुयात्पुण्यकर्मणाम् ७१ त्यपिसंकटेइदंनवाच्यंनोपदेष्टव्यम् । अत्र'विद्याहवैब्राह्मणमाजयामगोपायमाशेवधिष्टेऽहमस्मि ॥ असूबकायानृजवेऽयतायनमाब्रूथाअवीर्यवतीतथास्याम् । यस्यदेवेपराभक्तिर्यथादेवेतथागुरौ ॥ तस्यैतेकथिताह्वर्याःप्रकाशंतेमहात्मनः'इतिश्रवणादसूयारहितापार्जवोपेतायाभ्यासशीलायगुरुपरमेश्वराराधनपरायचपत्तब्रह्मस्यदेयंनान्यस्मैइत्यर्थः ६७ एवंसंप्रदायविधिमुक्तासंप्रदायकर्तुःफलमाह यइदमिति इदंपरमंगुह्यंयोमकिहीनोमानपूजाद्यर्थोसन्नमद्रक्तेष्वभिधास्यतिसोऽपिततएवपुण्यान्मयिपरमेश्वरेचिदेकरसेपरांभक्तिमद्वैतलक्षणामुपासनांकृत्वातत्रादरंप्राप्यतामनुष्ठायचमामेवैष्यतिमुक्तिंप्राप्स्यतीत्यर्थः असंशयःसंशयोऽत्रनास्ति । स्मर्यतेहिअजाभिलादीनांभक्तिगंधीनानामपिपुत्रसंकेतितेन नारायणेतिनाम्नास्नेहवशादाह्वयतांतावमात्रतुष्टेनभगवतासद्गतिर्दत्ताकिमुक्तव्यंयोवाचाएतावच्छास्त्रहस्यंप्रतिपादयतितस्यभक्तिलाभादिक्रमेणकृतकृत्यत्वंभविष्यतीति ६८ ननुअश्रद्धयाकृतंसर्वव्यर्थमिति त्वैवोक्तं कथमभक्तस्याप्येतच्छास्त्राभिधानतोभक्त्यादिलाभःसंभवेदित्याशंक्याह नचेति तस्मादेतच्छास्त्रप्रवर्तकादन्योमनुष्येषुमेममप्रियकृतमोनचकश्चिदस्ति । इयमेवममहतीवाचिकीभक्तिस्तंकृत्वासोपानारोहक्रमेणमेममप्रियतरोभविताभविष्यति । 'अनिच्छयाऽपिसंस्पृष्टोदहृत्येवहिपावकः'इति । नचमुविपेतस्मादन्यत्परमार्थसाधनमस्तीतिभावः । अक्षरार्थःस्पष्टः ६९ अध्यापकस्यफलमुक्ताऽध्येतुःफलमाह अध्येष्यतेचेति ज्ञानयज्ञेननिर्विकल्पसमाधिनाइष्टःपूजितःसहिधर्ममेवनामापुष्कलपुण्यवृष्टिकरस्तद्वदेतस्यशास्त्रस्याध्ययनमपीत्यर्थः । इतिमेममसर्वेश्वरस्यमतिः तेनात्रस्तुतिमात्रमेतदितिनमंतव्यंकिंतुभूतार्थवादएवायमितिभावः ७० प्रवक्तुरध्येतुश्चफलमुक्ताश्रोतुरपिफलमाह श्रद्धावानिति शृणुयादपिअक्षरश्रवणंकुर्यादपि किमुक्तव्यमादरेणार्थग्रहणंयःकुर्यात्सउक्तंफलंप्राप्नुयादिति स्पष्टार्थःश्लोकः । तथाचोक्तंश्रीभागवते । 'वासुदेवकथाप्रश्नःपुरुषास्त्रीपुनातिहि ॥ वक्तारं पृच्छकंश्रोतुंस्तत्पादसलिलंयथा'इति ७१

सर्वांतर्यामीसर्वज्ञोऽपिमगवाऽल्लोकशिक्षार्थे शिष्यस्यज्ञानंजातंनवेतिपृच्छति अन्यथापुनःपुनःस्वयमेत्यउपदेशंकृतवताभ्रमुणानिदाघइवमयाऽयेशतकृतोऽप्युपदेशोनकृतायःकर्तव्यइत्याशयेनाह कच्चिदिति कच्चिदितिकामप्रवेदने हेपार्थएतत्त्वयाएकाग्रेणचेतसाश्रोतव्यंशब्दोऽर्थतश्चबोद्धव्यमितिममकामोऽस्तिततस्त्वांपृच्छामिकिमिदंत्वयाश्रुतमिति श्रुतवतोऽपितवअज्ञानकृतःसंमोहो विपर्ययःअनात्मन्यात्मधीरूपःस्वधर्मैयुद्धेचाधर्मधीरूपइतिसद्विविधोऽपिनष्टःकच्चित् । मच्छ्रमसाफल्यमिच्छुस्त्वामहंपृच्छामीत्यर्थः ७२ एवंपृष्टःस्वस्यकृतकृत्यतांज्ञापयन्नर्जुनउवाच नष्टोमोह इति मोहःपूर्वोक्तोद्विविधोऽपिनष्टः । स्मृतिरयमहमस्मिपरंब्रह्मेत्यात्मानुसंधानरूपाआत्मतत्त्वविषयालब्धा । यस्यालाभेनसर्वहृदयग्रंथीनांयावान्यश्चास्मितत्त्वतइत्यत्रोदाहृतानांचिज्जडैक्यभ्रममभवानांविमोक्षोभवति तथाचश्रूयते । स्मृतिलंभेसर्वग्रंथीनांविमोक्षइति त्वत्प्रसादान्मयाऽच्युतस्मृतिलंभेति संबंधः । स्थितोऽस्मित्वच्छासनेइतिशेषः । गतसंदेहोनष्टसंदेहइत्यनेनानात्मन्यात्मधीरूपोमोहोनष्टइतिदर्शितं । करिष्येवचनंतवेत्यनेनस्वधर्मैयुद्धेचाधर्मधीरूपोऽपिमोहोनष्टइतिदर्शितं ७३ समाप्तःशास्त्रार्थः इदानींकथाप्रबंधमेवानुवर्तयन्नसंजयउवाच इतीति अद्भुतं चेतसोविस्मयकरं रोमहर्षणरोमाचोद्रेदजनकं शेषंस्पष्टं ७४ कथमयंत्वयादूरस्थवोरपिवासुदेवार्जुनयोःसंवादःश्रुतइत्यतआह व्यासप्रसादादिति । भगवताव्यासेनदिवंचक्षुःश्रोत्रादिकंमह्यंदत्तं येनाहंव्यवहितंविप्रकृष्टंवासर्वकरतलामलकवद्विजानामि । अतोव्यासप्रसादादेतच्छास्त्रंपरंगुह्यंगोप्यंअहंश्रुतवान् । योगंच पश्यमेयोगमेश्वरमितिप्रतिज्ञापूर्वकंप्रदर्शितंवैश्वरूप्यं तमपिदृष्टवानिति शेषः । स्वयंकथयतइत्युक्तेअस्यमहतोभूतस्यनिःश्वसितमेतमेतद्यद्वेदइतिश्रुतेःस्वनिःश्वसितंवैदंशिष्याचार्यपरंपरयाकथयतइत्यायाति । तदर्थसाक्षात्कथयतइति । सृष्ट्यादौब्रह्माणंप्रतीविदाभीमर्जुनंप्रतिसाक्षात्कथयतःश्रुतवानहमित्यर्थः । तेनभगवदनुग्रहपात्रतयाब्रह्मणामस्त्वस्वस्यथोत्यते । अत्रएतद्योगमित्यभेदेनान्वयेतुगुह्यपदापेक्षयाएतद्योगमितिपुनर्पुंसकलिङ्गयोरपिसामा

कच्चिदेतच्छ्रुतंपार्थत्वयैकाग्रेणचेतसा ॥ कच्चिदज्ञानसंमोहःप्रनष्टस्तेधनंजय ७२ ॥ अर्जुनउवाच ॥ नष्टोमोहःस्मृतिलंभ्वात्वत्प्रसादान्मयाऽच्युत ॥ स्थितोऽस्मि गतसंदेहःकरिष्येवचनंतव ७३ ॥ संजयउवाच ॥ इत्यहंवासुदेवस्यपार्थस्यचमहात्मनः ॥ संवादमिममश्रौषमहुतरोमहर्षणम् ७४ व्यासप्रसादाच्छ्रुतवानेतद्ब्रह्ममहंपरम् ॥ योगयोगेश्वरात्कृष्णात्साक्षात्कथयतःस्वयम् ७५ राजन्संस्पृष्ट्यसंस्पृष्ट्यसंवादमिममहुतम् ॥ केशवार्जुनयोःपुण्यंहृष्यामिचमुहुर्मुहुः ७६ तच्चसंस्पृष्ट्यसंस्पृष्ट्यरूपमत्यहुतंहरेः ॥ विस्मयोमेमहान् राजन्हृष्यामिषपुनःपुनः ७७ नाधिकरण्यंशक्यंचयत्किंचिदश्रुताऽपिदुपहंतुमित्यादाविवपूर्वप्रवृत्तलिङ्गसंस्कारप्राबल्यादुत्तरत्रभिन्नलिङ्गविशेष्यलाभेऽपिपूर्वसंस्कारोननिवर्ततइतिसामानाधिकरण्यंलिङ्गयोरपिचकुंशक्यमितिज्ञेयं ७५ केशवार्जुनसंवादश्रवणजंविश्वरूपारूपयोगदर्शनजंचाह्लादंक्रमेणश्लोकद्वयेनाह राजन्निति हेराजन्नेष्टतराष्ट्र पुण्यपुण्यकरं पापहरं चेत्यर्थात् संस्पृष्ट्यसंस्पृष्ट्येति संप्रभेद्विरुक्तिः शेषंस्पष्टार्थः ७६ तच्चेति रूपंविश्वरूपं एतददर्शनेहिब्रह्माणमीशमितिदेशतोविप्रकृष्टंकाणितेत्वरमाणाविशंतीतिकालतोव्यवहितंभीष्मादिक्षयंचकरतलामलकवद्विजानामि । तच्चजगतोमिधपात्वमंतरेणनसंभवतीतिप्रतिपादितंवेदांतकतके । 'अतीतानागतंवस्तुवीक्ष्यतेकरबिल्ववत् । योगीसंकल्पमात्रोत्पत्तिशास्त्रेषुर्दिष्टिमः ॥१॥ मायायांसर्वदासर्वसर्वावस्थामिदंजगत् ॥ अस्तीतितदुपाधिश्चित्सावात्म्यात्सर्वमीक्षते ॥२॥ आरंभपरिणामाभ्यांस्वेनरूपेणयन्नसत् ॥ अतीतानागतंवस्तुयोगीतद्वीक्षतांकथम् ॥३॥ संकल्पमात्रमातंवस्त्वतीतादियदीप्यते ॥ नष्टस्त्रीदर्शनामंतत्स्याद्योगिज्ञानमप्रमा ॥४॥ योगिसंकल्पमात्रेणतस्योत्पत्तिर्यदीप्यते ॥ ईशंसंकल्पमात्रेणसर्वोत्पत्तिस्तदेष्टव्या ॥५॥ आरंभपरिणामेवादेशकालाद्यतिक्रमः ॥ नैवदृष्टःकचित्सोऽयंस्वप्नमायादिषुस्फुटः ॥६॥ युगपद्वृहतेकुंभोनानादेशस्ययोगिमिः ॥ जलसूर्यइवास्माभिस्तेनासौकल्पितःस्फुटं ॥७॥ योगिमिर्गुह्यमाणत्वाद्वदःसर्वत्रसर्वदा ॥ सन्नेवास्तीतिचेत्कार्यकथमीदृग्विधंभवेत् ॥८॥ व्यावृत्तंहीन्यतेकार्ययुगपद्विन्नदेशता ॥ चेत्कल्पनाविनास्येष्टादृष्टांतस्तत्रनास्तिवः ॥९॥ तस्मात्राणुभिरारब्धमितिचिन्नापिगव्यवत् ॥ प्रकृतेःपरिणामोवाजगत्किंत्विद्वजालवत् ॥१०॥ सत्यंबद्धदृशाभिद्वजालंविश्वपरावृष्टा ॥ अधिष्ठानाद्वेशुदृष्टां नास्त्येवतद्वयम्'इति ॥११॥ स्पष्टार्थमूलश्लोकः ७७

यस्मादनंतैश्वर्योभगवांस्तदनुगृहीतोऽर्जुनश्चयुधिष्ठिरपक्षेऽस्ति अतस्त्वयाजयाज्ञानकार्येयाह यत्रोति यत्रपक्षेभुवेतिसर्वत्रसंबध्यते श्रीर्दिव्यसभादिशोभा । विजयःप्रसिद्धः मूर्तिरैश्वर्यसर्व
नियंतृत्वम् । नीतिर्नैयश्चएतत्सर्वतत्रतस्मिन्पक्षेभुवमितिमममतिः अतःपांडवैःसहसंधिरेवकर्तव्यइतिभावः ७८ ॥ इतिश्रीमत्पद्माव्यप्रमाणज्ञमर्यादाधुरंधरचतुर्धरवंशावतंसश्रीगोविंदसूरिसूनुः
श्रीनीलकण्ठसूरिवर्यस्यकृतौभारतभावदीपे भीष्मपर्वणिगीतार्थप्रकाशेअष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥ पर्वणितु० ॥ ४२ ॥ गीतासुगीताकर्तव्याइत्यादयःसार्धाःपंचश्लोकागौर्देनपठ्यंते १
२ । ३ । ४ । ५ एवंगीतार्थमन्मनाभवेत्यादिनानिष्कामानामात्मनिष्ठानामेवैष्यसीत्यात्मप्राप्तिश्चतत्फलभूतादर्शिता । सकामानांस्वर्गाधीनाकामसिद्धिः । अर्थश्चसतामापपांडवानामिव
यत्रयोगेश्वरःकृष्णोयत्रपार्थोधनुर्धरः ॥ तत्रश्रीर्विजयोभूतिर्धुवानीतिर्मतिर्मम ७८ ॥ इतिश्रीमहाभारतेभीष्मपर्वणि भगवद्गीतासूपनिषत्सुब्रह्मविद्यायांयोग
शास्त्रेश्रीकृष्णार्जुनसंवादेसंन्यासयोगोनामअष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥ पर्वणितुद्विचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४२ ॥ समाप्तंभगवद्गीतापर्व ॥ अथभीष्मवधपर्व ॥
वैशंपायनउवाच ॥ गीतासुगीताकर्तव्याकिमन्यैःशास्त्रसंग्रहैः ॥ यास्वयंपद्मनाभस्वमुखपद्माद्विनिःसृता १ सर्वशास्त्रमयीगीतासर्वदेवमयोहारिः ॥ सर्वतीर्थम
यीगंगासर्ववेदमयोमनुः २ गीतागंगाचगायत्रीगोविंदेतिहृदिस्थिते ॥ चतुर्गकारसंयुक्तेपुनर्जन्मनविद्यते ३ षट्शतानिसविंशानिश्लोकानांप्राहकेशवः ॥ अर्जु
नःसप्तपंचाशत्सप्तषष्ठितुसंजयः ४ धृतराष्ट्रःश्लोकमेकंगीतायामानमुच्यते ॥ भारतामृतसर्वस्वगीतायामधितस्यच ॥ सारमुद्धृत्यकृष्णेनअर्जुनस्यमुखेदुतम् ५
॥ संजयउवाच ॥ ततोधनंजयंदृष्ट्वावाणगांडीवधारिणम् ॥ पुनरेवमहानादंभ्यसृजंतमहारथाः ६ पांडवाःसोमकाश्चैवयैषामनुयायिनः ॥ दध्मुश्चमुदिताःशं
खान्वीराःसागरसंभवान् ७ ततोभेयैश्चपेश्यश्चक्रकचागोविषाणिकाः ॥ सहसैवाभ्यहन्यंतततःशब्दोमहानभूत् ८ तथादेवाःसंगंधर्वाःपितरश्चजनाधिप ॥ सि
द्धचारणसंघाश्चसमीयुस्तेदिदृक्षया ९ ऋषयश्चमहाभागाःपुरस्कृत्यशतक्रतुम् ॥ समीयुस्तत्रसहिताद्रष्टुंतद्वैशसंमहत् १० ततोयुधिष्ठिरोदृष्ट्वायुद्धायसमव
स्थिते ॥ तेसेनेसागरप्रख्येमुहुःप्रचलितेनृप ११ विमुच्यकवचंवीरोनिक्षिप्यचवरायुधम् ॥ अवरुह्यरथात्क्षिप्रंपद्मामेवकृतांजलिः १२ पितामहमभिप्रेक्ष्य
धर्मराजोयुधिष्ठिरः ॥ वाग्यतःप्रययौयेनप्राङ्मुखोरिपुवाहिनीम् १३ तंप्रयांतमभिप्रेक्ष्यकुंतीपुत्रोधनंजयः ॥ अवतीर्यरथात्तूर्णैर्भ्रातृभिःसहितोऽन्वयात् १४
वासुदेवश्चभगवानपृष्ठतोऽनुजगामतम् ॥ तथामुख्याश्चराजानस्तच्चिताजगुरुत्सुकाः १५ ॥ अर्जुनउवाच ॥ किंतेव्यवसितंराजन्यदस्मानपहायवै ॥ प
द्मामेवप्रयातोऽसिप्राङ्मुखोरिपुवाहिनीम् १६ ॥ भीमसेनउवाच ॥ क्वमिष्यसिराजेंद्रनिक्षिप्तकवचायुधः ॥ दंशितेष्वरिसेन्येषुभ्रातृनुत्सृज्यपार्थिव १७
॥ नकुलउवाच ॥ एवंगतेत्वयिज्येष्ठेममभ्रातरिभारत ॥ भीमदुनोतिहृदयंब्रूहिगंताभवान्क्रतु १८ ॥ सहदेवउवाच ॥ अस्मिन्नरणसमूहेवैवर्तमानेमहाभये ॥
उत्सृज्यक्रतुगंताऽसिशत्रूनभिमुखोऽनृप १९ ॥ संजयउवाच ॥ एवमाभाष्यमाणोऽपिभ्रातृभिःकुरुनंदनः ॥ नोवाचवाग्यतःकिंचिद्रच्छत्येवयुधिष्ठिरः २०

गुरुवधानृतायाश्चयेणैवसिद्धयान्तसोऽपिबलवदनुग्रहात् । अन्येषांतुकीरवाणामिवसाध्यमानोनिर्न्वयोच्छेदायभवतीतिदर्शयिष्यन्त्युद्धप्रधानंघंसीषुपपवीतमारभतेऽयंस्थानयंहेतुत्वंविवरीतु
ततोधनंजयंदृष्ट्वा ततःअर्जुनस्यकरिष्येवचनंतवेत्येवंप्रतिज्ञानंतरंधनंजयंयुद्धार्थसन्नद्धंदृष्ट्वेत्यर्थः ६ । ७ भेयोवृहत्प्रादुर्भाः । पेश्यःकाहलाः । क्रकचाजयमंगलाः । गोविषाणिका
गवादिशृंगाणि । सहसायुगपदेवअभ्यहन्यंतअवाच्यंत ८ । ९ । ११ वरायुधधनुःश्रेष्ठं अवरुह्यअवतीर्य १२ येनविजयाख्येनमयोजनेनस्वयंपुधिष्ठिरःसंग्रामेदृढबुद्धिस्तरिसद्वयर्थाभिप्रेक्ष्य
आलोच्यप्रयमंपितामहंप्रतिप्रययौ रिपुवाहिनींप्रविश्येतिशेषः १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २०

२१ गीतमंलपं २२ पुराकल्पेप्राचीनशास्त्रे १३ । १४ । १५ मिथोऽन्योन्यं एषोहीतिसुलोपाभावार्थः १६ व्यक्तंमिथतं भीष्मस्यअंतिकंसमीपं १७ । १८ । १९ । २० । २१ धिक्त्वाधिकृत्य
असमासार्थः धिगित्यकरोदितिवा २२ विवक्षितंवल्लुमिष्टं २३ । २४ । २५ । २६ । २७ पराभावायपराकृतोनिरस्तोभावःसत्तायत्रसःतस्मैमरणायेत्यर्थः परश्चासावभावश्चेतिविग्रहेऽपिस्पर्षार्थः
तानुवाचमहाप्राज्ञोवासुदेवोमहामनाः ॥ अभिप्रायोऽस्यविज्ञातोमयेतिप्रहसन्निव २१ एषभीष्मंतथाद्रोणंगीतमंशल्यमेवच ॥ अनुमान्यगुरुन्सर्वानयोत्स्यतेपा
र्थिवोऽरिभिः २२ श्रूयतेहिपुराकल्पेगुरुनननुमान्ययः ॥ युध्यतेसभवेद्यत्कमपध्यातोमहत्तरैः २३ अनुमान्ययथाशास्त्रंयस्तुयुध्येन्महत्तरैः ॥ ध्रुवस्तस्यजयो
युद्धेभवेदितिमतिर्मम २४ एवंबुवतिरुष्णेऽत्रधार्तराष्ट्रचमुंप्रति ॥ हाहाकारोमहानासीन्निःशब्दास्त्वपरेऽभवत् २५ दृष्ट्वायुधिष्ठिरंदूराद्धारतराष्ट्रस्यसैनिकाः ॥
मिथःसंकथयांचकुरेपोहिकुलपांसनः २६ व्यक्तंभीतइवाभ्येतिराजाऽसौभीष्ममंतिकम् ॥ युधिष्ठिरःससोदर्यःशरणार्थप्रयाचकः २७ धनंजयेकथंनार्थेपांडवेचतृको
दरे ॥ नकुलेसहदेवेचभीतिरभ्येतिपांडवम् २८ ननूनंक्षत्रियकुलेजातःसंप्रथितेभुवि ॥ यथाऽस्यहृदयंभीतमल्पसत्वस्यसंयुगे २९ ततस्तेसैनिकाःसर्वेप्रशंसंति
स्मकौरवान् ॥ दृष्ट्वाःसुमनसोभूत्वाचैलानिदुधुश्चह ३० व्यनिंदंश्चतथासर्वयोधास्तवविशांपते ॥ युधिष्ठिरंससोदर्यंसहितंकेशवेनहि ३१ ततस्तत्कौरवंसैन्याधि
कृत्वातुयुधिष्ठिरम् ॥ निःशब्दमभवत्तूर्णपुनरेवविशांपते ३२ किंनुवक्ष्यतिराजाऽसौकिंभीष्मःप्रतिवक्ष्यति ॥ किंभीमःसमरश्चाधीकिंनुरुष्णार्जुनाविति ३३ विव
क्षितंकिमस्येतिसंशयःसुमहानभूत् ॥ उभयोःसेनयोराजनयुधिष्ठिरकृतेतदा ३४ सोऽजगाह्यचमूंशत्रोःशरशक्तिसमाकुलाम् ॥ भीष्ममेवाभ्ययानूर्णभ्रातृभिःपरिवा
रितः ३५ तमुवाचततःपादौकराभ्यांपीडयपांडवः ॥ भीष्मंशांतनवंराजायुद्धायसमुपस्थितम् ३६ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ आमंत्रयेत्वां दुर्धर्षत्वयायोत्स्यामहेसह ॥
अनुजानीहिमांतातआशिषश्चप्रयोजय ३७ ॥ भीष्मउवाच ॥ यदेवंनाभिगच्छेथायुधिमांपृथिवीपते ॥ शपेयंत्वांमहाराजपराभावायभारत ३८ प्रीतोऽहंपुत्रयुध्यस्व
जयमाशुहिपांडव ॥ यत्तेऽभिलषितंचान्यतदवाशुहिसंयुगे ३९ व्रियतांचवरःपार्थकिमस्मतोऽभिकाक्षसि ॥ एवंगतेमहाराजनतवास्तिपराजयः ४० अर्थस्यपुरुषो
दासोदासस्त्वर्थोनकस्यचित् ॥ इतिसत्यंमहाराजबद्धोऽस्म्यर्थेनकौरवैः ४१ अतस्त्वांक्लीबवद्वाक्यंब्रवीमिकुरुनंदन ॥ भृतोऽस्म्यर्थेनकौरव्ययुद्धादन्यत्किमिच्छसि
४२ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ मंत्रयस्वमहाबाहोहितैपीममनित्यशः ॥ युध्यस्वकौरवस्यार्थेममैषसततंवरः ४३ ॥ भीष्मउवाच ॥ राजन्किमत्रसाह्यंतेकरोमिकुरुनं
दन ॥ कामंयोत्स्येपरस्यार्थेब्रूहियतेविवाक्षितम् ४४ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ कथंजयेयंसंग्रामेभवंतमपराजितम् ॥ एतन्मेमंत्रयहितंयदिश्रेयःप्रपश्यसि ४५ ॥ भीष्म
उवाच ॥ नैनंपश्यामिकौंतेययोमांयुध्यंतमाहवे ॥ विजयेतपुमान्कश्चित्साक्षादपिशतक्रतुः ४६ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ हंतपृच्छामितस्मात्त्वांपितामहनमोऽस्तुते ॥
वधोपायंब्रवीहित्वमात्मनःसमरेपरैः ४७

३८ । ३९ एवंगतेर्हृद्गाचरणवतित्वयि ४० । ४१ क्लीबवत्स्वोक्तस्यवरस्ययुद्धादन्यदिति
स्वेनैवसंकोचनात्कातरवत्भूतःपोषितः युद्धात्प्रातिभट्यात् ४२ । ४३ साह्यंसाहाय्यम् ४४ श्रेयःप्रपश्यसिदिवच्युयोग्यमितिमन्यसेतर्हिबंद्यर्थः ४५ । ४६ । ४७ तावत्संप्रति ४८

भीष्मउवाच ॥ नस्मत्तंतातपश्यामिसमरेयोजयेतमाम् ॥ नतावन्मृत्युकालोऽपिपुनरागमनंकुरु ४८ ॥ संजयउवाच ॥ ततोयुधिष्ठिरोवाक्यंभीष्मस्यकुरुनंदन ॥ शिरसाप्रतिजग्राहभूयस्तमभिवाद्यच ४९ प्रायात्पुनर्महाबाहुराचार्यस्यरथंप्रति ॥ पश्यतां सर्वसैन्यानां मध्येन भ्रातृभिः सह ५० सद्रोणमभिवाद्याथ कृत्वा चाभिप्रदक्षिणम् ॥ उवाच राजा दुर्धर्षमात्मनिःश्रेयसंवचः ५१ आमंत्रयेत्वां भगवन् योत्स्ये विगतकल्मषः ॥ कथं जयेरिपून् सर्वाननुज्ञातस्त्वया द्विज ५२ ॥ द्रोणउवाच ॥ यदि मां नाभिगच्छेथायुद्धाय कृतनिश्चयः ॥ शपेयं त्वां महाराज पराभावाय सर्वशः ५३ तद्युधिष्ठिरतुष्टोऽस्मि पूजितश्च त्वया ज्ञघ ॥ अनुजानामियुध्यस्व विजयं समवाप्नुहि ५४ करवाणि च ते कामं ब्रूहि त्वमभिकांक्षितम् ॥ एवं गते महाराज युद्धादन्यत्किमिच्छसि ५५ अर्थस्य पुरुषोदासोदासस्त्वर्थेन कस्यचित् ॥ इति सत्यं महाराज बद्धोऽस्म्यर्थेन कौरवैः ५६ ब्रवीम्येतत्कीववत्त्वायुद्धादन्यत्किमिच्छसि ॥ योत्स्येऽहं कौरवस्यार्थे तवाशास्योजयो मया ५७ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ जयमाशास्व मे ब्रह्मन् मंत्रयस्व च मद्धितम् ॥ युद्धचस्व कौरवस्यार्थे वर एष वृत्तो मया ५८ ॥ द्रोणउवाच ॥ ध्रुवस्ते विजयो राजन्यस्य मंत्री हरिस्तव ॥ अहं त्वामभिजानामि रणेश ब्रूविमोक्षयसे ५९ यतो धर्मस्तस्तः कृष्णो यतः कृष्णस्ततो जयः ॥ युध्यस्व गच्छ कौंतेय पृच्छ मां किं ब्रवीमि ते ६० ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ पृच्छामि त्वां द्विज श्रेष्ठ शृणु यन्मेऽभिकांक्षितम् ॥ कथं जयेयं संग्रामे भवंतमपराजितम् ६१ ॥ द्रोणउवाच ॥ न तेऽस्ति विजयस्तावद्यावद्युद्धं चाम्यहं रणे ॥ ममाशुनिधने राजन्यतस्व सहसोदरैः ६२ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ हंत तस्मान्महाबाहो वधोपायं वदात्मनः ॥ आचार्यप्रणिपत्यैष पृच्छामि त्वानमोऽस्तुते ६३ ॥ द्रोणउवाच ॥ न शत्रुं तात पश्यामि यो मां हन्याद्रथे स्थितम् ॥ युध्यमानं सुसंरब्धं शरवर्षाघवर्षिणम् ६४ ऋते प्रायगतं राजन्यस्तशस्त्रमचेतनम् ॥ हन्यान्मां युधियो धानां सत्यमेतद्ब्रवीमि ते ६५ शस्त्रं चाहं रणे जह्यां श्रुत्वा तु महदप्रियम् ॥ श्रद्धेयवाक्यात्पुरुषादेतत्सत्यं ब्रवीमि ते ६६ ॥ संजयउवाच ॥ एतच्छ्रुत्वा महाराज भारद्वाजस्य धीमतः ॥ अनुमान्य तमाचार्यं प्रायाच्छारद्वतं प्रति ६७ सोऽभिवाद्य कृपं राजा कृत्वा चापि प्रदक्षिणम् ॥ उवाच दुर्मर्षतमं वाक्यं वाक्यविदारः ६८ अनुमानयेत्वां योत्स्येऽहं गुरो विगतकल्मषः ॥ जयेयं च रिपून् सर्वाननुज्ञातस्त्वया ज्ञघ ६९ ॥ कृपउवाच ॥ यदि मां नाभिगच्छेथायुद्धाय कृतनिश्चयः ॥ शपेयं त्वां महाराज पराभावाय सर्वशः ७० अर्थस्य पुरुषोदासोदासस्त्वर्थेन कस्यचित् ॥ इति सत्यं महाराज बद्धोऽस्म्यर्थेन कौरवैः ७१ तेषामर्थं महाराज योद्धव्यमिति मे मतिः ॥ अतस्त्वां कीववद्व्यायुद्धादन्यत्किमिच्छसि ७२ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ हंत पृच्छामि ते तस्मादाचार्यशृणु मे वचः ॥ इत्युक्त्वा व्यथितो राजानो वाज्वगतचेतनः ७३

क्षयसे शत्रून् जीवितादिशेषः ५९ । ६० । ६१ । ६२ हंत विषादे ६३

६४ प्रायगतं मरणाय नियतं अचेतनं योगबलेन त्यक्तदेहं योधानां मध्ये कश्चिदिति शेषः ६५ जह्यात्यजेयं श्रद्धेयवाक्यात् आदेयवचनात् ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३

॥ ७७ ॥

७४ । ७५ । ७६ । ७७ परान्द्रप्रकृष्टान् ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६ । ८७ । ८८ । ८९ । ९० । ९१ । ९२ । ९३ । ९४ इदं वक्ष्यमाणवचनं युधिष्ठिरं प्रत्यब्रवीत् ९५

॥ संजयउवाच ॥ तंगौ तमः प्रत्युवाच विज्ञायास्य विवक्षितम् ॥ अवध्योऽहं महीपाल युद्धचस्व जयमाप्नुहि ७४ प्रीतस्तेऽभिगमेनाहं जयंत वनराधिप ॥ आशासिष्ये स दोत्थाय सत्यमेतद्ब्रवीमि ते ७५ एतच्छ्रुत्वा महाराज गौतमस्य विशांपते ॥ अनुमान्य कृपं राजा प्रययौ येन मद्राट् ७६ सशल्यमभिवाद्याथ कृत्वा चाभिप्रदक्षिणम् ॥ उवाच राजा दुर्धर्षमात्मनिःश्रेयसंवचः ७७ अनुमानयेत्वां दुर्धर्षयोत्स्ये विगतकल्मषः ॥ जयेयं नु परान् राजन् अनुज्ञातस्त्वयारिपून् ७८ ॥ शल्यउवाच ॥ यदि मां नाभिगच्छेथायुद्धाय कृतनिश्चयः ॥ शपेयं त्वां महाराज पराभावाय वैरणे ७९ तुष्टोऽस्मि पूजितश्चास्मि त्वां क्षसितदस्तुते ॥ अनुजानामि चैव त्वां युध्यस्व जयमाप्नुहि ८० ब्रूहि चैव परं वीरकेनार्थः किं ददामि ते ॥ एवं गते महाराज युद्धादन्यत्किमिच्छसि ८१ अर्थस्य पुरुषोदासोदासस्त्वर्थेन कस्यचित् ॥ इति सत्यं महाराज बद्धोऽस्म्यर्थेन कौरवैः ८२ करिष्यामि हिते कामं भागिनेय यथेप्सितम् ॥ ब्रवीम्यतः कीववत्त्वायुद्धादन्यत्किमिच्छसि ८३ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ मंत्रयस्व महाराज नित्यं मद्धितमुत्तमम् ॥ कामं युद्धच परस्यार्थे वरमेतं वृणोम्यहम् ८४ ॥ शल्यउवाच ॥ किमत्र ब्रूहि साह्यं ते करोमि नृपसत्तम ॥ कामं योत्स्ये परस्यार्थे बद्धोऽस्म्यर्थेन कौरवैः ८५ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ स एव मे वरः शल्य उद्योगेयस्त्वया कृतः ॥ सूतपुत्रस्य संग्रामे कार्यं स्तेजो वधस्त्वया ८६ ॥ शल्यउवाच ॥ संपत्स्यत्येष ते कामः कुंतीपुत्र यथेप्सितम् ॥ गच्छ युध्यस्व विश्रब्धः प्रतिजाने वचस्तव ८७ ॥ संजयउवाच ॥ अनुमान्याथ कौंतेयो मातुलं मद्रकेश्वरम् ॥ निर्जगाम महासैन्याद्भ्रातृभिः परिवारितः ८८ वासुदेवस्तुराघेयमाहवेऽभिजगाम वै ॥ तत एनमुवाचे दंपांडवार्थं गदाग्रजः ८९ श्रुतं मे कर्णभीष्मस्य द्वेषात्किं न योत्स्यसे ॥ अस्मान् वरयराधेययावद्भीष्मो न हन्यते ९० हते तु भीष्मे राधेय पुनरेष्यसि संयुगम् ॥ धार्तराष्ट्रस्य साहाय्यं यदि पश्यसि चेत्समम् ९१ ॥ कर्णउवाच ॥ न विप्रियं करिष्यामि धार्तराष्ट्रस्य केशव ॥ त्यक्तप्राणं हि मां विद्धि दुर्योधन हितैषिणम् ९२ ॥ संजयउवाच ॥ तच्छ्रुत्वा वचनं कृष्णः सैन्यवर्तत भारत ॥ युधिष्ठिरपुत्रो गैश्च पांडवैः सह संगतः ९३ अथ सैन्यस्य मध्ये तु प्राक्रोशत् पांडवाग्रजः ॥ योऽस्मान् वृणोति तमहं वरयेसाह्यकारणात् ९४ अथ तान्समभिप्रेक्ष्य युयुत्सुरिदमब्रवीत् ॥ प्रीतात्मा धर्मराजानं कुंतीपुत्रं युधिष्ठिरम् ९५ अहं योत्स्यामि भवतः संयुगे घृतराष्ट्रजान् ॥ युष्मदर्थं महाराज यदि मां वृणुषे ज्ञघ ९६ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ एहो हि सर्वे योत्स्यामस्तव भ्रातृन पंडितान् ॥ युयुत्सो वासुदेवश्च वयं च ब्रूम सर्वशः ९७ वृणोमि त्वां महाबाहो युद्धचस्व मम कारणात् ॥ त्वयि पिंडश्च तंतुश्च घृतराष्ट्रस्य दृश्यते ९८ भजस्वास्मान् राजपुत्र भजमानान् महायुते ॥ न भविष्यति दुर्बुद्धिर्धार्तराष्ट्रोऽन्यमर्षणः ९९

२७

भवतः भवत्संबंधी मिषत इति पाठे पठ्यतस्त्ववेति शेषः ९६ । ९७ वंतु संततिः पिंडः पितृपुत्रः अन्ये तं भविष्यतीति भावः ९८ भजस्वेति भजमानः सर्वोऽपि घृतराष्ट्रपुत्रो न भविष्यति मरिष्यतीत्यर्थः ९९

१०० । १०१ । १०२ पुष्करानदीर्घकादलान् एकपुष्करानितिपाठेमुजान् १०३ । १०४ गौरवंमान्यत्वं १०५ सौहृदंभैत्री कृपांस्नेहं दयांपरदुःखप्रहाणेच्छाम् १ कीर्तिमर्तापांडवानांस्तुति
संहितावाचद्वितिसंबंधः १०७ आर्याःकुलीनाः वृत्तचरितं । मदप्रमदपीडादेर्वाग्मंगद्वंद्विदुः १०८ । १०९ ॥ इतिभीष्मपर्वणिनीलकंठीयेभारतभावदीपे त्रिचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४३ ॥

॥ संजयउवाच ॥ ततोयुयुत्सुःकौरव्यान्परित्यज्यसुतांस्तव ॥ जगामपांडुपुत्राणांसेनांविश्राव्यदुंदुभिम् १०० ततोयुधिष्ठिरोराजासंप्रहृष्टःसहानुजः ॥ ज
ग्राहकवचंभूयोदीप्तिमत्कनकोज्ज्वलम् १०१ प्रत्यपद्यंततेसर्वेस्वरथान्पुरुषर्षभाः ॥ ततोव्यूहंयथापूर्वंप्रत्यव्यूहंततेपुनः १०२ अवादयन्दुंदुभींश्चशतशश्चैव
पुष्करान् ॥ सिंहनादांश्चविविधान्विनेदुःपुरुषर्षभाः १०३ रथस्थान्पुरुषव्याघ्रान्पांडवान्प्रेक्ष्यपार्थिवाः ॥ घृष्टयुग्मादयःसर्वेपुनर्जहृषिरेतदा १०४ गौरवं
पांडुपुत्राणामान्यान्मानयतांचतान् ॥ दृष्ट्वामहीक्षितस्तत्रपूजयांचक्रिरेष्टशम् १०५ सौहृदंचकृपांचैवप्राप्तकालंमहात्मनां ॥ दयांचज्ञातिपुपरांकश्यांचक्रिरे
नृपाः १०६ साधुसाध्वितिसर्वत्रनिश्चेरुःस्तुतिसंहिताः ॥ वाचःपुण्याःकीर्तिमर्तामनोहृदयहर्षणाः १०७ म्लेच्छाश्चार्याश्चयेतत्रददृशुःशुश्रुवुस्तथा ॥ वृत्तं
तत्पांडुपुत्राणारुरुदुस्तेसगद्गदाः १०८ ततोजघ्नुर्महाभेरीःशतशश्चसहस्रशः ॥ शंखांश्चगोक्षीरनिभान्दध्मुहंष्टामनस्विनः १०९ ॥ इतिश्रीमहाभारतेभीष्म
पर्वणिभीष्मवधप० भीष्मादिसंमाननेत्रिचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४३ ॥ ॥ घृतराष्ट्रउवाच ॥ एवंव्यूहेष्वनीकेषुमामकेष्वितरेषुच ॥ केपूर्वंप्राहरंस्तत्रकु
रवःपांडवानुकिम् १ ॥ संजयउवाच ॥ भ्रातृभिःसहितोराजनपुत्रोदुःशासनस्तव ॥ भीष्मंप्रमुखतःकृत्वाप्रययौसहसेनया २ तथैवपांडवाःसर्वेभीमसेनपुरोग
माः ॥ भीष्मेणयुद्धमिच्छंतःप्रययुर्हृष्टमानसाः ३ क्ष्वेडाःकिलकिलाशब्दाःक्रकचागोविषाणिकाः ॥ भेरीमृदंगमुरजाहयकुंजरनिःस्वनाः ४ उभयोःसेनयोर्ह्या
संस्ततस्तेऽस्मान्समाद्रवन् ॥ वयंतान्प्रतिनर्दतस्तदासीनुमुलंमहत् ५ महान्त्यनीकानिमहासमुच्छ्रयेसमागमेपांडवधार्तराष्ट्रयोः ॥ चक्रंपिरेशंखमृदंगानिःस्व
नैःप्रकंपितानीववनानिवायुना ६ नरेन्द्रनागाश्वरथाकुलानामभ्यागतानामशिवेमुहूर्ते ॥ बभूवघोषस्तुमुलश्चमूनांवातोदुतानामिवसागराणाम् ७ तस्मिन्स
मुत्थितेशब्देतुमुलेलोमहर्षणे ॥ भीमसेनोमहाबाहुःप्राणदहोवृषोयथा ८ शंखदुंदुभिनिर्घोषंवारणानांचवृंहितम् ॥ सिंहनादंचसैन्यानांभीमसेनखोऽभ्यभूत् ९
हयानांहेषमाणानामनीकेषुसहस्रशः ॥ सर्वानभ्यभवच्छब्दान्भीमस्यनदतःस्वनः १० तंश्रुत्वानिनर्दतस्यसैन्यास्तववितत्रसुः ॥ जीमूतस्यैवनदतःशक्राश
निसमस्वनम् ११ वाहनानिचसर्वाणिशठन्मूत्रंप्रसुस्रुवुः ॥ शब्देनतस्यवीरस्यसिंहस्येतेतरेष्टगाः १२ दर्शयन्धोरमात्मानंमहाभ्रीमवनादयन् ॥ विभीषयं
स्तवसुतान्भीमसेनःसमभ्ययात् १३ तमायांतंमहेश्वासंसोदर्याःपर्यवारयन् ॥ छादयंतःशरव्रातैर्मैघाहवदिवाकरम् १४

एवमिति एवंव्यूहेष्वित्यादेर्देष्टाभीष्मस्यविक्रममित्यंतस्यसर्वातिशायीभीष्मस्यपराक्रमइतितात्पर्यार्थः १ । २ । ३ क्ष्वेडाःसिंहनादाः मृदंगाःमर्दलाः मुरजाःलुग्रमर्दलाः ४ समाद्रवन्अन्योन्यं
संगताभभवत् ५ महान्समुच्छ्रयःसंग्रहारेयत्र ६ । ७ गोष्ठपोवलीवर्दश्रेष्ठः ८ अभ्यभूत्अभिभूतवान् ९ । १० सैन्याःसेनामुख्याः ११ । १२ नादयन्नादकुर्वन् १३ सोदर्याःराजानुजाः १४

१५ । १६ निर्मुक्ताःमुक्तकंडुकाश्चाशीविषाउपमायेषांतान् १७ । १८ । १९ भीमाःभयकराःज्यानातिलानांचनिःस्वनायेतैः २० लाघवंक्षिप्रहस्ततां निमित्तंलक्ष्यं २१ । २२ भीमभयकरं २३
जातसंरंभाश्चिरसंभृतकोपाः कृतागसःकृतापराधाः भीमोऽपिबाल्येधार्तराष्ट्रान्मर्दयन्कृतापराधोस्तीत्युक्तंपरस्परंति व्यायच्छंतव्यायामंघकुः २४ पदेइतिसंभ्रम्यंतं २५ । २६ । २७ अंतर्धीयत
दुर्योधनश्चपुत्रस्तेदुर्मुखोदुःसहःशलः ॥ दुःशासनश्चातिरथस्तथादुर्मर्षणोनुपः १५ विविंशतिश्चित्रसेनोविकर्णश्चमहारथः ॥ पुरुमित्रोजयोभोजःसौमदातिश्च
वीर्यवान् १६ महाचापानिधुन्वंतोमैघाहवसविद्युतः ॥ आददानाश्चनाराचात्रिमुक्ताशीविषोपमान् १७ अथतेद्रौपदीपुत्राःसौभद्रश्चमहारथः ॥ नकुलःसहदे
वश्चघृष्टयुग्मश्चपार्थतः १८ धार्तराष्ट्रान्प्रतिययुरर्दयंतःशितैःशरैः ॥ वज्रैरिवमहावेगैःशिखराणिधराभृताम् १९ तस्मिन्प्रथमसंग्रामेभीमज्यातलनिःस्वने ॥
तावकानांपरेषांचनासीत्क्षश्चित्पराङ्मुखः २० लाघवंद्रोणशिष्याणामपश्यंभरतर्षभ ॥ निमित्तवेधिनांचैवशरानुत्सृजतांभृशम् २१ नोपशाम्यतिनिर्घोषो
धनुर्पाकृजतांतथा ॥ विनिश्चेरुःशरादीप्ताज्योतीर्षीवनभस्तलात् २२ सर्वेत्वन्येमहीपालाःप्रेक्षकाहवभारत ॥ ददृशुर्दर्शनीयंतंभीमंज्ञातिसमागमम् २३ त
तस्तेजातसंरंभाःपरस्परकृतागसः ॥ अन्योन्यस्पर्धयाराजन्व्यायच्छंतमहारथाः २४ कुरुपांडवसेनेतेहस्त्यश्वरथसंकुले ॥ शुशुभातेरणेऽतविपटोचित्रार्पिते
इव २५ ततस्तेपार्थिवाःसर्वेप्रहृष्टोत्तरासनाः ॥ सहसैन्याःसमापेतुःपुत्रस्यतवशासनात् २६ युधिष्ठिरेणचादिष्ठाःपार्थिवास्तेसहस्रशः ॥ विनदंतःसमा
पेतुःपुत्रस्यतववाहिनीम् २७ उभयोःसेनयोस्तीव्रःसैन्यानांसमागमः ॥ अंतर्धीयतचादित्यःसैन्येनरजसाऽवृतः २८ प्रयुद्धानांप्रभग्रानांपुनरावर्तिनामपि
नात्रस्वेषांपरेषांवाविशेषःसमदृश्यत २९ तस्मिंस्तुतुमुलेयुद्धेवर्तमानेमहाभये ॥ अतिसर्वाण्यनीकानिपितातेऽभिव्यरोचत ३० ॥ इतिश्रीमहाभारतेभीष्म
पर्वणिभीष्मवध० युद्धारंभेचतुश्चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४४ ॥ ॥ संजयउवाच ॥ पूर्वाह्नेतस्यरौद्रस्ययुद्धमहोविशांपते ॥ प्रावर्ततमहाघोरंराज्ञादेहावकर्तनम्
१ कुरूणामृंजयानांचजिगीषूणांपरस्परम् ॥ सिंहानामिवसंहादोदिवमुर्वीचनादयन् २ आसीत्किलकिलाशब्दस्तलशंखरवैःसह ॥ जज्ञिरेसिंहनादाश्चशूरा
णांप्रतिगर्जताम् ३ तलत्राभिहताश्चैवज्याशब्दाभरतर्षभ ॥ पत्तीनांपादशब्दश्चवाजिनांचमहास्वनः ४ तोत्रांकुशनिपातश्चआयुधानांचनिःस्वनः ॥ घंटाश
ब्दश्चनागानामन्योन्यमभिधावताम् ५ तस्मिन्समुदितेशब्देतुमुलेलोमहर्षणे ॥ बभूवरथनिर्घोषःपर्जन्यनिनदोपमः ६ तेमनःक्रूरमाधायसमाभित्यक्तजीवि
ताः ॥ पांडवानभ्यवर्तंतसर्वेयुगोच्छ्रितध्वजाः ७ अथशांतनवोराजन्नभ्यधावद्धनंजयम् ॥ प्रगृह्यकार्मुकंघोरंकालदंडोपभरणे ८ अर्जुनोऽपिधनुर्दृष्ट्वागांडीवं
लोकविभुतम् ॥ अभ्यधावततेजस्वीगांगेयंरणमूर्धनि ९ तावुभौकुरुशादौलोपरस्परवधैषिणौ ॥ गांगेयस्तुरणेपार्थविद्धानाकंपयद्वली १०

अंतर्हितः अडभावार्थः सैन्येनसेनाभवेन २८ । २९ अतिअतिक्रम्य ३० ॥ इतिभीष्मपर्वणिनीलकंठीयेभारतभावदीपेचतुश्चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४४ ॥ ७ ॥ ॥ पूर्वाह्नेइति तस्याह्नःपूर्वाह्ने
पूर्वभागे १ संजयानांपांचालमेदानां २ तलज्याघातवारणं ३ । ४ तोत्रंमजदमनंवेणुकारुध्वेषुश्रुत्समाकारं ५ । ६ । ७ । ८ रणमूर्धनिरणामणे ९ । १०

महेष्वासः महानिष्वासोऽधुनस्य ११ । १२ आनच्छतुःपीडितवन्तौ तत्तमाणौतनूहर्षाणौ १३ पुष्पैः शबलौविचित्रौ किंशुकौपलाशौ १४ । १५ । १६ शिताभ्यांतीक्ष्णाभ्यां ध्वजं चिच्छेदेत्यन्व

म.भा.टी.

॥ ४९ ॥

तथैव पांडवो राजन भीष्मना कं पययुधि ॥ सात्यकिस्तु महेष्वासः कृतवर्माणमभ्ययात् ११ तयोः समभवद्युद्धं तु मुलं लोमहर्षणम् ॥ सात्यकिः कृतवर्माणं कृतवर्मा च
सात्यकिम् १२ आनच्छतुः शरैर्वैरेस्तक्षमाणौ परस्परम् ॥ तौ शराचितसर्वांगौ शुशुभाते महाबलौ १३ वसंते पुष्पशबलौ पुष्पिता विवर्किंशुकौ ॥ अभिमन्युर्म
हेष्वासं बृहद्वलमयो धयत् १४ ततः कोसलराजाऽसावभिमन्योर्विशं पते ॥ ध्वजं चिच्छेद समरे सारथिं च व्यपातयत् १५ सौमद्रस्तु ततः क्रुद्धः पातितेरथ सारथौ ॥
बृहद्वलं महाराज विव्याध नवभिः शरैः १६ अथापराभ्यां भल्लाभ्यां शिताभ्यामरिमर्दनः ॥ ध्वजमेकेन चिच्छेद पार्श्वमेकेन सारथिम् १७ अन्योन्यं च शरैः क्रुद्धौ
ततः क्षाते परस्परम् ॥ मानिनं समरे दृष्टं कृतवर्म महारथम् १८ भीमसेनस्तव सुतं दुर्योधनमयो धयत् ॥ तावुभौ नरशार्दूलौ कुरुमुख्यौ महाबलौ १९ अन्योन्यं शर
वर्षाभ्यां वृषपाते रणाजिरे ॥ तौ वीक्ष्य तु महात्मानौ कृतिनौ चित्रयोधिनौ २० विस्मयः सर्वभूतानां समपद्यत भारत ॥ दुःशासनस्तु न कुलं प्रत्युद्याय महाबलम् २१
अविध्य त्रिशितैर्वाणैर्बहुभिर्मर्मभेदिभिः ॥ तस्य माद्री सुतः केतुं स शरं च शरासनम् २२ चिच्छेद निशितैर्वाणैः प्रहसन्निव भारत ॥ अथैनं पंचविंशत्याक्षुद्रकाणां समा
पयत् २३ पुत्रस्तु तव दुर्धर्षो न कुलस्य महाहवे ॥ तुरंगांश्चिच्छिदे वाणैर्ध्वजं च व्यपातयत् २४ दुर्मुखः सहदेवं च प्रत्युद्याय महाबलम् ॥ विव्याध शरवर्षेण यतमा
नं महाहवे २५ सहदेवस्ततो वीरो दुर्मुखस्य महारणे ॥ शरेण भृशतो क्षेपेन पातयामास सारथिम् २६ तावन्त्योन्यं समासाद्य समरे युद्धदुर्मदौ ॥ त्रासयेतां शरैर्वैरेः
कृतप्रतिकृतैः पिणौ २७ युधिष्ठिरः स्वयं राजामद्राजानमभ्ययात् ॥ तस्य मद्राधिपश्चापं द्विधा चिच्छेद मारिष २८ तदपास्य धनुश्छिन्नं कुंती पुत्रो युधिष्ठिरः ॥
अन्यत्कार्मुकमादाय वेगवद्वलवत्तरम् २९ ततो मद्रेश्वरं राजा शरैः सन्नतपर्वभिः ॥ छादयामास संक्रुद्धस्तिष्ठतिष्ठेति चाब्रवीत् ३० धृष्टद्युम्नस्ततो द्रोणमभ्यद्रव
त भारत ॥ तस्य द्रोणः सुसंकुद्धः परासुकरणं दृढम् ३१ त्रिधा चिच्छेद समरे पांचाल्यस्य तु कार्मुकम् ॥ शरं चैव महाघोरं कालदंडमिवापरम् ३२ प्रेषयामास सम
रे सोऽस्य काये न्यमज्जत ॥ अथान्यद्वनुरादाय सायकांश्च चतुर्दश ३३ द्रोणं हृषदपुत्रस्तु प्रतिविव्याध संयुगे ॥ तावन्त्योन्यं सुसंकुद्धौ च क्रतुः सुभृशं रणम् ३४ सौमद
तिरणे शंखोरभं सरभसो युधि ॥ प्रत्युद्ययौ महाराज तिष्ठतिष्ठेति चाब्रवीत् ३५ तस्य वै दक्षिणं वीरो निर्विभेद रणे भुजम् ॥ सौमदतिस्तथा शंखं जनुदेशे समाहनत् ३६
तयोस्तदभवद्युद्धं घोररूपं विशंपते ॥ दृष्टयोः समरे पूर्ववृत्रवासवयोरिव ३७ बाह्नीकं तुरणे कुद्धं क्रुद्धरूपो विशंपते ॥ अभ्यद्रवदमेयात्मा धृष्टकेतुर्महारथः ३८

यः एकेन पार्श्वे पृष्ठगोप एकेन सारथि मिति च १७ । १८ । १९ कृतिनी युद्धकुलौ २० । २१ । २२ क्षुद्रकाणां वाणाविशेषाणां २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० परासुकरणं
मारणसाधनं ३१ । ३२ । ३३ । ३४ रमसंस्वरं ३५ वीरः शंखः जनुदेशे अंतर्भवौ ३६ । ३७ धृष्टकेतुः शिशुपालसुतः ३८

३९ । ४० समीयतुः अन्योन्यं स्पर्धया संमिलितौ ४१ । ४२ । ४३ सन्नतपर्वभिः अलक्षितग्रंथिभिः ४४ । ४५ । ४६ । ४७ सुपीतेन सुवृषा यितेन तीक्ष्णेन सूक्ष्मधारेण यतो निशितेन शानो छिदेन

बाह्नीकस्तुरणे राजन धृष्टकेतुममर्षणः ॥ शरैर्बहुभिरानच्छत् सिंहनादमथानदत् ३९ चेदिराजस्तु संक्रुद्धो बाह्नीकं नवभिः शरैः ॥ विव्याध समरे तूर्णमतो मतमिव
द्विपम् ४० तौ तत्र समरे क्रुद्धौ नर्दतौ च पुनः पुनः ॥ समीयतुः सुसंकुद्धावंगारकबुधाविव ४१ राक्षसं रौद्रकर्माणं क्रूरकर्माघटोत्कचः ॥ अलंबुषं प्रत्युदियाद्वलं श
क्रुद्धवाहवे ४२ घटोत्कचस्ततः क्रुद्धो राक्षसं तं महाबलम् ॥ नवव्यासाय कैस्तीक्ष्णैर्दारयामास भारत ४३ अलंबुषस्तु समरे ममसे निर्महाबलम् ॥ बहुधा दारयामा
स शरैः सन्नतपर्वभिः ४४ व्यभ्राजेतां ततस्तौ तु संयुगे शरविक्षतौ ॥ यथा देवा सुरे युद्धे बलशक्रौ महाबलौ ४५ शिखंडी समरे राजन द्रोणिमभ्युद्ययौ बली ॥ अश्व
त्थामा ततः क्रुद्धः शिखंडिनमुपस्थितम् ४६ नाराचेन सुतीक्ष्णेन भृशं विद्धा ह्यकं पयत् ॥ शिखंड्यपिततोरान्नद्रोणपुत्रमताडयत् ४७ सायकेन सुपीतेन ती
क्ष्णेन निशितेन च ॥ तौ जघ्नतुस्तदाऽन्योन्यं शरैर्बहुविधैर्ध्वजैः ४८ भगदत्तं रणे शूरं विराटो वाहिनीपतिः ॥ अभ्ययात्त्वारितो राजंस्ततो युद्धमवर्तत ४९ विराटो
भगदत्तं तु शरवर्षेण भारत ॥ अभ्यवर्षत् सुसंकुद्धो मेघो वृष्ट्या इवाचलं ५० भगदत्तस्तु तत्तत्तूर्णं विराटं पृथिवीपतिम् ॥ छादयामास समरे मेघः सूर्यमिवोदितम् ५१
बृहत्क्षत्रं तु कैकेयं रुपः शारद्वतो ययौ ॥ तं रुपः शरवर्षेण छादयामास भारत ५२ गौतमं कैकेयः क्रुद्धः शरवृष्ट्याऽभ्यपूरयत् ॥ तावन्त्योन्यं हयानहत्वा धनुश्छित्वा च
भारत ५३ विरथावसियुद्धाय समीयतु रमर्षणौ ॥ तयोस्तदभवद्युद्धं घोररूपं सुदारुणम् ५४ हृषदस्तु ततोरान्नद्रोणपुत्रसंघवैजयद्रथम् ॥ अभ्युद्ययौ हृष्टरूपो हृष्ट
रूपं परंतपः ५५ ततः संधवको राजा हृषदं विशिखैस्त्रिभिः ॥ ताडयामास समरे सचतं प्रत्यविध्यत् ५६ तयोस्तदभवद्युद्धं घोररूपं सुदारुणम् ॥ ईक्षणं प्रीतिजनं
नं शुक्रांगारकयोरिव ५७ विकर्णस्तु सुतस्तुभ्यं सुतसोमं महाबलम् ॥ अभ्ययाज्जवनैरश्वैस्ततो युद्धमवर्तत ५८ विकर्णः सुतसोमं तु विद्वानाकं पयच्छरैः ॥ सुतसो
मो विकर्णं च तदद्भुतमिवामवत् ५९ सुशर्माणं नरव्याघ्रश्चेकितानो महारथः ॥ अभ्यद्रवत् सुसंकुद्धः पांडवार्थे पराक्रमी ६० सुशर्माणं महाराज चेकितानं महारथम् ॥
महता शरवर्षेण दारयामास संयुगे ६१ चेकितानोऽपि संरब्धः सुशर्माणं महाहवे ॥ प्राच्छादयत् तमिषुभिर्महामेघइवाचलम् ६२ शकुनिः प्रतिविध्यं तु पराक्रांतं परा
क्रमी ॥ अभ्यद्रवत् तराजं द्रुमतः सिंहइवा द्विपम् ६३ यौधिष्ठिरस्तु संक्रुद्धः सौबलं निशितैः शरैः ॥ व्यदारयत् संग्रामे मेघवानिव दानवम् ६४ शकुनिः प्रतिविध्यं तु प्र
तिविध्यं तमाहवे ॥ व्यदारयन् महाप्राज्ञः शरैः सन्नतपर्वभिः ६५ सुदक्षिणं तुराजं द्रुकां बोजानां महारथम् ॥ श्रुतकर्मा पराक्रांतमभ्यद्रवत् संयुगे ६६ सुदक्षिण
स्तु समरे साहदेवि महारथम् ॥ विद्वानाकं पयतवैमैनाकमिव पर्वतम् ६७

मृधेसंग्रामे ४८ । ४९ वृष्ट्या इवेत्यसंधिरार्थः ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ तुभ्यं तुव सुतसोमं मेमसेति ५८ । ५९ चेकितानो यादवः ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७

६८ इरावानर्जुनपुत्रः १९।०७ गदाघ्रेणगदामुखेन ७१ संसक्तावभूतां ७२ तयोर्द्वयोः ७३ तेष्वद्वेष्टाभ्यामाह अनुविदहति ७४ । ७५।७६।७७ । ७८। ७९। ८० द्वंद्वयोर्द्वयोर्द्वयं ८१ । ८२ ८३ । ८४ । ८५ विपरीतं अतीतक्रमम् ८६ । ८७ ॥ इतिभीष्मपर्वणिनीलकण्ठीयेभारतमाख्यदीपपंचचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४९ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ राजानिति निर्मर्यादंअपेतव्यवहारं प्रयुद्धानियुद्धं
श्रुतकर्माततःकुद्धःकांबोजानांमहारथम् ॥ शरैर्वहुभिरानर्च्छहारयन्निवसर्वशः ६८ इरावानथसंकुद्धःश्रुतायुषमरिंदमम् ॥ प्रत्युद्ययोरणेयतोयत्तरूपंपरंतपः६९
आर्जुनिस्तस्यसमरेहयानहत्वामहारथः ॥ ननादबलवन्नादंतसैन्यंप्रत्यपूरयत् ७० श्रुतायुस्तुततःकुद्धःफाल्गुनेःसमरेहयान् ॥ निजघानगदाघ्रेणततोयुद्धं
मवर्तत ७१ विंदानुविंदावावत्यौकुंतिभोजमहारथम् ॥ ससेनंससुतंवीरंसंससज्जतुराहवे ७२ तत्राहुतमपश्यामतयोर्घोरंपराक्रमम् ॥ अयुध्येतांस्थिरौभूत्वा
महत्यासेनयासह ७३ अनुविदस्तुगदयाकुंतिभोजमताडयत् ॥ कुंतिभोजश्चततूर्णशरवातैरवाकिरत् ७४ कुंतिभोजसुतश्चापिविंदविंव्याधसायकैः ॥ सचतं
प्रतिविंव्याधतदहुतामिवाभवत् ७५ केकयाभ्रातरःपंचगांधारान्पंचमारिष ॥ ससैन्यास्तेससैन्यांश्चयोधयामासुराहवे ७६ वीरबाहुश्चतेपुत्रोवैरार्तिरथसत्तमम् ॥
उत्तरंयोधयामासविंव्याधनिशितैःशरैः ७७ उत्तरश्चापितंवीरंविंव्याधनिशितैःशरैः ॥ चेदिराट्समरेराजशुलूकंसमभिद्रवत् ७८ तथैवशरवर्षणंलूकंसमविद्धयत् ॥
उलूकश्चापितंवाणैर्निशितैर्लोमवाहिभिः ७९ तयोर्द्वयंसमभवद्वोरूपंविशांपते ॥ दारयेतांसुसंकुद्धावन्योन्यमपराजितौ ८० एवंद्वंद्वसहस्राणिरथवारणवा
जिनाम् ॥ पदातीनांचसमरेतवतेपांचसंकुले ८१ मुहूर्तामिवतद्युद्धमासीन्मधुरदर्शनम् ॥ ततउन्मत्तवद्वाजप्रज्ञायतकिंचन ८२ गजोगजेनसमरेरथिनंचर
थीययौ ॥ अश्वोऽश्वंसमभिप्रायात्पदातिश्चपदातिनम् ८३ ततोयुद्धंसुदुर्घर्षव्याकुलंसमपद्यत् ॥ शूराणांसमरेतत्रसमासाद्येतरैरम् ८४ तत्रदेवर्षयःसिद्धा
श्चारणाश्चसमागताः ॥ प्रैक्षंततद्रणंघोरंदेवासुरसमंभुवि ८५ ततोदंतिसहस्राणिरथानांचापिमारिष ॥ अश्वौघाःपुरुषौघाश्चविपरीतंसमाययुः ८६ तत्रतत्रप्र
दृश्यंतेरथवारणपत्तयः ॥ सादिनश्चनरव्याघ्रयुध्यमानासुहृर्मुहुः ८७ ॥ इतिश्रीमहाभारतेभीष्मपर्वणिभीष्मव०द्वंद्वयुद्धेपंचचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४९ ॥ ॥
संजयउवाच ॥ राजनशतसहस्राणितत्रतत्रपदातिनाम् ॥ निर्मर्यादंप्रयुद्धानितत्तेवक्ष्यामिभारत १ नपुत्रःपितरंजज्ञेपितावापुत्रमौरसम् ॥ नभ्राताभ्रातरं
तत्रस्वस्त्रीयंनचमातुलः २ नमातुलंचस्वस्त्रीयोनसखायंसखातथा ॥ आविष्टाडवयुध्यंतेपांडवाःकुरुभिःसह ३ रथानीकिंनरव्याघ्राकैःचिदभ्यपतनरथैः ॥ अभ
ज्यंतयुमैरेवयुगानिभरतर्षभ ४ रथेषाश्चरथेषाभिःकूबरारथकूबरैः ॥ संगतैःसहिताःकेचित्परस्परजिघांसवः ५ नशेकुश्चलितुंकेचित्सन्निपत्यरथारथैः ॥
प्रभिन्नास्तुमहाकायाःसन्निपत्यगजागजैः ६ बहुधाऽदारयन्कुद्धाविषाणैरितरेतरम् ॥ सतोरणपताकैश्चवारणावरवारणैः ७
कृतवन्ति १ जज्ञेज्ञातवान् तत्रकाले स्वस्त्रीयोभागिनेयः २ आविष्टाडवभूतादिनामृहीताडव ३ युगानिअश्वस्केधार्पितानिदाह्राणि ४ रथेष.रथदंडः कूबरोयुगकीलः संगतैःसंमुखागतैः सहिताभि
लिताः ५ सन्निपत्यमिलित्वा प्रभिन्नाश्चोत्तन्मदाः ६ विषाणैर्द्वैः तोरणानिचतुःस्तंभमंडपाकारस्यगजपल्याणस्य 'अंबारी'इतिभ.पपाप्रसिद्धस्यद्वाराणि पताकाश्चतत्रैवस्तंभशेखरस्थाः ७

८ अभिनीताःसुशिक्षिताः अप्रभिन्नाःअनुद्भिन्नमवाः संमुखाभिमुखाःअन्योन्यसंमुखाद्वयर्थः ९ । १० प्रणीताःप्रयुक्ताः ऋष्टयोहस्तक्षेप्याःशुद्धमल्लाः विंध्यादव्याकंकाडीतिप्रसिद्धाः तोमरादीर्घदं
डामल्लाः नाराचामहाशलपाविस्तीर्णफलकाःशराः ११।१२ परश्वधैःकुठारैः १३ भिदिपालैःपरशवैःमहाराष्ट्राणां'गोफण'इतिप्रसिद्धैः परिवर्द्धैः भिस्त्रिशैःखड्गैः १४ द्रवमाणाधावन्तः १५ । १६
अवक्षिप्तावधूतानां अधोमुखंपातितानां परेषांमर्मसुपततामसीनामितिसंबंधः १७ रुग्णस्तीव्राघातार्तः भिन्नोनिहतांगः अवभिन्नःक्षतांगः १८ प्रेतानांनारकाणां १९ हयैःकरणभूतैः चामरापी
अभिसृत्यमहाराजवेगवद्भिर्महागजैः ॥ दंतैरभिहतास्तत्रचुकुशुःपरमातुराः ८ अभिनीताश्चशिक्षाभिस्तोत्रांकुशसमाहताः ॥ अप्रभिन्नाःप्रभिन्नानांसंमुखाभिमु
खाययुः ९ प्रभिन्नैरपिसंसक्ताःकेचित्तत्रमहागजाः ॥ क्रौंचवन्निनदंलुत्वाहुहुःसर्वतोदिशम् १० सम्यक्प्रणीतानागाश्चप्रभिन्नकरटामुखाः ॥ ऋष्टितोमरनाराचै
र्निर्विद्धावरवारणाः ११ प्रणेदुर्भिन्नमर्माणोनिपेतुश्चगतासवः ॥ प्राद्रवंतदिशःकेचिन्नदंतोभैरवानरवान् १२ गजानांपादरक्षास्तुव्यूढोरस्काःप्रहारिणः ॥ ऋष्टि
मिश्वधनुर्भिश्चविमलैश्चपरश्वधैः १३ गदाभिर्मुसलैश्चैवभिदिपालैःसतोमरैः ॥ आयसैःपरिघैश्चैवनिस्त्रिशैर्विमलैःशितैः १४ प्रगृहीतैःसुसंरब्धाद्रवमाणास्तत
स्ततः ॥ व्यदृश्यंतमहाराजपरस्परजिघांसवः १५ राजमानाश्चनिस्त्रिशाःसंसिक्तानरशोणितैः ॥ प्रत्यदृश्यंतशूराणामन्योन्यमभिधावतां १६ अवक्षिप्तावधूता
नामसीनांवीरबाहुभिः ॥ संजज्ञेतुमुलःशब्दःपततांपरमर्मसु १७ गदामुसलरुग्णानांभिन्नानांचवरासिभिः ॥ दंतिदंतावभिन्नानांमृदितानांचदंतिभिः १८ तत्र
तत्रनरौघाणांक्रोशतामितरेतरम् ॥ शुश्रुवुर्दारुणावाचःप्रेतानामिवभारत १९ हयैरपिहयारोहाश्चामरापीडधारिभिः ॥ हंसैरिवमहावेगैरन्योन्यमभिविद्रुताः २०
तैर्विमुक्तामहाप्रासाजांबूनदविभूषणाः ॥ आशुगाविमलास्तीक्ष्णाःसंपेतुर्भुजगोपमाः २१ अश्वैरग्र्यजवैःकेचिदाहुत्यमहतोरथान् ॥ शिरांस्याददिरेवीरारथिना
मश्वसादिनः २२ बहूनपिहयारोहान्मल्लैःसन्नतपर्वभिः ॥ रथीजघानसंप्राप्यवाणगोचरमागतान् २३ नवमेघप्रतीकाशाश्चाक्षिप्यतुरगान्गजाः ॥ पादैरेवविमृ
द्रंतिमत्ताःकनकभूषणाः २४ पाट्यमानेषुकुंभेषुपार्श्वेष्वपिचवारणाः ॥ प्रासैर्विनिहताःकेचिद्विनेदुःपरमातुराः २५ साश्वारोहान्हयान्कांश्चिदुन्मथ्यवरवारणाः ॥
सहसाचिक्षिपुस्तत्रसंकुलेभैरवेसति २६ साश्वारोहान्विषाणाग्रैरुत्क्षिप्यतुरगान्गजाः ॥ रथौघानभिमृद्रंतःसध्वजानभिचक्रसुः २७ पुंस्त्वादतिमदत्वाच्चकेचित्त
त्रमहागजाः ॥ साश्वारोहान्हयान्जघुःकैरैःसचरणैस्तथा २८ अश्वारोहैश्चसमरेहस्तिसादिभिरेवच ॥ प्रतिमानेषुगात्रेषुपार्श्वेष्वभिचवारणान् ॥ आशुगाविमला
स्तीक्ष्णाःसंपेतुर्भुजगोपमाः २९ नराश्वकायान्निर्मिद्यलौहानिकवचानिच ॥ निपेतुर्विमलाःशक्तयोवीरबाहुभिरपिताः ३०

डाश्वामरकलापास्तद्धारिभिः अतएवहंसैरिवअभिविद्रुताःसंमुखपुगागताः २० प्रासाहस्तक्षेप्यामल्लाःसैन्तीतिप्रसिद्धाः कुंताइत्यपरे आशुगाःशीघ्रगाः २१ अ.यजवैरुत्तमवेगैः २२ मल्लैर्द्विफल
कैर्वाणिः २३ । २४ । २५ सहसाबलेनअतर्कित्वा सतिविद्यमाने २६ अभिचक्रसुःअभितोबध्नसुः २७ पुंस्त्वाद्धीर्यवत्त्वात् अतिमदत्वादुद्भिन्नमदत्त्वात् २८ प्रतिमानेषुठलाटेषु गात्रेषुअंगेषु
वारणानभिगजानामभितः पृष्ठयेद्वितीया आशुगावाणाः अश्वारोहादिभिःप्रक्षिप्ताइतिशेषः २९ शक्तयःशक्तयः कृत्स्नालोहदंडास्तएवमहोल्काप्रतिमाइत्युत्तरेणसंबंधः ३०

द्वीपीचित्रव्याघ्रः ३१ विकोशैःप्रयोगकाले । 'अभीतस्याभिमुख्येनसर्पणस्यादभिप्लुतं ॥ तदेवस्यादभिकुम्भमोष्ठदंशादिसंयुतं ॥ वामपक्षाश्रितयानमेकपाश्वरिदारितं' १९ चर्मप्रहारवारणं 'वाल' इतिप्रसिद्धभाषाया । आक्षिप्याकृष्य २१ सर्वशब्दगाःसर्वेषामाक्षेपूणांशब्दमनुगच्छन्तितेतथा शंकुभिःकीलेःकटकदंढादिगतेः ३४ । ३५ व्याक्रोशंतव्याक्रोशंकृतवतः बंधुभिःसखिभिः ३६ मग्न

महोल्काप्रतिमाघोरास्तत्रतत्रविशांपते ॥ द्वीपिचर्मावनद्धैश्चव्याघ्रचर्मच्छदैरपि ३१ विकोशैर्विमलैःखड्गैरभिजघ्नुःपरानुरणे ॥ अभिप्लुतमभिकुम्भमेकपाश्वरिदारितम् ३२ विदर्शयंतःसंपेतुःखड्गचर्मपरश्वधैः ॥ केचिदाक्षिप्यकरिणःसाश्चानपिरथानकरैः ३३ विकर्षतोदिशःसर्वाःसंपेतुःसर्वशब्दमाः ॥ शंकुभिर्दारिताः केचित्संभिन्नाश्चपरश्वधैः ३४ हस्तिभिर्मृदिताःकेचित्क्षुण्णाश्चान्येतुरंगमैः ॥ रथनेमिनिकृत्ताश्चनिकृत्ताश्चपरश्वधैः ३५ व्याक्रोशंतनराराजंस्तत्रतत्रस्मवांधवान् ॥ पुत्रानन्येपितूनन्येभ्रातृंश्चसहबंधुभिः ३६ मातुलान्भागिनेयांश्चपरानपिचसंयुगे ॥ विकीर्णात्राःसुबहवोभग्नसक्थाश्चभारत ३७ बाहुभिश्चापरेछिन्नेःपार्श्वेषुचविदारिताः ॥ क्रंदंतःसमदृश्यंतदृषिताजीवितेप्सवः ३८ तृषापारिगताःकेचिदल्पसत्त्वाविशांपते ॥ भूमौनिपतिताःसंख्येष्टगयांचक्रिरेजलम् ३९ रुधिरौघपरिक्लिन्नाःक्लिश्यमानाश्चभारत ॥ व्यनिदन्धृशमात्मानंतवपुत्रांश्चसंगतान् ४० अपरेक्षत्रियाःशूराःकृतवैराःपरस्परम् ॥ नैवशस्त्रविमुंचंतिनैवक्रंदन्तिमारिष ४१ तर्जयन्तिचसंहृष्टास्तत्रतत्रपरस्परम् ॥ आदृश्यदशनैश्चापिक्रोधात्सरदनच्छदम् ४२ धुकुटीकुटिलैर्वक्रैःप्रेक्षन्तिचपरस्परम् ॥ अपरेक्लिश्यमानास्तुशरार्ताव्रणपीडिताः ४३ निष्कृजाःसमपद्यंतदृढसत्त्वामहाबलाः ॥ अन्येचविस्थाःशूरारथमन्यस्यसंयुगे ४४ प्रार्थयानानिपतिताःसंक्षुण्णावरवारणैः ॥ अशोभंतमहाराजसपुष्पाइवकिंशुकाः ४५ संवभूवुरनीकेषुबहवोभैरवस्वनाः ॥ वर्तमानेमहाभीमेतस्मिन्वीरवरक्षये ४६ निजघानपितापुत्रंपुत्रश्चपितरंरणे ॥ स्वस्त्रीयोमातुलं चापिस्वस्त्रीयंचापिमातुलः ४७ सखासखायंचतथासंवंधीबांधवंतथा ॥ एवंयुयुधिरेतत्रकुरवःपांडवैःसह ४८ वर्तमानेतथातस्मिन्निर्मर्यादेभयानके ॥ भीष्ममासाद्य पार्थानांवाहिनीसमकंपत ४९ केतुनापंचतारेणबालेनभरतर्षभ ॥ राजतेनमहाबाहुच्छित्तेनमहारथे ॥ बभौभीष्मस्तदाराजंश्चंद्रमाइवमेरुणा ५० ॥ इतिश्रीमहाभारतेभीष्मपर्वणिभीष्मव०संकुलयुद्धेपट्टचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४६ ॥ संजयउवाच ॥ गतपूर्वाह्णभूयिष्ठेतस्मिन्नहनिदारुणे ॥ वर्तमानेतथारौद्रेमहावीरवरक्षये १ दुर्मुखःकृतवर्माचक्रपःशल्योविर्विशतिः ॥ भीष्मंजुगुरासाद्यतवपुत्रेणचोदिताः २ एतैरतिरथैर्गुप्तःपंचभिर्भरतर्षभः ॥ पांडवानामनीकानिविजगाहेमहारथः ३

सक्यामशोरवः ३७ । ३८ तृषापिपासया अल्पसत्त्वार्थैर्वर्जिताः मृगयांचक्रिरेयाचंते १९ । ४० । ४१ रदनच्छदमोष्ठ ४२ । ४३ निष्कृजानिःशब्दाः रथमन्यस्यगंतुंप्रार्थयानामध्येमार्गनिपतिताइतियोज्यं ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ केतुनेतिसार्धः अत्रचंद्रकेत्वोर्भेरुसरथभीष्मयोश्चोपमोपमेयभावः भीष्मस्यरुक्मरथत्वात् ५० ॥ इतिभीष्मपर्वणिनीलकंठीयेभारतभावदीपि पट्टचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४६ ॥ ॥ ५ ॥ गतेति मतोच्चीतःपूर्वाह्णस्यभूयिष्ठोमागोयस्मिन्नहनि १ । २ । ३

४ । ५ नृत्वतो नृत्यमिव कुर्वतः ६ पिशंगैःपिंगलिः ७ कर्णिकारेणकर्णिकारदुर्मोपमेन ८ अनुरधैःपार्ष्णिगोपादिभिः ९ । १० पूर्णायतविसृष्टेनआकर्णाकृष्टत्यक्तेन प्रणिहितेनमेरितेन ११ । १२

चेदिकाशिकरूपेषुपंचालेषुचभारत ॥ भीष्मस्यबहुधातालश्चलत्केतुरदृश्यत ४ सशिरांसिरणेऽरीणारथांश्चसयुगध्वजान् ॥ निचकर्तमहावंगैर्भल्लैःसन्नतपर्वभिः ५ नृत्यतोरथमार्गेषुभीष्मस्यभरतर्षभ ॥ भृशमार्तस्वरंचकुर्नागामर्मणिताडिताः ६ अभिमन्युःसुसंकुद्धःपिशंगैस्तुरगोत्तमैः ॥ संयुक्तंरथमास्थायप्रायाद्भीष्मरथं प्रति ७ जांबूनदविचित्रेणकर्णिकारेणकेतुना ॥ अभ्यवर्ततभीष्मंचतांश्चैवरथसतमान् ८ सतालकेतोस्तीक्ष्णेनकेतुमाहत्यपत्रिणा ॥ भीष्मेणयुयुधेवीरस्तस्य चानुरथैःसह ९ कृतवर्माणमेकेनशल्यपंचभिराशुगैः ॥ विद्वानवभिरानच्छच्छिताग्रैःप्रपितामहम् १० पूर्णायतविसृष्टेनसम्यक्प्रणिहितेनच ॥ ध्वजमेकेन विव्याधजांबूनदपरिष्कृतम् ११ दुर्मुखस्यतुमह्येनसर्वावरणभेदिना ॥ जहारसारथेःकायाच्छिरःसन्नतपर्वणा १२ धनुश्चिच्छेदमह्येनकार्तस्वरविभूषितम् ॥ कृपस्यनिशिताग्रेणतांश्चतीक्ष्णमुखैःशरैः १३ जघानपरमकुद्धो नृत्यन्निवमहारथः ॥ तस्यलाघवमुद्धीक्ष्यतुषुर्देवता अपि १४ लब्धलक्षतयाकाष्णैःसर्वेभीष्म मुखारथाः ॥ सत्त्ववंतममन्यंतसाक्षादिवधनंजयम् १५ तस्यलाघवमार्गस्थमलातसदृशप्रभम् ॥ दिशःपर्यपतच्चापंगांडीवमिवघोषवत् १६ तमासाद्यमहावे गैर्भीष्मोनवभिराशुगैः ॥ विव्याधसमरेतूर्णमार्जुनिर्परवीरहा १७ ध्वजंचास्यत्रिभिर्भल्लैश्चिच्छेदपरमौजसः ॥ सारथिंचत्रिभिर्बाणैराजघानयतव्रतः १८ तथैव कृतवर्माचक्रपःशल्यश्चमारिष ॥ विध्वानाकंपयत्काष्णमैनाकमिवपर्वतम् १९ सतैःपरिवृतःशूरोधार्तराष्ट्रैर्महारथैः ॥ ववर्षशरवर्षाणिकार्ष्णिःपंचरथान्प्रति २० ततस्तेषांसहस्राणिसंवार्थशरवृष्टिभिः ॥ ननादबलवान्कार्ष्णिभीष्मायविसृजन्शरान् २१ तत्रास्यसुमहाद्राजन्बाहोर्बलमदृश्यत ॥ यतमानस्यसमरेभीष्मम दयतःशरैः २२ पराक्रांतस्यतस्यैवभीष्मोऽपिप्राहिणोच्छरान् ॥ सतांश्चिच्छेदसमरेभीष्मचापच्युतान्शरान् २३ ततोध्वजममोघेषुभीष्मस्यनवभिःशरैः ॥ चिच्छेदसमरेवीरस्ततउज्जुर्जनाः २४ सराजतोमहास्कंधस्तालोहेमविभूषितः ॥ सौमद्रविशिखैश्छिन्नःपपातभुविभारत २५ तंतुसौमद्रविशिखैःपातितंभरतर्षभः ॥ दृष्ट्वाभीष्मोननादोच्चैःसौमद्रमभिहर्षयन् २६ अथभीष्मोमहास्राणिदिव्यानिबुबहूनिच ॥ प्रादुश्चक्रेमहारौद्रेरणेतस्मिन्महाबलः २७ ततःशरसहस्रे णसौमद्रंप्रपितामहः ॥ अवाकिरदमेयात्मातदुतमिवाभवत् २८ ततोदशमहेष्वासाःपांडवानांमहारथाः ॥ रक्षार्थमभ्यधावंतसौमद्रंत्वरितारथैः २९ विराटः सहपुत्रेणष्टष्टयुगध्वपार्षतः ॥ भीष्मश्चकेकयाश्चैवसात्याकेश्वविशांपते ३० तेषांजवेनापततांभीष्मःशांतनवोरणे ॥ पांचाल्यंत्रिभिरानच्छत्सात्यकिंनवभिः शरैः ३१ पूर्णायतविसृष्टेनशुरेणानिशितेनच ॥ ध्वजमेकेनाचिच्छेदभीमसेनस्यपत्रिणा ३२

१५ अलातसदृशप्रभंभ्राम्यमाणोल्लुक्समंमंडलाकारमित्यर्थः १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ पुत्रेणोत्तरेण ३० । ३१ । ३२

केसरीसिंहः ३३ । ११ प्रगृहीताग्रहस्तेनकुंडलीकृतशुद्धाग्रेण ३५ तस्यवेगमितिसंबंधः स्थिरश्रीपरि १६ तस्यशक्त्यस्य बृहत्पुष्टान् साधुवाहिनःसम्यगुह्यशीलान् ३७ । ३८ तमःमोहं प्रमुक्तं

म.भा.टी.

॥ ८२ ॥

जांबूनदमयःश्रीमानकेसरीसनरोत्तमः ॥ पपातभीमसेनस्यभीष्मेणमथितोरथात् ३३ ततोभीमस्त्रिभिर्विद्धाभीष्मंशांतनवरणे ॥ कृपमेकेनविद्याधकृतवर्माणम
ष्टभिः ३४ प्रगृहीताग्रहस्तेनवैराटिपिदंतिना ॥ अभ्यद्रवतराजानमद्राधिपतिमुत्तरः ३५ तस्यवारणराजस्यजवेनापततोरथे ॥ शल्योनिवारयामासवेगम
प्रतिमंशरैः ३६ तस्यकुद्धःसनागेंद्रोबृहत्साधुवाहिनः ॥ पदायुगमाधिष्ठायजघानचतुरोहयान् ३७ सहताश्वरथेतिष्ठन्मद्राधिपतिरायसीम् ॥ उत्तरांतर्करि
शक्तिचिक्षेपभुजगोपमाम् ३८ तयाभिन्नतनुत्राणःप्रविश्यविपुलेतमः ॥ सपपातगजस्कंधात्प्रमुक्ताकुशतोमरः ३९ असिमादायशल्योऽपिअवबुध्यरथोत्त
मात् ॥ तस्यवारणराजस्यचिच्छेदाथमहाकरम् ४० भिन्नमर्माशरशतैश्छिन्नहस्तःसवारणः ॥ भीममार्तस्वरंकृत्वापपातचममारच ४१ एतदीदृशकंकृतवाम
द्राजोनराधिप ॥ आरुरोहरथंतूर्णभास्वरंकृतवर्मणः ४२ उत्तरंवेहतंदृष्ट्वावैराटिर्भ्रातरंतदा ॥ कृतवर्मणाचसहितंदृष्ट्वाशल्यमवस्थितम् ४३ श्वेतःक्रोधात्प्रज
ज्वालहविषाहव्यवाडिव ॥ सविस्फार्यमहच्चापंशक्रचापोपमंबली ४४ अभ्यधावज्जिघांसन्वैशल्यमद्राधिपंबली ॥ महतारथवंशेनसमंतात्परिवारितः ४५ मुं
चन्वाणमयंवर्षप्रायाच्छल्यरथंप्रति ॥ तमापतंतंसेप्रेक्ष्यमतवारणविक्रमम् ४६ तावकानारथाःसप्तसमंतात्पर्यवारयन् ॥ मद्राजमभीप्संतोमृत्योर्दंष्ट्रांतरंगतम्
४७ बृहद्वलश्चकौसल्योजयत्सेनश्चमागधः ॥ तथारुक्मरथोराजन्शल्यपुत्रःप्रतापवान् ४८ विदानुविंदावावंत्यौकांबोजश्चसुदक्षिणः ॥ बृहत्क्षत्रस्यदायादःसै
धवश्चजयद्रथः ४९ नानावर्णविचित्राणिधनूंषिचमहात्मनाम् ॥ विस्फारितानिदृश्यंवेतोयदेष्विवविद्युतः ५० तेतुवाणमयंवर्षश्चेतमूर्धन्यपातयन् ॥ निदा
घातेऽनिलोद्धूतामेघाडवनगेजलम् ५१ ततःकुद्धोमहेष्वासःसप्तमल्लैःसुतेजनैः ॥ धनूंषितेषामाच्छिद्यममर्दपृतनापतिः ५२ निरुक्तान्येवतानिस्मसमदृश्यं
तमारत ॥ ततस्तेतुनिमेषार्धात्प्रत्यपद्यन्धनूंषिच ५३ सप्तचैवपृष्ठांश्चश्वेतस्योपर्यपातयन् ॥ ततःपुनरमेयात्माभल्लैःसप्तभिराशुगैः ॥ निचकर्तमहाबाहु
स्तेषांचापानिधन्विनाम् ५४ तेनिरुक्तमहाचापास्त्वरमाणामहारथाः ॥ रथशक्तीःपराभृश्याविनेदुर्भैरवानरवान् ५५ अन्वयुर्भरतश्रेष्ठसप्तश्वेतरथंप्रति ॥ त
तस्ताज्ज्वलिताःसप्तमहेन्द्राशानिनिःस्वनाः ५६ अप्राप्ताःसप्तभिर्भल्लैश्चिच्छेदपरमास्त्रवित् ॥ ततःसमादायशरंसर्वकायविदारणम् ५७ प्राहिणोद्भरतश्रेष्ठश्वेतो
रुक्मरथंप्रति ॥ तस्यदेहेनिपतितोवाणोवज्रातिगोमहान् ५८ ततोरुक्मरथोराजन्सायकेनदृढाहतः ॥ निषसादरथोपस्थेकश्मलंचाविशन्महत ५९ तंविसंज्ञंविमनसं
त्वरमाणस्तुसारथिः ॥ अपोवाहनसंभ्रांतःसर्वलोकस्यपश्यतः ६० ततोऽन्यानृषसमादायश्वेतोहेमविभूषितान् ॥ तेषांपण्णामहाबाहुर्ध्वजशीर्षाण्यपातयत् ६१

हस्तात्रलितमंशुशादिकंस्य ३९। ४०। ४१। ४२ हतंशक्तिमहारेण वैराटिःशंखः ४३। ४४। ४५। ४६। ४७। ४८। ४९। ५०। ५१। ५२। ५३। ५४। ५५। ५६। ५७। ५८। ५९। ६०। ६१

६२। ६३। ६४। ६५। ६६। ६७। इतिभी० नीलकंठ्ये भारतभावदीपे सप्तचत्वारिंशोऽध्यायः॥४७॥एवमिति १।२।३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३।२४

हयांश्चतेषांनिर्भयसारथीश्चपरंतप ॥ शरैश्चेतान्समाकोयंप्रायाच्छल्यरथंप्रति ६२ ततोहलहलाशब्दस्तवसैन्येषुभारत ॥ दृष्ट्वासेनापतितूर्णयांतंशल्यरथं
प्रति ६३ ततोभीष्मंपुरस्कृत्यतवपुत्रोमहाबलः ॥ वृत्तस्तुसर्वसैन्येनप्रायाच्छेतरथंप्रति ६४ मृत्योरास्यमनुप्राप्तंमद्राजममोचयत् ॥ ततोयुद्धंसमभवत्तुमु
लंलोमहर्षणम् ६५ तावकानांपरेषांचव्यतिषत्तरथदिपम् ॥ सौभद्रेभीमसेनेचसात्यकौचमहारथे ६६ कैकेयेचविराटेचधृष्टद्युम्नेचपार्षते ॥ एतेषुनरसिंहेषु
चेदिमत्स्येषुचैवह ॥ ववर्षशरवर्षाणिकुरुवृद्धःपितामहः ६७ ॥ इतिश्रीमहाभारतेभीष्मपर्वणिभीष्मव० श्वेतयुद्धेसप्तचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४७ ॥ ॥ ध ॥
॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ एवंश्वेतमहेष्वासेप्राप्तेशल्यरथंप्रति ॥ कुरवःपांडवेयाश्चकिमकुर्वतसंजय १ भीष्मःशांतनवःकिंवातन्ममाचक्ष्वपृच्छतः ॥ संजय उवाच ॥
राजन्शतसहस्राणिततःक्षत्रियपुंगवाः २ श्वेतंसेनापतिंशूरंपुरस्कृत्यमहारथाः ॥ राज्ञोबलंदर्शयंतस्तवपुत्रस्यभारत ३ शिखंडिनंपुरस्कृत्यत्रातुमेच्छन्महा
रथाः ॥ अभ्यवर्तंतभीष्मस्यरथंहेमपरिष्कृतम् ४ जिघासंतंयुधांश्रेष्ठंतदाऽऽसीत्तुमुलंमहत ॥ तत्तेऽहंसंप्रवक्ष्यामिमहावैशसमच्युत ५ तावकानांपरेषांचयथा
युद्धमवर्तत ॥ तत्राकरोद्रथोपस्थान्शून्यान्शांतनवोबहून् ६ तत्राहुतंमहच्चकेशरैरालंभ्योत्तमान् ॥ समावृणोच्छरैरर्कमर्कतुल्यप्रतापवान् ७ नुदन्समंता
त्समरेरविरुद्यन्थथातमः ॥ तेनाजौप्रेषिताराजान्शराःशतसहस्रशः ८ क्षत्रियांतकराःसंख्येमहावेगामहाबलाः ॥ शिरांसिपातयामासुर्वीराणांशतशोरणे ९ ग
जानकंठकसन्नाहान्वज्रेणेशिलोच्चयान् ॥ रथारथेषुसंस्तकाव्यदृश्यंतविशंपते १० एकेरथंपर्यवहंतस्तुरगाःसतुरंगमम् ॥ युवानंनिहतंवीरंलंबमानंसकामुकम् ११
उदीर्णांश्चहयाराजन्वहंतस्तत्रतत्रह ॥ बद्धखड्गनिपंगाश्चविध्वस्तशिरसोहताः १२ शतशःपतिताभूमौवीरशय्यासुशरते ॥ परस्परंणधावंतःपतिताःपुनरुत्थिताः
१३ उत्थायचप्रधावंतोद्वंद्वयुद्धमवाप्नुवन् ॥ पीडिताःपुनरन्योन्यंलुठंतोरणमूर्धनि १४ सचापाःसनिपंगाश्चजातरूपपरिष्कृताः ॥ विस्रब्धहतवीराश्चशतशः
परिपीडिताः १५ तेनतेनाभ्यधावंतविसृजंतश्चभारत ॥ मत्तो गजःपर्यवर्तद्वयांश्चहतसादिनः १६ सरथारथिनश्चापिविमुदंतःसमंततः ॥ स्यंदनादपतत्काश्चिन्नि
हतोऽन्येनसायकैः १७ हतसारथिरप्युच्चैःपपातकाष्ठवद्रथः ॥ युध्यमानस्यसंग्रामेव्यूढेरजसिचोत्थिते १८ धनुःकूजितविज्ञानंतत्रासीत्प्रतियुद्धयतः ॥ गात्र
स्पर्शेनयोधानांव्यज्ञास्तपरिपंथिनम् १९ युद्धयमानंशरैराजन्सिंजिनीध्वजिनीरवात् ॥ अन्योन्यंवीरसंशब्दोनाश्रूयतभटैःकृतः २० शब्दायमानेसंग्रामे
पटहेकर्णदारिणि ॥ युध्यमानस्यसंग्रामेकुर्वतःपौरुषंस्वकम् २१ नाश्रौषंनामगोत्राणिकीर्तनंचपरस्परम् ॥ भीष्मचापच्युतैर्बाणैरातानांयुद्धतामृधे २२
परस्परेषांवीराणांमनांसिसमकंपयन् ॥ तस्मिन्नत्याकुलेयुद्धेदारुणलोमहर्षणे २३ पितापुत्रंचसमरेनाभिजानातिकश्चन ॥ चक्रभग्नेयुगेच्छिन्नेषुकधुर्येह्येतः२४

आक्षिप्तःस्यंदनाद्वीरःससारथिरजिह्वगैः ॥ एवंचसमरेसर्वेवीराश्चविरथीकृताः २५ तेनतेमस्मदृश्यंतेधावमानाःसमंततः ॥ गजोहतःशिरच्छिन्नमर्मभिन्नहयो
हतः २६ अहतःकोऽपिनैवासिद्धीप्मेनिप्रतिशात्रवान् ॥ श्वेतःकुरूणामकरोक्षयंतस्मिन्महाहवे २७ राजपुत्रानरथोदारानवधीच्छतसंघशः ॥ चिच्छेदरथि
नांवाणैःशिरांसिभरतर्षभ २८ सांगदावाहवश्चैवधनूंषिचसमंततः ॥ रथेषारथचक्राणितूणीराणियुगानिच २९ छत्राणिचमहार्हाणिपताकाश्चविशांपते ॥ हयौघाश्च
रथौघाश्चनरौघाश्चैवभारत ३० वारणाःशतशश्चैवहताःश्वेतेनभारत ॥ वयंश्वेतमयाद्वीताविहायरथसत्तमम् ३१ अपयातास्तथापश्चाद्विशुपश्यामघृष्णवः ॥ शर
पातमतिक्रम्यकुरवःकुरुनंदन ३२ भीष्मंशांतनवंयुद्धेस्थिताःपश्यामसर्वशः ॥ अदीनोदीनसमयेभीष्मोऽस्माकंमहाहवे ३३ एकस्तस्थौनरव्याघ्रोगिरिर्मेरुरिवा
चलः ॥ आददानइवप्राणानसविताशिशिरात्यये ३४ गभस्तिभिरिवादित्यस्तस्थौशरमरीचिमान् ॥ समुमोचमहेष्वासःशरसंधाननेकशः ३५ निघ्नन्नमित्रान्
समरेवज्जपाणिरीवासुरान् ॥ तेवध्यमानाभीष्मेणप्रजहुस्तंमहाबलम् ३६ स्वयूथादिवतेयूथान्मुक्तंभूमिपुदारुणम् ॥ तमेवमुपलक्ष्यैकोहृष्टःपुष्टःपरंतप ३७
दुर्योधनप्रियेयुक्तःपांडवान्परिशोचयन् ॥ जीवितंदुस्त्यजंत्यक्त्वाभयंचसुमहाहवे ३८ पातयामाससैन्यानिपांडवानांविशांपते ॥ प्रहरंतमनीकानिपितादेव
व्रतस्तव ३९ दृष्ट्वासेनापतिंभीष्मस्त्वरितःश्वेतमभ्ययात् ॥ समीष्मंशरजालेनमहातासमवाकिरत् ४० श्वेतंचापितथाभीष्मःशरौघैःसमवाकिरत् ॥ तौघपा
विवनर्दतौमत्ताविवमहाद्विपौ ४१ व्याघ्राविवसुसंरब्धावन्योन्यमभिजघ्नतुः ॥ अस्त्रैरस्त्राणिसंवार्यततस्तौपुरुषर्षभौ ४२ भीष्मःश्वेतश्चयुयुधेपरस्परवधैषि
णौ ॥ एकाहानिर्दहेद्वीष्मःपांडवानामनीकिनीम् ४३ शरैःपरमसंकुद्धोयदिश्वेतोनपालयेत् ॥ पितामहंततोदृष्ट्वाश्वेतेनविमुखीकृतम् ४४ प्रहर्षपांडवाजग्मुः
पुत्रस्तेविमनाभवत् ॥ ततोदुर्योधनःकुद्धःपार्थिवैःपरिवारितः ४५ ससैन्यःपांडवानीकमभ्यद्रवतसंयुगे ॥ दुर्मुखःकृतवर्माचक्रपःशल्योविशांपतिः ४६ भीष्मं
जुगुपुरासाद्यतवपुत्रेणनोदिताः ॥ दृष्ट्वातुपार्थिवैःसवर्दुर्योधनपुरोगमैः ४७ पांडवानामनीकानिवध्यमानानीसंयुगे ॥ श्वेतोगांगेयमुत्सृज्यतवपुत्रस्यवाहि
नीम् ४८ नाशयामासवेगेनवायुर्वृक्षानिवौजसा ॥ द्रावयित्वाचभूरजन्वैराटिःक्रोधमूर्च्छितः ४९ आपतत्सहसामूयोयत्रभीष्मोव्यवस्थितः ॥ तौतत्रोपग
तौशजन्शरदीप्तौमहाबलौ ५० अयुध्येतांमहात्मानौयथोभौवृत्रवासवौ ॥ अन्योन्यंतुमहाराजपरस्परवधैषिणौ ५१ निगृह्यकार्मुकंश्वेतोभीष्मंविष्याध
सप्तभिः ॥ पराक्रमंततस्तस्यपराक्रम्यपराक्रमी ५२ तरसावारयामासमतोमत्तमिवादिपम् ॥ श्वेतःशांतनवंभूयःशरैःसन्नतपर्वभिः ५३ विष्याधपंच
विंशत्यातदद्भुतमिवाभवत् ॥ तंप्रत्यविध्यदशभिर्भीष्मःशांतनवस्तदा ५४

सविद्धस्तेनबलवान्नाकंपतयथाऽचलः ॥ वैराटिःसमरेकुद्धोभृशमायम्यकार्मुकम् ५५ आजघानततोभीष्मंश्वेतःक्षत्रियनंदनः ॥ संप्रहस्यततःश्वेतःसृक्किणीप
रिसंलिहन् ५६ धनुश्चिच्छेदभीष्मस्यनवभिर्दशशरैः ॥ संधायविशिखंचैवशरंलोमप्रवाहिनम् ५७ उन्ममाथततस्तालंघ्यजशीर्षमहात्मनः ॥ केतुंनिप
तितंदृष्ट्वाभीष्मस्यतनयास्तव ५८ हतंभीष्मममन्यंतश्वेतस्यवशमागतम् ॥ पांडवाश्चापिसंहृष्टादधुःशंखान्मुदायुताः ५९ भीष्मस्यपतितंकेतुंदृष्ट्वातालंम
हात्मनः ॥ ततोदुर्योधनःक्रोधात्स्वमनिकमनोदयत् ६० यत्ताभीष्मंपरीप्सध्वंक्षमाणाःसमंततः ॥ मानःप्रपश्यमानानांश्वेतान्मृत्युमवाप्स्यति ६१ भीष्मः
शांतनवःश्वरस्तथासत्यंब्रवीमिवः ॥ राज्ञस्तुवचनंश्रुत्वात्वरमाणामहारथाः ६२ बलेनचतुरंगेणगांगेयमन्वपालयन् ॥ बाल्हीकःकृतवर्माचशलःशल्यश्चभारत
६३ जलसंधोविकर्णश्चचित्रसेनोविंशतिः ॥ त्वरमाणास्त्वरकाकालेपरिवार्यसमंततः ६४ शस्त्रवृष्टिसुतुमुलांश्वेतस्योपर्यपातयन् ॥ तान्कुद्धोनिशितैर्बाणै
स्त्वरमाणोमहारथः ६५ अवारयदमेयात्मादर्शयन्पाणिलाघवम् ॥ सनिवार्यतुतान्सर्वान्केसरीकुंजरानिव ६६ महताशरवर्षेणभीष्मस्यधनुराच्छिनत् ॥
ततोऽन्यद्वनुरादायभीष्मःशांतनवोयुधि ६७ श्वेतंविष्याधराजेंद्रकंपत्रैःशितैःशरैः ॥ ततःसेनापतिःकुद्धोभीष्मंबहुभिरायसैः ६८ विष्याधसमरेराजन्सर्व
लोकस्यपश्यतः ॥ ततःप्रव्यथितोराजाभीष्मंदृष्ट्वा निवारितम् ६९ प्रवीरंसर्वलोकस्यश्वेतेनयुधिवैतदा ॥ निष्ठानकश्चसुमहांस्तवसैन्यस्यचाभवत् ७० तं
वीरंवारीतंदृष्ट्वाश्वेतेनशरविक्षतम् ॥ हतंश्वेतेनमन्यंतेश्वेतस्यवशमागतम् ७१ बतःक्रोधवशंप्राप्तःपितादेवव्रतस्तव ॥ ध्वजमुन्मथितंदृष्ट्वातांचसेनानिवारि
ताम् ७२ श्वेतंप्रतिमहाराजव्यसृजत्सायकान्बहून् ॥ तानावार्यरणेश्वेतोभीष्मस्यरथिनावरः ७३ धनुश्चिच्छेदमल्लेनपुनरेवपितुस्तव ॥ उत्सृज्यकार्मुकंराजन्गांगे
यःक्रोधमूर्च्छितः ७४ अन्यत्कार्मुकमादायविपुलंबलवत्तरम् ॥ तत्रसंधायविपुलान्मल्लान्सप्तशिलाशितान् ७५ चतुर्भिश्चजघानाश्वान्श्वेतस्यपृतनापतेः ॥
ध्वजंद्वाभ्यामुचिच्छेदसप्तमेनचसारथेः ७६ शिरश्चिच्छेदमल्लेनसंकुद्धोऽलघुविक्रमः ॥ हताश्वसूतात्सरथादवहुत्यमहाबलः ७७ आमर्षवशमापन्नोव्याकुलःस
मपद्यत ॥ विरथंरथिनांश्रेष्ठंश्वेतंदृष्ट्वापितामहः ७८ ताडयामासनिशितैःशरसंघैःसमंततः ॥ सताड्यमानःसमरेभीष्मचापच्युतैःशरैः ७९ स्वरथेधनुरुत्सृ
ज्यशक्तिंजग्राहकांचनीम् ॥ ततःशक्तिरणेश्वेतोजग्राहोग्रामहाभयाम् ८० कालदंडोपमांधोरांमृत्योर्जिह्वामिवश्वसन् ॥ अब्रवीच्चतदाश्वेतोभीष्मंशांतनवरणे ८१
तिष्ठेदानींसुसंरब्धःपश्यमांपुरुषोभव ॥ एवमुक्त्वा महेष्वासोभीष्मंयुधिपराक्रमी ८२ ततःशक्तिममेयात्माचिक्षेपभुजगोपमाम् ॥ पांडवार्थेपराक्रांतस्तवानर्थं
चिकीर्षुकः ८३ हाहाकारोमहानासीत्पुत्राणांतिविशांपते ॥ दृष्ट्वाशक्तिमहाधोरांमृत्योर्दंडसमप्रभाम् ८४

गतोदकेसेतुबंधोयाद्वक्ताद्वृत्तिस्तव ॥ संदीप्तेभवनेयद्रूपस्यखननंतथा २३ गतपूर्वाह्मयिष्ठे तस्मिन्नहनिदारुणे ॥ तावकानांपरेषांचपुनर्युद्धमवर्तत
 २४ श्वेतं तु निहतं दृष्ट्वा विराटस्य च मूपतिम् ॥ कृतवर्मणा च सहितं दृष्ट्वा शल्यमवस्थितम् २५ शंखः क्रोधात्प्रज्ज्वालहविषाहव्यवाडिव ॥ सविस्कार्यमहचापं श
 क्रचापोपमं वली २६ अभ्यधावज्जिघांसं चैशल्यं मद्राधिपं युधि ॥ महतारथसंघेन समं तात्परिरक्षितः २७ सृजन्वाणमयं वर्षं प्रायाच्छल्यरथं प्रति ॥ तमापतं
 तं संप्रेक्ष्य मत्तवारणविक्रमम् २८ तावकानारथाः सप्तसमं तात्पर्यवारयन् ॥ मद्राराजं परीप्संतो मृत्योर्दंष्ट्रांतरंगतम् २९ बृहद्वलश्चकौ सल्योजयत्सेनश्चमागधः ॥
 तथारुक्मरथो राजन् पुत्रः शल्यस्य मानितः ३० विद्वानुर्विदावांत्यौ कांबोजश्च सुदक्षिणः ॥ बृहत्क्षत्रस्य दायादः सैधवश्च जयद्रथः ३१ नानाधातुवेचित्राणि का
 मुकाणि महात्मनाम् ॥ विस्फारितान्यदृश्यंत तोयदोष्विव विद्युतः ३२ ते तु बाणमयं वर्षं शंखमुद्भिन्न्य पातयन् ॥ निदाघातं निलोद्धूता मेघा इव न गेजलम् ३३ त
 तः क्रुद्धो महेश्वासः सप्तमल्लैः सुतेजनैः ॥ धनूंषितेषामाच्छिद्य न नर्दं पृतनापतिः ३४ ततो भीष्मो महाबाहुर्विनयजलदोयथा ॥ तालमात्रं धनुर्गृह्य शंखमभ्यद्रव
 द्रणे ३५ तमुद्यंतमुदीक्ष्याथ महेश्वासं महाबलम् ॥ संत्रस्ता पांडवी सेना वातवेगहतेवनौः ३६ ततोऽर्जुनः संत्वारितः शंखस्यासीत्पुनः सरः ॥ भीष्माद्रक्ष्योऽयम
 द्योतिततो युद्धमवर्तत ३७ हाहाकारो महानासीद्योधानां युधियुध्यताम् ॥ तेजस्तेजसि संपृक्तमित्येवं विस्मयं ययुः ३८ अथ शल्यो गदापाणि रवतीर्य महार
 थात् ॥ शंखस्य चतुरोवाहानहनद्भरतर्षभ ३९ सहताश्चाद्रथात्तूर्णखड्गमादाय विद्युतः ॥ बीभत्सोश्च रथं प्राप्य पुनः शांतिमविदत् ४० ततो भीष्म रथात्तूर्णमुत्पतं
 ति पतत्रिणः ॥ यैरंतरिक्षं भूमिश्च सर्वतः समवस्तृता ४१ पंचालानथ मत्स्याश्च केकयाश्च प्रमद्रकान् ॥ मष्मिः प्रहरतांश्चिष्टः पातयामास पत्रिभिः ४२ उत्तमृज्य स
 मरे राजन् पांडवं सव्यसाचिनम् ॥ अभ्यद्रवत पांचाल्यं दुपदं सेनया हृतम् ४३ प्रियं संबन्धिनं राजन् शरानवकिरन् बहून् ॥ अग्निनेव प्रदग्धानिव नानि शिशिरात्यये
 ४४ शरदग्धान्यदृश्यंत सैन्यानि दुपदस्य ह ॥ अत्यतिष्ठ द्रणे भीष्मो विधूम इव पावकः ४५ मध्यं दिने यथाऽऽदित्यं तपंतमिव तेजसा ॥ न शेकुः पांडवेयस्य यो
 धा भीष्मं निरीक्षितुम् ४६ वीक्षां च कुः समं तात्ते पांडवा भयपीडिताः ॥ त्रातारं नाध्यगच्छंत गावः शितादिता इव ४७ सातु यौ धिष्ठिरी सेना गां गेयशरपीडिता ॥
 सिंहेनेव विनिर्भिन्ना शुक्ला गौरिव गोपतेः ४८ हते विप्रद्रुते सैन्ये निरुत्साहे विमर्दिताः ॥ हाहाकारो महानासीत्पांडुसैन्येषु भारत ४९ ततो भीष्मः शांतनवो नित्यं मं
 डलकार्मुकः ॥ मुमोच बाणान् दीप्ताग्रान् दीनाशी विषानिव ५० शरैरेकायनी कुर्वन् दिशः सर्वा यतव्रतः ॥ जघान पांडवरथानां दिश्यादिश्वभारत ५१ ततः सैन्ये
 पुमग्रेषु मथितेषु च सर्वशः ॥ प्राप्ते चास्तं दिनकरेन प्राज्ञायत किंचन ५२

एकायनी कुर्वन् एकमार्गः कुर्वन् ५१। ५२

१३ ॥ इति भीष्मपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे एकोनपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ४९ ॥ ॥ कृतेऽवहारे इति १। २। ३। कलंतुर्णं ४। ५। ६। ७ अष्टवेष्टुपशून्ये ८। ९। १०। ११

भीष्मं च समुदीर्य तं दृष्ट्वा पार्थो महाहवे ॥ अवहारमकुर्वंत सैन्यानां भरतर्षभ ५३ ॥ ॥ इति श्रीम० भीष्मप० भीष्मव० शंखयुद्धे प्रथमादिवसावहारे एकोनपंचाशत्तमो
 अध्यायः ॥ ४९ ॥ संजय उवाच ॥ कृतेऽवहारे सैन्यानां प्रथमे भरतर्षभ ॥ भीष्मे च युद्धं संरब्धे हृष्टे दुर्योधने तथा १ धर्मराजस्ततस्तूर्णमभिगम्य जनार्दनम् ॥ भ्रातृभिः
 सहितः सर्वैः सर्वैश्चैव जनेश्वरैः २ शुचापरमया युक्ताश्चितयानः पराजयम् ॥ वार्ष्णेयमब्रवीद्राजवद्वद्भीष्मस्य विक्रमम् ३ कृष्णपश्य महेश्वासं भीष्मं भीमपराक्रमम् ॥
 शरैर्दहतं सैन्यं मेघीष्मेकक्षमिवानलम् ४ कथमेनं महात्मानं शक्ष्यामः प्रतिवीक्षितुम् ॥ लेलिह्यमानं सैन्यं मेहविष्मं तमिवानलम् ५ एतं हि पुरुषं व्याघ्रं धनुष्मंतं म
 हाबलम् ॥ दृष्ट्वा विप्रद्रुतं सैन्यं समरे मार्गणा हतम् ६ शक्यो जेतुं यमः क्रुद्धो वज्रपाणिश्च संयुगे ॥ वरुणः पाशभृद्वापि कुबेरो वागदाधरः ७ न तु भीष्मो महातेजाः शक्यो
 जेतुं महाबलः ॥ सोऽहमेवंगते मग्नो भीष्मागाधजलेऽप्लवे ८ आत्मनो बुद्धिदौर्बल्याद्भीष्ममासाद्य केशव ॥ वनं यास्यामि वाष्णेयश्रेयो मे तत्र जीवितुम् ९ न त्वेतान्
 पृथिवीपालान् दातुं भीष्माय मृत्यवे ॥ क्षपयिष्यति सेनां मे कृष्ण भीष्मो महास्त्रवित् १० यथाऽनलं प्रज्वलितं पतंगाः समभिद्रुताः ॥ विनाशायोपगच्छंतितथामे सै
 निकोजनः ११ क्षयं नीतोऽस्मि वाष्णेयराज्यहेतोः पराक्रमी ॥ भ्रातरश्चैव मे वीराः कर्षिताः शरपीडिताः १२ मत्कृते भ्रातृहर्देन राज्याद्भ्रष्टास्तथा सुखात् ॥ जीवि
 तं बहु मन्येऽहं जीवितं ह्यद्य दुर्लभम् १३ जीवितस्य च शेषेण तपस्तप्स्यामि दुश्चरम् ॥ न चातयिष्यामि रणे मित्राणीमानि केशव १४ रथान्मे बहुसाहस्रान् दिव्यैर
 स्त्रैर्महाबलः ॥ घातयत्यनिशं भीष्मः प्रवरानां प्रहारिणां १५ किं नु कृत्वा हितं मे स्याद्ब्रह्माधवमाचिरम् ॥ मध्यस्थमिव पश्यामि समरे सव्यसाचिनम् १६ एको
 भीमः परं शक्त्या युध्यत्येव महाभुजः ॥ केवलं बाहुवैर्येण क्षत्रधर्ममनुस्मरन् १७ गदया वीरघातिन्यायथोत्साहं महामनाः ॥ करोत्यसुकरं कर्म रथाश्च न रदंति पु
 नालमेष क्षयं कर्तुं परसैन्यस्य मारिष ॥ आर्जवेनैव युद्धेन वीरवर्षशतैरपि १९ एकोऽस्त्रवित्सखातेऽयं सोऽप्यस्मान्समुपेक्षते ॥ निर्दह्यमानान् भीष्मेण द्रोणेन च म
 हात्मना २० दिव्यान्यस्त्राणि भीष्मस्य द्रोणस्य च महात्मनः ॥ धक्ष्यंति क्षत्रियान्सर्वान् प्रयुक्तानि पुनः पुनः २१ कृष्ण भीष्मः सुसंरब्धः सहितः सर्वपार्थिवैः ॥ क्ष
 पयिष्यति नूनं नयादृशोऽस्य पराक्रमः २२ सत्वं पश्य महभागयोगेश्वरमहारथम् ॥ भीष्मं यः शमयेत्संख्येदावाग्निजलदोयथा २३ तव प्रसादाद्गोविंद पांडवानि
 हतद्विषः ॥ स्वराज्यमनुसंप्राप्तमोदिष्यंते सर्वा धवाः २४ एवमुक्त्वा ततः पार्थोऽध्यायन्नास्ते महामनाः ॥ चिरमंतर्मना भूत्वा शोकोपहतचेतनः ॥ शोकार्ततम
 थोज्ञात्वा ह्रुः खोपहतचेतसम् २५ अब्रवीत्तत्र गोविंदो हर्षयन् सर्वपांडवान् ॥ मा शुचो भरत श्रेष्ठ न त्वं शोचितुमर्हसि २६ यस्य ते भ्रातरः शूराः सर्वलोकेषु धन्विनः ॥
 अहं च प्रिय कृद्राजन्मात्यकिश्चमहायशः २७ १२। १३। १४। १५। १६। १७। १८ आर्जवेन अकुटिलेन दिव्यास्त्रमायाहीनेन १९। २०। २१। २२। २३। २४ अंतर्मनाः विमनाः २५। २६। २७

२८ । २९ निधननिधनहेतुः ३० । ३१ माविजमुक्तं ३२ मह्यमम ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । आकाशगडव

विराट्पुत्रौचैमौष्टुष्टुमश्वपार्षतः ॥ तथैवसबलाश्वमेराजानोराजसत्तम २८ त्वत्प्रसादंप्रतीक्षंतेत्वद्भक्ताश्चविशांपते ॥ एषतेपार्षतोनिन्यंहितकामःप्रियेरतः
२९ सैनापत्यमनुप्राप्तोष्टुष्टुमोमहाबलः ॥ शिखंडीचमहाबाहोभीष्मस्यनिधनंकिल ३० एतच्छ्रुत्वाततोधर्मोष्टुष्टुममहारथम् ॥ अब्रवीत्समितौतस्यावासुदे
वस्यशृण्वतः ३१ दृष्टुष्टुमनिबोधेदंयत्त्वावक्ष्यामिमारिष ॥ नातिक्रम्यंभवेत्तच्चवचनंमभाषितम् ३२ भवानसेनापतिर्मह्यंवासुदेवेनसंमितः ॥ कार्तिकेयोयथा
नित्यंदेवानामभवत्पुरा ३३ तथात्वमपिपांडूनांसेनानीःपुरुषर्षभ ॥ सत्त्वंपुरुषशार्दूलविक्रम्यजहिकौरवान् ३४ अहंवतेऽनुयास्यामिभीमःकृष्णश्चमारिष ॥
माद्रीपुत्रौचसहितौद्रौपदेयाश्चदंशिताः ३५ येचान्येष्टुथिवीपालाःप्रधानाःपुरुषर्षभ ॥ ततउद्धर्षयन्सर्षान्दृष्टुष्टुमोऽभ्यभाषत ३६ अहंद्रोणांतकःपार्थविहितः
शंभुनापुरा ॥ रणेभीष्मंकुपंद्रोणंतथाशल्यंजयद्रथम् ३७ सर्वानद्यरणेदृष्टान्प्रतियोत्स्यामिपार्थिव ॥ अथोत्कृष्टंमहेष्वासैःपांडवैर्युद्धदुर्मदैः ३८ समुद्यतेपार्थि
वेंद्रेपार्षतेशत्रुसूदने ॥ तमब्रवीत्ततःपार्थःपार्षतंप्रतनापतिम् ३९ व्यूहःक्रौंचारुणोनामसर्वशत्रुनिवर्हणः ॥ यंबृहस्पतिरिंद्रायतदादेवासुरेऽब्रवीत् ४० तंय
थावत्प्रतिव्यूहंपरानीकविनाशनम् ॥ अदृष्टपूर्वराजानःपश्यंतुकुरुभिःसह ४१ यथोक्तःसन्तदेवेनविष्णुर्वज्रभृतायथा ॥ प्रभातेसर्वसैन्यानामग्रेचक्रेधनंजयम् ४२
आदित्यपथगःकेतुस्तस्याहुतमनोरमः ॥ शासनात्पुरुहूतस्यनिर्मितोषिष्वकर्मणा ४३ इंद्रायुधसवर्णाभिःपताकाभिरलंकृतः ॥ आकाशगडवाकाशेगंधर्वनग
रोपमः ४४ नृत्यमानइवाभातिरथचर्यासुमारिष ॥ तेनरत्नवतापार्थःसचगांडीवधन्वना ४५ बभूवपरमोपेतःसुमेरुर्विमानुना ॥ शिरोऽभूद्भुपदोराजामह
त्यासेनयावृतः ४६ कुंतिभोजश्चैद्यश्चक्षुर्म्यातौजनेश्वरौ ॥ दाशार्णकाःप्रभद्राश्चदाशेरकगणैःसह ४७ अनूपकाःकिराताश्चग्रीवायांभरतर्षभ ॥ पटच्चरैश्चपौ
डैश्चराजनपौरैर्वैस्तथा ४८ निषादैःसहितश्चापिपृष्ठमासीद्युधिष्ठिरः ॥ पक्षौतुभीमसेनश्चदृष्टुष्टुमश्वपार्षतः ४९ द्रौपदेयाभिमन्युश्चसात्यकिश्चमहारथः ॥
पिशाचादारदाश्चैवपुंड्राःकुंडीविषैःसह ५० मारुताघेनुकाश्चैवतंगणाःपरतंगणाः ॥ बाल्हिकास्तितिराश्चैवचोलाःपांड्याश्चभारत ५१ एतेजनपदाराजन्त
क्षिणंपक्षमाश्रिताः ॥ अग्निवेशास्तुहुंडाश्चमालवादानभारयः ५२ शवराउद्गसाश्चैववत्साश्चसहनाकुलैः ॥ नकुलःसहदेवश्चवामंपक्षंसमाश्रिताः ५३ स्थानामयुतं
पक्षौशिरस्तुनियुतंतथा ॥ पृष्ठमर्बुदमेवासीत्सहस्राणिचविंशतिः ५४ ग्रीवायांनियुतंचापिसहस्राणिचसप्ततिः ॥ पक्षकोटिप्रपक्षेषुपक्षातिषुचवारणाः ५५ जग्मुः
परिवृत्ताराजंश्चलंतइवपर्वताः ॥ जघनंपालयामासविराटःसहस्रैक्यैः ५६ काशिराजश्चशैब्यश्चस्थानामयुतैस्त्रिभिः ॥ एवमेनंमहाव्यूहंव्यूह्यभारतपांडवाः ५७

पक्षीव ४४ रथचर्यासुरवर्त्मसु ४५ परमोपेतःपराउत्कृष्टाचासौमालक्ष्मीश्चेतिपरमातयाउपेतः ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७

५८ ॥ इतिभीष्मपर्वणिनीलकण्ठीये भारतमावर्दीपेपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५० ॥ ॥ ५१ ॥ ॥ ५२ ॥ ॥ ५३ ॥ ॥ ५४ ॥ ॥ ५५ ॥ ॥ ५६ ॥ ॥ ५७ ॥ ॥ ५८ ॥ ॥ ५९ ॥ ॥ ६० ॥ ॥ ६१ ॥ ॥ ६२ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ ६५ ॥ ॥ ६६ ॥ ॥ ६७ ॥ ॥ ६८ ॥ ॥ ६९ ॥ ॥ ७० ॥ ॥ ७१ ॥ ॥ ७२ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ ७५ ॥ ॥ ७६ ॥ ॥ ७७ ॥ ॥ ७८ ॥ ॥ ७९ ॥ ॥ ८० ॥ ॥ ८१ ॥ ॥ ८२ ॥ ॥ ८३ ॥ ॥ ८४ ॥ ॥ ८५ ॥ ॥ ८६ ॥ ॥ ८७ ॥ ॥ ८८ ॥ ॥ ८९ ॥ ॥ ९० ॥ ॥ ९१ ॥ ॥ ९२ ॥ ॥ ९३ ॥ ॥ ९४ ॥ ॥ ९५ ॥ ॥ ९६ ॥ ॥ ९७ ॥ ॥ ९८ ॥ ॥ ९९ ॥ ॥ १०० ॥

सूर्योदयंतइच्छंतःस्थितायुद्धायदंशिताः ॥ तेषामादित्यवर्णानिविमलानिमहांतिच ॥ श्वेतच्छत्राण्यशोभंतवारणेपुरथेषुच ५८ ॥ इतिश्रीमहाभारतेभीष्मप
र्वणिभीष्मव० क्रौंचव्यूहनिर्माणेपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५० ॥ ॥ ५१ ॥ ॥ ५२ ॥ ॥ ५३ ॥ ॥ ५४ ॥ ॥ ५५ ॥ ॥ ५६ ॥ ॥ ५७ ॥ ॥ ५८ ॥ ॥ ५९ ॥ ॥ ६० ॥ ॥ ६१ ॥ ॥ ६२ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ ६५ ॥ ॥ ६६ ॥ ॥ ६७ ॥ ॥ ६८ ॥ ॥ ६९ ॥ ॥ ७० ॥ ॥ ७१ ॥ ॥ ७२ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ ७५ ॥ ॥ ७६ ॥ ॥ ७७ ॥ ॥ ७८ ॥ ॥ ७९ ॥ ॥ ८० ॥ ॥ ८१ ॥ ॥ ८२ ॥ ॥ ८३ ॥ ॥ ८४ ॥ ॥ ८५ ॥ ॥ ८६ ॥ ॥ ८७ ॥ ॥ ८८ ॥ ॥ ८९ ॥ ॥ ९० ॥ ॥ ९१ ॥ ॥ ९२ ॥ ॥ ९३ ॥ ॥ ९४ ॥ ॥ ९५ ॥ ॥ ९६ ॥ ॥ ९७ ॥ ॥ ९८ ॥ ॥ ९९ ॥ ॥ १०० ॥

अपार्थसमपरिमेय ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७

पांचाल्याश्वमेधेष्वसाद्रौपद्याः पंचचात्मजाः ॥ सर्वे दध्मुर्महाशंखानसिंहनादांश्चनेदिरे २८ सघोषः सुमहांस्तत्र वारैस्तेः समुदीरितः ॥ नभश्च पृथिवी चैव तु सु
लो व्यनुनादयत् २९ एवमेते महाराज प्रहृष्टाः कुरुपांडवाः ॥ पुनर्युद्धाय संजग्मुस्तापयानाः परस्परम् ३० ॥ इति श्रीम० भी० भी० कौरवव्यूहरचनायां ए
कपंचाशतमोऽध्यायः ॥ ५१ ॥ धृ ॥ छतराप्रउवाच ॥ एवं व्यूढेष्वनीकेषु मामकेष्वितरेषु च ॥ कथं प्रहरतां श्रेष्ठाः संप्रहारं प्रचक्रिरे १ ॥ संजय उवाच ॥ समं
व्यूढेष्वनीकेषु सन्नद्ध रुचिरध्वजम् ॥ अपारमिव सदृश्य सागर प्रतिमंबलम् २ तेषामध्ये स्थितो राजन् पुत्रो दुर्योधनस्तव ॥ अब्रवीत् तावकां सर्वानयुद्ध च ध्वमिति
दंशिताः ३ ते मनः क्रूरमाधाय समभित्यक्तजीविताः ॥ पांडवानभ्यवर्तंत सर्वेषु वोच्छ्रितध्वजाः ४ ततो युद्धं समभवत्तु मुलं लोमहर्षणम् ॥ तावकानां परेषां च व्यति
षक्तरथा द्विपम् ५ मुक्तास्तुराधिभिर्वाणारुक्मपुंखाः सुतेजसाः ॥ सन्निपेतुरकुंठाग्रानागेषु च हयेषु च ६ तथा प्रवृत्ते संग्रामे धनु रुरुद्यम्य दंशितः ॥ अभिपत्य महाबा
हुभीष्मो भीमपराक्रमः ७ सौमद्रे भीमसेने च सात्यकौचमहारथे ॥ कैकेये च विराटे च घृष्टबुध्रे च पार्श्वते ८ एते पुनरवीरेषु चेदिमत्स्येषु चाभिभूः ॥ ववर्ष शरवर्षाणि
वृद्धः कुरुपितामहः ९ अभिद्यत ततो व्यूढस्तस्मिन् वीर समागमे ॥ सर्वेषामेव सैन्यानामासीद् व्यतिकरोमहान् १० सादिनो ध्वजिनश्चैव हतप्रवरवाजिनः ॥ विप्रद्रुत
रथानीकाः समपद्यंत पांडवाः ११ अर्जुनस्तु नरव्याघ्रो दृष्ट्वा भीष्मं महारथम् ॥ बाष्पीयमब्रवीत् क्रुद्धो याहि यत्र पितामहः १२ एष भीष्मः सुसंकुद्धो वाष्पीयममवा
हिनीम् ॥ नाशयिष्यति सुव्यक्तं दुर्योधनहितेरतः १३ एष द्रोणः कृपः शल्यो विकर्णश्च जनार्दन ॥ धार्तराष्ट्राश्च सहिता दुर्योधनपुरोगमाः १४ पंचालान्निहनिष्यं
ति रक्षिता दृढबन्धना ॥ सोऽहं भीष्मं वधिष्यामि सैन्यहेतोर्जनार्दन १५ तमब्रवीद्वासुदेवो यतो भवधनं जय ॥ एष त्वां प्रापयिष्यामि पितामहरथं प्रति १६ एवमु
क्त्वा ततः शौरीरथं तं लोकविश्रुतम् ॥ प्रापयामास भीष्मस्य रथं प्रति जनेश्वर १७ चलद्बहुपताकेन बलाकावर्णवाजिना ॥ समुच्छ्रितमहाभीमनदद्वानरकेतुना १८
महता मेघनादेन रथेनामित तेजसा ॥ विनिघ्नन्कौरवानीकं शूरसेनांश्च पांडवः १९ प्रायाच्छरणदः शीघ्रं सुहृदां हर्षवर्धनः ॥ तमापतंतं वेगेन प्राभिन्नमिव वारणम्
२० त्रासयंतं रणे शूरान् मर्दयंतं च सायकैः ॥ सैधवप्रमुखैर्गुप्तः प्राच्यसौ वीरकेकयैः २१ सहसा प्रत्युदीयाय भीष्मः शांतनवोऽर्जुनम् ॥ कोहि गांडीवधन्वान मन्यः
कुरुपितामहात् २२ द्रोणवैकर्तनाभ्यां वारधी संयातुमर्हति ॥ ततो भीष्मो महाराज सर्वलोकमहारथः २३ अर्जुनं सप्तसप्तत्यानाराचानां समाचिनोत् ॥ द्रोणश्च
पंचविंशत्या कृपः पंचाशतां शरैः २४ दुर्योधनश्चतुःषष्ट्या शल्यश्च नवभिः शरैः ॥ सैधवानवभिश्चैव शकुनिश्चापि पंचभिः २५

गमइत्यर्थः १० । ११ । १२ । १३ । १४ दृढधन्वनामीप्सेण १५ यत्तःयत्नवान् १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५

२६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८

विकर्णोदशभिर्मलैराजनविव्याधपांडवम् ॥ सतैर्विद्धोमहेष्वासःसमंतान्निशितैःशैरैः २६ नविव्यथेमहाबाहुर्भिद्यमानइवाचलः ॥ समीष्मपंचविंशत्याकृपंचन
वमिशैरैः २७ द्रोणंषष्ठ्यानरव्याघ्रोविकर्णचत्रिभिःशैरैः ॥ शल्यंचेवत्रिभिर्बाणैराजानंचैवपंचभिः २८ प्रत्यविध्यदमेयात्माकिरीटीभरतर्षभ ॥ तंसात्यकिर्वि
राटश्चष्टष्टुम्रश्चपार्षतः २९ द्रौपदेयाऽभिमन्युश्चपरिवृध्वनंजयम् ॥ ततोद्रोणंमहेष्वासंगांगेयस्यप्रियेरतम् ३० अभ्यवर्ततपांचाल्यःसंयुक्तःसहसोमकैः ॥
भीष्मस्तुरथिनांश्रेष्ठोराजनविव्याधपांडवम् ३१ अशीत्यानिशितैर्बाणैस्ततोऽक्रोशंततावकाः ॥ तेषांतुनिनदंश्चुत्वासहितानांप्रहृष्टवत् ३२ प्रविवेशततोम
ध्यंनरसिंहःप्रतापवान् ॥ तेषांमहारथानांसमर्ध्वंप्राप्यधनंजयः ३३ चिक्रीडधनुषाराजैल्लक्षं कृत्वामहारथान् ॥ ततोदुर्योधनोराजाभीष्ममाहजनेश्वरः ३४ पी
ड्यमानंस्वकंसेन्यं दृष्ट्वापार्थेनसंयुगे ॥ एषपांडुसुतस्ततःकृष्णेनसहितोबली ३५ यततांसर्वसैन्यानामूलनःपरिकृताति ॥ त्वयिजीवतिगांगेयद्रोणेचरथिनांवर
३६ त्वत्कृतेचैवकर्णोऽपिन्यस्तशस्त्रोविशांपते ॥ नयुध्यतिरणेपार्थहितकामःसदामम ३७ सतथाकुरुंगांगेययथाह्न्येतफाल्गुनः ॥ एवमुक्तस्ततोराजनापिता
देवव्रतस्तव ३८ धिक्क्षेत्रघर्ममित्युक्त्वाप्रायात्पार्थरथंप्रति ॥ उभौश्वेतहयौराजनसंसक्तौप्रेक्ष्यपार्थिवाः ३९ सिंहनादान्भृशंचक्रुःशंखान्दध्मुश्चनारिष ॥ द्रौ
णिर्दुर्योधनश्चैवविकर्णश्चतवात्मजः ४० परिवार्यरणेभीष्मंस्थितायुद्धायमारिष ॥ तथैवपांडवाःसर्वेपरिवार्यधनंजयम् ४१ स्थितायुद्धायमहतततोयुद्धमवर्त
त ॥ गांगेयस्तुरणेपार्थमानच्छत्रवभिःशैरैः ४२ तमर्जुनःप्रत्यविध्यदशभिर्मर्मभेदिभिः ॥ ततःशरसहस्रेणसुप्रयुक्तेनपांडवः ४३ अर्जुनःसमरश्चाघीभीष्म
स्यावारयद्दिशः ॥ शरजालंततस्तत्तुशरजालेनमारिष ४४ वारयामासपार्थस्यभीष्मःशांतनवस्तदा ॥ उभौपरमसंहृष्टाबुभौयुद्धाभिनंदिनौ ४५ निर्विशेषम
युध्येतांकृतप्रतिकृतैषिणौ ॥ भीष्मचापविमुक्तानिशरजालानिसंघशः ४६ शार्धमाणान्यदृश्यंलभित्रान्यर्जुनसायकैः ॥ तथैवार्जुनमुक्तानिशरजालानिसर्वशः
४७ गांगेयशरनुन्नानिप्रापतंतमहीतले ॥ अर्जुनःपंचविंशत्याभीष्ममाच्छच्छितैःशैरैः ४८ भीष्मोऽपिसमरेपार्थविव्याधनिशितैःशैरैः ॥ अन्योन्यस्यहयान्
विध्वाध्वजौचसुमहाबलौ ४९ रथेषांरथचक्रेचचिक्रीडतुररिदमौ ॥ ततःकुद्धोमहाराजभीष्मःप्रहरतांवरः ५० वासुदेवंत्रिभिर्बाणैराजघानस्तनान्तरे ॥ भीष्म
चापच्युतैस्तैस्तुनिर्विद्धोमधुसूदनः ५१ विरराजरणेराजनसपुष्पइवकिंशुकः ॥ ततोऽर्जुनोभृशंकुद्धोनिर्विद्धंप्रेक्ष्यमाधवम् ५२ सारथिकुरुद्वयस्यनिर्विभेद
शितैःशैरैः ॥ यतमानौतुतौवीरावन्योन्यस्यवधंप्रति ५३ नशक्नुतांतदाऽन्योन्यमभिसंधातुमाहवे ॥ तौमंडलानिचित्राणिगतप्रत्यागतानिच ५४ अदर्शये
तांबहुधामूतसामर्थ्यलाघवात् ॥ अंतरंचप्रहारेषुतर्कयंतौपरस्परम् ५५

४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ अंतरं छिद्रं तर्कयंतोऽपि तयंती ५५

अंतरमार्गस्थौष्ठिद्वान्वेषणपरौ ५६ । ५७ । ५८ चिन्हंजः ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ आलोकादजासंसारस्थितेः ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२

राजंत्रमार्गस्थौस्थितावास्तामुदुर्मुहुः ॥ उभौसिंहरवोन्मिश्रंशंखशब्दंचक्रतुः ५६ तथैवचापनिघोषंचक्रतुस्तौमहारथौ ॥ तयोःशंखनिनादेनरथनेमि
स्वनेनच ५७ दारितासहस्राभूमिश्चकंपेचननादच ॥ नोभयोरंतरंकश्चिद्वदशेभरतर्षभ ५८ बलिनोयुद्धदुर्धर्षान्योन्यसदृशाबुधौ ॥ चिन्हमात्रेणभीष्मंतुप्र
जलुस्तत्रकौरवाः ५९ तथापांडुसुताःपार्थचिह्नमात्रेणजज्ञिरे ॥ तयोर्नृवरयोर्दृष्ट्वातादृशंतंपराक्रमम् ६० विस्मयंसर्वभूतानिजग्मुर्भारतसंयुगे ॥ नतयोर्वि
वरंकश्चिद्रणेपश्यातिभारत ६१ धर्मस्थितस्यहियथानकश्चिद्वृजिनंकचित् ॥ उभौचशरजालेनतावद्वयौबभूवतुः ६२ प्रकाशौचपुनस्तूर्णवभूवतुरुभोरणे ॥
तत्रदेवाःसगंधर्वाश्चारणाश्चार्पिभिःसह ६३ अन्योन्वंप्रत्यभाषंततयोर्दृष्ट्वापराक्रमम् ॥ नशक्यौयुधिसंरब्धौजेतुमेतौकथंचन ६४ सदेवासुरगंधर्वैर्लोकैरपिमहारथौ ॥
आश्चर्यभूतंलोकेषुयुद्धमेतन्महाहुतम् ६५ नैतादृशानियुध्यनिभविष्यंतिकथंचन ॥ नहिशक्योरणेजेतुंभीष्मःपार्थेनधीमता ६६ सधनुःसरथःसाश्वःप्रवपन्
सायकानरणे ॥ तथैवपांडवंयुद्धेदेवैरपिपुरासदम् ६७ नविजेतुरणेभीष्मउत्सहेतधनुर्धरम् ॥ आलोकादपियुद्धंहिसममेतद्विष्यति ६८ इतिस्मवाचोऽभूयं
तप्रोच्चरंत्यस्ततस्ततः ॥ गांगेयाजुनयोःसंख्येस्तवयुक्ताविशापते ६९ त्वदीयास्तुतदायोधाःपांडवेयाश्चभारत ॥ अन्योन्यंसमरेजघ्नस्तयोस्तत्रपराक्रमे
७० शितधारेस्तथाखड्गैर्विमलैश्चपरश्वधैः ॥ शरैरन्यैश्चबहुभिःशस्त्रैर्नानाविधैरपि ७१ उभयोःसेनयोःशूरान्यकुंतंतपरस्परम् ॥ वर्तमानेतथाधोरेतस्मिन्नु
द्धेसुदारुणे ॥ द्रोणपांचाल्ययोराजनमहानासीत्समागमः ७२ ॥ इ० म० भीष्मप० भीष्मव० भीष्मार्जुनयुद्धेद्विपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५२ ॥ घृतराष्ट्रउवा
च ॥ कथंद्रोणोमहेष्वासःपांचाल्यश्चापिपार्षतः ॥ उभौसमीयतुर्धतौतन्ममाचक्ष्वसंजय १ दिष्टमेवपरमन्येपौरुषादितिमेमतिः ॥ यत्रशांतनवोभीष्मोनातर
युधिपांडवम् २ भीष्मोहिसमरेक्रुद्धोह्यालोकांश्चराचरान् ॥ सकथंपांडवंयुद्धेनातरत्संजयौजसा ३ ॥ संजयउवाच ॥ शृणुराजवस्थिरोभूत्वायुद्धमेतत्सुदारु
णम् ॥ नशक्याःपांडवाजेतुंदेवैरपिसवासवैः ४ द्रोणस्तुनिशितैर्बाणैर्घृष्टयुग्ममविध्यत ॥ सारथिचास्यभलेनरथनीडादपातयत् ५ तथाऽस्यचतुरोवाहांश्चतु
र्भिःसायकोत्तमैः ॥ पीडयामाससंकुद्धोघृष्टयुग्मस्यमारिष ६ घृष्टयुग्मस्ततोद्रोणंनवत्यानिशितैःशरैः ॥ विव्याधप्रहसन्वीरस्तिष्ठतिष्ठेतिचाब्रवीत् ७ ततःपुनर
मेयात्माभारद्वाजःप्रतापवान् ॥ शरैःप्रच्छादयामासघृष्टयुग्ममर्षणम् ८ आददेचशरंघोरंपार्षतांतचिकीर्षया ॥ शक्राशनिसमस्पर्शकालदंडामिवापरम् ९ हा
हाकारोमहानासीत्सर्वसैन्येषुभारत ॥ तमिषुंसंधिबद्धाभारद्वाजेनसंयुगे १० तत्राहुतमपश्यामघृष्टयुग्मस्यपौरुषम् ॥ यदेकःसमरेवीरस्तस्थौगिरिरिवाचलः ११

॥ इति भीष्मपर्वणि श्रीलकंडीये भारतमावर्दीये द्विपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५२ ॥ ॥ अथश्रुति १ । २ जातरदनलंघितवान् ३ । ४ भीष्मात्स्थानात् ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११

१२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ व्यसयामाससंज्ञाऽपियथानमवतिथ्यावंचयतिस्म २० । २१ पीतान्पादितजलान् २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७

तंचदीप्तंशरंघोरमायांतंष्टुमात्मनः ॥ चिच्छेदशरवृष्टिंचमारद्वाजेमुमोचह १२ ततउडुकुशुःसर्वेपंचालाःपांडवैःसह ॥ घृष्टयुग्मेनतत्कर्मकृतंदृष्ट्वासुदुष्करम् १३
ततःशक्तिमहावेगांस्वर्णवैदूर्यभूषिताम् ॥ द्रोणस्यनिधनाकांक्षीचिक्षेपसपराक्रमी १४ तामापतंतौसहसाशक्तिक्लकभूषिताम् ॥ त्रिधाचिच्छेदसमरेभारद्वा
जोहसन्निव १५ शक्तिविनिहतांदृष्ट्वाघृष्टयुग्मःप्रतापवान् ॥ ववर्षशरवर्षाणिद्रोणंप्रतिजनेश्वर १६ शरवर्षततस्तत्सन्निवार्यमहायशाः ॥ द्रोणोदुपदपुत्रस्यमध्योचि
च्छेदकार्मुकम् १७ सच्छिन्नधन्वासमरेगदागुर्वीमहायशाः ॥ द्रोणायप्रेषयामासगिरिसारमर्यावली १८ सागदावेगवन्मुक्ताप्रायाद्रोणजिघांसया ॥ तत्राहुतम
पश्यामभारद्वाजस्यपौरुषम् १९ लाघवाच्चंसयामासगदाहिमविभूषिताम् ॥ व्यसयित्वागदांतांचप्रेषयामासपार्षतम् २० भलान्सुनिशितान्पीतान्रुक्मपुंखा
न्सुदारुणान् ॥ तेतस्यक्वचंभित्त्वापपुःशोणितमाहवे २१ अथान्यद्वदुरादायघृष्टयुग्मोमहारथः ॥ द्रोणंयुधिपराक्रम्यशरैर्विव्याधपंचभिः २२ रुधिराक्तौतत
स्तौतुशुभतेनरर्षभौ ॥ वसंतसमयेराजनपुष्पिताविवकिंशुकौ २३ अमर्षितस्ततोरान्नपराक्रम्यचमूमुखे ॥ द्रोणोदुपदपुत्रस्यपुनश्चिच्छेदकार्मुकम् २४
अथैनंछिन्नधन्वानंशरैःसन्नतपर्वभिः ॥ अभ्यवर्षदमेयात्मावृष्ट्यामेवदवाचलम् २५ सारथिचास्यभलेनरथनीडादपातयत् ॥ अथास्यचतुरोवाहांश्चतुर्भिर्निशितैः
शरैः २६ पातयामाससमरेसिंहनादंननादच ॥ ततोऽपरेणभलेनहस्ताच्चापमथाच्छिनत् २७ सच्छिन्नधन्वाविरथोहताश्वोहतसारथिः ॥ गदापाणिरवारोह
तरव्यापयन्पौरपेमहत् २८ तामस्यविशिखैस्तूर्णपातयामासभारत ॥ रथादनवरूढस्यतदहुतमिवाभवत् २९ ततःसविपुलंचर्मशतचंद्रंचभानुमत ॥ खड्गं
चविपुलंदिव्यप्रगृह्यसुभुजोवली ३० अभिदुद्रावगेनद्रोणस्यवधकांक्षया ॥ आमिषार्थीयथासिंहोवनेमत्तमिवद्विपम् ३१ तत्राहुतमपश्यामभारद्वाजस्यपौ
रुषम् ॥ लाघवंचास्त्रयोगंचबलंवाहोश्चभारत ३२ यदेनंशरवर्षेणवारयामासपार्षतम् ॥ नशशाकततोगतुंवलवानपिसंयुगे ३३ निवारितस्तुद्रोणेनघृष्टयुग्मोम
हारथः ॥ न्यवारयच्छरौघांस्तांश्चर्मणाकृतहस्तवत् ३४ ततोभीमोमहाबाहुःसहसाभ्यपतद्वली ॥ साहाय्यकारीसमरेपार्षतस्यमहात्मनः ३५ सद्रो
णंनिशितैर्बाणैराजनविव्याधसप्तभिः ॥ पार्षतंचरथंतूर्णस्वकमारोहयत्तदा ३६ ततोदुर्योधनोराजनभानुमंतमचोदयत् ॥ सैन्येनमहतायुक्तंभारद्वाजस्यर
क्षणे ३७ ततःसामहतीसेनाकलिंगानांजनेश्वर ॥ भीममभ्युद्ययौतूर्णतवपुत्रस्यशासनात् ३८ पांचाल्यमथसंत्यज्यद्रोणोऽपिरथिनांवरः ॥ विराट्दु
पदौवृद्धौवारयामाससंयुगे ३९ घृष्टयुग्मोऽपिसमरेधर्मराजानमभ्ययात् ॥ ततःप्रवृत्तेयुद्धंतुमुल्लोमहर्षणम् ४०

३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५०

कलिगानांचसमरेभीमस्यचमहात्मनः ॥ जगतःप्रक्षयकरंधोररूपंभयावहम् ४१ ॥ इतिश्रीमहाभारतेभी०भीमव०ष्टयुद्धेद्रोणयुद्धेत्रिपंचाशत्तमोऽध्यायः॥५३॥
 घृतराष्ट्रउवाच ॥ तथाप्रतिसमादिष्टःकालिगोवाहिनीपतिः ॥ कथमहुतकर्माणंभीमसेनमहाबलम् १ चरंतंगदयावीरंदंडहस्तमिवांतकम् ॥ योधयामाससमरे
 कालिगःसहसेनया २ ॥ संजयउवाच ॥ पुत्रेणतवराजेंद्रसतथोक्तोमहाबलः ॥ महत्यासेनयागुप्तःप्रायाद्भीमरथंप्रति ३ तामापतंतीमहर्तीकलिगानांमहाच
 भूमम् ॥ रथाश्वनागकलिलांप्रवृहीतमहायुधाम् ४ भीमसेनःकलिगानामाच्छेद्भारतवाहिनीम् ॥ केतुमंतंचनैषादिमायांतंसहचेदिभिः ५ ततःश्रुतायुःसंकुद्धो
 राज्ञाकेतुमतासह ॥ आससादरणेभीमंव्यूढानीकेषुचेदिषु ६ रथैरनेकसाहस्रैःकलिगानांनराधिप ॥ अयुतेनगजानांचनिषादैःसहकेतुमान् ७ भीमसेनंरणेरा
 जनसमंतात्पर्यवारयत् ॥ चेदिमत्स्यकरूपाश्वभीमसेनपदानुगाः ८ अन्यघावंतसमरेनिषादानसहराजभिः ॥ ततःप्रवृत्तेयुद्धंधोररूपंभयावहम् ९ नप्राजानंतयो
 धाःस्वान्परस्परजिघांसया ॥ घोरमासीत्ततोयुद्धंभीमस्यसहस्रापरैः १० यथेंद्रस्यमहाराजमहत्यादैत्यसेनया ॥ तस्यसेन्यस्यसंग्रामेयुध्यमानस्यभारत ११
 बभ्रुवसुमहानशब्दःसागरस्येवगर्जताम् ॥ अन्योन्यंस्मृतदायोधाविकर्षतोविज्ञापते १२ मर्हीचकुश्चितःसर्वांशश्लोहितसन्निभाम् ॥ योधांश्चस्वान्परान्वापि
 नाऽभ्यजानन्नजिघांसया १३ स्वानप्याददतेस्वाश्वशूराःपरमदुर्जयाः ॥ विमर्दःसुमहानासीदल्पानांबहुभिःसह १४ कलिगैःसहचेदीनांनिषादैश्चविज्ञापते ॥
 कृत्वापुरुषकारंतुयथाशक्तिमहाबलाः १५ भीमसेनंपरित्यज्यसंन्यवर्ततचेदयः ॥ सर्वैःकलिगैरासन्नःसन्निवृत्तेषुचेदिषु १६ स्वबाहुबलमास्थायसंन्यवर्ततपां
 डवः ॥ नचचालरथोपस्थाद्भीमसेनोमहाबलः १७ शितैरवाकिरद्वाणैःकलिगानांवरूथिनीम् ॥ कालिगस्तुमहेष्वासःपुत्रश्चास्यमहारथः १८ शक्रदेवइतिख्या
 तोजघ्नतुःपांडवंशरैः ॥ ततोभीमोमहाबाहुर्विधुन्वन्नरुचिरंधनुः १९ योधयामासकालिगंस्वबाहुबलमाश्रितः ॥ शक्रदेवस्तुसमरेविसृजनसायकान्बहून् २०
 अश्वान्जघानसमरेभीमसेनस्यसायकैः ॥ तं दृष्ट्वाविरथंतत्रभीमसेनमरिंदमम् २१ शक्रदेवोऽभिदुद्रावशरैरवाकिरन्नाशितैः ॥ भीमस्योपरिगजेंद्रशक्रदेवोमहा
 बलः २२ वर्षशरवर्षाणितपांतेजलदोयथा ॥ हताश्वेतुरथेतिष्ठन्भीमसेनोमहाबलः २३ शक्रदेवायचिक्षेपसर्वशैक्यायसौगदाम् ॥ सतयानिहतोराजनकालि
 गतनयोरथात् २४ विरथःसहस्रुतेनजगामधरणीतलम् ॥ हतमात्मसुतं दृष्ट्वाकलिगानांजनाधिपः २५ रथैरनेकसाहस्रैर्भीमस्यावारयदिशः ॥ ततोभीमोमहावे
 गांत्यक्त्वागुर्वीमहागदाम् २६ निस्त्रिंशमाददेघोरंचिकीर्षुःकर्मदारुणम् ॥ चर्मचाप्रतिमंराजन्नार्पभंपुरुषर्षभ २७ नक्षत्रैरर्धचंद्रैश्चशातकुंभमयैश्चितम् ॥ का
 लिगस्तुततःकुद्धोधनुर्ज्यामवमृज्यच २८ प्रवृत्त्यचशरंधोरमेकंसर्पविषोपमम् ॥ प्राहिणोद्भीमसेनायवधाकांक्षीजनेश्वरः २९ २३। २४। २५ २६। २७। २८। २९

३०। ३१। ३२। ३३ भानुमंतंकलिगारमजं ३४। ३५। ३६। ३७। ३८। ३९ अंतरायुधिर्नंगजाकूडयोधं ४०। ४१। ४२ आविर्द्धंभ्रातितं ४३। ४४। ४५। ४६ कालांतकयमोपमः

तमापतंतवेगेनप्रेरितंनिशितंशरम् ॥ भीमसेनोद्विधाराजंश्चिच्छेदविपुलासिना ३० उदक्रोशच्चसहस्रासयानोवरूथिनीम् ॥ कालिगोऽथततःकुद्धोभीमसे
 नायसंयुगे ३१ तोमरान्प्राहिणोच्छिद्यं चतुर्दशशिलाशितान् ॥ तानप्राप्तान्महाबाहुःखगतानेवपांडवः ३२ चिच्छेदसहसाराजन्नसंभ्रातोवरासिना ॥ निरु
 त्यतुरणेभीमस्तोमरान्वैचतुर्दश ३३ भानुमंतंनतोभीमःप्राद्रवत्पुरुषर्षभः ॥ भानुमांस्तुततोभीमंशरवर्षेणछादयन् ३४ ननादबलवन्नादनादयानोनभस्त
 लम् ॥ नचतंममृषेभीमःसिंहनादंमहाहवे ३५ ततःशब्देनमहताविननादमहास्वनः ॥ तेननादेनवित्रस्ताकलिगानांवरूथिनी ३६ नभीमंसमरेमेनेमानुषंभ
 र्तर्षभ ॥ ततोभीमोमहाबाहुर्नर्दित्वाविपुलंस्वनम् ३७ सासिर्वेगवदाहृत्यदंताभ्यांवारणोत्तमम् ॥ आरुरोहततोमध्यंनगराजस्यमारिष ३८ ततोमुमोच
 कालिगःशक्तितामकरोद्विधा ॥ खड्गेनपृथुनामध्येभानुमंतमथाच्छिनत् ३९ सौंस्तरायुधिर्नहत्वारजपुत्रमरिंदमः ॥ गुरुंभारसहंस्कंधेनागस्यासिमपातयत्
 ४० छिन्नस्कंधःसविनदनपपातगजयूथपः ॥ आरुग्णःसिंधुवेगेनसानुमानिवपर्वतः ४१ ततस्तस्मादवहृत्यगजाद्भारतभारतः ॥ खड्गपाणिरदीनात्मातस्थौ
 भूमौसुदंशितः ४२ सचचारवहन्मार्गानभितःपातयन्नगजान् ॥ अग्निचक्रमिवाविद्धंसर्वतःप्रत्यदृश्यत् ४३ अश्वदंष्ट्रेषुनागेपुरथानीकेषुचाभिभूः ॥ पदातीनां
 चसंधेषुविनिघ्नन्नशोणितोक्षितः ४४ इयेनवद्व्यधरद्भीमोरणेऽरिषुबलोत्कटः ॥ छिंदंस्तेषांशरीराणिशिरांसिचमहाबलः ४५ खड्गेनशितधारेणसंयुगेगजयो
 धिनाम् ॥ पदातिरेकसंकुद्धःशत्रूणांभयवर्धनः ४६ संमोहयामाससतानकालांतकयमोपमः ॥ मूढाश्चतेतमेवाजोविनदंतःसमाद्रवन् ४७ सासिमुत्तमवेगेनवि
 चरंतंमहारणे ॥ निरुत्यरथिनांचाजौरथेषाश्चयुगानिच ४८ जघानरथिनश्चापिबलवानरिपुमर्दनः ॥ भीमसेनश्चरन्मार्गान्सुबहून्प्रत्यदृश्यत् ४९ भ्रांतमा
 विद्धमुद्भ्रांतमाहुतंप्रमृतंलुप्तम् ॥ संपातंसमुदीर्णंचदर्शयामासपांडवः ५० केचिदग्रासिनाछिन्नाःपांडवेनमहात्मना ॥ विनेदुर्भिन्नमर्माणोनिपेतुश्चगतासवः ५१
 छिन्नदंताग्रहस्ताश्चभिन्नकुंभास्तथापरे ॥ विषोधाःस्वान्यनीकानिजघुर्भारतवारणाः ५२ निपेतुरुर्व्यांचतथाविनदंतोमहारवान् ॥ छिन्नाश्चतोमरान्
 राजन्महामात्राशिरांसिच ५३ परिस्तोमान्विचित्राश्चकक्ष्याश्चकनकोज्ज्वलाः ॥ ग्रैवेयाण्यथशक्तीश्चपताकाःकणपांस्तथा ५४ तूर्णीरानथयंत्राणिविचित्राणि
 घनूंषिच ॥ भिदिपालानिशुभ्राणितोत्राणिचाकुशैःसह ५५ घंटाश्चविषिधाराजनहेमगर्भान्त्सरूनपि ॥ पततःपातितांश्चैवपश्यामःसहसादिभिः ५६

प्रलयकालीननाशकयममुल्यः ४७। ४८। ४९ भ्रांतमित्यादि भ्रांतंमंडलाकृति तदेवकमोपेतमाविद्धं भ्रांतमेवोन्नतिसहितमुद्भ्रांतं आप्तुतंकेवलमुत्थानं प्रमृतंसर्वासिद्धिप्रसरणं लुप्तमेकस्यादि
 शि संपातवेगं समुदीर्णसर्वान्प्रतिसमुद्यमं ५०। ५१। ५२ तोमरान्बाणविशेषान् महामात्रोहस्तिपकः ५३ कणपान्मुद्गरान् ५४ यंत्राणिसारिप्रभृतीनि तोत्राणिकर्णमूलतोदनानि ५५। ५६

गात्रावरैर्गात्रैः पूर्वकायैः अवरेरवः कायैः 'तौ पूर्वपश्चाज्जघादिदेशौ गात्रावरौ क्रमात्' इति कोशः १७।१८ खलीनानि अश्वस्य निवेश्यानि 'कडिआळी' इति प्रासिद्धानि कक्ष्यागजमध्यबंधनं १९

छिन्नगात्रावरकरैर्निहतैश्चापिवारणैः ॥ आसीद्भूमिः समास्तीर्णापतितैर्भूधरैरिव ५७ विमृद्यैवं महानागान्ममर्दान्यान्महाबलः ॥ अश्वारोहवरांश्चैव पातयामा
ससंयुगे ५८ तद्भोरमभवद्युद्धंतस्यतेर्पांचभारत ॥ खलीनान्यथोक्राणिकक्ष्याश्वकनकोज्ज्वलाः ५९ परिस्तोमाश्च प्रासाश्चक्रुष्टयश्च महाधनाः ॥ क्वचान्य
थचर्माणिचित्राण्यास्तरणानिच ६० तत्रतत्रापविद्वानिव्यहश्यंतमहाहवे ॥ प्रासैर्यत्रैर्विचित्रैश्च शस्त्रैश्च विमलैस्तथा ६१ सचक्रैव सुधांकीर्णांशबलैः कुसुमै
रिव ॥ आपुत्यरथिनः कांश्चित्पराभ्युद्यमहाबलः ६२ पातयामास खड्गेन सध्वजानपि पांडवः ॥ मुहुरुत्पततो दिक्षु धावतश्च यशस्विनः ६३ मार्गांश्च चरतश्चित्रं व्य
स्मयंतरणे जनाः ॥ सजघान पदाकांश्चिद्व्याक्षिप्यान् न्यानपोथयत् ६४ खड्गेनान्यांश्च चिच्छेदनादेनान्यांश्च भीषयन् ॥ ऊरुवेगेन चाप्यन्यान्पातयामास भूतले
६५ अपरेचैनमालोक्य मयात्पंचत्वमागताः ॥ एवंसा बहुलासेना कलिगानांतरस्विनाम् ६६ परिवार्यरणे भीष्मं भीमसेनमुपाद्रवत् ॥ ततः कालिगसैन्यानां प्र
मुखे भरतर्षभ ६७ श्रुतायुषमभिप्रेक्ष्य भीमसेनः समम्ययात् ॥ तमायांतमभिप्रेक्ष्य कालिगो नवभिः शरैः ६८ भीमसेनममेयात्मा प्रत्यविध्यस्तनांतरे ॥ कालि
गवाणामिहतस्तोत्रादितद्वा द्विपः ६९ भीमसेनः प्रज्वालकोधेनाग्निं विधितः ॥ अथाशोकः समादायरथं हेमपरिष्कृतम् ७० भीमसंपादयामासरथेन रथसा
रथिः ॥ तमारुह्य रथं तूर्णैर्कौंतेयः शत्रुसूदनः ७१ कालिगमभिवुद्रावतिष्ठतिष्ठेतिचाब्रवीत् ॥ सतः श्रुतायुर्बलवान्भीमायानिशितान्शरान् ७२ प्रेषयामास सं
कुद्धो दर्शयन् पाणिना धवम् ॥ सकर्मुक्त्वरोत्सृष्टैर्नवभिर्निशितैः शरैः ७३ समाहतो महाराज कालिगेन महात्मना ॥ संभुक्कुशेभृशं भीमो दंडाहतद्वारेणः ७४ कुद्धश्च
चापमायम्यबलवद्बलिनांवरः ॥ कालिगमवधीत्पार्थो भीमः सप्तभिरायसैः ७५ क्षुराम्यांचकरक्षौचकालिगस्य महाबलौ ॥ सत्यदेवं च सत्यंच प्राहिणोद्यमसादनम्
७६ ततः पुनरमेयात्मानाराचैर्निशितैस्त्रिभिः ॥ केतुपंतरणे भीमोऽगमयद्यमसादनम् ७७ ततः कालिगाः संत्रद्धा भीमसेनममर्षणम् ॥ अनीकैर्बहुसाहस्रैः क्षत्रियाः
समवारयन् ७८ ततः शक्तिगदाखड्गतो मरिष्ठिपरश्वधैः ॥ कालिगाश्च ततो राजन् भीमसेनमवाकिरन् ७९ संनिवार्य सतां चोरां शरवृष्टिं समुत्थिताम् ॥ गदामादाय तर
सासंनिपत्य महाबलः ८० भीमः सप्तशतान् वीराननयद्यमसादनम् ॥ पुनश्चैव द्विसाहस्रान् कलिगान् रिमर्दनः ८१ प्राहिणोन्मृत्युलोकाय तदहुतमिवाभवत् ॥ एवं
सतान्यनीकानि कलिगानां पुनः पुनः ८२ विभेदसमरे तूर्णैर्प्रेक्ष्य भीष्मं महारथम् ॥ हतारोहाश्च मातंगाः पांडवेन कृतारणे ८३ विप्रजग्मुरनीकेषु मेघावातहता इव ॥
मृद्वंतः स्वान्यनीकानि विनदंतः शरातुराः ८४ ततो भीमो महाबाहुः खड्गहस्तो महाभुजः ॥ संप्रहृष्टो महाघोषं शंखं प्राध्मापयद्गती ८५

आस्तरणानि पर्याच्छादनानि
५० अपविद्वानि पतितानि ५१ ५२ ५३ ५४ ५५ ५६ ५७ ५८ ५९ अशोको विशोकः ७० ७१ ७२ ७३ ७४ ७५ ७६ ७७ ७८ ७९ ८० ८१ ८२ ८३ ८४ ८५

८६ ८७ ८८ ८९ ९० ९१ ९२ ९३ ९४ ९५ ९६ ९७ पारावताश्च स्यमर्कटर्तिदुकसमानवर्णाश्च स्य । 'पारावतः कलरवेशैलेमर्कटर्तिदुके' इति विश्व. ९८

सर्वकालिगसैन्यानां मनांसि समकंपयत् ॥ मोहश्चापिकलिगानामाविवेश परंतप ८६ प्राकंपंतच सैन्यानि वाहनानि च सर्वशः ॥ भीमेन समरे राजन् गर्जेद्रेणेव सर्वशः
८७ मार्गान्बहून्विचरता धावता च ततस्ततः ॥ मुहुरुत्पतत्ताचैव संमोहः समपद्यत् ८८ भीमसेनमयत्रस्तं सैन्यं च समकंपयत् ॥ क्षोभ्यमाणमसंवाधं ग्राहेणेव मह
त्सरः ८९ त्रासितेषु च सर्वेषु भीमेनाहुतकर्मणा ॥ पुनरावर्तमानेषु विद्रवत्सु च संघशः ९० सर्वकालिगयोधेषु पांडूनां ध्वजिनीपतिः ॥ अब्रवीत् स्वान्यनीकानि यु
ध्यध्वमिति पार्षतः ९१ सेनापतिवचः श्रुत्वा शिखंडिप्रमुखा गणाः ॥ भीममेवाभ्यवर्तत रथानीकैः प्रहारीभिः ९२ धर्मराजश्च तान्सर्वानुपजग्राह पांडवः ॥ मह
तामेघवर्णेन नागानीकेन पृष्ठतः ९३ एवं संनोद्य सर्वाणि स्वान्यनीकानि पार्षतः ॥ भीमसेनस्य जग्राह पाण्डुसत्पुरुषैर्वृतः ९४ नहि पंचालराजस्य लोके कश्चन
विद्यते ॥ भीमसात्यकयोरन्यः प्राणेभ्यः प्रियकृतमः ९५ सोऽपश्यच्च कलिगे पुचरंत मरिस्तूदनः ॥ भीमसेनं महाबाहुं पार्षतः परवीरहा ९६ ननर्द बहुधाराजन्
हृष्टश्चासीत् परंतपः ॥ शंखं दध्मौ च समरे सिंहनादननादच ९७ सच पारावताश्च स्यरथे हेमपरिष्कृते ॥ कोविदारध्वजं दृष्ट्वा भीमसेनः समाश्वसत् ९८ घृष्टयुग्म
स्तुतं दृष्ट्वा कलिगैः समभिद्रुतम् ॥ भीमसेनममेयात्मा त्राणायाजौ समम्ययात् ९९ तौ दूरात्सात्यकिं दृष्ट्वा घृष्टयुग्मवृकोदरौ ॥ कलिगान्समरे वीरौ योधेतां मनास्विनौ
१०० सतत्रगत्वा शैने योजवेन जयतांवरः ॥ पार्थपार्षतयोः पाण्डिजग्राहपुरुषर्षभः १०१ स कृत्वा दारुणं कर्म प्रगृहीत शरासनः ॥ आस्थितो रौद्रमात्मानं कलिगान्
वैक्षत् २ कलिगप्रभवांचैव मांसशोणितकर्दमां ॥ रुधिरस्यंदिनीं तत्र भीमः प्रावर्तयन्नदीम् ३ अंतरेण कलिगानां पांडवानां च वाहिनीम् ॥ तांसंततारदुस्तारां भीमसे
नो महाबलः ४ भीमसेनं तथा दृष्ट्वा प्राक्रोशं स्तावका नृप ॥ कालोऽयं भीमरूपेण कलिगैः सह युध्यते ५ ततः शांतनवो भीष्मः श्रुत्वा तानि नदंरणे ॥ अभ्ययाच्चरितो
भीमं व्यूढानीकः समंततः ६ तं सात्यकिर्भीमसेनो घृष्टयुग्मश्च पार्षतः ॥ अभ्यद्रवंत भीष्मस्य रथं हेमपरिष्कृतम् ७ परिवार्य तु ते सर्वे गांगेयंतरसारणे ॥ त्रिभिस्त्रिभिः
शरैर्घोरैर्भीष्ममानर्तुरोजसा ८ प्रत्यविध्यत तान्सर्वान्पितादेव ब्रतस्तव ॥ यतमानान्महेश्वासांस्त्रिभिस्त्रिभिरजिह्वैः ९ ततः शरसहस्रेण सन्निवार्य महारथान् ॥
हयान्कांचनसन्नाहान्भीमस्य न्यहनच्छरैः ११० हताश्वे सरथे तिष्ठन्भीमसेनः प्रतापवान् ॥ शक्तिचिक्षेप तरसा गांगेयस्य रथं प्रति ११ अप्राप्तामथ तां शक्तिं पिता
देव ब्रतस्तव ॥ त्रिधा चिच्छेद समरे सापृथिव्यामशीर्यत १२ ततः शैक्यायसीगुर्वप्रहृष्टबलवान्गदाम् ॥ भीमसेनस्ततस्तूर्णं पुष्टुवेमनुजर्षभ १३ सात्यकोऽपि तत
स्तूर्णं भीमस्य प्रियकाम्यया ॥ गांगेयसारथितूर्णं पातयामास सायकैः १४ भीष्मस्तु निहते तस्मिन् सारथौ रथिनांवरः ॥ वातायमानैस्तैरश्वैरपनीतोरणाजिरात् १५

९९ १०० ११ १२ १३ १४ १५ आपच्छुः आच्छादितवंतः ८ ९ १० ११ १२ १३ १४ वातायमानैः इतस्ततो धावाद्भिः १५

भीमसेनस्ततोराजत्रयतेमहाव्रते ॥ प्रज्ज्वालथवाह्निर्दहनकक्षमिवैधितः ११६ सहस्रासर्वकालिगानसेनामध्येव्यतिष्ठत ॥ नैनमभ्युत्सहनकेचितावकाम
रतर्षभ १७ घृष्टद्युम्नस्तमारोप्यस्वस्थेराथिनावरः ॥ पश्यतां सर्वसैन्यानामपोवाहयशस्विनम् १८ संपूज्यमानः पांचाल्यैर्मत्स्यैश्च भरतर्षभ ॥ घृष्टद्युम्नपरिष्व
ज्यसमेयादथसात्यकिम् १९ अथाब्रवीद्भीमसेनं सात्यकिः सत्यविक्रमः ॥ प्रहर्षयन् यदुव्याघ्रो घृष्टद्युम्नस्य पश्यतः १२० दिष्ट्या कालिगराजश्च राजपुत्रश्च केतुमान् ॥
शक्रदेवश्च कालिगः कालिगाश्च मृषेहताः २१ स्वबाहुबलवीर्येण नागाश्चरथसंकुलः ॥ महापुरुषभूयिष्ठो धीरयोधमिवैधितः २२ महाव्यूहः कालिगानामेकेन मृदित
स्त्वया ॥ एवमुक्त्वा शिनेर्नसादीर्घबाहुररिंदम २३ रथाद्रथमभिद्रुत्य पर्यष्वजतपांडवम् ॥ ततः स्वरथमास्थाय पुनरेव महारथः ॥ तावकानवधीकुद्वोभीमस्य
बलमादधत् १२४ ॥ इति श्रीमहाभारते भीष्मपर्वणि भीष्मवधो द्वितीययुद्धादिवसे कालिगराजवधे चतुष्पञ्चाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५४ ॥ ॥ संजय उवाच ॥ गतपू
र्वाङ्गभूयिष्ठे तस्मिन्नहनि भारत ॥ स्थनागाश्च पत्नीनां सादिनां च महाक्षये १ द्रोणपुत्रेण शल्येन कृपेण च महात्मना ॥ समसज्जत पांचाल्यस्त्रिभिरेतैर्महारथैः २ स
लोकविदितान् श्वान्निजघान महाबलः ॥ द्रौणिः पांचालदायादः शितैर्दशभिराशुगैः ३ ततः शल्यरथं तूर्णमास्थाय हतवाहनः ॥ द्रौणिः पांचालदायादमभ्यवर्षदथे
षुभिः ४ घृष्टद्युम्नं तु संयुक्तं द्रौणिना वीक्ष्य भारत ॥ सौभद्रोऽभ्यपतत्तूर्णविकिराग्निशितान् शरान् ५ सशल्यं पंचविंशत्या कृपं च नवभिः शरैः ॥ अश्वत्थामानमष्टाभि
र्विव्याध पुरुषर्षभः ६ आर्जुनितु ततस्तूर्णं द्रौणिर्विव्याध पात्रिणा ॥ शल्योऽथ दशभिश्चैव कृपश्चानि शितैस्त्रिभिः ७ लक्ष्मणस्तव पौत्रस्तु सौभद्रं समवस्थितम् ॥
अभ्यवर्तत संहृष्टस्ततो युद्धमवर्तत ८ दौयोधानिः सुसंकुद्धः सौभद्रं परवीरहा ॥ विव्याध समरे राजंस्तदुत्तमिवामवत् ९ अभिमन्युः सुसंकुद्धोऽप्रातरं भरतर्षभ ॥
शरैः पंचाशतैराजनाक्षिप्रहस्तोऽभ्यविध्यत १० लक्ष्मणोऽपि पुनस्तस्य धनुश्चिच्छेद पात्रिणा ॥ मुष्टिदेशे महाराज ततस्ते बुभुक्षुर्जनाः ११ तद्विहाय धनुश्छिन्नं सौभ
द्रः परवीरहा ॥ अन्यदा दत्तवांश्चित्रं कर्मुकं वेगवत्तरम् १२ तौ तत्र समरे युक्तौ कृतप्रतिष्ठौ विपौ ॥ अन्योन्यं विशिखैस्तीक्ष्णैर्जघ्नतुः पुरुषर्षभौ १३ ततो दुर्योधनो रा
जा हृद्वा पुत्रं महारथम् ॥ पीडितं तव पौत्रेण प्रायात्तत्र प्रजेश्वरः १४ सन्निवृत्ते तव सुते सर्वपुवजनाधिपाः ॥ आर्जुनिं स्थवं शेनसमं तात्पर्यं वारयन् १५ सतैः परितृतः
शूरैः शूरो युधिसुदुर्जयैः ॥ न स्म प्रव्यथते राजन कृष्ण तुल्यपराक्रमः १६ सौभद्रमथ संसक्तं दृष्ट्वा तत्र धनं जयः ॥ अभिदुद्रावगेन त्रातुकामः स्वमात्मजम् १७ ततः सरथ
नागाश्च भीष्मद्रोणपुरोगमाः ॥ अभ्यवर्तत राजानः सहिताः सव्यसाचिनम् १८ उद्धूतं सहस्राभौ मनागाश्चरथपतिभिः ॥ दिवाकररथं प्राप्य रजस्तीव्रमदृश्यत १९
तानि नागसहस्राणि भूमिपालशतानि च ॥ तस्य बाणपथं प्राप्य नाभ्यवर्तत सर्वशः २० १ । १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २०

२१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ यथा कुर्याद्वनं जयः धनं जयोऽग्निरर्जुनो वासयथा कुर्यादित्यसाधारण्योक्तिः ३० । ३८

प्रणेदुःसर्वभूतानि बभूवुस्तिमिरादिशः ॥ कुरूणां चानयस्तीव्रः समदृश्यत दारुणः २१ नाप्यंतरिक्षं न दिशो न भूमिर्न च भास्करः ॥ प्रजज्ञे भरतश्चेष्टशस्त्रसंघैः
किरीटिनः २२ सादितारथनागाश्च हताश्चरथिनो रणे ॥ विप्रदुतरथाः केचिद्दृश्यंते रथयूथपाः २३ विरथारथिनश्चान्ये धावमानाः समंततः ॥ तत्र तत्रैव दृश्यंते
सायुधाः सांगदैर्भुजैः २४ हयारोहा हयास्त्यक्ता गजारोहाश्च दंतिनः ॥ अर्जुनस्य भयाद्राजन्समंतादिप्रदुद्बुधः २५ रथेभ्यश्च गजेभ्यश्च हयेभ्यश्च नराधिपाः ॥
पतिताः पात्यमानाश्च दृश्यंतेऽर्जुनसायकैः २६ सगदानुद्यतान् बाहून्सखद्वांश्च विशांपते ॥ सप्रासांश्च सतूणारान्सशरान्सशरासनान् २७ सांकुशान्सपताकांश्च तत्र
तत्रार्जुनो नृणाम् ॥ निचकर्त शरैरुग्रैरौद्रं वपुरघारयत् २८ परिघाणां प्रदीप्तानां मुद्गराणां च मारिष ॥ प्रासानां भिदिपालान् निस्त्रिंशानां च संयुगे २९ परश्वधानां ती
क्ष्णानां तोमराणां च भारत ॥ वर्मणां चापविद्धानां कांचनानां च भूमिप ३० ध्वजानां चर्मणां चैव व्यजनानां च सर्वशः ॥ छत्राणां हिमदंडानां तोमराणां च भारत ३१
प्रतोदानां च योक्त्राणां कशानां चैव मारिष ॥ राशयः स्मात्र दृश्यंते विनीकीर्णारणक्षितौ ३२ नासीत् तत्र पुमान् कश्चित्तव सैन्यस्य भारत ॥ योऽर्जुनं समरेश्वरं प्रत्युद्या
यात्कथंचन ३३ यो यो हि समरे पार्थ प्रत्युद्याति विशांपते ॥ स संख्ये विशिखैस्तीक्ष्णैः परलोकाय नीयते ३४ तेषु विद्रवमाणेषु तव योधेषु सर्वशः ॥ अर्जुनो वासुदे
वश्च दध्मतुर्वारिजोत्तमौ ३५ तत्प्रभं बलं दृष्ट्वा पिता देवव्रतस्तव ॥ अब्रवीत्समरेश्वरं भारद्वाजं समयन्निव ३६ एष पांडुसुतो वीरकृष्णेन सहितो बली ॥ तथा करोति
सैन्यानि यथा कुर्याद्वनं जयः ३७ न ह्येष समरेश्वरयो विजेतुं हिकथंचन ॥ यथाऽस्य दृश्यते रूपं कालांतक्यमोपमम् ३८ न निवर्तयितुं चापि शक्येयं महती चमूः ॥
अन्योन्यं प्रेक्षया पश्यद्रवतीयं वरूथिनी ३९ एष चास्तंगिरि श्रेष्ठमानुमान् प्रतिपद्यते ॥ चक्षुषि सर्वलोकस्य संहरन्निव सर्वथा ४० तत्रावहारं संप्राप्तं मन्येऽहं पुरुष
र्षभ ॥ श्रांताभीताश्च नो योधानो तस्यंति कथंचन ४१ एवमुक्त्वा ततो भीष्मो द्रोणमाचार्यसत्तमम् ॥ अवहारमथोचक्रेतावकानां महारथः ४२ ततो वहारः सैन्या
नां तव तेषां च भारत ॥ अस्तंगच्छति सूर्योऽभूत्संध्याकाले च वर्तते ४३ ॥ इति श्रीम. भीष्म. भीष्मवधो द्वितीययुद्धादिवसावहारे पंचपञ्चाशत्तमोऽध्यायः
॥ ५५ ॥ ॥ संजय उवाच ॥ प्रभातायां च सर्वर्षाभीष्मः शांतनवस्तदा ॥ अनीकान्यनुसंयाने व्यादिदेशाथ भारत १ गारुडं च महाव्यूहं च केशांतनवस्तदा
॥ पुत्राणां ते जयाकांक्षीभीष्मः कुरुपितामहः २ गरुडस्य स्वयं तुंडे पिता देवव्रतस्तव ॥ चक्षुषी च भरद्वाजः कृतवर्मा च सात्वतः ३ अश्वत्थामा कृपश्चैव शीर्षमास्तां
यशस्विनौ ॥ त्रैगर्तैरथ कैकेयैर्वाटवानैश्च संयुगे ४ भूरिश्रवाः शलः शल्यो भगदत्तश्च मारिष ॥ मद्रकाः सिंधुसौवीरास्तथा पांचनदाश्च ये ५

अन्योन्यं प्रेक्षया परस्परं भगदर्शनेन ३९ । ४० । ४१ । ४२ वर्तयितुं माने ४३ ॥ इति भीष्मपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावादीपे पंचपञ्चाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५५ ॥ ॥ प्रभातायामिति १ । २ । ३ । ४ । ५

जयद्रथेनसहिताग्रीवायांसन्निवेशिताः ॥ पृष्ठेदुर्योधनोराजासोदर्यैःसानुगैर्वृतः ६ विद्वानुविदावावंत्यौकांबोजश्चकैःसह ॥ पुच्छमासन्महाराजशूरसेनाश्चसर्वशः
 ७ मागधाश्चकलिगाश्चदसेरकगणैःसह ॥ दक्षिणपक्षमासाद्यस्थिताव्यूहस्यदंशिताः ८ कारूपाश्चविकुंजाश्चमुंडाःकुंडीवृपास्तथा ॥ बृहद्वलेनसहितावामं
 पार्श्वमवस्थिताः ९ व्यूढं दृष्ट्वातुतत्सैन्यं सव्यसाचीपरंतपः ॥ पृष्ठदुष्मेनसहितःप्रत्यव्यूहतसंयुगे १० अर्धचंद्रेणव्यूहेनव्यूहतमतिदारुणम् ॥ दक्षिणंशृंगमा
 स्थायभीमसेनोव्यरोचत ११ नानाशस्त्रावसंपन्नैर्नानादेश्यैर्नैर्वृतः ॥ तदन्वेवविराटश्चद्रुपदश्चमहारथः १२ तदनंतरमेवासीन्नीलोनीलायुधैःसह ॥ नीलाद
 नंतरश्चैवपृष्ठकेतुर्महाबलः १३ चेदिकाशिकरूपैश्चपौरैरपिसंवृतः ॥ पृष्ठदुष्मःशिखंडीचपंचालाश्चप्रभद्रका १४ मध्येसैन्यस्यमहतःस्थितायुद्धायभारत ॥
 तत्रैवधर्मराजोऽपिगजानीकेनसंवृतः १५ ततस्तुसात्यकीराजनद्रौपद्याःपंचचात्मजाः ॥ अभिमन्युस्ततःशूरहरावांश्चततःपरम् १६ भैमसेनिस्ततोराजनके
 कयाश्चमहारथाः ॥ ततोऽभूद्विपदाश्रेष्ठोवामपार्श्वमुपाश्रितः १७ सर्वस्यगतोगोप्तागोप्तायस्यजनार्दनः ॥ एवमेतंमहाव्यूहंप्रत्यव्यूहतपांडवाः १८ वधार्थं
 तवपुत्राणांतत्पक्षंयेचसंगताः ॥ ततःप्रवृत्तेयुद्धं व्यतिपत्तरथद्विपम् १९ तावकानांपरेषांचनिघ्नतामितरेतरम् ॥ हयौघाश्चरथौघाश्चतत्रतत्रविशांपते २० संप
 तंतोव्यदृश्यंतनिघ्नंतस्तेपरस्परम् ॥ धावतांचरथौघानांनिघ्नतांचपृथक्पृथक् २१ बभूवतुमुलःशब्दोविमिश्रोबुद्धुभिस्वनैः ॥ दिवस्पृष्टरवीराणांनिघ्नतामितरे
 तरम् ॥ संप्रहारेसुतुमुलेतवतेषांचभारत २२ ॥ इतिश्रीमहाभारतेभीष्मपर्वणिभीष्मवधपर्वणितृतीयेयुद्धदिवसेपरस्परव्यूहरचनायाषट्पंचाशत्तमोऽध्यायः ॥५६॥
 संजयउवाच ॥ ततोव्यूढेष्वनीकेषुतावकेषुपरेषुच ॥ घनंजयोरथानीकमवधीत्तवभारत १ शरैरतिरथोयुद्धेदारयनरथयूथपान् ॥ तेवध्यमानाःपार्थेनकालेनेवयुग
 क्षये २ धार्तराष्ट्रारण्यत्नात्पांडवानप्रत्ययोधयन् ॥ प्रार्थयानायशोदीप्तंमृत्युं कृत्वानिर्वर्तनम् ३ एकाग्रमनसोभूत्वापांडवानांवरूथिनीम् ॥ बभ्रुर्बहुशोराजंस्ते
 चासज्जंतसंयुगे ४ द्रवद्विरथमग्रेश्चपरिवर्तद्विरेच ॥ पांडवैःकौरवैश्चनप्राज्ञायतकिंचन ५ उदतिष्ठद्रजोभौमंछादयानंदिवाकरम् ॥ नदिशःप्रदिशोवापित
 ब्रह्मन्युःकथंनराः ६ अनुमानेनसंज्ञाभिर्नामगौत्रैश्चसंयुगे ॥ वर्ततेचतथायुद्धंतत्रतत्रविशांपते ७ नव्यूहोभिद्यतेतत्रकौरवाणांकथंचन ॥ रक्षितःसत्यसंधेनभा
 रद्वाजेनसंयुगे ८ तथैवपांडवानांचरक्षितःसव्यसाचिना ॥ नाभिद्यतमहाव्यूहोभीमेनचसुरक्षितः ९ सेनाग्रादपिनिष्पत्यप्रायुध्यंस्तत्रमानवाः ॥ उभयोःसेनयो
 राजनव्यतिपत्तरथद्विपाः १० हयारेहिर्हयारोहाःपात्यंतस्ममहाहवे ॥ ऋषिभिर्विमलाभिश्चप्राप्तैरपिचसंयुगे ११

शतमोऽध्यायः ॥ ५६ ॥ ॥ ७ ॥ ततइति १ । २ मृत्युं कृत्वानिर्वर्तनं नृत्तुरेषमिवर्तनहेतुर्नान्यइत्यर्थः ३ । ४ । ५ । ६ । अनुमानेनध्वजादिचिन्हेन संज्ञाभिःसंकेतैश्च ७ । ८ । ९ । १० । ११

१२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ परित्तोमैश्चिप्रकंबलैः कुषाभिस्तैरेवसुद्वैः कंबलैरांकवैः महाधनैर्महामूल्यैः स्रग्दामैःस्रग्चिह्नैर्दामभिः

रथीरथिनमासाद्यशरैःकनकपूषणैः ॥ पातयामाससमरेतस्मिन्नतिभयंकरे १२ गजारोहागजारोहान्नाराचशरतोमरैः ॥ संसक्तान्पातयामासुस्तवतेषांचसर्वशः
 १३ कश्चिदुत्पत्यसमरेवरवारणमास्थितः ॥ केशपक्षेपराष्ट्रजहारसमरेशिरः १४ अन्येद्विरदंताग्रनिभिर्ब्रह्मदयारणे ॥ वेमुश्चरुधिरंवीरानिःश्वसंतःसमंततः
 १५ कश्चित्करिविपाणस्थावीरोरणविशारदः ॥ प्रावेपच्छक्तिनिर्भिन्नोगजशिक्षास्त्रवेदिना १६ पतिसंचारणेपत्तीचर्भिदिपालपरश्वधैः ॥ न्यपातयंतसंहृष्टाःपर
 स्परकृतागसः १७ रथीचसमरेराजन्नासाद्यगजयूथपम् ॥ सगजंपातयामासगजीचरथिनांवरम् १८ रथिनंचहयारोहःप्राप्तेनभरतर्षभ ॥ पातयामाससमरेरथी
 चहयसादिनम् १९ पदातीरथिनंसंख्येरथीचापिपदातिनम् ॥ न्यपातयच्छित्तैःशस्त्रैःसेनयोरुभयोरपि २० गजारोहाहयारोहान्पातयांचक्रिरेतदा ॥ हयारो
 हागजस्थांश्चतदद्भुतमिवाभवत् २१ गजारोहवैश्चापितत्रतत्रपदातयः ॥ पातिताःसमदृश्यंततैश्चापिगजयोधिनः २२ पतिसंचाहयारोहैःसादिसंधाश्चपत्तिभिः ॥
 पात्यमानाव्यदृश्यंतशतशोऽथसहस्रशः २३ ध्वजैस्तत्रापविद्धैश्चकार्मुकैस्तोमरैस्तथा ॥ प्राप्तेस्तथागदामिश्चपरिचैःकंपनैस्तथा २४ शक्तिभिःक्वचैश्चित्रैःक
 णपैरंकुशैरपि ॥ निस्त्रिंशैर्विमलैश्चापिस्वर्णपुंखैःशरैस्तथा २५ परित्तोमैःकुषाभिश्चकंबलैश्चमहाधनैः ॥ मूर्भातिभरतश्रेष्ठस्रग्दामैरिवचित्रिता २६ नराश्चका
 यैःपतितैर्दतिभिश्चमहाहवे ॥ अगम्यरूपापृथिवीमांसशोणितकर्दमा २७ प्रशशामरजोभौमंव्युक्षितंरणशोणितैः ॥ दिशश्चविमलाःसर्वाःसंबभूवुर्जनेश्वर २८
 उत्थितान्यगण्येयानिकबंधानिसमंततः ॥ चिन्हभूतानिजगतोविनाशार्थायभारत २९ तस्मिन्नुद्धेमहारौद्रेवर्तमानेसुदारुणे ॥ प्रत्यदृश्यंतरथिनोधावमानाःसमं
 ततः ३० ततोभीष्मश्चद्रोणश्चसंधवश्चजयद्रथः ॥ पुरुभिन्नोजयोभोजःशल्यश्चापिसौबलः ३१ एतेसमरदुर्धर्षाःसिंहतुल्यपराक्रमाः ॥ पांडवानामनीकानिवमं
 जुःस्मपुनःपुनः ३२ तथैवभीमसेनोऽपिराक्षसश्चघटोत्कचः ॥ सात्यकिश्चेकितानश्चद्रौपदेयाश्चभारत ३३ तावकांस्तवपुत्रांश्चसहितान्सर्वराजभिः ॥ द्रावयामा
 सुराजौतेत्रिदशादानवानिव ३४ तथातेसमरेऽन्योन्यंनिघ्नंतःक्षत्रियर्षभाः ॥ रक्तोक्षिताघोररूपाविरैरुर्दानवाइव ३५ विनिर्जित्यरिपून्वीराःसेनयोरुभयोरपि ॥
 व्यदृश्यंतमहामात्राग्रहाइवनमस्तले ३६ ततोस्थसहस्रेणपुत्रोदुर्योधनस्तव ॥ अभ्ययात्पांडवंयुद्धेराक्षसंचघटोत्कचम् ३७ तथैवपांडवाःसर्वमहत्यासेनयासह ॥
 द्रोणभीष्मैरण्यतौप्रत्युद्युररिंदमौ ३८ किरीटीचययौकुद्धःसमंतात्पार्थिवोत्तमान् ॥ आर्जुनिःसात्यकिश्चैवययुःसौबलंबलम् ३९ ततःप्रवृत्तेभूयःसंग्रामोलोम
 हर्षणः ॥ तावकानांपरेषांचसमरेविजयैषिणाम् ४० ॥ इतिश्रीमहाभारतेभीष्मपर्वणिभीष्मवधपर्वणितृतीयेयुद्धदिवसेसंकुलयुद्धेसप्तपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५७ ॥

अनेनस्रजांबाहुल्यंदैर्घ्यंचदर्शितं २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ महामात्राःप्रधानाः २६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० ॥ इतिभीष्मोनीमासप्तपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५७ ॥

॥ १३ ॥

प्रतिज्ञातेइति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ ।

१४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । पिंडितान्पकस्थान् वभिंतान्कवचिना २१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६ । ८७ । ८८ । ८९ । ९० । ९१ । ९२ । ९३ । ९४ । ९५ । ९६ । ९७ । ९८ । ९९ । १०० ।

नदृष्टंनश्रुतंवापियुद्धमेतादृशंनृप ॥ यथातवसुतानांचपांडवानांचभारत १४ नासीद्रथपथस्तत्रयोधैर्युधिनिपातितैः ॥ गजैश्चपतितैर्नीलैर्गिरिशृंगैरवावृतः १५ विकीर्णैःकवचैश्चित्रैःशिरस्त्राणैश्चमारिष ॥ शुशुभेतद्रणस्थानंशरदीवनभस्तलम् १६ विनिर्भिन्नाःशरैःकेचिदंत्रापीडप्रकर्षिणः ॥ अर्भताःसमरेशत्रूनभ्यधावंतदर्पिताः १७ तातभ्रातःसखेबंधोवयस्यमममातुल ॥ मामापरित्यजेत्यन्येचुकुशुःपतितारणे १८ अथाभ्योहित्वमागच्छार्कंभीतोऽसिकयास्यसि ॥ स्थितोऽहंसमरेमामैरितिचान्येविचुकुशुः १९ तत्रभीष्मःशांतनवोनित्यमंडलकार्मुकः ॥ मुमोचबाणान्दीप्ताग्रानहीनाशीविषानिव २० शरैरेकायनीकुर्वन्दिशःसर्वायतवतः ॥ जघानपांडवरथानादिश्यभरतर्षभ २१ सन्त्यन्वैरथोपस्थेदर्शयन्पाणिलाघवम् ॥ अलातचक्रवद्राजंस्तत्रतत्रस्मदृश्यते २२ तमेकंसमरेश्वरंपांडवाःमृजयैःसह ॥ अनेकशतसाहस्रंसमपश्यंतलाघवात् २३ मायाकृतात्मानामिवभीष्मतत्रस्ममेनिरे ॥ पूर्वस्यादिशितंदृष्ट्वाप्रतीच्याददृशुर्जनाः २४ उदीच्याचैवमालोक्यदक्षिणस्यांपुनःप्रभो ॥ एवंसमरेश्वरोगंगेयःप्रत्यदृश्यत २५ नचैवंपांडवेयानांकाश्चिच्छक्रोतिवीक्षितुम् ॥ विशिखानेवपश्यंतिभीष्मचापच्युतान्बहून् २६ कुर्वाणंसमरेकर्मसूदयानंचवाहिनीम् ॥ व्याक्रोशंतरणेतत्रनराबहुविधाबहु २७ अमानुषेणरूपेणचरंतंपितरंतव ॥ शलभाइवराजानःपतंतिविधिचोदिताः २८ भीष्माग्रिममिसंकुद्वंविनाशायसहस्रशः ॥ नहिमोघःशरःकाश्चिदासीद्भीष्मस्यसंयुगे २९ नरनागाश्वकायेषुबहुत्वाल्लघुयोधिनः ॥ भिनत्येकेनबाणेनसुमुखेनपतत्रिणा ३० गजकंटकसन्नद्धंवज्रेणेशिलोच्चयम् ॥ द्वौत्रीनपिगजारोहान्पिंडितान्वर्मितानपि ३१ नाराचेनसुमुक्तेननिजघानपितातव ॥ योयोभीष्मंनरव्याघ्रमभ्येतियुधिकश्चन ३२ मुहूर्तदृष्टःसमयापतितोभुविदृश्यते ॥ एवंसाधर्मराजस्यवध्यमानामहाचमूः ३३ भीष्मेणातुलवीर्येणव्यशीर्यतसहस्रधा ॥ प्राकंपतमहासेनाशरवर्षेणतापिता ३४ पश्यतोवासुदेवस्यपार्थस्याथशिखंडिनः ॥ यतमानाऽपितेवीराद्रवमाणान्महारथान् ३५ नाशक्रुवन्वारयितुंभीष्मबाणप्रपीडितान् ॥ महेंद्रसमवीर्येणवध्यमानामहाचमूः ३६ अभ्यज्यतमहाराजनचद्रौसहधावतः ॥ आविद्धनरनागाश्वपतितध्वजकूबरम् ३७ अनीकंपांडुपुत्राणांहाहाभूतमचेतनम् ॥ जघानात्रपितापुत्रंपुत्रश्चपितरंतथा ३८ प्रियंसखायंचाक्रंदेसखादैवबलात्कृतः ॥ विमुच्यकवचान्यन्येपांडुपुत्रस्यसैनिकाः ३९ विमुक्तकेशाधावंतःप्रत्यदृश्यंतभारत ॥ तद्रोकुलमिवोद्भातमुद्भांतरथयूथपम् ४० दृष्टेपांडुपुत्रस्यसैन्यमार्तस्वरंतदा ॥ प्रभज्यमानंसैन्यंतुदृष्ट्वायादवनंदनः ४१ उवाचपार्थवभिस्तुंमिदृह्यरथमुतमम् ॥ अयंसकालःसंप्राप्तःपार्थयस्तेऽभिकांक्षितः ४२ प्रहरस्वनरव्याघ्रनचेन्मोहादिमुह्यसे ॥ यत्त्वयाकथितंवरिपुराराराज्ञांसमागमे ४३

४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६ । ८७ । ८८ । ८९ । ९० । ९१ । ९२ । ९३ । ९४ । ९५ । ९६ । ९७ । ९८ । ९९ । १०० ।

भीष्मद्रोणमुखान्सर्वान्घातैःस्यसैनिकान् ॥ सानुबंधान्हनिष्यामियेमांयोत्स्यतिसंयुगे ४४ इतितत्कुरुकौंतेयसत्यंवाक्यमरिंदम ॥ बीभत्सोपश्यसैन्यंस्वंभज्यमानंततस्ततः ४५ द्रवतश्चमहीपालान्पश्ययौधिष्ठिरेवले ॥ दृष्ट्वाहिभीष्मंसमरेव्यात्ताननमिवांतकम् ४६ भयार्ताःप्रपलायंतेसिंहातक्षुद्रमृगाइव ॥ एवमुक्तःप्रत्युवाचवासुदेवंधनंजयः ४७ नोदयाश्चान्यतोभीष्मोविगाहैतद्वलार्णवम् ॥ पातयिष्यामिदुर्धर्षंवृद्धंकुरुपितामहम् ४८ ॥ संजयउवाच ॥ ततोऽश्वान् रजतप्रख्यान्नोदयामासमाधवः ॥ यतोभीष्मरथोराजनदुष्प्रेक्ष्योरश्मिवानिव ४९ ततस्तत्पुनरावृत्तंयुधिष्ठिरबलमहत् ॥ दृष्ट्वापार्थमहाबाहुंभीष्मायोद्यतमा हवे ५० ततोभीष्मःकुरुश्रेष्ठसिंहवद्दिनदन्मुहुः ॥ धनंजयरथंशीघ्रंशरवर्षैरवाकिरत् ५१ क्षणेनसरथस्तस्यसहयःसहसारथिः ॥ शरवर्षेणमहतासंछन्नोप्रकाशते ५२ वासुदेवस्त्वसंभ्रातोधैर्यमास्थायसत्त्ववान् ॥ चोदयामासतानश्चान्विचितान्भीष्मसायकैः ५३ ततःपार्थोधनुर्गृह्यादिव्यंजलदनिःस्वनम् ॥ पातयामासभीष्मस्यधनुश्छित्वात्रिभिःशरैः ५४ सच्छिन्नधन्वाकौरव्यःपुनरन्यन्महद्वनुः ॥ निमिषांतरमात्रेणसज्जंचक्रेपितातव ५५ विचकर्षततोदोभ्यांधनुर्जलदनिःस्वनम् ॥ अथास्यतदपिकुद्वश्चिच्छेदधनुरर्जुनः ५६ तस्यतत्पूजयामासलाघवंशांतनोःसुतः ॥ साधुपार्थमहाबाहोसाधुभोपांडुनंदन ५७ त्वय्यैवैतदुत्तरूपमहत्कर्मधनंजय ॥ प्रीतोऽस्मिसुभृशंपुत्रकुरुयुद्धंमयासह ५८ इतिपार्थप्रशस्याथप्रदृष्ट्वान्यन्महद्वनुः ॥ मुमोचसमरेवीरःशरान्पार्थरथंप्रति ५९ अदर्शयद्वासुदेवोहययानेपरंबलम् ॥ मोघान्कुर्वन्शरास्तस्यमंडलान्याचरल्लघु ६० तथाभीष्मस्तुमुद्वंवासुदेवधनंजयौ ॥ विव्याधनिशितैर्बाणैःसर्वगात्रेषुभारत ६१ शुशुभातेनरव्याघ्रौतौभीष्मशरविक्षतौ ॥ गोतृषाविवसंरब्धौविषाणैर्लिखितांकितौ ६२ पुनश्चापिसुसंरब्धःशरैःशतसहस्रशः ॥ कृष्णयोर्युधि संरब्धौभीष्मोऽथावारयदिशः ६३ वार्ष्णेयंचशरैस्तीक्ष्णैःकंपयामासरोषितः ॥ मुहुरभ्यर्दयन्भीष्मःप्रहस्यस्वनवत्तदा ६४ ततस्तुकृष्णःसमरेदृष्ट्वाभीष्मपराक्रमम् ॥ संप्रेक्ष्यचमहाबाहुःपार्थस्यमृदुयुद्धताम् ६५ भीष्मंचशरवर्षाणिसृजंतमनिशंयुधि ॥ प्रतपंतमिवादित्यंमध्यमासाद्यसेनयोः ६६ वरान्वरान्विनिघ्नंतंपांडुपुत्रस्यसैनिकान् ॥ युगांतमिवकुर्वाणंभीष्मयौधिष्ठिरेवले ६७ अमृष्यमाणोभगवान्केशवःपरवीरहा ॥ अर्चितयदमेयात्मानास्तियौधिष्ठिरंबलम् ६८ एकाह्वाहिरणेभीष्मोनाशयेद्देवदानवान् ॥ किंपांडुसुतान्युद्धेसबलान्सपदानुगान् ६९ द्रवतेचमहासैन्यंपांडवस्यमहात्मनः ॥ एतेचकौरवास्तूर्णप्रभगान्वीक्ष्यसोमक्रान् ७० प्राद्रवंतिरणेदृष्ट्वाहर्षयंतःपितामहम् ॥ सोऽहंभीष्मनिहन्म्यधपांडवार्थायदंशितः ७१ भारमेतंविनेष्यामिपांडवानांमहात्मनाम् ॥ अर्जुनोहिशरैस्तीक्ष्णैर्वध्यमानोऽपिसंयुगे ७२

६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६ । ८७ । ८८ । ८९ । ९० । ९१ । ९२ । ९३ । ९४ । ९५ । ९६ । ९७ । ९८ । ९९ । १०० ।

कर्तव्यं नाभिजानातिरणेभीष्मस्य गौरवात् ॥ तथा चित्तयतस्तस्य मूय एव पितामहः ॥ प्रेषयामास संकुद्धः शरान् पार्थ रथं प्रति ७३ तेषां बहुत्वात् भृशं शराणां दिशश्च
 सर्वाः पिहिता बभूवुः ॥ नचांतरिक्षं न दिशो न भूमिर्न भास्वरोऽदृश्यतरश्चिमाली ७४ ववुश्च वातास्तु मुलाः सधूमादिशश्च सर्वाः क्षुभिता बभूवुः ॥ द्रोणो विकर्णोऽथ
 जयद्रथश्च भूरिश्रवाः कृतवर्मा कृपश्च ७५ श्रुतायुर्वष्टपतिश्च राजा विद्वानुविदौ च सुदक्षिणश्च ॥ प्राच्याश्च सौवीरगणाश्च सर्वे वसातयः क्षुद्रकमालवाश्च ७६ किरीटिनं
 त्वरमाणाऽभिसन्नुनिदेशगाः शांतनवस्य राज्ञः ॥ तं वाजिपादातरथौघजालैरनेकसाहस्रशतैर्ददर्श ७७ किरीटिनं संपरिवार्यमाणं शिनेर्न सावारण्यूथपैश्च ॥ ततस्तु
 दृष्ट्वाऽर्जुनवासुदेवौ पदातिनागाश्च रथैः समंतात् ७८ अभिदुतौ शस्त्रभृतां वरिष्ठौ शिनिप्रवीरोऽभिससारतूर्ण ॥ सतान्यनीकानि महाधनुष्मान् शिनिप्रवीरः सहसाऽभि
 पत्य ७९ चकार साहाय्यमथार्जुनस्य विष्णुर्यथा वृत्रनिषूदनस्य ॥ विशीर्णनागाश्च रथध्वजौ घंभीष्मेण वित्रासितसर्वयोधम् ८० युधिष्ठिरानीकमभिद्रवंतं प्रोवाच सं
 दृश्य शिनिप्रवीरः ॥ कक्षत्रियायास्यथ नैषधर्मः सतां पुरस्तात् कथितः पुराणैः ८१ मास्वां प्रतिज्ञां त्यजत प्रवीराः स्ववीरधर्मपरिपालयध्वम् ॥ तान्वासवानंतरजोनि
 शाम्य नरेन्द्रमुख्यान् द्रवतः समंतात् ८२ पार्थस्य दृष्ट्वा मृदुयुद्धतां च भीष्मच संख्ये समुदीर्यमाणम् ॥ अमृष्यमाणः सततो महात्मा यशस्विनं सर्वदशार्हभर्ता ८३ उवाच
 शैनेयमभिप्रशंसन् दृष्ट्वा कुरूनापततः समग्रान् ॥ येषां तितेयां तु शिनिप्रवीरयेऽपि स्थिताः सात्वततेऽपियां तु ८४ भीष्मं रथात्पश्यन् निपात्यमानं द्रोणं च संख्ये सगणं म
 याऽथ ॥ न मे रथी सात्वतकौरवाणां कुद्धस्य मुच्येतरणेऽद्य कश्चित् ८५ तस्मादहं गृह्य रथांगमुग्रं प्राणं हरिष्यामि महाव्रतस्य ॥ निहत्य भीष्मं सगणं तथाऽऽजौ द्रोणं च शै
 नेयस्थप्रवीरौ ८६ प्रीतिकरिष्यामि धनं जयस्य राज्ञश्च भीमस्य तथाऽश्विनोश्च ॥ निहत्य सर्वान् दृष्ट्वा त्रापुत्रांस्तत्पक्षिणो ये च नरेन्द्रमुख्याः ८७ राज्येन राजानमजात
 शत्रुं संपादयिष्याम्यहमद्यहृष्टः ॥ ततः सुनाभं वसुदेवपुत्रः सूर्यप्रभं वज्रसमप्रभावम् ८८ क्षुरांतमुद्यम्य भुजेन चक्रं रथादवहुत्य विसृज्य बाहून् ॥ संकपयन् गांचरणैर्म
 हात्मा वेगेन कृष्णः प्रससार भीष्मम् ८९ मदाधमाजौ समुदीर्णदर्पसिंहो जिघांसन्निवारणेंद्रम् ॥ सोऽभिद्रवन् भीष्ममनीकमध्ये कुद्धो महेंद्रावरजः प्रमाथी ९० व्यालं
 विपीतांतपटश्च काशेनोयथा खेतडितावनद्धः ॥ सुदर्शनं चास्य रराज शौरिस्तच्चक्रपद्मं सुभुजोरुनालम् ९१ यथादिपद्मं तरुणां क्वर्णं रराज नारायणनाभिजातम् ॥
 तत्कृष्णकोपोदयसूर्यबुद्धं क्षुरांततीक्ष्णाग्रसुजातपत्रम् ९२ तस्यैव देहो रसरः प्ररूढं रराज नारायणबाहुनालम् ॥ तमात्तचक्रं प्रणदंतमुच्चैः कुद्धं महेंद्रावरजं समीक्ष्य ९३
 सर्वाणि भूतानि भृशं विनेदुः क्षयंकुरूणां निवर्चितयित्वा ॥ सवासुदेवः प्रगृहीतचक्रः संवर्तयिष्यन्निवसर्वलोकम् ९४ अभ्युत्पतन् लोकगुरुर्वभासे भूतानि धक्ष्यन्निवधूम्
 केतुः ॥ तमाद्रवंतं प्रगृहीतचक्रं दृष्ट्वा देवं शांतनवस्तदानीं ९५

असंभ्रमंतद्विचकर्षदोभ्यां महाधनुर्गांडिवतुल्यघोषम् ॥ उवाच भीष्मस्तमनंत पौरुषं गोविंदमाजावविमूढचेताः ९६ एहो हि देवेश जगन्निवास नमोऽस्तु ते माधवचक्र
 पाणे ॥ प्रसह्य मां पातय लोकनाथ रथोत्तमात् सर्वशरण्यसंख्ये ९७ त्वया हतस्यापि ममाद्यकृष्णश्रेयः परस्मिन्निह चैव लोके ॥ संभावितोऽस्म्यंधकटृष्णिनाथलोकेऽस्मि
 र्वीरतवाभियानात् ९८ रथादवहुत्य ततस्त्वरान् पार्थोऽप्यनुदुत्य यदुप्रवीरम् ॥ जग्राह पीनोत्तमलंबबाहुं बाहोर्हरेर्व्यायतपीनबाहुः ९९ निगृह्यमाणश्च तदाऽऽ
 दिदेवो भृशं सरोषः किल चात्मयोगी ॥ आदाय वेगेन जगाम विष्णुर्जिष्णुं महावातह्वैकवृक्षम् १०० पार्थस्तु विष्टम्य बलेन पादौ भीष्मातिकं तूर्णमभिद्रवंतम् ॥ बला
 त्रिजग्राह हरिर्किरीटीपदेऽथ राजन दशमे कथंचित् १ अवस्थितं च प्रणिपत्य कृष्णं प्रीतोऽर्जुनः कांचनचित्रमाली ॥ उवाच कोपं प्रतिसंहरेति गतिर्भवान् केशव पांडवानां
 २ नहास्यते कर्म यथा प्रतिज्ञं पुत्रैः शपे केशव सोदैरैश्च ॥ अंतं करिष्यामि यथा कुरूणां त्वयाऽहमिद्रानुजसंप्रयुक्तः ३ ततः प्रतिज्ञां समयंचतस्य जनार्दनः प्रीतमनानि श
 म्य ॥ स्थितः प्रिये कौरवसत्तमस्य रथं सचक्रः पुनरारुरोह ४ सतानभीष्मपुनराददानः प्रगृह्य शंखं द्विषतां निहंता ॥ विना दयामास ततो दिशश्च सपांचजन्यस्य रेवेण
 शौरिः ५ व्याविद्ध निष्कांगदकुंडलं तरजोविकीर्णां चितपद्मनेत्रम् ॥ विशुद्धदंष्ट्रं प्रगृहीतशंखं विचुक्रुशुः प्रेक्ष्य कुरुप्रवीराः ६ मृदंगभेरीपणवप्रणादानेभिस्वनादुं दुभि
 निःस्वनाश्च ॥ ससिंहनादाश्च बभूवुरुग्राः सर्वेष्वनीकेषु ततः कुरूणां ७ गांडीवघोषः स्तनयित्नु कल्पोजगाम पार्थस्य नभो दिशश्च ॥ जग्मुश्च बाणा विमलाः प्रसन्नाः सर्वा
 दिशः पांडवचापमुक्ताः ८ तं कौरवाणामधिपोजवेन भीष्मेण भूरिश्रवसा च सार्धं ॥ अभ्युद्यया बुध्यत बाणपाणिः कक्षं दिधक्षन्निवधूम् केतुः ९ अथार्जुनाय प्रजिघाद्यम
 हान् भूरिश्रवाः सप्तसुवर्णपुंखान् ॥ दुर्योधनस्तो मरमुग्रवेगं शल्यो गदां शांतनवश्च शक्तिं ११० सप्तभिः सप्तशरप्रवेकान् संवार्य भूरिश्रवसा विसृष्टान् ॥ शितेन दुर्योधन
 बाहुमुक्तं क्षुरेण ततो मरमुन्ममाथ ११ ततः शुभामापतती सशक्तिविद्युत्प्रभां शांतनवेन मुक्तां ॥ गदां च मद्राधिपबाहुमुक्तां द्वाभ्यां शराभ्यां निचकर्तवीरः १२ ततो
 भुजाभ्यां बलवद्विकृष्य चित्रधनुर्गांडिवमप्रमेयम् ॥ माहेंद्रमस्त्रं विधिवत् सुघोरं प्रादुश्चकाराहुतमंतरिक्षे १३ तेनोत्तमास्त्रेण ततो महात्मा सर्वाप्यनीकानि महाधनुष्मा
 न् ॥ शरौघजालैर्विमलाग्निवर्णैर्निवारयामास किरीटमाली १४ शिलीमुखाः पार्थधनुः प्रमुक्तारथान् ध्वजाग्राणि धनूंषि बाहून् ॥ निरुत्य देहान् विविशुः परेषां नरेन्द्रनागै
 र्द्रुतुरंगमाणां १५ ततो दिशः सोनुऽदिशश्च पार्थः शरैः सुधारैः समरे वितत्य ॥ गांडीवशब्देन मनां सितेषां किरीटमाली व्यथयांचकार १६ तस्मिंस्तथाघोरतमे प्रवृत्ते
 शंखस्वनादुं दुभिनिःस्वनाश्च ॥ अंतर्हिता गांडिवानिःस्वनेन बभूवुरुग्राश्च रथप्रणादाः १७ गांडीवशब्दं तमथो विदित्वा विराटराजप्रमुखाः प्रवीराः ॥ पांचालराजो
 दुपदश्च वीरस्तं देशमाजग्मुर्दीनसत्त्वाः १८

सर्वाणिसैन्यानिनुतावकानियतोयतोर्गाडि गःप्रणादः ॥ ततस्ततःसन्नतिमेवजग्मुर्मतंप्रतीपोऽभिससारकश्चित् १९ तस्मिन्सुघोरेनृपसंप्रहारेहताःप्रवीराःसरथा
श्वसूताः ॥ गजाश्चनाराचनिपाततप्तमहापताकाःशुभरुक्मकक्ष्याः १२० परीतसत्वाःसहसानिपेतुःकिरीटिनाभिन्नतनुत्रकायाः ॥ दृढहताःपत्रिभिरुग्रवेगैःपा
थेनगह्वैर्विमलैःशिताग्रैः २१ निकृत्तयंत्रानिहतद्रुकीलाध्वजामहांतोव्यजिनीमुखेषु ॥ पदातिसंघाश्चरथाश्चसंख्येहयाश्चनागाश्चधनंजयेन २२ बाणाहतास्तूर्णम
पेतसत्वाविष्टभ्यगात्राणिनिपेतुरुर्व्या ॥ हृद्रेणतेनास्त्रवेणराजन्महाहवेभिन्नतनुत्रदेहाः २३ ततःशरौघैर्निशितैःकिरीटिनामृदेहशस्त्रक्षतलोहितोदा ॥ नदीसुघो
रानरमेदफेनाप्रवर्तितातत्ररणाजिरेवै २४ वेगेनसास्तीविष्टयुप्रवाहापरेतनागाश्चशरीररोधा ॥ नरेन्द्रमजोच्छ्रितमांसपंकाप्रभूतरक्षोगणभूतसेविता २५ शिरःक
पालाकुलकेशशाद्वलाशरीरसंघातसहस्रवाहिनी ॥ विशीर्णनानाकवचोर्मिसंकुलानराश्चनागास्थिनिकृत्तशर्करा २६ श्वकंकशालावृकगृध्रकैःक्रव्यादसंवैश्वतरक्षुभि
श्च ॥ उपेतकूलादहर्मुर्मुप्याःकूरांमहावैतरणीप्रकाशां २७ प्रवर्तितामर्जुनबाणसंवैर्मेदोवसासृक्प्रवहांसुभीमां ॥ हतप्रवीरांचतथैवदृष्ट्वासेनांकुरूणामथफाल्गुने
न २८ तेचेदिपांचालकरूपमत्स्याःपार्थाश्वसर्वेसहिताःप्रणेदुः ॥ जयप्रगल्भाःपुरुषप्रवीराःसंत्रासयंतःकुरुवीरयोधान् २९ हतप्रवीराणिबलानिदृष्ट्वाकिरीटिनाश
भुभयावहेन ॥ वित्रास्यसेनांव्यजिनीपतीनांसिहोमृगाणामिवयूथसंधान् १३० विनेदतुस्तावतिहर्षयुक्तौगांडीवधन्वाचजनार्दनश्च ॥ ततोरविसंवृतरश्मिजालदंष्ट्रा
भृशंशस्त्रपरिक्षतांगाः ३१ तदैन्द्रमस्त्रं विततंचघोरमसह्यमुद्रीक्ष्ययुगांतकल्पम् ॥ अथापयानंकुर्वःसभीष्माःसद्रोणदुर्योधनवाल्हिकाश्च ३२ चकुर्निशांसंधिगतां
समीक्ष्यविभावसोर्लोहितरागयुक्तां ॥ अवाप्यकीर्तिचयशश्चलोकेविजित्यशून्श्वधनंजयोऽपि ३३ ययौनरेद्रैःसहसोदरैश्चसमाप्तकर्माशिविरंनिशायां ॥ ततःप्रजज्ञे
तुमुलःकुरूणांनिशामुखेघोरतमःप्रणादः ३४ रणेस्थानामयुतंनिहत्यहतागजाःसप्तशतार्जुनेन ॥ प्राच्याश्चसौवीरगणाश्चसर्वेनिपातिताःक्षुद्रकमालवाश्च ३५ मह
त्कृतं कर्मधनंजयेनकर्तुंयथानार्हतिकाश्चिदन्यः ॥ श्रुतायुर्वंष्टपतिश्चराजातथैवदुर्मर्षणचित्रसेनौ ३६ द्रोणःकृपःसैधववाल्हिकौचभूरिश्रवाःशल्यशलौचराजन ॥
अन्येचयोधाःशतशःसमेताःउद्धेनपार्थेनरणस्यमध्ये ३७ स्वबाहुवीर्येणजिताःसभीष्माःकिरीटिनालोकमहारथेन ॥ इतिब्रुवंतःशिविराणिजग्मुःसर्वगणाभारतये
त्वदीयाः ३८ उल्कासहस्रैश्चसुसंप्रदीप्तैर्विभ्राजमानैश्चतथाप्रदीपैः ॥ किरीटिवित्रासितसर्वयोधाचक्रेनिवेशंव्यजिनीकुरूणां ॥ १३९ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारते
भीष्मपर्वणिभीष्मवधपंचतृतीयदिवसावहारेएकोनषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ५९ ॥ ॥ संजयउवाच ॥ ॥ व्युष्टांनिशांभारतभारतानामनीकिनीनांप्रमुखेम
हात्मा ॥ ययौसपत्नानप्रतिजातकोषोदृतःसमग्रेणबलेनभीष्मः १

१।३।४।५।६ व्यालोलव्यूहविशेषस्तेननानाविधगूढसारं च ७।८ सूपस्करंसुचक्रं सोत्तरवंधुरेपंतरेणाच्छादनेनबंधुरारम्याईपातत्सहितं ९ चतुश्चतुरावृत्तंव्यालानांगजानां

तंद्रोणदुर्योधनवाल्हिकाश्चतथैवदुर्मर्षणचित्रसेनौ ॥ जयद्रथश्चातिबलौघैर्नृपास्तथाऽन्येप्रययुःसमंतात् २ सतैर्महद्भिश्चमहारथैश्चतेजस्विभिर्वीर्यवद्भिश्चराजन ॥
रराजराजासतुराजमुख्यैर्वृतःसंदैर्विवज्रपाणिः ३ तस्मिन्ननीकप्रमुखेविपक्तादोषूयमानाश्चमहापताकाः ॥ सुरक्तपीतासितपांडुराभामहागजस्कंधगताविरेजुः
४ सावाहिनीशांतनवेनगुप्तमहारथैर्वारणवाजिभिश्च ॥ बभौसविद्युस्तनयित्नुकल्पाजलागमेद्यौरिवजातमेघा ५ ततोरणायाभिमुखीप्रयाताप्रत्यर्जुनंशांतनवा
भिगुप्ता ॥ सेनामहोग्रासहस्राकुरूणाविगोयथाभीमइवापगायाः ६ तंव्यालनानाविधगूढसारंगजाश्चपादातरथौघपक्षम् ॥ व्यूहंमहामेघसमंमहात्माददर्शदूरात्क
पिराजकेतुः ७ विनिर्ययौकेतुमतारथेननरर्षभःश्वेतहयेनवीरः ॥ वरूथिनासैन्यमुखेमहात्मावधेष्टतःसर्वसपत्नयूनाम् ८ सूपस्करंसोत्तरवंधुरेपंतंयदूनामृषभेण
संख्ये ॥ कापिध्वजंप्रेक्ष्यविषेदुराजौसहैवपुत्रैस्तवकौरवेयाः ९ प्रकर्षतागुप्तमुदायुधेनकिरीटिनालोकमहारथेन ॥ तंव्यूहराजंददृशुस्त्वदीयाश्चतुश्चतुर्व्यालसहस्र
कर्णं १० यथाहिपूर्वेऽहनिधर्मराज्ञाव्यूहःकृतःकौरवसत्तमेन ॥ तथानभूतोभुविमानुपेधुनदृष्टपूर्वोचसंश्रुतश्च ११ ततोयथादेशमुपेत्यतस्थुःपांचालमुख्याःस
हचेदिमुख्यैः ॥ ततःसमादेशसमाहतानिभेरीसहस्राणिविनेदुराजौ १२ शंखस्वनास्तूर्यरथस्वनाश्चसर्वेष्वनीकेषुससिंहनादाः ॥ ततःसवाणानिमहास्वनानिवि
स्फार्यमाणानिधनूंषिवीरैः १३ क्षणेनभेरीपणवप्रणादानंतर्दधुःशंखमहास्वानाश्च ॥ तच्छंखशब्दावृतमंतरिक्षमुद्धूतभौमदुतरेणजालम् १४ महावितानावतत
प्रकाशमालोक्यवीराःसहसाऽभिपेतुः ॥ रथीरथेनाभिहतःससूतःपपातसाश्वःसरथःसकेतुः १५ गजोगजेनाभिहतःपपातपदातिनाचाभिहतःपदातिः ॥ आवर्त
मानान्यभिवर्तमानैर्घोरीकृतान्यदुतदर्शनानि १६ प्रासैश्चखड्गैश्चसमाहतानिसदश्ववृंदानिसदश्ववृंदैः ॥ सुवर्णतारागणभूषितानिसूर्यप्रभाभानिशरावराणि १७
विदार्यमाणानिपरश्वधैश्चप्रासैश्चखड्गैश्चनिपेतुरुर्व्याम् ॥ गजैर्विषाणैर्वरहस्तर्गुणाःकेचित्ससूतारथिनःप्रपेतुः १८ गजर्षभाश्चापिरथर्षभेणनिपातितावाणहताः
पृथिव्याम् ॥ गजौघवेगोद्धतसादितानांश्रुत्वाविषेदुःसहसामनुप्याः १९ आर्तस्वनंसादिपदातियूनांविषाणगात्रावरताडितानाम् ॥ संभ्रांतनागाश्चरथेमुहूर्तेमहा
क्षयेसादिपदातियूनाम् २० महारथैःसंपरिवार्यमाणोददर्शभीष्मःकपिराजकेतुम् ॥ तंपंचतालोच्छ्रिततालकेतुःसदश्ववेगादुतवीर्ययानः २१ महास्त्रवाणाशनिदी
प्तिमंतंकिरीटिनंशांतनवोऽभ्यधावत् ॥ तथैवशक्रप्रतिमप्रभावमिंद्रात्मजंद्रोणमुखाविससुः २२ कृपश्चशल्यश्चविंशतिश्चदुर्योधनःसौमदत्तिश्चराजन ॥ ततोरथा
नांप्रमुखादुपेत्यसर्वास्त्रविक्रान्चनचित्रवर्मा २३ जवेनशूरोऽभिससारसर्वीस्तानर्जुनस्यात्मसुतोऽभिमन्युः ॥ तेषांमहास्त्राणिमहारथानामसह्यकर्माविनिहत्यकार्ष्णिः २४

वभौमहामंत्रदुतार्चिमालीसदोगतः सनभगवानिवाग्निः ॥ ततःसतूर्णरुधिरौदफेनांकुत्वानदीमाशुरणेरिपूर्णां २५ जगामसौभद्रमतीत्यभीष्मोमहारथंपार्थमदीनस
त्वः ॥ ततःप्रहस्याहुतविक्रमेणगांडीवमुक्तेनशिलाशितेन २६ विपाठजालेनमहास्रजालंविनाशयामासकिरीटमाली ॥ तमुत्तमंसर्वधनुर्धराणामसक्तकर्माकपिरा
जकेतुः २७ भीष्ममहात्माऽभिववर्षतूर्णशरौघजालैर्विमलैश्चमलैः ॥ तथैवभीष्माहतमंतरिक्षेमहास्रजालंकपिराजकेतोः २८ विशीर्यमाणंददृशुस्त्वदीयादिवाक्रे
णेवतमोभिभूतम् ॥ एवंविधंकार्मुकभीमनादमदीनवत्सत्पुरुषोत्तमाभ्याम् ॥ ददर्शलोकःकुरुसृजयाश्चतद्वैरथंभीष्मधनंजयाभ्याम् २९ ॥ इतिश्रीमहाभारते
भीष्मपर्वणि भीष्मवधपर्वणि भीष्मार्जुनद्वैरथेषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६० ॥ ॥ ६१ ॥ ॥ संजयउवाच ॥ द्रौणिर्भूरिश्रवाःशल्यश्चित्रसेनश्चमारिषः ॥ पुत्रः
सांयमनेश्चैवसौभद्रंपर्यवारयन् १ संसक्तमतितेजोभिस्तमेकंददृशुर्जनाः ॥ पंचभिर्मनुजव्याघ्रैर्गजैःसिंहशिशुंयथा २ नातिलक्ष्यतयाकाश्चित्रशौर्येनपराक्रमे ॥
बभूवसदृशःकार्ष्णेनास्त्रेनापिचलाघवे ३ तथातमात्मजंयुद्धेविक्रमंतमरिदमम् ॥ दृष्ट्वापार्थःसुसंयतंसिंहनादमथानदत् ४ पीडयानंतुतत्सैन्यंपौत्रंतवविशांपते ॥
दृष्ट्वात्वदीयाराजेंद्रसमंतात्पर्यवारयन् ५ ध्वजिर्नाधारतराश्राणादीनशत्रुरदीनवत् ॥ प्रत्युद्ययौससौभद्रस्तेजसाचवलेनच ६ तस्यलाघवमार्गस्थमादित्यसदृशप्र
भम् ॥ व्यदृश्यतमहच्चापंसमरेयुध्यतःपरैः ७ सद्रौणिमिषुणैकेनविद्धाशल्यंचपंचभिः ॥ ध्वजंसांयमनेश्चैवसोऽष्टाभिश्चिच्छिदेततः ८ रुक्मदंडांमहाशक्तिंप्रेषि
तांसौमदत्तिना ॥ शितेनोरगसंकाशांपत्रिणाऽपजहारताम् ९ शल्यस्यचमहावेगानस्यतःसमरेशरान् ॥ निवार्यार्जुनदायादोजघानचतुरोहयान् १० भूरिश्रवा
श्चशल्यश्चद्रौणिःसांयमनिःशलः ॥ नाभ्यवर्तंतसंरब्धाःकार्ष्णेर्बाहुबलोदयम् ११ ततस्त्रिगर्ताराजेंद्रमद्राश्चसहकेकयैः ॥ पंचविंशतिसाहस्रास्तवपुत्रेणचोदि
ताः १२ धनुर्वेदविदोमुख्याअजेयाःशत्रुभिर्धुधि ॥ सहपुत्रंजिघांसंतंपरिवुःकिरीटिनम् १३ तौतुतत्रपितापुत्रौपरिक्षितौमहारथौ ॥ ददर्शराजन्पांचाल्यः
सेनापतिररिदम् १४ सवारणरथौघानांसहस्रैर्वहुभिर्वृतः ॥ वाजिभिःपत्तिभिश्चैववृत्तःशतसहस्रशः १५ धनुर्विस्फार्यसंकुद्धोदयित्वाचवाहिनीम् ॥ ययौतंम
द्रकार्णाकंकेकयांश्चपरंतप १६ तेनकीर्तिमतागुप्तमनीकंदृढधन्वना ॥ संरब्धरथनागाश्वयोत्स्यमानमशोभत १७ सोऽर्जुनप्रमुखेयांतंपांचालकुलवर्धनः ॥
त्रिभिःशारद्वतंवाणैर्जनुदेशेसमार्पयत् १८ ततःसमद्रकानहत्वादशैवदशभिःशरैः ॥ पृष्ठरक्षंजघानाशुभलेनकृतवर्मणः १९ दमनंचापिदायादंपौरवस्यमहात्मनः ॥
जघानविमलाग्रेणनाराचेनपरंतपः २० ततःसांयमनेःपुत्रःपांचाल्यंयुद्धदुर्मदम् ॥ अविध्यात्रिंशतावाणैर्दशभिश्चास्यसारथिम् २१ सोऽतिविद्धोमहेष्वासःसृ
क्किणीपरिसंलिहन् ॥ भलेनभृशतीक्ष्णेननिचकर्तास्यकार्मुकम् २२

११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२

१३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ ॥ इतिभीष्मपर्वणि नीलकण्ठीयेभारतमावदीये एकषष्ठितमो

अथैनंपंचविंशत्याक्षिप्रमेवसमार्पयत् ॥ अश्वांश्चास्यावधीद्राजुभौतौपाणिंसारथी २३ सहताश्चरथेतिष्ठन्तददर्शभरतर्षभ ॥ पुत्रःसांयमनेःपुत्रंपांचाल्यस्य
महात्मनः २४ सप्रहृष्टमहाघोरंनिस्त्रिंशन्नरमायसम् ॥ पदातिस्तूर्णमानच्छेद्रथस्थंपुरुषर्षभः २५ तंमहौघामिवायांतंखात्पतंतमिवोरगम् ॥ भ्रांतावरणानि
स्त्रिंशंकालोत्सृष्टमिवांतकम् २६ दीप्यमानमिवादित्यंमत्तवारणविक्रमम् ॥ अपश्यन्पांडवास्तत्रघृष्टधुम्रश्चपार्षतः २७ तस्यपांचालदायादःप्रतीपमभिधाव
तः ॥ शितनिस्त्रिंशहस्तस्यशरावरणधारिणः २८ वाणवेगमतीतस्यतथाऽभ्याशमुपेयुषः ॥ त्वरन्सेनापतिःकुद्धोविभेदगदयाशिरः २९ तस्यराजन्सनिस्त्रिं
शंसुप्रभंचशरावरम् ॥ हतस्यपततोहस्तःद्वेगेनन्यपतद्भुवि ३० तंनिहत्यगदाग्रेणसलेभेपरमांसुदम् ॥ पुत्रःपांचालराजस्यमहात्माभीमविक्रमः ३१ तस्मि
नहतेमहेष्वासेराजपुत्रेमहारथे ॥ हाहाकारोमहानासीत्तवसैन्यस्यमारिष ३२ ततःसांयमनिःकुद्धोदृष्टानिहतमात्मजम् ॥ अभिदुद्रावगेनपांचाल्यंयुद्धदुर्म
दम् ३३ तौतत्रसमरेश्वरौसमेतौयुद्धदुर्मदौ ॥ ददृशुःसर्वराजानःकुरवःपांडवास्तथा ३४ ततःसांयमनिःकुद्धःपार्षतंपरवीरहा ॥ आजघानात्रिभिर्वाणैस्तोत्रैरि
वमहाद्विपम् ३५ तथैवपार्षतंशूरंशल्यःसमितिशोभनः ॥ आजघानोरसिकुद्धस्ततोयुद्धमवर्तत ३६ ॥ इतिश्रीमहाभारतेभीष्मपर्वणिभीष्मवधप० चतुर्थयु
द्धदिवसेसांयमनिपुत्रवधेएकषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६१ ॥ ॥ ६२ ॥ ॥ घृतराश्रुउवाच ॥ दैवमेवपरमन्येपौरुषादपिसंजय ॥ यत्सैन्यंममपुत्रस्यपांडुसैन्येनवाध्यते १
नित्यंहिमामकांस्तातहतानेवहिंसांसि ॥ अव्यग्रांश्चप्रहृष्टांश्चनित्यंशंसिपांडवान् २ हिनान्पुरुषकारेणमामकानद्यसंजय ॥ पातितान्पात्यमानांश्चहताने
वचशंससि ३ युध्यमानान्यथाशक्तिघटमानजयंप्रति ॥ पांडवाहिजयंत्येवजीयंतंचैवमामकाः ४ सोऽहंतीवाणिदुःखानिदुर्योधनकृतानिच ॥ श्रोष्यामिस
ततंतातदुःसहानिवहानिच ५ तमुपायंनपश्यामिजीयेरन्येनपांडवान् ॥ मामकाविजयंयुद्धेप्राप्नुयुर्येनसंजय ६ संजयउवाच ॥ क्षयंमनुष्यदेहानांगजवा
जिरथक्षयम् ॥ शृणुराजन्स्थिरोभूत्वातवैवापनयोमहान् ७ घृष्टधुम्रस्तुशल्येनपीडितोनवाभिःशरैः ॥ पीडयामाससंकुद्धोमद्राधिपतिमायसैः ८ तत्रा
हुतमपश्यामपार्षतस्यपराक्रमम् ॥ न्यवारयतयस्तूर्णशल्यंसमितिशोभनम् ९ नांतरंदृश्यतेतत्रतयोश्चरथिनोस्तदा ॥ मुहूर्तमिवतद्युद्धंतयोःसममिवा
भवत् १० ततःशल्योमहाराजघृष्टधुम्रस्यसंयुगे ॥ धनुश्चिच्छेदभलेनपीतेननिशितेनच ११ अथैनंशरवर्षेणच्छादयामाससंयुगे ॥ गिरिजलागमेयद्रज्ज
लदाजलवृष्टिभिः १२ अभिमन्युस्ततःकुद्धोघृष्टधुमेचपीडिते ॥ अभिदुद्रावगेनमद्रराजरथंप्रति १३

॥ ६१ ॥ ॥ ६२ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ दैवमेवेति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३

ततोमद्राधिपरथंकार्ष्णिःप्राप्यातिकोपनः ॥ आर्तीयनिममेयात्माविद्याधनिशितैःशरैः १४ ततस्तुतावकाराजनपरीप्संतोऽर्जुनिरणे ॥ मद्राजरथंतूर्णपरि
 वार्यावतस्थिर १५ दुर्योधनोविकर्णश्चदुःशासनविर्विशतो ॥ दुर्मर्षणोदुःसहश्चचित्रसेनोऽथदुर्मुखः १६ सत्यव्रतश्चमद्रंतपुरुमित्रश्चभारत ॥ एतेमद्राधिपरथं
 पालयंतःस्थितारणे १७ तान्भोमसेनःसंकुद्धोष्टुष्टुम्रश्चपार्षतः ॥ द्रौपदेयाभिमन्युश्चमाद्रीपुत्रौचपांडवौ १८ धार्तराष्ट्रानदशरथानदशैवप्रत्यवारयन् ॥ ना
 नारूपाणिशस्त्राणिविमृजंतोविशंपते १९ अभ्यवर्तंतसंहृष्टाःपरस्परवधैषिणः ॥ तैवैसमेयुःसंग्रामेराजनदुर्मित्रितेतव २० तस्मिन्दशरथेकुद्धेवर्तमानेमहाभये ॥
 तावकानांपरेषांवाप्रेक्षकारथिनोऽभवन् २१ शस्त्राण्यनेकरूपाणिविमृजंतोमहारथाः ॥ अन्योन्यमभिमर्दंतःसंप्रहारंप्रचक्रिरे २२ तेतदाजातसंरंभाःसर्वेऽन्यो
 न्यंजिघांसवः ॥ अन्योन्यमभिमर्दंतःस्पर्धमानाःपरस्परम् २३ अन्योन्यस्पर्धयाराजनज्ञातयःसंगतामिथः ॥ महास्त्राणिविमुचंतःसमापेतुरमर्षिणः २४ दु
 र्योधनस्तुसंकुद्धोष्टुष्टुम्रमहारणे ॥ विद्याधनिशितैर्बाणैश्चतुर्भिःसमरेद्रुतम् २५ दुर्मर्षणश्चविशत्याचित्रसेनश्चपंचभिः ॥ दुर्मुखोनवभिर्बाणैर्दुःसहश्चापिसप्त
 भिः २६ विर्विशतिःपंचभिश्चत्रिभिर्दुःशासनस्तथा ॥ तान्प्रत्यविध्यद्राजेंद्रपार्षतःशत्रुतापनः २७ एकैकंपंचविशत्यादर्शयन्पाणिलाघवम् ॥ सत्यव्रतंचस
 मरेपुरुमित्रंचभारत २८ अभिमन्युरविध्यतुदशभिर्दशभिःशरैः ॥ माद्रीपुत्रौतुसमरेमातुलंमातुनंदनौ २९ अविध्येतांशरैस्तीक्ष्णैस्तदहुतमिवाभवत् ॥ ततः
 शल्योमहाराजस्वस्त्रीयौरथिनावरौ ३० शरैर्वहुमिरानछत्कृतप्रतिकृतैषिणौ ॥ छाद्यमानौततस्तौतुमाद्रीपुत्रौनचेलतुः ३१ अथदुर्योधनंदृष्ट्वाभीमसेनोमहा
 बलः ॥ विधित्सुःकलहस्यांतंगदांजग्राहपांडवः ३२ तमुद्यतगदंदृष्ट्वाकैलासमिवशृंगिणम् ॥ भीमसेनंमहाबाहुंपुत्रास्तेप्राद्रवन्भयात् ३३ दुर्योधनस्तुसंकुद्धोमा
 गधंसमचोदयत् ॥ अनीकंदशसाहस्रंकुंजराणांतरस्विनाम् ३४ गजानीकेनसहितस्तेनराजासुयोधनः ॥ मागधंपुरतःकृत्वाभीमसेनंसमभ्ययात् ३५ आपतंतंच
 तंदृष्ट्वागजानिकिंकोदरः ॥ गदापाणिरवारोहद्रथात्सिंहइवोन्नवन् ३६ अद्रिसारमर्यागुर्वीप्रमृह्यमहर्तंगदाम् ॥ अभ्यधावद्गजानीकंव्यादितास्यइवांतकः
 ३७ सगजानगदयानिघ्नन्व्यचरत्समरेवली ॥ भीमसेनोमहाबाहुःसवज्रइववासवः ३८ तस्यनादेनमहतामनांहृदयकंपिना ॥ व्यत्यचेष्टंतसंहत्यगजाभीमस्य
 गर्जतः ३९ ततस्तुद्रौपदीपुत्राःसौभद्रश्चमहारथः ॥ नकुलःसहदेवश्चष्टुष्टुम्रश्चपार्षतः ४० पृष्ठंभीमस्यरक्षंतःशरवर्षेणवारणान् ॥ अभ्यवर्तंतधावंतोमे
 घाइवगिरीनयथा ४१ क्षुरैःक्षुरैर्मल्लैश्चपीतैश्चांजलिकैःशितैः ॥ व्यहरन्नुतमांगानिपांडवागजयोधिनाम् ४२ शिरोभिःप्रपतद्भिश्चबाहुभिश्चैवभूषितैः ॥
 अश्मवृष्टिरिवाभातिपाणिभिश्चसहांकुशैः ४३ हतोत्तमांगाःस्वंधेपुगजानांगजयोधिनः ॥ अदृश्यंताचलाग्रेषुद्रुमाभग्रशिखाइव ४४

४५। ४६। ४७। ४८। ४९। ५०। ५१। ५२। ५३। ५४। ५५। ५६। ५७। ५८। ५९। ६०। ६१। ६२। ६३। ६४। ६५ ॥ इति भीष्मपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे

ष्टुष्टुम्रहतानन्यानपश्याममहागजान् ॥ पततःपात्यमानांश्चपार्षतेनमहात्मना ४५ मागधोऽथमहीपालोगजमैरावणोपमम् ॥ प्रेषयामाससमरेसौभद्रस्यरथं
 प्रति ४६ तमापतंतंसंप्रेक्ष्यमागधस्यमहागजम् ॥ जघानैकेषुणावीरःसौभद्रःपरवीरहा ४७ तस्यावर्जितनागस्यकार्ष्णिःपरपुरंजयः ॥ राज्ञोरजतपुंखेनभले
 नापाहरच्छिरः ४८ विगाह्यतद्गजानीकंभीमसेनोऽपिपांडवः ॥ व्यचरत्समरेमृद्वनगजानिद्रोगिरीनिव ४९ एकप्रहारनिहताभीमसेनेनदंतिनः ॥ अपश्यामरणे
 तस्मिन्गिरीन्वज्रहतानिव ५० भग्नदंतान्भग्नकटान्भग्नसक्थांश्चवारणान् ॥ भग्नपृष्ठत्रिकानन्यान्निहतान्पर्वतोपमान् ५१ नदतःसीदतश्चान्यानविमुखान्समरे
 गतान् ॥ विदुतान्भयसंविग्रांस्तथाविश्रुतोऽपरान् ५२ भीमसेनस्यमार्गेषुपतितान्पर्वतोपमान् ॥ अपश्यंनिहतान्नागान्राजन्निष्ठीवतोऽपरान् ५३ वमंतोरु
 धिरंचान्येभिन्नकुंभामहागजाः ॥ विह्वलंतोगताभूमिंशैलाइवधरातले ५४ मेदोरुधिरदिग्धांगोवसामज्जासमुक्षितः ॥ व्यचरत्समरेभीमोदंडपाणिरिवांतकः ५५
 गजानांरुधिराक्लिन्नांगदांविभ्रद्वकोदरः ॥ घोरःप्रतिभयश्चासीत्पिनाकीवपिनाकपृक् ५६ संमथ्यमानाःकुद्धेनभीमसेनेनदंतिनः ॥ सहसाप्राद्रवन्क्रिष्टाष्ट्रदंतस्तव
 वाहिनीं ५७ तंहिवीरंमहेष्वासंसौभद्रप्रमुखारथाः ॥ पर्यरक्षंतयुध्यंतंवज्रायुधमिवामराः ५८ शोणिताक्तांगदांविभ्रदुक्षितांगजशोणितैः ॥ कृतांतइवरोद्रात्माभी
 मसेनोव्यदृश्यत ५९ व्यायच्छमानंगदयादिक्षुसर्वासुभारत ॥ अपश्यामरणेभीमंनृत्यंतमिवशंकरम् ६० यमदंडोपमांगुर्वीभिद्राशनिसमस्वनां ॥ अपश्याम
 महाराजरौद्रांविशसर्नांगदाम् ६१ विमिश्रांकिशमज्जाभिःप्रदिग्धांरुधिरेणच ॥ पिनाकमिवरुद्रस्यकुद्धस्याभिघ्नतःपशून् ६२ यथापशूनांसंघातंयष्ट्यापालःप्रका
 लयेत् ॥ तथाभीमोगजानीकंगदयासमकालयत् ६३ गदयावध्यमानास्तेमार्गणैश्चसमंततः ॥ स्वान्यनीकानिमृद्वंतःप्राद्रवन्कुंजरास्तव ६४ महावातइवाभ्रा
 णिविधमित्वासवारणान् ॥ अतिष्ठुमुलेभीमःश्मशानइवशूलधृत् ६५ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते भीष्मपर्वणि भीष्मवधपर्वणि चतुर्थदिवसेभीमयुद्धेद्विषष्टि
 तमोऽध्यायः ॥ ६२ ॥ ॥ संजयउवाच ॥ हतेतस्मिन्गजानीकेपुत्रोदुर्योधनस्तव ॥ भीमसेनंघ्नतेत्येवंसर्वसैन्यान्यचोदयत् १ ततःसर्वाण्यनीकानितवपु
 त्रस्यशासनात् ॥ अभ्यद्रवन्भीमसेनंनदंतंभैरवान्तरवान् २ तंबलौघमपर्यंतंदेवैरपिसुदुःसहम् ॥ आपतंतंसुदुष्पारंसमुद्रमिवपर्वणि ३ रथनागाश्चकलिलंशंखदुं
 दुभिनादितम् ॥ अनंतरथपादातंनरेंद्रस्तिमितहृदम् ४ तंभीमसेनःसमरेमहोदधिमिवापरम् ॥ सेनासागरमक्षोभ्यंवेलेवसमवारयत् ५ तदाश्चर्यमपश्यामपांड
 वस्यमहात्मनः ॥ भीमसेनस्यसमरेराजन्कर्मातिमानुषम् ६ उदीर्णान्पार्थिवान्सर्वान्साश्चान्सरथकुंजरान् ॥ असंभ्रमंभीमसेनोगदयासमवारयत् ७ ससंवार्यबलौ
 घांस्तान्गदयारथिनावरः ॥ अतिष्ठुमुलेभीमोगिरिर्मैरुवाचलः ८

द्विषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६१ ॥ हतेतस्मिन्निति १। २। ३। ४। ५। ६। ७। ८

९। १०। ११। १२। १३। १४। १५। १६। १७। १८। १९। २०। २१। २२। २३। २४। २५। २६। २७। २८। २९। ३०। ३१। ३२। ३३ ॥ इति भीष्मपर्वणि नीलकण्ठीये

तस्मिन्सुतमुलेधोरेकालेपरमदारुणे ॥ आतरश्चैवपुत्राश्चष्टष्टुम्रश्चपार्षतः ९ द्रौपदेयाऽभिमन्युश्चाशिखंडीचापराजितः ॥ नप्राजहन्भीमसेनंभयेजातेमहाब
लम् १० ततःशैक्यायसौगुर्वीप्रमृह्यमहर्तीगदाम् ॥ अधावतावकानयोधानंदंडपाणिरिवांतकः ११ पोथयनरथवृंदानिवाजिवृंदानिचाभिभूः ॥ कर्षयन्नरथवृं
दानिबाहुवेगेनपांडवः १२ विनिघ्नन्नव्यचरत्संख्येयुगांतिकालवद्विशुः ॥ ऊरुवेगेनसंकर्षन्नरथजालानिपांडवः १३ बलानिसंममदांशुनडूलानिविकुंजरः ॥ मृद्र
त्रथेम्योरथिनोगजेभ्योगजयोधिनः १४ सादिनश्चाश्वपृष्ठेभ्योभूमौचापिपदातिनः ॥ गदयाव्यधमत्सर्वान्वातोवृक्षानिवौजसा १५ भीमसेनोमहाबाहुस्तवपु
त्रस्यैवबले ॥ साऽपिमज्जावसामांसैःप्रदिग्धारुधिरेणच १६ अदृश्यतमहारौद्रागदानागाश्चपातनी ॥ तत्रतत्रहैतैश्चापिमनुष्यगजवाजिभिः १७ रणांगणं
समभवन्मृत्योरावाससन्निभम् ॥ पिनाकमिवरुद्रस्यकुद्धस्याभिघ्नतःपथम् १८ यमदंडोपमामुग्रामिंद्राशनिसमस्वनाम् ॥ ददृशुर्भीमसेनस्यरौद्रोविशसर्नांगदाम्
१९ आविद्धयतोगदांतस्यकौंतेयस्यमहात्मनः ॥ बभौरूपमहाघोरंकालस्येवयुगक्षये २० तंतथामहर्तीसेनांद्रावयंतंपुनःपुनः ॥ दृष्ट्वामृत्युमिवायांतंसर्वे
विमनसोऽभवन् २१ यतोयतःप्रेक्षतेस्मगदामुद्यम्यपांडवः ॥ तेनतेनस्मदीर्यतेसर्वसैन्यानिभारत २२ प्रदारयंतंसैन्यानिबलेनामितविक्रमम् ॥ ग्रसमानम
नीकानिव्यादितास्यमिवांतकम् २३ तंतथार्भीमकर्माणंप्रमृहीतमहागदम् ॥ दृष्ट्वावृकोदरंभीष्मःसहसैवसमन्वयात् २४ महतारथघोषेणरथेनादित्यवर्चसा ॥
छादयन्नशरवर्षेणपर्जन्यइववृष्टिमान् २५ तमायांतंतथादृष्ट्वाव्यात्ताननमिवांतकम् ॥ भीष्मंभीमोमहाबाहुःप्रत्युदीयादमर्षितः २६ तस्मिन्क्षणेसात्यकिः
सत्यसंधःशिनिप्रवीरोऽभ्यपतत्पितामहम् ॥ निघ्नन्नमित्रानधनुषादृढेनसंकंपयंस्तवपुत्रस्यसैन्यम् २७ तंयांतमश्चैरजतप्रकाशैःशरान्वपंतंनिशितानसुपुं
खान् ॥ नाशकुबन्धारयितुंतदानींसर्वेगणाभारतयेवदीयाः २८ अविध्यदेनंदशभिःपृषत्कैरलंबुषोराक्षसोऽसौतदानीम् ॥ शरैश्चतुर्भिःप्रतिविद्धयतंचनप्ताशि
नेरभ्यपतद्रथेन २९ अन्वागतंवृष्णिवरंनिशम्यतंशत्रुमध्येपरिवर्तमानम् ॥ प्रद्रावयंतंकुरुपुंगवांश्चपुनःपुनश्चप्रणदंतमाजौ ३० योधास्त्वदीयाःशरवर्षै
रवर्षेणमेघायथामूधरमंबुवेगैः ॥ तथाऽपितंधारयितुंनशेकुर्मध्यांदिनेसूर्यमिवातपंतम् ३१ नतत्रकश्चिन्नविषण्णआसीद्वतेराजन्सोमदत्तस्यपुत्रात् ॥ सवैस
मादायधनुर्महात्माभूरिश्रवाभारतसौमदत्तिः ३२ दृष्ट्वास्थानस्वान्व्यपनीयमानान्प्रत्युद्ययौसात्यकिर्योदुमिच्छन् ३३ ॥ इतिश्रीमहाभारतेभीष्मपर्वणि
भीष्मवधपर्वणि सात्यकिभूरिश्रवःसमागमेत्रिषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६३ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ ६५ ॥ ॥ संजयउवाच ॥ ततोभूरिश्रवा
राजन्सात्यकिंनवभिःशरैः ॥ प्राविध्यदृशसंकुद्धस्तोत्रैरिवमहाद्विपम् १

२ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१

कौरवंसात्याकिश्चैवशरैःसन्नतपर्वभिः ॥ अवारयदमेयात्मासर्वलोकस्यपश्यतः २ ततोदुर्योधनोराजासोदर्यैःपरिवारितः ॥ सौमदत्तिरणेयतःसमंतात्पर्यवारयत्
३ तंचैवपांडवाःसर्वेसात्यकिरभसंरणे ॥ परिवार्यस्थिताःसंख्येसमंतात्सुमहौजसः ४ भीमसेनस्तुसंकुद्धोगदामुद्यम्यभारत ॥ दुर्योधनमुखानसर्वान्पुत्रांस्तेप
र्यवारयत् ५ रथैरेकसाहस्रैःक्रोधामर्षसमन्वितः ॥ नंदकस्तवपुत्रस्तुभीमसेनंमहाबलम् ६ विव्याधविशिखैःपाङ्क्तिःकंकपत्रैःशिलाशितैः ॥ दुर्योधनश्चसमरे
भीमसेनंमहारथम् ७ आजघानोरसिकुद्धोमार्गणैर्नवभिःशितैः ॥ ततोभीमोमहाबाहुःस्वरथंसुमहाबलः ८ आरुरोहरथश्रेष्ठंविशोकंचेदमब्रवीत् ॥ एतेमहार
थाःशूराधार्तराष्ट्राःसमागताः ९ मामेवभृशसंकुद्धाहंतुमभ्युद्यतायुधि ॥ मनोरथंमोऽस्माकंचितितोबहुवार्षिकः १० सफलःसूतचाद्येहयोऽहंपश्यामिसोदरान् ॥
यत्राशोकसमुत्क्षिप्तोरणवोरथनेमिभिः ११ प्रयास्यंत्यंतरिक्षंहिशरवृंदैर्दिगंतरे ॥ तत्रतिष्ठतिसन्नद्धःस्वयंराजासुयोधनः १२ भ्रातरश्चास्यसन्नद्धाःकुलपुत्रामदो
त्कटाः ॥ एतानद्यहनिष्यामिपश्यतस्तेनसंशयः १३ तस्मान्ममाश्वानसंग्रामेयतःसंयच्छसारथे ॥ एवमुक्त्वाततःपार्थस्तवपुत्रंविशांपते १४ विव्याधनिशि
तैस्तीक्ष्णैःशरैःकनकभूषणैः ॥ नंदकंचत्रिभिर्बाणैरभ्यविध्यत्स्तनांतरे १५ तंतुदुर्योधनःपष्ट्याविद्धामीमंमहाबलम् ॥ त्रिभिरन्यैःसुनिशितैर्विशोकंप्रत्यावि
ध्यत् १६ भीमस्यचरणेराजन्धनुश्चिच्छेदभासुरम् ॥ मुष्टिदेशेभृशंतीक्ष्णैस्त्रिभिर्भलैर्हसन्निव १७ समरेप्रेक्षयंतारंविशोकंतुष्टकोदरः ॥ पीडितंविशिखैस्ती
क्ष्णैस्तवपुत्रेणधन्विना १८ अमृष्यमाणःसंरब्धोधनुर्दिव्यंपरामृशत् ॥ पुत्रस्यतेमहाराजवधार्थंभरतर्षभ १९ समादधत्सुसंकुद्धःक्षुरप्रलोमवाहिनं ॥ तेनाचि
च्छेदन्नृपतेर्भीमःकार्मुकमुत्तमम् २० सोपविद्धचधनुश्छिन्नंपुत्रस्तेक्रोधमूर्च्छितः ॥ अन्यत्कार्मुकमादत्तसत्वरंवेगवतरम् २१ संदधेविशिखंचोरंकालमृत्युसम
प्रभम् ॥ तेनाजघानसंकुद्धोभीमसेनंस्तनांतरे २२ सगाढविद्धोव्यथितःस्यंदनोपस्थआविशत् ॥ सनिषण्णोरथोपस्थेमूर्च्छामभिजगामह २३ तंदृष्ट्वाव्यथितं
भीममभिमन्युपुरोगमाः ॥ नामृष्यंतमहेष्वासाःपांडवानांमहारथाः २४ ततस्तुतुमुलांघ्रिंशस्त्राणांतिग्मतेजसाम् ॥ पातयामासुरव्यग्राःपुत्रस्यतवमूर्धनि
२५ प्रतिलभ्यततःसंज्ञांभीमसेनोमहाबलः ॥ दुर्योधनंत्रिभिर्विद्धापुनर्विव्याधपंचभिः २६ शल्यंचपंचविंशत्याशरैर्विव्याधपांडवः ॥ रुक्मपुंखैर्भहेष्वासःस
विद्धोव्यपयाद्रणात् २७ प्रत्युद्ययुस्ततोभीमंतवपुत्राश्चतुर्दश ॥ सेनापतिःसुषेणश्चजलसंधःसुलोचनः २८ उग्रोभीमरथोभीमोवीरबाहुरलोलुपः ॥ दुर्मुखोदु
ष्प्रधर्षश्चविवित्सुर्विकटःसमः २९ विमृजंतोबहून्बाणान्क्रोधसंरक्तलोचनाः ॥ भीमसेनमभिद्वत्यविव्यधुःसहिताभृशम् ३० पुत्रांस्तुतवसंप्रेक्ष्यभीमसेनो
महाबलः ॥ सृक्किणीविलिहन्वीरःपशुमध्येयथावृकः ३१

३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ सुतेजनैर्बाणैरिति शेषः ४७

भीष्म. ६

अ०

॥६४॥

॥१००॥

॥६४॥

अभिपत्य महाबाहुर्गुरुत्मानिवेगितः ॥ सेनापतेः सुरप्रेण शिरश्चिच्छेदपांडवः ३२ संप्रहस्य च हृष्टात्मा त्रिभिर्बाणैर्महाभुजः ॥ जलसंधं विनिर्भिद्य सोऽनयद्यम
सादनम् ३३ सुषेणं च ततो हत्वा प्रेषयामास मृत्यवे ॥ उग्रस्य स शिरश्चाणं शिरश्चंद्रोपमं भुवि ३४ पातयामास भस्मेन कुंडलाभ्यां विभूषितम् ॥ वीरबाहुं च सप्तत्या
साश्वके तु ससारथिम् ३५ निनाय समरे वीरः परलोकाय पांडवः ॥ भीमभीमरथौ चोभीभीमसेनो हसन्निव ३६ पुत्रौ ते दुर्मदौ राजन्नयद्यमसादनम् ॥ ततः सुलो
चनं भीमः सुरप्रेण महाभुजे ३७ मिषतां सर्वसैन्यानामनयद्यमसादनम् ॥ पुत्रास्तु तव तं दृष्ट्वा भीमसेन पराक्रमम् ३८ शेषायेऽन्ये भवंस्तत्र ते भीमस्य भयार्दिताः ॥
विप्रदुतादिशो राजन्वध्यमाना महात्मना ३९ ततोऽब्रवीच्छांतनवः सर्वानेव महारथान् ॥ एष भीमो रणे कुद्वोधा तं राष्ट्रान्महारथान् ४० यथा प्राच्यान्यथा ज्येष्ठा
न्यथा शूरांश्च संगतान् ॥ निपातयत्युग्रधन्वा तं प्रगृह्णातमाचिरम् ४१ एवमुक्तास्ततः सर्वे धार्तराष्ट्रस्य सैनिकाः ॥ अभ्यद्रवंत संकुद्धा भीमसेनं महाबलम् ४२
भगदत्तः प्रभिन्नेन कुंजरेण विशांपते ॥ अभ्ययात्स हस्मात् त्रयत्र भीमो व्यवस्थितः ४३ आपतन्नेव चरणे भीमसेनं शिलिमुखैः ॥ अदृश्यं समरे चक्रे जीमूत इव भास्क
रम् ४४ अभिमन्युमुखास्तत्तुनामृष्यंत महारथाः ॥ भीमस्याच्छादनं संख्ये स्वबाहुबलमाश्रिताः ४५ त एनं शरवर्षेण समं तात्पर्यवारयन् ॥ गजं च शरवृष्ट्या तु
विभिदुस्ते समंततः ४६ सशस्त्रवृष्ट्याभिहतः समस्तैस्तैर्महारथैः ॥ प्रागज्योतिषगजो राजन्नानालिंगैः सुतेजनैः ४७ संजातरुधिरोत्पीडः प्रेक्षणीयोऽभवद्रणे ॥
गभस्तिभिरिवार्कस्य संस्यूतो जलदोमहान् ४८ संचोदितो मदस्त्रावी भगदत्तेन वारणः ॥ अभ्यधावत तान्सवान्कालोत्सृष्ट इवांतकः ४९ द्विगुणं जवमास्थायकं
पयंश्चरैर्महीम् ॥ तस्य तत्सुमहद्रूपं दृष्ट्वा सर्वे महारथाः ५० असह्यं मन्यमानाश्चनातिप्रमनसोऽभवन् ॥ ततस्तु नृपतिः कुद्वोभीमसेनं स्तनान्तरे ५१ आजघा
न महाराजशरेणानतपर्वणा ॥ सोऽतिविद्धो महेष्वासस्तेन राज्ञामहारथः ५२ मूर्च्छयाऽभिपरीतात्मा ध्वजयष्टिं समाश्रयत् ॥ तांस्तु भीतान्समालक्ष्य भीम
सेनं च मूर्च्छितम् ५३ ननाद बलवन्नादं भगदत्तः प्रतापवान् ॥ ततो घटोत्कचो राजन्प्रेक्ष्य भीमं तथागतम् ५४ संकुद्धो राक्षसो घोरस्तत्रैवांतरधीयत् ॥
सकृत्वादारुणां मायां भीरूणां भयवर्धिनीम् ५५ अदृश्यत निमेषार्धाद्रोरूपं समास्थितः ॥ ऐरावणं समारूढः सैव मायाकृतं स्वयम् ५६ तस्य चान्येऽपि
दिङ्गागा बभूवुरनुयायिनः ॥ अंजनो वामनश्चैव महापद्मश्च सुप्रभः ५७ त्रय एते महानागाराक्षसैः समावेष्टिताः ॥ महाकायास्त्रिवाराजन्प्रस्रवंतो मदंबु ५८

४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८

५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ वदयंतः स्पृशंतः ८५ । ८६ । ८७

तेजोवीर्यबलोपेता महाबलपराक्रमाः ॥ घटोत्कचस्तु स्वं नागं चोदयामास तंतदा ५९ सगजं भगदत्तं तु हंतुं कामः परंतपः ॥ ते चान्ये चोदितानागाराक्षसैस्तैर्महाबलैः
६० परिपेतुः सुसंरब्धाश्चतुर्दंष्ट्राश्चतुर्दिशम् ॥ भगदत्तस्य तं नागं विषाणैरभ्यपीडयन् ६१ सपीड्यमानस्तैर्नागैर्वेदनार्तः शराहतः ॥ अनदत्सु महानादमिन्द्राशनि
मस्वनम् ६२ तस्य तं नदतो नादं सुघोरं भीमनिःस्वनम् ॥ श्रुत्वा भीष्मोऽब्रवीद्राजानं च सुयोधनम् ६३ एष युध्यति संग्रामे हौर्द्विनेन दुरात्मना ॥ भगदत्तो महे
ष्वासः कृच्छ्रे च परिवर्तते ६४ राक्षसश्च महाकायः स च राजाऽतिकोपनः ॥ एतौ समेतौ समरे कालमृत्युसमाबुधौ ६५ श्रूयते चैव त्दृष्टानां पांडवानां महास्वनः ॥
हस्तिनश्चैव सुमहान्भीतस्य रुदितध्वनिः ६६ तत्र गच्छाममद्रवो राजानं परिरक्षितुम् ॥ अरक्ष्यमाणः समरे क्षिप्रं प्राणान् विमोक्षयति ६७ ते त्वरध्वं महावीर्याः किं
चिरेण प्रयामहे ॥ महान्निवर्तते रौद्रः संग्रामो लोमहर्षणः ६८ भक्तश्च कुलपुत्रश्च शूरश्च पृतनापतिः ॥ युक्तं तस्य परित्राणं कर्तुं मस्माभिरच्युत ६९ भीष्मस्य
तद्वचः श्रुत्वा सर्वे एव महारथाः ॥ द्रोणभीष्मौ पुरस्कृत्य भगदत्तं परीप्सया ७० उत्तमं जवमास्थाय प्रययुर्ब्रजसोऽभवत् ॥ तान् प्रयातान्समालोक्य युधिष्ठिरपुरो
गमाः ७१ पंचालाः पांडवैः सार्धं पृष्ठतोऽनुययुः परान् ॥ तान्यनीकान्यथालोक्य राक्षसेन्द्रः प्रतापवान् ७२ ननाद सुमहानादं विस्फोटमशनेरिव ॥ तस्य तं निन
दं श्रुत्वा दृष्ट्वा नागांश्च युध्यतः ७३ भीष्मः शांतनवो भूयो भारद्वाजमभाषत ॥ नरोचते मे संग्रामो हौर्द्विनेन दुरात्मना ७४ बलवीर्यसमाविष्टः स सहायश्च सांप्रतम् ॥
नैष शक्यो युधाजेतुमपि वज्रभृता स्वयम् ७५ लब्धलक्षः प्रहारी च वयं च श्रांतवाहनाः ॥ पंचालैः पांडवैश्च दिवसं क्षतविक्षताः ७६ तन्न मेरोचते युद्धं पांडवैर्जित
काशिभिः ॥ घुष्यतामवहारोऽयं श्वोयोत्स्यामः परैः सह ७७ पितामहवचः श्रुत्वा तथाचकुः स्मकौरवाः ॥ उपायेनापयानं ते घटोत्कचमयार्दिताः ७८ कौरवेषु
निवृत्तेषु पांडवाजितकाशिनः ॥ सिंहनादान् भृशं चकुः शंखान् दध्मुश्च भारत ७९ एवं तदभवदुद्धं दिवसं भरतर्षभ ॥ पांडवानां कुरूणां च पुरस्कृत्य घटोत्कचम् ८०
कौरवास्तु ततो राजन् प्रययुः शिविरं स्वकम् ॥ व्रीडमाना निशाकाले पांडवैः पराजिताः ८१ शरविक्षतगात्रास्तु पांडुपुत्रामहारथाः ॥ युद्धे सुमनसो भूत्वा ज
ग्मुः स्वशिविरं प्रति ८२ पुरस्कृत्य महाराज भीमसेनं घटोत्कचौ ॥ पूजयंतस्तदाऽन्योन्यं मुदा परमया युताः ८३ नदंतो विविधानां दस्तूर्यस्वनविमिश्रितान् ॥
सिंहनादांश्च कुर्वंतो विमिश्रान् शंखानिःस्वनैः ८४ विनदंतो महात्मानः कंपयंतश्च मेदिनीम् ॥ घट्टयंतश्च मर्माणितवपुत्रस्य मारिष ८५ प्रयाताः शिविरायैव निशाका
ले परंतप ॥ दुर्योधनस्तु नृपतिर्दानो भ्रातृवधेन च ८६ मुहूर्तं चिंतयामास बाष्पशोकसमाकुलः ॥ ततः कृत्वा विधिं सर्वं शिविरस्य यथाविधि ॥ प्रदध्यौ शोकसंतप्तो
भ्रातृव्यसनकार्षितः ८७ ॥ इति श्रीमहाभरते भीष्मपर्वणि भीष्मवधपंचतुर्थदिवसावहारे चतुःषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६४ ॥ ॥ इति भी० नी० भा० चतुःषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६४ ॥

॥ घृतराष्ट्रवाच ॥ भयमेसुमहज्जातंविस्मयश्चैवसंजय ॥ श्रुत्वापांडुकुमाराणां कर्मदेवैः सुदुष्करम् १ पुत्राणांचपराभावंश्रुत्वासंजयसर्वशः ॥ चिंतामेमहती
सूतभविष्यतिकथंत्विति २ भुवंविदुरवाक्यानिधक्ष्यांतिहृदयंमम ॥ यथाहिदृश्यतेसर्वदेवयोगेनसंजय ३ यत्रभीष्ममुखान्सर्वानशस्त्रज्ञानयोधसत्तमान् ॥ पांड
वानामनीकेषुयोधयंतिप्रहारिणः ४ केनावध्यामहात्मानः पांडुपुत्रामहाबलः ॥ केनदत्तवरास्तातकिंवाज्ञानंविदंतिते ५ येनक्षयंनगच्छंतिदिवितारागणाइव ॥
पुनःपुनर्नमृष्यामिहतसैन्यंतुपांडवैः ६ मय्येवदंडःपततिदेवात्परमदारुणः ॥ यथाऽध्याःपांडुसुतायथावध्याश्चमेसुताः ७ एतन्मेसर्वमाचक्ष्वयाथातथ्येन
संजय ॥ नहिपारंप्रपश्यामिदुःखस्यास्यकथंचन ८ समुद्रस्येवमहतोभुजाभ्यांप्रतरन्नरः ॥ पुत्राणांव्यसनंमन्येभुवंप्राप्तंसुदारुणम् ९ घातयिष्यतिमेसर्वान्
पुत्रान्भीमोनसंजयः ॥ नहिपश्यामितंवीर्योमेरक्षेत्सुतानरणे १० भुवंविनाशःसंप्राप्तःपुत्राणाममसंजय ॥ तस्मान्मेकारणंसूतशक्तिंचैवविशेषतः
११ पृच्छतोवैयथातत्त्वंसर्वमारुयातुमर्हसि ॥ दुर्योधनश्चयज्ञैःहृद्वास्वानविमुखानरणे १२ भीष्मद्रोणौकृपश्चैवसौबलश्चजयद्रथः ॥ द्रौणिर्वांषि
महेष्वासोविकर्णोवामहाबलः १३ निश्चयोवाऽपिकस्तेषांतदाह्यासीन्महात्मनाम् ॥ विमुखेषुमहाप्राज्ञममपुत्रेषुसंजय १४ ॥ संजयउवाच ॥ शृणुराजन्नव
हितःश्रुत्वाचैवावधारय ॥ नैवमंत्रकृतंकिंचिन्नैवमायांतथाविधाम् १५ नवैविभीषिकांकांचिद्राजनकुर्वंतिपांडवाः ॥ युध्यंतितेयथान्यायंशक्तिमंतश्चसंयुगे १६
धर्मेणसर्वकार्याणिजीवितादीनिभारत ॥ आरभंतेसदापार्थाःप्रार्थयानामहचशः १७ नतेयुद्धान्निवर्ततेधर्मोपेतामहाबलः ॥ श्रियापरमयायुक्तायतोधर्म
स्ततो जयः १८ तेनावध्यारणेपार्थाजययुक्ताश्चपार्थिव ॥ तवपुत्रादुरात्मानःपापेष्वभिरताःसदा १९ निष्ठुराह्मणकर्मणस्तेनहीयंतिसंयुगे ॥ सुबहू
निच्छंसांनिपुत्रैस्तवजनेश्वर २० निष्ठुरानहिपांडुनानीचैरिवयथानरैः ॥ सर्वचित्तदनादृत्यपुत्राणांतवाकिलिषम् २१ सापहवाःसदैवासन्पांडवाःपा
ंडुपूर्वज ॥ नचैतान्बहुमन्यंतेपुत्रास्तवविशांपते २२ तस्यपापस्यसततंक्रियमाणस्यकर्मणः ॥ सांप्रतंसुमहद्वोरफलंप्राप्तंजनेश्वर २३ सत्त्वंभुंक्ष्वम
हाराजसपुत्रःससुहृज्जनः ॥ नावबुध्यसियद्राजनवार्यमाणःसुहृज्जनैः २४ विदुरेणाथभीष्मेणद्रोणेनचमहात्मना ॥ तथामयाचाप्यसकृद्धार्यमाणोनबुध्यसे
२५ वाक्यंहितंचपथ्यंचमर्त्यःपथ्यामिवौषधम् ॥ पुत्राणामतमाज्ञायजितान्मन्यसिपांडवान् २६ शृणुभूयोयथातत्त्वंयन्मांत्वंपरिपृच्छसि ॥ कारणं
भरतश्रेष्ठपांडवानांजयंप्रति २७ तत्तेऽहंकथयिष्यामियथाश्रुतमरिंदम ॥ दुर्योधनेनसंपृष्टएतमर्थंपितामहः २८ दृष्ट्वाभ्रातृनरणेसर्वान्निर्जितांस्तुमहारथान् ॥
शोकसंमूढहृदयोनिशाकालेस्मकौरवः २९

अपरिख्यातकिंस्त्रिषाः २२ । २३ । २४ । २५ मन्यासिमन्यसे २६ । २७ । २८ । २९

३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ मह्यमम ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२

पितामहंमहाप्राज्ञंविनयेनोपगम्यह ॥ यदब्रवीत्सुतस्तेऽसौतन्मेशृणुजनेश्वर ३० ॥ दुर्योधनउवाच ॥ द्रोणश्चत्वंचशल्यश्चकृपोद्रौणिस्तथैवच ॥ कृतवर्मा
चहार्दिक्यःकांबोजश्चसुदक्षिणः ३१ भूरिश्रवाविकर्णश्चभगदत्तश्चवीर्यवान् ॥ महारथाःसमारुयाताःकुलपुत्रास्तनुत्यजः ३२ त्रयाणामपिलोकानांपर्याप्ता
इतिमेमतिः ॥ पांडवानांसमस्ताश्चनातिष्ठंतपराक्रमे ३३ तत्रमेसंशयोजातस्तन्ममाचक्ष्वपृच्छतः ॥ यंसमाश्रित्यकौंतेयाजयंत्यस्मान्क्षणेक्षणे ३४
॥ भीष्मउवाच ॥ शृणुराजन्वचोमह्यथावक्ष्यामिकौरव ॥ बहुशश्चमयोक्तोऽसिनचमेतत्त्वयाकृतम् ३५ क्रियतांपांडवैःसार्धंशमोभरतसत्तम ॥ एतत्क्षेममहं
मन्येपृथिव्यास्तववाविभो ३६ भुंक्ष्वेमांपृथिवीराजनभ्रातृभिःसहितःसुखी ॥ दुर्हृदस्तापयन्सर्वांभ्रंदयंश्चापिबांधवान् ३७ नचमेकोशतस्तातश्रुतवानसि
वैपुरा ॥ तदिदंसमनुप्राप्तंयत्पांडूनवमन्यसे ३८ यश्चेहेतुरवध्यत्वेतेषामक्लिष्टकर्मणाम् ॥ तंशृणुष्वमहाबाहोममकीर्तयतःप्रभो ३९ नास्तिलोकेषुतदूतंभवि
तानोभविष्यति ॥ योजयेत्पांडवान्सर्वान्पालिताञ्छार्धधन्वना ४० यत्तुमेकथितंतातमुनिभिर्भावितात्मभिः ॥ पुराणगीतंधर्मज्ञतच्छृणुष्वयथातथम् ४१ पु
राकिलसुराःसर्वेऋषयश्चसमागताः ॥ पितामहमुपासेदुःपर्वतेगंधमादने ४२ तेषामध्येसमासीनःप्रजापतिरपश्यत ॥ विमानंप्रज्वलद्भासास्थितंप्रवरमंबरे
४३ ध्यानेनविद्यतद्रह्माकृत्वाचनियतोऽजलिम् ॥ नमश्चकारहृष्टात्मापुरुषंपरमेश्वरम् ४४ ऋषयस्त्वथदेवाश्चदृष्ट्वाब्रह्माणमुत्थितम् ॥ स्थिताःप्राजलयःसर्वे
पश्यंतोमहदद्भुतम् ४५ यथावच्चतमम्यर्च्यब्रह्माब्रह्मविदावरः ॥ जगादजगतःस्रष्टापरंपरमधर्मवित् ४६ विश्वावसुर्विश्वमूर्तिर्विश्वेशोविश्वक्सेनोविश्वकर्माविशी
च ॥ विश्वेश्वरोवासुदेवोऽसितस्माद्योगात्मानंदैवतंत्वामुपेमि ४७ जयविश्वमहादेवजयलोकहितेरत ॥ जययोगीश्वरविभोजययोगपरावर ४८ पद्मगर्भविशा
लाक्षजयलोकेश्वरेश्वर ॥ भूतभव्यमवन्नाथजयसौम्यात्मजात्मज ४९ असंख्येयगुणाधारजयसर्वपरायण ॥ नारायणसुदुष्पारजयशार्ङ्गधनुर्धर ५० जयसर्वगु
णोपेतविश्वमूर्तेनिरामय ॥ विश्वेश्वरमहाबाहोजयलोकार्थतत्पर ५१ महोरगवराहाद्यहरिकेशविभोजय ॥ हरिवासदिशामीशविश्ववासामिताव्यय ५२ व्य
क्ताव्यक्तामितस्थाननियतोऽद्विजसत्क्रिय ॥ असंख्येयात्मभावज्ञजयगंभीरकामद ५३ अनंतविदितब्रह्मन्नित्यभूतविभावन ॥ कृतकार्यकृतप्रज्ञधर्मज्ञविज
यावह ५४ गुह्यात्मन्सर्वयोगात्मन्स्फुटसंभूतसंभव ॥ भूताद्यलोकतत्त्वेशजयभूतविभावन ५५ आत्मयोनेमहाभागकल्पसंक्षेपतत्पर ॥ उद्भावनमनोभावज
यब्रह्मजयप्रिय ५६ निसर्गसर्गनिरतकामेशपरमेश्वर ॥ अमृतोद्भवसद्भावमुक्तात्मन्विजयप्रद ५७ प्रजापतिपतेदेवपद्मनाभमहाबल ॥ आत्मभूतमहाभूतस
त्वात्मन्जयसर्वदा ५८ पादौतवधरादेवीदिशोबाहूदिवंशिरः ॥ मूर्तिस्तेऽहंसुराःकायश्चेन्द्रादित्यौचक्षुषी ५९

६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४ । ७५ ॥ इति श्रीमन्महाभारतपंचषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६५ ॥ ७५ ॥ ततश्च १ । २

बलंतपश्चसत्यंचकर्मधर्मात्मकंतव ॥ तेजोग्निःपवनःश्वासआपस्तेस्वेदसंभवाः ६० अश्विनौश्रवणौनित्यंदेवीजिह्वासरस्वती ॥ वेदाःसंस्कारनिष्ठाहित्वयीदंज
गदाश्रितम् ६१ नसंख्यानंपरीमाणंनतेजोनपराक्रमम् ॥ नबलंयोगयोगीशजानीमस्तेनसंभवम् ६२ त्वद्भक्तिनिरतादेवनियमैस्त्वांसमाश्रिताः ॥ अर्चया
मःसदाविष्णोपरमेशंमहेश्वरम् ६३ ऋषयोदेवगंधर्वायक्षराक्षसपन्नगाः ॥ पिशाचामानुषाश्चैवमृगपक्षिसरीमृपाः ६४ एवमादिमयामृष्टंष्टथिव्यात्वत्प्रसाद
जम् ॥ पद्मनाभविशालाक्षकृष्णदुःखप्रणाशन ६५ त्वंगतिःसर्वभूतानांत्वंनेतात्वंजगद्गुरुः ॥ त्वत्प्रसादेनदेवेशसुखिनोविबुधाःसदा ६६ पृथिवीनिर्भयादेवत्व
त्प्रसादात्सदाऽभवत् ॥ तस्माद्भवविशालाक्षयदुवंशविवर्धनः ६७ धर्मसंस्थापनार्थायदैत्यानांचवधायच ॥ जगतोधारणार्थायविज्ञाप्यंकुरुमेविभो ६८ यत्तत्प
रमकंगुह्यत्वत्प्रसादादिदंविभो ॥ वासुदेवतदेतत्तेमयोद्गीतंयथातथम् ६९ सृष्ट्वासंकर्षणंदेवंस्वयमात्मानमात्मना ॥ कृष्णत्वमात्मनास्नाक्षीःप्रद्युम्नंचात्मसंभवम्
७० प्रद्युम्नादनिरुद्धंत्वंयंविदुर्विष्णुमव्ययम् ॥ अनिरुद्धोऽसृजन्मवैब्रह्माणलोकधारिणम् ७१ वासुदेवमयःसोऽहंत्वयैवास्मिनिर्मितः ॥ विमज्ज्यभागशो
ऽऽत्मानंव्रजमानुषतांविभो ७२ तत्रासुरवधंकृत्वासर्वलोकसुखायै ॥ धर्मप्राप्ययज्ञःप्राप्ययोगंप्राप्त्यसितत्त्वतः ७३ त्वांहिब्रह्मर्षयोलोकेदेवाश्चामितविक्र
म ॥ तैस्तैर्हिनामभिर्युक्तागायांतिपरमात्मकम् ७४ स्थिताश्चसर्वेत्वयिभूतसंघाःकृत्वाऽऽश्रयंत्वावरदंसुबाहो ॥ अनादिमध्यांतमपारयोगलोकस्यसेतुंप्रवदं
तिविप्राः ७५ ॥ इति श्रीमहाभारतेभीष्मपर्वणिभीष्मवधप०विश्वोपाख्यानेपंचषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६५ ॥ ७५ ॥ ॥ भीष्मउवाच ॥ ततःसमगवान्देवो
लोकानामीश्वरेश्वरः ॥ ब्रह्माणंप्रत्युवाचेदंस्निग्धगंधीरयागिरा १ विदितंतातयोगान्मेसर्वमेतत्तवोप्सितम् ॥ तथातद्भवितेत्युक्तात्तत्रैवांतरधीयत २ ततोदेव
र्षिगंधर्वाविस्मयंपरमंगताः ॥ कौतूहलपराःसर्वेपितामहमथाब्रुवन् ३ कोन्वयंयोगवताप्रणम्यविनयाद्रिभो ॥ वाग्भिःस्तुतोवारिष्ठाभिःश्रोतुमिच्छामतंवयम्
४ एवमुक्तस्तुभगवान्प्रत्युवाचपितामहः ॥ देवब्रह्मर्षिगंधर्वांसर्वानमधुरयागिरा ५ यत्तत्परंभविष्यंचभवितव्यंचयत्परम् ॥ भूतात्माचप्रभुश्चैवब्रह्मयच्चपरं
पदम् ६ तेनास्मिक्तसंवादःप्रसन्नेनसुरर्षभाः ॥ जमतोऽनुग्रहार्थाययाचितोमेजगत्पतिः ७ मानुषलोकमातिष्ठवासुदेवइतिश्रुतः ॥ असुराणांवधार्थायसंभव
स्वमहीतले ८ संग्रामेनिहतायेतेदैत्यदानवराक्षसाः ॥ तद्मेनृपुंसंभूताधोरूपामहाबलाः ९ तेषांवधार्थंभगवान्नरेणसहितोवशी ॥ मानुषीयोनिमास्थायच
रिष्यतिमहीतले १० नरनारायणौयौतौपुराणावृषिसत्तमौ ॥ सहितौमानुषेलोकेसंभूतावमितद्युती ११ अजेयौसमरेयतौसहितैरमरैरपि ॥ मृडास्वेतौनजा
नंतिनरनारायणावृषी १२

१३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ कृतलक्षणैःस्वस्वगुणप्रख्यातैः३९सात्वताःपंचरात्रागमवि

तस्याहमग्रजःपुत्रःसर्वस्यजगतःप्रभुः ॥ वासुदेवोऽर्चनीयोवःसर्वलोकमहेश्वरः १३ तथामनुष्योऽयमितिकदाचित्सुरसत्तमाः ॥ नावज्ञेयोमहावीर्यःशंखचक्र
गदाधरः १४ एतत्परमकंगुह्यमेतत्परमकंपदम् ॥ एतत्परमकंब्रह्मएतत्परमकंयज्ञः १५ एतदक्षरमव्यक्तमेतद्वैशाश्वतंमहः ॥ यत्तत्पुरुषसंज्ञंवेगीयतेज्ञायतेनच
१६ एतत्परमकंतेजएतत्परमकंसुखम् ॥ एतत्परमकंसत्यंकीर्तितंविश्वकर्मणा १७ तस्मात्संद्रैःसुरैःसर्वैलोकैश्चामितविक्रमः ॥ नावज्ञेयोवासुदेवोमानुषोऽय
मितिप्रभुः १८ यश्चमानुषमात्रोऽयमितिब्रूयात्समंदधीः ॥ हृषीकेशमवज्ञानात्तमाहुःपुरुषाधमम् १९ योगिनंतंमहात्मानंप्रविष्टमानुषीतनुम् १९ अवमन्येद्वा
सुदेवंतमाहुस्तामसंजनाः २० देवंचराचरात्मानंश्रीवत्सांकिसुवर्चसम् ॥ पद्मनाभंनजानातितमाहुस्तामसंबुधाः २१ किरीटकोस्तुभधरंमित्राणामभयंकरम् ॥
अवजानन्महात्मानंघोरेतमासिमज्जति २२ एवंविदित्वातत्त्वार्थलोकानामीश्वरेश्वरः ॥ वासुदेवोनमस्कार्यःसर्वलोकैःसुरोत्तमाः २३ ॥ भीष्मउवाच ॥ एवमु
क्तासभगवान्देवान्सर्षिगणान्पुरा ॥ विसृज्यसर्वभूतात्माजगामभवनंस्वकम् २४ ततोदेवाःसगंधर्वासुनुयोऽप्सरसोऽपिच ॥ कथांतांब्रह्मणागीतांश्रुत्वाप्रीतादि
व्ययुः २५ एतच्छ्रुतंमयातातऋषीणांभावितात्मनाम् ॥ वासुदेवंकथयतांसमवायेपुरातनम् २६ रामस्यजामदग्न्यस्यमार्कण्डेयस्यधीमतः ॥ व्यासनारदयो
श्चापिसकाशाद्भरतर्षभ २७ एतमर्थंचविज्ञायश्रुत्वाचप्रभुमव्ययम् ॥ वासुदेवंमहात्मानंलोकानामीश्वरेश्वरम् २८ यस्यचैवात्मजोब्रह्मासर्वस्यजगतःपिता ॥
कथंनवासुदेवोऽयमर्च्यश्चेज्यश्चमानवैः २९ वारितोऽसिमयातातमुनिभिर्वेदपारगैः ॥ मागच्छसंयुगंतेनवासुदेवेनघन्विना ३० मापांडवैःसार्द्धमितितत्त्वमोहा
न्नबुध्यसे ॥ मन्येत्पाराक्षसंकूरंतथाचासितमोवृतः ३१ यस्माद्विषसिगोविंदंपांडवंतंधनंजयम् ॥ नरनारायणौदेवौकोऽन्योद्विष्याद्विमानवः ३२ तस्माद्ब्रवी
मितेराजन्नेषवैशाश्वतोऽव्ययः ॥ सर्वलोकमयोनित्यःशास्ताघात्रीधरोध्रुवः ३३ योधारयतिलोकांस्त्रीश्वराचरगुरुःप्रभुः ॥ योद्वाजयश्चजेताचसर्वप्रकृतिरीश्वरः
३४ राजन्सर्वमयोह्येषतमोरागविवर्जितः ॥ यतःकृष्णस्ततोधर्मोयतोधर्मस्ततोजयः ३५ तस्यमाहात्म्ययोगेनयोगेनात्ममयेनच ॥ धृताःपांडुसुताराजन्जयश्चै
षांभविष्यति ३६ श्रेयोयुक्तांसदाबुद्धिंपांडवानांदधातियः ॥ बलंचैवरणेनित्यंभयेभ्यश्चैवरक्षति ३७ सएषशाश्वतोदेवःसर्वगुह्यमयःशिवः ॥ वासुदेवइतिज्ञे
योयन्मांपृच्छसिभारत ३८ ब्राह्मणैःक्षत्रियैर्वैश्यैःशूद्रैश्चकृतलक्षणैः ॥ सेव्यतेऽभ्यर्च्यतेचैवनित्ययुक्तैःस्वकर्मभिः ३९ द्वापरस्ययुगस्यांतिआदौकलियुगस्यच ॥
सात्वतंविधिमास्थायगीतःसंकर्षणेनैव ४० सएषसर्वसुरमर्त्यलोकंसमुद्रकक्ष्यांतरितांपुरीच ॥ युगेयुगेमानुषंचैववासंपुनःपुनःसृजतेवासुदेवः ४१ ॥ इति श्रीमहाभा
रतेभीष्मपर्वणिभीष्मवधप०विश्वोपाख्यानेषष्टषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६६ ॥ विनापूजकास्तदीयंसात्वतं४०कक्ष्याकांची पुरींद्वारकां४० ॥ ६०मी०नी०भा पट्टपठितमोऽध्यायः ॥ ६६ ॥

दुर्योधन उवाच ॥ वासुदेवो महद्भूतं सर्वलोकेषु कथ्यते ॥ तस्यागमं प्रतिष्ठां च ज्ञातुमिच्छेऽपि तामह १ ॥ भीष्म उवाच ॥ वासुदेवो महद्भूतं सर्वदेवतदैवतम् ॥ न
परं पुण्डरीकाक्षं दृश्यते भरतर्षभ २ मार्कण्डेयश्च गोविन्दे कथयत्यद्भुतं महत् ॥ सर्वभूतानि भूतात्मा महात्मा पुरुषोत्तमः ३ आपो वायुश्च तेजश्च त्रयमेतदकल्पयत् ॥
स सृष्ट्वा पृथिवीं दिवीं सर्वलोकेश्वरः प्रभुः ४ अप्सु वै शयनं चक्रमहात्मा पुरुषोत्तमः ॥ सर्वतेजामयो देवो योगात्सुष्वापतत्र ह ५ मुखतः सोऽग्निमसृजत् प्राणाद्वायुमथा
पिच ॥ सरस्वतीं च वेदांश्च मनसः ससृजेऽच्युतः ६ एष लोकान्ससर्जा दौर्देवांश्च ऋषिभिः सह ॥ निधनं चैव सृष्ट्युंच प्रजानां प्रभवाप्ययौ ७ एष धर्मश्च धर्मज्ञो वरदः
सर्वकामदः ॥ एष कर्ता च कार्यं च पूर्वदेवः स्वयं प्रभुः ८ भूतं भव्यं भविष्यच्च पूर्वमेतदकल्पयत् ॥ उभे संध्ये दिशः खंच नियमांश्च जनार्दनः ९ ऋषींश्चैव हि गोविन्दस्त
पश्चैवाभ्यकल्पयत् ॥ स्रष्टारं जगत्श्चापि महात्मा प्रभुरव्ययः १० अग्रजं सर्वभूतानां संकर्षणमकल्पयत् ॥ तस्मान्नारायणो जज्ञे देवदेवः सनातनः ११ नाभौ पद्मं
बभूवा स्य सर्वलोकस्य संभवात् ॥ तस्मात्पितामहो जातस्तस्माज्जातास्त्विमाः प्रजाः १२ शेषं चाकल्पयद्देवमनंतं विश्वरूपिणम् ॥ यो धारयति भूतानि धरां चै
मांसपर्वताम् १३ ध्यानयोगेन विप्राश्च तं विदंति महौजसम् ॥ कर्णस्रोतोभवं चापि मधुना ममहासुरम् १४ तमुग्रमुग्रकर्माणमुग्रां बुद्धिं समास्थितम् ॥ ब्रह्मणो
ऽपचित्तिं यातुं जघान पुरुषोत्तमः १५ तस्य तातवधा देवदेवदानवमानवाः ॥ मधुसूदनमित्याहुर्ऋषयश्च जनार्दनम् १६ वराहश्चैव सिंहश्च त्रिविक्रमगतिः
प्रभुः ॥ एष मातापिता चैव सर्वेषां प्राणिनां हरिः १७ परं हि पुण्डरीकाक्षान्न भूतं न भविष्यति ॥ मुखतः सोऽमृजद्भिप्रां बहूभ्यां क्षत्रियांस्तथा १८ वैश्यांश्चाप्युरुतो
राजानश्च द्रान्वैपादतस्तथा ॥ तपसानियतो देवो निधानं सर्वदेहिनाम् १९ ब्रह्मभूतमवास्यां पोर्णमास्यां तथैव च ॥ योगभूतं परिचरन् केशवं महदाप्नुयात् २०
केशवः परमं तेजः सर्वलोकपितामहः ॥ एवमाहुर्हृषीकेशं मुनयो वै नराधिप २१ एवमेनं विजानीहि आचार्यं पितरंगुरुम् ॥ कृष्णो यस्य प्रसीदेत लोकास्तेनाक्षया
जिताः २२ यश्चैवैनं भयस्थाने केशवं शरणं व्रजेत् ॥ स दानरः पठंश्चेदं स्वस्तिमान्समुत्कीर्णवेत् २३ ये च कृष्णं प्रपद्यंते तेन मुह्यंति मानवाः ॥ भये महति मग्नांश्च पा
तिनित्यं जनार्दनः २४ स तं युधिष्ठिरो ज्ञात्वा याथातथ्येन भारत ॥ सर्वात्मना महात्मानं केशवं जगदीश्वरम् ॥ प्रपन्नः शरणं राजन्योगानां प्रभुमीश्वरम् २५
॥ इति श्रीमहाभारते भीष्मपर्वणि भीष्मवधपर्वणि विश्वोपाख्याने सप्तषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६७ ॥ ॥ ध ॥ ॥ ध ॥ ॥ ध ॥

ब्रह्मणः सकाशादपचित्सत्कारं यातुं प्राप्नुं यांतमिति पाठे ब्रह्मणः अपचितिसंयंकर्तुमिति शेषः यांतं घावंते १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५
॥ इति भीष्मपर्वणि नीलकण्ठीये भारतमावदीपे सप्तषष्टितमोऽध्यायः ॥ १७ ॥ ॥ अ ॥ ॥ ॥ अ ॥ ॥ ॥ अ ॥ ॥ ॥ अ ॥

शृण्विति हृदमितिसामान्येनपुंसकं १।२।३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२० ॥ इति भी०नी०भा०अष्टषष्टिमोऽ

॥ भीष्म उवाच ॥ शृणु चेदं महाराज ब्रह्मभूतं स्तवं मम ॥ ब्रह्मर्षिभिश्च देवैश्च यः पुरा कथितो भुवि १ साध्यानामपि देवानां देवदेवेश्वरः प्रभुः ॥ लोकभावनभावज्ञ इति
त्वां नारदोऽब्रवीत् २ भूतं भव्यं भविष्यं च मार्कण्डेयोऽभ्युवाच ह ॥ यज्ञं त्वांचैव यज्ञानां तपश्च तपसामपि ३ देवानामपि देवं च त्वामाह भगवान्भृगुः ॥ पुराणं चैव पर
मं विष्णोरूपं तवेति च ४ वासुदेवो वसूनां त्वं शक्रं स्थापयिता तथा ॥ देवदेवोऽसि देवानामिति द्वैपायनोऽब्रवीत् ५ पूर्वे प्रजानि सर्गे च दक्षमाहुः प्रजापतिम् ॥ स्र
ष्टारं सर्वलोकानां गिरास्त्वां तथाऽब्रवीत् ६ अव्यक्तं ते शरीरोत्थं व्यक्तं ते मनसि स्थितम् ॥ देवास्त्वत्संभवाश्चैव देवत्वं त्वसितोऽब्रवीत् ७ शिरसा ते दिवं व्याप्तं बाहु
भ्यां पृथिवीं तथा ॥ जठरं ते त्रयो लोकाः पुरुषोऽसि सनातनः ८ एवं त्वामभिजानंति तपसा भावितानराः ॥ आत्मदर्शनं त्वत्तानामृषीणां चासि सत्तमः ९ राजर्षी
णामुदाराणामाह वेष्वनिवर्तिनाम् ॥ सर्वधर्मप्रधानानां त्वं गतिर्मधुसूदन १० इति नित्यं योगविद्भिर्भगवान्पुरुषोत्तमः ॥ स नत्कुमारप्रमुखैः स्तूयतेऽभ्यर्च्यते
हरिः ११ एष ते विस्तरस्तात संक्षेपश्च प्रकीर्तितः ॥ केशवस्य यथा तत्त्वं सुप्रीतो भज केशवम् १२ संजय उवाच ॥ पुण्यं श्रुत्वा तदाख्यानं महाराज सुतस्तव ॥ केश
वं बहु मेने स पांडवांश्च महारथान् १३ तमब्रवीन्महाराज भीष्मः शान्तनवः पुनः ॥ माहात्म्यं ते श्रुतं राजन केशवस्य महात्मनः १४ नरस्य च यथा तत्त्वं यन्मां त्वं पृच्छसे
नृप ॥ यदर्थं नृपुंसं भूतौ नरनारायणावृषी १५ अवध्यौ च यथा वीरौ संयुगेष्वपराजितौ ॥ यथा च पांडवाराज ब्रह्मयुधिष्वधिकस्य चित् १६ प्रीतिमान् हि दृढं कृष्णः
पांडवेषु यशस्विषु ॥ तस्माद्ब्रवीमिराजेंद्र शमो भवतु पांडवैः १७ पृथिवीं भुंक्त्वसंहितो भ्रातृभिर्बलिभिर्वशी ॥ नरनारायणौ देवावब्रज्जायनशिष्यसि १८ एवमुक्त्वा
तव पिता तूष्णीमासीद्विशंपते ॥ व्यसर्जयच्च राजानं शयनं च विवेश ह १९ राजा च शिविरं प्रायात्प्रणिपत्य महात्मने ॥ शिष्ये च शयने शुभ्रे रात्रिं तां भरतर्षभ २०
॥ इति श्रीमहाभारते भीष्मपर्वणि भीष्मवधपर्वणि विश्वोपाख्याने अष्टषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६८ ॥ विश्वोपाख्यानं समाप्तम् ॥ ६९ ॥ ॥ संजय उवाच ॥ व्युषिता
यां तु शर्वर्यामुदिते च दिवाकरे ॥ उभे सेने महाराज युद्धायैव समीयतुः १ आभ्यधावंत संकुद्धाः परस्परजिगीषवः ॥ ते सर्वे संहितायुद्धे समालोक्य परस्परम् २ पांड
वा धार्तराष्ट्राश्च राजन दुर्मित्रिते तव ॥ व्यूहौ च व्यूह्य संरब्धाः संप्रवृष्टाः प्रहारिणः ३ अरक्षन्मकरव्यूहं भीष्मो राजन समंततः ॥ तथैव पांडवाराज नरक्षन् व्यू
हमात्मनः ४ सनिर्ययौ महाराज पिता देवव्रतस्तव ॥ महतारथवंशेन संवृतो रथिनावरः ५ इतरेतरमन्वीयुर्यथा भागमवस्थिताः ॥ रथिनः पत्तयश्चैव दंति
नः सादिनस्तथा ६ तान् दृष्ट्वाऽभ्युद्यतान् संख्ये पांडवा हि यशस्विनः ॥ श्येनेन व्यूहं राजेन तेनाजय्येन संयुगे ७ अशोभत मुखे तस्य भीमसेनो महाब
लः ॥ नेत्रे शिखंडी दुर्धर्षो दृष्टुं श्रुत्वा पार्षतः ८

ध्यायः ॥ २८ ॥ ॥ व्युत्पत्तायामिति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८

शीर्षेतस्याभवद्दीर्घः सात्यकिः सत्यविक्रमः ॥ विधुन्वन्गङ्गादिव पार्थो ग्रीवायामभवत्तदा १ अक्षौहिण्यासमंतत्रवामपक्षोऽभवत्तदा ॥ महात्माद्रुपदः श्रीमानसहपु
त्रेणसंयुगे १० दक्षिणश्चाभवत्पक्षः कैकेयोऽक्षौहिणीपतिः ॥ पृष्ठतोद्रौपदेयाश्चसौमद्रश्चापेर्वीरवान् ११ पृष्ठेसमभवच्छ्रीमानस्वयंराजायुधिष्ठिरः ॥ आत्तभ्यांस
हितोवीरोयमाभ्यांचारुविक्रमः १२ प्रविश्यतुरणेभीमोमकरंमुखतस्तदा ॥ भीष्ममासाद्यसंग्रामेच्छादयामाससायकैः १३ ततोभीष्मोमहास्त्राणिपातयामास
भारत ॥ मोहयन्पाण्डुपुत्राणां व्यूढं सैन्यमहाहवे १४ संमुह्यतितदासैन्येत्वरमाणो धनंजयः ॥ भीष्मंशरसहस्रेणविष्याधरणमूर्धनि १५ प्रतिसंवार्यचास्त्राणि
भीष्ममुक्तानिसंयुगे ॥ स्वेनानीकेनहृष्टेनयुद्धायसमुपस्थितः १६ ततोदुर्योधनोराजाभारद्वाजमभाषत ॥ पूर्वदृष्ट्वावधंघोरं बलस्यबलिनावरः १७ आनुणांच
वधंयुद्धेस्मरमाणोमहारथः ॥ आचार्यसततां हित्वांहितकामोममानघ १८ वयंहित्वांसमाश्रित्यभीष्मंचैवपितामहम् ॥ देवानपिरणेजेतुं प्रार्थयामो न संशयः १९
किमुपांडुसुतानयुद्धेहीनवीर्यपराक्रमान् ॥ सतथाकुरुमद्रतेयथावध्यतिपांडवाः २० एवमुक्तस्ततोद्रोणस्तवपुत्रेणमारिष ॥ अभिनत्पांडवानीकं प्रेक्षमाणस्य
सात्यकैः २१ सात्यकिस्तुततोद्रोणंवारयामासभारत ॥ तयोऽभवत्तुष्टंघोरं रूपंभयावहम् २२ शैनेयंतुरणेकुद्धोभारद्वाजः प्रतापवान् ॥ अविध्यन्निशितैर्वा
णैर्जनुदेशेहसन्निव २३ भीमसेनस्ततः कुद्धोभारद्वाजमविध्यत ॥ संरक्षन्सात्यकिंराजनद्रोणाच्छस्त्रभृतां वरात् २४ ततोद्रोणश्चभीष्मश्चतथाशल्यश्चमारिष ॥
भीमसेनंरणेकुद्धाश्छादयांचक्रिशरैः २५ तत्राभिमन्युः संकुद्धोद्रौपदेयाश्चमारिष ॥ विव्यधुर्निशितैर्वाणैः सर्वास्तानुद्यतायुधान् २६ द्रोणभीष्मौतुसंकुद्धा
वापतंतौमहाबलौ ॥ प्रत्युद्ययौ शिखंडीतुमहेष्वासोमहाहवे २७ प्रगृह्यबलवद्दीरोधनुर्जलदनिःस्वनम् ॥ अभ्यवर्षच्छरैस्तूर्णंछादयानोदिवाकरम् २८ शिखं
डिनंसमासाद्यभरतानांपितामहः ॥ अवर्जयत्संग्रामंस्त्रीत्वंतस्यानुसंस्मरन् २९ ततोद्रोणोमहाराजअभ्यद्रवततंरणे ॥ रक्षमाणस्तदाभीष्मंतवपुत्रेणचोदितः
३० शिखंडीतुसमासाद्यद्रोणंशस्त्रभृतां वरम् ॥ अवर्जयत्संग्रस्तोयुगांताग्निमिवोल्बणम् ३१ ततोबलेनमहतापुत्रस्तवविशांपते ॥ जुगोपभीष्ममासाद्यप्रा
र्थयानोमहद्यशः ३२ तथैवपांडवाराजन्पुरस्कृत्यधनंजयम् ॥ भीष्ममेवाभ्यवर्ततजयेकत्वादहमितिम् ३३ तद्युद्धमभवद्धोरं देवानां दानवैरिव ॥ जयमाकांक्ष
तांसंख्येयशश्चसुमहाहृतम् ३४ ॥ इति श्रीमहाभारतेभीष्मपर्वणिभीष्मवधपर्वणिपंचमदिवसयुद्धारंभेऊनसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ६९ ॥ ॥ संजयउवाच ॥
अकरोत्तुमुलंयुद्धंभीष्मः शान्तनवस्तदा ॥ भीमसेनभयादिच्छन्पुत्रांस्तारयितुं तव १ पूर्वाह्नेतन्महारौद्रं राज्ञायुद्धमवर्तत ॥ कुरूणां पांडवानांचमुख्यशूरवि
नाशनम् २ तस्मिन्नाकुलसंग्रामेवर्तमानेमहाभये ॥ अभवत्तुमुलः शब्दः संस्पृशन्नगगनंमहत् ३ ऊनसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ६९ ॥ अकरोदिति १ । २ । ३

४। ५। ६। ७। ८। ९। १०। ११। १२। १३। १४। १५। १६। १७। १८। १९। २०। २१। २२। २३। २४। २५। २६। २७। २८। २९ ॥ इतिभीष्मपर्वणिनीलकण्ठीये

नदद्भिश्चमहानागैर्हेपमानैश्चवाजिभिः ॥ मेरीशंखनिनादैश्चतुमुलंसमपद्यत ४ युयुत्सवस्तेविकांताविजयायमहाबलाः ॥ अन्योन्यमभिगर्जंतोगोष्ठेष्विवमहर्षभाः
५ शिरसांपात्यमानानांसमरेनिशितैः शरैः ॥ अश्मवृष्टिरिवाकाशेबभूवभरतर्षभ ६ कुंडलोष्णीषधारीणिजातरूपोज्ज्वलानिच ॥ पतितानिस्मदृश्यंतेशिरांसिभर
तर्षभ ७ विशिखोन्मथितैर्गात्रैर्बाहुभिश्चसकार्मुकैः ॥ सहस्ताभरणैश्चान्यैरभवच्छादितामही ८ कवचोपहितैर्गात्रैर्हस्तेश्चसमलंकृतैः ॥ मुखैश्चचंद्रसंकाशैरक्तांत
नयनैः शुभैः ९ गजवाजिमनुष्याणांसर्वगात्रैश्चमूपते ॥ आसीत्सर्वासमास्तीर्णामुहूर्तेनवसुंधरा १० रजोमधैश्चतुमुलैः शस्त्रविद्युत्प्रकाशिभिः ॥ आयुधानांचनिर्घोषः
स्तनयितुसमोऽभवत् ११ संप्रहारस्तुमुलः कडुकः शोणितोदकः ॥ प्रावर्ततकुरूणांचपांडवानांचभारत १२ तस्मिन्महाभयेघोरेतुमुलोलोमहर्षणे ॥ वृष्टुः शरवर्षा
णिक्षत्रियायुद्धहुर्मदाः १३ आक्रोशन्कुंजरास्तत्रशरवर्षप्रतापिताः ॥ तावकानांपरेषांचसंयुगेभरतर्षभ १४ संरब्धानांचवीराणां धीराणाममितौजसाम् ॥ धनुर्ज्या
तलशब्देननप्राज्ञायतकिंचन १५ उत्थितेषुकबंधेषुसर्वतः शोणितोदके ॥ समरेपर्यधावंततृपारिपुवधोद्यताः १६ शरशक्तिगदाभिस्तेखड्गैश्चामिततेजसः ॥ नि
जघ्नुः समरेन्योऽन्यंशूराः परिघबाहवः १७ बभ्रुः कुंजराश्चात्रशरैर्विद्वानिरंकुशाः ॥ अश्वाश्चपर्यधावंतहतारोहादिशोदश १८ उत्पत्यनिपतंत्यन्येशरघातप्र
पीडिताः ॥ तावकानांपरेषांचयोधाभरतसत्तम १९ बाहानामुत्तमांगानांकार्मुकाणांचभारत ॥ गदानांपरिघाणांचहस्तानांचोरुभिः सह २० पादानांभूषणा
नांचकेयूराणांचसंघशः ॥ राशयस्तत्रदृश्यंतभीष्मभीमसमागमे २१ अश्वानांकुंजराणांचरथानांचानिवर्तिनां ॥ संघाताः स्मप्रदृश्यंततत्रतत्रविशांपते २२
गदाभिरसिभिः प्रासैर्वाणैश्चनतपर्वभिः ॥ जघ्नुः परस्परंतत्रक्षत्रियाः कालआगते २३ अपरेबाहुभिर्वीरानियुद्धकुशलायुधि ॥ बहुधासमसज्जंत आयसैः परिवै
रिव २४ मुष्टिभिर्जानुभिश्चैवतलैश्चैवविशांपते ॥ अन्योन्यंजघ्निरेवीरास्तावकाः पांडवैः सह २५ पतितैः पात्यमानैश्चविचेष्टाद्भिश्चभूतले ॥ घोरमायोधनंजये
तत्रतत्रजनेश्वर २६ विरथारथिनश्चात्रनिस्त्रिशवरधारिणः ॥ अन्योन्यमभिधावंतः परस्परवधैषिणः २७ ततोदुर्योधनोराजाकलिंगैर्बहुभिर्वृतः ॥ पुरस्कृत्यर
णेभीष्मं पांडवानभ्यवर्तत २८ तथैवपांडवाः सर्वेपरिवार्यवृकोदरम् ॥ भीष्ममभ्यद्रवन्कुद्धास्ततोयुद्धमवर्तत २९ ॥ इति श्रीमहाभारतेभीष्मपर्वणिभीष्मवध०
संकुल्युद्धेसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७० ॥ संजयउवाच ॥ दृष्ट्वाभीष्मेणसंस्तान्भ्रातृनन्यांश्चपार्थिवान् ॥ समभ्यधावद्भाग्यमुद्यतास्त्रोधनंजयः १ पांचजन्य
स्यनिर्घोषधनुषोर्गाडिवस्यच ॥ ध्वजंचदृष्ट्वापार्थस्यसर्वात्रोभयमाविशत् २ सिंहलांगूलमाकाशेज्वलंतमिवपर्वतम् ॥ असज्जमानंवृक्षेषुधूमकेतुमिवोत्थितम् ३

बहुवर्णविचित्रचदिव्यवानरलक्षणम् ॥ अपश्याममहाराजध्वजंगांडीवध्वनः ४ विद्युतमेघमध्यस्थांभ्राजमानामिवांबरे ॥ ददृशुर्गौडिवंयोधारुक्मपृष्ठमहासृ
घे ५ आशुश्रुमभृशंचास्यशक्रस्येवाभिगर्जतः ॥ सुघोरंतलयोःशब्दनिघ्नतस्तववाहिनीम् ६ चंडवातोयथामेघःसविद्युस्तनयितुमान् ॥ दिशःसंभ्रावयन्स
र्वाःशरवर्षैःसमंततः ७ समम्यधावद्वांगेयंभैरवास्त्रोधनंजयः ॥ दिशंप्राचींप्रतीचींचनजानीमोस्त्रमोहिताः ८ कादिग्भूताःश्रांतपत्राहताश्वाहतचेतसः ॥ अ
न्योन्यमभिसंश्लिष्ययोधास्तेभरतर्षभ ९ भीष्ममेवाभ्यलीयंतसहस्रैस्तवात्मजैः ॥ तेषामार्तायनमभूद्भीष्मःश्रांतनवोरणे १० समुत्पतंतिवित्रस्तारथेभ्योर
थिनस्तथा ॥ सादिनश्वाश्वपृष्ठेभ्योभूमौचापिपदातयः ११ श्रुत्वागांडीवनिर्घोषंविस्फूर्जितमिवाशनेः ॥ सर्वसैन्यानिभीतानिव्यवालीयंतभारत १२ अथकां
बोजजैरश्वैर्महाद्भिःशीघ्रगामिभिः ॥ गोपानांबहुसाहस्रैर्बालैर्गोपायनैर्हतः १३ मद्रसौवीरगांधारैस्त्रैर्तैश्चविशांपते ॥ सर्वकालिगमुख्यैश्चकलिगाधिपतिर्हतः १४
नानानरगणौघैश्चदुःशासनपुरःसरः ॥ जयद्रथश्चनृपतिःसहितःसर्वराजभिः १५ हयारोहवराश्वैवतवपुत्रेणचोदिताः ॥ चतुर्दशसहस्राणिशौबलंपर्यवारयन्
१६ ततस्तेसहिताःसर्वेविभक्तथवाहनाः ॥ अर्जुनंसमरेजघ्नुस्तावकाभरतर्षभ १७ रथिभिर्वारणैरश्वैःपादातैश्चसमीरितम् ॥ घोरमायोधनंचक्रमहाभ्रसदृशं
रजः १८ तोमरप्रासनाराचगजाश्चरथयोधिनाम् ॥ बलेनमहताभीष्मःसमसज्जत्किरीटिना १९ आवंत्यःकाशिराजेनभीमसेनेनसैंधवः ॥ अजातशत्रुर्मद्राणामृष
भेणयशस्विना २० सहपुत्रःसहामात्यःशल्येनसमसज्जत ॥ विकर्णःसहदेवेनचित्रसेनःशिखंडिना २१ मत्स्यादुर्योधनंजग्मुःशकुनिंचविशांपते ॥ द्रुपदश्चेकि
तानश्चसात्यकिश्चमहारथः २२ द्रोणेनसमसज्जंतसपुत्रेणमहात्मना ॥ कृपश्चकृतवर्माचष्टष्टद्युम्नमभिद्रुतौ २३ एवंप्रवजिताश्वानिभ्रांतनागरथानिच ॥ सैन्या
निसमसज्जंतप्रयुद्धानिसमंततः २४ निरभ्रेविद्युतस्तीव्रादिशश्चरजसाऽऽवृताः ॥ प्रादुरासनमहोल्काश्चसनिर्घाताविशांपते २५ प्रादुर्भूतोमहावातःपांसुवर्षप
पातच ॥ नभस्यंतर्दधेसूर्यःसैन्येनरजसाऽऽवृतः २६ प्रमोहःसर्वसत्वानामतीवसमपद्यत ॥ रजसाचाभिभूतानामस्त्रजालैश्चतुद्यताम् २७ वीरबाहुविमृष्टानां
सर्वावरणभेदिनाम् ॥ संघातःशरजालानांतुमुलःसमपद्यत २८ प्रकाशंचक्रुराकाशमुद्यतानिभुजोत्तमैः ॥ नक्षत्रविमलामाभिश्चाणिभरतर्षभ २९ आर्षभा
णिविचित्राणिरुक्मजालावृतानिच ॥ संपेतुर्दिक्षुसर्वासुचर्माणिभरतर्षभ ३० सूर्यवर्णैश्चनिर्धिशैःपात्यमानानिसर्वशः ॥ दिक्षुसर्वास्वदृश्यंतशरीराणिशिरांसि
च ३१ भग्नचक्राक्षनीडाश्चनिपातितमहाध्वजाः ॥ हताश्वाःपृथिवीजग्मुस्तत्रतत्रमहारथाः ३२ परिपेतुर्हयाश्चात्रकेचिच्छस्त्रकृतवणाः ॥ रथानविपरिकर्ष
तोहतेपुरथयोधिषु ३३ शराहताभिर्ब्रह्मदेहाबद्धयोक्ताहयोत्तमाः ॥ युगानिपर्यकर्षंततत्रतत्रस्मभारत ३४ २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४

३० वीतमादद्विरेप्रतिगजंमृद्वंतोनिर्वीर्यमपिगजंजघ्नुः मत्तगजयुद्धेतिभावः 'वीतमसारणजे'इतिनेदित्री २५ । ३० । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ ॥ इतिमी० नी० मा० एकसप्तति

अदृश्यंतससूताश्चसाश्वाःसरथयोधिनः ॥ एकेनबलिनाराजन्वारणेनविमर्दिताः ३५ गंधहस्तिमदस्त्रावमाग्रायबहवोरणे ॥ सन्निपातेबलौघानांवीतमाददि
रेगजाः ३६ सतोमरैर्महामात्रैर्निपतद्भिर्गतासुभिः ॥ बभूवायोधनंचक्रनाराचाभिहतैर्गजैः ३७ सन्निपातेबलौघानांप्रेषितैर्वरवारणैः ॥ निपेतुर्धुधिसंमग्राःस
योधाःसध्वजागजाः ३८ नागराजोपमैर्हस्तैर्नागैराक्षिप्यसंयुगे ॥ व्यदृश्यंतमहाराजसंभ्रारथकूवराः ३९ विशीर्णरथसंघाश्चकेशेष्वक्षिप्यदंतिभिः ॥ द्रुम
शाखाइवाविध्यनिष्पिष्टारथिनोरणे ४० रथेषुचरथान्युद्धेसंसक्तानवरवारणाः ॥ विकर्षंतोदिशःसर्वाःसंपेतुःसर्वशब्दगाः ४१ तेषांतथाकर्षतांतुगजानांरूपमा
बभौ ॥ सरःसुनलिनीजालंविषक्तमिवकर्षताम् ४२ एवंसंछादितंतत्रबभूवायोधनमहत् ॥ सादिभिश्चपदातैश्चसध्वजैश्चमहारथैः ४३ ॥ इतिश्रीमहाभारते
भीष्मपर्वणिभीष्मवधप० संकुलयुद्धेएकसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७१ ॥ ॥ संजयउवाच ॥ शिखंडीसहमत्स्येनविराटेनविशांपते ॥ भीष्ममाशुमहेष्वासमाससा
दसुदुर्जयम् १ द्रोणंकृपंविकर्णंचमहेष्वासंमहाबलम् ॥ राज्ञश्चान्यानरणेशूरानबहुनाच्छेद्वनंजयः २ सैंधवंचमहेष्वासंसामात्यंसहबंधुभिः ॥ प्राच्यांश्चदाक्षिणात्यां
श्चभूमिपान्भूमिपर्षभ ३ पुत्रंचतेमहेष्वासंदुर्योधनममर्षणम् ॥ दुःसहंचैवसमरेभीमसेनोऽभ्यवर्तत ४ सहदेवस्तुशकुनिमुलूकंचमहारथम् ॥ पितापुत्रौमहेष्वा
सावभ्यवर्ततदुर्जयौ ५ युधिष्ठिरोमहाराजगजानीकंमहारथः ॥ समवर्ततसंग्रामेपुत्रेणनिलतस्तव ६ माद्रीपुत्रस्तुनकुलःशूरसंकंदनोयुधि ॥ त्रिगतांनंबलैः
सार्धंसमसज्जतपांडवः ७ अभ्यवर्ततसंकुद्धाःसमरेशाल्वकेकयान् ॥ सात्यकिश्चेकितानश्चसौभद्रश्चमहारथः ८ दृष्टकेतुश्चसमरेराक्षसश्चघटोत्कचः ॥ पुत्राणां
तेरथानीकंप्रत्युद्याताःसुदुर्जयाः ९ सेनापतिरमेयात्मादृष्टद्युम्नोमहाबलः ॥ द्रोणेनसमरेराजन्समियायोग्रकर्मणा १० एवमेतेमहेष्वासास्तावकाःपांडवैःसह ॥
समेत्यसमरेशूराःसंग्रहंरंचक्रिरे ११ मध्यंदिनगतेसूर्येनभस्याकुलतांगते ॥ कुरवःपांडवेयाश्चनिजघ्नुरितरेतरम् १२ ध्वजिनोहेमचित्रांगाविचरंतोरणाजरे ॥
सपताकारथारेजुर्वैयाघ्रपरिवारणाः १३ समेतानांचसमरेजिगीषूणांपरस्परम् ॥ बभूवतुमुलःशब्दःसिंहानामिवनर्दताम् १४ तत्राद्भुतमपश्यामसंग्रहंरंसुदा
रुणम् ॥ यदकुर्वन्नरणेशूराःसृजयाःकुरुभिःसह १५ नैवखनदिशोराजन्नसूर्यशत्रुतापन ॥ विदिशोवापिपश्यामःशरैर्मुक्तैःसमंततः १६ शक्तीनांविमलाग्राणां
तोमराणांतथाऽऽस्यताम् ॥ निस्त्रिशानांचपीतानांनीलोत्पलनिभाःप्रभाः १७ क्वचानांविचित्राणामृषणानांप्रभास्तथा ॥ खंदिशःप्रदिशश्चैवभासयामा
सुरोजसा १८ वपुर्भिश्चनरेद्राणांचंद्रसूर्यसमप्रभैः ॥ विरराजतदाराजस्तत्रतत्ररणांगनम् १९

तमोऽध्यायः ॥ ७१ ॥ शिखंडीति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ शूरसंकंदनःशूराणारोदकःशूरैर्द्रोवा ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ ओजसास्वप्रभावेण १८ । १९

२० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ ॥ इतिभीष्मीयमाद्विसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७२ ॥ ॥ विराट् इति १ । २ । ३ । ४ । ५

रथसंधानरव्याघ्राःसमार्यातश्चसंयुगे ॥ विरेजुःसमरेराजनग्रहाइवनभस्तले २० भीष्मस्तुरथिनाश्रेष्ठोभीमसेनमहाबलम् ॥ अवारयतसंकुद्धःसर्वसैन्यस्यपश्य
तः २१ ततोभीष्मविनिर्मुक्तारुक्मपुंखाःशिलाशिताः ॥ अभ्यघ्नन्समरेभीमंतैलधौताःसुतेजनाः २२ तस्यशक्तिमहावेगांभीमसेनोमहाबलः ॥ कुद्धाशी
विपसंकाशाप्रिषयामासभारत २३ तामापतंतीसहसारुक्मदंडादुरासदाम् ॥ चिच्छेदसमरेभीष्मःशरैःसन्नतपर्वभिः २४ ततोऽपरेणभस्त्रेणपीतेनानिशितेनच ॥
कार्मुकंभीमसेनस्यद्विधाचिच्छेदभारत २५ सात्यकिस्तुततस्तूर्णभीष्ममासाद्यसंयुगे ॥ आकर्णप्रहितैस्तीक्ष्णैर्निशितैस्तिग्मतेजनैः २६ शरैर्वहुभिरानर्छ
त्पितरंतेजनेश्वर ॥ ततःसंधायवैतीक्ष्णंशरंपरमदारुणम् २७ वाष्पेयस्यरथाद्रीष्मःपातयामाससारथिम् ॥ तस्याश्वाःप्रहृताराजन्निहतेरथसारथौ २८ तेनते
नैवधावंतिमनोमारुतरंहसः ॥ ततःसर्वस्यसैन्यस्यनिःस्वनस्तुमुलोऽभवत् २९ हाहाकारश्चसंजज्ञेपांडवानांमहात्मनाम् ॥ अभ्यद्रवतगृहीतहयान्यच्छतधा
वत् ३० इत्यासीत्तुमुलःशब्दोयुधुधानरथंप्रति ॥ एतस्मिन्नेवकालेतुभीष्मःशांतनवस्तदा ३१ न्यहनत्पांडवीसेनामासुरीमिववृत्रहा ॥ तेवध्यमानाभीष्मेणपां
चालाःसोमकैःसह ३२ स्थिरांयुद्धेमतिं कृत्वाभीष्ममेवाभिदुद्रुवुः ॥ घृष्टयुग्ममुखाश्चापिपार्थाःशांतनवरणे ३३ अभ्यधावन्जिगीषंतस्त्वपुत्रस्यवाहिनीम् ॥
तथैवकौरवाराजन्भीष्मद्रोणपुरोगमाः ३४ अभ्यधावंतवेगेनततोयुद्धमवर्तत ३५ ॥ इतिश्रीमहाभारतेभीष्मपर्वणिभीष्मवधपंचमदिवसयुद्धेद्विसप्ततित
मोऽध्यायः ॥ ७२ ॥ ॥ संजयउवाच ॥ विराटोऽथत्रिभिर्वाणैर्भीष्ममार्च्छन्महारथम् ॥ विव्याधतुरगांश्चास्यत्रिभिर्वाणैर्महारथः १ तंप्रत्यविध्य
दशभिर्भीष्मःशांतनवःशरैः ॥ रुक्मपुंखैर्महेष्वासःकृतहस्तोमहाबलः २ द्रौणिर्गांडीवधन्वानंभीमधन्वामहारथः ॥ अविध्यदिषुभिःषड्विहस्तःस्तनांतरे ३
कार्मुकंतस्यचिच्छेदफाल्गुनःपरवीरहा ॥ अविध्यच्चभृशंतीक्ष्णैःपत्रिभिःशुक्लकूर्शनः ४ सोऽन्यत्कार्मुकमादायवेगवानक्रोधमूर्छितः ॥ अमृष्यमाणःपार्थेनका
र्मुकच्छेदमाहवे ५ अविध्यत्फाल्गुनंराजन्नवत्यानिशितैःशरैः ॥ वासुदेवंचसप्तत्याविव्याधपरमेषुभिः ६ ततःक्रोधाभिताम्राक्षःकृष्णेनसहफाल्गुनः ॥ दीर्घमुष्णं
चनिःश्वस्यचितयित्वापुनःपुनः ७ धनुःप्रपीडयामेनकरेणामित्रकूर्शनः ॥ गांडीवधन्वासंकुद्धःशितान्सन्नतपर्वणः ८ जीवितांतकरानघोरान्समादत्ताशि
लीमुखान् ॥ तैस्तूर्णसमरेविध्यद्रौणिंवलवतावरः ९ तस्यतेकवचंभित्वापुःशोणितमाहवे ॥ नविव्यथेचनिर्भिन्नोद्रौणिर्गांडीवधन्वना १० तथैवचशरान्
द्रौणिःप्रविमुंचन्नविह्वलः ॥ तस्थौसमरेराजंस्त्रातुमिच्छन्महावतम् ११ तस्यतत्सुमहत्कर्मशशंसुःकुरुसत्तमाः ॥ यत्कृष्णाभ्यांसमेताभ्यामभ्यापततसंयुगे १२
सहिनित्यमनीकेषुयुध्यतेऽभयमास्थितः ॥ अस्त्रग्रामंसंहारंद्रोणात्प्राप्यसुदुर्लभम् १३

६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३

१४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ सात्वतीपुत्रंअभिमन्युं

ममैषआचार्यसुतोद्रोणस्यापिप्रियःसुतः ॥ ब्राह्मणश्चविशेषेणमाननीयोममेतिच १४ समास्थायमतिवीरोभीमःसुःशुतापनः ॥ कृपांचक्रेरथश्रेष्ठोभारद्वाजसुतं
प्रति १५ द्रौणिंत्वक्काततोयुद्धेकौतेयःश्वेतवाहनः ॥ युयुधेतावकाभिघ्नंस्त्वरमाणःपराक्रमी १६ दुर्योधनस्तुदशभिर्गाध्रपत्रैःशिलाशितैः ॥ भीमसेनमहे
ष्वासंरुक्मपुंखैःसमार्षयत् १७ भीमसेनःसुसंकुद्धःपरासुकरणदृढम् ॥ चित्रंकार्मुकमादत्तशरांश्चनिशितान्दश १८ आकर्णप्रहितैस्तीक्ष्णैर्वेगवद्भिरजिह्वैः ॥
अविध्यतूर्णमव्यग्रःकुरुराजंमहोरसि १९ तस्यकांचनसूत्रस्थःशरैःसंछादितोमणिः ॥ रराजोरसिखेसूर्योग्रहैरिवसमावृतः २० पुत्रस्तुतवतेजस्वीभीमसेनेन
ताडितः ॥ नामृष्यतयथानागस्तलशब्दंमदोत्कटः २१ ततःशरैर्महाराजरुक्मपुंखैःशिलाशितैः ॥ भीमंविव्याधसंकुद्धस्त्रासयानोवरूथिनीं २२ तौयु
ध्यमानौसमरेभृशमन्योन्यविक्षतौ ॥ पुत्रौतेदेवसंकाशौव्यरोचेतांमहाबलौ २३ चित्रसेनंनरव्याघ्रंसौभद्रःपरवीरहा ॥ अविध्यदशभिर्वाणैःपुरुमित्रंचसप्तभिः २४
सत्यव्रतंचसप्तत्याविद्धाशक्रसमोयुधि ॥ नृत्यन्निवरणेवीरार्तिनःसमजीजनत् २५ तंप्रत्यविध्यदशभिश्चित्रसेनःशिलीमुखैः ॥ सत्यव्रतश्चनवभिःपुरुमित्र
श्चसप्तभिः २६ सविद्धोविक्षरन्नरक्तंशुसंवारणंमहत् ॥ चिच्छेदचित्रसेनस्यचित्रंकार्मुकमार्जुनिः २७ भित्त्वाचास्यतनुत्राणंशरेणोरस्यताडयत् ॥ ततस्ते
तावकावीराराजपुत्रामहारथाः २८ समेत्ययुधिसंरब्धाविव्यधुर्निशितैःशरैः ॥ तांश्चसर्वानशरैस्तीक्ष्णैर्जघानपरमास्त्रवित् २९ तस्यदृष्ट्वातुतत्कर्मपरिवुः
सुतास्तव ॥ दहंतंसमरेसैन्यंवनेकक्षयथोल्बणम् ३० अपेतशिशिरेकालेसमिद्धमिवपावकम् ॥ अत्यरोचतसौभद्रस्तवसैन्यानिनाशयन् ३१ तत्तस्यचरितं
दृष्ट्वापौत्रस्तवविशांपते ॥ लक्ष्मणोऽभ्यपततूर्णसात्वतीपुत्रमाहवे ३२ अभिमन्युस्तुसंकुद्धोलक्ष्मणंशुभलक्षणम् ॥ विव्याधनिशितैःषड्विःसारथिंचत्रिभिःशरैः
३३ तथैवलक्ष्मणोराजन्सौभद्रंनिशितैःशरैः ॥ अविध्यतमहाराजतदुतमिवाभवत् ३४ तस्याश्वाश्चतुरोहत्वासारथिंचमहाबलः ॥ अभ्यद्रवतसौभद्रो
लक्ष्मणंनिशितैःशरैः ३५ हताश्वेतुरथेतिष्ठेक्ष्मणःपरवीरहा ॥ शक्तिंचिक्षेपसंकुद्धःसौभद्रस्यरथंप्रति ३६ तामापतंतीसहसाघोररूपादुरासदाम् ॥
अभिमन्युःशरैस्तीक्ष्णैश्चिच्छेदभुजगोपमाम् ३७ ततःस्वरथमारोप्यलक्ष्मणंगौतमस्तदा ॥ अपोवाहरथेनाजौसर्वसैन्यस्यपश्यतः ३८ ततःसमाकुले
तस्मिन्वर्तमानेमहाभये ॥ अभ्यद्रवन्जिघांसंतःपरस्परवधैषिणः ३९ तावकाश्चमहेष्वाःपांडवाश्चमहारथाः ॥ जुहंतःसमरेप्राणान्निजधुरितरेतरम्
४० मुक्तकेशाविक्रवाविरथाश्छिन्नकार्मुकाः ॥ बाहुभिःसमयुध्यंतसृजयाःकुरुभिःसह ४१ ततोभीष्मोमहाबाहुःपांडवानांमहात्मनाम् ॥ सेनांजघान
संकुद्धोदिव्यैरस्त्रैर्महाबलः ४२

३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२

४३ ॥ इतिभीष्मपर्वणि नीलकंठीयेभारतभावदीपे त्रिसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ अथेति १।२।३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६
 हतैरश्वैर्गजैस्तत्रनरैरश्वैश्चपातितैः ॥ रथिभिःसादिभिश्चैवसमास्तोर्यतमेदिनी ४३ ॥ इतिश्रीमहाभारतेभीष्मपर्वणि भीष्मवधपर्वणिद्वन्द्वयुद्धेत्रिसप्तति
 तमोऽध्यायः ॥ ७३ ॥ ॥ संजयउवाच ॥ अथराजन्महाबाहुःसात्यकिर्युद्धदुर्मदः ॥ विकृत्यचापंसमरेभारसाहमनुत्तमम् १ प्रासुंचतुर्ध्वसंयुक्तानशरा
 नाशीविषोपमान् ॥ प्रगाढंलघुचित्रंचदर्शयन्हस्तलाघवम् २ तस्यविक्षिपतश्चापंशरानन्यांश्चमुंचतः ॥ आददानस्यभूयश्चसंधानस्यचापरान् ३ क्षिपतश्च
 परांस्तस्यरणेशून्विनिघ्नतः ॥ ददृशेरूपमत्यर्थमेवस्येवप्रवर्षतः ४ तमुदीर्यतमालोक्यराजादुर्योधनस्ततः ॥ रथानामयुतंतस्यप्रेषयामासभारत ५ तां
 स्तुसर्वान्महेष्वासान्सात्यकिःसत्यविक्रमः ॥ जघानपरमेष्वासोदिव्येनास्त्रेणवीर्यवान् ६ सकृत्वादारुणंकर्मप्रगृहीतशरासनः ॥ आससादततोवीरोभूरिश्रवस
 माहवे ७ सहिसंघश्यसेनांतियुधुधानेनपातितां ॥ अभ्यधावतसंकुद्धःकुरूणांकीर्तिवर्धनः ८ इंद्रायुधसवर्णतुविस्फार्यसुमहद्वनुः ॥ सृष्टवान्वज्रसंकाशान्
 शरानाशीविषोपमान् ९ सहस्रशोमहाराजदर्शयन्पाणिनाघवम् ॥ शरांस्तान्मृत्युसंस्पर्शान्सात्यकेश्वपदानुगाः १० नविषेदुस्तदाराजन्मुदुष्टुस्तेसमंततः ॥
 विहायसात्यकिराजन्समरेयुद्धदुर्मदम् ११ तद्वद्वायुयुधानस्यसुतादशमहाबलाः ॥ महारथाःसमाख्याताश्चित्रवर्मायुधध्वजाः १२ समासाद्यमहेष्वासंभूरिश्रवस
 माहवे ॥ उचुःसर्वेसुसंख्यायूपकेतुंमहारणे १३ भोभोकोरवदायादसहास्माभिर्महाबल ॥ एहियुध्यस्वसंग्रामेसमस्तैःपृथगेववा १४ अस्मान्वात्वंपराजित्ययशः
 प्राप्नुहिंसंयुगे ॥ वयंवात्वांपराजित्यप्रीतिंघास्यामहेपितुः १५ एवमुक्तस्तदाशूरैस्तानुवाचमहाबलः ॥ वीर्यश्लाघीनरश्रेष्ठस्तान्दृष्ट्वासमवस्थितान् १६ साध्वि
 दंकथ्यतेवीरायद्येवंमतिरद्यवः ॥ युध्यध्वंसहितायत्तानिहनिष्यामिबोरणे १७ एवमुक्तामहेष्वासास्तेवीराःक्षिप्रकारिणः ॥ महताशरवर्षेणअभ्यधावन्नरिंदमम्
 १८ सोऽपराह्मेमहाराजसंग्रामस्तुमुलोऽभवत् ॥ एकस्यचबहूनांचसमेतानांरणाजिरे १९ तमेकंरथिनांश्रेष्ठंशरैस्तेसमवाकिरन् ॥ प्रावृषीवयथामेरुंसिपिचुर्जलदा
 नृप २० तैस्तुमुक्तान्शरान्घोरानयमदंडाशनिप्रभान् ॥ असंप्राप्तानसंग्रामांतश्चिच्छेदाशुमहारथः २१ तत्राहुतमपश्यामसौमदत्तेःपराक्रमम् ॥ यदेकोबहुभिर्यु
 द्धेसमसज्जदभीतवत् २२ विसृज्यशरवृष्टिंतांशराजन्महारथाः ॥ परिवार्यमहाबाहुंनिहतुमुपचक्रमुः २३ सौमदत्तिस्ततःकुद्धस्तेषांचापानिभारत ॥ चिच्छे
 दसमरेराजन्युध्यमानोमहारथैः २४ अथैषांछिन्नधनुषांशरैःसन्नतपर्वभिः ॥ चिच्छेदसमरेराजन्शिरांसिभरतर्षभ २५ तेहतान्यपतन्महाराजन्वज्रमग्राइवदुमाः ॥
 तान्दृष्ट्वानिहतान्वीर्येणपुत्रान्महाबलान् २६ वाष्पेण्योविनदन्महाराजन्भूरिश्रवसमभ्ययात् ॥ रथंस्थेनसमरेपीडयित्वामहाबलौ २७ तावन्योन्यंहिसमरेनिहत्यर
 थवाजिनः ॥ विस्थावभिवलगंतौसमेयातांमहारथौ २८

१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३।२४।२५।२६।२७।२८

१९।२०।२१।२२।२३।२४।२५।२६।२७।२८।२९ ॥ ७४ ॥ अथेति १।२।३।४।५।६।७।८।९।१०।११

प्रगृहीतमहा खड्गातौचर्मवरधारिणौ ॥ शुशुभातेनरव्याघ्रौयुद्धायसमवस्थितौ २९ ततःसात्यकिमभ्येत्यनिर्द्धिशवरधारिणम् ॥ भोमसेनस्त्वरन्महाराजन्महारो
 पयतदा ३० तवापितनयोराजन्भूरिश्रवसमाहवे ॥ आरोपयद्रथंतूर्णपश्यतांसर्वधान्विनाम् ३१ तस्मिंस्तथावर्तमानेरणेभीष्ममहारथम् ॥ अयोधयंतसंर
 ष्ठाःपांडवाभरतर्षभ ३२ लोहितायतिचादित्येत्वरमाणोधनंजयः ॥ पंचविंशतिसाहस्रात्रिजघानमहारथान् ३३ तेहिदुर्योधनादिष्ठास्तदापार्थनिबर्हणे ॥ सं
 प्राप्यैवगतानांशंलभाइवपावकम् ३४ ततोमत्स्याःकेकयाश्चधनुर्वेदविशारदाः ॥ परिववृस्तदापार्थसहपुत्रंमहारथम् ३५ एतस्मिन्नेवकालेतुसूर्यस्तमुपग
 च्छति ॥ सर्वेषांचैवसैन्यानांप्रमोहःसमजायत ३६ अवहारंततश्चक्रेपितादेववतस्तव ॥ संध्याकालेमहाराजसैन्यानांश्रांतवाहनः ३७ पांडवानांकुरूणांचपर
 स्परसमागमे ॥ तेसेनेभृशसंविग्रेययतुःस्वंनिवेशनम् ३८ ततःस्वशिविरंगत्वान्यविशंस्तत्रभारत ॥ पांडवाःसृजयैःसार्धंकुरवश्चयथाविधि ३९ ॥ इतिश्रीम
 हाभारतेभीष्मप०भीष्मवधप०पंचमदिवसावहारेचतुःसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७४ ॥ संजयउवाच ॥ तेविश्रम्यततोरानसहिताःकुरुपांडवाः ॥ व्यतीतायांतुश
 र्वर्यापुनर्युद्धायनिर्ययुः १ तत्रशब्दोमहानासीतवतेषांचभारत ॥ युज्यतरथमुख्यानांकल्प्यतांचैवदंतिनाम् २ संनह्यतांपदातीनांहयानांचैवभारत ॥ शं
 खदुंदुभिनादश्चतुर्मुलःसर्वतोऽभवत् ३ ततोयुधिष्ठिरोराजाष्टष्टुम्रमभाषत् ॥ व्यूहंव्यूहमहाबाहोमकरंशत्रुनाशनम् ४ एवमुक्तस्तुपार्थेनष्टष्टुम्रोमहारथः ॥
 व्यादिदेशमहाराजरथिनोरथिनांवरः ५ शिरोऽभूदुपदस्तस्यपांडवश्चधनंजयः ॥ चक्षुषीसहदेवश्चनकुलश्चमहारथः ६ तुंडमासीन्महाराजभीमसेनोमहाबलः
 सौभद्रोद्रौपदेयाश्चराक्षसश्चघटोत्कचः ७ सात्यकिर्धर्मराजश्चव्यूहग्रीवांसमास्थिताः ॥ षष्ठमासीन्महाराजविराटोवाहिनीपतिः ८ दृष्टुम्रेनसहितोमहत्यासे
 नयावृतः ॥ केकयाभ्रातरःपंचवामपार्श्वसमाश्रिताः ९ दृष्टकेतुर्नरव्याघ्रश्चेकितानश्चवीर्यवान् ॥ दक्षिणपक्षमाश्रित्यस्थितौव्यूहस्यरक्षणे १० पादयोस्तुम
 हाराजस्थितःश्रीमान्महारथः ॥ कुंतिभोजःशतानिकोमहत्यासेनयावृतः ११ शिखंडीतुमहेष्वासःसोमकैःसंवृतोबली ॥ इरावांश्चततःपुच्छेमकरस्यव्यवस्थितौ
 १२ एवमेतंमहाव्यूहंव्यूहभारतपाण्डवाः ॥ सूर्योदयेमहाराजपुनर्युद्धायदंशिताः १३ कौरवानभ्ययुस्तूर्णहस्त्यश्चरथपातिभिः ॥ समुच्छ्रितैर्ध्वजैश्छत्रैःश
 खैश्चविमलैःशितैः १४ व्यूहंदृष्ट्वातुतसैन्यंपितादेववतस्तव ॥ कौचेनमहताराजन्प्रत्यव्यूहतवाहिनीम् १५ तस्यतुंडेमहेष्वासोभारद्वाजोव्यरोचत ॥ अ
 श्वत्थामाकृपश्चैवचक्षुरासीन्नरेश्वर १६ कृतवर्मातुसहितःकांबोजवरवाल्हिकैः ॥ शिरस्यासीन्नरश्रेष्ठःश्रेष्ठःसर्वधनुष्मतां १७ ग्रीवायांशूरसेनश्चतवपुत्रश्चमारिष
 दुर्योधनोमहाराजराजभिर्बहुभिर्दृतः १८ प्रागज्योतिषस्तुसहितोमद्रसौवीरकेकयैः ॥ उरस्यभून्नरश्रेष्ठमहत्यासेनयावृतः १९ १२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९

२० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ ॥ इति भी० नी० भा० पंचसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७५ ॥ एवमिति १
 स्वसेनयाचसहितः सुशर्माप्रस्थलाधिपः ॥ वामपक्षं समाश्रित्य दांशितः समवस्थितः २० तुषारायवनाश्वैवशकाश्च सहचरुपैः ॥ दक्षिणपक्षमाश्रित्य स्थिता व्यू
 हस्य भारत २१ श्रुतायुश्च शतायुश्च सौमदातिश्च मारिष ॥ व्यूहस्य जघने तस्थूरक्षमाणाः परस्परम् २२ ततो युद्धाय संजग्मुः पांडवाः कौरवैः सह ॥ सूर्योदये
 महाराजततो युद्धमभून्महत् २३ प्रतीयूरथिनो नागानां गांश्च रथिनो ययुः ॥ हयारोहान् रथारोहारथिनश्चापिसादिनः २४ सादिनश्च हयान् राजनरथिनश्च महा
 रणे ॥ हस्त्यारोहान् हयारोहारथिनः सादिनस्तथा २५ रथिनः पतिभिः सार्धं सादिनश्चापि पतिभिः ॥ अन्योन्यं समरे राजनप्रत्यवावन्नमर्षिताः २६ भीमसेना
 र्जुनयमैर्गुप्ताचान्यैर्महारथैः ॥ शुशुभे पांडवी सेनानक्षत्रैरिव शर्वरी २७ तथा भीष्मकपद्मोणशल्यदुर्योधनादिभिः ॥ तवापि च बभौ सेनाग्रहैर्द्यौरिव संवृता २८ भी
 मसेनस्तु कौंतेयो द्रोणं दृष्ट्वा पराक्रमी ॥ अभ्ययाज्जवनैरश्वैर्भारद्वाजस्य वाहिनीम् २९ द्रोणस्तु समरे कुद्धो भीमं नवमिरायसैः ॥ विव्याध समरशलाघीमर्माण्युद्धि
 श्यवीर्यवान् ३० दृढाहतस्ततो भीमो भारद्वाजस्य संयुगे ॥ सारथिं प्रेषयामास यमस्य सदनं प्रति ३१ संसृष्टस्वयं वाहान् भारद्वाजः प्रतापवान् ॥ व्यधमत्पांड
 वी सेनां तु लराशिमिवानलः ३२ तेवध्यमाना द्रोणेन भीष्मेण च नरोत्तमाः ॥ संजयाः कैकयैः सार्धं पलायनपराऽभवन् ३३ तथैव तावकं सैन्यं भीमार्जुनपरिक्षतम् ॥
 मुह्यते तत्र तत्रैव समदेववरांगना ३४ अभिद्येतां ततो व्यूहौ तस्मिन्वीरवरक्षये ॥ आसीद्व्यतिकरो घोरस्तव तेषां च भारत ३५ तदद्भुतमपश्याम तावकानां परैः
 सह ॥ एकायनगतः सर्वेयदयुध्यंत भारत ३६ प्रतिसंवार्य चास्त्राणितेन्योन्यस्य विशांपते ॥ युयुधुः पांडवाश्चैव कौरवाश्च महाबलाः ३७ ॥ इति श्रीमहाभारते
 भीष्मपर्वणि भीष्मवधोऽष्टादिवसयुद्धारंभे पंचसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७५ ॥ ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ एवं बहुगुणं सैन्यमेवं बहुविधं पुरा ॥ व्यूहमेवं यथाशास्त्रममोघं
 चैव संजय १ हृष्टमस्माकमत्यंतमभिकामं च नः सदा ॥ प्रह्वमव्यसनोपेतं पुरस्तादृष्टविक्रमम् २ नातिवृद्धमवालं च न कृशं न च पीवरम् ॥ लघुवृत्ताय तप्रायं सारयो
 धमनामयम् ३ आतसन्नाहशस्त्रं च बहुशस्त्रपरिग्रहम् ॥ असिद्युद्धेनियुद्धे च गदायुद्धे च कोविदम् ४ प्रासर्ष्टितो मरेष्वाजौ परिवेष्यायसेषु च ॥ भिदिपालेषु शक्तीषु
 सुसलेषु च सर्वशः ५ कंपनेषु च चापेषु कणपेषु च सर्वशः ॥ क्षेपणीयेषु चित्रेषु मुष्टियुद्धेषु च क्षमम् ६ अपरोक्षं च विद्यासु व्यायामे च कृतश्रमम् ॥ शस्त्रग्रहणविद्या
 सु सर्वासु परिनिष्ठितम् ७ आरोहे पर्यवस्कंदे सरणे सांतरहुते ॥ सम्यक्प्रहरणे याने व्यपयाने च कोविदम् ८ नागाश्च रथयानेषु बहुशः सुपरीक्षितम् ॥ परीक्ष्य च
 यथान्यायं वेतेनोपपादितम् ९ नगोष्ठयानोपकारेण च बंधुनिमित्ततः ॥ नसौ हृदयैर्वापि नाकुलीनपरिग्रहैः १० समृद्धजनमार्थं चतुष्टयं विधां ववम् ॥ क
 तोपकारभूयिष्ठं यशस्वि च मनस्वि च ११

नः अस्मान् अभिकामं आकांक्षमाणं प्रह्वमणतं १ लघुवृत्तं शीघ्रकारि आयतप्रायं प्राशुबहुलं ३।१।५।७ आरोहे हस्त्यादीनां पर्यवस्कंदे हस्त्यादिभ्योऽवतरणे ८।९।१० मनस्विताहंकारं ११

१२।१३ अपक्षैः पक्षशून्यैः तथाऽपि गत्यापक्षिसदृशैः १४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३।२४।२५ ॥ इति भी० नी० भा० पंचसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७६ ॥

स्वजनैस्तु नरेमुख्यैर्वहुशो दृष्टकर्मभिः ॥ लोकपालोपमैस्ता तपालितं लोकविश्रुतम् १२ बहुभिः क्षत्रियैर्गुप्तं पृथिव्यां लोकसंमतैः ॥ अस्मानभिगतैः कामात्सवलैः
 सपदानुगैः १३ महोदधिमिवापूर्णमापगाभिः समंततः ॥ अपक्षैः पक्षिसंकाशैरथैर्नागैश्च संवृतम् १४ नानायोधजलं भीमं वाहनोर्मितरंगिणम् ॥ क्षेपण्यासे गदा
 शक्तिशरप्राससमाकुलम् १५ ध्वजभूषणसंवाधं रत्नपट्टसुसंचितम् ॥ परिधावद्भिरश्वैश्च वायुवेगविकंपितम् १६ अपारमिव गर्जतं सागरप्रतिमं महत् ॥ द्रोणभी
 ष्माभिसंगुप्तं गुप्तं च कृतवर्मणा १७ कृपदुःशासनाभ्यां च जयद्रथमुखैस्तथा ॥ भगदत्तविकर्णाभ्यां द्रौणिशौबलबालिहकैः १८ गुप्तं प्रवीरे लोके श्वसारवद्भिर्भहात्म
 भिः ॥ यदहन्यत संग्रामे दैवमत्र पुरातनम् १९ नैतादृशं सुद्योगं दृष्टवंतो हि मानुषाः ॥ ऋषयो वामहाभागाः पुराणाभुविसंजय २० ईदृशोऽपि बलौ चस्तु संयुक्तः
 शस्त्रसंपदा ॥ बध्यते यत्र संग्रामे किमन्यद्भागधेयतः २१ विपरीतमिदं सर्वं प्रतिभाति हि संजय ॥ यत्रेदं बलं घोरं पांडवानांतरद्वये २२ पांडवार्थाय नियतं देवा
 स्तत्र समागताः ॥ युध्यंते मामकं सैन्यं यथावध्यत संजय २३ उक्तो हि विदुरेणाहं हितं पथ्यं च नित्यशः ॥ न च जग्राहतं न दंष्टुः पुत्रो दुर्योधनो मम २४ तस्य मन्ये म
 तिः पूर्वसर्वज्ञस्य महात्मनः ॥ आसीद्यथागतं तात येन दृष्टमिदं पुरा २५ अथवा भाव्यमेवं हि संजयैतेन सर्वथा ॥ पुराधात्रायथामृष्टं तत्तथानैतदन्यथा २६ ॥ इति
 श्रीमहाभारते भीष्मपर्वणि भीष्मवधोऽष्टादिवसयुद्धारंभे पंचसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७६ ॥ ॥ संजय उवाच ॥ आत्मदोषात्त्वयाराज न प्राप्तं व्यसनमीदृशम् ॥
 न हि दुर्योधनस्तानि पश्यते भरतर्षभ १ यानि त्वं दृष्टवान् राजन धर्मसंकरकारिते ॥ तव दोषात्पुरा त्वत्तु तमेव विशांपते २ तव दोषेण युद्धं च प्रवृत्तं सह पांडवैः ॥ त्व
 मेवाद्यफलं भुंक्ष्व कृत्वा किलिषमात्मना ३ आत्मनैव कृतं कर्म आत्मनैवोपभुज्यते ॥ इह च प्रेत्य वाराजं स्त्वया प्राप्तं यथातथम् ४ तस्माद्वाज न स्थिरो भूत्वा प्राप्येदं व्य
 सनं महत् ॥ शृणु युद्धं यथावृत्तं शंसतो मे नराधिप ५ भीमसेनः सुनिशितैर्बाणैर्भित्वा महाचमूम् ॥ आससाद ततो वीरः सर्वान् दुर्योधनानुजान् ६ दुःशासनं दुर्विषहं दुःसहं
 दुर्मदं जयम् ॥ जयत्सेनं विकर्णं च चित्रसेनं सुदर्शनम् ७ चारुचित्रं सुवर्माणं दुष्कर्णं कर्णमेव च ॥ एतां श्रान्यांश्च सुबहून्समीपस्थान् महारथान् ८ धार्तराष्ट्रान्सुसं
 क्रुद्धान् दृष्ट्वा भीमो महारथः ॥ भीष्मेण समरे गुप्तां प्रविवेश महाचमूम् ९ अथालोक्य प्रविष्टं मूचुस्ते सर्व एव तु ॥ जीवग्राहं निगृहीमो वयमेनं नराधिपाः १०
 सतैः परिवृतः पार्थो भ्रातृभिः कृतनिश्चयैः ॥ प्रजासंहरणे सूर्यः कूरुरिव महाग्रहैः ११ संप्राप्य मध्यं सैन्यस्य नभीः पांडवमाविशत् ॥ यथा देवा सुरे युद्धे महेंद्रं प्रा
 प्य दानवान् १२ ततः शतसहस्राणिरथिनां सर्वशः प्रभो ॥ उद्यतानि शरैस्तीव्रैस्ते मेकं परिवविरे १३ सतेषां प्रवरान् यो धातुहस्त्यश्च रथसादिनः ॥ ज
 घानसमरे शूरो धार्तराष्ट्रानचिंतयन् १४

आत्मदोषादिति १।२।३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४

तेषां व्यवसितं ज्ञात्वा भीमसेनो जिघृक्षताम् ॥ समस्तानां वधे राजन्मर्तिचक्रे महामनाः १५ ततो रथं समुत्सृज्य गदामादाय पाण्डवः ॥ जघान धार्तराष्ट्राणां तं बलौघमहार्णवम् १६ भीमसेनो प्रविष्टे तु घृष्टयुगलोऽपि पार्षतः ॥ द्रोणमुत्सृज्य तरसा प्रययौ यत्र सौबलः १७ निवार्य महतीं सेनां तावकानां नरर्षभः ॥ आससाद रथं शून्यं भीमसेनस्य संयुगे १८ दृष्ट्वा विशोकं समरे भीमसेनस्य साराथिम् ॥ घृष्टयुगलो महाराज दुर्मना गतचेतनः १९ अपृच्छ द्वापसं रुद्रो निःश्वसन् वाचमरियन् ॥ मम प्राणैः प्रियतमः क्व भीम इति दुःखितः २० विशोकस्तमुवाचे दंष्ट्रयुगलं तं जलिः ॥ संस्थाप्य मामिह बली पाण्डवेयः पराक्रमी २१ प्रविष्टो धार्तराष्ट्राणामेतद्बलमहार्णवम् ॥ मामुक्त्वा पुरुषव्याघ्रः प्रीतियुक्तमिदं वचः २२ प्रतिपालय मां सूत नियम्याश्वान्मुहूर्तकम् ॥ यावदेतां त्रिहन्म्यद्य इमे मद्वधोद्यताः २३ ततो दृष्ट्वा प्रधावंतं गदाहस्तं महाबलम् ॥ सर्वेषामेव सैन्यानां संहर्षः समजायत २४ तस्मिन्सुतमुले युद्धे वर्तमाने भयानके ॥ भित्त्वारजन्महाव्यूहं प्रविवेश वृकोदरः २५ विशोकस्य वचः श्रुत्वा घृष्टयुगलोऽथ पार्षतः ॥ प्रत्युवाच ततः सूतं रणमध्ये महाबलः २६ नहि मे जीवितेनापि विद्यतेऽद्य प्रयोजनम् ॥ भीमसेनं रणे हित्वा स्नेहमुत्सृज्य पाण्डवैः २७ यदियामि विना भीमं किं मां क्षत्रं वा दिष्यति ॥ एकायनगते भीमे मायि चावस्थिते युधि २८ अस्वस्ति तस्य कुर्वति देवाः शक्रपुरोगमाः ॥ यः सहायान्परित्यज्य स्वस्तिमानावजेहम् २९ मम भीमः सखा चैव संबंधी च महाबलः ॥ भक्तोऽस्मान्भक्तिमांश्चाहं तमप्यरिनिषूदनम् ३० सोऽहं तत्र गमिष्यामि यत्र यातो वृकोदरः ॥ निघ्नं तं मारिषून्पश्य दानवानिव वासवम् ३१ एवमुक्त्वा ततो वीरयौ मध्येन भारत ॥ भीमसेनस्य मार्गे षुगदाप्रमाथितैर्गजैः ३२ सददर्शतदा भीमं दहंतं रिपुवाहिनीम् ॥ वातो वृक्षानिव बलात् प्रभंजं तरणेरिपून् ३३ ते वध्यमानाः समरे रथिनः सादिनस्तथा ॥ पादातादंतिनश्चैव च कुरातं स्वरं महत् ३४ हाहाकारश्च संजज्ञे तव सैन्यस्य मारिष ॥ वध्यतो भीमसेनेन कृतिना चित्रयोधिना ३५ ततः कृतास्त्रास्ते सर्वे परिवार्य वृकोदरम् ॥ अभीताः समवर्तत शस्त्रवृष्ट्या परंतप ३६ अभिहृतं शस्त्रभृतां वरिष्ठं समंततः पाण्डवलोकवीरः ॥ सैन्येन घोरेण सुसंहितेन दृष्ट्वा बली पार्षतो भीमसेनम् ३७ अथोपगच्छच्छरविक्षतां पदातिनं क्रोधविष्वक्मं तम् ॥ आश्वासयन् पार्षतो भीमसेनं गदाहस्तं कालमिवांतकाले ३८ विशल्य मे न च चकार तूर्णमारोपयन् आत्मरथे महात्मा ॥ भृशं परिष्वज्य च भीमसेनमाश्वासयामास स शत्रुमध्ये ३९ आतूनथोपेत्य तवापि पुत्रस्तस्मिन्विमर्दे महति प्रवृत्ते ॥ अयं दुरात्मा दुपदस्य पुत्रः समागतो भीमसेनेन सार्धं ४० तं यामसर्वं महता बलेन मावोरिपुः प्रार्थयतामनीकम् ॥ श्रुत्वा तु वाक्यं तममुप्यमाणा ज्येष्ठा ज्ञायानोदिता धार्तराष्ट्राः ४१ वधाय निष्पेतु रुदायुधास्ते युगक्षये केतवो यद्गुह्यः ॥ प्रगृह्य चास्त्राणि धनुषिणी राज्यानि मिघोषैः प्रविकंपयंतः ४२ शरैरवर्षन् दुपदस्य पुत्रं यथाऽबुधदधरं वारिजालैः ॥ निहत्य तांश्चापिशरैः सुतीक्ष्णैर्न विव्यथे समरे चित्रयोधी ४३

समभ्युदीर्णांश्च तवात्मजास्तथानिशम्य वारानभितः स्थितान् रणे ॥ जिघांसुरुग्रं दुपदात्मजो युवा प्रमोहनास्त्रयुजो महारथः ४४ कुद्धो भृशं तव पुत्रे पुराजन्मदयेषु यद्वत्समरे महेंद्रः ॥ ततो व्यमुह्यं तरणे नृवीराः प्रमोहनास्त्राहत बुद्धिसत्त्वाः ४५ प्रदुष्टुः कुरवश्चैव सर्वे सवाजिनागाः सरथाः समंतात् ॥ परीतकालानिवनष्टं ज्ञानमोहोपेतास्तव पुत्रान्निशम्य ४६ एतस्मिन्नेव काले तु द्रोणः शस्त्रभृतां वरः ॥ दुपदं त्रिभिरासाद्य शरैर्विव्याध दारुणैः ४७ सोऽतिविद्धस्ततो राजन् रणे द्रोणेन पार्थिवः ॥ अपाया दुपदो राजन् पूर्ववैरमनुस्मरन् ४८ जित्वा तु दुपदं द्रोणः शंखं दध्मौ प्रतापवान् ॥ तस्य शंखस्वनं श्रुत्वा वित्रेसुः सर्वसोमकाः ४९ अथ शुश्रावते जस्वी द्रोणः शस्त्रभृतां वरः ॥ प्रमोहनास्त्रेण रणे मोहितानां त्मजास्तव ५० ततो द्रोणो महाराज त्वरितोऽभ्याययौ रणात् ॥ तत्रापश्यन्महेष्वासो भारद्वाजः प्रतापवान् ५१ घृष्टयुगलं च भीमं च विचरंतौ महारणे ॥ मोहाविष्टांश्च ते पुत्रान्पश्यन्समहारथः ५२ ततः प्रज्ञास्त्रमादाय मोहनास्त्रं व्यनाशयत् ॥ अथ प्रत्यागत प्राणास्तव पुत्रामहारथाः ५३ पुनर्युद्धाय समरे प्रययुर्भीमपार्षतौ ॥ ततो युधिष्ठिरः प्राह समाहूय स्वसैनिकान् ५४ गच्छतु पदवीं शक्त्या भीमपार्षतयोर्युधि ॥ सौभद्रप्रमुखा वीरारथाद्वादशदंशिताः ५५ प्रवृत्तिमधिगच्छंतु न हि शुद्धयति मे मनः ॥ त एवं समनुज्ञाताः शूराविक्रांतयोधिनः ५६ बाढमित्येवमुक्त्वा तु सर्वे पुरुषमानिनः ॥ मध्यादिनगते सूर्ये प्रययुः सर्व एव हि ५७ केकयाद्रौपदेयाश्च घृष्टकेतुश्च वीर्यवान् ॥ अभिमन्युं पुरस्कृत्य महत्यासेनयावृताः ५८ ते कृत्वा समरे व्यूहं सूचीमुखमरिदमाः ॥ विभिदुर्धातराष्ट्राणां तद्रथानीकमाहवे ५९ तान्प्रयातान्महेष्वासान्भिमन्युपुरोगमान् ॥ भीमसेनभयाविष्टा घृष्टयुगलविमोहिता ६० न संवारयितुं शक्ता तव सेनाजनाधिप ॥ मदमूर्च्छान्विता त्मा वै प्रमदं वा ध्वनिस्थिता ६१ तेऽभिजातामहेष्वासाः सुवर्णविकृतध्वजाः ॥ परीप्संतोऽभ्यधावंत घृष्टयुगलवृकोदरौ ६२ तौ च दृष्ट्वा महेष्वासावभिमन्युपुरोगमान् ॥ बभूवतुर्मुदा युक्तौ निघ्नं तौ तव वाहिनीम् ६३ दृष्ट्वा तु सहसायां तं पांचाल्योगुरुमात्मनः ॥ नाशंसत वधं वीरः पुत्राणां तव भारत ६४ ततो रथं समारोप्य कैकेयस्य वृकोदरम् ॥ अभ्यधावत्सुकुद्धो द्रोणमिष्वस्त्रपारगम् ६५ तस्याभिपततस्तूर्णं भारद्वाजः प्रतापवान् ॥ कुद्धश्चिच्छेद बाणेन धनुः शत्रुनिबर्हणः ६६ अन्यांश्च शतशो बाणान्प्रेषयामास पार्षते ॥ दुर्योधनहितार्थाय भर्तृपिंडमनुस्मरन् ६७ अथान्यद्वन्नुरादाय पार्षतः परवीरहा ॥ द्रोणं विव्याध विशल्या रुक्मपुंखैः शिलाशितैः ६८ तस्य द्रोणः पुनश्चापं चिच्छेदामित्रकर्शनः ॥ हयांश्च चतुरस्तूर्णं चतुर्भिः सायकोत्तमैः ६९ वैवस्वतक्षयं वीरं प्रेषयामास भारत ॥ सारथिचास्य भलेन प्रेषयामास मृत्यवे ७० इताश्चात्सरथात्तूर्णमवधुत्य महारथः ॥ आरुरोह महाबाहुराभिमन्योर्महारथम् ७१ ततः सरथनागाश्वासमकंपतवाहिनी ॥ पश्यतो भीमसेनस्य पार्षतस्य च पश्यतः ७२ तत्प्रमग्नं वलं दृष्ट्वा द्रोणेनाभितते जसा ॥ नाशकुवन्वारयितुं समस्तास्ते महारथाः ७३

वध्यमानंतुतत्सैन्यद्रोणेननिशितैःशरैः ॥ व्यग्रमतत्रतत्रैवक्षोभ्यमाणइवार्णवः ७४ तथादृष्ट्वाचतत्सैन्यंजहपेतावकंबलम् ॥ दृष्ट्वाऽऽचार्यसुसंकुद्धं पतंतंरिपुवाहि
नीम् ॥ चुक्रुशुःसर्वतोयोधाःसाधुसाध्वितिभारत ७५ ॥ इतिश्रीमहाभारतेभीष्मप०भीष्मवधप० संकुलयुद्धेद्रोणपराक्रमेसप्तसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७७ ॥ ॥
॥ संजयउवाच ॥ ततोदुर्योधनोराजामोहात्प्रत्यागतस्तदा ॥ शरवैःपुनर्भीमंप्रत्यवारयदच्युतम् १ एकीभूतास्ततश्चैवतवपुत्रामहारथाः ॥ समेत्यसमरेभीमं
योधयामासुरुद्यताः २ भीमसेनोऽपिसमरेसंप्राप्यस्वरथंपुनः ॥ समारुह्यमहाबाहुर्दुर्योधेनतवात्मजः ३ प्रगृह्यचमहावेगंपरासुकरणंदृढम् ॥ सज्जंशरासनंसंख्ये
शरैर्विव्याधतेसुतम् ४ ततोदुर्योधनोराजाभीमसेनंमहाबलम् ॥ नाराचेनसुतीक्ष्णेनभृशंमर्मण्यताडयत् ५ सोऽतिविद्धोमहेष्वासस्तवपुत्रेणधन्विना ॥ क्रोध
संरक्तनयनोवेगेनाक्षिप्यकार्मुकम् ६ दुर्योधनंत्रिभिर्बाणैर्बाहोरुरासिचार्पयत् ॥ सतत्रशुभेराजाशिखरैर्गिरिराडिव ७ तौदृष्ट्वासमरेकुद्वौविनिघ्नौपरस्परम् ॥
दुर्योधनानुजाःसर्वेश्वराःसंत्यक्तजीविताः ८ संस्मृत्यमंत्रितंपूर्वनिग्रहेभीमकर्मणः ॥ निश्चयंपरमं कृतवानिग्रहीतुंप्रचक्रमुः ९ तानापततएवाजौभीमसेनोमहा
बलः ॥ प्रत्युद्ययौमहाराजगजःप्रतिगजानिव १० भृशंकुद्धश्चतेजस्वीनाराचेनसमार्पयत् ॥ चित्रसेनंमहाराजतवपुत्रंमहायशाः ११ तथेतरांस्तवसुतांस्ताड
यामासभारत ॥ शरैर्वहुविधैःसंख्येरुक्मपुंखैःसुतेजनैः १२ ततःसंस्थाप्यसमरेतान्यनीकानिसर्वशः ॥ अभिमन्युप्रभृतयस्तेद्वादशमहारथाः १३ प्रेषिताधर्म
राजेनभीमसेनपदानुगाः ॥ प्रतिजग्मुर्महाराजतवपुत्रान्महाबलान् १४ दृष्ट्वास्थान्स्थान्शूरान्सूर्याग्निसमतेजसः ॥ सर्वानेवमहेष्वासान्प्राजमानान्श्रियावृतान्
१५ महाहवेदीप्यमानान्सुवर्णमुकुटोज्ज्वलान् ॥ तत्पुत्रःसमरेभीमंतवपुत्रामहाबलः १६ तान्नामृष्यतकौतेयोजीविमानागताइति ॥ अन्वीयचपुनःसर्वांस्तवपुत्रा
नपीडयत् १७ अथाभिमन्युसमरेभीमसेनेनसंगतम् ॥ पार्षतेनचसंप्रेक्ष्यतवसैन्येमहारथाः १८ दुर्योधनप्रभृतयःप्रगृहीतशरासनाः ॥ भृशमश्वैःप्रजावितैः
प्रययुर्यत्रतेरथाः १९ अपराह्मेमहाराजप्रावर्ततमहारणः ॥ तावकानांचबलिनांपरेषांचैवभारत २० अभिमन्युर्विकर्णस्यहयानहत्वामहाहवे ॥ अथैनं
पंचविंशत्याक्षुद्रकाणांसमार्पयत् २१ हताश्वंरथमुत्सृज्यविकर्णस्तुमहारथः ॥ आरुरोहरथंराजंश्चित्रसेनस्यभारत २२ स्थितावेकरथेतौतुभ्रातरौकुलव
र्धनौ ॥ आर्जुनिःशरजालेनच्छादयामासभारत २३ चित्रसेनोविकर्णश्चकार्णिपंचभिरायसैः ॥ विव्यधातेनचाकंपतकार्णिर्मरुविस्थितः २४ दुःशा
सनस्तुसमरेकेकयानपंचमारिष ॥ योधयामासराजेंद्रतदुतमिवाभवत् २५ द्रौपदेयारणेकुद्धादुर्योधनमवारयत् ॥ शरैराशीविषाकारैःपुत्रंतवविशांपते २६
पुत्रोऽपितवदुर्धर्षोद्रौपद्यास्तनयानरणे ॥ सायकैर्निशितैराजन्नाजघानपृथक्पृथक् २७

तैश्चापिविद्धःशुभेरुधिरेणसमुक्षितः ॥ गिरिःप्रस्त्रवणैर्यद्वैरिकादिविमिश्रितैः २८ भीष्मोऽपिसमरेराजन्पांडवानामनीविनीम् ॥ कालयामासबलवान्पालःप
शुगणानिव २९ ततोगांडीवनिर्घोषःप्रादुरासीद्विशांपते ॥ दक्षिणेनवरूथिन्याःपार्थस्यारीन्विनिघ्नतः ३० उत्तस्थुःसमरेतत्रकबंधानिसमंततः ॥ कुरूणांचैवसै
न्येषुपांडवानांचभारत ३१ शोणितोदंशरावर्तंगजद्वीपंहयोर्मिणम् ॥ रथनौभिर्नरव्याघ्राःप्रतेरुःसैन्यसागरम् ३२ छिन्नहस्ताविकवचाविदेहाश्चनरोत्तमाः ॥ द
श्यंतेपतितास्तत्रशतशोऽथसहस्रशः ३३ निहतैर्मतमातंगैःशोणितौघपरिधुतैः ॥ भूर्भातिभरतश्रेष्ठपर्वतैराचितायथा ३४ तत्राहुतमपश्यामतवतेषांचभारत ॥
नतत्रासीत्पुमान्काश्चिद्योयुद्धंनाभिकांक्षति ३५ एवंयुयुधिरेवीराःप्रार्थयानामहद्यशः ॥ तावकाःपांडवैःसार्धमाकांक्षंतोजयंयुधि ३६ ॥ इतिश्रीमहाभारतेभी
ष्मपर्वणि भीष्मवधपर्वणि संकुलयुद्धेअष्टसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७८ ॥ ॥ ७८ ॥ ॥ संजयउवाच ॥ ततोदुर्योधनोराजालोहितायतिभास्करे ॥ संग्राम
रभसोभीमंहंतुकामोऽभ्यधावत् १ तमायांतमभिप्रेक्ष्यनृवीरंदृढवैरिणम् ॥ भीमसेनःसुसंकुद्धइदंवचनमब्रवीत् २ अयंसकालःसंप्राप्तोवर्षपूगाभिवांच्छितः ॥ अ
द्यत्वांनिहनिष्यामियदिनोत्सृजसेरणम् ३ अद्यकुंत्याःपरिक्लेशंनवासंचकृत्तशः ॥ द्रौपद्याश्चपरिक्लेशंप्रणेष्यामिहतेत्वयि ४ यत्पुरामत्सरीभूत्वापांडवानवम
न्यसे ॥ तस्यपापस्यगांधारेपश्यव्यसनमागतम् ५ कर्णस्यमतमास्थायसौबलस्यचयत्पुरा ॥ अर्चित्यपांडवानकामाद्यथेष्टंरुतवानसि ६ याचमानंचयन्मोहा
दाशार्हमवमन्यसे ॥ उलूकस्यसमादेशंयददासिचहृष्टवत् ७ तेनत्वांनिहनिष्यामिसानुबंधंसवांधवम् ॥ समीकरिष्येतत्पापंयत्पुराकृतवानसि ८ एवमुक्त्वाधनु
र्घोरंविहृष्योद्गाम्यचासकृत् ॥ समाधत्तशरान्घोरान्महाशानिसमप्रभान् ९ षड्विंशतिसंकुद्धोमुमोचाशुसुयोधने ॥ ज्वलिताग्निशिखाकारान्वज्रकल्पानजिह्वा
गान् १० ततोऽस्यकार्मुकंद्वाभ्यांसूतंद्वाभ्यांचविव्यधे ॥ चतुर्भिरश्वान्जवनाननयद्यमसादनम् ११ द्वाभ्यांचसुविकृष्टाभ्यांशराभ्यामरिमर्दनः ॥ छत्रंचिच्छेद
समरेराज्ञस्तस्यनरोत्तम १२ षड्विंशतस्यचिच्छेदज्वलंतंध्वजमुत्तमम् ॥ छित्वातंचननादोच्चैस्तवपुत्रस्यपश्यतः १३ रथाच्चसध्वजःश्रीमान्नानारत्नविभूषितात् ॥
पपातसहसामूमौविद्युज्जलधरादिव १४ ज्वलंतंसूर्यसंकाशंनागंमणिमयंशुभं ॥ ध्वजंकुरुपतेश्छिन्नंददशुःसर्वपार्थिवाः १५ अथैनंदशभिर्बाणैस्तोत्रैरिवमहाद्रिपम् ॥
आजघानरणेवीरंस्मयन्निवमहारथः १६ ततःसराजासिंघूनारथश्रेष्ठोमहारथः ॥ दुर्योधनस्यजग्राहपार्ष्णिं सत्पुरुषैर्वृतः १७ कृपश्चरथिनांश्रेष्ठःकौरव्यममितौजसम् ॥
आरोपयद्रथंराजन्दुर्योधनममर्षणम् १८ सगाढविद्धोव्यथितोभीमसेनेनसंयुगे ॥ निषसादरथोपस्थेराजन्दुर्योधनस्तदा १९ परिवार्यततोभीमंजेतुकामोजय
द्रथः ॥ रथैरनेकसाहस्रैर्भीमस्यावारयद्दिशः २० दृष्टकेतुस्ततोराजन्नाभिमन्युश्चवीर्यवान् ॥ केकयाद्रौपदेयाश्चतवपुत्रानयोधयत् २१ १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१

चित्रसेनः सुचित्रश्च चित्रांगश्चित्रदर्शनः ॥ चारुचित्रः सुचारुश्च तथा नंदोपनंदकौ २२ अष्टावेते महेश्वासाः सुकुमारायशस्विनः ॥ अभिमन्युरथ राजन्समंतात्पर्यवारयन् २३ आजघानततस्तूर्णमभिमन्युर्महामनाः ॥ एकैकंपंचमिर्बाणैः शितैः सन्नतपर्वभिः २४ वज्रमृत्युप्रतीकाशैर्विचित्रायुधानिःसृतैः ॥ अमृष्यमाणास्ते सर्वे सौभद्रं रथसत्तमम् २५ वट्टुर्मार्गिणैस्तीक्ष्णैर्गिरिमेरुमिवाबुदाः ॥ सपीड्यमानः समरे कृतास्त्रोयुद्धदुर्मदः २६ अभिमन्युर्महाराजतावकान्समकंपयत् ॥ यथा देवासुरे युद्धे वज्रपाणिर्महासुरान् २७ विकर्णस्य ततो भलान् प्रेषयामास भारत ॥ चतुर्दशरथश्रेष्ठो घोरानाशी विषोपमान् २८ सतैर्विकर्णस्य रथात्पातयामास वीरवान् ॥ ध्वजं सूतं हयांश्चैव नृत्यमान इवाहवे २९ पुनश्चान्यान् शरान् पीतान् कुंठाग्रान् शिलाशितान् ॥ प्रेषयामास संकुद्धो विकर्णाय महाबलः ३० ते विकर्णसमासाद्य कंकवाहिणवाससः ॥ भित्वा देहं गताभूमिं ज्वलंत इव पन्नगाः ३१ तेशराहेमपुंखाग्राव्यदृश्यं तमहीतले ॥ विकर्णरुधिरक्लिन्नावमंत इव शोणितम् ३२ विकर्णवीक्ष्य निभिन्नं तस्यैवान्ये सहोदराः ॥ अभ्यद्रवं तं समरे सौभद्रं मुखान् रथान् ३३ अभियात्वा तथैवान्यान् रथास्तान् सूर्यवर्चसः ॥ अविध्यन् समरेऽन्योन्यं संरंभायुद्धदुर्मदाः ३४ दुर्मुखः श्रुतकर्माणं विध्वासतामिराशुगैः ॥ ध्वजमेकेन चिच्छेद सारथिं चास्य सप्तभिः ३५ अश्वान् जाबूनदैर्जालैः प्रच्छन्नान्वातरंहसः ॥ जघान पद्मिरासाद्य सारथिं चाभ्यपातयत् ३६ सहताश्चरथेतिष्ठन् श्रुतकर्माणमहारथः ॥ शक्तिं चिक्षेप संकुद्धो महोल्कां ज्वलितामिव ३७ सादुर्मुखस्य विमलं वर्म भित्वा यशस्विनः ॥ विदार्य प्राविश हूमिदीप्यमानास्वतेजसा ३८ तं दृष्ट्वा विरथं तत्र सुतसोमो महारथः ॥ पश्यतां सर्वे सैन्यान् अरथमारोपयत्स्वकम् ३९ श्रुतकीर्तिस्तथा वीरो जयत्सेनं सुतं तव ॥ अभ्ययात्समरे राजन् हंतुं कामो यशस्विनम् ४० तस्य विक्षिपत् श्वापं श्रुतकीर्तं महास्वनम् ॥ चिच्छेद समरे तूर्णं जयत्सेनः सुतस्तव ४१ क्षुरप्रेण सुतीक्ष्णेन प्रहसन्निव भारत ॥ तं दृष्ट्वा छिन्नधन्वानं शतानीकः सहोदरम् ४२ अभ्यपद्यत तेजस्वी सिंहवन्निनदन्मुहुः ॥ शतानीकस्तु समरे दृढं विस्फार्य कर्मुकम् ४३ विव्याध दशभिस्तूर्णं जयत्सेनं शिलीमुखैः ॥ ननाद सुमहानादं प्रभिन्न इव वारणः ४४ अथान्येन सुतीक्ष्णेन सर्वावरणभेदिना ॥ शतानीको जयत्सेनं विव्याध हृदये मृशम् ४५ तथा तस्मिन् वर्तमाने दुष्कर्णो भ्रातुरंतिके ॥ चिच्छेद समरे चापं नाकुलेः क्रोधमूर्च्छितः ४६ अथान्यद्वनुरादाय भारसाहमनुत्तमम् ॥ समादत्त शरान् घोरान् शतानीको महाबलः ४७ तिष्ठतिष्ठेति चामं न्यदुष्कर्णं भ्रातुरग्रतः ॥ मुमोचा स्मै शितान् बाणां ज्वलितान् पन्नगानिव ४८ ततोऽस्य धनुरेकेन द्वाभ्यां सूतं चमारिष ॥ चिच्छेद समरे तूर्णं तं च विव्याध सप्तभिः ४९ अश्वान् मनोजवांस्तस्य कर्बुरान्वातरंहसः ॥ जघान निशितैस्तूर्णैः सर्वान् द्वादशभिः शरैः ५० अथापरेण भस्त्रेण सुयुक्तेनाशुपातिना ॥ दुष्कर्णं सुदृढं कुद्धो विव्याध हृदये मृशम् ५१

१२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ ॥ इति भीष्मपर्वणि नि० भा० ऊनाशीतितमोऽध्यायः ॥ ७९ ॥ ॥ अथेति

सपपातततोभूमौ वज्राहत इव द्रुमः ॥ दुष्कर्णव्यथितं दृष्ट्वा पंचराजन्महारथाः ५२ जिघांसंतः शतानीकं सर्वतः पर्यवारयन् ॥ छाद्यमानं शरवातैः शतानीकं यशस्विनम् ५३ अभ्यधावंत संकुद्धाः केकयाः पंचसोदराः ॥ तानभ्यापततः प्रेक्ष्य तव पुत्रामहारथाः ५४ प्रत्युद्युर्मुहाराजगजानिव महागजाः ॥ दुर्मुखो दुर्जयश्चैव तथा दुर्मर्षणो युवा ५५ शत्रुं जयः शत्रुसहः सर्वे कुद्धायशस्विनः ॥ प्रत्युद्यातामहाराजकेकयान् भ्रातरः समम् ५६ रथैर्नगरसंकाशैर्हयैर्युक्तैर्मनोजवैः ॥ नानावर्णविचित्राभिः पताकाभिरलंकृतैः ५७ वरचापधरावीरा विचित्रक्वचध्वजाः ॥ विविशुस्ते परं सैन्यं सिंहा इव वनाद्धनम् ५८ तेषां सुतुमुलं युद्धं व्यतिषत्तरथद्विपम् ॥ अवर्तत महा रौद्रं निघ्नतामि तरेतरम् ५९ अन्योन्यागस्कृतां राजन्यमराष्ट्रविवर्धनम् ॥ मुहूर्तास्तमिते सूर्ये च कुर्धुदं सुदारुणम् ६० रथिनः सादिनश्चाथ व्यकीर्यत सहस्रशः ॥ ततः शांतनवः कुद्धः शरैः सन्नतपर्वभिः ६१ नाशयामास सेनां तां भीष्मस्तेषां महात्मनाम् ॥ पंचालानां च सैन्यानि शरैर्निन्येयमक्षयम् ६२ एवं भित्त्वा महेश्वासः पांडवानामनीकिनीं ॥ कृत्वा ज्वहारं सैन्यानां ययौ स्वशिबिरं नृप ६३ धर्मराजोऽपि संप्रेक्ष्य दृष्टुं प्रवृत्तो दुरौ ॥ मूर्ध्नि चैतावुपाग्राय प्रहृष्टः शिविरं ययौ ॥ ६४ ॥ इति श्रीमहाभारते भीष्मपर्वणि भीष्मवधप० षष्ठदिवसावहारे ऊनाशीतितमोऽध्यायः ॥ ७९ ॥ संजय उवाच ॥ ॥ अथ शूरामहाराज परस्परकृतागसः ॥ जग्मुः स्वशिबिराण्येव रुधिरेण समुक्षिताः १ विश्रम्य च यथान्यायं पूजयित्वा परस्परम् ॥ सन्नद्धाः समदृश्यंत भूयो युद्धचिकीर्षया २ ततस्तव सुतो राजंश्चितयाभिपरिभुतः ॥ विस्त्रवच्छोणिताक्तांगः पप्रच्छेदं पितामहम् ३ सैन्यानि रौद्राणि भयानकानि व्यूढानि सम्यग्बहुलध्वजानि ॥ विदार्य हत्वा च निपीड्य शरस्तेषां पांडवानां त्वरितामहारथाः ४ संमोह्य सर्वान्युधिकीर्तिमंतो व्यूहं च तं मकरं वज्रकल्पम् ॥ प्रविश्य भीमेन रणे हतोऽस्मि घोरैः शरैर्मृत्युदंडप्रकाशैः ५ कुद्धं तमुद्गीक्ष्य भयेन राजन्संमूर्च्छितो नलभे शांतिमद्य ॥ इच्छे प्रसादात्तव सत्यसंधप्राप्तुं जयं पांडवेयांश्च हंतुम् ६ तेनैव मुक्तः प्रहसन् महात्मा दुर्योधनं मन्युगतं विदित्वा ॥ तं प्रत्युवाचा विमना मनस्वी गंगासुतः शस्त्रभृतां वरिष्ठः ७ परेण यत्नेन विगाह्य सेनां सर्वात्मनाऽहंत वराजपुत्र ॥ इच्छामि दातुं विजयं सुखं च न चात्मानं छादयेऽहं त्वदर्थं ८ एते तु रौद्रा बहवो महारथायशस्विनः शूरतमाः कृतास्त्राः ॥ येषां पांडवानां समरे सहाया जितकमारोषविप्वमंति ९ तेनैव शक्याः सहसा विजेतुं वीर्योद्धताः कृतवैरास्त्वया च ॥ अहं सेनां प्रतियोत्स्यामि राजन् सर्वात्मना जीवितं त्यज्य वीर १० रणे तवार्थाय महानुभावन जीवितं रक्ष्य तं मम माद्य ॥ सर्वांस्तवार्थाय सदेव दैत्यान् घोरान् दहेयं किमु शत्रुसेनाम् ११ तान् पांडवान् यो धयिष्यामि राजन् प्रियं च ते सर्वमहं करिष्ये ॥ श्रुत्वैव चैतद्वचनं तदानीं दुर्योधनः प्रीतमनावभूव १२ सर्वाणि सैन्यानि ततः प्रहृष्टो निर्गच्छते त्याह नृपांश्च सर्वान् ॥ तदा ज्ञयातानि विनिर्ययुर्दुर्तं गजाश्च पादातरथायुतानि १३

प्रहर्षयुक्तानितुतातिराजन्महांतिनानाविधशस्त्रवंति ॥ स्थितानिनागाश्वपदातिमंतिविरेजुराजौतवराजनवलानि १४ शस्त्रास्त्रविद्धिर्नरवीरयोधैरधिष्ठिताः
सैन्यगणास्त्वदीयाः ॥ रथौघपादातगजाश्वसंघैः प्रयाद्रिराजौविधिवत्प्रणुत्रैः १५ समुद्रतंतैतरुणार्कवर्णैरजोवभौच्छादयत्सूर्यरश्मीन् ॥ रेजुःपताकारथदं
तिसंस्थावातेरिताभ्राम्यमाणाःसमंतात् १६ नानारंगाःसमरेतत्रराजनमेघैर्युताविद्युतःखेयथैव ॥ वृंदैःस्थिताश्वापिसुसंप्रयुक्ताश्चकाशिरेदंतिगणाःसमंतात्
१७ धनुंषिविस्फारयतानृपाणांभूवशब्दस्तुमुलोऽतिघोरः ॥ विमथ्यतोदेवमहासुरौघैर्यथाऽर्णवस्यादियुगेतदानीं १८ तदुग्रनागंबहुरूपवर्णतवात्मजानांसमुदी
र्णमेवम् ॥ बभूवसैन्यंरिपुसैन्यंहृद्युगांतमेघौघनिभंतदानीं १९ ॥ इतिश्रीमहाभारतेभीष्मपर्वणिभीष्मवधप०भीष्मदुर्योधनसंवादेअशीतितमोऽध्यायः ॥ ८० ॥
॥ संजयउवाच ॥ ॥ अथात्मजंतवपुनर्गंगेयोध्यानमास्थितम् ॥ अब्रवीद्भरतश्रेष्ठःसंप्रहर्षकरंवचः १ अहंद्रोणश्चशल्यश्चकृतवर्माचसात्वतः ॥ अश्वत्थामावि
कर्णश्चभगदत्तोऽथसौवलः २ विंदानुविंदावावंत्यौबाल्हीकःसहबाल्हीकैः ॥ त्रिगर्तराजोबलवान्मागधश्चसुदुर्जयः ३ बृहद्वलश्चकौसल्यश्चित्रसेनोविर्विंशतिः ॥
रथाश्वबहुसाहस्राःशोभनाश्चमहाध्वजाः ४ देशजाश्चहयाराजनस्वारूढाहयसादिभिः ॥ गजेंद्राश्चमदोदृताःप्रभिन्नकरटामुखाः ५ पादाताश्चतथाशूरानानाप्रहर
णध्वजाः ॥ नानादेशसमुत्पन्नास्त्वदर्थेयोद्धुमुद्यताः ६ एतेचान्येचबहवस्त्वदर्थेत्यक्तजीविताः ॥ देवानपिरणेजेतुंसमर्थाइतिमेमतिः ७ अवश्यंहिमयाराजंस्तव
वाच्यंहितंसदा ॥ अशक्याःपांडवाजेतुंदेवैरपिसवासवैः ८ वासुदेवसहायाश्चमहेंद्रसमविक्रमाः ॥ सर्वथाऽहंतुराजेंद्रकरिष्येवचनंतव ९ पांडवांश्चरणेजेप्येमांवाजे
प्यंतिपांडवाः ॥ एवमुक्त्वाददावस्मैविशल्यकर्णांशुभाम् १० ओषधीर्वीर्यसंपन्नांविशल्यश्चाभवत्तदा ॥ ततःप्रभातेविमलेस्वेनसैन्येनवीर्यवान् ११ अव्यूहतस्व
यंव्यूहंभीष्मोव्यूहविशारदः ॥ मंडलंमनुजश्रेष्ठोनानाशस्त्रसमाकुलम् १२ संपूर्णयोधमुख्यैश्चतथादंतिपदातिभिः ॥ रथैरनेकसाहस्रैःसमंतात्परिवारितम् १३
अश्ववृंदैर्महद्भिश्चक्रुष्टितोमरधारिभिः ॥ नागेनागेरथाःसप्तसप्तचाश्चारथे १४ अन्वश्वंदशधानुष्काधानुष्केदशचर्मिणः ॥ एवंव्यूहंमहाराजतवसैन्यंमहारथैः
१५ स्थितंरणायमहतेभीष्मेणयुधिपालितम् ॥ दशाश्वानांसहस्राणिदंतिनांचतथैवच १६ रथानामयुतंचापिपुत्राश्चतवदंशिताः ॥ चित्रसेनादयःशूराअभ्यरक्ष
त्रपितामहम् १७ रक्ष्यमाणःसतैःशूरैर्गोप्यमानाश्चतेनते ॥ सनद्धाःसमदृश्यंतराजानश्चमहाबलाः १८ दुर्योधनस्तुसमरेदंशितोरथमास्थितः ॥ व्यराजतश्रिया
जुष्टोयथाशक्रस्त्रिविष्टपे १९ ततःशब्दोमहानासीत्पुत्राणांतवभारत ॥ रथघोषश्चविपुलोवादित्राणांचनिःस्वनः २० भीष्मेणधर्ताराष्ट्राणांव्यूढःप्रत्यङ्मुखोयुधि॥
मंडलःसमहाव्यूहोदुर्भेद्योऽमित्रघातनः २१

१० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१

सर्वतःशुशुभेराजनरणेऽरीणांदुरासदः ॥ मंडलंतुसमालोक्यव्यूहंपरमदुर्जयम् २२ स्वयंयुधिष्ठिरोराजावन्नंव्यूहमथाकरोत् ॥ तथाव्यूढेष्वनीकेषुयथास्थानमव
स्थिताः २३ रथिनःसादिनःसर्वेसिंहनादमथानदन् ॥ विभित्सवस्ततोव्यूहंनिर्ययुर्युद्धकाक्षिणः २४ इतरेतरतःशूराःसहसैन्याःप्रहारिणः ॥ भारद्वाजोययौम
त्स्यंद्रौणिश्वापिशिखंडिनम् २५ स्वयंदुर्योधनोराजापार्षतंसमुपाद्रवत् ॥ नकुलःसहदेवश्चमद्राजानमीयतुः २६ विंदानुविंदावावंत्याविरावंतमभिदुतौ ॥ सर्वे
नृपास्तुसमरेधनंजयमयोधयत् २७ भीमसेनोरणेयांतंहादिक्यंसमवारयत् ॥ चित्रसेनंविकर्णंचतथादुर्मर्षणंविभुः २८ आर्जुनिःसमरेराजंस्तवपुत्रानयोधयत् ॥
प्राग्ज्योतिषोमहेष्वासोहैडिंवराक्षसोत्तमम् २९ अभिदुद्रावगेनमत्तोमत्तमिवद्विपम् ॥ अलंबुपस्तदाराजनसात्यकिंयुद्धदुर्मदम् ३० ससैन्यंसमरेकुक्षोराक्षसः
समुपाद्रवत् ॥ भूरिश्रवारणेयतोष्टकेतुमयोधयत् ३१ श्रुतायुषंचराजानंधर्मपुत्रोयुधिष्ठिरः ॥ चेकितानश्चसमरेकपमेवान्वयोधयत् ३२ शेषाःप्रतिययुर्यत्ताभी
ष्ममेवमहारथम् ॥ ततोराजसमूहास्तेपरिवर्धनंजयम् ३३ शक्तितोमरनाराचगदापरिघपाणयः ॥ अर्जुनोऽथभृशंकुक्षोवाण्येयमिदमब्रवीत् ३४ पश्यमाधव
सैन्यानिधार्तराष्ट्रस्यसंयुगे ॥ व्यूढानिव्यूहविदुषागंगेयेनमहात्मना ३५ युद्धाभिकामान्शूरांश्चपश्यमाधवदंशितान् ॥ त्रिगर्तराजंसाहितंभ्रातृभिःपश्यकेशव ॥
३६ अद्यैतान्नाशयिष्यामिपश्यतस्तेजनार्दन ॥ यइमेमांयदुश्रेष्ठयोद्धुकामारणाजिरे ३७ एतदुक्त्वातुकोतेयोधनुर्ज्यामवमृज्यच ॥ ववर्षशरवर्षाणिनराधिपगणा
नृप्रति ३८ तेऽपितंपरमेष्वासाःशरवर्षैरपूरयन् ॥ तडागंवारिधाराभिर्यथाप्रावृषितोयदाः ३९ हाहाकारोमहानासीत्तवसैन्येविशांपते ॥ छाद्यमानोरणेकृष्णौश
रैर्दृष्ट्वामहारणे ४० देवादेवर्षयश्चैवगंधर्वाश्चसहोरगैः ॥ विस्मयंपरमंजगमुर्द्वक्काष्ठौतथागतौ ४१ ततःकुक्षोर्जुनोराजन्नैद्रमस्त्रमुदैरयत् ॥ तत्राहुतमपश्याम
विजयस्यपराक्रमम् ४२ शस्त्रवृष्टिंपरैर्मुक्तांशरौघैर्यदवारयत् ॥ नचतत्राप्यनिर्भिन्नःकश्चिदासीद्विशांपते ४३ तेषाराजसहस्राणांहयानांदंतिनांतथा ॥ द्वाभ्यांत्रि
भिःशैश्चान्यानृपाथोविव्याधमारिष ४४ तेहन्यमानाःपार्थेनभीष्मंशांतनवंययुः ॥ अगाधेमज्जमानानांभीष्मःपोतोऽभवत्तदा ४५ आपतद्भिस्तुतैस्तत्रप्रभग्नं
तावकंबलम् ॥ संचुक्षुभेमहाराजवातैरिवमहार्णवः ॥ ४६ ॥ इतिश्रीमहाभारतेभीष्मपर्वणिभीष्मवधप०सप्तमयुद्धदिवसेएकाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८१ ॥ ॥
॥ संजयउवाच ॥ ॥ तथाप्रवृत्तसंग्रामेनिवृत्तेचसुशर्मणि ॥ भग्रेषुचापिवीरेषुपांडवेनमहात्मना १ क्षुभ्यमाणेबलेतूर्णसागरप्रतिमेतव ॥ प्रत्युद्यातेच
गंगेयेत्वरितंविजयंप्रति २ दृष्ट्वादुर्योधनोराजारणेपार्थस्यविक्रमम् ॥ त्वरमाणःसमभ्येत्यसर्वीस्तानब्रवीन्नृपान् ३ तेषांतुप्रमुखैश्चरंसुशर्मणंमहाबलम् ॥
मध्येसर्वस्यसैन्यस्यभृशंसंहर्षयन्निव ४

॥ इतिभीष्मपर्वणि नीलकण्ठीयेभारत० एकाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८१ ॥ ॥ ७ ॥ अथेति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९

॥११३॥

नी०अशीतित्तमोऽध्यायः ॥ ८२ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ बहुनीति १। २। ३

॥ संजयउवाच ॥ यथाशक्तियथोत्साहंयुद्धेचेष्टंतितावकाः ॥ दर्शयानाःपरंशक्त्यापौरुषंपुरुषर्षभ ४ गंगायाःसुरनद्यावैस्वादुभूत्वायथोदकम् ॥ महोदधेर्गु
णाभ्यासाल्लवणत्वंनिगच्छति ५ तथातत्पौरुषंराजंस्तावकानांपरंतप ॥ प्राप्यपांडुसुतान्वीरान्व्यर्थंभवतिसंयुगे ६ घटमानान्यथाशक्तिकुर्वाणान्कर्मदु
ष्करम् ॥ नदोषेणकुरुश्रेष्ठकौरवान्गंतुमर्हसि ७ तवापराधात्सुमहान्सपुत्रस्यविशंपते ॥ पृथिव्याःप्रक्षयोघोरोयमराष्ट्रविवर्धनः ८ आत्मदोषात्समुत्पन्नं
शोचितुंनार्हसेनृप ॥ नहिरक्षंतिराजानःसर्वथाऽत्रापिजीवितम् ९ युद्धेसुकृतिनांलोकानिच्छंतोवसुधाधिपाः ॥ चमूंविगाह्ययुद्धंयतेनित्यंस्वर्गपरायणाः १०
पूर्वाह्णेतुमहाराजप्रावर्ततजनक्षयः ॥ तंत्वमेकमनाभूत्वाशृणुदेवासुरोपमम् ११ आवंत्यौतुमहेष्वासौमहासेनौमहाबलौ ॥ इरावंतमभिप्रेक्ष्यसमेयातारणोत्कटौ
१२ तेषांप्रवृत्तेयुद्धंसुमहल्लोमहर्षणम् ॥ इरावांस्तुसुसंकुद्धोभ्रातरौदेवरूपिणौ १३ विव्याघनिशितैस्तूर्णैःशरैःसन्नतपर्वभिः ॥ तावेनंप्रत्यविध्येतांसमरोचित्र
योधिनौ १४ युध्यतांहितथाराजन्विशेषेनव्यदृश्यत ॥ यततांशत्रुनाशायकृतप्रतिकृतैषिणाम् १५ इरावांस्तुततोराजन्ननुविंदस्यसायकैः ॥ चतुर्भिश्चतुरो
वाहाननयद्यमसादनम् १६ मल्लाभ्यांचसुतीक्ष्णाभ्याधनुःकेतुंचमारिष ॥ चिच्छेदसमरेराजंस्तदहुतमिवाभवत् १७ त्यक्त्वाऽनुविंदोऽथरथंविंदस्यरथमा
स्थितः ॥ धनुर्गृहीत्वापरमंभारसाधनमुत्तमम् १८ तावेकस्थौरणेवीरावावंत्यौरथिनांवरो ॥ शरान्मुमुचतुस्तूर्णमिरावतिमहात्मनि १९ ताभ्यामुक्तामहावेगाः
शराःकांचनभूषणाः ॥ दिवाकरपथंप्राप्यच्छादयामासुरंबरम् २० इरावांस्तुरणुकुद्धोभ्रातरौतौमहारथौ ॥ ववर्षशरवर्षेणसारथिंचाप्यपातयत् २१ तस्मि
स्तुपतितेभूमौगतसत्वेतुसारथौ ॥ रथःप्रदुद्रावदिशःसमुद्धांतहयस्ततः २२ तौसजित्वामहाराजनागराजसुतासुतः ॥ पौरुषंख्यापयंस्तूर्णव्यधमतववाहिनीम्
२३ सावध्यमानासमरेधार्तराष्ट्रीमहाचमूः ॥ वेगान्बहुविधांश्चक्रैर्विषंपीत्वेवमानवः २४ हैडिंबोराक्षसेंद्रस्तुभगदत्तंसमाद्रवत् ॥ रथेनादित्यवर्णेनसध्वजेनमहाबलः
२५ ततःप्राग्ज्योतिषोराजानागराजंसमास्थितः ॥ यथाध्वजधरःपूर्वसंग्रामेतारकामये २६ तत्रदेवाःसगंधर्वाःऋषयश्चसमागताः ॥ विशेषंनस्मविबिदुर्हैडिंबभग
दत्तयोः २७ यथासुरपतिःशक्रस्त्रासयामासदानवान् ॥ तथैवसमरेराजाद्रावयामासपांडवान् २८ तेनविद्राव्यमाणास्तेपांडवाःसर्वतोदिशम् ॥ त्रातारंनाभ्यग
च्छंतःस्वेष्ट्वनीकेषुभारत २९ भैमसेर्निरथस्थंतुतत्रापश्यामभारत ॥ शेषाविमनसोभूत्वाप्राद्रवंतमहारथाः ३० निवृत्तेषुतुपांडुनांपुनःसैन्येषुभारत ॥ आसी
न्निष्ठानकोघोरस्तवसैन्यस्यसंयुगे ३१ घटोत्कचस्ततोराजन्भगदत्तमहारणे ॥ शरैःप्रच्छादयामासमेरुगिरिमिवांबुदः ३२ निहत्यतान्शरान्तराजाराक्षसस्यध
नुश्च्युतान् ॥ भैमसेर्निरणेतूर्णसर्वमर्मस्वताडयत् ३३ सताड्यमानोबहुभिःशरैःसन्नतपर्वभिः ॥ नविव्यथेराक्षसेंद्रोभिद्यमानइवाचलः ३४ १। २। ३। ४। ५। ६। ७। ८। ९। १०। ११। १२। १३। १४। १५। १६। १७। १८। १९। २०। २१। २२। २३। २४। २५। २६। २७। २८। २९। ३०। ३१। ३२। ३३। ३४। ३५। ३६। ३७। ३८। ३९। ४०। ४१। ४२। ४३। ४४। ४५। ४६। ४७। ४८। ४९। ५०। ५१। ५२। ५३। ५४। ५५। ५६। ५७। ५८। ५९। ६०। ६१। ६२। ६३। ६४। ६५। ६६। ६७। ६८। ६९। ७०। ७१। ७२। ७३। ७४। ७५। ७६। ७७। ७८। ७९। ८०। ८१। ८२। ८३। ८४। ८५। ८६। ८७। ८८। ८९। ९०। ९१। ९२। ९३। ९४। ९५। ९६। ९७। ९८। ९९। १००।

३५। ३६। ३७। ३८। ३९। ४०। ४१। ४२। ४३। ४४। ४५। ४६। ४७। ४८। ४९। ५०। ५१। ५२। ५३। ५४। ५५। ५६। ५७। ५८। ५९। ६०। ६१। ६२। ६३। ६४। ६५। ६६। ६७। ६८। ६९। ७०। ७१। ७२। ७३। ७४। ७५। ७६। ७७। ७८। ७९। ८०। ८१। ८२। ८३। ८४। ८५। ८६। ८७। ८८। ८९। ९०। ९१। ९२। ९३। ९४। ९५। ९६। ९७। ९८। ९९। १००। इतिभीष्मपर्वणिनीलकण्ठीवेमारतमाव

तस्यप्राग्ज्योतिषःकुद्धस्तोमरांश्चचतुर्दश ॥ प्रेषयामाससमरेतांश्चिच्छेदसराक्षसः ३५ सतांश्छित्त्वामहाबाहुस्तोमरान्निशितैःशरैः ॥ भगदत्तंचविव्याघसत्
त्याकंकपत्रिभिः ३६ ततःप्राग्ज्योतिषोराजाप्रहसन्निवभारत ॥ तस्याश्वांश्चतुरःसंख्येपातयामाससायकैः ३७ सहताश्चरथेतिष्ठन्राक्षसेंद्रःप्रतापवान् ॥ श
क्तिंचिक्षेपवेगेनप्राग्ज्योतिषगजंप्रति ३८ तामापतंतौसहसाहेमदंडांसुवेगिनीम् ॥ त्रिधाचिच्छेदन्पतिःसाव्यकीर्यतमेदिनीम् ३९ शक्तिंविनिहतांद्वाहैडिंबः
प्राद्रवद्भयात् ॥ यथेन्द्रस्यरणात्पूर्वनमुचिर्देत्यस्तमः ४० तंविजित्यरणेशूरंविक्तांतंख्यातपौरुषम् ॥ अजेयंसमरेवीर्यमेनवरुणेनच ४१ पांडवींसमरेसेनांसं
ममर्दसंकुंजरः ॥ यथावनगजोराजन्मृदंश्चरतिपाद्भिनीम् ४२ मद्रेश्वरस्तुसमरेयमाभ्यांसमसज्जत ॥ स्वस्त्रीयौछादयांचक्रेशरौघैःपांडुनंदनौ ४३ सहदेवस्तु
समरेमातुलंढश्यसंगतम् ॥ अवारयच्छरौघेणमेघोयद्वादिवाकरम् ४४ छाद्यमानःशरौघेणहृष्टरूपतरोऽभवत् ॥ तयोश्चाप्यभवत्प्रीतिरतुलामातृकारणात्
४५ ततःप्रहस्यसमरेनकुलस्यमहारथः ॥ अश्वांश्चचतुरोराजंश्चतुर्भिःसायकोत्तमैः ४६ प्रेषयामाससमरेयमस्यसदनंप्रति ॥ हताश्वातुरथातूर्णमवष्टुत्यम
हारथः ४७ आरुरोहततोयानंभ्रातुरेवयशस्विनः ॥ एकस्थौतुरणेशूरौदृढेविक्षिप्यकार्मुके ४८ मद्रराजस्थंतूर्णंछादयामासतुःक्षणात् ॥ सच्छाद्यमानोबहुभिः
शरैःसन्नतपर्वभिः ४९ स्वस्त्रीयाभ्यांनरव्याघ्रोनाकंपतयथाऽचलः ॥ प्रहसन्निवतांचापिशस्त्रवृष्टिंजघानह ५० सहदेवस्ततःकुद्धःशरमुदृह्यवीर्यवान् ॥ मद्र
राजमभिप्रेक्ष्यप्रेषयामासभारत ५१ सशरःप्रेषितस्तेनगरुडानिलवेगवान् ॥ मद्रराजंविनिर्भियनिपपातमहीतले ५२ सगाढविद्धोव्यथितोरथोपस्थेमहा
रथः ॥ निषसादमहाराजकश्मलंचजगामह ५३ तांविस्त्रांनिपातितंसूतःसंप्रेक्ष्यसंयुगे ॥ अपोवाहरथेनाजौयमाभ्यामभिपीडितम् ५४ दृष्ट्वामद्रेश्वररथंघातरा
ष्ट्राःपराङ्मुखम् ॥ सर्वेविमनसोभूत्वानेदमस्तीत्यचितयन् ५५ निर्जित्यमातुलंसंख्येमाद्रीपुत्रौमहारथौ ॥ दध्मतुर्मुदितौशंखौसिंहनादंचनेदतुः ५६ अभि
दुद्रवतुर्हृष्टौतवसैन्यंविशंपते ॥ यथादैत्यचमुराजन्निद्रोपेन्द्राविवामरौ ५७ ॥ इतिश्रीमहाभारते भीष्मपर्वणि भीष्मवधप० द्वंद्वयुद्धेऽथशीतितमोऽ
ध्यायः ॥ ८३ ॥ संजयउवाच ॥ ततोयुधिष्ठिरोराजामध्यंप्राप्तेदिवाकरे ॥ श्रुतायुषमभिप्रेक्ष्यप्रेषयामासवाजिनः १ अभ्यधावत्ततोराजाश्रुतायुषमर्दिद
मम् ॥ विनिघ्नन्सायकैस्तीक्ष्णैर्नवभिर्नतपर्वभिः २ संसवार्यरणेराजाप्रेषितान्धर्मसूनुना ॥ शरान्सप्तमहेष्वासःकौतेयायसमार्पयत् ३ तेतस्यक्वचंभित्वाप
पुःशोणितमाहवे ॥ असूनिवविचिन्वंतोदेहेतस्यमहात्मनः ४ पांडवस्तुभृशंकुद्धोविद्धस्तेनमहात्मना ॥ रणेवराहकर्णेनराजानंहयविध्यत् ५ अथापरेणभले
नकेतुंतस्यमहात्मनः ॥ रथश्रेष्ठोरथातूर्णभूमौपार्थोन्यपातयत् ६ दीपेऽयशीतितमोऽध्यायः ॥ ८३ ॥ ततइति १। २। ३। ४। ५। ६। ७। ८। ९। १०। ११। १२। १३। १४। १५। १६। १७। १८। १९। २०। २१। २२। २३। २४। २५। २६। २७। २८। २९। ३०। ३१। ३२। ३३। ३४। ३५। ३६। ३७। ३८। ३९। ४०। ४१। ४२। ४३। ४४। ४५। ४६। ४७। ४८। ४९। ५०। ५१। ५२। ५३। ५४। ५५। ५६। ५७। ५८। ५९। ६०। ६१। ६२। ६३। ६४। ६५। ६६। ६७। ६८। ६९। ७०। ७१। ७२। ७३। ७४। ७५। ७६। ७७। ७८। ७९। ८०। ८१। ८२। ८३। ८४। ८५। ८६। ८७। ८८। ८९। ९०। ९१। ९२। ९३। ९४। ९५। ९६। ९७। ९८। ९९। १००।

केतुनिपतितं दृष्ट्वा श्रुतायुःसमुपार्थिवः ॥ पाण्डवं विशिखैस्तोक्ष्णैराजन् विव्याध सप्तभिः ७ ततः क्रोधात्प्रज्ज्वालधर्मपुत्रोयुधिष्ठिरः ॥ यथायुगांतेभूतानि दिव
क्षुरिवपावकः ८ कुट्टं तु पाण्डवं दृष्ट्वा देवगंधर्वराक्षसाः ॥ प्रविष्यथुर्महाराजव्याकुलं चाप्यमूज्जगत् ९ सर्वेषां चैव भूतानामिदमासीन्मनोगतम् ॥ त्रोल्लोकानद्यसं
कुट्टो नृपोऽयं धक्ष्यतीति वै १० ऋषयश्चैव देवाश्च चक्रुः स्वस्त्ययनं महत् ॥ लोकानां नृपशांत्यर्थं क्रोधिते पाण्डवे तदा ११ स च क्रोधसमाविष्टः सृक्किर्णापारं संलिहन् ॥
दधारात्मवपुर्वोरं युगांतादित्यसन्निभम् १२ ततः सैन्यानि सर्वाणि तावकानि विशांपते ॥ निराशान्यभवंस्तत्र जीवितं प्रतिभारत १३ स तु धैर्येण तं कोपं सन्निवार्य
महायशाः ॥ श्रुतायुषः प्रचिच्छेदमुष्टिदेशे महाधनुः १४ अथैनं छिन्नधन्वानं नाराचेन स्तनांतरे ॥ निर्विभेदं रणे राजा सर्वसैन्यस्य पश्यतः १५ स त्वरं चरणेरा
जन्तस्य बाह्वन्महात्मनः ॥ निजघान शरैः क्षिप्रं मृतं च सुमहाबलः १६ हताश्वं तुरथं त्यक्त्वा दृष्ट्वा राज्ञोऽस्य पौरुषम् ॥ विप्रदृष्ट्वा वेगेन श्रुतायुः समरे तदा १७
तस्मिन् जिते महेश्वसे धर्मपुत्रेण संयुगे ॥ दुर्योधनबलं राजन् सर्वमासीत्पराङ्मुखम् १८ एतच्छ्रुत्वा महाराजधर्मपुत्रोयुधिष्ठिरः ॥ व्यात्ताननो यथा कालस्तव सै
न्यं जघान ह १९ चेकितानस्तुवाष्णे योगौ तमं रथिनां वरम् ॥ प्रेक्षतां सर्वसैन्यानां छादयामास सायकैः २० संनिवार्य शरांस्तांस्तु कृपः शरद्वतो युधि ॥ चेकिता
नं रणे यत्तं राजन् विव्याध पत्रिभिः २१ अथापरेण भस्त्रेण धनुश्चिच्छेदमारिष ॥ सारथिचास्य समरे क्षिप्रं हस्तो न्यपातयत् २२ अश्वांश्चास्यावधीद्राजनुभौतौ पा
र्ष्णि सारथी ॥ सोऽवस्रुत्य रथात्तूर्णगदां जग्राह सात्वतः २३ स तया वीरघातिन्या गदया गदिनां वरः ॥ गौतमस्य हयान् हत्वा सारथिचन्यपातयत् २४ भूमिष्ठो गौ
तमस्तस्य शरांश्चिक्षेप षोडश ॥ शरास्ते सात्वतं भित्त्वा प्राविशन् धरणीतलम् २५ चेकितानस्ततः क्रुद्धः पुनश्चिक्षेप तां गदां ॥ गौतमस्य वधा कांक्षीवृत्रस्येव पुरं
दरः २६ तामापतंतीं विमलामश्मगर्भामहागदां ॥ शरैरेकसाहस्रैर्वारयामास गौतमः २७ चेकितानस्ततः खड्गं क्रोधादुद्धृत्य भारत ॥ लाघवं परमास्थाय गौतमं
समुपाद्रवत् २८ गौतमोऽपि धनुस्त्यक्त्वा प्रगृह्यासि संयतः ॥ वेगेन महाराजं शेकितानमुपाद्रवत् २९ तावुभौ बलसंपन्नौ निस्त्रिंशवरधारिणौ ॥ निस्त्रिंशभ्यां सु
तीक्ष्णाभ्यामन्योन्यं संततक्षतुः ३० निस्त्रिंशवेगाभिहतौ ततस्तौ पुरुषर्षभौ ॥ धरणीं समनुप्राप्तौ सर्वभूतनिषेविताम् ३१ मूर्च्छयाऽभिपरीतां भौव्यायामेन तु मो
हितौ ॥ ततोऽभ्यधावद्रेगेन करकर्षः सुहृत्तया ३२ चेकितानं तथाभूतं दृष्ट्वा समरदुर्मदः ॥ रथमारोपयन् चैनं सर्वसैन्यस्य पश्यतः ३३ तथैव शकुनिः शूरः स्याल
स्तव विशांपते ॥ आरोपयद्रथं तूर्णं गौतमं रथिनां वरम् ३४ सौमदत्तितथा कुट्टो दृष्ट्वा केतुर्महाबलः ॥ नवत्यासायकैः क्षिप्रं राजन् विव्याध वक्षसि ३५ सौमदत्तिरु
रस्थैस्तैर्भृशं बाणैरशोभत ॥ मध्यादिने महाराज रश्मिभिस्तपनो यथा ३६ भूरिश्रवास्तु समरे दृष्ट्वा केतुं महारथम् ॥ हतमूतहयं च केविरथं सायकोत्तमैः ३७

३८।३९।४०।४१।४२।४३।४४।४५।४६।४७।४८।४९।५०।५१।५२।५३।५४।५५।५६।५७।५८।५९।६०।६१।६२।६३।६४।६५।६६।६७।६८।६९।७०।७१।७२।७३।७४।७५।७६।७७।७८।७९।८०।८१।८२।८३।८४।८५।८६।८७।८८।८९।९०।९१।९२।९३।९४।९५।९६।९७।९८।९९।१००।

विरथं तं समालोक्य हताश्वं हतसारथिम् ॥ महताशरवर्षेण छादयामास संयुगे ३८ स तु तं रथमुत्सृज्य दृष्ट्वा केतुर्महामनाः ॥ आरुरोहत तोयानं शतानीकस्यमारिष
३९ चित्रसेनो विकर्णश्च राजन् दुर्मर्षणस्तथा ॥ रथिनो हेमसन्नाहाः सौमद्रमभिदुष्टुः ४० अभिमन्योस्ततस्तैस्तु धोरं युद्धमवतत ॥ शरीरस्य यथाराजन् वातपि
त्तकफैस्त्रिभिः ४१ विरथांस्तव पुत्रांस्तु कृत्वा राजन्महाहवे ॥ न जघान न रव्याघ्रः स्मरन् भीमवचस्तदा ४२ ततो राज्ञां बहुशतैर्गजाश्च रथयायिभिः ॥ संवृतं
समरे भीष्मदेवैरपि दुरासदम् ४३ प्रयातं शीघ्रमुद्रीक्ष्य परित्रातुं सुतांस्तव ॥ अभिमन्युं समुद्दिश्य बालमेकं महारथम् ४४ वासुदेवमुवाचे दं कौंतेयः श्वेतवाहनः ॥
चोदया श्वान्दृष्ट्वा केशयन्त्रैते बहुलारथाः ४५ एते हि बहवः शूराः कृतास्त्रायुद्धदुर्मदाः ॥ यथाह न्युर्नः सेनां तथा माधव चोदय ४६ एवमुक्तः सवाष्णेयः कौंतेयेनामि
तौ जसा ॥ रथं श्वेतहयैर्युक्तं प्रेषयामास संयुगे ४७ निष्ठानको महानासीत् तव सैन्यस्यमारिष ॥ यदर्जुनो रणे कुद्धः संयातस्तावकान् प्रति ४८ समासाद्य तु कौंतेयो राज्ञ
स्तान् भीष्मरक्षिणः ॥ सुशर्माणमथो राजन्निदं वचनमब्रवीत् ४९ जानामि त्वां युधांश्चिष्ठमत्यंतं पूर्ववैरिणम् ॥ अनयस्याद्य संप्राप्तं फलं पश्य सुदारुणम् ५० अद्य ते दर्श
यिष्यामि पूर्वप्रेतान् पितामहान् ॥ एवं संजल्पतस्तस्य बीभत्सोः शत्रुघातिनः ५१ श्रुत्वाऽपि पुरुषं वाक्यं सुशर्मार्थयूथपः ॥ न चैनमब्रवीत् किंचिच्छुभं वायदिवाऽशुभम्
५२ अभिगम्यार्जुनं वीरं राजभिर्बहुभिर्वृतः ॥ पुरस्तात्पृष्ठतश्चैव पार्श्वतश्चैव सर्वतः ५३ परिचार्यार्जुनं संख्येतव पुत्रैर्महारथः ॥ शरैः संछादयामास मेघैरिव दिवाकरम्
५४ ततः प्रवृत्तः सुमहान् संग्रामः शोणितोदकः ॥ तावकानां च समरे पाण्डवानां च भारत ५५ ॥ इति श्रीमहाभारते भीष्मपर्वणि भीष्मवधपर्वणि सप्तमयुद्धदिवसे
सुशर्मार्जुनसमागमे चतुरशीतितमोऽध्यायः ॥ ८४ ॥ ॥ ॥ ॥ संजय उवाच ॥ सताड्यमानस्तु शरैर्धनं जयः पदाहतो नाग इव श्वसन्नबली ॥ बा
णेन बाणेन महारथानां चिच्छेद चापानिरणे प्रसह्य १ संछिद्य चापानि च तानिराज्ञाते पार्ष्णे वीर्यवतां क्षणेन ॥ विव्याध बाणैर्युगपन्महात्मानिः शेषतां तेष्वथ मन्य
मानः २ निपेतुराजौरुधिरप्रदिग्धास्ते ताडिताः शक्रसुतेन राजन् ॥ विभिन्नगात्राः पतितोत्तमांगा गताः सवश्छिन्नतनुत्रकायाः ३ महीं गताः पार्थवलाभिभूता
विचित्ररूपा युगपद्विनेशुः ॥ दृष्ट्वा हतांस्तान् युधिराजपुत्रांश्चिगर्तराजः प्रययौ रथेन ४ तेषां स्थानामथ पृष्ठगोपाद्वा त्रिंशदन्येऽभ्यपतंत पार्थम् ॥ तथैव ते तं परिवार्य
पार्थं विष्ठप्य चापानि महारवाणि ५ अवीवृषन् बाणमहौघं दृष्ट्वा यथागिरिस्तोयधराजलौघैः ॥ संपीड्यमानस्तु शरौघं दृष्ट्वा धनं जयस्तान् युधिजातरोषः ६ षष्ठ्या
शरैः संयतितैलघौतैर्जघान तानप्यथ पृष्ठगोपान् ॥ स्थांश्च तांस्तानवजित्य संख्ये धनं जयः प्रीतमना यशस्वी ७ अथात्वरद्भीष्मवधाय जिष्णुर्बलानिराजन् समरे नि
हत्य ॥ त्रिगर्तराजो निहतान् समीक्ष्य महात्मना तानथ बंधुवर्मान् ८

रणेपुरस्कृत्यनराधिपांस्तान्जगामपार्थत्वरितोवधाय ॥ अभिद्रुतंचास्त्रभृतांवरिष्ठधनंजयवीक्ष्यशिखंडिमुख्याः ९ अभ्युद्ययुस्तेशितशस्त्रहस्तारिरक्षिपंतोर
थमर्जुनस्य ॥ पार्थोऽपितानापततःसमीक्ष्यत्रिगर्तराज्ञासाहितावृवीरान् १० विध्वंसयित्वासमरेधनुष्मान्गांडीवमुक्तैर्निशितैःपृषत्कैः ॥ भीष्मंयियासुर्युधि
संदर्शदुर्योधनंसेधवादींश्चराज्ञः ११ संवारयिष्णूनभिवारयित्वामुहूर्तमायोध्यबलेनवीरः ॥ उत्सृज्यराजानमनंतवीर्योजयद्रथादींश्चनृपान्महौजाः १२ ययौ
ततोभीमवलोमनस्वीगांगेयमाजौशरचापपाणिः ॥ युधिष्ठिरश्चप्रबलोमहात्मासमाययौत्वरितोजातकोपः १३ मद्राधिपंसमभित्यज्यसंख्येस्वभागमातंतमनंत
कीर्तिः ॥ सार्धसमाद्रीसुतभीमसेनैर्भीष्मंययौशांतनवरणाय १४ तैःसंप्रयुक्तैःसमहारथाभ्यैर्गंगासुतःसमरेचित्रयोर्धौ ॥ नविव्यथेशांतनवोमहात्मासमागतैः
पांडुसुतैःसमस्तैः १५ अथैत्यराजायुधिसत्यसंधोजयद्रथोऽत्युग्रबलोमनस्वी ॥ चिच्छेदचापानिमहारथानांप्रसह्यतेषांधनुषावरेण १६ युधिष्ठिरंभीमसेनंयमौ
चपार्थकृष्णंयुधिसंजातकोपः ॥ दुर्योधनःक्रोधविषोमहात्माजघानवाणैरनलप्रकाशैः १७ कृपेणशल्येनशलेनचैवतथाविभोचित्रसेनेनचाजौ ॥ विद्धाःशरै
स्तेऽतिविद्वकोपैर्देवायथादैत्यगणैःसमेतैः १८ छिन्नायुधंशांतनवेनराजाशिखंडिनंप्रेक्ष्यचजातकोपः ॥ अजातशत्रुःसमरेमहात्माशिखंडिनंकुद्वजवाचवा
क्यम् १९ उक्तातथात्वंपितुरग्रतोमामहंनिष्यामिमहाव्रतंतं ॥ भीष्मंशरौघैर्विमलार्कवर्णैःसत्यवदामीतिठुताप्रतिज्ञा २० त्वयाचनैनांसफलांकरोषिदेवव्रतं
यन्ननिहंसियुद्धे ॥ मिथ्याप्रतिज्ञोभवमास्त्रवीररक्षस्वधर्मस्वकुलंयशश्च २१ प्रेक्षस्वभीष्मंयुधिभीमवेगंसर्वास्तपंतममसैन्यसंधान् ॥ शरौघजालैरतितिग्मवेगैः
कालंयथाकालकृतंक्षणेन २२ निकृत्तचापःसमरेऽनपेक्षःपराजितःशांतनवेनचाजौ ॥ विहायबंधूनथसोदरांश्चक्यास्यसेनानुरूपंतवेदम् २३ दृष्ट्वाहिमीष्मं
तमनंतवीर्यभग्नंचसैन्यंद्रवमाणमेवं ॥ भीतोऽसिन्नूतंदुपदस्यपुत्रतथाहितेमुखवर्णोऽप्रहृष्टः २४ अज्ञायमानेचधनंजयेऽपिमहाहवेसंप्रसक्तेनृवीरे ॥ कथंहि
भीष्मात्प्रथितःपृथिव्यांभयंत्वमद्यप्रकरोषिवीर २५ सधर्मराजस्यवचोनिशम्यरूक्षाक्षरंविप्रलापानुबद्धम् ॥ प्रत्यादेशंमन्यमानोमहात्माप्रतत्वरैर्भीष्मवधाय
राजन् २६ तमापतंतंमहताजवेनशिखंडिनंभीष्ममभिद्रवंतम् ॥ निवारयामासहिशल्यएनमस्त्रेणघोरेणसुदुर्जयेन २७ सचापिदृष्ट्वासमुदीर्यमाणमस्त्रंयुगांता
ग्निसमप्रकाशम् ॥ नसंमुमोहदुपदस्यपुत्रोराजन्महेंद्रप्रतिमप्रभावः २८ तस्थौचतत्रैवमहाधनुष्मान्शरैस्तदस्त्रंप्रतिबाधमानः ॥ अथादेवारुणमन्यदस्त्रं
शिखंडचथोग्रंप्रतिघातमस्य २९ तदस्त्रमस्त्रेणविदार्यमाणंखस्थाःसुराददृशुःपार्थिवाश्च ॥ भीष्मस्तुराजन्समरेमहात्माधनुश्चचित्रध्वजमेवचापि ३०
छित्वाऽनदत्पांडुसुतस्यविरोयुधिष्ठिरस्याजमीढस्यराज्ञः ॥ ततःसमुत्सृज्यधनुःसबाणंयुधिष्ठिरंवीक्ष्यभयाभिभूतम् ३१

गदाप्रसृह्याभिपपातसंख्येजयद्रथंभीमसेनःपदातिः ॥ तमापतंतंमहताजवेनजयद्रथःसगदंभीमसेनम् ३२ विव्याधघोरैर्यमदंडकल्पैःशितैःशरैःपंचशतैःसमं
तात् ॥ अचितयित्वासशरांस्तरस्वीकृदरःक्रोधपरीतचेताः ३३ जघानवाहान्समरेसमंतात्पारावतान्सिंधुराजस्यसंख्ये ॥ ततोऽभिवीक्ष्याप्रतिमप्रभा
वस्तवात्मजस्त्वरमाणोरथेन ३४ अभ्याययौभीमसेनंनिहतुंसमुद्यतास्त्रोसुरराजकल्पः ॥ भीमोऽप्यथैनंसहसाविनद्यप्रत्युद्ययौगदयातर्जयानः ३५ समुद्यतां
तांयमदंडकल्पादृष्ट्वागदातेकुरवःसमंतात् ॥ विहायसर्वतवपुत्रमुग्रपातंगदायाःपरिहर्तुकामाः ३६ अपक्रांतास्तुमुलसंप्रमदेसुदारुणेभारतमोहनीये ॥ अमूढ
चेतास्त्वथचित्रसेनोमहागदामापतंतंनिरीक्ष्य ३७ रथंस्वमुत्सृज्यपदातिराजौप्रसृह्यखट्वाविपुलंचर्म ॥ अवभृतःसिंहइवाचलाग्राज्जगामान्यभूमिपभूमिदेशम्
३८ गदाऽपिसाप्राप्यरथंसुचित्रंसाश्वंससूतंविनिहत्यसंख्ये ॥ जगामभूमिज्वलितामहोल्काभ्रष्टाऽबराहामेवसंपतंती ३९ आश्चर्यभूतंसुमहत्त्वदीयादृष्ट्वेतद्ग्रा
रतसंप्रहृष्टाः ॥ सर्वेविनेदुःसहिताःसमंतात्पुपूजिरेतवपुत्रस्यशौर्यं ४० ॥ इतिश्रीमहामारतेभीष्मपर्वणिभीष्मवधप० सप्तमयुद्धदिवसेपंचाशीतितमोऽध्यायः ८५ ॥
॥ संजयउवाच ॥ ॥ विरथंतंममासाद्यचित्रसेनंयशस्विनम् ॥ रथमारोपयामासविकर्णस्तनयस्तव १ तस्मिंस्तथावर्तमानेतुमुलसंकुलेभृशम् ॥ भीष्मः
शांतनवस्तूर्णंयुधिष्ठिरमुपाद्रवत् २ ततःसरथनागाश्वाःसमकंपंतमृजयाः ॥ मृत्योरास्यमनुप्राप्तमेनिरेचयुधिष्ठिरम् ३ युधिष्ठिरोऽपिकौरव्योयमाभ्यासहितः
प्रभुः ॥ महेश्वासंनरव्याघ्रंभीष्मंशांतनवंययौ ४ ततःशरसहस्राणिप्रमुंचनपांडवोयुधि ॥ भीष्मंसंछादयामासयथामेघोदिवाकरम् ५ तेनसम्यक्प्रणीतानिशर
जालानिमारिष ॥ प्रतिजग्राहगणियःशतशोऽथसहस्रशः ६ तथैवशरजालानिभीष्मेणास्तानिमारिष ॥ आकाशेसमदृश्यंतस्वगमानाव्रजाइव ७ निमेषार्धेन
कौंतेयंभीष्मःशांतनवोयुधि ॥ अदृश्यंसमरेचक्रेशरजालेनभागशः ८ ततोयुधिष्ठिरोराजाकौरव्यस्यमहात्मनः ॥ नाराचंप्रेषयामासकुद्वजआशीविषोपमम् ९
असंप्राप्तंततस्तंतुक्षुरप्रेणमहारथः ॥ चिच्छेदसमरेराजन्भीष्मस्तस्यधनुश्च्युतम् १० तंतुच्छित्त्वारणेभीष्मोनाराचंकालसंमितम् ॥ निजघ्नैकौर्वेद्रस्यह
यान्कांचनभूषणान् ११ हताश्वंतुरथंत्यक्त्वाधर्मपुत्रोयुधिष्ठिरः ॥ आरुरोदरथंतूर्णनकुलस्यमहात्मनः १२ यमावपिहिसंकुद्वःसमासाद्यरणेतदा ॥ शरैःसं
छादयामासभीष्मःपरपुरंजयः १३ तौतुदृष्ट्वामहाराजभीष्मबाणप्रपीडितौ ॥ जगामपरमाचितंभीष्मस्यवधकांक्षया १४ ततोयुधिष्ठिरोवश्यानराज्ञस्तान्
समचोदयत् ॥ भीष्मंशांतनवंसर्वेनिहतेतिसुहृद्वान् १५ ततस्तेपार्थिवाःसर्वेश्रुत्वापार्थस्यभाषितम् ॥ महतारथवंशेनपरिवभुषितामहम् १६ ससमंतात्प
रिवृत्तपितादेवव्रतस्तव ॥ चिक्रीडधनुषाराजन्पातयानमिहारथान् १७

तंचरंतरणेपार्थाददृशुःकौरवयुधि ॥ मृगमध्यं प्रविश्येव यथासिंहशिशुवने १८ तर्जयानंरणेवीरांस्त्रासयानंचसायकैः ॥ दृष्ट्वात्रेसुमहाराजसिंहंमृगगणादिव १९
रणेभारतसिंहस्यददृशुःक्षत्रियागतिं ॥ अग्रेर्वायुसहायस्ययथाक्षंदिधक्षतः २० शिरांसिरथिनांभीष्मःपातयामाससंयुगे ॥ तालेभ्यःपरिपक्वानिफलानिकुश
लोत्तरः २१ पतद्भिश्चमहाराजशिरोभिर्धरणीतले ॥ बभूवतुमुलःशब्दःपततामश्मनामिव २२ तस्मिन्सुतुमलेयुद्धेवर्तमानेभयानके ॥ सर्वेषामेवसैन्यानामा
सीद्व्यतिकरोमहान् २३ मित्रेषुतेषुव्यूहेषुक्षत्रियादतरंतरम् ॥ एकमेकंसमाहूययुद्धायैवावतस्थिरे २४ शिखंडीतुसमासाद्यभरतानांपितामहम् ॥ अभिदुद्राव
वेगेनतिष्ठतिष्ठेतिचाब्रवीत् २५ अनादृत्यततोभीष्मस्तंशिखंडिनमाहवे ॥ प्रययौसृजयानकुद्धःस्त्रीत्वांचित्यशिखंडिनः २६ सृजयास्तुततोदृष्ट्वाहृष्टंभीष्मम्
हारणे ॥ सिंहनादांश्चविविधांश्चकुःशंखविमिश्रितान् २७ ततःप्रवृत्तेयुद्धंव्यतिपत्तरथादिपम् ॥ पश्चिमादिशमासाद्यस्थितेसवितरिप्रभो २८ धृष्टद्युम्नोऽथ
पांचाल्यःसात्यकिश्चमहारथः ॥ पीडयंतौभृशंसैन्यंशक्तितोमरवृष्टिभिः २९ शस्त्रैश्चबहुभीराजनजघ्नतुस्तावकानरणे ॥ तेहन्यमानाःसमरेतावकाभरतर्षभ
३० आर्यायुद्धेमर्तिकृत्वानत्यजंतिस्मसंयुगम् ॥ यथोत्साहंतुसमरेनिजघ्नस्तावकारणे ३१ तत्राक्रंदोमहानासीतावकानांमहात्मनाम् ॥ वध्यतांसमरेराजनपा
र्षतेनमहात्मना ३२ तंश्रुत्वानिनदंधोरंतावकानांमहारथा ॥ विदानुविंदावावंत्यौपार्षतंप्रत्युपस्थितौ ३३ तौतस्यतुरगान्हत्वात्वरमाणौमहारथौ ॥ छादया
मासतुरुभौशरवर्षेणपार्षतम् ३४ अवहृत्याथपांचाल्योरथातूर्णमहाबलः ॥ आरुरोहरथंतूर्णसात्यकेस्तुमहात्मनः ३५ ततोयुधिष्ठिरोराजामहत्यासेनयावृतः
आवंत्यौसमरेकुद्धावभ्ययात्सपरंतपौ ३६ तथैवतवपुत्रोऽपिसर्वोद्योगेनमारिष ॥ विदानुविंदौसमरेपरिवार्यावतस्थिवान् ३७ अर्जुनश्चापिसंकुद्धःक्षत्रियान्क्ष
त्रियर्षभः ॥ अयोधयतसंग्रामेवज्रपाणिरिवासुरान् ३८ द्रोणस्तुसमरेकुद्धःपुत्रस्याप्रियकृतव ॥ व्यधमत्सर्वपंचालांस्तूलराशिमिवानलः ३९ दुर्योधनपुरोगा
स्तुपुत्रास्तवाविशंपते ॥ परिवार्यरणेभीष्मयुधुःपांडवैःसह ४० ततोदुर्योधनोराजालोहितायतिभास्करे ॥ अब्रवीत्तावकान्सर्वास्त्वरघ्वामितिभारत ४१ यु
ध्यतांतुतथातेषांकुर्वतां कर्मदुष्करम् ॥ अस्तंगिरिमथारूढेअप्रकाशतिभास्करे ४२ प्रावर्ततनदीघोराशोणितौधतरंगिणी ॥ गोमायुगणसंकीर्णाक्षणेनक्षण
दामुखे ४३ शिवाभिरशिवाभिश्चरुद्विभैरवरंरवम् ॥ घोरमायोधनंजज्ञेभूतसंचैःसमाकुलम् ४४ राक्षसाश्चपिशाचाश्चतथान्येपिशिताशिनः ॥ समंततोव्यह
र्यंतशतशोऽथसहस्रशः ४५ अर्जुनोऽथसुशर्मादीनराज्ञस्तान्सपदानुगान् ॥ विजित्यपृतनामध्येययौस्वशिविरंप्रति ४६ युधिष्ठिरोऽपिकौरव्योभ्रातृभ्यांसहि
तस्तथा ॥ ययौस्वशिविरंराजानिशायांसेनयावृतः ४७ भीमसेनोऽपिराजेंद्रदुर्योधनमुखाचस्थान् ॥ अवजित्यततःसंख्येययौस्वशिविरंप्रति ४८

४९।५०।५१।५२।५३।५४।५५।५६।५७ ॥ इतिभी० भी० मा० पडशीतितमोऽध्यायः ॥ ८६ ॥ परिणाम्यगमायित्वा १।२।३।४।५।६।७।८।९।१०।११

दुर्योधनोऽपिपृथगतिःपरिवार्यमहारणे ॥ भीष्मंशांतनवंतूर्णप्रयातःशिविरंप्रति ४९ द्रोणोद्रोणिःकृपःशल्यःकृतवर्माचसात्वतः ॥ परिवार्यचसुंसर्वाप्रिययुःशिवि
रंप्रति ५० तथैवसात्यकीराजनधृष्टद्युम्नश्चपार्षतः ॥ परिवार्यरणेयोधानययतुःशिविरंप्रति ५१ एवमेतेमहाराजतावकाःपांडवैःसह ॥ पर्यवर्तंतसहितानिशा
कालेपरंतप ५२ ततःस्वशिविरंगत्वापांडवाःकुरवस्तथा ॥ न्यवसंतमहाराजपूजयंतःपरस्परम् ५३ रक्षांकृत्वाततःशूरान्यस्यगुल्मान्यथाविधि ॥ अपनीय
चशल्यानिस्नात्वाचविविधैर्जलैः ५४ कृतस्वस्त्ययनाःसर्वेसंस्तूयंतश्चबंदिभिः ॥ गीतवादित्रशब्देनव्यक्रीडंतयशस्विनः ५५ मुहूर्तादिवतत्सर्वमभवत्स्वर्गसात्रि
भम् ॥ नहियुद्धकथांकांचितत्राकुर्वन्महारथाः ५६ तेप्रसुप्तेवलेतत्रपरिश्रांतजनेनृप ॥ हस्त्यश्वबहुलेरात्रौप्रेक्षणीयेवभूवतुः ५७ ॥ इतिश्रीमहाभारतेभीष्मपर्व
णिभीष्मवधपर्वणिसप्तमदिवसयुद्धावहारेषडशीतितमोऽध्यायः ॥ ८६ ॥ संजयउवाच ॥ परिणाम्यनिशांतंतुसुखंप्राप्ताजनेश्वराः ॥ कुरवःपांडवाश्चैवपुनर्यु
द्धायनिर्ययुः १ ततःशब्दोमहानासीत्सैन्ययोरुभयोर्नृप ॥ निर्गच्छमानयोःसंख्येसागरप्रतिमोमहान् २ ततोदुर्योधनोराजाचित्रसेनोविंशतिः ॥ भीष्मश्च
रथिनांश्रेष्ठोभारद्वाजश्चैवैतृप ३ एकीभूताःसुसंयताःकौरवाणांमहाचमूम् ॥ व्यूहायविदधूराजनपांडवान्प्रतिदंशिताः ४ भीष्मःकृत्वामहाव्यूहंपितातवविशं
पते ॥ सागरप्रतिमंधोरंवाहनौर्मितरंगिणम् ५ अग्रतःसर्वसैन्यानांभीष्मःशांतनवोययौ ॥ मालवैर्दाक्षिणात्यैश्चआवंत्यैश्चसमन्वितः ६ ततोऽनंतरमेवासीद्वा
रद्वाजःप्रतापवान् ॥ कुल्लिदैःपारदैश्चैवतथाक्षुद्रकमालवैः ७ द्रोणादनंतरंयतोभगदत्तःप्रतापवान् ॥ मगधैश्चकलिंगैश्चपिशाचैश्चविशंपते ८ प्राग्योतिषा
दनुत्तपःकौसल्योऽथबृहद्वलः ॥ मेकलैःकुरुविदैश्चत्रैपुरैश्चसमन्वितः ९ बृहद्वलात्ततःशूरस्त्रिगर्तःप्रस्थलाधिपः ॥ कांबोजैर्बहुभिःसार्धयवनैश्चसहस्रशः १० द्रौ
णिरतुरभसःशूरस्त्रैर्गर्तादनुभारत ॥ प्रययौसिंहनादेननादयानोधरातलम् ११ तथासर्वेणसैन्येनराजादुर्योधनस्तदा ॥ द्रौणेनंतरंप्रयात्सोदर्यैःपरिवारितः १२
दुर्योधनादनुततःकृपःशारद्वतोययौ ॥ एवमेषमहाव्यूहःप्रययौसागरोपमः १३ रेजुस्तत्रपताकाश्चैवतच्छत्राणिवाविभो ॥ अंगदान्यत्रचित्राणिमाहाहाणिध
नूपिच १४ तंतुदृष्ट्वामहाव्यूहंतावकानांमहारथः ॥ युधिष्ठिरोऽब्रवीत्तूर्णपार्षतंपृतनापतिम् १५ पश्यव्यूहंमहेष्वासनिर्भितंसागरोपमम् ॥ प्रतिव्यूहंत्वमपि
हिकुरुपार्षतसत्वरम् १६ ततःसपार्षतःकूरोव्यूहंचक्रेसुदारुणम् ॥ शृंगाटकंमहाराजपरव्यूहविनाशनम् १७ शृंगाभ्यांभीमसेनश्चसात्यकिश्चमहारथः ॥ र
थैरनेकसाहस्रैस्तथाहयपदातिभिः १८ ताभ्यांवभौनरश्मैःश्वेताश्वःकृष्णसारथिः ॥ मध्येयुधिष्ठिरोराजामाद्रीपुत्रौचपांडवौ १९ अथोत्तरेमहेष्वासाःसहस्रै
न्यानराधिपाः ॥ व्यूहंतंपूरयामासुव्यूहशास्त्रविशारदाः २०

1199410

२४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१

४२।४३।४४।इतिभी०नी०भा०अष्टाशीतितमोऽध्यायः॥८८॥ हृद्वेति॥१।३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३।२४।२५।२६।२७।२८।२९।३०।३१।३२।३३।३४।३५।३६।३७।३८।३९।४०।४१।४२।४३।४४।४५।४६।४७।४८।४९।५०।५१।५२।५३।५४।५५।५६।५७।५८।५९।६०।६१।६२।६३।६४।६५।६६।६७।६८।६९।७०।७१।७२।७३।७४।७५।७६।७७।७८।७९।८०।८१।८२।८३।८४।८५।८६।८७।८८।८९।९०।९१।९२।९३।९४।९५।९६।९७।९८।९९।१००।

यंयं हि वार्तराष्ट्राणां भीमो द्रक्ष्यति संयुगे ॥ हनिष्यति रणे नित्यं सत्यमेतद्वीर्यमिति ४२ सत्वं राजन् स्थिरो भूत्वारणे कृत्वा दृढं मतिम् ॥ यो धयस्वरणे पार्थान् स्वर्गं कृत्वा परायणम् ४३ न शक्याः पांडवा जेतुं सैद्रैरपि सुरासुरैः ॥ तस्माद्युद्धे स्थिरा कृत्वा मतिं युद्धं स्वभारत ४४ ॥ हतिश्रीमहाभारते भीष्मप० भीष्मवधप० सुना भादिष्टतराष्ट्रपुत्रवधे अष्टाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८८ ॥ ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ दृष्ट्वा मे निहतान् पुत्रान् बहून् केन संजय ॥ भीष्मो द्रोणः कृपश्चैव किमकुर्वत संयुगे १ अहन्यहनि मे पुत्राः क्षयं गच्छंति संजय ॥ मन्येऽहं सर्वथा सूतैर्देवेनोपहता भृशम् २ यत्र मे तनयाः सर्वे जीयंते न जयं त्युत ॥ यत्र भीष्मस्य द्रोणस्य कृपस्य च महात्मनः ३ सौमदत्तेश्च वीरस्य भगदत्तस्य चोभयोः ॥ अश्वत्थामस्तथा तात शूराणामनिर्वर्तिनाम् ४ अन्येषां चैव शूराणां मध्यगास्तनयामम ॥ यदहन्यंत सं ग्रामे किमन्यद्वा गधेयतः ५ न हि दुर्योधनो मंदः पुरा प्रोक्तमबुध्यत ॥ वार्यमाणो मया तात भीष्मेण विदुरेण च ६ गांधार्या चैव दुर्मेधाः सततं हितं काम्यया ॥ नाबुध्यत पुरामोहात्तस्य प्राप्ता मिदं फलम् ७ यद्भीमसेनः समरे पुत्रान्मम विचेतसः ॥ अहन्यहनि संकुद्धो नयते यमसादनम् ८ ॥ संजय उवाच ॥ इदं तत्समनुप्राप्तं क्षतुर्वचनमुत्तमम् ॥ न बुद्धवानसि विभो प्रोचमानं हितं तदा ९ निवारय सुतान् युतात् पांडवान् मादुहेति च ॥ सुहृदां हितं कामानां बुवतां तत्तदेव च १० न शुश्रूषसि यद्वाक्यं मर्त्यः पथ्यमिवौषधम् ॥ तदेव त्वामनुप्राप्तं वचनं साधुभाषितम् ११ विदुरद्रोणभीष्माणां तथाऽन्येषां हितैषिणाम् ॥ अकृत्वा वचनं पथ्यं क्षयं गच्छंति कौरवाः १२ तदे तत्समनुप्राप्तं पूर्वमेव विज्ञापते ॥ तस्मात्त्वं शृणु तत्त्वेन यथा युद्धमवर्तत १३ मध्याह्ने सुमहारौद्रः संग्रामः समपद्यत ॥ लोकक्षयकरो राजस्तन्मे निगदतः शृणु १४ ततः सर्वाणि सैन्यानि धर्मपुत्रस्य शासनात् ॥ संरब्धान्यभ्यवर्तत भीष्ममेव जिघांसया १५ घृष्टयुग्मः शिखंडी च सात्यकिश्च हारथः ॥ युक्तानीकामहाराज भीष्ममेव समभ्ययुः १६ विराटो दुपदश्चैव सहिताः सर्वसोमकैः ॥ अभ्यद्रवंत संग्रामे भीष्ममेव महारथम् १७ वेक्याष्ट्रकेतुश्च कुंतिभोजश्च दंशितः ॥ युक्तानीकामहाराज भीष्ममेव समभ्ययुः १८ अर्जुनो द्रौपदेयाश्च चेकितानश्च वीर्यवान् ॥ दुर्योधनसमादिष्टान् राज्ञः सर्वान्समभ्ययुः १९ अभिमन्युस्तथा शूरो हृदि वश्वमहारथः ॥ भीमसेनश्च संकुद्धस्तेऽभ्यधावंत कौरवान् २० त्रिधा भूतैरवध्यंत पांडवैः कौरवा युधि ॥ तथैव कौरवैराजन् वध्यंत परेरणे २१ द्रोणस्तुरथिनः श्रेष्ठान्सोमकान्सृजयैः सह ॥ अभ्यधावत संकुद्धः प्रेषयिष्यन् यमक्षयम् २२ तत्राक्रंदो महानासीत् संजयानां महात्मनाम् ॥ वध्यतां समरे राजन् भारद्वाजेन धन्विना २३ द्रोणेन निहतास्तत्र क्षत्रिया बहवोरणे ॥ विचेष्टतो ह्यदृश्यंत व्याधिक्षिप्तान राडव २४ कूजतां क्रंदतां चैव स्तनतां चैव भारत ॥ अनिशं शुश्रूव शङ्खः क्षुत्वा क्षिप्तानां नृणामिव २५ तथैव कौरवेयाणां भीमसेनो महाबलः ॥ चकार कदंघोरं कुद्धः काल इवापरः २६ वध्यतां तत्र सैन्यानामन्योन्येन महारणे ॥ प्रावर्तत नदीधोरारुधिरौघप्रवाहिनी २७ क्षब्धायमाना नाभ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥

२८।२९।३०।३१।३२।३३।३४।३५।३६।३७।३८।३९।४०।४१।४२।४३।४४।४५।४६।४७।४८।४९।५०।५१।५२।५३।५४।५५।५६।५७।५८।५९।६०।६१।६२।६३।६४।६५।६६।६७।६८।६९।७०।७१।७२।७३।७४।७५।७६।७७।७८।७९।८०।८१।८२।८३।८४।८५।८६।८७।८८।८९।९०।९१।९२।९३।९४।९५।९६।९७।९८।९९।१००।

स संग्रामो महाराज घोररूपोऽभवन्महान् ॥ कुरूणां पांडवानां च यमराष्ट्रविवर्धनः २८ ततो भीमो रणे कुद्धो रभसश्च विशेषतः ॥ गजानीकं समासाद्य प्रेषयामास मृत्यवे २९ तत्र भारत भीमेन नाराचाभिहता गजाः ॥ पेतुर्नैदुश्च सेदुश्च दिशश्च परिवभ्रमुः ३० छिन्नहस्ता महानागाश्छिन्नगात्राश्चमारिष ॥ कौंचवद्वानदन्भीताः पृथिवीमधिशेरते ३१ नकुलः सहदेवश्च हयानीकमभिद्रुतौ ॥ ते हयाः कांचनापीडारुक्मभांडपरिच्छदाः ३२ वध्यमाना व्यदृश्यंत शतशोऽथ सहस्रशः ॥ पतद्भिस्तुरगैराजन्समास्तीर्य तमेदिनी ३३ निर्जिह्वैश्च समद्विश्च कूजद्भिश्च गतासुभिः ॥ हयैर्बभौन रश्रेष्ठानां रूपधैर्धरा ३४ अर्जुनेन हतैः संख्येतथा भारत राजभिः ॥ प्रबभौव सुधाधोरातत्र तत्र विज्ञापते ३५ रथैर्भग्नैर्ध्वजैश्चिन्नैर्निर्कृतैश्च महायुधैः ॥ चामरैर्व्यजनैश्चैव च्छत्रैश्च सुमहाप्रभैः ३६ हारैर्निष्कैः सकेयूरैः शरोभिश्च संकुंडलैः ॥ उष्णीषैरपविद्धैश्च पताकाभिश्च सर्वशः ३७ अनुकर्षैः शुभैराजन् योक्त्रैश्चैव सराईमभिः ॥ संकीर्णावसुधाभातिव संतेकुसुमैरिव ३८ एवमेष क्षयो वृत्तः पांडूनामपि भारत ॥ कुद्धे शांतनवे भीष्मे द्रोणे च रथसत्तमे ३९ अश्वत्थाम्निरुपे चैव तथैव कृतवर्मणि ॥ तथेतरेषु कुद्धेषु तावकानामपि क्षयः ४० ॥ इति श्रीम० भी० भीष्मवधपर्वणि अष्टमदिवसयुद्धे ऊननवतितमोऽध्यायः ॥ ८९ ॥ ॥ संजय उवाच ॥ वर्तमाने तथारौद्रे राजन् वीरवरक्षये ॥ शकुनिः सौबलः श्रीमान् पांडवानसमुपाद्रवत १ तथैव सात्वतो राजन् हार्दिक्यः परवीरहा ॥ अभ्यद्रवत संग्रामे पांडवानां विरूथिनीम् २ ततः कांबोजमुख्यानां नदीजानां च वाजिनाम् ॥ अरुहानां महीजानां सिंधुजानां च सर्वशः ३ वनायुजानां शुभ्राणां तथा पर्वतवासिनाम् ॥ वाजिनां बहुभिः संख्ये समं तात्परिवारयन् ४ ये चापरे तितिरि जाजवनावातरंहसः ॥ सुवर्णालंकृतैरैतैर्वर्मवद्भिः सुकल्पितैः ५ हयैर्वीतजवैर्मुखैः पांडवस्य सुतो वली ॥ अभ्यवर्तत तत्सैन्यं हृष्टरूपः परंतपः ६ अर्जुनस्य सुतः श्रीमानिरावान्नाम वीर्यवान् ॥ स्नुषायां नागराजस्य जातः पार्थेन धीमता ७ ऐरावतेन सादत्ता अनपत्या महात्मना ॥ पत्यौ हते सुपर्णेन कृपणा दीनचेतना ८ भार्यार्थं तां च जग्राह पार्थः कामवशानुगाम् ॥ एवमेष समुत्पन्नः परक्षेत्रेऽर्जुनात्मजः ९ सनागलोके संवृद्धो मात्राचपरिरक्षितः ॥ पितृव्येण परित्यक्तः पार्थद्वेषादुरात्मना १० रूपवानवलसंपन्नो गुणवान्सत्यविक्रमः ॥ इंद्रलोकं जगामाशुश्रुत्वा तत्रार्जुनं गतम् ११ सोऽभिगम्य महाबाहुः पितरं सत्यविक्रमः ॥ अभ्यवादयदव्यग्रो विनयेन कृतांजलिः १२ न्यवेदयत चात्मानमर्जुनस्य महात्मनः ॥ इरावानस्मि भद्रं ते पुत्रश्चाहंतव प्रभो १३ मातुः समागमो यश्च तत्सर्वं प्रत्यवेदयत् ॥ तच्च सर्वं यथावृत्तमनुसस्मार पांडवः १४ परिष्वज्य सुतं चापि आत्मनः सदृशं गुणैः ॥ प्रीतिमानयत् पार्थो देवराज निवेशने १५ ध्यायः ॥ ८९ ॥ वर्तमानहति १।२ वाजिनावेगवतां वाजिनामश्वाणां बहुभिर्गणैः परिवारयन् त्रिगणशब्दाद्याहारेण द्वयोः संबन्धः ३।४।५ पांडवस्यार्जुनस्य सुतहराबाव ६ नागराजस्य ऐरावतस्य ७।८।९ पितृव्येण अश्वसेनेन १०।११।१२।१३।१४।१५

१६ साहसोसाहाय्यं १७।१८। १९। २०। २१। २२। २३। २४। २५। २६। २७। २८। २९। ३०। ३१। ३२। ३३। ३४। ३५। ३६। ३७। ३८। ३९
 सोऽर्जुनेनसमाज्ञप्तोदेवलोकेतदानृप ॥ प्रीतिपूर्वमहाबाहुःस्वकार्यप्रतिभारत १६ युद्धकालेत्वयाऽस्माकंसाह्यं देयमितिप्रभो ॥ बाढमित्येवमुक्तातुयुद्धकालइ
 हागतः १७ कामवर्णजवैरश्वैर्बहुभिःसंवृतो नृप ॥ तेहयाःकांचनापीडानानावर्णामनोजवाः १८ उत्पेतुःसहसाराजनहंसाइवमहोदधौ ॥ तेत्वदीयान्समासाद्यह
 यसंधान्मनोजवान् १९ क्रोडैःक्रोडानभिघ्नंतोघोणाभिश्चपरस्परम् ॥ निपेतुःसहसाराजनसुवेगाभिहताभुवि २० निपतद्भिस्तथातैश्चहयसंघैःपरस्परम् ॥ शु
 श्रुवेदारुणःशब्दःसुपर्णपतनेयथा २१ तथैवतावकाराजन्समेत्यान्योन्यमाहवे ॥ परस्परवधंधोरंचकुस्तेहयसादिनः २२ तस्मिंस्तथावर्तमानेसंकुलेतुमुले
 भृशम् ॥ उभयोरपिसंशांताहयसंघाःसमंततः २३ प्रक्षीणसायकाःशूरानिहताश्वाःश्रमातुराः ॥ विलयंसमनुप्राप्तास्तक्षमाणाःपरस्परम् २४ ततःक्षीणेहयानी
 केकिंचिच्छेषेचभारत ॥ सौबलस्यानुजाःशूरानिर्गतारणमूर्द्धनि २५ वायुवेगसमस्पर्शान्जवेवायुसमांश्वते ॥ आरुह्यबलसंपन्नान्वयःस्थास्तुरगोत्तमान् २६
 गजोगवाक्षोवृषभश्चर्मवानार्जवःशुकः ॥ षडेतेबलसंपन्नानिर्ययुर्महतोबलात् २७ वार्यमाणाःशकुनिनातैश्चयोधैर्महाबलैः ॥ सन्नद्धायुद्धकुशलारौद्ररूपामहाब
 लाः २८ तदनीकंमहाबाहोभित्वापरमदुर्जयम् ॥ बलेनमहतायुक्ताःस्वर्गायविजयैषिणः २९ विविशुस्तेतदादृष्टागांधारायुद्धदुर्मदाः ॥ तान्प्रविष्टास्तदादृ
 ष्टाइरावानपिवीर्यवान् ३० अब्रवीत्समरेयोधानविचित्रानदारुणायुधान् ॥ यथैतेधार्तराष्ट्रस्ययोधाःसानुगवाहनाः ३१ हन्यंतेसमरेसर्वेतथानीतिविधीयताम् ॥
 बाढमित्येवमुक्तातेसर्वेयोधाइरावतः ३२ जघ्रुस्तेषांबलानीकंदुर्जयंसमरेपरैः ॥ तदनीकमनीकेनसमरेवीक्ष्यपातितम् ३३ अमृष्यमाणास्तेसर्वेसुबलस्यात्म
 जारणे ॥ इरावंतमभिद्रुत्यसर्वतःपर्यवारयन् ३४ ताडयंतःशितैःप्रासैश्चोदयंतःपरस्परम् ॥ तेशूराःपर्यधावंतकुर्वंतोमहदाकुलम् ३५ इरावानथनिर्भिन्नःप्रा
 सैस्तीक्ष्णैर्महात्मभिः ॥ स्रवतारुधिरेणाक्तस्तोत्रैर्विद्धइवद्विपः ३६ पुरतोऽपिचपृष्ठेचपार्श्वयोश्चभृशहृतः ॥ एकोबहुभिरत्यर्थं धैर्याद्राजन्नविच्यथे ३७ इरावा
 नपिसंकुद्धःसर्वास्तान्निशितैःशरैः ॥ मोहयामाससमरेविद्धापरपुरंजयः ३८ प्रासानुत्कृष्यतरसास्वशरीरादरिंदमः ॥ तैरेवताडयामाससुबलस्यात्मजात्र
 णे ३९ विकृष्यचशितंखड्गंघृहीत्वाचशरावरम् ॥ पदातिर्हंतमागच्छजिघांसुःसौबलान्युधि ४० ततःप्रत्यागतप्राणाःसर्वेतेसुबलात्मजाः ॥ भूयःक्रोधसमा
 विष्टाइरावंतमभिद्रुतः ४१ इरावानपिखड्गेनदर्शयन्पाणिलाघवम् ॥ अभ्यवर्तततान्सर्वान्सौबलान्वलदपितः ४२ लाघवेनाथचरतःसर्वेतेसुबलात्मजाः ॥
 अंतरंनान्भ्यगच्छंतचरंतःशीघ्रैर्हयैः ४३ भूमिष्ठमथतंसंख्येसंप्रदृश्यततःपुनः ॥ परिवार्यभृशंसर्वेग्रहीतुमुपचक्रमुः ४४ अथाभ्याशगतानांसखड्गेनाभिन्नकर्श
 नः ॥ असिहस्तापहस्ताभ्यांतेषांगात्राण्यकृतत ४५ आयुधानिचसर्वेषांवाहनपिविभूषितान् ॥ अपतंतनिकृतांगामृताभूमौगतासवः ४६

४०। ४१। ४२। ४३। ४४। ४५। ४६। ४७। ४८। ४९। ५०। ५१। ५२। ५३। ५४। ५५। ५६। ५७। ५८। ५९। ६०। ६१। ६२। ६३। ६४। ६५। ६६। ६७। ६८। ६९। ७०। ७१। ७२

४७। ४८। ४९। ५०। ५१। ५२। ५३। ५४। ५५। ५६। ५७। ५८। ५९। ६०। ६१। ६२। ६३। ६४। ६५। ६६। ६७। ६८। ६९। ७०। ७१। ७२

वृषभस्तुमहाराजबहुधाविपरिक्षतः ॥ अमुच्यतमहारौद्रात्तस्माद्वीरावकर्तृनात् ४७ तान्सर्वान्पतितान्दृष्ट्वाभीतोदुर्योधनस्ततः ॥ अभ्यधावतसंकुद्धोरा
 क्षसंधोरदर्शनम् ४८ आर्ष्यशृंगिमहेष्वासंमायाविनमरिंदमम् ॥ वैरिणंभीमसेनस्यपूर्वबकवधेनैव ४९ पश्यवीरयथाह्येषफाल्गुनस्यसुतोबली ॥ मायावीवि
 प्रियंकर्तुमकार्षीन्मेबलक्षयम् ५० त्वंचकामगमस्तातमायास्त्रेचविशारदः ॥ कृतवैरश्चपार्थेनतस्मादेनंरणेजहि ५१ बाढमित्येवमुक्तातुराक्षसोघोरदर्शनः ॥
 प्रययौसिंहनादेनयत्रार्जुनसुतोयुवा ५२ आरुढैर्युद्धकुशलैर्विमलप्रासयोधिभिः ॥ वीरैःप्रहारिभिर्युक्तैःस्वैरनीकैःसमावृतः ५३ हतशैर्मेहाराजद्विसाहस्रैर्हयोत्त
 मैः ॥ निहंतुकामःसमरेइरावंतंमहाबलम् ५४ इरावानपिसंकुद्धस्त्वरमाणःपराक्रमी ॥ हंतुकाममभिन्नघोराक्षसंप्रत्यवारयत् ५५ तमापतंतंसंप्रेक्ष्यराक्षसःसु
 महाबलः ॥ त्वरमाणस्ततोमायांप्रयोक्तुमुपचक्रमे ५६ तेनमायामयाःसृष्टाहयास्तावंतएवहि ॥ स्वाखुढाराक्षसैर्वीरैःशूलपाट्टिशधारिभिः ५७ तेसंरब्धाःसमा
 गम्यद्विसाहस्राःप्रहारिणः ॥ अचिराद्गमयामासुःप्रेतलोकंपरस्परम् ५८ तस्मिंस्तुनिहतेसैन्येतावुभौयुद्धदुर्मदौ ॥ संग्रामेसमतिष्ठेतांयथावैवृत्रवासवौ ५९
 आद्रवंतमभिप्रेक्ष्यराक्षसंयुद्धदुर्मदम् ॥ इरावानथसंरब्धःप्रत्यधावन्महाबलः ६० समभ्याशगतस्याजौतस्यखड्गेनदुर्मतेः ॥ चिच्छेदकामुकंदीसंशरावापंच
 सत्वरम् ६१ सनिकृतंधनुर्दृष्ट्वाखंजवेनसमाविशत् ॥ इरावंतमभिकुद्धंमोहयन्निवमायया ६२ ततोऽतरिक्षमुत्पत्यइरावानपिराक्षसम् ॥ विमोहयित्वामायाभिस्त
 स्यगात्राणिसायकैः ६३ चिच्छेदसर्वमर्मज्ञःकामरूपोदुरासदः ॥ तथासराक्षसश्रेष्ठःशरैःकृतःपुनःपुनः ६४ संबभूवमहाराजसमवापचयौवनम् ॥ मायाहिसह
 जातेषांवयोरूपंचकामजम् ६५ एवंतद्राक्षसस्यांगंछिन्नंछिन्नंबभूवह ॥ इरावानपिसंकुद्धोराक्षसंतंमहाबलम् ६६ परश्वधेनतीक्ष्णेनचिच्छेदचपुनःपुनः ॥
 सतेनबलिनावीरश्छिद्यमानइरावता ६७ राक्षसोऽप्यनदद्वोरंसशब्दस्तुमुलोऽभवत् ॥ परश्वधक्षतंरक्षःसुस्रावबहुशोणितम् ६८ ततश्चक्रोधबलवांश्चक्रैवेगंचसं
 युगे ॥ आर्ष्यशृंगिस्तथादृष्ट्वासमरेशत्रुमूर्जितम् ६९ कृत्वाघोरंमहद्वृण्महीतुमुपचक्रमे ॥ अर्जुनस्यसुतंवीरमिरावंतंयशस्विनम् ७० संग्रामशिरसोमध्येस
 र्वेषांतत्रपश्यताम् ॥ तादृष्ट्वातादृशीमायांराक्षसस्यदुरात्मनः ७१ इरावानपिसंकुद्धोमायांस्रष्टुंप्रचक्रमे ॥ तस्यक्रोधाभिभूतस्यसमरेष्वनिवर्तिनः ७२ योऽ
 न्वयोमातृकस्तस्यसएनमभिपेदिवान् ॥ सनागैर्बहुभीराजन्निरावान्संवृतोरणे ७३ दधारसुमहद्वृण्मनंतइवभोगवान् ॥ ततोबहुविधैर्नागैश्छादयामासराक्षसम्
 ७४ छाद्यमानस्तुनगैःसध्यात्वाराक्षसपुंगवः ॥ सौपर्णीरूपमास्थायभक्षयामासपन्नगान् ७५ माययाभक्षितेतस्मिन्नन्वयेतस्यमातृके ॥ विमोहितामिरावंतंन्य
 हनद्राक्षसोऽसिना ७६ सकुंडलंसमुकुटंपद्मेदुसदृशप्रभम् ॥ इरावतःशिरोरक्षःपातयामासभूतले ७७

७१। ७२। ७३। ७४। ७५। ७६। ७७

॥१२१॥

इरावन्तमिति १।२।३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३

ततइति १

३।३।४।५।६।७।८।९।१०।११

पतत्यथगजेचापिवंगानामीश्वरोबली ॥ जवेनसमभिद्रुत्यजगामधरणीतलम् १२ दुर्योधनोऽपिसंप्रेक्ष्यपतितंवरवारणम् ॥ प्रभग्रंचवलं दृष्ट्वा जगामपरमांघ्र्य
थाम् १३ क्षत्रधर्मपुरस्कृत्य आत्मनश्चाभिमानिताम् ॥ प्राप्तेऽपक्रमेण राजा तस्थौ गिरिर्वाचलः १४ संधाय च शितं बाणं कालाग्रिसमतेजसम् ॥ मुमोच परम
कुद्धस्तस्मिन्धोरे निशाचरे १५ तमापतंतं संप्रेक्ष्य बाणमिद्राशानि प्रभम् ॥ लाघवान्मोचयामास महात्मा वैघटोत्कचः १६ भूयश्च विननादोग्रक्रोधसंरक्तलोचनः ॥
त्रासयामास सैन्यानि युगांतजलदोयथा १७ तं श्रुत्वा निनदंघोरं तस्य भीमस्य रक्षसः ॥ आचार्यमुपसंगम्य भीष्मः शांतनवोऽब्रवीत् १८ यथैष निनदोघोरः श्रूय
तेराक्षसे रितः ॥ हैडिंबो युध्यते नूनं राजा दुर्योधनेन ह १९ नैष शक्यो हि संग्रामे जेतुं भूतेन केनचित् ॥ तत्र गच्छ तमद्रंघोराजानं परिरक्षत २० अभिद्रुतो महाभा
गोराक्षसेन महात्मना ॥ एतद्विषः परं कृत्यं सर्वेषां नः परंतपाः २१ पितामहवचः श्रुत्वा त्वरमाणामहारथाः ॥ उत्तमं जवमास्थाय प्रययुर्यत्र कौरवः २२ द्रोणश्च सो
मदत्तश्च बाह्लीकोऽथ जयद्रथः ॥ कृपो भूरिश्रवाः शल्य आंबल्यः सवृहद्वलः २३ अश्वत्थामा विकर्णश्च चित्रसेनो विविंशतिः ॥ रथाश्चानेकसाहस्रा ये तेषामनुयायिनः
२४ अभिद्रुतं परीप्संतः पुत्रं दुर्योधनं तव ॥ तदनीकमना घृण्य पालितं तु महारथैः २५ आततायिनमायांतं प्रेक्ष्य राक्षससत्तमः ॥ नाकं पतमहाबाहुर्मना कद्वप
र्वतः २६ प्रगृह्य विपुलं चापं ज्ञातिभिः परिवारितः ॥ शूलमुद्धरहस्तैश्च नानाप्रहरणैरपि २७ ततः समभवद्युद्धं तु मुलं लोमहर्षणम् ॥ राक्षसानां च मुख्यस्य दुर्योध
नबलस्य च २८ धनुषां कूजतां शब्दः सर्वतस्तु मुलोरेण ॥ अश्रूयत महाराज वंशानां दह्यतामिव २९ अस्त्राणां पात्यमानानां कवचेषु शरीरिणाम् ॥ शब्दः समभ
वद्राजन्गिरीणामिव भिद्यताम् ३० वीरबाहुविमृष्टानां तोमराणां विशापते ॥ रूपमासीद्विद्यस्थानां सर्पाणां मिव सर्पताम् ३१ ततः परमसंकुद्धो विस्फार्य सुमह
द्वनुः ॥ राक्षसेन्द्रो महाबाहुर्विनदन् भैरवं रवम् ३२ आचार्यस्यार्द्धचंद्रेण कुद्धश्चिच्छेदकार्मुकम् ॥ सोमदत्तस्य मल्लेन ध्वजं चोन्मथ्य चानदत् ३३ बाह्लीकं च त्रि
भिर्बाणैः प्रत्यविध्यस्तनूतरे ॥ कृपमेकेन विव्याध चित्रसेनं त्रिभिः शरैः ३४ पूर्णायतनं विस्मृष्टेन सम्यक्प्रणिहितेन च ॥ जनुदेशे समासाद्य विकर्णं समताडयत्
३५ न्यधीदत्स्वरथोपस्थे शोणितेन परिहृतः ॥ ततः पुनरमेयात्मानाराचावदशपंच च ३६ भूरिश्रवसि संकुद्धः प्राहिणोद्धरतर्षभ ॥ तेवर्मभित्वा तस्या
शुविशिर्धरणीतलम् ३७ विविंशतेश्च द्रोणे श्वयंतारौ समताडयत् ॥ तौ पेततूरथोपस्थे रश्मीन्तु मृज्यवाजिनाम् ३८ सिंधुराज्ञोऽर्द्धचंद्रेण वाराहं स्वर्णभू
षितम् ॥ उन्ममाथ महाराज द्वितीयेनाच्छिन्नद्वनुः ३९ चतुर्भिरथ नाराचैरांबल्यस्य महात्मनः ॥ जघान चतुरोवाहानक्रोधसंरक्तलोचनः ४० पूर्णायत
नं विस्मृष्टेन पीतेन निशितेन च ॥ निर्विभेद महाराजराजपुत्रं बृहद्वलम् ४१

४१ ॥ इति भी० मी० भा० द्विनवतितमोऽध्यायः ॥ ९२ ॥ ॥ ७ ॥ विमुखीकृत्येति १।२।३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७

चिक्षेप निशितां स्तीक्ष्णाच्छरानां शीविषोपमान् ॥ विभिद्रुस्ते महाराज शल्यं युद्धविशारदम् ४३ ॥ इति श्रीमहाभारते भीष्मपर्वणि भीष्मवधपर्वणि हैडिंबयुद्धे द्वि
नवतितमोऽध्यायः ॥ ९२ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ संजय उवाच ॥ विमुखीकृत्य सर्वास्तु तावकान्युधिराक्षसः ॥ जिघांसुर्भरतश्रेष्ठ दुर्योधनमुपाद्रवत् १ तमापतंतं संप्रे
क्ष्य राजानं प्रतिवेगितम् ॥ अभ्यधावन् जिघांसंतस्तावका युद्धदुर्मदाः २ तालमात्राणि चापानि विकर्षंतो महारथाः ॥ तमेकमभ्यधावंत न दंतः सिंहसंघवत् ३
अथैनं शरवर्षेण समंतात्पर्यवाकिरन् ॥ पर्वतं वारिधाराभिः शरदीवबलाहकाः ४ सगाढविद्धो व्यथितस्तोत्रादित इव द्विपः ॥ उत्पपात तदाऽऽकाशं समंताद्वैनतेयवत्
५ व्यनदत्सु महानादंजीमूत इव शारदः ॥ दिशः खं विदिशश्चैव नादयन् भैरवस्वनः ६ राक्षसस्य तु तं शब्दं श्रुत्वा राजायुधिष्ठिरः ॥ उवाच भरतश्रेष्ठ भीमसेन मरिदमम्
७ युध्यते राक्षसो नूनं घातं रार्द्रैर्महारथैः ॥ यथाऽस्य श्रूयते शब्दो न दतो भैरवं स्वनम् ८ अतिभारं च पश्यामि तस्मिन् राक्षसपुंगवे ॥ पितामहश्च संकुद्धः पंचालान्हंतुमु
द्यतः ९ तेषां च रक्षणार्थाय युध्यते फाल्गुनः परैः ॥ एतज्ज्ञात्वा महाबाहो कार्यद्वयमुपस्थितम् १० गच्छ रक्षस्व हैडिंबं संशयं परमंगतम् ॥ भ्रातुर्वचनमाज्ञाय त्वर
माणो वृकोदरः ११ प्रययौ सिंहनादेन त्रासयन् सर्वपार्थिवान् ॥ वेगेन महताराजन्पर्वकाले यथोदधिः १२ तमन्वगात्सत्यवृत्तिः सौचित्तिर्युद्धदुर्मदः ॥ श्रेणिमा
न्वसुदानश्च पुत्रः काश्यपश्च अभिभूः १३ अभिमन्युमुखाश्चैव द्रौपदेयामहारथाः ॥ क्षत्रदेवश्च विक्रांतः क्षत्रधर्मातथैव च १४ अनूपाधिपतिश्चैव नीलः स्वबलमा
स्थितः ॥ महतारथवंशेन हैडिंबं पर्यवारयन् १५ कुंजरैश्च स दामतैः षट्सहस्रैः प्रहारिभिः ॥ अभ्यरक्षंत सहिताराक्षसेन्द्रं घटोत्कचम् १६ सिंहनादेन महताने
मिघोषेण चैव ह ॥ सुरशब्दनिपातैश्च कं पयंतो विसुंधराम् १७ तेषामापततां श्रुत्वा शब्दं तं तावकं बलम् ॥ भीमसेनभयोद्विग्नं विवर्णवदनं तथा १८ परिवृत्तं महा
राजपरित्यज्य घटोत्कचम् ॥ ततः प्रवृत्ते युद्धं तत्र तेषां महात्मनाम् १९ तावकानां परेषां च संग्रामेष्वनिवर्तिनाम् ॥ नानारूपाणि शस्त्राणि विसृजंतो महारथाः
२० अन्योन्यमभिधावंतः संप्रहारं प्रचक्रिरे ॥ व्यतिष्वक्तं महारौद्रं युद्धं भीरुभयावहम् २१ हयागजैः समाजग्मुः पादातारथिभिः सह ॥ अन्योन्यं समरेरा
जन्प्रार्थयानाः समभ्ययुः २२ सहसा चाभवत्तीव्रं सन्निपातान्महद्रजः ॥ गजाश्च रथपत्तीनां पदनेमिसमुद्धतम् २३ धूम्रा रुणं रजस्तीव्रं रणभूमिं समावृणोत् ॥
नैव स्वेन परेराजन्समजानन्परस्परम् २४ पितापुत्रं न जानीते पुत्रो वा पितरं तथा ॥ निर्मर्यादितथा भूते वैशसेलोमहर्षणे २५ शस्त्राणां भरतश्रेष्ठ मनुष्याणां च ग
र्जताम् ॥ सुमहानभवच्छब्दः प्रेतानामिव भारत २६ गजवाजिमनुष्याणां शोणितं त्रतरंगिणी ॥ प्रावर्तत नदी तत्र केशवैलशाद्वला २७ नराणां चैव काये
भ्यः शिरसां पततारणे ॥ शुश्रुवे सुमहाच्छब्दः पततामश्मनामिव २८

विशिरस्वैर्मनुष्यैश्चच्छिन्नगात्रैश्चवारणैः ॥ अश्वैःसंभिन्नदेहैश्चसंकीर्णैश्चसुधरा २९ नानाविधानिशस्त्राणिविसृजंतोमहारथाः ॥ अन्योन्यमभिधावतःसंप्रहा
 रार्थमुद्यताः ३० हयाहयानसमासाद्यप्रेषिताहयसादिभिः ॥ समाहत्यरण्येन्योन्यंनिपेतुर्गतजिविताः ३१ नरानरानसमासाद्यक्रोधरक्तेक्षणाभृशम् ॥ उरां
 स्युरोभिरन्योन्यंसमाश्लिष्यनिजघ्निरे ३२ प्रेषिताश्वमहामात्रैर्वारणाःपरवारणैः ॥ अभ्यघ्नंतविषाणाग्रैर्वारणानेवसंयुगे ३३ तेजातरुधिरोत्पीडाःपताकाभिर
 लंकृताः ॥ संसक्ताःप्रत्यदृश्यंतमेघाद्वसविद्युतः ३४ केचिद्विन्नाविषाणाग्रैर्भिन्नकुंभाश्वतोमरैः ॥ विनदंतोऽभ्यधावंतगर्जमानाघनाइव ३५ केचिद्वस्तैर्द्विधा
 च्छिन्नैश्छिन्नगात्रास्तथाऽपरे ॥ निपेतुस्तुमुलेतस्मिंश्छिन्नपक्षाइवाद्वयः ३६ पार्श्वैस्तुदारितैरन्येवारणैर्वरवारणाः ॥ मुमुचुःशोणितंभूरिधातूनिवमहीधराः
 ३७ नाराचनिहतास्त्वन्येतथाविद्धाश्वतोमरैः ॥ विनदंतोऽभ्यधावंतविशृंगाद्वपर्वताः ३८ केचितक्रोधसमाविष्टामदांघानिरवग्रहाः ॥ रथानहयानपदार्ताश्चममृ
 दुःशतशोणे ३९ तथाहयाहयारोहैस्ताडिताःप्रासतोमरैः ॥ तेनतेनाभ्यवर्ततकुर्वतोव्याकुलादिशः ४० रथिनोरथिभिःसार्धंकुलपुत्रास्तनुत्यजः ॥ परां
 शक्तिसमास्थायचक्रुःकर्माण्यभीतवत् ४१ स्वयंवरइवामर्दप्रजहुरितरेतरम् ॥ प्रार्थयानायशोराजन्स्वर्गवायुद्धशालिनः ४२ तस्मिंस्तथावर्तमानेसंग्रामेलोम
 हर्षणे ॥ धार्तराष्ट्रमहत्सैन्यंप्रायशोविमुखीकृतम् ४३ ॥ इतिश्रीमहाभारते भीष्मपर्वणिभीष्मवधपर्वणि संकुलयुद्धेत्रिनवतितमोऽध्यायः ॥ ९३ ॥ ॥ धृ ॥
 ॥ संजयउवाच ॥ स्वसैन्यंनिहतंदृष्ट्वा राजादुर्योधनःस्वयम् ॥ अभ्यधावतसंकुद्धोभीमसेनमर्दिमम् १ प्रहृष्टसुमहच्चापमिंद्राशनिसमस्वनम् ॥ महताशरवर्षेण
 पांडवंसमवाकिरत् २ अर्धचंद्रं च संधाय सुतीक्ष्णलोमवाहिनम् ॥ भीमसेनस्यचिच्छेदचापंक्रोधसमन्वितः ३ तदंतरंचसंप्रेक्ष्यत्वरमाणोमहारथः ॥ प्रसंदधे
 शितंवाणंगिरीणामपिदारणम् ४ तेनोरसिमहाराजभीमसेनमताडयत् ॥ सगाढविद्धोव्यथितःसृक्किणीपरिसंलिहन् ५ समाललंबेतेजस्वीध्वजंहेमपरिष्कृतम् ॥
 तथाविमनसंदृष्ट्वाभीमसेनंघटोत्कचः ६ क्रोधेनाभिप्रज्वालदिधक्षन्निवपावकः ॥ अभिमन्युमुखाश्चापिपांडवानांमहारथाः ७ समभ्यधावन्क्रोशंतोराजानं
 जातसंभ्रमाः ॥ संप्रेक्ष्यैतान्संपततःसंकुद्धानजातसंभ्रमान् ८ भारद्वाजोऽब्रवीद्वाक्यंतावकानांमहारथान् ॥ क्षिप्रंगच्छतभद्रंवोराजानंपरिरक्षत ९ संशयंपरमं
 प्राप्तंमज्जंतं व्यसनार्णवे ॥ एतेकुद्दामहेष्वासाःपांडवानांमहारथाः १० भीमसेनंपुरस्ठत्यदुर्योधनमुपाद्रवन् ॥ नानाविधानिशस्त्राणिविसृजंतोजयेष्टताः ११
 नदंतोभैरवान्नादांस्त्रासयंतश्चभूमिपान् ॥ तदाचार्यवचःश्रुत्वासौमदत्तिपुरोगमाः १२ तावकाःसमवर्ततपांडवानामनीकिनीम् ॥ कृपोभूरिश्रवाःशल्योद्रोणपुत्रो
 विविंशतिः १३ चित्रसेनोविकर्णश्चसैवोऽथबृहद्वलः ॥ आवंत्यौचमहेष्वासौकौरवंपर्यवारयन् १४

६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४

१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३।२४।२५।२६।२७।२८।२९।३०।३१।३२।३३।३४।३५।३६।३७।३८।३९।४०।४१।४२।४३

तेविंशतिपदंगत्वासंप्रहारंप्रचक्रिरे ॥ पांडवाधार्तराष्ट्राश्चपरस्परजिघांसवः १५ एवमुक्त्वा महाबाहुर्महद्विस्फार्यकामुकम् ॥ भारद्वाजस्ततोभीमंषड्विंशत्यासमार्प
 यत् १६ भूयश्चैनंमहाबाहुःशरैःशिघ्रमवाकिरत् ॥ पर्वतंवारिधाराभिःप्रावृषीवबलाहकः १७ तंप्रत्यविध्यदशभिर्भीमसेनःशिलीमुखैः ॥ त्वरमाणोमहेष्वासःसव्ये
 पार्श्वेमहाबलः १८ सगाढविद्धोव्यथितोवयोवृद्धश्चभारत ॥ प्रनष्टसंज्ञःसहसार्थोपस्थउपाविशत् १९ गुरुंप्रव्यथितंदृष्ट्वा राजादुर्योधनःस्वयम् ॥ द्रौणायनिश्चसं
 कुद्धोभीमसेनमभिदुतौ २० तावापतंतौसंप्रेक्ष्यकालांतकयमोपमौ ॥ भीमसेनोमहाबाहुर्गदामादायसत्वरम् २१ अवहुत्यरथानूर्णतस्थौगिरिरिवाचलः ॥ समुद्य
 म्यगदांगुर्वीयमदंडोपमारणे २२ तमुद्यतगदंदृष्ट्वाकैलासमिवशृंगिणम् ॥ कौरवोद्रोणपुत्रश्चसहिताभ्यधावताम् २३ तावापतंतौसहितौत्वरितौबालिनावरौ ॥
 अभ्यधावतवेगेनत्वरमाणोवृकोदरः २४ तमापतंतंसंप्रेक्ष्यसंकुद्धंभीमदर्शनम् ॥ समभ्यधावन्स्त्वारिताःकौरवाणामहारथाः २५ भारद्वाजमुखाःसर्वेभीमसेनजिघांस
 या ॥ नानाविधानिशस्त्राणिभीमस्योरस्यपातयन् २६ सहिताःपांडवंसर्वेपीडयंतःसमंततः ॥ तंदृष्ट्वासंशयंप्राप्तंपीडयमानंमहारथम् २७ अभिमन्युप्रभृतयःपांड
 वानांमहारथाः ॥ अभ्यधावन्परीप्संतःप्राणांस्त्यक्त्वासुदुस्त्यजान् २८ अनूपाधिपतिःशूरोभीमस्यदयितःसखा ॥ नीलोनीलांबुदप्रख्यःसंकुद्धोद्रौणिमभ्ययात् ॥
 २९ स्पर्धतेहिमहेष्वासो नित्यंद्रोणसुतेनसः ॥ सविस्फार्यमहच्चापंद्रौणिंविष्याधपत्रिणा ३० यथाशक्रोमहाराजपुराविष्याधदानवम् ॥ विप्रचित्तिंदुराधर्षदेवता
 नांभयंकरम् ३१ येनलोकत्रयंक्रोधात्रासितंस्वेनतेजसा ॥ तथानीलेननिर्भिन्नःसुमुक्तेनपतत्रिणा ३२ संजातरुधिरोत्पीडोद्रौणिःक्रोधसमन्वितः ॥ सविस्फार्य
 धनुश्चित्रमिंद्राशनिसमस्वनम् ३३ दध्रेनीलविनाशायमर्तिमतिमतांवरः ॥ ततःसंधायविमलान्भट्टान्कर्मारमार्जितान् ३४ जघानचतुरोवाहान्पातयामासच
 ध्वजं ॥ सप्तमेनचभल्लेननीलंविष्याधवक्षसि ३५ सगाढविद्धोव्यथितोरथोपस्थउपाविशत् ॥ मोहितंवीक्ष्यराजानंनीलमभ्रचयोपमं ३६ घटोत्कचोऽभिसंकुद्धो
 ज्ञातिभिःपरिवारितः ॥ अभिदुद्राववेगेनद्रौणिमाहवशोभिनं ३७ तथेतरेचाभ्यधावन्राक्षसायुद्धदुर्मदाः ॥ तमापतंतंसंप्रेक्ष्यराक्षसघोरदर्शनम् ३८ अभ्यधावत
 तेजस्वीभारद्वाजात्मजस्त्वरन् ॥ निजघानचसंकुद्धोराक्षसान्भीमदर्शनान् ३९ येऽभवन्नग्रतःकुद्धाराक्षसस्यपुरःसराः ॥ विमुखांश्चैवतान्दृष्ट्वाद्रौणिचापच्युतैःशरैः
 ४० अकुद्धयतमहाकायोभीमसेनिर्घटोत्कचः ॥ प्रादुश्चेततोमायांघोररूपांसुदारुणाम् ४१ मोहयन्समरेद्रौणिमायावीराक्षसाधिपः ॥ ततस्तेतावकाःसर्वेमायया
 विमुखीकृताः ४२ अन्योन्यंसमपश्यंतनिकृतामेदिनीतले ॥ विचेष्टमानाःरुपणाःशोणितेनपरिष्ठुताः ४३ द्रोणंदुर्योधनंशल्यमश्वत्थामानमेवच ॥ प्रायशश्चमहे
 ष्वासायेप्रधानाःस्मकौरवाः ४४ विध्वस्तारथिनःसर्वेराजानश्चनिपातिताः ॥ हयाश्चैवहयारोहाःसन्निकृताःसहस्रशः ४५

द्रोणादींश्चापश्यंतैतिसंबंधः ४४।४५

1192811

88 | 89 | 90 | 91 | 92 | 93 | 94 | 95 | 96 | 97 | 98

॥१२५॥

रथसंघास्तथानागान्हयांश्चहयसादिभिः ॥ पादातांश्चसुसंकुद्रःशतशोऽथसहस्रशः ५५ अमृद्रात्समरेनागःसंप्रधावंस्ततस्ततः ॥ तेनसंलोड्यमानंतुपांडवानां
बलमहत् ५६ संघुकोचमहाराजचर्मैवाग्रासमाहितम् ॥ भग्नतुखबलं दृष्ट्वाभगदत्तनेधमिता ५७ घटोत्कचोऽथसंकुद्रोभगदत्तमुपाद्रवत् ॥ विकटःपरुषोराजन्दी
प्तास्योदीप्तलोचनः ५८ रूपंविभीषणंकृत्वारोषेणप्रज्वलन्निव ॥ जग्राहविमलंशूलंगिरिणामपिदारणम् ५९ नागंजिघांसुःसहसाचिक्षेपचमहाबलः ॥ सविस्फुलिं
गमालाभिःसमंतात्परिवेष्टितः ६० तमापतंतंसहसादृष्ट्वाप्राग्ज्योतिषोत्तपः ॥ चिक्षेपरुचिरंतीक्ष्णमर्धचंद्रंसुदारुणम् ६१ चिच्छेदतन्महच्छूलंतेनबाणेनवेग
वान् ॥ उत्पपातद्विधाच्छिन्नंशूलंहेमपरिष्कृतम् ६२ महाशनिर्यथाभ्रष्टाशक्रमुक्तानभोगता ॥ शूलंनिपतितंदृष्ट्वाद्विधाकृतंचपार्थिव ६३ रुक्मदंडांमहाशक्तिं
जग्राहाग्रिशिखोपमाम् ॥ चिक्षेपत्ताराक्षसस्यतिष्ठतिष्ठेतिचाब्रवीत् ६४ तामापतंतोसंप्रेक्ष्यवियस्स्थामशनीमिव ॥ उत्पत्यराक्षसस्तूर्णजग्राहचननादच ६५
वभंजचैनांत्वरितोजानुन्यारोप्यभारत ॥ पश्यतःपार्थिवेद्रस्यतदद्भुतमिवाभवत् ६६ तदवेक्ष्यकृतंकर्मराक्षसेनबलीयसा ॥ दिविदेवाःसगंधर्वामुनयश्चापिवि
स्मिताः ६७ पांडवाश्चमहाराजभीमसेनपुरोगमाः ॥ साधुसाध्वितिनादेनपृथिवीमन्वनादयन् ६८ तंतुश्रुत्वामहानादंप्रहृष्टानांमहात्मनाम् ॥ नामृष्यतमहे
प्वासोभगदत्तःप्रतापवान् ६९ सविस्फार्यमहच्चापमिद्राशनिसमप्रभम् ॥ तर्जयामासवेगेनपांडवानांमहारथान् ७० विसृजन्विमलांस्तीक्ष्णान्नाराचान्ज्वलन
प्रभान् ॥ भीममेकेनविव्याधराक्षसनवभिःशरैः ७१ अभिमन्युंत्रिभिश्चैवकेकयान्पंचभिस्तथा ॥ पूर्णायतविमृष्टेनशरेणानतपर्वणा ७२ विभेददक्षिणंबाहुंक्षत्र
देवस्यचाहवे ॥ पपातसहसातस्यसशरंधनुरुत्तमम् ७३ द्रौपदेयांस्ततःपंचपंचभिःसमताडयत् ॥ भीमसेनस्यचक्रोधान्निजघानतुरंगमान् ७४ ध्वजंकेसरिणंचा
स्यचिच्छेदविशिखैस्त्रिभिः ॥ निर्भिभेदत्रिभिश्चान्यैःसारथिंचास्यपत्रिभिः ७५ सगाढविद्धोव्यथितोरथोपस्थउपाविशत् ॥ विशोकोभरतश्रेष्ठभगदत्तेनसंयुगे
७६ ततोभीमोमहाबाहुर्विरथोरथिनावरः ॥ गदांप्रगृह्यवेगेनप्रचस्कंदरथोत्तमात् ७७ तमुद्यतगदंदृष्ट्वासंशृंगमिवपर्वतम् ॥ तावकानांभयंधोरंसमपद्यतभारत
७८ एतस्मिन्नेवकालेतुपांडवःकृष्णसारथिः ॥ आजगाममहाराजनिघ्नश्शत्रून्समंततः ७९ यत्रतौपुरुषव्याघ्रौपितापुत्रौमहाबलौ ॥ प्राग्ज्योतिषेणसंयुक्तौ
भीमसेनघटोत्कचौ ८० दृष्ट्वाचपांडवोभ्रातृन्युध्यमानान्महारथान् ॥ त्वरितोभरतश्रेष्ठतत्रायुध्यत्किरञ्जरान् ८१ ततोदुर्योधनोराजात्वरमाणोमहारथः ॥
सेनामचोदयत्क्षिप्रंरथनागाश्वसंकुलाम् ८२ तामापतंतोसहसाकौरवाणांमहाचमूम् ॥ अभिदुद्राववेगेनपांडवःश्वेतवाहनः ८३ भगदत्तश्चसमरेतेननागेन
भारत ॥ विमृद्रन्पांडवबलंयुधिष्ठिरमुपाद्रवत् ८४ तदाऽऽसीत्सुमहदुद्धमंभगदत्तस्यमारिष ॥ पंचालैःपांडवेयैश्चैक्यैश्चोद्यातायुधैः ८५ ८६ ८७ ८८ ८९

भीमसेनोऽपि समरेतावुमैकेशवार्जुनौ ॥ अश्रावयद्यथावृत्तमिरावद्धधमुत्तमम् ८६ ॥ इति श्रीमहाभारते भीष्मपर्वणि भीष्मवधपर्वणि भगदत्तयुद्धे पंचनवति
तमोऽध्यायः ॥ ९५ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ संजय उवाच ॥ पुत्रं विनिहतं श्रुत्वा इरावंतं धनं जयः ॥ दुःखेन महताऽविष्टो निःश्वसन् पन्नगो यथा १ अव
वीत्समरे राजन्वासुदेवमिदं वचः ॥ इदं नूनं महाप्राज्ञो विदुरो दृष्टवान्पुरा २ कुरूणां पांडवानां च क्षयं घोरं महामतिः ॥ स ततो निवारितवान् धृतराष्ट्रं जनेश्वरम् ३
अन्ये च बहवो वीराः संग्रामे मधुसूदन ॥ निहताः कौरवैः संख्येतथाऽस्माभिश्च कौरवाः ४ अर्थहेतोर्नरश्रेष्ठ क्रियते कर्म कुत्सितम् ॥ धिगर्थान्यत्कृते ह्येवं क्रियते ज्ञा
तिसंक्षयः ५ अधनस्य मृतं श्रेयो न च ज्ञातिवधाद्धनम् ॥ किंतु प्राप्स्यामहे कृष्ण हत्वा ज्ञातीन्समागतान् ६ दुर्योधनापराधेन शकुनेः सौबलस्य च ॥ क्षत्रिया
निधनं याति कर्णदुर्मित्रितेन च ७ इदानीं च विजानामि सुकृतं मधुसूदन ॥ कृतं राज्ञामहाबाहो याचतां च सुयोधनम् ८ राज्यार्धं पंचवाग्रामान्नाकार्षीत्स च दुर्मतिः ॥
दृष्ट्वा हि क्षत्रियान् शूरान् शयानान् धरणीतले ९ निंदामि भृशमात्मानं धिगस्तु क्षत्रजीविकाम् ॥ अशक्तमिति मामेते ज्ञास्यंते क्षत्रियारणे १० युद्धं तु मे न रुचितं ज्ञा
तिभिर्मधुसूदन ॥ संचोदय हयान् शीघ्रं धार्तराष्ट्रं च मूं प्रति ११ प्रतरिष्ये महापारं भुजान्यां समरोदधिम् ॥ नायं यापयितुं कालो विद्यते माधव क्वचित् १२ एवमु
क्तस्तु पार्थेन केशवः परवीरहा ॥ चोदयामास तान् श्वान् पांडुरान्वातरं हसः १३ अथ शब्दो महानासीत्तव सैन्यस्य भारत ॥ मारुतो द्यूतवेगस्य सागरस्येव पर्वणि १४
अपराह्णे महाराज संग्रामः समपद्यत ॥ पर्जन्यसमनिर्घोषो भीष्मस्य सहपांडवैः १५ ततो राजंस्तव सुता भीमसेनमुपाद्रवन् ॥ परिवार्य रणे द्रोणं वसवो वासवं यथा
१६ ततः शांतनवो भीष्मः कृपश्च रथिनां वरः ॥ भगदत्तः सुशर्मा च धनंजयमुपाद्रवन् १७ हार्दिक्यो बालिहकश्चैव सात्यकिः समभिदुतौ ॥ अंबष्टकस्तु नृपतिरभि
मन्युमवस्थितः १८ शेषास्त्वन्ये महाराज शेषानेव महारथान् ॥ ततः प्रवृत्ते युद्धं घोरं रूपं भयावहम् १९ भीमसेनस्तु संप्रेक्ष्य पुत्रांस्तव जनेश्वर ॥ प्रज्वाल
रणे कुद्धो हविषा हव्यवाडिव २० पुत्रास्तु तव कौतेयं छादयां च क्रिंशैः ॥ प्रावृषीव महाराज जलदा इव पर्वतम् २१ सच्छाद्यमानो बहुधा पुत्रैस्तव विशांपते ॥ सृ
क्किणीं संलिहन् वीरः शार्ङ्गलवदपितः २२ व्यूढोरस्वं ततो भीमः पातयामास भारत ॥ क्षुरप्रेण सुतीक्ष्णेन सोऽभवद्गतजीवितः २३ अपरेण तु भस्मेन पीतेन निशि
तेन च ॥ अपातयत्कुण्डलिनां सिंहः क्षुद्रमृगं यथा २४ ततः सुनिशितान् पीतान् समादत्त शिलीमुखान् ॥ ससर्ज त्वरया युक्तः पुत्रांस्ते प्राप्य मारिष २५ प्रेषिता
भीमसेनेन शरास्ते दृढधन्वना ॥ अपातयंत पुत्रांस्ते रथेभ्यः सुमहारथान् २६ अनाष्टिं कुण्डभेदि वैराट् दीर्घलोचनम् ॥ दीर्घबाहुं सुबाहुं च तथैव कनकध्वजम्
२७ प्रपतंतस्म वीरास्ते विरेजुर्भरतर्षभ ॥ वसंते पुष्पशबलाश्रूताः प्रपतिता इव २८

१८। १९। २०। २१। २२। २३। २४। २५। २६। २७। २८

1192511

सतलत्रैः सकेयूरैर्बाहुभिश्चन्दनोक्षितैः ॥ हस्तिहस्तोपमैश्छिनैरुभिश्वतरस्विनाम् ६० बद्धचूडामणिवैः शिरोभिश्चसकुंडलैः ॥ पातितैर्ऋषभाक्षाणां वभौभार
तमोदिनी ६१ कवचैः शोणितादिग्धैर्विप्रकीर्णैश्चकांचनैः ॥ रराजसुभृशंभूमिः शांतार्चिभिरिवानलैः ६२ विप्रविद्धैः कलापैश्चपतितैश्चशरासनैः ॥ विप्रकीर्णैः शरै
श्चैव रुक्मपुंखैः समंततः ६३ रथैश्च सर्वतोभग्नैः किंकिणीजालभूषितैः ॥ वाजिभिश्च हतैर्बाणैः स्रस्तजिह्वैः सशोणितैः ६४ अनुकर्षैः पताकाभिरुपासंगैर्ध्वजैरपि ॥
प्रवीराणां महाशंखैर्विप्रकीर्णैश्च पांडुरैः ६५ स्रस्तहस्तैश्च मातंगैः शयानैर्विवभौमही ॥ नानारूपैरलंकारैः प्रमदेवाभ्यलंकृता ६६ दंतिभिश्चापरैस्तत्र सप्रासैर्गाढवे
दनैः ॥ करैः शब्दविमुंचद्भिः शीकरंचमुद्गुर्मुद्गुः ६७ विवभौतद्रणस्थानं स्यंदमानैरिवाचलैः ॥ नानारागैः कंबलैश्च परिस्तोमैश्च दंतिनाम् ६८ वैदूर्यमणिदंडैश्च पति
तैरंकुशैः शुभैः ॥ घंटाभिश्च गजेंद्राणां पतिताभिः समंततः ६९ विपाटितविचित्राभिः कुथाभिरंकुशैस्तथा ॥ ग्रैवेयैश्च त्रिरूपैश्च रुक्मकक्ष्याभिरेव च ७० यंत्रैश्च
बहुधाच्छिन्नैस्तोमैश्चापिकांचनैः ॥ अश्वानां रेणुकपिलैरुक्मच्छन्नैरुच्छदैः ७१ सादिनां भुजगैश्छिन्नैः पतितैः सांगदैस्तथा ॥ प्रासैश्च विमलैस्तीक्ष्णैर्विमला
भिस्तथाष्टिभिः ७२ उष्णीषैश्च तथा चित्रैर्विप्रविद्धैस्ततस्ततः ॥ विचित्रैर्बाणवर्षैश्च जातरूपपरिष्कृतैः ७३ अश्वास्तरपरिस्तोमैरांकुशैर्दितैस्तथा ॥ नरेंद्रचू
डामणिभिर्विचित्रैश्च महाधनैः ७४ छत्रैस्तथाऽपविद्धैश्च चामरैर्व्यजनैरपि ॥ पद्मेन्दुद्युतिभिश्चैव दनैश्चारुकुंडलैः ७५ कृतश्मश्रुभिरत्यर्थवीराणां समलंकृतैः ॥
अपविद्धैर्महाराजसुवर्णोज्ज्वलकुंडलैः ७६ ग्रहनक्षत्रशबलाद्यौरिवासीद्वसुंधरा ॥ एवमेते महासेने मृदिते तत्र भारत ७७ परस्परं समासाद्य तव तेषांच संयुगे ॥
तेषु श्रान्तिषु भग्नैः पृथग्दितेषु च भारत ७८ रात्रिः समभवत्तत्र नापश्याम ततोऽनुगान् ॥ ततोऽवहारं सैन्यानां प्रचक्रुः कुरुपांडवाः ७९ रजनीमुखे सुरौद्रे तु वर्तमाने महा
भये ॥ अवहारंततः कृत्वासहिताः कुरुपांडवाः ॥ न्यविशंत यथाकालं गत्वा स्वशिविरंतदा ॥ ८० ॥ ॥ इति श्रीमहाभा० भीष्मपर्वणि भीष्मवध० अष्टमदिवसयु
द्धावहारे षण्णवतितमोऽध्यायः ॥ ९६ ॥ ॥ धृ ॥ ॥ संजय उवाच ॥ ॥ ततो दुर्योधनो राजा शकुनिश्चापिसौबलः ॥ दुःशासनश्च पुत्रस्ते सूतपुत्रश्च दुर्जयः १
समागम्य महाराजमंत्रं चक्रुर्विवक्षितम् ॥ कथं पांडुसुताः संख्येजेतव्याः सगणा इति २ ततो दुर्योधनो राजा सर्वास्तानाहमंत्रिणः ॥ सूतपुत्रं समाभाष्य सौबलं च महा
बलम् ३ द्रोणो भीष्मः कृपः शल्यः सौमदत्तिश्च संयुगे ॥ नपार्थान् प्रतिवाधं तेन जानेतच्च कारणम् ४ अवध्यमानास्ते चापिक्षपयंति बलं मम ॥ सोऽस्मि क्षीणबलः
कर्णक्षीणशस्त्रश्च संयुगे ५ निकृतः पांडवैः शूरैरवध्यैः दवतैरपि ॥ सोऽहं संशयमापन्नः प्रहरिष्ये कथं रणे ६ तमब्रवीन्महाराज सूतपुत्रो नराधिपम् ॥ ॥ कर्ण उवाच ॥
माशोच भरत श्रेष्ठ करिष्येऽहं प्रियंतव ७ भीष्मः शांतनवस्त्वं मया तु महारणात् ॥ निवृत्ते युधिगांगेये न्यस्तशस्त्रे च भारत ८

अहंपार्थान्हनिष्यामिसहितान्सर्वसोमकैः ॥ पश्यतोयुधिभीष्मस्यशपेसत्येनतेनृप ९ पांडवेषुदयानित्यंसहिभीष्मःकरोतिवै ॥ अशक्तश्चरणेभीष्मोजेतुमेता
न्महारथान् १० अभिमानीरणेभीष्मोनित्यंचापिरणप्रियः ॥ सकथं पांडवान्युद्धेजेप्यतेतातसंगतान् ११ सत्वंशीघ्रमितोगत्वाभीष्मस्यशिविरंप्रति ॥ अनुमा
न्यगुरुं वृद्धं शस्त्रं न्यासयभारत १२ न्यस्तशस्त्रेततोभीष्मेनिहतान्पश्यपांडवान् ॥ मयैकेनरणेराजन्समुद्गृह्णवांधवान् १३ एवमुक्तस्तुकर्णेनपुत्रोदुर्योधनस्तव ॥
अब्रवीद्धातरंतत्रदुःशासनमिदंवचः १४ अनुयात्रंयथासर्वसज्जीभवतिसर्वशः ॥ दुःशासनतथाक्षिप्रंसर्वमेवोपपादय १५ एवमुक्ताततोराजनकर्णमाहजनेश्वरः ॥
अनुमान्यरणेभीष्ममेवोऽहं द्विपदांवरम् १६ आगमिष्येततःक्षिप्रंत्वत्सकाशमरिंदम ॥ अपक्रांतिततोभीष्मेप्रहरिष्यसिसंयुगे १७ निष्पपातततस्तूर्णपुत्रस्तव
विशांपते ॥ सहितोभ्रातृभिस्तैस्तुदेवैरिवशतक्रतुः १८ ततस्तंतृपशार्दूलशार्दूलसमविक्रमम् ॥ आरोहयद्वयं तूर्णभ्रातादुःशासनस्तदा १९ अंगदीबद्धमुकुटो
हस्ताभरणवानृप ॥ धार्तराष्ट्रोमहाराजविवभौसपथिव्रजन् २० मंडीपुष्पनिकाशेनतपनीयनिभेनच ॥ अनुलिप्तःपराद्धैर्नचंदनेनसुगंधिना २१ अरजोवरसं
वीतःसिंहखेलगतितृप ॥ शुशुभेविमलार्चिष्मात्रभसीवदिवाकरः २२ तंप्रयातंनरव्याघ्रंभीष्मस्यशिविरंप्रति ॥ अनुजग्मुर्महेष्वासाःसर्वलोकस्यघन्विनः २३
भ्रातरश्चमहेष्वासास्त्रिदशाइववासवम् ॥ हयानन्येसमारुह्यगजानन्येचभारत २४ रथानन्येनरथेष्ठपरिवहुःसमंततः ॥ आतशस्त्राश्चसुहृदोरक्षणार्थमहीपतेः २५
प्रादुर्बभूवुःसहिताःशक्रस्येवामरादिवि ॥ सपूज्यमानःकुरुभिःकौरवाणामहाबलः २६ प्रययौसदनंराजागंगेयस्ययशस्विनः ॥ अन्वीयमानःसततंसोदरैःपरिवा
रितः २७ दक्षिणंदक्षिणःकालेसंभृत्यस्वभुजंतदा ॥ हस्तिहस्तोपमंशैक्षंसर्वशनुनिर्वहणम् २८ प्रगृह्णव्रंजलीभृणामुद्यतान्सर्वतोदिशः ॥ शुश्रावमधुरावाचोना
नादेशनिवासिनाम् २९ संस्तूयमानःसूतैश्चमागधैश्चमहायशाः ॥ पूजयानश्चतान्सर्वान्सर्वलोकेश्वरेश्वरः ३० प्रदीपैःकांचनैस्तत्रगंधतैलावसेचितैः ॥ परिवहु
र्महाराजंप्रज्वलद्भिःसमंततः ३१ सतैःपरिवृतोराजाप्रदीपैःकांचनैर्ज्वलन् ॥ शुशुभेचंद्रमायुक्तोदीप्तैरिवमहाग्रहैः ३२ कांचनोष्णीषिणस्तत्रवेत्रझर्झरपाणयः ॥
प्रोत्साहयंतःशनैस्त्वज्जनंसर्वतोदिशम् ३३ संप्राप्यतुततोराजाभीष्मस्यसदनंशुभम् ॥ अवतीर्यहयाच्चापिभीष्मंप्राप्यजनेश्वरः ३४ अभिवाद्यततोभीष्मंनिष
ण्णःपरमासने ॥ कांचनेसर्वतोभद्रेस्पृष्ट्यार्चास्तरणसंवृते ३५ उवाचप्रांजलिर्भीष्मंवाष्पकंठोऽश्रुलोचनः ॥ त्वांवयंहिसमाश्रित्यसंयुगेशनुमृदन् ३६ उत्सहेमरणे
जेतुंसंद्रानपिसुरासुरान् ॥ किमुपांडुसुतान्वीरान्समुद्गृह्णवांधवान् ३७ तस्मादर्हसिगंगेयकृपांकर्तुमयिप्रभो ॥ जहिपांडुसुतान्वीरान्महेन्द्रइवदानवान् ३८

२५ । २६ अन्वीयमानःअनुगम्यमानः २७ दक्षिणंस्वभुजंसंभृत्यसमुद्धृत्य शैलंशस्त्रादिशिखासंपन्नम् २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८

३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ ॥ इति भीष्मपर्वणि नी० भा० सप्तनवतितमोऽध्यायः ॥ ९७ ॥ वाक्शल्यैरिति १ । २ । ३ । ४ पर्याप्तं प्राप्ते ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३

अहंसर्वान्महाराजानिहनिष्यामिसोमकान् ॥ पंचालान्केकयैःसार्धंकरूपांश्चेतिभारत ३९ त्वद्वचःसत्यमेवास्तुजहिपार्थान्समागतान् ॥ सोमकांश्चमहेष्वासान्स
त्यवाग्भवभारत ४० दययायदिवाराजन्द्रेप्यभावान्ममप्रभो ॥ मंदभाग्यतयावापिममरक्षसिपांडवान् ४१ अनुजानीहिसमरेकर्णमाहवशोभिनम् ॥ सजेप्यति
रणेपार्थान्समुद्गृह्णवांधवान् ४२ सएवमुक्तातृपतिःपुत्रोदुर्योधनस्तव ॥ नोवाचवचनंकिंचिद्भीष्मसत्यपराक्रमम् ४३ ॥ इतिश्रीमहाभारतेभीष्मपर्वणिभीष्मवध
प०भीष्मंप्रतिदुर्योधनवाक्येसप्तनवतितमोऽध्यायः ॥ ९७ ॥ ॥ ४४ ॥ संजयउवाच ॥ वाक्शल्यैस्तवपुत्रेणसोऽतिविद्धोमहामनाः ॥ दुःखेनमहताऽऽविष्टो
नोवाचाप्रियमण्वपि १ सध्यात्वासुचिरंकालंदुःखरोषसमन्वितः ॥ श्वसमानोयथानागःप्रणुन्नोवाक्शलाक्या २ उद्धृत्यचक्षुषीकोपान्निर्दहन्निवभारत ॥ सदेवा
सुरगंधर्वलोकलोकविदांवरः ३ अब्रवीत्तवपुत्रंससामपूर्वमिदंवचः ॥ किंत्वंदुर्योधनैवंमांवाक्शल्यैरपठंतसि ४ घटमानंयथाशक्तिकुर्वाणंचतवप्रियं ॥ जुह्वानंसमरे
प्राणांस्तववैप्रियकाम्यया ५ यदातुपांडवःशूरःखांडवेऽग्रमतर्पयत् ॥ पराजित्यरणेशक्रंपर्याप्तंतन्निर्दर्शनम् ६ यदाचत्वांमहाबाहोगंधर्वैर्हृतमोजसा ॥ अमो
चयत्पांडुसुतःपर्याप्तंतन्निर्दर्शनं ७ द्रवमाणेषुशूरेषुसोदरेषुतवप्रभो ॥ सूतपुत्रेचराधेयेपर्याप्तंतन्निर्दर्शनम् ८ यच्चनःसहितान्सर्वान्निराटनगरेतदा ॥ एकएव
समुद्यातःपर्याप्तंतन्निर्दर्शनं ९ द्रोणंचयुधिसंरब्धंमांचनिर्जित्यसंयुगे ॥ वासांसिसप्तमादत्तपर्याप्तंतन्निर्दर्शनम् १० तथाद्रौणिमहेष्वासंशारद्वतमथापिच ॥ गो
ग्रहेजितवान्पूर्वपर्याप्तंतन्निर्दर्शनम् ११ विजित्यचयदाकर्णंसदापुरुषमानिनम् ॥ उत्तरायैददौवस्त्रंपर्याप्तंतन्निर्दर्शनम् १२ निवातकवचान्युद्धेवासवेनापिदुर्ज
यान् ॥ जितवान्समरेपार्थःपर्याप्तंतन्निर्दर्शनम् १३ कोहिशक्तोरणेजेतुं पांडवंभसंतदा ॥ यस्यगोप्ताजगद्गोप्ताशंखचक्रगदाधरः १४ वासुदेवोऽनंतशक्तिः
सृष्टिसंहारकारकः ॥ सर्वेश्वरोदेवदेवःपरमात्मासनातनः १५ उक्तोऽसिबहुशोराजन्नारदाद्यैर्महर्षिभिः ॥ त्वंतुमोहान्नजानीषेवाच्यावाच्यंसुयोधन १६ मुमू
र्षुर्हिनरःसर्वान्भक्षान्पश्यतिकंचनान् ॥ तथात्वमपिगांधारेविपरीतानिपश्यसि १७ स्वयंवैरमहत्कृत्वापांडवैःसहसृजयैः ॥ युद्धचस्वतानद्यरणेपश्यामःपु
रुषोभव १८ अहंतुसोमकान्सर्वान्पंचालांश्चसमागतान् ॥ निहनिष्येनरव्याघ्रवर्जयित्वाशिखंडिनम् १९ तैर्वाऽहंनिहतःसंख्येगामिष्येयमसादनम् ॥ ता
न्वानिहत्यसमरेप्रीतिंदास्याम्यहंतव २० पूर्वहिस्त्रीसमुत्पन्नाशिखंडीराजवेश्मनि ॥ वरदानात्पुमान्जातःसैषवैस्त्रीशिखंडिनी २१ तमहंनहनिष्यामिप्राण
त्यागेऽपिभारत ॥ याऽसौप्राङ्निर्मिताधात्रासैषवैस्त्रीशिखंडिनी २२ सुखंस्वपिहिगांधारेऽस्मिन्कर्तामहारणम् ॥ यंजनाःकथयिष्यंतियावत्स्थास्यातिमे
दिनी २३ एवमुक्तस्तवसुतोनिर्जगामजनेश्वर ॥ अभिवाद्यगुरुंमूर्ध्नाप्रययौस्वनिवेशनम् २४ १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४

आगम्यतु ततो राजा विसृज्य च महाजनम् ॥ प्रविवेश ततस्तूर्णक्षयं शत्रुक्षयंकरः २५ प्रविष्टः सनिशांतां च गमयामास पार्थिव ॥ प्रभातायां च शर्व्यां प्रातरुत्थाय
 तावृषः २६ राज्ञः समाज्ञापय तसेनां योजयतेतिह ॥ अद्य भीष्मो रणे कुद्वो निह निष्यतिसोमकान् २७ दुर्योधनस्य तच्छ्रुत्वा रात्रौ विलपितं बहु ॥ मन्यमानः
 स तं राजन् प्रत्यादेशमिवात्मनः २८ निर्वदं परमंगत्वा विनिन्द्य परवश्यतां ॥ दीर्घदध्यौ शांतनवो यो दुःकामोऽर्जुनरणे २९ इंगितेन तु तज्ज्ञात्वा गंगेयेन विचिंतितं ॥
 दुर्योधनो महाराजदुःशासनमचोदयत् ३० दुःशासनरथास्तूर्णयुज्यंतां भीष्मरक्षिणः ॥ द्वाविंशतिमनीकानि सर्वाण्येवाभिचोदय ३१ इदं हि समनुप्राप्तं वर्षपू
 गाभिचिंतितं ॥ पांडवानां सैन्यानां विधोराज्यस्य चागमः ३२ तत्र कार्यतमं मन्ये भीष्मस्यैवाभिरक्षणम् ॥ सनो गुप्तः सहायः स्याद्वन्यात्पार्थीश्वसंयुगे ३३ अब्र
 वीद्वि विदुश्चात्माना हं हन्यां शिखंडिनम् ॥ स्त्रीपूर्वको ह्यसौ राजस्तस्माद्वर्ज्यो मयारणे ३४ लोकस्तद्वेदय दहं पितुः प्रियचिकीर्षया ॥ राज्यं स्फूर्तिं महाबाहोस्त्रि
 यश्च त्यक्तवानपुरा ३५ नैव चाहं स्त्रियं जातु न स्त्रीपूर्वकं च न ॥ हन्यां युधिनरश्रेष्ठ सत्यमेतद्रवीमते ३६ अयं स्त्रीपूर्वको राजच्छिखंडीयदितेश्रुतः ॥ उद्यो
 गे कथितं यत्तत्तथा जाता शिखंडिनी ३७ कन्या भूत्वा पुमान् जातः स च मां यो धयिष्यति ॥ तस्याहं प्रमुखे वाणा न्नमुंचेयं कथंचन ३८ युद्धे हि क्षत्रियांस्तत्तात पांडवा
 नां जयैषिणः ॥ सर्वानन्यान् हनिष्यामि संप्राप्तान् रणमूर्धनि ३९ एवं मां भरतश्रेष्ठ गंगेयः प्राह शास्त्रवित् ॥ तत्र सर्वात्मना मन्ये गंगेयस्यैव पालनम् ४० अरक्ष्य
 माणं हि वृको हन्यात्सिंहं महाहवे ॥ मावृकेणेव गंगेयं घातयेम शिखंडिना ४१ मातुलः शकुनिः शल्यः कृपो द्रोणो विविंशतिः ॥ यत्तारक्षंतु गंगेयं तस्मिन् गुप्ते भुवोजयः
 ४२ एतच्छ्रुत्वा तु ते सर्वे दुर्योधनवचस्तदा ॥ सर्वतो रथवंशेन गंगेयं पर्यवारयन् ४३ पुत्राश्च तव गंगेयं परिवार्य यमुर्मुदा ॥ कंपयंतो भुवंध्यां च क्षोभयंतश्च पांडवान् ४४
 ते रथैः सुप्रसंयुक्तैर्दतिभिश्च महारथाः ॥ परिवार्य रणे भीष्मं दंशिताः समवस्थिताः ४५ यथा देवासुरे युद्धे त्रिदशवज्रधारिणं ॥ सर्वे ते स्मव्यतिष्ठंत रक्षंतस्तं महारथं ४६
 ततो दुर्योधनो राजा पुनर्भ्रातरमब्रवीत् ॥ सव्यं चक्रं युधामन्यु रुरुतमौ जाश्वदक्षिणं ४७ गोप्तारावर्जुनस्यैतावर्जुनोऽपि शिखंडिनः ॥ रक्ष्यमाणः स पार्थेन तथाऽस्माभि
 र्विवर्जितः ४८ यथा भीष्मं न नो हन्यादुःशासनतथा कुरु ॥ भ्रातुस्त्वं च न श्रुत्वा पुत्रो दुःशासनस्तव ४९ भीष्मं प्रमुखतः कृत्वा प्रययौ सहसेनया ॥ भीष्मं तुरथं
 शेनदृष्ट्वा समभिसंवृतम् ५० अर्जुनो रथिनां श्रेष्ठो हृष्टः सुवाच ह ॥ शिखंडिनं न रव्याघ्रं भीष्मस्य प्रमुखे नृप ॥ स्थापय स्वाद्यपां चाल्य तस्य गोप्ताहमित्युत ५१
 इति श्रीमहाभारते भीष्मपर्वणि भीष्मवधपर्वणि भीष्मदुर्योधनसंवादे अष्टनवतितमोऽध्यायः ॥ ९८ ॥ ॥ संजय उवाच ॥ ॥ ततः शांतनवो भीष्मो निर्य
 यौ सहसेनया ॥ व्यूहं चाव्यूहं तमहत्सर्वतो भद्रमात्मनः १ ॥ ३३। ३५। ३६। ३७। ३८। ३९। ५०। ५१ ॥ इति भीष्मपर्वणि भीष्मवधपर्वणि अष्टनवतितमोऽध्यायः ॥ ९८ ॥ तत इति १

१। २। ३। ४। ५। ६। ७। ८। ९। १०। ११। १२। १३। १४। १५। १६। १७। १८। १९। २०। २१। २२। २३। २४। २५। २६ बलवायसाः बलोवगाः काकाः २७। २८ महा
 कृपश्च कृतवर्मा च शैब्यश्चैव महारथः ॥ शकुनिः सैधवश्चैव कावोजश्च सुदक्षिणः २ भीष्मेण सहिताः सर्वे पुत्रैश्च तव भारत ॥ अग्रतः सर्वे सैन्यानां व्यूहस्य प्रमुखे स्थिताः
 ३ द्रोणो भूरिश्रवाः शल्यो भगदत्तश्च मारिष ॥ दक्षिणं पक्षमाश्रित्य स्थिता व्यूहस्य दंशिताः ४ अश्वत्थामा सोमदत्तश्चावन्तौ च महारथौ ॥ महत्यासेनया युक्ता वामप
 क्षमपालयन् ५ दुर्योधनो महाराज त्रिगर्तैः सर्वतो वृतः ॥ व्यूहमध्ये स्थितो राजन् पांडवान् प्रति भारत ६ अलंबुषोरथश्रेष्ठः श्रुतायुश्च महारथः ॥ पृष्ठतः सर्वे सैन्या
 नां स्थितौ व्यूहस्य दंशितौ ७ एवं च तंतदा व्यूहं कृत्वा भारत तावकाः ॥ सन्नद्धाः समदृश्यंत प्रतपंत इवाग्रयः ८ ततो युधिष्ठिरो राजा भीमसेनश्च पांडवः ॥ नकुलः
 सहदेवश्च माद्रीपुत्रावुभावपि ९ अग्रतः सर्वे सैन्यानां स्थिता व्यूहस्य दंशिताः ॥ पृष्ठमुग्रो विराटश्च सात्यकिश्च महारथः १० स्थिताः सैन्येन महता परानीकविना
 शनाः ॥ शिखंडी विजयश्चैव राक्षसश्च घटोत्कचः ११ चेकितानो महाबाहुः कुंतिभोजश्च वीर्यवान् ॥ स्थितारणे महाराज महत्यासेनया वृताः १२ अभिमन्युर्महे
 प्वासो हृपदश्च महाबलः ॥ युयुधानो महेश्वासो युधामन्युश्च वीर्यवान् १३ केकया भ्रातरश्चैव स्थिता युद्धाय दंशिताः ॥ एवं तेऽपि महाव्यूहं प्रति व्यूहसुदुर्जयम्
 १४ पांडवाः समरेश्वराः स्थिता युद्धाय दंशिताः ॥ तावकास्तुरण्येताः सहसेनानराधिपाः १५ अभ्युद्यूरणे पार्थीभीष्मं कृत्वाऽग्रतो नृप ॥ तथैव पांडवाराज
 भीमसेनपुरोगमाः १६ भीष्मं यो दुर्मभीप्संतः संग्रामे विजयैषिणः ॥ क्ष्वेडाः किल किलाः शंखान् क्रकचां गोविषाणिकाः १७ भेरीमृदंगपणवा दयंतश्च पुष्करान् ॥
 पांडवा अभ्यवर्तंत न दंतो भैरवानरवान् १८ भेरीमृदंगशंखानां दुंदुभीनां च निःस्वनैः ॥ उल्लुप्तसिंहनादैश्च वलितैश्च पृथग्भिः १९ वयं प्रति न दंतस्तान गच्छा
 मत्वरान्विताः ॥ सहसैवाभिसंकुद्धास्तदासीतुमुलं महत् २० ततोऽन्योन्यं प्रधावंतः संप्रहारं प्रचक्रिरे ॥ ततः शब्देन महता प्रचकंपेव सुंधरा २१ पक्षिणश्च महाघो
 रं व्याहरंतो विबभ्रुः ॥ सप्रमथो दितः सूर्यो निष्प्रभः समपद्यत २२ ववुश्च वातास्तुमुलाः शंसंतः सुमहद्भयम् ॥ घोराश्च चोरनिर्हादाः शिवास्तत्र ववाशिरे २३ वे
 दयंत्यो महाराज महद्वैशमागतम् ॥ दिशः प्रज्वलिताराजन्पांसुवर्षपपातच २४ रुधिरेण समुन्मिश्रमस्थिवर्षतथैव च ॥ रुदतां वाहनानां च नेत्रेभ्यः प्रापतज्ज
 लम् २५ सुसुबुश्च शकृन्मूत्रं प्रध्यायंतो विशापते ॥ अंतर्हितामहानादाः श्रूयंते भरतर्षभ २६ रक्षसां पुरुषादानां न दतां भैरवान्नवान् ॥ संपतंतश्च दृश्यंते गोमायु
 बलवायसाः २७ श्वानश्च विविधैर्नादैर्वा शंसंतस्तत्र मारिष ॥ ज्वलिताश्च महोल्कावैसमाहत्य दिवाकरम् ॥ निपेतुः सहसा भूमौ वेदयंत्यो महद्भयम् २८ महात्यनीका
 निमहासमुच्छ्रयेतस्तयोः पांडवघातं राष्ट्रयोः ॥ चक्रं पिरेशं खमृदंगानिःस्वनैः प्रकंपितानि विवना निवायुना २९ नरेन्द्रनागाश्च समाकुलानामभ्यायतीनामशिवेमु
 हूर्ते ॥ बभ्रुवधोऽस्तुमुलश्च मृनां वातो दुतानां निवसागराणाम् ३० ॥ इति श्रीमहाभारते भीष्मपर्वणि परस्परव्यूहरचनायां उत्पातदर्शने ऊनशततमोऽध्यायः ॥ ९९ ॥
 समुच्छ्रये महति युद्धे ॥ युद्धे समुच्छ्रयः पुमान् इति मेदिनी २९ अभ्यायतीनामभिमुखमागच्छंतीनां ३० ॥ इति भीष्मपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे ऊनशततमोऽध्यायः ॥ ९९ ॥ ॥ ॥

अभिमन्युसिंह १।२।३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५ लुलुपुचशोभंशोभनचयथास्यात्तया १६।१७।१८।१९।२०।२१।२२ आर्ष्यशृंगिमलंबुपं

॥ संजयउवाच ॥ अभिमन्युरथोदारःपिशंगैस्तुरगोत्तमैः ॥ अभिद्रुद्रावतेजस्वीदुर्योधनबलमहत् १ विकिरन्शरवर्षाणिवारिधाराइवांबुदः ॥ नशेकुःसमरेकुद्धं
सौभद्रमरिसूदनम् २ शस्त्रौघिणंगाहमानंसेनासागरमक्षयम् ॥ निवारयितुमप्याजौत्वदीयाःकुरुनंदन ३ तेनमुत्कारणेराजन्शराःशत्रुनिर्वहणाः ॥ क्षत्रियाननय
नश्चरान्प्रेतराजनिवेशनम् ४ यमदंडोपमान्घोरान्ज्वलिताशीविषोपमान् ॥ सौभद्रःसमरेकुद्धःप्रेषयामाससायकान् ५ सरथान्तरथिनस्तूर्णहयाश्चैवससादिनः ॥
गजारोहांश्चसगजान्दारयामासफाल्गुनिः ६ तस्यतत्कुर्वतःकर्ममहत्संख्येमहीभृतः ॥ पूजयांचक्रिरेहृष्टाःप्रशशंसुश्चफाल्गुनिम् ७ तान्यनीकानिसौभद्रोद्रावया
मासभारत ॥ तूलराशीनिवाकाशेमारुतःसर्वतोदिशम् ८ तेनविद्राव्यमाणानितवसैन्यानिभारत ॥ त्रातारंनाध्यगच्छंतपंकेमग्राइवद्विपाः ९ विद्राव्यसर्वसै
न्यानितावकानिनरोत्तम ॥ अभिमन्युःस्थितोराजन्विभूमोऽग्निरिवज्वलन् १० नचैनंतावकाराजन्विषेदुरिधातिनम् ॥ प्रदीप्तपावकंयद्वत्पतंगाःकालचोदिताः ११
प्रहरन्सर्वशत्रुभ्यःपांडवानांमहारथः ॥ अदृश्यतमेहोष्वासःसवज्रइववासवः १२ हेमपृष्ठंधनुश्चास्यददृशेविचरद्दिशः ॥ तोयदेषुयथाराजन्राजमानाशतहदा १३
शराश्चनिशिताःपीतानिश्चरंतस्मसंयुगे ॥ वनात्कुल्लुपुमाद्राजन्भ्रमराःमिववजाः १४ तथैवचरतस्तस्यसौभद्रस्यमहात्मनः ॥ रथेनकांचनागेनददृशुर्नीतरं
जनाः १५ मोहयित्वाकृपद्रोणंद्रौणिचसदृहद्वलम् ॥ सैधवंचमहेष्वासोव्यचरल्लघुसुधुच १६ मंडलीकृतमेवास्यधनुःपश्यामभारत ॥ सूर्यमंडलसंकाशंदहत
स्तववाहिनीं १७ तंदृष्ट्वाक्षत्रियाःशूराःप्रतपंतंतरस्विनम् ॥ द्विफाल्गुनमिमंलोकंमेनिरेतस्यकर्मभिः १८ तेनार्दितामहाराजभारतीसामहाचमूः ॥ व्यभ्रमत्तत्र
तत्रैवयोपिन्मदवशादिव १९ द्रावयित्वामहासैन्यंकंपयित्वामहारथान् ॥ नंदयामाससुहृदोभयंजित्वेववासवः २० तेनविद्राव्यमाणानितवसैन्यानिसंयुगे ॥ चकु
रार्तस्वनंघोरंपर्जन्यनिनदोपमम् २१ तंश्रुत्वानिनदंघोरंतवसैन्यस्यभारत ॥ मारुतोद्धूतवेगस्यसागरस्येवपर्वणि २२ दुर्योधनस्तदाराजन्नाप्यशृंगिमभाषत ॥
एषकार्ष्णिर्महाबाहोद्वितीयइवफाल्गुनः २३ चमूंद्रावयतेक्रोधाद्भूतोदेवचमूमिव ॥ तस्यचान्यत्रपश्यामिसंयुगेभेषजंमहत् २४ ऋतेत्वांराक्षसश्रेष्ठंसर्वविद्यासु
पारगम् ॥ सगत्वात्वरितंवीरंजहिंसौभद्रमाहवे २५ वयंपार्थहनिष्यामीभीष्मद्रोणपुरोगमाः ॥ सएवमुक्तोबलवान्राक्षसेन्द्रःप्रतापवान् २६ प्रययौसमरेतूर्णतवपु
त्रस्यशासनात् ॥ नर्दमानोमहानादंप्रापृषीवबलाहकः २७ तस्यशब्देनमहतापांडवानांबलमहत् ॥ प्राचलत्सर्वतोराजन्वातोद्धूतइवार्णवः २८ बहवश्चमहाराज
तस्यनादेनभीषिताः ॥ प्रियान्प्राणान्परित्यज्यनिपेतुर्धरणीतले २९ कार्ष्णिश्चापिमुदायुक्तःप्रष्टव्यसशरंधनुः ॥ नृत्यन्निवरथोपस्थेतद्रक्षःसमुपाद्रवत् ३० ततः
सराक्षसःकुद्धःसंप्राप्यैवार्जुनिरणे ॥ नातिदूरेस्थितांतस्यद्रावयामासैवचमूम ३१

६१।६२।६३।६४।६५।६६।६७।६८।६९।७०।७१।७२।७३।७४ इतिभी०नी०

६१।६२।६३।६४।६५।६६।६७।६८।६९।७०।७१।७२।७३।७४ इतिभी०नी०

तावध्यमानांचतथापांडवानांमहाचमूम ॥ प्रत्युद्ययोरणेक्षोदेवसेनायथाबलः ३२ विमर्दःसुमहानासीत्तस्यसैन्यस्यमारिष ॥ रक्षसाघोररूपेणवध्यमानस्यसं
युगे ३३ ततःशरसहस्रैस्तांपांडवानांमहाचमूम ॥ व्यद्राव्यद्रणेक्षोदर्शयन्स्वपराक्रमम् ३४ सावध्यमानांचतथापांडवानामनीकिनी ॥ रक्षसाघोररूपेणप्रदु
द्रावरणेभयात् ३५ प्रमृद्यचरणेसेनांपद्भिर्निवारणोयथा ॥ ततोऽभिद्रुद्रावरणेद्रौपदेयान्महाबलान् ३६ तेतुकुद्धामहेष्वासाद्रौपदेयाःप्रहारिणः ॥ राक्षसंदुडुबुः
संख्येग्रहाःपंचरविंयथा ३७ वीर्यवद्विस्तृतस्तैस्तुपीडितोराक्षसोत्तमः ॥ यथायुगक्षयेघोरेचंद्रमाःपंचभिर्ग्रहैः ३८ प्रतिविध्यस्ततोरक्षोविभेदनिशितैःशरैः ॥
सर्वपारश्वैस्तूर्णैरकुंठाग्रैर्महाबलः ३९ सतैर्भिन्नतनुत्राणःशुशुभेराक्षसोत्तमः ॥ मरीचिभिरिवार्कस्यसंस्पृजोऽजलदोमहान् ४० विपक्तैःसशरैश्चापितपनीयपरि
च्छदैः ॥ आर्ष्यशृंगिर्वभौराजन्दीप्तशृंगइवाचलः ४१ ततस्तेभ्रातरःपंचराक्षसेन्द्रमहाहवे ॥ विव्यधुर्निशितैर्बाणैस्तपनीयविभूषितैः ४२ सनिर्भिन्नःशरैर्घोरैर्भुज
गैःकोपितैरिव ॥ अलंबुपोभृशंराजन्नागेंद्रइवचुकुधे ४३ सोऽतिविद्धोमहाराजसुहृत्तमथमारिष ॥ प्रविवेशतमोदीर्घपीडितस्तैर्महारथैः ४४ प्रतिलभ्यततःसंज्ञां
क्रोधेनद्विगुणीकृतः ॥ चिच्छेदसायकांस्तेषांध्वजाश्चैवधनूंषिच ४५ एकैकंपंचभिर्बाणैराजधानस्मयन्निव ॥ अलंबुपोरथोपस्थेनृत्यन्निवमहारथः ४६ त्वरमाणः
सुसंख्योहयांस्तेषांमहात्मनाम् ॥ जघानराक्षसःकुद्धःसारथीश्चमहाबलः ४७ विभेदचसुसंख्यःपुनश्चैनान्सुसंशितैः ॥ शरैर्वहुविधाकारैःशतशोऽथसहस्रशः ४८
विरथांश्चमहेष्वासान्कृत्वातत्रसराक्षसः ॥ अभिद्रुद्रावेगेनहंतुकामोनिशाचरः ४९ तानार्दितावरणेतेनराक्षसेनदुरात्मना ॥ दृष्ट्वाऽर्जुनसुतःसंख्येराक्षसंसमुपाद्र
वत् ५० तयोःसमभवदुद्धंघृत्रवासवयोरिव ॥ ददृशुस्तावकाःसर्वेपांडवाश्चमहारथाः ५१ तौसमेतौमहायुद्धेक्रोधदीप्तौपरस्परम् ॥ महाबलौमहाराजक्रोधसंरक्त
लोचनौ ५२ परस्परमवेक्षेतांकालानलसमौयुधि ॥ तयोःसमागमोघोरोबभूवकुडुकोदयः ५३ यथादेवासुरेयुद्धेशक्रांवरयोःपुरा ॥ ५४ ॥ इतिश्रीम
हाभा०भीष्मपर्वणिभीष्मव०अलंबुपाभिमन्युसमागमेशततमोऽध्यायः ॥ १०० ॥ ॥ घृतराष्ट्रउवाच ॥ ॥ आर्जुनिसमरेश्वरंविनिघ्नंतंमहारथान् ॥
अलंबुषःकथंयुद्धेप्रत्ययुध्यतसंजय १ आर्ष्यशृंगिकथंचैवसौभद्रःपरवीरहा ॥ तन्ममाचक्ष्वतत्त्वेनयथावृत्तंस्मसंयुगे २ धनंजयश्चकिंचक्रेमसैन्येषुसंयुगे ॥ भीमो
वारथिनांश्रेष्ठोराक्षसोवाघटोत्कचः ३ नकुलःसहदेवोवासात्यकिर्वांमहारथः ॥ एतदाचक्ष्वमेत्यंकुशलोह्यासिसंजय ४ ॥ संजयउवाच ॥ हंततेऽहंप्रवक्ष्यामिसंग्रा
मंलोमहर्षणम् ॥ यथाऽभूद्राक्षसेन्द्रस्यसौभद्रस्यचमारिष ५ अर्जुनश्चयथासंख्येभीमसेनश्चपांडवः ॥ नकुलःसहदेवश्चरणेचकुःपराक्रमम् ६ तथैवतावकाःसर्वेभी
ष्मद्रोणपुरःसराः ॥ अहुतानिविचित्राणिचकुःकर्मण्यभीतवत् ७

मा० शततमोऽध्यायः ॥ १०० ॥ आर्जुनिमिति ॥ १।२।३।४।५।६।७

अलंबुषस्तुसमरेअभिमन्युमहारथम् ॥ विनयसुमहानादंतर्जयित्वामुहुर्मुहुः ८ अभिदुद्राववेगेनतिष्ठतिष्ठेतिचाब्रवीत् ॥ अभिमन्युश्चवेगेनसिंहवद्विनदन्मुहुः
 ९ आर्ष्यशृंगिमहेष्वासंपितुरस्यतंवैरिणम् ॥ ततःसमीयतुःसंख्येत्वारितौनरराक्षसौ १० रथाभ्यारथिनौश्रेष्ठौयथावैदेवदानवौ ॥ मायावीराक्षसश्रेष्ठोदिव्यास
 श्वैवफाल्गुनिः ११ ततःकार्ष्णिमहाराजानिशितैःसायकैस्त्रिभिः ॥ आर्ष्यशृंगिरणेविध्वापुनर्विव्याधपंचभिः १२ अलंबुषोऽपिसंकुद्धःकार्ष्णिनवाभिराशुगैः ॥
 हृदिविव्याधवेगेनतत्रैरिवमहाद्विपम् १३ ततःशरसहस्रेणाक्षिप्रकारोनिशाचरः ॥ अर्जुनस्यसुतंसंख्येपीडयामासभारत १४ अभिमन्युस्ततःकुद्धो नवभिर्न
 तपर्वभिः ॥ विभेदनिशितैर्वाणैराक्षसैर्द्रुमहोरसि ॥ तेतस्यविविशुस्तूर्णकायनिर्भिद्यमर्मसु ॥ सतैर्विभिन्नसर्वांगःशुशुभेराक्षसोत्तमः १५ पुष्पितैःकिंशुकैराजन्
 संस्तीर्णइवपर्वतः ॥ संधारयाणश्चशरान्हेमपुंखान्महाबलः १७ विषमौराक्षसश्रेष्ठःसज्वालइवपर्वतः ॥ ततःकुद्धोमहाराजआर्ष्यशृंगिरमर्षणः १८ महेन्द्रप्रति
 मंकार्ष्णिछादयामासपात्रिभिः ॥ तेनतेविशिखामुक्तायमदंडोपमाःशिताः १९ अभिमन्युर्विनिर्भिद्यप्राविशंतधरातलम् ॥ तथैवार्जुनिनामुक्ताःशराःकनकभू
 षणाः २० अलंबुषंविनिर्भिद्यप्राविशंतधरातलम् ॥ सौभद्रस्तुरणेरक्षःशरैःसन्नतपर्वभिः २१ चक्रेविमुखमासाद्यमयंशक्रइवाहवे ॥ विमुखंचरणेरक्षोवध्यमा
 नंरणेऽरिणा २२ प्रादुश्चक्रेमहामायांतामसीपरतापनाम् ॥ ततस्तेतमसासर्वेवृताश्वासन्महीपते २३ नाभिमन्युमपश्यंतनैवस्वान्नपरान्रणे ॥ अभिमन्यु
 श्वतदृष्ट्वाघोररूपंमहतम् २४ प्रादुश्चक्रेऽस्त्रमत्युग्रंभास्करंकुरुनंदनः ॥ ततःप्रकाशमभवज्जगत्सर्वमहीपते २५ तांचाभिजघ्निवान्मायांराक्षसस्यदुरात्मनः ॥
 संकुद्धश्चमहावीर्योराक्षसैर्द्रुमरोत्तमः २६ छादयामाससमरेशरैःसन्नतपर्वभिः ॥ बह्वीस्तथान्यामायाश्चप्रयुक्तास्तेनरक्षसा २७ सर्वास्त्रविदमेयात्मावारयामास
 फाल्गुनिः ॥ हतमायंततोरक्षोवध्यमानंचसायकैः २८ रथंतत्रैवसंत्यज्यप्राद्रवन्महतोभयात् ॥ तस्मिन्विनिर्जितेतूर्णंकूटयोधिनिराक्षसे २९ आर्जुनिःस
 मरेसैन्यंतावकंसंममर्दह ॥ मदांधोगंधनागैर्द्रुमपद्मान्निनीमिव ३० ततःशांतनवोभीष्मःसैन्यंदृष्ट्वाऽभिविभ्रुतम् ॥ महताशरवर्षेणसौभद्रंपर्यवारयत् ३१
 कोष्ठीकृत्यचतवीरंघातैराष्ट्रमहारथाः ॥ एकंसुबहवोयुद्धेततस्तुःसायकैर्दृढम् ३२ सतेषारथिनांवीरःपितुस्तुल्यपराक्रमः ॥ सदृशोवासुदेवस्यविक्रमेण
 बलेनच ३३ उभयोःसदृशंकर्मसपितुर्मातुलस्यच ॥ रणेबहुविधंचक्रेसर्वशस्त्रभृतांवरः ३४ ततोधनंजयोवीरोविनिघ्नंस्तवसैनिकान् ॥ आससादरणेभी
 ष्मपुत्रप्रेप्सुरमर्षणः ३५ तथैवसमरेराजन्पितादेवव्रतस्तव ॥ आससादरणेपार्थस्वर्भानुरिवभास्करम् ३६ ततःसरथनागाश्वाःपुत्रास्तवजनेश्वर ॥ परिव
 व्रणेभीष्मंजुगुपुश्चसमंततः ३७ तथैवपांडवाराजन्परिवार्यधनंजयम् ॥ रणायमहतेयुक्तादंशितामरतर्षभ ३८

३९। ४०। ४१। ४२। ४३। ४४। ४५। ४६। ४७। ४८। ४९। ५०। ५१। ५२। ५३। ५४। ५५। ५६। ५७। ५८। ५९। ६०। ६१। ६२। ६३। ६४। ६५। ६६। ६७। ६८। ६९। ७०। ७१। ७२। ७३। ७४। ७५। ७६। ७७। ७८। ७९। ८०। ८१। ८२। ८३। ८४। ८५। ८६। ८७। ८८। ८९। ९०। ९१। ९२। ९३। ९४। ९५। ९६। ९७। ९८। ९९। १००। १०१। १०२। १०३। १०४। १०५। १०६। १०७। १०८। १०९। ११०। १११। ११२। ११३। ११४। ११५। ११६। ११७। ११८। ११९। १२०। १२१। १२२। १२३। १२४। १२५। १२६। १२७। १२८। १२९। १३०। १३१। १३२। १३३। १३४। १३५। १३६। १३७। १३८। १३९। १४०। १४१। १४२। १४३। १४४। १४५। १४६। १४७। १४८। १४९। १५०। १५१। १५२। १५३। १५४। १५५। १५६। १५७। १५८। १५९। १६०। १६१। १६२। १६३। १६४। १६५। १६६। १६७। १६८। १६९। १७०। १७१। १७२। १७३। १७४। १७५। १७६। १७७। १७८। १७९। १८०। १८१। १८२। १८३। १८४। १८५। १८६। १८७। १८८। १८९। १९०। १९१। १९२। १९३। १९४। १९५। १९६। १९७। १९८। १९९। २००। २०१। २०२। २०३। २०४। २०५। २०६। २०७। २०८। २०९। २१०। २११। २१२। २१३। २१४। २१५। २१६। २१७। २१८। २१९। २२०। २२१। २२२। २२३। २२४। २२५। २२६। २२७। २२८। २२९। २३०। २३१। २३२। २३३। २३४। २३५। २३६। २३७। २३८। २३९। २४०। २४१। २४२। २४३। २४४। २४५। २४६। २४७। २४८। २४९। २५०। २५१। २५२। २५३। २५४। २५५। २५६। २५७। २५८। २५९। २६०। २६१। २६२। २६३। २६४। २६५। २६६। २६७। २६८। २६९। २७०। २७१। २७२। २७३। २७४। २७५। २७६। २७७। २७८। २७९। २८०। २८१। २८२। २८३। २८४। २८५। २८६। २८७। २८८। २८९। २९०। २९१। २९२। २९३। २९४। २९५। २९६। २९७। २९८। २९९। ३००। ३०१। ३०२। ३०३। ३०४। ३०५। ३०६। ३०७। ३०८। ३०९। ३१०। ३११। ३१२। ३१३। ३१४। ३१५। ३१६। ३१७। ३१८। ३१९। ३२०। ३२१। ३२२। ३२३। ३२४। ३२५। ३२६। ३२७। ३२८। ३२९। ३३०। ३३१। ३३२। ३३३। ३३४। ३३५। ३३६। ३३७। ३३८। ३३९। ३४०। ३४१। ३४२। ३४३। ३४४। ३४५। ३४६। ३४७। ३४८। ३४९। ३५०। ३५१। ३५२। ३५३। ३५४। ३५५। ३५६। ३५७। ३५८। ३५९। ३६०। ३६१। ३६२। ३६३। ३६४। ३६५। ३६६। ३६७। ३६८। ३६९। ३७०। ३७१। ३७२। ३७३। ३७४। ३७५। ३७६। ३७७। ३७८। ३७९। ३८०। ३८१। ३८२। ३८३। ३८४। ३८५। ३८६। ३८७। ३८८। ३८९। ३९०। ३९१। ३९२। ३९३। ३९४। ३९५। ३९६। ३९७। ३९८। ३९९। ४००। ४०१। ४०२। ४०३। ४०४। ४०५। ४०६। ४०७। ४०८। ४०९। ४१०। ४११। ४१२। ४१३। ४१४। ४१५। ४१६। ४१७। ४१८। ४१९। ४२०। ४२१। ४२२। ४२३। ४२४। ४२५। ४२६। ४२७। ४२८। ४२९। ४३०। ४३१। ४३२। ४३३। ४३४। ४३५। ४३६। ४३७। ४३८। ४३९। ४४०। ४४१। ४४२। ४४३। ४४४। ४४५। ४४६। ४४७। ४४८। ४४९। ४५०। ४५१। ४५२। ४५३। ४५४। ४५५। ४५६। ४५७। ४५८। ४५९। ४६०। ४६१। ४६२। ४६३। ४६४। ४६५। ४६६। ४६७। ४६८। ४६९। ४७०। ४७१। ४७२। ४७३। ४७४। ४७५। ४७६। ४७७। ४७८। ४७९। ४८०। ४८१। ४८२। ४८३। ४८४। ४८५। ४८६। ४८७। ४८८। ४८९। ४९०। ४९१। ४९२। ४९३। ४९४। ४९५। ४९६। ४९७। ४९८। ४९९। ५००। ५०१। ५०२। ५०३। ५०४। ५०५। ५०६। ५०७। ५०८। ५०९। ५१०। ५११। ५१२। ५१३। ५१४। ५१५। ५१६। ५१७। ५१८। ५१९। ५२०। ५२१। ५२२। ५२३। ५२४। ५२५। ५२६। ५२७। ५२८। ५२९। ५३०। ५३१। ५३२। ५३३। ५३४। ५३५। ५३६। ५३७। ५३८। ५३९। ५४०। ५४१। ५४२। ५४३। ५४४। ५४५। ५४६। ५४७। ५४८। ५४९। ५५०। ५५१। ५५२। ५५३। ५५४। ५५५। ५५६। ५५७। ५५८। ५५९। ५६०। ५६१। ५६२। ५६३। ५६४। ५६५। ५६६। ५६७। ५६८। ५६९। ५७०। ५७१। ५७२। ५७३। ५७४। ५७५। ५७६। ५७७। ५७८। ५७९। ५८०। ५८१। ५८२। ५८३। ५८४। ५८५। ५८६। ५८७। ५८८। ५८९। ५९०। ५९१। ५९२। ५९३। ५९४। ५९५। ५९६। ५९७। ५९८। ५९९। ६००। ६०१। ६०२। ६०३। ६०४। ६०५। ६०६। ६०७। ६०८। ६०९। ६१०। ६११। ६१२। ६१३। ६१४। ६१५। ६१६। ६१७। ६१८। ६१९। ६२०। ६२१। ६२२। ६२३। ६२४। ६२५। ६२६। ६२७। ६२८। ६२९। ६३०। ६३१। ६३२। ६३३। ६३४। ६३५। ६३६। ६३७। ६३८। ६३९। ६४०। ६४१। ६४२। ६४३। ६४४। ६४५। ६४६। ६४७। ६४८। ६४९। ६५०। ६५१। ६५२। ६५३। ६५४। ६५५। ६५६। ६५७। ६५८। ६५९। ६६०। ६६१। ६६२। ६६३। ६६४। ६६५। ६६६। ६६७। ६६८। ६६९। ६७०। ६७१। ६७२। ६७३। ६७४। ६७५। ६७६। ६७७। ६७८। ६७९। ६८०। ६८१। ६८२। ६८३। ६८४। ६८५। ६८६। ६८७। ६८८। ६८९। ६९०। ६९१। ६९२। ६९३। ६९४। ६९५। ६९६। ६९७। ६९८। ६९९। ७००। ७०१। ७०२। ७०३। ७०४। ७०५। ७०६। ७०७। ७०८। ७०९। ७१०। ७११। ७१२। ७१३। ७१४। ७१५। ७१६। ७१७। ७१८। ७१९। ७२०। ७२१। ७२२। ७२३। ७२४। ७२५। ७२६। ७२७। ७२८। ७२९। ७३०। ७३१। ७३२। ७३३। ७३४। ७३५। ७३६। ७३७। ७३८। ७३९। ७४०। ७४१। ७४२। ७४३। ७४४। ७४५। ७४६। ७४७। ७४८। ७४९। ७५०। ७५१। ७५२। ७५३। ७५४। ७५५। ७५६। ७५७। ७५८। ७५९। ७६०। ७६१। ७६२। ७६३। ७६४। ७६५। ७६६। ७६७। ७६८। ७६९। ७७०। ७७१। ७७२। ७७३। ७७४। ७७५। ७७६। ७७७। ७७८। ७७९। ७८०। ७८१। ७८२। ७८३। ७८४। ७८५। ७८६। ७८७। ७८८। ७८९। ७९०। ७९१। ७९२। ७९३। ७९४। ७९५। ७९६। ७९७। ७९८। ७९९। ८००। ८०१। ८०२। ८०३। ८०४। ८०५। ८०६। ८०७। ८०८। ८०९। ८१०। ८११। ८१२। ८१३। ८१४। ८१५। ८१६। ८१७। ८१८। ८१९। ८२०। ८२१। ८२२। ८२३। ८२४। ८२५। ८२६। ८२७। ८२८। ८२९। ८३०। ८३१। ८३२। ८३३। ८३४। ८३५। ८३६। ८३७। ८३८। ८३९। ८४०। ८४१। ८४२। ८४३। ८४४। ८४५। ८४६। ८४७। ८४८। ८४९। ८५०। ८५१। ८५२। ८५३। ८५४। ८५५। ८५६। ८५७। ८५८। ८५९। ८६०। ८६१। ८६२। ८६३। ८६४। ८६५। ८६६। ८६७। ८६८। ८६९। ८७०। ८७१। ८७२। ८७३। ८७४। ८७५। ८७६। ८७७। ८७८। ८७९। ८८०। ८८१। ८८२। ८८३। ८८४। ८८५। ८८६। ८८७। ८८८। ८८९। ८९०। ८९१। ८९२। ८९३। ८९४। ८९५। ८९६। ८९७। ८९८। ८९९। ९००। ९०१। ९०२। ९०३। ९०४। ९०५। ९०६। ९०७। ९०८। ९०९। ९१०। ९११। ९१२। ९१३। ९१४। ९१५। ९१६। ९१७। ९१८। ९१९। ९२०। ९२१। ९२२। ९२३। ९२४। ९२५। ९२६। ९२७। ९२८। ९२९। ९३०। ९३१। ९३२। ९३३। ९३४। ९३५। ९३६। ९३७। ९३८। ९३९। ९४०। ९४१। ९४२। ९४३। ९४४। ९४५। ९४६। ९४७। ९४८। ९४९। ९५०। ९५१। ९५२। ९५३। ९५४। ९५५। ९५६। ९५७। ९५८। ९५९। ९६०। ९६१। ९६२। ९६३। ९६४। ९६५। ९६६। ९६७। ९६८। ९६९। ९७०। ९७१। ९७२। ९७३। ९७४। ९७५। ९७६। ९७७। ९७८। ९७९। ९८०। ९८१। ९८२। ९८३। ९८४। ९८५। ९८६। ९८७। ९८८। ९८९। ९९०। ९९१। ९९२। ९९३। ९९४। ९९५। ९९६। ९९७। ९९८। ९९९। १०००।

शारद्वतस्ततोरान्नभीष्मस्यप्रमुखोस्थितम् ॥ अर्जुनंपंचविंशत्यासायकानांसमाचिनोत् ३९ प्रत्युद्गम्याथविव्याधसात्यकिस्तंशितैःशरैः ॥ पांडवप्रियकामार्थं
 शार्दूलइवकुंजरं ४० गौतमोऽपित्वरायुक्तोमाधवंनवभिःशरैः ॥ हृदिविव्याधसंकुद्धःकंकपत्रपरिच्छेदः ४१ शैनेयोऽपिततःकुद्धश्चापमानम्यवेगवान् ॥ गौतमांत
 करंतूर्णसमाधत्तशिलीमुखं ४२ तमापतंतवेगेनशक्राशनिसमद्युतिं ॥ द्विधाचिच्छेदसंकुद्धोद्रौणिःपरमकोपनः ४३ समुत्सृज्याथशैनेयोगौतमंरथिनांवरः ॥ अ
 भ्यद्रवद्रणेद्रौणिराहुःखंशशिनंयथा ४४ तस्यद्रोणसुतश्चापंद्विधाचिच्छेदभारत ॥ अथैनंछिन्नधन्वानंताडयामाससायकैः ४५ सोऽन्यत्कार्मुकमादायशत्रुग्रंभा
 रसाधनं ॥ द्रौणिषष्ठ्यामहाराजबाहोरुरसिचार्पयत् ४६ सविद्धोव्यथितश्चैवमुहूर्तकश्मलायुतः ॥ निषसाबरथोपस्थेध्वजयष्टिसमाश्रितः ४७ प्रतिलभ्यततः
 संज्ञाद्रोणपुत्रःप्रतापवान् ॥ वाष्ण्येयंसमरेकुद्धो नाराचेनसमार्पयत् ४८ शैनेयंसतुनिर्भिद्यप्राविशद्वरणीतलं ॥ वसंतकालेबलवान्बिलंसर्पशिशुर्यथा ४९ अथापरे
 णभलेनमाधवस्यध्वजोत्तमं ॥ चिच्छेदसमरेद्रौणिःसिंहनादमुमोचह ५० पुनश्चैनंशरैर्वैरिच्छादयामासभारत ॥ निदाघांतेमहाराजयथामेघोदिवाकरम् ५१ सा
 त्यकोऽपिमहाराजशरजालानिहत्यतत् ॥ द्रौणिमभ्याकिरतूर्णशरजालैरनेकधा ५२ तापयामासचद्रौणिशैनेयःपरवीरहा ॥ विमुक्तोमेघजालेनयथैवतपनस्तथा
 ५३ शराणांचसहस्रेणपुनरेवसमुद्यतः ॥ सात्यकिश्छादयामासननादचमहाबलः ५४ दृष्ट्वापुत्रंचतंग्रस्तंराहुणेवनिशाकरम् ॥ अभ्यद्रवतशैनेयंभारद्वाजःप्रता
 पवान् ५५ विव्याधचसुतीक्ष्णेनपृषत्केनमहाभृधे ॥ परीप्सन्स्वसुतंराजन्वाष्ण्येनाभिपीडितं ५६ सात्यकिस्तुरणेहित्वागुरुपुत्रंमहारथं ॥ द्रोणंविव्याधविंश
 त्यासर्वपारश्वैःशरैः ५७ तदंतरममेयात्माकौतयेःशत्रुतापनः ॥ अभ्यद्रवद्रणेकुद्धोद्रोणंप्रतिमहारथः ५८ ततोद्रोणश्चपार्थश्चसमेयेतामहाभृधे ॥ यथाबुधश्च
 शुक्रश्चमहाराजनमस्तले ५९ ॥ इतिश्रीम० भीष्म० भीष्मव० अलंबुषाभिमन्युयुद्धेएकाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०१ ॥ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ कथंद्रोणो
 महेष्वासःपांडवश्चधनंजयः ॥ समीयतुरणेयतौताबुभौपुरुषर्षभौ १ प्रियोहिपांडवो नित्यंभारद्वाजस्यधीमतः ॥ आचार्यश्चरणेनित्यंप्रियःपार्थस्यसंजय २
 ताबुभौरथिनौसंख्येहृष्टौसिंहाविवोत्कटौ ॥ कथंसमीयतुर्यतौभारद्वाजधनंजयौ ३ संजय उवाच ॥ नद्रोणःसमरेपार्थजानीतेप्रियमात्मनः ॥ क्षत्रधर्मपुरस्कृत्य
 पार्थोवागुरुमाहवे ४ नक्षत्रियारणेराजन्वर्जयांतिपरस्परं ॥ निर्मर्यादंहियुध्यंतेपिटाभिर्भाटभिःसह ५ रणेभारतपार्थेनद्रोणोविद्धस्त्रिभिःशरैः ॥ नार्चितयच्चतान्बा
 णान्पार्थचापच्युतान्युधि ६ शरवृष्ट्यापुनःपार्थश्छादयामासतरणे ॥ सप्रज्वालरोषेणगहनेऽग्निरिवोर्जितः ७ ततोऽर्जुनंरणेद्रोणःशरैःसन्नतपर्वभिः ८ छादयामा
 सराजेंद्रनचिरादेवभारत ८ ततोदुर्योधनोराजासुशर्माणमचोदयत् ९ द्रोणस्यसमरेराजन्पार्थिग्रहणकारणात् ९ कथयति १। २। ३। ४। ५। ६। ७। ८। ९

त्रिगर्तराडपिकुद्धोभ्रशमायम्यकार्मुकम् ॥ छादयामाससमरेपार्थबाणैरयोमुखैः १० ताम्यामुक्ताःशराराजन्नंतरिक्षेविरेजिरे ॥ हंसाइवमहाराजशरत्कालेनम
स्तले ११ तेशराःप्राप्यकौतेयसमंताद्विविधःप्रभो ॥ फलभारस्तंत्यद्वत्स्वादुवृक्षंविहंगमाः १२ अर्जुनस्तुरणेनादंविनद्यरथिनांवरः ॥ त्रिगर्तराजंसमरेसपुत्रं
विव्यधेशैः १३ तेवध्यमानाःपार्थेनकालेनेवयुगक्षये ॥ पार्थमेवाम्यवर्ततमरणेकृतानिश्चयाः १४ मुमुचुःशरवृष्टिचपांडवस्यरथंप्रति ॥ शरवृष्टितस्ततांशुशर
वर्षैःसमंततः १५ प्रतिजग्राहराजेंद्रतोयवृष्टिमिवाचलः ॥ तत्राहुतमपश्यामवीभत्सोर्हस्तलाघवम् १६ विमुक्तांबहुभियोधैःशस्त्रवृष्टिदुरासदाम् ॥ यदेकोवा
रयामासमारुतोऽभ्रगणानिव १७ कर्मणातेनपार्थस्यतुतुषुर्देवदानवाः ॥ अथकुद्धोरणेपार्थस्त्रिगर्तान्प्रतिभारत १८ मुमोचास्त्रंमहाराजवायव्यंनृपतनामुखे ॥
प्रादुरासीत्ततोवायुःशोभयाणोनभस्तलम् १९ पातयन्चैतरुगणान्विनिघ्नंश्वैवसैनिकान् ॥ ततोद्रोणोऽभिवीक्ष्यैववायव्यास्त्रंसुदारुणम् २० शैलमन्यन्महाराज
घोरमस्त्रमुमोचह ॥ द्रोणेनयुधिनिर्मुक्तेतस्मिन्नस्त्रेनराधिप २१ प्रशशामततोवायुःप्रसन्नाश्वदिशोदश ॥ ततःपांडुसुतोवीरस्त्रिगर्तस्थरथवजान् २२ निरुत्सा
हानरणेचक्रेविमुखान्विपराक्रमान् ॥ ततोदुर्योधनश्चैवकृपश्चरथिनांवरः २३ अश्वत्थामातथाशल्यःकांबोजश्चसुदक्षिणः ॥ विंदानुविंदावावंत्यौवाहिकःसहवा
ल्हिकैः २४ महातारथवंशेनपार्थस्यावारयन्दिशः ॥ तथैवमगदत्तश्चश्रुतायुश्चमहाबलः २५ गजानीकेनभीमस्यताववारयतांदिशः ॥ भूरिश्रवाःशलश्चैवसौवलश्च
विशांपते २६ शरौघैर्विमलैस्तीक्ष्णैर्माद्रीपुत्रावारयन् ॥ भीष्मस्तुसंहतःसंख्येधार्तराष्ट्रैःससैनिकैः २७ युधिष्ठिरंसमासाद्यसर्वतःपर्यवारयत् ॥ आपतंतंगजा
नीकंदृष्ट्वापार्थोवृकोदरः २८ लेलिहन्सृक्किणीवीरोमृगराडिवकानने ॥ भीमस्तुरथिनांश्रेष्ठोगदांघृह्यमहाहवे २९ अवलुत्यरथातूर्णतवसैन्यान्यभीषयत् ॥
तमुद्गीक्ष्यगदाहस्तंततस्तेगजसादिनः ३० परिववूरणेयत्ताभीमसेनंसमंततः ॥ गजमध्यमनुप्राप्तःपांडवःसव्यराजत ३१ मेघजालस्यमहतोयथामध्य
गतोरविः ॥ व्यधमत्सगजानीकंगदयापांडवर्षभः ३२ महाभ्रजालमतुलंमातरिश्वेवसंततम् ॥ तेवध्यमानावल्लिनाभीमसेनेनदंतिनः ३३ आर्तनादंरणेच
कुर्गर्जंतोजलदाइव ॥ बहुधादारितश्चैवविषाणैस्तत्रदंतिभिः ३४ फुल्लाशोकनिभःपार्थःशुशुमेरणमूर्धनि ॥ विषाणेदंतिनंघृह्यनिर्विषाणमथाकरोत् ३५ विषाणे
नचतेनैवकुंभेऽभ्याहत्यदंतिनम् ॥ पातयामाससमरेदंडहस्तहवांतकः ३६ शोणिताक्तांगदांभिन्नमेदोमज्जालुतच्छविः ॥ कृताभ्यंगःशोणितेनरुद्रवत्प्रत्य
दृश्यत ३७ एवंचैवध्यमानाश्चहतशेषामहागजाः ॥ प्राद्रवंतदिशोराजन्विमृद्रंतःस्वकंबलम् ३८ द्रवद्विस्तेर्महानागैःसमंताद्भरतर्षभ ॥ दुर्योधनबलंसर्व
पुनरासीत्पराङ्मुखम् ३९ ॥ इतिश्रीमहाभारतेभीष्मपर्वणिभीष्मवधपर्वणिभीमपराक्रमेऽधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०२ ॥

अधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०२ ॥

मध्यंदिनहति १। २। ३। ४। ५। ६ स्त्रीमयं अयंभीष्मःस्त्रीष्यात्वाचितयित्वा चद्रास्त्रीमयंस्वायेंमयत् ७। ८। ९। १०। ११। १२। १३। १४। १५। १६। १७। १८। १९। २०। २१

॥ संजयउवाच ॥ मध्यंदिनेमहाराजसंग्रामःसमपद्यत ॥ लोकक्षयकरोरौद्रोभीष्मस्यसहसोमकैः १ गगियोरथिनांश्रेष्ठःपांडवानामनीकिनी ॥ व्यधमन्निशि
तैर्बाणैःशतशोऽथसहस्रशः २ संममर्दचतसैन्यंपितादेवव्रतस्तव ॥ धान्यानामिवलूनानांप्रकरंगोगणाइव ३ घृष्टयुग्मःशिखंडोचविराटोद्रुपदस्तथा ॥ भीष्म
मासाद्यसमरेशरैर्जुर्महारथम् ४ घृष्टयुग्मततोविध्वाविराटंचशरैस्त्रिभिः ॥ द्रुपदस्यचनाराचंप्रेषयामासभारत ५ तेनविद्धामहेष्वासामीष्मेणामित्रकर्षिणा ॥
चुकुधुःसमरेराजन्पादस्पृष्टाइवोरगाः ६ शिखंडोतंचविध्वाधभरतानांपितामहम् ॥ स्त्रीमयंमनसाध्यात्वानास्मैप्राहरदच्युतः ७ घृष्टयुग्मस्तुसमरेक्रोधेनाग्नि
रिवज्वलन् ॥ पितामहंत्रिभिर्बाणैर्बाह्वोरुरासिचार्पयत् ८ द्रुपदःपंचविंशत्याविराटोदशभिःशरैः ॥ शिखंडोपंचविंशत्याभीष्मंविध्वाधसायकैः ९ सोऽतिविद्धो
महाराजशोणितौघपरिभुतः ॥ वसंतपुष्पशबलोरक्ताशोकइवावभौ १० तान्प्रत्यविध्यद्गणैस्त्रिभिस्त्रिभिरजिह्वैः ॥ द्रुपदस्यचमल्लेनघनुश्चिच्छेदमारिष
११ सोऽन्यत्कार्मुकमादायभीष्मंविध्वाधपंचभिः ॥ सारथिचत्रिभिर्बाणैःसुशितैरणमूर्धनि १२ तथाभीमोमहाराजद्रौपद्याःपंचचात्मजाः ॥ केकयाभ्रा
तरःपंचसात्यकिश्चैवसात्वतः १३ अभ्यद्रवंतगंगेयंयुधिष्ठिरपुरोगमाः ॥ रिरक्षिषंतःपांचाल्यंघृष्टयुग्मपुरोगमाः १४ तथैवतावकाःसर्वेभीष्मरक्षार्थमुद्यताः ॥
प्रत्युद्ययुःपांडुसेनांसहसैन्यानराधिप १५ तत्रासीत्सुमहद्युद्धंतवतेषांचसंकुलम् ॥ नराश्वरथनागानायमराष्ट्रविवर्धनम् १६ रथीरथिनमासाद्यप्राहिणोद्यम
सादनम् ॥ तथेतरान्समासाद्यनरनागाश्वसादिनः १७ अनयन्परलोकायशरैःसन्नतपर्वभिः ॥ शरैश्चविविधैर्घोरैस्तत्रतत्रविशांपते १८ रथास्तुरथिभिर्ही
नाहतसारथयस्तथा ॥ विप्रद्रुताश्चसमरेदिशोजग्मुःसमंततः १९ मृद्रंतस्तेनरान्महाराजन्ध्याश्चसुबहून्नरणे ॥ वातायमानादृश्यंतैर्गंधर्वनगरोपमाः २० राथेनश्च
रथैर्हीनावर्मिणस्तेजसायुताः ॥ कुंडलोष्णीषिणःसर्वेनिष्कांगदविभूषणाः २१ देवपुत्रसमाःसर्वैर्शौर्यैश्चक्रसमायुधि ॥ ऋद्ध्यावैश्रवणंचातिनयेनचबृहस्पति
२२ सर्वलोकेश्वराःशूरास्तत्रतत्रविशांपते ॥ विप्रद्रुताव्यदृश्यंतप्राकृताइवमानवाः २३ दंतिनश्चनरश्रेष्ठहीनापरमसादिभिः ॥ मृद्रंतःस्वान्यनीकानिनि
पेतुःसर्वशब्दगाः २४ चर्मभिश्चामरैश्चित्रैःपताकाभिश्चमारिष ॥ छत्रैःसितैर्हमदंडैश्चामरैश्चसमंततः २५ विशीर्णैर्विप्रधावंतोदृश्यंतैस्मादिशोदश ॥ नवमे
घप्रतीकाशाजलदोपमानिःस्वनाः २६ तथैवदंतिभिर्हीनागजारोहाविशांपते ॥ प्रधावंतोऽन्वदृश्यंततवतेषांचसंकुले २७ नानादेशसमुत्थांश्चतुरगान्हेमभूषि
तान् ॥ वातायमानानद्राक्षंशतशोऽथसहस्रशः २८ अश्वारोहान्हतैरश्चैर्महीतासीन्समंततः ॥ द्रवमाणानपश्यामद्राव्यमाणान्श्चसंयुगे २९ गजोगजंसमासा
द्यद्रवमाणमहाहवे ॥ ययौप्रमृद्यतरसापादात्तान्वाजिनस्तथा ३० वैश्रवणंकुबेरंचातिअतिकाताः २१। २२। २३। २४। २५। २६। २७ अत्राक्षमहंसंजयः २८। २९। ३०

तथैवचरथानराजनप्रमदरणेगजः ॥ रथाश्चैवसमासाद्यपतितांस्तुरगान्भुवि ३१ व्यष्टद्वन्समरेराजंस्तुरगांश्चनरानरणे ॥ एवंबहुधाराजन्प्रत्यष्टद्वन्पर
स्परम् ३२ तस्मिन्नरौद्रेतथायुद्धेवर्तमानेमहाभये ॥ प्रावर्ततनदीधोराशोणितांत्रतरंगिणी ३३ अस्थिसंघातसंवाधाकेशशैवलशाद्वला ॥ रथहृदाशरावर्ता
हयमीनादुरासदा ३४ शीर्षोपलसमाकीर्णाहस्तिग्राहसमाकुला ॥ कवचोष्णीषफेनौघाधनुर्वेगासिकच्छपा ३५ पताकाध्वजवृक्षाढ्यामर्त्यकूलापहारिणी ॥
क्रव्यादहंससंकीर्णायमराष्ट्रविवर्धनी ३६ तानदीक्षत्रियाःशूरारथनागहयप्लवैः ॥ प्रतेरुर्वहवोराजन्भयं त्यक्त्वा महारथाः ३७ अपोवाहरणेभीरून्कश्मलेनाभिसं
वृतान् ॥ यथावैतरणीप्रेतान्प्रेतराजपुरं प्रति ३८ प्राक्रोशनक्षत्रियास्तत्रदृष्ट्वा तद्वैशसंमहत ॥ दुर्योधनापराधेगच्छंतिक्षत्रियाःक्षयम् ३९ गुणवत्सुकथद्वेषं
तराष्ट्रोजनेश्वरः ॥ कृतवान्पांडुपुत्रेषुपापात्मा लोभमोहितः ४० एवंबहुविधावाचःश्रूयंतेस्मपरस्परम् ॥ पांडवस्तवसंयुक्ताःपुत्राणांतेसुदारुणाः ४१ तानि
शम्यततोवाचःसर्वयोधैरुदाहृताः ॥ आगच्छत्सर्वलोकस्यपुत्रोदुर्योधनस्तव ४२ भीष्मद्रोणकृपंचैवशल्यचोवाचभारत ॥ युध्यध्वमनहंकाराःकिंचिरंकुरुषे
तिच ४३ ततःप्रवृत्तेयुद्धंकुरूणांपांडवैःसह ॥ अक्षयूतकृतंराजन्सुघोरं वैशसंतदा ४४ यत्पुराननिगृह्णासिवार्यमाणोमहात्माभिः ॥ वैचित्रवीर्यतस्येदंफलं
श्यसुदारुणम् ४५ नहिपांडुसुताराजन्सैन्याःसपदानुगाः ॥ रक्षंतिसमरेप्राणान्कौरवावापिसंयुगे ४६ एतस्मात्कारणद्वोरोवर्ततेस्वजनक्षयः ॥ देवाद्रापुरु
षव्याघ्रतवचापनयान्नृप ४७ इतिश्रीमहाभारतेभीष्मपर्वणि भीष्मवधपर्वणि संकुलयुद्धेऽधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०३ ॥ ॥ ध ॥ ॥ संजयउवाच ॥
अर्जुनस्तान्नरव्याघ्रःसुशर्मानुचरावृषान् ॥ अनयत्प्रेतराजस्यसदनंसायकैःशितैः १ सुशर्माऽपिततोबाणैःपार्थैर्विव्याधसंयुगे ॥ वासुदेवंचसप्तत्यापार्थंचनव
भिःपुनः २ तंनिवार्यशरैरेणशक्रमुनुर्महारथः ॥ सुशर्मणोरणेयोधान्प्राहिणोद्यमसादनम् ३ तेवध्यमानाःपार्थेनकालेनेवयुगक्षये ॥ व्यद्रवंतरणेराजनभये
जातेमहारथाः ४ उत्सृज्यतुरगान्केचिद्रथान्केचिच्चमारिष ॥ गजानन्येसमुत्सृज्यप्राद्रवंतदिशोदश ५ अपरेतुतदाऽऽदायवाजिनागरथानरणे ॥ त्वरयापरयायु
क्ताःप्राद्रवंतविशांपते ६ पादाताश्चापिशस्त्राणिसमुत्सृज्यमहारणे ॥ निरपेक्षाव्यधावंततेनतेनस्मभारत ७ वार्यमाणाःसुबहुशस्त्रैर्गतेनसुशर्मणा ॥ तथाऽन्यैः
पार्थिवश्रेष्ठैर्नव्यतिष्ठंतसंयुगे ८ तद्वलं प्रहृतं दृष्ट्वा पुत्रोदुर्योधनस्तव ॥ पुरस्कृत्यरणेभीष्मं सर्वसैन्यपुरस्कृतः ९ सर्वोद्योगेन महता धनं जयमुपाद्रवत् ॥ त्रिगर्ताधि
पतेरर्थेजोवितस्यविशांपते १० सएकःसमरेतस्थौकिरन्बहुविधानशरान् ॥ भ्रातृभिःसहितःसर्वैःशेषाहिप्रहृतानराः ११

अधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०३ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ अर्जुनस्य १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ तेनतेनपथा ७ । ८ । ९ । १० । ११

१९३२॥

१२। १३। १४। १५। १६। १७। १८। १९ महामात्रोश्रेष्ठी २०। २१। २२। २३। २४। २५। २६। २७। २८ भारतंभीष्मलोमवाहिभिःलोमच्छेदकेः २९। ३०। ३१। ३२

तथैवपांडवाराजन्सर्वोद्योगेनदंशिताः ॥ प्रययुःफाल्गुनार्थाययत्रभीष्मोव्यतिष्ठत १२ ज्ञायमानारणेवीर्यघोरंगांडीवधन्वनः ॥ हाहाकारकृतोत्साहाभीष्मंज
ग्मुःसमंततः १३ ततस्तालध्वजःशूरःपांडवानांवरूथिनी ॥ छादयामाससमरेशैःसन्नतपर्वभिः १४ एकीभूतास्ततःसर्वेकुरवःसहपांडवैः ॥ अयुध्यंतमहा
राजमध्यंप्राप्तेदिवाकरे १५ सात्याकिःकृतवर्माणंविध्वापंचभिराशुगैः ॥ अतिष्ठदाहवेशूरःकिरन्बाणान्सहस्रशः १६ तथैवद्रुपदोराजाद्रोणंविद्धाशितैःशरैः ॥
पुनर्विव्याधसत्त्यासारथिंचास्यपंचभिः १७ भीमसेनस्तुराजानंवाल्मीकिंप्रपितामहम् ॥ विद्धानदन्महानादंशार्दूलइवकानने १८ आर्जुनिश्चित्रसेनेनविद्धो
बहुभिराशुगैः ॥ अतिष्ठदाहवेशूरःकिरन्बाणान्सहस्रशः १९ चित्रसेनंत्रिभिर्बाणैर्विव्याधसमरेभृशम् ॥ समागतौतौतुरणेमहामात्रौव्यरोचताम् २० यथादिवि
महाघोरौराजन्बुधशनैश्चरौ ॥ तस्याश्वांश्चतुराहंत्वामूतंचनवभिःशरैः २१ ननादबलवान्नादंसौभद्रःपरवीरहा ॥ हताश्वात्तुरथात्तूर्णसोऽवष्टुत्यमहारथः २२
आरुरोहरथंतूर्णदुर्मुखस्यविशांपते ॥ द्रोणश्चद्रुपदंभित्वाशरैःसन्नतपर्वभिः २३ सारथिंचास्यविव्याधत्वरमाणःपराक्रमी ॥ पीड्यमानस्ततोराजाद्रुपदोवाहि
नीमुखे २४ अपायाज्जवनैरश्वैःपूर्वैरमनुस्मरन् ॥ भीमसेनस्तुराजानंमुहूर्तादिववाहिकम् २५ व्यश्वसूतरथंचक्रेसर्वसैन्यस्यपश्यतः ॥ ससंभ्रमोमहाराजसं
शयंपरमंगतः २६ अवष्टुत्यततोवाहाद्राल्मीकःपुरुषोत्तमः ॥ आरुरोहरथंतूर्णलक्ष्मणस्यमहारणे २७ सात्याकिःकृतवर्माणंवारयिष्वामहारणे ॥ शरैर्बहुविधैरा
जन्नाससादपितामहं २८ सविध्वाभारतंपृष्ठ्यानिशितैर्लोमवाहिभिः ॥ नृत्यन्निवरथोपस्थेविधुन्वानोमहद्भनुः २९ तस्यायसीमहाशक्तिंचिक्षेपाथपितामहः ॥
हेमचित्रांमहावेगानागकन्योपमांशुभाम् ३० तामापतंतीसहस्राष्ट्युकल्पांसुदुर्जयाम् ॥ व्यंसयामासवाष्ण्योलाघवेनमहायशाः ३१ अनासाद्यतुवाष्ण्यंयंश
क्तिःपरमदारुणा ॥ न्यपतद्धरणीपृष्ठेमहोल्केवमहाप्रभा ३२ वाष्ण्यस्तुततोरान्रस्वांशक्तिंकनकप्रभाम् ॥ वेगवद्ब्रह्माचिक्षेपपितामहरथंप्रति ३३ वाष्ण्यंयभुज
वेगेनप्रणुन्नासामहाहवे ॥ अभिदुद्राववेगेनकालरात्रिर्यथानरम् ३४ तामापतंतीसहसाद्विधाचिच्छेदभारतः ॥ क्षुरप्राभ्यांसुतीक्ष्णाभ्यांसाव्यशीर्यतमेदिनीम्
३५ छित्वाशक्तिंतुगांयेयःसात्यकिंनवभिःशरैः ॥ आजघानोरसिकुद्धःप्रहसन्लज्जुकर्शनः ३६ ततःसरथनागाश्वाःपांडवाःपांडुपूर्वजाः ॥ परिवभूरणेभीष्ममाधव
त्राणकारणात् ३७ ततःप्रवृत्तेयुद्धंतुमुलंलोमहर्षणम् ॥ पांडवानांकुरूणांचसमरेविजयैषिणाम् ३८ ॥ इतिश्रीमहाभारते भीष्मपर्वणिभीष्मवधपर्वणिवाष्ण्ये
ययुद्धेचतुरधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०४ ॥ ॥ ध ॥ ॥ संजयउवाच ॥ दृष्ट्वाभीष्मंरणेऽर्जुनंपांडवैरभिसंघृतम् ॥ यथाभैर्धर्महाराजतपांतेदिविभास्करम् १

३३ । ३४ मेदिर्नाप्राप्येतिशेषः १५ । ३५ माघवासत्यकिः ३७ । ३८ ॥ इतिभीष्मपर्वणिनीलकण्ठीये भारतभावदीपे चतुरधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०४ ॥ ॥ ७ ॥ दृष्ट्वेति १

दृष्टेति १

२।३।४।५।६।७ ततइति सैन्येनेतिपूर्वस्मादनुष्ठप्यतेहयानासैन्येनपरिवार्यन्यवारयदितिवृत्तीयेनान्वयः ८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३

दुर्योधनोमहाराजदुःशासनमभाषत ॥ एषशूरोमहेष्वासोभीष्मःशूरनिषूदनः २ छादितःपांडवैःशूरैःसमंताद्भरतर्षभ ॥ तस्यकार्यत्वयावीररक्षणंसुमहात्मनः ३
रक्ष्यमाणोहिसमरेभीष्मोऽस्माकंपितामहः ॥ निहन्यात्समरेयत्तान्पंचालान्पांडवैःसह ४ तत्रकार्यतमंमन्येभीष्मस्यैवाभिरक्षणम् ॥ गोसाह्यमहेष्वासोभीष्मो
ऽस्माकमहावतः ५ सभवान्सर्वसैन्येनपरिवार्यपितामहम् ॥ समरेकर्मकुर्वाणंदुष्करंपरिरक्षतु ६ सएवमुक्तःसमरेपुत्रोदुःशासनस्तव ॥ परिवार्यस्थितोभीष्मसै
न्येनमहतावृतः ७ ततःशतसहस्राणांहयानांनुबलात्मजः ॥ विमलप्रासहस्तानामृष्टितोमरधारिणाम् ८ दर्पितानांसुवेशानांबलस्थानांपताकिनाम् ॥ शि
क्षितैर्युद्धकुशलैरुपेतानानरोत्तमैः ९ नकुलंसहदेवंचधर्मराजंचपांडवम् ॥ न्यवारयन्नरश्रेष्ठान्परिवार्यसमंततः १० ततोदुर्योधनोराजाशूराणांहयसादि
नाम् ॥ अयुतंप्रेषयामासपांडवानानिवारणे ११ तैःप्रविष्टैर्महावेगैर्गुह्यमद्भिरिवाहवे ॥ सुराहताघराराजंश्वकंपेचननादच १२ सुरशब्दश्चसुमहान्वा
जिनांशुश्रुवेतदा ॥ महावंशवनस्येवदह्यमानस्यपर्वते १३ उत्पतद्भिश्चतैस्तत्रसमुद्भूतमहद्रजः ॥ दिवाकररथंप्राप्यच्छादयामासभास्करम् १४ वेगवद्भिर्ह
यैस्तैस्तुक्षोभितापांडवीचमूः ॥ निपतद्भिर्महावेगैर्हसैरिवमहत्सरः १५ हेषतांचैवशब्देननप्राज्ञायतकिंचन ॥ ततोयुधिष्ठिरोराजामाद्रीपुत्रौचपा
ंडवौ १६ प्रत्यग्रंस्तरसावेगंसमरेहयसादिनाम् ॥ उद्धृतस्यमहाराजप्रावृट्कालेऽतिपूर्यतः १७ पौर्णमास्यामंबुवेगंयथावेलामहोदधेः ॥ ततस्तेरथिनो
राजनशूरैःसन्नतपर्वभिः १८ न्यकृतंनुत्तमांगानिशरेणहयसादिनाम् ॥ तेनिपेतुर्महाराजनिहतादृढधन्विभिः १९ नागैरिवमहानागायथावद्भिरिगह्वरे ॥ तेषपि
प्रासैःसुनिशितैःशूरैःसन्नतपर्वभिः २० न्यकृतंनुत्तमांगानिविचरंतोदिशोदश ॥ अभ्याहताहयारोहाऽऽष्टिभिर्भरतर्षभ २१ अत्यजनुत्तमांगानिफलानीवमहा
द्रुमाः ॥ ससादिनोहयाराजंस्तत्रतत्रनिषूदिताः २२ पतिताःपात्यमानाश्चप्रत्यदृश्यंतसर्वशः ॥ वध्यमानाहयाश्चैवप्राद्रवंतभयार्दिताः २३ यथासिंहसमासाद्य
मृगाःप्राणपरायणाः ॥ पांडवाश्चमहाराजजित्वाशत्रून्महामृधे २४ दध्मुःशंखांश्चभेरीश्चताडयामासुराहवे ॥ ततोदुर्योधनोदीनोदृष्ट्वासैन्यंपराजितम् २५ अ
ब्रवीद्भरतश्रेष्ठमद्रराजमिदंवचः ॥ एषपांडुसुतो ज्येष्ठोयमाभ्यांसहितोरणे २६ पश्यतांमोमहाबाहोसेनांद्रावयतिप्रभो ॥ तंवारयमहाबाहोवेलेवमकरालयम्
२७ त्वंहिसंश्रयसेज्यर्थमसह्यबलविक्रमः ॥ पुत्रस्यतवतद्वाक्यंश्रुत्वाशल्यःप्रतापवान् २८ सययौरथवंशेनयत्रराजायुधिष्ठिरः ॥ तदाऽपतद्वैसहसाशल्यस्य
सुमहद्वलम् २९ महौघवेगंसमरेवारयामासपांडवः ॥ मद्रराजंचसमरेधर्मराजोमहारथः ३० दशभिःसायकैस्तूर्णमाजघानस्तनान्तरे ॥ नकुलःसहदेवश्चतंसप्त
भिराजिह्वैः ३१ मद्रराजोऽपितान्सर्वानाजघानात्रिभिस्त्रिभिः ॥ युधिष्ठिरंपुनःषष्ठ्याविव्याधनिशितैःशूरैः ३२ २४।२५।२६।२७।२८।२९।३०।३१।३२

३३।३४।३५ ॥ इतिभीष्मपर्वणिनी०मा०पंचाविकशततमोऽध्यायः ॥ १०५ ॥ ततइति १।२।३ द्वादशाख्यैःद्वादशसंख्यैः ४।५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३
माद्रीपुत्रौचसंभ्रातौद्वाभ्यांद्वाभ्यामताडयत् ॥ ततोभीमोमहाबाहुर्द्वाराजानमाहवे ३३ मद्रराजरथंप्राप्तंमृत्योरास्यगतंयथा ॥ अभ्यपद्यतसंग्रामेयुधिष्ठिर
ममित्रजित् ३४ ततोयुद्धमहाघोरंप्रावर्ततसुदारुणम् ॥ अपरादिशमास्थायपतमानेदिवाकरे ३५ ॥ इतिश्रीमहाभारतेभीष्मपर्वणिभीष्मवधपर्वणिपंचा
धिकशततमोऽध्यायः ॥ १०५ ॥ ॥ संजयउवाच ॥ ॥ ततःपितातवकुद्धोनिशितैःसायकोत्तमैः ॥ आजघानरणेपार्थान्सहसैनान्समंततः १ भीमंद्वाद
शभिर्विद्धासात्यकिंनवाभिःशूरैः ॥ नकुलंचत्रिभिर्विद्धासहदेवंचसप्तभिः २ युधिष्ठिरंद्वादशभिर्बाहोरुरासिचार्पयत् ॥ दृष्ट्युग्रंततोविद्वाननादसुमहाबलः ३
तंद्वादशाख्यैर्नकुलोमाधवश्चत्रिभिःशूरैः ॥ दृष्ट्युग्रश्चसप्तत्याभीमसेनश्चसप्तभिः ४ युधिष्ठिरोद्वादशभिःप्रत्यविध्यत्पितामहम् ॥ द्रोणस्तुसात्यकिंविद्धाभी
मसेनमविध्यत् ५ एकैकंपंचभिर्बाणैर्यमदंडोपमैःशितैः ॥ तौचतंप्रत्यविध्येतांत्रिभिस्त्रिभिराजिह्वैः ६ तौत्रैरिवमहानागंद्रोणंब्राह्मणपुंगवम् ॥ सौवीरांकितवाः
प्राच्याःप्रतीच्योदीच्यमालवाः ७ अभीषाहाःशूरसेनाःशिवयोऽथवसातयः ॥ संग्रामेनाजहुर्भीष्मंवध्यमानाःशितैःशूरैः ८ तथैवान्येमहीपालानानादेशसमा
गताः ॥ पांडवानभ्यवर्तंतविविधायुधपाणयः ९ तथैवपांडवाराजन्परिवृष्टःपितामहम् ॥ ससमंतात्परिवृतोरथौघैरपराजितः १० गहनेऽग्निरिवोत्सृष्टःप्रज
ज्वालदहन्परान् ॥ रथाग्र्यगारश्वापार्चिरसिशक्तिगर्धनः ११ शरस्कुलिगोभीष्माग्निर्ददाहक्षत्रियर्षभान् ॥ सुवर्णपुंखैरिषुभिर्गार्ध्रपक्षैःसुतेजनैः १२ कर्णिना
लीकनाराचैश्छादयामासतद्वलम् ॥ अपातयच्छजांश्चैवरथिनश्चशितैःशूरैः १३ मुंडतालवनानीवचकारसरथव्रजान् ॥ निर्मनुष्यान्रथान् राजन्गजान्श्वांश्च
संयुगे १४ अकरोत्समहाबाहुःसर्वशस्त्रभृतांवरः ॥ तस्यज्यातलनिर्घोषंविस्फूर्जितमिवाशनेः १५ निशम्यसर्वभूतानिसमकंपंतभारत ॥ अमोघाह्यपतन्वा
णाःपितुस्तेभरतर्षभ १६ नासज्जंततनुत्रेषुभीष्मचापच्युताःशराः ॥ हतवीरान्रथान् राजन्संयुक्तान्जवनैर्हयैः १७ अपश्याममहाराजहियमाणान् रणाजिरे ॥
चेदिकाशिकरूपाणांसहस्राणिचतुर्दश १८ महारथाःसमाख्याताःकुलपुत्रास्तनुत्यजः ॥ अपरावर्तिनःसर्वेसुवर्णविकृतध्वजाः १९ संग्रामेभीष्ममासाद्यव्या
दितास्यमिवांतकम् ॥ निमग्राःपरलोकायसवाजिरथकुंजराः २० भग्राक्षोपस्कुरान्कांश्चिद्भग्नचक्रांश्चभारत ॥ अपश्याममहाराजशतशोऽथसहस्रशः २१ सव
रूथैरथैर्भग्नैरथिभिश्चनिपातितैः ॥ शूरैःसुकवचैश्छिन्नैःपट्टिश्चैश्चविशांपते २२ गदाभिर्भिदिपालैश्चानिशितैश्चशिलीमुखैः ॥ अनुकपैरुपासंगैश्चकैर्भग्नैश्चमा
रिष २३ बाहुभिःकार्मुकैःखड्गैःशिरोभिश्चसकुंडलैः ॥ तलत्रैरंगुलित्रैश्चध्वजैश्चविनिपातितैः २४ चापैश्चबहुधाच्छिन्नैःसमास्तूर्यतमोदिनी ॥ हतारोहागजा
राजन्हयाश्चहयसादिनः २५ न्यपतंतगतप्राणाःशतशोऽथसहस्रशः ॥ यतमानाश्चतेवीराद्रवमाणान्महारथान् २६ नाशकुवन्वारयितुंभीष्मबाणप्रपीडितान् ॥
महेंद्रसमवीर्षेणवध्यमानामहाचमूः २७ ३४।३५।३६।३७।३८।३९।४०।४१।४२।४३।४४।४५।४६।४७।४८।४९।५०

अभज्यतमहाराजनचद्रौसहधावतः ॥ आविद्धरथनागाश्वपातितध्वजसंकुलम् २८ अनीकपांडुपुत्राणांहाहाभूतमचेतनम् ॥ जघानात्रपितापुत्रं पुत्रश्चपित
रंतथा २९ प्रियसखायंचाक्रंदेसखादैवबलात्कृतः ॥ विमुच्यकवचानन्येपांडुपुत्रस्यसैनिकाः ३० प्रकीर्यकेशान्धावंतःप्रत्यदृश्यंतसर्वशः ॥ तद्गोकुलमिवोद्गा
तमुद्गातरथकुबरम् ३१ ददृशेपांडुपुत्रस्यसैन्यमार्तस्वरंतदा ॥ प्रभज्यमानं सैन्यं तु दृष्ट्वायादवनंदनः ३२ उवाचपार्थवीभत्सुनिगृह्यरथमुत्तमम् ॥ अयंसका
लःसंप्राप्तःपार्थयःकाक्षितस्तव ३३ प्रहरास्मिन्नरव्याघ्रनचेन्मोहाद्विमुह्यसे ॥ यत्पुराकथितंवीरराज्ञातिपांसमागमे ३४ विराटनगरेतातसंजयस्यसमीपतः ॥
भीष्मद्रोणमुखान्सर्वान्धारतराष्ट्रस्यसैनिकान् ३५ सानुबंधान्दृष्ट्वाभियेमांयोत्स्यंतिसंगरे ॥ इतितत्कुरुकौतेयसत्यंवाक्यमरिंदम ३६ क्षत्रधर्ममनुस्मृत्य
युध्यस्वविगतज्वरः ॥ इत्युक्तोवासुदेवेनतिर्यग्दृष्टिरधोमुखः ३७ अकामइववीभत्सुरिदं वचनमब्रवीत् ॥ अवधानांविधं कृत्वा राज्यं वानरकोत्तरम् ३८ दुःखा
निवनवासेवाकिंनुमेसुकृतंभवेत् ॥ चोदयाश्वान्यतोभीष्मःकरिष्येवचनंतव ३९ पातयिष्यामिदुर्ध्वंभीष्मंकुरुपितामहम् ॥ सचाश्वान्नरजतप्रख्यांश्चोदयामा
समाधवः ४० यतोभीष्मस्ततोरान्दुप्रेक्ष्योरश्मिवा निव ॥ ततस्तत्पुनरावृत्तंयुधिष्ठिरबलंमहत् ४१ दृष्ट्वापार्थमहाबाहुंभीष्मायोद्यतमाहवे ॥ ततोभीष्मः
कुरुश्रेष्ठःसिंहवद्विनदन्मुहुः ४२ धनंजयरथंशोघंशरवर्षैरवाकिरत् ॥ क्षणेनसरथस्तस्यसहयःसहसाराधिः ४३ शरवर्षेणमहतानप्राज्ञायतभारत ॥ वासुदेव
स्त्वसंभ्रातो धैर्यमास्थायसत्वरः ४४ चोदयामासतानश्वान्विनुन्नान्भीष्मसायकैः ॥ ततःपार्थोधनुर्गृह्यदिव्यंजलदनिःस्वनम् ४५ पातयामासभीष्मस्यधनु
श्छित्त्वाशितैःशरैः ॥ सच्छिन्नधन्वाकौरव्यःपुनरन्यन्महद्दनुः ४६ निमेषांतरमात्रेणसज्यंचक्रोपितातव ॥ चकर्षचततोदोर्भ्याधनुर्जलदनिःस्वनम् ४७ अथा
स्यतदपिकुद्धश्चिच्छेदधनुर्जुनः ॥ तस्यतत्पूजयामासलाघवंशांतनोःसुतः ४८ गंगेयस्त्वब्रवीत्पार्थधन्विश्रेष्ठमरिंदम ॥ साधुसाधुमहाबाहोसाधुकुंतीसुते
तिच ४९ समाभाष्यैवमपरंप्रगृह्यरुचिरंधनुः ॥ मुमोचसमरेभीष्मःशरान्पार्थरथंप्रति ५० अदर्शयद्वासुदेवोहययानेपरंबलम् ॥ मोघान्कुर्वन्शरांस्तस्यमंड
लानिनिदर्शयन् ५१ शुशुभातेनरव्याघ्रौतौभीष्मशरविक्षतौ ॥ गोवृषाविवसंरब्धौविषाणोल्लिखितांकितौ ५२ वासुदेवस्तुसंप्रेक्ष्यपार्थस्यमृदुयुद्धताम् ॥
भीष्मंचशरवर्षाणिसृजंतमानिशंयुधि ५३ प्रतपंतमिवादित्यंमध्यमासाद्यसेनयोः ॥ वरान्वरान्विनिघ्नंतं पांडुपुत्रस्यसैनिकान् ५४ युगांतमिवकुर्वाणंभीष्मंयौ
धिष्ठिरेबले ॥ नामृष्यतमाहाबाहुर्भाधवःपरवीरहा ५५ उत्सृज्यरजतप्रख्यानहयान्पार्थस्यमारिष ॥ वासुदेवस्ततोयोगीप्रचस्कंदमहारथात् ५६ अभिदुद्रावभी
ष्मंसभुजप्रहरणोबली ॥ प्रतोदपाणिस्तेजस्वीसिंहवद्विनदन्मुहुः ५७ दारयन्निवपद्मबांसजगतीजगदीश्वरः ॥ क्रोधताम्रेक्षणःकृष्णोजिघांसुरमितयुतिः ५८

५९ । ६० मणिरिद्रनीलः ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ सर्वतःइहामुग्रच ६६ अन्वक्पश्चात्तामी ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४ आपूर्णकलाभिरितिशेषः ७५ । ७६

ग्रसंतइवचेतांसितावकानांमहाहवे ॥ दृष्ट्वामाधवमाक्रंदेभीष्मायोद्यतमंतिके ५९ हतोभीष्मोहतोभीष्मस्तत्रतत्रवचोमहत् ॥ अश्रूयतमहाराजवासुदेवमया
तदा ६० पीतकौशेयसंवीतोमणिश्यामोजनार्दनः ॥ शुशुभेविद्रवन्भीष्मंविद्युन्मालीयथाऽबुदः ६१ ससिंहइवमातंगंयूथर्षभइवर्षभम् ॥ अभिदुद्राववेगेनवि
नदन्यादवर्षभः ६२ तमापतंतंसंप्रेक्ष्यपुंडरीकाक्षमाहवे ॥ असंभ्रमंरणेभीष्मोविचकर्षमहद्दनुः ६३ उवाचचैवगोविंदमसंभ्रातेनचेतसा ॥ एहोहिपुंडरीकाक्ष
देवदेवनमोऽस्तुते ६४ मामद्यसात्वतश्रेष्ठपातयस्वमहाहवे ॥ त्वयाहिदेवसंग्रामेहतस्यापिममानघ ६५ श्रेयएवपरंकृष्णलोकेभवतिसर्वतः ॥ संभावितोऽस्मि
गोविंदत्रैलोक्येनाद्यसंयुगे ६६ प्रहरस्वयथेष्टंवेदासोऽस्मितवचानघ ॥ अन्वगेवततःपार्थःसमभिदुत्येकेशवम् ६७ निजग्राहमहाबाहुर्बाहुभ्यांपरिगृह्यैव ॥
निगृह्यमाणःपार्थेनकृष्णोराजीवलोचनः ६८ जगामैवैनमादायवेगेनपुरुषोत्तमः ॥ पार्थस्तुविष्टम्यबलाच्चरणौपरवीरहा ६९ निजग्राहहृषीकेशंकथंचिदशमे
पदे ॥ ततएवमुवाचार्तःक्रोधपर्याकुलेक्षणम् ७० निःश्वसंतंयथानागमर्जुनःप्रणयात्सखा ॥ निवर्तस्वमहाबाहोनानृतंकर्तुर्महसि ७१ यस्त्वयाकथितंपूर्वनयो
त्स्यामीतिकेशव ॥ मिथ्यावादीतिलोकास्त्वांकथयिष्यंतिमाधव ७२ ममैषभारःसर्वोहिहनिष्यामिपितामहम् ॥ शपेकेशवशस्त्रेणसत्येनसुकृतेनच ७३ अंतं
यथागमिष्यामिशत्रूणांशत्रुमुदन ॥ अद्यैवपश्यदुर्ध्वंपात्यमानंमहारथम् ७४ तारापतिमिवापूर्णमंतकालेयदृच्छया ॥ माधवस्तुवचःश्रुत्वाफाल्गुनस्यमहा
त्मनः ७५ नकिंचिदुक्तासक्रोधआरुरोहरथंपुमः ॥ तौरथस्थौनरव्याघ्रौभीष्मःशांतनवःपुनः ७६ ववर्षशरवर्षेणमेघोवृष्ट्यायथाऽचलौ ॥ प्राणानादत्तयोधा
मापितादेववतस्तव ७७ गमस्तिमिरिवादित्यस्तेजांसिशिशिरात्यये ॥ यथाकुरूणांसैन्यानिबभंजुर्युधिपांडवाः ७८ तथापांडवसैन्यानिबभंजयुधितेपिता ॥
हतविद्रुतसैन्यास्तुनिरुत्साहाविचेतसः ७९ निरीक्षितुंनशेकुस्तेभीष्ममप्रतिमंरणे ॥ मध्यंगतमिवादित्यंप्रतपंतंस्वतेजसा ८० तेवध्यमानाभीष्मेणशतशोऽथ
सहस्रशः ॥ कुर्वाणंसमरेकर्माण्यतिमानुषविक्रमम् ८१ वीक्षांचक्रुर्महाराजपांडवाभयपीडिताः ॥ तथापांडवसैन्यानिद्राव्यमाणानिभारत ८२ त्रातारंनाध्य
गच्छंतगावःपंकगताइव ॥ पिपीलिकाइवक्षुण्णादुर्बलाबलिनारणे ८३ महारथंभारतदुष्प्रकंपंशरौघिणंप्रतपंतंनरेद्रान् ॥ भीष्मंनशेकुःप्रतिवीक्षितुंतेशरार्चिषं
सूर्यमिवातपंतम् ८४ विष्टद्वतस्तस्यतुपांडुसेनामस्तंजगामाथसहस्ररश्मिः ॥ ततोबलानांश्रमकर्षितानांमनोऽवहारंप्रतिसंबभूव ८५ ॥ इतिश्रीमहाभारते
भीष्मपर्वणि भीष्मवधपर्वणि नवमदिवसयुद्धसमाप्तौ षडधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०६ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

युद्धतामिति १।२।३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९ एकतद्विद्वितीयांतात्तसिः एकैकैवलंमृग्युमेवाभ्येतीत्यर्थः २०।२१
 संजयउवाच ॥ युध्यतामेवतेषां तुभास्करेऽस्तमुपागते ॥ संध्यासमभवद्धोराणापश्यामततोरणम् १ ततोयुधिष्ठिरोराजासंध्यासंदृश्यभारत ॥ वध्यमा
 नंचभीष्मेणत्यक्तास्त्रभयविह्वलम् २ स्वसैन्यंचपरावृत्तंपलायनपरायणम् ॥ भीष्मंचयुधिसंरब्धंपीडयंतंभहारथम् ३ सोमकांश्चजितान्दृष्ट्वा निरुत्साहान्महा
 रथान् ॥ चिंतयित्वा ततोराजा अवहारमरोचयत् ४ ततोऽवहारंसैन्यानांचक्रेराजायुधिष्ठिरः ॥ तथैवतवसैन्यानामवहारो ह्यभूत्तदा ५ ततोऽवहारंसैन्यानां
 कृत्वा तत्रमहारथाः ॥ न्यविशंतकुरुश्रेष्ठसंग्रामेक्षतविक्षताः ६ भीष्मस्यसमरेकर्मचितयानास्तुपांडवाः ॥ नालभंततदाशांतिंभीष्मबाणप्रपीडिताः ७
 भीष्मोऽपिसमरेजित्वापांडवान्सहस्रंजयान् ॥ पूज्यमानस्तवसुतैर्वैद्यमानश्चभारत ८ न्यविशंतकुरुभिःसार्धं हृष्टरूपैःसमंततः ॥ ततोरात्रिःसमभवत्सर्वभूतप्र
 मोहिनी ९ तस्मिन्नरात्रिमुखेधोरेपांडवावृष्णिभिःसह ॥ संजयाश्चदुराधर्षामंत्रायसमुपाविशन् १० आत्मानिःश्रेयसंसर्वेप्राप्तकालंमहाबलाः ॥ मंत्रयामासुर
 व्यग्रामंत्रनिश्चयकोविदाः ११ ततोयुधिष्ठिरोराजामंत्रयित्वाचिरंनृप ॥ वासुदेवंसमुद्दीक्ष्यवचनंचेदमाददे १२ कृष्णपश्यमहात्मानंभीष्मंभीमपराक्रमम् ॥
 गजंनलवनानीवविमृष्टं तंवलंमम १३ नचैवैनंमहात्मानमुत्सहामोनिरीक्षितुम् ॥ लेलिहमानं सैन्येषुप्रवृद्धमिवपावकम् १४ यथाधोरोमहानागस्तक्ष
 कोवैविषोल्बणः ॥ तथाभीष्मोरणेकुद्धस्तीक्ष्णशस्त्रःप्रतापवान् १५ गृहीतचापःसमरेप्रमुंचान्निशिताञ्छरान् ॥ शक्योजेतुंयमःकुद्धोवज्रपाणिश्चदेवराट्
 १६ वरुणःपाशभृच्चापिसगदोवाधनेश्वरः ॥ नतुभीष्मःसुसंकुद्धःशक्योजेतुंमहाहवे १७ सोऽहमेवंगतेकृष्णनिमग्नःशोकसागरे ॥ आत्मनोऽबुद्धिदौर्बल्याद्भीष्ममा
 साद्यसंयुगे १८ वनंयास्यामिदुर्धर्षश्रेयोवैतत्रमेतं ॥ नयुद्धंरोचतेकृष्णहंतिभीष्मोहिनःसदा १९ यथाप्रज्वलितं वह्निपतंगःसमभिद्रवन् ॥ एकताम्रेत्युमभ्ये
 तितथाऽहंभीष्ममीयिवान् २० क्षयंनीतोऽस्मिवाष्णेयराज्यहेतोःपराक्रमी ॥ आतरश्चैवमेश्वराःसायकैर्भृशपीडिताः २१ मत्कृतेभ्रातृसौहार्दाद्राज्यभ्रष्टावनं
 गताः ॥ परिक्रिष्टातथाकृष्णामत्कृतेमधुसूदन २२ जीवितं बहुमन्येऽहंजीवितं ह्यद्यदुर्लभम् ॥ जीवितस्याद्यशेषेणचरिष्येधर्ममुत्तमम् २३ यदितेऽहमनुग्राह्यो
 भ्रातृभिःसहकेशव ॥ स्वधर्मस्याविरोधेनहितंव्याहरकेशव २४ एवंश्रुत्वावचस्तस्यकारुण्याद्बहुविस्तरम् ॥ प्रत्युवाचततःकृष्णःसांत्वयानोयुधिष्ठिरम् २५
 धर्मपुत्रविषादंत्वंमाकृथाःसत्यसंगर ॥ यस्यतेभ्रातरःशूरादुर्जयाःशत्रुसूदनाः २६ अर्जुनोभीमसेनश्चवाय्वग्निसमतेजसौ ॥ माद्रीपुत्रौचविक्रांतौत्रिदशानामिवे
 श्वरौ २७ मांवानियुंक्ष्वसौहार्दाद्योत्स्येभीष्मेणपांडव ॥ त्वय्युक्तोमहाराजकिंनकुर्यामहाहवे २८ हनिष्यामिरणेभीष्ममाहूयपुरुषर्षभम् ॥ पश्यतां धार्तराष्ट्रा
 णांयदिनेच्छतिफाल्गुनः २९ यदिभीष्मेहेतेवीरेजयंपश्यसिपांडव ॥ हंताऽस्म्येकरथेनाद्यकुरुवृद्धं पितामहम् ३० पश्यमेविकर्मराजन्महेंद्रस्येवसंयुगे ॥ विमुं
 चंतंमहास्त्राणिपातयिष्यामिंतरथात् ३१

२२ अथेवानी २३।२४।२५।२६।२७।२८।२९।३०।३१

२२।३३।३४।३५।३६।३७।३८।३९ विपरीतःकुद्रेषुपराक्रमी गतसंस्वोगस्तुद्धिः ४०।४१।४२।४३।४४।४५।४६।४७।४८।४९।५०।५१।५२।५३।५४।५५।५६।५७।५८।५९।६०।६१।६२

यःशत्रुःपांडुपुत्राणामच्छत्रुःसनसंशयः ॥ मदर्थामवदीयायेयेमदीयास्तवैवते ३२ तवभ्राताममसखासंबंधीशिष्यएवच ॥ मांसान्युत्कृत्यदास्यामिफाल्गुनार्थे
 महीपते ३३ एषचापिनरव्याघ्रोमत्कृतेजीवितंत्यजेत् ॥ एषनःसमयस्ताततारयेमपरस्परम् ३४ समानियुंक्ष्वराजेंद्रयथायोद्धाभवाम्यहम् ॥ प्रतिज्ञातमुपप्लु
 व्येयत्तत्पार्थेनपूर्वतः ३५ घातयिष्यामिगांगेयमितिलोकस्यसंनिधौ ॥ परिरक्ष्यमिदंतावद्वचःपार्थस्यधीमतः ३६ अनुज्ञातं तु पार्थेनमयाकार्येनसंशयः ॥
 अथवाफाल्गुनस्यैषभारःपरिमितोरणे ३७सहनिष्यतिसंग्रामेभीष्मंपरपुरंजयम् ॥ अशक्यमपिकुर्याद्विरणेपार्थःसमुद्यतः ३८ त्रिदशान्वासमुयुक्तान्सहितान्दे
 त्यदानैवः ॥ निहन्यादर्जुनःसंख्येकिमुभीष्मंनराधिप ३९ विपरीतोमहावीर्यो गतसत्त्वोऽल्पजीवनः ॥ भीष्मःशांतिनवोनंकर्तव्यनावबुध्यते ४० ॥ युधिष्ठिर
 उवाच ॥ एवमेतन्महाबाहोयथावदसिमाधव ॥ सर्वेह्येतेनपर्याप्तास्तववेगविधारणे ४१ नियतंसमवाप्स्यामिसर्वमेतद्यथेप्सितम् ॥ यस्यमेपुरुषव्याघ्रभवान्पक्षे
 व्यवस्थितः ४२ सेंद्रानपिरणेदेवानजयेयंजयतांवर ॥ त्वयानाथेनगोविंदकिमुभीष्मंमहारथम् ४३ नतुत्वामनृतंकर्तुमुत्सहेस्वात्मगौरवात् ॥ अयुध्यमानः
 साहाय्यंयथोक्तंकुरुमाधव ४४ समयस्तु कृतःकश्चिन्ममभीष्मेणसंयुगे ॥ मंत्रयिष्येतवार्थायनतुयोत्स्येकथंचन ४५ दुर्योधनार्थोत्स्यामिसत्यमेतदितिप्रभो ॥
 सहिराज्यस्यमेदातामंत्रस्यैवचमाधव ४६ तस्मादेवव्रतंभूयोवधोपायार्थमात्मनः ॥ भवतासहिताःसर्वेप्रयाममधुसूदन ४७ तद्वयंसहितागत्वाभीष्ममाशुनरो
 तमं ॥ नचिरात्सर्वेवाष्णेयमंत्रं पृच्छामकौरवं ४८ सवक्ष्यतिहितंवाक्यंसत्यमस्मान्जनार्दन ॥ यथाचवक्ष्यतेकृष्णतथाकर्ताऽस्मिसंयुगे ४९ सनोजयस्यदाता
 स्यान्मंत्रस्यचदृढव्रतः ॥ बालाःपित्राविहिनाश्चतेनसंवर्धितावयम् ५० तंचेत्पितामहंवृद्धं हंतुमिच्छामिमाधव ॥ पितुःपितरमिष्टंचधिगस्तुक्षत्रजीविकाम् ५१
 ॥ संजयउवाच ॥ ततोऽब्रवीन्महाराजवाष्णेयःकुरुनंदनं ॥ रोचतेमेमहाप्राज्ञराजेंद्रतवभाषितम् ५२ देवव्रतःकृतीभीष्मःप्रेक्षितेनापिनिर्देहेत् ॥ गम्यतांस
 वधोपायंप्रष्टुंसागरगासुतः ५३ वक्तुमर्हतिसत्यंसत्वयापृष्टोविशेषतः ॥ तेवयंतत्रगच्छामःप्रष्टुकुरुपितामहम् ५४ गत्वाशांतनवंवृद्धंमंत्रं पृच्छामभारत ॥ सवो
 दास्यतिमंत्रंयंतेनयोत्स्यामहेपरान् ५५ एवमामंयतेवीराःपांडवाःपांडुपूर्वजम् ॥ जग्मुस्तेसहिताःसर्वेवासुदेवश्चवीर्यवान् ५६ विमुक्तशस्त्रकवचाभीष्मस्यस
 दनंप्रति ॥ प्रविश्यचतदाभीष्मंशिरोभिःप्रणिपेदिरे ५७ पूजयंतोमहाराजपांडवाभरतर्षभम् ॥ प्रणम्यशिरसाचैनंभीष्मंशरणमभ्ययुः ५८ तानुवाचमहाबाहु
 भीष्मःकुरुपितामहः ॥ स्वागतंतववाष्णेयस्वागतंतधनंजय ५९ स्वागतंधर्मपुत्रायभीमाययमयोस्तथा ॥ किंवाकार्यंकरोम्यद्युष्माकंप्रीतिवर्धनम् ६० सर्वात्म
 नाऽपिकर्ताऽस्मिदपिस्यात्सुदुष्करम् ॥ तथाब्रुवाणं गांगेयंप्रीतियुक्तं पुनःपुनः ६१ उवाचराजादीनात्माप्रीतियुक्तमिदंवचः ॥ कथंजयेमसर्वज्ञकथंराज्यंलभेमहि ६२

निधमहेतुः ३४।१। ६ । १०७ ॥ इतिभी०नी०भा० सप्ताधिकशततमोऽध्यायः॥१०७॥कथमिति २।२।३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२

म.भा.टी. १३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३।२४।२५।२६।२७।२८।२९।३०।३१।३२।३३।३४।३५।३६।३७।३८।३९।४०।४१।४२ कामस्वच्छंदं जन्मसंप्राप्ति ४३

॥ १३७ ॥

भगदत्तस्ततः पश्चाद्गजानीकेन संवृतः ॥ कृपश्चकृतवर्मा च भगदत्तमनुव्रतौ १३ कांबोजराजो बलवांस्ततः पश्चात्सुदक्षिणः ॥ मागधश्च जयत्सेनः सौबलश्च बृह
द्वलः १४ तथैवान्ये महेश्वासाः सुशर्मप्रमुखानृपाः ॥ जघनं पालयामासुस्तव सैन्यस्य भारत १५ दिवसे दिवसे प्राप्ते भीष्मः शांतनवो युधि ॥ आसुरानकरोद्ब्रूहान्पै
शाचानथराक्षसान् १६ ततः प्रवृत्ते युद्धं तव तेषां च भारत ॥ अन्योन्यं निघ्नतां राजन्यमराष्ट्रविवर्धनम् १७ अर्जुनप्रमुखाः पार्थाः पुरस्कृत्य शिखंडिनम् ॥ भीष्मं
युद्धे अभ्यवर्तत किं रंतो विविधान् शरान् १८ तत्र भारत भीमेन ताडितास्तावकाः शरैः ॥ रुधिरौघपरिक्रिन्नाः परलोकं ययुस्तदा १९ नकुलः सहदेवश्च सात्यकिश्च महा
रथः ॥ तव सैन्यं समासाद्य पीडयामासुरोजसा २० ते वध्यमानाः समरे तावका भरतर्षभ ॥ नाशकुवन्वारयितुं पांडवानां महद्वलम् २१ ततस्तु तावकं सैन्यं वध्यमानं
समंततः ॥ सुसंप्राप्तं दशदिशः काल्यमानं महारथैः २२ त्रातारं नाध्यगच्छंत तावका भरतर्षभ ॥ वध्यमानाः शितैर्वाणैः पांडवैः सहस्रं जयैः २३ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥
पीडयमानं बलं दृष्ट्वा पार्थ भीष्मः पराक्रमी ॥ यदकर्षां द्रोणे कुद्धस्तन्ममाचक्ष्व संजय २४ कथं वा पांडवान्युद्धे प्रत्युद्यातः परंतपः ॥ विनिघ्नन् सोमकान् वीरस्तदा चक्ष्व
ममानघ २५ ॥ संजय उवाच ॥ आचक्षेते महाराज यदकर्षां पितृतातव ॥ पीडिते तव पुत्रस्य सैन्ये पांडवसंजयैः २६ प्रहृष्टमनसः शूराः पांडवाः पांडुपूर्वज ॥
अभ्यवर्तत निघ्नंतस्तव पुत्रस्य वाहिनीं २७ तं विनाशं मनुष्येन्द्र न रवारणवाजिनां ॥ नामृष्यत तदा भीष्मः सैन्यघातं रणे परैः २८ स पांडवान् महेश्वासः पंचालांश्चैव सृं
जयान् ॥ नाराचैर्वत्सदंतैश्च शितैरंजलिकैस्तथा २९ अभ्यवर्षत दुर्धर्षस्त्यक्त्वा जीवितमात्मनाः ॥ स पांडवानां प्रवरान् पंचराजन्महारथान् ३० आतशस्त्रो रणे य
त्ना द्वा रयामास सायकैः ॥ नानाशस्त्रास्त्रवर्षैस्तान् वीर्यामर्षप्रवेरितैः ३१ निघ्नन् समरे कुद्धो हस्त्यश्च चामितं बहु ॥ रथिनोऽपातयद्राजनरथेभ्यः पुरुषर्षभ ३२ सादि
नश्वाश्च पृष्ठेभ्यः पादातांश्च समागतान् ३३ गजारोहान् गजेभ्यश्च परेषां जयकारिणः ॥ तमेकं समरे भीष्मं त्वरमाणं महारथम् ३४ पांडवाः समवर्तत वज्रहस्तमिवा
सुराः ॥ शक्राशनिसमस्पर्शान्विमुंचन्निशिताञ्छरान् ३५ दिक्ष्वदृश्यत सर्वासु घोरं संधारयन् वपुः ॥ मंडलीं भूतमेवास्य नित्यं धनुरदृश्यत ३६ संग्रामे युद्धयमानस्य श
क्रचापोपमं महत् ॥ तदृष्ट्वा समरे कर्मपुत्रास्तव विशांपते ३७ विस्मयं परमं गत्वा पितामहमपूजयन् ॥ पार्था विमनसो भूत्वा प्रैक्षंत पितरं तव ३८ युद्धयमानं रणेश्वरं वि
प्रचित्तिमिवामराः ॥ न चैनं वारयामासुर्व्यात्तान न मिवांतकम् ३९ दशमेऽहनि संप्राप्ते रथानीकं शिखंडिनः ॥ अदहन्निशितैर्वाणैः कृष्णवर्त्मकाननम् ४० तं शिखं
डीन्निभिर्वाणैरभ्यविध्यत्स्तनान्तरे ॥ आशीविषमिव कुद्धं कालसृष्टमिवांतकम् ४१ स तेनातिभृशं विद्धः प्रेक्ष्य भीष्मः शिखंडिनम् ॥ अनिच्छन्निवसंकुद्धः प्रहसन्निद
मब्रवीत् ४२ काममभ्यसवामावानत्वां योत्स्ये कथंचन ॥ यैव हित्वं कृताघात्रा सैव किंचिं शिखंडिनी ४३

४४।४५।४६।४७।४८ सुदृष्टः क्रियतां न पुनर्द्रक्ष्यसि लोकं मिति भावः ४९।५०।५१।५२।५३ साधयस्व स्वीकुरु जहिवा ५५।५६।५७।५८।५९।६० इति भीष्मप

तस्य तद्वचनं श्रुत्वा शिखंडी क्रोधमूर्छितः ॥ उवाचैनं तथा भीष्मं सृक्किणीपरिसंलिहन् ४४ जानामित्वा महाबाहो क्षत्रियाणां क्षयं करम् ॥ मया श्रुतं च ते युद्धं जामदग्न्ये
न वै सह ४५ दिव्यश्च ते प्रभावोऽयं मया च बहुशः श्रुतः ॥ जानन्नपि प्रभावं ते योत्स्ये द्वाहं त्वया सह ४६ पांडवानां प्रियं कुर्वन्नात्मनश्च नरोत्तम ॥ अद्य त्वां योधयिष्यामि
रणे पुरुषसत्तम ४७ ध्रुवं च त्वां हनिष्यामि शपे सत्येन तेऽग्रतः ॥ एतच्छ्रुत्वा च मद्राक्ष्यं यत्कृत्यं तत्समाचर ४८ काममभ्यसवामावानमेजीवन् प्रमोक्ष्यसे ॥ सुदृष्टः क्रि
यतां भीष्मलोकोऽयं समितिं जय ४९ ॥ संजय उवाच ॥ एवमुक्त्वा तदा भीष्मं पंचभिर्नतपर्वभिः ॥ अविध्यतरणे भीष्मं प्रणुन्नवाक्यसायकैः ५० तस्य तद्वचनं श्रुत्वा
सव्यसाची महारथः ॥ कालोऽयमिति संचिंत्य शिखंडिनमचोदयत् ५१ अहं त्वामनुयास्यामि परान्विद्रावयन् शरैः ॥ अभिद्रव सुसंरब्धो भीष्मं भीमपराक्रम ५२
न हिते संयुगे पीडां शक्तः कर्तुं महाबलः ॥ तस्मादद्य महाबाहो यत्ना द्भीष्ममभिद्रव ५३ अहं त्वामसमरे भीष्मं यदियास्यासि मारिष ॥ अवहास्योऽस्य लोकस्य भविष्यसि
मया सह ५४ नावहास्यायथा वीरभवेमपरमाहवे ॥ तथा कुरु रणे यत्नं साधयस्व पितामहम् ५५ अहं ते रक्षणं युद्धे करिष्यामि महाबल ॥ वारयन् रथिनः सर्वान् साध
यस्व पितामहम् ५६ द्रोणं च द्रोणपुत्रं च कृपं चाथ सुयोधनम् ॥ चित्रसेनं विकर्णं च सैधवं च जयद्रथम् ५७ विद्वानुविदावावंत्यौ कांबोजं च सुदक्षिणम् ॥ भगदत्तं तथा
शूरं मागधं च महाबलम् ५८ सौमदत्तं तथा शूरमार्थशृंगिं च राक्षसम् ॥ त्रिगर्तराजं च रणे सहसैर्वमहारथैः ५९ अहमावारयिष्यामि वेल्लेवमकरालयम् ॥ कुरुंश्च सहि
तान् सर्वान् युध्यमानान् महाबलान् ॥ निवारयिष्यामि रणे साधयस्व पितामहम् ६० ॥ इति श्रीमहाभारते भीष्मपर्वणि भीष्मवधपर्वणि भीष्मशिखंडिसमागमे अष्टा
धिकशततमोऽध्यायः ॥ १०८ ॥ ॥ ॥ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ कथं शिखंडी गगियमभ्यधावत्पितामहं ॥ पांचाल्यः समरे कुद्धो धर्मात्मानं यतव्रतम् १ केऽर
क्षन् पांडवानीकं शिखंडिनमुदायुधाः ॥ त्वरमाणास्त्वरकाले जिगीषंतो महारथाः २ कथं शांतनवो भीष्मः सतस्मिन्दशमेऽहनि ॥ अयुध्यत महावीर्यः पांडवैः सह
संजयैः ३ नमृष्यामि रणे भीष्मं प्रत्युद्यातं शिखंडिना ॥ कच्चिन्नरथमंगोऽस्य धनुर्वाऽशिर्यतास्यतः ४ ॥ संजय उवाच ॥ नाशीर्यत धनुश्चास्य रथमंगो न चाप्यभूत् ॥
युध्यमानस्य संग्रामे भीष्मस्य भरतर्षभ ५ निघ्नतः समरेशू न शरैः सन्नतपर्वभिः ॥ अनेकशतसाहस्रास्तावकानां महारथाः ६ तथा दंतिगणाराजन् हयाश्चैव सुस
जिताः ॥ अभ्यवर्तत युद्धाय पुरस्कृत्य पितामहम् ७ यथाप्रतिज्ञां कौरव्यसचापिसमितिं जयः ॥ पार्थानामकरोद्भीष्मः सततं समितिं क्षयम् ८ युध्यमानं महेश्वासं
विनिघ्नंतं परान् शरैः ॥ पंचालाः पांडवैः सार्धं सर्वे तेनाभ्यवारयन् ९ दशमेऽहनि संप्राप्ते ततस्तां रिपुवाहिनीं ॥ कीर्यमाणं शितैर्वाणैः शतशोऽथ सहस्रशः १०

नहिभीष्ममहेष्वासंपांडवाःपांडुपूर्वज ॥ अशकुवन्नणेजेतुं पाशहस्तमिवांतकम् ११ अथोपायान्महाराजसव्यसाचीधनंजयः ॥ त्रासयन्नथिनःसर्वान्विभित्सुरपरा
जितः १२ सिंहवद्विनददुश्चैर्धनुर्ज्याविक्षिपन्मुहुः ॥ शरौघान्विसृजन्पार्थोव्यचरत्कालवद्रणे १३ तस्यशब्देनवित्रस्तास्तावकाभरतर्षभ ॥ सिंहस्येवमृगारा
जनव्यद्रवंतमहाभयात् १४ जयंतं पांडवं दृष्ट्वा त्वत्सैन्यं चाभिपीडितम् ॥ दुर्योधनस्ततोभीष्ममब्रवीद्दृशपीडितः १५ एष पांडुसुतस्तातश्वेताश्वःकृष्णसारथिः ॥
दहतेमामकान्सर्वान्कृष्णवर्मेवकाननम् १६ पश्यसैन्यानिगंगेयद्रवमाणानिसर्वशः ॥ पांडवेनयुधांश्चेष्टकाल्यमानानिसंयुगे १७ यथापशुगणान्पालःसंकाल
यतिकानने ॥ तथेदंमामकंसैन्यंकाल्यतेशुतापन १८ धनंजयशरैर्मग्नद्रवमाणंततस्ततः ॥ भीमोऽप्येवंदुराघर्षोविद्रावयतिमेवलम् १९ सात्यकिश्चेकितानश्च
माद्रीपुत्रौचपांडवौ ॥ अभिमन्युःसुविक्रान्तोवाहिर्नीद्रवतेमम २० दृष्टुमुग्रस्तथाशूरोराक्षसश्चघटोत्कचः ॥ व्यद्रावयेतांसहसासैन्यंमममहारेणे २१ वध्यमानस्यसै
न्यस्यसर्वैरतेर्महारथैः ॥ नान्यांगतिप्रपश्यामिस्थानेयुद्धेचभारत २२ ऋतेत्वापुरुषव्याघ्रदेवतुल्यपराक्रमम् ॥ पर्याप्तस्तुभवान्शीघ्रंपीडितानांगतिर्भव २३ एवमुक्तो
महाराजपितादेवव्रतस्तव ॥ चिंतयित्वा मुहूर्तं तु कृत्वानिश्चयमात्मनः २४ तवसंधारयन्पुत्रमब्रवीच्छांतनोःसुतः ॥ दुर्योधनविजानीहिस्थिरोभूत्वाविशांपते २५
पूर्वकालंतवमयाप्रतिज्ञांतमहाबल ॥ हत्वा दशसहस्राणि क्षत्रियाणां महात्मनाम् २६ संग्रामाद्वप्यातव्यमेतत्कर्मममाह्निकम् ॥ इतितत्कृतवांश्चाहं यथोक्तं भरतर्षभ
२७ अद्यचापिमहत्कर्मप्रकरिष्येमहाबल ॥ अहंवाज्यहतःशेष्येहनिष्येवाज्यपांडवान् २८ अद्यतेपुरुषव्याघ्रप्रतिमोक्ष्येऋणंतव ॥ मर्त्यपिंडकृतराजन्निहतःपृतना
मुखे २९ इत्युक्त्वा भरतश्चेष्टक्षत्रियान्प्रवपञ्चरैः ॥ आससाददुराघर्षःपांडवानामनीकिनी ३० अनीकमप्येतिष्ठंतंगंगेयं भरतर्षभ ॥ आशीविषमिवकुद्वं पांडवाःप्र
त्यवारयन् ३१ दशमेऽहनिभीष्मस्तुदर्शयन्शक्तिमात्मनः ॥ राजन्शतसहस्राणिसोवधीत्कुरुनंदन ३२ पंचालानांचयेष्टेष्टाराजपुत्रामहारथाः ॥ तेषामादत्ततेजांसि
जलंसूर्यइवांशुभिः ३३ हत्वा दशसहस्राणिकुंजराणांतरस्विनाम् ॥ सारोहाणां महाराजहयानांचायुतंतथा ३४ पूर्णेशतसहस्रेद्रेपादातानांनरोत्तमः ॥ प्रज
ज्वालरणेभीष्मोविधूमइवपावकः ३५ नचैनं पांडवेयानां केचिच्छेकुर्निरीक्षितुं ॥ उत्तरंमार्गमास्थायतपंतमिवभास्करम् ३६ तेषां डवेयाःसंख्यामहेष्वासेनपी
डिताः ॥ वधायाभ्यद्रवन्भीष्मसृजयाश्चमहारथाः ३७ संयुद्धमानोबहुभिर्भीष्मःशांतनवस्तथा ॥ अवकीर्णोमहामेरुःशैलोमेघैरिवावृतः ३८ पुत्रास्तुतवगंगेयं
समंतात्पर्यवारयन् ॥ महत्यासेनयासार्द्धततोयुद्धमवर्तत ३९ इति श्रीमहाभारतेभीष्मपर्वणिभीष्मवधपर्वणिभीष्मदुर्योधनसंवादेनवाधिशततमोऽध्यायः ॥१०९॥

स्वस्यामि २८। २९। ३०। ३१। ३२। ३३। ३४। ३५। ३६। ३७। ३८। ३९ ॥ इति भीष्मपर्वणिनीलकण्ठीये भारतमावदीपिनवाधिशततमोऽध्यायः ॥ १०९ ॥ ॥ ७ ॥

अर्जुनइति १। २। ३। ४। ५। ६। ७। ८। ९। १०। ११। १२। १३। १४। १५। १६। १७ रमसंकृतोत्साहं २८। २९। ३०। ३१। ३२। ३३ प्रलयानिवप्रलयकालीना

॥ संजयउवाच ॥ अर्जुनस्तुरणेराजन्दृष्ट्वाभीष्मस्यविक्रमम् ॥ शिखंडिनमथोवाचसमभ्येहिपितामहम् १ नचापिभीस्त्वयाकार्याभीष्मादद्यकथंचन ॥ अह
मेनंशरैस्तीक्ष्णैःपातयिष्येरथोत्तमात् २ एवमुक्तस्तुपार्थेनशिखंडीभरतर्षभ ॥ अभ्यद्रवतगंगेयंश्रुत्वापार्थस्यभाषितम् ३ दृष्टुमुग्रस्तथाराजन्सौमद्रश्चमहारथः ॥
हृष्टावाद्रवतांभीष्मंश्रुत्वापार्थस्यभाषितम् ४ विराट्पुपदौवृद्धौकुंतिभोजश्चदंशितः ॥ अभ्यद्रवतगंगेयंपुत्रस्यतवपश्यतः ५ नकुलःसहदेवश्चधर्मराजश्चवीर्य
वान् ॥ तथेतराणिसैन्यानिसर्वाण्येवविशांपते ६ समाद्रवंतगंगेयंश्रुत्वापार्थस्यभाषितम् ॥ प्रत्युद्युस्तावकाश्चसमेतास्तान्महाराथान् ७ यथाशक्तियथोत्सा
हंतन्मेनिगदतःशृणु ॥ चित्रसेनोमहाराजचेकितानंसमभ्ययात् ८ भीष्मप्रेप्सुरणेयांतं वृषं व्याघ्रशिथुर्यथा ॥ दृष्टुमुग्रंमहाराजभीष्मांतिकमुपागतम् ९ त्वरमा
णंरणेयतंकृतवर्मान्यवारयत् ॥ भीमसेनंसंकुद्वंगंगेयस्यवधैषिणम् १० त्वरमाणोमहाराजसौमदतिन्यवारयत् ॥ तथैव नकुलंशूरंकिरंतंसायकान्वहन् ११ विक
र्णोवारयामासइच्छन्भीष्मस्यजीवितम् ॥ सहदेवंतथाराजन्यांतंभीष्मरथंप्रति १२ वारयामाससंकुद्वःरूपःशारद्वतोयुधि ॥ राक्षसंकूरकर्माणंभीमसेनिमहाब
लम् १३ भीष्मस्यनिधनंप्रेप्सुर्मुखोऽभ्यद्रवदली ॥ सात्यकिंसमरेयांतंतवपुत्रोन्यवारयत् १४ अभिमन्युंमहाराजयांतंभीष्मरथंप्रति ॥ सुदक्षिणोमहाराज
कांबोजःप्रत्यवारयत् १५ विराट्पुपदौवृद्धौसमेतावरिमर्दनौ ॥ अश्वत्थामाततःकुद्वोवारयामासभारत १६ तथापांडुसुतंज्येष्ठंभीष्मस्यवधकांक्षिणं ॥ भारद्वा
जोरणेयतोधर्मपुत्रमवारयत् १७ अर्जुनंरभसंधुद्वेपुरस्कृत्यशिखंडिनम् ॥ भीष्मप्रेप्सुंमहाराजभासयंतंदिशोदश १८ दुःशासनोमहेष्वासोवारयामाससंयुगे ॥
अन्येचतावकायोधाःपांडवानांमहारथान् १९ भीष्मस्याभिमुखान्यातान्वारयामासुराहवे ॥ दृष्टुमुग्रस्तुसैन्यानिप्राक्रोशंस्तुपुनःपुनः २० अभ्यद्रवतसंरब्धो
भीष्ममेकंमहारथः ॥ एषोऽर्जुनोरणेभीष्मंप्रयातिकुरुनंदनः २१ अभ्यद्रवतमाभेष्टभीष्मोहिप्राप्स्यतेनवः ॥ अर्जुनंसमरेयोदुनोत्सहेतापिवासवः २२ किमुभी
ष्मोरणेवीरागतसत्वोऽल्पजीवितः ॥ इतिसेनापतेःश्रुत्वापांडवानांमहारथाः २३ अभ्यद्रवंतसंहृष्टागंगेयस्यरथंप्रति ॥ आगच्छमानान्समरेवार्योधान्प्रलया
निव २४ अवारयंतसंहृष्टास्तावकाःपुरुषर्षभाः ॥ दुःशासनोमहाराजभयंत्यक्त्वामहारथः २५ भीष्मस्यजीविताकांक्षीधनंजयमुपाद्रवत् ॥ तथैवपांडवाः
शूरागंगेयस्यरथंप्रति २६ अभ्यद्रवंतसंग्रामेतवपुत्रान्महारथाः ॥ तत्राहुतमपश्यामचित्ररूपंविशांपते २७ दुःशासनरथंप्राप्ययत्पार्थोनात्यवर्तत ॥
यथावारयतेवेलाक्षुब्धतोयंमहार्णवम् २८ तथैवपांडवंकुद्वंतवपुत्रोन्यवारयत् ॥ उभौतौरथिनांश्रेष्ठाभौभारतदुर्जयो २९ उभौचंद्रार्कसदृशौकांत्यादी
दयाचभारत ॥ तथातौजातसंरंभावन्योन्यवधकांक्षिणौ ३०

निव २४। २५। २६ अर्जुनंअमृतपूर्व २७। २८। २९। ३०

॥ १३३॥

100

यमदंडोपमांघोरांचिक्षेपपरमाहवे ॥ तामापतंतसिहसातस्यबाहुबलोरेताम् १२ सात्यकिःसमरेराजन्दिधाचिच्छेदसायकैः ॥ ततःपपातसहसामहोलेकेवहत
प्रभा १३ शक्तिविनिहतां दृष्ट्वापुत्रस्तवविशंपते ॥ महतारथवंशेनवारयामासमाधवम् १४ तथापरिहृतं दृष्ट्वावाष्ण्येयानांमहारथम् ॥ दुर्योधनोभृशंकुद्वोभ्रातृ
न्सर्वानुवाचह १५ तथाकुरुतकौरव्यायथावःसात्यकोयुधि ॥ नजीवन्प्रतिनिर्यातिमहतोऽस्माद्रथव्रजात् १६ तस्मिन्हतेहतंमन्येपाण्डवानांमहद्वलम् ॥ तथे
तिचवचस्तस्यपरिहृतमहारथाः १७ जैनेयंयोधयामासुर्भीष्मायाभ्युद्यतरणे ॥ काम्बोजराजोबलवान्वारयामाससंयुगे १८ आर्जुनिनृपतिर्विद्धाशरैःसन्नतपव
भिः ॥ पुनरेवचतुःषष्ट्याराजन्विव्याधतंतृप १९ सुदक्षिणस्तुसमरेपुनर्विव्याधपंचभिः ॥ सारथिंचास्यनवभिरिच्छन्भीष्मस्यजीवितम् २० तद्युद्धमासीत्सु
महत्तयोस्तत्रसमागमे ॥ यदाऽभ्यधावद्वागेयंशिखंडीशत्रुकर्शनः २१ विराटद्रुपदौदृष्ट्वावारयंतौमहाचमूम् ॥ भीष्मंचयुधिसंरब्धावाद्रवंतौमहारथौ २२ अश्व
त्थामारणेक्रुद्धःसमियाद्रथसत्तमः ॥ ततःप्रवृत्तेयुद्धंतयोस्तस्यचभारत २३ विराटोदशभिर्मल्लैराजघानपरंतप ॥ यतमानंमहेष्वासंद्रौणिमाहवशोभिनम् २४
द्रुपदश्चत्रिभिर्बाणैर्विव्याधनिशितैस्तदा ॥ गुरुपुत्रंसमासाद्यप्रहरंतौमहाबलौ २५ अश्वत्थामाततस्तौतुविव्याधबहुभिःशरैः ॥ विराटद्रुपद्रौवीरौभीष्मंप्राति
समुद्यतौ २६ तत्राहुतमपश्यामवृद्धयोश्चरितंमहत् ॥ यद्रौणिसायकानघोरान्प्रत्यवारयतांयुधि २७ सहदेवंतथार्यातंरुपःशारद्वतोऽभ्ययात् ॥ यथानागोवने
नागंमतोमतमुपाद्रवत् २८ कृपश्चसमरेशूरोमाद्रीपुत्रमहारथम् ॥ आजघानशरैस्तूर्णसप्तत्यारुकमभूषणैः २९ तस्यमाद्रीसुतश्चापंदिधाचिच्छेदसायकैः ॥
अथैनंछिन्नधन्वानंविव्याधनवभिःशरैः ३० सोऽन्यत्कार्मुकमादायसमरेभारसाधनम् ॥ माद्रीपुत्रंसुसंहृष्टोदशभिर्निशितैःशरैः ३१ आजघानोरसिकुद्वदृच्छ
न्भीष्मस्यजीवितम् ॥ तथैवपाण्डवोराजञ्छारद्वतममर्षणम् ३२ आजघानोरसिकुद्वोभीष्मस्यवधकाक्षया ॥ तयोर्युद्धंसमभवद्दोररूपंभयावहम् ३३ नकुलं
तुरणेक्रुद्धोविकर्णःशत्रुतापनः ॥ विव्याधसायकैःषष्ट्यारक्षन्भीष्ममहाबलम् ३४ नकुलोऽपिभृशंविद्धस्तवपुत्रेणधीमता ॥ विकर्णसप्तसप्तत्यानिर्विभेदशिली
मुखैः ३५ तत्रतौनरशार्दूलौभीष्महेतोःपरंतपौ ॥ अन्योन्यंजघ्नतुर्वीरौगोष्ठेगोष्ठेषभाविव ३६ घटोत्कचंरणेयांतंनिघ्नंतंतववाहिनिम् ॥ दुर्मुखःसमरेप्रायाद्री
ष्महेतोःपराक्रमी ३७ हैडिंभस्तुरणेराजन्दुर्मुखंशत्रुतापनम् ॥ आजघानोरसिकुद्वःशरेणानतपर्वणा ३८ भीमसेनसुतंचापिदुर्मुखःसुमुखैःशरैः ॥ षष्ट्यावी
रोनदन्हृष्टोविव्याधरणमूर्धनि ३९ घृष्टयुगंतथार्यातंभीष्मस्यवधकाक्षिणम् ॥ हार्दिकयोवारयामासरथश्रेष्ठमहारथः ४० हार्दिकयःपार्षतंचापिविद्धापंच
भिरायसैः ॥ पुनःपंचाशतातूर्णैरतिष्ठतिष्ठेतिचाब्रवीत् ४१ आजघानमहाबाहुःपार्षतंतंमहारथम् ॥ तंचैवपार्षतोराजन्हादिकयंनवभिःशरैः ४२

विव्याधनिशितैस्तीक्ष्णैःकंकपत्रैरजिह्वैः ॥ तयोःसमभवद्युद्धंभीष्महेतोर्महाहवे ४३ अन्योन्यातिशयेयुक्तंयथावृत्रमहेन्द्रयोः ॥ भीमसेनंतथायातंभीष्मप्रतिम
हारथम् ४४ भूरिश्रवाभ्ययातूर्णतिष्ठतिष्ठेतिचाब्रवीत् ॥ सौमदतिरथोभीममाजधानस्तनांतरे ४५ नाराचेनसुतीक्ष्णेनरुक्मपुंखेनसंयुगे ॥ उरःस्थेनव
भौतेनभीमसेनःप्रतापवान् ४६ स्कंदशक्त्यायथाकौचःपुरानृपातिसतम् ॥ तौशरान्मूर्यसंकाशान्कर्मारपरिमार्जितान् ४७ अन्योन्यस्वरणेकुद्वौचिक्षिपातेनर
र्षभौ ॥ भीमोभीष्मवधाकांक्षीसौमदतिमहारथम् ४८ तथाभीष्मजयेष्टुःसौमदतिस्तुपांडवम् ॥ कृतप्रतिकृत्येतौयोधयामासतूरणे ४९ युधिष्ठिरंतुकोंते
यमहत्यासेनयावृत्तम् ॥ भीष्माभिमुखमायांतंभारद्वाजोन्यवारयत् ५० द्रोणस्वरथनिर्घोषंपर्जन्यनिनदोपमम् ॥ श्रुत्वाप्रभद्रकाराजन्समकंपंतमारिष ५१
सासेनामहतीराजन्पांडुपुत्रस्यसंयुगे ॥ द्रोणेनवारितायतानचचालपदात्पदम् ५२ चेकितानंरणेयत्तंभीष्मप्रतिजनेश्वर ॥ चित्रसेनस्तवसुतःकुद्वरूपमवा
रयत् ५३ भीष्महेतोःपराक्रांतश्चित्रसेनःपराक्रमी ॥ चेकितानंपरंशक्त्यायोधयामासभारत ५४ तथैवचेकितानोऽपिचित्रसेनमवारयत् ॥ तद्युद्धमासीत्सुमह
त्तयोस्तत्रसमागमे ५५ अर्जुनोवार्यमाणस्तुबहुशस्तत्रभारत ॥ विमुखीकृत्यपुत्रंतेसेनांतवममर्दह ५६ दुःशासनोऽपिपरयाशक्त्यापार्थमवारयत् ॥ कथंभी
ष्मननोहन्यादितिनिश्चित्यभारत ५७ सावध्यमानासमरेपुत्रस्यतववाहिनी ॥ लोढ्यतेराथिभिःश्रेष्ठैस्तत्रतत्रैवभारत ५८ ॥ इतिश्रीमहाभारतेभीष्मपर्वणि
भी०द्वंद्वयुद्धे एकादशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १११ ॥ संजयउवाच ॥ अथवीरोमहेष्वासोमत्तवारणविक्रमः ॥ समादायमहच्चापंमत्तवारणवारणम् १ विधु
न्वानोनरश्रेष्ठोद्रावयाणोवरूथिनीम् ॥ पृतनांपांडवेयानांगहमानोमहाबलः २ निमित्तानिनिमित्तज्ञःसर्वतोवीक्ष्यवीर्यवान् ॥ प्रतपंतमनीकानिद्रोणःपुत्रमभा
पत ३ अयंहिदिवसस्तातयत्रपार्थोमहाबलः ॥ जिघांसुःसमरेभीष्मंपरंयत्नंकरिष्यति ४ उत्पतंतिहिमेबाणाधनुःप्रस्फुरतीवच ॥ योगमस्त्राणिगच्छंतिकूरेमे
वर्ततेमतिः ५ दिक्ष्वशांतानिघोराणिव्याहरंतिमृगद्विजाः ॥ नीचैर्यद्भानिलीयंतेभारतानांचमूं प्रति ६ नष्टप्रभइवादित्यःसर्वतोलोहितादिशः ॥ रसतेव्यथते
भूमिःकंपतीवचसर्वशः ७ कंकशृग्रावलाकाश्चव्याहरंतिमुहुर्मुहुः ॥ शिवाश्चैवाशिवाघोरावेदयंत्योमहद्वयम् ८ पपातमहतीचोल्कामध्येनादित्यमंडलात् ॥
सकबंधश्चपरिषोभानुमावृत्यतिष्ठति ९ परिवेषस्तथाघोरश्चंद्रभास्करयोरभूत् ॥ वेदयानोभयंघोरंराज्ञां देहावकर्तनम् १० देवतायतनस्थाश्चकौरवेंद्रस्यदेव
ताः ॥ कंपंतेचहसंतेचनृत्यंत्यतिचरुदंतिच ११ अपसव्यग्रहाश्चकुरलक्ष्माणंदिवाकरम् ॥ अवाकूशिराश्चभगवानुपातिष्ठतचंद्रमाः १२ अध्यायः ॥ १११ ॥ अथेति
१ । २ । ३ । ४ । ५ घोराणिभयंकराणि अशांतानिअनुपरतानि ६ रसतेशब्दायते व्यथतेविभेतीवकंपतइवच ७ । ८ । ९ । १० । ११ जलक्ष्माणंप्रचंडलक्षणलक्षितं अवाकूशिराजघोमुखकोटिद्वयः १२

१३ । १४ आस्थायआलंब्य १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० अस्त्रसमारंभःउद्यममात्रंनतपूर्ववदस्त्राणांमुपस्थितिः २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ हेतुप्रउपजी
वपूंपिचनरेंद्राणांविगताभानिलक्ष्ये ॥ धार्तराष्ट्रस्यसैन्येपुनचभ्राजंतिदंशिताः १३ सेनयोरुभयोश्चापिसमंताच्छ्रुयतेमहान् ॥ पांचजन्यस्यनिर्घोषोगांडीवस्य
चनिःस्वनः १४ ध्रुवमास्थायवीभत्सुरुत्तमास्त्राणिसंयुगे ॥ अपास्यान्यानरणेयोधानभ्येप्यतिपितामहम् १५ तृप्यंतिरोमकूपाणिसीदतीवचमेमनः ॥ चिंतयि
त्वामहाबाहोभीष्मार्जुनसमागमम् १६ तंचेहनिहतिप्रज्ञंपांचाल्यंपापचेतसम् ॥ पुरस्कृत्यरणेपार्थोभीष्मस्यायोधनंगतः १७ अब्रवीच्चपुराभीष्मोनाहंन्याशि
खंडिनम् ॥ स्त्रीह्येषाविहिताधात्रादेवाच्चसपुनःपुमान् १८ अमंगल्यध्वजश्चैवयाज्ञसेनिर्महाबलः ॥ नचामंगलिकेतस्मिन्प्रहरेदापगासुतः १९ एतद्विचिंतयान
स्यमज्जासीदतिमेष्टुशम् ॥ अभ्युद्यतोरणेपार्थःकुरुवृद्धमुपाद्रवत् २० युधिष्ठिरस्यचक्रोघोभीष्मश्चार्जुनसंगतः ॥ ममचास्त्रसमारंभःप्रजानामशिवंध्रुवम् २१
मनस्वीबलवान्शूरःकृतास्त्रोलघुविक्रमः ॥ दूरपातीदृष्टेषुश्चनिमित्तज्ञश्चपांडवः २२ अजेयःसमरेचापिदेवैरपिसवासवैः ॥ बलवान्बुद्धिमांश्चैवजितकेशोयुधांवरः
२३ विजयीचरणेनित्यंभैरवास्त्रश्चपांडवः ॥ तस्यमार्गपरिहरन्हुतंगच्छयतवत् २४ पश्याद्यैतन्महाघोरेसंयुगेवैशसमंहत ॥ हेमचित्राणिशूराणांमहांतिचशुभानि
च २५ क्वचान्यवदीर्यतेशरैःसन्नतपर्वभिः ॥ लिद्यंतेचध्वजाग्राणितोमराश्चधनूंषिच २६ प्रासाश्चविमलास्तीक्ष्णाःशक्त्यश्चकनकोज्ज्वलाः ॥ वैजयंत्यश्चना
गानांसंकुद्धेनकिरीटिना २७ नायंसंरक्षितुकालःप्राणान्पुत्रोपजीविभिः ॥ याहिस्वर्गपुरस्कृत्ययशसेविजयायच २८ रथनागहयावर्तमिहाघोरांसुदुर्गमाम् ॥
रथेनसंग्रामनर्दीतरत्येषकपिध्वजः २९ ब्रह्मण्यतादमोदानंतपश्चचरितंमहत् ॥ इहैवदृश्यतेपार्थभ्रातायस्यधनंजयः ३० भीमसेनश्चबलवान्माद्रीपुत्रौचपांडवौ ॥
वासुदेवश्चवार्ण्योयस्यनाथोव्यवस्थितः ३१ तस्यैषमन्युप्रभवोधातृराष्ट्रस्यदुर्मतेः ॥ तपोदग्धशरीरस्यकोपोदहतिभारतीम् ३२ एषसंदृश्यतेपार्थोवासुदेवव्य
पाश्रयः ॥ दारयन्सर्वसैन्यानिधातृराष्ट्राणिसर्वशः ३३ एतदालोक्यतेसैन्यंक्षोभ्यमाणंकिरीटिना ॥ महोर्मिनद्वंद्वसुमहत्तिमिनेवमहाजलम् ३४ हाहाकिलकिला
शब्दाःश्रूयंतेचचमूमुखे ॥ याहिपांचालदायादमहंयास्येयुधिष्ठिरम् ३५ दुर्गमंह्यंतरंराज्ञोव्यूहस्यामिततेजसः ॥ समुद्रकुक्षिप्रतिमंसर्वतोऽतिरथैःस्थितैः ॥
३६ सात्यकिश्चाभिमन्युश्चष्टुष्टुमृगकोदरौ ॥ पर्यरक्षंतराजानंयमौचमनुजेश्वरम् ३७ उपेंद्रसदृशःश्यामोमहाशालइवोद्भूतः ॥ एषगच्छत्यनीकाग्रेद्वितीय
इवफाल्गुनः ३८ उत्तमास्त्राणिचाधत्स्वगृहीत्वाचमहद्वनुः ॥ पार्षतंयाहिराजानंयुध्यस्वचक्रकोदरम् ३९ कोहिनेच्छेत्प्रियंपुत्रंजीवंतंशाश्वतीःसमाः ॥ क्षत्रध
र्मैतुसंप्रेक्ष्यततस्त्वानियुनज्म्यहम् ४० एषचातिरणेभीष्मोदहतेवैमहाचमूम् ॥ युद्धेपुसदृशस्तातयमस्यवरुणस्यच ४१ ॥ इतिश्रीमहाभारतेभीष्मपर्वणि
भीष्मवधपर्वणि द्रोणाश्वत्थामसंवादे द्वादशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११२ ॥

विभिरनुगतैः २८ । २९ पार्थेयुधिष्ठिरे ३० । ३१

तस्यधर्मस्यमन्युर्द्वन्द्वंभारतीसेनामितिशेषः ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ ॥ इति भी० नी० भा० द्वादशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११२ ॥

॥ संजयउवाच ॥ ॥ भगदत्तः कृपः शल्यः कृतवर्मा तथैव च ॥ विद्वानुविदावावंत्यौ सैधवश्च जयद्रथः १ चित्रसेनो विकर्णश्च तथा दुर्मर्षणादयः ॥ दशैते तावका यो
धाभीमसेनमयोधयन् २ महत्यासेनया युक्तानानादेशसमुत्थया ॥ भीष्मस्य समरे राजन् प्रार्थयानामहद्यशः ३ शल्यस्तु नवभिर्वाणैर्भीमसेनमताडयत् ॥ कृतव
र्मा त्रिभिर्वाणैः कृपश्च नवभिः शरैः ४ चित्रसेनो विकर्णश्च भगदत्तश्च मारिष ॥ दशभिर्दशभिर्वाणैर्भीमसेनमताडयत् ५ सैधवश्च त्रिभिर्वाणैर्भीमसेनमताडयत् ॥ विदा
नुविदावावंत्यौ पंचभिः पंचभिः शरैः ६ दुर्मर्षणस्तु विशल्या पाण्डवं निशितैः शरैः ॥ सतान्सर्वान्महाराज राजमानान् पृथक् पृथक् ७ प्रवीरान्सर्वलोकस्य धार्तराष्ट्रान्म
हारथान् ॥ जघान समरे वीरः पाण्डवः परवीरहा ८ सप्तभिः शल्यमाविध्य कृतवर्माणमष्टभिः ॥ कृपस्य शरं चापं मध्ये चिच्छेद भारत ९ अथैनं छिन्नधन्वानं पुनर्वि
व्याध सप्तभिः ॥ विद्वानुविदौ च तथा त्रिभिस्त्रिभिस्ताडयत् १० दुर्मर्षणं च विशल्या चित्रसेनं च पंचभिः ॥ विकर्णं दशभिर्वाणैः पंचभिश्च जयद्रथम् ११ विद्धाभीमोन
ददृष्टः सैधवं च पुनस्त्रिभिः ॥ अथान्यद्दुरादाय गौतमोरथिनां वरः १२ भीमं विव्याध संरब्धो दशभिर्निशितैः शरैः ॥ सविद्धो दशभिर्वाणैस्तोत्रैरिव महाद्विपः ॥
१३ ततः कुद्धो महाराज भीमसेनः प्रतापवान् ॥ गौतमं ताडयामास शरैर्बहुभिराहवे १४ सैधवस्य तथा श्वांश्च सारथिं च त्रिभिः शरैः ॥ प्राहिणोन्मृत्युलोकाय कालांत
कसमयुतिः १५ हताश्वात्तुरथा तूर्णमवहुत्य महारथः ॥ शरांश्चिक्षेप निशितान् भीमसेनस्य संयुगे १६ तस्य भीमो धनुर्मध्ये द्वाभ्यां चिच्छेद मारिष ॥ भल्लाभ्यां भरत
श्रेष्ठसैधवस्य महात्मनः १७ सच्छिन्नधन्वा विरथो हताश्चोहत सारथिः ॥ चित्रसेनरथं राजन्नारुरोह त्वरान्वितः १८ अत्यदुर्तरे कर्म कृतवांस्तत्र पाण्डवः ॥ महारथान्
शरैर्विद्धावारयित्वा च मारिष १९ विरथं सैधवं च केशर्वलोकस्य पश्यतः ॥ तदानमष्टपेशल्यो भीमसेनस्य विक्रमम् २० संधाय शरांस्तीक्ष्णान् कर्मारपरिमार्जि
तान् ॥ भीमं विव्याध समरे तिष्ठतिष्ठेति चाब्रवीत् २१ कृपश्च कृतवर्मा च भगदत्तश्च वीर्यवान् ॥ विद्वानुविदावावंत्यौ चित्रसेनश्च संयुगे २२ दुर्मर्षणो विकर्णश्च सिंधुरा
जश्च वीर्यवान् ॥ भीमं ते विव्यधुस्तूर्णं शल्यहेतोररिदमाः २३ सच तान् प्रतिविव्याध पंचभिः पंचभिः शरैः ॥ शल्यं विव्याध सप्तत्या पुनश्च दशभिः शरैः २४ तं शल्यो
नवभिर्भित्त्वा पुनर्विव्याध पंचभिः ॥ सारथिं चास्य भलेन गाढं विव्याध मर्मणि २५ विशोकं प्रेक्ष्य निर्भिन्नं भीमसेनः प्रतापवान् ॥ मद्वराजं त्रिभिर्वाणैर्बाहोरुरसि चार्प
यत् २६ तथेतरान्महेष्वासांस्त्रिभिस्त्रिभिरजिह्वैः ॥ ताडयामास समरे सिंहवद्विननाद च २७ ते हियतामहेष्वासाः पाण्डवं युद्धकोविदम् ॥ त्रिभिस्त्रिभिरकुंठाग्रैर्भृशं
मर्मस्वताडयत् २८ सोऽतिविद्धो महेष्वासा भीमसेनो न विव्यथे ॥ पर्वतो वारिधाराभिर्वर्षमाणैरिवांबुदैः २९ सतुक्रोधसमाविष्टः पाण्डवानां महारथः ॥ मद्रेश्वरं त्रिभि
र्वाणैर्भृशं विद्धा महायशः ३० कृपं च नवभिर्वाणैर्भृशं विद्धा समंततः ॥ प्रागज्योतिषं शतैराजौ राजन् विव्याध सायकैः ३१

२६।२७।२८।२९।३०।३१

सात्वतस्य कृतवर्मणः १२।३३।३४।३५ मत्वा तूणेन तांस्तुल्यानिति तुल्यशब्दोपादानाद् द्वितीया चतुर्थ्यां किं तु तुल्यार्थे तुलोपमान्यामिति तृतीया ३६।३७।३८।३९।४०।४१।४२

ततस्तु सशरं चापं सात्वतस्य महात्मनः ॥ सुरप्रेण सुतीक्ष्णेन चिच्छेद कृतहस्तवत् ३२ तथाऽन्यद्दुरादाय कृतवर्मा वृकोदरम् ॥ आजघान भुवोर्मध्ये नाराचेन परं
तपः ३३ भीमस्तु समरे विद्धा शल्यं नवभिरायसैः ॥ भगदत्तं त्रिभिश्चैव कृतवर्माणमष्टभिः ३४ द्वाभ्यां द्वाभ्यां तु विव्याध गौतमप्रभृतीन् तथा ॥ तेऽपि तं समरे रा
जन् विव्यधुर्निशितैः शरैः ३५ स तथा पीडयमानोऽपि सर्वशस्त्रैर्महारथैः ॥ मत्वा तूणेन तांस्तुल्यान् विचचार गतव्यथः ३६ ते चापिरथिनां श्रेष्ठा भीमाय निशितान्
शरान् ॥ प्रेषयामासुरव्यग्राः शतशोऽथ सहस्रशः ३७ तस्य शक्तिमहावेगां भगदत्तो महारथः ॥ चिक्षेप समरे वीरः स्वर्णदंडां महामते ३८ तोमरं सैधवो राजापट्टिशं
च महाभुजः ॥ शतघ्नीं च कपोराजच्छरं शल्यश्च संयुगे ३९ अथेते महेष्वासाः पंचपंचशिलीमुखान् ॥ भीमसेनं समुद्दिश्य प्रेषयामासुरोजसा ४० तोमरं च द्विधा च
क्रेशुरप्रेणानिलात्मजः ॥ पट्टिशं च त्रिभिर्वाणैश्चिच्छेद तिलकांडवत् ४१ सविभेदशतघ्नीं च नवभिः कंकपत्रिभिः ॥ मद्रराजप्रयुक्तं च शरं छित्त्वा महारथः ४२ श
क्तिं चिच्छेद सहसा भगदत्तेरितारणे ॥ तथेतरान् शरान्धोरान् शरैः सन्नतपर्वभिः ४३ भीमसेनो रणश्चाधी त्रिधैकैकं समाच्छिनत् ॥ तांश्च सर्वान्महेष्वासांस्त्रिभिस्त्रिभिरता
डयत् ४४ ततो धनं जयस्तत्र वर्तमाने महारणे ॥ आजगाम रथेनाजौ भीमं दृष्ट्वा महारथम् ४५ निघ्नं तं समरे शून्यो ध्यानं च सायकैः ॥ तौ तु तत्र महात्मानौ स
मेतौ वीक्ष्य पाण्डवौ ४६ नशं सुर्जयंत तत्र तावकाः पुरुषर्षभाः ॥ अथार्जुनो रणे भीमं योध्यंतं महारथान् ४७ भीष्मस्य निधना कांक्षी पुरस्कृत्य शिखंडिनम् ॥ आस
सादरणे वीरांस्तव कान्दश भारत ४८ ये स्म भीमं रणे राजन्यो धयंतो व्यवस्थिताः ॥ बीभत्सुस्तान्थाविध्य द्भीमस्य प्रियकाम्यया ४९ ततो दुर्योधनो राजा सु
शर्माणमचोदयत् ॥ अर्जुनस्य वधार्थाय भीमसेनस्य चोभयोः ५० सुशर्मन् गच्छ शीघ्रं त्वं वलौघैः परिवारितः ॥ जहि पाण्डुसुतावेतौ धनं जयवृकोदरौ ५१
तच्छ्रुत्वा वचनं तस्य त्रैगर्तः प्रस्थलाधिपः ॥ अभिद्रुत्य रणे भीममर्जुनं चैव धन्विनौ ५२ रथैरेकसाहस्रैः समं तात्पर्यवारयत् ॥ ततः प्रवृत्ते युद्धमर्जुनस्य परैः सह ५३
॥ इति श्रीमहाभारते भीष्मपर्वणि भीष्मवधपर्वणि भीमपराक्रमेत्रयोदशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११३ ॥ ॥ संजयउवाच ॥ ॥ अर्जुनस्तुरणेश
ल्यं यतमानं महारथम् ॥ छादयामास समरे शरैः सन्नतपर्वभिः १ सुशर्माणं कृपं चैव त्रिभिस्त्रिभिरविध्यत् ॥ प्रागज्योतिषं च समरे सैधवं च जयद्रथम् २ चित्रसेनं वि
कर्णं च कृतवर्माणमेव च ॥ दुर्मर्षणं च राजेन्द्र द्वाभ्यां चैव महारथौ ३ एकैकं त्रिभिरानच्छेत्वं क्वार्हणवाजितैः ॥ शरैरतिरथो युद्धे पीडयन् वाहिनीं तव ४ जयद्रथो रणे पार्थ
विद्धा भारतसायकैः ॥ भीमं विव्याध तरसा चित्रसेनरथे स्थितः ५ शल्यश्च समरे जिष्णुं कृपश्च रथिनां वरः ॥ विव्यधाते महाराज बहुधामर्मभेदिभिः ६

४३।४४।४५।४६।४७।४८।४९।५०।५१।५२।५३।५४।५५।५६।५७।५८।५९।६०।६१।६२।६३।६४।६५।६६।६७।६८।६९।७०।७१।७२।७३।७४।७५।७६।७७।७८।७९।८०।८१।८२।८३।८४।८५।८६।८७।८८।८९।९०।९१।९२।९३।९४।९५।९६।९७।९८।९९।१००।१०१।१०२।१०३।१०४।१०५।१०६।१०७।१०८।१०९।११०।१११।११२।११३।११४।११५।११६।११७।११८।११९।१२०।१२१।१२२।१२३।१२४।१२५।१२६।१२७।१२८।१२९।१३०।१३१।१३२।१३३।१३४।१३५।१३६।१३७।१३८।१३९।१४०।१४१।१४२।१४३।१४४।१४५।१४६।१४७।१४८।१४९।१५०।१५१।१५२।१५३।१५४।१५५।१५६।१५७।१५८।१५९।१६०।१६१।१६२।१६३।१६४।१६५।१६६।१६७।१६८।१६९।१७०।१७१।१७२।१७३।१७४।१७५।१७६।१७७।१७८।१७९।१८०।१८१।१८२।१८३।१८४।१८५।१८६।१८७।१८८।१८९।१९०।१९१।१९२।१९३।१९४।१९५।१९६।१९७।१९८।१९९।२००।२०१।२०२।२०३।२०४।२०५।२०६।२०७।२०८।२०९।२१०।२११।२१२।२१३।२१४।२१५।२१६।२१७।२१८।२१९।२२०।२२१।२२२।२२३।२२४।२२५।२२६।२२७।२२८।२२९।२३०।२३१।२३२।२३३।२३४।२३५।२३६।२३७।२३८।२३९।२४०।२४१।२४२।२४३।२४४।२४५।२४६।२४७।२४८।२४९।२५०।२५१।२५२।२५३।२५४।२५५।२५६।२५७।२५८।२५९।२६०।२६१।२६२।२६३।२६४।२६५।२६६।२६७।२६८।२६९।२७०।२७१।२७२।२७३।२७४।२७५।२७६।२७७।२७८।२७९।२८०।२८१।२८२।२८३।२८४।२८५।२८६।२८७।२८८।२८९।२९०।२९१।२९२।२९३।२९४।२९५।२९६।२९७।२९८।२९९।३००।३०१।३०२।३०३।३०४।३०५।३०६।३०७।३०८।३०९।३१०।३११।३१२।३१३।३१४।३१५।३१६।३१७।३१८।३१९।३२०।३२१।३२२।३२३।३२४।३२५।३२६।३२७।३२८।३२९।३३०।३३१।३३२।३३३।३३४।३३५।३३६।३३७।३३८।३३९।३४०।३४१।३४२।३४३।३४४।३४५।३४६।३४७।३४८।३४९।३५०।३५१।३५२।३५३।३५४।३५५।३५६।३५७।३५८।३५९।३६०।३६१।३६२।३६३।३६४।३६५।३६६।३६७।३६८।३६९।३७०।३७१।३७२।३७३।३७४।३७५।३७६।३७७।३७८।३७९।३८०।३८१।३८२।३८३।३८४।३८५।३८६।३८७।३८८।३८९।३९०।३९१।३९२।३९३।३९४।३९५।३९६।३९७।३९८।३९९।४००।४०१।४०२।४०३।४०४।४०५।४०६।४०७।४०८।४०९।४१०।४११।४१२।४१३।४१४।४१५।४१६।४१७।४१८।४१९।४२०।४२१।४२२।४२३।४२४।४२५।४२६।४२७।४२८।४२९।४३०।४३१।४३२।४३३।४३४।४३५।४३६।४३७।४३८।४३९।४४०।४४१।४४२।४४३।४४४।४४५।४४६।४४७।४४८।४४९।४५०।४५१।४५२।४५३।४५४।४५५।४५६।४५७।४५८।४५९।४६०।४६१।४६२।४६३।४६४।४६५।४६६।४६७।४६८।४६९।४७०।४७१।४७२।४७३।४७४।४७५।४७६।४७७।४७८।४७९।४८०।४८१।४८२।४८३।४८४।४८५।४८६।४८७।४८८।४८९।४९०।४९१।४९२।४९३।४९४।४९५।४९६।४९७।४९८।४९९।५००।५०१।५०२।५०३।५०४।५०५।५०६।५०७।५०८।५०९।५१०।५११।५१२।५१३।५१४।५१५।५१६।५१७।५१८।५१९।५२०।५२१।५२२।५२३।५२४।५२५।५२६।५२७।५२८।५२९।५३०।५३१।५३२।५३३।५३४।५३५।५३६।५३७।५३८।५३९।५४०।५४१।५४२।५४३।५४४।५४५।५४६।५४७।५४८।५४९।५५०।५५१।५५२।५५३।५५४।५५५।५५६।५५७।५५८।५५९।५६०।५६१।५६२।५६३।५६४।५६५।५६६।५६७।५६८।५६९।५७०।५७१।५७२।५७३।५७४।५७५।५७६।५७७।५७८।५७९।५८०।५८१।५८२।५८३।५८४।५८५।५८६।५८७।५८८।५८९।५९०।५९१।५९२।५९३।५९४।५९५।५९६।५९७।५९८।५९९।६००।६०१।६०२।६०३।६०४।६०५।६०६।६०७।६०८।६०९।६१०।६११।६१२।६१३।६१४।६१५।६१६।६१७।६१८।६१९।६२०।६२१।६२२।६२३।६२४।६२५।६२६।६२७।६२८।६२९।६३०।६३१।६३२।६३३।६३४।६३५।६३६।६३७।६३८।६३९।६४०।६४१।६४२।६४३।६४४।६४५।६४६।६४७।६४८।६४९।६५०।६५१।६५२।६५३।६५४।६५५।६५६।६५७।६५८।६५९।६६०।६६१।६६२।६६३।६६४।६६५।६६६।६६७।६६८।६६९।६७०।६७१।६७२।६७३।६७४।६७५।६७६।६७७।६७८।६७९।६८०।६८१।६८२।६८३।६८४।६८५।६८६।६८७।६८८।६८९।६९०।६९१।६९२।६९३।६९४।६९५।६९६।६९७।६९८।६९९।७००।७०१।७०२।७०३।७०४।७०५।७०६।७०७।७०८।७०९।७१०।७११।७१२।७१३।७१४।७१५।७१६।७१७।७१८।७१९।७२०।७२१।७२२।७२३।७२४।७२५।७२६।७२७।७२८।७२९।७३०।७३१।७३२।७३३।७३४।७३५।७३६।७३७।७३८।७३९।७४०।७४१।७४२।७४३।७४४।७४५।७४६।७४७।७४८।७४९।७५०।७५१।७५२।७५३।७५४।७५५।७५६।७५७।७५८।७५९।७६०।७६१।७६२।७६३।७६४।७६५।७६६।७६७।७६८।७६९।७७०।७७१।७७२।७७३।७७४।७७५।७७६।७७७।७७८।७७९।७८०।७८१।७८२।७८३।७८४।७८५।७८६।७८७।७८८।७८९।७९०।७९१।७९२।७९३।७९४।७९५।७९६।७९७।७९८।७९९।८००।८०१।८०२।८०३।८०४।८०५।८०६।८०७।८०८।८०९।८१०।८११।८१२।८१३।८१४।८१५।८१६।८१७।८१८।८१९।८२०।८२१।८२२।८२३।८२४।८२५।८२६।८२७।८२८।८२९।८३०।८३१।८३२।८३३।८३४।८३५।८३६।८३७।८३८।८३९।८४०।८४१।८४२।८४३।८४४।८४५।८४६।८४७।८४८।८४९।८५०।८५१।८५२।८५३।८५४।८५५।८५६।८५७।८५८।८५९।८६०।८६१।८६२।८६३।८६४।८६५।८६६।८६७।८६८।८६९।८७०।८७१।८७२।८७३।८७४।८७५।८७६।८७७।८७८।८७९।८८०।८८१।८८२।८८३।८८४।८८५।८८६।८८७।८८८।८८९।८९०।८९१।८९२।८९३।८९४।८९५।८९६।८९७।८९८।८९९।९००।९०१।९०२।९०३।९०४।९०५।९०६।९०७।९०८।९०९।९१०।९११।९१२।९१३।९१४।९१५।९१६।९१७।९१८।९१९।९२०।९२१।९२२।९२३।९२४।९२५।९२६।९२७।९२८।९२९।९३०।९३१।९३२।९३३।९३४।९३५।९३६।९३७।९३८।९३९।९४०।९४१।९४२।९४३।९४४।९४५।९४६।९४७।९४८।९४९।९५०।९५१।९५२।९५३।९५४।९५५।९५६।९५७।९५८।९५९।९६०।९६१।९६२।९६३।९६४।९६५।९६६।९६७।९६८।९६९।९७०।९७१।९७२।९७३।९७४।९७५।९७६।९७७।९७८।९७९।९८०।९८१।९८२।९८३।९८४।९८५।९८६।९८७।९८८।९८९।९९०।९९१।९९२।९९३।९९४।९९५।९९६।९९७।९९८।९९९।१०००।

१९ । २० ब्रह्मलोकपराः बृहत्त्वान्महाते लोकं मतिर्यतमानाः २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५
 अयंचापिमहेष्वासः पार्षतोवाहिनीपतिः ॥ भीमसेनश्च समरेपालयिष्यतिबोधुवम् १९ मावोभीष्माद्वयं किंचिदस्त्वद्युधिसंजयाः ॥ भुवंभीष्मंविजेष्यामः पुर
 स्कृत्यशिखंडिनम् २० तेतथासमयंकृत्वा दशमेऽहनिपांडवाः ॥ ब्रह्मलोकपराभूत्वासंजग्मुः क्रोधमुल्लिताः २१ शिखंडिनं पुरस्कृत्य पांडवं च धनं जयम् ॥ भी
 ष्मस्य पातनेयत्नं परमं ते समास्थिताः २२ ततस्तव सुतादिष्ठानानां जनपदेश्वराः ॥ द्रोणेन सह पुत्रेण सह सेना महाबलाः २३ दुःशासनश्च बलवान्सहसैः सहो
 दैरैः ॥ भीष्मसमरमध्यस्थं पालयांचक्रिरेतदा २४ ततस्तु तावकाः शूराः पुरस्कृत्य महाव्रतम् ॥ शिखंडिप्रमुखान् पार्थान्यो धयंति स्म संयुगे २५ चेदिभिस्तु स
 पंचालैः सहितो वानरध्वजः ॥ ययौ शांतनवं भीष्मं पुरस्कृत्य शिखंडिनम् २६ द्रोणपुत्रं शिनेर्न तावृष्टके तुस्तु पौरवम् ॥ अभिमन्युः सहामात्यं दुर्योधनमयोध
 यत् २७ विराटस्तु स हानीकः सह सेनं जयद्रथम् ॥ वृद्धक्षत्रस्य दायमास सादपरंतप २८ मद्वाराजं महेष्वासं सह सैन्यं युधिष्ठिरः ॥ भीमसेनोऽभिगुप्तस्तु नागा
 नीकमुपाद्रवत् २९ अप्रघृष्य मनावार्य सर्वं शस्त्रभृतां वरम् ॥ द्रौणिप्रतिययौ यतः पांचल्यः सहसोदरैः ३० कर्णिकारध्वजं चैव सिंहकेतुररिदमः ॥ प्रत्युज्जगाम सौ
 भद्रं राजपुत्रो बृहद्वलः ३१ शिखंडिनं च पुत्रास्ते पांडवं च धनं जयम् ॥ राजभिः समरे पार्थमभिपेतुर्जिघांसवः ३२ तस्मिन्नतिमहाभीमसेनयैव पराक्रमे ॥ संप्रधा
 वत्स्वनीकेषु मेदिनीसमकंपत ३३ तान्यनीकान्यनीकेषु समसज्जंत भारत ॥ तावकानां परेषांच दृष्ट्वा शांतनवं वरेण ३४ ततस्ते पांप्रतप्तानां मन्योन्यमभिधाव
 ताम् ॥ प्रादुरासीन् महाशत्रो दिक्षु सर्वासु भारत ३५ शंखदुंदुभिघोषश्च वारणानांच वृंहितैः ॥ सिंहनादश्च सैन्यानां दारुणः समपद्यत ३६ साच सर्वनरे द्राणां
 चंद्रार्कसदृशी प्रभा ॥ वीरांगदकिरीटेषु निष्प्रभा समपद्यत ३७ रजोमेघास्तु संजह्युः शस्त्रविद्युद्गिरावृताः ॥ धनुषांचापिनिघोषो दारुणः समपद्यत ३८ बाणशं
 खप्रणादाश्च भेरिणांच महास्वनाः ॥ रथघोषश्च संजज्ञे सेनयोरुभयोरपि ३९ पाशशक्त्युष्टिसंघैश्च बाणौघैश्च समाकुलम् ॥ निष्प्रकाशमिवाकाशं सेनयोः समपद्यत
 ४० अन्योन्यं रथिनः पेतुर्वाजिनश्च महाहवे ॥ कुंजरान् कुंजराजघ्नः पादातांश्च पदातयः ४१ तत्रासीत्सुमहद्युद्धं कुरूणां पांडवैः सह ॥ भीष्महेतोर्न रव्याघ्रशयेन योरा
 मिषेयथा ४२ तेषां समागमो घोरो बभूव युधिसंगतः ॥ अन्योन्यस्य वधार्थाय जिगीषूणां महाहवे ४३ ॥ इति श्रीम० भीष्मप० भीष्मव० भीष्मोपदेशे पंचदशाधिक
 शततमोऽध्यायः ॥ ११५ ॥ संजय उवाच ॥ अभिमन्युर्महाराज तव पुत्रमयोधयत् ॥ महत्या सेनया युक्तं भीष्महेतोः पराक्रमी १ दुर्योधनो रणे कार्ष्णिनवभिर्न
 तपर्वभिः ॥ आजघानोरसिकुद्धः पुनश्चैनं त्रिभिः शरैः २ तस्य शक्तिरनेकांश्चिन्मृत्योर्घोरांस्वसामिव ॥ प्रेषयामास संकुद्धो दुर्योधनरथं प्रति ३ तामापतंतो स
 हसाघोररूपां विशांपते ॥ द्विधा चिच्छेदते पुत्रः क्षुरप्रेण महारथः ४ तां शक्तिं पतितां दृष्ट्वा कार्ष्णिः परमकोपनः ॥ दुर्योधनं त्रिभिर्बाणैर्बाहोरुरसि चार्पयत् ५
 ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ ॥ इति भीष्मपर्वणि नीलकण्ठीये भारतमावर्षीये पंचदशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११५ ॥ अभिमन्युरिति १ । २ । ३ । ४ । ५

७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ चित्रसेनहति पांडवपक्षीयः सुशर्माणस्य मपरोवार्धक्षेमिर्नतुत्रैर्गर्तः

पुनश्चैनं शरैर्घोरैराजघानस्तनान्तरे ॥ दशभिर्भरतश्रेष्ठभरतानां महारथः ६ तद्युद्धमभवद्भोरंचित्ररूपं च भारत ॥ इंद्रियप्रीतिजननं सर्वपार्थिवपूजितम् ७
 भीष्मस्य निधनार्थाय पार्थस्य विजयाय च ॥ युयुधातेरनेवैरौ सौभद्रकुरुपुंगवौ ८ सात्यकिरभसं युद्धे द्रौणिर्ब्राह्मणपुंगवः ॥ आजघानोरसिकुद्धो नाराचनपरं
 तपः ९ शैनेयोऽपि गुरोः पुत्रं सर्वमर्मसु भारत ॥ अताडय दमेयात्मानवभिः कंकवाजितैः १० अश्वत्थामा तु समरे सात्यकिं नवभिः शरैः ॥ त्रिंशता च पुनस्तूर्णवा
 ह्नोरुरसि चार्पयत् ११ सोऽतिविद्धो महेष्वासो द्रोणपुत्रेण सात्वतः ॥ द्रोणपुत्रं त्रिभिर्बाणैराजघानमहायशः १२ पौरवोष्ट्रकेतुं च शरैराच्छाद्य संयुगे ॥ बहुधा
 दारयांचक्रे महेष्वासं महारथः १३ तथैव पौरवं युद्धेष्ट्रकेतुर्महारथः ॥ त्रिंशतानि शितैर्बाणैर्विव्याधा शुमहाभुजः १४ पौरवस्तु धनुश्छिन्वाष्ट्रकेतोर्महारथः ॥
 ननादबलवन्नावं विव्याध च शितैः शरैः १५ सोऽन्यत्कार्मुकमादाय पौरवं निशितैः शरैः ॥ अजघान महाराज त्रिसप्तत्या शिलीमुखैः १६ तौ तु तत्र महेष्वासौ महा
 मात्रौ महारथौ ॥ महता शरवर्षेण परस्परमविध्यताम् १७ अन्योन्यस्य धनुश्छिन्वाहयान् हत्वा च भारत ॥ विरथावसिद्युद्धाय समीयतु रमर्षणौ १८ आर्षभे चर्मणी
 चित्रेशतचंद्रपुरस्कृते ॥ तारकाशतचित्रे च निश्चिंशौ सुमहाप्रभौ १९ प्रष्टव्यमिह लौराजं स्तावन्योन्यमभिद्रुतौ ॥ वासितासंगमेयतौ सिंहाविव वमहावने २०
 मंडलानि विचित्राणि गतप्रत्यागतानि च ॥ चेरतुर्दर्शयंतौ च प्रार्थयंतौ परस्परम् २१ पौरवोष्ट्रकेतुं तु शंखदेशे महासिना ॥ ताडयामास संकुद्धस्तिष्ठतिष्ठेति चा
 ब्रवीत् २२ चेदिराजोऽपि समरे पौरवं पुरुषर्षभम् ॥ आजघान शिताग्रेण जनुदेशे महासिना २३ तावन्योन्यं महाराज समासाद्य महाहवे ॥ अन्योन्यं वगाभिहतौ
 निपेततुररिदमौ २४ ततः स्वरथमारोप्य पौरवं तनयस्तव ॥ जयत्सेनो रथेनाजावपोवाहरणाजिरात् २५ दृष्टकेतुं तु समरे माद्रीपुत्रः प्रतापवान् ॥ अपोवाहरणे कु
 द्धः सह देवः पराक्रमी २६ चित्रसेनः सुशर्माणं विद्धा बहुभिरायसैः ॥ पुनर्विव्याध तं षष्ठ्या पुनश्च नवभिः शरैः २७ सुशर्मा तुरणे कुद्धस्तव पुत्रं विशांपते ॥ दशभिर्द
 शभिश्चैव विव्याध निशितैः शरैः २८ चित्रसेनश्च तं राजंश्चिंशतानतपर्वभिः ॥ आजघान रणे कुद्धः स च तं प्रत्यविध्यत २९ भीष्मस्य समरे राजन्यशोमानं च वर्धयन् ॥
 सौभद्रो राजपुत्रं तु बृहद्वलमयोधयत् ३० पार्थहेतोः पराक्रांतो भीष्मस्यायोधनं प्रति ॥ आर्जुनिको सलेंद्रस्तु विद्धा पंचभिरायसैः ३१ पुनर्विव्याध विशत्या शरैः
 सन्नतपर्वभिः ॥ सौभद्रः कोसलेंद्रं तु विव्याधाष्टभिरायसैः ३२ नाकं पयत संग्रामे विव्याध च पुनः शरैः ॥ कौसल्यस्य धनुश्चापि पुनश्चिच्छेद फाल्गुनिः ३३ आज
 घानशरैश्चापि त्रिंशता कंकपात्रिभिः ॥ सोऽन्यत्कार्मुकमादाय राजपुत्रो बृहद्वलः ३४ फाल्गुनिसमरे कुद्धो विव्याध बहुभिः शरैः ॥ तयोर्युद्धं समभवद्भीष्महेतोः परं
 तप ३५ संरब्धयोर्महाराज समरे चित्रयोधिनोः ॥ यथा देवा सुरे युद्धे बलिवा सवयोरभूत् ३६

भीमसेनोरथानीकयोधयन्वहशोभत ॥ यथाशक्रोवज्रपाणिर्दारयन्पर्वतोत्तमान् ३७ तेवध्यमानाभीमेनमातंगागिरिसन्निभाः ॥ निपेतुरुर्व्यासहितानादयंतोवसुं
धराम् ३८ गिरिमात्राहितेनागाभिन्नांजनचयोपमाः ॥ विस्जुर्वसुधांप्राप्ताविकीर्णाद्वपर्वताः ३९ युधिष्ठिरोमहेष्वासोमद्रसाजानमाहवे ॥ महत्यासेनयागुप्तपीड
यामाससंगतम् ४० मद्रेश्वरश्चसमरेधर्मपुत्रमहारथम् ॥ पीडयामाससंरब्धोभीष्महेतोः पराक्रमी ४१ विराट्सैधवोराजाविद्धासन्नतपर्वभिः ॥ नवभिः सायकै
स्तीक्ष्णैस्त्रिंशतापुनरार्पयत् ४२ विराटश्चमहाराजसैधवंवाहिनीपतिः ॥ त्रिंशद्भिर्निशितैर्बाणैराजधानस्तनान्तरे ४३ चित्रकार्मुकनिस्त्रिंशौचित्रवर्मायुधध्वजौ ॥
रेजतुश्चित्ररूपौतौसंग्रामे मत्स्यसैधवौ ४४ द्रोणः पांचालपुत्रेण समागम्य महारणे ॥ महासमुदयचक्रेशरैः सन्नतपर्वभिः ४५ ततो द्रोणो महाराजपार्षतस्य महद्भुः ॥
छित्वा पांचाशतेषूणां पार्षतं समविध्यत् ४६ सोऽन्यत्कार्मुकमादाय पार्षतः परवीरहा ॥ द्रोणस्य भिषतो युद्धे प्रेषयामास सायकान् ४७ ताञ्छराञ्छरघातेन चिच्छेद
समहारथः ॥ द्रोणोऽपदपुत्राय प्राहिणोत्पंचसायकान् ४८ ततः कुद्वो महाराजपार्षतः परवीरहा ॥ द्रोणाय चिक्षेप गदाय मदंडोपमारणे ४९ तामापतंतौ सहसा हेम
पट्टविभूषिताम् ॥ शरैः पंचाशता द्रोणो वारयामास संयुगे ५० सा छिन्ना बहुधारा जन्द्वाणचापच्युतैः शरैः ॥ चूर्णीकृता विशीर्यती पपात वसुधातले ५१ गदां विनि
हतां दृष्ट्वा पार्षतः शत्रुतापनः ॥ द्रोणाय शक्तिं चिक्षेप सर्वपारसर्वीशुभाम् ५२ तां द्रोणो नवभिर्बाणैश्चिच्छेद युधिभारत ॥ पार्षतं च महेष्वासं पीडयामास संयुगे ५३
एवमेतन्महायुद्धं द्रोणपार्षतयोरभूत् ॥ भीष्मं प्रति महाराजघोररूपं भयानकम् ५४ अर्जुनः प्राप्य गगियं पीडयन्निशितैः शरैः ॥ अभ्यद्रवत् संमतो वने मत्तसि वद्विपम्
५५ प्रत्युद्ययौ च तं राजा भगदत्तः प्रतापवान् ॥ त्रिधाभिन्नेन नागेन मदां धेनमहाबलः ५६ तमापतंतौ सहसामहेन्द्रगजसन्निभम् ॥ परं यत्नं समास्थाय बीभत्सुः प्रत्यप
द्यत् ५७ ततो गजगती राजा भगदत्तः प्रतापवान् ॥ अर्जुनं शरवर्षेण वारयामास संयुगे ५८ अर्जुनस्तु ततो नागमायां तं रजतोपमैः ॥ विमलैरायसैस्तीक्ष्णैरविध्यत्
महारणे ५९ शिखंडिनं च कैतेयो याहिया हीत्य चोदयत् ॥ भीष्मं प्रति महाराज जह्येन मिति चाब्रवीत् ६० प्रागज्योतिषस्ततो हित्वा पांडवं पांडुपुत्रं ॥ प्रययौ त्व
रितो राजान्दुपदस्य रथं प्रति ६१ ततोऽर्जुनो महाराज भीष्ममभ्यद्रवद्भुतम् ॥ शिखंडिनं पुरस्कृत्य ततो युद्धमवर्तत् ६२ ततस्ते तावकाः शूराः पांडवं रभसं युधि ॥ स
मभ्यधावन्नक्रोशंतस्तदद्भुतमिवाभवत् ६३ नानाविधान्यनीकानि पुत्राणां ते जनाधिप ॥ अर्जुनो व्यधमत्काले दिवी वा प्राणिमारुतः ६४ शिखंडी तु समासाद्य भर
तानां पितामहम् ॥ इषुभिस्तूर्णमव्यग्रो बहुभिः स समाचिनोत् ६५ रथाभ्यगारश्चापार्चिरसि शक्तिगदधनः ॥ शरसंघमहाज्वालः क्षत्रियान्समरेऽदहत ३६ यथाग्निः
सुमहानिद्वः कक्षे चरति सानिलः ॥ तथा जज्वाल भीष्मोऽपि दिव्यान्वस्त्राण्युदीरयत् ६७

सोमकांश्चरणे भीष्मोजघ्रे पार्थपदानुगान् ॥ न्यवारयत् तत्सैन्यं पांडवस्य महारथः ६८ सुवर्णपुंखैरिषुभिः शितैः सन्नतपर्वभिः ॥ नादयन्सदिशो भीष्मः प्रदिशश्च महाहवे
६९ पातयन्नरथिनो राजन हयांश्च सहसादिभिः ॥ मुंडतालवनानीव चकार सरथवज्रान् ७० निर्मनुष्यान् रथान् राजान् गजान् श्वांश्च संयुगे ॥ चकार समरे भीष्मः सर्वशस्त्र
भृतां वरः ७१ तस्य ज्यातलनिर्वोषं विस्फूर्जितमिवाशनेः ॥ निशम्य सर्वतो राजन्समकंपंतसैनिकाः ७२ अमोघान्यपतन्वाणाः पितुस्ते मनुजेश्वर ॥ नासज्जं
तशरिरेषु भीष्मचापच्युताः शराः ७३ निर्मनुष्यान् रथान् राजन्सुयुक्तान् जवनैर्हयैः ॥ वातायमानान् द्राक्षं हियमाणान् विशांपते ७४ चेदिका शिखरूपाणां सहस्राणि
चतुर्दश ॥ महारथाः समाख्याताः कुलपुत्रास्तनुत्यजः ७५ अपरावर्तिनः शूराः सुवर्णविकृतध्वजाः ॥ संग्रामे भीष्मसाद्य सवाजिरथकुंजराः ७६ जग्मुस्ते परलो
काय व्यादितास्य भिवांतकम् ॥ न तत्रासीद्गणे राजन्सोमकानां महारथः ७७ यः संग्राम्यरणे भीष्मं जीविते स्म मनोदधे ॥ तांश्च सर्वान् रणे यो धान् प्रेतराजपुरं प्रति ७८
नीतान् मन्यंत जना दृष्ट्वा भीष्मस्य विक्रमम् ॥ न कश्चिदेनं समरे प्रत्युद्याति महारथः ७९ ऋते पांडुसुतं वीरं श्वेताश्वं कृष्णसारथिम् ॥ शिखंडिनं च समरे पांचाल्यम
भितौ जसम् ८० ॥ इति श्रीमहाभारते भीष्मपर्वणि भीष्मवधपर्वणि संकुलयुद्धे षोडशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११६ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ संजय उवाच ॥ शिखं
दीतुरणे भीष्मसाद्य पुरुषर्षभम् ॥ दशभिर्निशितैर्भैरैराजधानस्तनान्तरे १ शिखंडिनं तु गाग्रेयः क्रोधदीप्तेन चक्षुषा ॥ संप्रेक्षत कटाक्षेण निर्दहन्निव भारत २
स्त्रीत्वं तस्य स्मरन् राजन्सर्वलोकस्य पश्यतः ॥ नाजधानरणे भीष्मः स च तन्नावबुद्धवान् ३ अर्जुनस्तु महाराज शिखंडिनमभाषत् ॥ अभिद्रवस्व त्वरितं जहि चैनं
पितामहम् ४ किं ते विवक्षया वीरजहि भीष्ममहारथम् ॥ न ह्यन्यमनुपश्यामि कंचिद्यौधिष्ठिरेवले ५ यः शक्तः समरे भीष्मं प्रतियोद्धुमिहाहवे ॥ ऋते त्वां पुरुषव्या
घ्रसत्यमेतद्ब्रवीमि ते ६ एवमुक्तस्तु पार्थेन शिखंडी भरतर्षभ ॥ शरैर्नानाविधैस्तूर्णपितामहमवाकिरत् ७ अचिंतयित्वा तान्वाणान् पिता देवव्रतस्तव ॥ अर्जुनं
समरे कुद्वं वारयामास सायकैः ८ तथैव च चभूं सर्वा पांडवानां महारथः ॥ अप्रैषीत्स शरैस्तीक्ष्णैः परलोकाय मारिष ९ तथैव पांडवाराजन्सैन्येन महता वृताः ॥
भीष्मं संछादयामासुर्मेघा इव दिवाकरम् १० स समं तात्परिं वृत्तो भारतो भरतर्षभ ॥ निर्ददाहरणेश्वरान्वनो वद्वि रिव ज्वलन् ११ तत्राद्भुतमपश्याम तव पुत्रस्य पौ
रुषम् ॥ अयोधयच्च यत्पार्थ जुगोप च पितामहम् १२ कर्मणा तेन समरे तव पुत्रस्य धन्विनः ॥ दुःशासनस्य तु तपुः सर्वलोकमहात्मनः १३ यदेकः
समरे पार्थान्सार्जुनान्समयोधयत् ॥ न चैनं पांडवा युद्धे वारयामासुरुत्बणम् १४ दुःशासनेन समरे रथिनो विस्थिताः ॥ सादिनश्च महेष्वासो हस्ति
नश्च महाबलः १५

१६ । १७ भारतमहामात्रं भरतवंशश्रेष्ठं १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ शर्मसुहृदेषु वा वर्मरक्षाहेतुत्वात् २८ समासितुं उपसर्गितुं

विनिर्भिन्नाः शरैस्तीक्ष्णैर्निपेतुर्वसुधातले ॥ शरातुरास्तथैवान्येदंतिनोविदुतादिशः १६ यथाग्निरिधनं प्राप्यज्वलेद्दीप्ताचिरुल्वणम् ॥ तथाजज्वालपुत्रस्तेपांडुसे
नांविनिर्दहन् १७ तंभारतमहामात्रं पांडवानां महारथः ॥ जेतुं नोऽसहते कश्चिन्नाभ्युद्यातुं कथंचन १८ ऋतेमहेंद्रतनयाच्छेताश्वात्कृष्णसारथेः ॥ सहितं समरे राज
त्रिजित्यविजयोऽर्जुनः १९ भीष्ममेवाभिद्राव सर्वसैन्यस्य पश्यतः ॥ विजितस्तव पुत्रोऽपि भीष्मबाहुव्यपाश्रयः २० पुनः पुनः समाश्वस्य प्रायुध्यतमदोक्त्वः ॥
अर्जुनस्तुरगे राजन्यो धयन् संव्यराजत २१ खिखंडी तुरगे राजन् विव्याधैव पितामहम् ॥ शरैश्शानि संस्पृशैस्तथा सर्पविषोपमैः २२ न च स्मते रुजं च कुः पितुस्तव ज
नेश्वर ॥ स्मयमानस्तु गांगेयस्तान्वाणान् जगृहेतदा २३ उष्णातो हिनरो यद्गजलभाराः प्रतीच्छति ॥ तथा जग्राह गांगेयः शरधाराः शिखंडिनः २४ तं क्षत्रियाम
हाराजददृशुर्धोरमाहवे ॥ भीष्मं दहतं सैन्यानि पांडवानां महामनाम् २५ ततोऽब्रवीत्तव सुतः सर्वसैन्यानि मारिष ॥ अभिद्रवत संग्रामे फाल्गुनं सर्वतोरणे २६ भीष्मो
वः समरे सर्वान्पालयिष्यति धर्मवित् ॥ तेभ्यं सुमहत्स्य क्त्वा पांडवान् प्रतिबुध्यत २७ हेमतालेन महता भीष्मस्तिष्ठति पालयन् ॥ सर्वेषां धार्तराष्ट्राणां समरे शर्मवर्मच
२८ त्रिदशाऽपि समुत्तुक्तानां लंभीष्मं समासितुम् ॥ किमु पार्थ महामानं मर्त्यभूता महाबलाः २९ तस्माद्भवत मायोधाः फाल्गुनं प्राप्य संयुगे ॥ अहमद्यरण्यतो यो
धयिष्यामि पांडवम् ३० सहितः सर्वतो यत्तैर्भवद्भिर्वसुधाधिपैः तच्छ्रुत्वा तु वचो राजंस्तव पुत्रस्य धन्विनः ३१ सर्वयोधाः सुसंरब्धा बलवंतो महाबलाः ॥ ते विदेहाः क
लिंगाश्च दासे रकगणाश्च ३२ अभिपेतुर्निपादाश्च सौवीराश्च महारणे ॥ बाल्हीका दरदाश्चैव प्रतीच्यो दीच्यमालवाः ३३ अभीषाहाः शूरसेनाः शिवथोऽथ वसातयः ॥
शाल्वाः शकाश्चिगर्ताश्च अंबष्ठाः केकयैः सह ३४ अभिपेतुरणे पार्थ पतंगा इव पावकम् ॥ शलभा इव राजेंद्र पार्थम प्रतिमंरणे ॥ एतान् सर्वान्सहानीकान् महाराज महार
थान् ३५ दिव्यान् यस्त्राणि संचित्य प्रसंघाय धनं जयः ॥ स तैरस्त्रैर्महावैर्देदाह सुमहाबलः ३६ शरप्रतापैर्बभूवुः पतंगानि वपावकः ॥ तस्य बाणसहस्राणि सृजतो दृ
ढधन्विनः ३७ दीप्यमानमिवाकाशे गांडीवं समदृश्यत ॥ तेशरार्ता महाराज विप्रकीर्णमहाध्वजाः ३८ नाम्यवर्ततराजानः सहितावानरध्वजम् ॥ सध्वजारथिनः
पेतुर्हयारोहा हयैः सह ३९ सगजाश्च गजारोहाः किरीटिशरताडिताः ॥ ततोऽर्जुन भुजोत्सृष्टैरावृताऽऽसीद सुधरा ४० विद्रवद्भिश्च बहुधा बलैराज्ञां समंततः ॥ अथ
पार्थो महाराज द्रावयित्वा वरूथिनीम् ४१ दुःशासनाय सुबहून् प्रेषयामास सायकान् ॥ ते तु मित्रातव सुतं दुःशासनमयो मुखाः ४२ धरणीं विविशुः सर्वे वल्मीकमिव प
न्नगाः ॥ हयांश्चास्यत तो जघ्ने सारथिचन्यपातयत् ४३ विविंशतिं च विंशत्या विरथं कृतवान् प्रभुः ॥ आजघान भृशं चैव पंचभिर्नतपर्वभिः ४४

नाशयितुं वा मर्त्यभूताः मर्त्यस्वरूपाः २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४

४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ महाधनाः बहुमूल्याः ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ ॥ इति भी० मी० भारतमावदीपे

कृपं विकर्णं शल्यं च विद्धा बहुभिरायसैः ॥ चकार विरथांश्चैव कौंतेयः श्वेतवाहनः ४५ एवं ते विरथाः सर्वे रूपः शल्यश्च मारिष ॥ दुःशासनो विकर्णश्च तथैव च विविंशतिः
४६ संप्राद्रवंत समरे निर्जिताः सव्यसाचिना ॥ पूर्वाह्णे भरतश्रेष्ठ पराजित्य महारथान् ४७ प्रज्वालरणे पार्थो विधूम इव पावकः ॥ तथैव शरवर्षेण भास्वरो रश्मिवानिव
४८ अन्यानपि महाराजतापयामास पार्थिवान् ॥ पराङ्मुखी कृत्य तथा शरवर्षे महारथान् ४९ प्रावर्तयत संग्रामेशोणितो दां महानदीम् ॥ मध्येन कुरुसैन्यानां पांडवा
नां च भारत ५० गजाश्च रथसंघाश्च बहुधारथिभिर्हताः ॥ रथाश्च निहतानां गैर्हयाश्चैव पदातिभिः ५१ अंतराच्छिद्यमानानि शरीराणि शिरांसि च ॥ निपेतुर्दिक्षु स
र्वासु गजाश्च रथयोधिनाम् ५२ छत्रमायो धनं राजकुंडलांगदधारिभिः ॥ पतितैः पाल्यमानैश्च राजपुत्रैर्महारथैः ५३ रथनेमिनि कृतैश्च गजैश्चैव वपोथितैः ॥ पादा
ताश्चाप्यधावंत साश्वाश्च हययोधिनः ५४ गजाश्च रथयोधाश्च परिपेतुः समंततः ॥ विकीर्णाश्च रथाभूमौ भग्नचक्रयुगध्वजाः ५५ तद्गजाश्च रथोधानां रुधिरसमुक्षि
तम् ॥ छत्रमायो धनं रेजे रक्ताभ्रमिव शरदम् ५६ श्वानः काकाश्च गृध्राश्च वृका गोमायुभिः सह ॥ प्रणेदुर्भक्ष्यमासाद्य विकृताश्च मृगद्विजाः ५७ ववुर्बहुविधाश्चैव दि
क्षु सर्वासु मारुताः ॥ दृश्यमाने पुरक्षः सुभूतेषु च न दत्सु च ५८ कांचनानि च दामानि पताकाश्च महामहाधनाः ॥ धूयमाना व्यदृश्यंत सहसामारुतेरिताः ५९ श्वेतच्छत्र
सहस्राणि सध्वजाश्च महारथाः ॥ विकीर्णाः समदृश्यंत शतशोऽथ सहस्रशः ६० सपताकाश्च मातंगादिशो जग्मुः शरातुराः ॥ क्षत्रियाश्च मनुष्येन्द्रगदाशक्तिधनुर्धराः
६१ समंततश्च दृश्यंत पतिता धरणीतले ॥ ततो भीष्मो महाराज दिव्यमस्त्रमुदीरयन् ६२ अभ्यधावत कौंतेयं मिषतां सर्वधन्विनाम् ॥ तं शिखंडीरणे यांत मभ्यद्रवत
दंशितः ६३ ततः समाहरद्भीष्मस्तदस्त्रं पावकोपमम् ॥ त्वरितः पांडवो राजन्मध्यमः श्वेतवाहनः ६४ निजघ्ने तावकं सैन्यं मोहयित्वा पितामहम् ६५ ॥ इति श्रीमहा
भारते भीष्मपर्वणि भीष्मवधपर्वणि संकुलयुद्धे सप्तदशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११७ ॥ ॥ ॥ ॥ संजय उवाच ॥ समं व्यूढेऽप्यनिकेषु भूयिष्ठेऽप्यनिवर्तिनः ॥ ब्र
ह्मलोकपराः सर्वे समपद्यंत भारत १ न ह्यनीकमनीकेन समसज्जत संकुले ॥ रथानरथिभिः सार्वपादातानपदातिभिः २ अश्वानाश्चैर्युध्यंत गजान गजयोधिभिः ॥ उ
न्मत्तवन्महाराज युध्यंत तत्र भारत ३ महान्व्यतिकरो रौद्रः सेनयोः समपद्यत ॥ नरनागगणेष्वेवं विकीर्णेषु च सर्वशः ४ क्षयेतस्मिन् महारौद्रे निर्विशेषमजायत ॥
ततः शल्यः रूपश्चैव चित्रसेनश्च भारत ५ दुःशासनो विकर्णश्च रथानां स्थायभास्वरान् ॥ पांडवानां रणेश्वराध्वजिनीं समकंपयन् ६ सावध्यमाना समरे पांडुसे
नामहात्मभिः ॥ भ्राम्यते बहुधाराजन्म मारुतेनैव नोर्जले ७ यथा हि शैशिरः कालो गवां मर्माणि कृतंति ॥ तथा पांडुसुतानां वैभीष्मो मर्माणि कृतंति ८

सप्तदशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११७ ॥ ॥ ॥ ॥ समाप्तिः १ । २ । ३ व्यतिकरः श्लोकः ४ । ५ । ६ । ७ । ८

९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३।२४।२५।२६।२७।२८।२९।३०।३१।३२।३३।३४।३५।३६।३७।३८।३९।४०।४१।४२।४३।४४।४५।४६।४७।४८।४९।५०।५१।५२।५३।५४।५५।५६।५७।५८।५९।६०।६१।६२।६३।६४।६५।६६।६७।६८।६९।७०।७१।७२।७३।७४।७५।७६।७७।७८।७९।८०।८१।८२।८३।८४।८५।८६।८७।८८।८९।९०।९१।९२।९३।९४।९५।९६।९७।९८।९९।१००।

तथैवतवसैन्यस्यपार्थेनचमहात्मना ॥ नवमेघप्रतीकाशाःपातिताबहुधामजाः ९ मृद्यमानाश्चदृश्यन्तेपार्थेननरयूथपाः ॥ इषुभिस्ताड्यमानाश्चनाराचैश्चसह
स्त्रजः १० पेतुरार्तस्वरंधोरंरुत्वातत्रमहागजाः ॥ आनद्धाभरणैःकायैर्निहतानामहात्मनाम् ११ छत्रमायोधनरेजेशिरोभिश्चसकुंडलैः ॥ तस्मिन्नेवमहाराजम
हावीरवरक्षये १२ भीष्मेचयुधिविक्रांतेपांडवेचधनंजये ॥ तेपराक्रांतमालोक्यराजयुधिपितामहम् १३ अभ्यवर्तततेपुत्राःसर्वेसैन्यपुरस्कृताः ॥ इच्छन्तो
निधनंयुद्धेस्वर्गंरुत्वापरायणम् १४ पांडवानभ्यवर्तततस्मिन्वीरवरक्षये ॥ पांडवाऽपिमहाराजस्मरंतोविविधान्वहन् १५ क्लेशान्कृतान्सपुत्रेणत्वयापूर्वनराधि
प ॥ मयंत्यक्त्वारणेश्वरान्नहलोकायतत्पराः १६ तावकांस्तवपुत्रांश्चयोधयंतिप्रहृष्टवत् ॥ सेनापतिस्तुसमरेप्राहंसनामहारथः १७ अभिद्रवतगांयेयंसोमकाः
सृजयैःसह ॥ सेनापतिवचःश्रुत्वासोमकाःसृजयाश्चते १८ अभ्यद्रवंतगांयेयंशरवृष्ट्यासमाहताः ॥ वध्यमानस्ततोराजपिताशांतनवस्तव १९ अमर्षवश
मापन्नोयोधयामाससृजयान् ॥ तस्यकीर्तिमतस्तातपुरारामेणधीमता २० संप्रदत्तास्त्रशिक्षावैपरानिकविनाशना ॥ सतांशिक्षामधिष्ठायकुर्वन्परवलक्ष्यम्
२१ अहन्यहनिपार्थानांरुद्धःकुरुपितामहः ॥ भीष्मोदशसहस्राणिजघानपरवीरहा २२ तस्मिंस्तुदशमेप्राप्तेदिवसेभरतर्षभ ॥ भीष्मेणैकेनमत्स्येषुपंचालेषुच
संयुगे २३ गजाश्चममितंहत्वाहताःसप्तमहारथाः ॥ हत्वापंचसहस्राणिस्थानांप्रपितामहः २४ नराणांचमहायुद्धेसहस्राणिचतुर्दश ॥ दंतिनांचसहस्राणिहया
नामयुतंपुनः २५ शिक्षावलेननिहतंपित्रातवविशंपते ॥ ततःसर्वमहीपानांक्षपवित्वावरूथिनीम् २६ विराटस्यप्रियोभ्राताशतानीकोनिषातितः ॥ शता
नीकंचसमरेहत्वाभीष्मःप्रतापवान् २७ सहस्राणिमहाराजराज्ञांभ्रैरपातयत् ॥ उद्दिग्नाःसमरेयोधाविक्रोशंतिधनंजयम् २८ येचकेचनपार्थानामभियाताधनं
जयम् ॥ राजानोभीष्ममासाद्यगतास्तेयमसादनम् २९ एवंदशदिशोभीष्मःशरजालैःसमंततः ॥ अतीत्यसेनापार्थानामवतस्थेचमूमुखे ३० सकृत्वासुम
हत्कर्मतस्मिन्वैदशमेऽहनि ॥ सेनयोरंतरेतिष्ठन्प्रगृहीतशरासनः ३१ नचैनंपार्थिवाःकेचिच्छक्ता राजत्रिरीक्षितुम् ॥ मध्यं प्रातंसंध्याभीष्मेतपंतंभास्करंदिवि ३२
यथादैत्यचमूंशक्रस्तापयामाससंयुगे ॥ तथाभीष्मःपांडवेयांस्तापयामासभारत ३३ तथाचैनंपराक्रांतमालोक्यमधुसूदनः ॥ उवाचदेवकीपुत्रःप्रीयमाणो
धनंजयम् ३४ एषशांतनवोभीष्मःसेनयोरंतरेस्थितः ॥ सत्रिहृत्यबलादेनंविजयस्तेभविष्यति ३५ बलात्संस्तंभयस्त्रैनंयत्रेपामिद्यतेचमूः ॥ नहिभीष्मशरा
नन्यःसोढुमुत्सहतेविभो ३६ ततस्तस्मिन्क्षणेराजंश्चोदितोवानरध्वजः ॥ सध्वजंसरथंसाश्वंभीष्ममंतर्दधेशरैः ३७ सचापिकुरुमुख्यानामृषभःपांडवेरितान्
शरवातैःशरवातान्वबुधाविदुधावतान् ३८ ततःपंचालराजश्चष्टकेतुश्चवीर्यवान् ॥ पांडवोभीमसेनश्चष्टष्टयुग्मश्चपार्थतः ३९

४१।४२।४३।४४।४५।४६।४७।४८ अदीनात्माजर्णीस्वभावः ४९।५०।५१।५२।५३।५४ ॥ इतिभीष्मी०मा०अष्टाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११८ ॥ एवमिति २।२

यमौचचेकितानश्चकेकयापंचचैवह ॥ सात्यकिश्चमहाबाहुःसौभद्रोऽथघटोत्कचः ४० द्रौपदेयाःशिखंडीचकुंतिमोजश्चवीर्यवान् ॥ सुशर्माचविराटश्चपांडवे
यामहाबलाः ४१ एतेचान्येचबहवःपीडिताभीष्मसायकैः ॥ समुद्रताःफाल्गुनेननिमग्नाःशोकसागरे ४२ ततःशिखंडीवेगेनप्रगृह्यपरमायुधम् ॥ भीष्ममेवा
भिदुद्रावरक्षमाणःकिरीटिना ४३ ततोऽस्यानुचरान्हत्वासर्वानरणविभागवित् ॥ भीष्ममेवाभिदुद्राववीभत्सुरपराजितः ४४ सात्यकिश्चेकितानश्चष्टष्टयुग्म
श्चपार्थतः ॥ विराटोऽपदश्चैवमाद्रीपुत्रौचपांडवौ ४५ दुद्रुवभीष्ममेवाजौरक्षितादृढधन्वना ॥ अभिमन्युश्चसमरेद्रौपद्याःपंचचात्मजाः ४६ दुद्रुवःसमरेभी
ष्मंसमुद्यतमहायुधाः ॥ तेसर्वेदृढधन्वानःसंयुगेष्वपलायिनः ४७ बहुधामीष्ममानर्द्धमार्गिणैःक्षतमार्गिणैः ॥ विधूयतान्बाणगणान्येमुक्ताःपार्थिवोत्तमैः ४८ पा
ंडवानामदीनात्माव्यगाहतवरूथिनीम् ॥ चक्रेशरविधातंचक्रीडन्निवापितामहः ४९ नामिसंधतपांचाल्येस्मयमानोमुहुर्मुहुः ॥ स्त्रीत्वंतस्यामुसंस्मृत्यभीष्मो
बाणान्शिखंडिने ५० जघानद्रुपदानीकेरथान्सप्तमहारथः ॥ ततःकिलाकिलाशदःक्षणेनसमभूतदा ५१ मत्स्यपांचालचेदीनांतमेकमभिधावताम् ॥ तेनरा
श्वरथवातैर्मार्गिणैश्चपरतंप ५२ तमेकंछादयामासुर्मेधाइवदिवाकरम् ॥ भीष्मभागीरथीपुत्रंप्रतपंतंरणेरिपून् ५३ ततस्तस्यचतेषांचयुद्धेदेवासुरोपमे ॥ कि
रीटीभीष्ममानच्छेत्पुरस्कृत्यशिखंडिनम् ५४ ॥ इतिश्रीमहाभारतेभीष्मपर्वणिभीष्मव० भीष्मपराक्रमेअष्टादशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११८ ॥ ॥ ५४ ॥
संजयउवाच ॥ एवंतेपांडवाःसर्वेपुरस्कृत्यशिखंडिनम् ॥ विव्यधुःसमरेभीष्मंपरिवार्यसमंततः १ शतग्रीभिःसुघोराभिःपरिधैश्चपरश्वधैः ॥ मुद्गरैर्मुसलैःप्रासैः
क्षेपणीयैश्चसर्वशः २ शरैःकनकपुंखैश्चशक्तितोमरकंपनैः ॥ नाराचैर्वत्सदंतैश्चभुशुंडिभिश्चसर्वशः ३ अताडयनरणेभीष्मंसहिताःसर्वसृजयाः ॥ सविशीर्णतनु
त्राणःपीडितोबहुभिस्तदा ४ नविव्यथेतदाभीष्मोभिद्यमानेषुमर्मसु ॥ संदीप्तशरचापाग्रिरस्त्रप्रमृतमारुतः ५ नेमिनिर्हादसंतापोमहास्त्रोदयपावकः ॥ चित्र
चापमहाज्वालोवीरक्षयमर्हेधनः ६ युगांताग्निसमप्रख्यःपरेषांसमपद्यत ॥ विवृत्त्यरथसंधानामंतरेणविनिःसृतः ७ दृश्यतेस्मनरेद्राणांपुनर्मध्यगतश्चरन् ॥
ततःपंचालराजंचष्टष्टकेतुमर्चित्यच ८ पांडवानीकिनीमध्यमाससादविशंपते ॥ ततःसात्यकिभीमौचपांडवंचधनंजयम् ९ द्रुपदंचविराटंचष्टष्टयुग्मंचपार्थ
तम् ॥ भीमघोषैर्महावेगैर्महावरणभेदिभिः १० षडेतान्निशितैर्भीष्मःप्रविष्याधोत्तमैःशरैः ॥ तस्यतेनिशितान्बाणात्सान्निवार्यमहारथाः ११ दशभिर्दशभिर्भी
ष्ममर्दयामासुरोजसा ॥ शिखंडीतुमहाबाणानयान्मुमोचमहारथः १२ नचकुस्तेरुजंतस्यस्वर्णपुंखाःशिलाशिताः ॥ ततःकिरीटीसंरब्धोभीष्ममेवाभ्यधावत
१३ शिखंडिनंपुरस्कृत्यधनुश्चास्यसमाच्छिनत् ॥ भीष्मस्यधनुषश्छेदनामृष्यंतमहारथाः १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥

द्रोणश्चतुर्वर्माचसैधवश्चजयद्रथः ॥ भूरिश्रवाःशलःशल्योभगदत्तस्तथैवच १५ सप्तैतेपरमकुद्धाःकिरीटिनमभिदुताः ॥ तत्रशस्त्राणिदिव्यानिदर्शयंतोमहार
थाः १६ अभिपेतुर्भृशंकुद्धाश्छादयंतश्चपांडवम् ॥ तेषामापततांशब्दःशुश्रुवेफालगुनंप्रति १७ उद्धूतानांयथाशब्दःसमुद्राणांयुगक्षये ॥ घृतानयतगृहीत
विद्वच्चध्वमवकर्तत १८ इत्यासीत्सुमुलःशब्दःफालगुनस्यरथंप्रति ॥ तंशब्दंतुमुलंश्रुत्वापांडवानांमहारथाः १९ अभ्यधावन्परीप्संतःफालगुनंभरतर्षभ ॥ सा
त्यकिर्भीमसेनश्चष्टष्टुश्रुश्चपार्षतः २० विराट्द्रुपदौचोभौराक्षसश्चघटोत्कचः ॥ अभिमन्युश्चसंकुद्धःसप्तैतेक्रोधमूर्छिताः २१ समभ्यधावंस्त्वरिताश्चित्रकार्मु
कधारिणः ॥ तेषांसमभवदुद्धंतुमुलंलोमहर्षणम् २२ संग्रामेभरतश्रेष्ठदेवानांदानवैरिव ॥ शिखंडीतुरणेश्रेष्ठोरक्ष्यमाणःकिरीटिना २३ अविध्यद्दशभिर्भीष्मं
छिन्नधन्वानमाहवे ॥ सारथिदशभिश्चास्यध्वजैकेनचिच्छिदे २४ सोऽन्यत्कार्मुकमादायगंगेयोवेगवत्तरम् ॥ तदप्यस्यशितैर्बाणैस्त्रिभिश्चिच्छेदफालगुनः
२५ एवंसपांडवःक्रुद्धात्तमात्तंपुनःपुनः ॥ धनुश्चिच्छेदभीष्मस्यसव्यसाचीपरंतपः २६ सच्छिन्नधन्वासंकुद्धःसृक्किणीपरिसलिहन् ॥ शक्तिजग्राहतरसागिरी
णामपिदारणीम् २७ तांचचिक्षेपसंकुद्धःफालगुनस्यरथंप्रति ॥ तामापतंतीसंप्रेक्ष्यज्वलंतीमशनीमिव २८ समादत्तशितान्मल्लान्पंचपांडवनंदनः ॥ तस्य
चिच्छेदतांशक्तिपंचधापंचभिःशरैः २९ संक्रुद्धोभरतश्रेष्ठभीष्मबाहुप्रवेरिताम् ॥ सापपाततथाच्छिन्नासंकुद्धेनकिरीटिना ३० मेघदंढपरिभ्रष्टाविच्छिन्नेवश
तहदा ॥ छिन्नांतांशक्तिमालोक्यभीष्मःक्रोधसमन्वितः ३१ अचित्तयद्रणेवीरोबुद्ध्यापरपुरंजयः ॥ शक्तोऽहंधनुषैकेननिहंतुंसर्वपांडवान् ३२ यद्येषानभवद्भो
साविष्वक्सेनोमहाबलः ॥ कारणद्वयमास्थायनाहंयोत्स्यामिपांडवान् ३३ अवध्यत्वाच्चपांडूनांस्त्रीभावाच्चशिखंडिनः ॥ पित्रातुष्टेनमेपूर्वयदाकालीमुदावहम्
३४ स्वच्छंदमरणंदत्तमवध्यत्वरणेतथा ॥ तस्मान्मृत्युमहंमन्येप्राप्तकालमिवात्मनः ३५ एवंज्ञात्वाव्यवसितंभीष्मस्यामिततेजसः ॥ ऋषयोवसवश्चैववियत्स्था
भीष्ममब्रुवन् ३६ यत्तेव्यवसितंताततदस्माकमपिप्रियम् ॥ तत्कुरुष्वमहाराजयुद्धेदुर्द्धनिवर्तय ३७ अस्यवाक्यस्यनिधनेप्रादुरासीच्छिवोऽनिलः ॥ अनु
लोमःसुगंधीचपृषतैश्चसमन्वि नः ३८ देवदुंदुभयश्चैवसंप्रणेदुर्महास्वनाः ॥ पपातपुष्पवृष्टिश्चभीष्मस्योपरिमारिष ३९ नचतच्छुश्रुवेकश्चित्तेषांसंवदतांनृप ॥
ऋतेभीष्ममहाबाहुमांचापिसुनितेजसा ४० संभ्रमश्चमहानासीद्विदशानांविशोपते ॥ पतिष्यतिरथाद्भीष्मेसर्वलोकाप्रियेतदा ४१ इतिदेवगणानांचवाक्यंशु
त्वामहातपाः ॥ ततःशांतनवोभीष्मोवीभत्सुनात्यवर्तत ४२ भिद्यमानःशितैर्बाणैःसर्वावरणभेदिभिः ॥ शिखंडीतुमहाराजभरतानांपितामहम् ४३ आजघा
नोरसिकुद्धोनवभिर्निशितैःशरैः ॥ सतेनाभिहतःसंख्येभीष्मःकुरुपितामहः ४४ निधनेसमाप्तो ३८ । ३९ मुनितेजसाव्यासप्रभावेण ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४

४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० अव्यवच्छिन्नाःसंतताः ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० 'माघमाककैटीप्राक्तातदे
नाकंपतमहाराजशितिकंपेयथाचलः ॥ ततःप्रहस्यबभित्सुर्व्याक्षिपन्गण्डिवधनुः ४५ गंगेयंपंचविंशत्याक्षुद्रकाणांसमार्पयत् ॥ पुनःपुनःशितैरेनंत्वरमाणोधि
नंजयः ४६ सर्वगात्रेषुसंकुद्धःसर्वमर्मस्वताडयत् ॥ एवमन्यैरपिभृशंविद्वच्चमानःसहस्रशः ४७ तानप्याशुशरैर्भीष्मःप्रविश्याधमहारथः ॥ तैश्चमुक्ताच्छरान्
भीष्मोयुधिसत्यपराक्रमः ४८ निवारयामासशरैःसमंसन्नतपर्वभिः ॥ शिखंडीतुरणेषाणान्यान्मुमोचमहारथः ४९ नचकुस्तेरुजंतस्यरुक्मपुंखाःशिलाशिताः ॥
ततःकिरीटीसंकुद्धोभीष्ममेवाभ्यवर्तत ५० शिखंडिनंपुरस्कृत्यधनुश्चास्यसमाच्छिनत् ॥ अथैनंनवभिर्विद्धाध्वजमेकेनचिच्छिदे ५१ सारथिविशिखैश्चास्य
दशभिःसमकंपयत् ॥ सोऽन्यत्कार्मुकमादायगंगेयोबलवत्तरम् ५२ तदप्यस्यशितैर्बाणैस्त्रिधात्रिभिरघातयत् ॥ निमेषार्धेनकौतेयआत्मातमहारणे ५३ एव
मस्यधनूंष्याजौचिच्छेदसुबहून्यथ ॥ ततःशांतनवोभीष्मोवीभत्सुनात्यवर्तत ५४ अथैनंपंचविंशत्याक्षुद्रकाणांसमार्पयत् ॥ सोऽतिविद्धोमहेष्वासोदुःशासनम
भापत ५५ एषपार्थोरणेकुद्धःपांडवानांमहारथः ॥ शरैरेकसाहस्रैर्भामेवाभ्यहनद्रणे ५६ नचैषसमरंशक्योजेतुंवज्रभृताअपि ॥ नचापिसहितावीरादेवदा
नवराक्षसाः ५७ मांचापिशक्तानिर्जेतुंकिमुमर्त्यामहारथाः ॥ एवंतयोःसंवदतोःफालगुनोनिशितैःशरैः ५८ शिखंडिनंपुरस्कृत्यभीष्मंविश्याधसंयुगे ॥ ततो
दुःशासनंभूयःस्मयमानइवाब्रवीत् ५९ अतिविद्धःशितैर्बाणैर्भृशंगण्डिवधन्वना ॥ वज्राशनिसमस्पर्शाअर्जुनेनशरायुधि ६० मुक्ताःसर्वेऽव्यवच्छिन्नानेमेबाणाः
शिखंडिनः ॥ निहतमानामर्माणिदृढावरणभेदिनः ६१ सुसलाइवमेघांतिनेमेबाणाःशिखंडिनः ॥ वज्रदंडसमस्पर्शावज्रवेगदुरासदाः ६२ ममप्राणानारुजंति
नेमेबाणाःशिखंडिनः ॥ नाशयंतीवमेप्राणान्यमदूताइवाहिताः ६३ गदापरिषसंस्पर्शानेमेबाणाःशिखंडिनः ॥ भुजगाइवसंकुद्धालेलिहानाविषोल्बणाः ६४
समाविशंतिमर्माणिनेमेबाणाःशिखंडिनः ॥ अर्जुनस्यइमेबाणानेमेबाणाःशिखंडिनः ६५ कृतंतिममगात्राणिमाघमांसेगवाइव ॥ सर्वेह्यपिनमेदुःखंकुर्युरन्येन
राधिपाः ६६ वीरंगांडीवधन्वानमृतेजिष्णुकपिध्वजम् ॥ इतिब्रुवञ्छांतनवोदिधक्षुरिवपांडवान् ६७ शक्तिभीष्मःसपार्थायततश्चिक्षेपभारत ॥ तामस्यवि
शिखैश्छित्त्वात्रिधात्रिभिरपातयत् ६८ पश्यतांकुरुवीराणांसर्वेषांतवभारत ॥ चर्माथादत्तगंगेयोजातरूपपरिष्ठतम् ६९ खड्गचान्यतरप्रेप्सुर्धृत्योरग्रेजया
यवा ॥ तस्यतच्छतधाचर्मव्यधमत्सायकैस्तथा ७० रथादनवरूढस्यतदुद्धतमिवाभवत् ॥ ततोयुधिष्ठिरोराजास्वान्यनीकान्यचोदयत् ७१ अभिद्रवतगां
गेयंमावोऽस्तुभयमण्वपि ॥ अथतेतोमरैःप्रासैर्बाणैश्चैश्चसमंततः ७२ पट्टिशैश्चसुनिस्त्रिशैर्नाराचैश्चतथाशितैः ॥ वत्सदंतैश्चभलैश्चतमेकमाभिदुहुः ७३
पत्यंतुसेगवा ॥ यथामाघमांककैटीमातरंसेगवास्तदपत्यानिर्कृतंतिउदरस्थान्यपत्यानिपृष्ठविदार्थबहिर्निर्गच्छंतितद्वादित्यर्थः तेनप्राणापहारिवेदनाजनकत्वंबाणानिर्दंशिखंडिबाणेपुंसंभवति
तेषांमर्दनेपुष्पतुल्यत्वात् ६६ । ६७ । ६८ । ६९ अग्नेतेषांमृत्योरितिचतुर्थ्यर्थेपट्टी मृत्यवेइत्यर्थः ७० । ७१ । ७२ । ७३

सिंहनादस्ततोघोरः पांडवानामभूतदा ॥ तथैवतवपुत्राश्चनेदुर्भीष्मजयैषिणः ७४ तमेकमभ्यरक्षंतसिंहनादांश्चचकिरे ॥ तत्रासीत्तुमुलंयुद्धंतावकानांपरैः
सह ७५ दक्षमेऽहनिराजेंद्रभीष्मार्जुनसमागमे ॥ आसीद्गंगइवावर्तोमुहूर्तमुदधेरिव ७६ सैन्यानांयुध्यमानानानिघ्नतामितरेतरम् ॥ असौम्यरूपापृथिवी
शोणिताक्ताभभवत्तदा ७७ समंचविषमंचैव न प्राज्ञायत किंचन ॥ योधानामयुतंहत्वा तस्मिन्सदृशमेऽहनि ७८ अतिष्ठदाहवेभीष्मोभेद्यमानेषुमर्मसु ॥ ततः
सेनामुखेतस्मिन्स्थितः पार्थोधनुर्धरः ७९ मध्येन कुरुसैन्यानां द्रावयामासवाहिनीम् ॥ वयंश्चेतहयाद्गीताःकुंतीपुत्राद्धनंजयात् ८० पीडयमानाःशितैः
शलैःप्राद्रवामरणेतदा ॥ सौवीराःकितवाःप्राच्याःप्रतीच्योदीच्यमालवाः ८१ अभीषाहाःशूरसेनाःशिवयोऽथवसातयः ॥ शाल्वाश्रयास्त्रिगर्ताश्चअंबष्ठाःकेक
यैःसह ८२ सर्वएतेमहात्मानःशरार्ताव्रणपीडिताः ॥ संग्रामेनजहुर्भीष्मंयुध्यमानंकिरीटिना ८३ ततस्तमेकंबहवःपरिवार्यसमततः ॥ परिकाल्यकुरुन्सर्वान्
शरवर्षैरवाकिरन् ८४ निपातयतगृहीतयुध्यध्वमवर्तत ॥ इत्यासीत्तुमुलःशब्दोराजनभीष्मरथं प्रति ८५ निहत्यसमरेराजनशतशोऽथसहस्रशः ॥ नतस्यासी
दनिर्भिन्नंगात्रेभ्यंगुलमंतरम् ८६ एवंभूतस्तवपिताशरैर्विशकलीकृतः ॥ शिताग्रैःफाल्गुनेनाजौप्राक्शिराःप्रापततद्रथात् ८७ किंचिच्छेदेदिनकरेपुत्राणां
तवपश्यताम् ॥ हाहेतिदिविदेवानांपार्थिवानांचभारत ८८ पतमानेरथाद्भीष्मेवभूवसुमहास्वनः ॥ संपतंतमभिप्रेक्ष्यमहात्मानंपितामहम् ८९ सहभीष्मेण
सर्वेषांप्रापतन्हृदयानिनः ॥ सपपातमहाबाहुर्वसुधामनुनादयन् ९० इंद्रध्वजइवोत्सृष्टःकेतुःसर्वधनुष्मताम् ॥ धरणीनसपस्पर्शशरसंधैःसमावृतः ९१ शरत
ल्पेमहेष्वासंशयानंपुरुषर्षभम् ॥ रथात्प्रपतितंचैनंदिव्योभावःसमाविशत् ९२ अभ्यवर्षच्चपर्जन्यःप्राकंपतचमेदिनी ॥ पतन्नसदृशेचापिदक्षिणेनदिवाकरम्
९३ संज्ञांचोपालभद्वीरःकालंसंचित्यभारत ॥ अंतरिक्षेचशुश्रावदिव्यावाचःसमततः ९४ कथंमहात्मागांगेयःसर्वशस्त्रभृतावरः ॥ कालंकर्तानरव्याघ्रःसंप्राप्ते
दक्षिणायने ९५ स्थितोऽस्मीतिचगांगेयस्तच्छ्रुत्वावाक्यमब्रवीत् ॥ धारयामासचप्राणान्पतितोऽपिमहीतले ९६ उत्तरायणमन्विच्छन्भीष्मःकुरुपितामहः ॥
तस्यतन्मतमाज्ञायगंगाहिमवतःसुता ९७ महर्षीन्हंसरूपेणप्रेषयामासतत्रवै ॥ ततःसंपातिनोहंसास्त्वरितामानसौकसः ९८ आजग्मुःसहिताद्रुंभीष्मंकुरु
पितामहम् ॥ यत्रशेतेनरश्रेष्ठःशरतल्पेपितामहः ९९ तेतुभीष्मंसमासाद्यऋषयोहंसरूपिणः ॥ अपश्यच्छरतल्पस्थंभीष्मंकुरुकुलोद्बहम् १०० तेतं दृष्ट्वा
महात्मानंकृत्वाचापिप्रदक्षिणम् ॥ गांगेयंभरतश्रेष्ठंदक्षिणेनचभास्करम् १०१ इतरेतरमामंभ्यप्राहुस्तत्रमनीषिणः ॥ भीष्मःकथंमहात्मासन्संस्थातादक्षिणा
यने १०२ इत्युक्त्वाप्रस्थिताहंसादक्षिणामभितोदिशम् ॥ संप्रेक्ष्यवैमहाबुद्धिश्चित्तवित्त्वाचभारत १०३ स्थंभास्करंचदृष्ट्वेयन्वयः १०१ संस्थातामारिष्यति ११०९

४।५ ऐश्वर्येणस्वसामध्येनभूतःप्राप्तःस्वच्छंदमृत्युत्वात् ६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२ ॥ इतिभीष्मपर्वणिनीलकंठीये

तानब्रवीच्छांतनवोनाहं गताकथंचन ॥ दक्षिणावर्तआदित्येपुतन्मेमनसिस्थितम् १०४ गमिष्यामिस्वकंस्थानमासीद्यन्मेपुरातनम् ॥ उदगायनआदित्ये
हंसाःसत्यं ब्रवीमिवः ९ धारयिष्याम्यहंप्राणानुत्तरायणकांक्षया ॥ ऐश्वर्यभूतःप्राणानामुत्सर्गोहियतोमम ६ तस्मात्प्राणान्धारयिष्येमुसूषुरुदगायने ॥
यश्चदत्तोवरोमह्यं पित्रातेनमहात्मना ७ छंदतोमृत्युरित्येवंतस्यचास्तुवरस्तथा ॥ धारयिष्येततःप्राणानुत्सर्गेनियतेसति ८ इत्युक्त्वातांस्तदाहंसांसशेते
शरतल्पगः ॥ एवंकुरूणांपतितेशृंगेभीष्मेमहौजसि ९ पांडवाःसृजयाश्चैवसिंहनादंप्रचकिरे ॥ तस्मिन्हतेमहासत्वेभरतानांपितामहे ११० नकिंचित्प्रत्यप
द्यंतपुत्रास्तेभरतर्षभ ॥ संमोहश्चैवतुमुलःकुरूणामभवत्तदा ११ कपदुर्योधनमुखानिःश्वस्यरुरुदुस्ततः ॥ विषादाच्चचिरंकालमतिष्ठन्विगतेंद्रियाः १२
दध्युश्चैवमहाराजनयुद्धेदधिरेमनः ॥ ऊरुग्राहगृहीताश्चनाभ्यधावंतपांडवान् १३ अवध्देशंतनोःपुत्रेहतेभीष्मेमहौजसि ॥ अभावःसहसाराजनकुरुराज
स्यतर्कितः १४ हतप्रविरास्तुवयंनिरुताश्चशितैःशरैः ॥ कर्तव्यंनभिजानीमोनिर्जिताःसव्यसाचिना १५ पांडवाश्चजयंलब्ध्वापरत्रचपरांगतिम् ॥
सर्वेदध्मुर्महाशंखान्शूराःपरिचवाहवः १६ सोमकाश्चसंपंचालाःप्राहृष्यंतजनेश्वर ॥ ततरत्तूर्यसहस्रेषुनदत्सुसमहाबलः १७ आस्फोटयामासभृशंभीमसेनो
नादच ॥ सेनयोरुभयोश्चापिगांगेयेनिहतेविभौ १८ संन्यस्यवीराःशस्त्राणिप्राध्यायंतसमततः ॥ प्राक्रोशन्प्राद्रवंश्चान्येजग्मुर्मोहतथाऽपरे १९ क्षत्रंचान्येऽभ्यर्नि
दंतभीष्मंचान्येऽभ्यपूजयन् ॥ ऋषयःपितरश्चैवप्रशंसुर्महाव्रतम् २० भरतानांचयेपूर्वेतेचैनंप्रशंसिरे ॥ महोपनिषदंचैवयोगमास्थायवीर्यवान् २१ जपन्
शांतनवोधीमान्कालाकांक्षीस्थितोऽभवत् १२२ ॥ इतिश्रीमहाभारतेभीष्मपर्वणिभीष्मवधपर्वणिभीष्मनिपातनेऊनविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११९ ॥
॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ कथमासंस्तदायोधाहीनाभीष्मेणसंजय ॥ बलिनादेवकल्पेनगुर्वर्थेब्रह्मचारिणा १ तदैवनिहतानमन्येकुरूनन्यांश्चपांडवैः ॥ नप्राहरद्य
दामीष्मोष्टाणिक्वाडुपदात्मजम् २ ततोदुःखतरंमन्येकिमन्यत्रभविष्यति ॥ अद्याहंपितरंश्रुत्वानिहतंस्मसुदुर्मतिः ३ अश्मसारमयंचूनंहृदयंममसंजय ॥
श्रुत्वाविनिहतंभीष्मंशतधायन्नदीर्यते ४ यदन्यत्रिहतेनाजौभीष्मेणजयमिच्छता ॥ चेष्टितंकुरुसिंहेनतन्मेकथयसुव्रत ५ पुनःपुनर्नमृष्यामिहतंदेववतरणे ॥
नहतोजामदभ्येनादिव्यैरस्त्रैरयंपुरा ६ सहतोद्रौपदेयेनपांचाल्येनशिखंडिना ॥ संजय उवाच ॥ सायाह्नेनिहतोभूमौधार्तराष्ट्रानविषादयन् ७ पंचालानांददौ
हर्षंभीष्मःकुरुपितामहः ॥ सशेतेशरतल्पस्थोमेदिनीमस्पृशंस्तदा ८ भीष्मेरथात्प्रपतितेप्रच्युतेधरणीतले ॥ हाहेतिमुलःशब्दोभूतानांसमपद्यत् ९

सीमावृत्तेति ननु कौरवाणां तावद्भीष्मे सेनापतौ पतिते मयमुचितं प्रधानविनाशे जयाशाविच्छेदात् । पांडवानां तु कथं मयमग्रेतेषां हर्षस्य कथनात् उच्यते । पांडवानां मपि महद्भयमुपपद्यत एव
संधिवांछाविच्छेदात् अयं भावः । उभयोः सीमास्थानीयो भीष्मो जीवन्नस्माकं संधिकरिष्यति । तेन च पुत्रसुहृद्विनाशघनं व्ययप्रत्यवायानमविष्यति । हते त्वेति स्मिन्सुतरांसंध्याशाविच्छेद
सीमावृत्ते निपतिते कुरूणां समितिजये ॥ सेनयोरुभयोरान्धक्षत्रियान्भयमाविशत् १० मीष्मं शांतनवं दृष्ट्वा विशीर्णं कञ्च ध्वजम् ॥ कुरवः पर्यवर्तत पांडवाश्च वि
शांपते ११ खंतमः संवृतमभूदासीद्भानुर्गतप्रभः ॥ ररासपृथिवी चैव भीष्मे शांतनवे हते १२ अयं ब्रह्मविदां श्रेष्ठो ह्ययं ब्रह्मविदां वरः ॥ इत्यभाषंत भूतानि शयानं
पुरुषर्षभम् १३ अयं पितरमाज्ञाय कामार्तं शांतनुं पुरा ॥ ऊर्ध्वरेतसमात्मानं चकार पुरुषर्षभः १४ इति स्मशरतल्पस्थं भरतानां महत्तमम् ॥ ऋषयस्त्वभ्यभाषं
तसहिताः सिद्धचारणैः १५ हते शांतनवे भीष्मे भरतानां पितामहे ॥ न किंचित्प्रत्यपद्यंत पुत्रास्तव हि मारिष १६ विषण्णवदनाश्चासन्नहतश्रीकाश्चमारत ॥ अ
तिष्ठन् व्रीडिताश्चैव हियायुक्ता ह्यधोमुखाः १७ पांडवाश्च जयं लब्ध्वा संग्रामशिरसि स्थिताः ॥ सर्वे दध्मुर्महाशंखान्हेमजालपरिष्कृतान् १८ हर्षान्तूर्यसहस्रेषु वाद्य
मानेषु चानघ ॥ अपश्याम महाराज भीमसेनं महाबलम् १९ विक्रीडयानं कैतेयं हर्षेण महतायुतम् ॥ निहत्य तरसा शत्रुं महाबलसमन्वितम् २० संमोहश्चापि
तुमुलः कुरूणामभवत्तद्वः ॥ कर्णदुर्योधनौ चापि निःश्वसेतां मुहुर्मुहुः २१ तथानिपतिते भीष्मे कौरवाणां पितामहे ॥ हाहाभूतमभूत्सर्वनिर्मर्यादमवर्तत २२ दृष्ट्वा
च पतितं भीष्मं पुत्रो दुःशासनस्तव ॥ उत्तमं जवमास्थाय द्रोणानीकमुपाद्रवत् २३ आत्राप्रस्थापितो वीरः स्वेनानीकेन दंशितः ॥ प्रययौ पुरुषव्याघ्रः स्वसैन्यं स
विषादयन् २४ तमायां तमभिप्रेक्ष्य कुरवः पर्यवारयन् ॥ दुःशासनं महाराज किमयं वक्ष्यतीति च २५ ततो द्रोणाय निहतं भीष्ममाचष्ट कौरवः ॥ द्रोणस्तत्राप्रियं
श्रुत्वा मुमोह भरतर्षभ २६ स संज्ञामुपलभ्या शुभारद्राजः प्रतापवान् ॥ निवारयामास तदा स्वान्धनीकानि मारिष २७ विनिवृत्तान् कुरून् दृष्ट्वा पांडवाऽपि स्वसैनि
कान् ॥ दूतैः शीघ्राश्च संयुक्तैः समं तात्पर्यं वारयन् २८ निवृत्तेषु च सैन्येषु पारंपर्येण सर्वशः ॥ निर्मुक्तकवचाः सर्वे भीष्ममीयुर्नराधिपाः २९ व्युपरम्यत तोयुद्धा
द्योधाः शतसहस्रशः ॥ उपतस्थुर्महात्मानं प्रजापतिमिवामराः ३० ते तु भीष्मं समासाद्य शयानं भरतर्षभम् ॥ अभिवाद्यावतिष्ठंत पांडवाः कुरुभिः सह ३१ अथ
पांडून् कुरून् चैव प्रणिपत्याग्रतः स्थितान् ॥ अभ्यभाषत धर्मात्मा भीष्मः शांतनवस्तदा ३२ स्वागतं वो महभागाः स्वागतं वो महारथाः ॥ तुष्यामि दर्शनाच्च हं युष्माक
ममरोपमाः ३३ अभिमन्याय तानेवं शिरसालंबताऽब्रवीत् ॥ शिरो मे लंबतेऽव्यर्थमुपधानं प्रदीयताम् ३४ ततो नृपाः समाजं हुस्तनूनि च मृदूनि च ॥ उपधाना
नि मुख्यानि नैच्छन्तानि पितामहः ३५ अथाब्रवीन्नरव्याघ्रः प्रहसन्निवतानृपान् ॥ नैतानि वीरशय्यासु युक्तरूपाणि पार्थिवाः ३६

पुत्रजात इति पुत्रसुहृद्विनाशादिप्रयुक्तं मयं युज्यत इति तस्माद्युक्तमुक्तं सेनयोरुभयोरिति हर्षकथनं त्वापाततो ज्ञेयम् १० पर्यवर्तत पारिवृतवतः ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ व्रीडिताः व्रीडा
वतः व्रीडाचान्धतः ह्रीश्चाकार्यकरणात् १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ पारंपर्येण क्रमेण २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ उपधानं उपवर्ह ३४ । ३५ । ३६

१७ इह वीरशय्यायां १८ । १९ । २० । ४१ । ४२ व्यवसायमुचितोऽर्थः ४३ । ४४ अन्वगृह्णात् अवतर्धमे ४५ । ४६ । ४७ उपहितं उपधानीयं दत्तम् ४८ । ४९ पांडवानभिसंस्थि

ततो वीक्ष्य नरश्रेष्ठमभ्यभाषत पांडवम् ॥ धनं जयं दोषं बाहुं सर्वलोकमहारथम् ३७ धनं जयमहाबाहो शिरो मे तात लंबते ॥ दीयतामुपधानं वैद्ययुक्तमिह मन्यसे ३८
॥ संजय उवाच ॥ समारोप्य महज्जापमभिवाद्या पितामहम् ॥ नेत्राभ्यामश्रुपूर्णाभ्यामिदं वचनमब्रवीत् ३९ अज्ञापय कुरुश्रेष्ठ सर्वशस्त्रभृतां वर ॥ प्रेष्योऽहं तव दु
र्धर्षक्रियतां किंपितामह ४० तमब्रवीच्छांतनवः शिरो मे तात लंबते ॥ उपधानं कुरुश्रेष्ठ फाल्गुनोपदधत्स्व मे ४१ शयनस्यानुरूपं वैशीर्णवीरप्रयच्छ मे ॥ त्वंहि पार्थ
समर्थो वै श्रेष्ठः सर्वधनुष्मताम् ४२ क्षत्रधर्मस्य वेत्ता च बुद्धिसत्त्वगुणान्वितः ॥ फाल्गुनोऽपि तथेत्युक्त्वा व्यवसायमरोचयत् ४३ गृह्यानुमन्य गांडीवंशरान्सन्नतपर्वणः ॥
अनुमान्य महात्मानं भरतानां महारथम् ४४ त्रिभिस्तीक्ष्णैर्महावेगैरन्वगृह्णाच्छिरः शिरैः ॥ अभिप्रायेतु विदिते धर्मात्मा सव्यसाचिना ४५ अतुष्यद्भरतश्रेष्ठो भीष्मो
धर्मार्थतत्त्ववित् ॥ उपधानेन दत्तेन प्रत्यनंदं न जयम् ४६ प्राह सर्वान्समुद्रीक्ष्य भरतान्भारतं प्रति ॥ कुंतीपुत्रं युधांश्रेष्ठं सुहृदां प्रीतिवर्धनम् ४७ शयनस्या
नुरूपं मे पांडवोपहितं त्वया ॥ यद्यन्यथा प्रपद्येथाः शपेयं त्वामहं रुषा ४८ एवमेव महाबाहो धर्मेषु परितिष्ठता ॥ स्वतव्यं क्षत्रियेणाजौ शरतल्पगतेन वै ४९ एवमु
क्त्वा तु भीमत्सुं सर्वांस्तान्ब्रवीद्वचः ॥ राज्ञश्च राजपुत्रांश्च पांडवानभिसंस्थितान् ५० पश्य ध्वमुपधानं मे पांडवेनाभिसंधितम् ॥ शिश्येऽहमस्यां शय्यायां यावदा
वर्तनं रवेः ५१ ये तदामांगमिष्यंति ते च प्रेक्ष्यंति मां नृपाः ॥ दिशं वै श्रवणाक्रांतां यदा गंतां दिवाकरः ५२ नूनं सप्ताश्वयुक्तेन रथेनोत्तमतेजसा ॥ विमोक्ष्येऽहं तदा प्राणा
न्सुहृदः सुप्रियानिव ५३ परिखाः खन्यतामत्र ममावसदने नृपाः ॥ उपासिष्ये विवस्वंतमेवं शरशताचितः ५४ उपारमध्वंसं ग्रामाद्वैरमुत्सृज्य पार्थिवाः ॥ संजय उवाच ॥
उपातिष्ठन्नथो वैद्याः शल्योद्धरणकोविदाः ५५ सर्वोपकरणैर्युक्ताः कुशलैः साधुशिक्षिताः ॥ तान्दृष्ट्वा जाह्नवीपुत्रः प्रोवाच तनयंतव ५६ धनं दत्त्वा विसृज्यं
तां पूजयित्वा चिकित्सकाः ॥ एवंगते मये दानीं वैद्यैः कार्यमिहास्तिकिम् ५७ क्षत्रधर्मे प्रशस्तां हि प्राप्तांऽस्मि परमांगतिम् ॥ नैष धर्मो महिपालाः शरतल्पगतस्य मे
५८ एभिरेव शिरैश्चाहं दग्धव्योऽस्मि नराधिपाः ॥ तच्छ्रुत्वा च नंतस्य पुत्रो दुर्योधनस्तव ५९ वैद्यान्विसर्जयामास पूजयित्वा यथार्हतः ॥ ततस्ते विस्मयं जग्मुर्ना
ना जनपदेश्वराः ६० स्थितिधर्मे परां दृष्ट्वा भीष्मस्यामिततेजसः ॥ उपधानं ततो दत्त्वा पितुस्ते मनुजेश्वराः ६१ सहिताः पांडवाः सर्वे कुरवश्च महारथाः ॥ उपगम्य म
हात्मानं शयानं शयने शुभे ६२ तेऽभिवाद्य ततो भीष्मं कृत्वा च त्रिःप्रदक्षिणम् ॥ विधाय रक्षां भीष्मस्य सर्वे एव समंततः ६३ वीराः स्वशिविराण्येव ध्यायंतः परमातु
राः ॥ निवेशायाम्युपागच्छन्सायाह्ने रुधिराक्षिताः ६४ निविष्टान् पांडवांश्चैव प्रीयमाणान् महारथान् ॥ भीष्मस्य पतने दृष्टानुपगम्य महाबलः ६५

तान् पांडवानां स भीषवर्तिनः ५० । ५१ । ५२ । ५३ ममावसदने मन्निवासस्थाने ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५

६६ । ६७ चक्षुषाहंतीति तया तदंष्ट्रिमात्रेण हननक्षमम् ६८ । ६९ । ७० । ७१ ॥ इति भीष्मपर्वणि नीमां विंशतिः शततमोऽध्यायः ॥ १२० ॥ व्युष्टायामिति १ । २ । ३ पृथग्जनाः प्राकृताः
 उवाच माधवः काले धर्मपुत्रं युधिष्ठिरम् ॥ दिष्ट्या जयसि कौरव्यदिष्ट्या भीष्मो निपातितः ६६ अवध्यो मानुषैरेव सत्यसंधो महारथः ॥ अथवादैवतैः सार्धं सर्वशा
 स्त्रस्य पारगः ६७ त्वानुचक्षुर्हणं प्राप्य दग्धो घेरेण चक्षुषा ॥ एवमुक्तो धर्मराजः प्रत्युवाच जनार्दनम् ६८ तव प्रसादाद्विजयः क्रोधात्तव पराजयः ॥ त्वंहिनः शर
 णं कृष्णभक्तानामभयंकरः ६९ अनाश्रयो जयस्तेषां येषां त्वमसि केशव ॥ रक्षिता समरे नित्यं नित्यं चापि हिते रतः ७० सर्वथा त्वां समासाद्य नाश्रयमिति मे मतिः ॥
 एवमुक्तः प्रत्युवाच स्मयमानो जनार्दनः ॥ तवैवैतद्युक्तरूपं वचनं पार्थिवोत्तम ७१ ॥ इति श्रीमहाभारते भीष्मपर्वणि भीष्मवधपर्वणि प्रोपधानदाने विंशतिः शत
 तमोऽध्यायः ॥ १२० ॥ संजय उवाच ॥ व्युष्टायानुमहाराज सर्वार्थसर्वपार्थिवः ॥ पांडवाधार्तराष्ट्राश्च उपातिष्ठन्पितामहम् १ तवीरशयने वीरं शयानं कुरुसत्तम ॥
 अभिवाद्योपतस्थुर्वैक्षत्रियाः क्षत्रियर्षभम् २ कन्याश्चंदनचूर्णैश्च लाजैर्माल्यैश्च सर्वशः ॥ अवाकिरच्छांतनवं तत्र गत्वा सहस्रशः ३ स्त्रियो वृद्धास्तथा बालाः प्रेक्ष
 काश्च पृथग्जनाः ॥ समभ्ययुः शांतनवं भूतानो वत मोनुदम् ४ तूर्याणि शतं संख्या नित्यैव नदनर्तकाः ॥ शिल्पिनश्च तथाऽऽजग्मुः कुरुद्वंद्वं पितामहम् ५ उपा
 रम्य च युद्धेभ्यः सन्नाहान्विप्रमुच्यते ॥ आयुधानि च निक्षिप्य सहिता कुरुपांडवाः ६ अन्वासेत दुराघर्षदेव व्रतमरिंदमम् ॥ अन्योन्यं प्रीतिमंतस्ते यथा पूर्वयथा
 वयः ७ सापार्थिवशताकीर्णा समितिर्भीष्मशोमिता ॥ शुशुभे भारती दीप्ता दिवी वादित्यमंडलम् ८ विबभौ च नृपाणां सांगंगा सुतमुपासताम् ॥ देवानामिव देवेशं
 पितामहमुपासताम् ९ भीष्मस्तु वेदनां धैर्यान्निष्ठमरतर्षभ ॥ अभितप्तः शरैश्चैव निःश्वसन्नुरगो यथा १० शराभितप्तकायोऽपि शस्त्रसंपातमूर्छितः ॥ पानीय
 मितिसंप्रेक्ष्य राजस्तान्प्रत्यभाषत ११ ततस्ते क्षत्रियाराजगुपाज्जुः समंततः ॥ भक्ष्यानुच्चावचान्नाजन्वारिकुंभांश्च शीतलान् १२ उपानीतं तु पानीयं दृष्ट्वा शांतन
 वोऽब्रवीत् ॥ नाद्याऽतीतामया शक्या भोगाः केचन मानुषाः १३ अपक्रांतो मनुष्येभ्यः शरशय्यां गतो ह्यहम् ॥ प्रतीक्षमाणस्तिष्ठामि निवृत्तिं शशिसूर्ययोः १४
 एवमुक्त्वा शांतनवो निदन्वाक्येन पार्थिवान् ॥ अर्जुनं द्रष्टुमिच्छामि त्यम्यभाषत भारत १५ अथोपेत्य महाबाहुरभिवाद्य पितामहम् ॥ अतिष्ठत्प्राजलिः प्रह्वकिं
 करोमीति चाब्रवीत् १६ तदृष्ट्वा पांडवराज नृभिवाद्याग्रतः स्थितम् ॥ अभ्यभाषत धर्मात्मा भीष्मः प्रीतो धनंजयम् १७ दह्यतीव शरीरं मे संवृतस्य तवेषुभिः ॥
 मर्माणि परिदूयंते मुखं च परिशुष्यति १८ वेदनां तं शरीरस्य प्रयच्छापो ममार्जुन ॥ त्वंहि शक्तो महेश्वासदा तु मापो यथाविधि १९ अर्जुनस्तु तथेत्युक्त्वा रथमारुह्य
 वीर्यवान् ॥ अधिज्यं बलवत्कृत्वा गांडीवं व्याक्षिपद्धनुः २० तस्य ज्यातलनिर्घोषं विस्फूर्जितमिवाशनेः ॥ वित्रे सुःसर्वभूतानि सर्वैश्चुत्वा च पार्थिवः २१ ततः प्र
 दक्षिणं कृत्वा रथेन रथिनावरः ॥ शयानं भरतश्रेष्ठं सर्वशस्त्रभृतांवरम् २२

जनाः भूतानि प्राणिनो गंधर्वादीनि वा तमोनुदंसूर्यम् ४ । १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ परिदूयंते परितप्यंते १८ । १९ । २० । २१ । २२

२३ । २४ । २५ विकुर्वतो विशेषेण कुर्वतः । २६ । २७ व्याविध्यन्प्राभितवंतः २८ । २९ । ३० । ३१ निघनं निघनहेतुः तद्विघोदेवरहस्यज्ञाः २९ । ३३ जगति भूलोके

संधाय च शरं दीप्तमभिमन्त्र्य स पांडवः ॥ पर्जन्यास्त्रेण संयोज्य सर्वलोकस्य पश्यतः २३ अविध्यत्पृथिवीं पार्थः पार्श्वे भीष्मस्य दक्षिणे ॥ उत्पपात ततो धारावारिणो विमला
 शुभा २४ शीतस्यामृतकल्पस्य दिव्यगंधरसस्य च ॥ अतर्पयत्ततः पार्थः शीतयजलधारया २५ भीष्मं कुरूणां मृषमंदिव्यकर्मपराक्रमम् ॥ कर्मणा तेन पार्थस्य श
 क्रस्येव विकुर्वतः २६ विस्मयं परमं जग्मुस्ततस्तेव सुधाधिपाः ॥ तत्कर्मप्रेक्ष्य बीभत्सोरतिमानुषविक्रमम् २७ संप्रावेपंत कुरवो गावः शीतादिताडव ॥ विस्मज्या
 चोत्तरीयाणि व्याविध्यन्सर्वतो नृपाः २८ शंखदुंदुभिर्निर्घोषस्तुमुलः सर्वतोऽभवत् ॥ तप्तः शांतनवश्चापिराजन् बीभत्सुमब्रवीत् २९ सर्वपार्थिववीराणां सन्निधौ पूजय
 त्रिव ॥ नैतच्चित्रं महाबाहो त्वयि कौरवनंदन ३० कथितो नारदेनासि पूर्वर्षिरमितयुते ॥ वासुदेवसहायस्त्वं महत्कर्मकरिष्यसि ३१ यन्नोत्सहति देवंद्रुः सहदेवैरपि ध्रुवम् ॥
 विदुस्त्वां निघनं पार्थसर्वक्षत्रस्य तद्विदुः ३२ धनुर्वराणामेकस्त्वं पृथिव्यां प्रवरो नृषु ३३ मनुष्या जगति श्रेष्ठाः पक्षिणां पतंगेश्वरः ॥ सरितां सागरः श्रेष्ठो गोवैरिष्ठा च तु
 ष्पदाम् ३४ आदित्यस्तेजसां श्रेष्ठो गिरीणां हिमावन्वरः ॥ जातीनां ब्राह्मणः श्रेष्ठः श्रेष्ठस्त्वमसि धन्विनाम् ३५ नवैश्रुतं धार्तराष्ट्रेण वाक्यं मयोच्यमानं विदुरेण चैव ॥
 द्रोणेन रामेण जनार्दनेन मुहुर्मुहुः संजयेनापि चोक्तम् ३६ परीतश्चिद्धिर्हिवि संज्ञकल्पो दुर्योधनो न च तच्छ्रद्धाति ॥ सशेष्यते वै निहतश्चिराय शास्त्रातिगोभीमबलामि
 भूतः ३७ एतच्छ्रुत्वा तद्वचः कौरवो दुर्योधनो दीनमनावभूव ॥ तमब्रवीच्छांतनवोऽभि वीक्ष्य निबोधराजन्भववीतमन्युः ३८ दृष्टं दुर्योधनैतत्ते यथा पार्थेन धीमता ॥
 जलस्य धाराजनिता शीतस्यामृतगंधिनः ३९ एतस्य कर्ता लोकेऽस्मिन्नन्यः कश्चन विद्यते ॥ आग्नेयं वारुणं सौम्यं वायव्यं मथ वैष्णवम् ४० ऐंद्रं पाशुपतं ब्राह्मं पारमे
 ष्ठ्यं प्रजापतेः ॥ धातुस्त्वष्टुश्च सवितुर्वैवस्वतमथापि वा ४१ सर्वस्मिन्मानुषेलोके वेत्त्येको हि धनंजयः ॥ कृष्णो वा देवकीपुत्रो नान्यो वेदेहकश्चन ४२ अशक्यः पांडव
 स्तातयुद्धे जेतुं कथंचन ॥ अमानुषाणिकर्माण्यस्यैतानि महात्मनः ४३ तेन सत्ववता संख्ये शूरेणाहवशो भिना ॥ कृतिना समरे राजन्संधिर्भवतु माचिरम् ४४ याव
 त्कृष्णो महाबाहुः स्वाधीनः कुरुसत्तम ॥ तावत्पार्थेन शूरेण संधिस्ते तातयुज्यताम् ४५ यावन्न ते च मूः सर्वाः शरैः सन्नतपर्वभिः ॥ नाशयत्यर्जुनस्तावत्संधिस्ते तातयु
 ज्यताम् ४६ यावत्तिष्ठंति समरे हतशेषाः सहोदराः ॥ नृपाश्च बहवो राजस्तावत्संधिः प्रयुज्यताम् ४७ न निर्दहतिते यावत्क्रोधदीप्तेक्षणश्च मूम् ॥ युधिष्ठिरो रणे तावत्सं
 धिस्ते तातयुज्यताम् ४८ न कुलः सह देवश्च भीमसेनश्च पांडवः ॥ यावच्च भूमहाराजनाशयंति न सर्वशः ४९ तावत्ते पांडवैर्वीरैः सौहार्दममरोचते ॥ युद्धं मदं
 तमेवास्तु तात संशम्य पांडवैः ५० एतदुरोचतां वाक्यं युद्धकोऽसि मया ज्ञघ ॥ एतत्क्षेममहं मन्येतव चैव कुलस्य च ५१

३२ । ३५ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० क्षेमं हितं ५१

फाल्गुनेनयत्कृतं पतदेतावदेवपर्याप्तमस्तु चशब्दादेतावतांमातृणामंतादपीति ५२ । ५३ । ५४ । ५५ योज्ययोगधारणायुक्तं कृत्वा ५६ । ५७ ॥ इतिभी० नी० भारतभावदीपेएकविंशाधिकशत

त्यक्त्वा मन्त्रं व्युपशाम्य स्वपार्थः पर्याप्तमेतद्यत्कृतं फाल्गुनेन ॥ भीष्मस्यांतादस्तुवः सौहृदं च जीवंतु शेपाः साधुराजन्प्रसीद ५२ राज्यस्यार्धदीयतां पांडवानामिन्द्र
प्रस्थं धर्मराजोऽभियातु ॥ मामित्रधुक्पार्थिवानां जघन्यः पापांकीर्तिं प्राप्स्यसे कौरवेन्द्र ५३ ममावसानाच्छांतिरस्तु प्रजानां संगच्छतां पार्थिवाः प्रीतिमंतः ॥ पि
ता पुत्रमातुलं भागिने यो भ्राता चैव भ्रातरं प्रेतुराजन् ५४ न चेदेवं प्राप्तकालं वचो मे मोहाविष्टः प्रतिपत्स्यस्य बुद्ध्या ॥ तत्पत्स्यस्यंते एतदंताः स्थसर्वे सत्यामेतां भारतीमीर
यामि ५५ एतद्वाक्यं सौहृदादापगे यो मध्ये राज्ञां भारतं श्रावयित्वा ॥ तूष्णीमासीच्छल्य संतप्तमर्मा योज्यात्मानं वेदनां संनियम्य ५६ ॥ संजय उवाच ॥ धर्मार्थ
सहितं वाक्यं श्रुत्वा हितमना मयम् ॥ नारोचयत् पुत्रस्ते मुमुर्षुरिव भेषजम् ५७ ॥ इति श्री० भी० भी० दुर्योधनं प्रति भीष्मवाक्ये एकविंशाधिकशततमोऽध्यायः ॥
॥ १२१ ॥ संजय उवाच ॥ ततस्ते पार्थिवाः सर्वे जग्मुः स्वानालयान् पुनः ॥ तूष्णीं भूते महाराज भीष्मेशांतनुनंदने १ श्रुत्वा तु निहतं भीष्मं राधेयः पुरुषर्षभः ॥
ईषदागतसंत्रासस्त्वरयोपजगाम ह २ सददर्शमहात्मानं शरत्तल्पगतं तदा ॥ जन्मशय्यागतं वरिं कार्तिकेयमिव प्रभुम् ३ निमीलिताक्षं तं वीरं साधुं कठस्तदावृषः ॥
भीष्मभीष्ममहाबाहो इत्युवाच महायुधिः ४ राधेयोऽहं कुरुश्रेष्ठ नित्यमक्षिगतस्तव ॥ द्वेष्ट्योऽहं तव सर्वत्र इति चेन्न मुवाच ह ५ तच्छ्रुत्वा कुरुद्वो हिवली संवृतलोचनः
शनैरुद्धीक्ष्य सस्नेहमिदं वचनमब्रीत् ६ रहितां धिष्यमालोक्य समुत्सार्थचरक्षिणः ॥ पितेव पुत्रं गंगेयः परिरभ्यैकपाणिना ७ एहो हि मे विप्रतीपस्पर्धसे त्वं मया सह ॥
यदि मानाधिगच्छेथान ते श्रेयो भुवं भवेत् ८ कौतियस्त्वं न राधेयो न तवाधिरथः पिता ॥ सूर्यजस्त्वं महाबाहो विदितो नारदान्मया ९ कृष्णद्वैपायना चैव तच्च सत्यं न
संशयः ॥ न च द्वेषोऽस्ति मे तात त्वयि सत्यं ब्रवीमि ते १० तेजो वधनिमित्तं तु परुषं त्वाऽहमब्रुवम् ॥ अकस्मात्पांडवान्सर्वानवाक्षिपसि सुव्रत ११ येनासि बहुशोरा
ज्ञाचोदितः सूतनंदन ॥ जातोऽसि धर्मलोपेन ततस्ते बुद्धिरीदृशी १२ नीचाश्रयान्मत्सरेण द्वेषिणी गुणिनामपि ॥ तेनासि बहुशोरुक्षं श्रावितः कुरुसंसदि १३
जानामि समरे वीर्यशत्रुभिर्दुःसहं भुवि ॥ ब्रह्मण्यतां च शौर्यं च दाने च परमां स्थितिम् १४ न त्वया सदृशः कश्चित्पुरुषेष्वमरोपम ॥ कुलभेदभयाच्चाहं सदा परुषमुक्त
वान् १५ इष्वस्त्रे चास्त्रसंधाने लाघवेऽस्त्रबले तथा ॥ सदृशः फाल्गुनेनासि कृष्णेन च महात्मना १६ कर्णकाशिपुरंगत्वा त्वयैकेन धनुष्मता ॥ कन्यार्थे कुरुराजस्य रा
जानो मृदितायुधि १७ तथा च बलवानराजा जरासंधो दुरासदः ॥ समरे समरश्चाधिप त्वया सदृशो भवत् १८

तमोऽध्यायः ॥ १२१ ॥ तत इति १ । २ जन्मशय्यागतं जन्मकालेशरशय्यागतं शरजन्मत्वात् ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ पुरुषेषु मानुषेषु एवं सत्यपि अतिसंभा
वितः पांडवानां तिपीडयेरिति निश्चित्यातिरयोऽप्यधरथत्वेन गणित इति भावः १५ । १६ । १७ त्वया सदृशो नाभवत् वयाजित इत्यर्थः इयं कथाराजधर्मं अनेन नागायुतबलत्वं कर्णस्य सूचितम् १८

युधिसंप्रहारे १९ । २० २१ निर्वृत्तं समाप्तं २२ । २३ अवकीर्णस्त्यक्तः २४ । २५ । २६ । २७ निवर्तितुं निवर्तयितुं २८ । २९ पांडुनर्जुनं विहाय चतुरः अर्जुनेन योत्स्ये अन्यान् विजेष्ये इति भावः ३० । ३१
३२ । ३३ विप्रतीपं विरुद्धम् ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ ॥ इति भीष्मपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावदीपे द्वाविंशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२२ ॥ समाप्तो भीष्मपर्वार्थप्रकाशः ॥ ५ ॥

ब्रह्मण्यः सत्त्वयोधी च तेजसा च बलेन च ॥ देवगर्भसमः संख्ये मनुष्यैराधिको युधि १९ व्यपनीतोऽद्य मन्त्रुर्मेयस्त्वां प्रतिपुराकृतः ॥ दैवंपुरुषकारेण न शक्यमति
वर्तितुम् २० सोदर्याः पांडवा वीरा भ्रातरस्तेऽरि सूदन ॥ संगच्छतैर्महाबाहो मम चेदिच्छसिप्रियम् २१ मया भवतु निर्वृत्तं वैरमादित्यनंदन ॥ पृथिव्यां सर्व
राजानो भवं त्वयि निरामयाः २२ ॥ कर्ण उवाच ॥ जानाम्येव महाबाहो सर्वमेतन्न संशयः ॥ यथा वदसि मे भीष्मकौतियोऽहं न सूतजः २३ अवकीर्णस्त्वहं कुंत्यासू
तेन च विवर्धितः ॥ भुक्त्वा दुर्योधनैश्चर्येन मिथ्या कर्तुं मुत्सहे २४ वसुदेव सुतोयद्वत्पांडवाय दृढव्रतः ॥ वसुचैव शरीरं च पुत्रदारं तथा यशः २५ सर्वदुर्योधनस्या
र्थेत्यक्तं मे भूरिदक्षिण ॥ माचेत द्याधि मरणं क्षत्रं स्यादिति कौरव २६ कोपिताः पांडवानित्यं समाश्रित्य सुयोधनम् ॥ अवश्यभावी ह्यर्थोऽयं यो न शक्यो निवर्ति
तुम् २७ दैवंपुरुषकारेण को निवर्तितुं मुत्सहेत् ॥ पृथिवीक्षयं शंसीनि निमित्तानि पितामह २८ भवद्गिरुपलब्धानि कथितानि च संसदि ॥ पांडवा वासुदेवश्च वि
दिता मम सर्वशः २९ अजेयाः पुरुषैरन्यैरिति तांश्चोत्सहामहे ॥ विजयिष्ये रणे पांडूनि ति मे निश्चितं मनः ३० न च शक्यमवस्रंष्टु वैरमेतत्सुदारुणम् ॥ धनं जयेन यो
त्स्येऽहं स्वधर्मप्रीतमानसः ३१ अनुजानीष्वमां तात युद्धाय कृतनिश्चयम् ॥ अनुज्ञातस्त्वया वीर युद्धे येयमिति मे मतिः ३२ दुरुक्तं विप्रतीपं वारभसाच्चापला
तथा ॥ यन्मये ह कृतं किंचित् तन्मे त्वं क्षंतुमर्हसि ३३ ॥ भीष्म उवाच ॥ न चेच्छक्यमवस्रंष्टु वैरमेतत्सुदारुणम् ॥ अनुजानामि कर्णत्वां युद्धं च स्वस्वर्गकाम्यया ३४
निर्मन्युर्गतसंरंभः कृतकर्मरणे स्मह ॥ यथा शक्तियथोत्साहं सतां वृत्तेषु वृत्तवान् ३५ अहं त्वामनुजानामि यदिच्छसि तदा शुहि ॥ क्षत्रधर्मजितोऽहो कानवाप्स्यसि धनं ज
यात् ३६ युध्यस्व निरहंकारो बलवीर्यव्यपाश्रयः ॥ धर्म्याद्वि युद्धाच्छ्रेयोऽन्यत् क्षत्रियस्य न विद्यते ३७ प्रशमेहि कृतो यत्नः सुमहान्सुचिरं मया ॥ न चैव श
कितः कर्तुं कर्णसत्यं ब्रवीमि ते ३८ ॥ संजय उवाच ॥ इत्युक्तवति गंगेये अभिवाद्योपमं न्यच ॥ राधेयोरथ मारुह्य प्रायात् तव सुतं प्रति ३९ ॥ इति श्रीमहाभारते
शतसहस्र्यां संहितायां वैयासक्यां भीष्मपर्वणि भीष्मवधपर्वणि भीष्मकर्णसंवादे द्वाविंशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२२ ॥ ॥ समाप्तो भीष्मवधपर्व भीष्मप
र्वच ॥ अस्यानंतरं द्रोणपर्व भविष्यति ॥ तस्यायमाद्यः श्लोकः ॥ तमप्रतिमसत्त्वौजो बलवीर्यसमन्वितम् ॥ हतं देवव्रतं श्रुत्वा पांचाल्येन शिखंडिना १

श्वेतोपाख्यानसमाप्त्यनंतरं ग्रंथप्रभृति आपर्वसमाप्ति लिखिता टीका अन्यैश्च न चतुर्धरप्रणीतेति शंक्यते टीकांतरपुस्तकेषूपलंभात्तेषां दृश्यामावाच ॥

॥ अस्मिन्पर्वणि आदिपर्वोकाध्यायश्लोकसंख्या न्यूनाधिक्यपूर्ववत्तेषां कादिवोपादेव बोध्यम् ॥

॥ इति श्रीमहाभारते भीष्मपर्व समाप्तम् ॥

See pl. I

Col.
V.R. 22/4/76

Central Archaeological Library,
NEW DELHI.

8997

Call No. Sa8 Km/G.N.B.

Author—

Title— Mahabharata
Parts 5-6.

Borrower No.	Date of Issue	Date of Return

"A book that is shut is but a block"

CENTRAL ARCHAEOLOGICAL LIBRARY
GOVT. OF INDIA
Department of Archaeology
NEW DELHI.

Please help us to keep the book
clean and moving.